Holy Bible

Aionian Edition®

Hrvatski Biblija

Croatian Bible

AionianBible.org

Prva svjetska Biblija s riječima koje nisu prevedene

100% besplatno kopiranje i ispis

također poznat kao " Ljubičasta Biblija "

Holy Bible Aionian Edition ®
Hrvatski Biblija
Croatian Bible

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024
Source text: eBible.org
Source version: 3/9/2024
Source copyright: Public Domain
Ivan Šarić Sarajevo, 1941-1942

Formatted by Speedata Publisher 4.17.20 (Pro) on 4/20/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Predgovor

Hrvatski at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

Sadržaj

STARI ZAVJET

Postanak 11
Izlazak 36
Levitski zakonik 57
Brojevi 73
Ponovljeni zakon 94
Jošua 112
Suci 125
Ruta 137
1 Samuelova 139
2 Samuelova 156
1 Kraljevima 170
2 Kraljevima 186
1 Ljetopisa 201
2 Ljetopisa 215
Ezra 232
Nehemija 237
Estera 244
Job 248
Psalmi 260
Mudre Izreke 289
Propovjednik 299
Pjesma nad Pjesmama 303
Izaija 305
Jeremija 328
Tužaljke 355
Ezekiel 358
Daniel 382
Hošea 390
Joel 394
Amos 396
Obadija 399
Jona 400
Mihej 401
Nahum 403
Habakuk 404
Sefanija 405
Hagaj 407
Zaharija 408
Malahija 412

NOVI ZAVJET

Matej 417
Marko 432
Luka 442
Ivan 458
Djela apostolska 471
Rimljanima 487
1 Korinčanima 494
2 Korinčanima 500
Galačanima 504
Efežanima 507
Filipljanima 510
Kološanima 512
1 Solunjanima 514
2 Solunjanima 516
1 Timoteju 517
2 Timoteju 519
Titu 521
Filemonu 522
Jevrejima 523
Jakovljeva 528
1 Petrova 530
2 Petrova 532
1 Ivanova 534
2 Ivanova 536
3 Ivanova 537
Judina 538
Otkrivenje 539

DODATAK

Vodič za Čitatelje
Glosari
Karte
Sudbina
Ilustracije, Doré

STARI ZAVJET

Istjera, dakle, čovjeka i nastani ga istočno od vrta edenskog, pa postavi kerubine i plameni mač koji se svjetlucao - da straže nad stazom koja vodi k stablu života.

Postanak 3:24

Postanak

1 U početku stvori Bog nebo i zemlju. **2** Zemlja bijaše pusta
i prazna; tama se prostirala nad bezdanom i Duh Božji lebdio
je nad vodama. **3** I reče Bog: “Neka bude svjetlost!” I bi svjetlost.
4 I vidje Bog da je svjetlost dobra; i rastavi Bog svjetlost od
tame. **5** Svjetlost prozva Bog dan, a tamu prozva noć. Tako
bude večer, pa jutro - dan prvi. **6** I reče Bog: “Neka bude svod
posred voda da dijeli vode od voda!” I bi tako. **7** Bog načini
svod i vode pod svodom odijeli od voda nad svodom. **8** A svod
prozva Bog nebo. Tako bude večer, pa jutro - dan drugi. **9** I reče
Bog: “Vode pod nebom neka se skupe na jedno mjesto i neka
se pokaže kopno!” I bi tako. **10** Kopno prozva Bog zemlja, a
skupljene vode mora. I vidje Bog da je dobro. **11** I reče Bog:
“Neka proklija zemlja zelenilom - travom sjemenitom, stablima
plodonosnim, koja, svako prema svojoj vrsti, na zemlji donose
plod što u sebi nosi svoje sjeme. I bi tako. **12** I nikne iz zemlje
zelena trava što se sjemeni, svaka prema svojoj vrsti, i stabla
koja rode plodovima što u sebi nose svoje sjeme, svako prema
svojoj vrsti. I vidje Bog da je dobro. **13** Tako bude večer, pa
jutro - dan treći. **14** I reče Bog: “Neka budu svjetlila na svodu
nebeskom da luče dan od noći, da budu znaci blagdanima,
danima i godinama, **15** i neka svijetle na svodu nebeskom i
rasvjetljuju zemlju!” I bi tako. **16** I načini Bog dva velika svjetlila -
veće da vlada danom, manje da vlada noću - i zvijezde. **17** I Bog
ih postavi na svod nebeski da rasvjetljuju zemlju, **18** da vladaju
danom i noću i da rastavljaju svjetlost od tame. I vidje Bog da je
dobro. **19** Tako bude večer, pa jutro - dan četvrti. **20** I reče Bog:
“Nek' povrvi vodom vreva živih stvorova, i ptice nek' polete nad
zemljom, svodom nebeskim!” I bi tako. **21** Stvori Bog morske
grdosije i svakovrsne žive stvorove što mile i vrve vodom i ptice
krilate svake vrste. I vidje Bog da je dobro. **22** I blagoslovi ih
govoreći: “Plodite se i množite i napunite vode morske! I ptice
neka se namnože na zemlji!” **23** Tako bude večer, pa jutro - dan
peti. **24** I reče Bog: “Neka zemlja izvede živa bića, svako prema
svojoj vrsti: stoku, gmizavce i zvjerad svake vrste!” I bi tako. **25** I
stvori Bog svakovrsnu zvjerad, stoku i gmizavce svake vrste. I
vidje Bog da je dobro. **26** I reče Bog: “Načinimo čovjeka na
svoju sliku, sebi slična, da bude gospodar ribama morskim,
pticama nebeskim i stoci - svoj zemlji - i svim gmizavcima što
puze po zemlji!” **27** Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku
Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih. **28** I blagoslovi ih
Bog i reče im: “Plodite se, i množite, i napunite zemlju, i sebi je
podložite! Vladajte ribama u moru i pticama u zraku i svim živim
stvorovima što puze po zemlji!” **29** I doda Bog: “Evo, dajem vam
sve bilje što se sjemeni, po svoj zemlji, i sva stabla plodonosna
što u sebi nose svoje sjeme: neka vam budu za hranu! **30** A
zvijerima na zemlji i pticama u zraku i gmizavcima što puze po
zemlji u kojima je dah života - neka je za hranu sve zeleno
bilje!” I bi tako. **31** I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma
dobro. Tako bude večer, pa jutro - dan šesti.

2 Tako bude dovršeno nebo i zemlja sa svom svojom vojskom.
2 I sedmoga dana Bog dovrši svoje djelo koje učini. I počinu
u sedmi dan od svega djela koje učini. **3** I blagoslovi Bog sedmi
dan i posveti, jer u taj dan počinu od svega djela svoga koje
učini. **4** To je postanak neba i zemlje, tako su stvarani. Kad
je Jahve, Bog, sazdao nebo i zemlju, **5** još nije bilo nikakva
poljskoga grmlja po zemlji, još ne bijaše niklo nikakvo poljsko
bilje, jer Jahve, Bog, još ne pusti dažda na zemlju i nije bilo
čovjeka da zemlju obrađuje. **6** Ipak, voda je izvirala iz zemlje i
natapala svu površinu zemaljsku. **7** Jahve, Bog, napravi čovjeka
od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako
postane čovjek živa duša. **8** I Jahve, Bog, zasadi vrt na istoku,
u Edenu, i u nj smjesti čovjeka koga je napravio. **9** Tada Jahve,
Bog, učini te iz zemlje nikoše svakovrsna stabla - pogledu
zamamljiva a dobra za hranu - i stablo života, nasred vrta, i
stablo spoznaje dobra i zla. **10** Rijeka je izvirala iz Edena da bi
natapala vrt; odatle se granala u četiri kraka. **11** Prvom je ime
Pišon, a optječe svom zemljom havilskom, u kojoj ima zlata. **12**
Zlato je te zemlje dobro, a ima ondje i bdelija i oniksa. **13** Drugoj
je rijeci ime Gihon, a optječe svu zemlju Kuš. **14** Treća je rijeka
Tigris, a teče na istok od Ašura; četvrta je Eufrat. **15** Jahve,
Bog, uzme čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i
čuva. **16** Jahve, Bog, zapovjedi čovjeku: “Sa svakoga stabla u
vrtu slobodno jedi, **17** ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi
jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!” **18** I
reče Jahve, Bog: “Nije dobro da čovjek bude sam: načinit ću mu
pomoć kao što je on.” **19** Tada Jahve, Bog, načini od zemlje sve
životinje u polju i sve ptice u zraku i predvede ih čovjeku da vidi
kako će koju nazvati, pa kako koje stvorenje čovjek prozove, da
mu tako bude ime. **20** Čovjek nadjene imena svoj stoci, svim
pticama u zraku i životinjama u polju. No čovjeku se ne nađe
pomoć kao što je on. **21** Tada Jahve, Bog, pusti tvrd san na
čovjeka te on zaspa, pa mu izvadi jedno rebro, a mjesto zatvori
mesom. **22** Od rebra što ga je uzeo čovjeku napravi Jahve, Bog,
ženu pa je dovede čovjeku. **23** Nato čovjek reče: “Gle, evo kosti
od mojih kostiju, mesa od mesa mojega! Ženom neka se zove,
od čovjeka kad je uzeta!” **24** Stoga će čovjek ostaviti oca i majku
da prione uza svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo. **25** A
bijahu oboje goli - čovjek i njegova žena - ali ne osjećahu stida.

3 Zmija bijaše lukavija od sve zvjeradi što je stvori Jahve, Bog.
Ona reče ženi: “Zar vam je Bog rekao da ne smijete jesti
ni s jednog drveta u vrtu?” **2** Žena odgovori zmiji: “Plodove
sa stabala u vrtu smijemo jesti. **3** Samo za plod stabla što je
nasred vrta rekao je Bog: 'Da ga niste jeli! I ne dirajte u nj, da ne
umrete!'” **4** Nato će zmija ženi: “Ne, nećete umrijeti! **5** Nego,
zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli, otvorit će vam se
oči, i vi ćete biti kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo.” **6** Vidje
žena da je stablo dobro za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost
poželjno: ubere ploda njegova i pojede. Dade i svom mužu,
koji bijaše s njom, pa je i on jeo. **7** Tada se obadvoma otvore
oči i upoznaju da su goli. Spletu smokova lišća i naprave sebi
pregače. **8** Uto čuju korak Jahve, Boga, koji je šetao vrtom
za dnevnog povjetarca. I sakriju se - čovjek i njegova žena -
pred Jahvom, Bogom, među stabla u vrtu. **9** Jahve, Bog, zovne
čovjeka: “Gdje si?” - reče mu. **10** On odgovori: “Čuo sam tvoj
korak po vrtu; pobojah se jer sam go, pa se sakrih.” **11** Nato
mu reče: “Tko ti kaza da si go? Ti si, dakle, jeo sa stabla s

kojega sam ti zabranio jesti?" 12 Čovjek odgovori: "Žena koju
si stavio uza me - ona mi je dala sa stabla pa sam jeo." 13
Jahve, Bog, reče ženi: "Što si to učinila?" "Zmija me prevarila
pa sam jela", odgovori žena. 14 Nato Jahve, Bog, reče zmiji:
"Kad si to učinila, prokleta bila među svim životinjama i svom
zvjeradi divljom! Po trbuhu svome puzat ćeš i zemlju jesti sveg
života svog! 15 Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene,
između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti
ćeš mu vrebati petu." 16 A ženi reče: "Trudnoći tvojoj muke
ću umnožit, u mukama djecu ćeš rađati. Žudnja će te mužu
tjerati, a on će gospodariti nad tobom." 17 A čovjeku reče: "Jer
si poslušao glas svoje žene te jeo sa stabla s kojega sam ti
zabranio jesti rekavši: S njega da nisi jeo! - evo: Zemlja neka je
zbog tebe prokleta: s trudom ćeš se od nje hraniti svega vijeka
svog! 18 Rađat će ti trnjem i korovom, a hranit ćeš se poljskim
raslinjem. 19 U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u
zemlju ne vratiš: tÓa iz zemlje uzet si bio - prah si, u prah ćeš
se i vratiti." 20 Svojoj ženi čovjek nadjene ime Eva, jer je majka
svima živima. 21 I načini Jahve, Bog, čovjeku i njegovoj ženi
odjeću od krzna pa ih odjenu. 22 Zatim reče Bog: "Evo, čovjek
postade kao jedan od nas - znajući dobro i zlo! Da ne bi sada
pružio ruku, ubrao sa stabla života pa pojeo i živio navijeke!"
23 Zato ga Jahve, Bog, istjera iz vrta edenskoga da obrađuje
zemlju iz koje je i uzet. 24 Istjera, dakle, čovjeka i nastani ga
istočno od vrta edenskog, pa postavi kerubine i plameni mač
koji se svjetlucao - da straže nad stazom koja vodi k stablu
života.

4 Čovjek pozna svoju ženu Evu, a ona zače i rodi Kajina, pa
reče: "Muško sam čedo stekla pomoću Jahve!" 2 Poslije rodi
Abela, brata Kajinova; Abel postane stočar, a Kajin zemljoradnik.
3 I jednoga dana Kajin prinese Jahvi žrtvu od zemaljskih plodova.
4 A prinese i Abel od prvine svoje stoke, sve po izbor pretilinu.
Jahve milostivo pogleda na Abela i njegovu žrtvu, 5 a na Kajina
i žrtvu njegovu ni pogleda ne svrati. Stoga se Kajin veoma
razljuti i lice mu se namrgodi. 6 I Jahve reče Kajinu: "Zašto
si ljut? Zašto ti je lice namrgođeno? 7 Jer ako pravo radiš,
vedrinom odsijevaš. A ne radiš li pravo, grijeh ti je kao zvijer na
pragu što na te vreba; još mu se možeš oduprijeti." 8 Kajin pak
reče svome bratu Abelu: "Hajdemo van!" I našavši se na polju,
Kajin skoči na brata Abela te ga ubi. 9 Potom Jahve zapita
Kajina: "Gdje ti je brat Abel?" "Ne znam", odgovori. "Zar sam ja
čuvar brata svoga?" 10 Jahve nastavi: "Što si učinio? Slušaj!
Krv brata tvoga iz zemlje k meni viče. 11 Stoga budi proklet na
zemlji koja je rastvorila usta da proguta s ruke tvoje krv brata
tvoga! 12 Obrađivat ćeš zemlju, ali ti više neće davati svoga
roda. Vječni ćeš skitalica na zemlji biti!" 13 A Kajin reče Jahvi:
"Kazna je moja odviše teška da se snosi. 14 Evo me tjeraš
danas s plodnoga tla; moram se skrivati od tvoga lica i biti vječni
lutalac na zemlji - tko me god nađe, može me ubiti." 15 A Jahve
mu reče: "Ne! Nego tko ubije Kajina, sedmerostruka osveta na
njemu će se izvršiti!" I Jahve stavi znak na Kajina, da ga tko,
našavši ga, ne ubije. 16 Kajin ode ispred lica Jahvina u zemlju
Nod, istočno od Edena, i ondje se nastani. 17 Kajin pozna svoju
ženu te ona zače i rodi Henoka. Podigao je grad i grad prozvao
imenom svoga sina - Henok. 18 Henoku se rodio Irad, a od
Irada potekao Mehujael; od Mehujaela poteče Metušael, od
Metušaela Lamek. 19 Lamek uzme dvije žene. Jedna se zvala
Ada, a druga Sila. 20 Ada rodi Jabala, koji je postao praocem
onih što pod šatorima žive sa stokom. 21 Bratu mu bijaše ime
Jubal. On je praotac svih koji sviraju na liru i sviralu. 22 Sila
rodi Tubal-Kajina, praoca onih koji kuju bakar i željezo. Tubal-
Kajinovoj sestri bijaše ime Naama. 23 Lamek prozbori svojim
ženama: "Ada i Sila, glas moj poslušajte! Žene Lamekove,
čujte mi besjedu: Čovjeka sam ubio jer me ranio i dijete jer me
udarilo. 24 Ako će Kajin biti osvećen sedmerostruko, Lamek će
sedamdeset i sedam puta!" 25 Adam pozna svoju ženu te ona
rodi sina i nadjenu mu ime Šet. Reče ona: "Bog mi dade drugo
dijete mjesto Abela, koga ubi Kajin." 26 Šetu se rodi sin, komu
on nadjenu ime Enoš. Tada se počelo zazivati ime Jahvino.

5 Ovo je povijest Adamova roda. Kad je Bog stvorio čovjeka,
napravio ga je na priliku svoju; 2 stvorio je muško i žensko. A
kad ih je stvorio, blagoslovi ih i nazva - čovjek. 3 Kad je Adamu
bilo sto i trideset godina, rodi mu se sin njemu sličan, na njegovu
sliku; nadjenu mu ime Šet. 4 Po rođenju Šetovu Adam je živio
osam stotina godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 5 Adam
poživje u svemu devet stotina i trideset godina. Potom umrije. 6
Kad je Šetu bilo sto i pet godina, rodi mu se Enoš. 7 Po rođenju
Enoševu Šet je živio osam stotina i sedam godina te mu se
rodilo još sinova i kćeri. 8 Šet poživje u svemu devet stotina i
dvanaest godina. Potom umrije. 9 Kad je Enošu bilo devedeset
godina, rodi mu se Kenan. 10 Po rođenju Kenanovu Enoš je
živio osam stotina i petnaest godina te mu se rodilo još sinova
i kćeri. 11 Enoš poživje u svemu devet stotina i pet godina.
Potom umrije. 12 Kad je Kenanu bilo sedamdeset godina, rodi
mu se Mahalalel. 13 Po rođenju Mahalalelovu Kenan je živio
osam stotina i četrdeset godina te mu se rodilo još sinova i
kćeri. 14 Kenan poživje u svemu devet stotina i deset godina.
Potom umrije. 15 Kad je Mahalalelu bilo šezdeset i pet godina,
rodi mu se Jered. 16 Po rođenju Jeredovu Mahalalel je živio
osam stotina i trideset godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.
17 Mahalalel poživje u svemu osam stotina devedeset i pet
godina. Potom umrije. 18 Kad je Jeredu bilo sto šezdeset i dvije
godine, rodi mu se Henok. 19 Po rođenju Henokovu Jered je
živio osam stotina godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 20
Jered poživje u svemu devet stotina šezdeset i dvije godine.
Potom umrije. 21 Kad je Henoku bilo šezdeset i pet godina,
rodi mu se Metušalah. 22 Henok je hodio s Bogom. Po rođenju
Metušalahovu Henok je živio trista godina te mu se rodilo još
sinova i kćeri. 23 Henok poživje u svemu trista šezdeset i pet
godina. 24 Henok je hodio s Bogom, potom iščeznu; Bog ga
uze. 25 Kad je Metušalahu bilo sto osamdeset i sedam godina,
rodi mu se Lamek. 26 Po rođenju Lamekovu Metušalah je živio
sedam stotina osamdeset i dvije godine te mu se rodilo još
sinova i kćeri. 27 Metušalah poživje u svemu devet stotina
šezdeset i devet godina. Potom umrije. 28 Kad su Lameku bile
sto osamdeset i dvije godine, rodi mu se sin. 29 Nadjene mu
ime Noa, govoreći: "Ovaj će nam pribavljati, u trudu i naporu
naših ruku, utjehu iz zemlje koju je Bog prokleo." 30 Po rođenju

Noinu Lamek je živio pet stotina devedeset i pet godina te mu
se rodilo još sinova i kćeri. 31 Lamek poživje u svemu sedam
stotina sedamdeset i sedam godina. Potom umrije. 32 Pošto je
Noa proživio pet stotina godina, rode mu se Šem, Ham i Jafet.

6 Kad su se ljudi počeli širiti po zemlji i kćeri im se narodile, 2
opaze sinovi Božji da su kćeri ljudske pristale, pa ih uzimahu
sebi za žene koje su god htjeli. 3 Onda Jahve reče: "Neće moj
duh u čovjeku ostati dovijeka; čovjek je tjelesan, pa neka mu
vijek bude stotinu dvadeset godina." 4 U ona su vremena - a i
kasnije - na zemlji bili Nefili, kad su Božji sinovi općili s ljudskim
kćerima pa im one rađale djecu. To su oni od starine po snazi
glasoviti ljudi. 5 Vidje Jahve kako je čovjekova pokvarenost na
zemlji velika i kako je svaka pomisao u njegovoj pameti uvijek
samo zloća. 6 Jahve se pokaja i u svom srcu ražalosti što
je načinio čovjeka na zemlji. 7 Reče Jahve: "Ljude koje sam
stvorio izbrisat ću s lica zemlje - od čovjeka do zvijeri, puzavce i
ptice u zraku - jer sam se pokajao što sam ih napravio." 8 Ali je
Noa našao milost u očima Jahvinim. 9 Ovo je povijest Noina:
Noa je bio čovjek pravedan i neporočan u svom vremenu. S
Bogom je Noa hodio. 10 Tri su se sina rodila Noi: Šem, Ham i
Jafet. 11 U očima Božjim zemlja se bila iskvarila; nepravdom se
napunila. 12 I kad je Bog vidio kako se zemlja iskvarila - tÓa
svako se biće na zemlji izopačilo - 13 reče Bog Noi: "Odlučio
sam da bude kraj svim bićima jer se zemlja napunila opačinom;
i, evo, uništit ću ih zajedno sa zemljom. 14 Napravi sebi korablju
od smolastoga drveta; korablju načini s prijekletima i obloži
je iznutra i izvana paklinom. 15 A pravit ćeš je ovako: neka
korablja bude trista lakata u duljinu, pedeset u širinu, a trideset
lakata u visinu. 16 Na korablji načini otvor za svjetlo, završi ga
jedan lakat od vrha. Vrata na korablji načini sa strane; neka ima
donji, srednji i gornji kat. 17 Ja ću, evo, pustiti potop - vode na
zemlju - da izgine svako biće pod nebom, sve u čemu ima dah
života: sve na zemlji mora poginuti. 18 A s tobom ću učiniti
Savez; ti ćeš ući u korablju - ti i s tobom tvoji sinovi, tvoja žena i
žene tvojih sinova. 19 A od svega što je živo - od svih bića -
uvedi u korablju od svakoga po dvoje da s tobom preživi, i neka
budu muško i žensko. 20 Od ptica prema njihovim vrstama, od
životinja prema njihovim vrstama i od svih stvorova što po tlu
puze prema njihovim vrstama: po dvoje od svega neka uđe k
tebi da preživi. 21 Sa sobom uzmi svega za jelo pa čuvaj da
bude hrane tebi i njima." 22 Noa učini tako. Sve kako mu je Bog
naredio, tako je izvršio.

7 Onda Jahve reče Noi: "Uđi ti i sva tvoja obitelj u korablju,
jer sam uvidio da si ti jedini preda mnom pravedan u ovom
vremenu. 2 Uzmi sa sobom od svih čistih životinja po sedam
parova: mužjaka i njegovu ženku. 3 Isto tako od ptica nebeskih
po sedam parova - mužjaka i ženku - da im se sjeme sačuva na
zemlji. 4 Jer ću do sedam dana pustiti dažd po zemlji četrdeset
dana i četrdeset noći te ću istrijebiti s lica zemlje svako živo biće
što sam ga načinio." 5 Noa učini sve kako mu je Jahve naredio.
6 Noi bijaše šest stotina godina kad je potop došao na zemlju. 7
I pred vodama potopnim uđu s Noom u korablju njegovi sinovi,
njegova žena i žene sinova njegovih. 8 Od čistih životinja i od
životinja koje nisu čiste, od ptica, od svega što zemljom puzi, 9
uđe po dvoje - mužjak i ženka - u korablju s Noom, kako je Bog
naredio Noi. 10 A sedmoga dana zapljušte potopne vode po
zemlji. 11 U dan onaj - šestote godine Noina života, mjeseca
drugog, dana u mjesecu sedamnaestog - navale svi izvori
bezdana, rastvore se ustave nebeske. 12 I udari dažd na zemlju
da pljušti četrdeset dana i četrdeset noći. 13 Onog dana uđe u
korablju Noa i njegovi sinovi: Šem, Ham i Jafet, Noina žena i tri
žene Noinih sinova s njima; 14 oni, pa sve vrste životinja: stoka,
gmizavci što po tlu gmižu, ptice i svakovrsna krilata stvorenja,
15 uđu u korablju s Noom, po dvoje od svih bića što u sebi imaju
dah života. 16 Što uđe, sve bijaše par, mužjak i ženka od svih
bića, kako je Bog naredio Noi. Onda Jahve zatvori za njim vrata.
17 Pljusak je na zemlju padao četrdeset dana; vode sveudilj
rasle i korablju nosile: digla se visoko iznad zemlje. 18 Vode su
nad zemljom bujale i visoko rasle, a korablja plovila površinom.
19 Vode su sve silnije navaljivale i rasle nad zemljom, tako te
prekriše sva najviša brda pod nebom. 20 Petnaest lakata dizale
se vode povrh potonulih brda. 21 Izgiboše sva bića što se po
zemlji kreću: ptice, stoka, zvijeri, svi gmizavci i svi ljudi. 22 Sve
što u svojim nosnicama imaše dah života - sve što bijaše na
kopnu - izgibe. 23 Istrijebi se svako biće s površja zemaljskog:
čovjek, životinje, gmizavci i ptice nebeske, sve se izbrisa sa
zemlje. Samo Noa ostade i oni što bijahu s njim u korablji. 24
Stotinu pedeset dana vladahu vode zemljom.

8 Onda se Bog sjeti Noe, svih zvijeri i sve stoke što bijaše
s njim u korablji, pa pokrenu vjetar nad zemljom da uzbije
vodu. 2 Zatvoriše se izvori bezdanu i ustave nebeske, i dažd s
neba prestade. 3 Polako se povlačile vode sa zemlje. Nakon
stotinu pedeset dana vode su jenjale, 4 a sedmoga mjeseca,
sedamnaestog dana u mjesecu korablja se zaustavi na brdima
Ararata. 5 Vode su neprestano opadale do desetog mjeseca,
a prvoga dana desetog mjeseca pokažu se brdski vrhunci. 6
Kad je izminulo četrdeset dana, Noa otvori prozor što ga je
načinio na korablji; 7 ispusti gavrana, a gavran svejednako
odlijetaše i dolijetaše dok se vode sa zemlje nisu isušile. 8
Zatim ispusti golubicu da vidi je li voda nestala sa zemlje. 9
Ali golubica ne nađe uporišta nogama te se vrati k njemu u
korablju, jer voda još pokrivaše svu površinu; on pruži ruku,
uhvati golubicu te je unese k sebi u korablju. 10 Počeka još
sedam dana pa opet pusti golubicu iz korablje. 11 Prema večeri
golubica se vrati k njemu, i gle! u kljunu joj svježe maslinov list;
tako je Noa doznao da su opale vode sa zemlje. 12 Još počeka
sedam dana pa opet pusti golubicu: više mu se nije vratila. 13
Šest stotina prve godine Noina života, prvoga mjeseca, prvog
dana u mjesecu uzmakoše vode sa zemlje. Noa skine pokrov s
korablje i pogleda: površina okopnjela. 14 A drugoga mjeseca,
sedamnaestog dana u mjesecu, zemlja bijaše suha. 15 Tada
Bog reče Noi: 16 "Iziđi iz korablje, ti, tvoja žena, tvoji sinovi i
žene tvojih sinova s tobom. 17 Sa sobom izvedi sva živa bića,
sva stvorenja što su s tobom: ptice, stoku i sve gmizavce što
zemljom puze; neka zemljom vrve, plode se i na zemlji množe!"
18 I Noa iziđe, a s njime sinovi njegovi, žena njegova i žene
sinova njegovih. 19 Sve životinje, svi gmizavci, sve ptice - svi
stvorovi što se zemljom miču - iziđu iz korablje, vrsta za vrstom.
20 I podiže Noa žrtvenik Jahvi; uze od svih čistih životinja i od

svih čistih ptica i prinese na žrtveniku žrtve paljenice. 21 Jahve
omirisa miris ugodni pa reče u sebi: “Nikad više neću zemlju u
propast strovaliti zbog čovjeka, tÓa čovječje su misli opake od
njegova početka; niti ću ikad više uništiti sva živa stvorenja,
kako sam učinio. 22 Sve dok zemlje bude, sjetve, žetve, studeni,
vrućine, ljeta, zime, dani, noći nikada prestati neće.”

9 Tada Bog blagoslovi Nou i njegove sinove i reče im: “Plodite
se i množite i zemlju napunite. 2 Neka vas se boje i od vas
strahuju sve životinje na zemlji, sve ptice u zraku, sve što se po
zemlji kreće i sve ribe u moru: u vaše su ruke predane. 3 Sve što
se kreće i živi neka vam bude za hranu: sve vam dajem, kao što
vam dadoh zeleno bilje. 4 Samo ne smijete jesti mesa u kojem
je još duša, to jest njegova krv. 5 A za vašu krv, za vaš život,
tražit ću obračun: tražit ću ga od svake životinje; i od čovjeka za
njegova druga tražit ću obračun za ljudski život. 6 Tko prolije
krv čovjekovu, njegovu će krv čovjek proliti! Jer na sliku Božju
stvoren je čovjek! 7 A vi, plodite se, i množite i zemlju napunite, i
podložite je sebi!” 8 Još reče Bog Noi i njegovim sinovima s njim:
9 “A ja, evo, sklapam svoj Savez s vama i s vašim potomstvom
poslije vas 10 i sa svim živim stvorovima što su s vama: s
pticama, sa stokom, sa zvijerima - sa svime što je s vama izišlo
iz korablje - sa svim živim stvorovima na zemlji. 11 Držat ću
se ja svog Saveza s vama te nikada više vode potopne neće
uništiti živa bića niti će ikad više potop zemlju opustošiti.” 12 I
reče Bog: “A ovo znamen je Saveza koji stavljam između sebe i
vas i svih živih bića što su s vama, za naraštaje buduće: 13
Dugu svoju u oblak stavljam, da zalogom bude Savezu između
mene i zemlje. 14 Kad oblake nad zemlju navučem i duga se
u oblaku pokaže, 15 spomenut ću se Saveza svoga, Saveza
između mene i vas i stvorenja svakoga živog: potopa više neće
biti da uništi svako biće. 16 U oblaku kad se pojavi duga, ja
ću je vidjeti i vjekovnog ću se sjećati Saveza između Boga i
svake žive duše, svakog tijela na zemlji.” 17 I reče Bog Noi: “To
neka je znak Saveza koji sam postavio između sebe i svih živih
bića što su na zemlji.” 18 Sinovi Noini, koji su iz korablje izišli,
bijahu: Šem, Ham i Jafet. Ham je praotac Kanaanaca. 19 Ovo
su trojica Noinih sinova i od njih se sav svijet razgranao. 20
Noa, zemljoradnik, zasadio vinograd. 21 Napio se vina i opio, pa
se otkrio nasred šatora. 22 Ham, praotac Kanaanaca, opazi
oca gola pa to kaza dvojici svoje braće vani. 23 Šem i Jafet
uzmu ogrtač, obojica ga prebace sebi preko ramena pa njime,
idući natraške, pokriju očevu golotinju. Lica im bijahu okrenuta
na drugu stranu, tako te ne vidješe oca gola. 24 Kad se Noa
otrijeznio od vina i saznao što mu je učinio najmlađi sin, reče:
25 “Neka je proklet Kanaanac, braći svojoj najniži sluga nek'
bude!” 26 Onda nastavi: “Blagoslovljen Jahve, Šemov Bog,
Kanaanac nek' mu je sluga! 27 Nek Bog raširi Jafeta da prebiva
pod šatorima Šemovim, Kanaanac nek' mu je sluga!” 28 Poslije
Potopa Noa poživje trista pedeset godina. 29 U svemu poživje
Noa devet stotina pedeset godina; potom umrije.

10 Ovo je povijest Noinih sinova: Šema, Hama i Jafeta,
kojima su se rodili sinovi poslije Potopa. 2 Sinovi su
Jafetovi: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešak, Tiras. 3
A sinovi su Gomerovi: Aškenaz, Rifat i Togarma. 4 Javanovi
su opet sinovi: Eliša, Taršiš, Kitijci i Dodanci. 5 Od njih su se
razgranali narodi po otocima. To su Jafetovi sinovi prema svojim
zemljama - svaki s vlastitim jezikom - prema svojim plemenima i
narodima. 6 Sinovi su Hamovi: Kuš i Misrajim, Put i Kanaan. 7
Kuševi su: Seba, Havila, Sabta, Rama i Sabteka. Ramini su:
Šeba i Dedan. 8 Od Kuša se rodio Nimrod, koji je postao prvi
velmoža na zemlji. 9 Voljom Jahve bio je silan lovac. Zato se
veli: “Kao Nimrod, silan lovac voljom Jahve.” 10 Glavno uporište
njegova kraljevstva bili su: Babilon, Erek, Akad i Kalne, svi u
zemlji Šinearu. 11 Iz ove je zemlje došao Ašur. On je podigao
Ninivu, Rehobot Ir, Kalah 12 i Resen između Ninive i Kalaha (to
je glavni grad). 13 Od Misrajima potekli su Ludijci, Anamijci,
Lehabijci, Naftuhijci, 14 pa Patrušani, Kasluhijci i Kaftorci, od
kojih su potekli Filistejci. 15 Od Kanaana potječe Sidon, njegov
prvenac, i Het. 16 Dalje: Jebusejci, Amorejci, Girgašani, 17
Hivijci, Arkijci, Sinijci, 18 Arvađani, Semarjani i Hamaćani. Poslije
se kanaanska plemena razgranaše, 19 tako da se granica
Kanaanaca protezala od Sidona prema Geraru sve do Gaze pa
prema Sodomi, Gomori, Admi i Sebojimu sve do Leše. 20 To su
sinovi Hamovi prema svojim plemenima i jezicima, po svojim
zemljama i narodima. 21 A i Šemu - praocu svih sinova Eberovih
i starijem bratu Jafetovu - rodili se sinovi. 22 Šemovi su sinovi:
Elam, Ašur, Arpakšad, Lud i Aram. 23 A Aramovi su sinovi: Us,
Hul, Geter i Maš. 24 Arpakšad rodi Šelaha, Šelah rodi Ebera. 25
Eberu su se rodila dva sina: jednomu bješe ime Peleg, jer se
za njegova vijeka zemlja razdijelila. Njegovu je bratu bilo ime
Joktan. 26 Od Joktana se rodiše: Almodad, Šelef, Hasarmavet,
Jerah, 27 Hadoram, Uzal, Dikla, 28 Obal, Abimael, Šeba, 29
Ofir, Havila i Jobab. Sve su to sinovi Joktanovi. 30 Njihova se
naselja protezahu od Meše sve do Sefara, brdovitih krajeva
na istoku. 31 To su sinovi Šemovi prema svojim plemenima,
jezicima i zemljama, po svojim narodima. 32 To su rodovi Noinih
sinova prema svojim lozama i narodima. Od njih su se razgranali
narodi po zemlji poslije Potopa.

11 Sva je zemlja imala jedan jezik i riječi iste. 2 Ali kako su se
ljudi selili s istoka, naiđu na jednu dolinu u zemlji Šinearu i
tu se nastane. 3 Jedan drugome reče: “Hajdemo praviti opeke
te ih peći da otvrdnu!” Opeke im bile mjesto kamena, a paklina
im služila za žbuku. 4 Onda rekoše: “Hajde da sebi podignemo
grad i toranj s vrhom do neba! Pribavimo sebi ime, da se ne
raspršimo po svoj zemlji!” 5 Jahve se spusti da vidi grad i
toranj što su ga gradili sinovi čovječji. 6 Jahve reče. “Zbilja
su jedan narod, s jednim jezikom za sve! Ovo je tek početak
njihovih nastojanja. Sad im ništa neće biti neostvarivo što god
naume izvesti. 7 Hajde da siđemo i jezik im pobrkamo, da jedan
drugome govora ne razumije.” 8 Tako ih Jahve rasu odande po
svoj zemlji te ne sazidaše grada. 9 Stoga mu je ime Babel, jer
je ondje Jahve pobrkao govor svima u onom kraju i odande ih je
Jahve raspršio po svoj zemlji. 10 Ovo su potomci Šemovi: Kad
je Šemu bilo sto godina - dvije godine poslije Potopa - rodi mu
se Arpakšad. 11 Po rođenju Arpakšadovu Šem je živio petsto
godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 12 Kad je Arpakšadu
bilo trideset i pet godina, rodi mu se Šelah. 13 Po rođenju
Šelahovu Arpakšad je živio četiri stotine i tri godine te mu se
rodilo još sinova i kćeri. 14 Kad je Šelahu bilo trideset godina,

rodi mu se Eber. **15** Po rođenju Eberovu Šelah je živio četiri
stotine i tri godine te mu se rodilo još sinova i kćeri. **16** Kad
su Eberu bile trideset i četiri godine, rodi mu se Peleg. **17** Po
rođenju Pelegovu Eber je živio četiri stotine i trideset godina te
mu se rodilo još sinova i kćeri. **18** Kad je Pelegu bilo trideset
godina, rodi mu se Reu. **19** Po rođenju Reuovu Peleg je živio
dvjesta i devet godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. **20**
Kad su Reuu bile trideset i dvije godine, rodi mu se Serug. **21**
Po rođenju Serugovu Reu je živio dvjesta i sedam godina te
mu se rodilo još sinova i kćeri. **22** Kad je Serugu bilo trideset
godina, rodi mu se Nahor. **23** Po rođenju Nahorovu Serug je
živio dvjesta godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. **24** Kad je
Nahoru bilo dvadeset i devet godina, rodi mu se Terah. **25** Po
rođenju Terahovu Nahor je živio sto i devetnaest godina te mu
se rodilo još sinova i kćeri. **26** Kad je Terahu bilo sedamdeset
godina, rode mu se: Abram, Nahor i Haran. **27** Ovo je povijest
Terahova. Terahu se rodio Abram, Nahor i Haran; a Haranu se
rodio Lot. **28** Haran umrije za života svoga oca Teraha, u svome
rodnom kraju, u Uru Kaldejskom. **29** Abram se i Nahor ožene.
Abramovoj ženi bijaše ime Saraja, a Nahorovoj Milka; ova je
bila kći Harana, oca Milke i Jiske. **30** Saraja bijaše nerotkinja -
nije imala poroda. **31** Terah povede svoga sina Abrama, svog
unuka Lota, sina Haranova, svoju snahu Saraju, ženu svoga
sina Abrama, pa se zaputi s njima iz Ura Kaldejskoga u zemlju
kanaansku. Kad stignu do Harana, ondje se nastane. **32** Dob
Terahova dosegnu dvjesta i pet godina; a onda Terah umrije u
Haranu.

12 Jahve reče Abramu: “Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma
očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati. **2** Velik ću narod
od tebe učiniti, blagoslovit ću te, ime ću ti uzveličati, i sam ćeš
biti blagoslov. **3** Blagoslivljat ću one koji te blagoslivljali budu,
koji te budu kleli, njih ću proklinjati; sva plemena na zemlji tobom
će se blagoslivljati.” **4** Abram se zaputi kako mu je Jahve rekao.
S njime krenu i Lot. Abramu je bilo sedamdeset i pet godina kad
je otišao iz Harana. **5** Abram uze sa sobom svoju ženu Saraju,
svoga bratića Lota, svu imovinu što su je namakli i svu čeljad
koju su stekli u Haranu te svi pođu u zemlju kanaansku. Kad su
stigli u Kanaan, **6** Abram prođe zemljom do mjesta Šekema - do
hrasta More. Kanaanci su onda bili u zemlji. **7** Jahve se javi
Abramu pa mu reče: “Tvome ću potomstvu dati ovu zemlju.”
Abram tu podigne žrtvenik Jahvi koji mu se objavio. **8** Odatle
prijeđe u brdoviti kraj, na istok od Betela. Svoj šator postavi
između Betela na zapadu i Aja na istoku. Ondje podigne žrtvenik
Jahvi i zazva ime Jahvino. **9** Od postaje do postaje Abram
se pomicao prema Negebu. **10** Ali kad je zemljom zavladala
glad, Abram se spusti u Egipat da ondje proboravi, jer je velika
glad harala zemljom. **11** Kad je bio na ulazu u Egipat, reče
svojoj ženi Saraji: “Znam da si lijepa žena. **12** Kad te Egipćani
vide, reći će: 'To je njegova žena', i mene će ubiti, a tebe na
životu ostaviti. **13** Nego reci da si mi sestra, tako da i meni
bude zbog tebe dobro i da, iz obzira prema tebi, poštede moj
život.” **14** Zbilja, kad je Abram ušao u Egipat, Egipćani vide
da je žena veoma lijepa. **15** Vide je faraonovi dvorani pa je
pohvale faraonu i odvedu ženu na faraonov dvor. **16** Abramu
pođe dobro zbog nje; steče on stoke i goveda, magaraca, slugu
i sluškinja, magarica i deva. **17** Ali Jahve udari faraona i njegov
dom velikim nevoljama zbog Abramove žene Saraje. **18** I faraon
pozva Abrama pa reče: “Što si mi to učinio? Zašto mi nisi kazao
da je ona tvoja žena? **19** Zašto si rekao: 'Ona mi je sestra', pa je
ja uzeh sebi za ženu? A sad, evo ti žene; uzmi je i hajde!” **20**
Faraon ga onda preda momcima, a oni ga otprave s njegovom
ženom i sa svime što bijaše njegovo.

13 Iz Egipta Abram ode gore u Negeb sa svojom ženom
i sa svime što je imao. I Lot bješe s njim. **2** Abram je
bio veoma bogat stokom, srebrom i zlatom. **3** Od postaje do
postaje iz Negeba išao je do Betela, **4** do mjesta na kojem je
bio postavio šator, između Betela i Aja, gdje je prije podigao
žrtvenik. Tu je Abram zazivao ime Jahvino. **5** I Lot, koji iđaše s
Abramom, imaše ovaca, goveda i šatora, **6** tako da ih kraj ne bi
izdržavao kad bi zajedno ostali. Njihovo je blago bilo veliko,
te zajedno nisu mogli boraviti. **7** Svađa je nastajala između
pastira stoke Abramove i pastira stoke Lotove. Tada su zemlju
nastavali Kanaanci i Perižani. **8** Zato Abram reče Lotu: “Neka
ne bude svađe između mene i tebe, između pastira mojih i
tvojih - tÓa mi smo braća! **9** Nije li sva zemlja pred tobom?
Odvoji se od mene! Kreneš li ti nalijevo, ja ću nadesno; ako
ćeš ti nadesno, ja ću nalijevo.” **10** Lot podiže oči i vidje kako je
dobro posvuda natapana sva Jordanska dolina, kao kakav vrt
Jahvin, kao zemlja egipatska prema Soaru. - Bilo je to prije
nego što je Jahve uništio Sodomu i Gomoru. - **11** Lot izabere za
se svu Jordansku dolinu i ode na istok. Tako se odijele jedan od
drugoga. **12** Abram ostade u kanaanskoj zemlji, dok je Lot živio
po mjestima u dolini i razapeo svoje šatore do Sodome. **13** A
žitelji Sodome bijahu veoma opaki, sami grešnici protiv Jahve.
14 Jahve reče Abramu, pošto se Lot od njega rastao: “Oči svoje
podigni i s mjesta na kojem si pogledaj prema sjeveru, jugu,
istoku i zapadu; **15** jer svu zemlju što je možeš vidjeti dat ću tebi
i tvome potomstvu zauvijek. **16** Potomstvo ću tvoje učiniti kao
prah na zemlji. Ako tko mogne prebrojiti prah zemlje, i tvoje će
potomstvo moći prebrojiti. **17** Na noge! Prođi zemljom uzduž i
poprijeko jer ću je tebi predati.” **18** Abram digne šatore i dođe pa
se naseli kod hrasta Mamre, što je u Hebronu. Ondje podigne
žrtvenik Jahvi.

14 Kad Amrafel bijaše kralj Šineara, Ariok kralj Elasara,
Kedor-Laomer kralj Elama, Tidal kralj Gojima, **2** povedoše
oni rat protiv Bere, kralja Sodome, Birše, kralja Gomore, Šinaba,
kralja Adme, Šemebera, kralja Sebojima, i protiv kralja u Beli, to
jest Soaru. **3** I vojske se sliju u dolinu Sidim, gdje je danas
Slano more. **4** Dvanaest su godina služili Kedor-Laomera, ali
trinaeste godine dignu se na ustanak. **5** U četrnaestoj godini
digne se Kedor-Laomer i kraljevi koji su bili s njim te potuku
Refaimce u Ašterot Karnajimu, Zuzijce u Hamu, Emijce na
ravnici Kirjatajimu, **6** Horijce u brdskom kraju Seiru, blizu El
Parana, koji je uz pustinju. **7** Onda se povuku natrag i stignu u
En Mišpat, to jest Kadeš, i pokore sve krajeve Amalečana i
Amorejaca, koji su nastavali Haseson Tamar. **8** Zatim istupi kralj
Sodome, kralj Gomore, kralj Adme, kralj Sebojima i kralj Bele,
odnosno Soara, te zapodjenu borbu protiv onih u dolini Sidimu:

9 Kedor-Laomera, kralja Elama, Tidala, kralja Gojima, Amrafela,
kralja Šineara, Arioka, kralja Elasara - četiri kralja protiv pet.
10 Dolina Sidim bila je puna provalija s paklinom, pa kraljevi
Sodome i Gomore, na bijegu, u njih poskaču, a ostali izmaknu u
planine. 11 Pobjednici pokupe sve blago po Sodomi i Gomori i
svu hranu pa odu. 12 Pograbe i Lota, Abramova bratića - i on
je živio u Sodomi - i njegovo blago pa otiđu. 13 A bjegunac
neki - rođak Eškola i Anera, Abramovih saveznika - donese
vijest Abramu Hebrejcu dok je boravio kod hrasta Amorejske
Mamre. 14 Kad je Abram čuo da mu je bratić zarobljen, skupi
svoju momčad - rođenu u njegovu domu - njih trista osamnaest,
pa pođe u potjeru do Dana. 15 Podijeli svoje momke u dvije
čete, napadne noću te one potuče. Progonio ih je do Hobe,
sjeverno od Damaska. 16 Povrati sve blago, svoga bratića
Lota i njegovo blago, žene i ostali svijet. 17 Pošto se vratio,
porazivši Kedor-Laomera i kraljeve koji su bili s njim, u susret
mu, u dolinu Šave, to jest u Kraljev dol, iziđe kralj Sodome.
18 A Melkisedek, kralj Šalema, iznese kruha i vina. On je bio
svećenik Boga Svevišnjega. 19 Blagoslovi ga govoreći: "Od
Boga Svevišnjega, Stvoritelja neba i zemlje, neka je Abramu
blagoslov! 20 I Svevišnji Bog, što ti u ruke preda neprijatelje,
hvaljen bio!" Abram mu dade desetinu od svega. 21 Tada kralj
Sodome reče Abramu: "Meni daj ljude, a dobra uzmi sebi!" 22
Abram odgovori kralju Sodome: "Ruku uzdižem pred Jahvom,
Svevišnjim Stvoriteljem neba i zemlje, 23 da neću uzeti ni
končića, ni remena od obuće, niti išta što je tvoje da ne kažeš:
na meni se Abram obogatio. 24 Ne, meni ništa, osim što su moji
momci upotrijebili; i dio za momčad što je sa mnom išla: Aner,
Eškol i Mamre, oni neka uzmu svoj dio."

15 Poslije tih događaja Jahve uputi Abramu riječ u ukazanju:
"Ne boj se, Abrame, ja sam ti zaštita; a nagrada tvoja
bit će vrlo velika!" 2 Abram odgovori: "Gospodine moj, Jahve,
čemu mi tvoji darovi kad ostajem bez poroda; kad je mojoj kući
nasljednik Eliezer Damaščanin? 3 Kako mi nisi dao potomstva -
nastavi Abram - jedan će, eto, od mojih ukućana postati moj
baštinik." 4 Ali mu Jahve opet uputi riječ: "Taj neće biti tvoj
baštinik, nego će ti baštinik biti tvoj potomak." 5 Izvede ga
van i reče: "Pogledaj na nebo i zvijezde prebroj ako ih možeš
prebrojiti." A onda doda: "Toliko će biti tvoje potomstvo." 6
Abram povjerova Jahvi, i on mu to uračuna u pravednost. 7
Tada mu on reče: "Ja sam Jahve koji sam te odveo iz Ura
Kaldejskoga da ti predam ovu zemlju u posjed." 8 A on odvrati:
"Gospodine moj, Jahve, kako ću ja doznati da ću je zaposjesti?"
9 Odgovori mu: "Prinesi mi junicu od tri godine, kozu od tri
godine, ovna od tri godine, jednu grlicu i jednog golubića." 10
Sve mu to donese, rasiječe na pole i metnu sve pole jednu
prema drugoj; ptica nije rasijecao. 11 Ptice grabežljivice obarale
se na leševe, ali ih je Abram rastjerivao. 12 Kad je sunce bilo pri
zalazu, dubok san obuzme Abrama, a onda se na nj spusti
gust mrak pun jeze. 13 Tada Bog reče Abramu: "Dobro znaj
da će tvoji potomci biti stranci u tuđoj zemlji; robovat će i biti
tlačeni četiri stotine godina, 14 ali narodu kojem budu služili
ja ću suditi; i konačno će izići s velikim blagom. 15 A ti ćeš k
ocima svojim u miru poći, u sretnoj starosti bit ćeš sahranjen.
16 Oni će se ovamo vratiti za četvrtog naraštaja, jer mjera se
zlodjela amorejskih još nije navršila." 17 Kad je sunce zašlo i
pao gust mrak, pojavi se zadimljen žeravnjak i goruća zublja
te prođu između onih dijelova. 18 Toga je dana Jahve sklopio
Savez s Abramom rekavši: "Potomstvu tvojemu dajem zemlju
ovu od Rijeke u Egiptu do Velike rijeke, rijeke Eufrata: 19
Kenijce, Kenižane, Kadmonce, 20 Hetite, Perižane, Refaimce,
21 Amorejce, Kanaance, Girgašane, Jebusejce."

16 Abramova žena Saraja nije mu rađala djece. A imaše ona
sluškinju Egipćanku - zvala se Hagara. 2 I reče Saraja
Abramu: "Vidiš, Jahve me učinio nerotkinjom. Hajde k mojoj
sluškinji, možda ću imati djece." Abram posluša riječ Sarajinu.
3 Tako, pošto je Abram proboravio deset godina u zemlji
kanaanskoj, njegova žena Saraja uzme Hagaru, Egipćanku,
sluškinju svoju, pa je dade svome mužu Abramu za ženu. 4 Uđe
on k Hagari te ona zače. A kad je vidjela da je začela, s prezirom
je gledala na svoju gospodaricu. 5 Tada reče Saraja Abramu:
"Nepravda što se meni nanosi tvoja je krivnja! Prepustila sam
svoju sluškinju tvome zagrljaju, ali otkako opazi da je zanijela, s
prezirom na me gleda. Jahve sudio i meni i tebi!" 6 Nato Abram
odvrati Saraji: "Tvoja je sluškinja u tvojoj ruci: kako ti se čini da
je dobro, tako prema njoj postupi!" Saraja postupi prema njoj
tako loše da ona od nje pobježe. 7 Anđeo Jahvin nađe je kod
izvora u pustinji - uz vrelo što je na putu prema Šuru - 8 pa je
zapita: "Hagaro, sluškinjo Sarajina, odakle dolaziš i kamo ideš?"
"Bježim, evo, od svoje gospodarice Saraje", odgovori ona. 9
Nato joj anđeo Jahvin reče: "Vrati se svojoj gospodarici i pokori
joj se!" 10 Još joj reče anđeo Jahvin: "Tvoje ću potomstvo silno
umnožiti; od mnoštva se neće moći ni prebrojiti." 11 Dalje joj je
anđeo Jahvin rekao: "Gle, zanijela si i rodit ćeš sina. Nadjeni
mu ime Jišmael, jer Jahve čuo jad tvoj. 12 On će biti kao divlje
magare: ruka će se njegova dizati na svakoga i svačija ruka na
njega; i pred licem sve mu braće on će stan sebi podići." 13 A
Jahvu koji joj govoraše nazva: "Ti si El Roi - Svevid Bog", jer -
reče ona - "vidjeh Boga i nakon viđenja - još živim!" 14 Stoga se
taj zdenac zove Beer Lahaj Roi - Zdenac životvornog Svevida, a
eno ga između Kadeša i Bereda. 15 Rodi Hagara Abramu sina,
a Abram sinu što mu ga rodi Hagara nadjene ime Jišmael. 16
Abramu je bilo osamdeset i šest godina kad mu je Hagara rodila
Jišmaela.

17 Kad je Abramu bilo devedeset i devet godina, ukaza mu
se Jahve pa mu reče: "Ja sam El Šadaj - Bog Svesilni,
Mojim hodi putem i neporočan budi. 2 A Savez svoj ja sklapam
s tobom i silno ću te razmnožiti." 3 Abram pade ničice dok mu
Bog govoraše dalje: 4 "A ovo je Savez moj s tobom: postat ćeš
ocem mnogim narodima; 5 i nećeš se više zvati Abram - već
Abraham će ti ime biti, jer naroda mnogih ocem ja te postavljam.
6 Silno ću te rodnim učiniti; narode ću iz tebe izvesti; i kraljevi će
od tebe izaći. 7 Savez svoj sklapam između sebe i tebe i tvoga
potomstva poslije tebe - Savez svoj za vjekove: ja ću biti Bogom
tvojim i tvoga potomstva poslije tebe. 8 Tebi i tvome potomstvu
poslije tebe dajem zemlju u kojoj boraviš kao pridošlica - svu
zemlju kanaansku - u vjekovni posjed; a ja ću biti njihov Bog."
9 Još reče Bog Abrahamu: "A ti Savez čuvaj moj - ti i tvoje
potomstvo poslije tebe u sve vijeke. 10 A ovo je Savez moj s

tobom i tvojim potomstvom poslije tebe koji ćeš vršiti: svako
muško među vama neka bude obrezano. 11 Obrezujte se, i to
neka bude znak Saveza između mene i vas. 12 Svako muško
među vama, kroz vaša pokoljenja, kad mu se navrši osam dana,
neka bude obrezano; i rob, rođen u vašem domu, i onaj što
bude kupljen od stranca, koji ne bude od vaše krvi. 13 Da, i
rob rođen u tvome domu ili za novac kupljen mora se obrezati!
Tako će moj Savez na vašem tijelu ostati vječnim Savezom.
14 Muško koje se ne bi obrezalo neka se odstrani od svoga
roda: takav je prekršio moj Savez." 15 Još reče Bog Abrahamu:
"Tvojoj ženi Saraji nije više ime Saraja: Sara će joj ime biti. 16
Nju ću ja blagosloviti i od nje ti dati sina; blagoslov ću na nju izliti
te će se narodi od nje razviti; kraljevi će narodima od nje poteći."
17 Abraham pade ničice pa se nasmija i reče u sebi: "Onome
komu je stotinu godina, zar se može roditi dijete? Zar će Sara u
devedesetoj rod rađati!" 18 Abraham reče Bogu: "Neka tvojom
milošću Jišmael poživi!" 19 A Bog reče: "Ipak će ti tvoja žena
Sara roditi sina; nadjeni mu ime Izak. Savez svoj s njime ću
sklopiti, Savez vječni s njime i s njegovim potomstvom poslije
njega. 20 I za Jišmaela uslišah te. Evo ga blagoslivljam: rodnim
ću ga učiniti i silno ga razmnožiti; dvanaest će knezova od njega
postati i u velik će narod izrasti. 21 Ali ću držati svoj Savez s
Izakom, koga će ti roditi Sara dogodine u ovo doba." 22 Kad je
završio razgovor s njim, od Abrahama Bog se podiže. 23 Uzme
zatim Abraham svoga sina Jišmaela i sve robove koji su bili
rođeni u njegovu domu i sve koje je kupio novcem - sve muške
ukućane - pa ih toga istog dana obreže, kako mu je Bog rekao.
24 Abrahamu bijaše devedeset i devet godina kad se obrezao,
25 a njegovu sinu Jišmaelu bijaše trinaest godina kad ga obreza.
26 Tako su toga istog dana bili obrezani Abraham i njegov sin
Jišmael; 27 i svi muškarci njegova doma, rođeni u njegovoj kući
ili za novac kupljeni od stranca - svi s njim bijahu obrezani.

18 Jahve mu se ukaza kod hrasta Mamre dok je on sjedio na
ulazu u šator za dnevne žege. 2 Podigavši oči, opazi tri
čovjeka gdje stoje nedaleko od njega. Čim ih spazi, potrča s
ulaza šatora njima u susret. Pade ničice na zemlju 3 pa reče:
"Gospodine moj, ako sam stekao milost u tvojim očima, nemoj
mimoići svoga sluge! 4 Nek' se donese malo vode: operite noge
i pod stablom otpočinite. 5 Donijet ću kruha da se okrijepite
prije nego pođete dalje. TÓa k svome ste sluzi navratili." Oni
odgovore: "Dobro, učini kako si rekao!" 6 Abraham se požuri u
šator k Sari pa joj reče: "Brzo! Tri mjerice najboljeg brašna!
Zamijesi i prevrtu ispeci!" 7 Zatim Abraham otrča govedima,
uhvati tele, mlado i debelo, i dade ga momku da ga brže zgotovi.
8 Poslije uzme masla, mlijeka i zgotovljeno tele pa stavi pred
njih, a sam stajaše pred njima, pod stablom, dok su blagovali. 9
"Gdje ti je žena Sara?" - zapitaju ga. "Eno je pod šatorom",
odgovori. 10 Onda on reče: "Vratit ću se k tebi kad isteče vrijeme
trudnoće; a tvoja žena Sara imat će sina." Iza njega, na ulazu u
šator, Sara je prisluškivala. 11 Abraham i Sara bijahu u odmakloj
dobi, ostarjeli. U Sare bijaše prestalo što biva u žena. 12 Zato
se u sebi Sara smijala i govorila: "Pošto sam uvenula, sad da
spoznam nasladu? A još mi je i gospodar star!" 13 Onda Jahve
upita Abrahama: "A zašto se Sara smijala i govorila: 'Kako ću
rod roditi ja starica?' 14 Zar je Jahvi išta nemoguće? Navratit ću
se k tebi kad isteče vrijeme trudnoće: Sara će imati sina." 15
Sara se napravi nevještom govoreći: "Nisam se smijala." Jer se
prestrašila. Ali on reče: "Jesi, smijala si se!" 16 Ljudi ustanu i
krenu put Sodome. Abraham pođe s njima da ih isprati. 17 Jahve
pomisli: "Zar da sakrivam od Abrahama što ću učiniti 18 kad će
od Abrahama nastati velik i brojan narod te će se svi narodi
zemlje njim blagoslivljati? 19 Njega sam izlučio zato da pouči
svoju djecu i svoju buduću obitelj kako će hoditi putem Jahvinim,
radeći što je dobro i pravedno, tako da Jahve mogne ostvariti
što je Abrahamu obećao." 20 Onda Jahve nastavi: "Velika je vika
na Sodomu i Gomoru da je njihov grijeh pretežak. 21 Idem dolje
da vidim rade li zaista kako veli tužba što je do mene stigla.
Želim razvidjeti." 22 Odande ljudi krenu prema Sodomi, dok je
Abraham još stajao pred Jahvom. 23 Nato se Abraham primače
bliže i reče: "Hoćeš li iskorijeniti i nevinoga s krivim? 24 Možda
ima pedeset nevinih u gradu. Zar ćeš uništiti mjesto radije nego
ga poštedjeti zbog pedeset nevinih koji budu ondje? 25 Daleko
to bilo od tebe da ubijaš nevinoga kao i krivoga, tako da i nevini i
krivi prođu jednako! Daleko bilo od tebe! Zar da ni Sudac svega
svijeta ne radi pravo?" 26 "Ako nađem u gradu Sodomi pedeset
nevinih", odvrati Jahve, "zbog njih ću poštedjeti cijelo mjesto."
27 "Ja se, evo, usuđujem govoriti Gospodinu", opet progovori
Abraham. - "Ja, prah i pepeo! 28 Da slučajno bude nevinih pet
manje od pedeset, bi li uništio sav grad zbog tih pet?" "Neću ga
uništiti ako ih ondje nađem četrdeset i pet", odgovori. 29 "Ako ih
se ondje možda nađe samo četrdeset?" - opet će Abraham.
"Neću to učiniti zbog četrdesetorice", odgovori. 30 "Neka se
Gospodin ne ljuti ako nastavim. Ako ih se ondje nađe možda
samo trideset?" - opet će on. "Neću to učiniti", odgovori, "ako ih
ondje nađem samo trideset." 31 "Evo se opet usuđujem govoriti
Gospodinu", nastavi dalje. "Ako ih se slučajno ondje nađe samo
dvadeset?" "Neću ga uništiti", odgovori, "zbog dvadesetorice."
32 "Neka se Gospodin ne ljuti", on će opet, "ako rečem još samo
jednom: Ako ih je slučajno ondje samo deset?" "Neću ga uništiti
zbog njih deset", odgovori. 33 Kad je Jahve završio razgovor s
Abrahamom, ode, a Abraham se vrati u svoje mjesto.

19 Ona dva anđela stignu navečer u Sodomu dok je Lot
sjedio na vratima Sodome. Kad ih Lot ugleda, ustade i
pođe im u susret. Nakloni se licem do zemlje, 2 a onda im reče:
"Molim, gospodo, svrnite u kuću svoga sluge da noć provedete i
noge operete; a onda možete na put rano." A oni rekoše: "Ne,
noć ćemo provesti na trgu." 3 Ali ih on uporno navraćaše, i oni
se uvratiše k njemu i uđoše u njegovu kuću. On ih ugosti, ispeče
pogaču te blagovaše. 4 Još ne bijahu legli na počinak, kad
građani Sodome, mladi i stari, sav narod do posljednjeg čovjeka,
opkole kuću. 5 Zovnu Lota pa mu reknu: "Gdje su ljudi što su
noćas došli k tebi? Izvedi nam ih da ih se namilujemo?" 6 Lot
iziđe k njima na ulaz, a za sobom zatvori vrata. 7 "Braćo moja,"
reče on, "molim vas, ne činite toga zla! 8 Imam, evo, dvije kćeri
s kojima još čovjek nije imao dodira: njih ću vam izvesti pa činite
s njima što želite; samo ovim ljudima nemojte ništa učiniti jer su
došli pod sjenu moga krova." 9 "Odstupi odatle!" - rekoše. -
"Došao kao dotepenac, a za suca se već postavlja. Sad ćemo
mi s tobom gore nego s njima." I nasrnuše na jadnika Lota i

navalište na vrata da ih razbiju. 10 Ali ona dvojica pruže ruke
van, povukoše Lota k sebi u kuću i zatvore vrata; 11 a ljude pred
vratima, mlade i stare, zabliješte tako da nisu mogli naći vrata.
12 Onda ona dvojica upitaju Lota: "Koga još ovdje imaš: sinove i
kćeri, sve koje imaš u gradu iz mjesta izvedi! 13 Jer mi ćemo
zatrti ovo mjesto: vika je na njih pred Jahvom postala tolika te
nas Jahve posla da ga uništimo." 14 Iziđe Lot da to kaže svojima
budućim zetovima koji namjeravahu uzeti njegove kćeri te reče:
"Na noge! Odlazite iz ovog mjesta jer će Jahve uništiti grad!" Ali
je u očima svojih budućih zetova ispao kao da zbija šalu. 15
Kako zora puče, anđeli navale na Lota govoreći: "Na noge!
Uzmi svoju ženu i svoje dvije kćeri koje su ovdje da ne budeš
zatrt kaznom grada!" 16 Ali on oklijevaše. Zato ga oni uzeše za
ruku, a tako i njegovu ženu i njegove dvije kćeri i - po smilovanju
Jahvinu nad njim - odvedoše ih i ostaviše izvan grada. 17 Kad
ih izvedoše u polje, jedan progovori: "Bježi da život spasiš! Ne
obaziri se niti se igdje u ravnici zaustavljaj! Bježi u brdo da ne
budeš zatrt!" 18 Ali Lot odvrati: "Nemoj, gospodine! 19 Nego ako
je tvoj sluga našao milost u tvojim očima - a toliko milosrđe već
si mi iskazao spasivši mi život - ja ne mogu pobjeći u brdo a
da me nesreća ne snađe i ne poginem. 20 Eno onamo grada;
dosta je blizu da u nj pobjegnem, a mjesto je tako malo. Daj da
onamo bježim - mjesto je zbilja maleno - daj da život spasim!"
21 Odgovori mu: "Uslišat ću ti i tu molbu i neću zatrti grada o
kojemu govoriš. 22 Brzo! Bježi onamo, jer ne mogu ništa činiti
dok ti onamo ne stigneš." Zato se onaj grad zove Soar. 23 Kako
je sunce na zemlju izlazilo i Lot ulazio u Soar, 24 Jahve zapljušti
s neba na Sodomu i Gomoru sumpornim ognjem 25 i uništi one
gradove i svu onu ravnicu, sve žitelje gradske i sve raslinstvo na
zemlji. 26 A Lotova se žena obazre i pretvori se u stup soli.
27 Sutradan u rano jutro Abraham se požuri na mjesto gdje je
stajao pred Jahvom, 28 upravi pogled prema Sodomi i Gomori i
svoj ravnici u daljini: i vidje kako se diže dim nad zemljom kao
dim kakve klačine. 29 Tako se Bog, dok je zatirao gradove u
ravnici u kojima je Lot boravio, sjetio Abrahama i uklonio Lota
ispred propasti. 30 Lot se bojao boraviti u Soaru, pa sa svoje
dvije kćeri ode gore iz Soara i nastani se u brdu. On i njegove
dvije kćeri živjeli su u pećini. 31 Starija reče mlađoj: "Otac nam
ostarje, a muža na zemlji nema da bude s nama, kako je običaj
po svem svijetu. 32 Hajdemo oca opiti vinom, pa s njime leći:
tako ćemo s ocem sačuvati potomstvo." 33 One noći opiju oca
vinom, i starija ode te legne sa svojim ocem, a on nije znao kad
je legla ni kad je ustala. 34 Sutradan starija reče mlađoj: "Sinoć
sam, eto, ležala ja s našim ocem; napojimo ga vinom i noćas,
pa idi ti i s njim lezi: tako ćemo ocu sačuvati potomstvo." 35
Opiju oca vinom i one noći te mlađa ode i s njim legne, a on nije
znao kad je legla ni kad je ustala. 36 Tako obje Lotove kćeri
zanesu s ocem. 37 Starija rodi sina i nadjenu mu ime Moab. On
je praotac današnjih Moabaca. 38 I mlađa rodi sina i nadjene
mu ime Ben-Ami. On je praotac današnjih Amonaca.

20 Odande Abraham krene u krajeve Negeba i nastani se
između Kadeša i Šura. Dok je boravio kao pridošlica u
Geraru, 2 rekao je Abraham za svoju ženu Saru da mu je
sestra. I Abimelek, kralj gerarski, uze Saru sebi. 3 Ali Bog dođe
Abimeleku noću u snu te mu reče: "Zbog žene koju si uzeo
moraš umrijeti, jer je ona žena udata." 4 A nije se Abimelek
k njoj približavao. Zato reče: "Gospodine, zar ćeš pravednika
pogubiti? 5 Zar mi on nije rekao: 'Ona mi je sestra.' A ona mi je
sama rekla: 'On je moj brat.' Čiste sam savjesti i neokaljanih
ruku ovo učinio." 6 Bog mu odvrati u snu: "Znam da si to učinio
čiste savjesti; i ja sam te zadržavao da protiv mene ne griješiš;
i nisam dopuštao da je dotakneš. 7 Sada vrati čovjeku ženu
njegovu; prorok je on; molit će se za tebe da ostaneš na životu.
Ako je ne vratiš, znaj da ćeš umrijeti, ti i svi tvoji." 8 Rano
ujutro Abimelek ustane, sazove sve svoje sluge i kaže im sve
što je bilo, a ljudi se veoma uplaše. 9 Potom Abimelek dozva
Abrahama te mu reče: "Što si nam učinio! Čime sam se ja
ogriješio prema tebi da izložiš mene i moje kraljevstvo velikoj
grehoti? Ponio si se prema meni kako ne valja. 10 Što si, dakle
na umu imao", upita dalje Abimelek, "kad si tako radio?" 11
Abraham uzvrati: "Zbilja sam držao da nema Božjeg straha
u ovome mjestu, pa će me ljudi ubiti zbog moje žene. 12 A
onda, ona je uistinu moja sestra: kći je moga oca, iako ne i
moje majke, pa je pošla za me. 13 A kad me Bog udaljio od
doma očeva, rekoh joj: Ovu mi uslugu učini: kamo god dođemo,
reci o meni da sam ti brat." 14 Abimelek uzme ovaca i goveda,
sluga i sluškinja pa ih dade Abrahamu; vrati mu i njegovu ženu
Saru. 15 Abimelek zatim reče: "Evo, moja ti je zemlja otvorena.
Nastani se gdje ti se svidi!" 16 A Sari reče: "Evo tisuću srebrnika
što ih dajem tvome bratu: neka ti budu koprenom pred očima
sviju što su s tobom. Ti si svakako opravdana." 17 Abraham se
pomoli Bogu, i Bog ozdravi Abimeleka, njegovu ženu i njegove
sluškinje, tako te opet mogahu rađati. 18 Jer Jahve bijaše
zbog Sare, Abrahamove žene, zatvorio svaku utrobu u domu
Abimelekovu.

21 Jahve se sjeti Sare kako je rekao i učini joj kako je
obećao: 2 Sara zače i rodi Abrahamu sina u njegovoj
starosti - u vrijeme koje je Bog označio. 3 Abraham nadjene ime
Izak svome sinu što mu ga Sara rodi. 4 I poslije osam dana
obreza Abraham svoga sina Izaka, kako mu je Bog naredio. 5
Abrahamu bijaše stotinu godina kad mu se rodio sin Izak. 6
Sara reče: "Dade mi Bog da se nasmijem, i tko god to čuje
nasmijat će mi se." 7 Još doda: "Tko bi ikad rekao Abrahamu:
djecu će ti Sara dojiti! Ipak sina mu rodih u starosti". 8 Dijete je
raslo i bilo od sise odbijeno. A u dan u koji Izak bijaše od sise
odbijen Abraham priredi veliku gozbu. 9 Jednom opazi Sara
gdje se sin koga je Egipćanka Hagara Abrahamu rodila igra
s njezinim sinom Izakom, 10 pa reče Abrahamu: "Otjeraj tu
sluškinju i njezina sina, jer sin sluškinje ne smije biti baštinik s
mojim sinom - s Izakom!" 11 To je Abrahamu bilo nemilo, jer je
i Jišmael bio njegov sin. 12 Ali Bog reče Abrahamu: "Nemoj
se uznemirivati zbog dječaka i zbog svoje sluškinje; sve što ti
kaže Sara poslušaj, jer će Izakovo potomstvo tebi ovjekovječiti
ime. 13 I od sina tvoje sluškinje podići ću velik narod, jer je
tvoj potomak." 14 Rano ujutro Abraham uze kruha i mješinicu
vode pa dade Hagari; stavi to na njezina ramena, zajedno s
dječakom, te je otpusti. Vrludala je amo-tamo po pustinji Beer
Šebe. 15 Potrošivši vodu iz mješinice, ostavi dijete pod jednim
grmom, 16 a sama ode i sjede nasuprot, daleko koliko luk može

dobaciti. Govorila je u sebi: “Neću da vidim kako dijete umire.”
Sjedeći tako, udari u jecanje. 17 Bog ču plač dječaka te anđeo
Božji zovne s neba Hagaru i reče joj: “Što ti je, Hagaro? Ne
boj se! Jer je Bog čuo plač dječaka u njegovoj nevolji. 18 Na
noge! Digni dječaka i utješi ga, jer od njega ću podići velik
narod.” 19 Tada joj Bog otvori oči pa ona opazi studenac. Ode i
napuni vodom mješinicu pa napoji dječaka. 20 Bog je bio s
dječakom te je rastao i odrastao. Živio je u pustinji te postao
vješt u strijeljanju iz luka. 21 Dom mu bijaše u pustinji Paranu; a
njegova mu majka dobavi ženu iz zemlje egipatske. 22 U to
vrijeme Abimelek - koga je pratio Fikol, zapovjednik njegove
vojske - reče Abrahamu: “Bog je s tobom u svemu što radiš.
23 Stoga mi se ovdje i sada zakuni Bogom da nećeš varati ni
mene ni moju rodbinu i prijatelje nego da ćeš se prema meni i
prema zemlji u kojoj sad boraviš ponašati pošteno, kao što sam
se ja prema tebi ponio.” 24 “Kunem se”, odgovori Abraham.
25 Onda Abraham prekori Abimeleka zbog zdenca vode što
su ga Abimelekove sluge bile prisvojile. 26 A Abimelek reče:
“Ne znam tko je to učinio; ni ti me nisi o tome obavijestio, niti
sam ja o tome čuo, osim danas.” 27 Abraham uzme ovaca i
goveda pa ih dade Abimeleku te njih dvojica sklope savez. 28
Potom Abraham razluči napose sedam janjaca od stada. 29
Nato Abimelek zapita Abrahama: “Što znači ovih sedam janjaca
koje si na stranu stavio?” 30 A on odgovori: “Primi ovih sedam
janjaca iz moje ruke da mi bude dokazom da sam ja iskopao
ovaj zdenac.” 31 Zato se ono mjesto nazvalo Beer Šeba; jer
se njih dvojica ondje zakleše. 32 Pošto su sklopili savez kod
Beer Šebe, Abimelek i zapovjednik njegove vojske Fikol odu i
vrate se u zemlju Filistejaca. 33 Abraham zasadi kod Beer Šebe
tamarisku i ondje zazove ime Jahve - Boga Vječnoga. 34 Dugo
je vremena Abraham proveo u zemlji filistejskoj kao pridošlica.

22 Poslije tih događaja Bog stavi Abrahama na kušnju.
Zovnu ga: “Abrahame!” On odgovori: “Evo me!” 2 Bog
nastavi: “Uzmi svoga sina, jedinca svoga Izaka koga ljubiš, i
pođi u krajinu Moriju pa ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na
brdu koje ću ti pokazati.” 3 Ujutro Abraham podrani, osamari
magarca, sa sobom povede dvojicu svojih slugu i svog sina
Izaka, pošto je prije nacijepao drva za žrtvu paljenicu, i uputi
se na mjesto koje mu je Bog označio. 4 Treći dan Abraham
podigne oči i opazi mjesto izdaleka. 5 Abraham onda reče
slugama: “Vi ostanite ovdje uz magarca, a ja i dječak odosmo
gore da se poklonimo, pa ćemo se vratiti k vama”. 6 Abraham
uzme drva za žrtvu paljenicu, stavi ih na sina Izaka, a u svoju
ruku uzme kremen i nož. Tako pođu obojica zajedno. 7 Onda
Izak reče svome ocu Abrahamu: “Oče!” “Evo me, sine!” - javi se
on. “Evo kremena i drva,” opet će sin, “ali gdje je janje za žrtvu
paljenicu?” 8 “Bog će već providjeti janje za žrtvu paljenicu, sine
moj!” - odgovori Abraham. I nastave put. 9 Stignu na mjesto
o kojemu je Bog govorio. Ondje Abraham podigne žrtvenik,
naslaže drva, sveže svog sina Izaka i položi ga po drvima na
žrtvenik. 10 Pruži sad Abraham ruku i uzme nož da zakolje
svog sina. 11 Uto ga zovne s neba anđeo Jahvin i poviče:
“Abrahame! Abrahame!” “Evo me!” - odgovori on. 12 “Ne spuštaj
ruku na dječaka”, reče, “niti mu što čini! Sad, evo, znam da se
Boga bojiš, jer nisi uskratio ni svog sina, jedinca svoga.” 13
Podiže Abraham oči i pogleda, i gle - za njim ovan, rogovima se
zapleo u grmu. Tako Abraham ode, uzme ovna i prinese ga za
žrtvu paljenicu mjesto svoga sina. 14 Onome mjestu Abraham
dade ime “Jahve proviđa”. Zato se danas veli: “Na brdu Jahvina
proviđanja.” 15 Anđeo Jahvin zovne Abrahama s neba drugi put
16 i reče: “Kunem se samim sobom, izjavljuje Jahve: Kad si to
učinio i nisi mi uskratio svog jedinca sina, 17 svoj ću blagoslov
na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim poput zvijezda na
nebu i pijeska na obali morskoj! A tvoji će potomci osvajati vrata
svojih neprijatelja. 18 Budući da si poslušao moju zapovijed, svi
će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.” 19 Zatim
se Abraham vrati k svojim slugama pa se zajedno upute u Beer
Šebu. U Beer Šebi se Abraham nastani. 20 Poslije tih događaja
obavijeste Abrahama: “I tvome bratu Nahoru Milka je porodila
djecu: 21 njegova prvorođenca Usa, brata mu Buza i Kemuela -
oca Aramova, 22 Keseda, Haza, Pildaša, Jidlafa i Betuela.” 23
Betuel je bio otac Rebekin. Njih je osam rodila Milka Nahoru,
Abrahamovu bratu. 24 A i njegova suložnica, kojoj bijaše ime
Reuma, rodila je Tebaha, Gahama, Tahaša i Maaku.

23 Duljina Sarina života bila je stotinu dvadeset i sedam
godina. 2 Sara umrije u Kirjat Arbi, to jest u Hebronu, u
zemlji kanaanskoj; i Abraham uđe u žalost za Sarom i naricaše
za njom. 3 Potom se Abraham digne ispred svoje pokojnice
te prozbori sinovima Hetovim: 4 “Premda sam ja među vama
doseljeni stranac, prodajte mi zemljište za grob među vama,
tako da mogu iznijeti svoju pokojnicu i sahraniti je.” 5 A sinovi
Hetovi odgovore Abrahamu: 6 “Gospodine, saslušaj nas! Ti si
izabranik Božji u našoj sredini. Pokopaj svoju pokojnicu u našem
najbiranijem grobu. Nitko ti od nas neće odbiti svoga groba da
mogneš sahraniti svoju pokojnicu.” 7 Nato se Abraham diže
pa se mještanima, sinovima Hetovim, duboko pokloni 8 te im
reče: “Ako se slažete da svoju pokojnicu uklonim i sahranim,
čujte me: zauzmite se za me kod Efrona, sina Soharova, 9
da mi proda spilju Makpelu što njemu pripada a nalazi se na
kraju njegova posjeda; neka mi je za punu cijenu, u vašoj
nazočnosti, proda u vlasništvo za sahranjivanje.” 10 A Efron
je sjedio sa sinovima Hetovim. Potom Efron, Hetit, odgovori
Abrahamu da ga čuju sinovi Hetovi svojim ušima - svi koji su
sjedili u vijeću onoga grada: 11 “Ne, moj gospodine! Saslušaj
mene! Ja tebi dajem poljanu i spilju što je na njoj; darujem ti
to pred sinovima svoga naroda. Sahrani svoju pokojnicu.” 12
Abraham se duboko nakloni mještanima, 13 a onda progovori
Efronu da mještani čuju na svoje uši: “Ded me samo poslušaj!
Dajem ti cijenu za poljanu; primi je od mene da ondje mogu
sahraniti svoju pokojnicu!” 14 Efron odgovori Abrahamu: 15
“Čuj me, moj gospodine: zemljište u vrijednosti od četiri stotine
srebrnika, što je to tebi i meni! Sahrani, dakle, svoju pokojnicu!”
16 Abraham se složi s Efronom; isplati Abraham Efronu novac
što ga je spomenuo tako da su na svoje uši čuli sinovi Hetovi
- četiri stotine srebrnika trgovačke mjere. 17 I tako Efronova
poljana u Makpeli nasuprot Mamri - poljana, spilja i sva stabla
što su bila na poljani - 18 prijeđe u vlasništvo Abrahamovo u
nazočnosti sinova Hetovih, sviju koji su sjedili u vijeću svoga

grada. 19 A onda Abraham sahrani svoju ženu Saru u spilji
na poljani Makpeli nasuprot Mamri - danas Hebronu - u zemlji
kanaanskoj. 20 Tako je poljana i spilja na njoj prešla od sinova
Hetovih u vlasništvo Abrahamovo za sahranjivanje.

24 Abraham bijaše već ostario, zašao u godine, Jahve je
Abrahama blagoslovio u svemu. 2 Abraham prozbori
svome najstarijem sluzi u kući, pod čijom je upravom bilo sve
njegovo: "Stavi svoju ruku pod moje stegno 3 da te zakunem
Jahvom, Bogom neba i Bogom zemlje, da mome sinu nećeš
nabaviti za ženu ni jednu od kćeri Kanaanaca, među kojima
boravim, 4 nego ćeš otići u moj rodni kraj i dobaviti ženu mom
sinu Izaku." 5 A sluga mu reče: "A što ako žena ne htjedne za
mnom ići u ovu zemlju? Hoću li ja onda odvesti tvoga sina u
zemlju iz koje si ti došao?" 6 Abraham mu odgovori: "Dobro
pripazi da onamo ne vodiš moga sina! 7 Jahve, Bog nebesa,
koji me odveo iz kuće moga oca i rodnog kraja i koji mi je pod
zakletvom obećao: 'Tvome ću potomstvu dati ovu zemlju', pred
tobom će poslati svog anđela, i odande ćeš ti dovesti ženu
mome sinu. 8 A ako žena ne bude htjela za tobom poći, ti ćeš
biti oslobođen od ove moje zakletve; ali moga sina onamo ne
vodi!" 9 Tako sluga stavi svoju ruku pod stegno Abrahamu,
svom gospodaru, te mu se zakune. 10 Sluga opremi deset
gospodarevih deva, ponese sa sobom svakog blaga svoga
gospodara pa se zaputi u Aram Naharajim, u Nahorov grad.
11 Pusti deve da poliježu izvan grada, pokraj studenca. Bijaše
večer, kad žene izlaze da crpu vodu. 12 Onda reče: "Oh, Jahve,
Bože moga gospodara Abrahama, molim te, iziđi mi danas
u susret i mome gospodaru Abrahamu milost iskaži! 13 Evo
me kraj studenca, a kćeri onih iz grada dolaze crpsti vodu; 14
pa neka djevojka kojoj ja rečem: 'Molim te, spusti svoj vrč da
se napijem', a ona odgovori: 'Pij! I deve ću ti napojiti', bude
ona koju si odredio za svoga slugu Izaka. Tako ću saznati
da si iskazao milost mome gospodaru." 15 Tek što on izreče
svoje, gle, dođe Rebeka, kći Betuelova; taj Betuel bijaše sin
Milke, žene Abrahamova brata Nahora. Dođe ona s krčagom na
ramenu. 16 Djevojka je bila krasna, djevica koju muškarac nije
dirnuo. Siđe ona k vrelu, napuni krčag i eto je opet gore. 17
Sluga joj potrča u susret i reče: "Daj mi malo vode iz svog vrča!"
18 "Pij, gospodine!" - odgovori ona. Brzo spusti krčag na ruku i
dade mu piti. 19 Kad je njega napojila, reče: "Nalit ću i tvojim
devama da se napoje." 20 Izlivši brzo krčag u korito, otrča natrag
zdencu da ponovo zahvaća, i tako nali svim njegovim devama.
21 Čovjek ju je šutke motrio ne bi li saznao je li Jahve njegov put
uspješno priveo kraju ili nije. 22 Kad su deve prestale piti, čovjek
izvadi viticu od zlata, tešku pol šekela, i stavi je na njezine
nosnice, a na ruke joj stavi dvije zlatne narukvice, teške deset
šekela. 23 Zatim reče: "Kaži mi čija si kći. Ima li u kući tvoga
oca mjesta za nas da prenoćimo?" 24 Ona mu odgovori: "Ja
sam kći Betuela, koga je Milka rodila Nahoru." 25 Još mu doda:
"Ima slame i p§iće kod nas u obilju, a i mjesta za prenoćište."
26 Čovjek se onda duboko nakloni te iskaže poštovanje Jahvi 27
i progovori: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog moga gospodara
Abrahama, što nije uskratio svoju ljubav i svoju vjernost mome
gospodaru. Mene je Jahve vodio pravim putem, u kuću brata
moga gospodara." 28 Djevojka otrča i sve ovo ispripovjedi u kući
svoje majke. 29 A Rebeka imala brata komu bijaše ime Laban.
Laban se požuri van, k čovjeku kod studenca. 30 Čim je vidio
nosnu viticu i narukvice na rukama svoje sestre te čuo kako je
njegova sestra Rebeka rekla: "Ovako mi je čovjek govorio",
on pođe onome koji je još stajao kod deva na studencu. 31
Reče on: "Hajde unutra, blagoslovljeni od Jahve! Što stojiš vani
kad sam ja spremio kuću i mjesto za deve." 32 Tako čovjek
uđe u kuću. Rastovare deve i dadu im slame i p§iće, a njemu i
ljudima koji su ga pratili donesu vode da operu noge. 33 Ali
kad su preda nj stavili hranu, reče: "Neću jesti dok ne kažem
što imam kazati." A Laban mu reče: "Onda kazuj!" 34 "Ja sam
sluga Abrahamov", poče on. 35 "Jahve je uvelike blagoslovio
moga gospodara te je postao bogat. Nadavao mu je ovaca i
goveda, srebra i zlata, sluga i sluškinja, deva i magaradi. 36
Sara, žena moga gospodara, rodi mu sina pošto je ostarjela, i
on mu ustupi sve svoje. 37 Potom mene moj gospodar zakune
rekavši: 'Nemoj uzeti za ženu mome sinu djevojku Kanaanku,
u zemlji u kojoj boravim kao stranac, 38 nego otiđi k obitelji
moga oca, k mojoj rodbini, da nađeš ženu mome sinu.' 39
A ja rekoh svome gospodaru: 'A što ako žena za mnom ne
pođe?' 40 On mi odgovori: 'Jahve, pred čijim sam licem hodio,
poslat će s tobom svog anđela i tvoje će putovanje dovesti k
cilju, a ti ćeš naći ženu mome sinu od moje rodbine, od obitelji
moga oca. 41 Jedino ćeš ovako biti oslobođen moje zakletve:
ako dođeš k mojoj rodbini, i oni te odbiju, od moje si zakletve
oslobođen.' 42 Danas dođoh na studenac i rekoh: 'Jahve, Bože
moga gospodara Abrahama, ako si voljan da uspješno završim
putovanje što sam ga poduzeo, 43 ja, evo, stojim kraj studenca,
a djevojka koja dođe vodu crpsti i ja joj rečem: Daj mi da se
napijem malo vode iz tvog vrča! - 44 i koja mi kaže: Pij ti, a i
tvojim ću devama zahvatiti! - ona neka bude žena koju je Jahve
odredio sinu moga gospodara.' 45 Tek što sam ja završio govor
u sebi, kad se, evo, pojavi Rebeka s vrčem na ramenu; siđe k
izvoru i zahvati. Ja joj rekoh: 'Daj mi da se napijem!' 46 Ona brzo
spusti vrč i odvrati: 'Pij! A napojit ću i tvoje deve.' Tako sam se ja
napio, a ona napoji i moje deve. 47 Pitao sam je: 'Čija si kći?'
Odgovorila je: 'Kći sam Betuela, koga je Nahoru rodila Milka.'
Tada joj stavim viticu na nos a narukvice na ruke. 48 Duboko
se naklonim i štovanje Jahvi iskažem te blagoslovim Jahvu,
Boga gospodara moga, koji me vodio pravim putem da uzmem
kćer brata moga gospodara njegovu sinu. 49 A sad, ako kanite
iskazati ljubav i vjernost mome gospodaru, recite mi; ako li ne, to
mi kažite, tako da mogu krenuti bilo desno bilo lijevo." 50 Tada
odgovore Laban i Betuel: "Od Jahve to dolazi; mi tu ne možemo
reći ni da ni ne. 51 Rebeka je, eto, pred tobom: uzmi je pa idi,
neka bude ženom sinu tvoga gospodara, kako je Jahve rekao."
52 Kad Abrahamov sluga ču njihov pristanak, do zemlje se
nakloni Jahvi. 53 Sluga zatim izvadi srebrnih i zlatnih predmeta
te haljina i dade ih Rebeki, a dade darova i njezinu bratu i majci.
54 Tada jedoše i piše on i ljudi koji su bili s njim i provedoše noć.
Kad su ujutro ustali, on reče: "Pustite me da se vratim svome
gospodaru!" 55 A njezin brat i majka odgovore: "Neka djevojka
ostane s nama još desetak dana, pa poslije toga pođi!" 56 On im
reče: "Ne zadržavajte me kad je Jahve moje putovanje uspješno

kraju priveo. Pustite me da se vratim svome gospodaru!" **57**
Oni odgovore: "Pozovimo djevojku i upitajmo što ona misli!" **58**
Dozovu Rebeku pa je upitaju: "Hoćeš li poći s ovim čovjekom?"
Ona odgovori: "Hoću." **59** I tako otpreme svoju sestru Rebeku i
njezinu dojilju s Abrahamovim slugom i njegovim ljudima. **60**
Blagoslove Rebeku i reknu joj: "Sejo naša, budi mati nebrojenim
tisućama, a dušmana svojih vrata potomci ti zaposjeli!" **61** Onda
se diže Rebeka i njezine dvorkinje, zajahaše deve te pođoše za
čovjekom. Tako sluga preuze Rebeku i ode. **62** Izak se vratio iz
blizine Beer Lahaj Roja; živio je, naime, u kraju Negeba. **63** U
predvečerje iziđe Izak da se poljem prošeta; diže oči i ugleda
deve gdje dolaze. **64** Kad Rebeka, podigavši svoje oči, opazi
Izaka, sjaha s deve **65** pa zapita slugu: "Tko je onaj čovjek
što poljem ide nama u susret?" A sluga odgovori: "Ono je moj
gospodar." Nato ona uze koprenu te se pokri. **66** Sluga ispriča
Izaku sve što je učinio. **67** Tada Izak uvede Rebeku u svoj šator
i uze je sebi za ženu. U ljubavi prema njoj Izak je nalazio utjehu
nakon smrti svoje majke.

25 Abraham je sebi uzeo još jednu ženu; zvala se Ketura.
2 Ona mu je rodila Zimrana, Jokšana, Medana, Midjana,
Jišbaka i Šuaha. **3** A od Jokšana rodili se Šeba i Dedan.
Dedanovi su potomci: Ašurci, Letušci i Leumci. **4** Sinovi su
Midjanovi: Efa, Efer, Hanok, Abida i Eldaa. Sve su to potomci
Keturini. **5** Abraham prenese sav svoj imutak na Izaka; **6** a
sinovima od svojih suložnica dade Abraham samo darove i još
ih za svoga života razašalje po istoku - daleko od svog sina
Izaka - u Istočni kraj. **7** Ovo je duljina Abrahamova života što ga
je proživio: stotinu sedamdeset i pet godina. **8** Zatim Abraham
preminu, umrije u sretnoj dobi - star i pun godina - te bi pridružen
svojim precima. **9** Njegovi sinovi, Izak i Jišmael, sahrane ga u
spilji Makpeli, na poljani Efrona, sina Hetita Sohara, nasuprot
Mamri: **10** to je poljana što ju je Abraham kupio od Hetovih
sinova. Ondje je sahranjen Abraham i njegova žena Sara. **11**
Poslije Abrahamove smrti Bog je blagoslivljao njegova sina
Izaka. Izak je živio blizu Beer Lahaj Roja. **12** Ovo je povijest
Abrahamova sina Jišmaela, koga je Abrahamu rodila Sarina
sluškinja, Egipćanka Hagara. **13** A ovo su sinovi Jišmaelovi,
svaki po svom imenu i po svom rođenju: Jišmaelov prvenac
Nebajot, Kedar, Adbeel, Mibsam, **14** Mišma, Duma, Masa, **15**
Hadad, Tema, Jetur, Nafiš i Kedma. **16** To su Jišmaelovi sinovi i
to su njihova imena prema njihovim naseljima i taborištima:
dvanaest poglavica od isto toliko plemena. **17** A ovo je duljina
Jišmaelova života: stotinu trideset i sedam godina. Zatim
izdahnu; umrije i bi pridružen svojim precima. **18** Potomstvo
mu se naselilo od Havile do Šura, koji je na istok Egiptu idući
prema Ašuru. Nastaniše se nasuprot svojoj braći. **19** Ovo je
povijest Abrahamova sina Izaka: Izak se rodio od Abrahama. **20**
Izaku je bilo četrdeset godina kad se oženio Rebekom, kćerkom
Aramejca Betuela iz Padan Arama, a sestrom Aramejca Labana.
21 Izak se obrati Jahvi za svoju ženu jer je bila nerotkinja. Jahve
ga usliša te njegova žena Rebeka zače. **22** No djeca se u
njezinoj utrobi tako sudarala te ona uzviknu: "Ako je tako, zašto
ću živjeti!" Ode, dakle, da se posavjetuje s Jahvom. **23** I Jahve
joj reče: "Dva su svijeta u utrobi tvojoj; dva će se naroda iz
tvog krila odijeliti. Narod će nad narodom gospodovati, stariji će
služiti mlađemu." **24** Došlo vrijeme da rodi, kad gle - blizanci u
njezinoj utrobi. **25** Pojavi se prvi. Bio je crven; sav runjav kao
ogrtač. Stoga mu nadjenuše ime Ezav. **26** Potom se pojavi
njegov brat. Rukom se držao Ezavu za petu. Zato mu nadjenuše
ime Jakov. Izaku je bilo šezdeset godina kad su oni rođeni.
27 Kad su dječaci odrasli, Ezav postane vješt lovac, čovjek
pustare. Jakov je bio čovjek krotak i boravio je u šatorima. **28**
Izaku je Ezav bio draži jer je volio divljač, a Rebeka je više
voljela Jakova. **29** Jednom Jakov kuhaše jelo. Ezav stigne s
polja, gladan. **30** Reče Ezav Jakovu: "Daj mi toga crvenog variva
da pojedem jer sam izgladnio." Stoga mu je ime Edom. **31** A
Jakov odgovori: "Ustupi mi prije svoje prvorodstvo!" **32** Ezav
reče: "Evo me skoro na smrti; što će mi prvorodstvo!" **33** Jakov
nastavi: "Prije mi se zakuni!" On mu se zakune, i tako proda
Jakovu svoje prvorodstvo. **34** Tada Jakov dade Ezavu kruha i
čorbe od sočivice. Jeo je i pio, onda se digao i otišao. Tako
Ezav pogazi svoje prvorodstvo.

26 U zemlji zavlada glad, različita od prijašnje što je bila
za vrijeme Abrahama, pa Izak ode Abimeleku, kralju
Filistejaca, u Geraru. **2** Jahve mu se ukaza i reče: "Ne silazi
u Egipat: boravi u zemlji koju ću ti označiti. **3** U ovoj se
zemlji nastani, ja ću s tobom biti i blagoslivljati te; tebi i tvome
potomstvu dat ću sve ove krajeve, da izvršim zakletvu kojom
sam se zakleo tvome ocu Abrahamu. **4** Tvoje ću potomstvo
umnožiti kao zvijezde na nebesima i tvome ću potomstvu predati
sve ove krajeve, tako da će se tvojim potomstvom blagoslivljati
svi narodi zemlje; **5** a to zato što je Abraham slušao moj
glas i pokoravao se mojim zapovijedima, mojim zakonima i
odredbama!" **6** Tako Izak ostane u Geraru. **7** Kad su ga mještani
pitali o njegovoj ženi, reče: "Ona mi je sestra." Bojao se reći:
"Ona mi je žena", misleći: "Mještani bi me mogli ubiti zbog
Rebeke jer je lijepa." **8** Kako su se ondje duže zadržali, kralj
Filistejaca Abimelek jednom pogleda kroz prozor i opazi kako
Izak miluje svoju ženu Rebeku. **9** Nato Abimelek pozove Izaka
te reče: "Tako, ona ti je žena! Kako si mogao reći da ti je
sestra?" Izak mu odgovori: "Jer sam mislio da bih zbog nje
mogao poginuti." **10** Abimelek reče: "Zašto si nam to učinio?
Umalo netko od ljudi nije legao s tvojom ženom. Tako bi na nas
svalio krivnju." **11** Onda Abimelek izda naredbu svemu narodu:
"Tko se god dotakne ovog čovjeka i njegove žene, glavu će
izgubiti." **12** Izak je sijao u onom kraju i one godine urodilo
mu stostruko. Jahve ga blagoslivljao **13** te je čovjek bivao sve
bogatiji, dok nije postao vrlo bogat. **14** Stekao je stada ovaca i
goveda i mnogu služinčad, tako da su mu Filistejci zavidjeli. **15**
Zato Filistejci zasuše sve bunare što su ih sluge njegova oca
bile iskopale - u vrijeme njegova oca Abrahama - i napuniše ih
zemljom. **16** Onda Abimelek reče Izaku: "Idi od nas jer si postao
mnogo moćniji od nas!" **17** Tako Izak ode odande, postavi
svoj šator u gerarskoj dolini i nastani se ondje. **18** Izak opet
iskopa bunare za vodu što su bili iskopani u vrijeme njegova oca
Abrahama, a Filistejci ih bili zasuli poslije Abrahamove smrti. On
ih je nazvao istim imenima kojima ih je zvao i njegov otac. **19** Ali
kad su Izakove sluge, dok su u dolini kopale, ondje našle bunar
sa živom vodom, **20** pastiri iz Gerara posvade se s Izakovim

pastirima govoreći: “Naša je voda!” Bunaru je dao ime Esek, jer
su se oni s njim svadili. 21 A kad su iskopali drugi bunar te se
i zbog njega svađali, nazva ga imenom Sitna. 22 Odatle se
preseli pa iskopa drugi bunar. Zbog njega se nisu svađali, pa ga
nazove imenom Rehobot i protumači: “Jer nam je Jahve dao
prostor da se na zemlji umnožimo.” 23 Odande se popne u Beer
Šebu. 24 Iste mu se noći ukaže Jahve i reče: “Ja sam Bog oca
tvoga Abrahama. Ne boj se, ja sam s tobom! Blagoslovit ću te,
potomke ti umnožit, zbog Abrahama, sluge svojega.” 25 Izak tu
podigne žrtvenik i zazove Jahvu po imenu; postavi ondje svoj
šator, a njegove sluge počnu kopati bunar. 26 Uto mu dođe
Abimelek iz Gerara sa svojim savjetnikom Ahuzatom i s Fikolom,
zapovjednikom vojske. 27 Izak ih upita: “Zašto ste došli k meni
kad me mrzite i kad ste me otjerali od sebe?” 28 Oni odgovore:
“Jasno vidimo da je Jahve s tobom. Stoga pomislismo: neka
zakletva bude veza između nas i tebe. Daj da s tobom sklopimo
savez: 29 ti nama nećeš zla nanositi, kao što mi tebe nismo
zlostavljali, nego uvijek prema tebi lijepo postupali i s mirom te
otpustili. A blagoslov Jahvin bio nad tobom.” 30 On im priredi
gozbu te su jeli i pili. 31 Rano ujutro jedni se drugima zakunu.
Potom ih Izak otpusti i oni od njega odu u miru. 32 Toga istog
dana dođu Izakove sluge i obavijeste ga o bunaru što su ga
iskopali te mu reknu: “Našli smo vodu.” 33 On ga prozva Šiba.
Zato je ime onom gradu do danas - Beer Šeba. 34 Kad je Ezavu
bilo četrdeset godina, uzme za ženu Juditu, kćer Hetita Beerija, i
Basematu, kćer Hetita Elona. 35 One postadoše izvor ogorčenja
Izaku i Rebeki.

27 Ostarje Izak, vid mu se očinji gasio. Zato zovne svoga
starijeg sina Ezava i reče mu: “Sine!” On mu odgovori:
“Evo me!” 2 A on nastavi: “Vidiš, ostario sam, a ne znam dana
svoje smrti. 3 Zato uzmi svoju opremu, svoj tobolac i luk, pa idi
u pustaru i ulovi mi divljači. 4 Onda mi pripremi ukusan obrok,
kako volim, te mi ga donesi da blagujem, pa da te mognem
blagosloviti prije nego umrem.” 5 Rebeka je slušala dok je Izak
govorio svome sinu Ezavu, i kad je Ezav otišao u pustaru da
ulovi divljači svome ocu, 6 Rebeka reče svome sinu Jakovu:
“Upravo sam čula kako tvoj otac govori tvome bratu Ezavu: 7
'Donesi mi divljači te mi priredi ukusan obrok da blagujem pa da
te pred licem Jahvinim blagoslovim prije nego umrem.' 8 A sad,
sine moj, poslušaj me i učini kako ti naredim. 9 Otiđi k stadu i
odande mi donesi dva lijepa kozleta, a ja ću od njih prirediti
ukusan obrok tvome ocu, kako on voli. 10 Onda ti donesi svome
ocu da jede te tebe mogne blagosloviti prije nego umre.” 11 Ali
Jakov odgovori svojoj majci Rebeki: “E, ali moj je brat Ezav
runjav, a ja sam bez dlaka! 12 Možda me se moj otac dotakne te
ću u njegovim očima ispasti varalicom i na se svaliti prokletstvo,
a ne blagoslov.” 13 Ali njegova mu majka odgovori: “Sine moj,
tvoje prokletstvo neka padne na mene! Samo ti mene poslušaj,
otiđi i donesi!” 14 Ode on, nađe i donese svojoj majci, a njegova
majka priredi ukusan obrok, kako je njegov otac volio. 15 Potom
Rebeka uzme najljepše odijelo svoga starijeg sina Ezava što je
u kući imala, pa u nj odjene svoga mlađeg sina Jakova. 16 U
kožu kozleta zamota mu ruke i goli dio vrata. 17 Stavi zatim
ukusan obrok i kruh što ga je pripravila na ruke svoga sina
Jakova. 18 Ode on k ocu i reče: “Oče!” On odgovori: “Evo me.
Koji si ti moj sin?” 19 A Jakov odgovori svome ocu: “Ja sam
Ezav, tvoj prvorođenac; učinio sam kako si mi rekao. Sad ustaj,
sjedi pa jedi moje lovine, da me onda mogneš blagosloviti.” 20
Izak upita svoga sina: “Kako si tako brzo uspio, sine moj?” On
odgovori: “Jer mi je Jahve, Bog tvoj, bio milostiv.” 21 Potom Izak
reče Jakovu: “Primakni se, sine moj, da opipam jesi li ti zbilja
moj sin Ezav ili nisi.” 22 Jakov se primakne k svome ocu Izaku,
koji ga opipa i reče: “Glas je Jakovljev, ali su ruke Ezavove.”
23 Nije ga prepoznao jer su mu ruke bile runjave kao i ruke
njegova brata Ezava. Kad ga je htio blagosloviti, 24 upita još
jednom: “Jesi li ti zaista moj sin Ezav?” Odgovori on: “Jesam.”
25 Potom reče Izak: “Stavi preda me da blagujem lovine svoga
sina pa da te blagoslovi duša moja.” Jakov ga posluži pa je
jeo. Zatim mu donese i vina, pa je pio. 26 Poslije toga reče mu
njegov otac Izak: “Primakni se, sine moj, i poljubi me!” 27 Kad
se primače i poljubi ga, Izak osjeti miris njegove odjeće pa ga
blagoslovi: “Gle, miris sina mog nalik je mirisu polja koje Jahve
blagoslovi. 28 Neka ti Bog daje rosu s neba i rodnost zemlje:
izobilje žita i mladoga vina. 29 Narodi ti služili, plemena ti se
klanjala! Braćom svojom gospodari, nek sinci majke tvoje pred
tobom padaju! Proklet bio tko tebe proklinje; blagoslovljen tko te
blagoslivlje!” 30 Tek što se Jakov udaljio od svoga oca Izaka -
pošto je Izak podijelio blagoslov Jakovu - njegov brat Ezav dođe
iz lova. 31 I on priredi ukusan obrok i donese ga svome ocu.
I reče svome ocu: “Ustani, oče moj, i blaguj od lovine svoga
sina da me onda mogneš blagosloviti!” 32 A njegov ga otac
Izak zapita: “Tko si ti?” On odgovori: “Ja sam tvoj prvorođenac
Ezav!” 33 Izak se silno prepadne: “Pa tko je onda bio onaj što je
divljači ulovio i meni već donio? Blagovao sam je prije nego si ti
došao; onoga sam blagoslovio i blagoslovljen će ostati.” 34
Kad je Ezav čuo riječi svoga oca, kriknu glasno i gorko zaplaka
pa reče svome ocu: “I mene blagoslovi, oče!” 35 A on odvrati:
“Brat tvoj dođe na prijevaru i odnese tvoj blagoslov.” 36 “Zato
valjda što mu je ime Jakov, dvaput me već prevario”, reče Ezav.
“Oduzeo mi prvorodstvo, a sad mi evo oduze i blagoslov.” Onda
doda: “Zar za me nisi sačuvao nikakva blagoslova?” 37 Izak
odgovori Ezavu: “Njega sam već postavio za tvoga gospodara;
njemu sam svu njegovu braću predao za sluge; žitom sam ga i
vinom opskrbio. A što sad za te mogu učiniti, sine moj?” 38
Ezav odgovori svome ocu: “Zar ti, oče, raspolažeš samo jednim
blagoslovom? Blagoslovi i mene, oče moj!” Ezav jecaše na sav
glas. 39 Tada otac njegov Izak progovori i reče: “Daleko od
plodna tla dom tvoj će biti, daleko od rose s neba. 40 Od mača
svoga ćeš živjeti, brata svoga ćeš služiti. Ali jednom, kada se
pobuniš, jaram ćeš njegov stresti sa svog vrata.” 41 Ezav zamrzi
Jakova zbog blagoslova kojim ga je otac njegov blagoslovio pa
reče u sebi: “Čim dođu dani žalosti za mojim ocem, ubit ću ja
svoga brata Jakova.” 42 Kada su Rebeki javili te riječi što ih je
izrekao njezin stariji sin Ezav, zovne ona svoga mlađeg sina
Jakova te mu reče: “Pazi! Brat ti se Ezav nosi mišlju kako će te
ubiti. 43 Ali ti, sine moj, poslušaj mene: odmah bježi mome bratu
Labanu u Haran. 44 Ostani kod njega neko vrijeme, dok bijes
brata tvoga na te jenja, 45 dok se srdžba brata tvoga odvrati od
tebe te on zaboravi što si mu učinio. Ja ću onda po te poslati i

odande te dovesti. Zašto da vas obojicu izgubim u jedan dan!”
46 Potom Rebeka reče Izaku: “Moj mi je život dosadio zbog ovih
žena Hetitkinja. Ako se i Jakov oženi kojom kao što su ove
urođenice, Hetitkinjom, što će mi onda život!”

28 Stoga Izak pozove Jakova, blagoslovi ga te mu naloži:
“Nemoj uzimati ženu od kanaanskih djevojaka. **2** Odmah
se zaputi u Padan Aram, u dom Betuela, oca svoje majke, pa
odande sebi uzmi ženu, od kćeri Labana, brata svoje majke. **3**
A Bog Svemožni, El-Šadaj, neka te blagoslovi i neka te učini
rodnim i brojnim, tako da postaneš mnoštvo naroda. **4** Neka
protegne na te blagoslov Abrahamov, na te i na tvoje potomstvo,
tako da zaposjedneš zemlju u kojoj boraviš kao pridošlica, a
koju je Bog predao Abrahamu!” **5** Tako Izak otpremi Jakova, i
on ode u Padan Aram Labanu, sinu Aramejca Betuela, bratu
Rebeke, majke Jakova i Ezava. **6** Kad je Ezav vidio kako je
Izak blagoslovio Jakova kad ga je otpremao u Padan Aram da
odande sebi uzme ženu, naređujući mu kad ga je blagoslivljao:
“Ne smiješ uzeti ženu od kanaanskih djevojaka”, **7** i da je Jakov
poslušao svoga oca i svoju majku te otišao u Padan Aram, **8**
Ezav shvati koliko su djevojke kanaanske mrske njegovu ocu
Izaku. **9** Stoga ode k Jišmaelu te se, uza žene koje već imaše,
oženi Mahalatom, kćerju Jišmaela, sina Abrahamova, a sestrom
Nebajotovom. **10** Jakov ostavi Beer Šebu i zaputi se u Haran.
11 Stigne u neko mjesto i tu prenoći, jer sunce bijaše već zašlo.
Uzme jedan kamen s onog mjesta, stavi ga pod glavu i na tom
mjestu legne. **12** I usne san: ljestve stoje na zemlji, a vrhom do
neba dopiru, i anđeli Božji po njima se penju i silaze. **13** Uza
nj je Jahve te mu govori: “Ja sam Jahve, Bog tvoga praoca
Abrahama i Bog Izakov. Zemlju na kojoj ležiš dat ću tebi i tvome
potomstvu. **14** Tvojih će potomaka biti kao i praha na zemlji;
raširit ćete se na zapad, istok, sjever i jug; tobom će se i tvojim
potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje. **15** Dobro znaj: ja
sam s tobom; čuvat ću te kamo god pođeš te ću te dovesti
natrag u ovu zemlju; i neću te ostaviti dok ne izvršim što sam
ti obećao.” **16** Jakov se probudi od sna te reče: “Zaista se
Jahve nalazi na ovome mjestu, ali ja nisam znao!” **17** Potresen,
uzviknu: “Kako je strašno ovo mjesto! Zaista, ovo je kuća Božja,
ovo su vrata nebeska!” **18** Rano ujutro Jakov uzme onaj kamen
što ga bijaše stavio pod glavu, uspravi ga kao stup i po vrhu mu
izlije ulja. **19** Ono mjesto on nazva Betel, dok je ime tome gradu
prije bilo Luz. **20** Tada učini zavjet: “Ako Bog ostane sa mnom i
uščuva me na ovom putu kojim idem, dade mi kruha da jedem i
odijela da se oblačim, **21** te se zdravo vratim kući svoga oca,
Jahve će biti moj Bog. **22** A ovaj kamen koji sam uspravio kao
stup bit će kuća Božja. A od svega što mi budeš davao za te ću
odlagati desetinu.”

29 Jakov nastavi put i dođe u zemlju istočnu. **2** Najednom
opazi studenac u polju. Tri su stada ovaca oko njega
plandovala, jer se na tome studencu napajahu. Velik se kamen
nalazio studencu na otvoru. **3** Jedino kad bi se svi pastiri ondje
skupili, mogli bi odvaliti kamen s otvora i ovce napojiti; tada
bi opet prevalili kamen na njegovo mjesto, na otvor studenca.
4 “Odakle ste, braćo moja?” - zapita ih Jakov. “Iz Harana”,
odgovore. **5** “Poznajete li”, pitaše ih dalje, “Nahorova sina
Labana?” “Poznajemo”, odgovore. **6** “Je li zdravo?” - opet
ih upita. “Zdravo je; a evo mu dolazi kći Rahela sa stadom”,
odgovore. **7** “Još ima mnogo dana”, nastavi on, “nije vrijeme
spraćati blago. Zašto ga ne napojite i ne otjerate na pašu?”
8 “Ne možemo dok se ne skupe svi pastiri”, odgovoriše, “da
odvale kamen s otvora studenca, tako da mognemo napojiti
ovce.” **9** Dok je on još s njima govorio, dođe Rahela s ovcama
svoga oca. Bila je, naime, pastirica. **10** Kako Jakov ugleda
Rahelu, kćer Labana, brata svoje majke, sa stadom svoga ujaka
Labana, Jakov se primače i odvali kamen s otvora studenca
te napoji stado svoga ujaka Labana. **11** Zatim Jakov poljubi
Rahelu, a onda briznu u plač. **12** Potom Jakov kaza Raheli da je
on sestrić njezina oca, sin Rebekin. Nato ona otrča i obavijesti
oca. **13** Kad je Laban čuo vijest o Jakovu, sinu svoje sestre,
potrča mu u susret. Zagrli ga i poljubi te dovede u svoju kuću.
Ispriča Labanu sve što mu se dogodilo. **14** A onda Laban reče.
“Zbilja si ti moja kost i moje meso!” Pošto je Jakov proboravio s
Labanom mjesec dana, **15** Laban reče Jakovu: “Zar ćeš me
zato što si mi sestrić badava služiti! Kaži mi koliko ćeš tražiti za
najam?” **16** A Laban imaše dvije kćeri. Starijoj bijaše ime Lea, a
mlađoj Rahela. **17** Lea imala slabe oči, a Rahela bila stasita i
lijepa. **18** Kako je Jakov volio Rahelu, reče: “Služit ću ti sedam
godina za tvoju mlađu kćer Rahelu.” **19** Laban odvrati: “Bolje je
da je tebi dam nego kakvu strancu. Ostani sa mnom!” **20** Tako
je Jakov služio za Rahelu sedam godina, ali mu se učinile, zbog
ljubavi prema njoj, kao nekoliko dana. **21** Poslije toga Jakov
reče Labanu: “Daj mi moju ženu, jer se moje vrijeme navršilo pa
bih htio k njoj.” **22** Laban sabra sav svijet onog mjesta i priredi
gozbu. **23** Ali navečer uzme svoju kćer Leu pa nju uvede k
Jakovu, i on priđe k njoj. **24** Laban dade svoju sluškinju Zilpu
svojoj kćeri Lei za sluškinju. **25** Kad bi ujutro, a to, gle, Lea!
Tada Jakov reče Labanu: “Zašto si mi to učinio! Zar te ja nisam
služio za Rahelu? Zašto si me prevario?” **26** Laban odgovori: “U
našem mjestu nije običaj da se mlađa udaje prije starije. **27**
Završi s njom ovu ženidbenu sedmicu, a onda ću ti dati i drugu,
za drugih sedam godina službe kod mene.” Jakov pristane:
navrši onu ženidbenu sedmicu. **28** Onda mu Laban dade i svoju
kćer Rahelu za ženu. **29** Laban dade svoju sluškinju Bilhu svojoj
kćeri Raheli za sluškinju. **30** Jakov nato priđe Raheli. Rahelu je
više volio nego Leu. I tako je služio Labana još sedam godina.
31 Jahve je vidio da Lea nije voljena, te je učini plodnom, dok
Rahela ostade nerotkinja. **32** Lea zače i rodi sina; nadjenu mu
ime Ruben, a to znači, kako je ona protumačila: “Jahve je vidio
moju nevolju i stoga će me sada muž moj ljubiti.” **33** Opet zače i
rodi sina te izjavi: “Jahve je čuo da nisam voljena, stoga mi je
dao i ovoga.” Zato mu nadjenu ime Šimun. **34** Opet zače i rodi
sina te izjavi: “Sad će se moj muž meni prikloniti: tri sam mu
sina rodila.” Zato mu nadjenu ime Levi. **35** A kad je još jednom
začela i sina rodila, izjavi: “Ovaj put hvalit ću Jahvu.” Stoga sinu
nadjenu ime Juda. Potom prestade rađati.

30 Vidjevši Rahela da Jakovu ne rađa djece, postade zavidna
svojoj sestri pa reče Jakovu: “Daj mi djecu! Inače ću
svisnuti!” **2** Jakov se razljuti na Rahelu te reče. “Zar sam ja
namjesto Boga koji ti je uskratio plod utrobe?” **3** A ona odgovori:
“Evo moje sluškinje Bilhe: uđi k njoj, pa neka rodi na mojim

koljenima, da tako i ja steknem djecu po njoj." 4 Dade mu dakle
svoju sluškinju Bilhu za ženu, i Jakov priđe k njoj. 5 Bilha zače
te Jakovu rodi sina. 6 Tada Rahela reče: "Jahve mi je dosudio
pravo. Uslišao je moj glas i dao mi sina." Stoga mu nadjenu ime
Dan. 7 Rahelina sluškinja Bilha opet zače i rodi Jakovu drugoga
sina. 8 Tada Rahela reče: "Žestoko sam se borila sa sestrom,
ali sam pobijedila." Tako mu nadjenu ime Naftali. 9 A vidjevši
Lea da je prestala rađati, uzme svoju sluškinju Zilpu pa je dade
Jakovu za ženu. 10 I kad je Leina sluškinja Zilpa rodila Jakovu
sina, 11 Lea uskliknu: "Koje sreće!" Tako mu nadjenu ime Gad.
12 Leina sluškinja Zilpa rodi Jakovu i drugog sina, 13 i Lea opet
uskliknu: "Blago meni! Žene će me zvati blaženom!" Tako mu
nadjenu ime Ašer. 14 Jednoga dana, u vrijeme pšenične žetve,
namjeri se Ruben u polju na ljubavčice te ih donese svojoj majci
Lei. I Rahela reče Lei: "Daj mi od ljubavčica svoga sina!" 15
A Lea odgovori: "Zar ti nije dosta što si mi oduzela muža pa
još hoćeš da od mene uzmeš i ljubavčice moga sina?" Rahela
odgovori: "Pa dobro, neka s tobom noćas leži u zamjenu za
ljubavčice tvog sina." 16 Kad je Jakov navečer stigao iz polja,
Lea mu iziđe u susret pa reče: "Treba da dođeš k meni, jer sam
te unajmila za ljubavčice moga sina." One je noći on s njom
ležao. 17 Bog usliša Leu; ona zače te Jakovu rodi petog sina. 18
Onda Lea reče: "Bog mi je uzvratio nagradom što sam ustupila
svoju sluškinju svome mužu." Stoga sinu nadjenu ime Jisakar.
19 Lea opet zače i rodi Jakovu šestoga sina. 20 Onda Lea reče:
"Bog me obdari dragocjenim darom; sada će mi moj muž dati
darove: tÓa rodila sam mu šest sinova." Tako mu nadjenu ime
Zebulun. 21 Zatim rodi kćer te joj nadjenu ime Dina. 22 Uto se
Bog sjeti Rahele: Bog je usliša i otvori njezinu utrobu. 23 Ona
zače i rodi sina te reče: "Ukloni Bog moju sramotu!" 24 Nadjene
mu ime Josip, rekavši: "Neka mi Jahve pridoda drugog sina!" 25
Pošto je Rahela rodila Josipa, Jakov reče Labanu: "Pusti me da
idem u svoj zavičaj! 26 Daj mi moje žene za koje sam te služio i
moju djecu da mogu otići: tÓa dobro znaš kako sam te služio."
27 A Laban mu odgovori: "Ne idi, ako si mi prijatelj. Znam da me
Jahve blagoslivljao zbog tebe." 28 I nadoda: "Odredi plaću koju
želiš od mene, i dat ću ti." 29 On mu odgovori: "Ti dobro znaš
što je moja služba značila za te i kako je tvome blagu bilo sa
mnom. 30 Malenkost što si je imao prije nego sam ja došao
povećala se vrlo mnogo, jer kuda god sam prolazio Jahve te
blagoslivljao na mojim koracima. A sad je vrijeme da poradim i
za svoj dom." 31 On upita: "Koliko da ti platim?" Jakov odgovori:
"Nemoj mi platiti ništa! Ako mi učiniš ovo, opet ću na pašu
goniti i čuvati tvoje stado. 32 Daj da prođem danas kroz tvoje
stado i od njega izlučim svaku garavu ovcu i svaku šarenu ili
napruganu kozu! Neka to bude moja plaća! 33 A ubuduće kad
budeš svojim očima provjeravao moju naplatu, moje će poštenje
biti svjedok za mene: nađe li se među mojim kozama ijedna
koja ne bude šarena ili naprugana, ili među ovcama koja ne
bi bila garava, neka se smatra ukradenom!" 34 Laban reče:
"Dobro, neka bude kako si kazao." 35 Ali toga dana Laban
izluči naprugane i šarene jarce i sve riđaste i šarene koze -
svaku koja je na sebi imala bijelo - i sve garave ovce pa ih
preda svojim sinovima. 36 I odande gdje je Jakov pasao ostatak
Labanova stada udalji se za koja tri dana hoda. 37 A Jakov
uzme zelenih mladica od topola, badema i platana; na njima
izreza bijele pruge, otkrivši bjeliku na mladicama. 38 Pruće tako
isprugano postavi u korita, u pojila iz kojih se stoka napajala. A
kako se stoka parila kad je na vodu dolazila, 39 to su se jarci
parili uz pruće, pa su koze kozile prugaste, riđaste i šarene
kozliće. 40 Tako je i ovce Jakov bio izlučio i glave im okrenuo
prema prugastima ili posve garavima što su bile u Labanovu
stadu. Tako je za se namicao posebna stada koja nije miješao s
Labanovim stadima. 41 Osim toga, kad bi se god dobro uzrasla
stoka parila, Jakov bi stavio pruće u korita, baš pred oči živine,
tako da se pari pred prućem. 42 Ali ga pred kržljavu marvu nije
stavljao. Tako je kržljava zapadala Labana, a dobro razvijena
Jakova. 43 Čovjek se tako silno obogatio, stekao mnogu stoku,
sluge i sluškinje, deve i magarad.

31 Uto Jakov dozna kako Labanovi sinovi govore: "Sve dobro
našega oca uze Jakov; i od onoga što bi moralo pripasti
našem ocu namaknuo je sve ono bogatstvo." 2 A opazi Jakov i
na Labanovu licu da se on ne drži prema njemu kao prije. 3
Tada Jahve reče Jakovu: "Vrati se u zemlju svojih otaca, u svoj
zavičaj, i ja ću biti s tobom!" 4 Jakov onda pozove Rahelu i Leu
u polje, k svome stadu, 5 pa im reče: "Ja vidim na licu vašega
oca da se on ne drži prema meni kao prije; ali Bog oca moga sa
mnom je bio. 6 I same znate da sam vašega oca služio koliko
sam god mogao; 7 pa ipak je vaš otac mene varao, deset mi je
puta plaću mijenjao. Ali Bog nije dopuštao da mi nanese štetu.
8 Ako bi on rekao: 'Svaka šarena neka bude tebi za naplatu',
onda bi cijelo stado mladilo šarene; ako bi opet rekao: 'Prugasti
neka budu tebi za plaću', onda bi cijelo stado mladilo prugaste.
9 Tako je Bog uzimao blago od vašeg oca pa ga meni davao.
10 Jednom, kad se stado oplođivalo, nenadano vidjeh u snu
da su jarci u stadu, dok su se parili, bili prugasti, mjestimično
bijeli i šareni. 11 Još u snu anđeo Božji mene zovne: 'Jakove!'
'Evo me!' rekoh. 12 A on nastavi: 'Primijeti dobro da su jarci u
stadu što se pare prugasti, mjestimično bijeli i šareni. Ja sam,
naime, vidio sve što ti je Laban činio. 13 Ja sam Bog koji ti se
ukazao u Betelu, gdje si uljem pomazao stup i gdje si mi učinio
zavjet. Sad ustaj i idi iz ove zemlje; vrati se u svoj zavičaj!'" 14
Nato mu Rahela i Lea odgovore: "Zar još imamo baštinskog
dijela u svome očinskom domu? 15 Zar nas otac nije smatrao
tuđinkama? TÓa on je nas prodao, a onda je pojeo novac što
ga je za nas dobio! 16 Sve bogatstvo što je Bog oduzeo našem
ocu zbilja je naše i djece naše. Zato izvrši sve što ti je Bog
rekao!" 17 Nato Jakov naprti na deve svoju djecu i svoje žene;
18 pred sobom potjera sve svoje blago, sva svoja dobra što ih
je stekao, stoku što ju je namaknuo u Padan Aramu: krenu u
zemlju kanaansku, k svome ocu Izaku. 19 Laban bijaše otišao
da striže svoje ovce, pa Rahela prisvoji kućne kumire koji su
pripadali njezinu ocu. 20 Jakov zavara Aramejca Labana tako
da nije ni slutio da će bježati. 21 I pobjegne sa svim što je bilo
njegovo. Ubrzo prijeđe Eufrat i upravi put prema brdu Gileadu.
22 Trećeg dana obavijeste Labana da je Jakov pobjegao. 23 On
povede sa sobom svoje rođake te je za Jakovom išao u potjeru
sedam dana hoda; stiže ga na brdu Gileadu. 24 Ali se Bog
ukaza Aramejcu Labanu, noću u snu, te mu reče. "Pazi da protiv

Jakova ne poduzimlješ ništa, ni dobro ni zlo!” **25** Uto Laban
stigne Jakova. Jakov bijaše postavio svoj šator na Glavici,
a Laban se utabori na brdu Gileadu. **26** Onda Laban reče
Jakovu: “Što si to htio zavaravajući me i odvodeći mi kćeri kao
zarobljenice na maču? **27** Zašto si potajno pobjegao, u bludnju
me zaveo i nisi me obavijestio? Otpratio bih te s veseljem i
pjesmom, uz bubnje i lire. **28** Nisi mi dopustio ni da izljubim
svoje kćeri i svoju unučad! Zbilja si ludo postupio. **29** U mojoj je
ruci da s tobom loše postupim. Ali Bog tvoga oca noćas mi reče:
'Pazi da protiv Jakova ne poduzmeš ništa, ni dobro ni zlo!' **30**
Sada dobro, otišao si jer si čeznuo za svojim očinskim domom;
ali zašto si mi kumire pokrao?” **31** Jakov odgovori Labanu:
“Strepio sam od pomisli da bi mi mogao silom oteti svoje kćeri.
32 A kumire svoje u koga nađeš, onaj neka pogine! Ovdje pred
našom braćom kaži što je tvoga pri meni i nosi!” Jakov nije znao
da ih je Rahela prisvojila. **33** Tako Laban uđe u šator Jakovljev,
pa u šator Lein, onda u šator dviju sluškinja, ali ništa ne nađe.
Izišavši iz Leina šatora, uđe u šator Rahelin. **34** A Rahela bijaše
uzela kumire i stavila ih u sjedalo svoje deve, a onda na njih
sjela. Laban je premetao po svemu šatoru, ali ih ne nađe. **35**
Ona je, naime, rekla svome ocu: “Neka se moj gospodar ne
ljuti što ne mogu pred njim ustati jer imam ono što je red kod
žena.” I tako je pretraživao, ali kumira nije našao. **36** Sad se
Jakov ražesti i zađe u prepirku s Labanom. Otvoreno Jakov
reče Labanu: “Kakvo je moje zlodjelo, koja li je moja krivnja da
me progoniš? **37** Eto si premetnuo sve moje stvari, pa kakav si
predmet našao od svega svog kućanstva? Položi ga tu pred moj
i svoj rod pa neka oni budu suci među nama dvojicom. **38** Za
ovih dvadeset godina što sam ih s tobom proveo ni tvoje ovce
ni tvoje koze nisu se jalovile niti sam ja jeo ovnova iz tvoga
stada. **39** Ono što bi zvijer razdrla, tebi nisam donosio, nego
bih od svoga gubitak nadoknadio. Ti si to od mene tražio, bilo
da je nestalo danju ili da je nestalo noću. **40** Često sam danju
skapavao od žeđi, a obnoć od studeni. San je bježao od mojih
očiju. **41** Od ovih dvadeset godina što sam ih proveo u tvojoj
kući četrnaest sam ti godina služio za tvoje dvije kćeri, a šest
godina za tvoju stoku, jer si mi mijenjao zaradu deset puta. **42**
Da sa mnom nije bio Bog moga oca, Bog Abrahamov, Strah
Izakov, otpravio bi me praznih ruku. Ali je Bog gledao moju
nevolju i trud mojih ruku te je sinoć dosudio.” **43** Nato Laban
odgovori Jakovu: “Kćeri su moje kćeri; djeca su moja djeca;
stada su moja stada, sve što gledaš moje je. Ali što danas mogu
učiniti ovim svojim kćerima ili djeci koju su rodile? **44** Pa dobro,
hajde da ti i ja napravimo ugovor, tako da bude svjedok između
mene i tebe.” **45** Nato Jakov uzme jedan kamen pa ga uspravi
kao stup, **46** a onda reče svojim ljudima: “Skupite kamenja!”
Tako oni nakupe kamenja i nabace gomilu. Tu su na gomili
blagovali. **47** Laban je nazva “Jegar sahaduta”, a Jakov je nazva
“Gal-ed”. **48** Onda Laban izjavi: “Neka ova gomila danas bude
svjedok između mene i tebe!” Stoga je nazvana Gal-ed, **49** ali i
Mispa, jer je rekao. “Neka Jahve bude na vidu i tebi i meni kad
jedan drugog ne budemo gledali. **50** Ako budeš loše postupao
prema mojim kćerima, ili ako uzmeš druge žene uz moje kćeri,
sve da nitko drugi ne bude s nama, znaj da će Bog biti svjedok
između mene i tebe.” **51** Potom Laban reče Jakovu: “Ovdje je,
evo, gomila; ovdje je stup koji sam uspravio između sebe i tebe:
52 ova gomila i ovaj stup neka budu jamac da ja u zloj namjeri
neću ići na te iza ove gomile i da ti nećeš ići na me iza ove
gomile i ovog stupa. **53** Neka Bog Abrahamov i Bog Nahorov
budu naši suci!” Jakov se zakune Bogom - Strahom svoga oca
Izaka. **54** Poslije toga Jakov prinese žrtvu na Glavici i pozva
svoje ljude da blaguju. Poslije objeda proveli su noć na Glavici.
55 Ranim se jutrom Laban digne, izljubi svoje sinove i svoje
kćeri te ih blagoslovi; onda se zaputi natrag u svoje mjesto.

32 Jakov je putovao svojim putem, kad mu u susret izađu
anđeli Božji. **2** Kad ih Jakov opazi, reče: “Ovo je Božje
taborište!” Zato nazva ono mjesto Mahanajim. **3** Jakov pošalje
pred sobom glasnike svome bratu Ezavu u zemlju Seir, u
Edomsku pustaru, **4** i naloži im: “Ovako ćete reći mome
gospodaru Ezavu: 'Sluga tvoj Jakov poručuje ti: Boravio sam
kod Labana i dosad se ondje zadržao. **5** Stekao sam goveda,
magaradi, ovaca, sluga i sluškinja. Javljam to svome gospodaru,
ne bih li našao naklonost u njegovim očima.'” **6** Glasnici se vrate
Jakovu te mu reknu: “Bili smo kod tvoga brata Ezava; on sam
dolazi ti u susret sa četiri stotine momaka.” **7** Jakov se silno
uplaši. U zabrinutosti rastavi na dva tabora ljude, stada, krda i
deve što ih je sa sobom imao. **8** Računao je: ako Ezav naiđe na
jedan tabor i napadne ga, drugi bi se tabor mogao spasiti. **9**
Onda se Jakov pomoli: “O Bože oca moga Abrahama! Bože oca
moga Izaka! O Jahve, koji si mi naredio: 'Vrati se u svoj rodni
kraj, i ja ću ti biti dobrostiv!' **10** Nisam vrijedan sve dobrote koju
si tako postojano iskazivao svome sluzi. TÓa samo sam sa
svojim štapom nekoć prešao ovaj Jordan, a sad sam narastao u
dva tabora. **11** Izbavi me od šaka moga brata, od šaka Ezavovih!
Inače se bojim da bi mogao doći i umlatiti i mene, i majke, i
djecu. **12** Ti si rekao: 'Obilnim ću te dobrima obasipati i tvoje
potomstvo umnožiti poput pijeska u moru koji se ne da prebrojiti
zbog množine.'” **13** Ondje provede onu noć; a onda, od onog
što je imao pri ruci, pripravi dar svome bratu Ezavu: **14** dvjesta
koza i dvadeset jaraca, dvjesta ovaca i dvadeset ovnova; **15**
trideset deva dojilica s njihovim mladima; četrdeset krava i deset
junaca; dvadeset magarica i deset magaraca. **16** Stado po
stado preda svojim slugama. Onda reče svojim slugama: “Idite
preda mnom, ali držite razmak među stadima!” **17** A prvom
izda naredbu rekavši: “Kad te sretne moj brat Ezav pa te upita:
'Čiji si ti? Kamo ideš? Čije je ovo pred tobom?' **18** odgovori:
'Tvoga sluge Jakova; ovo je dar koji šalje svome gospodaru
Ezavu; on je tamo za nama.'” **19** Tako je naredio i drugome, pa
trećemu i svima drugima koji su išli za stadima: “Ovo i ovako
reci Ezavu kad ga sretneš. **20** Još mu dodaj: 'A sluga tvoj
Jakov i sam je za nama.'” Mislio je naime: “Ako ga unaprijed
udobrostivim darovima, a onda se s njim suočim, možda će mi
oprostiti.” **21** Tako darovi krenu naprijed, dok je on ostao one
noći u taboristu. **22** One noći on ustane, uzme svoje obje žene,
obje svoje sluškinje i svoje jedanaestero djece te prijeđe Jabok
preko gaza. **23** Prebacivši njih na drugu stranu toka, prebaci
zatim i ostalo što bijaše njegovo. **24** Jakov ostane sam. I neki se
čovjek rvao s njim dok nije zora svanula. **25** Videći da ga ne
može svladati, ugane mu bedro pri zglobu, tako da se Jakovu

kuk iščašio dok su se rvali. 26 Potom reče: “Pusti me jer zora sviće!” Ali on odgovori: “Neću te pustiti dok me ne blagosloviš.”
27 Nato ga onaj zapita: “Kako ti je ime?” Odgovori: “Jakov.” 28
Onaj reče. “Više se nećeš zvati Jakov nego Izrael, jer si se
hrabro borio i s Bogom i s ljudima i nadvladao si.” 29 Onda
zapita Jakov: “Reci mi svoje ime!” Odgovori onaj: “Za moje
me ime ne smiješ pitati!” I tu ga blagoslovi. 30 Onom mjestu
Jakov nadjene ime Penuel jer - reče - “Vidjeh Boga licem u
lice, i na životu ostadoh.” 31 Sunce je nad njim bilo ogranulo
kad je prošao Penuel. Hramao je zbog kuka. 32 Zato Izraelci
do današnjeg dana ne jedu kukovnu tetivu što se nalazi na
bedrenom zglobu, budući da je Jakovljev bedreni zglob bio
iščašen u kukovnoj tetivi.

33 Jakov podiže oči i opazi gdje dolazi Ezav i s njime četiri
stotine ljudi. Onda on podijeli svoju djecu među Leu,
Rahelu i dvije sluškinje; 2 postavi sluškinje i njihovu djecu na
čelo; iza njih Leu i njezinu djecu; a Rahelu i Josipa straga. 3
Sam prođe naprijed, nakloni se do zemlje sedam puta dok se
ne primače svome bratu. 4 Ezav mu potrča u susret. Zagrli ga
padnuvši mu oko vrata, poljubi ga i zaplaka. 5 Onda podiže oči i
vidje žene i djecu. “Tko su ovi s tobom?” - zapita. On odgovori:
“Djeca kojom je Bog obdario tvoga slugu.” 6 Potom naprijed
stupe sluškinje sa svojom djecom te se duboko naklone. 7
Naprijed stupi i Lea sa svojom djecom te se duboko nakloni.
Najposlije stupe naprijed Josip i Rahela te se duboko naklone.
8 Ezav upita: “Što kaniš sa svom ovom povorkom što sam je
sreo?” Odgovori: “Naći naklonost svoga gospodara.” 9 Ezav
odgovori: “Ja imam dosta, brate moj. Neka ostane tebi što je
tvoje.” 10 A Jakov reče: “Nemoj tako! Ako sam našao naklonost
u tvojim očima, primi dar iz moje ruke; jer meni je, što si me
ljubezno primio, kao da gledam lice Božje. 11 Zato prihvati moj
dar što sam ti ga donio; Bog mi je bio sklon te imam svega.”
Kako ga je uporno nagovarao, Ezav prihvati. 12 “Pođimo na
put”, reče Ezav, “i ja ću s tobom putovati.” 13 Ali mu on odvrati:
“Zna moj gospodar da su djeca nejaka. Osim toga, valja mi se
brinuti o ovcama i kravama koje doje: ako bi se tjerale prebrzo
samo jednog dana, sve bi pocrkale. 14 Neka moj gospodar ide
ispred svoga sluge, a ja ću ići polako, uz korak marve pred
sobom i uz korak djece, dok ne stignem k svome gospodaru u
Seir.” 15 Onda reče Ezav: “Da ti barem ostavim nekoliko ljudi
koji se sa mnom nalaze.” Ali on odgovori: “Čemu to? Neka ja
samo nađem milost u očima svoga gospodara!” 16 Tako se
Ezav onog dana zaputi natrag u Seir, 17 dok je Jakov otišao u
Sukot, gdje sebi sagradi kuću, a svom blagu podigne staje.
Stoga je onom mjestu dano ime Sukot. 18 Došavši tako iz
Padan Arama, Jakov sretno stigne u grad Šekem, koji se nalazi
u zemlji kanaanskoj, i postavi svoj šator pred gradom. 19 A
komad zemlje na kojoj je postavio svoj šator kupi od sinova
Hamora, Šekemova oca, za stotinu kesita. 20 Tu podiže žrtvenik
i nazva ga “El, Bog Izraelov”.

34 Dina, kći koju je Lea rodila Jakovu, iziđe da posjeti neke
žene onoga kraja. 2 Opazi je Hivijac Šekem, sin Hamora,
poglavice kraja, pa je pograbi i na silu s njom leže. 3 Njegovo
srce prione za Dinu, Jakovljevu kćer, i on se u djevojku zaljubi.
Nastojao je pridobiti djevojčino srce. 4 Šekem je govorio i svom
ocu Hamoru: “Onu mi djevojku uzmi za ženu!” 5 Jakov sazna da
je Šekem obeščastio njegovu kćer Dinu. Ali kako su njegovi
sinovi bili uz blago na polju, Jakov nije poduzimao ništa dok oni
ne dođu. 6 Uto dođe k Jakovu Šekemov otac Hamor da se s
njim sporazumije, 7 upravo kad su se Jakovljevi sinovi vraćali iz
polja. Kad su čuli vijest, ljudi su bili ojađeni i vrlo ljuti. Što je
Šekem učinio - legavši s Jakovljevom kćeri - u Izraelu je bila
sramota. To se nije smjelo trpjeti. 8 Hamor im reče. “Moj se sin
Šekem svom dušom zaljubio u vašu kćer. Dajte mu je za ženu!
9 Oprijateljite se s nama: dajite nam svoje kćeri, a naše kćeri
uzimajte sebi! 10 Tako možete živjeti među nama; zemlja je
pred vama da se naselite, u njoj se slobodno krećete i stječete
imovinu!” 11 Potom Šekem reče njezinu ocu i njezinoj braći:
“Da nađem milost u vašim očima, dat ću vam što zatražite. 12
Tražite od mene koliko hoćete: sve što god zapitate dat ću,
samo mi dajte djevojku za ženu.” 13 Jakovljevi sinovi odgovore
Šekemu i njegovu ocu Hamoru - govorili su s prijevarom jer je
obeščastio njihovu sestru Dinu - 14 te im rekoše: “Ne možemo
pristati da svoju sestru damo čovjeku koji nije obrezan, jer bi to
za nas bila sramota. 15 Jedino ćemo je dati ako postanete kao i
mi, ako obrežete sve svoje muškarce. 16 Onda vam možemo
davati svoje kćeri i uzimati vaše sebi, s vama se naseliti i biti
jedan rod. 17 A ako ne pristajete na obrezanje, uzet ćemo svoju
kćer i otići.” 18 Hamoru i Šekemu, Hamorovu sinu, njihov se
zahtjev učini povoljan. 19 Mladić nije časio da zahtjev izvrši, jer
je čeznuo za Jakovljevom kćeri; a bio je najuvaženiji od svih
u očevu domu. 20 Tako Hamor i njegov sin Šekem dođu u
svoje gradsko vijeće i obrate se svojim sugrađanima ovako: 21
“Ovaj je svijet prijazan; neka se među nama u zemlji nasele;
neka se po njoj slobodno kreću; ima dosta prostora u zemlji
za njih; možemo uzimati njihove kćeri sebi za žene, a njima
davati svoje. 22 No ljudi će pristati da među nama žive i s
nama budu jedan rod samo ako se svi naši muškarci obrežu
kao što su oni obrezani. 23 Zar tako ne bi stoka koju su stekli,
sve njihovo blago - bilo naše? Pristanimo, pa neka se među
nama nasele!” 24 Svi odrasli muškarci koji imaju pravo izaći na
gradska vrata poslušaše Hamora i njegova sina Šekema, pa
bude obrezan svaki muškarac - svaki koji ima pravo izaći na
gradska vrata. 25 A trećega dana, dok su oni još bili u bolovima,
dva Jakovljeva sina, Šimun i Levi, Dinina braća, pograbe svaki
svoj mač i nesmetano dođu u grad te poubijaju sve muškarce.
26 Sasijeku mačem Hamora i njegova sina Šekema, uzmu Dinu
iz Šekemove kuće i odu. 27 Ostali Jakovljevi sinovi dođu na
ubijene i opustoše grad što je njihova sestra bila obeščašćena.
28 Što je bilo krupne i sitne stoke i magaradi, u gradu i u polju,
otjeraju; 29 opljačkaju sva njihova dobra, a svu im djecu i
žene - sve što je bilo po kućama - odvedu u roblje. 30 Jakov
reče Šimunu i Leviju: “Uveli ste me u nepriliku omrazivši me
stanovnicima zemlje, Kanaancima i Perižanima. Ako se ujedine
protiv mene i napadnu me, dok je nas ovako malo na broj,
istrijebit će me s mojim domom.” 31 Oni odgovore: “Zar da
prema našoj sestri postupaju kao prema kakvoj bludnici?”

35 Bog reče Jakovu: “Ustani, idi gore u Betel te ondje ostani!
Načini ondje žrtvenik Bogu koji ti se objavio kad si bježao

od svoga brata Ezava!" 2 I Jakov reče svojoj obitelji i svima koji
bijahu s njime: "Odbacite tuđe kumire koji se nalaze u vašoj
sredini; očistite se i preobucite. 3 Idemo gore u Betel; ondje ću
načiniti žrtvenik Bogu, koji me uslišao kad sam bio u nevolji i sa
mnom bio na putu kojim sam hodio." 4 Oni predaju Jakovu sve
tuđe kumire što su ih imali i naušnice što su bile o njihovim
ušima, pa ih Jakov zakopa pod hrast kod Šekema. 5 Kad su se
zaputili, strah od Boga spopadne okolišna mjesta, tako da nisu
išli u potjeru za Jakovljevim sinovima. 6 Jakov stigne u Luz, to
jest Betel, u zemlji kanaanskoj, i sav puk što je bio s njim. 7
Ondje sagradi žrtvenik i mjesto nazva El Betel, jer mu se ondje
Bog objavio kad on bježaše pred svojim bratom Ezavom. 8 Tada
umre Rebekina dojilja Debora te je sahraniše pod Betelom, pod
hrastom, koji se otad zove "Tužni hrast". 9 Bog se opet objavi
Jakovu kad je stigao iz Padan Arama, te ga blagoslovi. 10 Bog
mu reče: "Ime ti je Jakov, ali se odsad nećeš zvati Jakov nego
će Izrael biti tvoje ime." Tako ga prozva Izraelom. 11 Onda mu
Bog reče: "Ja sam El Šadaj - Bog Svesilni! Budi rodan i množi
se! Od tebe poteći će narod, mnoštvo naroda, i kraljevi iz tvog
će izaći krila. 12 Zemlju što je dadoh Abrahamu i Izaku tebi
predajem; i potomstvu tvojem poslije tebe zemlju ću ovu dati." 13
A onda Bog ode od njega gore. 14 Na mjestu gdje je Bog s njim
govorio Jakov uspravi stup, stup od kamena; na njemu prinese
žrtvu i izli ulja. 15 A mjesto gdje mu je Bog govorio Jakov nazva
Betel. 16 Potom odu iz Betela. Još bijaše malo puta do Efrate, a
Rahela se nađe pri porođaju. Napali je teški trudovi. 17 Kad su
joj porođajni bolovi bili najteži, reče joj babica: "Ne boj se jer ti je
i ovo sin!" 18 Kad se rastavljala s dušom - jer umiraše Rahela -
nadjenu sinu ime Ben Oni; ali ga otac prozva Benjamin. 19 Tako
umrije Rahela. Sahrane je na putu u Efratu, to jest Betlehem. 20
A na njezinu grobu Jakov podigne spomenik - onaj što je na
Rahelinu grobu do danas. 21 Izrael krenu dalje te razape svoj
šator s onu stranu Migdal-Edera. 22 Dok je Izrael boravio u
onom kraju, ode Ruben i legne s Bilhom, priležnicom svoga oca.
Sazna za to Izrael. Izrael je imao dvanaest sinova. 23 S Leom:
Rubena, koji je Jakovljev prvorođenac, Šimuna, Levija, Judu,
Jisakara i Zebuluna; 24 s Rahelom: Josipa i Benjamina; 25 s
Bilhom, Rahelinom sluškinjom: Dana i Naftalija; 26 sa Zilpom,
sluškinjom Leinom: Gada i Ašera. To su Jakovljevi sinovi što su
mu se rodili u Padan Aramu. 27 Jakov dođe k svome ocu Izaku
u Mamru u Kirjat Arbu, to je Hebron - gdje su boravili Abraham i
Izak kao pridošlice. 28 Kad je Izaku bilo sto i osamdeset godina,
umrije. 29 Izak izdahne i umre, starac i godinama zasićen, te
bude pridružen svojim precima. Sahrane ga njegovi sinovi, Ezav
i Jakov.

36 Ovo su potomci Ezava, koji se zvao i Edom. 2 Ezav
je uzeo sebi žene od kanaanskih djevojaka: Adu, kćer
Hetita Elona; Oholibamu, kćer Ane, unuku Sibeona Horijca; 3 i
Basematu, kćer Jišmaelovu, sestru Nebajotovu. 4 Ada Ezavu
rodi Elifaza, a Basemata rodi Reuela, 5 Oholibama rodi Jeuša,
Jalama i Koraha. To su Ezavovi sinovi koji se rodiše u zemlji
kanaanskoj. 6 Ezav uzme svoje žene, svoje sinove, svoje kćeri,
svu čeljad svoga doma; svoju stoku - krupnu i sitnu; svu imovinu
što ju je namakao u zemlji kanaanskoj, pa ode u zemlju seirsku,
daleko od svog brata Jakova. 7 Njihov se, naime, posjed jako
uvećao te nisu mogli ostati zajedno: kraj u kojem su boravili
nije ih mogao izdržavati zbog njihova blaga. 8 Tako se Ezav
- Edom nazvani - naseli u brdskom kraju Seiru. 9 Ovo je,
dakle, potomstvo Ezava, praoca Edomaca, u brdskom kraju
Seiru. 10 Ovo su imena Ezavovih sinova: Elifaz, sin Ezavove
žene Ade; Reuel, sin Ezavove žene Basemate. 11 Elifazovi su
sinovi bili: Teman, Omar, Sefo, Gatam i Kenaz. 12 Timna je bila
inoča Ezavova sina Elifaza; ona je Elifazu rodila Amaleka. To
su potomci Ezavove žene Ade. 13 A ovo su sinovi Reuelovi:
Nahat, Zerah, Šama i Miza. Oni su bili sinovi Ezavove žene
Basemate. 14 A ovo su opet sinovi Ezavove žene Oholibame,
Anine kćeri, unuke Sibeonove; ona je Ezavu rodila Jeuša,
Jalama i Koraha. 15 Ovo su rodovske glave Ezavovih potomaka.
Potomci Ezavova prvorođenca Elifaza: knez Teman, knez Omar,
knez Sefo, knez Kenaz, 16 knez Korah, knez Gatam i knez
Amalek. To su rodovski glavari Elifazovi u zemlji edomskoj; to su
potomci Adini. 17 A ovo su potomci Ezavova sina Reuela: knez
Nahat, knez Zerah, knez Šama i knez Miza. To su rodovski
glavari Reuelovi u zemlji edomskoj; to su potomci Ezavove žene
Basemate. 18 A ovo su potomci Ezavove žene Oholibame: knez
Jeuš, knez Jalam i knez Korah. To su rodovski glavari Ezavove
žene Oholibame, kćeri Anine. 19 To su bili sinovi Ezava-Edoma,
njihovi knezovi. 20 A ovo su sinovi Seira Horijca, žitelji one
zemlje: Lotan, Šobal, Sibeon, Ana, 21 Dišon, Eser i Dišan. To su
koljenovići Horijci, sinovi Seirovi, u zemlji edomskoj. 22 Lotanovi
sinovi bili su: Hori i Hemam; a sestra Lotanova bila je Timna. 23
Ovo su bili sinovi Šobalovi: Alvan, Manahat, Ebal, Šefo i Onam.
24 Sinovi Sibeonovi bijahu Aja i Ana. Ana je onaj koji je našao
vruća vrela u pustari dok je čuvao magarad svoga oca Sibeona.
25 Ovo su bila djeca Ane: sin Dišon i Anina kći Oholibama. 26
Ovo su bili sinovi Dišonovi: Hemdan, Ešban, Jitran i Keran. 27
Ovo su bili sinovi Eserovi: Bilhan, Zaavan i Akan. 28 A sinovi
Dišanovi bili su: Uz i Aran. 29 Ovo su knezovi Horijaca: knez
Lotan, knez Šobal, knez Sibeon, knez Ana, 30 knez Dišon,
knez Eser i knez Dišan. To su bili knezovi Horijaca, glavar za
glavarom, u zemlji seirskoj. 31 Evo kraljeva koji su kraljevali u
edomskoj zemlji prije nego je zavladao kralj sinova Izraelovih.
32 Beorov sin Bela vladao je u Edomu; njegov se grad zvao
Dinhaba. 33 Kad je umro Bela, na njegovo se mjesto zakraljio
Jobab, sin Zeraha iz Bosre. 34 Kad je umro Jobab, zakraljio se
na njegovo mjesto Hušam iz temanske zemlje. 35 Kad je umro
Hušam, zakraljio se na njegovo mjesto Bedadov sin Hadad,
koji je potukao Midjance na Moapskom polju. Ime je njegovu
gradu bilo Avit. 36 Kad je umro Hadad, zakraljio se na njegovo
mjesto Samla iz Masreke. 37 Kad je umro Samla, zakraljio se
na njegovo mjesto Šaul iz Rehobota na Rijeci. 38 Kad umrije
Šaul, zavlada Baal Hanan, Akborov sin. 39 Kad je umro Baal
Hanan, Akborov sin, vladaše Hadad. Ime je njegovu gradu bilo
Pai. Žena mu se zvala Mehetabela. Bila je kći Matredova, iz
Me Zahaba. 40 Ovo su imena Ezavovih knezova s njihovim
nazivima po rodovima i smještaju: knez Timna, knez Alva, knez
Jetet, 41 knez Oholibama, knez Ela, knez Pinon, 42 knez Kenaz,
knez Teman, knez Mibzar, 43 knez Magdiel i knez Iram. To su
bili knezovi edomski, prema njihovim naseljima u zemlji koju su
zaposjeli. To je Ezav, praotac Edomaca.

37 A Jakov se bijaše nastanio u zemlji gdje je njegov otac
boravio kao pridošlica - u zemlji kanaanskoj. **2** Evo
nasljedstva Jakovljeva. Kao mladić, u dobi od sedamnaest
godina, Josip je čuvao stada sa svojom braćom, sinovima Bilhe i
Zilpe, koje bijahu žene njegova oca. Josip je ocu svome donosio
zle glasove o njima. **3** Izrael je volio Josipa više nego ijednog
svoga sina jer je bio dijete njegove staračke dobi; i on mu
napravi kićenu haljinu. **4** Kako njegova braća opaze da ga
njihov otac voli više od svih drugih svojih sinova, zamrze ga
toliko da mu nisu mogli ni prijaznu riječ progovoriti. **5** Jednom
Josip usni san i kaza ga svojoj braći, a oni ga zbog toga još
više zamrze. **6** "Poslušajte", reče im, "san što sam ga usnio! **7**
Pomislite! Vezali smo nasred polja snopove, kadli se najednom
moj snop uspravi i stade uzgor. Uto se vaši snopovi okupe okolo
i duboko se poklone mom snopu." **8** Njegova ga braća upitaše:
"Kaniš li nad nama zakraljevati? Hoćeš li nam biti gospodar?" I
još ga više zamrze zbog njegova pričanja o snovima. **9** Usni on
još jedan san te ga ispriča svojoj braći: "Još sam jedan san
usnuo. Pazite! Sunce, mjesec i jedanaest zvijezda duboko mi
se klanjahu!" **10** Kad je to ispričao svome ocu, ukori ga otac i
reče mu: "Što znači taj san što si ga usnuo? Zar ćemo doći ja,
tvoja majka i tvoja braća pa ti se do zemlje klanjati?" **11** I dok
su braća od zavisti bila ljuta na nj, njegov je otac razmišljao o
svemu. **12** Jednom njegova braća odu čuvati očeva stada blizu
Šekema. **13** Izrael reče Josipu: "Tvoja braća čuvaju stada kod
Šekema, pa hajde da te pošaljem k njima." On mu odgovori:
"Dobro, idem." **14** Potom će mu otac: "Hajde i vidi kako su ti
braća i stoka pa mi javi." Tako ga otpremi iz doline Hebrona, i on
stigne u Šekem. **15** Neki čovjek nađe ga gdje luta poljem pa ga
upita: "Što tražiš?" **16** "Tražim braću", odgovori. "Možeš li mi
kazati gdje čuvaju stada?" **17** A čovjek reče: "Odavde su otišli.
Čuo sam ih gdje govore: 'Hajdemo u Dotan.'" Tako Josip ode za
svojom braćom i nađe ih u Dotanu. **18** Oni ga opaze izdaleka;
prije nego im se približio, počnu se dogovarati da ga ubiju. **19**
I jedan drugom reče: "Eno stiže onaj sanjar! **20** Hajde da ga
sad ubijemo i bacimo u kakvu čatrnju! Možemo kazati da ga je
proždrla divlja zvijer. Vidjet ćemo što će biti od njegovih snova!"
21 Ali kad je to čuo Ruben, pokuša da ga izbavi iz njihovih šaka.
I reče: "Nemojmo oduzimati njegova života! **22** Ne prolijevajte
krvi" - dalje je govorio Ruben. "Bacite ga u čatrnju u pustari; ali
ne dižite na nj ruke!" Htio ga je tako izbaviti iz njihovih šaka i
odvesti ocu. **23** Ali kad je Josip stigao braći, oni s Josipa svuku
njegovu haljinu, haljinu kićenu što je bila na njemu; **24** pograbe
ga i bace u čatrnju. Čatrnja je bila prazna; nije bilo u njoj vode.
25 Potom sjednu da ručaju. Kako podignu svoje oči, opaze
povorku Jišmaelaca gdje dolazi iz Gileada. Deve su im nosile
mirodije, balzam i mirisavu smolu da ih preprodaju u Egipat. **26**
Tada reče Juda svojoj braći: "Što ćemo postići ako ubijemo
svog brata a krv njegovu sakrijemo? **27** Hajde da ga prodamo
Jišmaelcima; ali ne dižimo na nj ruke. TÓa on je naš brat,
naše meso." Braća ga poslušaju. **28** Uto naiđu ljudi, midjanski
trgovci. Braća izvuku Josipa iz čatrnje i prodaju ga za dvadeset
srebrnika Jišmaelcima, a oni Josipa dovedu u Egipat. **29** Kad se
Ruben vratio k čatrnji i vidio da Josipa nema u čatrnji, razdere
svoju odjeću. **30** A kad se vratio svojoj braći, povika: "Dječaka
nema! Kamo ću ja sad?" **31** A oni uzmu Josipovu haljinu, zakolju
jedno kozle i haljinu zamoče u krv. **32** Kićenu haljinu otpreme
ocu i poruče: "Ovo smo našli; gledaj je li ovo haljina tvoga sina
ili nije." **33** Prepozna je on pa reče: "Haljina je moga sina! Divlja
ga je zvijer rastrgla! Na komade je Josip rastrgan!" **34** I razdere
Jakov svoje haljine, stavi pokorničku kostrijet oko bokova i dugo
vremena oplakivaše svoga sina. **35** Svi su ga njegovi sinovi i
sve njegove kćeri nastojali utješiti, ali se on ne mogaše utješiti.
Govorio je: "Ne, sići ću k svome sinu u Šeol tugujući!" Tako ga
je oplakivao njegov otac. **(Sheol h7585)** **36** A Midjanci ga prodaju
u Egipat Potifaru, dvoraninu faraonovu, zapovjedniku straže.

38 Otprilike u to vrijeme Juda ode od svoje braće te okrenu
nekom Adulamcu komu ime bijaše Hira. **2** Tu Juda zapazi
kćer jednog Kanaanca - zvao se Šua - i njome se oženi. Priđe
njoj **3** te ona zače i rodi sina, komu dade ime Er. **4** Opet ona
zače, rodi sina i dade mu ime Onan. **5** Još jednog sina rodi te
mu nadjene ime Šela. Nalazila se u Kezibu kad je njega rodila.
6 Juda oženi svoga prvorođenca Era djevojkom kojoj bijaše
ime Tamara. **7** Ali Judin prvorođenac Er uvrijedi Jahvu i Jahve
ga pogubi. **8** Tada reče Juda Onanu: "Priđi k udovici svoga
brata, izvrši prema njoj djeversku dužnost i tako očuvaj lozu
svome bratu!" **9** Ali Onan, znajući da se sjeme neće računati
kao njegovo, ispuštaše ga na zemlju kad god bi prišao bratovoj
udovici, tako da ne dade potomstva svome bratu. **10** To što je
činio uvrijedilo je Jahvu, pa i njega pogubi. **11** Onda Juda reče
svojoj nevjesti Tamari: "Ostani kao udovica u domu svoga oca
dok poodraste moj sin Šela." Bojao se, naime, da bi i on mogao
umrijeti kao i njegova braća. I tako Tamara ode da živi u očevu
domu. **12** Dugo vremena poslije toga umre Šuina kći, Judina
žena. Kad je prošlo vrijeme žalosti, Juda ode, zajedno sa svojim
prijateljem Adulamcem Hirom, u Timnu da striže svoje ovce. **13**
Obavijeste Tamaru: "Eno ti je svekar", rekoše joj, "na putu u
Timnu da striže ovce." **14** Ona svuče udovičko ruho, navuče
koprenu i zamota se pa sjede na ulazu u Enajim, što je na putu
k Timni. Vidjela je, naime, da je Šela odrastao, ali nju još ne
udaše za nj. **15** Kad je Juda opazi, pomisli da je bludnica, jer je
bila pokrila lice. **16** Svrati se on k njoj i reče: "Daj da ti priđem!"
Nije znao da mu je nevjesta. A ona odgovori: "Što ćeš mi dati da
uđeš k meni?" **17** "Spremit ću ti jedno kozle od svoga stada",
odgovori. "Treba da ostaviš jamčevinu dok ga ne pošalješ." **18** A
on zapita: "Kakvu jamčevinu da ti ostavim?" Ona odgovori: "Svoj
pečatnjak o vrpci i štap što ti je u ruci." Dade joj jedno i drugo, a
onda priđe k njoj i ona po njem zače. **19** Potom ona ustade i
ode; skide sa sebe koprenu i opet se odjenu u svoje udovičko
ruho. **20** Uto Juda pošalje kozle po svom prijatelju Adulamcu
da iskupi jamčevinu iz ruku žene, ali je nije mogao naći. **21**
Upita ljude u mjestu: "Gdje je bludnica što se nalazila uz put u
Enajim?" Oni mu odgovore: "Ovdje nije nikad bilo bludnice." **22**
Tako se on vrati k Judi pa reče: "Nisam je mogao naći. Osim
toga, ljudi mi u mjestu rekoše da ondje nije nikad bilo bludnice."
23 Onda reče Juda: "Da ne ostanemo za ruglo, neka ih drži!
Slao sam joj, eto, ovo kozle, ali je ti nisi našao." **24** Otprilike
poslije tri mjeseca donesoše vijest Judi: "Tvoja nevjesta Tamara
odala se bludništvu; čak je u bludničenju i začela." "Izvedite je",

naredi Juda, “pa neka se spali!” 25 Dok su je izvodili, ona poruči
svekru: “Začela sam po čovjeku čije je ovo.” Još doda: “Vidi čiji
je ovaj pečatnjak o vrpci i ovaj štap!” 26 Juda ih prepozna pa
reče: “Ona je pravednija nego ja, koji joj nisam dao svoga sina
Šelu.” Ali više s njom nije imao posla. 27 Kad joj je došlo vrijeme
da rodi, pokaže se da nosi blizance. 28 Dok je rađala, jedan od
njih pruži ruku van. Nato babica priveže za njegovu ruku crven
konac govoreći: “Ovaj je izišao prvi.” 29 Ali baš tada on uvuče
ruku te iziđe njegov brat. A ona reče: “Kakav li proder napravi!”
Stoga mu nadjenu ime Peres. 30 Poslije iziđe njegov brat koji je
oko ruke imao crveni konac. Njemu dadoše ime Zerah.

39 Josipa dovedoše u Egipat. Tu ga od Jišmaelaca koji su ga
onamo doveli kupi Egipćanin Potifar, dvoranin faraonov i
zapovjednik njegove tjelesne straže. 2 Jahve je bio s Josipom,
zato je u svemu imao sreću: Egipćanin ga uzme k sebi u kuću.
3 Vidje njegov gospodar da je Jahve s njim i da svemu što mu
ruka poduzme Jahve daje uspjeh; 4 zavolje on Josipa, uze ga
za dvoranina i postavi ga za upravitelja svoga doma i povjeri
mu sav svoj imetak. 5 I otkad mu je povjerio upravu svoga
doma i svega svog imetka, blagoslovi Jahve dom Egipćaninov
zbog Josipa: blagoslov Jahvin bijaše na svemu što je imao - u
kući i u polju. 6 I tako sve svoje prepusti brizi Josipovoj te se
više ni za što nije brinuo, osim za jelo što je jeo. A Josip je bio
mladić stasit i naočit. 7 Poslije nekog vremena žena njegova
gospodara zagleda se u Josipa i reče mu: “Legni sa mnom!” 8
On se oprije i reče ženi svoga gospodara: “Gledaj! Otkako sam
ja ovdje, moj se gospodar ne brine ni za što u kući; sve što ima
meni je povjerio. 9 On u ovoj kući nema više vlasti negoli ja i
ništa mi ne krati, osim tebe, jer si njegova žena. Pa kako bih ja
mogao učiniti tako veliku opačinu i sagriješiti protiv Boga!” 10
Iako je Josipa salijetala iz dana u dan, on nije pristajao da uz
nju legne; nije joj prilazio. 11 Jednog dana Josip uđe u kuću
na posao. Kako nikog od služinčadi nije bilo u kući, 12 ona
ga uhvati za ogrtač i reče: “Legni sa mnom!” Ali on ostavi svoj
ogrtač u njezinoj ruci, otrže se i pobježe van. 13 Vidjevši ona
da je u njezinoj ruci ostavio ogrtač i pobjegao van, 14 zovne
svoje sluge te im reče: “Gledajte! Trebalo je da nam dovede
jednog Hebrejca da se s nama poigrava. Taj k meni dođe da sa
mnom legne, ali sam ja na sav glas zaviknula. 15 A čim je čuo
kako vičem, ostavi svoj ogrtač pokraj mene i pobježe van.” 16
Uza se je držala njegov ogrtač dok mu je gospodar došao kući.
17 Onda i njemu kaza istu priču: “Onaj sluga Hebrejac koga
si nam doveo dođe k meni da sa mnom ljubaka! 18 Ali čim
je čuo kako vičem, ostavi svoj ogrtač pokraj mene i pobježe
van.” 19 Kad je njegov gospodar čuo pripovijest svoje žene
koja reče: “Eto, tako sa mnom tvoj sluga”, razgnjevi se. 20
Gospodar pograbi Josipa i baci ga u tamnicu - tamo gdje su
bili zatvoreni kraljevi utamničenici. I osta u tamnici. 21 Ali je
Jahve bio s njim, iskaza naklonost Josipu te on nađe milost u
očima upravitelja tamnice. 22 Tako upravitelj tamnice preda u
Josipove ruke sve utamničenike koji su se nalazili u tamnici; i
ondje se ništa nije radilo bez njega. 23 Budući da je Jahve bio s
njim, upravitelj tamnice nije nadgledao ništa što je Josipu bilo
povjereno: Jahve bijaše s njim, i što god bi poduzeo, Jahve bi to
okrunio uspjehom.

40 Poslije toga peharnik se i pekar egipatskog kralja ogriješe
o svoga gospodara, kralja egipatskog. 2 Faraon se razljuti
na svoja dva dvoranina, glavnog peharnika i glavnog pekara, 3
te ih stavi u zatvor, u zgradu zapovjednika tjelesne straže - u
istu tamnicu gdje je i Josip bio zatvoren. 4 Zapovjednik tjelesne
straže odredi Josipa da ih poslužuje. Pošto su proveli u zatvoru
neko vrijeme, 5 obojica njih - peharnik i pekar egipatskog kralja,
utamničenici - usnu san jedne te iste noći. Svaki je usnuo svoj
san; i svaki je san imao svoje značenje. 6 Kad je Josip ujutro
došao k njima, opazi da su neraspoloženi. 7 Upita faraonove
dvorane koji su bili s njim u zatvoru u zgradi njegova gospodara:
“Zašto ste danas tako potišteni?” 8 Odgovore mu: “Sne smo
usnuli, ali nikog nema da nam ih protumači.” Josip im reče: “Zar
tumačenje ne spada na Boga? Dajte, pričajte mi!” 9 Onda je
glavni peharnik ispripovjedio Josipu svoj san: “Sanjao sam da je
preda mnom lozov trs. 10 Na trsu bile tri mladice. I tek što je
propupao, procvjeta i na njegovim grozdovima sazru bobe. 11
Kako sam u ruci držao faraonov pehar, uzmem grožđa, istiještim
ga u faraonov pehar, a onda stavim pehar u faraonovu ruku.” 12
Josip mu reče: “Ovo ti je značenje: tri mladice tri su dana. 13
Poslije tri dana faraon će te pomilovati i vratiti na tvoje mjesto;
opet ćeš stavljati pehar faraonu u ruku, kao i prije, dok si mu bio
peharnik. 14 Kada ti bude opet dobro, sjeti se da sam i ja bio s
tobom, pa mi učini ovu uslugu: spomeni me faraonu i pokušaj
me izvesti iz ove kuće. 15 Jer, zbilja, bio sam silom odveden
iz zemlje Hebreja; ni ovdje nisam ništa skrivio, a baciše me u
tamnicu.” 16 Kad je glavni pekar vidio kako je Josip dao dobro
tumačenje, reče mu: “Usnuh da su mi na glavi tri bijele košare.
17 U najgornjoj bilo svakovrsna peciva što ga pekar pripravlja
faraonu, ali su ptice jele iz košare povrh moje glave.” 18 Josip
odgovori: “Ovo je značenje: tri košare tri su dana. 19 Poslije
tri dana faraon će uzdići tvoju glavu i o drvo te objesiti te će
ptice jesti meso s tebe.” 20 I zaista, trećega dana, kad je faraon
priredio gozbu za sve svoje službenike - bio mu je rođendan - iz
sredine svojih službenika izluči glavnog peharnika i glavnog
pekara. 21 Vrati glavnog peharnika u peharničku službu te je i
dalje stavljao pehar u faraonovu ruku, 22 a glavnog pekara
objesi, kako je Josip protumačio. 23 Ipak se glavni peharnik nije
sjetio Josipa - zaboravio je na nj.

41 Poslije dvije godine usnu faraon da stoji pokraj Nila. 2
Iz Nila iziđe sedam krava, lijepih i debelih; pasle su po
šašu. 3 Ali odmah poslije njih iz Nila iziđe sedam drugih krava,
ružnih i mršavih, te stanu uz one krave na obali Nila. 4 Ružne i
mršave krave požderu ono sedam lijepih i pretilih, i uto se faraon
probudi. 5 Opet zaspi te usnu drugi san: sedam punih i jedrih
klasova izraste na jednoj stabljici. 6 Ali, eto, poslije njih uzraste
sedam klasova šturih, istočnjakom opaljenih. 7 Šturi klasovi
proždru sedam jedrih i punih klasova. I faraon se probudi, i gle:
bio je to san. 8 Ujutro faraon bijaše uznemiren u duši, pa pozva
sve čarobnjake i sve mudrace egipatske: ispriča im faraon svoje
sne, ali mu ih nitko nije mogao protumačiti. 9 Onda progovori
faraonov glavni peharnik: “Moram danas spomenuti jedan svoj

propust. **10** Jednom, kad se faraon razljutio na svoje službenike,
mene i glavnog pekara stavio je u zatvor u zgradi glavnog
upravitelja. **11** Usnusmo san iste noći, i ja i on, ali je svaki od nas
usnuo san drugog značenja. **12** Onda je s nama bio neki mladi
Hebrej, sluga zapovjednika straže. Ispričasmo njemu svoje sne,
a on nam ih protumači: kaza svakom značenje njegova sna. **13**
Kako nam ih je protumačio, tako nam se i dogodilo: mene vratiše
na moje mjesto, a onoga objesiše." **14** Faraon odmah pošalje
po Josipa; izvuku ga brže-bolje iz tamnice; ošišaju mu kosu,
obuku novo odijelo i on stupi pred faraona. **15** Onda faraon
reče Josipu: "Usnuo sam san, a nitko ga ne može protumačiti.
Čuo sam o tebi da možeš protumačiti san čim ga čuješ." **16**
"Ništa ja ne mogu", odgovori Josip faraonu, "nego će Bog dati
pravi odgovor faraonu." **17** Onda je faraon pripovjedao Josipu:
"U svom snu stojim na obali Nila. **18** I gle! Iz Nila iziđe sedam
debelih i lijepih krava. Pasle su po šašu. **19** Poslije njih izađe
drugih sedam krava. Bile su mršave, vrlo ružne i koštunjave.
Još nikad ne vidjeh onako ružnih krava u svoj zemlji egipatskoj!
20 I sedam mršavih i ružnih krava proždru prvih sedam debelih
krava. **21** Pa iako su ih progutale, nije se vidjelo da im je što u
trbuhu: bile su ružne kao i prije. Uto se probudim. **22** Zatim sam
u snu vidio kako na jednoj stabljici uzraste sedam punih i lijepih
klasova. **23** Ali poslije njih uzraste sedam klasova zgrčenih,
šturih, istočnjakom opaljenih. **24** I šturi klasovi proždru sedam
jedrih klasova. Kazao sam ovo i vračarima, ali nema nikoga da
mi razjasni." **25** Onda Josip reče faraonu: "Faraonov je san
samo jedan: Bog javlja faraonu što kani učiniti. **26** Sedam lijepih
krava, to je sedam godina; sedam lijepih klasova opet je sedam
godina. Tako je samo jedan san. **27** Sedam mršavih i ružnih
krava poslije njih, a tako i sedam praznih, istočnjakom opaljenih
klasova, označuje sedam gladnih godina. **28** To je ono što sam
već faraonu rekao: Bog objavljuje faraonu što kani učiniti. **29**
Dolazi, evo, sedam godina velikog obilja svoj zemlji egipatskoj.
30 A poslije njih nastat će sedam gladnih godina, kada će se
zaboraviti sve obilje u zemlji egipatskoj. **31** Kako glad bude
harala zemljom, neće se ni znati da je u zemlji bilo obilje - zbog
gladi koja će doći - jer će biti vrlo velika. **32** A što se faraonov
san ponovio, znači da se Bog na to zaista odlučio i da će to
uskoro provesti. **33** Zato neka faraon izabere sposobna i mudra
čovjeka te ga postavi nad zemljom egipatskom. **34** Nadalje,
neka se faraon pobrine da postavi nadglednika u zemlji koji će
kÓupiti petinu sve žetve u zemlji egipatskoj za sedam godina
obilja. **35** Neka skupljaju od svakog žita za sedam dobrih godina
što dolaze; neka s ovlaštenjem faraonovim sabiru žito za hranu i
pohranjuju ga po gradovima. **36** Neka zalihe služe za hranu u
zemlji za sedam godina gladi što će snaći zemlju egipatsku,
tako da za gladi zemlja ne propadne." **37** Svidje se odgovor
faraonu i svim njegovim službenicima. **38** Zato faraon reče
svojim službenicima: "Zar bismo mogli naći drugoga kao što je
on, čovjeka koji bi bio tako obdaren duhom Božjim?" **39** A onda
faraon reče Josipu: "Otkako je sve to Bog tebi otkrio, nikoga
nema sposobna i mudra kao što si ti. **40** Ti ćeš biti upravitelj
moga dvora: sav će se moj narod pokoravati tvojim naredbama.
Jedino prijestoljem ja ću biti veći od tebe. **41** Postavljam te,
evo," reče faraon Josipu, "nad svom zemljom egipatskom." **42**
Poslije toga skine faraon sa svoje ruke pečatni prsten i stavi ga
Josipu na ruku. Zatim zaodjene Josipa odjećom od najljepše
tkanine, a o vrat mu objesi zlatan lanac. **43** Vozio se on u kolima
kao njegov zamjenik, a pred njim klicahu: "Abrek! Na koljena!"
Tako ga postavi nad svu zemlju egipatsku. **44** Još faraon reče
Josipu: "Premda sam ja faraon, neće nitko dići svoje ruke ni
noge bez tvog odobrenja u svoj zemlji egipatskoj." **45** Faraon
nazva Josipa "Safenat Paneah", a za ženu mu dade Asenatu,
kćer Poti-Fere, svećenika u Onu. I Josip postade poznat po
zemlji egipatskoj. **46** Josipu je bilo trideset godina kad je stupio
u službu faraona, kralja egipatskog. A otišavši Josip ispred
faraona, putovao je po svoj zemlji egipatskoj. **47** Za sedam
rodnih godina zemlja je rađala u obilju; **48** on je - u tih sedam
godina što ih je egipatska zemlja uživala - kÓupio od različite
ljetine i hranu pohranjivao u gradove, smještajući u svakom
gradu urod iz okolnih polja. **49** Tako Josip nagomila mnogo žita,
kao pijeska u moru, pa ga prestade i mjeriti jer mu mjere ne
bijaše. **50** Dok još ne nasta gladna godina, Josip imade dva
sina koje mu rodi Asenata, kći Poti-Fere, svećenika u Onu. **51**
Prvorođencu Josip nadjenu ime Manaše, "jer Bog je", reče,
"dao te sam zaboravio svoje teškoće i svoj očinski dom." **52**
Drugomu nadjenu ime Efrajim, "jer Bog me", reče, "učinio rodnim
u zemlji moje nevolje." **53** Sedam godina obilja koje je uživala
zemlja egipatska dođe kraju, **54** a primače se sedam gladnih
godina, kako je Josip prorekao. U svim zemljama bijaše glad, a
u svoj zemlji egipatskoj bijaše kruha. **55** A kad je i sva zemlja
egipatska osjetila glad, puk zavapi faraonu za kruh; a faraon
reče Egipćanima: "Idite k Josipu i što god vam rekne, činite!" **56**
Kad se glad proširi po svoj zemlji, Josip rastvori skladišta te
je Egipćane opskrbljivao žitom, jer je glad postala žestoka i u
zemlji egipatskoj. **57** Sav je svijet išao u Egipat k Josipu da
kupuje žita, jer je strašna glad vladala po svem svijetu.

42 Kad je Jakov čuo da u Egiptu ima žita, reče svojim
sinovima: "Što tu zurite jedan u drugoga? **2** Čujem da
ima žita u Egiptu. Otiđite dolje te nam ga odande nabavite da
ostanemo na životu i ne pomremo." **3** Tako desetero Josipove
braće siđe da nabavi žita iz Egipta. **4** Benjamina, Josipova
pravog brata, Jakov ne posla s ostalima. "Da ga ne bi zadesila
kakva nesreća", govorio je. **5** Među onima koji su išli nabavljati
žito, jer u zemlji kanaanskoj vladaše glad, bijahu i sinovi Izraelovi.
6 Josip je bio namjesnik u zemlji; on je dijelio žito svemu svijetu.
Dođu tako i Josipova braća i poklone mu se licem do zemlje. **7**
Josip prepozna braću čim ih ugleda, ali se prema njima vladao
kao stranac i oštro im govorio. Zapita ih: "Odakle dolazite?"
Odgovore: "Iz zemlje kanaanske došli smo da kupimo hrane." **8**
Iako je Josip prepoznao svoju braću, oni njega nisu prepoznali.
9 Josip se sjeti snova što ih je o njima sanjao. I reče im: "Vi ste
uhode! Došli ste da izvidite slaba mjesta ove zemlje." **10** Oni mu
odgovore: "Ne, gospodaru! Tvoje su sluge došle da nabave
hrane. **11** Svi smo sinovi jednog oca; pošteni smo ljudi; sluge
tvoje nikad nisu bile uhode." **12** On će im opet: "Ne, nego ste
došli da izvidite slaba mjesta ove zemlje." **13** Nato oni uzvrate:
"Nas, tvojih slugu, bijaše dvanaestero braće - sinovi jednog
oca, u zemlji kanaanskoj; najmlađi je sad s ocem, a jednoga
više nema." **14** No Josip im dobaci: "Onako kako sam vam već

rekao: vi ste uhode! 15 Ovako ću vas iskušati: odavde, tako mi
faraona, nećete izići ako vaš najmlađi brat ne dođe ovamo! 16
Pošaljite jednoga između sebe da vam dovede brata, a vi ostali
u zatvor! Tako ću iskušati vaše riječi i vidjeti je li u vas istina ili
nije. Inače, tako mi faraona, vi ste uhode!" 17 Potom ih baci u
zatvor na tri dana. 18 Treći im dan reče Josip: "Izvršite to, i
ostat ćete na životu, jer sam ja čovjek bogobojazan. 19 Ako
ste pošteni, neka jedan od vas ostane u zatvoru, a vi ostali
idite i nosite žito svojim izgladnjelim domovima. 20 Poslije toga
dovedite mi svoga najmlađeg brata, tako da se obistine vaše
riječi te da ne izginete." Oni pristanu. 21 Zatim je jedan drugom
govorio: "Jao nama! Stiže nas kazna zbog našega brata; gledali
smo njegovu muku dok nas je molio za milost, ali ga nismo
uslišali. Stoga nas je ova nevolja snašla." 22 Ruben im odvrati:
"Zar vam nisam govorio: Ne ogrešujte se o mladića! Ali vi niste
slušali. Sad se traži račun za njegovu krv." 23 Nisu znali da ih
Josip razumije, jer su se s njim razgovarali preko tumača. 24
On se od njih udalji te zaplaka. Opet se vrati i razgovaraše s
njima. Onda izdvoji Šimuna između njih i naredi da bude svezan
na njihove oči. 25 Potom Josip zapovjedi da im vreće napune
žitom; da svakome njegov novac metnu u vreću i da im daju
poputninu. Tako im učine. 26 Tada oni natovare žito na svoje
magarce i krenu odande. 27 Kad na prenoćištu jedan od njih
otvori svoju vreću da nahrani magarca, opazi svoj novac ozgo u
vreći. 28 "Moj je novac vraćen!" - povika braći. - "Evo ga u mojoj
vreći!" Zadrhta srce u njima. Zgledaše se, uplašeni, i rekoše:
"Što nam ovo Bog uradi!" 29 Došavši k svome ocu Jakovu u
zemlju kanaansku, kazaše mu sve što ih je snašlo. 30 "Čovjek
koji je gospodar one zemlje", rekoše, "oštro nam je govorio i
optužio nas kao uhode. 31 Pošteni smo ljudi, kazasmo mu, i
nikad nismo bili uhode. 32 Bilo nas je dvanaestero braće, sinovi
istog oca, ali jednoga više nema, dok se najmlađi sad nalazi s
našim ocem u zemlji kanaanskoj. 33 Ali čovjek koji je gospodar
one zemlje reče nam: 'Ovim ću doznati da ste pošteni ljudi:
ostavite jednoga brata kod mene, a vi ostali uzmite što vam
treba za izgladnjele domove, pa idite. 34 Onda mi dovedite
svoga najmlađeg brata, tako da znam da niste uhode, nego
pošteni ljudi. Poslije toga vratit ću vam vašeg brata, i vi ćete se
moći slobodno kretati u ovoj zemlji.'" 35 Kako su praznili svoje
vreće, svaki nađe u vreći svoju kesu. Opazivši to, zapadoše u
strah - i oni i njihov otac. 36 "Mene vi ostavljate bez djece!" -
reče im njihov otac. - "Josipa je nestalo, Šimuna nema, a sad
biste odveli i Benjamina. Sve se to na me svaljuje!" 37 Onda
Ruben reče svome ocu: "Ubij moja dva sina ako ti ga ja natrag
ne dovedem! Predaj ga u moje ruke, i ja ću ti ga vratiti!" 38 "Moj
sin neće s vama!" - uzvrati on. - "Njegov je pravi brat već mrtav,
a on je ostao sam. Ako bi ga na putu na koji ćete poći snašla
nesreća, u tuzi biste otpravili moju sijedu glavu dolje u Šeol."
(Sheol h7585)

43 Strašna glad pritisla zemlju. 2 Kad su pojeli hranu koju
bijahu donijeli iz Egipta, njihov im otac reče: "Idite opet i
nabavite nam malo hrane." 3 Nato će mu Juda: "Onaj nam je
čovjek jasno rekao: 'Ne smijete preda me ako vaš brat ne bude
s vama.' 4 Ako si, dakle, voljan s nama poslati našega brata, mi
ćemo otići dolje i kupit ćemo ti žita. 5 Ali ako njega ne pustiš s
nama, onda mi tamo i ne idemo, jer nam je onaj zaprijetio: 'Ne
smijete preda me ako vaš brat ne bude s vama.'" 6 "Zašto ste
mi", zapita Izrael, "nanijeli jad rekavši onom čovjeku da imate
još jednoga brata?" 7 Oni odgovore: "Čovjek nas je neprestano
zapitkivao o nama i o našoj obitelji: 'Je li vam još živ otac? Imate
li još kojega brata?' Mi smo mu odgovarali na pitanja. Kako
smo mogli znati da će reći: 'Dovedite svoga brata!'" 8 Potom
Juda reče svome ocu Izraelu: "Pusti dječaka sa mnom pa da se
dignemo i krenemo; tako ćemo preživjeti, a ne pomrijeti, i mi, i ti,
i naša djeca. 9 Ja za nj jamčim; mene drži odgovornim za nj.
Ako ga tebi ne vratim i preda te ga ne dovedem, bit ću ti kriv
svega vijeka. 10 TÓa da nismo toliko oklijevali, mogli smo se već
i dvaput vratiti." 11 Njihov otac Izrael reče im: "Kad je tako, neka
bude, ali učinite ovo: metnite u torbe najbiranijih proizvoda ove
zemlje i ponesite na dar onom čovjeku: nešto balzama, nešto
meda i mirodija, mirisne smole, pa lješnjaka i badema. 12 Sa
sobom uzmite dvostruko novaca, jer treba vratiti novac koji ste
našli u grlima svojih vreća. Možda je ono bila zabuna. 13 Uzmite
svoga brata pa se opet zaputite onom čovjeku. 14 Neka Bog
Svemogući, El Šadaj, potakne onog čovjeka na milosrđe prema
nama te vam pusti i drugoga brata i Benjamina. A ja, moram li
bez djece ostati, neka ostanem." 15 Uzmu ljudi darove; uzmu sa
sobom dvostruko novaca, povedu Benjamina te siđu u Egipat i
stupe pred Josipa. 16 Kad Josip ugleda s njima Benjamina, reče
upravitelju svoga kućanstva: "Odvedi ljude u kuću, zakolji jedno
živinče i pripremi, jer će ovi ljudi blagovati sa mnom o podne!"
17 Čovjek učini kako je Josip rekao i povede ljude u Josipov
dom. 18 Ljudi se pobojaše kad su bili povedeni u dom Josipov
te rekoše: "Zbog novca koji se našao u našim vrećama prvi
put vode nas unutra tako da nas napadnu i zajedno s našom
magaradi uzmu za robove." 19 Stoga se primaknu upravitelju
Josipova doma te mu, na ulazu u kuću, reknu: 20 "Oprosti,
gospodaru! Mi smo i prije jednom dolazili da nabavimo hrane;
21 i kad smo stigli na prenoćište i otvorili svoje vreće, a to novac
svakoga od nas ozgo u njegovoj vreći, naš novac, ista svota.
Sad smo ga donijeli sa sobom. 22 A ponijeli smo i drugog novca
da kupimo hrane. Mi ne znamo tko nam je stavio novac u naše
vreće." 23 "Budite mirni", reče im on. "Ne bojte se! Bog vaš i
Bog vašega oca stavio je blago u vaše vreće. Vaš je novac k
meni stigao." Potom im izvede Šimuna. 24 Čovjek zatim uvede
ljude u Josipovu kuću; dade im vode da operu noge, a njihovoj
magaradi baci p§iće. 25 Potom priprave oni svoje darove za
dolazak Josipov o podne, jer su čuli da će ondje ručati. 26 Kad je
Josip došao u kuću, dadu mu darove koje su sa sobom donijeli i
do zemlje mu se poklone. 27 Upita ih on za zdravlje te će dalje:
"A je li dobro vaš stari otac o kome ste mi govorili? Je li još
dobra zdravlja?" 28 "Sluga tvoj, otac naš, dobro je i još je dobra
zdravlja", odgovore i duboko se naklone iskazujući poštovanje.
29 Podigavši svoje oči, Josip opazi svoga brata Benjamina - sina
svoje majke - te upita: "Je li ovo vaš najmlađi brat o kome ste
mi govorili?" Onda nastavi: "Bog ti bio milostiv, sine moj!" 30
Josip se poslije toga požuri van jer mu se srce uzbudilo zbog
brata; bilo mu je da zaplače. Uđe u jednu sobu i tu se isplaka.
31 Onda opere lice, ponovo se javi i, svladavajući se, naredi:

“Poslužite ručak!” 32 Staviše njemu napose, njima napose, a
napose opet Egipćanima koji su s njim jeli. Egipćani ne bi mogli
jesti s Hebrejima, jer bi to Egipćanima bilo odvratno. 33 I kad
posjedaše pred njim, najstariji prema starosti svojoj, a najmlađi
prema mladosti svojoj, samo se zgledahu. 34 I naređivaše on
da jela ispred njega nose njima, a obrok Benjaminov bijaše pet
puta veći od svih ostalih. I pili su i gostili se s njim.

44 Onda Josip naredi upravitelju svoga kućanstva: “Napuni
vreće ovih ljudi hranom koliko mogu ponijeti, a novac
svakog stavi u grlo njegove vreće. 2 A moj pehar - onaj od
srebra - stavi u grlo vreće najmlađega, zajedno s njegovim
novcem za žito.” On učini kako mu je Josip naredio. 3 Kad je
svanulo, otpreme ljude i njihove magarce. 4 Tek što su izišli
iz grada - nisu bili odmakli daleko - kad Josip reče upravitelju
svoga kućanstva: “Na noge! Pođi za onim ljudima! Kad ih
stigneš, kaži im: 'Zašto uzvraćate zlo za dobro? 5 Zar iz onog
pehara ne pije moj gospodar i ne čita iz njega proricanje? Zlo
ste učinili!'” 6 Stigavši ih, ponovi im te riječi. 7 Oni odgovore:
“Zašto nam gospodar govori tako? Daleko bilo od slugu tvojih da
učine takvo što! 8 Čak i novac koji smo našli u svojim vrećama
donijeli smo ti natrag iz zemlje kanaanske. Kako bismo onda
mogli ukrasti srebra ili zlata iz kuće tvoga gospodara! 9 Onaj
u koga se od tvojih slugu nađe, neka se usmrti, a mi drugi
postat ćemo robovi tvome gospodaru.” 10 “Premda je ono što
predlažeš pravo”, preuzme on, “ipak će samo onaj u koga se
ukradeno pronađe biti moj rob, a ostali bit ćete slobodni.” 11
Brže spustiše vreće na zemlju i svaki svoju otvori. 12 On je
pretraživao, počevši s najstarijim i završivši s najmlađim. Pehar
se nađe u Benjaminovoj vreći. 13 Nato oni razdru svoje haljine;
svaki ponovo natovari svoga magarca i vrate se u grad. 14
Kad su Juda i njegova braća ponovo stupili u Josipov dom,
još je on bio ondje. Bace se preda nj na zemlju. 15 Onda im
Josip reče: “Kakvo je to djelo što ste ga učinili? Zar ne znate
da se čovjek kao što sam ja bavi proricanjem?” 16 Nato Juda
odgovori: “Što bismo mogli reći svome gospodaru? Što možemo
kazati, čime li se opravdati? Bog je otkrio zlodjelo tvojih slugu.
Evo nas za robove svome gospodaru - jednako nas kao i onog
u koga se našao pehar.” 17 “Daleko od mene da učinim tako!” -
odgovori. “Nego, onaj u koga se našao pehar bit će moj rob,
a vi drugi pođite mirno k svome ocu!” 18 Onda mu se Juda
primače i reče: “Gospodaru moj, molim te, dopusti sluzi svojem
da rekne riječ ušima gospodara svojega i neka se tvoja srdžba
ne razlijeva na tvog slugu. TÓa ti si ravan faraonu. 19 Pitao je
moj gospodar svoje sluge: 'Imate li oca ili još kojega brata?' 20
Svome smo gospodaru odgovorili: 'Imamo stara oca; on još ima
jednog sina, rođena u njegovoj staračkoj dobi. Taj je najmlađi.
Njegov je pravi brat umro, tako da je on jedini ostao od svoje
majke. Njegov ga otac osobito voli.' 21 Potom si rekao svojim
slugama: 'Dovedite mi ga ovamo da ga vide moje oči?' 22 A mi
smo odgovorili svome gospodaru: 'Dječak ne može ostaviti oca;
kad bi ga ostavio, njegov bi otac umro.' 23 Nato si rekao svojim
slugama: 'Ako vaš najmlađi brat s vama ne dođe ovamo, više
ne smijete preda me.' 24 Kad smo se vratili tvome sluzi, ocu
mome, kazali smo mu riječi moga gospodara. 25 Naš nam je
otac rekao: 'Idite opet i nabavite nam malo hrane!' 26 Odgovorili
smo: 'Ne možemo onamo. Samo ako s nama pođe naš najmlađi
brat, sići ćemo, jer ne smijemo pred onoga čovjeka ako ne bude
s nama naš najmlađi brat.' 27 Tvoj sluga, otac moj, odvrati nam:
'Kako znate, žena mi je rodila dva sina. 28 Jedan je nestao, te
sam zaključio: sigurno je rastrgan! Odonda ga više nisam vidio.
29 Ako i ovoga od mene odvedete pa ga kakva nesreća snađe,
moju ćete sijedu glavu s tugom strovaliti dolje u Šeol.' (Sheol
h7585) 30 Ako sad dođem k tvome sluzi, ocu svome, a mladić -
čiji je život tako povezan s njegovim - ne bude s nama, 31 on će
svisnuti kad vidi da dječaka nema s nama; tako će tvoje sluge
strovaliti u tuzi sijedu glavu tvoga sluge, oca našega, dolje u
Šeol. (Sheol h7585) 32 Jer tvoj je sluga zajamčio ocu svome za
dječaka, rekavši: 'Ako ti ga ne vratim, bit ću kriv svome ocu
svega vijeka.' 33 Zato, molim te, neka tvoj sluga ostane kao rob
mome gospodaru, a dječak neka ide natrag s braćom. 34 Jer,
kako mogu k svome ocu ako dječaka nema sa mnom! Ne bih
mogao gledati jad što bi snašao moga oca.”

45 Josip se više nije mogo svladavati pred onima koji su ga
okruživali pa povika: “Neka svi odstupe!” Tako nitko nije
ostao s Josipom kad se očitovao svojoj braći. 2 Briznuo je
u glasan plač, da su ga i Egipćani mogli čuti. Doznalo se za
to i na faraonovu dvoru. 3 “Ja sam Josip”, reče Josip svojoj
braći. “Otac mi je, dakle, još na životu!” Ali mu braća nisu mogla
odgovoriti, toliko se zapanjiše pred njim. 4 Onda će opet Josip
svojoj braći: “Primaknite se k meni!” Kad su se primakli, nastavi:
“Ja sam Josip, vaš brat; onaj koga ste prodali u Egipat. 5 Ali se
nemojte uznemirivati i prekoravati što ste me ovamo prodali; jer
Bog je onaj koji me pred vama poslao da vas održi u životu. 6
Dvije su već godine što je glad došla na zemlju, a još pet godina
neće biti ni oranja ni žetve u zemlji. 7 Zato me Bog poslao
pred vama da vam se sačuva ostatak na zemlji te da vam život
spasi velikim izbavljenjem. 8 Tako niste vi mene poslali ovamo
nego Bog; on me postavio faraonu za oca, gospodara nad svim
njegovim domom i vladaocem nad svom zemljom egipatskom. 9
Žurite se k mome ocu te mu recite: 'Ovo ti poručuje tvoj sin
Josip: Bog me postavio gospodarem nad svim Egiptom; siđi k
meni bez oklijevanja. 10 Nastanit ćeš se u kraju Gošenu. Tako
ćeš biti blizu mene: ti, tvoja djeca, tvoja unučad, tvoje ovce i
goveda i sve što je tvoje. 11 Ondje ću se za te brinuti, jer će
glad potrajati još pet godina. Tako nećeš oskudijevati ni ti, ni
tvoja obitelj, niti itko tvoj.' 12 Ta svojim očima možete vidjeti, kao
što vidi i moj brat Benjamin, da vam to moja usta govore. 13
Pripovjedite ocu o mome visokom položaju u Egiptu i sve što
ste vidjeli; i brzo mi ovamo oca dovedite!” 14 Potom zagrli brata
Benjamina te zaplaka; a plakao je i Benjamin obisnuvši mu
oko vrata. 15 Izljubi zatim svu svoju braću, u naručju im se
rasplaka. Poslije toga njegova braća zađu s njim u razgovor. 16
Glas se pročuje u faraonovu dvoru: “Stigla Josipova braća!”
Bilo je to drago faraonu i njegovim dvoranima. 17 Onda faraon
reče Josipu: “Kaži svojoj braći neka učine ovo: 'Natovarite svoje
živine i odmah se uputite u zemlju kanaansku. 18 Uzmite svoga
oca i svoje obitelji i k meni dođite! Ja ću vam dati najbolju zemlju
u Egiptu te ćete uživati od obilja ove zemlje.' 19 A naredi i
ovo: 'Ovako učinite: Iz zemlje egipatske potjerajte kola za svoju

djecu i svoje žene, uzmite oca i dođite. 20 Neka vam se oči ne
rastužuju za vašim stvarima, jer sve što je u Egiptu najbolje bit će
vaše.'" 21 Sinovi Izraelovi tako učine. Po faraonovoj zapovijedi
Josip im dade kola i popudbinu. 22 Svakom od njih dade nove
haljine, a Benjaminu dade tri stotine srebrnika i petore haljine.
23 Isto tako pošalje svome ocu: deset magaraca natovarenih
najboljim plodovima egipatskim i deset magarica natovarenih
žitom, kruhom i namirnicama ocu za put. 24 Isprativši svoju
braću na put, reče im: "Nemojte se putem svađati!" 25 I tako
oni odoše iz Egipta i stigoše u zemlju kanaansku, k svome
ocu Jakovu. 26 Kad mu rekoše: "Josip je živ i čak vlada nad
svom zemljom egipatskom!", njegovo se srce skameni jer im
nije mogao vjerovati. 27 Ali kad mu ispripovjediše sve što im je
Josip rekao i kad vidje kola što ih je Josip poslao da ga prevezu,
duh njihova oca Jakova oživje. 28 "Dosta", reče Izrael. "Sin moj
Josip još je živ! Moram poći i vidjeti ga prije nego umrem."

46 Tako Izrael krene na put sa svim što bijaše njegovo i
stigne u Beer Šebu te prinese žrtvu Bogu svoga oca
Izaka. 2 U noćnom viđenju zovne Bog Izraela: "Jakove! Jakove!"
On odgovori: "Evo me!" 3 "Ja sam Bog, Bog tvoga oca. Ne boj
se sići u Egipat, jer ću ondje od tebe proizvesti velik narod.
4 Ja ću sići u Egipat s tobom i sam ću te vratiti ovamo; a
Josip će ti svojom rukom oči zaklopiti." 5 I Jakov krene iz Beer
Šebe. Sinovi Izraelovi postave svoga oca Jakova, svoju djecu
i svoje žene u kola što ih je faraon poslao da ga prevezu. 6
Uzmu sa sobom svoje blago i dobra što ih bijahu stekli u zemlji
kanaanskoj te stignu Jakov i sve njegovo potomstvo u Egipat. 7
Sa sobom je u Egipat poveo svoje sinove i unuke, svoje kćeri
i kćeri svojih sinova, sve svoje potomstvo. 8 Ovo su imena
Izraelaca - Jakova i njegovih potomaka - koji su stigli u Egipat:
Jakovljev prvorođenac Ruben. 9 Rubenovi sinovi: Henok, Falu,
Hesron i Karmi. 10 Sinovi Šimunovi: Jemuel, Jamin, Ohad,
Jakin, Sohar i Šaul, sin Kanaanke. 11 Sinovi Levijevi: Geršon,
Kehat i Merari. 12 Sinovi Judini: Er, Onan, Šela, Peres i Zerah.
Er i Onan umrli su u zemlji kanaanskoj. Peresovi sinovi bili
su Hesron i Hamul. 13 Sinovi Jisakarovi: Tola, Fuva, Jašub
i Šimron. 14 Sinovi Zebulunovi: Sered, Elon i Jahleel. 15 To
su sinovi koje je Lea imala s Jakovom u Padan Aramu i još
kćerka Dina. U svemu je, dakle, imao sinova i kćeri trideset i
troje. 16 Sinovi Gadovi: Sifjon, Hagi, Šuni, Esbon, Eri, Arodi i
Areli. 17 Sinovi Ašerovi: Jimna, Išva, Išvi, Berija i sestra im
Serah. Sinovi Berijini: Heber i Malkiel. 18 To su bili potomci
Zilpe, koju je Laban darovao svojoj kćeri Lei. Ona je tako rodila
Jakovu šesnaest duša. 19 Sinovi Jakovljeve žene Rahele: Josip
i Benjamin. 20 Josipu su se u egipatskoj zemlji rodili Manaše i
Efrajim. Rodila mu ih je kći onskog svećenika Poti-Fere. 21
Sinovi Benjaminovi: Bela, Beker, Ašbel, Gera, Naaman, Ehi,
Roš, Mupim, Hupim i Ard. 22 To su bili potomci Rahelini koje je
rodila Jakovu - u svemu njih četrnaest. 23 Danov je sin Hušim.
24 Sinovi Naftalijevi: Jahseel, Guni, Jeser i Šilem. 25 To su
bili potomci Bilhe, koju je Laban dao svojoj kćeri Raheli. Ona
je Jakovu rodila sedam potomaka. 26 Tako je sve Jakovljeve
čeljadi što je od njega poteklo i u Egipat doselilo - ne uključujući
žena Jakovljevih sinova - u svemu šezdeset i šest osoba. 27 I k
tome dva sina Josipova što su mu se rodila u Egiptu. Prema
tome, sve čeljadi Jakovljeva doma što se naseli u Egiptu bijaše
sedamdeset duša. 28 Izrael posla Judu naprijed k Josipu da
se pred njim pojavi u Gošenu. Kad stignu u gošenski kraj, 29
Josip upregne svoja kola i zaputi se u Gošen - u susret svome
ocu Izraelu. Stupivši preda nj, pade mu oko vrata i dugo je
tako plakao. 30 Onda Izrael reče Josipu: "Sada, pošto sam
rođenim očima vidio da si još živ, mogu umrijeti." 31 Zatim Josip
reče svojoj braći i očevoj obitelji: "Otići ću i obavijestiti faraona;
reći ću mu: 'Moja braća i obitelj moga oca, koji su bili u zemlji
kanaanskoj, došli su k meni. 32 Oni su ljudi pastiri, uvijek su se
bavili stočarstvom; dotjerali su sa sobom svoja stada i sve što
im pripada.' 33 Tako, kad vas faraon pozove i zapita: 'Čime
se bavite?' 34 odgovorite: 'Ljudi smo, sluge tvoje, koji se od
početka do sad bavimo stočarstvom; i mi i naši preci', tako da
se možete naseliti u gošenskom kraju. Svi su, naime, pastiri
Egipćanima mrski."

47 Ode, dakle, Josip te obavijesti faraona: "Moj otac i moja
braća stigoše sa svojim ovcama i govedima i sa svime
što imaju iz zemlje kanaanske, i eno ih u gošenskom kraju."
2 I uzevši petoricu između svoje braće, uvede ih faraonu. 3
Onda faraon zapita njegovu braću: "Čime se bavite?" Odgovore
faraonu: "Tvoje su sluge stočari, baš kao što su bili naši preci. 4
Došli smo da potražimo kratak boravak u ovoj zemlji", rekoše
faraonu, "jer je nestalo paše za stada tvojih slugu, strašna glad
pritište kanaansku zemlju. Dopusti da se tvoje sluge nastane
u gošenskom kraju." 5 [5a] Faraon reče Josipu: [6b] "Neka
se, dakle, nastane u gošenskom kraju. A ako znaš da među
njima ima prikladnih, postavi ih za nadglednike moga osobnog
blaga." [5b] Tako, kad Jakov i njegovi sinovi stigoše u Egipat i
kad faraon, kralj egipatski, to ču, reče Josipu: "Budući da su
tvoj otac i tvoja braća došli k tebi, 6 [6a] egipatska ti je zemlja
na raspolaganju: smjesti svoga oca i svoju braću u najboljem
kraju." 7 Josip onda dovede svoga oca Jakova faraonu. Jakov
blagoslovi faraona. 8 A faraon upita Jakova: "Koliko ti je godina?"
9 Jakov odgovori faraonu: "Godina moga lutalačkog življenja
ima stotina i trideset. Malo ih je i nesretne su bile godine moga
života; ne dostižu brojem godine življenja na zemlji mojih otaca."
10 Poslije toga Jakov se oprosti s faraonom i ode od njega. 11
Tako Josip nastani svoga oca i svoju braću davši im u vlasništvo
najljepši kraj egipatske zemlje, u kraju Ramsesovu, kako je
faraon naredio. 12 A Josip opskrbi hranom svoga oca, svoju
braću i svu očevu obitelj sve do najmanjega. 13 Nigdje nije bilo
hrane jer je pritisla strašna glad: izmuči ona i zemlju egipatsku i
zemlju kanaansku. 14 Josip pobra sav novac što se nalazio u
zemlji egipatskoj i zemlji kanaanskoj u zamjenu za žito koje se
prodavalo i odnese novac u faraonov dvor. 15 Kad je nestalo
novca u zemlji egipatskoj i zemlji kanaanskoj, svi Egipćani dođu
k Josipu te mu reknu: "Daj nam kruha! Zašto da pomremo pred
tvojim očima? Novca više nema." 16 Josip odgovori: "Predajte
svoju stoku pa ću vam dati žita u zamjenu za stoku kad je novca
nestalo." 17 Tako su oni dovodili svoju stoku Josipu, a Josip
im davaše kruh u zamjenu za konje, za sitnu i krupnu stoku
i za magarad. Tako ih je one godine opskrbljivao kruhom u
zamjenu za sve njihovo blago. 18 Kad je ona godina prošla,
dođu k njemu i druge godine te mu reknu: "Ne možemo sakriti

od svoga gospodara: novca je nestalo, blaga su već ustupljena
gospodaru; drugo ništa ne preostaje da gospodaru ustupimo
nego sebe i svoje oranice. 19 Zašto da uništimo na tvoje oči i
sebe i svoje zemlje? Uzmi i nas i naše zemlje u zakup za kruh, i
tako ćemo zajedno sa svojom zemljom postati faraonovi kmetovi;
daj sjemena da preživimo: da ne izginemo i da nam oranice ne
postanu pustoši!" 20 Tako Josip steče faraonu u posjed sve
egipatske oranice, jer je svaki Egipćanin, kako ih pritisnu glad,
prodao svoje njive. Tako je zemlja postala faraonovo vlasništvo,
21 a narod od jednog kraja Egipta do drugoga njegovim robljem.
22 Jedino nije preuzeo svećeničkih imanja, jer je faraon davao
svećenicima određeni dio, i tako su živjeli od prihoda što im
ga je faraon davao. Stoga nisu prodali svojih imanja. 23 Onda
Josip reče svijetu: "Budući da sam danas za faraona prekupio i
vas i vašu zemlju, evo vam sjeme pa zasijte zemlju. 24 A kad
bude pobiranje ljetine, faraonu ćete davati jednu petinu, dok će
četiri petine ostajati vama: za zasijavanje polja, za hranu vama i
onima koji su u vašim domovima i za hranu vašoj djeci." 25
Oni odgovore: "Život si nam spasio! Mi smo zahvalni svome
gospodaru što možemo biti faraonovi robovi." 26 Tako Josip
napravi za Egipat zemljišni zakon koji i danas vrijedi: petina
pripada faraonu; jedino svećenička imanja nisu prešla faraonu.
27 Izraelci se nastaniše u zemlji egipatskoj, u kraju gošenskom;
u njem stekoše vlasništvo; bijahu rodni i broj im se veoma
umnoži. 28 U zemlji egipatskoj poživje Jakov sedamnaest
godina. Tako je duljina Jakovljeva života iznosila sto četrdeset i
sedam godina. 29 A kad se približi vrijeme Izraelu da umre,
pozva svoga sina Josipa te mu reče: "Ako mi želiš ugoditi,
stavi svoju ruku pod moje stegno kao jamstvo svoje odanosti
meni: nemoj me sahraniti u Egiptu! 30 Kad legnem dolje sa
svojim ocima, prenesi me iz Egipta gore i sahrani me u njihovu
grobnicu!" "Učinit ću kako si rekao", odgovori. 31 "Zakuni mi
se!" - reče. I on mu se zakle. Tada se Izrael duboko prignu na
uzglavlju.

48 Poslije nekog vremena jave Josipu: "Eno ti je otac obolio."
Nato on uzme sa sobom svoja dva sina, Manašea i
Efrajima. 2 Kad Jakovu rekoše: "Evo ti je došao sin Josip",
Izrael skupi svoje snage i sjede na postelju. 3 Reče Jakov
Josipu: "Bog Svemožni, El Šadaj, objavi mi se u Luzu, u zemlji
kanaanskoj; blagoslov mi dade, 4 a potom mi reče: 'Učinit ću te
rodnim i mnogobrojnim, učinit ću da postaneš skup naroda,
a tvome potomstvu poslije tebe dat ću ovu zemlju u posjed
zauvijek.' 5 Sad, oba tvoja sina što su ti se rodila u zemlji
egipatskoj, prije nego sam ja stigao k tebi u Egipat, neka budu
moji - Efrajim i Manaše neka budu moji kao i Ruben i Šimun! 6
A djeca što su ti se rodila poslije njih neka ostanu tvoja; a u
svom nasljedstvu neka se zovu po imenu svoje braće. 7 Kad
sam se, naime, vraćao iz Padana, na moju žalost, tvoja majka
Rahela umrije na putovanju u kanaansku zemlju, tek u maloj
udaljenosti od Efrate. Sahranio sam je ondje uz put u Efratu,
sadašnji Betlehem." 8 Opazivši Izrael Josipove sinove, zapita:
"Tko su ovi?" 9 Josip odgovori svome ocu: "Sinovi su to moji
koje mi je Bog dao ovdje." "Dovedi mi ih da ih blagoslovim",
reče. 10 Izraelu oči oslabile od starosti, nije vidio. Zato mu
privede sinove, a on ih poljubi i zagrli. 11 Potom Izrael reče
Josipu: "Nisam očekivao da ću još ikada vidjeti tvoje lice; kad,
evo, Bog mi dade da vidim i tvoje potomke." 12 Josip ih tada
skine s njegovih koljena i duboko se, sve do zemlje, nakloni. 13
Nato ih uze Josip obojicu - Efrajima svojom desnicom, Izraelu
nalijevo, a Manašea svojom ljevicom, Izraelu nadesno - te ih k
njemu primače. 14 Ali Izrael ispruži svoju desnicu i stavi je na
Efrajimovu glavu, premda je bio mlađi, a svoju ljevicu na glavu
Manašeovu - tako je držao ruke unakrst - iako je Manaše bio
prvorođenac. 15 Tako je davao svoj blagoslov Josipu govoreći:
"Bog, čijim su putovima hodili oci moji Abraham i Izak, Bog,
koji mi je pastir bio otkako postah pa do danas, 16 anđeo
koji me od svakog zla izbavljao - djecu ovu neka blagoslovi!
Neka se ime moje i mojih pređa Abrahama i Izaka po njima
spominje! U mnoštva se mnogobrojna po zemlji razmnožili!"
17 Kad je Josip vidio da je njegov otac položio desnicu na
Efrajimovu glavu, njegovim se očima to učini krivo; zato posegne
za rukom svoga oca da je pomakne s Efrajimove glave na glavu
Manašeovu. 18 "Ne tako, oče moj," reče Josip svome ocu, "jer
ovo je prvorođenac; zato stavi desnicu na njegovu glavu!" 19 Ali
njegov otac to odbije rekavši: "Znam ja, sine moj, znam; i od
njega će postati narod i bit će velik. Ali njegov mlađi brat bit
će veći od njega, a njegovo će potomstvo biti mnoštvo." 20
Onoga ih, dakle, dana blagoslovi rekavši: "Vama nek' se Izrael
blagoslivlja govoreći: Kao što je Efrajimu i Manašeu, nek' i tebi
Bog učini!" Tako stavi Efrajima pred Manašea. 21 Poslije Izrael
reče Josipu: "Ja ću, evo, naskoro umrijeti; no Bog će biti s vama
i opet vas dovesti u zemlju vaših otaca. 22 A tebi ostavljam
Šekem, nešto više nego tvojoj braći, što sam ga svojim mačem i
lukom osvojio od Amorejaca."

49 Jakov zatim sazva svoje sinove te reče: "Skupite se da
vam kažem što će vas snaći u kasnije vrijeme: 2 Okupite
se, čujte, sinovi Jakovljevi, čujte oca svoga Izraela! 3 Ti Rubene,
moj prvorođenče, snaga ti si moja, prvenac moje muškosti.
Ističeš, se ponosom, snagom se ističeš, 4 no, poput vode
nabujao, nećeš više imati prvenstva, jer na ležaj oca svog se
pope, moj tad oskvrnu krevet. 5 Šimun i Levi braća su prava!
Mačevi im oruđe nasilja. 6 Na njihova vijećanja ja ne silazio, u
njihovim zborovima udjela ne imao! U srdžbi su svojoj ljude
ubijali; u obijesti bikove sakatili. 7 Prokleta im srdžba, jer je
prežestoka! Prokleta im obijest, jer je preokrutna! Razdijelit ću ih
po Jakovu, Izraelom raspršiti. 8 Judo! Tvoja braća slavit će
te; svagda ti je šaka na šiji dušmana, sinci oca tvoga tebi će
se klanjat. 9 Judo, laviću mali! Plijenom si se, sine, udebljao;
poput lava, poput lavice legao potrbuške! Tko bi ga dražiti
smio? 10 Od Jude žezlo se kraljevsko, ni palica vladalačka od
nogu njegovih udaljiti neće dok ne dođe onaj kome pripada -
kome će se narodi pokoriti. 11 Svog magarca za lozu privezuje,
mlado magarice svoje za čokot. U vinu on kupa svoju odjeću
svoju halju u krvi od grožđa. 12 Oči su mu od vina mutne, zubi
bjelji od mlijeka. 13 Zebulun će stanovati uz obalu morsku,
luka spasa bit će brodarima, uz bok njegov Sidon će ležati. 14
Jisakar je koščat magarac polegao među ogradama. 15 Vidje
da je odmor ugodan, a zemlja lijepa, te leđa svoja pod teret
podmetnu i na tlaku pristade. 16 Dan će narod svoj suditi kao
svako pleme Izraelovo. 17 Nek' Dan zmija bude na putu, guja

pokraj staze što će konja za zglob ujesti, i njegov konjik nauznak
će pasti. **18** U spas tvoj se, Jahve, uzdam! **19** Gada će pljačkat
razbojnici, pljačkom će im za petama biti. **20** U Ašera bit će
hrane, poslastica za kraljeve. **21** Naftali je košuta lakonoga koja
krasnu lanad mladi. **22** Josip je stablo plodno, plodno stablo
kraj izvora, grane svoje grana preko zida. **23** Strijelci njega
saletjeli, strijeljali ga, opljačkali. **24** Ali luk mu čvrst ostaje, mišice
mu ojačale, rukom Jakog Jakovljeva, imenom Pastira, Stijene
Izraela, **25** Bogom, Ocem tvojim, koji ti pomaže, Svesilnim
koji te blagoslivlje blagoslovom ozgo sa nebesa, blagoslovom
ozdo iz dubina, blagoslovom iz svih prsa, iz svih utroba! **26**
Blagoslovom klasja i cvjetova, blagoslovom drevnih brda, želja
vječnih brežuljaka - nek' se oni spuste na Josipa, između braće
posvećenog! **27** Benjamin je vuk grabežljivi, lovinu on jutrom
jede, a navečer plijen dijeli." **28** Sve su to Izraelova plemena -
dvanaest ih na broj - i to im je otac rekao kad ih je blagoslivljao;
svakoga je od njih blagoslovio njegovim blagoslovom. **29** Poslije
toga im dade ovu naredbu: "Naskoro ću se pridružiti svojim
precima. Sahranite me kraj mojih otaca, **30** u spilji što se
nalazi na polju Efrona, Hetita, u spilji na polju Makpeli, nasuprot
Mamri, u zemlji kanaanskoj. To je ona koju je Abraham kupio s
poljem od Hetita Efrona za mjesto sahranjivanja. **31** Ondje je
sahranjen Abraham i njegova žena Sara; sahranjeni su ondje
Izak i njegova žena Rebeka; ondje sam ja sahranio Leu. **32**
Polje i spilja na njemu kupljeni su od Hetita." **33** Kad je Jakov
tako naputio svoje sinove, povuče noge natrag na postelju te
izdahnu - pridruži se svojim precima.

50 Josip se baci na oca, suzama mu oblije lice, izljubi ga.
2 Poslije toga Josip naredi liječnicima koji su se nalazili u
njegovoj službi da mu oca balzamiraju, i oni balzamiraše Izraela.
3 Trebalo je četrdeset dana: toliko, naime, traje balzamiranje.
Sedamdeset su ga dana Egipćani oplakivali. **4** A kad je prošlo
vrijeme oplakivanja, Josip reče onima u dvoru faraonovu:
"Učinite mi milost i prenesite faraonu ovo: **5** Moj me otac zakleo
govoreći: 'Kad umrem, sahrani me u grob koji sam sebi pripravio
u zemlji kanaanskoj!' Dopusti mi da odem gore i sahranim oca,
a onda ću se vratiti." **6** Faraon odgovori: "Otiđi gore i sahrani
svoga oca kako si mu se zakleo." **7** Tako Josip ode da sahrani
oca. S njim su pošli i svi faraonovi službenici - odličnici njegova
dvora i svi dostojanstvenici egipatske zemlje; **8** sva Josipova
obitelj, njegova braća i očeva porodica. Jedino su u gošenskom
kraju ostala njihova djeca, njihove ovce i goveda. **9** S njim su
išla i kola i konjanici: bila je to vrlo duga povorka. **10** Stigavši u
Goren Haatad, s onu stranu Jordana, održaše ondje veliko i
svečano naricanje. Josip održa sedmodnevnu žalost za ocem.
11 Kad su stanovnici te zemlje, Kanaanci, vidjeli tugovanje u
Goren Haatadu, rekoše: "To ti je svečano naricanje Egipćana!"
Zato nazovu to mjesto Abel-Misrajim. Nalazi se s onu stranu
Jordana. **12** Jakovljevi sinovi učine kako im je naredio otac: **13**
odnesu ga u zemlju kanaansku te ga sahrane u spilji na polju
Makpeli kod Mamre, polju što ga je Abraham kupio od Hetita
Efrona za sahranjivanje. **14** Pošto je sahranio svoga oca, Josip
se vrati u Egipat - on, njegova braća i svi koji su s njim išli
da mu oca pokopaju. **15** Kad su Josipova braća vidjela da im
je otac umro, rekoše: "Što ako je Josip na nas ljut i pokuša
uzvratiti nam za sve zlo koje smo mi njemu nanijeli?" **16** Stoga
poruče Josipu ovako: "Pred svoju smrt tvoj je otac naredio:
17 'Ovako recite Josipu: Oprosti braći svojoj zlo i grijeh što
su onako okrutno prema tebi postupili.' Oprosti, dakle, uvredu
slugama Boga svoga oca!" Na te riječi Josip brizne u plač. **18**
Tada sama njegova braća dođu k njemu, bace se preda nj te
mu reknu: "Evo nas k tebi da budemo tvoji robovi!" **19** Josip
im odvrati: "Ne bojte se! TÓa zar sam ja namjesto Boga! **20**
Osim toga, iako ste vi namjeravali da meni naudite, Bog je bio
ono okrenuo na dobro: da učini što se danas zbiva - da spasi
život velikom narodu. **21** Zato se ne bojte! Ja ću se brinuti za
vas i za vašu djecu." Tako ih je smirio ljubeznim riječima. **22**
Josip ostane u Egiptu zajedno s rodom svojim i očevim. Poživje
Josip stotinu i deset godina. **23** Tako je Josip gledao Efrajimovu
djecu do trećeg koljena; a rađala se djeca i Makiru, Manašeovu
sinu, na Josipovim koljenima. **24** Napokon reče Josip svojoj
braći: "Ja ću, evo, naskoro umrijeti. Ali će se Bog, zacijelo,
sjetiti vas i odvesti vas iz ove zemlje u zemlju što ju je pod
zakletvom obećao Abrahamu, Izaku i Jakovu." **25** Tada Josip
zakune Izraelove sinove: "Bog će se vas doista sjetiti, i tada
ponesite moje kosti odavde!" **26** Josip umrije kad mu bijaše sto i
deset godina; balzamiraše ga i u Egiptu položiše u lijes.

Izlazak

1 Ovo su imena Izraelovih sinova koji su s Jakovom sišli u
Egipat, svaki sa svojim domom: **2** Ruben, Šimun, Levi i
Juda; **3** Jisakar, Zebulun i Benjamin; **4** Dan i Naftali; Gad i
Ašer. **5** U svemu Jakovljevih potomaka bijaše sedamdeset
duša. A Josip je već bio u Egiptu. **6** I umre Josip, a pomru
i sva njegova braća i sav onaj naraštaj. **7** Ali su Izraelci bili
rodni, namnožili se i silno ojačali, tako da su napučili zemlju. **8**
Uto u Egiptu zavlada novi kralj koji nije poznavao Josipa. **9**
I reče on svome puku: "Eto, sinovi su Izraelovi postali narod
brojan i moćniji od nas. **10** Hajde, postupimo mudro s njima:
spriječimo im porast, da se u slučaju rata ne pridruže našim
neprijateljima, da ne udare na nas i napokon ne odu iz zemlje."
11 I postaviše nad njima nadglednike da ih tlače teškim radovima.
Tako su faraonu sagradili gradove-skladišta: Pitom i Ramses.
12 Ali što su ih više tlačili, oni se još više množili, napredovali
i širili se, tako da su Egipćani strahovali od Izraelaca. **13** I
Egipćani se okrutno obore na Izraelce. **14** Ogorčavali su im
život teškim radovima: pravljenjem meljte i opeke, različitim
poljskim poslovima i svakovrsnim naporima koje im nemilosrdno
nametahu. **15** Egipatski se kralj obrati i na hebrejske babice, od
kojih jednoj bijaše ime Šifra, a drugoj Pua, pa im naredi: **16**
"Kad u porodu pomažete Hebrejkama, dobro pogledajte oba
kamena sjedala: ako je muško dijete, ubijte ga; ako je žensko,
neka živi. **17** Ali su se babice bojale Boga i nisu činile kako im
je naredio egipatski kralj, nego su ostavljale na životu mušku
djecu. **18** Stoga egipatski kralj pozove babice pa im rekne:
"Zašto ste tako radile i na životu ostavljale mušku djecu?" **19**
Nato babice odgovore faraonu: "Hebrejke nisu kao egipatske
žene. One su životne. Prije nego babica dođe k njima, one već
rode." **20** Bog je to babicama za dobro primio. Narod se množio
i silno porastao. **21** A kako su se babice bojale Boga, on ih
obdari potomstvom. **22** Onda faraon izda naredbu svemu svome
narodu: "Svako muško dijete koje se rodi Hebrejima bacite u
Rijeku! Na životu ostavite samo žensku djecu."

2 Neki čovjek od Levijeva koljena ode i oženi se djevojkom
Levijkom. **2** Žena zače i rodi sina. Vidjevši kako je krasan,
krila ga je tri mjeseca. **3** Kad ga nije mogla više sakrivati, nabavi
košaricu od papirusove trstike, oblijepi je smolom i paklinom, u
nju stavi dijete i položi ga u trstiku na obali Rijeke. **4** Njegova
sestra stane podalje da vidi što će s njime biti. **5** Faraonova kći
siđe k Rijeci da se kupa, dok su njezine sluškinje šetale uz obalu
Rijeke. Opazi ona košaricu u trstici, pa pošalje sluškinju da je
donese. **6** Otvori je i pogleda, a to u njoj dijete! Muško čedo.
Plakalo je. Njoj se sažali na nj. "Bit će to hebrejsko dijete", reče.
7 Onda njegova sestra rekne faraonovoj kćeri: "Hoćeš li da ti
potražim dojilju među Hebrejkama da ti dijete doji?" **8** "Idi!" -
odgovori joj faraonova kći. Tako djevojka ode i pozove djetetovu
majku. **9** "Uzmi ovo dijete", rekne joj faraonova kći, "i odgoji mi
ga, a ja ću te plaćati." Tako žena uzme dijete i othrani ga. **10**
Kad je dijete odraslo, ona ga odvede faraonovoj kćeri, koja ga
posini. Nadjene mu ime Mojsije, "jer sam ga", reče, "iz vode
izvadila". **11** Jednog dana, kad je Mojsije već odrastao, dođe
među svoj narod i vidje njegove muke. Spazi tada kako neki
Egipćanin tuče jednoga Hebrejca - brata njegova. **12** Okrene se
tamo-amo i, vidjevši da nikoga nema, ubije Egipćanina i zatrpa
ga u pijesak. **13** Izađe on i sutradan te zateče dva Hebrejca
kako se tuku. "Zašto tučeš svoga druga?" - rekne napadaču.
14 Ovaj odvrati: "Tko te postavi za starješinu i suca našega?
Kaniš li ubiti i mene kako si ubio onog Egipćanina?" Mojsije se
uplaši pa će u sebi: "Tako! Ipak se saznalo." **15** Kad je faraon
to dočuo, htjede Mojsija pogubiti. Zato Mojsije pobjegne od
faraona i skloni se u midjansku zemlju. Ondje sjedne kraj nekog
studenca. **16** Midjanski je svećenik imao sedam kćeri. Dođu
one da zahvate vode i naliju pojila, da napoje stado svoga oca.
17 Ali dođu i pastiri te ih potjeraju. Mojsije ustane, obrani ih i
stado im napoji. **18** Kad su se vratile svome ocu Reuelu, on ih
zapita: "Kako ste se danas tako brzo vratile?" **19** One odgovore:
"Neki Egipćanin obrani nas od pastira i još nam zahvati vode i
stado nam napoji." **20** "Gdje je?" - zapita on svoje kćeri. "Zašto
ste ostavile toga čovjeka? Pozovite ga na objed." **21** Mojsije
pristane da ostane kod toga čovjeka. On oženi Mojsija svojom
kćeri Siporom. **22** A kad ona rodi sina, on mu nadjene ime
Geršon, "jer sam", reče, "stranac u tuđoj zemlji". **23** Poslije
mnogo vremena umre egipatski kralj. Izraelci su još stenjali u
ropstvu. Vapili su, a njihov vapaj za pomoć sred ropstva uzlazio
je k Bogu. **24** Bog je čuo njihovo zapomaganje i sjetio se svoga
Saveza s Abrahamom, Izakom i Jakovom. **25** I pogleda Bog na
Izraelce i zauze se za njih.

3 Mojsije pasao ovce svoga tasta Jitra, midjanskoga svećenika.
Goneći tako stado po pustari, dođe do Horeba, brda Božjega.
2 Anđeo mu se Jahvin ukaže u rasplamtjeloj vatri iz jednog
grma. On se zagleda: grm sav u plamenu, a ipak ne izgara. **3**
"Hajde da priđem, "reče Mojsije, "i promotrim ovaj čudni prizor:
zašto grm ne sagorijeva." **4** Kad je Jahve vidio kako prilazi
da razmotri, iz grma ga Bog zovne: "Mojsije! Mojsije!" "Evo
me!" - javi se. **5** "Ne prilazi ovamo!" - reče. "Izuj obuću s nogu!
Jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo. **6** Ja sam", nastavi,
"Bog tvoga oca; Bog Abrahamov, Bog Izakov, Bog Jakovljev."
Mojsije zakloni lice: bojao se u Boga gledati. **7** "Vidio sam jade
svoga naroda u Egiptu", nastavi Jahve, "i čuo mu tužbu na
tlačitelje njegove. Znane su mi muke njegove. **8** Zato sam sišao
da ga izbavim iz šaka egipatskih i odvedem ga iz te zemlje u
dobru i prostranu zemlju - u zemlju kojom teče med i mlijeko: u
postojbinu Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perižana, Hivijaca i
Jebusejaca. **9** Vapaji sinova Izraelovih dopriješe do mene. I
sam vidjeh kako ih Egipćani tlače. **10** Zato, hajde! Ja te šaljem
faraonu da izbaviš narod moj, Izraelce, iz Egipta." **11** "Tko sam
ja da se uputim faraonu", odgovori Mojsije Bogu, "i izvedem
Izraelce iz Egipta!" **12** "Ja ću biti s tobom", nastavi. "I ovo će ti
biti znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta, Bogu
ćete iskazati štovanje na ovome brdu." **13** Nato Mojsije reče
Bogu: "Ako dođem k Izraelcima pa im kažem: 'Bog otaca vaših
poslao me k vama', i oni me zapitaju: 'Kako mu je ime?' - što ću
im odgovoriti?" **14** "Ja sam koji jesam", reče Bog Mojsiju. Onda
nastavi: "Ovako kaži Izraelcima: 'Ja jesam' posla me k vama."
15 Dalje je Bog Mojsiju rekao: "Kaži Izraelcima ovako: 'Jahve,
Bog vaših otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev,

poslao me k vama.' To mi je ime dovijeka, tako će me zvati od
koljena do koljena." 16 "Idi, skupi starješine Izraelaca pa im
kaži: 'Jahve, Bog otaca - Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev -
objavio mi se i rekao mi: Pohodio sam vas i razabrao što vam
se čini u Egiptu. 17 Odlučio sam vas izvesti iz egipatske bijede
u zemlju Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perižana, Hivijaca i
Jebusejaca - u zemlju kojom teče med i mlijeko!' 18 Oni će te
poslušati. Onda pođi sa starješinama Izraelaca k egipatskom
kralju i reci mu: 'Objavio nam se Jahve, Bog Hebreja. Pusti nas
da odemo tri dana hoda u pustinju, da ondje prinesemo žrtvu
Jahvi, Bogu svojemu.' 19 Znam ja da vas egipatski kralj neće
pustiti ako ne bude natjeran teškom šakom. 20 Zato ću ja pružiti
svoju šaku i pritisnuti Egipat svakovrsnim čudesima što ću ih u
njemu izvesti. Poslije će vas pustiti. 21 Dobro ću raspoložiti
Egipćane prema ovome narodu, pa kad pođete, nećete poći
praznih ruku. 22 Svaka će žena zatražiti od svoje susjede i
stanarke u svojoj kući nakita srebrnog i zlatnog i odjeće. To
stavite na svoje sinove i kćeri. Tako ćete oplijeniti Egipćane."

4 Mojsije uzvrati: "Ali ako mi ne povjeruju i ne poslušaju me,
nego mi reknu: 'Jahve ti se nije objavio?'" 2 "Što ti je to u
ruci?" - zapita ga Jahve. "Štap", odgovori. 3 "Baci ga na zemlju!"
- naredi mu Jahve. On ga baci na zemlju, a štap se pretvori u
zmiju. Mojsije pred njom uzmače. 4 Onda Jahve reče Mojsiju:
"Pruži ruku i uhvati je za rep." I on seže rukom i uhvati je za
rep, a ona opet postade štap u njegovoj ruci. 5 "Tako moraju
vjerovati da se Jahve, Bog njihovih otaca, Bog Abrahamov, Bog
Izakov i Bog Jakovljev, tebi objavio." 6 Još mu Jahve rekne:
"Uvuci ruku u njedra." On uvuče ruku u njedra. Kad ju je izvukao,
gle - ruka mu gubava, bijela kao snijeg. 7 "Stavi opet ruku u
njedra!" - naredi mu Jahve. On opet ruku u njedra. Kad ju je iz
njedara izvukao, gle - opet je bila kao i ostali dio tijela. 8 "Ako ti
ne povjeruju i ne prihvate poruku prvoga znamenja, povjerovat
će poruci drugoga znamenja. 9 A ako ih oba ova znamenja ne
uvjere pa ti ne povjeruju, zahvati vode iz Rijeke i prolij je po
suhu. Voda što je budeš iz Rijeke uzeo na suhu će se u krv
pretvoriti." 10 "Oprosti, Gospodine!" - nastavi Mojsije Jahvi. "Ja
nikad nisam bio čovjek rječit; ni prije ni sada kad govoriš svome
sluzi. Ja sam u govoru spor, a na jeziku težak." 11 "Tko je dao
čovjeku usta?" - reče mu Jahve. "Tko ga čini nijemim i gluhim;
tko li mu vid daje ili ga oslepljuje? Zar to nisam ja, Jahve! 12 Idi,
dakle! Ja ću biti s tobom kad budeš govorio i kazivat ću ti što
ćeš govoriti." 13 "Oprosti, Gospodine", opet će Mojsije, "ne bi li
poslao koga drugoga!" 14 Razljuti se Jahve na Mojsija i reče:
"Zar Aron, Levijevac, nije tvoj brat? Znam da je on vrlo rječit.
Evo, baš ti izlazi u susret. Kad te vidi, obradovat će se u srcu.
15 Ti govori njemu i u njegova usta stavljaj riječi. Ja ću biti i s
tobom i s njime dok budete govorili; kazivat ću obojici što ćete
raditi. 16 Neka on mjesto tebe govori narodu. Tako, on će tebi
biti mjesto usta, a ti ćeš njemu biti mjesto Boga. 17 Uzmi ovaj
štap u ruku. Njim izvodi znamenja." 18 Zatim se Mojsije vrati
svome tastu Jitru te mu reče: "Pusti me da se vratim braći u
Egipat da vidim jesu li još na životu." "Pođi u miru!" - reče Jitro
Mojsiju. 19 I Jahve reče Mojsiju u Midjanu: "Vrati se u Egipat, jer
su pomrli svi ljudi koji su tražili tvoj život." 20 Tako Mojsije posadi
na magarca svoju ženu i sinove i ode u zemlju egipatsku. A u
ruku Mojsije uze Božji štap. 21 Jahve opet reče Mojsiju: "Kad se
vratiš u Egipat, pobrini se da pred faraonom izvedeš sva čudesa
za koja sam ti dao moć, premda ću ja tvrdim učiniti njegovo
srce, tako te neće pustiti narod da ode. 22 Tada reci faraonu:
'Ovako kaže Jahve: Izrael je moj prvorođenac. 23 Tražim od
tebe da mi pustiš sina da mi iskaže štovanje. Ako odbiješ da
ga pustiš, ja ću ubiti tvoga prvorođenca.'" 24 Kad se na putu
Mojsije zaustavi da prenoći, navali na nj Jahve da ga ubije. 25
Ali Sipora pograbi oštar kremen, obreza svoga sina i kožicom se
dotakne Mojsijevih nogu: "Zaista si mi ti krvav muž", reče. 26 I
Jahve ga pusti. Ona je to zbog obrezanja rekla "krvav muž". 27
Onda rekne Jahve Aronu: "Zaputi se prema pustinji, u susret
Mojsiju!" On ode i s njim se sastane na Božjem brdu. Poljubi
ga. 28 Mojsije pripovjedi Aronu sve što mu je Jahve povjerio
i sva znamenja koja mu je naredio da ih učini. 29 Sad odu
Mojsije i Aron i skupe sve starješine Izraelaca. 30 Aron izloži
sve što je Jahve govorio Mojsiju, a Mojsije izvede znamenja
naočigled naroda. 31 Narod je bio uvjeren, i pošto čuše da je
Jahve pohodio Izraelce i pogledao na njihove jade, popadaše
ničice i pokloniše se.

5 Poslije toga odu Mojsije i Aron pa reknu faraonu: "Ovako veli
Jahve, Bog Izraelov: 'Pusti narod moj da ode i u moju čast
slavi svetkovinu.'" 2 "Tko je taj Jahve da ga ja poslušam", odvrati
faraon, "i pustim Izraelce? Ja toga Jahvu ne znam niti ću pustiti
Izraelce." 3 "Bog Hebreja objavio nam se", rekoše. "Zato nas
pusti da odemo tri dana hoda u pustinju i prinesemo žrtvu Jahvi,
Bogu svome, da se na nas ne obori pomorom ili mačem." 4
Nato im odvrati egipatski kralj: "Mojsije i Arone, zašto odvraćate
svijet od njegovih dužnosti? Idite na svoj posao. 5 Sad kad se
svjetina tako umnožila", nastavi faraon, "vi biste ih od posla
odvratili?" 6 Istoga dana izda faraon naredbu nadglednicima i
bilježnicima: 7 "Ne pribavljajte više ovome narodu slame kao
do sada. Neka idu sami i sebi je skupljaju. 8 A zahtijevajte od
njih istu količinu opeke koju su pravili i dosad. Ne smanjujte je!
Lijenčine su. Zato viču: 'Hajdemo prinijeti žrtvu Bogu svome!'
9 Navalite poslove na taj svijet: neka rade, da ne obraćaju
pažnje klevetama!" 10 Sad dođu nadglednici naroda i njegovi
bilježnici te svijetu objave: "Ovako poručuje faraon: 'Neću vam
više nabavljati slame. 11 Vi sami morate ići i tražiti je gdje god
je možete naći. Ali zato neću smanjiti vaš posao.'" 12 Stoga
se narod raziđe po svoj zemlji egipatskoj da skuplja strnjiku
namjesto slame. 13 A nadglednici ih gonili: "Morate svakoga
dana svršiti jednako posla kao i onda dok ste slamu dobivali."
14 A bilježnike koje faraonovi nadglednici bijahu postavili nad
Izraelcima tukli su i korili: "Zašto niste ni jučer ni danas napravili
opeke koliko i prije?" 15 Onda bilježnici Izraelaca odu i potuže
se faraonu: "Zašto ovako postupaš sa svojim slugama? 16
Tvoje sluge više ne dobivaju slame, a ipak se od nas traži:
napravite opeku? Čak i tuku tvoje sluge, a kriv je tvoj narod!" 17
"Lijenčine ste vi! Lijenčine!" - odgovori faraon. "Stoga i kažete:
'Hajdemo da prinesemo žrtvu Jahvi!' 18 Nosite se na posao!
Slama vam se neće davati, ali morate praviti određene količine
opeke." 19 Bilježnici Izraelaca nađu se na muci zbog naredbe:
"Svakodnevnu količinu opeke ne smijete smanjiti!" 20 Otišavši

od faraona, naiđu na Mojsija i Arona, koji su ih čekali. **21** "Neka
vas Jahve ima na oku i sudi vam!" - dobace im. "Omrazili ste
nas kod faraona i njegovih dvorana; dali ste im mač u ruke da
nas pobiju." **22** Mojsije se vrati Jahvi i reče: "Zašto, Gospodine,
nanosiš štetu svome puku? Zašto si me poslao? **23** Otkad sam
ja stupio pred faraona i progovorio mu u tvoje ime, on još gore
postupa s ovim narodom. A ti ništa ne poduzimaš da izbaviš
svoj narod."

6 Jahve reče Mojsiju: "Naskoro ćeš vidjeti kako ću ja s
faraonom! Pod jakom rukom pustit će ih da odu; pod jakom
rukom sam će ih iz svoje zemlje istjerati." **2** Još reče Bog
Mojsiju: "Ja sam Jahve. **3** Abrahamu, Izaku i Jakovu objavljivao
sam se kao El Šadaj. Ali njima se nisam očitovao pod svojim
imenom - Jahve. **4** I sklopio sam svoj Savez s njima da ću im
dati kanaansku zemlju, zemlju gdje su živjeli kao pridošlice. **5**
A sada, pošto sam čuo uzdisaje Izraelaca koje Egipćani drže
u ropstvu, sjetih se svoga Saveza. **6** Kaži, dakle, Izraelcima
da sam ja Jahve; da ću vas izbaviti od tereta što su vam ga
Egipćani nametnuli. Oslobodit ću vas od ropstva u kojem vas
drže; izbavit ću vas udarajući jako i kažnjavajući strogo. **7** Za
svoj ću vas narod uzeti i bit ću vašim Bogom. Tada ćete znati
da sam vas ja, Jahve, vaš Bog, izbavio od egipatske tlake. **8**
Dovest ću vas u zemlju za koju sam se zakleo da ću je dati
Abrahamu, Izaku i Jakovu i dat ću vam je u baštinu, ja, Jahve."
9 Mojsije to kazivaše Izraelcima, ali ga ne htjedoše slušati:
duhovi su im bili pomućeni od teškoga ropstva. **10** Onda Jahve
reče Mojsiju: **11** "Idi i reci faraonu, kralju egipatskome, da otpusti
Izraelce iz svoje zemlje." **12** Mojsije prozbori Jahvi: "Kad me
Izraelci nisu slušali, kako će me, spora u govoru, saslušati
faraon!" **13** Ali je Jahve govorio Mojsiju i Aronu i slao ih sad
k Izraelcima, a sad k faraonu, kralju egipatskome, da pusti
Izraelce iz Egipta. **14** Ovo su glave njihovih domova. Sinovi
Izraelova prvorođenca Rubena: Henok, Palu, Hesron i Karmi. To
su obitelji potekle od Rubena. **15** A sinovi Šimunovi: Jemuel,
Jamin, Ohad, Jakin, Sohar i Šaul, sin Kanaanke. To su obitelji
potekle od Šimuna. **16** Ovo su imena Levijevih sinova s njihovim
potomstvom: Geršon, Kehat i Merari. Levi je živio sto trideset i
sedam godina. **17** Sinovi su Geršonovi: Libni i Šimi sa svojim
obiteljima. **18** Sinovi su Kehatovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel.
Kehat je živio sto trideset i tri godine. **19** Merarijevi su sinovi:
Mahli i Muši. To su Levijeve obitelji s njihovim potomcima. **20**
Amram se oženi svojom tetkom Jokebedom, koja mu rodi Arona
i Mojsija. Amram je živio sto trideset i sedam godina. **21** Sinovi
Jisharovi bijahu: Korah, Nefeg i Zikri. **22** A sinovi su Uzielovi:
Mišael, Elsafan i Sitri. **23** Aron se oženi Elišebom, kćerkom
Aminadabovom, a sestrom Nahšonovom, koja mu rodi: Nadaba,
Abihua, Eleazara i Itamara. **24** Korahovi su sinovi: Asir, Elkana i
Abiasaf. To su Korahovi potomci. **25** Aronov sin Eleazar oženi
se jednom Putielovom kćeri, koja mu rodi Pinhasa. To su glave
Levijevih domova prema njihovim koljenima. **26** To je onaj Aron i
Mojsije kojima je Jahve zapovjedio da izvedu Izraelce iz Egipta
po njihovim četama. **27** To su oni isti, Mojsije i Aron, koji su
govorili faraonu, kralju egipatskome, da pusti Izraelce iz Egipta.
28 U dan kad je Jahve govorio s Mojsijem u egipatskoj zemlji, **29**
rekao mu je: "Ja sam Jahve. Izvijesti faraona, egipatskoga kralja,
o svemu što ti kažem." **30** Mojsije se pred Jahvom ispričavao:
"Spor sam ja u govoru. Kako će me faraon poslušati?"

7 Mojsiju je Jahve odgovorio: "Vidi! Faraonu ću te nametnuti
kao božanstvo; tvoj brat Aron bit će tvoj prorok. **2** Ti kazuj
sve što ti naređujem, a tvoj brat Aron neka faraonu ponovi da
pusti Izraelce te odu iz njegove zemlje. **3** Ja ću učiniti da otvrdne
srce faraonu i umnožit ću znakove i čudesa u zemlji egipatskoj.
4 Kako vas faraon neće poslušati, ja ću staviti svoju ruku na
Egipat: strašno kažnjavajući, izbavit ću svoje čete, narod svoj,
Izraelce, iz egipatske zemlje. **5** Kad pružim svoju ruku na Egipat
i izvedem Izraelce iz njihove sredine, tada će Egipćani spoznati
da sam ja Jahve." **6** Mojsije i Aron poslušaše: kako im je Jahve
naredio, upravo tako učiniše. **7** Mojsiju je bilo osamdeset, a
Aronu osamdeset i tri godine kad su faraonu postavili svoje
zahtjeve. **8** Još doda Jahve Mojsiju i Aronu: **9** "Kad faraon
zatraži od vas da izvedete kakvo znamenje, ti reci Aronu da
uzme svoj štap i baci ga pred faraona, a štap će se pretvoriti u
zmiju." **10** Dođu Mojsije i Aron pred faraona i učine kako im je
Jahve naredio. Aron baci pred faraona i njegove službenike svoj
štap, koji se pretvori u zmiju. **11** Zovne faraon mudrace i vračare.
I zaista, egipatski vračari svojim vračanjem učine isto: **12** svaki
baci svoj štap, koji se pretvori u zmiju. Ali Aronov štap proguta
njihove štapove. **13** Faraon bijaše tvrdokorna srca: ne htjede
poslušati Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao. **14** Tada Jahve
reče Mojsiju: "Faraonovo je srce okorjelo; odbija da pusti narod.
15 Ujutro pođi k faraonu. Kad izađe k vodi, stani preda nj na obali
Rijeke. Uzmi u ruku štap što se bio u zmiju pretvorio. **16** Reci
mu: 'Jahve, Bog Hebreja, poslao me k tebi s porukom da pustiš
moj narod da mi iskaže štovanje u pustinji. Ali sve dosad ti nisi
poslušao. **17** Ovako Jahve poručuje: Ovim ćeš spoznati da sam
ja Jahve. Gledaj! Štapom koji imam u ruci mlatnut ću po vodi u
Rijeci i pretvorit će se u krv. **18** Ribe će u Rijeci pocrkati; Rijeka
će se usmrdjeti, i grstit će se Egipćanima piti vodu iz Rijeke.'"
19 Još Jahve reče Mojsiju: "Reci Aronu da uzme svoj štap i
pruži svoju ruku povrh egipatskih voda: njihovih rijeka, njihovih
prokopa, njihovih jezeraca, svih njihovih vodenih stjecišta, da
se pretvore u krv; po svoj zemlji egipatskoj neka je krv, čak
i u drvenim i kamenim posudama." **20** Mojsije i Aron učiniše
kako im je Jahve naredio. Podiže Aron svoj štap i naočigled
faraona i njegovih službenika mlatnu po vodi u Rijeci. Sva se
voda u Rijeci prometnu u krv. **21** Ribe u Rijeci pocrkaše; Rijeka
se usmrdje, tako da Egipćani nisu mogli piti vodu iz Rijeke; krv
bijaše po svoj zemlji egipatskoj. **22** Ali egipatski vračari svojim
vračanjem učiniše isto. Tako faraon ostade tvrdokorna srca: nije
htio poslušati Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao. **23** Faraon
se okrenu i ode u svoj dvor, ne uzimajući ni to k srcu. **24** Svi su
Egipćani počeli kopati oko Rijeke tražeći pitke vode jer nisu
mogli piti vode iz Rijeke. **25** Kad je prošlo sedam dana kako je
Jahve udario po Rijeci,

8 opet Jahve reče Mojsiju: "Pođi k faraonu i reci mu: 'Ovako
govori Jahve: Pusti moj narod da ode i štovanje mi iskaže. **2**
Ako odbiješ da ih pustiš, svu ću ti zemlju kazniti žabama. **3**
Rijeka će vrvjeti žabama. One će izići i prodrijeti u tvoj dvor,
u ložnicu, u tvoju postelju, u kuće tvojih službenika i tvoga

naroda, pod sačeve i naćve tvoje. 4 Po tebi, po tvome narodu i
svim tvojim službenicima skakat će žabe.'" 5 Onda Jahve reče
Mojsiju: "Reci Aronu neka ispruži svoju ruku sa štapom povrh
rijeka, prokopa i jezeraca i učini da žabe navale na egipatsku
zemlju." 6 Aron pruži svoju ruku povrh egipatskih voda, i žabe
iziđoše i prekriše zemlju egipatsku. 7 Ali i vračari učiniše tako
svojim vračanjem, te žabe navališe na egipatsku zemlju. 8
Zovne sad faraon Mojsija i Arona i rekne: "Molite Jahvu da ukloni
žabe od mene i moga puka, a ja ću pustiti narod da prinese
žrtvu Jahvi." 9 Mojsije uzvrati faraonu: "Dostoj se odrediti mi kad
hoćeš da molim za te, za tvoje službenike i za tvoj narod da se
žabe odstrane od tebe i tvojih domova i ostanu samo u Rijeci."
10 "Sutra", reče. "Neka bude kako kažeš", odvrati Mojsije, "da
znaš kako nitko nije kao Jahve, Bog naš. 11 Žabe će otići
od tebe, od tvojih službenika i tvoga naroda; ostat će samo u
Rijeci." 12 Mojsije i Aron odu od faraona, a onda Mojsije zazva
Jahvu zbog žaba kojima je kaznio faraona. 13 I Jahve usliša
Mojsija, te žabe pocrkaju po kućama, dvorištima i njivama. 14
Na hrpe su ih zgrtali, zemlja se njima usmrdjela. 15 Kad je
faraon vidio da je nastupilo olakšanje, srce mu otvrdnu te ne
posluša Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao. 16 Onda će
opet Jahve Mojsiju: "Reci Aronu neka zamahne svojim štapom i
udari po prahu na tlu neka se pretvori u komarce po svoj zemlji
egipatskoj." 17 I učine tako: zamahne Aron rukom i štapom te
udari po prahu na tlu. Komarci navale na ljude i životinje. Sav
prah na tlu pretvori se u komarce po svoj zemlji egipatskoj. 18
Vračari pokušaše da svojim vračanjem stvore komarce, ali nisu
mogli. Ljudi i životinje postanu plijenom komaraca. 19 Tada
vračari reknu faraonu: "To je prst Božji!" Ali je faraonovo srce
bilo okorjelo, pa nije poslušao Mojsija i Arona, kako je Jahve i
kazao. 20 Onda Jahve reče Mojsiju: "Podrani ujutro, iziđi pred
faraona kad krene k vodi, i reci mu: 'Ovako poručuje Jahve:
Pusti moj narod da ode i da mi štovanje iskaže. 21 Ako ne pustiš
moga naroda, pripustit ću obade na te, na tvoje službenike, na
tvoj puk i tvoje domove. Egipatski domovi i samo tlo na kojem
stoje vrvjet će od obada. 22 Ali ću toga dana izuzeti gošenski
kraj, u kojem živi moj narod, te se ondje obadi neće pojaviti,
tako da znaš da sam ja Jahve u središtu zemlje. 23 Tu ću
razliku napraviti između svoga i tvoga naroda. To će znamenje
biti sutra.'" 24 I učini Jahve tako. Rojevi obada nalete u faraonov
dvor, na domove njegovih službenika i po svoj zemlji egipatskoj.
Zemlja nastrada od obada. 25 Sad faraon pozove Mojsija i
Arona pa im rekne: "Idite, prinesite žrtvu svome Bogu, ali u
ovoj zemlji." 26 "Ne dolikuje da tako učinimo", odgovori Mojsije.
"Žrtve koje mi prinosimo Jahvi, Bogu svome, za Egipćane su
svetogrđe. Kad bismo, dakle, na njihove oči prinosili žrtve koje
su Egipćanima svetogrdne, zar nas ne bi kamenovali? 27 Zato
moramo u pustinju tri dana hoda te prinijeti žrtvu Jahvi, Bogu
svome, kako nam je zapovjedio." 28 "Pustit ću vas da odete u
pustinju", odgovori faraon, "i prinesete žrtvu Jahvi, svome Bogu,
ali ne odlazite predaleko. Molite za me!" 29 Nato odvrati Mojsije:
"Čim odem od tebe, zazvat ću Jahvu da sutra nestane obada s
faraona, njegovih službenika i njegova puka. Ali neka faraon
više ne vara! Neka pusti narod da ide i prinese žrtvu Jahvi."
30 Tako Mojsije ode od faraona i pomoli se Jahvi. 31 I Jahve
učini kako je Mojsije tražio: s faraona, s njegovih službenika i s
njegova puka nestane obada - ni jedan jedini nije ostao. 32 Ali
opet ukruti faraon srce svoje i ne dopusti narodu da ode.

9 Tada Jahve reče Mojsiju: "Idi k faraonu i reci mu: 'Ovako
poručuje Jahve, Bog Hebreja: Pusti moj narod da ode i da
mi štovanje iskaže. 2 Ako ga ne pustiš, nego ga i dalje budeš
zadržavao, 3 ruka Jahvina udarit će strašnim pomorom po
tvome blagu što je u polju: po konjima, magaradi, devama,
krupnoj i sitnoj stoci. 4 Razlikovat će Jahve stoku Izraelaca
od stoke Egipćana, tako da ništa što pripada Izraelcima neće
stradati.'" 5 Jahve je odredio i vrijeme, rekavši: "Sutra će Jahve
izvesti ovo u zemlji." 6 Sutradan Jahve tako i učini. Sva stoka
Egipćana ugine, a od stoke Izraelaca nije uginulo ni jedno grlo.
7 Faraon je istraživao i uvjerio se da od izraelske stoke nije
uginulo ni jedno grlo. Ali je srce faraonovo ipak otvrdlo i nije
pustio naroda. 8 Reče Jahve Mojsiju i Aronu: "Zagrabite pune
pregršti pepela iz peći, pa neka ga Mojsije pred faraonovim
očima baci prema nebu. 9 Od toga će nastati sitna prašina po
svoj zemlji egipatskoj, i na ljudima će i na životinjama izazivati
otekline i stvarati čireve s kraja na kraj Egipta." 10 Tako oni
uzeše pepela iz peći i dođoše pred faraona. Onda Mojsije
rasu pepeo prema nebu, a otekline s čirevima prekriše ljude i
životinje. 11 Ni čarobnjaci se nisu mogli pojaviti pred Mojsijem,
jer su i čarobnjaci, kao i ostali Egipćani, bili prekriveni čirevima.
12 Ali je Jahve otvrdnuo srce faraonu, pa on ne posluša Mojsija
i Arona, kako je Jahve Mojsiju i rekao. 13 Tada Jahve reče
Mojsiju: "Podrani ujutro, iziđi pred faraona i reci mu: 'Ovako
poručuje Jahve, Bog Hebreja: Pusti narod da ode i da mi
štovanje iskaže. 14 Ako ih ne pustiš, sva zla svoja navalit ću
ovaj put na te, na tvoje službenike i tvoj puk, tako da spoznaš
da nema nikoga na svoj zemlji kao što sam ja. 15 Da sam ruku
svoju spustio i udario tebe i tvoj puk pomorom, nestalo bi te sa
zemlje. 16 Poštedio sam te da ti pokažem svoju moć i da se
hvali moje ime po svoj zemlji. 17 Ali se ti previše uzdižeš nad
mojim narodom i priječiš mu da ode. 18 Sutra u ovo doba pustit
ću tuču tako strašnu kakve u Egiptu još nije bilo otkad je postao
do sada. 19 Zato naredi da pod krov utjeraju tvoje blago i sve
što je vani, na otvorenu. Sve što se nađe u polju, bilo čovjek bilo
živinče, ne bude li uvedeno unutra, poginut će kad tuča zaspe
po njima.'" 20 Faraonovi službenici, koji su se pobojali Jahvina
govora, utjeraju svoje sluge i svoje blago unutra. 21 Oni koji
nisu marili za Jahvinu prijetnju ostave vani i svoje sluge i stoku.
22 Onda rekne Jahve Mojsiju: "Pruži ruku prema nebu da udari
tuča po svoj zemlji egipatskoj: po ljudima, životinjama i svemu
bilju u zemlji egipatskoj." 23 Mojsije diže svoj štap prema nebu.
Jahve zagrmje i pusti tuču i munje sastavi sa zemljom. Sipao je
Jahve tuču po zemlji Egipćana. 24 Tuča je mlatila, kroz nju
munje parale. Strahota se takva nije oborila na zemlju egipatsku
otkako su ljudi u njoj. 25 Tuča pobi po svem Egiptu sve što
je ostalo vani, ljude i životinje; uništi sve bilje po poljima i sva
stabla poljska polomi. 26 Samo u gošenskom kraju, gdje su
živjeli Izraelci, nije bilo tuče. 27 Faraon posla po Mojsija i Arona
pa im reče: "Ovaj put priznajem da sam kriv. Jahve ima pravo, a
ja i moj narod krivo. 28 Molite Jahvu da ustavi gromove i tuču, a

ja ću vas pustiti da idete. Nećete više dugo ostati." **29** "Kad iziđem iz grada", reče mu Mojsije, "dići ću ruke prema Jahvi,
pa će gromovi prestati, a ni tuče više neće biti, tako da znaš
da zemlja pripada Jahvi. **30** Ali ni ti ni tvoji dvorani, znam ja,
još se ne bojite Boga Jahve." **31** I tako propade lan i ječam:
jer ječam bijaše u klasu, a lan u cvatu. **32** Pšenica i raž nisu
nastradali jer su ozima žita. **33** Otišavši od faraona, Mojsije iziđe
iz grada i podigne ruke prema Jahvi. Prestane grmljavina i tuča,
a ni kiša više nije padala na zemlju. **34** Kad je faraon vidio da
je prestala grmljavina, tuča i kiša, opet padne u grijeh: i on i
njegovi službenici opet otvrdnu srcem. **35** Otvrdnu srce faraonu
i ne pusti on Izraelce, kako je Jahve i prorekao preko Mojsija.

10 Reče Jahve Mojsiju: "Idi k faraonu. Učinio sam da njemu
i njegovim službenicima otvrdne srce da izvedem svoja
znamenja među njima; **2** da možeš pripovjedati svome sinu i
svome unuku što sam učinio Egipćanima i kakva sam znamenja
izvodio među njima, kako biste znali da sam ja Jahve." **3** Tako
Mojsije i Aron odu k faraonu i kažu mu: "Ovako poručuje Jahve,
Bog Hebreja: 'Dokle ćeš odbijati da se preda mnom poniziš?
Pusti moj narod da mi iskaže štovanje. **4** Jer ako ne pustiš moga
naroda, sutra ću navesti skakavce na tvoju zemlju. **5** Tako će
prekriti površinu da se zemlja od njih neće vidjeti. Pojest će ono
što vam je iza tuče ostalo; i ogolit će vam sva stabla što po polju
rastu. **6** Ispunit će ti sav dvor, kuće tvojih službenika i domove
svih ostalih Egipćana - takvo što ne vidješe ni tvoji očevi ni očevi
tvojih očeva u ovoj zemlji od svojih vremena do danas.'" Okrene
se i ode od faraona. **7** "Dokle će nam ovaj čovjek biti stupica?" -
rekoše faraonu njegovi službenici. - "Pusti te ljude neka idu i
iskažu štovanje Jahvi, svome Bogu! Zar ne vidiš kako Egipat
srlja u propast?" **8** Dovedu Mojsija i Arona natrag k faraonu,
a on im reče: "Idite! Iskažite štovanje Jahvi, svome Bogu! A
tko će sve ići?" **9** "Svi idemo", odgovori Mojsije, "i mlado i
staro. Odlazimo sa svojim sinovima i svojim kćerima; sa svojom
krupnom i sitnom stokom, jer moramo održati svečanost Jahvi."
10 "Jahve bio s vama isto kao što i ja pustio da s vama pođu i
djeca!" - odgovori im. "Očito se vidi da vam nakana nije čista.
11 Nećemo tako! Nego muškarci neka odu i štovanje iskažu
Jahvi. To ste i tražili." I otjeraju ih od faraona. **12** Tada reče
Jahve Mojsiju: "Pruži ruku povrh zemlje egipatske da navale
skakavci na egipatsku zemlju i pojedu sve bilje što još ostade
nakon tuče!" **13** Tako Mojsije podigne svoj štap povrh egipatske
zemlje, a Jahve navrati istočni vjetar po zemlji; puhao je toga
cijelog dana i cijele noći. A kad je jutro svanulo, vjetar nanio
skakavce. **14** Oni se razlete po svoj egipatskoj zemlji i padnu po
svim krajevima Egipta u silnoj gustoći: toliko ih mnoštvo nikad
prije nije bilo niti će kada biti. **15** Pokriju sve tlo, tako da se od
njih zacrnjelo. Pojedu sve bilje u polju i sve plodove sa stabala
što su bili ostali iza tuče. Ništa se više nije zelenjelo: ni stabla ni
poljska trava u svem Egiptu. **16** Brže-bolje dozva faraon Mojsija
i Arona pa im reče: "Sagriješio sam protiv Jahve, vašega Boga, i
vas! **17** Oprostite mi uvredu još samo ovaj put i molite Jahvu,
Boga svoga, da samo otkloni od mene ovaj smrtonosni bič!"
18 Kad je Mojsije otišao od faraona, zazva Jahvu **19** i Jahve
promijeni vjetar u veoma jak zapadnjak, koji pothvati skakavce i
odnese prema Crvenome moru. Ni jedan jedini skakavac nije
ostao ni u kojem kraju Egipta. **20** Ali je Jahve otvrdnuo srce
faraonu i ne pusti on Izraelaca. **21** "Pruži ruku prema nebu",
rekne Jahve Mojsiju, "pa neka se tmina spusti na egipatsku
zemlju, tmina koja će se moći opipati." **22** Mojsije pruži ruku
prema nebu i spusti se gusta tmina na svu zemlju egipatsku: tri
je dana trajala. **23** Tri dana nisu ljudi jedan drugoga mogli vidjeti
i nitko se sa svoga mjesta nije micao. A u mjestima gdje su
Izraelci živjeli sjala svjetlost. **24** Pozva onda faraon Mojsija i
reče: "Idi i štovanje iskaži Jahvi! Ali vaša stoka, krupna i sitna,
neka ostane ovdje. Vaša djeca neka idu s vama!" **25** "Ti nas
sam moraš opskrbiti prinosima i žrtvama paljenicama koje ćemo
prinijeti Jahvi, Bogu svojemu", odgovori Mojsije. **26** "Zato ćemo
sa sobom potjerati i svoja stada. Ni papak neće ostati ovdje. Od
njih nam valja izabrati za žrtvovanje Jahvi, Bogu našemu, a ne
znamo, dok onamo ne stignemo, što moramo Jahvi prinijeti." **27**
Jahve otvrdne faraonu srce i on ne pristane da odu. **28** "Odlazi!"
- vikne faraon na Mojsija. "I da mi više na oči ne dolaziš! Onoga
dana kad mi se opet pojaviš na oči, zaglavit ćeš!" **29** "Dobro si
kazao!" - uzvrati Mojsije. "Lica tvoga više neću vidjeti!"

11 "Još ću samo jednom nedaćom udariti faraona i Egipat",
reče Jahve Mojsiju. "Poslije toga pustit će vas odavde. I
više: sam će vas odavde potjerati. **2** Kaži svijetu neka svaki
čovjek ište od svoga susjeda i svaka žena od svoje susjede
srebrnih i zlatnih dragocjenosti." **3** Jahve učini te Egipćani
bijahu naklonjeni narodu. Sam Mojsije postane vrlo uvažen
u egipatskoj zemlji, u očima faraonovih službenika i u očima
naroda. **4** A onda Mojsije navijesti: "Ovako poručuje Jahve: 'O
ponoći proći ću Egiptom. **5** Svaki će prvorođenac u egipatskoj
zemlji umrijeti, od prvorođenca faraonova, koji bi imao sjediti
na njegovu prijestolju, do prvorođenca ropkinje koja se nalazi
uz mlinski kamen; a uginut će i sve prvine od stoke. **6** U svoj
će zemlji egipatskoj nastati veliki jauk, kakva nije bilo niti će
kad poslije biti. **7** Među Izraelcima ni pas neće zalajati na živo
stvorenje: ni na čovjeka ni na životinju.' Po tome ćete znati
da Jahve luči Izraelca od Egipćanina. **8** Onda će svi ovi tvoji
dvorani k meni doći, preda me se baciti i vikati: Nosi se i ti i sav
puk koji za tobom ide! Poslije toga ću otići." I gnjevan ode od
faraona. **9** "Neće vas faraon poslušati", reče Jahve Mojsiju, "a
to da bi se umnožila moja znamenja u zemlji egipatskoj." **10**
Mojsije i Aron izveli su sva ta znamenja pred faraonom, ali je
Jahve okorio srce faraonu, tako te on nije puštao Izraelaca da
odu iz njegove zemlje.

12 Jahve reče Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj: **2** "Ovaj
mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam
bude prvi mjesec u godini. **3** Ovo objavite svoj zajednici
izraelskoj: Desetog dana ovoga mjeseca neka svatko za obitelj
pribavi jedno živinče. Tako, jedno na obitelj. **4** Ako je obitelj
premalena da ga potroši, neka se ona priključi svome susjedu,
najbližoj kući, prema broju osoba. Podijelite živinče prema tome
koliko koja osoba može pojesti. **5** Živinče neka bude bez mane,
od jedne godine i muško. Možete izabrati bilo janje bilo kozle. **6**
Čuvajte ga do četrnaestoga dana ovoga mjeseca. A onda neka
ga sva izraelska zajednica zakolje kad se spusti suton. **7** Neka

uzmu krvi i poškrope oba dovratnika i nadvratnik kuće u kojoj se
bude blagovalo. 8 Meso, pečeno na vatri, neka se pojede te iste
noći sa beskvasnim kruhom i gorkim zeljem. 9 Da ništa sirovo ili
na vodi skuhano od njega niste jeli, nego na vatri pečeno: s
glavom, nogama i ponutricom. 10 Ništa od njega ne smijete
ostaviti za sutradan: što bi god do jutra ostalo, morate na vatri
spaliti. 11 A ovako ga blagujte: opasanih bokova, s obućom
na nogama i sa štapom u ruci. Jedite ga žurno: to je Jahvina
pasha. 12 Te ću, naime, noći ja proći egipatskom zemljom i
pobiti sve prvorođence u zemlji egipatskoj - i čovjeka i životinju.
Ja, Jahve, kaznit ću i sva egipatska božanstva. 13 Krv neka
označuje kuće u kojima vi budete. Gdje god spazim krv, proći
ću vas; tako ćete vi izbjeći biču zatornomu kad se oborim na
zemlju egipatsku." 14 "Taj dan neka vam bude spomen-dan.
Slavite ga kao blagdan u čast Jahvi. Svetkujte ga po trajnoj
uredbi od koljena do koljena. 15 Sedam dana jedite beskvasan
kruh. Prvoga već dana uklonite kvasac iz svojih kuća. Jer, tko
bi god od prvoga do sedmoga dana jeo ukvasan kruh, taj se
ima iskorijeniti između Izraelaca. 16 Prvoga dana držite sveto
zborovanje, a tako i sedmoga dana. Nikakva posla tih dana
nemojte raditi. Jedino jelo, što kome treba, možete pripraviti.
17 Držite blagdan beskvasnog kruha! Toga sam, naime, dana
izveo vaše čete iz zemlje egipatske. Držite zato taj dan kao
blagdan od koljena do koljena: to je vječna naredba. 18 Od
večeri četrnaestoga dana prvoga mjeseca pa do večeri dvadeset
prvoga dana toga mjeseca jedite beskvasan kruh. 19 Sedam
dana ne smije biti kvasca u vašim domovima. Tko bi god jeo
bilo što ukvasano, taj neka se ukloni iz izraelske zajednice, bio
stranac ili domorodac. 20 Ništa ukvasano ne smijete jesti: u svim
svojim prebivalištima jedite nekvasan kruh." 21 Zatim sazva
Mojsije sve starješine Izraelaca te im reče: "Idite i pribavite
janje za svoje obitelji i žrtvujte Pashu. 22 Onda uzmite kitu
izopa, zamočite je u krv što je u zdjeli i poškropite krvlju iz
zdjele nadvratnik i oba dovratnika. Neka nitko ne izlazi preko
kućnih vrata do jutra. 23 Kad Jahve bude prolazio da pobije
Egipćane, zapazit će krv na nadvratniku i na oba dovratnika,
pa će mimoići ta vrata i neće dopustiti da Zatornik uđe u vaše
kuće da hara. 24 Ovu uredbu držite u svim vremenima kao
zakon za se i djecu svoju. 25 I kad dođete u zemlju koju će vam
Jahve dati kako je obećao, vršite ovaj obred. 26 Kad vas vaša
djeca zapitaju: Što vam taj obred označuje? 27 odgovorite im:
Ovo je pashalna žrtva u čast Jahvi koji je prolazio mimo kuće
Izraelaca kad je usmrćivao Egipćane, a naše kuće pošteđivao."
Tada narod popada ničice i pokloni se. 28 Potom Izraelci odu i
poslušaju: kako je Jahve Mojsiju i Aronu naredio, tako i učine.
29 U ponoći Jahve pobije sve prvorođence po zemlji egipatskoj:
od prvorođenca faraonova, koji je imao sjediti na prijestolju, do
prvorođenca sužnja u tamnici, a tako i sve prvine od stoke. 30
Noću ustane faraon, on pa svi njegovi dvorani i svi Egipćani, jer
se strašan jauk razlijegao Egiptom: ne bijaše kuće u kojoj nije
ležao mrtvac. 31 Faraon pozva u noći Mojsija i Arona te im
reče: "Ustajte i odlazite od moga naroda i vi i vaši Izraelci! Idite!
Odajte štovanje Jahvi, kako ste tražili. 32 Pokupite svoju i sitnu i
krupnu stoku, kako ste zahtijevali: idite pa i mene blagoslovite!"
33 Egipćani nagonili narod da brže ide iz zemlje, "jer izgibosmo
svi", govorahu oni. 34 Tako narod ponese svoje još neukislo
tijesto; naćve, uvijene u ogrtače, ponesoše na ramenima. 35
I učiniše Izraelci kako im je Mojsije bio rekao: zatražiše od
Egipćana srebrnine, i zlatnine, i odjeće. 36 Jahve je učinio te
Egipćani bijahu naklonjeni narodu pa davahu. Tako su Egipćane
oplijenili. 37 Pođu tako Izraelci iz Ramsesa prema Sukotu. Bilo
je oko šest stotina tisuća pješaka, osim žena i djece. 38 A
mnogo i drugoga svijeta pođe s njima, i mnoga stoka, krupna
i sitna. 39 Ispeku beskvasne prevrte od tijesta što su ga iz
Egipta ponijeli: nije se bilo ukvasalo. A kako su bili tjerani iz
Egipta, nisu mogli odgađati, i tako nisu sebi spremili poputninu.
40 Vrijeme što su ga Izraelci proveli u Egiptu iznosilo je četiri
stotine i trideset godina. 41 I kad se navrši četiri stotine i trideset
godina - točno onoga dana - sve čete Jahvine iziđoše iz zemlje
egipatske. 42 Ona noć koju je Jahve probdio da njih izbavi iz
Egipta, odonda je svima Izraelcima, u sve naraštaje njihove, noć
bdjenja u čast Jahvi. 43 Reče Jahve Mojsiju i Aronu: "Neka je
ovo pravilo za pashalnu žrtvu: ni jedan stranac ne smije od nje
jesti! 44 Svaki rob, kupljen novcem i obrezan, može je jesti. 45
Ni gost ni najamnik ne smiju je jesti! 46 Blagujte je u jednoj te
istoj kući; iz kuće ne smijete iznositi mesa niti na žrtvi smijete
koju kost slomiti. 47 Sva zajednica Izraelaca neka je prikazuje!
48 Ako bi stranac koji među vama boravi htio svetkovati Pashu
u čast Jahvi, svi se njegovi muški moraju obrezati. Tek tada
neka pristupi i slavi je, jer je tada kao i domorodac zemlje. Ali
neobrezani ne smije od nje jesti. 49 Neka vrijedi isto pravilo za
domoroca i pridošlicu koji među vama boravi." 50 Svi Izraelci
poslušaju: kako je Jahve naredio Mojsiju i Aronu, tako su i
učinili. 51 Toga istog dana izbavio je Jahve Izraelce u njihovim
četama iz zemlje egipatske.

13 Jahve reče Mojsiju: 2 "Meni posvetite svakoga
prvorođenca! Prvenci materina krila kod Izraelaca, i od
ljudi i od životinja, meni pripadaju!" 3 A onda Mojsije reče
narodu: "Sjećajte se ovoga dana u koji ste izbavljeni iz Egipta,
iz kuće ropstva, jer vas Jahve izbavi odande svojom jakom
mišicom. Ukvasani kruh neka se ne jede! 4 Ovoga dana mjeseca
Abiba vaše je izbavljenje. 5 Stoga: kad te Jahve uvede u zemlju
Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Hivijaca i Jebusejaca, za koju se
zakleo tvojim precima da će ti je dati - zemlju kojom teče med i
mlijeko - ovoga mjeseca obavi ovakav obred: 6 sedam dana jedi
nekvasan kruh, a sedmoga dana neka se slavi svetkovina u čast
Jahvi. 7 Sedam dana neka se jede nekvasan kruh; ukvasanog
kruha neka ne bude kod tebe; i neka se nigdje ne vidi kvasac na
tvome području. 8 Svome sinu toga dana objasni: to je za ono
što mi je Jahve učinio kad sam se iz Egipta izbavio. 9 Neka ti
bude kao znak na tvojoj ruci i kao opomena na tvome čelu:
da Jahvin zakon bude uvijek na tvojim ustima. Jer te rukom
jakom Jahve izbavio iz Egipta. 10 Ovaj propis vršite svake
godine u određeno vrijeme." 11 "A kada te Jahve dovede u
zemlju Kanaanaca - kako vam se zakle, tebi i tvojim ocima - i
kada ti je preda, 12 ustupajte Jahvi prvorođence materinjega
krila, a tako i sve prvine što ih tvoja stoka dade - svako muško
pripada Jahvi! 13 Svaku prvinu magaradi otkupi janjetom ili
jaretom. Ako je ne otkupiš, slomi joj vrat. A svakoga prvorođenca

između svoje djece otkupi. 14 Kad te sin tvoj sutra zapita: Što
znači to? - odgovori mu: Rukom jakom izvede nas Jahve iz
Egipta, iz kuće ropstva. 15 Kako je faraon postao tvrdokoran
pa nas nije htio pustiti, Jahve je poubijao sve prvorođence u
zemlji egipatskoj: prvorođence ljudi i prvine stoke. Eto zato
Jahvi žrtvujem svaku mušku prvinu materinjega krila, a svakoga
prvorođenca od svojih sinova otkupljujem. 16 Neka ti to bude
kao znak na tvojoj ruci i kao znamenje posred čela da nas je
rukom jakom Jahve izbavio iz Egipta." 17 Kad je faraon dopustio
da narod ode, Bog ih nije poveo prema filistejskoj zemlji, iako
je onuda bilo najbliže. Bog je, naime, rekao: "Mogao bi se
narod predomisliti i vratiti u Egipat kad vidi ratovanje." 18 Stoga
Bog povede narod zaobilaznim putem, kroz pustinju prema
Crvenome moru. Izraelci su napustili zemlju egipatsku naoružani
od glave do pete. 19 Mojsije ponese sa sobom Josipove kosti.
Jer Josip bijaše zakleo Izraelce riječima: "Bog će se zacijelo za
vas zauzeti. Tada i moje kosti odavde ponesite sa sobom!" 20
Krenuvši iz Sukota, utabore se u Etamu, na kraju pustinje. 21
Jahve je išao pred njima, danju u stupu od oblaka da im put
pokazuje, a noću u stupu od ognja da im svijetli. Tako su mogli
putovati i danju i noću. 22 I nije ispred naroda nestajao stup od
oblaka danju ni stup od ognja noću.

14 Jahve reče Mojsiju: 2 "Reci Izraelcima da se vrate
i utabore pred Pi-Hahirotom, između Migdola i mora,
nasuprot Baal-Sefonu. Utaborite se nasuprot ovome mjestu,
uz more. 3 Faraon će reći: 'Izraelci lutaju krajem tamo-amo;
pustinja ih zatvorila.' 4 Ja ću otvrdnuti faraonu srce, i on će
za njima poći u potjeru. Ali ja ću se proslaviti nad faraonom i
svom njegovom vojskom. Tako će Egipćani spoznati da sam ja
Jahve." Izraelci tako učine. 5 Kad su egipatskom kralju kazali da
je narod pobjegao, faraon i njegovi dvorani predomisliše se o
narodu. "Što ovo učinismo!" - rekoše. "Pustismo Izraelce i više
nam neće služiti." 6 Zato opremi faraon svoja kola i povede
svoju vojsku. 7 Uze šest stotina svojih kola sve poizbor i ostala
kola po Egiptu. I u svima bijahu štitonoše. 8 Jahve otvrdnu srce
faraonu, kralju egipatskom, te on krenu u potjeru za Izraelcima,
koji su otišli uzdignute pesnice. 9 Egipćani, dakle, pođu za njima
u potjeru. I dok su Izraelci taborovali uz more, blizu Pi-Hahirota
nasuprot Baal-Sefonu, stignu ih svi faraonovi konji pod kolima,
njegovi konjanici i njegovi ratnici. 10 Kako se faraon približavao,
Izraelci pogledaju i opaze da su Egipćani za njima u potjeri, pa
ih obuzme velik strah. I poviču Izraelci Jahvi: 11 "Zar nije bilo
grobova u Egiptu", reknu Mojsiju, "pa si nas izveo da pomremo
u pustinji? Kakvu si nam uslugu učinio što si nas izveo iz Egipta!
12 Zar ti nismo rekli baš ovo u Egiptu: Pusti nas! Služit ćemo
Egipćane! Bolje nam je i njih služiti nego u pustinji poginuti." 13
"Ne bojte se!" - reče Mojsije narodu. "Stojte čvrsto pa ćete vidjeti
što će vam Jahve učiniti da vas danas spasi: Egipćane koje
danas vidite nikad više nećete vidjeti. 14 Jahve će se boriti
za vas. Budite mirni!" 15 "Zašto zapomažete prema meni?" -
reče Jahve Mojsiju. "Reci Izraelcima da krenu na put. 16 A ti
podigni svoj štap, ispruži svoju ruku nad morem i razdijeli ga
nadvoje da Izraelci mogu proći posred mora po suhu. 17 Ja
ću otvrdnuti srce Egipćana, i oni će poći za njima, a ja ću se
onda proslaviti nad faraonom i njegovim ratnicima, njegovim
kolima i konjanicima. 18 Neka znaju Egipćani da sam ja Jahve
kad se proslavim nad faraonom, njegovim kolima i njegovim
konjanicima." 19 Anđeo Božji, koji je išao na čelu izraelskih četa,
promijeni mjesto i stupi im za leđa. A i stup od oblaka pomakne
se ispred njih i stade im za leđa. 20 Smjesti se između vojske
egipatske i vojske izraelske te postade onima oblak taman,
a ovima rasvjetljivaše noć, tako te ne mogoše jedni drugima
prići cijele noći. 21 Mojsije je držao ruku ispruženu nad morem
dok je Jahve svu noć na stranu valjao vode jakim istočnim
vjetrom i more posušio. Kad su se vode razdvojile, 22 Izraelci
siđoše u more na osušeno dno, a vode stajahu kao bedem
njima nadesno i nalijevo. 23 Egipćani: svi faraonovi konji, kola
i konjanici, nagnu za njima u more, u potjeru. 24 Za jutarnje
straže pogleda Jahve iz stupa od ognja i oblaka na egipatsku
vojsku i u njoj stvori zbrku. 25 Zakoči točkove njihovih kola da
su se jedva naprijed micali. "Bježimo od Izraelaca!" - poviču
Egipćani, "jer Jahve se za njih bori protiv Egipćana!" Tada će
Jahve Mojsiju: 26 "Pruži ruku nad more da se vode vrate na
Egipćane, na njihova kola i konjanike." 27 Mojsije pruži ruku nad
more i u cik zore more se vrati u svoje korito. Kako su Egipćani,
bježeći, jurili prema moru, Jahve ih strmoglavi usred voda. 28
Tako vode, slijevajući se natrag, potope kola, konjanike i svu
vojsku faraonovu koja bijaše pošla u potjeru za Izraelcima - u
more. I ne ostade od njih ni jedan jedini. 29 A Izraelci išli suhim
posred mora, vode im stale kao zid zdesna i slijeva. 30 Tako
Jahve u onaj dan izbavi Izraela iz šaka egipatskih, i vidje Izrael
pomorene Egipćane na morskome žalu. 31 Osvjedoči se Izrael i
o silnoj moći koju Jahve pokaza nad Egipćanima. Narod se
poboja Jahve i povjerova Jahvi i njegovu sluzi Mojsiju.

15 Tada Mojsije s Izraelcima zapjeva ovu pjesmu Jahvi u
slavu: "U čast Jahvi zapjevat ću, jer se slavom proslavio!
Konja s konjanikom u more je survao. 2 Moja je snaga, moja
pjesma - Jahve jer je mojim postao izbaviteljem. On je Bog moj,
njega ja ću slaviti, on je Bog oca moga, njega ću veličati. 3 Jahve
je ratnik hrabar, Jahve je ime njegovo. 4 Kola faraonova i vojsku
mu u more baci; cvijet njegovih štitonoša More crveno proguta.
5 Valovi ih prekriše; poput kamena u morske potonuše dubine. 6
Desnica tvoja, Jahve, snagom se prodiči; desnica tvoja, Jahve,
raskomada dušmana. 7 Veličanstvom svojim obaraš ti protivnike;
puštaš svoj gnjev i on ih k'o slamu proždire. 8 Od daha iz tvojih
nosnica vode narastoše, valovi se u bedem uzdigoše, u srcu
mora dubine se stvrdnuše. 9 Mislio je neprijatelj: 'Gonit ću ih,
stići, plijen ću podijelit', duša će moja sita ga biti; trgnut ću mač,
uništit' ih rukom svojom.' 10 A ti dahom svojim dahnu, more se
nad njima sklopi; k'o olovo potonuše silnoj vodi u bezdane. 11
Tko je kao ti, Jahve među bogovima, tko kao ti sija u svetosti, u
djelima strašan, divan u čudima? 12 Desnicu si pružio i zemlja ih
proguta! 13 Milošću svojom vodio si ovaj narod, tobom otkupljen,
k svetom tvom Stanu snagom si ga svojom upravio. 14 Kada to
čuše, prodrhtaše narodi; Filistejce muke spopadoše. 15 Užas je
srvao edomske glavare, trepet je obuzeo moapske knezove i
tresu se svi koji žive u Kanaanu. 16 Strah i prepast na njih se
obaraju; snaga tvoje ruke skamenila ih je dok narod tvoj, Jahve,

ne prođe, dok ne prođe narod tvoj koji si otkupio. 17 Dovest
ćeš ih i posaditi na gori svoje baštine, na mjestu koje ti, Jahve,
svojim učini Boravištem, Svetištem, o Jahve, tvojom rukom
sazidanim. 18 Vazda i dovijeka Jahve će kraljevati." 19 Kad su
faraonovi konji, njegova kola i konjanici sašli u more, Jahve je
na njih povratio morske vode pošto su Izraelci prošli posred
mora po suhu. 20 Tada Aronova sestra, proročica Mirjam, uze
bubanj u ruku, a sve žene pridruže joj se s bubnjem u ruci i
plešući. 21 Mirjam je začinjala pjesmu: "Zapjevajte Jahvi jer
se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je survao."
22 Pokrene Mojsije Izraelce od Crvenog mora i pođu na put
kroz pustinju Šur. Tri su dana putovali pustinjom, a vode nisu
našli. 23 Dođu k Mari, ali nisu mogli piti vode kod Mare jer
je bila gorka. Stoga se i zove Mara. 24 Narod je mrmljao na
Mojsija i govorio: "Što ćemo piti?" 25 A on zazva Jahvu. Jahve
mu pokaže neko drvo. Baci on to drvo u vodu i voda postane
slatka. Tu im Jahve postavi zakon i pravo i tu ih stavi u kušnju.
26 Zatim reče: "Budeš li zdušno slušao glas Jahve, Boga svoga,
vršeći što je pravo u njegovim očima; budeš li pružao svoje uho
njegovim zapovijedima i držao njegove zakone, nikakvih bolesti
koje sam pustio na Egipćane na vas neću puštati. Jer ja sam
Jahve koji dajem zdravlje." 27 Zatim stignu u Elim, gdje je bilo
dvanaest izvora i sedamdeset palma. Tu se, uz vodu, utabore.

16 Potom krenu iz Elima, i sva izraelska zajednica dođe u
pustinju Sin, koja je između Elima i Sinaja, petnaestoga
dana drugoga mjeseca nakon odlaska iz zemlje egipatske. 2 U
pustinji sva izraelska zajednica počne mrmljati protiv Mojsija i
Arona. 3 "Oh, da smo pomrli od ruke Jahvine u zemlji egipatskoj
kad smo sjedili kod lonaca s mesom i jeli kruha do mile volje!" -
rekoše im. "Izveli ste nas u ovu pustinju da sve ovo mnoštvo
gladom pomorite!" 4 Tada reče Jahve Mojsiju: "Učinit ću da vam
daždi kruh s neba. Neka narod ide i skuplja svaki dan koliko
mu za dan treba. Tako ću ih kušati i vidjeti hoće li se držati
moga zakona ili neće. 5 A šestoga dana, kad spreme što su
nakupili, bit će dvaput onoliko koliko su skupljali za svaki dan."
6 Onda Mojsije i Aron progovore svim Izraelcima: "Večeras
ćete poznati da vas je Jahve izveo iz zemlje egipatske, 7 a
ujutro ćete vidjeti svojim očima Jahvinu slavu, jer vas je čuo
Jahve kako ste protiv njega mrmljali. Što smo mi da protiv
nas mrmljate? 8 Večeras će vam Jahve dati mesa da jedete",
nastavi Mojsije, "a ujutro kruha do mile volje, jer je Jahve čuo
vaše mrmljanje protiv njega. Što smo mi? Vi ne mrmljate protiv
nas nego protiv Jahve." 9 Poslije toga rekne Mojsije Aronu:
"Reci svoj izraelskoj zajednici: 'Skupite se pred Jahvu, jer je
čuo vaše mrmljanje!'" 10 I dok je Aron svoj izraelskoj zajednici
govorio, oni se okrenu prema pustinji, i gle! u oblaku pojavi se
Jahvina slava. 11 Onda se Jahve oglasi Mojsiju i reče mu: 12
"Čuo sam mrmljanje Izraelaca. Ovako im reci: 'Večeras ćete jesti
meso, a ujutro ćete se nasititi kruha. Tada ćete poznati da sam
ja Jahve, Bog vaš.'" 13 I doista! Navečer se pojave prepelice i
prekriju tabor. A ujutro obilna rosa sve orosila oko tabora. 14
Kad se prevlaka rose digla, površinom pustinje ležao tanak sloj,
nešto poput pahuljica, kao da se slana uhvatila po zemlji. 15
Kad su Izraelci to vidjeli, pitali su jedan drugoga: "Što je to?" Jer
nisu znali što je. Onda im Mojsije reče: "To je kruh koji vam je
Jahve pribavio za hranu. 16 A ovo je zapovijed koju je Jahve
izdao: 'Nakupite koliko kome treba za jelo - jedan gomer po
osobi, svatko prema broju članova koji su mu u šatoru.'" 17
Izraelci tako uradiše. Neki nakupe više, neki manje. 18 Kad su
izmjerili na gomer, pokaza se da nije ništa preteklo onome koji
bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome koji bijaše
nakupio manje: svatko je nakupio koliko mu je trebalo za jelo.
19 "Neka nitko ne ostavlja ništa za ujutro!" - rekne im Mojsije.
20 Ali oni nisu poslušali Mojsija; neki ostave i za sutra. A to
im se ucrva i usmrdje. Mojsije se na njih razljuti. 21 Tako su
skupljali svako jutro koliko je kome trebalo za jelo. I kad bi
sunce ogrijalo, mÓana bi se rastopila. 22 Onda šestoga dana
nakupiše dvostruku količinu hrane - po dva gomera na svakoga.
Kad su starješine zajednice došle da izvijeste Mojsija, 23 on im
reče: "Ovo je zapovijed Jahvina: Sutra je dan potpunog odmora,
subota Jahvi posvećena. Ispecite što želite peći; skuhajte što
želite kuhati. Sve što vam preteče ostavite za sutra." 24 Ostave
to oni za sutra, kako je Mojsije naredio, i niti se usmrdjelo niti su
se crvi pojavili. 25 "Jedite to danas", reče im Mojsije, "jer je ovaj
dan subota u čast Jahve; danas nećete naći mÓane na polju.
26 Šest je dana skupljajte, a sedmoga, u subotu, neće je biti." 27
Bijaše nekih koji su i sedmoga dana išli da je nakupe, ali ništa ne
nađoše. 28 Zato Jahve reče Mojsiju: "Dokle ćete odbijati da se
pokorite mojim zapovijedima i mojim zakonima? 29 Pogledajte!
Zato što vam je Jahve dao subotu, daje vam hrane šestoga
dana za dva dana. Neka svatko stoji gdje jest; neka nitko u
sedmi dan ne izlazi iz svoga stana." 30 Tako se sedmoga dana
narod odmarao. 31 Dom je Izraelov tu hranu prozvao mÓanom.
Bijaše kao zrno korijandra; bijela, a imala je ukus medenog
kolačića. 32 Onda rekne Mojsije: "Ovo je zapovijed koju je izdao
Jahve: Napunite tim jedan gomer i čuvajte ga za svoje potomke
da vide hranu kojom sam vas hranio u pustinji kad sam vas
izbavio iz zemlje egipatske." 33 I naredi Mojsije Aronu: "Uzmi
jednu posudu; stavi u nju cio gomer mane, a onda je položi
pred Jahvu da se sačuva za vaše potomke." 34 Kako je Jahve
naredio Mojsiju, Aron je stavi pred Svjedočanstvo na čuvanje.
35 Izraelci su se hranili manom četrdeset godina, sve dok nisu
došli u naseljenu zemlju: jeli su manu do dolaska na granicu
zemlje kanaanske. 36 Gomer je deseti dio efe.

17 Sva izraelska zajednica po Jahvinoj zapovijedi krene dalje
iz pustinje Sina. Utabore se kod Refidima. Tu nije bilo
vode da narod pije. 2 Zato narod zapodjene prepirku s Mojsijem.
Vikali su: "Daj nam vode da pijemo!" A Mojsije im odgovori:
"Zašto se sa mnom prepirete? Zašto kušate Jahvu?" 3 Ali je
narod žeđao za vodom, pa je mrmljao na Mojsija i govorio:
"Zašto si nas iz Egipta izveo? Zar da nas žeđom pomoriš, nas,
našu djecu i našu stoku?" 4 "Što ću s ovim narodom!" - zazivao
je Mojsije Jahvu. "Još malo pa će me kamenovati." 5 "Istupi
pred narod!" - rekne Jahve Mojsiju. "Uzmi sa sobom nekoliko
izraelskih starješina; uzmi u ruku štap kojim si udario Rijeku i
pođi. 6 A ja ću stajati pred tobom ondje, na pećini na Horebu.
Udari po pećini: iz nje će poteći voda, pa neka se narod napije."
Mojsije učini tako naočigled izraelskih starješina. 7 Mjesto
prozovu Masa i Meriba, zbog toga što su se Izraelci prepirali

i kušali Jahvu govoreći: “Je li Jahve među nama ili nije?” **8**
Uto dođu Amalečani i zarate s Izraelcima kod Refidima. **9** A
Mojsije reče Jošui: “Odaberi momčad pa pođi i zapodjeni borbu
s Amalečanima. Ja ću sutra stati na vrh brda, sa štapom Božjim
u ruci.” **10** Jošua učini kako mu je Mojsije rekao te zađe u borbu
s Amalečanima, a Mojsije, Aron i Hur uzađoše na vrh brda. **11** I
dok bi Mojsije držao ruke uzdignute, Izraelci bi nadjačavali; a
kad bi ruke spustio, nadjačavali bi Amalečani. **12** Ali Mojsiju
ruke napokon klonu. Zato uzeše kamen, staviše ga poda nj i on
sjede, dok mu Aron i Hur, jedan s jedne, a drugi s druge strane,
držahu ruke, tako da mu izdržaše do sunčanog zalaska. **13** I
Jošua oštricom mača svlada Amaleka i njegov narod. **14** Onda
Jahve reče Mojsiju: “Zapiši ovo u knjigu na sjećanje i utuvi u
uši Jošui da ću ja spomen na Amalečane sasvim izbrisati pod
nebom!” **15** Podiže zatim Mojsije žrtvenik i nazva ga: Jahve mi
je stijeg! **16** “Jer”, reče, “Jahvin stijeg u ruku! Jahvin je boj protiv
Amalečana od naraštaja do naraštaja!”

18 A Jitro, midjanski svećenik, tast Mojsijev, ču sve što učini
Bog Mojsiju i svemu izraelskom narodu i kako Jahve izbavi
Izraelce iz Egipta. **2** Tada tast Mojsijev Jitro povede Siporu,
Mojsijevu ženu - koju Mojsije bijaše otpustio - **3** i oba njezina
sina. Jednomu je bilo ime Geršon, a to će reći: “Bijah došljak u
tuđoj zemlji.” **4** Drugi se zvao Eliezer, to jest: “Bog oca moga bio
mi je u pomoći i spasio me od faraonova mača.” **5** Tako Mojsijev
tast Jitro povede k Mojsiju u pustinju, gdje se Mojsije bio utaborio
na Božjem brdu, njegove sinove i njegovu ženu. **6** Poruči on
Mojsiju: “Ja, tvoj tast Jitro, dolazim k tebi s tvojom ženom i s oba
njezina sina.” **7** Izađe Mojsije u susret svome tastu; duboko mu
se nakloni i zagrli ga. Pošto su se upitali za zdravlje, uđu pod
šator. **8** Mojsije je onda pripovijedao svome tastu o svemu što
je Jahve učinio faraonu i Egipćanima zbog Izraelaca; o svim
nezgodama što su ih snašle na putu, ali ih je Jahve od njih
izbavio. **9** Jitro se radovao svemu dobru koje je Jahve učinio
Izraelcima i što ih je oslobodio od egipatskih šaka. **10** “Neka je
hvaljen Jahve koji vas je izbavio od egipatskih šaka i od šaka
faraonovih”, reče Jitro. **11** “Sada znam da je Jahve veći od svih
bogova jer je izbavio narod ispod egipatske vlasti kad su s njim
okrutno postupali.” **12** Zatim Jitro, Mojsijev tast, prinese Bogu
žrtvu paljenicu i prinos. Uto dođe Aron i sve izraelske starješine
da s Mojsijevim tastom blaguju gozbu pred Bogom. **13** Sutradan
Mojsije sjede da kroji pravdu narodu. Narod je oko njega stajao
od jutra do mraka. **14** Vidjevši Mojsijev tast sav trud što ga on
za narod čini, rekne mu: “Što to imaš toliko s narodom? I zašto
ti sam sjediš, a sav narod stoji oko tebe od jutra do mraka?”
15 “Narod dolazi k meni”, odgovori Mojsije, “da se s Bogom
posavjetuje. **16** Kad zađu u prepirku, dođu k meni. Ja onda
rasudim između jednoga i drugoga; izložim im Božje zakone i
odredbe.” **17** “Nije dobro kako radiš”, odgovori Mojsiju tast. **18** “I
ti i taj narod s tobom potpuno ćete se iscrpsti. Taj je posao za te
pretežak; sam ga ne možeš obavljati. **19** Poslušaj me. Svjetovat
ću te, i Bog će biti s tobom! Ti zastupaj narod pred Bogom;
podastiri Bogu njihove razmirice. **20** Poučavaj ih o zakonima i
odredbama; svraćaj ih na put kojim moraju ići, upućuj ih na djela
koja moraju vršiti. **21** Onda proberi između svega puka ljude
sposobne, bogobojazne i pouzdane, koji mrze mito, te ih postavi
za glavare puku: tisućnike, stotnike, pedesetnike i desetnike.
22 Neka sude narodu u svako doba. Sve veće slučajeve neka
preda te iznose, a u manjima neka sami rasuđuju. Olakšaj sebi
breme: neka ga oni s tobom nose. **23** Ako tako uradiš - i Bog ti
to odobri - moći ćeš izdržati, a sav ovaj narod odlazit će kući u
miru.” **24** Mojsije posluša savjet svoga tasta i učini sve kako ga
svjetova. **25** Probere Mojsije sposobnih ljudi od svih Izraelaca pa
ih postavi za glavare narodu: tisućnike, stotnike, pedesetnike i
desetnike. **26** Oni su sudili narodu u svako doba. Teže slučajeve
iznosili bi Mojsiju, a sve manje rješavali sami. **27** Zatim Mojsije
otpusti svoga tasta i on ode u svoju zemlju.

19 Tri mjeseca nakon izlaska iz zemlje egipatske, istoga
dana, stignu Izraelci u Sinajsku pustinju. **2** Idući od
Refidima, dođu u Sinajsku pustinju i utabore se u pustinji.
Postave Izraelci tabor tu pred brdom, **3** a Mojsije se popne k
Bogu. Jahve ga zovne s brda pa mu rekne: “Ovako kaži domu
Jakovljevu, proglasi djeci Izraelovoj: **4** 'Vi ste vidjeli što sam
učinio Egipćanima; kako sam vas nosio na orlovskim krilima i
k sebi vas doveo. **5** Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali
i držali moj Savez, vi ćete mi biti predraga svojina mimo sve
narode - tÓa moj je sav svijet! - **6** vi ćete mi biti kraljevstvo
svećenika, narod svet.' Tim riječima oslovi Izraelce.” **7** Mojsije se
vrati i sazva narodne starješine te im izloži sve što mu je Jahve
naredio. **8** A sav narod uzvrati jednoglasno: “Vršit ćemo sve
što je Jahve naredio.” Onda Mojsije prenese odgovor naroda
Jahvi. **9** Nato Jahve reče Mojsiju: “Ja ću, evo, doći k tebi u
gustom oblaku da narod čuje kad budem s tobom govorio i
da ti zauvijek vjeruje.” Tako je Mojsije prenio Jahvi odgovor
naroda. **10** “Pođi k narodu”, reče Jahve Mojsiju, “i posvećuj
ga danas i sutra. Neka opere svoju odjeću; **11** neka bude
gotov prekosutra, jer će prekosutra sići Jahve na brdo Sinaj
naočigled svega puka. **12** Postavi naokolo granicu za narod i
izdaj naredbu: 'Pripazite da se na brdo ne penjete; da se ni
podnožja ne dotičete! Tko se god brda dotakne, smrt će ga
snaći. **13** Nikakva ruka neka ga se ne dotakne, nego neka bude
kamenjem zasut ili strijelom ustrijeljen: bio čovjek ili živinče,
neka na životu ne ostane.' Na otegnuti zvuk trube neka se na
brdo penju.” **14** Mojsije siđe s brda k narodu i poče posvećivati
narod. Oni operu svoju odjeću. **15** “Budite gotovi za prekosutra!”
- rekne Mojsije narodu. “Ne primičite se ženi!” **16** A prekosutra,
u osvit dana, prolomi se grmljavina, munje zasijevaše, a gust se
oblak nadvi nad brdo. Gromko zaječa truba, zadrhta sav puk
koji bijaše u taboru. **17** Mojsije povede puk iz tabora u susret
Bogu. Stadoše na podnožju brda. **18** Brdo Sinaj zavilo se u
dim jer je Jahve u obliku ognja sišao na nj. Dizao se dim kao
dim iz peći. Sve se brdo silno treslo. **19** Zvuk trube bivao sve
jači. Mojsije je govorio, a Bog mu grmljavinom odgovarao. **20**
Jahve siđe na Sinajsko brdo, na vrhunac, i pozva Jahve Mojsija
na vrhunac brda. Mojsije se uspe. **21** Sad Jahve reče Mojsiju:
“Siđi i opomeni narod da ne bi provalio prema Jahvi da ga vidi.
Mnogo bi ih poginulo. **22** I sami svećenici, koji dolaze blizu
Jahvi, moraju se očistiti, da ih Jahve ne uništi.” **23** “Narod se ne
može popeti na brdo Sinaj”, odgovori Mojsije Jahvi, “jer si nas

sam ti opomenuo: 'Postavi granice naokolo brda i proglasi ga
svetim.'" 24 "Siđi pa se opet popni zajedno s Aronom", odgovori
mu Jahve. "Ali neka svećenici i narod ne navaljuju da se popnu
prema Jahvi da ne izginu." 25 Mojsije siđe k narodu i sve mu
kaza.

20 Onda Bog izgovori sve ove riječi: 2 "Ja sam Jahve, Bog
tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.
3 Nemoj imati drugih bogova uz mene. 4 Ne pravi sebi lika
ni obličja bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili
u vodama pod zemljom. 5 Ne klanjaj im se niti im služi. Jer
ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh
otaca - onih koji me mrze - na djeci do trećeg i četvrtog koljena,
6 a iskazujem milosrđe tisućama koji me ljube i vrše moje
zapovijedi. 7 Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga, jer
Jahve ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo. 8
Sjeti se da svetkuješ dan subotni. 9 Šest dana radi i obavljaj sav
svoj posao. 10 A sedmoga je dana subota, počinak posvećen
Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni
sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina
tvoja, niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata. 11 Ta i Jahve
je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a
sedmoga je dana počinuo. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio
dan subotni. 12 Poštuj oca svoga i majku svoju da imadneš dug
život na zemlji koju ti da Jahve, Bog tvoj. 13 Ne ubij! 14 Ne učini
preljuba! 15 Ne ukradi! 16 Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga!
17 Ne poželi kuće bližnjega svoga! Ne poželi žene bližnjega
svoga; ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni
magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvoga!" 18 Sav je puk
bio svjedok grmljavine i sijevanja, svi čuše zvuk trube i vidješe
kako se brdo dimi: gledali su i tresli se i stajali podalje. 19 Onda
rekoše Mojsiju: "Ti nam govori, a mi ćemo slušati. Neka nam
Bog ne govori, da ne pomremo!" 20 "Ne bojte se", reče Mojsije
narodu. "Bog je došao da vas samo iskuša; da strah pred njim
ostane s vama te da ne griješite." 21 Narod ostane podalje, a
Mojsije pristupi gustom oblaku gdje se Bog nalazio. 22 "Ovako
reci Izraelcima", progovori Jahve Mojsiju. "Sami ste vidjeli da
sam s vama govorio s neba. 23 Ne pravite uza me kumira od
srebra niti sebi pravite kumira od zlata. 24 Načini mi žrtvenik
od zemlje i na njemu mi prinosi svoje žrtve paljenice i žrtve
pričesnice, svoju sitnu i svoju krupnu stoku. Na svakome mjestu
koje odredim da se moje ime spominje ja ću doći k tebi da te
blagoslovim. 25 Ako mi budeš gradio kameni žrtvenik, nemoj ga
graditi od klesanoga kamena, jer čim na nj spustiš svoje dlijeto,
oskvrnit ćeš ga. 26 Ne uzlazi na moj žrtvenik po stepenicama,
da se ne pokaže na njemu golotinja tvoja."

21 "Ovo su propisi koje treba da im izložiš: 2 Kad za roba
kupiš jednoga Hebreja, neka služi šest godina. Sedme
godine neka ode, bez otkupnine, slobodan. 3 Ako dođe sam,
neka sam i ode; ako li je oženjen, neka s njim ide i njegova
žena. 4 Ako mu gospodar nabavi ženu, pa mu ona rodi bilo
sinova bilo kćeri, i žena i njezina djeca neka pripadnu njezinu
gospodaru, a on neka ide sam. 5 Ali ako rob otvoreno izjavi:
'Volim svoga gospodara, svoju ženu i svoju djecu, neću da
budem slobodan', 6 neka ga onda njegov gospodar dovede k
Bogu. Kad ga dovede k vratima ili dovratku, neka mu gospodar
šilom probuši uho i neka mu trajno ostane u službi. 7 Kad čovjek
proda svoju kćer za ropkinju, neka se ona ne oslobađa kao i
muški robovi. 8 Ako se ne svidi svome gospodaru, koji ju je sebi
bio odredio, neka joj dopusti da se otkupi. Nema prava prodati
je strancima kad joj nije bio vjeran. 9 A ako je odredi svome
sinu, neka s njome postupa kao i sa kćeri. 10 Ako se oženi
drugom, ne smije prvoj uskraćivati hrane, odjeće ili njezinih
bračnih prava. 11 Ne bude li joj činio ovo troje, neka je slobodna
da ode bez otkupnine." 12 "Tko god udari čovjeka pa ga usmrti,
neka se smrću kazni. 13 Ali ako to ne učini hotimično, nego Bog
pripusti da padne u njegovu šaku, odredit ću ti mjesto kamo
može pobjeći. 14 Tko hotimično navali na svoga bližnjega te ga
podmuklo ubije, odvuci ga i s moga žrtvenika da se pogubi. 15
Tko udari svoga oca ili svoju majku, neka se kazni smrću. 16
Tko otme čovjeka - bilo da ga proda, bilo da ga u svojoj vlasti
zadrži - neka se kazni smrću. 17 Tko prokune svoga oca ili
svoju majku, neka se kazni smrću." 18 "Ako se ljudi posvade, pa
jedan od njih udari drugoga kamenom ili šakom, ali ovaj ne
pogine nego padne u postelju, 19 ali poslije ustane i mogne
izlaziti, makar i sa štapom, onda onome koji ga je udario neka
je oprošteno, samo neka mu plati njegov gubitak vremena i
pribavi mu posvemašnje izlječenje. 20 Ako tko udari batinom
svoga roba ili svoju ropkinju te umru pod njegovom šakom,
mora snositi osvetu. 21 Ali ako rob preživi dan-dva, neka se
osveta ne provodi, jer je rob njegovo vlasništvo. 22 Ako se ljudi
pobiju i udare trudnu ženu te ona pobaci, ali druge štete ne
bude, onda onaj koji ju je udario neka plati odštetu koju zatraži
njezin muž. On neka plati kako suci odrede. 23 Bude li drugog
zla, neka je kazna: život za život, 24 oko za oko, zub za zub,
ruka za ruku, noga za nogu, 25 opeklina za opeklinu, rana za
ranu, modrica za modricu. 26 Udari li tko svoga roba ili svoju
ropkinju u oko i upropasti ga, neka ga oslobodi zbog oka. 27
Ako izbije zub svome robu - ili svojoj ropkinji - neka ga oslobodi
zbog zuba." 28 "Kad goveče ubode čovjeka ili ženu pa ih usmrti,
neka se kamenjem kamenuje. Njegovo se meso tada ne smije
pojesti, a vlasniku njegovu neka je oprošteno. 29 Ali ako je
to goveče i prije bolo, a njegov vlasnik, iako opominjan, nije
ga čuvao, pa ono usmrti čovjeka ili ženu, neka se to goveče
kamenuje; a i njegov se vlasnik ima pogubiti. 30 Ako se vlasniku
označi otkupna cijena da svoj život iskupi, neka plati koliko mu
se odredi. 31 Ubode li goveče dječaka ili djevojčicu, neka se
prema njemu postupi isto prema ovome pravilu. 32 Ako ubode
roba ili ropkinju, neka vlasnik isplati njihovu gospodaru trideset
srebrnih šekela, a goveče neka se kamenuje. 33 Kad tko ostavi
bunar otvoren, ili tko iskopa bunar a ne pokrije ga, pa u nj
upadne goveče ili magare, vlasnik bunara ima dati naknadu: 34
neka isplati vlasniku u novcu, a uginula životinja neka njemu
pripadne. 35 Kad nečije goveče ubode goveče drugome te
ono ugine, onda neka prodaju živo goveče, a dobiveni novac
neka podijele; i uginulo goveče neka među sebe podijele. 36 Ali
ako se zna da je to goveče i prije bolo, a njegov ga gospodar
nije čuvao, onda mora nadoknaditi goveče za goveče, dok će
uginulo živinče biti njegovo."

22 "Tko ukrade goveče ili marvinče od sitne stoke, pa bilo da
ga zakolje, bilo da ga proda, onda za jedno goveče neka
se vrati petero goveda, a za malo marvinče četvero marvinčadi.
2 Ako se lopov zateče gdje probija zid, pa mu se zada smrtan
udarac, njegovu krv ne treba osvećivati. **3** No ako je već izišlo
sunce, njegovu krv treba osvetiti. Lopov mora štetu nadoknaditi.
Ako nema ništa, njega za njegovu krađu treba prodati. **4** Nađe li
se ukradeno živinče živo u njegovu vlasništvu - goveče, magare
ili koja glava sitne stoke - treba da ga plati dvostruko." **5** "Tko
opustoši njivu ili vinograd pustivši svoju stoku da obrsti tuđe,
neka nadoknadi onim što najbolje nađe na svojoj njivi i u svome
vinogradu. **6** Tko zapali vatru pa ona zahvati drač te izgori žito u
snopu, u klasu ili na njivi, onaj tko je vatru zapalio mora štetu
nadoknaditi. **7** Kad tko položi kod znanca novac ili stvari na
čuvanje, pa budu pokradene iz njegove kuće, ako se lopov
pronađe, mora dvostruko platiti. **8** Ako se lopov ne pronađe,
vlasnik kuće neka se primakne k Bogu, da se dokaže kako on
nije spustio svoje ruke na dobra svoga bližnjega. **9** Za svaki
prekršaj pronevjere - radilo se o govečetu, magaretu, sitnoj stoci,
odjeći ili bilo kojoj izgubljenoj stvari za koju se ustvrdi: to je ono!
- treba spor iznijeti pred Boga. Onaj koga Bog proglasi krivim
neka plati dvostruko drugome. **10** Kad tko povjeri svome susjedu
magare, goveče, glavu sitne stoke ili bilo kakvo živinče, pa ono
ugine, osakati se ili ga tko odvede a da ne bude svjedoka, **11**
zakletva pred Jahvom neka odluči među obojicom je li čuvar
posegao za dobrom svoga bližnjega ili nije. Neka je vlasniku
to dovoljno, a čuvar nije dužan da nadoknađuje. **12** Nađe li
se da je on ukrao, mora štetu nadoknaditi. **13** Ako ga zvijer
razdere, neka ga donese za dokaz, tako da za razderano ne
daje odštete. **14** Kad tko posudi živinu na izor od svoga susjeda,
pa se ona osakati ili ugine dok joj vlasnik nije bio s njom, neka
plati odštetu. **15** Je li vlasnik bio s njom, odštete mu ne daje; ali
ako je bila unajmljena na izor, neka dođe po svoju nadnicu." **16**
"Ako tko zavede djevojku koja nije zaručena i s njom legne,
neka za nju dadne ženidbenu procjenu i uzme je za ženu. **17**
Ako njezin otac odbije da mu je dadne, zavodnik mora odmjeriti
srebra u vrijednosti ženidbene procjene za djevojku. **18** Ne
dopuštaj da vračarica živi! **19** Tko bi god sa živinom legao, treba
ga kazniti smrću. **20** Tko bi prinosio žrtve kojemu kumiru - osim
Jahvi jedinom - neka bude izručen prokletstvu, potpuno uništen.
21 Ne tlači pridošlicu niti mu nanosi nepravde, jer ste i sami bili
pridošlice u zemlji egipatskoj. **22** Ne cvilite udovice i siročeta! **23**
Ako ih ucviliš i oni zavape k meni, sigurno ću njihove vapaje
uslišati. **24** Moj će se gnjev raspaliti i mačem ću vas pogubiti.
Tako će vam žene ostati udovice a djeca siročad. **25** Ako
uzajmiš novca kome od moga naroda, siromahu koji je kod tebe,
ne postupaj prema njemu kao lihvar! Ne nameći mu kamata! **26**
Uzmeš li svome susjedu ogrtač u zalog, moraš mu ga vratiti
prije zalaza sunca. **27** TÓa to mu je jedini pokrivač kojim omata
svoje tijelo i u kojem može leći. Ako k meni zavapi, uslišat ću ga
jer sam ja milostiv! **28** Ne huli Boga i ne psuj glavara svoga
naroda. **29** Ne oklijevaj s prinosima od svoga obilja s gumna i
od svoga mladog vina! Meni daj prvorođenca od svojih sinova.
30 Isto učini sa svojim govedima i sitnom stokom: sedam dana
neka ostane sa svojom majkom, a osmoga dana da si ga meni
dao! **31** Budite narod meni posvećen! Zato nemojte jesti mesa
od životinje koju je rastrgala zvjerad nego je bacite paščadi!"

23 "Nemojte davati lažne izjave! Ne pomaži zlikovcu
svjedočeći krivo! **2** Ne povodi se za mnoštvom da činiš
zlo; niti svjedoči u parnici stajući na stranu većine protiv pravde.
3 Ne smiješ biti pristran prema siromahu u njegovoj parnici. **4**
Kad nabasaš na zalutalo goveče ili magare svoga neprijatelja,
moraš mu ga natrag dovesti. **5** Ako opaziš magarca onoga
koji te mrzi kako je pao pod svojim tovarom, nemoj ga ostaviti:
zajedno s njegovim gospodarom moraš mu pomoći da se digne.
6 Ne krnji prava svome siromahu u njegovoj parnici. **7** Stoj
daleko od lažne optužbe; ne ubijaj nedužna i pravedna, jer ja
zlikovcu ne praštam. **8** Ne primaj mita, jer mito zaslijepljuje i one
koji najjasnije gledaju i upropašćuje pravo pravednika. **9** Ne
ugnjetavaj pridošlicu! TÓa znate kako je pridošlici; i sami ste bili
pridošlice u zemlji egipatskoj." **10** "Šest godina zasijavaj svoju
zemlju i njezine plodove pobiri, **11** a sedme je godine pusti da
počiva neobrađena. Neka se s nje hrani sirotinja tvoga naroda, a
što njoj ostane, neka pojede poljska živina. Radi tako i sa svojim
vinogradom i svojim maslinikom. **12** Šest dana obavljaj svoj
posao, ali sedmoga dana od posala odustani, da ti otpočine vo i
magarac i da odahne sin tvoje sluškinje i pridošlica. **13** Pripazite
na sve što sam vam rekao. Ne spominjite imena drugih bogova.
Neka se to i ne čuje iz tvojih usta." **14** "Triput na godinu održavaj
u moju čast svetkovinu. **15** Slavi Blagdan beskvasnoga kruha. U
određeno vrijeme u mjesecu Abibu - jer si u njemu iz Egipta
izišao - sedam dana jedi beskvasan kruh, kako sam ti naredio.
Neka nitko ne stupa preda me praznih ruku! **16** Onda slavi
Blagdan žetve - prvina što ih donose polja koja zasijavaš. Zatim
Blagdan berbe na koncu godine, kad s polja pokupiš plodove
svoga truda. **17** Triput na godinu neka svi tvoji muški stupe
pred Gospodara Jahvu. **18** Krv žrtve koju u moju čast žrtvuješ
nemoj prinositi s ukvasanim kruhom; salo od žrtve prinesene na
moju svetkovinu ne ostavljaj za sutradan. **19** Donosi u kuću
Jahve, svoga Boga, najbolje prvine sa svoje zemlje. Ne kuhaj
kozleta u mlijeku njegove majke." **20** "Šaljem, evo, svog anđela
pred tobom da te čuva na putu i dovede te u mjesto koje sam
priredio. **21** Poštuj ga i slušaj! Ne buni se protiv njega, jer
vam neće opraštati prekršaje: tÓa moje je ime u njemu. **22**
Ako mu se budeš vjerno pokoravao i budeš vršio sve što sam
naredio, ja ću biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim
protivnicima. **23** Anđeo će moj ići pred tobom i dovesti te do
Amorejaca, Hetita, Perižana, Kanaanaca, Hivijaca i Jebusejaca
da ih uništim. **24** Nemoj se klanjati njihovim kumirima niti im
iskazuj štovanje; ne postupaj kako oni rade nego njihove kumire
poruši i stupove im porazbijaj. **25** Iskazujte štovanje Jahvi, Bogu
svome, pa ću blagoslivati tvoj kruh i tvoju vodu i uklanjati od
tebe bolest. **26** U tvojoj zemlji neće biti pometkinje; ja ću učiniti
punim broj tvojih dana. **27** Pred tobom ću odaslati stravu svoju;
u metež ću baciti sav svijet među koji dospiješ i učinit ću da svi
tvoji neprijatelji bježe pred tobom. **28** Stršljene ću pred tobom
odašiljati da ispred tebe tjeraju u bijeg Hivijce, Kanaance i Hetite.
29 Neću ih otjerati ispred tebe u jednoj godini, da zemlja ne
opusti i divlje se životinje ne razmnože na tvoju štetu. **30** Tjerat

ću ih ispred tebe malo-pomalo dok ti potomstvo ne odraste, tako
da zemlju zaposjedneš. 31 Postavit ću ti granicu: od Crvenoga
do Filistejskoga mora, od pustinje pa do Rijeke. Predat ću,
naime, stanovništvo zemlje u tvoje šake, a ti ga ispred sebe
tjeraj. 32 Ne pravi savez ni s njima ni s njihovim kumirima. 33
Neka ne ostanu u tvojoj zemlji da te ne navode na grijeh protiv
mene. Ako bi štovao njihove kumire, to bi ti bila stupica."

24 Potom reče Mojsiju: "Uzađi k Jahvi - ti, Aron, Nadab i
Abihu i sedamdeset izraelskih starješina. Poklonite se
izdaljega! 2 Neka se sam Mojsije primakne k Jahvi! Oni neka se
ne primiču, a puk neka se s njim ne penje." 3 Dođe Mojsije i
kaza narodu sve riječi Jahvine i sve odredbe. A sav puk odgovori
u jedan glas: "Sve riječi što ih Jahve reče, vršit ćemo." 4 Tada
Mojsije popiše sve riječi Jahvine. A ujutro podrani te podigne
žrtvenik na podnožju brda i dvanaest stupova za dvanaest
plemena Izraelovih. 5 Zatim naloži mladim Izraelcima da prinesu
žrtve paljenice i da žrtvuju Jahvi junce kao žrtve pričesnice. 6
Mojsije uhvati krv; polovinu krvi ulije u posude, a polovinu izlije
po žrtveniku. 7 Prihvati zatim Knjigu Saveza pa je narodu glasno
pročita, a narod uzvrati: "Sve što je Jahve rekao, izvršit ćemo i
poslušat ćemo." 8 Mojsije potom uzme krvi te poškropi narod
govoreći: "Ovo je krv Saveza koji je Jahve s vama uspostavio
na temelju svih ovih riječi." 9 Onda se uspne Mojsije s Aronom,
Nadabom i Abihuom i sa sedamdeset starješina Izraelovih. 10
Oni vidješe Boga Izraelova: podnožje njegovim nogama kao da
je bilo od dragoga kamena safira, sjajem nalik na samo nebo.
11 Ni ruke svoje nije pružio na izabranike Izraelaca: slobodno
su Boga motrili i jeli i pili. 12 Onda Jahve reče Mojsiju: "Popni
se k meni na brdo i pričekaj ondje. Dat ću ti kamene ploče sa
zakonom i zapovijedima koje sam za njihovu pouku napisao."
13 Ustane Mojsije i njegov pomoćnik Jošua te se Mojsije popne
na brdo Božje. 14 A starješinama reče: "Čekajte nas ovdje dok
se ne vratimo. Eto je s vama Aron i Hur. Tko imadne kakvu
razmiricu, neka se obrati na njih." 15 Zatim Mojsije uzađe na
brdo, a onda oblak prekri brdo. 16 Slava se Jahvina nastani na
Sinajskom brdu i oblak ga obavijaše šest dana. Sedmoga dana
zovne Jahve Mojsija isred oblaka. 17 Slava Jahvina na vrhuncu
brda bijaše očima Izraelaca kao vatra koja sažiže. Mojsije zađe
u oblak i uspne se na brdo. 18 Četrdeset dana i četrdeset noći
boravio je Mojsije na brdu.

25 Jahve reče Mojsiju: 2 "Reci Izraelcima da me darivaju, a vi
primajte darove u moju čast od svakoga koji daje od srca.
3 A primajte ove darove: zlato, srebro i tuč; 4 ljubičasto, crveno
i tamnocrveno predivo i prepredeni lan; 5 učinjene ovnujske
kože, pa fine kože; bagremovo drvo; 6 ulje za svjetlo; mirodije
za ulje pomazanja i miomirisno kađenje; 7 oniks i drugo drago
kamenje koje će se umetnuti u oplećak i naprsnik. 8 Neka mi
sagrade Svetište da mogu boraviti među njima. 9 Pri gradnji
Prebivališta i svega u njemu postupi točno prema uzorku koji ti
pokažem." 10 "Od bagremova drva neka naprave Kovčeg: dva
i po lakta dug, lakat i po širok i lakat i po visok. 11 Okuj ga
čistim zlatom, okuj ga izvana i iznutra; a oko njega stavi naokolo
završni pojas od zlata. 12 Salij za nj četiri zlatna koluta; prikuj ih
za četiri njegove noge; dva koluta s jedne strane, a dva s druge.
13 Od bagremova drva napravi i motke te ih u zlato okuj. 14
Onda provuci motke kroz kolutove sa strana Kovčega da se na
njima Kovčeg nosi. 15 Neka motke ostanu u kolutima Kovčega;
neka se iz njih ne izvlače. 16 Svjedočanstvo koje ću ti predati - u
Kovčeg položi." 17 "Pomirilište napravi također od čistoga zlata.
Neka bude dugo dva i pol lakta, a široko lakat i pol. 18 Skuj i dva
kerubina od zlata za oba kraja Pomirilišta. 19 Napravi jednoga
kerubina za jedan kraj, a drugoga kerubina za drugi kraj. Pričvrsti
ih na oba kraja Pomirilišta da s njim sačinjavaju jedan komad.
20 Kerubini neka dignu svoja krila uvis tako da svojim krilima
zaklanjaju Pomirilište. Neka budu licem okrenuti jedan prema
drugome, ali tako da lica kerubina gledaju u Pomirilište. 21 Stavi
na Kovčeg Pomirilište, a u Kovčeg položi ploče Svjedočanstva
što ću ti ih dati. 22 Tu ću se ja s tobom sastajati i ozgo ću ti,
iznad Pomirilišta - između ona dva kerubina što su na Kovčegu
ploča Svjedočanstva - saopćavati sve zapovijedi namijenjene
Izraelcima." 23 "Napravi od bagremova drva stol dva lakta dug,
lakat širok, a lakat i pol visok. 24 U čisto ga zlato obloži i načini
mu naokolo završni pojas od zlata. 25 Naokolo mu načini obrub,
podlanicu širok, a onda po obrubu stavi završni pojas od zlata.
26 Nadalje, uspravi mu četiri koluta od zlata pa mu ih pričvrsti na
njegova četiri nožna ugla. 27 Neka su kolutovi tik pod obrubom
da služe kao kvake motkama za nošenje stola. 28 Motke napravi
od bagremova drva i u zlato ih okuj. O njima će se stol nositi. 29
Za nj onda napravi: zdjele, varjače, vrčeve i pehare za izlijevanje
prinosa. Načini ih od čistoga zlata. 30 Na stol svagda stavljaj
pred moje lice prineseni kruh." 31 "Načini svijećnjak od čistoga
zlata. Svijećnjak neka bude skovan. Njegovo podnožje, njegov
stalak, njegove čaše, čaške i latice - sve neka bude od jednoga
komada. 32 Šest krakova neka mu izbija sa strana: tri kraka s
jedne strane stalka, a tri kraka s druge strane stalka. 33 Na
jednome kraku neka budu tri čaše u obliku bademova cvijeta,
svaka s čaškom i laticama. Tako za svih šest krakova što budu
izbijali iz stalka svijećnjaka. 34 Na samome svijećnjaku neka
budu četiri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i
laticama. 35 Čaška ispod dva kraka, sačinjavajući jedan komad
s njime; onda čaška ispod druga dva kraka, od jednoga komada
s njime, pa čaška ispod dva posljednja kraka, od jednoga
komada s njime. Tako za svih šest krakova što iz stalka budu
izbijali. 36 Njihove čaške i njihovi krakovi sačinjavat će jedan
komad s njim - sve skovano u jednome komadu od čistoga
zlata. 37 Napravi i sedam svjetiljaka za njih. Svjetiljke neka tako
budu postavljene da osvjetljuju prostor sprijeda. 38 Usekači i
pepeljare za njih neka su od čistoga zlata. 39 Upotrijebi talenat
čistoga zlata za svijećnjak i sav njegov pribor. 40 Pazi! Načini ih
prema uzorku koji ti je na brdu pokazan."

26 "Prebivalište načini od deset zavjesa: od ljubičastog,
crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana. Na
njima neka budu vezeni likovi kerubina - djelo umjetnika. 2
Dužina svake zavjese neka je dvadeset i osam lakata, neka joj je
širina četiri lakta. Sve zavjese neka su iste mjere. 3 Pet zavjesa
neka su sastavljene jedna s drugom, a drugih pet zavjesa opet
jedna s drugom. 4 Napravi petlje od ljubičaste vune pri rubu
krajnje zavjese u sastavljenom komadu. 5 Napravi pedeset petlji

na rubu jednoga sastavljenog komada od zavjesa, a pedeset pri
rubu drugoga. Neka su petlje načinjene jedna spram druge. 6
Onda napravi pedeset kopča od zlata. Zavjese zatim kopčama
sastavi jednu s drugom. Tako će Prebivalište biti jedna cjelina. 7
Načini zatim zavjese od kostrijeti za Šator povrh Prebivališta.
Načini ih jedanaest. 8 Neka duljina svake zavjese bude trideset
lakata, a širina svake zavjese četiri lakta. Tih jedanaest zavjesa
neka bude iste mjere. 9 Sastavi pet zavjesa napose, a onda
opet drugih šest zavjesa napose. Šestu zavjesu podvostruči
na pročelju Šatora. 10 Ušij pedeset petlji na rubu jednoga
sastavljenog komada od zavjesa, a pedeset na rubu drugoga. 11
Izradi pedeset kopča od tuča, zapni kopče za petlje da sastaviš
Šator u cjelinu. 12 A kako će zavjese od Šatora pretjecati,
neka se polovina zavjesa što preostane spušta na zadnjem
dijelu Prebivališta. 13 Od onoga što preteče na dužini šatorskih
zavjesa neka po jedan lakat visi na obje strane svetoga Šatora
da ga zaklanja. 14 Napokon napravi Šatoru pokrov od učinjenih
i u crveno obojenih ovnujskih koža, a povrh njega pokrov od
finih koža. 15 Trenice što će nauzgor stajati za Prebivalište
napravi od bagremova drva. 16 Svaka trenica neka bude deset
lakata duga, a lakat i pol široka. 17 Svaka trenica neka ima
dva klina da je uspravno drže. Tako napravi na svakoj trenici
za Prebivalište. 18 Trenice za Prebivalište postavi: dvadeset
trenica s juga, prema podnevu; 19 onda pod dvadeset trenica
napravi četrdeset podnožja od srebra, dva podnožja pod prvu
trenicu za njezina dva klina, i tako redom, dva podnožja za dva
klina svake slijedeće trenice. 20 Za drugu stranu Prebivališta, sa
sjevera: dvadeset trenica 21 i četrdeset srebrnih podnožja, dva
podnožja za dva klina prve trenice, i tako redom, dva podnožja
za svaku trenicu. 22 Na stražnjoj strani Prebivališta, sa zapada,
postavi šest trenica. 23 Napravi i dvije trenice za stražnje uglove
Prebivališta. 24 Neka budu rastavljene pri dnu, ali na vrhu
kod prvoga koluta neka budu sastavljene. Neka tako obadvije
prave dva ugla. 25 Neka dakle bude osam trenica s njihovim
srebrnim podnožjima: šesnaest podnožja, dva podnožja pod
prvom trenicom, a dva opet podnožja pod svakom slijedećom
trenicom. 26 Nadalje napravi priječnice od bagremova drva: pet
njih za trenice s jedne strane Prebivališta, 27 a pet priječnica
s druge strane Prebivališta; onda pet priječnica za trenice
Prebivališta straga prema zapadu. 28 Srednja priječnica neka
ide sredinom trenica s jednoga kraja na drugi. 29 Trenice obloži
zlatom, a i kolutove za njih, kroz koje će se priječnice provlačiti,
načini od zlata. Priječnice onda obloži zlatom. 30 Tako, dakle,
podigni Prebivalište prema nacrtu koji ti je pokazan na brdu."
31 "Napravi zavjesu od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog
prediva i prepredenog lana. Neka su na njoj izvezeni kerubini.
32 Objesi je na četiri stupa od bagremova drva, zlatom obložena,
s kopčama od zlata, a na četiri podnožja od srebra. 33 Objesi
zavjesu za kvake. Onda unesi Kovčeg svjedočanstva tu za
zavjesu. Neka ti tako zavjesa odjeljuje Svetište od Svetišta nad
svetištima. 34 Stavi Pomirilište na Kovčeg svjedočanstva u
Svetinji nad svetinjama. 35 Postavi zatim stol van pred zavjesu,
a svijećnjak na južnu stranu Prebivališta, prema stolu. Stol stavi
na sjevernu stranu. 36 A na ulazu u Šator napravi zastorak
od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog
lana - vezom izvezen. 37 Za zastorak isteši pet stupčića od
bagrenova drva pa ih obloži zlatom. Kopče za njih neka budu od
zlata. Salij za njih pet podnožja od tuča."

27 "Načini žrtvenik od bagremova drva, pet lakata dug,
pet lakata širok - prava četvorina - i tri lakta visok. 2
Na njegova četiri ugla načini rogove. Neka mu rogovi budu
u jednome komadu s njim. I tučem ga okuj. 3 Dalje, načini
za žrtvenik posude za zgrtanje otpadaka: strugače, kotliće,
viljuške i kadionike. Sve potrepštine za žrtvenik načini od tuča.
4 Onda načini za nj rešetku od tuča, u obliku mrežice, 5 a na
četiri ugla mrežicu ispod izbočine žrtvenika, tako da zahvati do
sredine žrtvenika. 6 Napravi zatim motke za žrtvenik, motke od
bagremova drva, pa ih tučem okuj. 7 Neka se motke provuku
kroz kolutove, tako da dođu na obje strane žrtvenika kad se
nosi. 8 Načini ga šuplja, od dasaka: kako ti je pokazano na brdu,
onako neka je i napravljen." 9 "Napravi i dvorište Prebivališta.
Na južnoj strani napravi zavjese od prepredenog lana, sto
lakata u dužinu s te strane. 10 Njihovih dvadeset stupova neka
stoji na dvadeset podnožja od tuča i neka imaju kopče i šipke
od srebra. 11 Isto tako za sjevernu stranu načini plahte sto
lakata duge. Njihovih dvadeset stupova i dvadeset podnožja od
tuča, ali kopče i šipke neka su od srebra. 12 Širini dvorišta sa
zapadne strane trebat će zavjese pedeset lakata duge, sa deset
stupova i deset podnožja. 13 Širina dvorišta prema istočnoj
strani neka bude pedeset lakata. 14 Nadalje, zavjese s jedne
strane vrata neka su petnaest lakata duge, sa svoja tri stupa i
njihova tri podnožja. 15 A s druge strane neka su zavjese opet
petnaest lakata, sa svoja tri stupa i njihova tri podnožja. 16 Za
dvorišni ulaz: vezen zastor od dvadeset lakata, od ljubičastog,
crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana; i sa svoja
četiri stupa i njihova četiri podnožja. 17 Svi stupovi naokolo
dvorišta neka su povezani srebrnim šipkama. Neka su im kopče
od srebra, a podnožja od tuča. 18 Neka je dvorište u duljinu
sto lakata, u širinu pedeset, a u visinu pet lakata. Neka su
mu plahte od prepredenog lana, podnožja od tuča. 19 Sve
potrepštine u Prebivalištu za opću upotrebu i svi njegovi kočići,
a tako i kočići u dvorištu, neka su od tuča." 20 "Nadalje, naredi
Izraelcima da ti za svjetlo donose čistoga ulja od istupanih
maslina, tako da svjetlo neprestano gori. 21 Aron i njegovi sinovi
neka ga postavljaju u Šator sastanka izvan zavjese što zaklanja
Svjedočanstvo da gori pred Jahvom od večeri do jutra. Neka je
to neopoziva naredba za izraelske naraštaje."

28 "A onda dovedi k sebi između Izraelaca svoga brata
Arona zajedno s njegovim sinovima: Nadabom, Abihuom,
Eleazarom i Itamarom da mi služe kao svećenici. 2 Napravi
svome bratu Aronu sveto ruho na čast i ukras. 3 Obrati se
svim vještacima koje sam obdario mudrošću neka naprave
haljine Aronu da bi se posvetio i vršio svećeničku službu u moju
čast. 4 Neka ovu odjeću naprave: naprsnik, oplećak, ogrtač,
košulju resama obrubljenu, mitru i pas; neka naprave svetu
odjeću za tvoga brata Arona i njegove sinove da mi služe kao
svećenici. 5 Stoga neka oni primaju zlato, ljubičasto, crveno i
tamnocrveno predivo i prepredeni lan." 6 "Oplećak neka naprave
od zlata, od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i od

prepredenog lana - vješto izrađen. 7 Neka na njemu budu dvije
poramenice, pričvršćene za njegove krajeve. 8 Tkanica što bude
na njemu neka je napravljena kao i on: od zlata, od ljubičastog,
crvenog i tamnocrvenog prediva i od prepredenog lana, a neka
s njim sačinjava jedan komad. 9 Zatim uzmi dva draga kamena
oniksa i u njih ureži imena Izraelovih sinova: 10 šest njihovih
imena na jednome dragom kamenu, a preostalih šest imena na
drugome dragom kamenu, prema njihovu rođenju. 11 Kao što
rezbar dragulja urezuje pečate na prstene, tako ti ureži imena
Izraelovih sinova. Oko njih navezi zlatan obrub, 12 pa pričvrsti
oba draga kamena za poramenice oplećka da budu spomen-
dragulji na Izraelove sinove. Tako neka Aron nosi njihova imena
o svoja dva ramena pred Jahvom da ih se sjeća. 13 Načini
zlatne okvire 14 i dva lančića od čistoga zlata. Načini ih kao
zasukane uzice i onda zasukane lančiće pričvrsti za okvire." 15
"Naprsnik za presuđivanje izradi umjetnički; izvedi to kao i posao
na oplećku: od zlata, od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog
prediva i od prepredenog lana. 16 Neka bude četvorinast i
dvostruk; jedan pedalj neka mu je duljina, a pedalj širina. 17
Na njemu poredaj četiri reda dragulja. U prvome redu neka
bude: rubin, topaz i alem; 18 u drugome redu: smaragd, safir i
ametist; 19 u trećem redu: hijacint, ahat i ledac; 20 a u četvrtom
redu: krizolit, oniks i jaspis. Neka budu ukovani u zlatne okvire.
21 Tih dragulja neka bude dvanaest, koliko i imena Izraelovih
sinova. Neka budu urezani kao i pečati na prstenju, svaki s
imenom jednoga od dvanaest plemena. 22 Napravi za naprsnik
lančiće od čistoga zlata, zasukane kao uzice. 23 Zatim napravi
za naprsnik dva kolutića od zlata i pričvrsti ih na dva gornja
ugla naprsnika. 24 Onda priveži dvije zlatne uzice za ta dva
kolutića koja budu pričvršćena za uglove naprsnika. 25 Druga
dva kraja uzica priveži za dva okvira. Sad ih tako pričvrsti za
poramenice oplećka sprijeda. 26 Napravi dva kolutića od zlata
pa ih pričvrsti za dva donja ugla naprsnika, uz rub iznutra koji je
okrenut prema oplećku. 27 Napravi još dva kolutića od zlata i
pričvrsti ih za donji, prednji kraj poramenice oplećka, uz njegov
šav povrh tkanice oplećka. 28 Neka se naprsnik sveže za
svoje kolutiće s kolutićima oplećka vrpcom od modroga grimiza,
tako da naprsnik stoji iznad tkanice i da se ne može odvajati
od oplećka. 29 Neka tako Aron, kada god ulazi u Svetište,
na svome srcu nosi imena sinova Izraelovih na naprsniku za
presuđivanje da ih uvijek doziva u sjećanje pred Jahvom. 30 U
naprsnik za presuđivanje neka se stave i 'Urim' i 'Tumim' da i oni
budu na Aronovu srcu kad bude dolazio pred Jahvu. Tako neka
Aron uvijek na svom srcu pred Jahvom nosi presudu sinova
Izraelovih." 31 "Ogrtač za oplećak sav napravi od ljubičastog
prediva. 32 Prorez za glavu na njemu neka bude na sredini. Rub
naokolo proreza neka bude opšiven kao ovratnik na oklopu,
tako da se ogrtač ne podere. 33 Na njegovu rubu sve naokolo
načini šipke od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva,
a između njih zvonca od zlata naokolo; 34 zlatno zvonce pa
šipak, zlatno zvonce pa šipak naokolo ogrtača uz rub. 35 Neka
budu na Aronu dok vrši službu, da se čuje kad ulazi u Svetište
pred Jahvu i kad izlazi; tako neće umrijeti." 36 "Napravi potom
jednu ploču od čistoga zlata i na njoj ureži, kao što se urezuje
na pečatnom prstenu: 'Jahvi posvećen'. 37 Za mitru je priveži
modrom vrpcom da stoji s pročelja mitre. 38 Neka stoji na
Aronovu čelu. Tako neka Aron na se preuzme nedostatke koji bi
mogli okaljati sve svete prinose što ih Izraelci posvećuju. Neka
uvijek stoji na njegovu čelu da za njih stječe blagonaklonost
Jahvinu. 39 Košulju s resama napravi od lana, od lana napravi
i mitru, a pas vezom izvezi. 40 I za Aronove sinove napravi
haljine, pasove i turbane, njima na čast i ukras. 41 U njih odjeni
svoga brata Arona i njegove sinove; onda ih pomaži, ispuni im
ruke vlašću i posveti ih da mi služe kao svećenici. 42 Napravi
za njih gaćice od lana da im pokriju golo tijelo. Neka sežu od
bedara do stegna. 43 Neka ih nosi Aron i njegovi sinovi kad
ulaze u Šator sastanka ili kad se primiču žrtveniku za službu
u Svetištu da ne navuku na se krivnju i umru. To neka bude
vječna naredba za nj i za njegovo potomstvo poslije njega."

29 "Ovo je obred koji ćeš obaviti na njima da ih posvetiš za
moje svećenike: Uzmi jednog junca i dva ovna bez mane;
2 onda beskvasnoga kruha, beskvasnih kolača zamiješenih
u ulju i beskvasnih prevrta uljem namazanih. Napravi ih od
bijeloga pšeničnog brašna. 3 Naslaži ih u košaricu i u košarici
prinesi ih s juncem i oba ovna." 4 "Dovedi Arona i njegove
sinove k ulazu u Šator sastanka i operi ih u vodi. 5 Zatim
uzmi odijelo i obuci Arona u košulju; stavi na nj ogrtač oplećka,
oplećak i naprsnik i opaši ga tkanicom oplećka. 6 Ustakni mu
mitru na glavu; na mitru stavi sveti vijenac. 7 Uzmi zatim ulja za
pomazanje; izlij na njegovu glavu i pomaži ga. 8 Onda dovedi
njegove sinove; obuci ih u košulje; 9 opaši ih u pasove i obvij im
turbane. Svećeništvo neka im pripada vječnom uredbom. Tako
posveti Arona i njegove sinove!" 10 "Dovedi zatim junca pred
Šator sastanka, pa neka Aron i njegovi sinovi stave ruke juncu
na glavu. 11 Onda pred Jahvom, na ulazu u Šator sastanka,
junca zakolji. 12 Uzmi junčeve krvi i svojim je prstom stavi na
rogove žrtvenika. Ostatak krvi izlij podno žrtvenika. 13 Uzmi sav
loj oko droba, privjesak na jetri i oba bubrega s lojem oko njih,
pa spali na žrtveniku. 14 Meso od junca, njegovu kožu i njegovu
nečist spali na vatri izvan taborišta. To je žrtva okajnica. 15
Poslije toga uzmi jednoga ovna, pa neka Aron i njegovi sinovi
stave na njegovu glavu svoje ruke. 16 Onda ovna zakolji, uhvati
mu krvi i zapljusni njome žrtvenik sa svih strana. 17 Isijeci zatim
ovna u komade, operi mu drobinu i noge i položi ih na njegove
ostale dijelove i glavu. 18 I onda cijeloga ovna spali na žrtveniku.
Žrtva je to paljenica u čast Jahvi, miris ugodan, žrtva ognjena.
19 Uzmi onda drugoga ovna, pa neka Aron i njegovi sinovi stave
svoje ruke ovnu na glavu. 20 Sad ovna zakolji; uzmi mu krvi i
njome namaži resicu desnoga Aronova uha, resicu desnog uha
njegovim sinovima, palac na njihovoj desnoj ruci pa palac na
njihovoj desnoj nozi. Ostatkom krvi zapljusni žrtvenik naokolo.
21 Uzmi onda krvi što je ostala na žrtveniku i ulja za pomazanje
i poškropi Arona i njegovo odijelo, njegove sinove i njihova
odijela. Tako će biti posvećen on i njegovo odijelo, njegovi sinovi
i odijela njegovih sinova." 22 "Poslije toga uzmi s ovna loj, pretili
rep, loj oko droba, privjesak s jetre, oba bubrega i loj oko njih;
desno pleće - jer je to ovan prinesen za svećeničko posvećenje -
23 zatim jedan okrugli kruh, jedan kolač na ulju i jednu prevrtu iz
košarice beskvasnoga kruha što je pred Jahvom. 24 Sve to stavi

na ruke Arona i njegovih sinova i prinesi žrtvu prikaznicu pred
Jahvom. 25 Uzmi ih onda s njihovih ruku i spali na žrtveniku,
povrh žrtve paljenice, da bude Jahvi na ugodan miris. To je
paljena žrtva u čast Jahvi. 26 Zatim uzmi grudi ovna prinesena
za Aronovo posvećenje i prinesi ih kao žrtvu prikaznicu pred
Jahvom. Neka to bude tvoj dio. 27 Posveti grudi što su bile
prinesene kao žrtva prikaznica i pleće što je bilo prineseno
kao žrtva podizanica od ovna prinesena za posvećenje Arona i
njegovih sinova. 28 Neka to bude pristojba Aronu i njegovim
potomcima od Izraelaca za sva vremena. TÓa to je ujam koji će
Izraelci davati od svojih pričesnica - ujam koji Jahvi pripada. 29
Aronova posvećena odijela neka pripadnu njegovim sinovima
poslije njega da u njima budu pomazani i posvećeni. 30 Sin koji
postane svećenikom mjesto njega, kad uđe u Šator sastanka da
vrši službu u Svetištu, neka ih nosi sedam dana." 31 "Uzmi onda
ovna za posvećenje i skuhaj njegovo meso na posvećenome
mjestu. 32 Aron i njegovi sinovi neka blaguju meso od toga
ovna i kruh iz košarice na ulazu u Šator sastanka. 33 Neka
jedu od onoga što je poslužilo za njihovo očišćenje, da im se
ruke ispune vlašću i da budu posvećeni. Nijedan svjetovnjak
neka ne jede od toga jer je posvećeno. 34 Ako bi ostalo što
mesa od svećeničkog posvećenja ili što od onoga kruha do
ujutro, spali na vatri. Ne smije se pojesti jer je posvećeno." 35
"Točno tako učini Aronu i njegovim sinovima kako sam ti naredio.
Posvećuj ih sedam dana. 36 Svakoga dana prinesi jednoga
junca kao žrtvu okajnicu - za pomirenje. I prinesi žrtvu okajnicu
za pomirenje oltara, zatim ga pomaži da bude posvećen. 37
Sedam dana prinosi žrtvu pomirnicu za žrtvenik i posvećuj ga.
Tako će žrtvenik postati presvet, i sve što se žrtvenika dotakne
bit će posvećeno." 38 "A ovo treba da prinosiš na žrtveniku: dva
janjca godinu dana stara, svaki dan bez prijekida. 39 Jedno
janje žrtvuj ujutro, a drugo uvečer. 40 Prinesi s prvim janjetom
jednu desetinu efe bijeloga brašna zamiješena u četvrtini hina
istupanog ulja i žrtvu ljevanicu od četvrtine hina vina. 41 Drugo
janje prinesi u suton. S njim prinesi žrtvu prinosnicu s njezinom
žrtvom ljevanicom kao i izjutra - na ugodan miris, žrtvu u čast
Jahvi paljenu. 42 Neka to bude trajna žrtva paljenica od koljena
do koljena - na ulazu u Šator sastanka, pred Jahvom. Tu ću se
ja s tobom sastajati da ti govorim. 43 I s Izraelcima ću se tu
sastajati, i moja će ih slava posvećivati. 44 Ja ću posvetiti Šator
sastanka i žrtvenik; posvetit ću Arona i njegove sinove da mi
služe kao svećenici. 45 Ja ću prebivati među Izraelcima i biti
njihov Bog. 46 Upoznat će oni tada da sam to ja, Jahve, Bog
njihov koji ih je izbavio iz zemlje egipatske da prebivam među
njima - ja, Jahve, Bog njihov."

30 "Napravi i žrtvenik za paljenje tamjana; napravi ga od
bagremova drva. 2 Neka bude lakat dug, lakat širok, u
pravokut, i dva lakta visok. Neka mu roščići budu od jednoga
komada s njim. 3 Obloži mu u čisto zlato: njegovu gornju
plohu, njegove strane naokolo i njegove roščiće. Načini mu
zlatan završni pojas naokolo. 4 Načini mu dva zlatna koluta.
Pričvrsti mu ih s dviju suprotnih strana ispod završnog pojasa.
Kroz njih će se provlačiti motke za nošenje. 5 Motke načini
od bagremova drva i zlatom ih obloži. 6 Postavi žrtvenik pred
zavjesu što zastire Kovčeg Svjedočanstva - nasuprot Pomirilištu
nad Svjedočanstvom - gdje ću se ja s tobom sastajati. 7 Neka
na njemu Aron pali miomirisni tamjan svako jutro kad priprema
svjetla; 8 neka ga Aron opet pali u suton kad svjetla zapaljuje, da
to bude svagdašnje kadiono prinošenje pred Jahvom u sve vaše
naraštaje. 9 Ne prinosi na njemu ni neposvećenoga tamjana, ni
paljenice, ni prinosnice, ni ljevanice! 10 Jednom u godini neka
Aron obavi obred pomirenja na njegovim roščićima. Krvlju žrtve
koja se prinosi za grijeh, jednom na godinu, neka obavi obred
pomirenja za žrtvenik. Tako činite u sve naraštaje. Jer oltar je
presveta svetinja Jahvina." 11 Nadalje Jahve reče Mojsiju: 12
"Kad budeš pravio popis Izraelaca prilikom novačenja, neka
svatko da Jahvi otkupninu za se kad se upiše, da ih kakvo zlo
ne snađe zbog novačenja. 13 Tko god potpada pod novačenje,
ovoliko neka dadne: pola šekela - prema hramskom šekelu, gdje
je dvadeset gera u šekelu. To pola šekela neka bude kao prinos
Jahvi. 14 Tko god potpada pod novačenje, od dvadeset godina
starosti pa naviše, neka dadne prinos Jahvi. 15 Bogataš neka
ne plaća više niti siromah manje od pola šekela kad daju prinos
Jahvi kao otkup za se. 16 Uzimaj otkupni novac od Izraelaca i
određuj ga za potrebe Šatora sastanka. Neka to bude Jahvi na
spomen da se sjeća Izraelaca i da im bude milostiv." 17 Reče
Jahve Mojsiju: 18 "Napravi umivaonik od tuča i podnožje od tuča
za umivanje. Postavi ga između Šatora sastanka i žrtvenika.
Nalij u nj vode 19 pa neka Aron i njegovi sinovi peru svoje
ruke i noge vodom iz njega. 20 Kad moradnu ulaziti u Šator
sastanka, ili kad se moradnu primicati žrtveniku za službu da
spaljuju žrtve u čast Jahvi paljene, neka se vodom operu da ne
poginu. 21 Neka operu ruke svoje i noge svoje da izbjegnu
smrti: to je trajna naredba Aronu i njegovim potomcima u sve
naraštaje." 22 Još reče Jahve Mojsiju: 23 "Nabavi najboljih
mirodija: pet stotina šekela smirne samotoka, pola te težine -
dvjesta pedeset - mirisavog cimeta, dvjesta pedeset mirisave
trstike, 24 pet stotina - prema hramskom šekelu - lovorike i
jedan hin maslinova ulja. 25 Od toga napravi posvećeno ulje
za pomazanje; da bude smjesa kao da ju je pravio pomastar.
Neka to bude posvećeno ulje za pomazanje. 26 Time onda
pomaži: Šator sastanka i Kovčeg Svjedočanstva; 27 stol i sav
njegov pribor; svijećnjak i sav njegov pribor; žrtvenik kadioni; 28
žrtvenik za žrtve paljenice i sav njegov pribor; umivaonik i njegov
stalak: 29 posveti ih, i oni će tako postati posvećeni; i što god ih
se dotakne, posvećeno će postati. 30 Pomaži Arona i njegove
sinove i posveti ih meni za svećenike. 31 Onda kaži Izraelcima
ovako: 'Ovo je moje posvećeno ulje za pomazanje od koljena do
koljena. 32 Ne smije se polijevati po tijelu običnoga čovjeka;
ne smijete praviti drugoga ovakva sastava! To je posvećeno
i neka vam bude sveto! 33 Tko god takvo napravi, ili tko ga
stavi na kojeg svjetovnjaka, neka se odstrani od svog naroda!'"
34 Jahve još reče Mojsiju: "Nabavi mirodija: natafe, šeheleta i
helebene. Od ovih mirodija i čistoga tamjana, 35 sve u jednakim
dijelovima, napravi tamjan za kađenje, smjesu mirodija kakvu
pravi pomastar, opranu, čistu, svetu. 36 Od toga nešto smrvi u
prah i jedan dio stavi pred Svjedočanstvo, u Šator sastanka,
gdje ću se ja s tobom sastajati. Držite ovu mirodiju presvetom!
37 A miomiris koji napraviš prema ovome sastavu za svoju
upotrebu ne smijete praviti. To drži za svetinju Jahvi! 38 Tko

sebi napravi što takvo da mu miriše, neka se iskorijeni iz svoga naroda."

31 Jahve reče Mojsiju: **2** "Pozvao sam, gledaj, po imenu
Besalela, sina Urijeva, od koljena Hurova iz plemena
Judina. **3** Napunio sam ga duhom Božjim koji mu je dao
umješnost, razumijevanje i sposobnost za svakovrsne poslove:
4 da zamišlja nacrte za radove od zlata, srebra i tuča; **5** za
rezanje dragulja, za umetanje; za rezbarije u drvu i poslove
svakakve. **6** Dodao sam još Oholiaba, sina Ahisamakova iz
Danova plemena; vještinom sam obdario sve sposobne ljude
da mognu napraviti sve što sam ti naredio: **7** Šator sastanka,
Kovčeg Svjedočanstva, povrh njega Pomirilište i sav namještaj
Šatora; **8** stol i sav njegov pribor, čisti svijećnjak sa svim
njegovim priborom; **9** kadioni žrtvenik, žrtvenik za žrtve paljenice
i njegov pribor, onda umivaonik i njegovo podnožje; **10** odijela
za službu, posvećena odijela za svećenika Arona i odijela za
njegove sinove, za njihovu svećeničku službu; **11** pa ulje za
pomazanje i miomirisni tamjan za Svetište. Sve neka načine
kako sam ti naredio." **12** Jahve opet reče Mojsiju: **13** "Reci
Izraelcima: Subote moje morate održavati, jer subota je znak
između mene i vas od naraštaja do naraštaja, da budete svjesni
da vas ja, Jahve, posvećujem. **14** Držite, dakle, subotu, jer je
ona za vas sveta. Tko je oskvrne neka se pogubi; tko bude u
njoj radio ikakav posao neka se odstrani iz svoga naroda. **15**
Šest dana neka se vrše poslovi, ali sedmi dan neka bude dan
posvemašnjeg odmora, Jahvi posvećen. Tko bi u dan subotni
obavljao kakav posao neka se pogubi. **16** Stoga neka Izraelci
drže subotu - svetkujući je od naraštaja do naraštaja - kao
vječni savez. **17** Neka je ona znak, zauvijek, između mene i
Izraelaca. TÓa Jahve je za šest dana sazdao nebo i zemlju, a
sedmoga je dana prestao raditi i odahnuo." **18** Kad Jahve svrši
svoj razgovor s Mojsijem na Sinajskom brdu, dade mu dvije
ploče Svjedočanstva, ploče kamene, ispisane prstom Božjim.

32 A narod, videći gdje Mojsije dugo ne silazi s brda, okupi
se oko Arona pa mu rekne: "Ustaj! Napravi nam boga, pa
neka on pred nama ide! Ne znamo što se dogodi s tim čovjekom
Mojsijem koji nas izvede iz zemlje egipatske." **2** "Poskidajte
zlatne naušnice što vise o ušima vaših žena, vaših sinova i vaših
kćeri", odgovori im Aron, "pa ih meni donesite." **3** Sav svijet
skine zlatne naušnice što ih je o ušima imao i donese Aronu. **4**
Primivši zlato iz njihovih ruku, rastopi kovinu u kalupu i načini
saliveno tele. A oni poviču: "Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te
izveo iz zemlje egipatske." **5** Vidjevši to Aron, sagradi pred njim
žrtvenik a onda najavi: "Sutra neka se priredi svečanost u čast
Jahvi!" **6** Sutradan rano ustanu i prinesu žrtve paljenice i donesu
žrtve pričesnice. Onda svijet posjeda da jede i pije. Poslije toga
ustade da se zabavlja. **7** "Požuri se dolje!" - progovori Jahve
Mojsiju. "Narod tvoj, koji si izveo iz zemlje egipatske, pošao je
naopako. **8** Brzo su zašli s puta koji sam im odredio. Napravili
su sebi tele od rastopljene kovine, preda nj pali ničice i žrtve
mu prinijeli uz poklike: 'Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz
zemlje egipatske!' **9** Dobro vidim", reče dalje Jahve Mojsiju,
"da je ovaj narod tvrde šije. **10** Pusti sada neka se moj gnjev
na njih raspali da ih istrijebim. Onda ću od tebe razviti velik
narod." **11** Mojsije pak zapomagao pred Jahvom, Bogom svojim,
i govorio: "O Jahve! Čemu da gnjevom plamtiš na svoj narod koji
si izbavio iz zemlje egipatske silom velikom i rukom jakom! **12**
Zašto bi Egipćani morali reći: 'U zloj ih je namjeri i odveo, tako
da ih smakne u brdinama i izbriše s lica zemlje!' Smiri svoj gnjev
i ljutinu; odustani od zla svome narodu! **13** Sjeti se Abrahama,
Izaka i Izraela, slugu svojih, kojima si se samim sobom zakleo
i obećao im: 'Razmnožit ću vaše potomstvo kao zvijezde na
nebu i svu zemlju ovu što sam obećao dat ću vašem potomstvu
i ona će zavazda biti njihova baština.'" **14** I Jahve odustane
da na svoj narod svali nesreću kojom mu bijaše zaprijetio. **15**
Mojsije se okrene i siđe s brda. U rukama su mu bile dvije ploče
Svjedočanstva, ploče ispisane na objema plohama; ispisane i
s jedne i s druge strane. **16** Ploče su bile djelo Božje; pismo
je bilo pismo Božje u pločama urezano. **17** A Jošua ču viku
naroda koji je bučio pa reče Mojsiju: "Bojna vika u taboru!" **18**
Mojsije mu odgovori: "Niti viču pobjednici, niti tuže pobijeđeni: tu
ja samo pjesmu čujem." **19** Čim se približi taboru te opazi tele i
kako igraju, razgnjevi se Mojsije. Baci iz ruku ploče i razbije ih
na podnožju brda. **20** Pograbi tele koje bijahu napravili, spali
ga ognjem i u prah satre. Onda prah razbaca po vodi i natjera
Izraelce da je piju. **21** "Što ti je ovaj puk učinio", reče Mojsije
Aronu, "da si tako velik grijeh na nj svalio?" **22** "Neka se moj
gospodar srdžbom ne raspaljuje", odgovori Aron. "Sam dobro
znaš kako je ovaj narod na zlo sklon. **23** Rekoše mi: 'Napravi
nam boga pa neka pred nama ide! Ne znamo što se dogodi
s tim čovjekom Mojsijem koji nas izbavi iz zemlje egipatske.'
24 Na to im ja rekoh: 'Tko ima zlata, neka ga skine!' Tako mi
ga dadoše, a ja ga bacih u vatru te izađe ovo tele." **25** Kad je
Mojsije vidio kako je narod postao razuzdan - tÓa Aron ih je
pustio da padnu u idolopoklonstvo među svojim neprijateljima
- **26** stade na taborskim vratima i povika: "Tko je za Jahvu, k
meni!" Svi se sinovi Levijevi okupe oko njega. **27** On im reče:
"Ovako govori Jahve, Bog Izraela: 'Neka svatko pripaše mač o
bedro i pođe taborom od vrata do vrata pa neka ubije tko svoga
brata, tko svoga prijatelja, tko svoga susjeda.'" **28** Sinovi Levijevi
izvršiše Mojsijev nalog, i toga dana pade naroda oko tri tisuće
ljudi. **29** "Danas ste se posvetili Jahvi za službu", reče Mojsije,
"tko uz cijenu svoga sina, tko uz cijenu svoga brata, tako da
vam danas daje blagoslov." **30** Sutradan reče Mojsije narodu:
"Težak ste grijeh počinili. Ipak ću se Jahvi popeti. Možda za
vaš grijeh oproštenje pribavim." **31** Mojsije se vrati Jahvi pa
reče: "Jao! Narod onaj težak je grijeh počinio napravivši sebi
boga od zlata. **32** Ipak im taj grijeh oprosti... Ako nećeš, onda i
mene izbriši iz svoje knjige koju si napisao." **33** Nato Jahve
odgovori Mojsiju: "Onoga koji je protiv mene sagriješio izbrisat
ću iz svoje knjige. **34** Nego, idi sad! Povedi narod kamo sam ti
rekao. Anđeo će moj pred tobom ići. Ali u dan kad ih pohodim,
zbog njihova ću ih grijeha kazniti." **35** Udari Jahve po narodu
pomorom zbog teleta što im ga Aron načini.

33 Jahve reče Mojsiju: "Idi! Putuj odavde, ti i narod koji si
izveo iz zemlje egipatske, u zemlju za koju sam se zakleo
Abrahamu, Izaku i Jakovu da ću je dati njihovim potomcima. **2**
Pred tobom ću poslati anđela; istjerat ću Kanaance, Amorejce,
Hetite, Perižane, Hivijce i Jebusejce. **3** Idite u zemlju kojom teče

mlijeko i med. Ja s vama neću poći - jer ste narod tvrde šije - da
vas putem ne istrijebim." 4 Kad narod ču ove oštre riječi, poče
tugovati. I nitko više ne stavi na se svoga nakita. 5 Jer reče
Jahve Mojsiju: "Kaži Izraelcima: 'Vi ste narod tvrde šije. Kad bih
ja s vama išao samo čas, uništio bih vas. Stoga skinite svoj
nakit, a ja ću vidjeti što ću s vama učiniti.'" 6 Tako su od brda
Horeba Izraelci bili bez nakita. 7 Mojsije uze Šator i razape ga
izvan tabora, daleko od tabora. I nazva ga Šator sastanka. Tko
bi se god htio obratiti Jahvi, pošao bi k Šatoru sastanka, koji se
nalazio izvan tabora. 8 Kad bi god Mojsije pošao u Šator, sav bi
se narod digao; svatko bi stajao kod ulaza u svoj šator i gledao
za Mojsijem dok ne bi ušao u Šator. 9 A kad bi Mojsije ušao u
Šator, stup bi se oblaka spustio i ostajao na ulazu u Šator dok
je Jahve s Mojsijem razgovarao. 10 Videći kako stup oblaka
stoji na ulazu Šatora, sav bi se narod tada dizao i svatko bi
se duboko klanjao na vratima svoga šatora. 11 Tako bi Jahve
razgovarao s Mojsijem licem u lice, kao što čovjek govori s
prijateljem. Mojsije bi se poslije vratio u tabor, ali se njegov
pomoćnik Jošua, sin Nunov, mlađarac, iz Šatora ne bi micao. 12
Mojsije oslovi Jahvu: "Vidi, ti si meni rekao: 'Povedi ovaj narod',
ali mi nisi objavio koga ćeš sa mnom poslati. Još si mi rekao:
'Znam te po imenu, i ti uživaš moju blagonaklonost.' 13 Stoga,
ako uživam tvoju blagonaklonost, objavi mi svoje putove da te
shvatim i da dalje uživam tvoju blagonaklonost. Promisli također
da je ova svjetina tvoj narod." 14 "Ja ću osobno s tobom poći",
odgovori Jahve, "i počinak ti priuštiti." 15 "Ako ti ne pođeš",
nadoda Mojsije, "odavde nas i ne izvodi. 16 TÓa kako će se
znati da uživamo tvoju naklonost, ja i tvoj narod? Po tome što
ideš s nama. Time ćemo se samo razlikovati ja i tvoj narod
među svim narodima koji su na licu zemlje." 17 "I ovo što si
zatražio, učinit ću", odgovori Jahve Mojsiju. "TÓa ti uživaš moju
blagonaklonost jer te po imenu poznajem." 18 "Pokaži mi svoju
slavu", zamoli Mojsije. 19 "Dopustit ću da ispred tebe prođe sav
moj sjaj", odgovori, "i pred tobom ću izustiti svoje ime Jahve.
Bit ću milostiv kome hoću da milostiv budem; smilovat ću se
komu hoću da se smilujem. 20 A ti", doda, "moga lica ne možeš
vidjeti, jer ne može čovjek mene vidjeti i na životu ostati. 21
Evo mjesta ovdje uza me", nastavi Jahve. "Stani na pećinu! 22
Dok moja slava bude prolazila, stavit ću te u pukotinu pećine i
svojom te rukom zakloniti dok ne prođem. 23 Onda ću ja svoju
ruku maknuti, pa ćeš me s leđa vidjeti. Ali se lice moje ne može
vidjeti."

34 Reče Jahve Mojsiju: "Okleši dvije kamene ploče kao i
prijašnje pa ću ja na ploče napisati riječi koje su bile na
prvim pločama što si ih razbio. 2 Budi gotov do jutra. Onda,
ujutro, popni se na brdo Sinaj i ondje ćeš, navrh brda, stupiti
preda me. 3 Nitko drugi neka se s tobom ne penje; neka se
nitko nigdje na brdu ne pokaže. Neka ni ovce ni goveda ne
pasu podno brda." 4 Mojsije okleše dvije kamene ploče kao
i prijašnje; rano jutrom ustane i popne se na Sinajsko brdo,
uzevši u ruke dvije kamene ploče, kako mu je Jahve naredio.
5 Jahve se spusti u liku oblaka, a on stade preda nj i zazva
Ime: "Jahve!" 6 Jahve prođe ispred njega te se javi: "Jahve!
Jahve! Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i
vjernošću, 7 iskazuje milost tisućama, podnosi opačinu, grijeh
i prijestup, ali krivca nekažnjena ne ostavlja nego kažnjava
opačinu otaca na djeci - čak na unučadi do trećega i četvrtog
koljena." 8 Mojsije smjesta pade na zemlju i pokloni se. 9 Onda
reče: "Gospodine moj! Ako sam stekao blagonaklonost u tvojim
očima, onda, o Gospodine, pođi s nama! Premda je narod tvrde
šije, oprosti naše grijehe i naše opačine i primi nas za svoju
baštinu!" 10 "Dobro", odgovori, "sklapam Savez. Pred cijelim
tvojim pukom činit ću čudesa kakva se nisu događala ni u kojoj
zemlji, ni u kojem narodu. Sav narod koji te okružuje vidjet će
što može Jahve, jer ono što ću s tobom učiniti bit će strašno. 11
Vrši, dakle, što ti danas nalažem! Gle, protjerat će ispred tebe
Amorejce, Kanaance, Hetite, Perižane, Hivijce i Jebusejce. 12
Čuvaj se da ne praviš saveza sa stanovnicima zemlje u koju
ideš; da ne budu zamkom u tvojoj sredini. 13 Nego porušite
njihove žrtvenike, oborite njihove stupove, počupajte im ašere!
14 Jer ne smiješ se klanjati drugome bogu. TÓa Jahve - ime
mu je Ljubomorni - Bog je ljubomoran. 15 Ne pravi saveza sa
stanovnicima one zemlje da te oni, kad se odaju bludnosti sa
svojim bogovima i žrtve im budu prinosili, ne bi pozivali, a ti
pristao da jeđeš od prinesene žrtve; 16 da ne bi uzimao njihove
djevojke za žene svojim sinovima, da one - odajući se bludništvu
sa svojim bogovima - ne bi za sobom povele i tvoje sinove. 17
Ne pravi sebi livenih bogova! 18 Drži Blagdan beskvasnoga
kruha - jedući beskvasni kruh sedam dana, kako sam ti naredio
- u određeno vrijeme u mjesecu Abibu, jer si u mjesecu Abibu
izišao iz Egipta. 19 Svako prvorođenče materinjega krila meni
pripada: svako muško, svaki prvenac tvoga i sitnoga i krupnoga
blaga. 20 Prvenca od magarice otkupi jednim grlom sitne stoke.
Ako ga ne otkupiš, moraš mu šijom zavrnuti. A sve prvorođence
od svojih sinova otkupljuj. Neka nitko preda me ne stupa praznih
ruku! 21 Šest dana radi, a sedmoga od poslova odustani, sve
ako je u doba oranja ili u vrijeme žetve. 22 Svetkuj Blagdan
sedmica - prvine pšenične žetve - i Blagdan berbe na prekretu
godine. 23 Triput na godinu neka se svi muškarci pojave pred
Gospodinom Jahvom, Bogom Izraelovim. 24 Jer ću protjerati
narode ispred tebe i proširiti tvoje međe te nitko neće hlepiti za
tvojom zemljom kad triput u godini budeš uzlazio da se pokažeš
pred Jahvom, Bogom svojim. 25 Od žrtve koju mi namjenjuješ
ne prinosi krvi ni s čim ukvasanim; niti ostavljaj žrtve prinesene
na blagdan Pashe da prenoći do jutra. 26 U kuću Jahve, Boga
svoga, donosi najbolje prvine plodova sa svoje zemlje. Ne kuhaj
kozleta u mlijeku njegove majke. 27 Zapiši ove riječi", reče
Jahve Mojsiju, "jer su one temelji na kojima sam s tobom i s
Izraelom sklopio Savez." 28 Mojsije ostade ondje s Jahvom
četrdeset dana i četrdeset noći. Niti je kruha jeo niti je vode
pio. Tada je na ploče ispisao riječi Saveza - Deset zapovijedi.
29 Napokon Mojsije siđe sa Sinajskog brda. Silazeći s brda,
nosio je u rukama ploče Svjedočanstva. Nije ni znao da iz
njegova lica, zbog razgovora s Jahvom, izbija svjetlost. 30 Kad
su Aron i svi Izraelci vidjeli kako iz Mojsijeva lica izbija svjetlost,
ne usudiše se k njemu pristupiti. 31 Onda ih Mojsije zovnu.
Tada k njemu dođoše Aron i sve starješine zajednice. I Mojsije
razgovaraše s njima. 32 Poslije k njemu dođoše i svi Izraelci,
pa im on priopći sve što mu je naložio Jahve na Sinajskom
brdu. 33 Kad je Mojsije završio razgovor s njima, prevuče preko

svoga lica koprenu. **34** Kad bi god Mojsije ulazio pred Jahvu da
s njim razgovara, koprenu bi skinuo dok opet ne bi izišao. Kad
bi izlazio da Izraelcima kaže što mu je naređeno, **35** Izraelci bi
vidjeli kako iz Mojsijeva lica izbija svjetlost. Tada bi Mojsije opet
prevukao koprenu preko lica dok ne uđe da s Jahvom govori.

35 Mojsije sazva svu zajednicu sinova Izraelovih pa im reče:
"Ovo vam je Jahve naložio da činite: **2** Neka se posao
obavlja šest dana. Sedmi dan neka vam bude sveti dan, dan
potpunog počinka u čast Jahvi. Tko bi radio u taj dan neka se
kazni smrću. **3** Na subotnji dan ni vatre ne ložite po svojim
stanovima." **4** Nadalje Mojsije reče svoj zajednici izraelskoj:
"Ovo je Jahve naredio: **5** Među sobom pokupite prinos Jahvi!
Tko god je plemenita srca neka Jahvi donese prinos: zlata,
srebra i tuča; **6** ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i
prepredenog lana; **7** učinjenih ovnujskih koža, onda finih koža,
bagremova drva, **8** ulja za svjetlo, mirodija za ulje pomazanja
i miomirisni tamjan; **9** oniksa i drugoga dragog kamenja za
umetanje u oplećak i naprsnik. **10** A svi koji su među vama
vješti neka dođu praviti što je Jahve naredio: **11** Prebivalište,
njegov Šator i pokrov; njegove kuke i trenice, njegove priječnice i
stupce; njegova podnožja; **12** njegov Kovčeg i motke; Pomirilište
pa zavjesu za zaklon; **13** stol s njegovim motkama i sve njegove
potrepštine; prinesene hljebove; **14** svijećnjak za svjetlo, njegov
pribor i njegove svijeće, onda ulje za svjetlo; **15** kadioni žrtvenik i
njegove motke; ulje za pomazanje i miomirisni tamjan; zastorak
na ulazu u Prebivalište; **16** žrtvenik za žrtve paljenice s njegovom
rešetkom od tuča; motke za nj i sav njegov pribor; umivaonik i
njegov stalak; **17** zastore za dvorište; stupce i njihova podnožja,
pa zastor na ulazu u dvorište; **18** kočiće za Prebivalište i kočiće
za dvorište s njihovim uzicama; **19** svečano ruho za vršenje
službe u Svetištu - posvećena odijela za svećenika Arona i
odijela za svećeničku službu njegovih sinova." **20** Nato se sva
izraelska zajednica povuče ispred Mojsija. **21** A onda svatko
koga je srce vuklo i duša poticala dođe noseći svoj prinos u čast
Jahvi za gradnju Šatora sastanka, za svaku službu u njemu i za
posvećena odijela. **22** Strčaše se muževi i žene: svi koje je srce
vuklo donesoše zapinjača, naušnica, prstenja, narukvica, ogrlica
i svakovrsna zlatnog nakita; svi koji bijahu zavjetovali kakvu
zlatninu u čast Jahvi. **23** Svi kod kojih se našlo ljubičastog,
crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana, učinjenih
ovnujskih koža ili finih koža donesoše svoje. **24** Nadalje, svatko
tko je mogao dati kakav dar u srebru ili tuču donese to kao
prinos u čast Jahvi. Svatko u koga se našlo bagremova drva za
upotrebu u bilo kojem poslu, donese ga. **25** Sve žene koje su
bile vješte prele su svojim rukama i donosile što bijahu oprele:
ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog
lana. **26** Sve opet žene koje je njihovo srce poticalo zbog
njihove vještine prele su kostrijet. **27** Glavari su donosili oniksa i
drugoga dragog kamenja za umetanje u oplećak i naprsnik;
28 pa mirodije i ulje za svjetlo, ulje za pomazanje i miomirisni
tamjan. **29** I tako Izraelci - svi ljudi i sve žene koje je srce
poticalo da pridonesu bilo što poslu koji je Jahve po Mojsiju
naredio da se izvrši - donesoše to kao dragovoljan prinos u čast
Jahvi. **30** Potom reče Mojsije Izraelcima: "Vidite! Jahve je po
imenu pozvao Besalela, sina Urijeva, od koljena Hurova a iz
plemena Judina. **31** Njega je napunio duhom Božjim, dao mu
umješnost, sposobnost i razumijevanje u svim poslovima: **32** da
zamišlja nacrte i da radove izvodi od zlata, srebra i tuča; **33** da
reže dragulje za umetanje; da urezuje u drvetu i da umješno
radi svaki posao. **34** Njemu i Oholiabu, sinu Ahisamakovu, od
plemena Danova, udijeli i sposobnost da poučavaju druge. **35**
Obdari ih umještvom u svakom poslu rezbarskom, krojačkom,
veziljskom i tkalačkom; oni tkaju tkanine od ljubičastog, crvenog
i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana, sposobni su u
svakom poslu i vješti u nacrtima.

36 Stoga neka Besalel, Oholiab i svi vještaci koje je Jahve
obdario vještinom i sposobnošću da vješto izvedu sve
poslove oko podizanja Svetišta obave sve kako je Jahve
naredio." **2** Mojsije onda pozva Besalela, Oholiaba i sve one
što ih je Jahve obdario vještinom; sve koje je srce poticalo da
se prihvate posla i izvedu ga. **3** Oni preuzmu od Mojsija sve
prinose koje Izraelci bijahu donijeli da se izvedu poslovi oko
podizanja Svetišta. Ali kako su oni i dalje donosili prinose jutro
za jutrom, **4** svi majstori koji su gradili Svetište dođu - svaki s
posla na kojem je radio - **5** i reknu Mojsiju: "Svijet donosi mnogo
više nego što je potrebno za izvođenje posla koji nam je Jahve
naredio da izvedemo." **6** Zato Mojsije izda naredbu koju po
taboru proglase: "Neka više nijedan čovjek ni žena ne donosi
nikakva priloga za Svetište!" Tako ustave narod te nije donosio
novih darova. **7** Što imahu bijaše dosta da se izvede sve djelo; i
još je pretjecalo. **8** I tako najvještiji ljudi među radnicima naprave
Prebivalište. Načine ga od deset zavjesa od prepredenog lana i
ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva. Na njima bijahu
izvezeni likovi kerubina. **9** Dužina je svake zavjese iznosila
dvadeset osam lakata, a širina svake zavjese četiri lakta. Sve su
zavjese bile iste mjere. **10** Pet zavjesa sastave jednu s drugom,
a pet drugih zavjesa sastave opet jednu s drugom. **11** Na rubu
posljednje od zavjesa sastavljenih u jedno načine petlje od
modre vune; jednako ih načine i na rubu posljednje zavjese
drugoga dijela; **12** načine pedeset petlji na jednome komadu, a
pedeset na rubu zavjese drugoga komada. Petlje su stajale
jedna spram druge. **13** Onda naprave pedeset zlatnih kopča pa
sastave zavjese kopčama jednu s drugom. Tako je Prebivalište
bilo kao jedna cjelina. **14** Zatim za Šator povrh Prebivališta
načine zavjese od kostrijeti; načine ih jedanaest. **15** Dužina
svake zavjese bila je trideset lakata, a širina četiri lakta. Tih
jedanaest zavjesa bilo je iste mjere. **16** Sastave pet zavjesa za
se, a šest drugih opet za se. **17** Naprave pedeset petlji na rubu
zavjese jednoga komada, a pedeset načine na rubu drugoga
komada. **18** Načine i pedeset kopča od tuča da sastave Šator
zajedno, tako da bude jedna cjelina. **19** Zatim naprave pokrov za
Šator od učinjenih ovnujskih koža, a povrh njega drugi, od finih
koža. **20** Trenice nauzgor za Prebivalište izrade od bagremova
drva. **21** Duljina je svake trenice bila deset lakata, a širina lakat i
pol. **22** Svaka je trenica imala dva klina da je drže uspravno. To
su napravili na svakoj trenici za Šator. **23** Trenice za Prebivalište
napravili su ovako: dvadeset trenica za južnu stranu; **24** napravili
su četrdeset podnožja od srebra pod dvadeset trenica - dva
podnožja pod prvu trenicu za njezina dva klina i dva podnožja

pod svaku slijedeću trenicu za njezina dva klina. **25** Za drugu,
sjevernu, stranu Prebivališta naprave dvadeset trenica **26** i za
njih četrdeset podnožja od srebra - dva podnožja pod prvu
trenicu, a po dva podnožja pod svaku slijedeću trenicu. **27**
Prebivalištu straga, prema zapadu, napraviše šest trenica. **28**
Naprave i dvije trenice za uglove Prebivališta straga. **29** Pri
dnu su bile rastavljene, ali su se pri vrhu, kod prvoga koluta,
sastajale. Tako su ih obje postavili za dva ugla. **30** Bilo je osam
trenica s njihovim podnožjima od srebra: šesnaest podnožja,
pod svakom trenicom dva. **31** Načine priječnice od bagremova
drva: pet njih za trenice s jedne strane Prebivališta, **32** a pet
opet priječnica za trenice s druge strane Prebivališta te pet
priječnica za trenice Prebivalištu straga, prema zapadu. **33** Onda
načine središnju priječnicu što je prolazila sredinom trenica s
kraja na kraj. **34** Trenice oblože zlatom, a njihove kolutove, kroz
koje su priječnice bile provučene, načine od zlata. I priječnice
oblože zlatom. **35** Naprave zavjesu od ljubičastog, crvenog i
tamnocrvenog prediva i prepredenog lana; načine je s izvezenim
kerubinima. **36** Za nju naprave četiri stupa od bagremova drva i
oblože ih zlatom. Kuke su im bile od zlata, a saliju im i četiri
podnožja od srebra. **37** Na ulazu u Šator naprave zavjesu od
ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog
lana, umjetnički protkanu, **38** i za nju pet stupčića s njihovim
kukama. Vrhove stupčića i njihove šipke oblože zlatom, dok im
pet podnožja naprave od tuča.

37 Besalel napravi Kovčeg od bagremova drva, dug dva i
pol lakta, širok lakat i pol, a lakat i pol visok. **2** Iznutra ga i
izvana okuje čistim zlatom. Naokolo mu napravi zlatan završni
pojas. **3** I salije mu četiri koluta na njegova četiri ugla: dva koluta
s jedne strane, a dva koluta s njegove druge strane. **4** Napravi i
motke od bagremova drva i u zlato ih okuje; **5** onda provuče
motke kroz kolutove Kovčegu sa strane za nošenje Kovčega. **6**
Zatim napravi Pomirilište od čistoga zlata, dva i pol lakta dugo,
a lakat i pol široko. **7** Napravi i dva kerubina od kovanoga
zlata, na dva kraja Pomirilišta: **8** jednoga kerubina na jednome
kraju, a drugoga kerubina na drugome kraju. Kerubine na oba
kraja načini u jednome komadu s Pomirilištem. **9** Kerubini imali
uzdignuta i raširena krila, zaklanjali njima Pomirilište. Bili su
licem okrenuti jedan prema drugome, tako da su im lica gledala
u Pomirilište. **10** Od bagremova drva načini stol, dva lakta dug,
lakat širok, a lakat i pol visok. **11** Obloži ga čistim zlatom i od
zlata mu naokolo načini završni pojas. **12** I načini mu obrub
unaokolo, podlanicu širok. A za obrub naokolo načini zlatan
završni pojas. **13** Salije mu četiri zlatna koluta. Kolutove onda
pričvrsti za njegova četiri nožna ugla. **14** Kolutovi su bili tik
pod obrubom, kao kvake za motke, da se stol može nositi. **15**
Motke za nošenje stola načinio je od bagremova drva i zlatom
ih obložio. **16** A pribor što se držao na stolu - njegove zdjele,
varjače, vrčeve i pehare za izlijevanje prinosa - napravio je od
čistoga zlata. **17** Od čistoga zlata načini i svijećnjak. Svijećnjak
- njegovo podnožje i stalak - skova. Njegove čaše - čaške i
latice - bile su u jednome komadu s njim. **18** Šest je krakova
izbijalo s njegovih strana: tri kraka svijećnjaka s jedne strane,
a tri kraka svijećnjaka s druge strane. **19** Na jednome kraku
bile su tri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka sa svojom
čaškom i laticama. Na drugome opet kraku bile su tri čaše u
obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i laticama. Tako je bilo
na svih šest krakova što izbijahu iz svijećnjaka. **20** Na samome
svijećnjaku bile su četiri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka
s čaškom i laticama: **21** čaška, u jednom komadu s njim, pod
prva dva kraka; pa konačno čaška, u jednom komadu s njim,
pod zadnja dva kraka. Tako na svih šest krakova što su iz njega
izbijali. **22** Njihove čaške i njihove peteljke bile su u jednom
komadu s njim; sve to od čistoga kovanog zlata. **23** A od čistoga
zlata napravi mu i sedam svjetiljaka, usekače i pepeljare. **24**
Svijećnjak i sav njegov pribor načini od jednoga talenta čistoga
zlata. **25** Kadioni je žrtvenik napravio od bagremova drva, lakat
dug, lakat širok - u četvorinu - a dva lakta visok. Roščići su
mu bili u jednom komadu s njim. **26** Obloži mu čistim zlatom
plohu, strane naokolo i njegove roščiće. Načini mu naokolo
završni pojas od zlata. **27** Na njemu načini i dva zlatna koluta na
oprečnim stranama, ispod završnog pojasa, da služe motkama
za kvake kad se na njima nosi. **28** Motke načini od bagremova
drva pa ih obloži zlatom. **29** Onda pripravi posvećeno ulje za
pomazanje i čisti kad mirisni, onako kako ga pravi pomastar.

38 Od bagremova drva napravi žrtvenik za žrtve paljenice, pet
lakata dug, pet lakata širok - u četvorinu - a tri lakta visok.
2 Na njegova četiri ugla načini mu četiri roga. Rogovi su bili u
jednom komadu s njim. Onda ga obloži tučem. **3** A načini i sav
pribor za žrtvenik: lonce, strugače, kotliće, viljuške i kadionike;
sav mu je ovaj pribor načinio od tuča. **4** Za žrtvenik zatim načini
rešetku u obliku mrežice od tuča ispod izbočine; zahvaćala mu
je do sredine. **5** Salije četiri koluta na četiri ugla tučane rešetke
da služe kao kvake za motke. **6** Motke načini od bagremova
drva pa ih obloži tučem. **7** Onda provuče motke kroz kolutove
na objema stranama žrtvenika da se na njima nosi. Napravio
ga je šuplja - od dasaka. **8** A zatim, od zrcala žena koje su
posluživale na vratima Šatora sastanka, načini tučani umivaonik
i tučani stalak za nj. **9** Onda načini dvorište. Na južnoj strani
dvorišta bijahu zavjese od prepredenog lana, stotinu lakata
duge. **10** Njihovih dvadeset stupova sa dvadeset podnožja bilo
je od tuča, dok su kuke na stupovima i njihove šipke bile od
srebra. **11** Od stotinu lakata bile su zavjese i sa sjeverne strane.
Njihovih dvadeset stupova sa dvadeset podnožja bilo je od
tuča, dok su kuke na stupovima i njihove šipke bile od srebra.
12 Sa zapadne strane bijahu zavjese od pedeset lakata, sa
deset stupova i deset njihovih podnožja. Kuke su na stupovima
i njihove šipke bile od srebra. **13** Sprijeda, s istoka, zavjese
od pedeset lakata. **14** S jedne strane vrata zavjese su bile
petnaest lakata, sa tri stupca i njihova tri podnožja. **15** Tako i s
druge strane - dakle, na obje strane dvorišnih vrata - bile su
zavjese od petnaest lakata, sa tri stupca i njihova tri podnožja.
16 Sve su zavjese oko dvorišta bile od prepredenog lana. **17**
Podnožja za stupove bila su od tuča, a kuke na stupovima i
njihove šipke od srebra. Vrhovi stupova bili su srebrom obloženi.
Sve šipke na dvorišnim stupovima bijahu od srebra. **18** Zavjesa
na dvorišnim vratima - izvezena - bila je od ljubičastog, crvenog
i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana. Dvadeset je lakata
bila duga; visoka, po širini, pet lakata kao i dvorišne zavjese. **19**

Bila su četiri njihova stupa sa četiri podnožja od tuča. Kuke na
stupovima bile su od srebra. Vrhovi stupova bili su srebrom
obloženi, a njihove šipke bile su srebrne. 20 Svi kočići unutar
Prebivališta bili su od tuča. 21 To je popis stvari za Prebivalište
- Prebivalište Svjedočanstva, koji je sastavljen na zapovijed
Mojsijevu trudom levita pod vodstvom Itamara, sina svećenika
Arona. 22 Besalel, Urijev sin, iz koljena Hurova od plemena
Judina napravio je sve što je Jahve Mojsiju naredio. 23 S njim
je bio Oholiab, sin Ahisamakov, iz plemena Danova, rezbar,
krojač i vezilac za ljubičasto, crveno i tamnocrveno predivo
i prepredeni lan. 24 Sve zlato što je utrošeno u radove oko
Svetišta - zlato posvećeno prinosom - iznosilo je: dvadeset
i devet talenata i sedam stotina trideset šekela u hramskim
šekelima. 25 A srebro, sabrano prigodom upisivanja zajednice -
26 to jest beku po glavi, odnosno pola šekela prema hramskom
šekelu, od svakoga koji je bio upisan, od dvadeset godina pa
naprijed - iznosilo je: stotinu talenata i tisuću sedam stotina
sedamdeset i pet šekela u hramskim šekelima. Bilo je upisanih:
šest stotina tri tisuće i petsto pedeset. 27 Stotinu talenata srebra
otišlo je za salijevanje podnožja Svetištu i zavjesi: sto podnožja
od sto talenata - talenat za podnožje. 28 A od tisuću sedam
stotina sedamdeset i pet šekela načinio je kuke za stupove,
obložio njihove vrhove i napravio šipke za njih. 29 Tuč od žrtve
prikaznice iznosio je sedamdeset talenata i dvije tisuće četiri
stotine šekela. 30 Od njega je načinio: podnožja za ulaz u Šator
sastanka, žrtvenik od tuča s njegovom tučanom rešetkom i sav
pribor za žrtvenik; 31 dalje, podnožja oko dvorišta, podnožja
za dvorišni ulaz; sve kočiće za Prebivalište i sve kočiće oko
dvorišta.

39 Od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva naprave
lijepo izrađeno ruho za službu u Svetištu; naprave svetu
odjeću Aronu, kako je Jahve naredio Mojsiju. 2 Oplećak
naprave od zlata, ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva
i prepredenog lana. 3 Skuju zlatne pločice, a onda ih na niti
izrežu da ih vještački uvezu u ljubičasto, crveno i tamnocrveno
predivo i prepredeni lan. 4 Za oplećak naprave poramenice
koje su bile s njim sastavljene na svoja dva kraja; 5 tkanica što
je na njemu stajala bila je napravljena od zlata, ljubičastog,
crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana kao i on, i
u jednome komadu s njim, kako je Jahve naredio Mojsiju. 6
Kamenje oniksa optoče obrubom od zlata. Na njima su, kao
što se režu pečati, bila urezana imena Izraelovih sinova. 7
Njih stave na poramenice oplećka da budu spomen-kamenje
sinovima Izraelovim, kako je Jahve naredio Mojsiju. 8 I naprsnik
izrade radovima vještaka kao i oplećak: od zlata, ljubičastog,
crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana. 9 Naprsnik
načiniše četverouglast, dvostruk; bio je pedalj dug, pedalj širok,
a predvostručen. 10 Umetnu u nj četiri reda dragulja. Prvi red
bijaše od rubina, topaza i alema; 11 drugi red od smaragda,
safira i ametista; 12 treći red od hijacinta, ahata i leca; 13
a četvrti red od krizolita, oniksa i jaspisa. Sve je bilo zlatom
obrubljeno. 14 Na kamenima su bila imena Izraelovih sinova.
Na broj ih je bilo dvanaest, kao i njihovih imena. Bila su urezana
kao i pečati - svaki kamen s imenom jednoga od dvanaest
plemena. 15 Za naprsnik naprave lančiće od čistoga zlata kao
zasukane uzice. 16 Naprave zatim dva zlatna okvira i dva
zlatna kolutića pa pričvrste oba kolutića za dva gornja ugla
naprsnika. 17 Sad privežu ovdje zasukane uzice od zlata za
dva kolutića što su bila pričvšćena za uglove naprsnika. 18
Druga dva kraja zasukanih uzica pričvrste za dva okvira. Tako
ih povežu za poramenice oplećka sprijeda. 19 Potom načine
dva zlatna kolutića pa ih pričvrste za dva kraja naprsnika uz
nutarnji rub, okrenut prema oplećku. 20 Još naprave dva zlatna
kolutića te ih pričvrste za donji, prednji kraj poramenice oplećka,
pokraj mjesta gdje se veže, povrh tkanice oplećka. 21 Svežu
kolutiće naprsnika s kolutićima oplećka modrom vrpcom, tako da
naprsnik stoji nad tkanicom oplećka i da se s oplećka ne mogne
odvojiti, kako je Jahve Mojsiju naredio. 22 Naprave i ogrtač
za oplećak, sav satkan od ljubičastog prediva. 23 U sredini je
ogrtača bio prorez kao otvor na oklopu, prorez naokolo opšiven,
da se ogrtač ne podere. 24 O donjem rubu ogrtača načine šipke
od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog
lana. 25 A načine i zvonca od čistog zlata, pa zvonca privežu
među šipke; sve naokolo donjeg ruba ogrtača između šipaka:
26 zvonce pa šipak, zvonce pa šipak okolo donjeg ruba ogrtača
za vršenje službe, kako je Jahve naredio Mojsiju. 27 Zatim
od otkanog lana načine košulje Aronu i njegovim sinovima;
28 a naprave i mitru od lana i kape od lana; platnene gaće
načine od prepredenog lana. 29 I pasovi su bili od prepredenog
lana i od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva, iglama
izvezeni, kako je Jahve Mojsiju naredio. 30 Načine i ploču,
sveti vijenac, od čistoga zlata i na njoj urežu natpis kako se
urezuje na pečatnome prstenu: “Posvećen Jahvi.” 31 Za nju
privežu modru vrpcu da je mogu svezati na vrhu mitre, kako je
Jahve naredio Mojsiju. 32 Tako su bili završeni svi radovi na
Prebivalištu, Šatoru sastanka. Izraelci su sve načinili onako
kako je Jahve Mojsiju naredio da načine. 33 Onda donesu
Mojsiju Prebivalište, Šator i sav njegov pribor: njegove kuke,
njegove trenice, njegove priječnice, njegove stupove i njegova
podnožja; 34 pokrov od učinjenih ovnujskih koža, pokrov od finih
koža, zavjesu za zaklon; 35 Kovčeg svjedočanstva s njegovim
motkama i Pomirilištem; 36 stol i sav njegov pribor, prinesene
hljebove, 37 svijećnjak od čistoga zlata s njegovim svijećama -
svijeće već u red stavljene - i sav njegov pribor i ulje za svjetlo;
38 zlatni žrtvenik, ulje za pomazanje, miomirisni tamjan i zavjesu
za ulaz Šatora; 39 žrtvenik od tuča s tučanom rešetkom; njegove
motke i sav njegov pribor; umivaonik i njegov stalak; 40 zavjese
za dvorište; njihove stupove i njihova podnožja, zavjesu za
dvorišni ulaz, njegova užeta i njihove kočiće - sav pribor za
službu u Prebivalištu, za Šator sastanka; 41 lijepo izrađeno ruho
za službu u Svetištu - svetu odjeću za svećenika Arona i odijela
za svećeničku službu njegovih sinova. 42 Upravo kako je Jahve
Mojsiju naredio, tako su Izraelci sav posao obavili. 43 Mojsije
pregleda sve radove i utvrdi da su ih dovršili: kako je Jahve
naredio, onako su ih i napravili. I Mojsije ih blagoslovi.

40 Reče Jahve Mojsiju: 2 “Na prvi dan prvoga mjeseca
podigni Prebivalište, Šator sastanka. 3 Ondje postavi
Kovčeg svjedočanstva, onda Kovčeg zakloni zavjesom. 4
Potom unesi stol i što na nj spada poredaj; unesi i svijećnjak
i svijeće mu pripremi. 5 A zlatni žrtvenik za kađenje postavi

pred Kovčeg svjedočanstva. Onda objesi zastor nad ulazom
u Prebivalište. **6** Stavi žrtvenik za žrtve paljenice pred ulaz
Prebivališta, Šatora sastanka. **7** Između Šatora sastanka i
žrtvenika smjesti umivaonik i u nj nalij vode. **8** Naokolo napravi
dvorište i objesi zastor nad dvorišnim ulazom. **9** Zatim uzmi
ulja za pomazanje pa pomaži Prebivalište i sve što je u njemu;
posveti ga i sav njegov pribor, pa će svetim postati. **10** Pomaži
potom žrtvenik za žrtve paljenice i sav njegov pribor; posveti
žrtvenik i presvetim će žrtvenik postati. **11** Pomaži umivaonik s
njegovim stalkom: posveti ga! **12** Dovedi zatim Arona i njegove
sinove na ulaz Šatora sastanka pa ih operi vodom. **13** Stavi
onda na Arona posvećenu odjeću; pomaži ga i posveti da mi
služi kao svećenik. **14** Dovedi i njegove sinove, na njih stavi
košulje **15** i pomaži ih, kako si pomazao i njihova oca, da mi
služe kao svećenici. Njihovo pomazanje neka ih uvede u vječno
svećenstvo u sve njihove naraštaje." **16** Tako Mojsije učini.
Kako mu je Jahve naredio, sve je tako i učinio. **17** Prvoga dana
prvoga mjeseca druge godine Prebivalište bi podignuto. **18**
Ovako Mojsije namjesti Prebivalište: razmjesti njegova podnožja,
onda uspravi njegove trenice, zatim postavi priječnice i podiže
stupove. **19** Zatim raspne Šator nad Prebivalište, a povrh njega
stavi pokrov Šatora, kako je Jahve Mojsiju naredio. **20** Uze
onda Svjedočanstvo i stavi ga u Kovčeg; na Kovčeg postavi
motke; onda stavi Pomirilište ozgo na Kovčeg. **21** Potom unese
Kovčeg u Prebivalište; objesi zavjesu za zaklon. Tako zastre
Kovčeg svjedočanstva, kako je Jahve i naredio Mojsiju. **22** Zatim
postavi stol u Šator sastanka, Prebivalištu sa sjeverne strane,
ali izvan zavjese. **23** Po njemu poreda kruhove pred Jahvom,
kako je Jahve naredio Mojsiju. **24** Onda smjesti svijećnjak u
Šator sastanka naprama stolu, na južnoj strani Prebivališta. **25** I
postavi svjetiljke pred Jahvom, kako je Jahve naredio Mojsiju.
26 Zlatni žrtvenik smjesti u Šator sastanka, pred zavjesu. **27**
Na njemu zapali miomirisnog tamjana, kako je Jahve naredio
Mojsiju. **28** Poslije toga stavi zavjesu na ulaz u Prebivalište. **29**
Kod ulaza u Prebivalište, u Šator sastanka, postavi žrtvenik za
žrtve paljenice. Na njemu prinese žrtvu paljenicu i žrtvu od žita,
kako je Jahve naredio Mojsiju. **30** Između Šatora sastanka i
žrtvenika smjesti umivaonik pa u nj ulije vode za pranje. **31** Iz
njega su Mojsije, Aron i njegovi sinovi prali svoje ruke i svoje
noge. **32** A prali su se kad su ulazili u Šator sastanka i kad
su pristupali k žrtveniku, kako je Jahve naredio Mojsiju. **33**
Napokon Mojsije napravi dvorište oko Prebivališta i žrtvenika i
postavi zavjesu na dvorišnim vratima. Tako Mojsije završi taj
posao. **34** A onda oblak prekri Šator sastanka i slava Jahvina
ispuni Prebivalište. **35** Mojsije nije mogao ući u Šator sastanka
zbog oblaka koji je na njemu stajao i slave Jahvine koja je
ispunjala Prebivalište. **36** Sve vrijeme njihova putovanja, kad
god bi se oblak digao s Prebivališta, Izraelci bi krenuli; **37** ali
ako se oblak ne bi digao, ni oni ne bi na put polazili sve do dana
dok se ne bi digao. **38** Jer sve vrijeme njihova putovanja oblak
Jahvin danju stajaše nad Prebivalištem, a noću bi se u oblaku
pojavila vatra vidljiva svemu domu Izraelovu.

Levitski zakonik

1 Zovnu Jahve Mojsija te mu iz Šatora sastanka reče: **2** "Govori Izraelcima i kaži im: 'Kad tko od vas želi prinijeti
Jahvi žrtvu od stoke, prinijet će je ili od krupne ili od sitne stoke. **3** Ako njegov prinos za žrtvu paljenicu bude od krupne stoke,
neka prinese muško bez mane. Neka ga dovede k ulazu u Šator sastanka da pred Jahvom bude primljen. **4** Neka stavi svoju
ruku na glavu žrtve paljenice da mu za njegovo ispaštanje bude primljena. **5** Neka zatim zakolje junca pred Jahvom. A Aronovi
sinovi, svećenici, neka prinesu krv. Neka njome zapljusnu sve strane žrtvenika koji stoji pred ulazom u Šator sastanka. **6**
Potom neka se žrtva sadre i rasiječe na dijelove. **7** Neka sinovi Aronovi, svećenici, nalože vatru na žrtveniku i na vatru metnu
drva. **8** Neka zatim sinovi Aronovi, svećenici, naslažu dijelove, s glavom i lojem, na drva što su na vatri na žrtveniku. **9** Drobina i
noge neka se operu u vodi. A onda neka svećenik sve sažeže u kad na žrtveniku. To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi
na ugodan miris.' **10** Ako bi htio prinijeti za žrtvu paljenicu od sitne stoke - od ovaca ili koza - neka prinese muško bez mane.
11 Neka ga zakolje pred Jahvom, na žrtveniku sa sjeverne strane. Neka zatim Aronovi sinovi, svećenici, zapljusnu žrtvenik
krvlju sa svih strana. **12** Potom neka je rasijeku na dijelove, a svećenik neka ih, s glavom i lojem, naslaže na drva što su na
vatri na žrtveniku. **13** Drobina i noge neka se operu u vodi. Onda svećenik neka sve prinese i na žrtveniku sažeže. To je žrtva
paljenica, žrtva paljena Jahvi na ugodan miris. **14** Ako bi hto prinijeti Jahvi ptice kao žrtvu paljenicu, neka onda prinese grlicu
ili golubića. **15** Neka ga svećenik prinese k žrtveniku i, zavrnuvši mu vratom, otkine glavu i na žrtveniku sažeže. Zatim neka mu
krv iscijedi žrtveniku sa strane. **16** Neka mu gušu i perje ukloni i pobaca ih na istočnu stranu žrtvenika, na mjesto za otpatke. **17**
Neka ga raspori duž obaju krila, ali neka ih ne rastavlja. Onda neka ga svećenik na žrtveniku sažeže na drvima što su na vatri.
To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi na ugodan miris."

2 "Kad tko želi prinijeti Jahvi žrtvu prinosnicu, neka njegov
dar bude od najboljeg brašna; neka ga polije uljem i na nj
stavi tamjana. **2** Neka ga onda donese Aronovim sinovima,
svećenicima. Zatim neka zagrabi šaku od toga brašna i ulja i
sav tamjan, pa neka svećenik na žrtveniku to sažeže u kad za
spomen-žrtvu. To je žrtva paljena Jahvi na ugodan miris. **3** A što
od žrtve prinosnice ostane, neka pripadne Aronu i njegovim
sinovima - najsvetije od žrtava Jahvi paljenih. **4** Ako za žrtvu
prinosnicu želiš prinijeti tijesta pečena u peći, neka to budu
beskvasne pogače od najboljeg brašna, zamiješene u ulju, ili
beskvasne prevrte uljem namazane. **5** Ako tvoj dar bude žrtva
prinosnica pečena na tavi, neka bude od najboljeg brašna,
neukvasana i u ulju zamiješena. **6** U komade je izlomi i po
njima ulja polij: žrtva je to prinosnica. **7** Bude li tvoja prinosnica
kuhana u kotluši, neka bude od najboljeg brašna, pripravljena s
uljem. **8** Donosi Jahvi žrtvu prinosnicu tako pripravljenu! Neka
se preda svećeniku, a on će je polagati na žrtvenik. **9** Neka
svećenik odvoji od žrtve prinosnice dio kao spomen-žrtvu, pa
neka ga sažeže u kad na žrtveniku - kao žrtvu paljenu Jahvi
na ugodan miris! **10** A što od žrtve prinosnice ostane, neka
pripadne Aronu i njegovim sinovima - najsvetije od žrtava Jahvi
paljenih. **11** Nikakva žrtva prinosnica koju budeš prinosio Jahvi
neka ne bude priređivana s kvasom, jer ne smiješ u kad sažigati
ni kvasa ni meda kao žrtvu paljenicu. **12** Prinosite ih Jahvi kao
prvine plodova, ali neka se sa žrtvenika ne viju na ugodan miris.
13 Svaku svoju žrtvu prinosnicu posoli. Ne ostavljaj svoje žrtve
prinosnice bez soli Saveza sa svojim Bogom: sa svakim svojim
prinosom prinesi i sol. **14** Ako prinosiš Jahvi žrtvu prinosnicu od
prvina, prinesi tu žrtvu od prvina svojih plodova u obliku klasa
pržena na vatri ili brašna od samljevenog zrnja. **15** Dodaj još
ulja i na nju stavi tamjana. To je žrtva prinosnica. **16** Onda neka
svećenik sažeže u kad za spomen-žrtvu dio kruha i ulja i sav
tamjan kao žrtvu Jahvi paljenu."

3 "Ako tko prinosi žrtvu pričesnicu te ako prinosi goveče -
žensko ili muško - neka je bez mane što prinosi pred Jahvom.
2 Neka stavi svoju ruku na glavu svoje žrtve i zakolje je na
ulazu u Šator sastanka. Neka zatim Aronovi sinovi, svećenici,
zapljusnu krvlju sve strane žrtvenika. **3** Od žrtve pričesne, kao
žrtvu paljenu, neka prinese loj što omotava drobinu, sav loj
što je oko drobine; **4** oba bubrega i loj što je na njima i na
slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega s bubrezima izvadi.
5 Zatim neka Aronovi sinovi te dijelove sažegu na žrtveniku sa
žrtvom paljenicom koja bude na drvima na vatri. To neka je
žrtva paljena Jahvi na ugodan miris. **6** Ako tko prinosi za žrtvu
pričesnicu od sitne stoke Jahvi, neka prinese bez mane, bilo
muško ili žensko. **7** Ako na dar prinosi ovcu, neka je prinese
pred Jahvom. **8** Neka stavi svoju ruku na glavu svoje žrtve i
neka je zakolje pred Šatorom sastanka. Zatim neka Aronovi
sinovi zapljusnu njezinom krvlju sve strane žrtvenika. **9** Od žrtve
pričesnice neka prinesu žrtvu paljenu Jahvi: njezin loj, cio pretili
rep, otkinuvši ga tik uz hrptenjaču; loj što omotava drobinu, sav
loj što je oko drobine; **10** oba bubrega i loj što je na njima i na
slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega s bubrezima izvadi.
11 Onda neka svećenik to sažeže na žrtveniku u kad - kao hranu
vatre u čast Jahvi. **12** Ako li prinosi kozu, neka je prinese pred
Jahvom: **13** neka stavi svoju ruku na glavu svoje žrtve i neka
je zakolje pred Šatorom sastanka. Neka zatim Aronovi sinovi
zapljusnu njezinom krvlju sve strane žrtvenika. **14** Onda neka od
nje prinese, kao paljenu žrtvu Jahvi, loj što omotava drobinu, sav
loj što je oko drobine; **15** oba bubrega i loj što je na njima i na
slabinama; pa privjesak s jetre; neka i njega s bubrezima izvadi.
16 Onda neka ih svećenik sažeže na žrtveniku - žrtvu paljenu
Jahvi na ugodan miris. Sav loj pripada Jahvi. **17** Neka ovo bude
zakon za sva vremena svim vašim naraštajima u kojem god
mjestu budete boravili: nipošto ne smijete jesti ni loja ni krvi."

4 Jahve reče Mojsiju: **2** "Ovako kaži Izraelcima: 'Ako se tko
nehotice ogriješi o bilo koju Jahvinu zapovijed te učini što je
zabranjeno činiti: **3** Bude li to pomazanjem posvećeni svećenik
koji pogriješi i navuče tako krivnju na narod, onda za grijeh
koji učini neka prinese Jahvi jedno grlo krupne stoke, jednoga
junca bez mane, kao žrtvu okajnicu. **4** Neka junca dovede pred
Jahvu do ulaza u Šator sastanka; neka juncu na glavu položi
svoju ruku i onda junca zakolje pred Jahvom. **5** Zatim neka

pomazanjem posvećeni svećenik uzme krvi od junca i donese
je u Šator sastanka. 6 Onda neka svećenik zamoči svoj prst
u krv i tom krvlju neka sedam puta poškropi prednju stranu
zavjese Svetišta, pred Jahvom. 7 Potom neka svećenik stavi te
krvi na rogove žrtvenika za miomirisni kad koji se dimi pred
Jahvom u Šatoru sastanka. Svu ostalu krv od junca neka izlije
podno žrtvenika za žrtve paljenice što se nalazi na ulazu u
Šator sastanka. 8 Iz junca što ga prinosi kao žrtvu okajnicu
neka izvadi: loj što omotava drobinu, sav loj što je oko drobine;
9 oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama, privjesak s
jetre; neka i njega izvadi s bubrezima; 10 onako kako se uzima
dio iz vola žrtve pričesnice. Neka ih zatim svećenik sažeže u
kad na žrtveniku za žrtve paljenice. 11 Kožu od junca, sve meso
od njega, njegovu glavu, njegove noge, drobinu i njegovu nečist
12 - svega junca - neka iznese na čisto mjesto izvan tabora
gdje se pepeo izasiplje i neka ga spali na vatri od drva; tu na
pepelu neka se junac spali.'" 13 "Ako sva izraelska zajednica
nehotično pogriješi počinivši štogod što je Jahve zabranio pa
tako postanu krivi a ne budu svjesni krivnje, 14 onda, kad se
sazna za učinjeni prijestup, neka zajednica prinese jedno grlo
krupne stoke - jednoga junca bez mane - kao žrtvu okajnicu.
Neka ga dovedu pred Šator sastanka. 15 Tu pred Jahvom neka
starješine zajednice polože svoje ruke juncu na glavu. Neka se
onda junac zakolje pred Jahvom. 16 Neka zatim pomazanjem
posvećeni svećenik donese krvi od junca u Šator sastanka; 17
neka svećenik zamoči svoj prst u krv i sedam puta poškropi
prednju stranu zavjese, pred Jahvom. 18 Neka zatim stavi
krvi na rogove žrtvenika koji se nalazi pred Jahvom u Šatoru
sastanka. Svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika za žrtve
paljenice što se nalazi na ulazu u Šator sastanka. 19 S junca
neka skine sav loj i sažeže ga u kad na žrtveniku. 20 I s juncem
neka uradi kako je uradio s onim juncem žrtve okajnice - tako
neka učini i s tim. I pošto svećenik nad članovima zajednice
izvrši obred pomirenja, bit će im oprošteno. 21 Neka odnese
junca izvan tabora i spali ga kako je spalio i prvoga junca. To
je žtrva za prijestup zajednice." 22 "Ako nehotično pogriješi
glavar i učini štogod što je Jahve, Bog njegov, zabranio i tako
sagriješi, 23 onda, kad ga obznane o prijestupu koji je počinio,
neka kao svoj prinos donese muško jare bez mane. 24 Položivši
svoju ruku jaretu na glavu, neka ga zakolje na mjestu gdje
se kolju pred Jahvom žrtve paljenice. To je žrtva okajnica. 25
Svećenik neka uzme na svome prstu krvi od žrtve okajnice pa je
stavi na rogove žrtvenika za žrtve paljenice. A svu ostalu krv
neka izlije podno žrtvenika za žrtve paljenice. 26 Sav loj neka
sažeže u kad na žrtveniku kao i loj sa žrtve pričesnice. Neka
tako svećenik nad glavarom izvrši obred pomirenja za njegov
grijeh, pa će mu biti oprošteno." 27 "Ako tko od običnoga puka
nehotično pogriješi učinivši štogod što je Jahve zabranio i tako
sagriješi, 28 onda, kad ga obznane o prijestupu koji je počinio,
neka kao svoj prinos za grijeh koji je počinio donese žensko jare
bez mane. 29 Neka stavi svoju ruku na glavu okajnice i zakolje
žrtvu okajnicu na mjestu za žrtve paljenice. 30 Neka svećenik
uzme krvi na svome prstu pa je stavi na rogove žrtvenika za
žrtve paljenice. A svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika.
31 Neka zatim izvadi sav njezin loj kao što se vadi loj iz žrtve
pričesnice; neka ga onda svećenik sažeže u kad na žrtveniku
kao ugodan miris Jahvi. Kad svećenik izvrši nad tim čovjekom
obred pomirenja, bit će mu oprošteno. 32 Ako bi tko htio dovesti
janje kao žrtvu okajnicu, neka dovede žensko bez mane. 33
Položivši svoju ruku na glavu žrtve okajnice, neka je zakolje kao
žrtvu okajnicu na mjestu gdje se kolju žrtve paljenice. 34 Neka
onda svećenik uzme krvi od žrtve okajnice na svome prstu pa je
stavi na rogove žrtvenika za žrtve paljenice. A svu ostalu krv
neka izlije podno žrtvenika. 35 Neka zatim izvadi sav njezin loj
kao što se vadi loj iz žrtve pričesnice. Neka to svećenik sažeže
u kad povrh žrtava paljenih Jahvi u čast. Neka tako svećenik
izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja za grijeh koji je počinio,
pa će mu biti oprošteno."

5 "Zgriješi li tko tako što čuje riječi proklinjanja a odbije da
svjedoči iako je mogao biti svjedokom jer je ili sam vidio ili
doznao pa tako nosi krivnju na sebi; 2 ili ako tko dirne kakav
nečist predmet, strv nečiste zvijeri, strv nečista živinčeta ili strv
nečista puzavca - i u neznanju postane nečist i odgovoran; 3 ili
kad se tko dotakne nečistoće čovječje, bilo to što mu drago od
čega se nečistim postaje i toga ne bude svjestan, kad dozna,
biva odgovoran; 4 nadalje, kad tko nepromišljeno izusti zakletvu
na dobro ili zlo - na što se već čovjek nepromišljeno zaklinje
- i toga ne bude svjestan, onda, kad dozna, biva odgovoran;
5 ako, dakle, tko postane odgovoran u bilo čemu od toga,
neka prizna počinjeni grijeh. 6 I neka prinese Jahvi kao žrtvu
naknadnicu za počinjeni grijeh jednu ženku od sitne stoke,
janje ili kozle, kao žrtvu okajnicu. Neka svećenik izvrši nad njim
obred pomirenja koji će ga osloboditi od njegova grijeha." 7
"Ako mu sredstva ne dopuštaju da pribavi glavu sitne stoke,
neka Jahvi, kao naknadnicu za počinjeni grijeh, prinese dvije
grlice ili dva golubića; jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao
žrtvu paljenicu. 8 Neka ih donese svećeniku, a on neka najprije
prinese ono što je određeno kao žrtva okajnica. Stisnuvši ga
za vrat, neka mu slomi šiju, ali neka glave ne otkida. 9 Neka
krvlju žrtve poškropi žrtvenik sa strane, a ostatak krvi neka se
iscijedi podno žrtvenika. To je žrtva okajnica. 10 Onda neka
drugo prinese kao žrtvu paljenicu prema propisu. Neka tako
svećenik nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja za grijeh
koji je počinio, i bit će mu oprošteno. 11 Ako mu sredstva ne
dopuštaju da pribavi dvije grlice ili dva golubića, neka Jahvi, u
zadovoljštinu za počinjeni grijeh, prinese jednu desetinu efe
njaboljeg brašna. Ulja u nj neka ne ulijeva niti na nj tamjana
stavlja jer je žrtva okajnica. 12 Kada to donese svećeniku, neka
svećenik zagrabi punu pregršt kao spomen-žrtvu i na žrtveniku
sažeže u čast Jahvi povrh paljenih žrtava. To je žrtva okajnica.
13 Neka tako svećenik izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja
za grijeh koji je počinio u bilo kojem od tih slučajeva, pa će mu
biti oprošteno. Ono ostalo neka pripadne svećeniku kao i od
žrtve prinosnice." 14 Još reče Jahve Mojsiju: 15 "Ako tko počini
pronevjerenje ogriješivši se nehotično o svete stvari Jahvine,
neka za naknadu, kao žrtvu naknadnicu, prinese Jahvi, iz svoga
stada, ovna bez mane, vrijedna - po tvojoj procjeni - najmanje
dva šekela srebra - prema cijeni hramskog šekela. 16 Neka
nadoknadi koliko se ogriješio o svete stvari i tome doda još
petinu i neka dadne svećeniku. Neka svećenik nad njim izvrši

obred pomirenja ovnom žrtve naknadnice, i bit će mu oprošteno.
17 Ako tko i ne znajući pogriješi i učini štogod što je Jahve
zabranio, kriv je, pa neka snosi posljedice svoje krivnje. 18
Neka svećeniku dovede za naknadnicu iz svoga stada ovna bez
mane, prema tvojoj procjeni. Neka svećenik nad tim čovjekom
izvrši obred pomirenja za pogrešku što je počinio u neznanju, i
bit će mu oprošteno. 19 To je žrtva naknadnica; on je doista bio
odgovoran Jahvi."

6 Jahve još reče Mojsiju: 2 "Kad se tko ogriješi i počini
pronevjeru prema Jahvi prevarivši svoga bližnjega u pologu
ili pohrani, a tako i krađom ili iskorištavanjem svoga bližnjega; 3
ili, nađe li što je bilo izgubljeno pa slaže i krivo se zakune u
bilo kojem grijehu što ga čovjek može učiniti; 4 ako tko tako
pogriješi i kriv postane, onda ono što je krađom oduzeo ili što je
iskorištavanjem namakao; ili polog što mu je bio povjeren; ili
izgubljenu stvar što ju je našao; 5 ili ono za što se bio krivo
zakleo - neka u cijelosti vrati i, dodavši tome petinu, neka dadne
onome kome pripada istoga dana kad spozna svoju krivnju.
6 Neka potom svećeniku za naknadu, kao žrtvu naknadnicu
Jahvi, dovede iz svog stada jednoga ovna bez mane, prema
tvojoj procjeni, 7 a svećenik neka nad tim čovjekom izvrši obred
pomirenja pred Jahvom, i bit će mu oprošteno, ma kakvo bilo
nedjelo kojega je krivac." 8 Jahve još reče Mojsiju: 9 "Naredi
Aronu i njegovim sinovima: 'Ovakav je obred za žrtvu paljenicu:
žrtva paljenica neka ostane na žeravi na žrtveniku svu noć
do jutra; i vatra neka neprestano gori na žrtveniku. 10 Neka
svećenik stavi na se lanenu košulju, na svoje tijelo neka navuče
lanene gaće; zatim neka zgrne zamašćeni pepeo u što je vatra
pretvorila žrtvu paljenicu na žrtveniku i neka ga stavi pokraj
žrtvenika. 11 Potom neka svuče svoje ruho i na se obuče drugo
te neka odnese zamašćeni pepeo na čisto mjesto izvan tabora.
12 Vatra na žrtveniku mora uvijek gorjeti; ne smije se gasiti. Neka
svako jutro svećenik na nju naloži drva i onda na nju naslaže
žrtvu paljenicu. Tu neka u kad sažiže loj sa žrtava pričesnica. 13
Neka na žrtveniku trajno gori vatra; neka se ne gasi.'" 14 "Ovo
je obred za žrtvu prinosnicu: neka je Aronovi sinovi pronose
u nazočnosti Jahve pred žrtvenikom. 15 Pošto jedan od njih
zagrabi pregršt najboljeg brašna i ulja sa žrtve prinosnice i
sav tamjan što bude na njoj, pošto to sažeže na žrtveniku kao
spomen-žrtvu, ugodan miris Jahvi, 16 neka ostatak u obliku
beskvasnih kruhova pojedu Aron i njegovi sinovi; neka ga jedu
na posvećenu mjestu - u dvorištu Šatora sastanka. 17 Neka se
ne peče s kvascem. To je dio žrtava meni paljenih što im ga ja
dajem - dio najsvetiji, jednako kao i žrtva okajnica i kao žrtva
naknadnica. 18 Svaki muškarac Aronova potomstva može jesti
taj dio od žrtava paljenih Jahvi, i to je vječni zakon za sve vaše
naraštaje: i tko ih se god dotakne, bit će posvećen." 19 Jahve
još reče Mojsiju: 20 "Neka Aron i njegovi sinovi na dan svoga
pomazanja prinesu Jahvi ovaj prinos: desetinu efe najboljeg
brašna kao redovitu žrtvu prinosnicu, polovinu ujutro, a polovinu
uvečer. 21 Neka bude pripravljena u tavi na ulju. Donesi je dobro
namočenu i prinesi Jahvi kao ugodan miris, kao žrtvu prinosnicu
od više komada. 22 Neka je tako pripravi svećenik koji od
njegovih sinova bude pomazan da ga naslijedi. To je vječni
zakon. Neka se ta žrtva Jahvi sva sažeže! 23 Svaka svećenička
žrtva prinosnica treba da bude posve spaljena; neka se od nje
ne jede." 24 Još reče Jahve Mojsiju: 25 "Kaži Aronu i njegovim
sinovima: 'Ovo je obred žrtvovanja za grijeh: žrtva okajnica
neka se zakolje pred Jahvom na mjestu gdje se kolje žrtva
paljenica - presveta je! 26 Svećenik koji prinosi tu žrtvu okajnicu
neka od nje i jede; neka se ona jede na posvećenu mjestu,
u dvorištu Šatora sastanka. 27 Tko se god dotakne njezina
mesa bit će posvećen; ako krv poštrapa odijelo, poštrapani dio
neka se ispere na posvećenu mjestu. 28 A posuda od ilovače u
kojoj bude meso kuhano neka se razbije; a ako bude kuhano
u posudi od tuča, neka se istare i vodom ispere. 29 Svaki
muški od svećeničke loze može od nje jesti - presveta je! 30 Ali
nijedna žrtva okajnica od koje je krv donesena u Šator sastanka
za obred pomirenja u Svetištu neka se ne jede, nego na vatri
spali.'"

7 "Ovo je obred za žrtvu naknadnicu. 2 Nadasve je sveta!
Neka se žrtva naknadnica zakolje na mjestu gdje se kolju
žrtve paljenice, a njezinom krvlju neka svećenik zapljusne sve
strane žtrvenika. 3 Zatim neka prinese sav loj s nje: pretili
rep, loj što omotava drobinu, 4 oba bubrega i loj što je na
njima i na slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega izvadi s
bubrezima! 5 Neka ih svećenik sažeže na žrtveniku kao žrtvu u
čast Jahvi paljenu. To je žrtva naknadnica. 6 Svaki muški od
svećeničke loze može od nje jesti. Neka je jedu na posvećenu
mjestu - presveta je! 7 Kakva je žrtva okajnica, takva je i žrtva
naknadnica; jedno je pravilo za njih: neka pripadne svećeniku
koji njome vrši obred pomirenja. 8 Tako isto koža od žrtve koju
tko preda svećeniku da bude prinesena za žrtvu paljenicu neka
pripadne svećeniku. 9 Nadalje, svaka žrtva prinosnica što bude
pečena u peći, kao i svaka što bude zgotovljena u kotluši ili
na tavi, neka pripadne svećeniku koji je prinosi. 10 A svaka
žrtva prinosnica, zamiješena s uljem ili nasuho, neka pripadne
svim Aronovim sinovima bez razlike!" 11 "Ovo je obred za žrtvu
pričesnicu koja će se prinositi Jahvi. 12 Ako se prinosi u zahvalu,
neka se zajedno sa žrtvom zahvalnicom prinesu i beskvasne
pogače uljem zamiješene; beskvasne prevrte uljem namazane i
kolači od najboljeg brašna, zamiješeni uljem. 13 Ovaj prinos,
nadopunjen kolačima od ukvasanoga tijesta, neka se prinosi
zajedno sa žrtvom pričesnicom u zahvalu. 14 Od svake ovakve
žrtve neka se prinese po jedan kolač na dar Jahvi. To neka
bude za svećenika koji zapljuskuje krv od žrtve pričesnice. 15 A
meso žrtve pričesnice neka se pojede istoga dana kad bude
žrtvovana; neka se od nje ne ostavlja ništa za sutradan. 16 A
bude li prinos žrtva zavjetnica ili žrtva dragovoljna, neka se jede
na dan kad se žrtva prinosi. Što ostane od nje neka se jede
sutradan. 17 A što još mesa od žrtve preteče, neka se treći dan
na vatri spali." 18 "Ako bi tko jeo meso žrtve pričesnice i treći
dan, žrtva neće biti primljena niti će onome koji je prinosi biti
uračunata. To je meso kvarno, i onaj koji od toga jede neka i
posljedice krivnje snosi! 19 Meso koje se dotakne bilo čega
nečista neka se ne jede nego na vatri spali! Inače, tko je god
čist može jesti meso. 20 A tko bi nečist jeo mesa od žrtve
pričesnice što je bila Jahvi prinesena takav neka se iskorijeni
iz svoga naroda. 21 Kad se tko dotakne bilo čega nečista -

bila to nečist čovječja, kakva nečista životinja ili bilo kakvo
nečisto stvorenje - pa pojede mesa od žrtve pričesnice koja
je prinesena Jahvi takav neka se iskorijeni iz svoga naroda!”
22 Reče Jahve Mojsiju: 23 “Ovako kaži Izraelcima: 'Ne jedite
loja ni volujskoga, ni ovčjega, ni kozjega. 24 Loj sa životinje
koja ugine, ili koju divlje zvijeri razderu, može se upotrijebiti za
bilo što, ali ga ne smijete jesti. 25 Tko god jede loj od životinje
koja se može prinijeti Jahvi kao žrtva paljenica takav neka
se iskorijeni iz svoga naroda. 26 Ne smijete uživati krvi ni od
ptica ni od stoke ni u kojem svome prebivalištu. 27 Tko bi god
uživao bilo kakvu krv neka se iskorijeni iz svoga naroda.'” 28
Jahve još reče Mojsiju: 29 “Ovako kaži Izraelcima: 'Prinos Jahvi
od žrtve pričesnice mora donijeti onaj koji Jahvi prinosi žrtvu
pričesnicu. 30 Svojim vlastitim rukama neka prinese Jahvi žrtvu
paljenicu; neka prinese loj i grudi; grudi neka se prinesu pred
Jahvom kao žrtva prikaznica. 31 Neka svećenik sažeže loj na
žrtveniku, a grudi neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima. 32
Desno pleće od svojih žrtava pričesnica dajte svećeniku na
dar. 33 Onome Aronovu sinu koji bude prinosio krv i loj sa žrtve
pričesnice neka u dio pripadne desno pleće. 34 Jer ja uzimam
od Izraelaca grudi od žrtava pričesnica što se prinose kao žrtva
prikaznica i pleće žrtve podizanice te ih predajem svećeniku
Aronu i njegovim sinovima. To je trajna odredba za Izraelce. 35
To je dohodak Aronov i njegovih sinova od žrtava paljenih u
čast Jahvi; dodjeljuje im se od onog dana kad se dovedu da
vrše svećeničku službu u čast Jahvi. 36 Jahve je naredio da
im se od dana kad budu pomazani to daje kao pristojbina od
Izraelaca. To je trajna odredba za njihove naraštaje'.” 37 To je
obred za žrtvu paljenicu, prinosnicu, okajnicu, naknadnicu, žrtvu
posvetnicu i žrtvu pričesnicu 38 koji je Jahve naredio Mojsiju
na Sinajskom brdu kad je zapovjedio Izraelcima da Jahvi u
Sinajskoj pustinji prinose žrtve.

8 Jahve reče Mojsiju: 2 “Uzmi Arona, a s njim i njegove sinove;
ruho, ulje pomazanja, junca žrtve okajnice, dva ovna i košaru
beskvasnih kruhova 3 te skupi svu zajednicu na ulazu u Šator
sastanka.” 4 Mojsije učini kako mu je Jahve naredio, i zajednica
se sabra na ulazu u Šator sastanka. 5 Tada Mojsije progovori
zajednici: “Ovo je Jahve zpovjedio da se učini.” 6 Izvede zatim
Mojsije Arona i njegove sinove pa ih u vodi opra. 7 Obuče na
nj haljinu, opasa ga pojasom, ogrnu ga ogrtačem i stavi mu
oplećak. Zatim ga opasa tkanicom oplećka i njome pritegnu uza
nj oplećak. 8 Stavi mu naprsnik, a u naprsnik metnu Urim i
Tumim. 9 Na glavu mu stavi mitru, a sprijeda na mitru postavi
zlatnu pločicu - sveti vijenac - kako je Jahve naredio Mojsiju. 10
Uzme zatim Mojsije ulje pomazanja te pomaže Prebivalište i sve
što je u njemu da ih posveti. 11 Sedam puta poškropi njime
žrtvenik te pomaže žrtvenik i sav njegov pribor, umivaonik s
njegovim stalkom da ih posveti. 12 Izlije ulja pomazanja Aronu
na glavu te ga pomaže da ga posveti. 13 Potom Mojsije dovede
Aronove sinove; na njih obuče haljine, pasovima ih opaše i
poveze im zavije, kako je Jahve Mojsiju naredio. 14 Dovede
potom junce žrtve okajnice. Aron i njegovi sinovi stave svoje ruke
na glavu juncu žrtve okajnice. 15 Zatim ga Mojsije zakolje. Onda
uzme krvi pa je svojim prstom stavi na rogove oko žrtvenika.
Tako žrtvenik očisti. Zatim izlije krv podno žrtvenika; posveti ga,
izvršivši na njemu obred pomirenja. 16 Zatim Mojsije uzme sav
loj što je bio oko drobine, privjesak s jetre, oba bubrega i njihov
loj, pa to sažeže u kad na žrtveniku. 17 A kožu od junca, njegovo
meso i njegovu nečist spali u vatri izvan tabora, kako je Jahve
naredio Mojsiju. 18 Dovede potom ovna za žrtvu paljenicu. Aron
i njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu. 19 Sad ga
Mojsije zakolje. Onda krvlju zapljusne žrtvenik sa svih strana.
20 Pošto isiječe ovna na dijelove, Mojsije sažeže u kad glavu,
dijelove i loj. 21 U vodi opere drobinu i noge pa u kad sažeže na
žrtveniku svega ovna. Bila je to žrtva paljenica na ugodan miris
- žrtva u čast Jahvi paljena - kako je Jahve naredio Mojsiju. 22
Zatim dovede drugoga ovna, ovna za žrtvu posvetnicu. Aron i
njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu. 23 Mojsije ga
zakolje. Onda uzme krvi pa stavi na resu Aronova desnog uha,
na palac njegove desne ruke i na palac njegove desne noge. 24
Potom Mojsije dovede Aronove sinove, pa im stavi iste krvi na
resu desnog uha, na palac desne ruke i na palac desne noge.
Zatim Mojsije krvlju zapljusne žrtvenik sa svih strana. 25 Poslije
toga uzme loj, pretili rep, loj što je bio oko drobine, privjesak s
jetre, oba bubrega i njihov loj - i desno pleće; 26 a iz košare
beskvasnih kruhova, što je stajala pred Jahvom, uzme jednu
beskvasnu pogaču, jednu prevrtu s uljem i jedan kolač i postavi
ih na loj i desno pleće. 27 Sve to položi na ruke Arona i na ruke
njegovih sinova pa to prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom.
28 Potom Mojsije opet to uzme s njihovih ruku i sažeže u kad na
žrtveniku povrh žrtve paljenice. Bila je to žrtva posvetnica na
ugodan miris, žrtva u čast Jahvi paljena. 29 Naposljetku Mojsije
uzme grudi i prinese ih kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom. To je
bila pristojbina Mojsiju od ovna žrtve posvetnice, kako je Jahve
Mojsiju naredio. 30 Zatim Mojsije uze ulja za pomazanje i krvi
što je bila na žrtveniku te poškropi Arona i njegove haljine, a
tako i njegove sinove i njihove haljine. Tako posveti Arona i
njegove haljine; njegove sinove i njihove haljine. 31 Onda reče
Mojsije Aronu i njegovim sinovima: “Skuhajte to meso na ulazu
u Šator sastanka i ondje ga blagujte s kruhom što je u košari za
žrtvu posvetnicu, kako sam naredio. Neka ga jedu Aron i njegovi
sinovi! 32 A što od mesa i kruha ostane, spalite na vatri. 33
Sedam dana ne odlazite s ulaza Šatora sastanka - do dana
kad se navrši rok vašega svećeničkog posvećenja. Jer sedam
dana treba za vaše posvećenje. 34 Kako se radilo danas, Jahve
je naredio da se tako radi dalje, da se nad vama izvrši obred
pomirenja. 35 Zato ostanite na ulazu Šatora sastanka sedam
dana, danju i noću vršeći što je Jahve naredio, da ne pomrete.
Takvu sam ja zapovijed dobio.” 36 Aron i njegovi sinovi učiniše
sve što je Jahve naredio preko Mojsija.

9 Osmoga dana Mojsije pozva Arona, njegove sinove i
starješine Izraelove 2 i reče Aronu: “Uzmi jedno tele za žrtvu
okajnicu, jednoga ovna za žrtvu paljenicu, oboje bez mane,
i dovedi ih pred Jahvu. 3 A Izraelcima reci ovako: 'Uzmite
jednoga jarca za žrtvu okajnicu, tele i janje od godine, oboje bez
mane, za žrtvu paljenicu; 4 a junca i ovna za žrtvu pričesnicu da
žrtvujete pred Jahvom; napokon prinosnicu, s uljem zamiješenu;
jer će vam se danas Jahve ukazati.'” 5 Dovedu oni pred Šator
sastanka što je Mojsije naredio; naprijed stupi sva zajednica i
stane pred Jahvu. 6 “Ovo je zapovijed”, reče Mojsije, “koju je

Jahve izdao. Izvršite je, da vam se pokaže slava Jahvina." 7
Zatim Mojsije reče Aronu: "Stupi k žrtveniku, prinesi svoju žrtvu
okajnicu i svoju žrtvu paljenicu i tako izvrši obred pomirenja
za se i svoj dom; onda prinesi dar naroda i za nj izvrši obred
pomirenja, kako je Jahve naredio." 8 Aron se primače žrtveniku
i zakla tele žrtve za svoj vlastiti grijeh. 9 Zatim mu Aronovi
sinovi donesu krvi. On u nju zamoči svoj prst i stavi je na
rogove žrtvenika. Potom ostalu krv izli podno žrtvenika. 10 A
loj, bubrege i privjesak s jetre žrtve okajnice sažeže u kad na
žrtveniku, kako je Jahve naredio Mojsiju. 11 Meso i kožu spali
na vatri izvan tabora. 12 Zakolje poslije toga žrtvu paljenicu, od
koje mu sinovi Aronovi pruže krv. On njome zapljusne žrtvenik
sa svih strana. 13 Dodaju mu i žrtvu paljenicu, dio po dio, a
tako i glavu, i on je sažeže u kad na žrtveniku. 14 Drobinu i
noge opere pa i njih na žrtveniku sažeže u kad povrh žrtve
paljenice. 15 Zatim prinese dar naroda. Uze jarca žrtve okajnice
za grijehe naroda, zakla ga i prinese kao žrtvu okajnicu, isto
onako kao i prijašnju. 16 Donese potom žrtvu paljenicu i prinese
je prema propisu. 17 Donijevši poslije toga žrtvu prinosnicu, od
nje zagrabi pregršt i sažeže na žrtveniku u kad povrh jutarnje
žrtve paljenice. 18 Napokon zakolje junca i ovna kao žrtvu
pričesnicu za narod. Aronovi mu sinovi pruže krv, a on zapljusne
žrtvenik sa svih strana; 19 dodaju mu i loj s junca i ovna, pretili
rep, loj oko drobine, bubrege i privjesak s jetre. 20 Metnuvši
te masne dijelove na grudi, sažga ih u kad na žrtveniku. 21
A grudi i desno pleće Aron prinese kao žrtvu prikaznicu pred
Jahvom, kako je Mojsije naredio. 22 Tada Aron podiže ruke
spram naroda i blagoslovi ga. Pošto prinese žrtvu okajnicu,
paljenicu i pričesnicu, siđe. 23 Poslije toga Mojsije i Aron uđoše u
Šator sastanka. Kad iziđoše, blagosloviše narod. Slava Jahvina
pokaza se svemu narodu. 24 Ispred Jahve izbi oganj i sažga
žrtvu paljenicu i masne komade na žrtveniku. A sav narod,
vidjevši to, viknu od veselja i pade ničice.

10 A sinovi Aronovi Nadab i Abihu uzmu svaki svoj kadionik;
stave u nj vatre i na nju metnu tamjana da prinesu pred
Jahvom neposvećenu vatru, koju im on ne bijaše propisao.
2 Ali izbije plamen ispred Jahve te ih proguta - poginuše oni
pred Jahvom. 3 Nato će Mojsije Aronu: "To je ono što je Jahve
navijestio: Po onima koji su mi blizu svetim ću se pokazati; pred
svim ću se pukom proslaviti." Aron je šutio. 4 Mojsije zovnu
Mišaela i Elsafana, sinove Aronova strica Uziela, pa im reče:
"Dođite i odnesite svoju braću ispred Svetišta u polje izvan
tabora!" 5 Oni dođu i odnesu ih u njihovim košuljama u polje
izvan tabora, kako je Mojsije rekao. 6 Poslije toga Mojsije reče
Aronu i njegovim sinovima, Eleazaru i Itamaru: "Ne raščupavajte
svoje kose niti razdirite svojih haljina da ne poginete i da se
On ne razljuti na svekoliku zajednicu. Vaša braća i sav dom
Izraelov neka oplakuje one koje je vatra Jahvina sažegla. 7
Ne smijete odlaziti s ulaza u Šator sastanka da ne pomrete,
jer na vama je Jahvino ulje pomazanja." Oni učine po riječi
Mojsijevoj. 8 Jahve reče Aronu: 9 "Kad ulazite u Šator sastanka,
nemojte piti vina niti opojnoga pića, ni ti ni tvoji sinovi s tobom!
Tako nećete poginuti. To je trajan zakon za vaše naraštaje; 10
da možete lučiti posvećeno od običnoga, čisto od nečistoga;
11 da možete učiti Izraelce svim zakonima što ih je Jahve
predao preko Mojsija." 12 Onda Mojsije rekne Aronu i njegovim
preživjelim sinovima, Eleazaru i Itamaru: "Uzimajte od žrtve
prinosnice što preostaje nakon prinesene žrtve u čast Jahvi
paljene i beskvasnu je uza žrtvenik jedite jer je vrlo sveta. 13
Blagujte je u svetom mjestu, jer to je - tako je meni naređeno -
pristojbina tvoja i pristojbina tvojih sinova od žrtava paljenih u
čast Jahvi. 14 A grudi žrtve prikaznice i pleće žrtve podizanice ti
i tvoji sinovi i tvoje kćeri s tobom jedite na bilo kojem čistom
mjestu. Jer to je dodijeljeno za pristojbinu tebi i tvojim sinovima
od izraelskih žrtava pričesnica. 15 Pleće žrtve podizanice i grudi
žrtve prikaznice što se donose zajedno s lojem, na vatri paljenim
- pošto budu prineseni za žrtvu prikaznicu pred Jahvom - neka
pripadnu tebi i tvojim sinovima s tobom. To je, kako je Jahve
naredio, trajan zakon." 16 Potom se Mojsije potanje raspita
o jarcu žrtve okajnice. Već je bio spaljen. On se razljuti na
Eleazara i Itamara, Aronove preživjele sinove, pa rekne: 17
"Zašto ste jeli žrtvu okajnicu na svetome mjestu? Vrlo ja sveta!
To vam je dao Jahve da uklanjate krivnju sa zajednice vršeći nad
njom obred pomirenja pred Jahvom. 18 Budući da krv žrtve nije
bila unesena unutar Svetišta, morali ste je blagovati u Svetištu,
kako mi je bilo zapovjeđeno." 19 Nato će Aron Mojsiju: "Danas
su, eto, prinijeli svoju žrtvu okajnicu i svoju žrtvu paljenicu pred
Jahvom! Što bi se meni dogodilo da sam ja danas jeo od žrtve
okajnice? Bi li to bilo milo Jahvi?" 20 Kad Mojsije to ču, odobri.

11 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 2 "Ovako kažite Izraelcima:
'Ovo su životinje koje između svih četveronožaca na zemlji
možete jesti: 3 svaku koja ima papke, ali papke razdvojene, i
koja preživa možete jesti. 4 Ali ove, iako preživaju ili papke
imaju, ne smijete jesti: devu, jer iako preživa, razdvojena papka
nema - za vas je nečista; 5 svisca, jer iako preživa, razdvojena
papka nema - za vas je nečist; 6 arnebeta, iako preživa,
razdvojena papka nema - za vas je nečist. 7 A svinja, iako ima
papak, i to papak razdvojen, ne preživa - za vas je nečista. 8
Njihova mesa nemojte jesti niti se njihove strvine doticati - za
vas su one nečiste.'" 9 Od svih vodenih životinja ove možete
jesti: sve što živi u vodi, bilo u morima, bilo u rijekama, a ima
peraje i ljuske možete jesti. 10 A što u morima i rijekama nema
peraja i ljusaka - sve životinjice u vodi, sva živa vodena bića -
neka su vam odvratna 11 i odvratna neka vam ostanu! Mesa
od njih nemojte jesti, a njihove strvine držite za odvratnost. 12
Sve, dakle, što je u vodi a nema peraja i ljusaka neka je za vas
odvratno." 13 "Od ptica neka su vam ove odvratne i neka se ne
jedu - odvratnost su: orao, orao strvinar i jastreb, 14 tetrijeb i
sokol bilo koje vrste; 15 gavran svih vrsta; 16 noj, kobac i galeb;
lastavica svake vrste; 17 sova, gnjurac, ušara, 18 labud, pelikan,
droplja; 19 roda, čaplja svake vrste; pupavac i šišmiš." 20 "Svi
krilati kukci što hodaju četveronoške neka su vam odvratni! 21
Od svih tih krilatih kukaca što hodaju četveronoške možete jesti
samo one koji imaju na svojim nožicama listove za skakutanje
po zemlji. 22 Od njih možete jesti: svaku vrstu skakavaca,
cvrčaka i zrikavaca. 23 A svi drugi krilati kukci na četiri nožice
neka su vam odvratni! 24 I od njih ćete se onečistiti: tko se god
dotakne njihove crkotine, neka je nečist do večeri; 25 tko god

ponese crkotinu bilo koje od njih, neka opere svoju odjeću i
nečistim se smatra do večeri; 26 i životinje s nerazdvojenim
papkom što ne preživaju za vas su nečiste, i tko ih se dotakne
neka je nečist! 27 Onda, četveronožne životinje koje hodaju na
četiri šape za vas su nečiste. Tko se dotakne njihova strva,
neka je nečist do večeri. 28 A onaj koji ponese njihov strv,
neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri. Za vas su one
nečiste." 29 "Od životinja što po zemlji gmižu neka su za vas
ove nečiste: krtica, miš i svaka vrsta guštera; 30 zidni macaklin,
kameleon, daždevnjak, zelembać i tinšamet. 31 Te su životinje
od svih što gmižu za vas nečiste. Tko ih se mrtvih dotakne
neka je nečist do večeri. 32 A na što koja od njih mrtva padne,
neka je onečišćeno: bio to kakav drveni predmet ili odjeća,
koža ili vreća. Svaki takav predmet koji se upotrebljava neka se
zamoči u vodu i ostane nečist do večeri. Onda će postati čist. 33
Upadne li što od njih u kakvu zemljanu posudu, razbijte je; sve
je u njoj onečišćeno. 34 A bilo kakva hrana što se jede, ako na
nju kapne voda iz te posude, bit će onečišćena. Svaka tekućina
što se pije u svakoj takvoj posudi neka se smatra nečistom. 35
A sve na što padne bilo što od njihove crkotine neka je nečisto;
bude li to peć ili ognjište, neka se sruše: onečišćeni su za vas i
neka nečisti budu. 36 A vrelo ili čatrnja koja drži vodu neka se
smatraju čistima. Ali tko dirne strvinu životinje neka je nečist. 37
Ako što od njihova strva padne na žitno sjemenje što će se
sijati, ono ostaje čisto; 38 ali ako se sjemenje nakvasi vodom,
a onda na nj padne što od njihove crkotine, neka je za vas
nečisto. 39 Ako ugine koja životinja što vam služi za hranu, onaj
koji dotakne njezinu strvinu neka je nečist do večeri; 40 a koji
pojede od njezine strvine neka opere svoju odjeću i bude nečist
do večeri; koji ponese njezinu strvinu neka opere svoju odjeću
i bude nečist do večeri. 41 Svaka životinja što po tlu gmiže
odvratna je. Neka se ne jede! 42 Ništa što puže na trbuhu, ništa
što god ide na četiri noge ili na više nogu - nikakve puzavce što
po tlu gmižu nemojte jesti jer su odvratni! 43 Nemojte sami sebe
poganiti svim tim puzavcima što gmižu; ne prljajte se njima, da i
vi zbog njih ne postanete nečisti. 44 Ta ja - Jahve - Bog sam vaš!
Posvećujte se, dakle, da sveti budete, jer svet sam ja! Nijednim
se puzavcem što po tlu gmiže ne prljajte! 45 Jest, ja sam Jahve;
izveo sam vas iz zemlje egipatske da vam budem Bog. Budite,
dakle, sveti jer sam svet ja!" 46 To je odredba koja se odnosi na
ptice i sva živa bića što se u vodi kreću i na sve stvorove koji po
zemlji gmižu. 47 Svrha joj je da se razlikuje nečisto od čistoga;
životinja koja se može jesti od životinje koja se ne smije jesti.

12 Jahve reče Mojsiju: 2 "Kaži Izraelcima: 'Kad koja žena
zatrudni i rodi muško čedo, neka je nečista sedam dana,
kako je nečista u vrijeme svoga mjesečnog pranja. 3 Osmoga
dana neka se dijete obreže. 4 A ona neka ostane još trideset i tri
dana da se očisti od svoje krvi; ne smije dirati ništa posvećeno
niti dolaziti u Svetište dok se ne navrši vrijeme njezina čišćenja.
5 Ako rodi žensko čedo, neka je nečista dva tjedna, kao za
svoga mjesečnog pranja, i neka ostane još šezdeset i šest
dana da se očisti od svoje krvi. 6 A kad se navrši vrijeme
njezina čišćenja - bilo za sinčića, bilo za kćerkicu - neka donese
svećeniku na ulaz u Šator sastanka jednogodišnje janje za žrtvu
paljenicu i jednoga golubića ili grlicu za žrtvu okajnicu. 7 Neka
on to prinese pred Jahvom i nad njom izvrši obred pomirenja.
Tako će ona biti očišćena od svoga krvarenja. To je odredba
koja se odnosi na ženu kad rodi bilo muško bilo žensko čedo. 8
Ali ako ne može da nađe dovoljno sredstava za grlo od sitnoga
stada, neka onda uzme dvije grlice ili dva golubića - jedno za
žrtvu paljenicu, a drugo za žrtvu okajnicu. Neka svećenik izvrši
nad njom obred pomirenja, i ona će biti očišćena'."

13 Reče Jahve Mojsiju i Aronu: 2 "Ako se kome na koži pojavi
oteklina ili lišaj ili bjelkasta pjega što bi bila nagovještaj
gube na koži njegova tijela, neka se takav dovede svećeniku
Aronu ili kojemu od njegovih sinova svećenika. 3 Neka svećenik
pregleda zaraženo mjesto na koži njegova tijela. Ako je dlaka
na zaraženom mjestu postala bijela i učini se da je ono dublje
od kože njegova tijela, onda je to guba. Pošto ga svećenik
pregleda, neka ga proglasi nečistim. 4 Ali ako se pokaže da
bjelkasta pjega na koži njegova tijela nije dublja nego i koža,
a dlaka na njoj nije pobijeljela, neka onda svećenik bolesnika
osami sedam dana. 5 Neka ga sedmoga dana opet svećenik
pregleda. Ako ustanovi svojim očima da zaraza još postoji, ali
da se po koži dalje ne širi, neka ga osami još sedam dana.
6 Sedmoga dana neka ga opet pregleda. Bude li zaraženo
mjesto manje upadno, a bolest se kožom ne bude proširila,
neka ga proglasi čistim: to je samo lišaj. Pošto opere svoje
haljine, bit će čist. 7 Ali ako se lišaj kožom proširi, pošto je
svećenik bolesnika pregledao i proglasio ga čistim, neka se
ponovo pokaže svećeniku. 8 Neka ga svećenik pregleda. Bude
li se lišaj proširio po koži, neka ga svećenik proglasi nečistim: to
je guba. 9 Ako se na čovjeku pokaže guba, neka ga dovedu
svećeniku. 10 Neka ga svećenik pregleda. Ako po koži bude
bjelkasta oteklina s pobijeljelom dlakom i napetim čirom, 11 to
je duboko ukorijenjena guba po koži njegova tijela. Neka ga
svećenik proglasi nečistim. Ne treba ga osamljivati, jer je sigurno
nečist. 12 Ako guba izbije po koži tako da bolesniku prekrije svu
kožu od glave do pete - sve što svećenikove oči vide - 13 neka
svećenik obavi pregled. Bude li guba prekrila sve njegovo tijelo,
neka ga proglasi čistim. Budući da je sav pobijelio, čist je. 14
Ali onog dana kad se na njemu pokaže čir, bit će nečist. 15
Kad svećenik vidi taj čir, neka bolesnika proglasi nečistim: čir je
nečista stvar, to je guba. 16 Ali ako se čir promijeni u bijelo,
neka čovjek dođe k svećeniku. 17 Svećenik neka ga pregleda.
Bude li rana postala bijela, neka svećenik proglasi bolesnika
čistim - čist i jest." 18 "Kad se kome na koži napne čir i zacijeli,
19 i ondje gdje je bio čir pojavi se bjelkasta oteklina ili mjesto
izblijedi i postane bjelkasto, ili izbije bijelocrvenkasta pjega, neka
se taj čovjek pokaže svećeniku. 20 Neka ga svećenik pregleda.
Pronađe li da je tu koža udubljenija a dlaka pobijeljela, neka ga
svećenik proglasi nečistim - to je onda guba što je izbila u čiru.
21 Ali ako svećenik ustanovi da tu dlaka nije pobijeljela, da koža
nije udubljenija nego drugdje, da mjesto tamni, neka bolesnika
osami sedam dana. 22 Proširi li mu se bolest po koži, neka ga
svećenik proglasi nečistim - to je guba. 23 Ako pjega ostane na
mjestu i ne proširi se, to je ožiljak od čira. Neka toga čovjeka
svećenik proglasi čistim." 24 "Kome na koži bude opeklina, pa
mjesto opekline postane pjega bijelocrvenkasta ili bjelkasta, 25

neka to svećenik pregleda. Ako dlaka na mjestu bude pobijeljela
i učini se da je to mjesto udubljenije od kože, onda je to guba
što je u opeklini izbila. Neka ga svećenik proglasi nečistim; to je
guba. 26 Ali ako svećenik ustanovi da dlaka nije pobijeljela,
da mjesto nije udubljenije od kože i da tamni, neka ga osami
sedam dana. 27 Sedmoga dana neka ga pregleda. Ako se
pjega po koži proširi, neka ga svećenik proglasi nečistim: to je
guba. 28 Ostane li ozljeda na mjestu i proširi se po koži, to
je onda oteklina od opekline. Neka čovjeka svećenik proglasi
čistim: to je ožiljak od opekline." 29 "Ako se na glavi ili na bradi
kojega čovjeka ili žene pokaže bolest, 30 neka svećenik bolest
pregleda. Ustanovi li se da je dublje od kože i da je tu dlaka
požutjela i otančala, neka bolesnika svećenik proglasi nečistim.
To je šuga, to jest guba na glavi ili na bradi. 31 Ali ako svećenik,
pregledavši oboljelo mjesto, ustanovi da nije dublje od kože, ali
da tu ipak nema crne dlake, neka svećenik odstrani šugavca
sedam dana. 32 Sedmoga dana neka ga svećenik pregleda.
Ako se šuga nije proširila niti dlaka požutjela, te ako se čini
da šuga nije dublja od kože, 33 neka se bolesnik obrije - ali
ošugano mjesto da ne brije! - i neka ga svećenik odstrani od
drugih sedam dana. 34 Sedmoga dana neka opet svećenik
pregleda šugavo mjesto. Ako se šuga kožom ne bude proširila i
učini se da nije dublja od kože, neka tog bolesnika svećenik
proglasi čistim. On neka opere svoju odjeću i bude čist. 35
Proširi li se šuga po koži pošto je bio čistim proglašen, 36
neka ga svećenik ponovo pregleda. Ako se šuga kožom bude
proširila - svećenik neka više i ne traži žute dlake - bolesnik ja
nečist. 37 Ali ako opazi da je šuga stala i da je nikla crna dlaka,
šuga je zacijeljela - on je čist. Neka ga svećenik proglasi čistim."
38 "Ako se na koži kojeg čovjeka ili žene pokažu pjege te ako
su te pjege bijele, 39 neka ih svećenik pregleda. Ako te pjege
po koži budu tamnobijele, onda je to osip što je izbio po koži:
bolesnik je čist." 40 "Ako čovjeku opadne kosa s glave, oćelavio
mu je zatiljak, ali je čist. 41 Ako mu sprijeda opadne kosa s
glave, oćelavio je na čelu, ali je čist. 42 Ali ako se po ćelavu
zatiljku ili po oćelavljelu čelu pojavi crvenkastobijela bolest, to
je guba što je izbila po njegovu ćelavom zatiljku ili oćelavljelu
čelu. 43 Neka ga svećenik pregleda. Ako ustanovi da je osip
na ćelavu zatiljku ili po oćelavljelu čelu bjelkastocrvenkast -
naizgled kao i guba na koži tijela - 44 čovjek se ogubavio,
nečist je. Svećenik ga mora proglasiti nečistim - guba mu je na
glavi." 45 "Onaj koji se bude ogubavio, neka nosi rasparanu
odjeću; kosa neka mu je raščupana; gornju usnu neka prekrije i
viče: "Nečist! Nečist!" 46 Sve dok na njemu bude bolest, neka
nečistim ostane, a kako je nečist, neka stanuje nasamo: neka
mu je stan izvan tabora." 47 "Kad se zaraza gube pokaže na
odijelu, bilo vunenu bilo lanenu, 48 na osnovi ili na potki od
lana ili vune; ili na koži; ili na bilo kakvu predmetu od kože; 49
pa ako mrlja na odijelu ili koži, na osnovi ili na potki, ili na bilo
kakvu predmetu od kože, bude zelenkasta ili crvenkasta, to je
guba i neka se svećeniku pokaže. 50 Neka svećenik, pošto
pregleda što je zaraženo, to stavi na osamu sedam dana. 51
Onda neka sedmoga dana zarazu pregleda. Ako se zaraza
proširi po odijelu, po osnovi ili potki, ili po koži, ili po kakvu god
predmetu od kože, to je zarazna guba. Stvar je nečista. 52
To odijelo - bilo osnova bilo potka, od vune ili lana - ili kakav
kožni predmet za koji je zaraza prionula, gubom se zarazio;
neka na vatri izgori. 53 Ali ako svećenik opazi da se zaraza nije
proširila na odijelu - na osnovi ni na potki - niti na bilo kakvu
kožnom predmetu, 54 onda neka naredi da se zaražena stvar
opere. Neka je zatim stavi nasamo drugih sedam dana. 55 A
ako, pošto je stvar bila oprana, svećenik opazi da se zaraženo
mjesto nije promijenilo, ipak, mada se bolest nije raširila, stvar je
nečista. Neka se na vatri spali: trula je i iznutra i izvana. 56
Opazi li svećenik da se bolest smanjuje nakon pranja, neka to
mjesto izreže, bilo ono na odijelu ili na koži, na osnovi ili na
potki. 57 Ako se na odijelu opet pojavi, u osnovi ili potki, ili bilo
kakvu kožnom predmetu, onda je to zaraza, i zaraženi predmet
neka u vatri izgori. 58 Ako li bolest nestane s odijela - osnove
ili potke - ili bilo kakva kožnoga predmeta pošto je bio opran,
neka se opere opet, pa neka je čist." 59 To su propisi za bolest
gube na odijelu od vune ili lana - u osnovi ili potki - ili bilo kakvu
predmetu od kože da se proglase čistim ili nečistim.

14 Jahve reče Mojsiju: 2 "Neka ovo bude obred za gubavca
na dan njegova čišćenja: neka se dovede svećeniku; 3
neka svećenik iziđe iz tabora i obavi pregled. Ako ustanovi da je
gubavac od gube ozdravio, 4 neka naredi da se za čovjeka koji
se ima čistiti uzmu dvije ptice, čiste i žive, cedrovine, grimiznog
prediva i izopa. 5 Neka zatim svećenik naredi da se jedna ptica
zakolje nad živom vodom u zemljanoj posudi. 6 Potom neka
uzme živu pticu, a onda zajedno živu pticu, cedrovinu, grimizno
predivo i izop zamoči u krv ptice što je bila zaklana povrh žive
vode. 7 Sada neka sedam puta poškropi onoga koji se od gube
čisti, a onda ga čistim proglasi. Poslije toga neka pusti živu
pticu na otvorenu polju. 8 Onaj koji se čisti neka opere svoju
odjeću, obrije sve svoje dlake i u vodi se okupa. Tako neka je
čist. Poslije toga neka uđe u tabor, ali sedam dana neka stanuje
izvan svoga šatora. 9 Sedmi dan neka obrije sve svoje dlake:
kosu, bradu i obrve; neka obrije sve ostale svoje dlake. Pošto u
vodi opere svoju odjeću i okupa se, neka je čist. 10 Osmoga
dana neka uzme muško janje bez mane, jedno žensko janje
od godine dana, također bez mane, tri desetine efe najboljeg
brašna zamiješena u ulju za žrtvu prinosnicu i jedan log ulja. 11
Svećenik koji vrši čišćenje neka ih stavi pred Jahvu na ulazu u
Šator sastanka s čovjekom koji se ima čistiti. 12 Neka zatim
svećenik uzme jedno muško janje pa ga s ono ulja u logu
prinese kao žrtvu naknadnicu. Neka ih prinese pred Jahvom
kao žrtvu prikaznicu. 13 Neka janje zakolje ondje gdje se kolju
žrtve okajnice i žrtve paljenice - na svetome mjestu, jer žrtva
naknadnica kao i okajnica pripada svećeniku: vrlo je sveta! 14
Potom neka svećenik uzme krvi od žrtve naknadnice, pa neka
njome namaže resicu desnoga uha, palac desne ruke i palac
desne noge onoga koji se čisti. 15 Poslije toga neka uzme log s
uljem i izlije na dlan svoje lijeve ruke. 16 Zamočivši svećenik
svoj desni prst u ulje na svojoj lijevoj ruci, neka uljem sa svoga
prsta obavi škropljenje pred Jahvom sedam puta. 17 Od ulja što
mu preostane u ruci neka svećenik, po krvi od žrtve naknadnice,
pomaže resicu desnoga uha, palac desne ruke i palac desne
noge onoga koji se čisti. 18 Ostatak ulja sa svoje ruke neka
svećenik metne na glavu onoga koji se čisti. Tako će svećenik

nad njim izvršiti obred pomirenja pred Jahvom. **19** Neka svećenik
poslije toga prinese žrtvu okajnicu i nad onim koji se čisti neka
obavi obred pomirenja za njegovu nečistoću. Napokon neka
zakolje žrtvu paljenicu, **20** a onda neka svećenik žrtvu paljenicu
i žrtvu prinosnicu podigne na žrtvenik. Kad tako svećenik nad
njim obavi obred pomirenja, neka je čist. **21** Ako bude siromašan
te ne mogne to priskrbiti, neka uzme samo jedno muško janje
za žrtvu naknadnicu i neka se ono prinese kao žrtva prinosnica
da se nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja. I neka uzme
samo desetinu efe najboljeg brašna zamiješena u ulju za žrtvu
prinosnicu, jedan log ulja, **22** k tome dvije grlice ili dva golubića -
prema svojim mogućnostima - jedno za žrtvu okajnicu, a drugo
za žrtvu paljenicu. **23** Osam dana nakon svoga očišćenja neka
ih donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka pred Jahvu. **24**
Neka svećenik uzme janje za žrtvu naknadnicu i log s uljem pa
ih prinese pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu. **25** Neka se onda
zakolje janje žrtve naknadnice, a svećenik neka uzme njegove
krvi i neka njome namaže resicu desnoga uha, palac desne
ruke i palac desne noge onoga koji se čisti. **26** Poslije toga neka
svećenik izlije ulje na dlan svoje lijeve ruke. **27** A onda neka
od ulja što mu je na dlanu lijeve ruke obavi škropljenje sedam
puta prstom svoje desne ruke pred Jahvom. **28** Od ulja iz svoje
ruke neka svećenik, po krvi žrtve naknadnice, namaže resicu
desnog uha, palac desne ruke i palac desne noge onoga koji se
čisti. **29** Ostatak ulja što bude na dlanu neka svećenik stavi
na glavu onoga koji se čisti, vršeći nad njim obred pomirenja
pred Jahvom. **30** Neka zatim prinese jednu od dviju grlica ili
jednoga od dvaju golubića - što je već mogao pribaviti - **31** kao
žrtvu okajnicu, a drugu kao žrtvu paljenicu zajedno sa žrtvom
prinosnicom. Neka tako svećenik izvrši obred pomirenja pred
Jahvom nad onim koji se čisti." **32** To je propis za onoga koji je
gubom zaražen a ne može priskrbiti sve za svoje očišćenje. **33**
Jahve reče Mojsiju i Aronu: **34** "Kad uđete u kanaansku zemlju
koju ću vam dati u posjed, a ja pustim gubu na koju kuću u
zemlji što je budete zaposjeli, **35** onda onaj čija je kuća neka
dođe svećeniku i kaže: 'Čini mi se da je moja kuća zaražena
gubom.' **36** Neka svećenik naredi da se kuća isprazni prije
nego on dođe da bolest pregleda, da ne bi sve što je u kući
bilo proglašeno nečistim; poslije toga neka svećenik uđe da
kuću pregleda. **37** Ako nakon pregleda zapazi da je bolest na
kućnim zidovima od zelenkastih ili crvenkastih udubina i pričini
mu se da idu dublje od površine zida, **38** neka svećenik iziđe
iz kuće na kućna vrata i neka kuću zatvori sedam dana. **39**
Sedmi dan neka svećenik opet dođe i pregleda: ako se bolest
bude proširila po zidovima kuće, **40** neka svećenik naredi da se
povadi zaraženo kamenje i baci na koje nečisto mjesto izvan
grada. **41** Zatim neka zapovjedi da se svi unutarnji zidovi kuće
ostružu i da se sastrugani prah baci na koje nečisto mjesto
izvan grada. **42** Onda neka se uzme drugo kamenje i umetne
namjesto onoga kamenja. Potom neka se uzme druga žbuka i
kuća ponovo ožbuka. **43** Ako se pošast na kući opet pojavi pošto
je kamenje bilo povađeno i kuća ostrugana i opet ožbukana,
44 neka svećenik ode da pregleda: bude li se bolest po kući
proširila, to je onda u kući zarazna guba; kuća je nečista. **45**
Neka se kuća poruši, a njezino kamenje, njezina drvena građa i
sva žbuka s kuće neka se odnese izvan grada na koje nečisto
mjesto. **46** Tko uđe u kuću dok je zatvorena, neka je nečist
do večeri. **47** Tko u kući legne, mora oprati svoju odjeću. I tko
u kući objeduje, mora svoju odjeću oprati. **48** Ako li svećenik
dođe i vidi da se bolest po kući nije proširila pošto je kuća
opet bila ožbukana, neka svećenik kuću proglasi čistom, jer se
bolest izliječila. **49** A za očišćenje kuće neka uzme: dvije ptice,
cedrovine, grimizna prediva i izopa. **50** Jednu od ptica neka
zakolje nad živom vodom u zemljanoj posudi. **51** Potom neka
uzme: cedrovinu, izop, grimizno predivo i pticu živu te ih zamoči
u krv ptice zaklane i u živu vodu pa kuću poškropi sedam puta.
52 Očistivši tako od grijeha kuću krvlju ptice, živom vodom,
živom pticom, cedrovinom, izopom i grimiznim predivom, **53**
neka pticu živu pusti izvan grada na otvorenu polju. Kad tako
obavi obred pomirenja nad kućom, bit će čista." **54** To je propis
za svaku vrst gube i šuge, **55** za gubu odjeće ili kuće, **56** za
otekline, lišaje ili pjege. **57** On određuje vrijeme nečistoće i
čistoće. To je zakon o gubi.

15 Jahve reče Mojsiju i Aronu: **2** "Govorite Izraelcima i kažite
im: 'Kad koji čovjek imadne izljev iz svoga tijela, njegov je
izljev nečist. **3** Evo u čemu je njegova nečistoća ako ima taj
izljev: ispusti li njegovo tijelo izljev ili ga zadrži, on je nečist. **4**
Svaka postelja na koju legne onaj koji ima izljev neka je nečista;
i svaki predmet na koji sjedne neka je nečist. **5** A svaki koji se
dotakne njegove posteljine neka opere svoju odjeću, u vodi
se okupa i nečistim ostane do večeri. **6** Tko god sjedne na
predmet na kojemu je sjedio onaj koji je imao izljev neka opere
svoju odjeću, u vodi se okupa i nečistim ostane do večeri. **7** Tko
se dotakne tijela onoga koji je imao izljev neka opere svoju
odjeću, u vodi se okupa i do večeri nečistim ostane. **8** Ako onaj
koji ima izljev pljune na koga tko je čist neka taj opere svoju
odjeću, u vodi se okupa i nečistim ostane do večeri. **9** Neka je
nečisto i svako sjedalo na koje za vožnje sjedne onaj koji ima
izljev; **10** i tko se dotakne čega što je pod tim bolesnikom bilo
neka je nečist do večeri. Tko ponese štogod takvo neka svoju
odjeću opere, u vodi se okupa i ostane nečistim do večeri. **11** A
svaki koga se onaj koji ima izljev dotakne neopranih ruku neka
svoju odjeću opere, u vodi se okupa i ostane nečistim do večeri.
12 Zemljana posuda koje se dotakne onaj s izljevom neka se
razbije, a svaki drveni sud neka se vodom ispere. **13** Kad se
onaj koji ima izljev od toga izliječi, neka onda nabroji sedam
dana za svoje očišćenje; neka opere svoju odjeću, okupa se
u živoj vodi i neka je čist. **14** Osmoga pak dana neka uzme
dvije grlice ili dva golubića, dođe pred Jahvu na ulaz u Šator
sastanka pa ih svećeniku preda. **15** Neka ih svećenik prinese
jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu. Time će
svećenik izvršiti obred pomirenja nad tim čovjekom za njegov
izljev. **16** Kad čovjek imadne sjemeni izljev, neka u vodi okupa
cijelo svoje tijelo i ostane nečistim do večeri. **17** Svaka haljina i
svaka koža na koju dospije takav sjemeni izljev neka se u vodi
opere i ostane nečistom do večeri. **18** Ako koja žena legne s
kojim čovjekom i on ispusti sjeme, neka se okupaju u vodi i
budu nečisti do večeri'." **19** "Kad žena imadne krvarenje, izljev
krvi iz svoga tijela, neka ostane u svojoj nečistoći sedam dana;
tko se god nje dotakne neka je nečist do večeri. **20** Na što

god bi legla za svoje nečistoće neka je nečisto; na što god
sjedne neka je nečisto. 21 Tko se dotakne njezine posteljine
neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i do večeri ostane
nečistim. 22 Tko god dotakne bilo koji predmet na kojemu je
ona sjedila neka svoju odjeću opere, u vodi se okupa i nečist
ostane do večeri. 23 A ako bi se dotakao čega što je bilo na
njezinoj postelji ili na predmetu na kojem je ona sjedila, neka
je nečist do večeri. 24 Ako koji čovjek s njom legne, njezina
nečistoća za nj prianja, pa neka je nečist sedam dana. Svaka
postelja na koju on legne neka je nečista. 25 Ako žena imadne
krvarenje dulje vremena izvan svoga mjesečnog pranja, ili ako
se njezino mjesečno pranje produžuje, neka se smatra nečistom
sve vrijeme krvarenja kao da su dani njezina mjesečnog pranja.
26 Svaka postelja na koju legne za sve vrijeme svoga krvarenja
bit će joj kao i postelja za njezina mjesečnog pranja. I svaki
predmet na koji sjedne neka postane nečistim kao što bi bio
nečist u vrijeme njezina mjesečnog pranja. 27 A svatko tko ih
se dotakne neka je nečist; neka opere svoju odjeću, okupa se
u vodi i ostane nečistim do večeri. 28 Ako ozdravi od svog
krvarenja, neka namiri sedam dana, a poslije toga neka je čista.
29 Osmoga dana neka uzme dvije grlice ili dva golubića te ih
donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka. 30 Neka jedno
svećenik prinese kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu.
Tako će svećenik obaviti pred Jahvom obred pomirenja nad
njom, za njezino nečisto krvarenje." 31 "Odvraćajte Izraelce
od njihovih nečistoća, da ne bi zbog njih pomrli oskvrnjujući
moje Prebivalište koje se nalazi među njima. 32 To je propis za
čovjeka koji ima izljev; za onoga koga čini nečistim sjemeni
izljev; 33 za ženu u vrijeme nečistoće njezina mjesečnog pranja;
za svakoga - bilo muško bilo žensko - tko imadne izljev, a tako i
za čovjeka koji legne s onečišćenom ženom."

16 Poslije smrti dvojice Aronovih sinova, koji su poginuli
prinoseći pred Jahvom neposvećenu vatru, progovori
Jahve Mojsiju. 2 Jahve reče Mojsiju: "Kaži svome bratu Aronu
da ne ulazi u svako doba u Svetište iza zavjese, pred Pomirilište
koje se nalazi na Kovčegu, da ne pogine. Jer ja ću se pojavljivati
nad Pomirilištem u oblaku. 3 Neka Aron ulazi u Svetište ovako:
s juncem za žrtvu okajnicu i ovnom za žrtvu paljenicu. 4 Neka
se obuče u posvećenu košulju od lana; na svoje tijelo neka
navuče gaće od lana; neka se opaše lanenim pasom, a na glavu
stavi mitru od lana. To je posvećeno ruho koje ima obući pošto
se okupa u vodi. 5 Od zajednice izraelske neka primi dva jarca
za žrtvu okajnicu i jednoga ovna za žrtvu paljenicu. 6 Pošto
Aron prinese junca za žrtvu okajnicu za svoj grijeh i izvrši obred
pomirenja za se i za svoj dom, 7 neka uzme oba jarca i postavi
ih pred Jahvu na ulaz u Šator sastanka. 8 Neka Aron baci
kocke za oba jarca te jednoga odredi kockom Jahvi, a drugoga
Azazelu. 9 Jarca na kojega je kocka pala da bude Jahvi neka
Aron prinese za žrtvu okajnicu. 10 A jarac na kojega je kocka
pala da bude Azazelu neka se smjesti živ pred Jahvu, da se
nad njim obavi obred pomirenja i otpremi Azazelu u pustinju. 11
Zatim neka Aron prinese junca za žrtvu okajnicu za svoj grijeh;
i obavi obred pomirenja za se i za svoj dom: i neka zakolje
toga junca za žrtvu okajnicu za svoj grijeh. 12 Potom neka
uzme kadionik pun užarena ugljevlja sa žrtvenika ispred Jahve i
dvije pune pregršti miomirisnoga tamjana u prah smrvljenoga.
Neka to unese iza zavjese. 13 Sad neka stavi tamjan na vatru
pred Jahvom da oblak od tamjana zastre Pomirilište što je
na Svjedočanstvu. Tako neće poginuti. 14 Poslije toga neka
uzme krvi od junca i svojim prstom poškropi istočnu stranu
Pomirilišta; a ispred Pomirilišta neka svojim prstom poškropi
sedam puta tom krvlju. 15 Neka potom zakolje jarca za žrtvu
okajnicu za grijeh naroda; neka unese njegovu krv za zavjesu
te s njegovom krvi učini kako je učinio s krvlju od junca: neka
njome poškropi po Pomirilištu i pred njim. 16 Tako će obaviti
obred pomirenja nad Svetištem zbog nečistoća Izraelaca, zbog
njihovih prijestupa i svih njihovih grijeha. A tako neka učini
i za Šator sastanka što se među njima nalazi, sred njihovih
nečistoća. 17 Kad on uđe da obavi obred pomirenja u Svetištu,
neka nikoga drugog ne bude u Šatoru sastanka dok on ne iziđe.
Obavivši obred pomirenja za se, za svoj dom i za svu izraelsku
zajednicu, 18 neka ode k žrtveniku koji se nalazi pred Jahvom te
nad žrtvenikom obavi obred pomirenja. Neka uzme krvi od junca
i krvi od jarca pa stavi na rogove oko žrtvenika. 19 Neka svojim
prstom poškropi žrtvenik istom krvlju sedam puta. Tako će ga
očistiti od nečistoća Izraelaca i posvetiti. 20 Kad svrši obred
pomirenja Svetišta, Šatora sastanka i žrtvenika, neka primakne
jarca živoga. 21 Neka mu na glavu Aron stavi obje svoje ruke i
nad njim ispovjedi sve krivnje Izraelaca, sve njihove prijestupe i
sve njihove grijehe. Položivši ih tako jarcu na glavu, neka ga
pošalje u pustinju s jednim prikladnim čovjekom. 22 Tako će
jarac na sebi odnijeti sve njihove krivnje u pusti kraj. Otpremivši
jarca u pustinju, 23 neka se Aron vrati u Šator sastanka, sa
sebe svuče lanenu odjeću u koju se bio obukao kad je ulazio u
Svetište i neka je ondje ostavi. 24 Neka potom opere svoje
tijelo vodom na posvećenu mjestu, na se obuče svoju odjeću te
iziđe da prinese svoju žrtvu paljenicu i žrtvu paljenicu naroda i
obavi obred pomirenja za se i za narod. 25 Loj sa žrtve okajnice
neka sažeže u kad na žrtveniku. 26 Onaj koji je odveo jarca
Azazelu neka opere svoju odjeću, svoje tijelo u vodi okupa i
poslije toga može opet doći u tabor. 27 A junca žrtve okajnice i
jarca žrtve okajnice od kojih je krv bila donesena u Svetište da
se obavi obred pomirenja neka odnesu izvan tabora pa neka na
vatri spale njihove kože, njihovo meso i njihovu nečist. 28 Tko
ih bude spaljivao, neka opere svoju odjeću, svoje tijelo okupa
u vodi i poslije toga može opet doći u tabor. 29 Ovaj zakon
neka za vas trajno vrijedi. U sedmom mjesecu, deseti dan toga
mjeseca, postite i ne obavljajte nikakva posla: ni domorodac ni
stranac koji među vama boravi. 30 Jer toga dana nad vama
se ima izvršiti obred pomirenja da se očistite od svih svojih
grijeha te da pred Jahvom budete čisti. 31 Neka je to za vas
subotnji počinak kad postite. Trajan je to zakon. 32 Neka obred
pomirenja obavi onaj svećenik koji bude pomazan i posvećen za
vršenje svećeničke službe namjesto svoga oca. Neka se obuče
u posvećeno laneno ruho; 33 on neka obavi obred pomirenja za
posvećeno Svetište, za Šator sastanka i za žrtvenik. Zatim neka
izvrši obred pomirenja nad svećenicima i nad svim narodom
zajednice. 34 Tako neka to bude za vas trajan zakon; jednom

na godinu neka se nad Izraelcima obavi obred pomirenja za sve
njihove grijehe." Mojsije je učinio kako mu je Jahve naredio.

17 Jahve reče Mojsiju: **2** "Govori Aronu, njegovim sinovima
i svima Izraelcima te im reci: 'Evo što je zapovjedio Jahve:
3 svaki onaj od Izraelova doma koji u taboru ili izvan tabora
zakolje vola, ili ovcu, ili kozu, **4** a ne donese ih na ulaz u
Šator sastanka da se prinesu na dar Jahvi pred njegovim
Prebivalištem, svaki takav neka je odgovoran: prolio je krv i
neka se odstrani iz svoga naroda.' **5** Zato neka Izraelci svoje
žrtve koje bi htjeli klati vani u polju dovedu na ulaz u Šator
sastanka, k svećeniku, i neka ih prinose kao žrtve pričesnice. **6**
Neka svećenik izlije krv po Jahvinu žrtveniku koji se nalazi na
ulazu u Šator sastanka, a loj spali na ugodan miris Jahvi, **7** tako
da ubuduće ne prinose svojih žrtava klanica jarcima s kojima se
odaju bludu. Neka je ovo trajan zakon za njih i njihove naraštaje.
8 I kaži im: 'Svaki pojedinac od Izraelova doma, ili stranac koji
među vama boravi, koji prinese paljenicu ili klanicu **9** a ne
donese je na ulaz u Šator sastanka da se prinese Jahvi, taj
neka se odstrani iz svoga naroda.'" **10** "Nadalje, protiv svakoga
pojedinca od Izraelova doma, a tako i protiv svakoga pridošlice
među vama koji bi blagovao bilo kakvu krv, ja ću se okrenuti,
svakoga tko blaguje krv odstranit ću iz njegova naroda. **11** Jer je
život živoga bića u krvi. Tu krv ja sam vama dao da na žrtveniku
njome obavljate obred pomirenja za svoje živote. Jer krv je ono
što ispašta za život. **12** Zato sam kazao Izraelcima: neka nitko
od vas ne jede krvi; neka ni stranac koji među vama bude ne
jede krvi. **13** Tko god, Izraelac ili stranac koji među vama boravi,
uhvati u lovu kakvu zvijer ili pticu što se može jesti neka joj
prolije krv i zatrpa zemljom. **14** Jer život svakoga živog bića
jest njegova krv. Zato sam i rekao Izraelcima: ne smijete jesti
krvi ni od kakva živog bića, jer život svakoga živog bića jest
njegova krv. Tko god je bude jeo, neka se odstrani. **15** Tko
bi god, Izraelac ili stranac, jeo što je uginulo ili što su zvijeri
rastrgale neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i ostane
nečistim do večeri. Tada će postati čist. **16** Ali ako je ne opere i
ne okupa svoga tijela, neka snosi posljedice svoje krivnje."

18 Jahve reče Mojsiju: **2** "Govori Izraelcima i reci im: 'Ja
sam Jahve, Bog vaš. **3** Nemojte raditi kako se radi u
zemlji egipatskoj, gdje ste boravili; niti radite kako se radi u
zemlji kanaanskoj, kamo vas vodim; ne povodite se za njihovim
običajima! **4** Vršite moje naredbe; vršite moje zapovijedi; prema
njima hodite. Ja sam Jahve, Bog vaš. **5** Zato držite moje zakone
i moje naredbe; tko ih vrši - u njima će naći život. Ja sam Jahve!
6 Neka se nitko od vas ne približuje svojoj krvnoj rodbini da
otkriva njezinu golotinju. Ja sam Jahve! **7** Ne otkrivaj golotinje
svoga oca ni golotinje svoje majke. Majka ti je, ne otkrivaj
njezine golotinje! **8** Ne otkrivaj golotinje žene svoga oca! I to je
golotinja tvoga oca! **9** Ne otkrivaj golotinje svoje sestre - kćeri
svoga oca ili kćeri svoje majke - bila rođena u kući ili izvan nje!
10 Ne otkrivaj golotinje kćeri svoga sina niti golotinje kćeri svoje
kćeri! TÓa njihova je golotinja tvoja vlastita golotinja. **11** Ne
otkrivaj golotinje kćeri žene svoga oca! Jer, rođena od tvog oca,
ona ti je sestra. **12** Ne otkrivaj golotinje sestre svoga oca! Ona je
krv tvoga oca. **13** Ne otkrivaj ni golotinje sestre svoje majke! Ta i
ona je krv tvoje majke! **14** Ne otkrivaj golotinje svoga strica! To
jest, nemoj se približavati njegovoj ženi. Ta ona je tvoja strina.
15 Ne otkrivaj golotinje svoje snahe! Ona je žena tvoga sina. Ne
otkrivaj golotinje njezine. **16** Ne otkrivaj golotinje žene svoga
brata! Ta to je golotinja tvoga brata. **17** Ne otkrivaj golotinje
koje žene i njezine kćeri! Nemoj se ženiti kćerju njezina sina
niti kćerju njezine kćeri te im golotinju otkrivati. Oni su krvna
rodbina. To bi bila pokvarenost. **18** Ne uzimaj sebi koju ženu
u isto vrijeme kad i njezinu sestru da je ljubomorom žalostiš
otkrivajući golotinju ovoj preko nje za njezina života! **19** Ne
približuj se ni jednoj ženi kad je u nečistoći svoga mjesečnog
pranja da joj otkrivaš golotinju! **20** Ne lijegaj sa ženom bližnjega
svoga; od nje bi postao nečist. **21** Ne smiješ dopuštati da koje
tvoje dijete bude žrtvovano Moleku; ne smiješ tako obeščašćivati
ime Boga svoga. Ja sam Jahve! **22** Ne lijegaj s muškarcem
kako se liježe sa ženom! To bi bila grozota. **23** Da nisi legao ni
s jednom životinjom - od nje bi postao nečist. Žena ne smije
stati pred životinju da se s njom pari. To bi bila krajnja opačina.
24 Ničim se od toga nemojte onečišćavati! Ta svim su se tim
onečišćavali narodi koje ja ispred vas tjeram. **25** I zemlja je
postala nečista. Zato ću kazniti njezinu opačinu, i zemlja će
ispljuvati svoje stanovnike. **26** Vi pak držite moje zakone i moje
naredbe: ni jedne od tih opačina nemojte počinjati - ni vi ni
stranac koji među vama boravi. **27** Sve je te zloće počinjao
svijet koji je bio u toj zemlji prije vas te je zemlja postala nečista.
28 Neće li, ako je učinite nečistom, zemlja ispljuvati i vas kako je
ispljuvala narod koji je bio prije vas? **29** Jest, svi koji bi počinili
bilo koju od tih zloća bit će odstranjeni iz svoga naroda. **30** Zato
držite moje zapovijedi; nemojte se podavati ni jednome od onih
odvratnih običaja što su se održavali prije vas; tako se njima
nećete onečistiti. Ja sam Jahve, Bog vaš!'"

19 Jahve reče Mojsiju: **2** "Govori svoj zajednici Izraelaca i reci
im: 'Sveti budite! Jer sam svet ja, Jahve, Bog vaš! **3** Svoje
se majke i svoga oca svaki bojte! Subote moje držite! Ja sam
Jahve, Bog vaš! **4** Ne obraćajte se na ništavila! Ne pravite sebi
lijevanih kumira! Ja sam Jahve, Bog vaš! **5** Kad prinosite Jahvi
žrtvu pričesnicu, prinesite je tako da budete primljeni. **6** Neka se
pojede na dan kad je prinosite ili sutradan. Što preostane za
prekosutra neka se spali na vatri. **7** Kad bi se jelo od toga jela
treći dan, bilo bi odvratno i žrtva ne bi bila primljena. **8** A onaj
koji je ipak jede neka snosi posljedice svoje krivnje. Budući da
je oskvrnuo ono što je Jahvi posvećeno, neka se takav odstrani
iz svoga naroda. **9** Kad žetvu žanjete po svojoj zemlji, ne žanjite
dokraja svoje njive; niti pabirčite ostatke poslije svoje žetve. **10**
Ne paljetkuj svoga vinograda; ne kupi po svom vinogradu palih
boba nego ih ostavljaj sirotinji i strancu! Ja sam Jahve, Bog vaš.
11 Nemojte krasti; nemojte lagati i varati svoga bližnjega. **12**
Nemojte se krivo kleti mojim imenom i tako oskvrnjivati ime
svoga Boga. Ja sam Jahve! **13** Ne iskorišćuj svoga bližnjega niti
ga pljačkaj! Radnikova zarada neka ne ostane pri tebi do jutra.
14 Nemoj psovati gluhoga niti pred slijepca stavljaj zapreku.
Svoga se Boga boj! Ja sam Jahve! **15** Ne počinjajte nepravde u
osudama! Ne budi pristran prema neznatnome, niti popuštaj
pred velikima; po pravdi sudi svome bližnjemu! **16** Ne raznosi

klevete među svojim narodom; ne izvrgavaj pogibli krv svoga
bližnjega. Ja sam Jahve! 17 Ne mrzi svoga brata u svom srcu!
Dužnost ti je koriti svoga sunarodnjaka. Tako nećeš pasti u grijeh
zbog njega. 18 Ne osvećuj se! Ne gaji srdžbe prema sinovima
svoga naroda. Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe. Ja sam
Jahve! 19 Držite moje zapovijedi! Ne daj svome blagu da se
pari s drugom vrstom. Svoga polja ne zasijavaj dvjema vrstama
sjemena. Ne stavljaj na se odjeće od dvije vrste tkanine. 20 Ako
bi tko legao s ropkinjom koja je zaručena za drugoga, a ona ne
bude ni otkupljena ni oslobođena, treba ga kazniti, ali ne smrću,
jer ona nije slobodna. 21 Neka on na ulazu u Šator sastanka
prinese Jahvi žrtvu naknadnicu, to jest jednoga ovna kao žrtvu
naknadnicu. 22 Neka svećenik tim ovnom žrtve naknadnice izvrši
nad tim čovjekom obred pomirenja pred Jahvom za počinjeni
grijeh. I grijeh koji je počinio bit će mu oprošten. 23 Kad uđete u
zemlju i zasadite bilo kakvu voćku, smatrajte njezine plodove za
neobrezane. Tri godine neka vam budu neobrezani: neka se ne
jedu. 24 Četvrte godine neka se svi njezini plodovi posvete na
svetkovinu zahvale Jahvi. 25 Istom pete godine jedite njezin
plod i ubirite sebi njezin urod. Ja sam Jahve, Bog vaš! 26 Ništa
s krvlju nemojte jesti! Ne gatajte! Ne čarajte! 27 Ne zaokružujte
kose na svojim sljepoočnicama; ne šišajte okrajka svoje brade.
28 Ne urezujte zareza na svome tijelu za pokojnika; niti na
sebi usijecajte kakvih biljega. Ja sam Jahve! 29 Ne obeščašćuj
svoje kćeri dajući je za javnu bludnicu. Tako se zemlja neće
podati bludnosti niti će se napuniti pokvarenošću. 30 Držite moje
subote; štujte moje Svetište. Ja sam Jahve! 31 Ne obraćajte se
na zazivače duhova i vračare; ne pitajte ih za savjet. Oni bi
vas opoganili. Ja sam Jahve, Bog vaš! 32 Ustani pred sijedom
glavom; poštuj lice starca; boj se svoga Boga. Ja sam Jahve! 33
Ako se stranac nastani u vašoj zemlji, nemojte ga ugnjetavati.
34 Stranac koji s vama boravi neka vam bude kao sunarodnjak;
ljubi ga kao sebe samoga. TÓa i vi ste bili stranci u egipatskoj
zemlji. Ja sam Jahve, Bog vaš. 35 Ne počinjajte nepravde u
osudama, u mjerama za duljinu, težinu i obujam. 36 Neka su
vam mjerila točna; utezi jednaki; efa prava; prav hin. Ja sam
Jahve, Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje egipatske. 37
Držite sve moje zakone i sve moje naredbe; vršite ih. Ja sam
Jahve!'"

20 Jahve reče Mojsiju: 2 "Kaži Izraelcima: 'Tko god, Izraelac,
ili stranac koji živi s Izraelcima, ustupi svoje čedo Moleku,
mora se smaknuti; narod zemlje neka ga kamenuje. 3 Ja ću se
okrenuti protiv toga čovjeka i odstraniti ga iz njegova naroda,
jer je on, ustupivši svoje čedo Moleku, okaljao moje Svetište i
obeščastio moje sveto ime. 4 A ako narod zatvori svoje oči nad
tim čovjekom kad svoje čedo ustupi Moleku te ga ne smakne, 5
ja ću se suprotstaviti tome čovjeku i njegovoj obitelji; odstranit
ću ih iz njihova naroda, njega i sve koji poslije njega pođu za
Molekom da se podaju bludu s Molekom. 6 Ako se tko obrati
na zazivače duhova i vračare da se za njima poda javnom
bludu, ja ću se okrenuti protiv takva čovjeka i odstranit ću ga iz
njegova naroda. 7 Posvećujte se da budete sveti! TÓa ja sam
Jahve, Bog vaš. 8 Držite moje zakone i vršite ih. Ja, Jahve,
posvećujem vas'." 9 "Tko god prokune svoga oca i svoju majku,
neka se smakne. Jer je oca svoga i majku svoju prokleo, neka
njegova krv padne na nj. 10 Čovjek koji počini preljub sa ženom
svoga susjeda neka se kazni smrću - i preljubnik i preljubnica.
11 Čovjek koji bi legao sa ženom svoga oca - otkrio bi golotinju
svoga oca - neka se oboje kazne smrću, krv njihova neka padne
na njih. 12 Legne li tko sa svojom snahom, neka se oboje kazne
smrću. Učinili su rodoskvrnuće i neka krv njihova padne na njih.
13 Ako bi muškarac legao s muškarcem kao što se liježe sa
ženom, obojica bi počinila odvratno djelo. Neka se smaknu i krv
njihova neka padne na njih. 14 Čovjek koji se oženi kćerju i
njezinom majkom - krajnja je to pokvarenost! - neka se u vatri
spali i on i one, da među vama ne bude pokvarenosti. 15 Čovjek
koji bi spolno općio sa životinjom ima se smaknuti. Životinju
ubijte! 16 Ako bi se žena primakla bilo kakvoj životinji da se s
njom pari, ubij i ženu i životinju. Neka se smaknu i njihova krv
neka padne na njih. 17 Čovjek koji bi se oženio svojom sestrom,
kćerju svoga oca ili kćerju svoje majke te vidio njezinu golotinju,
a ona vidjela njegovu - pogrdno je to djelo! - neka se istrijebe
pred očima naroda. Otkrio je golotinju svoje sestre, pa neka
snosi i posljedice svoje krivnje. 18 Čovjek koji bi legao sa ženom
za njezina mjesečnog pranja te otkrio njezinu golotinju - razgolio
izvor njezine krvi i ona sama otkrila izvor svoje krvi - neka se
oboje odstrane iz svoga naroda. 19 Ne otkrivaj golotinje sestre
svoje majke niti sestre svoga oca - to je otkrivanje golotinje
svoga roda, neka snose posljedice svoje krivnje. 20 Čovjek
koji bi legao sa svojom strinom otkrio bi golotinju svoga strica.
Neka snose posljedice svoga grijeha: neka umru bez poroda.
21 Čovjek koji bi se oženio ženom svoga brata - golotinju bi
svoga brata otkrio - i to je nečisto. Neka ostanu bez poroda." 22
"Zato držite sve moje zakone, sve moje naredbe i vršite ih da
vas ne ispljune zemlja u koju vas vodim da se u njoj nastanite.
23 Nemojte živjeti po zakonima naroda koje ja ispred vas tjeram.
TÓa oni su činili sve to, i zato mi se zgadili. 24 A vama sam ja
rekao: vi ćete zaposjesti njihovu zemlju; vama ću je predati u
posjed - zemlju kojom teče mlijeko i med. Ja sam Jahve, vaš
Bog, koji sam vas odvojio od tih naroda. 25 Pravite, dakle, razliku
između čiste životinje i nečiste; između čiste ptice i nečiste.
Nemojte sami sebe opoganjivati ni životinjom, ni pticom, ni bilo
čim što zemljom puže: što sam vam ja odlučio kao nečisto.
26 Budite mi dakle sveti, jer sam ja, Jahve, svet; ja sam vas
odvojio od tih naroda da budete moji. 27 Čovjek ili žena koji
među vama postanu zazivači duhova ili vračari neka se kazne
smrću; neka se kamenuju i neka njihova krv padne na njih."

21 Jahve još reče Mojsiju: "Govori svećenicima, Aronovim
sinovima, i reci im: Neka se nitko ne okalja dodirom
pokojnika u svome narodu, 2 osim svoje najbliže rodbine: svoje
majke, svoga oca, svoga sina, svoje kćeri i svojega brata. 3 I
svojom sestrom, djevicom, koja mu je također najbliža, jer nije
bila udata, može se okaljati. 4 Ali neka se ne okalja svojom
svojtom i tako se oskvrne. 5 Neka ne briju glave; neka ne
šišaju okrajke svojih brada niti prave ureze na svome tijelu. 6
Neka budu posvećeni svome Bogu; neka ne oskvrnjuju ime
svoga Boga, jer oni prinose žrtve u čast Jahvi paljene, hranu
Boga svoga. Zato moraju biti sveti. 7 Neka se ne žene javnom

bludnicom i obeščašćenom ženom; niti se smiju ženiti onom
koju je njezin muž otpustio. Jer je svećenik posvećen svome
Bogu. 8 Svetim ga drži, jer on prinosi hranu tvoga Boga. Neka ti
je svet, jer sam svet ja, Jahve, koji vas posvećujem. 9 Ako se
kći kojeg svećenika oskvrne podavši se javnom bludništvu, ona
oca svoga skvrne, pa se mora na vatri spaliti." 10 "A svećenik
koji je najveći među svojom braćom, na čiju je glavu bilo izliveno
ulje pomazanja i koji je posvećen da nosi svetu odjeću, neka
ne ide raščupane kose niti razdire svoje odjeće. 11 Neka ne
ulazi nijednom mrtvacu; ne smije se okaljati ni za svojim ocem
ni za svojom majkom. 12 Neka ne izlazi iz Svetišta, tako da
ne oskvrne Svetište svoga Boga, jer na sebi nosi posvećenje
uljem pomazanja Boga svoga. Ja sam Jahve! 13 Neka za ženu
uzme djevicu. 14 Udovicom, otpuštenicom, obeščašćenom i
bludnicom ne smije se ženiti. Jedino djevicom između svoga
naroda neka se ženi; 15 tako neće oskvrnuti svoga potomstva
među svojim narodom, jer ja, Jahve, njega posvećujem." 16
Jahve reče Mojsiju: 17 "Reci Aronu: 'Nitko od tvojih potomaka,
za njihovih naraštaja, koji imadne kakvu tjelesnu manu ne smije
se primaknuti da prinosi hranu svoga Boga. 18 Ni jedan na
kome bude mane ne smije se primaknuti: nitko koji je slijep ili
sakat; nitko izobličen ili iznakažena kojeg uda; 19 nitko tko ima
slomljenu nogu ili ruku; 20 ni poguren, ni kržljav, ni bolesnih
očiju, ni lišajav, ni krastav, niti uškopljenik. 21 Dakle, ni jedan
od potomaka svećenika Arona koji imadne manu neka se ne
primiče da prinosi u čast Jahvi paljenu žrtvu; budući da ima
manu, neka se ne primiče da prinosi hranu svoga Boga. 22
Može blagovati hranu svoga Boga i od žrtava presvetih, i svetih,
23 ali neka ne dolazi k zavjesi niti se žrtveniku primiče jer ima
manu. Neka ne skvrne mojih svetih stvari, jer sam ih ja, Jahve,
posvetio.'" 24 Mojsije to kaza Aronu, njegovim sinovima i svim
Izraelcima.

22 Jahve reče Mojsiju: 2 "Reci Aronu i njegovim sinovima da
sveto postupaju sa svetim prinosima Izraelaca; neka ne
oskvrnjuju moje sveto ime koje oni - ta moje je! - moraju svetiti.
Ja sam Jahve! 3 Reci im: 'Ako se ikad tko od vaših naraštaja
primakne u stanju nečistoće k svetim prinosima što ih Izraelci
posvećuju Jahvi, taj će biti uklonjen od moje nazočnosti. Ja sam
Jahve!' 4 Neka nitko od Aronovih potomaka koji bude gubav ili
imadne izljev ne blaguje svetih prinosa dok ne postane čist.
Onaj koji se dotakne bilo čega što je mrtvo tijelo okaljalo ili onaj
koji iz sebe prospe sjemeni izljev; 5 onaj koji se dotakne kakva
puzavca koji ga onečisti; ili čovjeka od kojega se okalja bilo
kakvom nečistoćom - 6 onaj koji se dotakne čega takva neka je
nečist do večeri i neka ne blaguje svetih prinosa dok ne okupa
svoje tijelo u vodi. 7 Čim sunce zađe, čist je. Poslije toga može
blagovati od svetih prinosa jer mu je to hrana. 8 Neka ne jede ni
strva ni što je zvjerad rastrgla. Time bi se okaljao. 9 Neka drže
moje naredbe, da ne navuku na se krivnju i zbog nje, oskvrnuvši
se, ne poginu. Ta ja, Jahve, njih posvećujem." 10 "Neka nijedan
svjetovnjak ne blaguje od prinosa; ni ukućanin ni svećenikov
sluga ne smije jesti od svetoga prinosa. 11 Ali ako svećenik
steče koga novcem u svoje vlasništvo, taj to može jesti kao
onaj što se rodi u njegovoj kući; oni mogu jesti od njegove
hrane. 12 Ako se svećenikova kći uda za svjetovnjaka, ne smije
blagovati od podizanih svetih prinosa. 13 Ali ako svećenikova
kći obudovi ili bude otpuštena, a nema djece pa se vrati u očevu
kuću, može se hraniti očevom hranom kao u svojoj mladosti.
Nikakav svjetovnjak ne smije što od toga jesti. 14 Bude li tko
iz neznanja jeo sveti prinos, neka ga nadoknadi svećeniku
dodajući petinu. 15 Neka ne oskvrnjuju svetih prinosa što ih
Izraelci Jahvi podižu. 16 Jedući ih, navukli bi na se krivnju
koja bi ih obvezivala na nadoknadu, jer ja, Jahve, posvetio
sam te prinose." 17 Jahve reče Mojsiju: 18 "Govori Aronu,
njegovim sinovima i svim Izraelcima i reci im: 'Svaki čovjek
doma Izraelova ili stranac u Izraelu koji donosi svoj prinos kao
zavjet ili kao dragovoljan dar da se prinese Jahvi kao žrtva
paljenica - da bude primljen - 19 mora prinijeti muško bez mane,
bilo to goveče, ovca ili koza. 20 Nikakvo s manom na njemu
nemojte prinositi jer vam to neće biti primljeno. 21 Ako tko
prinosi Jahvi žrtvu pričesnicu da izvrši kakav zavjet ili učini
dragovoljan prinos, bilo od krupne ili sitne stoke, ta životinja, da
bude primljena, mora biti bez mane; nikakve mane na njoj ne
smije biti. 22 Nikakvu slijepu, ili hromu, ili osakaćenu, gušavu,
šugavu ili krastavu životinju, nikakvu takvu Jahvi nemoj prinositi
niti ikakvu takvu na žrtvenik kao paljenu žrtvu Jahvi polagati. 23
Junca ili ovcu s kakvim udom protegnutim ili prikaćenim možeš
prinijeti kao dragovoljan prinos, ali kao žrtva zavjetnica neće biti
primljena. 24 Jahvi nemojte prinositi životinje sa zgnječenim,
stučenim, rastrgnutim ili odsječenim mošnjama. To u svoj zemlji
ne činite 25 niti takvo što primajte od stranca da to prinesete kao
hranu svoga Boga. S manom su jer su osakaćene. Zato vam
neće biti primljene.'" 26 Jahve reče Mojsiju: 27 "Kad se tele oteli,
janje se ojanji ili se kozle okozi, sedam dana neka ostane uza
svoju majku. Od osmoga dana može biti primljeno kao paljena
žrtva Jahvi. 28 Ne koljite krave ni ovce u isti dan s njezinim
mladim. 29 Kad Jahvi žrtvujete žrtvu zahvalnicu, žrtvujte je tako
da budete primljeni. 30 Neka se žrtva blaguje onoga istog dana;
od nje ništa ne ostavljajte za ujutro. Ja sam Jahve!" 31 "Moje
zapovijedi držite i vršite ih. Ja sam Jahve! 32 Ne oskvrnjujte
moga svetog imena, nego neka budem proglašen svetim među
Izraelcima - ja, Jahve, koji vas posvećujem. 33 Ja koji sam vas
izbavio iz zemlje egipatske da budem vaš Bog, ja, Jahve."

23 Jahve reče Mojsiju: 2 "Kaži Izraelcima i reci im: Blagdani
Jahvini koje imate sazivati jesu sveti zborovi. Ovo su
moji blagdani: 3 Šest dana neka se posao obavlja, a sedmi
je dan subota - dan potpunog odmora, dan svetoga zbora,
kad ne smijete raditi nikakva posla. Gdje god boravili, subota
je Jahvina." 4 "A ovo su blagdani Jahvini - sveti zborovi -
koje imate proglasiti u njihovo određeno vrijeme: 5 U prvom
mjesecu četrnaestoga dana u suton jest Pasha u čast Jahvi;
6 petnaestoga dana toga mjeseca jest Blagdan beskvasnih
kruhova u čast Jahvi - sedam dana jedite beskvasan kruh. 7
Prvoga dana neka vam bude sveti zbor; nikakva težačkog posla
nemojte raditi. 8 Sedam dana prinosite paljenu žrtvu u čast
Jahvi, a sedmoga dana neka opet bude sveti zbor; nikakva
težačkog posla ne radite." 9 Jahve reče Mojsiju: 10 "Kaži
Izraelcima i reci im: 'Kad uđete u zemlju koju vam dajem i u
njoj žetvu požanjete, prvi snop svoje žetve donesite svećeniku.

11 Neka ga on prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom da
budete primljeni. Sutradan po suboti neka ga svećenik prinese
kao žrtvu prikaznicu. 12 A u dan kad budete prinosili snop kao
žrtvu prikaznicu, prinesite Jahvi jednogodišnjeg janjca bez mane
kao žrtvu paljenicu. 13 Uz to žrtva prinosnica neka bude: dvije
desetine efe najboljeg brašna zamiješena u ulju, kao paljena
žrtva Jahvi na ugodan miris; a s njom ljevanica od vina neka
bude četvrt hina. 14 Prije toga dana - dok ne donesete prinose
svoga Boga - ne smijete jesti ni kruha, ni pržena zrnja, ni
svježa klasja. To je trajan zakon za vaše naraštaje gdje god vi
boravili.'" 15 "A počevši od sutrašnjega dana po suboti - dana u
koji donesete snop za žrtvu prikaznicu - nabrojte punih sedam
tjedana. 16 Onda na dan po sedmoj suboti, na Pedesetnicu,
prinesite Jahvi novu žrtvu. 17 Donesite iz svojih stanova po dva
kruha za žrtvu prikaznicu. Neka svaki bude od dvije desetine
efe najboljeg brašna; neka budu ispečeni ukvas, kao prvine
Jahvi. 18 S kruhom prinesite sedam jednogodišnjih janjaca
bez mane, jednoga junca i dva ovna kao žrtvu paljenicu Jahvi
zajedno sa žrtvom prinosnicom i ljevanicom, žrtvom paljenom
na ugodan miris Jahvi. 19 Prinesite i jednoga jarca kao žrtvu
okajnicu, a dva janjca od godine dana za žrtvu pričesnicu. 20
Neka ih svećenik prinese pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu
povrh kruha od prvina. Uz oba janjca, i ovo je Jahvi sveto i
neka pripadne svećeniku. 21 Toga istog dana sazovite zbor.
Neka vam to bude posvećen zbor - nikakva težačkog posla ne
radite. To je trajan zakon za vaše naraštaje gdje god vi boravili.
22 Kad budete želi žetvu sa svoje zemlje, nemoj žeti dokraja
svoje njive niti pabirčiti poslije svoje žetve. Ostavi to sirotinji i
strancu. Ja sam Jahve, Bog vaš." 23 Jahve reče Mojsiju: 24
"Govori Izraelcima i reci: 'Sedmoga mjeseca, prvoga dana u
mjesecu, neka vam je potpun odmor, proglašen glasom trube,
sveti zbor. 25 Nikakva teškog posla ne radite; u čast Jahvi
paljenu žrtvu prinesite.'" 26 Reče Jahve Mojsiju: 27 "Povrh toga,
u deseti dan toga sedmog mjeseca pada Dan pomirenja. Neka
vam to bude prigoda za sveti zbor; postite i prinesite u čast
Jahvi paljenu žrtvu. 28 Toga dana nemojte raditi nikakva posla.
To je, naime, Dan pomirenja, kada će se za vas obaviti obred
pomirenja pred Jahvom, Bogom vašim. 29 Jest, tko god ne
bude postio toga dana, neka se odstrani iz svoga naroda. 30 A
tko bi god radio kakav posao na taj dan, toga ću ja istrijebiti iz
njegova naroda. 31 Nikakva posla nemojte raditi. To je trajan
zakon za vaše naraštaje gdje god vi boravili. 32 Neka vam je to
subotnji počinak. Postite! Navečer devetoga dana u mjesecu -
od večeri do večeri - prestanite raditi." 33 Jahve reče Mojsiju: 34
"Reci Izraelcima: 'Od petnaestoga dana toga sedmog mjeseca
neka se sedam dana drži Blagdan sjenica u čast Jahvi. 35
Prvoga dana, u dan svetoga zbora, nikakva težačkog posla
nemojte raditi. 36 Sedam dana prinosite paljenu žrtvu u čast
Jahvi. Osmi dan neka vam bude sveti zbor, kada ćete u čast
Jahvi prinijeti paljenu žrtvu. To je svečani zbor; nikakva težačkog
posla nemojte obavljati.'" 37 "To su blagdani Jahvini koje imate
sazvati - sveti zborovi određeni za prinošenje žrtava u čast
Jahvi; žrtava paljenica, prinosnica, žrtava klanica i ljevanica;
svaku na njezin pravi dan, 38 povrh Jahvinih subota, povrh
vlastitih prinosa, povrh svojih zavjetnih i dragovoljnih darova
koje inače prinosite Jahvi." 39 "Osim toga, petnaestoga dana
mjeseca sedmoga, pošto pokupite sa zemlje plodove, svetkujte
Jahvin blagdan sedam dana. Na prvi dan i na osmi dan neka je
potpun počinak. 40 Uzmite već prvoga dana lijepih plodova,
palmovih grana, grančica s lisnatih drveta i potočne vrbovine pa
se veselite u nazočnosti Jahve, Boga svoga, sedam dana. 41
Svetkujte tako blagdan u čast Jahvi sedam dana svake godine.
Neka je to trajan zakon za vaše naraštaje. Svetkujte taj blagdan
sedmoga mjeseca. 42 Sedam dana stanujte u sjenicama. Svi
Izraelovi domoroci neka proborave u sjenicama, 43 da vaši
potomci znaju kako sam ja učinio da Izraelci žive u sjenicama
kad sam ih izbavio iz zemlje egipatske. Ja sam Jahve, Bog
vaš." 44 I tako Mojsije objavi Izraelcima Jahvine blagdane.

24 Jahve reče Mojsiju: 2 "Naredi Izraelcima da ti za svijećnjak
donose čistoga ulja od istupanih maslina, da se uvijek
održava svjetlo. 3 Neka ga Aron svagda sprema pred Jahvom od
večeri do jutra u Šatoru sastanka, pred zavjesom Svjedočanstva.
Neka je ovo trajan zakon vašim naraštajima. 4 Neka Aron
neprekidno održava svjetlila na čistome svijećnjaku pred
Jahvom." 5 "Potom uzmi najboljeg brašna i od njega ispeci
dvanaest pogača. Neka u svakoj pogači budu dvije desetine efe.
6 Onda ih poredaj u dva reda - po šest u redu - na čistome stolu
što je pred Jahvom. 7 Na svaki red stavi čistoga tamjana. Neka
to bude hrana prinesena kao spomen - paljena žrtva Jahvi. 8
Svake subote, bez prijekida, neka se postavljaju pred Jahvu. To
neka Izraelci vrše zbog vječnoga Saveza. 9 Neka pripadnu
Aronu i njegovim sinovima. Oni ih imaju blagovati na posvećenu
mjestu. To je njemu vrlo svet dio Jahvinih paljenih žrtava. To
neka bude trajna odredba." 10 A sin jedne Izraelke, komu otac
bijaše Egipćanin, iziđe među Izraelce i zametne u taboru svađu
s nekim Izraelcem. 11 Uto sin Izraelke pogrdi Ime i opsuje ga.
Tada ga dovedu Mojsiju. - Mati mu se zvala Šelomit, a bila je kći
Dibrijeva iz plemena Danova. - 12 Stave ga u zatvor dok im se
ne očituje volja Jahvina. 13 Onda Jahve reče Mojsiju: 14 "Izvedi
psovača iz tabora. Potom svi oni koji su ga čuli neka stave svoje
ruke na njegovu glavu. A onda neka ga sva zajednica kamenuje.
15 Poslije toga ćeš ovako prozboriti Izraelcima: Tko god opsuje
Boga svoga neka snosi svoju krivnju; 16 tko izgovori hulu na ime
Jahvino neka se smakne - neka ga sva zajednica kamenuje; bio
stranac ili domorodac, ako pohuli ime Jahvino, mora mrijeti. 17
Ako čovjek zada smrtan udarac drugome, mora se smaknuti. 18
Tko usmrti živinče mora ga nadomjestiti: život za život. 19 Tko
ozlijedi svoga bližnjega neka mu se učini kako je on učinio: 20
lom za lom, oko za oko, zub za zub - rana koju je on zadao
drugome neka se zada i njemu. 21 Tko usmrti živinče mora ga
nadoknaditi, ali tko ubije čovjeka mora umrijeti. 22 Neka vam je
jednak sud i strancu i domorocu. Jer ja sam Jahve, Bog vaš."
23 Pošto je Mojsije to izložio Izraelcima, oni izvedu psovača
izvan tabora i zaspu ga kamenjem. Učine, dakle, Izraelci kako je
Jahve Mojsiju naredio.

25 Jahve reče Mojsiju na Sinajskom brdu: 2 "Govori Izraelcima
i kaži im: Kad uđete u zemlju koju vam dajem, neka ta
zemlja održava Jahvin subotni počinak. 3 Šest godina zasijavaj
svoju njivu, šest godina svoj vinograd obrezuj i beri njegov

plod. **4** Ali sedme godine neka i zemlja uživa subotnji počinak,
Jahvinu subotu: svoje njive ne zasijavaj niti obrezuj svoga
vinograda. **5** Što samo od sebe uzraste na tvojoj njivi nemoj žeti
niti beri grožđe s neobrezane loze. Neka to bude zemlji godina
počivanja. **6** Zemljišni počinak neka vam priskrbi prehranu:
tebi, tvome sluzi, tvojoj sluškinji, tvome najamniku koji s tobom
živi; **7** a i tvojoj stoci i zvjeradi u tvojoj zemlji neka njezini
plodovi služe za hranu." **8** "Nabroj sedam sedmica takvih
godina, sedam puta sedam godina. Sedam sedmica godina
iznosit će ti četrdeset devet godina. **9** A onda zaori u trubu!
U sedmome mjesecu, desetoga dana toga mjeseca, na Dan
pomirenja, zatrubite u trubu širom svoje zemlje. **10** Tu pedesetu
godinu proglasite svetom! Zemljom proglasite oslobađanje svim
njezinim stanovnicima. To neka vam bude jubilej, oprosna
godina. Neka se svatko vaš vrati na svoju očevinu; neka se
svatko vrati k svome rodu! **11** Ta pedesetogodišnjica neka vam
je jubilejska godina: nemojte sijati, nemojte žeti što samo od
sebe uzraste niti berite grožđe s neobrezane loze. **12** Jer jubilej
vam mora biti svet! Hranite se onim što njiva donese od sebe.
13 Te jubilejske godine neka se svatko vrati na svoju očevinu. **14**
Zato, kad prodajete imanje svome sunarodnjaku ili kupujete od
svoga sunarodnjaka, nemojte nanositi štete svome bratu! **15** Od
svoga sunarodnjaka kupuj, odbivši samo broj godina poslije
jubileja, a on neka ti proda prema broju proizvodnih godina. **16**
Što više godina, više i cijenu povisi; što manje godina, neka je i
cijena manja. Jer, ono što ti on prodaje jest broj ljetina. **17** Neka
nitko od vas ne nanosi štete svome sunarodnjaku, nego se boj
Boga svoga! Jer ja sam Jahve, Bog vaš. **18** Vršite moje zakone
i moje naredbe; vjerno ih provodite u djelo pa ćete u sigurnosti
živjeti na zemlji. **19** Zemlja će davati svoj rod, jest ćete do sitosti
i živjet ćete u sigurnosti. **20** Ako biste rekli: 'Čime ćemo se
hraniti te sedme godine kad ne budemo ni sijali ni brali plodova?'
21 evo, blagoslov ću svoj pustiti na vas: šesta godina rodom će
roditi za tri godine. **22** Kad budete sijali osme godine, hranit
ćete se starim prihodom sve do devete godine; dok ne dođe
njezin prihod, jest ćete stari." **23** "Zemlja se ne smije prodati
potpuno, jer zemlja pripada meni, dok ste vi samo stranci i
gosti kod mene. **24** Zato u svakome kraju gdje imate zemljišne
posjede morate dopustiti otkupljivanje zemlje. **25** Ako tvoj brat
zapadne u škripac te moradne prodati dio svoje očevine, neka
dođe njegov najbliži izbavitelj i otkupi što je njegov brat prodao.
26 Ako nema koga da mu ga otkupi, a poslije i sam postane
imućan te stekne sredstva da je otkupi, **27** neka prebroji godine
od prodaje, isplati kupcu svotu za preostalo vrijeme i vrati se
na svoju očevinu. **28** Ako nema sredstava da je vrati, onda
prodano neka ostane u rukama kupca do jubilejske godine. A
stupivši u jubilej, neka se vrati na svoju očevinu. **29** Ako tko
proda stojnu kuću u gradu zidom obzidanu, može je otkupiti
dokle se ne navrši godina poslije prodaje; otkupni rok neka je,
dakle, jedna godina. **30** Ako je ne otkupi u roku od godine,
onda kuća u gradu zidom opasana prelazi potpuno kupcu i
njegovim potomcima: ni za jubileja neka se ne vraća. **31** Ali kuće
po selima što nemaju zidova oko sebe neka se smatraju kao
posjedi u polju; mogu se otkupljivati. U jubileju kupac mora iz
njih izići. **32** Kuće koje u levitskim gradovima pripadaju levitima
mogu leviti otkupiti u svako vrijeme. **33** Ako se koji levit ne
posluži svojim pravom otkupa, onda će kuća što bude prodana
u gradu njegova vlasništva biti za jubileja vraćena. Jer kod
Izraelaca kuće u gradovima levita njihovo su vlasništvo. **34**
Neograđena zemlja oko njihovih gradova ne može se prodati,
jer je ona njihovo vlasništvo za sva vremena." **35** "Ako tvoj
brat zapadne u škripac i ne mogne održavati svoje odnose s
tobom, primi ga; i neka s tobom živi kao stranac ili gost. **36** Ne
uzimaj od njega ni lihve ni kamata. Boga se svoga boj, i neka
tvoj brat živi s tobom! **37** Ne uzajmljuj mu novac na kamate niti
mu lihvarski davaj svoju hranu. **38** Ja, Jahve, Bog vaš, izbavio
sam vas iz zemlje egipatske da vam dadem zemlju kanaansku i
budem vaš Bog. **39** Ako li tvoj brat padne u škripac dok je s
tobom u urednim odnosima te se moradne tebi prodati, nemoj
ga prisiliti da služi kao rob; neka bude kod tebe kao najamnik
ili nadničar. **40** Neka služi kod tebe do jubilejske godine. **41**
Onda neka bude slobodan da ode od tebe - i on i njegova djeca
s njim; neka ide natrag svome rodu i opet zaposjedne svoju
djedovinu. **42** TÓa oni su moji službenici, ja sam ih izbavio
iz zemlje egipatske; oni se ne smiju prodavati kao robovi. **43**
Nemoj s njim grubo postupati! Boga se svoga boj! **44** A robove i
ropkinje, budeš li ih htio imati, možete kupiti, i muške i ženske,
od naroda koji su oko vas. **45** Možete ih kupovati i od pridošlica
koji s vama borave; od njihovih obitelji što žive s vama i rođeni
su u vašoj zemlji. Takvi mogu postati vašim vlasništvom. **46**
Njih možete predati u nasljedstvo svojoj djeci da ih zavazda
naslijede u baštinu. Prema njima možete postupati kao prema
robovima. Ali prema svojoj braći, Izraelcima, nitko ne smije
grubo postupati. **47** Ako se stranac s tobom nastanjen obogati,
a tvoj brat, u svojim odnosima prema njemu, zapadne u škripac
te se proda strancu koji je s tobom nastanjen ili kojemu god
potomku strančeve obitelji, **48** on ima pravo i nakon prodaje
biti otkupljen. Neka ga otkupi netko od njegove braće; **49** ili
neka ga otkupi njegov stric, njegov rođak ili bilo tko od njegove
obitelji koji bude od njegove krvi. Ili, ako ima sredstava, neka
se sam otkupi. **50** Sa svojim kupcem neka proračuna vrijeme
od godine kad mu se prodao do jubilejske godine. Cijena za
njegovo oslobođenje neka bude prema broju godina. Vrijeme što
ga je proveo sa svojim vlasnikom neka se procijeni kao vrijeme
jednog najamnika. **51** Ako ostaje još mnogo godina, neka isplati
za svoju otkupninu u omjeru svoje prodajne svote. **52** A ako
ostaje samo nekoliko godina do jubilejske godine, neka izračuna
pa isplati za svoj otkup prema godinama službe. **53** Prema
njemu neka bude kao prema najamniku koji se iznajmljuje od
godine na godinu. Neka se na tvoje oči s njim ne postupa grubo.
54 Ne bude li iskupljen ovako, onda i on i njegova djeca s njim
neka odu u jubilejskoj godini. **55** Jer Izraelci su moji službenici;
oni su moji službenici koje sam ja izveo iz zemlje egipatske, ja,
Jahve, Bog vaš."

26 "Ne pravite sebi kumira; ne podižite sebi ni kipa ni spomen-
stupa; ne postavljajte u svojoj zemlji kamenja s likovima
da pred njih padate. **2** Održavajte moje subote; poštujte moje
Svetište - jer ja sam Jahve, Bog vaš." **3** "Budete li živjeli prema
mojim zakonima, održavali moje zapovijedi i u djelo ih provodili,

4 davat ću vam kiše u pravo vrijeme te će zemlja rađati rodom
a stabla po polju donositi plodove. 5 Vršidba će vam stizati
berbu, a berba stizati sjetvu. Jest ćete kruh svoj do sitosti i
u svojoj ćete zemlji živjeti u sigurnosti. 6 Zemlji ću dati mir;
tako ćete počivati a da vas nitko ne plaši. Štetne ću životinje iz
zemlje ukloniti; mač neće prolaziti vašom zemljom. 7 U bijeg
ćete nagoniti svoje neprijatelje, a oni će padati pred vama od
mača. 8 Petorica vas nagonit će u bijeg stotinu njih, a stotina
vas nagonit će u bijeg deset tisuća njih. Da, vaši će neprijatelji
padati pred vama od mača. 9 K vama ću se okrenuti te vas
rodnima činiti i razmnažati. Držat ću svoj Savez s vama. 10
Starom ćete se zalihom hraniti; štoviše, trebat će vam zalihe
ispražnjavati da mognete sasipati novo žito. 11 Među vama
ću postaviti svoje Prebivalište i neću vas odbaciti; 12 među
vama ću hoditi i bit ću vam Bog, a vi ćete mi biti narod. 13
Ja, Jahve, Bog vaš, izveo sam vas iz zemlje egipatske da
im više ne budete roblje; polomio sam palice vaših jarmova i
učinio da hodate uspravno." 14 "Ali ako me ne poslušate i u
djelo ne provedete sve ove moje zapovijedi; 15 ako odbacite
moje zakone, pogazite moje naredbe i prekršite moj Savez, ne
provodeći u djelo sve moje zapovijedi, 16 evo što ću ja učiniti
vama: podvrgnut ću vas strepnji, iznemoglosti i groznici što oči
troše a život gase. 17 Sjetve ćete svoje uzalud sijati - neprijatelji
vaši njima će se hraniti. Ja ću se protiv vas okrenuti, a vaši će
vas neprijatelji ametice tući. Oni koji vas mrze gospodarit će nad
vama. Bježat ćete i onda kad vas nitko ne bude progonio. 18 Pa
ako me i unatoč tome ne poslušate, ja ću vas sedmerostruko
kažnjavati za vaše grijehe. 19 Slomit ću ja vašu drsku silu. Vaša
ću nebesa učiniti poput gvožđa, a zemlju vašu poput tuča. 20
Uzalud će se trošiti vaša snaga. Zemlja vam više neće davati
svoga roda niti će stabla na zemlji donositi svojih plodova. 21
Budete li se još i dalje protivili, ne htjednete li me poslušati,
sedmerostruko ću još na vama povisiti rane za vaše grijehe.
22 Na vas ću pustiti šumsku zvjerad da vas liši djece, blago
vam podavi a vas prorijedi tako da vam putovi postanu pusti.
23 Ako vas ni to ne popravi nego nastavite življenje koje se
meni protivi, 24 onda ću se i ja suprotstaviti vama i sam ću
vas još sedmerostruko udariti za vaše grijehe. 25 Na vas ću
dovesti mač neka se iskali osvetom za Savez. A kad se zbijete
u svoje gradove, poslat ću na vas kugu i bit ćete predani u ruke
neprijatelju. 26 Još kad vam obustavim namicanje kruha, deset
žena moći će vam peći kruh u jednoj peći i na mjeru će vam
kruh davati. Jest ćete, ali se nećete nasititi. 27 Ako me ni tada
ne poslušate nego mi se dalje budete suprotstavljali, 28 i ja ću
se vama suprotstaviti - sedmerostruko ću vas kazniti za vaše
grijehe. 29 Jest ćete meso od svojih sinova, jest ćete meso
od svojih kćeri. 30 Porušit ću vaše idolske uzvišice; oborit ću
vaše kadione žrtvenike, zgrnut ću vaša mrtva trupla na trupla
vaših kumira i odbacit ću vas. 31 Gradove ću vaše pretvoriti u
ruševine; svetišta ću vaša opustošiti, vaš ugodni miris neću više
mirisati. 32 Zemlju ću ja pretvoriti u zgarište tako da će se vaši
neprijatelji koji se u njoj nastane zaprepastiti nad njom. 33 Vas
ću rasijati po narodima; izvući ću protiv vas mač iz korica tako
da će vam se zemlja pretvoriti u pustaru a gradovi u ruševine.
34 Tada će zemlja namiriti svoje subote za sve vrijeme dok bude
pusta i vi budete u zemlji svojih neprijatelja. Otpočinut će tada
zemlja i moći će namiriti svoje subote. 35 Sve dok bude pusta,
imat će počinak koji nije imala za vaših subota dok ste vi u njoj
stanovali. 36 A onima od vas koji na životu ostanu po zemljama
svojih neprijatelja, njima ću strah u srce utjerati. U bijeg će ih
nagoniti šuštaj lista što zatrepti. Bježat će kao što se bježi od
mača; padat će, iako ih nitko neće progoniti. 37 Spoticat će se
jedan o drugoga kao kad se bježi ispred mača, premda ih nitko
neće progoniti. Nećete se održati pred svojim neprijateljima; 38
izginut ćete među narodima - proždrijet će vas zemlja vaših
neprijatelja. 39 A koji od vas prežive venut će u zemljama svojih
neprijatelja zbog svojih opačina; venut će i zbog opačina svojih
otaca. 40 Priznat će tada svoju opačinu i opačinu svojih otaca
što su je protiv mene počinili izdajom, što su mi se protivili.
41 I ja sam sa morao suprotstaviti njima i odvesti ih u zemlju
njihovih neprijatelja." "Onda će se napokon njihovo tvrdokorno
srce poniziti; ispaštat će oni svoju krivnju. 42 Tada ću se ja sjetiti
svoga Saveza s Jakovom i svoga Saveza s Izakom; sjetit ću se
svoga Saveza s Abrahamom - zemlje ću se sjetiti. 43 Zemlja
će, ostavljena od njih, namiriti svoje subote kad ostane pusta
zbog njih. A oni će ispaštati svoju krivnju što su odbacili moje
zapovijedi; što su prezreli moje zakone. 44 Ali ni onda dok budu
u zemlji svojih neprijatelja, neću ih zabaciti niti ću ih prezreti
tako da ih posve uništim i da prekršim svoj Savez s njima. TÓa
ja sam Jahve, Bog njihov. 45 Radi njih sjetit ću se Saveza s
njihovim precima koje sam izveo iz zemlje egipatske naočigled
naroda da budem njihov Bog, ja Jahve." 46 To su odredbe,
uredbe i zakoni koje je Jahve uglavio između sebe i Izraelaca
po Mojsiju na Sinajskome brdu.

27 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori Izraelcima i reci im: 'Ako
tko zaželi podmiriti Jahvi zavjet što vrijedi koliko čovjek, 3
neka ti je mjerilo: muškarca od dvadeset do šezdeset godina
starosti procijeni pedeset šekela u srebru, prema hramskom
šekelu, 4 a žensku procijeni trideset šekela. 5 A za dob od pet
do dvadeset godina neka tvoja procjena bude: za muškarca
dvadeset šekela, a za žensku deset šekela. 6 Je li dob od
jednoga mjeseca do pet godina, neka ti je procjena: za muško
pet šekela u srebru, a procjena za žensko tri šekela u srebru. 7
Bude li u starosti od šezdeset godina ili više, neka ti je procjena:
za muškarca petnaest šekela, a za žensku deset šekela. 8
Ali ako je tko siromašan te ne može platiti svoju cijenu, neka
ga dovedu pred svećenika i neka ga svećenik procijeni. Ali
neka svećenik procijeni prema onome što zavjetovalac može
dati. 9 Ako zavjetovani prinos bude od životinja koje se mogu
Jahvi prinositi, svaki takav prinos Jahvi bit će posvećena stvar.
10 Neka se ne nadomješta niti zamjenjuje za što drugo - bilo
dobro za loše, bilo loše za dobro. Ako li se napravi zamjena
jednoga živinčeta za drugo, onda će i zavjetovano i ono koje ga
je zamijenilo biti posvećena stvar. 11 Bude li zavjetovani prinos
od nečiste životinje koja se ne može Jahvi prinositi, neka se
takvo živinče dovede k svećeniku 12 pa neka ga on procijeni.
Bilo skupo, bilo jeftino, kako svećenik procijeni, neka tako bude.
13 Zaželi li ga tko otkupiti, neka doda njegovoj procjeni jednu
petinu. 14 Ako tko posveti svoju kuću zavjetovavši je Jahvi,
neka svećenik procijeni da li je dobra ili loša. Kako svećenik

prosudi, neka tako ostane. **15** Ako onaj koji je svoju kuću
zavjetovao zaželi da je otkupi, neka dometne jednu petinu
svoti na koju je procijenjena pa neka bude njegova. **16** Ako
tko zavjetuje Jahvi dio zemljišta od svoga vlasništva, procijeni
ga prema njegovu usjevu: za jedan homer ječmena sjemena
pedeset šekela u srebru. **17** Zavjetuje li zemljište za jubilejske
godine, neka ostane prema ovoj procjeni. **18** Ali ako zemljište
zavjetuje poslije jubilejske godine, neka svećenik proračuna
cijenu prema godinama što preostaju do jubilejske godine i
prema tome smanji procjenu. **19** Ako onaj tko je zemljište
zavjetovao zaželi da ga otkupi, neka doda jednu petinu svoti na
koju je procijenjeno pa neka mu ostane. **20** Ako zemljište ne
otkupi nego ga proda drugome, ne može se više otkupiti. **21** Kad
zemljište bude oslobođeno u jubilejskoj godini, neka se posveti
Jahvi kao zavjetovano zemljište i postane svećenikov posjed.
22 Zavjetuje li tko Jahvi kupljeno zemljište koje nije dio njegove
očevine, **23** neka mu svećenik proračuna razmjernu procjenu
do jubilejske godine. I toga istog dana neka isplati iznos kao
stvar posvećenu Jahvi. **24** U jubilejskoj godini zemljište se ima
vratiti onome od koga je kupljeno - kome pripada zemljišno
vlasništvo. **25** Svaka procjena neka se vrši prema hramskom
šekelu: dvadeset gera jedan šekel. **26** Ali neka nitko ne zavjetuje
prvinu od stoke. TÓa prvina ionako pripada Jahvi - Jahvina
je, pa bila od sitnoga bila od krupnoga blaga. **27** Bude li od
nečiste stoke, može se otkupiti prema procjeni, dometnuvši
petinu cijene. Ako se ne otkupi, neka se prema procjeni proda.
28 Ali ništa od 'herema', od onog što je Jahvi izručeno, bio to
čovjek ili živinče ili njegovo baštinjeno zemljište, ništa što je tko
Jahvi zavjetom posvetio, ne može se niti prodati niti otkupiti.
Svaka zavjetom posvećena stvar najveća je Jahvina svetinja.
29 Nijedno ljudsko biće koje bude 'heremom' - prokletstvom -
udareno ne smije se otkupljivati: mora se smaknuti. **30** Svaka
desetina sa zemljišta, bilo od poljskih usjeva bilo od plodova sa
stabala, pripada Jahvi; to je Jahvi posvećeno. **31** Ako bi tko
htio otkupiti koji dio svoje desetine, mora tome dodati jednu
petinu cijene. **32** Svaka desetina od krupnoga i sitnoga blaga, to
jest svako deseto od svega što prolazi ispod pastirskog štapa,
neka bude posvećeno Jahvi. **33** Neka se ne gleda je li dobro
ili rđavo; i neka se ne zamjenjuje. Ako se ipak zamijeni, neka
je onda i jedno i drugo posvećeno i ne smije se otkupljivati.'"
34 To su zapovijedi koje je Jahve izdao Mojsiju za Izraelce na
Sinajskome brdu.

Brojevi

1 U Sinajskoj pustinji, u Šatoru sastanka, reče Jahve Mojsiju
prvoga dana drugoga mjeseca, druge godine po izlasku iz
zemlje egipatske: **2** "Obavite popis sve zajednice izraelske po
rodovima i porodicama, navodeći imena svih muškaraca, glavu
po glavu. **3** Od dvadeset godina naviše, za borbu sposobne
u Izraelu, ti i Aron pobilježite prema njihovim jedinicama. **4**
Neka s vama bude po jedan čovjek od svakoga plemena,
glavari svoga pradjedovskog doma. **5** Ovo su imena ljudi koji će
vam pomagati: Elisur, sin Šedeurov, za pleme Rubenovo; **6**
Šelumiel, sin Surišadajev, za pleme Šimunovo; **7** Nahšon, sin
Aminadabov, za pleme Judino; **8** Netanel, sin Suarov, za pleme
Jisakarovo; **9** Eliab, sin Helonov, za pleme Zebulunovo. **10** Za
Josipove sinove: Elišama, sin Amihudov, za pleme Efrajimovo;
Gamliel, sin Pedahsurov, za pleme Manašeovo; **11** Abidan, sin
Gidonijev, za pleme Benjaminovo; **12** Ahiezer, sin Amišadajev,
za pleme Danovo; **13** Pagiel, sin Okranov, za pleme Ašerovo;
14 Elijasaf, sin Deuelov, za pleme Gadovo; **15** Ahira, sin Enanov,
za pleme Naftalijevo." **16** To bijahu sazivači zajednice, knezovi
pradjedovskih plemena i glavari rodova izraelskih. **17** Mojsije i
Aron onda uzmu one ljude što su po imenu bili određeni **18**
te prvoga dana drugoga mjeseca sazovu svu zajednicu. Tada
se u popis prema rodovima i porodicama po redu unosio broj
osoba starijih od dvadeset godina. **19** Kako je Jahve naredio
Mojsiju, tako ih je on pobilježio u Sinajskoj pustinji. **20** Kad
se utvrdi potomstvo Rubena, Izraelova prvorođenca, prema
njegovim rodovima i porodicama, pribilježiše, glavu po glavu,
imena svih muškaraca od dvadeset godina naviše, svih za
borbu sposobnih. **21** Popisanih od Rubenova plemena bilo je
četrdeset i šest tisuća i pet stotina. **22** Bili su popisani Šimunovi
potomci prema njihovim rodovima i porodicama: pribilježiše se,
glava po glava, imena svih muškaraca od dvadeset godina
naviše, svih za borbu sposobnih. **23** Popisanih od Šimunova
plemena bilo je pedeset i devet tisuća i tri stotine. **24** Kad se
utvrdi potomstvo sinova Gadovih prema njihovim rodovima
i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od
dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. **25** Popisanih
od Gadova plemena bilo je četrdeset i pet tisuća i šest stotina
i pedeset. **26** Kad se utvrdi potomstvo sinova Judinih prema
njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava,
imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.
27 Popisanih od Judina plemena bilo je sedamdeset i četiri tisuće
i šest stotina. **28** Kad se utvrdi potomstvo sinova Jisakarovih
prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava
po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu
sposobnih. **29** Popisanih od Jisakarova plemena bilo je pedeset
i četiri tisuće i četiri stotine. **30** Kad se utvrdi potomstvo sinova
Zebulunovih prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše
se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za
borbu sposobnih. **31** Popisanih od Zebulunova plemena bilo je
pedeset i sedam tisuća i četiri stotine. **32** Josipovi sinovi: Kad se
utvrdi potomstvo sinova Efrajimovih, prema njihovim rodovima
i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od
dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. **33** Popisanih
od Efrajimova plemena bilo je četrdeset tisuća i pet stotina. **34**
Kad se utvrdi potomstvo sinova Manašeovih, prema njihovim
rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena
onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. **35**
Popisanih od Manašeova plemena bilo je trideset i dvije tisuće i
dvjesta. **36** Kad se utvrdi potomstvo sinova Benjaminovih, prema
njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava,
imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.
37 Popisanih od Benjaminova plemena bilo je trideset i pet tisuća
i četiri stotine. **38** Kad se utvrdi potomstvo sinova Danovih,
prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava
po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu
sposobnih. **39** Popisanih od Danova plemena bilo je šezdeset i
dvije tisuće i sedam stotina. **40** Kad se utvrdi potomstvo sinova
Ašerovih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se,
glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za
borbu sposobnih. **41** Popisanih od Ašerova plemena bila je
četrdeset i jedna tisuća i pet stotina. **42** Kad se utvrdi potomstvo
sinova Naftalijevih, prema njihovim rodovima i porodicama,
pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina
i više, svih za borbu sposobnih. **43** Popisanih od Naftalijeva
plemena bilo je pedeset i tri tisuće i četiri stotine. **44** To su oni
koje popisaše Mojsije i Aron sa dvanaest knezova izraelskih, po
jedan na svaki pradjedovski dom. **45** Bili su popisani svi Izraelci,
prema pradjedovskim domovima, od dvadeset godina i više, svi
za borbu sposobni u Izraelu. **46** Bilo je, dakle, svih popisanih
šest stotina i tri tisuće i pet stotina i pedeset. **47** Među te nisu se
ubrojili Levijevci prema svojem pradjedovskom plemenu. **48**
Jahve je, naime, rekao Mojsiju: **49** "Nipošto nemoj popisivati
Levijeva plemena niti ga unosi u popis Izraelaca. **50** Nego ti
sam odredi Levijevce za službu u Prebivalištu svjedočanstva;
za sav njegov namještaj i sve što na nj spada; neka oni nose
Prebivalište i sav njegov namještaj; neka oni u njemu poslužuju
i oko njega tabore. **51** Kad se Prebivalište mora premještati,
neka ga Levijevci rastave; a kad se s Prebivalištem treba
utaboriti, neka ga Levijevci opet podignu. Svjetovnjak koji bi
mu se primakao neka se pogubi. **52** Neka Izraelci logoruju
svatko u svome taboru; svatko kod svoje zastave, po četama.
53 Levijevci neka borave oko Prebivališta svjedočanstva, da
se gnjev ne obori na izraelsku zajednicu. Neka tako Levijevci
stražu straže oko Prebivališta svjedočanstva." **54** Izraelci učine
kako je Jahve Mojsiju naredio. U svemu tako urade.

2 Jahve reče Mojsiju i Aronu: **2** "Neka Izraelci logoruju svatko
kod svoje zastave, pod znakovima svojih pradjedovskih
domova; neka se utabore oko Šatora sastanka, ali malo podalje.
3 Sprijeda, s istočne strane, zastava Judina tabora, prema
njihovim četama. Glavar je Judinih potomaka Nahšon, sin
Aminadabov. **4** Njegova vojska broji sedamdeset i četiri tisuće i
šest stotina popisanih. **5** Do njega neka taboruje Jisakarovo
pleme. Glavar je Jisakarovih potomaka Netanel, sin Suarov.
6 Njegova vojska broji pedeset četiri tisuće i četiri stotine
popisanih. **7** Onda pleme Zebulunovo. Glavar je Zebulunovih
potomaka Eliab, sin Helonov. **8** Njegova vojska broji pedeset

i sedam tisuća i četiri stotine popisanih. 9 Prema njihovim
četama, svih je upisanih u Judinu taboru sto osamdeset i
šest tisuća i četiri stotine. Neka oni prvi stupaju! 10 S juga je
zastava tabora Rubenova, prema njihovim četama. Glavar je
Rubenovih potomaka Elisur, sin Šedeurov. 11 Njegova vojska
broji četrdeset i šest tisuća i pet stotina popisanih. 12 Do
njega neka taboruje pleme Šimunovo. Glavar je Šimunovih
potomaka Šelumiel, sin Surišadajev. 13 Njegova vojska broji
pedeset i devet tisuća i tri stotine popisanih. 14 Onda pleme
Gadovo. Glavar je Gadovih potomaka Elijasaf, sin Deuelov. 15
Njegova vojska broji četrdeset i pet tisuća šest stotina i pedeset
popisanih. 16 Prema njihovim četama, svih je upisanih u taboru
Rubenovu sto pedeset i jedna tisuća četiri stotine i pedeset.
Neka oni stupaju drugi! 17 Potom neka ide Šator sastanka, tako
da tabor levitski bude usred drugih tabora. Kako taboruju, onako
neka i stupaju: svatko pod svojom zastavom. 18 Sa zapada,
zastava tabora Efrajimova, prema njihovim četama. Glavar je
Efrajimovih potomaka Elišama, sin Amihudov. 19 Njegova vojska
broji četrdeset tisuća i pet stotina popisanih. 20 Do njega je
pleme Manašeovo. Glavar je Manašeovih potomaka Gamliel,
sin Pedahsurov. 21 Njegova vojska broji trideset i dvije tisuće
i dvjesta popisanih. 22 Onda je pleme Benjaminovo. Glavar
je potomaka Benjaminovih Abidan, sin Gidonijev. 23 Njegova
vojska broji trideset i pet tisuća i četiri stotine popisanih. 24
Prema njihovim četama, svih je upisanih u Efrajimovu taboru
sto i osam tisuća i sto. Oni neka stupaju treći! 25 Sa sjevera,
zastava tabora Danova, prema njihovim četama. Glavar je
Danovih potomaka Ahiezer, sin Amišadajev. 26 Njegova vojska
broji šezdeset i dvije tisuće i sedam stotina popisanih. 27
Do njega neka se utabori pleme Ašerovo. Glavar je Ašerovih
potomaka Pagiel, sin Okranov. 28 Njegova vojska broji četrdeset
i jednu tisuću i pet stotina popisanih. 29 Onda pleme Naftalijevo.
Glavar je Naftalijevih potomaka Ahira, sin Enanov. 30 Njegova
vojska broji pedeset i tri tisuće i četiri stotine popisanih. 31 Svih
je popisanih u taboru Danovu sto pedeset i sedam tisuća i šest
stotina. Neka oni stupaju posljednji pod svojim zastavama." 32
To su popisani Izraelci prema pradjedovskim domovima. Svih je
upisanih u taborima, po njihovim četama, šest stotina i tri tisuće i
pet stotina i pedeset. 33 Levijevci nisu bili upisivani s Izraelcima,
kako je Jahve naredio Mojsiju. 34 U svemu su Izraelci učinili
kako je Jahve naredio Mojsiju. Tako su taborovali pod svojim
zastavama i tako išli, svatko prema svom rodu i porodici.

3 Ovo je potomstvo Aronovo i Mojsijevo iz vremena kad
je Jahve Mojsiju govorio na Sinajskom brdu. 2 Ovo su
bila imena Aronovih sinova: prvorođenac Nadab, zatim Abihu,
Eleazar i Itamar. 3 To su imena Aronovih sinova, svećenika
pomazanih, za svećeništvo posvećenih. 4 Ali Nadab i Abihu
umriješe pred Jahvom kad su u Sinajskoj pustinji pred njim
prinosili neposvećenu vatru. Kako nisu imali sinova, to su
Eleazar i Itamar služili kao svećenici u nazočnosti svoga oca
Arona. 5 Jahve reče Mojsiju: 6 "Dozovi pleme Levijevo neka
stane pred svećenika Arona. Neka mu poslužuju; 7 neka vrše
njegovu dužnost i dužnost sve zajednice pred Šatorom sastanka,
služeći Prebivalištu. 8 Neka se brinu za sav namještaj u Šatoru
sastanka, za dužnost sinova izraelovih, i obavljaju službu u
Prebivalištu. 9 Podaj levite Aronu i njegovim sinovima. Neka mu
ih Izraelci potpuno daruju. 10 Arona i njegove sinove postavi da
vrše svoju svećeničku službu. A svjetovnjak koji bi se tome
približio neka se pogubi." 11 Jahve reče Mojsiju: 12 "Ja, evo,
uzimam Levijevce između Izraelaca namjesto svih prvorođenaca
- onih koji otvaraju materinju utrobu kod Izraelaca. Moji su, dakle,
Levijevci! 13 Meni, naime, pripada svaki prvorođenac. Onoga
dana kad sam pobio sve prvence u zemlji egipatskoj, sebi sam
posvetio sve prvorođence u Izraelu - i od ljudi i od stoke. Oni su
moji. Ja sam Jahve." 14 Jahve reče Mojsiju u Sinajskoj pustinji:
15 "Popiši Levijevce po njihovim porodicama i rodovima; popiši
sve muškarce od jednoga mjeseca i više." 16 Na zapovijed
Jahvinu Mojsije ih popisa, kako mu je bilo naređeno. 17 Ovo su
poimenice bili sinovi Levijevi: Geršon, Kehat i Merari. 18 A ovo
su imena Geršonovih sinova po njihovim rodovima: Libni i Šimi.
19 A sinovi su Kehatovi po svojim rodovima: Amram, Jishar,
Hebron i Uziel. 20 Sinovi su Merarijevi po svojim rodovima:
Mahli i Muši. To su Levijevi rodovi po svojim porodicama. 21
Od Geršona lozu vuče rod Libnijev i rod Šimijev. To su rodovi
Geršonovaca. 22 Njih je u popisu svih muškaraca od jednoga
mjeseca naviše ubilježeno sedam tisuća i pet stotina. 23 Rodovi
Geršonovaca taborovali su za Prebivalištem prema zapadu.
24 Glava porodice Geršonovaca bijaše Elijasaf, sin Laelov. 25
Geršonovci su se u Šatoru sastanka brinuli za Prebivalište, za
Šator i njegov krov, za zavjese na ulazu u Šator sastanka; 26
onda za dvorišne zavjese, za zavjesu na ulazu u dvorište što je
oko Prebivališta i žrtvenika, za njihova užeta i za sve što spada
na tu službu. 27 Od Kehata potječe rod Amramov, rod Jisharov,
rod Hebronov i rod Uzielov. To su rodovi Kehatovaca. 28 Kad
se popisaše svi muškarci od jednoga mjeseca naviše, bilo ih
je osam tisuća i šest stotina. Oni su se brinuli za Svetište. 29
Rodovi Kehatovaca taborovali su s južne strane Prebivališta. 30
Glava rodova u domu Kehatovu bijaše Elisafan, sin Uzielov. 31
Oni su se brinuli za Kovčeg, stol, svijećnjak, žrtvenik i sveti pribor
kojim su se služili i, konačno, za zavjesu i za sve što joj pripada.
32 Vrhovni poglavar levita bio je Eleazar, sin svećenika Arona.
On je vršio nadzor nad onima koji su se brinuli za Svetište. 33
Od Merarija potječe rod Mahlijev i rod Mušijev. To su Merarijevi
rodovi. 34 Njih je u popisu svih muškaraca od jednoga mjeseca i
više ubilježeno šest tisuća i dvije stotine. 35 Glava rodova u
domu Merarijevu bijaše Suriel, sin Abihajilov. Oni su taborovali
sa sjeverne strane Prebivališta. 36 Merarijevci su se brinuli za
trenice Prebivališta, za njegove priječnice, za stupce i njihova
podnožja, za sav njegov pribor i za sve što spada na njegovu
službu. 37 Povrh toga, za stupove uokolo predvorja, njihova
podnožja, kočiće i užeta. 38 Pred Prebivalištem prema istoku,
pred Šatorom sastanka s istočne strane, utaborivali se Mojsije,
Aron i njihovi sinovi, kojima je u ime Izraelaca bila povjerena
služba u Svetištu. Svjetovnjak koji bi se približio imao se pogubiti.
39 Svih popisanih Levijevaca od jednoga mjeseca naviše, koje
je na Jahvinu zapovijed po njihovim rodovima popisao Mojsije i
Aron, bijaše dvadeset i dvije tisuće. 40 Jahve rekne Mojsiju:
"Popiši sve muške prvorođence izraelske od jednoga mjeseca
naviše te načini popis njihovih imena. 41 I levite dodijeli meni -
ja sam Jahve - namjesto svih prvorođenaca izraelskih, a stoku

levitsku namjesto sve prvenčadi stoke izraelske." **42** Tako Mojsije
popiše sve prvorođence izraelske, kako mu je Jahve naredio. **43**
Svih muških prvorođenaca od jednoga mjeseca naviše bijaše u
popisu imena dvadeset i dvije tisuće i dvije stotine sedamdeset
i tri. **44** Tada Jahve reče Mojsiju: **45** "Uzmi levite namjesto
svih prvorođenaca izraelskih, a stoku levitsku namjesto stoke
njihove; leviti neka budu moji. Ja sam Jahve. **46** A za otkupninu
dvjesta sedamdeset i triju izraelskih prvorođenaca što ih je
više nego levita, **47** uzmi pet šekela po glavi, uzmi ih prema
hramskom šekelu: dvadeset gera - jedan šekel. **48** Onda podaj
taj novac Aronu i njegovim sinovima za otkupninu onih kojih
je odviše." **49** Tako Mojsije primi taj novac kao otkupninu za
prvorođence koji su nadilazili broj onih koje su leviti otkupili.
50 Od izraelskih je prvorođenaca primio u srebru tisuću trista
šezdeset i pet šekela hramske mjere. **51** Po nalogu Jahvinu
Mojsije predade novac te otkupnine Aronu i njegovim sinovima,
kako je Jahve Mojsiju naredio.

4 Jahve reče Mojsiju i Aronu: **2** "Izdvojite između sinova
Levijevih glavare Kehatovih sinova po rodovima i porodicama
njihovim: **3** od trideset godina naviše, sve do pedeset godina -
sve koji mogu ući u red da vrše službe u Šatoru sastanka. **4** A
služba je Kehatovih sinova u Šatoru sastanka: briga za svetinje
nad svetinjama. **5** Kad se tabor diže na put, neka uđu Aron i
njegovi sinovi te skinu zaštitnu zavjesu i njom pokriju Kovčeg
svjedočanstva. **6** Neka onda na nj stave pokrivalo od fine kože, a
po njemu neka razastru platno, potpuno ljubičasto. Potom neka
Kovčegu namjeste motke. **7** Po stolu prinošenja neka prostru
ljubičasto platno. Onda neka na nj stave zdjele, žlice, krčage i
vrčeve za ljevanice. Kruh neprekidnog prinošenja neka također
bude na njemu. **8** To neka prekriju tamnocrvenim platnom, a
preko njega neka prebace pokrivalo od fine kože. Potom neka
stolu namjeste motke. **9** Neka zatim uzmu ljubičasto platno i
pokriju svijećnjak za svjetlo i njegove svjetiljke, njegove usekače,
njegove lugare i sve posude za ulje kojima se ono poslužuje.
10 Neka ga stave sa svim njegovim priborom na pokrivalo od
fine kože pa polože na nosiljku. **11** Po zlatnom žrtveniku neka
razastru ljubičasto platno i prekriju ga pokrivalom od fine kože.
Potom neka mu namjeste motke. **12** Neka sad uzmu sav pribor
što se upotrebljava za službu u Svetištu pa ga stave na ljubičasto
platno i onda prekriju pokrivačem od fine kože. Zatim neka sve
to polože na nosiljku. **13** Neka pometu pepeo sa žrtvenika i
po njemu razastru crveno platno. **14** Na nj neka postave sav
pribor što se upotrebljava za službu: kadionike, viljuške, lopatice
i zdjele - sve posuđe za žrtvenik. Po njemu onda neka razastru
pokrivalo od fine kože. Zatim neka namjeste motke. **15** Pošto
Aron i njegovi sinovi završe pokrivanje Svetišta i svega svetog
posuđa, u času kad imadne tabor krenuti na put, neka dođu
potomci Kehatovi da to ponesu. No svetih se predmeta ne smiju
doticati da ne poginu. To je dužnost Kehatovih potomaka u
Šatoru sastanka. **16** A Eleazar, sin svećenika Arona, neka se
brine za ulje svijećnjaka, za mirisni kad, za trajnu prinosnicu i
za ulje pomazanja; neka se brine za sve Prebivalište, za sve
što je u njemu - za Svetište i njegovo posuđe." **17** Jahve reče
Mojsiju i Aronu: **18** "Ne dopustite da nestane pleme rodova
Kehatovih između levita. **19** Ovako postupajte s njima, da žive i
ne izginu primičući se najvećim svetinjama: neka dođu Aron i
njegovi sinovi da postave svakoga od njih na njegovu službu i uz
njegovu dužnost. **20** Oni neka ne ulaze ni da začas pogledaju
Svetište da ne bi poginuli." **21** Jahve reče Mojsiju: **22** "Popiši i
Geršonove sinove po njihovim porodicama i njihovim rodovima,
od trideset godina naviše, sve do pedesete godine; **23** popiši ih
sve koji mogu ići u red da vrše službu u Šatoru sastanka. **24**
A ovo je služba rodova Geršonovaca pri radu i prenošenju:
25 neka nose zavjese Prebivališta, Šator sastanka s njegovim
krovom, pokrivalo od fine kože što je povrh njega, i zavjesu na
ulazu u Šator sastanka; **26** onda, dvorišne zavjese, zavjesu s
vrata na ulazu u predvorje što opkoljuje Prebivalište i žrtvenik,
konopce i sav pribor za njihovu službu; što god treba oko tih
stvari raditi, neka učine. **27** Neka Geršonovci obavljaju sve
svoje dužnosti - sve što imaju nositi i sve što imaju raditi - po
nalogu Arona i njegovih sinova. Njihovoj brizi povjerite sve što
treba da nose. **28** To je služba rodova Geršonovaca u Šatoru
sastanka. Njihova služba neka bude pod vodstvom Itamara, sina
svećenika Arona." **29** "Sinove Merarijeve popiši po rodovima i
porodicama njihovim. **30** Popiši ih od trideset godina naviše, sve
do pedeset godina, koji mogu ući u red da vrše službu u Šatoru
sastanka. **31** Za sve njihove službe u Šatoru sastanka dužnost
im je da nose trenice za Prebivalište, njegove priječnice, njegove
stupce i njegova podnožja; **32** stupce što okružuju predvorje,
njihova podnožja, njihove kočiće, njihove konopce, sa svim
priborom za njihovu službu. Poimenično popišite predmete što
su im povjereni da ih nose. **33** To je služba rodova Merarijevaca
u svemu što imaju činiti u Šatoru sastanka pod vodstvom
Itamara, sina svećenika Arona." **34** Mojsije, Aron i glavari
zajednice popisali su Kehatove sinove po njihovim rodovima
i porodicama - **35** sve koji mogu ući u red da vrše službu u
Šatoru sastanka, od trideset godina naviše, sve do pedeset
godina. **36** I popisanih po njihovim rodovima bijaše dvije tisuće
sedam stotina i pedeset. **37** To je popis rodova Kehatovaca,
svih koji su služili u Šatoru sastanka, a koje popisa Mojsije i
Aron na zapovijed što je Jahve dade Mojsiju. **38** Popisanih
sinova Geršonovih po njihovim rodovima i porodicama, **39** od
trideset godina naviše, sve do pedeset godina, svih koji mogu
ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka - **40** popisanih,
dakle, po njihovim rodovima i porodicama bijaše dvije tisuće
šest stotina i pedeset. **41** To je popis rodova Geršonovaca, svih
koji su služili u Šatoru sastanka, a koje popisa Mojsije i Aron
na Jahvinu zapovijed. **42** Popis rodova Merarijevih sinova po
njihovim rodovima i porodicama, **43** od trideset godina naviše,
sve do pedeset godina, svih koji mogu ući u red da vrše službu
u Šatoru sastanka - **44** popisanih, dakle, po njihovim rodovima
bijaše tri tisuće dvjesta. **45** To je popis Merarijevaca što su ga
sastavili Mojsije i Aron na zapovijed koju je Jahve dao Mojsiju.
46 Svih, dakle, popisanih levita koje su popisali Mojsije, Aron i
glavari izraelski po njihovim rodovima i porodicama, od trideset
godina naviše do pedeset godina - **47** svih koji su ušli u službu
posluživanja i službu prenošenja u Šatoru sastanka - **48** bilo je
osam tisuća pet stotina i osamdeset. **49** Na zapovijed koju je
Jahve dao Mojsiju svakoga su unijeli u popis prema onom u

čemu je služio i što je prenosio. Popisali su ih kako je Jahve
zapovjedio Mojsiju.

5 Jahve reče Mojsiju: **2** “Naredi Izraelcima da iz tabora
odstrane svakoga gubavca, svakoga koji imadne izljev i
svakoga koji se onečisti mrtvim tijelom. **3** Odstranite i muške i
ženske! Izvan tabora ih istjerajte da ne onečiste svoje tabore u
kojima ja boravim među njima.” **4** Izraelci tako učine: istjeraju
ih iz tabora. Kako je Jahve rekao Mojsiju, tako Izraelci učine.
5 Jahve reče Mojsiju: **6** “Kaži Izraelcima: Kad koji čovjek ili
žena počini bilo kakav grijeh na štetu čovjeka ogriješivši se
protiv Jahve, i osjeti se krivim, **7** neka prizna počinjeni grijeh,
nadoknadi štetu što bolje može te još doda tome petinu i dadne
onome kome je nanio nepravdu. **8** Ako čovjek ne bi imao bližeg
rođaka kome bi se nadoknada mogla uručiti, dužna nadoknada
pripada Jahvi za svećenika, ne računajući u to pomirbenoga
ovna kojim će svećenik izvršiti nad krivcem obred pomirenja.
9 I svaka podizanica od svih posvećenih stvari što ih Izraelci
svećeniku donose njemu pripada. **10** Svakome idu stvari koje je
posvetio; i neka svećeniku bude ono što njemu tko dadne.”
11 Jahve reče Mojsiju: **12** “Govori Izraelcima i reci im: Ako
nekome žena pođe stranputicom te mu se iznevjeri **13** i netko
s njom legne, ali to ostane sakriveno očima njezina muža i
žena ostane neotkrivena iako se oskvrnula te protiv nje ne
bude svjedoka budući da u činu nije bila uhvaćena - **14** i sad
muža obuzme duh ljubomore i on postane ljubomoran na svoju
ženu koja se oskvrnula; ili ako ga spopadne duh ljubomore te
postane ljubomoran na svoju ženu a da se ona nije oskvrnula -
15 neka taj muž dovede svoju ženu svećeniku. Neka za nju
donese prinos: desetinu efe ječmenog brašna. Neka po njemu
ne polijeva ulja niti na nj stavlja tamjana, jer to je prinosnica za
ljubomoru, spomen-prinosnica da podsjeti na grijeh. **16** Neka
svećenik povede tu ženu i postavi je pred Jahvu. **17** Sad neka
svećenik uzme posvećene vode u kakvu zemljanu posudu i,
uzevši prašine što je na podu Prebivališta, neka je svećenik
ubaci u vodu. **18** Pošto je svećenik postavio ženu pred Jahvu,
neka joj otkrije glavu a na njezine ruke stavi spomen-prinosnicu,
to jest žitnu prinosnicu za ljubomoru, s svećenik neka drži u
ruci vodu gorčine i prokletstva. **19** Zatim neka svećenik ženu
zakune. Neka joj reče: 'Ako nikad čovjek s tobom nije ležao te
ako nisi išla stranputicom i oskvrnula se dok si bila pod vlašću
svoga muža, budi pošteđena od ove vode gorčine i prokletstva!
20 Ali ako si išla stranputicom dok si bila pod vlašću svoga muža
te se oskvrnula; ako je koji čovjek osim tvoga muža legao s
tobom ...' **21** Ovdje neka svećenik zakune ženu ovom kletvom:
neka joj rekne: Jahve te postavio za prokletstvo i kletvu među
tvojim narodom, učinio da ti uvene rodnica i da ti se utroba
nadme! **22** Neka ova voda prokletstva zađe u tvoju utrobu!
Trbuh ti se od nje naduo, a rodnica uvenula! - A žena neka
poprati: Amen! Amen! **23** Potom neka ta prokletstva svećenik
napiše na list pa ih ispere u vodu gorčine. **24** Onda neka ženu
napoji vodom gorčine i prokletstva, da bi se voda gorčine po njoj
razišla i napunila je gorkošću. **25** Neka svećenik onda uzme iz
ženine ruke prinosnicu za ljubomoru, prinese je pred Jahvom
kao žrtvu prikaznicu te je donese na žrtvenik. **26** Zagrabivši
od prinosnice punu pregršt kao spomen-žrtvu, neka to sažeže
u kad na žrtveniku. Napokon, neka ženu napoji vodom. **27**
Pošto je napoji vodom, bude li oskvrnuta iznevjerivši se svome
mužu, voda prokletstva ući će u nju i napunit će je gorčinom;
njezina će se utroba naduti a rodnica uvenuti - ta će žena postati
prokletstvom u svome narodu. **28** A ako žena ne bude oskvrnuta
nego nevina, neće joj biti ništa i imat će djece. **29** To je obred u
slučaju ljubomore, kad žena pođe stranputicom i oskvrne se dok
je pod vlašću svoga muža; **30** ili kad kojega čovjeka obuzme
duh ljubomore te postane ljubomoran na svoju ženu. Neka,
dakle, postavi svoju ženu pred Jahvu, a svećenik neka nad
njom izvrši sav ovaj obred. **31** Neka je muž slobodan od krivnje,
a žena neka snosi svoju krivnju.”

6 Jahve reče Mojsiju: **2** “Govori Izraelcima i reci im: 'Ako tko,
bilo čovjek ili žena, položi nazirejski zavjet te se posveti
Jahvi, **3** neka se suzdržava od vina i svakoga opojnog pića.
Neka ne pije ni ukiseljena vina niti ukiseljena opojnog pića; a niti
kakva soka od grožđa neka ne pije; neka ne jede grožđa, ni
svježa ni suha. **4** Sve vrijeme svoga nazireata ne smije jesti ništa
što rađa lozov trs - od zelena grožđa do komine.' **5** Sve dok traje
njegov nazirejski zavjet, neka britva ne prelazi preko njegove
glave; dok se ne navrši vrijeme što ga je Jahvi zavjetovao,
neka bude posvećen i pusti kose da mu slobodno rastu na
glavi. **6** Za sve vrijeme svoga zavjeta Jahvi neka se ne primiče
nikakvu mrtvacu. **7** Neka se ne onečišćuje ni zbog svoga oca, ni
zbog svoje majke, svoga brata ili svoje sestre ako bi umrli, jer
na svojoj glavi nosi posvećenje svoga Boga. **8** Sve vrijeme
svoga nazireata on je posvećen Jahvi. **9** Umre li tko nenadanom
smrću pokraj njega, onečistivši tako njegovu posvećenu glavu,
neka na dan svoga očišćenja obrije svoju glavu - neka je obrije
sedmoga dana. **10** A osmoga dana neka donese svećeniku, na
ulazu u Šator sastanka, dvije grlice ili dva golubića. **11** Neka
svećenik prinese jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu
paljenicu, zatim neka nad njim izvrši obred pomirenja zbog ljage
kojom se okaljao uz mrtvaca. Toga dana neka posveti svoju
glavu; **12** neka zavjetuje Jahvi dane svoga nazireata; neka
donese jednogodišnjeg janjca kao žrtvu naknadnicu. Prijašnje
vrijeme neka se ne računa, jer je njegov nazireat bio oskvrnjen.
13 Ovo je obred za nazirejca: na dan kad se navrši vrijeme
njegova nazireata, neka ga dovedu na ulaz Šatora sastanka.
14 Kao svoj prinos neka Jahvi donese: jednogodišnjeg janjca
bez mane za žrtvu paljenicu; jednogodišnje žensko janje, bez
mane, za žrtvu okajnicu; jednoga ovna, bez mane, za žrtvu
pričesnicu; **15** nadalje, košaru neukvasanih pogača od najboljeg
brašna, u ulju zamiješenih i neukvasanih kolača, namazanih
uljem, s njihovim prinosnicama i ljevanicama. **16** Svećenik,
pošto to donese pred Jahvu, neka prinese njegovu okajnicu i
paljenicu. **17** Zatim neka prinese ovna Jahvi kao žrtvu pričesnicu
zajedno s košarom neukvasanih pogača. I njegovu prinosnicu i
njegovu ljevanicu neka prinese svećenik. **18** Na ulazu u Šator
sastanka neka nazirejac obrije svoju posvećenu glavu i, uzevši
uvojke sa svoje posvećene glave, neka ih stavi na vatru što
gori pred žrtvom pričesnicom. **19** Zatim neka svećenik uzme
kuhano pleće ovna, jednu neukvasanu pogaču iz košare i jedan
neukvasani kolač i stavi to na ruke nazirejcu pošto ovaj obrije

svoje posvećene kose. **20** Neka to svećenik prinese kao žrtvu
prikaznicu pred Jahvom. To je svetinja što pripada svećeniku,
osim grudi prikaznice i stegna podizanice. Poslije toga nazirejac
može piti vina." **21** Ovo je obred nazirejca, ne računajući ono što
bi još mogla prinijeti njegova ruka. Ako je povrh svoga nazireata
obećao kakav dar, neka povrh obreda svoga nazireata učini
kako je zavjetovao. **22** Jahve reče Mojsiju: **23** "Reci Aronu i
njegovim sinovima: 'Ovako blagoslivljajte Izraelce govoreći im:
24 Neka te blagoslovi Jahve i neka te čuva! **25** Neka te Jahve
licem svojim obasja, milostiv ti bude! **26** Neka pogled svoj Jahve
svrati na te i mir ti donese!' **27** Tako neka stavljaju moje ime nad
sinove Izraelove, i ja ću ih blagoslivljati."

7 U onaj dan kad Mojsije završi podizanje Prebivališta i kad ga
pomaza i posveti sa svim njegovim posuđem, a tako i žrtvenik
sa svim njegovim priborom, **2** pristupe glavari izraelski, starješine
njihovih pradjedovskih domova, to jest knezovi plemenski koji su
vodili popisivanje, **3** i dovedu svoje prinose pred Jahvu: šestora
teretna kola i dvanaest volova - jedna kola za dvojicu glavara i
vola za svakoga pojedinoga. Dovedu ih pred Prebivalište. **4**
Tada Jahve progovori Mojsiju: **5** "Primi to od njih za upotrebu pri
službi u Šatoru sastanka; onda to podaj svakome levitu prema
njegovoj službi." **6** Mojsije uze kola i volove pa ih dade levitima.
7 Dvoja kola i četiri vola dade Geršonovcima prema njihovoj
službi, **8** a četvera kola i osam volova dade Merarijevcima
prema njihovoj službi pod vodstvom Itamara, sina svećenika
Arona. **9** Kehatovcima nije dao ništa, jer je njihova zadaća
bila nositi posvećene predmete na ramenima. **10** Tada glavari
prinesu prinos za posvetu žrtvenika na dan njegova pomazanja.
Dok su glavari prinosili svoje prinose pred žrtvenik, **11** Jahve
progovori Mojsiju: "Svakoga dana neka po jedan glavar donese
svoj prinos za posvetu žrtvenika!" **12** Prvoga dana donese
svoj prinos Nahšon, sin Aminadabov, od plemena Judina. **13**
Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset
šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema
hramskom šekelu; jedno i drugo bijaše napunjeno najboljim
brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu. **14** Onda jedna
zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; **15** jedan junac,
jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; **16** jedan
jarac za žrtvu okajnicu, **17** a za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet
ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos
Nahšona, Aminadabova sina. **18** Drugoga dana donese svoj
prinos Netanel, sin Suarov, glavar Jisakarovaca. **19** Za svoj
prinos donio je: jednu srebrnu zdjelu tešku sto trideset šekela,
jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom
šekelu; oboje puno najboljeg brašna, zamiješena u ulju, za
prinosnicu; **20** onda jednu zlatnu posudicu od deset šekela
punu tamjana; **21** jednog junca, jednoga ovna, jedno janje
od godinu dana za paljenicu; **22** jednog jarca za okajnicu,
23 a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet
jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Netanela, Suarova sina.
24 Trećega dana donese svoj prinos glavar Zebulunovaca,
Eliab, sin Helonov. **25** Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela
teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset
šekela, prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg brašna,
zamiješena u ulju, za prinosnicu; **26** jedna zlatna posudica puna
tamjana; **27** jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana
za paljenicu; **28** jedan jarac za okajnicu, **29** a za pričesnicu: dva
vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je
bio prinos Eliaba, Helonova sina. **30** Četvrtog dana donese
svoj prinos glavar Rubenovaca, Elisur, sin Šedeurov. **31** Njegov
je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela,
jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom
šekelu; oboje puno najboljeg brašna, zamiješena u ulju, za
prinosnicu; **32** onda jedna zlatna posudica od deset šekela
puna tamjana; **33** jedan junac, jedan ovan, jedno janje od
godinu dana za paljenicu; **34** jedan jarac za okajnicu, **35** a za
pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih
janjaca. To je bio prinos Elisura, Šedeurova sina. **36** Petoga
dana donese svoj prinos glavar Šimunovaca, Šelumiel, sim
Surišadajev. **37** Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela
teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od sedamdeset
šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim
brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; **38** onda jedna
zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; **39** jedan junac,
jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; **40** jedan
jarac za okajnicu, **41** a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet
kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Šelumiela,
Surišadajeva sina. **42** Šestoga dana donese svoj prinos glavar
Gadovaca, Elijasaf, sin Deuelov. **43** Njegov je prinos bio: jedna
srebrna zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od
sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno
najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; **44** onda
jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; **45** jedan
junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu;
46 jedan jarac za okajnicu, **47** a za pričesnicu: dva vola, pet
ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos
Elijasafa, Deuelova sina. **48** Sedmoga dana donese svoj prinos
glavar Efrajimovaca, Elišama, sin Amihudov. **49** Njegov je prinos
bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni
kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje
puno najboljeg brašna, zamiješena u ulju, za prinosnicu; **50** onda
jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; **51** jedan
junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu,
52 jedan jarac za okajnicu, **53** a za pričesnicu: dva vola, pet
ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos
Elišama, Amihudova sina. **54** Osmoga dana donese svoj prinos
glavar Manašeovaca, Gamliel, sin Pedahsurov. **55** Njegov je
prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan
srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu;
oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za
prinosnicu; **56** onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna
tamjana; **57** jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana
za paljenicu; **58** jedan jarac za okajnicu, **59** a za pričesnicu:
dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca.
To je bio prinos Gamliela, Pedahsurova sina. **60** Devetoga
dana donese svoj prinos glavar Benjaminovaca, Abidan, sin
Gidonijev. **61** Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška
sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela,
prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom,

zamiješenim u ulju, za prinosnicu; **62** onda jedna zlatna posudica
od deset šekela puna tamjana, **63** jedan junac, jedan ovan, jedno
janje od godinu dana za paljenicu; **64** jedan jarac za okajnicu,
65 a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet
jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Abidana, Gidonijeva sina.
66 Desetoga dana donese svoj prinos glavar Danovaca, Ahiezer,
sin Amišadajev. **67** Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela
teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset
šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim
brašnom, zamiješenim u ulju, za prikaznicu; **68** onda jedna
zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; **69** jedan junac,
jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; **70** jedan
jarac za okajnicu, **71** a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet
kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Ahiezera,
Amišadajeva sina. **72** Jedanaestoga dana donese svoj prinos
glavar Ašerovaca, Pagiel, sin Okranov. **73** Njegov je prinos bio:
jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni
kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje
napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu;
74 onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana;
75 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za
paljenicu; **76** jedan jarac za okajnicu, **77** a za pričesnicu: dva
vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je
bio prinos Pagiela, Okranova sina. **78** Dvanaestoga dana donese
svoj prinos glavar Naftalijevaca, Ahira, sin Enanov. **79** Njegov
je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i
jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom
šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u
ulju, za prinosnicu; **80** onda jedna zlatna posudica od deset
šekela puna tamjana; **81** jedan junac, jedan ovan, jedno janje
od godinu dana za paljenicu; **82** jedan jarac za okajnicu, **83** a za
pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih
janjaca. To je bio prinos Ahire, Enanova sina. **84** To su bili
prinosi glavara izraelskih za posvetu žrtvenika na dan kad bijaše
pomazan: dvanaest srebrnih zdjela, dvanaest srebrnih kotlića i
dvanaest zlatnih posudica. **85** Svaka srebrna zdjela težila je sto
trideset šekela; svaki kotlić sedamdeset šekela. Svega srebra u
posuđu bilo je dvije tisuće i četiri stotine hramskih šekela. **86**
Zlatnih posudica punih tamjana bilo je dvanaest, svaka posudica
težila je deset hramskih šekela. Sve zlato u posudicama težilo
je sto dvadeset šekela. **87** Sve stoke za paljenicu: dvanaest
junaca, dvanaest ovnova, dvanaest jednogodišnjih janjaca s
njihovim prinosima. Za okajnicu dvanaest jaraca. **88** Sve stoke
za pričesnicu: dvadeset i četiri vola, šezdeset ovnova, šezdeset
kozlića i šezdeset janjaca od godine dana. To je bio prinos za
posvetu žrtvenika pošto bijaše pomazan. **89** Kad bi Mojsije
ulazio u Šator sastanka da razgovara s Njim, slušao bi glas
kako mu govori ozgo s Pomirilišta što je bilo na Kovčegu
svjedočanstva, među dva kerubina. Tada bi mu govorio.

8 Jahve reče Mojsiju: **2** "Govori Aronu i reci mu: 'Kad budeš
palio svjetionice, neka sedam svjetionica svijetli na prednjoj
strani svijećnjaka.'" **3** Aron i učini tako: smjesti svjetionice na
prednju stranu svijećnjaka, kako je Jahve Mojsiju naredio. **4**
Svijećnjak bijaše skovan od zlata; skovan od svoga podnožja
do svoje čaške. Svijećnjak je bio napravljen prema uzorku što
ga je Jahve pokazao Mojsiju. **5** Jahve reče Mojsiju: **6** "Uzmi
levite između Izraelaca i očisti ih! **7** Ovako s njima postupi
da ih očistiš: poškropi ih vodom za okajavanje; a oni neka
se obriju po svemu svome tijelu, neka operu svoju odjeću i
bit će čisti. **8** Neka zatim uzmu jednog junca i prinosnicu od
najboljeg brašna, zamiješena u ulju. A ti uzmi drugog junca
za okajnicu. **9** Dovedi onda levite pred Šator sastanka i skupi
svu izraelsku zajednicu. **10** Kad dovedeš levite pred Jahvu,
neka Izraelci stave na njih svoje ruke. **11** Neka zatim Aron
prinese levite, kao prikaznicu pred Jahvom, u ime Izraelaca.
Tako će njihov posao biti da služe Jahvi. **12** Neka potom leviti
stave svoje ruke juncima na glave; onda jednoga prinesi kao
okajnicu, a drugoga kao paljenicu Jahvi, da se izvrši obred
pomirenja nad levitima. **13** Stavivši levite pred Arona i njegove
sinove, prikaži ih Jahvi žrtvom prikaznicom. **14** Odvoji tako levite
između Izraelaca da budu moji. **15** Poslije toga, pošto ih očistiš i
prineseš žrtvom prikaznicom, neka leviti uđu u službu Šatora
sastanka. **16** Jer oni su između Izraelaca meni potpuno darovani;
njih sam sebi uzeo namjesto svih koji otvaraju majčinu utrobu,
svih izraelskih prvorođenaca. **17** Svako, naime, prvorođenče
među Izraelcima, kako čedo tako i živinče, moje je; sebi sam ih
posvetio onoga dana kad sam pobio svu prvorođenčad u zemlji
egipatskoj. **18** Tako sam uzeo levite namjesto svih izraelskih
prvorođenaca. **19** I predao sam levite između Izraelaca kao dar
Aronu i njegovim sinovima da mjesto Izraelaca obavljaju službu
u Šatoru sastanka; da nad njima obavljaju obred pomirenja,
tako da kakva nedaća ne bi pogodila Izraelce što bi se približili
Svetištu." **20** Mojsije, Aron i sva izraelska zajednica učine tako s
levitima; kako je Jahve naredio Mojsiju za levite, tako im Izraelci
i učine. **21** Leviti se očiste i operu svoju odjeću; onda ih Aron
prinese pred Jahvu žrtvom prikaznicom. Aron nad njima obavi
obred pomirenja da ih očisti. **22** Poslije toga uđu leviti u službu u
Šator sastanka, u nazočnosti Arona i njegovih sinova. Kako je
Jahve naredio Mojsiju za levite, tako su s njima i uradili. **23**
Jahve reče Mojsiju: **24** "I ovo se tiče levita: od dvadeset i pet
godina naviše neka leviti po redu preuzimaju službu u Šatoru
sastanka. **25** A kad kome bude pedeset godina, neka istupi iz
službe i neka više ne služi. **26** Ali može pomagati svojoj braći u
vršenju njihovih dužnosti u Šatoru sastanka, no sam ne mora
vršiti službe. Tako postupi prema levitima za njihove dužnosti!"

9 Prvoga mjeseca druge godine nakon izlaska iz zemlje
egipatske Jahve reče Mojsiju u Sinajskoj pustinji: **2** "Neka
Izraelci slave Pashu u njezino vrijeme. **3** Slavite je u njezino
vrijeme, u suton, četrnaestoga dana ovoga mjeseca; slavite
je prema svim njezinim propisima i običajima." **4** Tako Mojsije
reče Izraelcima da slave Pashu. **5** I oni su je slavili u Sinajskoj
pustinji, u suton, prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu.
Kako je god Jahve Mojsiju naredio, tako su Izraelci i učinili. **6** A
bijaše ljudi onečišćenih mrtvacem; ti nisu mogli slaviti Pashu
onoga dana. Dođu tako pred Mojsija i Arona istoga dana **7**
pa reknu: "Mrtvacem smo se onečistili; ipak, zašto bi nam bilo
uskraćeno prinositi Jahvi žrtvu u njezino vrijeme usred Izraelovih
sinova?" **8** Mojsije im reče: "Strpite se da čujem što će Jahve za

vas odrediti." 9 I Jahve reče Mojsiju: 10 "Ovako kaži Izraelcima:
'Kad se tko između vas ili vaših potomaka onečisti mrtvacem ili
je na daleku putu, neka ipak slavi Pashu Jahvi. 11 Neka je slave
u suton četrnaestog dana drugoga mjeseca. Neka je blaguju s
neukvasanim kruhom i gorkim zeljem; 12 neka ništa od nje ne
ostavljaju za ujutro; neka ni jedne kosti na njoj ne lome. Neka je
slave prema propisima Pashe. 13 Onaj koji je čist a ne bude na
putovanju pa ipak propusti proslaviti Pashu, neka se iskorijeni
iz svoga naroda. Budući da nije prinio Jahvi žrtve u njezino
vrijeme, takav neka snosi svoju krivnju. 14 Ako s vama boravi
stranac i Pashu prinosi Jahvi, neka je prinosi prema propisima
i običajima njezinim. Neka bude jedan zakon za vas, bio to
stranac ili domorodac.'" 15 Na dan kad je podignuto Prebivalište
oblak prekri Prebivalište, Šator svjedočanstva. Od večeri do
jutra stajao je u obliku ognja nad Prebivalištem. 16 Tako ga je
oblak neprestano zaklanjao, a noću bijaše poput ognja. 17 Kad
bi se god oblak digao sa Šatora, Izraelci bi poslije toga krenuli.
A gdje bi oblak stao, tu bi se i Izraelci utaborili. 18 Na zapovijed
Jahvinu Izraelci su kretali na put i na Jahvinu se zapovijed
utaborivali. Sve vrijeme što bi oblak stajao nad Prebivalištem oni
su taborovali. 19 Ako bi oblak dugo stajao nad Prebivalištem,
Izraelci su slušali Jahvin nalog i ne bi polazili na put. 20 Ali
ako bi se dogodilo da oblak ostane nad Prebivalištem malo
vremena, oni bi se na Jahvinu zapovijed utaborili i na Jahvinu
zapovijed opet krenuli na put. 21 Ako bi se oblak digao pošto se
zadržao od večeri do jutra, oni bi tada ujutro krenuli na put.
Danju ili noću, kad bi se oblak digao, oni bi krenuli na put.
22 Dva dana ili mjesec ili godinu - dok bi oblak ostajao nad
Prebivalištem - Izraelci su taborovali, ne krećući na put, a čim
bi se digao, oni bi krenuli. 23 Po zapovijedi Jahvinoj stajahu
u taboru i po zapovijedi Jahvinoj kretahu na put. Držali su se
Jahvina naloga, kako Jahve bijaše zapovjedio Mojsiju.

10 Jahve reče Mojsiju: 2 "Napravi sebi dvije trube; napravi
ih od kovana srebra. Neka ti služe za sazivanje zajednice
i za pokretanje tabora. 3 Kad se u njih zatrubi, neka se sva
zajednica skupi k tebi na ulazu u Šator sastanka. 4 Ako li se
zatrubi u jednu, neka se k tebi skupe glavari izraelski, tisućnici.
5 Kad popratite trubljenje bojnim poklikom, neka krenu logori
utaboreni na istočnoj strani. 6 Kad popratite trubljenje bojnim
poklikom po drugi put, neka krenu logori utaboreni s južne
strane: neka se trubljenje poprati bojnim poklikom da oni krenu.
7 Trubite i da skupite zajednicu, ali bez bojnog poklika. 8 Neka
u trube trube svećenici, sinovi Aronovi. Neka vam to bude
trajnom uredbom za vaše naraštaje. 9 Kad u svojoj zemlji
pođete u rat na neprijatelja koji vas pritisne, zaorite na trube s
bojnim poklikom, i Jahve, Bog vaš, sjetit će se vas i bit ćete
izbavljeni od svojih neprijatelja. 10 Na dan svoje svečanosti,
svojih blagdana ili svojih mjesečevih mlađaka, dok prinosite
svoje paljenice i pričesnice, trubite u trube. Neka to za vas
bude spomen pred Bogom vašim. Ja sam Jahve, Bog vaš." 11
Druge godine drugoga mjeseca dvadesetog dana u mjesecu
diže se oblak iznad Prebivališta svjedočanstva. 12 Tada se
Izraelci zapute iz Sinajske pustinje na svoja putovanja. Oblak
se zaustavi u pustinji Paranu. 13 Tako na Jahvinu zapovijed
danu Mojsiju krenuše prvi put. 14 Prva je krenula zastava tabora
Judinih sinova u svojim četama. Nad njihovom vojskom bijaše
Nahšon, sin Aminadabov; 15 nad vojskom plemena Jisakarovaca
stajaše Netanel, sin Suarov, 16 a nad vojskom plemena
Zebulunovaca bijaše Eliab, sin Helonov. 17 Zatim, pošto je
rastavljeno Prebivalište, krenuše Geršonovci i Merarijevci noseći
Prebivalište. 18 Potom krenu zastava tabora Rubenova u svojim
četama. Nad njihovom vojskom bijaše Elisur, sin Šedeurov;
19 nad vojskom plemena Šimunovaca stajao je Šelumiel, sin
Surišadajev; 20 nad vojskom plemena Gadovaca bio je Elijasaf,
sin Deuelov. 21 Potom krenuše Kehatovci noseći posvećene
predmete. Tako je Prebivalište bilo podignuto prije njihova
dolaska. 22 Onda krenu zastava tabora Efrajimovaca u svojim
četama. Nad njihovom vojskom bijaše Elišama, sin Amihudov,
23 nad vojskom plemena Manašeovaca stajaše Gamliel, sin
Pedahsurov; 24 nad vojskom plemena Benjaminovaca bijaše
Abidan, sin Gidonijev. 25 A kao zalazna straža za sve tabore
krenu, u svojim četama, zastava tabora Danovaca. Nad njihovom
je vojskom stajao Ahiezer, sin Amišadajev. 26 Nad vojskom
plemena Ašerovaca bio je Pagiel, sin Okranov; 27 a nad vojskom
plemena Naftalijevaca bio je Ahira, sin Enanov. 28 Takav je bio
red putovanja Izraelaca svrstanih u svoje čete. Tako su putovali.
29 Mojsije reče Hobabu, sinu Midjanca Reuela, Mojsijeva tasta:
"Zaputili smo se u kraj o kojemu je Jahve rekao: 'Dat ću vam
ga!' Pođi s nama i dobro ćemo ti činiti, jer je Jahve obećao sreću
Izraelu." 30 "Ne idem", odgovori mu, "nego se vraćam u svoju
zemlju; k svojima se vraćam." 31 "Molim te, ne ostavljaj nas!" -
reče. "Budući da znaš gdje nam se treba u pustinji utaboriti,
valjat ćeš nam kao oči. 32 Ako s nama pođeš, dobročinstva koja
nam Jahve bude udijelio s tobom ćemo dijeliti." 33 Od Jahvina
brda putovali su tri dana hoda. Kovčeg Jahvina saveza išao je
pred njima ta tri dana hoda da im potraži mjesto odmora. 34
Danju je opet Jahvin oblak bio nad njima, kako bi se iz tabora
zaputili. 35 Kad bi Kovčeg polazio, Mojsije bi rekao: "Ustani,
Jahve! Neprijatelji tvoji neka se raspršе! Koji tebe mrze nek'
bježe pred tobom!" 36 A kad bi se zaustavljao, popratio bi: "Vrati
se, o Jahve! Izraelu ti si tisuće bezbrojne!"

11 I stade narod zlobno mrmljati u Jahvine uši. Kad to ču
Jahve, planu gnjevom. Jahvin oganj izbi među njima i
spali jedan kraj tabora. 2 Narod zavapi Mojsiju, a Mojsije se
pomoli Jahvi i oganj se utiša. 3 Ono se mjesto prozva Tabera,
jer je Jahvin oganj ondje zaplamtio na njih. 4 Svjetinu koja se
oko njih skupila obuzme pohlepa za jelom. Izraelci se opet
upuste u jadikovanje govoreći: "Tko će nas nasititi mesom? 5
Sjećamo se kako smo u Egiptu jeli badava ribe, krastavaca,
dinje, prÓase, luka i češnjaka. 6 Sad nam život vene; nema
ničega, osim mÓane, pred našim očima." 7 MÓana je bila kao
zrno korijandera i nalik na bdelij. 8 Narod išao naokolo, skupljao
je, a onda tro kamenom na kamenoj ploči ili stÓupao u stÓupi.
Kuhao ju je u loncu i od nje pravio kolače. Okus joj bijaše kao
okus kolača zgotovljena u ulju. 9 Kad bi se noću spuštala rosa
po taboristu, s njome bi se spustila i mÓana. 10 Mojsije je
slušao kako jadikuje narod u svojim obiteljima, svatko na ulazu
u svoj šator. Gnjev Jahvin žestoko planu i Mojsije se ražalosti.
11 "Zašto zlostavljaš slugu svoga?" - upravi Mojsije riječ Jahvi.

“Zašto nisam stekao milost u tvojim očima kad si na me uprtio
teret svega ovog naroda? 12 Zar je od mene potekao sav ovaj
narod? Zar sam ga ja rodio, kad veliš: 'Nosi ga u svome krilu,
kao što dojilja nosi dojenče, u zemlju što sam je pod zakletvom
obećao njihovim očevima!' 13 Odakle meni meso da ga dam
svemu ovom puku koji plače oko mene govoreći: 'Daj nam
mesa da jedemo!' 14 Ja sam ne mogu nositi sav ovaj narod.
Preteško je to za me. 15 Ako ćeš ovako sa mnom postupati,
radije me ubij, ako sam stekao milost u tvojim očima, da više ne
gledam svoga jada.” 16 Onda Jahve reče Mojsiju: “Skupi mi
sedamdeset muževa između starješina izraelskih za koje znaš
da su starješine narodu i njegovi nadglednici. Dovedi ih u Šator
sastanka pa neka ondje zauzmu svoja mjesta s tobom. 17 Ja ću
sići i ondje s tobom govoriti; uzet ću nešto duha koji je na tebi i
stavit ću ga na njih. Tako će s tobom nositi teret naroda da ga
ne nosiš sam. 18 Nadalje, kaži narodu: Za sutra se posvetite i
jest ćete mesa, jer ste mrmljali u uši Jahvi govoreći: 'Tko će nas
nasititi mesa? U Egiptu nam je bilo dobro.' Jahve će vam, dakle,
dati mesa da jedete. 19 Nećete ga jesti samo jedan dan, ni dva
dana, ni pet dana, ni deset dana, ni dvadeset dana, 20 nego cio
mjesec, sve dok vam ne izbije na nosnice i ne ogadi vam se,
jer ste odbacili Jahvu koji je među vama mrmljajući pred njim
riječima: 'Zašto smo uopće odlazili iz Egipta!'” 21 “Naroda u
kojemu se nalazim”, odgovori Mojsije, “ima šest stotina tisuća
pješaka, a ti kažeš: 'Mesa ću im dati da jedu mjesec dana.'
22 Može li im se naklati sitne i krupne stoke da im dostane?
Mogu li im se sve ribe iz mora zgrnuti da im bude dosta?” 23
Jahve reče Mojsiju: “Zar je ruka Jahvina tako kratka? Sad ćeš
vidjeti hoće li se obistiniti moja riječ ili neće.” 24 Mojsije izađe i
kaza narodu Jahvine riječi. Onda skupi sedamdeset muževa
između narodnih starješina i smjesti ih oko Šatora. 25 Jahve
siđe u oblaku i poče s njim govoriti. Zatim uze od duha koji
bijaše na njemu i stavi na onu sedamdesetoricu starješina. Kad
duh počinu na njima, počeše prorokovati, ali to više nikad ne
učiniše. 26 Dvojica ostadoše u taboru. Jednome je bilo ime
Eldad, a drugome Medad. Duh je i na njima počinuo - bili su i
oni među upisanima, premda nisu došli u tabor - te počeše u
taboru prorokovati. 27 Neki mladić otrča te javi Mojsiju: “Eldad i
Medad”, reče, “prorokuju u taboru!” 28 Jošua, sin Nunov, koji je
posluživao Mojsija od svoje mladosti, prozbori i reče: “Mojsije,
gospodaru moj, ušutkaj ih!” 29 Mojsije mu odgovori: “Zar si
zavidan zbog mene! Oh, kad bi sav narod Jahvin postao prorok!
Kad bi Jahve na njih izlio svoga duha!” 30 Potom se Mojsije i
starješine izraelske vrate u tabor. 31 Tada Jahve zapovjedi te
zapuhnu vjetar i nanese prepelice od mora i sasu ih na tabor,
na dan hoda i s ove i s one strane tabora, na dva lakta iznad
zemlje. 32 Narod je ustao te je toga cijeloga dana, svu noć i cio
sutrašnji dan skupljao prepelice. Onaj tko ih je skupio najmanje
imao je deset homera. 33 Zatim ih razastriješe oko tabora. Meso
još bijaše među njihovim zubima - još ga nisu prožvakali - kadli
planu Jahvin gnjev protiv naroda: Jahve udari narod strašnim
pomorom. 34 Ono se mjesto prozva Kibrot Hataava, jer su ondje
pokopali one koji se bijahu polakomili. 35 Iz Kibrot Hataave
narod se zaputi u Haserot. I utabori se u Haserotu.

12 A Mirjam i Aron uzeše rogoboriti protiv Mojsija zbog žene
Kušanke kojom se oženio; jer bijaše uzeo za ženu jednu
Kušanku. 2 “Zar je samo Mojsiju govorio Jahve?” - rekoše mu.
“Zar i nama nije govorio?” Jahve to ču. 3 Mojsije je bio veoma
skroman čovjek, najskromniji čovjek na zemlji. 4 I odmah reče
Jahve Mojsiju, Aronu i Mirjami: “Vas se troje pojavite u Šatoru
sastanka.” Njih se troje pojavi. 5 U stupu oblaka siđe Jahve te
stade na ulazu u Šator. Zovnu Arona i Mirjamu. Kad njih dvoje
istupi naprijed, 6 reče Jahve: “Saslušajte riječi moje: Nađe li
se među vama prorok, u viđenju njemu ja se javljam, u snu
njemu progovaram. 7 Ali nije tako sa slugom mojim Mojsijem.
Od svih u kući mojoj najvjerniji je on. 8 Iz usta u usta njemu ja
govorim, očevidnošću, a ne zagonetkama, i lik Jahvin on smije
gledati. Kako se onda niste bojali govoriti protiv sluge moga
Mojsija?” 9 Uskipjevši gnjevom na njih, Jahve ode. 10 Čim
se od šatora oblak udaljio, gle! Mirjam ogubavi, kao snijegom
posuta. Aron se okrenu prema Mirjami, a to guba na njoj. 11
Tada rekne Aron Mojsiju: “Gospodaru moj, ne svaljuj na nas
kazne za grijeh koji smo u ludosti počinili i kojega smo krivci. 12
Ne daj da ona ostane kao mrtvo dijete kojemu je već na izlasku
iz majčine utrobe meso napol uništeno!” 13 Tada zavapi Mojsije
Jahvi: “Bože, molim te, ozdravi je!” 14 “Da joj je otac njezin
pljunuo u lice”, reče Jahve Mojsiju, “zar se ne bi morala stidjeti
sedam dana? Neka i ona bude odvojena izvan tabora sedam
dana, pa neka se poslije opet pripusti.” 15 Tako je Mirjam bila
odvojena izvan tabora sedam dana. Narod nije na put polazio
dok Mirjam nije opet bila pripuštena. 16 Poslije toga narod krenu
iz Haserota i utabori se u pustinji Paranu.

13 Jahve reče Mojsiju: 2 “Pošalji ljude, po jednoga čovjeka iz
pojedinog pradjedovskog plemena, da izvide kanaansku
zemlju, koju dajem Izraelcima. Pošaljite sve njihove glavare!”
3 Na Jahvinu zapovijed Mojsije ih posla iz pustinje Parana.
Svi ti ljudi bijahu glavari Izraelaca. 4 A ovo su njihova imena:
Šamua, sin Zakurov, od plemena Rubenova; 5 Šafat, sin Horijev,
od plemena Šimunova; 6 Kaleb, sin Jefuneov, od plemena
Judina; 7 Jigal, sin Josipov, od plemena Jisakarova; 8 Hošea,
sin Nunov, od plemena Efrajimova; 9 Palti, sin Rafuov, od
plemena Benjaminova; 10 Gadiel, sin Sodijev, od plemena
Zebulunova; 11 Gadi, sin Susijev, od plemena Josipova, od
plemena Manašeova; 12 Amiel, sin Gemalijev, od plemena
Danova; 13 Setur, sin Mikaelov, od plemena Ašerova; 14 Nahbi,
sin Vofsijev, od plemena Naftalijeva; 15 Geuel, sin Makijev, od
plemena Gadova. 16 To su imena ljudi koje je Mojsije poslao da
izvide zemlju. A Hošeu, sina Nunova, Mojsije prozva Jošuom.
17 Posla ih Mojsije da izvide kanaansku zemlju pa im reče: “Idite
gore u Negeb, onda se popnite na brdo. 18 Razgledajte zemlju
kakva je. Je li narod koji u njoj živi jak ili slab, malobrojan ili
mnogobrojan? 19 Kakva je zemlja u kojoj živi: dobra ili rđava?
Kakvi su gradovi u kojima borave: otvoreni ili utvrđeni? 20
Kakvo je tlo: plodno ili mršavo? Ima li po njemu drveća ili nema?
Odvažni budite i ponesite plodova te zemlje.” Bilo je upravo
vrijeme ranog grožđa. 21 Odu oni gore da izvide zemlju od
pustinje Sina do Rehoba, koji je na ulazu u Hamat. 22 Popnu
se u Negeb i dođu do Hebrona, gdje su se nalazili Ahiman,

Šešaj i Talmaj, Anakovi potomci. - Hebron je osnovan sedam
godina prije nego Soan u Egiptu. - 23 Kada stigoše u Dolinu
Eškol, odrezaše ondje lozu s grozdom i ponesoše ga, udvoje,
na motki; ponesoše i mogranja i smokava. 24 Ono se mjesto
prozva Dolina Eškol zbog grozda koji su ondje Izraelci odrezali.
25 Nakon četrdeset dana vrate se iz zemlje koju su izviđali.
26 Odu k Mojsiju i Aronu i svoj izraelskoj zajednici u Kadeš,
u Paranskoj pustinji. Podnesu njima i svoj zajednici izvještaj,
a onda im pokažu plodove zemlje. 27 Izvijeste ga oni: "Išli
smo u zemlju u koju si nas poslao. Zaista njome teče med i
mlijeko. Evo njezinih plodova. 28 Ali je jak narod koji u onoj
zemlji živi, gradovi su utvrđeni i vrlo veliki. A vidjesmo ondje i
potomke Anakove. 29 Amalečani borave u negepskom kraju:
Hetiti, Jebusejci i Amorejci žive u brdu; a Kanaanci se nalaze
uz more i duž Jordana." 30 Kaleb ušutka narod oko Mojsija i
progovori: "Krenimo ne oklijevajući i zauzmimo je, jer je možemo
nadvladati!" 31 Ali ljudi što su s njim išli odvratiše: "Ne možemo
ići na onaj narod jer je jači od nas." 32 I počnu ozloglašivati
Izraelcima zemlju koju su izviđali: "Zemlja kroz koju smo prošli
da je izvidimo zemlja je što proždire svoje stanovništvo. Sav
narod što ga u njoj vidjesmo ljudi su krupna stasa. 33 Vidjesmo
ondje i divove - Anakovo potomstvo od divova. Činilo nam se da
smo prema njima kao skakavci. Takvi bijasmo i njima."

14 Tada zagraja sva zajednica i poče vikati. I te noći narod
plakaše. 2 Svi su Izraelci mrmljali protiv Mojsija i Arona.
Sva im je zajednica govorila: "Kamo sreće da smo pomrli u
zemlji egipatskoj! Ili da smo pomrli u ovoj pustinji! 3 Zašto
nas Jahve vodi u tu zemlju da padnemo od mača a žene
naše i djeca da postanu roblje! Zar nam ne bi bilo bolje da se
vratimo u Egipat!" 4 Jedan je drugome govorio: "Postavimo
sebi vođu i vratimo se u Egipat!" 5 Mojsije i Aron padoše ničice
pred svom okupljenom izraelskom zajednicom. 6 A Jošua, sin
Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov, koji bijahu među onima što su
izviđali zemlju, razderaše svoju odjeću. 7 Zatim rekoše svoj
zajednici izraelskoj: "Zemlja kroz koju smo prošli da je istražimo
izvanredno je dobra. 8 Ako nam Jahve bude dobrostiv, u tu će
nas zemlju dovesti i dat će nam je. To je zemlja u kojoj teče med
i mlijeko. 9 Samo, nemojte se buniti protiv Jahve! Ne bojte se
naroda one zemlje: tÓa on je zalogaj za nas. Oni su bez zaštite,
a s nama je Jahve! Ne bojte ih se!" 10 I dok je sva zajednica
već mislila da ih kamenuje, pokaza se Slava Jahvina u Šatoru
sastanka svima sinovima Izraelovim. 11 Tada reče Mojsiju:
"Dokle će me taj narod prezirati? Dokle mi neće vjerovati unatoč
svim znamenjima što sam ih među njima izvodio? 12 Udarit ću
ih pomorom i istrijebiti, a od tebe ću učiniti narod veći i moćniji
od njega." 13 Onda Mojsije reče Jahvi: "Egipćani su shvatili da si
ti, svojom moći, izveo ovaj narod između njih. 14 Oni su to kazali
žiteljima one zemlje. Već su saznali da si ti, Jahve, usred ovog
naroda, kojemu se očituješ licem u lice, i da ti, Jahve, u oblaku
stojiš nad njima; da obdan u stupu od oblaka, a obnoć u stupu
od ognja ideš pred njima. 15 Zato, ako pobiješ ovaj narod kao
jednoga čovjeka, narodi koji su čuli glas o tebi reći će: 16 'Jahve
je bio nemoćan da dovede ovaj narod u zemlju koju mu je pod
zakletvom obećao, i zato ih je poubijao u pustinji.' 17 Zato neka
se snaga moga Gospodina uzvisi, kako si najavio rekavši: 18
'Jahve je spor na srdžbu, a bogat milosrđem; podnosi opačinu i
prijestup, ali krivca ne ostavlja nekažnjena, nego opačinu otaca
kažnjava na djeci do trećega i četvrtog koljena.' 19 Oprosti
krivnju ovome narodu po veličini svoga milosrđa, kao što si
vodio ovaj narod od Egipta dovde." 20 "Opraštam po riječi
tvojoj", reče Jahve. 21 "Ali ipak, tako ja živ bio i slave se Jahvine
napunila sva zemlja, 22 ni jedan od ljudi koji su vidjeli slavu moju
i znamenja što sam ih izveo u Egiptu i u pustinji, pa me ipak
iskušavali već deset puta ne hoteći poslušati moj glas, 23 neće
vidjeti zemlje što sam je pod zakletvom obećao njihovim ocima;
nitko od onih koji me preziru neće je vidjeti. 24 A slugu svoga
Kaleba, jer je u njemu drukčiji duh i jer mi bijaše poslušan, njega
ću ja dovesti u zemlju u koju je išao i njegovi će je potomci
zaposjesti! Neka Amalečani i Kanaanci samo ostanu u dolini. 25
Sutra se vratite i krenite u pustinju put Crvenog mora." 26 Još
reče Jahve Mojsiju i Aronu: 27 "Dokle će ta opaka zajednica
mrmljati protiv mene? Čuo sam tužbe što ih Izraelci na me dižu.
28 Kaži im: Tako ja živ bio, objavljuje Jahve, kako ste na moje
uši govorili, tako ću vam i učiniti. 29 U ovoj pustinji popadat će
vaša mrtva tijela: svih vas koji ste ubilježeni u bilo koji vaš popis
od dvadeset godina pa naprijed, koji ste rogoborili protiv mene.
30 Nećete ući u zemlju na koju sam svoju ruku digao da vas
u njoj nastanim, osim Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina
Nunova. 31 A vašu djecu, o kojoj kažete da bi postala roblje,
njih ću uvesti da nastane zemlju što ste je vi prezreli. 32 A vi?
Neka vam tjelesa popadaju u ovoj pustinji! 33 Vaši sinovi neka
lutaju pustinjom četrdeset godina, neka trpe zbog vaše nevjere
dok vam ne ispropadaju tjelesa u ovoj pustinji. 34 Prema broju
dana u koje ste istraživali zemlju - dana četrdeset, za svaki
dan jednu godinu - ispaštajte svoje opačine četrdeset godina.
Iskusite što znači mene napustiti. 35 Ja, Jahve, to kažem: tako
ću postupiti s ovom opakom zajednicom što se sjatila protiv
mene. U ovoj istoj pustinji neka završi! Tu neka izgine." 36 A
oni ljudi koje Mojsije bijaše poslao da istraže zemlju i koji su
nakon povratka potakli svu zajednicu da rogobori protiv njega
ozloglašujući zemlju; 37 oni, dakle, ljudi koji su zlobno ozloglasili
zemlju bijahu pomoreni pred Jahvom. 38 Od onih ljudi koji su išli
da istraže zemlju ostadoše na životu jedino Jošua, sin Nunov,
i Kaleb, sin Jefuneov. 39 Kad je Mojsije prenio te riječi svim
Izraelcima, narod se uvelike ražalosti. 40 I uranivši ujutro počnu
se uspinjati na vrh brda govoreći. "Evo uzlazimo na mjesto o
kojem je govorio Jahve jer smo zgriješili." 41 A Mojsije rekne:
"Zašto kršite zapovijed Jahvinu? Nećete uspjeti. 42 Ne penjite
se, da vas ne potuku vaši neprijatelji, jer Jahve nije među vama.
43 Ta ondje se pred vama nalaze Amalečani i Kanaanci te ćete
od mača pasti jer ste se odvratili od Jahve i jer Jahve neće biti s
vama." 44 Ali se oni prkosno penjahu prema vrhu brda, iako se
ni Kovčeg saveza Jahvina ni Mojsije nisu micali iz tabora. 45
Amalečani i Kanaanci koji su živjeli na onome brdu spuste se,
udare po njima i rasprše ih sve do Horme.

15 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori Izraelcima i reci im:
'Kad uđete u zemlju gdje ćete boraviti i koju vam ja
dajem, 3 pa budete prinosili Jahvi paljenu žrtvu, paljenicu ili

klanicu, zavjetnicu ili dragovoljnu žrtvu, ili žrtvu prigodom svojih
svetkovina - praveći tako od krupne ili sitne stoke ugodan miris
Jahvi - 4 neka prinositelj prinese svoj dar Jahvi: prinosnicu od
desetine efe najboljeg brašna, zamiješena u četvrtini hina ulja. 5
Uz paljenicu ili uz klanicu prinesi čevrtinu hina vina za ljevanicu
na svako janje. 6 Povrh ovna prinesi kao prinosnicu dvije
desetine efe najboljeg brašna, zamiješena u jednoj trećini hina
ulja; 7 i vina za ljevanicu prinesi trećinu hina na ugodan miris
Jahvi. 8 Ako Jahvi prinosiš junca kao paljenicu ili kao klanicu da
izvršiš zavjet ili kao pričesnicu, 9 neka se onda uz junca prinesu
tri desetine efe najboljeg brašna, zamiješena u pola hina ulja,
10 a za ljevanicu prinesi pola hina vina kao paljenu žrtvu na
ugodan miris Jahvi. 11 Neka se tako postupi uza svakoga vola i
uza svakoga ovna, uza svaku glavu sitne stoke, ovce ili koze:
12 koliko ih god prinesete, za svako pojedino tako učinite, već
prema njihovu broju. 13 Svaki domorodac neka postupa ovako
kad prinosi žrtvu paljenu na ugodan miris Jahvi. 14 I ako koji
stranac koji živi među vama, ili će biti među vašim potomcima,
htjedne prinijeti žrtvu paljenu na ugodan miris Jahvi, neka radi
kako i vi radite. 15 Neka je jedan zakon i za vas i za stranca
koji s vama boravi. To je trajan zakon za vaše naraštaje: pred
Jahvom, kako je s vama, tako neka bude i sa strancem. 16
Jedan zakon i jedno pravo neka vrijedi za vas i za stranca koji s
vama boravi.'" 17 Jahve reče Mojsiju: 18 "Govori Izraelcima i
reci im: 'Kad dođete u zemlju u koju vas vodim 19 i budete
jeli kruh te zemlje, prinesite podizanicu Jahvi. 20 Kao prvinu iz
svojih naćava prinesite jedan kolač kao podizanicu; prinesite
ga kao i podizanicu s gumna. 21 Od prvine svojih naćava
davajte Jahvi podizanicu od naraštaja do naraštaja.'" 22 "Ako
nehotice pogriješite te ne budete obdržavali koju od zapovijedi
što ih je Jahve objavio po Mojsiju - 23 sve što vam je Jahve
zapovjedio po Mojsiju, odonda kad vam je izdao zapovijedi
pa dalje od koljena do koljena - 24 onda: ako je to počinjeno
nepažnjom zajednice, neka sva zajednica prinese jednoga junca
kao paljenicu na ugodan miris Jahvi s propisanom prikaznicom i
ljevanicom i jednoga jarca kao okajnicu. 25 Neka svećenik obavi
obred pomirenja nad svom izraelskom zajednicom, pa će im biti
oprošteno. Bila je samo nepažnja, a oni su prinijeli svoj dar -
paljenu žrtvu Jahvi - i okajnicu pred Jahvom za svoju nepažnju.
26 Bit će oprošteno svoj izraelskoj zajednici, a tako i strancu koji
među njima boravi, jer se sav narod iz nepažnje ogriješio. 27
Pogriješi li iz nepažnje pojedinac, neka prinese jedno žensko
kozle od godine dana kao okajnicu. 28 Neka svećenik obavi
obred pomirenja pred Jahvom nad osobom koja je nehotice
pogriješila od nepažnje. Kad nad njom obavi obred pomirenja,
bit će joj oprošteno. 29 Kada tko pogriješi nepažnjom, neka vam
jedan zakon vrijedi i za domoroca i za stranca koji boravi među
vama. 30 Ali onaj koji nešto učini naumice, bio on domorodac
ili stranac, taj na Jahvu huli. Takav neka se istrijebi između
svoga naroda 31 jer je prezreo Jahvinu riječ i prekršio njegovu
zapovijed. Neka se takav iskorijeni. Neka njegova krivnja padne
na nj!" 32 Kad su Izraelci bili u pustinji, nađu čovjeka kako kupi
drva u subotnji dan. 33 I oni koji su ga našli da kupi drva dovedu
ga Mojsiju i Aronu i svoj zajednici. 34 Stave ga pod stražu, jer još
nije bilo određeno što treba s njim učiniti. 35 "Toga čovjeka treba
pogubiti!" - reče Jahve Mojsiju. "Neka ga kamenjem zaspe izvan
tabora sva zajednica." 36 Sva ga zajednica izvede izvan tabora
i zasu ga kamenjem te on poginu, kako je Jahve zapovjedio
Mojsiju. 37 Reče Jahve Mojsiju: 38 "Govori Izraelcima i reci im:
neka od naraštaja do naraštaja prave rese na skutovima svojih
haljina, a za resu svakoga skuta neka privezuju ljubičastu vrpcu.
39 Imat ćete rese zato da vas pogled na njih sjeća svih Jahvinih
zapovijedi. Vršite ih, a ne zanosite se svojim srcem i svojim
očima, što vas tako lako zavode na bludnost. 40 Tako ćete se
sjećati svih mojih zapovijedi, vršit ćete ih i bit ćete posvećeni
svome Bogu. 41 Ja sam Jahve, Bog vaš, koji sam vas izveo iz
zemlje egipatske da vam budem Bogom. Ja, Jahve, Bog vaš."

16 Korah, sin Jisharov, sin Kehatov, sin Levijev, pa Datan
i Abiram, sinovi Eliabovi, i On, sin Peletov - potomci
Rubenovi - 2 ustanu protiv Mojsija zajedno sa dvjesta pedeset
Izraelaca, glavara zajednice, uglednih na skupštini i ljudi na
glasu. 3 Oni se sjate oko Mojsija i Arona govoreći im: "Vi
prelazite mjeru! Sva je zajednica, svi njezini članovi, posvećena
i među njima je Jahve. Zašto se onda uzvisujete iznad zajednice
Jahvine!" 4 Kad to ču Mojsije, pade ničice. 5 Zatim reče Korahu
i svoj njegovoj družini: "Sutra će Jahve pokazati tko je njegov i
tko je posvećen, kome dopušta da mu se približi. Koga sebi
izabere, k sebi će ga i pustiti. 6 Učinite ovo: uzmite kadionike,
Korah i sva njegova družina; 7 sutra stavite u njih vatre i metnite
odozgo tamjana pred Jahvom. Koga Jahve odabere, taj neka
bude posvećen. Vi prelazite mjeru, Levijevci!" 8 Potom Mojsije
reče Korahu: "Poslušajte, Levijevci! 9 Zar vam je malo što vas
je Bog Izraelov izdvojio iz Izraelove zajednice da vas približi
k sebi te da vršite službu u Jahvinu prebivalištu i da stojite
pred zajednicom služeći joj? 10 Promaknuo je tebe i s tobom
svu tvoju braću Levijevce, a vi još tražite i svećeništvo! 11 Ti i
sva tvoja družina, dakle, sjatili ste se protiv Jahve; jer što je
Aron da protiv njega rogoborite?" 12 Zatim posla Mojsije po
Datana i Abirama, sinove Eliabove, ali oni odgovore: "Nećemo
doći! 13 Zar je malo što si nas odveo iz zemlje kojom teče med
i mlijeko da nas pobiješ u ovoj pustinji, pa hoćeš da nasilno
zagospodariš nad nama? 14 Nisi nas uveo u zemlju kojom
teče med i mlijeko i nisi nam dao u posjed njive i vinograde!
Misliš li iskopati oči ovim ljudima? Nećemo doći!" 15 Mojsije se
vrlo razljuti i reče Jahvi: "Ne obaziri se na njihovu prinosnicu!
Ni jednoga njihova magarca nisam prisvojio niti sam ijednoga
od njih oštetio." 16 Zatim Mojsije reče Korahu: "Ti i sva tvoja
družina stupite sutra pred Jahvu; ti, i oni, i Aron. 17 Neka svaki
uzme svoj kadionik, stavi u nj tamjana i neka svaki donese svoj
kadionik pred Jahvu - dvjesta i pedeset kadionika. A i ti i Aron
donesite svaki svoj kadionik." 18 Svaki uzme svoj kadionik, stavi
u nj vatre, onda odozgo metne tamjana i stane s Mojsijem i
Aronom kod ulaza u Šator sastanka. 19 Kad, naprama njima,
sabra Korah svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka, onda se
svoj zajednici pokaza slava Jahvina. 20 I reče Jahve Mojsiju i
Aronu: 21 "Odvojite se od te zajednice da je odmah satrem!" 22
Oni popadoše ničice i povikaše: "Bože! Bože životnog duha u
svakome tijelu! Zar ćeš se razgnjeviti na svu zajednicu kad je
samo jedan sagriješio!" 23 Onda Jahve reče Mojsiju: 24 "Reci

toj zajednici: 'Uklonite se iz okolice prebivališta Koraha, Datana i
Abirama!'" 25 Mojsije ustade i pođe k Datanu i Abiramu. Za njim
krenuše izraelske starješine. 26 Zatim ovako progovori zajednici:
"Odstupite od šatora tih opakih ljudi! Ne dotičite se ničega što je
njihovo, da ne budete uništeni zbog svih njihovih grijeha." 27
Tako se oni udalje iz okolice prebivališta Korahova, Datanova i
Abiramova. Uto izađu Datan i Abiram te stanu na ulazu svojih
šatora sa svojim ženama, svojim sinovima i svojom nejačadi. 28
"Po ovom ćete vidjeti", reče Mojsije, "da me Jahve poslao da
vršim sva ova djela, a da ih ne činim sam od sebe: 29 ako ovi
ljudi umru kao što umru i svi ljudi; ako ih pohodi sudbina kakva
pohodi sve ljude, onda me Jahve nije poslao. 30 Ali ako Jahve
učini nečuveno: ako zemlja rastvori svoje ralje i proguta ih sa
svim što je njihovo te živi siđu u Šeol, onda znajte da su ovi ljudi
prezreli Jahvu." (Sheol h7585) 31 A kad on završi sve te riječi, tlo
se pod njima raspukne; 32 zemlja rastvori svoje ralje i proguta ih
s njihovim domovima, sa svim Korahovim ljudima i svim njihovim
imanjem. 33 Živi siđu u Šeol, oni i sve njihovo. Onda se nad
njima zemlja zatvori i oni iščeznu iz zbora. (Sheol h7585) 34
Na njihov vrisak svi Izraelci što su stajali oko njih pobjegoše
govoreći: "Da i nas zemlja ne proguta!" 35 Ali sukne oganj od
Jahve te proždre dvjesta i pedeset ljudi koji su prinosili tamjan.
36 Jahve reče Mojsiju: 37 "Kaži Eleazaru, sinu svećenika Arona,
da ukloni kadionike - jer su posvećeni - iz toga zgarišta, a
neposvećenu vatru iz njih neka razaspe podalje. 38 Kadionici
onih koji su sagriješili i grijehom život pokopali neka se prekuju
u pločice za oblaganje žrtvenika. Doneseni su, naime, pred
Jahvu, pa su posvećeni. Neka budu opomenom Izraelcima!" 39
Tako svećenik Eleazar uze kadionike od tuča što su ih prinosili
oni koji izgorješe; prekovaše ih u pločice za oblaganje žrtvenika.
40 One su opomena Izraelcima da se nitko nepozvan - nitko tko
nije od Aronova potomstva - ne smije približiti da pali tamjan
pred Jahvom, kako mu se ne bi dogodilo kao Korahu i njegovoj
družini, prema onom što je kazao Jahve po Mojsiju. 41 Sutradan
je sva zajednica rogoborila protiv Mojsija i Arona. "Pobili ste
Jahvin narod!" - govorili su. 42 Dok se zajednica skupljala protiv
Mojsija i Arona, oni se okrenuše prema Šatoru sastanka, i gle!
oblak ga prekri i slava se Jahvina pokaza. 43 Tada Mojsije i
Aron odoše pred Šator sastanka. 44 I Jahve reče Mojsiju: 45
"Udaljite se od te zajednice; u tili ću je čas uništiti!" Oni padoše
ničice. 46 Zatim Mojsije reče Aronu: "Uzmi kadionik, stavi u nj
vatre sa žrtvenika, metni tamjana, a onda se žuri do zajednice
da obaviš nad njom obred pomirenja. Gnjev je Jahvin već izbio i
zlo je počelo!" 47 Aron uze što mu je Mojsije rekao te otrča
usred zbora, a kad tamo: pomor među narodom već počeo.
Stavi tamjana te obavi obred pomirenja nad narodom. 48 Zatim
stade između mrtvih i živih i zlo se ustavi. 49 Bilo ih je mrtvih
od toga zla četrnaest tisuća i sedam stotina, osim onih koji su
poginuli zbog Koraha. 50 Aron se vrati k Mojsiju na ulaz u Šator
sastanka: pomor se ustavi.

17 Jahve reče Mojsiju: 2 "Razloži Izraelcima te od njih
uzmi po jedan štap za svaki predjedovski dom; uzmi
od svih njihovih starješina za njihove pradjedovske domove
dvanaest štapova. Ime svakoga napiši na njegovu štapu. 3 A
kako ima po jedan štap za svakoga starješinu pradjedovskih
domova, Aronovo ime napiši na Levijevu štapu. 4 Onda ih
pohrani u Šator sastanka pred Svjedočanstvo; ondje gdje
se s tobom sastajem. 5 Štap onoga čovjeka koga izaberem
propupat će. Tako ću maknuti od sebe rogoborenje Izraelaca
kojim prigovaraju vama." 6 Mojsije tako kaza Izraelcima. Sve
njihove starješine dadoše mu štap, po jedan štap za svakoga
starješinu - dakle, dvanaest štapova za njihove pradjedovske
domove. Među njihovim štapovima bio je i štap Aronov. 7
Mojsije pohrani štapove pred Jahvu u Šatoru svjedočanstva.
8 Kad sutradan Mojsije uđe u Šator svjedočanstva, gle: štap
Arona iz doma Levijeva propupao! Potjerala mladica, procvjetao
cvijet i sazreli bademi. 9 Tada iznese Mojsije ispred Jahve sve
štapove sinovima Izraelovim. Oni ih razgledaše, a onda svatko
uze svoj štap. 10 Jahve reče Mojsiju: "Opet stavi Aronov štap
pred Svjedočanstvo, neka se čuva za znak buntovnim sinovima.
Dokončaj tako njihovo rogoborenje protiv mene da ne izginu."
11 I učini Mojsije: kako mu je Jahve zapovjedio, tako učini. 12
"Izgibosmo!" - rekoše Izraelci Mojsiju. "Propadosmo! Svi odreda
propadosmo! 13 Tko god priđe Jahvinu prebivalištu, umire ...
Zar ćemo svi izginuti?"

18 Tada Jahve reče Aronu: "Ti, tvoji sinovi i tvoj pradjedovski
dom s tobom bit ćete odgovorni za grijehe u Svetištu;
ti i tvoji sinovi s tobom bit ćete odgovorni za grijehe svoga
svećeništva. 2 Pridruži k sebi i svoju braću od Levijeva plemena
- tvoga pradjedovskog doma - neka ti se priključe da ti poslužuju,
tebi i tvojim sinovima s tobom, pred Šatorom svjedočanstva.
3 Neka stoje na službu tebi i svemu Šatoru, ali neka se ne
približuju pokućstvu u Svetištu niti žrtveniku, da ne poginu i oni i
vi. 4 Neka su, dakle, tebi pridruženi i neka preuzmu brigu za
Šator sastanka, svaku službu oko Šatora. I neka se ni jedan
svjetovnjak ne približuje vama, 5 a vi vršite službu u Svetištu i
službu oko žrtvenika da se više ne izlijeva gnjev na Izraelce. 6
Uzeh, evo, vašu braću levite između Izraelaca vama za dar;
kao darovani pripadaju Jahvi da obavljaju službu oko Šatora
sastanka. 7 Ti i tvoji sinovi s tobom preuzmite svećeničke
poslove oko svega što spada na žrtvenik i iza zavjese. Službu
koju dajem na dar vašem svećeništvu vi obavljajte. A svjetovnjak
koji se primakne neka se pogubi." 8 Još reče Jahve Aronu:
"Tebi, evo, povjeravam brigu o onom što se meni prinosi. Sve
što Izraelci posvećuju dodjeljujem tebi i tvojim sinovima kao
baštinu trajnim zakonom. 9 Ovo neka pripadne tebi od svetinja
nad svetinjama: od paljenih žrtava svi njihovi darovi, za sve
njihove prinosnice, za sve njihove okajnice i za sve njihove
naknadnice što ih budu meni uzvraćali; ta vrlo sveta stvar neka
pripadne tebi i tvojim sinovima! 10 Blagujte ih kao najveće
svetinje! Svaki muškarac može ih jesti. Neka ti budu svete! 11 I
ovo neka bude za te: ono što se uzima od izraelskih prinosa da
se prinese kao prikaznica - trajnim zakonom predajem tebi,
tvojim sinovima i tvojim kćerima s tobom. Svatko tko u tvome
domu bude čist može od toga jesti. 12 Najbolje od novoga ulja i
najbolje od novoga vina i žita - prvine koje se prinose Jahvi -
predajem tebi. 13 Prvi rodovi svega u njihovoj zemlji što ih budu
donosili Jahvi neka budu tvoji. Tko je god čist u tvome domu
može ih jesti. 14 Sve što u Izraelu bude određeno za 'herem'

neka je tvoje. 15 Svako prvorođenče svih bića - kako ljudi tako i
životinja - što se prinose Jahvi neka bude tvoje. Samo pusti
da se otkupi prvenac od ljudi i prvenče od nečiste stoke. 16
Kad budu stari mjesec dana, pusti da ih otkupljuju. A njihovu
otkupnu cijenu odredi: pet srebrnih šekela, prema hramskom
šekelu, a to je dvadeset gera. 17 Ali prvenče kravlje, prvenče
ovčje i prvenče kozje neka se ne otkupljuje. Oni su svetinja. Krv
njihovu izlij na žrtvenik, a pretilinu njihovu sažeži u kad kao
žrtvu spaljenu na ugodan miris Jahvi. 18 Njihovo meso neka
pripadne tebi; kao i grudi žrtve prikaznice i desno pleće. 19 Sve
posvećene prinose što ih Izraelci podižu Jahvi predajem trajnim
zakonom tebi, tvojim sinovima i tvojim kćerima s tobom. To je
savez osoljen, trajan pred Jahvom, tebi i tvome potomstvu s
tobom." 20 "Nemoj imati baštine u zemlji njihovoj", reče Jahve
Aronu, "niti sebi stječi posjeda među njima! Ja sam tvoj dio i
tvoja baština među Izraelcima." 21 "Levijevim sinovima, evo,
predajem u baštinu sve desetine u Izraelu za njihovu službu - za
službu što je obavljaju u Šatoru sastanka. 22 A Izraelci neka se
više ne primiču Šatoru sastanka, da ne navuku na se grijeh i ne
poginu. 23 Neka samo leviti obavljaju službu u Šatoru sastanka;
i neka oni budu odgovorni za svoj grijeh. Trajna je to odredba za
vaše naraštaje; među Izraelcima neka nemaju posjeda, 24 jer ja
im predajem u posjed desetine što ih Izraelci prinose na dar
Jahvi. Stoga sam za njih rekao: neka oni nemaju posjeda među
Izraelcima." 25 Jahve reče Mojsiju: 26 "Levitima govori i reci
im: 'Kad od Izraelaca primate desetinu, koju ja od njih dajem
vama u baštinu, od toga onda vi prinesite podizanicu Jahvi:
desetinu od desetine. 27 Prinos će vam biti zaračunan kao da
je prinos s gumna i Óotoka iz badnja. 28 Tako isto prinosite
podizanicu Jahvi i od svih svojih desetina što ih primate od
Izraelaca. Od toga davajte podizanicu Jahvinu svećeniku Aronu.
29 Od svih darova koje budete primali podižite podizanicu Jahvi;
od svega ono najbolje - onaj dio koji treba posvećivati.' 30 Još
im reci: 'Pošto od toga prinesete najbolji dio, neka se to levitima
uračuna kao prihod s gumna i prihod iz badnja. 31 Na svakome
ga mjestu možete jesti, i vi i vaši ukućani, jer to vam je nagrada
za vašu službu u Šatoru sastanka. 32 Pošto prinesete njegov
najbolji dio, nećete navući na se grijeha; svetinja Izraelaca
nećete oskvrnjivati te nećete ginuti.'"

19 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 2 "Ovo je zakonska odredba
što ju je Jahve naredio: Reci Izraelcima neka ti dovedu
crvenu junicu, zdravu, na kojoj nema mane i na koju još nije
stavljan jaram. 3 A vi je predajte svećeniku Eleazaru. Neka
se zatim izvede izvan tabora i zakolje pred njim. 4 Svećenik
Eleazar neka uzme njezine krvi na svoj prst pa njome poškropi
sedam puta prema pročelju Šatora sastanka. 5 Neka se onda
junica spali na njegove oči; neka joj se spale: koža, meso, krv i
nečist. 6 Potom neka svećenik uzme cedrovine, izopa i crvenoga
prediva pa ih baci usred vatre gdje se krava spaljuje. 7 Neka
svećenik opere svoju odjeću, a svoje tijelo u vodi okupa. Poslije
toga neka se svećenik vrati u tabor, ali neka je nečist do večeri.
8 I onaj koji ju je spaljivao neka svoju odjeću opere i okupa
svoje tijelo u vodi te bude nečist do večeri. 9 A jedan čist čovjek
neka pokupi pepeo od junice pa ga pohrani izvan tabora na
čisto mjesto da se čuva izraelskoj zajednici za vodu očišćenja.
To je žrtva okajnica. 10 I onaj koji skupi pepeo od junice neka
opere svoju odjeću i bude nečist do večeri. Neka to bude trajan
zakon i za Izraelce i za stranca koji među njima boravi." 11 "Tko
se dotakne mrtva ljudskog tijela neka je nečist sedam dana.
12 Takav neka se opere tom vodom trećega dana i sedmoga
dana pa će biti čist. Ako se ne opere trećega dana i sedmoga
dana, neće biti čist. 13 Tko se dotakne mrtvaca, tijela preminula
čovjeka, a ne opere se, oskvrnjuje Jahvino prebivalište. Takav
neka se iskorijeni iz Izraela. Budući da vodom za očišćenje nije
bio poliven, nečist je; njegova je nečistoća još na njemu." 14
"Ovo je zakon kad koji čovjek umre u šatoru; tko god uđe u
šator i tko god bude u šatoru neka je nečist sedam dana. 15
Svaka otvorena posuda koja ne bude zatvorena poklopcem
neka je nečista. 16 A na otvorenu polju tko se god dotakne
poginuloga od mača, ili mrtvaca, ili ljudskih kostiju, ili groba neka
je nečist sedam dana. 17 Neka se za onoga koji se onečistio
uzme pepela od životinje spaljene za okajnicu i na nj, u kakvu
sudu, nalije žive vode. 18 Onda neka čist čovjek uzme izopa,
zamoči ga u vodu te poškropi po šatoru, po svemu posuđu,
po ljudima koji su tu bili, po onome koji se dotakao kostiju, ili
ubijenoga, ili preminuloga, ili groba. 19 Neka čisti čovjek škropi
nečistoga trećega i sedmoga dana. Tako će ga na sedmi dan
očistiti. Taj onda neka opere svoju odjeću, okupa se u vodi i
neka je navečer čist. 20 A bude li tko nečist pa se ne očisti,
neka se iskorijeni iz zajednice, jer je oskvrnuo Jahvino svetište;
vodom za očišćenje nije bio poliven; nečist je! 21 Neka im i ovo
bude trajnim zakonom: i onaj koji je škropio vodom za očišćenje
neka opere svoju odjeću; i onaj koji je dirnuo vodu za očišćenje
neka je nečist do večeri. 22 Čega se god nečisti dotakne neka
je nečisto; a osoba koja se njega dotakne neka je nečista do
večeri."

20 Potom stigoše Izraelci, sva zajednica, u pustinju Sin u
prvome mjesecu. Narod se nastani u Kadešu. Ondje
umrije Mirjam i ondje je sahraniše. 2 Nije bilo vode za zajednicu.
Stoga se udruže protiv Mojsija i protiv Arona. 3 Narod se poče
svađati s Mojsijem i govoriti: "Da smo bar izginuli kad su nam
i braća poginula pred Jahvom! 4 Zašto ste doveli Jahvinu
zajednicu u ovu pustinju da ovdje pomremo i mi i naša stoka? 5
Zašto ste nas izveli iz Egipta da nas dovedete u ovo nesretno
mjesto; mjesto u kojem nema ni žita, ni smokava, ni loze, ni
mogranja? Nema ni vode da pijemo." 6 Mojsije i Aron odu ispred
zajednice do ulaza u Šator sastanka i padnu ničice. Tada im se
pokaza slava Jahvina. 7 I Jahve reče Mojsiju: 8 "Uzmi štap
pa ti i tvoj brat Aron skupite zajednicu. Onda, na njihove oči,
progovorite pećini da ustupi svoje vode. Iz pećine im izvedi vodu
te napoj zajednicu i njezino blago." 9 Mojsije uzme štap ispred
Jahve kako mu je naredio. 10 Zatim Mojsije i Aron skupe zbor
pred pećinu pa im Mojsije rekne: "Čujte, buntovnici! Hoćemo li
vam iz ove pećine izvesti vodu?" 11 Zatim Mojsije podigne ruku
i dvaput udari štapom o pećinu: voda provali u obilju, pa su
mogli piti i zajednica i njezino blago. 12 Potom će Jahve Mojsiju
i Aronu: "Budući da se niste pouzdavali u me i niste me svetim
očitovali u očima sinova Izraelovih, nećete uvesti ovaj zbor u
zemlju koju im dajem." 13 To su Meripske vode, kraj njih su

se Izraelci prepirali s Jahvom, a on se pokazao svetim. **14** Iz
Kadeša pošalje Mojsije glasnike: “Kralju Edoma. Ovako veli tvoj
brat Izrael: 'Ti znaš sve jade koji su nas snašli. **15** Naši se preci
spustiše u Egipat. U Egiptu smo proboravili mnogo vremena.
Egipćani su s nama i s našim precima loše postupali. **16** Stoga
smo vapili Jahvi, i on ču naš glas i posla anđela koji nas izbavi iz
Egipta. Evo nas sad u Kadešu, gradu uz rub tvoga područja. **17**
Pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju. Nećemo ići preko polja
ni vinograda niti ćemo piti vodu iz bunara; ići ćemo Kraljevskim
putem, ne skrećući ni desno ni lijevo, dok ne prođemo tvoje
područje.” **18** Edom mu odgovori: “Ne prolazi preko moje zemlje,
jer eto me s mačem preda te!” **19** “Ići ćemo utrenikom”, rekoše
Izraelci, “a budemo li pili tvoje vode, mi i naša stada, za to ćemo
ti platiti. Ništa više, samo da prođemo pješice.” **20** “Ne prolazi!” -
odgovori. I Edom mu izađe u susret s mnogo ljudi i s velikom
silom. **21** Tako Edom nije dopustio Izraelu da prođe kroz njegovo
područje i Izrael se okrenu od njega. **22** Zaputivši se od Kadeša,
stigoše Izraelci, sva zajednica, k brdu Horu. **23** Kod brda Hora,
uz među edomsku, reče Jahve Mojsiju i Aronu: **24** “Neka se
Aron pridruži svojim precima! Neće ući u zemlju koju dajem
Izraelcima, jer ste se oprli mojoj zapovijedi kod Meripskih voda.
25 Uzmi Arona i njegova sina Eleazara, pa ih izvedi na brdo
Hor. **26** I svuci Aronu njegove haljine pa ih obuci njegovu sinu
Eleazaru. Aron će se pridružiti precima, umrijet će ondje.” **27**
Mojsije učini kako naredi Jahve. Pred svom zajednicom popeše
se na brdo Hor. **28** Mojsije svuče s Arona njegove haljine te ih
obuče njegovu sinu Eleazaru. Ondje navrh brda umrije Aron.
Zatim se Mojsije i Eleazar spustiše s brda. **29** Sva zajednica
vidje da je Aron preminuo i sav dom Izraelov oplakivaše Arona
trideset dana.

21 Kralj Arada, Kanaanac koji je živio u Negebu, ču da Izrael
dolazi Atarimskim putem, pa navali na Izraela i neke
njegove zarobi. **2** Tada se Izrael ovako zavjetova Jahvi: “Ako
u moje ruke izručiš ovaj narod, potpuno ću uništiti njegove
gradove.” **3** Jahve usliša glas Izraela i predade mu Kanaance.
A Izrael njih i njihove gradove 'heremom' uništi. Stoga se
ono mjesto prozva Horma. **4** Od brda Hora zapute se prema
Crvenom moru da zaobiđu zemlju edomsku. Narod putem
postane nestrpljiv. **5** I počne govoriti i protiv Boga i protiv
Mojsija: “Zašto nas izvedoste iz Egipta da pomremo u ovoj
pustinji? Nema kruha, nema vode, a to bijedno jelo već se
ogadilo dušama našim.” **6** Onda Jahve pošalje na narod ljute
zmije; ujedale ih one, tako te pomrije mnogo naroda u Izraelu. **7**
Dođe narod k Mojsiju pa reče: “Sagriješili samo kad smo govorili
protiv Jahve i protiv tebe. Pomoli se Jahvi da ukloni zmije
od nas!” Mojsije se pomoli za narod, **8** i Jahve reče Mojsiju:
“Napravi otrovnicu i stavi je na stup: tko god bude ujeden, ostat
će na životu ako je pogleda.” **9** Mojsije napravi zmiju od mjedi
i postavi je na stup. Kad bi koga ujela ljutica, pogledao bi u
mjedenu zmiju i ozdravio. **10** Pođu Izraelci i utabore se u Obotu.
11 Potom se zapute iz Obota i utabore se kraj Ije-Abarima, u
pustinji što je nasuprot Moabu, sa strane sunčeva izlaska. **12**
Odande otputuju te se utabore u dolini Zaredu. **13** Odande
krenu i utabore se s onu stranu Arnona, koji je u pustinji a izvire
u području Amorejaca. Jer je Arnon granica moapska između
Moabaca i Amorejaca. **14** Zato se veli u “Knjizi Jahvinih vojni”:
“Vaheb kod Sufe i doline arnonske **15** i padine doline što se
naginje prema mjestu Aru i naslanja se na granicu moapsku ...”
16 Odande odoše u Beer. To je bunar o kojem je Jahve rekao
Mojsiju: “Skupi narod da im dam vode!” **17** Tada Izrael zapjeva
ovu pjesmu: “Proključaj, studenče! A vi ga uznosite: **18** knezovi
ga iskopali, prvaci narodni izdubli žezlom, štapom svojim.” Iz
pustinje odu u Matanu, **19** iz Matane u Nahaliel, a iz Nahaliela u
Bamot; **20** iz Bamota u dolinu što se stere u moapskom polju,
prema vrhuncu Pisge, s koje se pruža vidik na pustaru. **21** Sad
Izrael posla glasnike Sihonu, amorejskome kralju, s porukom:
22 “Pusti da prođem preko tvoje zemlje. Nećemo zalaziti u polja i
u vinograde, niti ćemo piti vode iz bunara. Ići ćemo Kraljevskim
putem dok ne prođemo tvoje područje.” **23** Ali Sihon ne dopusti
Izraelu da prođe njegovim područjem, nego skupi sav svoj narod
te izađe u pustinju da presretne Izraelce. Stigavši do Jahze,
zavojuje na Izraela. **24** Ali ga Izrael potuče oštrim mačem i
osvoji njegovu zemlju od Arnona do Jaboka, do Amonaca, jer
je Az ležao na granici Amonaca. **25** Izrael zauzme sve one
gradove i Izrael se nastani u svim onim gradovima Amorejaca; u
Hešbonu i svim njegovim naseljima. **26** Kako je Hešbon bio
glavni grad Sihona, amorejskog kralja, koji je ratovao protiv
prijašnjega moapskoga kralja te osvojio svu njegovu zemlju
do Arnona, **27** kažu zato pjesnici: “Hrabro, o Hešbone, dobro
sazdani, čvrsto posađeni grade Sihonov! **28** Iz Hešbona oganj
suknu, plamen iz grada Sihonova, sažga Ar moapski, proždrije
visove arnonske. **29** Teško tebi, Moabe! Propao si, narode
Kemošev! Od sinova bjegunce učini, a od kćeri svojih ropkinje
Sihonu, kralju amorejskom. **30** Pobili smo ih; propao je Hešbon
do Dibona: sve smo razorili do Nofaha, što je blizu Medebe ...”
31 Tako se Izrael nastani u zemlji Amorejaca. **32** Mojsije se
uputi da izvidi Jazer. Potom zauzmu njegova naselja a rastjeraju
Amorejce koji bijahu ondje. **33** Okrenu se onda i pođu prema
Bašanu. A bašanski kralj Og presrete ih sa svim svojim narodom
da zapodjene boj kod Edreja. **34** Ali Jahve reče Mojsiju: “Ne
boj ga se! Predao sam u tvoje ruke njega, sav njegov narod i
njegovu zemlju. Postupi s njim kako si postupio s amorejskim
kraljem Sihonom koji je boravio u Hešbonu.” **35** I potukoše ga, i
sinove njegove, i sav njegov narod, tako da nitko ne uteče.
Potom zaposjedoše njegovu zemlju.

22 Poslije toga Izraelci otputuju i utabore se na Moapskim
poljanama, s onu stranu Jordana, nasuprot Jerihonu. **2**
Balak, sin Siporov, vidje sve što Izrael učini Amorejcima. **3** Moab
se uvelike poboja toga naroda jer je bio brojan. Moaba obuze
strah od Izraelaca. **4** Zato reče Moab midjanskim starješinama:
“Sad će ova rulja oko nas sve popasti kao što vol popase travu
po polju.” Balak, sin Siporov, bijaše moapski kralj u ono vrijeme.
5 On pošalje glasnike Bileamu, sinu Beorovu, u Petoru, koji se
nalazi na Rijeci, u zemlji Amonaca. Pozove ga rekavši: “Evo je
došao neki narod iz Egipta; evo je prekrio lice zemlje i naselio
se uza me. **6** Zato dođi i prokuni mi ovaj narod jer je jači od
mene. Tako ću ga moći svladati i istjerati iz zemlje. A znam
da je blagoslovljen onaj koga blagosloviš, a proklet onaj koga

prokuneš.” 7 Starješine moapske i starješine midjanske krenu
s nagradom za vračanje u svojim rukama. Stignu Bileamu i
prenesu mu Balakovu poruku. 8 On im rekne: “Prenoćite ovdje
te ću vam odgovoriti prema onome što mi Jahve kaže.” Tako
moapski knezovi ostanu kod Bileama. 9 Bog dođe Bileamu
i upita: “Tko su ti ljudi s tobom?” Bileam odgovori Bogu: 10
“Poslao ih k meni Balak, sin Siporov, moapski kralj, s porukom:
11 'Evo je neki narod došao iz Egipta i prekrio lice zemlje.
Dođi da ga prokuneš. Tako ću ga moći svladati i protjerati.'”
12 Ali Bog reče Bileamu: “Nemoj ići s njima! Nemoj proklinjati
onaj narod jer je blagoslovljen.” 13 Ujutro Bileam ustane te
će Balakovim knezovima: “Odlazite u svoju zemlju jer mi ne
da Jahve da pođem s vama.” 14 Moapski se knezovi dignu,
odu Balaku pa mu reknu: “Bileam nije htio poći s nama.” 15
Balak opet pošalje knezove, brojnije i uglednije od prvih. 16 Oni
dođu Bileamu i reknu mu: “Ovako je poručio Balak, sin Siporov:
'Ne skanjuj se nego dođi k meni. 17 Bogato ću te nagraditi i
učinit ću sve što mi kažeš. Dođi, molim te, i prokuni mi ovaj
narod!'” 18 Ali Bileam odgovori Balakovim slugama: “Da mi
Balak dadne svoju kuću punu srebra i zlata, ne bih mogao
prestupiti zapovijedi Jahve, Boga svoga, da učinim išta, bilo
veliko bilo malo. 19 Ali provedite ovdje i vi noć da doznam što
će mi Jahve još kazati.” 20 Noću Bog dođe Bileamu pa mu
rekne: “Ako su ti ljudi došli da te pozovu, ustani, pođi s njima!
Ali da činiš samo što ti ja reknem!” 21 Ustane Bileam ujutro,
osamari svoju magaricu i ode s moapskim knezovima. 22 No
Božja srdžba usplamtje što je on pošao. Zato anđeo Jahvin
stade na put da ga spriječi. On je jahao na svojoj magarici, a
pratila ga njegova dva momka. 23 Kad magarica opazi anđela
Jahvina kako stoji na putu s isukanim mačem u ruci, skrene
sa staze i pođe preko polja. Bileam poče tući magaricu da je
vrati na put. 24 Anđeo Jahvin tada stade na uskom prolazu,
među vinogradima, a bijaše ograda i s ove i s one strane. 25
Magarica, spazivši Jahvina anđela, stisne se uza zid i o zid
pritisne Bileamovu nogu. On je opet poče tući. 26 Anđeo Jahvin
pođe naprijed te stade na usko mjesto gdje nije bilo prostora
da se provuče ni desno ni lijevo. 27 Kad je magarica ugledala
Jahvina anđela, legne pod Bileamom. Bileam pobjesni i poče
tući magaricu štapom. 28 Tada Jahve otvori usta magarici te
ona progovori Bileamu: “Što sam ti učinila da si me tukao tri
puta?” 29 Bileam odgovori magarici: “Što sa mnom zbijaš šalu!
Da mi je mač u ruci, sad bih te ubio!” 30 A magarica uzvrati
Bileamu: “Zar ja nisam tvoja magarica na kojoj si jahao svega
svoga vijeka do danas? Jesam li ti običavala ovako?” - “Nisi!” -
odgovori on. 31 Tada Jahve otvori oči Bileamu i on opazi anđela
Jahvina kako stoji na putu s golim mačem u ruci. Pognu on
glavu i pade ničice. 32 Onda će mu anđeo Jahvin: “Zašto si
tukao svoju magaricu već tri puta? TÓa ja sam istupio da te
spriječim, jer te put meni naočigled vodi u propast. 33 Magarica
me opazila i preda mnom se uklonila sva tri puta. Da mi se nije
uklanjala, već bih te ubio, a nju ostavio na životu.” 34 Onda će
Bileam anđelu Jahvinu: “Sagriješio sam! Nisam znao da ti preda
mnom stojiš na putu. Ali sad, ako je zlo u tvojim očima, ja ću se
vratiti.” 35 Ali anđeo Jahvin odvrati Bileamu: “Idi s tim ljudima, ali
samo ono govori što ti ja kažem.” Tako Bileam ode s Balakovim
knezovima. 36 Kad je Balak čuo da Bileam dolazi, iziđe mu u
susret do grada Moaba što se nalazi na granici Arnona, na kraju
područja. 37 “Zar nisam uporno po te slao i pozivao te? Zašto
mi nisi došao?” reče Balak Bileamu. “Zar te zaista ne mogu
bogato nagraditi?” 38 “Evo sam ti došao”, reče Bileam Balaku.
“Ali hoću li ti moći sada što kazati? Samo što mi Bog stavi na
jezik, to ću govoriti.” 39 Pođe zatim Bileam s Balakom i dođoše
u Kirjat Husot. 40 Žrtvova Balak i krupne i sitne stoke te od toga
pruži Bileamu i knezovima koji su ga pratili. 41 Sutradan uze
Balak Bileama i odvede ga gore na Bamot-Baal, odakle mogaše
vidjeti krajnji dio naroda.

23 I Bileam reče Balaku: “Ovdje mi načini sedam žrtvenika;
ovdje mi pripravi sedam junaca i sedam ovnova.” 2 Balak
učini kako je Bileam rekao. A onda Balak i Bileam prinesu po
jednoga junca i ovna na svakome žrtveniku. 3 Potom će Bileam
Balaku: “Ti stoj kod svoje paljenice, a ja idem ne bih li se sreo
s Jahvom, pa što mi očituje, kazat ću ti.” I ode na osamljeno
mjesto. 4 I Bog srete Bileama, koji mu reče: “Sedam sam
žrtvenika podigao i prinio na svakome po jednoga junca i ovna.”
5 A Jahve stavi riječi u usta Bileamu te mu zapovjedi: “Vrati se
Balaku i ovako govori.” 6 Bileam se vrati k njemu, a on stajaše
uza svoju paljenicu i s njim svi knezovi moapski. 7 Tada on poče
svoju pjesmu i reče: “Iz Arama dovede me Balak, kralj Moaba,
iz strana istočnih: 'Dođi, prokuni mi Jakova, dođi, gromom udri
Izraela!' 8 Kako mogu proklinjati koga Bog ne proklinje? Kako
gromom udarati koga Jahve ne udara? 9 Jer s vrha hridi ja ga
gledam, s visoka ga motrim brijega. Gle naroda koji odvojeno
živi, među narode on se ne broji. 10 Prah Jakovljev tko će
prebrojiti; pijesak Izraela tko će izmjeriti! O, da mi je umrijeti
smrću pravednika! O, da svršetak moj bude kao njegov!” 11 “Što
mi to uradi!” - reče Balak Bileamu. “Dovedoh te da prokuneš
moje neprijatelje, a kad tamo, ti ih blagoslovom obasu!” 12 On
odgovori: “Zar mi nije dužnost kazati što mi Jahve stavlja u
usta?” 13 “Hajde sa mnom na drugo mjesto, odakle ga možeš
svega vidjeti” zamoli ga Balak. “Odavde mu vidiš samo jedan
kraj, a ne vidiš ga svega. Odande mi ga prokuni!” 14 Povede ga
zatim na Sede Sofim, na vrh Pisge. Tu sagradi sedam žrtvenika
i na svakom žrtveniku prinese po jednoga junca i ovna. 15
Bileam tada rekne Balaku: “Stoj ovdje kraj svoje paljenice, a ja
odoh onamo na susret Bogu.” 16 Jahve sretne Bileama; stavi
riječi u njegova usta te mu zapovjedi: “Vrati se k Balaku i tako
govori!” 17 I vrati se on Balaku, koji stajaše uza svoju paljenicu i
s njim moapski knezovi. Balak ga zapita: “Što je Jahve rekao?”
18 Tada Bileam započe svoju pjesmu i reče: “Ustani, Balače, i
poslušaj! Uhom me posluhni, sine Siporov! 19 Bog nije čovjek
da bi slagao, nije sin Adama da bi se kajao. Zar on kada rekne,
a ne učini, zar obeća, pa ne ispuni? 20 Gle, primih od Boga
da blagoslovim, blagoslovit ću i povuć' neću blagoslova. 21 U
Jakovu nesreće ne nazreh, nit' nevolje vidjeh u Izraelu. Jahve,
Bog njegov, s njime je, poklik kralju u njemu odzvanja. 22 Iz
Egipta Bog ga je izveo, on je njemu k'o rozi bivola. 23 Gatanja
nema protiv Jakova nit' protiv Izraela vračanja. I kada budu
rekli Jakovu i Izraelu: 'Što radi Bog?' 24 gle, ustat će narod k'o
lavica, dići će se poput lava: leći neće dok plijen ne proguta, dok

ne popije krv pobijenih.” 25 Zatim Balak reče Bileamu: “Nemoj
ga ni kletvom kleti, ali ni blagoslovom blagoslivljati.” 26 Bileam
odvrati Balaku. “Zar ti nisam rekao: sve što Jahve kaže, to ću
činiti.” 27 Potom Balak reče Bileamu: “Hajde! Odvest ću te
na drugo mjesto. Možda će Bogu biti pravo da mi ga odande
prokuneš.” 28 I odvede Balak Bileama na vrh Peora, odakle se
pruža vidik na pustaru. 29 “Sagradi mi ovdje sedam žrtvenika”,
reče Bileam Balaku. “Nadalje, pripremi mi ovdje sedam junaca i
sedam ovnova.” 30 Balak učini kako je Bileam rekao i prinese
po jednoga junca i ovna na svakome žrtveniku.

24 Kad opazi Bileam da je Jahvi drago što on blagoslivlja
Izraela, ne htjede više ni ići kao prije u potragu za
znamenjima, nego se licem okrenu prema pustari. 2 Bileam
podiže oči i vidje Izraela utaborena po njegovim plemenima.
Na nj siđe Duh Božji 3 i on poče svoju pjesmu te reče:
“Proročanstvo Bileama, sina Beorova, proročanstvo čovjeka
pronicava pogleda, 4 proročanstvo onoga koji riječi Božje sluša,
koji vidi viđenja Svesilnoga, koji pada i oči mu se otvaraju. 5
Kako su lijepi ti šatori, Jakove, i stanovi tvoji, Izraele! 6 Kao
dolovi što se steru, kao vrtovi uz obalu rijeke, kao aloje što ih
Jahve posadi, kao cedri pokraj voda! 7 Iz potomstva junak
mu izlazi, nad mnogim on vlada narodima. Kralj će njegov
nadvisit' Agaga, uzdiže se kraljevstvo njegovo. 8 Iz Egipta
Bog ga izveo, on je njemu k'o rozi bivola. On proždire narode
dušmanske, on njihove kosti drobi. 9 Skupio se, polegao poput
lava, poput lavice: tko ga podići smije? Blagoslovljen bio tko
te blagoslivlje, proklet da je tko tebe proklinje!” 10 I usplamtje
srdžbom Balak na Bileama i udari rukom o ruku. “Pozvao sam
te da prokuneš moje neprijatelje”, reče Balak Bileamu, “a kad
tamo, ti ih blagoslovi evo triput! 11 Nosi se odmah u svoj
kraj. Bio sam rekao: dostojno ću te počastiti! A eto, Jahve te
liši časti.” 12 Nato Bileam odgovori Balaku: “Zar nisam rekao
i tvojim glasnicima koje si k meni poslao: 13 'Da mi Balak
dadne svoju kuću punu srebra i zlata, ne bih mogao prestupiti
zapovijed Jahvinu i po svojoj volji činiti bilo dobro, bilo zlo; ono
što kaže Jahve, to ću i ja reći.' 14 A sada, kad, evo, odlazim k
svome narodu, hajde da ti objavim što će ovaj narod učiniti
tvome narodu u budućnosti!” 15 I poče svoju pjesmu i reče:
“Proročanstvo Bileama, sina Beorova, proročanstvo čovjeka
pronicava pogleda, 16 proročanstvo onoga koji riječi Božje sluša,
koji poznaje mudrost Svevišnjega, koji vidi viđenja Svesilnoga,
koji pada i oči mu se otvaraju. 17 Vidim ga, ali ne sada: motrim
ga, al' ne iz blizine: od Jakova zvijezda izlazi, od Izraela žezlo
se diže. On Moabu razbija bokove i svu djecu Šetovu zatire! 18
Edom će njegovim postati posjedom, a Seir zemljom osvojenom.
Razvija snagu svoju Izrael, 19 Jakov vlada nad neprijateljima i
uništava preživjele iz Ira.” 20 Bileam se zagleda u Amaleka te
poče svoju pjesmu i reče: “Amalek je prvenac među narodima,
ali vječna propast njegov je svršetak.” 21 Onda se zagleda u
Kenijce te poče svoju pjesmu i reče: “Tvrd je stan tvoj, Kajine,
na timoru ti gnijezdo savijeno! 22 Al' gnijezdo pripada Beoru;
dokle ćeš Ašuru robovati?” 23 Opet poče svoju pjesmu i reče:
“Narodi pomorski sabiru se sa sjevera, 24 a brodovlje od strane
Kitima. Podjarmljuju Ašur, podjarmljuju Heber, pa i njega će
propast stići vječita.” 25 Potom ustade Bileam te se uputi natrag
u svoj kraj. A i Balak ode svojim putem.

25 Dok je Izrael boravio u Šitimu, narod se upusti u blud
s Moapkama. 2 One pozivahu narod na žrtvovanje svojim
bogovima, a narod sudjelovaše u njihovim gozbama i klanjaše
se njihovim bogovima. 3 Tako se Izrael osramoti s Baalom
peorskim. I Jahve planu gnjevom na Izraela. 4 “Pokupi sve
narodne glavare”, reče Jahve Mojsiju. “Objesi ih Jahvi usred
bijela dana da se Jahvin gnjev odvrati od Izraela.” 5 Onda
Mojsije rekne izraelskim sucima: “Neka svatko pobije one svoje
ljude koji su se osramotili s Baalom peorskim.” 6 Baš tada neki
Izraelac dođe i dovede k svojoj braći jednu Midjanku naočigled
Mojsija i naočigled sve izraelske zajednice koja zaplaka na
ulazu u Šator sastanka. 7 Kad to opazi Pinhas, sin Eleazara,
sina svećenika Arona, ustade ispred zajednice: uze koplje u
ruku 8 i pođe za Izraelcem u odaje i probode ih oboje, Izraelca i
ženu; nju kroza slabine. Tako pomor Izraelaca prestade. 9 A
onih koji su od pomora pomrli bilo je dvadeset i četiri tisuće. 10
Jahve reče Mojsiju: 11 “Pinhas, sin Eleazara, sina svećenika
Arona, odvratio je moj gnjev od Izraelaca, obuzet među njima
mojim revnovanjem. Zato u svome revnovanju nisam istrijebio
izraelskoga naroda. 12 Kaži mu dakle: 'S njime, evo, sklapam
savez mira. 13 Neka to bude za nj i njegove potomke poslije
njega savez vječnoga svećeništva, jer je revnovao za svoga
Boga i izvršio pomirenje za izraelski narod.'” 14 Ime Izraelcu koji
je bio ubijen - onome što je ubijen s Midjankom - bijaše Zimri.
Bio je sin Salua, glavara jedne od Šimunovih porodica. 15 A
ime ubijene žene Midjanke bijaše Kozbi. Bila je kći Surova. Sur
je bio glavar jednog plemena, jedne porodice u Midjanu. 16
Jahve reče Mojsiju: 17 “Navali na Midjance i potuci ih, 18 jer su i
oni navaljivali na vas svojim lukavštinama kad su lukavo radili
protiv vas u slučaju Peora i svoje sestre Kozbi, kćeri glavara
midjanskoga, koja je zaglavila u vrijeme pomora nastalog zbog
Peora.”

26 Poslije toga zla Jahve reče Mojsiju i Eleazaru, sinu
svećenika Arona: 2 “Obavite popis sve zajednice sinova
Izraelovih, po njihovim porodicama, popišite sve, od dvadeset
godina pa naviše, koji su u Izraelu sposobni za borbu.” 3 Mojsije,
dakle, i svećenik Eleazar popišu ih na Moapskim poljanama, uz
Jordan blizu Jerihona, 4 sve od dvadeset godina pa naviše,
kako je Jahve naredio Mojsiju i Izraelcima. Sinovi Izraelovi koji
su izašli iz zemlje egipatske bili su: 5 Izraelov prvorođenac
Ruben. Sinovi Rubenovi: od Henoka rod Henokovaca; od Palua
rod Paluovaca; 6 od Hesrona rod Hesronovaca i od Karmija rod
Karmijevaca. 7 To su rodovi Rubenovaca. Njih je bilo četrdeset i
tri tisuće sedam stotina i trideset. 8 Paluov sin bijaše Eliab, 9 a
sinovi Eliabovi: Nemuel, Datan i Abiram. Taj Datan i Abiram
bijahu ugledni članovi zajednice koji se podigoše protiv Mojsija
i Arona u buni Korahovoj, kad se pobuniše protiv Jahve. 10
Nato je zemlja rastvorila svoje ralje i progutala ih zajedno s
Korahom, kad je smrt pograbila tu skupinu i oganj proždro
dvjesta i pedeset ljudi. Tako su postali opomenom. 11 No sinovi
Korahovi ne izginuše. 12 Sinovi Šimunovi po svojim rodovima:
od Nemuela rod Nemuelovaca; od Jamina rod Jaminovaca; od

Jakina rod Jakinovaca; 13 od Zeraha rod Zerahovaca i od Šaula
rod Šaulovaca. 14 To su rodovi Šimunovaca, njih dvadeset i
dvije tisuće i dvjesta. 15 Sinovi Gadovi po svojim rodovima: od
Sefona rod Sefonovaca; od Hagija rod Hagijevaca; od Šunija rod
Šunijevaca; 16 od Oznija rod Oznijevaca; od Erija rod Erijevaca;
17 od Aroda roda Arodovaca i od Arelija rod Arelijevaca. 18 To
su rodovi Gadovih potomaka. Njih je upisano četrdeset tisuća i
pet stotina. 19 Judini sinovi: Er i Onan. I Er i Onan umriješe u
zemlji kanaanskoj. 20 Sinovi Judini po svojim rodovima bijahu:
od Šele rod Šelinaca; od Peresa rod Peresovaca i od Zeraha
rod Zerahovaca. 21 Peresovi su sinovi opet bili: od Hesrona rod
Hesronovaca i od Hamula rod Hamulovaca. 22 To su Judini
rodovi. Njih je upisano sedamdeset i šest tisuća i petsto. 23
Sinovi Jisakarovi, prema svojim rodovima: od Tole rod Tolinaca;
od Puve rod Puvinaca; 24 od Jašuba rod Jašubovaca i od
Šimrona rod Šimronovaca. 25 To su Jisakarovi rodovi. Njih je
upisano šezdeset i četiri tisuće i trista. 26 Sinovi Zebulunovi,
po svojim rodovima: od Sereda rod Seredovaca; od Elona rod
Elonovaca i od Jahleela rod Jahleelovaca. 27 To su rodovi
Zebulunovaca. Njih je upisano šezdeset tisuća i pet stotina. 28
Sinovi Josipovi, po svojim rodovima: Manaše i Efrajim. 29 Sinovi
Manašeovi: od Makira rod Makirovaca. Makiru se rodio Gilead.
Od Gileada rod Gileadovaca. 30 Ovo su bili sinovi Gileadovi: od
Jezera rod Jezerovaca; od Heleka rod Helekovaca; 31 od Asriela
rod Asrielovaca; od Šekema rod Šekemovaca; 32 od Šemide
rod Šemidinaca i od Hefera rod Heferovaca. 33 Heferov sin
Selofhad nije imao sinova, nego kćeri. Imena Selofhadovih kćeri
bila su: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa. 34 To su Manašeovi
rodovi. Njih je upisano pedeset i dvije tisuće i sedam stotina. 35
Ovo su opet sinovi Efrajimovi, po svojim rodovima: od Šutelaha
rod Šutelahovaca; od Bekera rod Bekerovaca i od Tahana
rod Tahanovaca. 36 Ovo su sinovi Šutelahovi: od Erana rod
Eranovaca. 37 To su rodovi Efrajimovih sinova. Njih je upisano
trideset i dvije tisuće i pet stotina. To su sinovi Josipovi, po
svojim rodovima. 38 Sinovi Benjaminovi, po svojim rodovima: od
Bele rod Belinaca; od Ašbela rod Ašbelovaca; od Ahirama rod
Ahiramovaca; 39 od Šefufama rod Šefufamovaca i od Hufama
rod Hufamovaca. 40 Belini sinovi bili su: Ard i Naaman. I tako,
od Arda rod Ardovaca, a od Naamana rod Naamanovaca. 41
To su sinovi Benjaminovi, po svojim rodovima. Njih je upisano
četrdeset i pet tisuća i šest stotina. 42 Ovo su sinovi Danovi, po
svojim rodovima: od Šuhama rod Šuhamovaca. To su sinovi
Danovi, prema svojim rodovima. 43 Od svih rodova Šuhamovaca
bilo je upisano šezdeset i četiri tisuće i četiri stotine. 44 Sinovi
Ašerovi, po svojim rodovima: od Jimne rod Jimninaca; od Jišvija
rod Jišvijevaca i od Berije rod Berijevaca. 45 Od sinova Berijinih:
od Hebera rod Heberovaca i od Malkiela rod Malkielovaca. 46
Ašerovoj kćeri bilo je ime Serah. 47 To su rodovi Ašerovih sinova.
Njih je upisano pedeset i tri tisuće i četiri stotine. 48 Sinovi
Naftalijevi, po svojim rodovima: od Jahseela rod Jahseelovaca;
od Gunija rod Gunijevaca; 49 od Jesera rod Jeserovaca i
od Šilema rod Šilemovaca. 50 To su rodovi Naftalijevaca. Po
njihovim rodovima upisano ih je četrdeset i pet tisuća i četiri
stotine. 51 Bilo je, dakle, upisanih Izraelaca šest stotina i jedna
tisuća i sedam stotina i trideset. 52 Jahve reče Mojsiju: 53
"Tima neka se razdijeli zemlja u baštinu prema broju osoba. 54
Većem broju povećaj njegovu baštinu, a manjem smanji njegovu
baštinu; neka se svakomu dadne njegova baština prema broju
upisanih. 55 Ali zemlja neka se podijeli kockom: neka se primi u
baštinu prema djedovskim plemenskim imenima. 56 Baština
se ima podijeliti kockom svakom plemenu prema njegovoj
veličini." 57 Ovo je popis Levijevaca, po njihovim rodovima:
od Geršona rod Geršonovaca; od Kehata rod Kehatovaca i od
Merarija rod Merarijevaca. 58 Ovo su rodovi Levijevaca: rod
Libnijevaca, rod Hebronovaca, rod Mahlijevaca, rod Mušijevaca
i rod Korahovaca. Kehatu se rodio Amram. 59 Amramovoj ženi
bijaše ime Jokebeda. Bila je kći Levijeva, koja se Leviju rodila u
Egiptu. Ona je Amramu rodila: Arona, Mojsija i njihovu sestru
Mirjam. 60 Aronu se rodili: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.
61 Nadab i Abihu poginuli su kad su prinosili neposvećenu
vatru pred Jahvom. 62 Svih je popisanih muškaraca od jednog
mjeseca pa naviše bilo dvadeset i tri tisuće. Oni nisu bili popisani
s Izraelcima i nije im bila dodijeljena baština među Izraelcima.
63 To su, dakle, oni koje je popisao Mojsije i svećenik Eleazar;
oni su obavili ovaj popis Izraelaca uz Jordan, na Moapskim
poljanama nasuprot Jerihonu. 64 Među njima nije bilo ni jednoga
od onih koje su popisali Mojsije i svećenik Aron kad su popisivali
Izraelce u Sinajskoj pustinji. 65 Jer Jahve bijaše za njih rekao:
"Neka pomru u pustinji i neka nitko od njih ne ostane, osim
Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova!"

27 Tada pristupiše kćeri Selofhada, sina Heferova, sina
Gileadova, sina Makirova, sina Manašeova iz roda
Josipova sina Manašea. A imena kćeri bila su: Mahla, Noa,
Hogla, Milka i Tirsa. 2 One stanu pred Mojsija, pred svećenika
Eleazara, pred glavare i svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka
pa reknu: 3 "Naš je otac umro u pustinji. Nije pripadao družini
što se pobunila protiv Jahve - Korahovoj družini - nego je umro
od svoga vlastitoga grijeha. Sinova nije imao. 4 Zašto bi se
odstranilo ime našega oca iz njegova roda? Budući da nije imao
sina, daj nama posjed među braćom našega oca!" 5 Mojsije
iznese njihov slučaj pred Jahvu. 6 A Jahve reče Mojsiju: 7
"Selofhadove kćeri pravo kažu. Treba svakako da im dadneš
posjed koji će biti njihova baština među braćom njihova oca.
Prenesi na njih baštinu njihova oca. 8 Nadalje, reci Izraelcima:
'Kad koji čovjek umre a ne imadne sina, prenesite njegovu
baštinu na njegovu kćer. 9 Ne imadne li ni kćeri, predajte baštinu
njegovoj braći. 10 Ako ne imadne ni braće, njegovu baštinu
podajte braći njegova oca. 11 Ako mu otac ne imadne braće,
baštinu njegovu podajte najbližem rođaku njegova roda: neka je
on uzme u posjed.' Neka to bude zakonska odredba Izraelcima,
kako je Jahve naredio Mojsiju." 12 Jahve reče Mojsiju: "Popni se
na ovo brdo Abarim i razgledaj zemlju koju dajem Izraelcima. 13
A kad budeš razgledao, pridružit ćeš se svojim precima i ti, kako
se pridružio i tvoj brat Aron. 14 Jer ste se u pobuni zajednice u
pustinji Sin usprotivili mojim ustima umjesto da vodom očitujete
moju svetost pred njihovim očima." (To su Meripske vode kod
Kadeša u Sinskoj pustinji.) 15 A Jahvi Mojsije progovori ovako:
16 "Neka Jahve, Bog duhova u svakom tijelu, postavi čovjeka
nad ovom zajednicom 17 koji će pred njom izlaziti; koji će pred

njom stupati; koji će je izvoditi i uvoditi tako da Jahvina zajednica
ne bude kao stado što nema pastira." 18 "Uzmi Jošuu, sina
Nunova!" - reče Jahve Mojsiju. "To je čovjek u kome ima duha.
Na nj položi ruku svoju! 19 Onda ga odvedi pred svećenika
Eleazara i pred svu zajednicu te mu na njihove oči daj naredbe!
20 Predaj mu dio svoje vlasti da ga sluša sva zajednica sinova
Izraelovih. 21 Neka pristupa k svećeniku Eleazaru, koji će za nj
tražiti odluke Urima pred Jahvom. Na njegovu zapovijed neka
izlaze i na njegovu zapovijed neka ulaze, oni i svi Izraelci s njim
- sva zajednica." 22 Mojsije učini kako mu je Jahve naredio:
uzme Jošuu te ga postavi pred svećenika Eleazara i pred svu
zajednicu. 23 Položi zatim na nj svoje ruke i dade mu svoje
naredbe, kako je Jahve zapovjedio preko Mojsija.

28 Jahve reče Mojsiju: 2 "Naredi Izraelcima i reci im: 'Točno
u određeno vrijeme prinosite mi moje prinose, moju hranu
- žrtve paljene meni na ugodan miris.' 3 Reci im: Ovo su žrtve
paljene koje ćete prinositi Jahvi: Svaki dan dva jednogodišnja
janjca bez mane kao trajnu paljenicu. 4 Jedno janje prinosite
jutrom, a drugo janje prinosite u suton. 5 A za prinosnicu desetinu
efe najboljeg brašna, zamiješena u četvrtini hina čistoga ulja. 6
Trajna je to paljenica koja je već bila prinesena na Sinajskom
brdu - žrtva spaljena na ugodan miris Jahvi. 7 Njezina ljevanica
neka se sastoji od četvrtine hina za svako janje. Ljevanica vina
neka se Jahvi izlijeva u Svetištu. 8 Drugo janje prinosite u
suton. Prinosi ga kao i jutarnju prinosnicu i njezinu ljevanicu:
kao žrtvu spaljenu Jahvi na ugodan miris." 9 "Na subotnji
dan: dva jednogodišnja janjeta bez mane i dvije desetine efe
najboljeg brašna, zamiješena s uljem, za prinosnicu, s njezinom
ljevanicom. 10 Neka se subotnja paljenica svake subote dodaje
trajnoj paljenici i njezinoj ljevanici." 11 "Na početku vaših mjeseci
prinosite Jahvi za paljenicu: dva junca, jednoga ovna i sedam
jednogodišnjih janjaca bez mane. 12 Za pojedinog junca kao
prinosnicu: tri desetine najboljeg brašna zamiješena s uljem;
za svakog ovna kao prinosnicu: dvije desetine efe najboljeg
brašna zamiješena s uljem. 13 Za svako janje jednu desetinu
efe najboljeg brašna zamiješena s uljem kao prinosnicu. To je
paljenica spaljena na ugodan miris Jahvi. 14 Njihove ljevanice
neka budu: na junca polovica hina vina; na ovna trećina hina;
na janje četvrtina hina. To neka bude mjesečna paljenica na
mlađak svakog mjeseca u godini. 15 Povrh trajne paljenice neka
se Jahvi prinosi jedan jarac kao okajnica s njezinom ljevanicom."
16 "Prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu, Jahvina je
Pasha, 17 a petnaestoga dana toga mjeseca jest blagdan. Neka
se sedam dana jedu beskvasni hljebovi. 18 Prvog dana neka
bude sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. 19
Prinesite Jahvi žrtvu paljenu, žrtvu paljenicu: dva junca, jednoga
ovna i sedam jednogodišnjih janjaca. Neka vam budu bez
mane. 20 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješena s
uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije desetine efe
na ovna, 21 a na svakoga od onih sedam janjaca neka bude
jedna desetina efe. 22 Neka bude jedan jarac kao okajnica, da
se nad vama izvrši obred pomirenja. 23 Ovo prinosite povrh
jutarnje paljenice, koje se prinosi kao trajna paljenica. 24 Tako
činite svaki dan za sedam dana; to je hrana, žrtva paljena na
ugodan miris Jahvi. To neka se prinosi povrh trajne paljenice i
njezine ljevanice. 25 Sedmoga dana neka vam bude sveti savez.
Nikakva težačkog posla nemojte raditi!" 26 "I na Dan prvina - na
svoj Blagdan sedmica - kad budete Jahvi prinosili prinosnicu,
imajte sveti saziv: nikakva težačkog posla nemojte raditi. 27 Za
paljenicu na ugodan miris Jahvi prinesite dva junca, jednoga
ovna i sedam jednogodišnjih janjaca. 28 Njihova prinosnica, od
najboljeg brašna zamiješena s uljem, neka bude: na pojedinog
junca tri desetine efe, na pojedinoga ovna dvije desetine efe, 29
a jedna desetina efe na svakoga od onih sedam janjaca. 30
Neka bude i jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši
obred pomirenja. 31 Prinosite ih povrh trajne paljenice i njezine
prinosnice, a neka vam budu bez mane one i njihove ljevanice."

29 "U sedmome mjesecu, na prvi dan mjeseca, imajte sveti
saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. Neka vam
to bude Dan sazivanja. 2 Za paljenicu na ugodan miris Jahvi
prinesite: jednoga junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih
janjaca bez mane. 3 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna
zamiješena s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije
desetine efe na ovna 4 i jedna desetina efe na svakoga od
onih sedam janjaca. 5 Neka bude jedan jarac kao okajnica,
da se nad vama izvrši obred pomirenja. 6 Neka to bude
povrh paljenice o mlađaku mjesecu i njezine prinosnice, povrh
trajne paljenice i njezine prinosnice i povrh njihovih propisanih
ljevanica, žrtva spaljena na ugodan miris Jahvi." 7 "A desetoga
dana toga sedmog mjeseca imajte sveti saziv. Postite i nemojte
raditi nikakva posla. 8 Prinesite paljenicu Jahvi na ugodan
miris: jednoga junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih
janjaca. Neka su vam bez mane. 9 Njihova prinosnica, od
najboljeg brašna zamiješena s uljem, neka bude: tri desetine
efe na junca, dvije desetine na jednoga ovna 10 i jedna
desetina efe na svakoga od onih sedam janjaca. 11 Jedan
jarac neka se prinese kao okajnica. To je povrh okajnice na
Dan pomirenja, povrh trajne paljenice i njezine prinosnice i
njihovih ljevanica." 12 "Na petnaesti dan sedmoga mjeseca
imajte sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. Sedam
dana svetkujte svečanost Jahvi. 13 A za paljenicu, spaljenu
na ugodan miris Jahvi, prinesite: trinaest junaca, dva ovna i
četrnaest jednogodišnjih janjaca. Neka su bez mane. 14 Njihova
prinosnica, od najboljeg brašna zamiješena s uljem, neka bude:
tri desetine efe na svakoga od trinaest junaca, dvije desetine
efe na svakoga od dvaju ovnova 15 i jedna desetina efe na
svako pojedino od četrnaestero janjadi. Neka se nadoda jedan
jarac kao okajnica. 16 To neka bude povrh trajne paljenice,
njezine prinosnice i njezine ljevanice. 17 Drugog dana: dvanaest
junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.
18 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno
prema broju junaca, ovnova i janjaca. 19 Prinesite jednoga
jarca kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice
i njezinih ljevanica. 20 Trećeg dana: jedanaest junaca, dva
ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane. 21 Njihovu
prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju
junaca, ovnova i janjaca. 22 Prinesite jednoga jarca kao okajnicu
povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice. 23
Četvrtog dana: deset junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih

janjaca bez mane. 24 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice
prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. 25
Jednog jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne paljenice,
njezine prinosnice i njezine ljevanice. 26 Petog dana: devet
junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.
27 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno
prema broju junaca, ovnova i janjaca. 28 Prinesite jednog jarca
kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine
ljevanice. 29 Šestog dana: osam junaca, dva ovna, četrnaest
jednogodišnjih janjaca bez mane. 30 Njihovu prinosnicu i
njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova
i janjaca. 31 Jednoga jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne
paljenice, njezine prinosnice i njezinih ljevanica. 32 Sedmog
dana: sedam junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca
bez mane. 33 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite
propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. 34 Jednog jarca
prinesite kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i
njezine ljevanice. 35 Osmog dana imajte svečani zbor. Nikakva
težačkog posla nemojte raditi. 36 A za paljenicu, spaljenu na
ugodan miris Jahvi, prinesite: jednog junca, jednoga ovna i
sedam jednogodišnjih janjaca bez mane. 37 Njihovu prinosnicu i
njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova
i janjaca. 38 Jednog jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne
paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice. 39 Na svoje
određene blagdane prinesite to Jahvi osim svojih zavjetnica i
svojih dragovoljnih žrtava, svojih paljenica, prinosnica, ljevanica
i svojih pričesnica." 40 Sve kako mu je Jahve naredio Mojsije
kaza Izraelcima.

30 Zatim reče Mojsije glavarima plemena Izraelovih: "Ovo
je Jahve naredio. 2 Ako koji čovjek učini zavjet ili se uz
zakletvu obveže da će se nečega odreći, neka ne krši svoje
riječi; neka izvrši sve što iz njegovih usta izađe! 3 Ako koja
žena učini Jahvi zavjet ili se obveže da će se nečega odreći
dok je još mlada, u očevu domu, 4 a otac joj sazna za zavjet i
obećanje kojim se obvezala pa joj ništa ne rekne, tada su valjani
svi njezini zavjeti i valjano je svako obećanje kojim se obvezala.
5 Ali ako joj se otac usprotivi kad sazna, nikakav njezin zavjet
ni njezino obećanje kojim se vezala ne vrijedi. Jahve će joj
oprostiti jer joj se otac usprotivio. 6 Ako se uda dok je pod
svojim zavjetima ili pod obećanjem koje je nepromišljeno izišlo
iz njezinih usta, 7 pa njezin muž sazna i pošto je saznao ništa
joj ne rekne, tada vrijede njezini zavjeti i vrijede obećanja kojima
se obvezala. 8 No ako se njezin muž usprotivi kad o tom sazna,
ukida se time njezin zavjet i obećanje što je nepromišljeno izišlo
iz njezinih usta. I Jahve će joj oprostiti. 9 A zavjet udovice ili
žene otpuštene i sve obveze koje je na se preuzela vrijede za
nju. 10 Ako se zavjetuje ili se obveže zakletvom na obećanje
dok je u kući svoga muža, 11 pa njezin muž sazna i ništa joj ne
rekne, ne usprotivi joj se, svaki je njezin zavjet valjan i valjano je
svako obećanje kojim se obvezala. 12 Ali ako ih njezin muž
proglasi ništetnim kad o njima sazna, tada ništa što je izišlo iz
njezinih usta, njezini zavjeti ili preuzete obveze neće vrijediti.
Muž ih je njezin poništio, i Jahve će joj oprostiti. 13 Svaki zavjet
i svaku zakletvu koja obvezuje ženu na neko mrtvenje njezin
muž može uzdržati na snazi ili poništiti. 14 Ako joj muž od dana
do dana ništa ne rekne, time potvrđuje sve njezine zavjete i sva
njezina obećanja kojima se obvezala; on ih je učinio valjanima
ako ništa nije rekao kad je o njima čuo. 15 Ali ako ih poništi
kasnije, pošto je o njima već čuo, neka snosi njezinu krivnju." 16
To su uredbe koje je Jahve Mojsiju izdao za muža i njegovu
ženu i za oca i njegovu kćer, koja, još mlada, živi u kući očevoj.

31 Jahve reče Mojsiju: 2 "Iskali osvetu Izraelaca na
Midjancima, a poslije toga pridružit ćeš se svojim precima."
3 A Mojsije reče narodu: "Opremite ljude između sebe za pohod
na Midjance, 4 da na Midjancima izvrše Jahvinu osvetu. Na
vojnu opremite po jednu tisuću od svakoga izraelskog plemena!"
5 I tako su iz izraelskih porodica - tisuću po plemenu - za vojnu
skupili dvanaest tisuća. 6 Posla ih Mojsije - tisuću po plemenu -
na vojnu zajedno s Pinhasom, sinom svećenika Eleazara. On je
nosio posvećene stvari i trube. 7 Oni zavojuju na Midjance,
kako je Jahve naredio Mojsiju, i pobiju sve muškarce. 8 Među
ostalima pobili su i midjanske kraljeve: Evija, Rekema, Sura,
Hura i Rebu - pet midjanskih kraljeva. Mačem pogube i Bileama,
Beorova sina. 9 Odvedu tada Izraelci u ropstvo midjanske
žene s njihovom djecom i svu njihovu stoku, krupnu i sitnu,
i zaplijene sve njihovo blago. 10 Ognjem spale sve gradove
njihove u kojima se živjeli i sva njihova naselja, 11 a sve
njihovo uzmu za plijen i pljačku, i ljude i životinje. 12 Onda u
tabor na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot Jerihonu,
dovedu Mojsiju, svećeniku Eleazaru i svoj izraelskoj zajednici
zarobljenike, plijen i pljačku. 13 Mojsije, svećenik Eleazar i svi
glavari zajednice izađu im u susret izvan tabora. 14 Mojsije
se razljuti na zapovjednike vojske, tisućnike i satnike, koji se
bijahu vratili s toga bojnog pohoda. 15 Reče im: "Što! Na životu
ste ostavili sve ženskinje! 16 A baš su žene, po nagovoru
Bileamovu, zavele Izraelce da u Peorovu slučaju istupe protiv
Jahve. Tako dođe pomor na Jahvinu zajednicu. 17 Stoga svu
mušku djecu pobijte! A ubijte i svaku ženu koja je poznala
muškarca! 18 A sve mlade djevojke koje nisu poznale muškarca
ostavite na životu za se. 19 Vi pak proboravite izvan tabora
sedam dana; svi vi koji ste koga ubili i koji ste se ubijenoga
dotakli. Čistite se i vi i vaši zarobljenici trećega i sedmoga dana;
20 očistite svu odjeću, sve mješine, sve od kostrijeti napravljeno
i sve drvene predmete." 21 Zatim svećenik Eleazar progovori
borcima koji su se vratili iz boja: "Ovo je odredba koju je izdao
Jahve Mojsiju: 22 'Zlato, srebro, bakar, gvožđe, mjed i olovo -
23 sve što podnosi vatru - provucite kroz vatru i bit će očišćeno.'
Ipak, neka se očisti i vodom očišćenja. A sve što ne podnosi
vatru provucite kroz vodu. 24 Sedmoga dana operite svoju
odjeću i bit ćete čisti. Poslije toga možete se vratiti u tabor."
25 Jahve reče Mojsiju: 26 "Ti, svećenik Eleazar i obiteljske
starješine zajednice napravite popis ratnoga plijena, ljudstva i
stoke, 27 a onda ratni plijen podijeli napola: na borce koji su išli
u borbu i na svu ostalu zajednicu. 28 Od boraca koji su išli u
borbu ustavi ujam za Jahvu: jednu glavu od svakih pet stotina,
bilo ljudi, bilo krupnog blaga, magaradi ili sitne stoke. 29 Uzmi to
od njihove polovice i podaj svećeniku Eleazaru kao podizanicu
za Jahvu. 30 A od polovice što zapadne druge Izraelce uzmi po

glavu od pedeset, bilo ljudi, bilo krupnog blaga, magaradi ili
sitne stoke - od svih životinja - pa ih podaj levitima koji vode
brigu o Jahvinu prebivalištu." 31 Mojsije i svećenik Eleazar učine
kako je Jahve naredio Mojsiju. 32 Ratnoga je plijena bilo, osim
pljačke što su vojnici napljačkali: šest stotina sedamdeset i pet
tisuća grla sitne stoke, 33 sedamdeset i dvije tisuće grla krupne
stoke, 34 šezdeset i jedna tisuća magaradi, 35 a ljudskih duša -
žena koje nisu poznale muškarca - bijaše u svemu trideset i
dvije tisuće. 36 Prema tome, polovica što je dodijeljena onima
koji su išli u borbu bila je: tri stotine trideset i sedam tisuća i pet
stotina grla sitne stoke; 37 ujam za Jahvu od sitne stoke šest
stotina sedamdeset i pet grla; 38 krupne je stoke bilo trideset i
šest tisuća grla, a njihov ujam za Jahvu sedamdeset i dva grla;
39 magaradi je bilo trideset tisuća i pet stotina, a njihov ujam za
Jahvu šezdeset i jedno. 40 Ljudskih je duša bilo šesnaest tisuća,
a njihov ujam za Jahvu trideset i dvije osobe. 41 Ujam predade
Mojsije svećeniku Eleazaru za podizanicu Jahvi, kako je Jahve
naredio Mojsiju. 42 A od polovice koja je zapala druge Izraelce i
koju Mojsije odijeli od one što je pripala ljudima koji su se borili
- 43 dakle, polovica što je pripala zajednici iznosila je: trista
trideset i sedam tisuća i pet stotina grla sitne stoke, 44 a krupne
stoke trideset i šest tisuća grla; 45 magaradi trideset tisuća i pet
stotina, 46 a ljudskih duša šesnaest tisuća. 47 Tako, od polovice
što je pripala Izraelcima Mojsije ostavi po jedno od pedeset, i od
ljudstva i od stoke, te ih predade levitima koji su se brinuli o
Jahvinu prebivalištu, kako je Jahve naredio Mojsiju. 48 Onda
pristupiše k Mojsiju vojnički zapovjednici, tisućnici i satnici, 49
i rekoše mu: "Tvoje sluge prebrojile su borce što bijahu pod
našim zapovjedništvom i od nas nitko nije izgubljen. 50 Uz to
smo donijeli svoje darove Jahvi: narukvica, orukvica, prstenja,
naušnica i ogrlica - na kakvu je tko zlatninu već naišao - da se
nad nama obavi obred pomirenja pred Jahvom." 51 Mojsije i
svećenik Eleazar prime od njih to zlato, to jest sve te izrađene
predmete. 52 Bilo je svega zlata što su kao svoju podizanicu
Jahvi donijeli tisućnici i satnici: šesnaest tisuća sedam stotina i
pedeset šekela. 53 Svaki je vojnik za se zadržao svoj plijen.
54 Tako Mojsije i svećenik Eleazar uzmu zlato od tisućnika i
satnika te ga donesu u Šator sastanka na spomen Izraelcima
pred Jahvom.

32 Rubenovci i Gadovci imađahu mnogo, vrlo mnogo blaga.
Opaze, međutim, da je zemlja jazerska i zemlja gileadska
pogodna za stočarstvo. 2 Zato Gadovci i Rubenovci dođu k
Mojsiju, svećeniku Eleazaru i glavarima zajednice pa reknu: 3
"Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Hešbon, Eleale, Sebam, Nebo i
Beon - 4 kraj što ga Jahve osvoji pred izraelskom zajednicom -
kraj je pogodan za stočarstvo; a sluge tvoje bave se stočarstvom.
5 Ako smo stekli blagonaklonost u tvojim očima", nastave, "neka
se ovaj kraj dade u posjed tvojim slugama. Ne šalji nas preko
Jordana!" 6 Mojsije odgovori Gadovcima i Rubenovcima: "Zar da
vaša braća idu u rat, a vi da ostanete ovdje? 7 Zašto odvraćate
srca Izraelaca da ne prijeđu u zemlju koju im je Jahve predao?
8 Tako su učinili i vaši očevi kad sam ih poslao iz Kadeš Barnee
da izvide zemlju. 9 Popeli su se do Eškola i razgledali zemlju,
ali su onda ubili srčanost u Izraelcima da ne odu u zemlju koju
im je Jahve dao. 10 Onog dana Jahve planu gnjevom. Zakle
se i reče: 11 'Ljudi što su izišli iz Egipta, kojima je dvadeset
ili više godina, jer me nisu vjerno slijedili, nikad neće vidjeti
zemlju što sam je pod zakletvom obećao Abrahamu, Izaku i
Jakovu!' 12 Jahvu su jedino vjerno slijedili Kenižanin Kaleb, sin
Jefuneov, i sin Nunov Jošua. 13 Jahve je gnjevom planuo na
Izraelce pa ih je pustinjom povlačio četrdeset godina, sve dok
ne pomrije sav naraštaj što je u očima Jahvinim zlo postupio. 14
A sad vi - grešni naraštaj - ustajete namjesto svojih očeva da
još povećate srdžbu Jahvinu na Izraela. 15 Ako se od njega
odvratite, on će još produžiti vaš boravak u pustinji; tako ćete
upropastiti sav taj narod." 16 Onda se oni primaknu k njemu i
reknu: "Mi bismo ovdje podigli torove za svoje blago i gradove
za svoju nejačad, 17 a sami ćemo pograbiti oružje i poći na čelu
Izraelaca dok ih ne dovedemo na njihovo mjesto. Naša nejačad
neka ostane - zbog stanovništva ove zemlje - u utvrđenim
gradovima. 18 Mi se svojim kućama nećemo vraćati sve dok
svaki Izraelac ne zaposjedne svoju baštinu. 19 S njima nećemo
dijeliti svoje posjede s onu stranu Jordana niti dalje, jer će nas
zapasti naša baština s ovu stranu, na istok od Jordana." 20
Mojsije im reče: "Ako tako uradite, ako pođete pred Jahvom
u boj; 21 ako vi svi naoružani prijeđete Jordan pred Jahvom
dok on ne rastjera ispred sebe svoje neprijatelje: 22 tada, kad
zemlja bude pokorena Jahvi, vi ćete se moći vratiti. Tako ćete
biti oslobođeni odgovornosti prema Jahvi i prema Izraelu, a
ova će zemlja postati pred Jahvom vaše vlasništvo. 23 Ali ako
tako ne uradite, sagriješit ćete protiv Jahve i znajte da će vas
stići kazna za vaš grijeh. 24 Sazidajte, dakle, gradove za svoju
nejačad i torove za svoju stoku, ali izvršite što ste obećali."
25 Gadovci i Rubenovci odgovore Mojsiju: "Tvoje će sluge
učiniti kako gospodar naš nalaže. 26 Naša nejačad, naše žene,
naša stoka i sve naše blago neka ostanu ondje u gileadskim
gradovima, 27 a tvoje sluge, svi koji su za boj sposobni, poći će
pred Jahvom u boj, kako naš gospodar nalaže." 28 Tada za
njih Mojsije izda nalog svećeniku Eleazaru, Nunovu sinu Jošui
i glavarima obitelji izraelskih plemena. 29 I reče im Mojsije:
"Ako Gadovci i Rubenovci, svi oni koji nose oružje, s vama
prijeđu Jordan da se bore pred Jahvom i zemlja bude pokorena
vama, onda im dajte gileadsku zemlju u vlasništvo. 30 Ali ako
ne prijeđu naoružani s vama, neka dobiju baštinu među vama u
zemlji kanaanskoj." 31 Nato odgovore Gadovci i Rubenovci:
"Što je god Jahve rekao tvojim slugama, to ćemo učiniti. 32 Mi
ćemo naoružani prijeći pred Jahvom u zemlju kanaansku, ali
neka nam bude posjed naše baštine s ove strane Jordana."
33 I tako njima - Gadovcima, Rubenovcima i polovici plemena
Manašea, sina Josipova - dadne kraljevstvo amorejskoga kralja
Sihona i kraljevstvo bašanskoga kralja Oga, zemlju s gradovima
u njihovim granicama, gradove okolne zemlje. 34 Gadovci
sagrade: Dibon, Atarot i Aroer, 35 Atrot Šofan, Jazer, Jogbohu,
36 Bet Nimru i Bet Haran, utvrđene gradove i torove za stada.
37 Rubenovci sagrade: Hešbon, Eleale, Kirjatajim, 38 Nebo,
Baal Meon - nazivi su izmijenjeni - i Šibmu. Oni prozovu svojim
imenima gradove koje su oni podigli. 39 Sinovi Makira, sina
Manašeova, odu u Gilead, osvoje ga i protjeraju Amorejce koji
bijahu ondje. 40 Mojsije preda Gilead Manašeovu sinu Makiru, i

on se u njemu nastani. 41 A Manašeov sin Jair ode te zauzme
njihova sela pa ih prozva “Jairova sela”. 42 Potom ode Nobah i
zauzme Kenat i njegova područja te ga nazove svojim imenom
“Nobah”.

33 Ovo su postaje Izraelaca što ih prijeđoše kad iziđoše
iz zemlje egipatske u svojim četama pod vodstvom
Mojsijevim i Aronovim. 2 Na zapovijed Jahvinu Mojsije je bilježio
polazne točke njihova putovanja. Ovo su njihove postaje prema
njihovim polaznim točkama. 3 Iz Ramsesa krenuše u prvome
mjesecu. Bio je petnaesti dan prvoga mjeseca - sutradan poslije
Pashe - kad se Izraelci zaputiše uzdignutih pesnica i naočigled
sviju Egipćana, 4 dok su Egipćani pokopavali one koje je Jahve
između njih pobio, to jest sve prvorođence, i tako nad njihovim
božanstvima izvršio pravdu. 5 Krenu dakle Izraelci iz Ramsesa
i utabore se u Sukotu. 6 Zatim odu iz Sukota i utabore se u
Etamu, baš na rubu pustinje. 7 Pođu iz Etama, a onda okrenu
prema Pi Hahirotu, koji se nalazi nasuprot Baal Sefona. Tabore
postave pred Migdolom. 8 Krenu od Pi Hahirota i prijeđu posred
mora u pustinju. Išli su tri dana pustinjom Etanom, a onda se
utabore u Mari. 9 Zatim odu iz Mare i stignu u Elim. U Elimu je
bilo dvanaest izvor-voda i sedamdeset palma. Tu su se utaborili.
10 Potom krenu iz Elima te se utabore uz Crveno more. 11 A
otišavši od Crvenog mora, utabore se u pustinji Sinu. 12 Potom
odu iz pustinje Sina i postave tabore u Dofki. 13 Otišavši iz
Dofke, utabore se u Alušu. 14 Krenu iz Aluša i utabore se u
Refidimu. Tu narod nije imao vode da pije. 15 Odu iz Refidima
te se utabore u Sinajskoj pustinji. 16 Krenu iz Sinajske pustinje
te se utabore u Kibrot Hataavi. 17 Odu iz Kibrot Hataave te
se utabore u Haserotu. 18 Onda odu iz Haserota i utabore se
u Ritmi. 19 Krenu iz Ritme i utabore se u Rimon Peresu. 20
Odu iz Rimon Peresa i utabore se u Libni. 21 Iz Libne odu i
utabore se u Risi. 22 Odu iz Rise te se utabore u Kehelati. 23
Odu iz Kehelate i utabore se na brdu Šeferu. 24 Odu s brda
Šefera i utabore se u Haradi. 25 Odu iz Harade i utabore se u
Makhelotu. 26 Odu iz Makhelota te se utabore u Tahatu. 27 Odu
iz Tahata i utabore se u Tarahu. 28 Iz Taraha odu i utabore se u
Mitki. 29 Odu iz Mitke i utabore se u Hašmoni. 30 Iz Hašmone
odu i utabore se u Moserotu. 31 Odu iz Moserota i utabore se u
Bene Jaakanu. 32 Odu iz Bene Jaakana i utabore se u Hor
Gidgadu. 33 Odu iz Hor Gidgada i utabore se u Jotbati. 34 Odu
iz Jotbate i utabore se u Abroni. 35 Iz Abrone odu i utabore se u
Esion Geberu. 36 Iz Esion Gebera odu i utabore se u pustinji
Sinu, to jest u Kadešu. 37 Iz Kadeša krenu te se utabore na
brdu Horu, na granici zemlje edomske. 38 Na zapovijed Jahvinu
svećenik se Aron pope na brdo Hor i tu umre na prvi dan
petoga mjeseca, u četrdesetoj godini nakon izlaska Izraelaca iz
egipatske zemlje. 39 Aronu je bilo stotinu dvadeset i tri godine
kad je preminuo na brdu Horu. 40 Aradski kralj, Kanaanac, koji
je živio u kanaanskom kraju Negebu, čuo je o dolasku Izraelaca.
41 S brda Hora odu te se utabore u Salmoni. 42 Odu iz Salmone
i utabore se u Punonu. 43 Odu iz Punona i utabore se u Obotu.
44 Odu iz Obota i utabore se na moapskom području u Ije-
Abarimu. 45 Odu iz Ije-Abarima i utabore se u Dibon Gadu. 46 Iz
Dibon Gada odu i utabore se u Almon Diblatajimu. 47 Iz Almon
Diblatajima odu i utabore se na Abarimskim bregovima, pred
Nebom. 48 Odu s Abarimskih bregova i utabore se na Moapskim
poljanama, uz Jordan, nasuprot Jerihonu; 49 taborovali su uz
Jordan od Bet Haješimota sve do Abel Hašitima na Moapskim
poljanama. 50 Na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot
Jerihonu, Jahve reče Mojsiju: 51 “Ovako reci Izraelcima: 'Kad
prijeđete preko Jordana u zemlju kanaansku, 52 potjerajte ispred
sebe sve stanovnike te zemlje, uništite sve njihove slike; uništite
sve njihove salivene kumire i sve njihove uzvišice porušite. 53
Onda zaposjednite zemlju i u njoj se nastanite, jer sam vam je
predao da je zaposjednete. 54 Zemlju razdijelite kockom među
svoje rodove. Brojnijem povećajte dio, a manjem smanjite. Gdje
god kocka padne, bilo za koga, neka je to njegovo, a prema
otačkim plemenima dijelite im baštinu. 55 Ako stanovnike zemlje
ispred sebe ne potjerate, onda će oni koje od njih na životu
ostavite biti trnje u vašim očima i bodljike u vašim bokovima;
dosađivat će vam u zemlji u kojoj budete živjeli 56 i postupit ću
s vama kako sam mislio postupiti s njima.'”

34 Jahve reče Mojsiju: 2 “Izdaj Izraelcima naredbu i reci im:
'Kad uđete u kanaansku zemlju, ta će vam zemlja pripasti
u baštinu, zemlja kanaanska sa svojim granicama. 3 Južna
strana protezat će vam se od pustinje Sina uz Edom. Južna
će vam granica početi s kraja Slanog mora na istočnoj strani.
4 Onda će vam granica skrenuti na jug, prema Akrabimskoj
strmini, i nastaviti se preko Sina. Doprijet će na jugu do Kadeš
Barnee; zatim će izaći prema Hasar Adaru i nastaviti se do
Asmone. 5 Od Asmone granica će skrenuti prema Egipatskom
potoku i izaći će na more. 6 Zapadna granica bit će vam Veliko
more; neka vam je to granica prema zapadu. 7 A ovo će vam
biti sjeverna granica: od Velikog mora povucite crtu na brdo Hor;
8 s brda Hora onda potegnite crtu do ulaza u Hamat; završetak
granice bit će Sedada. 9 Onda će se granica protegnuti do
Zifrona i završiti u Hasar Enanu. To će vam biti sjeverna granica.
10 Za svoju istočnu granicu povucite crtu od Hasar Enana
do Šefama. 11 Granica će se spuštati od Šefama do Rible,
istočno od Ajina. Odande će se granica spustiti i doprijeti do
istočne obale Kineretskog jezera. 12 Iza toga spustit će se
granica niz Jordan da završi u Slanome moru. To će biti vaša
zemlja sa svojim granicama naokolo.'” 13 Tada Mojsije naredi
Izraelcima: “To je zemlja koju ćete kockom dobiti u baštinu, a za
koju je zapovjedio Jahve da je dobije devet plemena i polovica
jednog plemena. 14 Jer pleme Rubenovaca prema svojim
porodicama, zatim pleme Gadovaca prema svojim porodicama
već primiše svoju baštinu, kao što je svoju baštinu primila i
polovica plemena Manašeova. 15 Ta dva plemena i pol primila
su svoje baštine s one strane Jordana, nasuprot Jerihonu,
s istočne strane.” 16 Jahve reče Mojsiju: 17 “Ovo su imena
ljudi koji će vam zemlju podijeliti: svećenik Eleazar i Nunov sin
Jošua; 18 i od svakoga plemena uzmi po jednoga glavara za
razdiobu zemlje. 19 Ovo su imena tih ljudi: Kaleb, sin Jefuneov;
od plemena Judina; 20 Šemuel, sin Amihudov, od plemena
Šimunova; 21 Elidad, sin Kislonov, od plemena Benjaminova;
22 knez Buki, sin Joglijev, od plemena Danovaca. 23 Od sinova
Josipovih: knez Haniel, sin Efodov, od plemena Manašeovaca;
24 knez Kemuel, sin Šiftanov, od plemena Efrajimovaca; 25 knez

Elisafan, sin Parnakov, od plemena Zebulunovaca; **26** knez
Paltiel, sin Azanov, od plemena Jisakarovaca; **27** knez Ahihud,
sin Šelomijev, od plemena Ašerovaca; **28** knez Pedahel, sin
Amihudov, od plemena Naftalijevaca." **29** To su oni kojima je
Jahve naložio da Izraelcima izdijele baštinu u zemlji kanaanskoj.

35 Reče Jahve Mojsiju na Moapskim poljanama kod Jordana,
nasuprot Jerihonu: **2** "Naredi Izraelcima da ustupe levitima
od baštine koju posjeduju gradove gdje će stanovati i pašnjake
oko gradova. To dajte levitima. **3** Neka gradovi budu njima za
stanovanje, a okolni pašnjaci neka budu za njihova goveda,
njihovo blago i sve njihove životinje. **4** Pašnjaci uz gradove koje
ustupite levitima neka zahvate od gradskih zidina van do tisuću
lakata naokolo. **5** Izmjerite od grada van dvije tisuće lakata s
istočne strane, dvije tisuće lakata s južne strane, dvije tisuće
lakata sa zapadne strane i sa sjeverne strane dvije tisuće lakata,
tako da grad bude u sredini. To neka im budu gradski pašnjaci.
6 Od gradova koje budete dali levitima šest će ih biti gradovi-
utočišta, koje ćete ustupiti da ubojica može tamo pobjeći. Ovima
dodajte još četrdeset i dva grada. **7** Tako će svih gradova
koje ustupite levitima biti četrdeset i osam gradova s njihovim
pašnjacima. **8** A gradove koje budete izdvajali od vlasništva
Izraelaca, od onih koji ih imaju mnogo uzmite više, a manje od
onih koji imaju malo. Neka svatko ustupi gradove levitima prema
omjeru baštine koju bude primio." **9** Nadalje reče Jahve Mojsiju:
10 "Govori Izraelcima i reci im: 'Kad prijeđete preko Jordana u
zemlju kanaansku, **11** označite sebi gradove koji će vam služiti
kao gradovi-utočišta, kamo može pobjeći ubojica koji nehotice
koga ubije. **12** Ti gradovi neka vam budu utočište od osvetnika,
tako da ubojica ne moradne poginuti dok ne stane na sud pred
zajednicu. **13** Od gradova koje ustupite bit će vam šest gradova
za utočište. **14** Dodijelite tri grada s onu stranu Jordana, a
tri grada u zemlji kanaanskoj. Neka to budu gradovi-utočišta.
15 Tih šest gradova neka budu za utočište kako Izraelcima
tako i strancu i došljaku koji među njima borave, kamo može
pobjeći tko god ubije koga nehotice. **16** Ali ako tko udari koga
gvozdenim predmetom te ga usmrti, to je onda ubojica. Ubojica
mora glavom platiti. **17** Udari li ga iz ruke kamenom od kojega
čovjek može poginuti i zbilja pogine, to je opet ubojica. Ubojica
mora glavom platiti. **18** Ili ako ga udari iz ruke kakvim drvenim
predmetom od kojega može umrijeti i zbilja umre, i to je ubojica.
Ubojica mora glavom platiti. **19** Krvni osvetnik mora sam ubojicu
usmrtiti. Kad ga sretne, neka ga ubije. **20** Nadalje, ako tko koga
gurne iz mržnje ili na nj nešto baci namjerno te ga usmrti, **21** ili
ga udari rukom iz zlobe te udareni umre, napadač mora zaglaviti
- on je ubojica. Krvni osvetnik neka ubojicu ubije čim ga sretne.
22 No gurne li ga slučajno, ne iz neprijateljstva, ili nešto na nj
baci, ali ne iz zasjede, **23** ili iz nepažnje na njega obori kakav
kamen od kojega čovjek može poginuti te ga usmrti, a nije
mu bio neprijatelj niti mu je zlo želio - **24** tada neka zajednica
prosudi između ubojice i krvnog osvetnika prema ovim pravilima:
25 Zajednica mora izbaviti ubojicu iz ruku krvnog osvetnika; onda
neka ga zajednica vrati u grad-utočište kamo je pobjegao; tu
neka on ostane do smrti velikoga svećenika koji je bio pomazan
svetim uljem. **26** Ali ako ubojica ikad izađe izvan granice utočišta
kamo je pobjegao, **27** pa na nj nabasa krvni osvetnik izvan
granica njegova grada-utočišta te krvni osvetnik ubije ubojicu,
to mu se ne računa u krvoproliće, **28** jer ubojica mora ostati
u gradu-utočištu do smrti velikoga svećenika. A poslije smrti
velikoga svećenika može se vratiti na svoj posjed. **29** Neka vam
takvi budu sudbeni postupci od naraštaja do naraštaja svuda
gdje budete boravili. **30** Za svako ubojstvo čovjeka kazna smrti
nad ubojicom može se izvršiti na dokaz svjedoka. Nitko se
ne može smrću kazniti na dokaz samo jednog svjedoka. **31**
Ne smijete primati otkupnine za život ubojice koji je zaslužio
smrt: on mora umrijeti. **32** Niti smijete primati otkupnine od bilo
koga koji, pošto je pobjegao u svoj grad-utočište, hoće da se
vrati i da živi na svome tlu prije smrti velikoga svećenika. **33**
Nemojte oskvrnjivati zemlje u kojoj živite. A krvoprolićem zemlja
se oskvrnjuje. Za zemlju na kojoj je krv prolivena pomirenje se
ne može pribaviti, osim krvlju onoga koji ju je prolio. **34** Ne smije
se obeščašćivati zemlja u kojoj živite i usred koje ja boravim, jer
ja, Jahve, prebivam među sinovima Izraelovim.'"

36 Tada pristupe obiteljski glavari od roda sinova Gileada,
sina Makirova, sina Manašeova, jednoga roda Josipovih
sinova, te pred Mojsijem i starješinama, glavarima obitelji,
2 reknu: "Jahve je naredio našemu gospodaru da kockom
dade ovu zemlju u baštinu Izraelcima; nadalje, našem je
gospodaru naredio Jahve da baštinu našega brata Selofhada
dade njegovim kćerima. **3** Ali ako se one udaju za koga iz drugog
izraelskoga plemena, onda će njihova baština biti otrgnuta
od naše djedovske baštine i biti priključena baštini plemena
kojemu one pripadnu. Tako će se okrnjiti baština koja kockom
pripadne nama. **4** A kada nastupi jubilej Izraelcima, baština će
se tih žena dodati baštini plemena kojemu pripadnu. Tako će
njihova baština biti oduzeta od baštine našega pradjedovskog
plemena." **5** I po zapovijedi Jahvinoj Mojsije naredi Izraelcima:
"Pleme Josipovih sinova pravo govori. **6** Ovo naređuje Jahve
za Selofhadove kćeri: Neka se one udaju za onoga koji im
se učini dobar, samo neka se udaju u rod svoga očinskoga
plemena. **7** Baština Izraelaca ne smije se prenositi iz jednoga
plemena u drugo; i svaki Izraelac mora ostati privezan uz
pradjedovsku baštinu svoga plemena. **8** Zato se svaka djevojka
koja steče baštinu u izraelskim plemenima mora udati za nekoga
u plemenu kojemu pripada rod joj očev, tako da bi svaki Izraelac
sačuvao baštinu svoga oca. **9** Tako se baština neće prenositi
iz jednoga plemena u drugo, nego će svako izraelsko pleme
prianjati uza svoju baštinu." **10** Kako je Jahve Mojsiju naredio,
tako su i učinile kćeri Selofhadove: **11** Mahla, Tirsa, Hogla, Milka
i Noa, kćeri Selofhadove, udaše se za sinove svojih stričeva. **12**
Kako su se udale u rod potomstva Manašea, Josipova sina,
njihova je baština ostala u plemenu kojemu pripadaše rod im
očev. **13** To su zapovijedi i zakoni koje je Jahve preko Mojsija
izdao Izraelcima na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot
Jerihonu.

Ponovljeni zakon

1 Ovo su riječi što ih je Mojsije upravio svemu Izraelu s onu
stranu Jordana - u pustinji, u Arabi nasuprot Sufu, između
Parana i Tofela, Labana, Hazerota i Di Zahaba - **2** od Horeba do
Kadeš Barnee, Seirskom gorom, jedanaest dana hoda. **3** Bilo je
to godine četrdesete, prvog dana mjeseca jedanaestoga, kad
Mojsije reče Izraelcima sve što mu je Jahve za njih naređivao.
4 Pošto je porazio amorejskoga kralja Sihona, koji je živio u
Hešbonu, i bašanskoga kralja Oga, koji je živio u Aštarotu i
Edreju, **5** dakle s onu stranu Jordana, u zemlji moapskoj, poče
Mojsije razlagati ovaj Zakon. Govoraše on: **6** “Jahve, Bog naš,
reče nam na Horebu: 'Dosta ste boravili na ovome brdu. **7**
Krenite na put! Idite u gorski kraj Amorejaca i svih njihovih
susjeda, u Arabu, u Gorje, u Šefelu i u Negeb, na morsku obalu,
u zemlju kanaansku i u Libanon, sve do Velike rijeke, rijeke
Eufrata. **8** Eto, pred vas stavljam ovu zemlju. Idite, dakle, i
zauzmite zemlju za koju se Jahve zakle ocima vašim, Abrahamu,
Izaku i Jakovu, da će je dati njima i njihovu potomstvu poslije
njih.' **9** Tada sam vam rekao: 'Ne mogu vas voditi sam. **10**
Jahve, Bog vaš, toliko vas je razmnožio da vas danas ima kao
zvijezda na nebu. **11** Neka vas Jahve, Bog vaših otaca, umnoži
još tisuću puta! Neka vas blagoslivlja kako vam je obećao! **12**
Ali kako bih ja sam mogao nositi vaš teret, vaše breme i vaše
sporove? **13** Izaberite stoga iz svojih plemena ljude pametne,
iskusne i ugledne da vam ih postavim za poglavare.' **14** Vi ste
mi odgovorili: 'Dobro je što predlažeš.' **15** Zato sam uzeo prvake
iz vaših plemena, ljude pametne i ugledne, te ih postavio za
poglavare: tisućnike, stotnike, pedesetnike, desetnike i vaše
plemenske nadglednike. **16** U to isto vrijeme naložio sam i
vašim sucima: 'Saslušajte svoju braću; sudite pravedno između
čovjeka i njegova brata ili pridošlice. **17** U suđenju nemojte
biti pristrani; saslušavajte maloga kao i velikoga. Ne bojte se
nikoga! TÓa sud je Božji! Ako vam koji slučaj bude pretežak,
iznesite ga meni, da ga ja razvidim.' **18** Tako sam vam onda
naložio sve što vam je činiti. **19** Krenusmo iz Horeba i, na putu u
gorske krajeve Amorejaca, kako nam je naredio Jahve, Bog
naš, prijeđosmo svu onu veliku i strašnu pustinju koju ste vidjeli.
Stigosmo u Kadeš Barneu. **20** Tada vam rekoh: 'Došli ste u
gorski kraj Amorejaca, koji nam Jahve, Bog naš, daje. **21** Eto,
Jahve, Bog tvoj, stavio je preda te tu zemlju. Ustaj! Zaposjedni
je, kako ti je rekao Jahve, Bog otaca tvojih. Ne boj se! Ne
strahuj!' **22** Svi ste onda došli k meni i rekli: 'Pošaljimo pred
sobom ljude da izvide zemlju i jave nam o putu kojim ćemo ići i
o gradovima u koje ćemo doći.' **23** Svidje mi se što rekoste. Zato
uzeh dvanaest ljudi između vas, po jednoga iz svakog plemena.
24 Krenuli su na pogorje, stigli do Eškolske doline te izvidjeli kraj.
25 I nabraše plodova one zemlje, donesoše ih k nama i javiše:
'Zemlja koju nam daje Jahve, Bog naš, dobra je.' **26** Ali vi niste
htjeli onamo; pobunili ste se protiv naredbe Jahve, Boga svoga.
27 Rogoborili ste u svojim šatorima i govorili: 'U svojoj mržnji
na nas Jahve nas je izveo iz zemlje egipatske da nas preda u
ruke Amorejaca, kako bi nas posve uništili. **28** Kamo da idemo?
Naša su braća ubila u nama srčanost kad rekoše: Narod je i
veći i jači nego mi; gradovi su veliki, i zidine im sežu do nebesa.
A vidjeli smo ondje i Anakovce.' **29** 'Ne bojte se!' - rekoh vam. -
'Ne plašite ih se! **30** Jahve, Bog vaš, koji ide pred vama, borit će
se za vas kako je to učinio na vaše oči u Egiptu.' **31** A vidio si,
uostalom, i u pustinji, gdje te Jahve, Bog tvoj, cijeloga puta što
ste ga prevalili dok ste stigli do ovoga mjesta, nosio kao što
čovjek nosi svoga sinčića. **32** Ali, unatoč tome, vi niste imali
pouzdanja u Jahvu, Boga svoga, **33** u onoga koji je na putu
išao pred vama da vam potraži mjesto za taborovanje - u ognju
obnoć da vam osvijetli put kojim ćete ići, a obdan u oblaku. **34**
Jahve ču graju vašu i zakle se u svojoj srdžbi: **35** 'Ni jedan
jedini od ovih ljudi, od ovoga opakog naraštaja, neće vidjeti ove
dobre zemlje za koju sam se zakleo da ću je dati vašim ocima.
36 Izuzimam Kaleba, sina Jefuneova. On će je vidjeti; njemu i
njegovim potomcima dat ću zemlju kojom je išao, jer je vjerno
slijedio Jahvu.' **37** Zbog vas se Jahve i na mene razljutio te
mi rekao: 'Ni ti onamo nećeš ući. **38** Ući će onamo Jošua, sin
Nunov, koji te služi. Njega ti osokoli, jer će on uvesti Izraela u
posjed. **39** A i vaši mališani, o kojima rekoste da će postati
roblje, sinovi vaši koji još ne znaju razlikovati dobro i zlo, oni će
u nju ući; njima ću je u posjed dati. **40** A vi se okrenite i zaputite
u pustinju, prema Crvenome moru!' **41** Vi ste mi tada odgovorili
riječima: 'Sagriješili smo protiv Jahve. Poći ćemo gore i boriti se
kako nam je Jahve, Bog naš, zapovjedio.' Svaki od vas dohvati
svoje oružje i nepromišljeno pođe gore u brda. **42** Onda mi
Jahve reče: 'Kaži im: Ne idite gore i ne stupajte u borbu da vas
ne poraze vaši neprijatelji jer ja nisam među vama.' **43** Tako
sam vam i govorio, ali niste poslušali. Oprli ste se zapovijedi
Jahvinoj i, puni drskosti, krenuli u brda. **44** Ali Amorejci, koji
žive u onome gorju, udariše na vas, pognaše vas, za vama
se natisnuše kao pčele te su vas tukli od Seira do Horme.
45 Vrativši se, plakali ste pred Jahvom, ali Jahve nije slušao
vašega jauka niti je okrenuo svoga uha k vama. **46** U Kadešu
vam valjade ostati dugo vremena, onoliko koliko ste već ostali.

2 Onda se okrenusmo i pođosmo u pustinju prema Crvenome
moru, kako mi je Jahve naredio. Dugo smo se vrtjeli oko
gore Seira. **2** I reče mi Jahve: **3** 'Dosta ste se vrtjeli oko ovoga
brda. Okrenite prema sjeveru!' **4** I narodu naloži ovako: 'Sad
ćete proći preko područja svoje braće, potomaka Ezavovih, koji
žive u Seiru. Oni se vas boje, ali vi dobro pripazite; **5** s njima ne
zamećite boja jer vam neću dati ni stope njihove zemlje: goru
Seir predao sam Ezavu u vlasništvo. **6** Hranu od njih kupujte
za novac da imate što jesti; i vodu za piće kupujte od njih za
novac.' **7** Ta Jahve te, Bog tvoj, blagoslovio u svim djelima tvojih
ruku; on je bdio nad tvojim putovanjem onom velikom pustinjom;
ovih četrdeset godina Jahve, Bog tvoj, bijaše s tobom i ništa ti
nije nedostajalo. **8** Tako smo svoju braću, potomke Ezavove
što žive u Seiru, zaobišli putem što vodi u Arabu, Elat i Esjon
Geber, a onda udarismo prema Moapskoj pustinji. **9** Tada mi
zapovjedi Jahve: 'Nemoj uznemirivati Moapce niti s njima zameći
boja, jer ništa od njihove zemlje neću dati u tvoje vlasništvo:
Lotovim sinovima predao sam Ar u posjed.' **10** Prije su ondje
živjeli Emijci. Bio je to moćan narod i brojan; krupna stasa kao i
Anakovci. **11** Poput Anakovaca, i njih smatraju Refaimcima, ali
ih Moapci nazivaju Emijcima. **12** Isto su tako u Seiru živjeli prije

Horijci, ali su ih Ezavovi potomci izvlastili, istrijebili ih i naselili
se na njihovo, kako je, uostalom, učinio Izrael sa zemljom -
baštinom svojom - koju mu je Jahve predao. 13 'A sada ustanite
i prijeđite preko potoka Zereda!' I prijeđosmo potok Zered. 14
Vrijeme što smo išli od Kadeš Barnee pa dok smo prešli preko
potoka Zereda iznosilo je trideset i osam godina - sve dok nije
izumro iz tabora sav onaj naraštaj ljudi sposobnih za borbu,
kako im se Jahve i zakleo. 15 I zbilja! Ruka Jahvina bila je protiv
njih: istrebljivala ih je isred tabora dok ih nije nestalo. 16 I tako,
kad je smrt istrijebila iz naroda sve ljude sposobne za borbu,
17 reče mi Jahve: 18 'Danas prelaziš moapsku zemlju Ar. 19
A onda ćeš se približiti Amoncima. Nemoj ih uznemirivati niti
s njima zameći boja. Ništa, naime, od zemlje Amonaca neću
ustupiti tebi u vlasništvo jer sam je već predao u posjed Lotovim
potomcima.' 20 I nju smatraju refaimskom zemljom. U njoj su
prije živjeli Refaimci, koje Amonci zovu Zamzumijcima. 21 Bio
je to narod moćan i brojan; krupna stasa kao i Anakovci. No
Jahve ih uništi pred Amoncima - koji ih izvlastiše i naseliše se
na njihovo, 22 kako je, uostalom, učinio i potomcima Ezavovim,
koji su nastanjeni u Seiru, kad je pred njima uništio Horijce, koje
su oni otjerali s posjeda i do danas žive na njihovim mjestima.
23 I Avijce, koji su živjeli po zaseocima sve do Gaze, istrijebiše
Kaftorci koji su došli iz Kaftora te se naseliše na njihovo mjesto.
24 'Ustajte! Na put krenite i prijeđite preko potoka Arnona. U
ruke ti, eto, predajem Amorejca Sihona, kralja hešbonskoga, i
njegovu zemlju. Počni s osvajanjem; izazovi ga na boj! 25 Od
danas počinjem ugoniti strah i trepet pred tobom u narode koji
su pod svim nebesima, tako da će strepiti i tresti se pred tobom
kad god čuju glas o tebi.' 26 Tada sam iz pustinje Kedmot uputio
glasnike kralju hešbonskom Sihonu s miroljubivim riječima: 27
'Pusti da prođem preko tvoje zemlje. Samo ću proći putem, ne
skrećući ni desno ni lijevo. 28 Hranu mi prodavaj za novac da
mogu jesti; i vodu za piće davaj mi za novac. Pusti me samo
da pješice prođem, 29 da prijeđem preko Jordana u zemlju
koju nam daje Jahve, Bog naš - kao što su mi dopustili potomci
Ezavovi, nastanjeni u Seiru, i Moapci, što žive u Aru.' 30 Ali
hešbonski kralj Sihon ne htjede nas pustiti preko svoga; jer
Jahve, Bog tvoj, duh mu zaslijepi a srce otvrdnu, da ga preda u
tvoje šake, gdje je i danas. 31 Tada mi reče Jahve: 'Eto sam
počeo da ti izručujem Sihona i njegovu zemlju. Počni osvajanje
da mu zemljom zagospodariš.' 32 Kod Jahasa presrete nas
Sihon. 33 Navali on i sav njegov narod. Ali Jahve, Bog naš,
predade nam ga, tako da potukosmo njega, njegove sinove i
sav njegov narod. 34 Tada osvojismo sve njegove gradove i
prokletstvom udarismo sve gradove s ljudima, ženama i djecom,
ništa ne štedeći, 35 izuzev stoke, koju uzesmo kao plijen, skupa
s plijenom iz gradova što smo ih osvojili. 36 Od Aroera, koji
se nalazi na obali potoka Arnona, i od grada koji je u njegovoj
dolini pa do Gileada nije bilo grada koji bi nam odolio: sve nam
ih je Jahve, Bog naš, predao. 37 Jedino se nisi primicao zemlji
Amonaca, kraju uz potok Jabok, i gradovima u pogorju, kako je
Jahve, Bog naš, odredio.

3 Tada se okrenusmo i pođosmo prema Bašanu. Presrete nas
bašanski kralj Og sa svim svojim narodom i nametnu nam
boj kod Edreja. 2 Tada mi Jahve reče: 'Ne boj ga se! TÓa u
tvoje sam ruke predao njega, sav njegov narod i njegovu zemlju.
Učini s njim kako si učinio sa Sihonom, kraljem amorejskim, koji
je živio u Hešbonu.' 3 Tako je Jahve, Bog naš, u ruke naše
predao i bašanskoga kralja Oga sa svim njegovim narodom.
Tukli smo ga tako da mu nitko na životu nije ostao. 4 Osvojili
smo tada sve njegove gradove. Nije bilo grada koji im nismo
oteli - šezdeset gradova, zapravo svu argopsku krajinu, Ogovo
kraljevstvo u Bašanu. 5 Svi su oni gradovi bili utvrđeni visokim
zidinama, vratima i prijevornicama. Uz njih je bilo veoma mnogo
otvorenih zaselaka. 6 Udarismo ih prokletstvom - kako smo
učinili i sa Sihonom, kraljem hešbonskim - zatrvši svaki grad,
ljude, žene i djecu. 7 A svu stoku i plijen po tim gradovima
zadržasmo za se. 8 Tako smo u ono vrijeme iz ruku dvaju
amorejskih kraljeva uzeli zemlju što se nalazi s onu stranu
Jordana, od potoka Arnona do brda Hermona (9 Sidonci zovu
Hermon Sirjon, a Amorejci ga zovu Senir): 10 sve gradove
po Visoravni, sav Gilead i sav Bašan, sve do Salke i Edreja -
gradove Ogova kraljevstva u Bašanu. (11 Bašanski kralj Og
jedini je od preostalih Refaimovaca. Krevet njegov, odar od
željeza, još se nalazi u Rabi, gradu sinova Amonovih: deset
je lakata - običnih lakata - dug, a četiri lakta širok.) 12 To je,
dakle, bila zemlja koju smo zauzeli u ono vrijeme, počev od
Aroera, koji je na potoku Arnonu. Polovicu gileadskog pogorja s
njegovim gradovima dao sam Rubenovcima i Gadovcima. 13
Ostatak Gileada i sav Bašan, Ogovo kraljevstvo, dodijelio sam
polovini Manašeova plemena. (Sva argopska krajina i sav Bašan
zove se zemlja refaimska. 14 Manašeov sin Jair zauzeo je svu
argopsku krajinu do međe Gešurovaca i Maakinovaca. On ta
mjesta bašanska nazva svojim imenom, pa se još i danas zovu
Jairova Sela.) 15 Makiru sam dodijelio Gilead. 16 Rubenovcima
i Gadovcima dao sam od Gileada do potoka Arnona - sredina
potoka jest međa - i do potoka Jaboka, amonske granice. 17 A
granicom su služile Araba i Jordan od Kinereta do mora uz
Arabu - Slanog mora - na podnožju obronaka Pisge prema
istoku. 18 U ono vam vrijeme naredih: 'Jahve, Bog vaš, daje
vam ovu zemlju u posjed. Svi vi koji ste od boja pođite naoružani
pred svojom braćom Izraelcima. 19 Jedino žene vaše, djeca
vaša i stoka vaša - znam da imate mnogo stoke - neka ostanu u
vašim gradovima što vam ih dodijelih 20 dokle Jahve ne dadne
miran boravak i vašoj braći kao i vama; tako da i oni zauzmu
zemlju što im je Jahve, Bog vaš, daje s onu stranu Jordana.
Istom onda neka se svaki od vas vrati na posjed što sam vam ga
dodijelio.' 21 U ono sam vrijeme naredio Jošui: 'Svojim si očima
vidio što je sve Jahve, Bog vaš, učinio onoj dvojici kraljeva.
Tako će Jahve učiniti sa svim kraljevstvima preko kojih budeš
prelazio. 22 Ne bojte se njih! TÓa Jahve, Bog vaš, bori se za
vas.' 23 Tada zamolih milost u Jahve: 24 'Gospodine moj, Jahve!
Ti si počeo pokazivati svome sluzi svoju veličajnost i svoju moć.
TÓa koji bog, na nebu ili na zemlji, može izvesti takva djela
i čudesa kao što su tvoja! 25 Dopusti mi da odem onamo i
pogledam onu blaženu zemlju preko Jordana, onaj krasni gorski
kraj i Libanon!' 26 Ali je Jahve, zbog vas, bio na me ljut, pa me
nije uslišao. 'Dosta', reče mi Jahve, 'ne govori mi više o tom! 27
Popni se na vrhunac Pisge i upri oči svoje na zapad, sjever, jug

i istok. Razmotri dobro očima svojim, jer preko Jordana nećeš
prijeći. 28 Uputi Jošuu, osokoli ga i ohrabri! On neka ide na čelu
ovoga naroda; neka ih on uvede u posjed zemlje koju vidiš.' 29
Tako smo ostali u toj dolini kraj Bet Peora."

4 "A sada, Izraele, poslušaj zakone i uredbe kojima vas učim
da biste ih vršili i tako poživjeli te unišli i zaposjeli zemlju
koju vam daje Jahve, Bog otaca vaših. 2 Niti što nadodajite
onome što vam zapovijedam niti što od toga oduzimljite; vršite
zapovijedi Jahve, Boga svoga, što vam ih dajem. 3 Vidjeli ste
svojim očima što je Jahve učinio s Baal Peorom: jer Jahve, Bog
tvoj, iskorijenio je iz tvoje sredine svakoga koji je slijedio Baal
Peora. 4 A svi vi koji se čvrsto držite Jahve, Boga svoga, živi
ste i danas. 5 Ja sam vas, eto, poučio o zakonima i uredbama,
kako mi je Jahve, Bog moj, naredio da ih vršite u zemlji u koju
idete da je zaposjednete. 6 Držite ih i vršite: to će u očima
naroda biti vaša mudrost i vaša razboritost. Kad oni čuju za sve
ove zakone, reći će: 'Samo je jedan narod mudar i pametan, a
to je ovaj veliki narod.' 7 Jer koji je to narod tako velik da bi mu
bogovi bili tako blizu kao što je Jahve, Bog naš, nama kad god
ga zazovemo? 8 Koji je to narod tako velik da bi imao zakone i
uredbe pravedne kao što je sav ovaj Zakon koji vam ja danas
iznosim? 9 Zato pazi i dobro se čuvaj da ne zaboraviš događaje
što si ih svojim očima vidio; neka ti ne iščeznu iz srca ni jednoga
dana tvoga života; naprotiv, pouči o njima svoje sinove i sinove
svojih sinova. 10 Onog dana kad si stajao na Horebu pred
Jahvom, Bogom svojim, Jahve mi je rekao: 'Skupi mi narod!
Hoću da čuju moje riječi, da me se nauče bojati sve vrijeme što
budu živjeli na zemlji te da o njima pouče i svoju djecu.' 11
Vi ste se onda primakli i stali pod brdo. S usplamtjeloga brda
plamen je sukljao do sred neba zamračena tmastim oblakom.
12 Isred ognja Jahve je govorio vama; čuli ste zvuk riječi, ali
lika niste nazreli - ništa osim glasa. 13 Objavio vam je svoj
Savez i naložio vam da ga vršite - Deset zapovijedi, što ih ispisa
na dvije kamene ploče. 14 A meni je Jahve naredio da vas
poučim o zakonima i uredbama što ćete ih vršiti u zemlji u
koju odlazite da je zaposjednete. 15 Pazite dobro! Onoga dana
kad vam je Jahve, Bog vaš, govorio isred ognja na Horebu,
niste vidjeli nikakva lika, 16 da se ne biste pokvarili te da ne
biste pravili sebi kakva klesana lika, kipa muškoga ili ženskoga
obličja, 17 ni obličja kakve životinje što je na zemlji, ni obličja
kakve ptice što pod nebom lijeta, 18 ni obličja bilo čega što po
zemlji gmiže, ni obličja kakve ribe što je u vodi pod zemljom 19 i
da se ne bi, kad digneš svoje oči prema nebu te vidiš sunce,
mjesec i zvijezde - svu nebesku vojsku - dao zavesti da im se
klanjaš i da im iskazuješ štovanje. Njih je Jahve, Bog tvoj, dao
svim narodima, svugdje pod nebom. 20 A vas je uzeo Jahve i
izveo vas iz Egipta - iz one peći ražarene - da postanete narod
njegove baštine, to što ste danas. 21 Ali se zbog vas Jahve na
me razljutio i zakleo da ja neću prijeći preko Jordana i unići u
blaženu zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu. 22 Tako,
ja ću umrijeti u ovoj zemlji; ja preko Jordana neću prijeći. A vi
ćete prijeći i zaposjesti onu krasnu zemlju. 23 Zato pazite da ne
zaboravljate Saveza što ga je Jahve, Bog vaš, sklopio s vama te
sebi ne pravite klesanih likova bilo čega što je Jahve, Bog tvoj,
zabranio. 24 Jer Jahve, Bog tvoj, oganj je što proždire; on je
Bog ljubomoran. 25 Kad budete izrodili djecu i unučad i budete
dulje u onoj zemlji proboravili, a pokvarite se praveći sebi bilo
kakve klesane likove i čineći zlo u očima Jahve, Boga svojega,
tako da ga na srdžbu izazovete, 26 znajte - uzimam za svjedoke
protiv vas nebesa i zemlju - da će vas brzo nestati sa zemlje u
koju idete preko Jordana da je zaposjednete: nećete dugo u njoj
živjeti nego ćete biti iskorijenjeni. 27 Jahve će vas raspršiti po
narodima i ostat će vas samo malen broj među narodima među
koje vas Jahve odvede. 28 Ondje ćete se klanjati bogovima što
su ih ljudske ruke načinile od drveta i kamena, bogovima koji ne
mogu ni vidjeti ni čuti, ni jesti ni mirisati. 29 Ondje ćeš tražiti
Jahvu, Boga svoga. I naći ćeš ga ako ga budeš tražio svim
srcem svojim i svom dušom svojom. 30 U nevolji tvojoj snaći će
te sve to, ali u posljednje vrijeme ti ćeš se obratiti Jahvi, Bogu
svomu, i poslušati njegov glas. 31 TÓa Jahve, Bog tvoj, Bog je
milosrdan; neće te on zapustiti ni upropastiti niti će zaboraviti
Saveza što ga je pod zakletvom sklopio s ocima tvojim. 32
Ispitaj samo prijašnja vremena što su protekla prije tebe, sve
otkad je Bog stvorio čovjeka na zemlji: je li ikad, s jednoga kraja
nebesa do drugoga, bilo ovako veličanstvena događaja? Je li
se što takvo čulo? 33 Je li ikad koji narod čuo glas Boga gdje
govori isred ognja kao što si ti čuo i na životu ostao? 34 Ili,
pokuša li koji bog da ode i uzme sebi jedan narod isred drugog
naroda kušnjama, znakovima, čudesima i ratom, jakom rukom i
ispruženom mišicom, uza silne strahote, kao što je sve to, na
vaše oči, učinio za vas Jahve, Bog vaš, u Egiptu? 35 Tebi je to
pokazano da znaš da je Jahve pravi Bog i da nema drugoga
uz njega. 36 S neba ti se oglasio svojim glasom da te pouči;
dopustio ti je da vidiš njegov veliki oganj na zemlji; i isred ognja
čuo si njegove riječi. 37 Zbog toga što je ljubio očeve tvoje,
izabrao je poslije njih njihovo potomstvo; on, glavom, izveo te iz
Egipta svojom silnom moći; 38 ispred tebe rastjerao je narode, i
brojnije i jače od tebe, da te dovede u njihovu zemlju i preda je
tebi u baštinu, kao što je i danas. 39 Danas, dakle, spoznaj i
zasadi u svoje srce: Jahve je Bog gore na nebu i ovdje na zemlji
- drugoga nema. 40 Drži njegove zakone i njegove zapovijedi
koje ti dajem danas da dobro bude tebi i tvojoj djeci poslije tebe;
da dugo poživiš na zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje zauvijek."
41 Tada Mojsije izabra tri grada preko Jordana, na istočnoj
strani, 42 kamo će se moći skloniti ubojica koji nehotice ubije
svoga bližnjega a da prije nije imao mržnje prema njemu: da bi,
bježeći u koji od ovih gradova, mogao spasiti svoj život. 43 To
su: Bezer u pustinji, u zemlji Mišoru, za Rubenovce; Ramot u
Gileadu za Gadovce, i Golan u Bašanu za Manašeovce. 44
Ovo je Zakon što ga je Mojsije postavio pred Izraelce; 45 ovo
su upute, zakoni i uredbe što ih je Mojsije dao Izraelcima kad
su izišli iz Egipta, 46 s one strane Jordana, u dolini nasuprot
Bet Peoru, u zemlji amorejskoga kralja Sihona, koji je živio u
Hešbonu i koga su potukli Mojsije i Izraelci pošto iziđoše iz
Egipta. 47 Njegovu su zemlju zauzeli i zemlju bašanskoga kralja
Oga, dvaju amorejskih kraljeva koji su živjeli preko Jordana na
istoku, 48 od Aroera, koji se nalazi na obali potoka Arnona, do
brda Sirjona, to jest Hermona, 49 i svu Arabu preko Jordana, s
istoka do mora u Arabi, pod obroncima Pisge.

5 Mojsije sazva sav Izrael te im reče: "Čuj, Izraele, naredbe i
zapovijedi što ih danas izričem u tvoje uši! Naučite ih, držite i
vršite. **2** Jahve, Bog naš, sklopio je s nama Savez na Horebu. **3**
Nije Jahve sklopio taj Savez s našim očevima, nego baš s nama
svima koji smo danas ovdje živi. **4** Licem je u lice Jahve govorio
s vama na brdu isred ognja. **5** Ja sam u ono vrijeme stajao
između Jahve i vas da vam objavim Jahvine riječi, jer se vi, u
strahu od ognja, niste htjeli peti na brdo. Rekao je: **6** 'Ja sam
Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće
ropstva. **7** Nemoj imati drugih bogova uz mene! **8** Ne pravi sebi
lika ni obličja bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili
u vodama pod zemljom. **9** Ne klanjaj im se niti im služi. Jer
ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh
otaca - onih koji me mrze - na djeci do trećeg i četvrtog koljena,
10 a iskazujem milosrđe tisućama koji me ljube i vrše moje
zapovijedi. **11** Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga,
jer Jahve ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo.
12 Dan subotnji obdržavaj i svetkuj, kako ti je naredio Jahve,
Bog tvoj. **13** Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. **14** A
sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvome.
Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni
sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni vol tvoj, ni magarac tvoj, niti
ikakvo živinče tvoje, niti došljak koji je unutar tvojih vrata; tako
da mogne otpočinuti i sluga tvoj, i sluškinja tvoja kao i ti. **15** Sjeti
se da si i ti bio rob u zemlji egipatskoj i da te odande izbavio
Jahve, Bog tvoj, rukom jakom i ispruženom mišicom. Zato ti je
zapovjedio Jahve, Bog tvoj, da držiš dan subotnji. **16** Poštuj oca
svoga i majku svoju, kako ti je Jahve, Bog tvoj, zapovjedio, da
dugo živiš i dobro ti bude na zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje.
17 Ne ubij! **18** Ne učini preljuba! **19** Ne ukradi! **20** Ne svjedoči
lažno na bližnjega svoga! **21** Ne poželi žene bližnjega svoga! Ne
poželi kuće bližnjega svoga, ni njive njegove, ni sluge njegova,
ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti
išta što je bližnjega tvoga.' **22** Te je riječi na brdu, isred ognja,
oblaka i guste tmine, jakim glasom upravio Jahve svemu vašem
zboru. Ništa nije dodavao nego ih je ispisao na dvije kamene
ploče te ih predao meni. **23** A onda, kad čuste glas iz tmine, dok
je brdo plamtjelo u ognju, k meni pristupiše svi vaši plemenski
glavari i vaše starješine **24** pa rekoše: 'Jahve, Bog naš, očitovao
nam je, eto, svoju slavu i svoju veličajnost; čuli smo njegov
glas isred ognja; danas smo vidjeli da čovjek može ostati na
životu iako mu Bog govori. **25** A sad, zašto da umremo? Ovaj bi
nas veliki oganj mogao proždrijeti; budemo li dalje slušali glas
Jahve, Boga svoga, mogli bismo umrijeti. **26** Jer, koji je smrtnik
ikad slušao glas Boga živoga kako govori isred ognja - kao mi - i
ostao na životu? **27** Ti se primakni i slušaj sve što će ti reći
Jahve, Bog naš. A onda ti nama kaži sve što tebi Jahve, Bog
naš, rekne, i mi ćemo to poslušati i izvršiti.' **28** Jahve je čuo vaše
riječi kad ste mi govorili pa mi reče: 'Čuo sam riječi što ih je taj
narod tebi upravio. Sve što su rekli dobro je. **29** Kad bi samo
njihova srca bila takva da me se uvijek boje i drže sve moje
zapovijedi, da tako vazda budu sretni, oni i njihovo potomstvo!
30 Hajde, reci im: Vratite se u svoje šatore! **31** A ti ostani ovdje
kod mene; kazat ću ti sve zapovijedi, zakone i uredbe kojima
ćeš ih poučiti i koje će oni vršiti u zemlji što im je dajem u
posjed.' **32** Pazite, dakle, da radite kako vam je Jahve, Bog vaš,
naložio! Ne skrećite ni desno ni lijevo. **33** Slijedite potpuno put
koji vam je Jahve, Bog vaš, označio, da tako uzmognete živjeti,
imati sreću i dug život u zemlji koju ćete zaposjesti.

6 Ovo su zapovijedi, zakoni i uredbe koje mi Jahve, Bog vaš,
zapovjedi da vas u njima poučim, kako biste ih vršili u zemlji
u koju odlazite da je zaposjednete; **2** da se svega svog vijeka
bojiš Jahve, Boga svoga, ti, sin tvoj i sin tvoga sina, vršeći
sve zakone njegove i sve zapovijedi njegove što ti ih danas
propisujem, pa da imaš dug život. **3** Slušaj, Izraele, drži ih i vrši
da ti dobro bude i da se razmnožiš u zemlji kojom teče med i
mlijeko, kao što ti je obećao Jahve, Bog otaca tvojih. **4** Čuj,
Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan! **5** Zato ljubi Jahvu,
Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom
snagom svojom! **6** Riječi ove što ti ih danas naređujem neka ti
se urežu u srce. **7** Napominji ih svojim sinovima. Govori im o
njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad liježeš i kad
ustaješ. **8** Priveži ih na svoju ruku za znak i neka ti budu kao
zapis među očima! **9** Ispiši ih na dovratnicima kuće svoje i na
vratima svojim! **10** A kad te Jahve, Bog tvoj, dovede u zemlju
za koju se zakleo tvojim ocima, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da
će je tebi dati - u velike i lijepe gradove kojih nisi zidao; **11** u
kuće pune svakog dobra kojih nisi punio; na iskopane čatrnje
kojih nisi kopao; u vinograde i maslinike kojih nisi sadio - i sit se
najedeš: **12** pazi da ne zaboraviš Jahvu koji te izveo iz zemlje
egipatske, iz kuće ropstva. **13** Boj se Jahve, Boga svoga; njemu
iskazuj štovanje; njegovim imenom polaži prisegu. **14** Ne idite za
drugim bogovima između bogova drugih naroda što su oko vas.
15 Jer je Jahve, Bog tvoj, što stoji u sredini tvojoj, ljubomoran
Bog; gnjev bi Jahve, Boga tvoga, usplamtio protiv tebe i istrijebio
te sa zemlje. **16** Ne iskušavajte Jahvu, Boga svoga, kao što ste
ga iskušavali kod Mase. **17** Točno vršite zapovijedi Jahve, Boga
svoga, upute njegove i zakone njegove koje je izdao. **18** Čini
što je pravo i dobro u očima Jahve da ti dobro bude i da se
domogneš dobre zemlje za koju se Jahve zakleo tvojim ocima
19 da će iz nje protjerati sve tvoje neprijatelje ispred tebe; tako je
obećao Jahve. **20** A kad te sutra zapita tvoj sin: što su te upute,
zakoni i uredbe što ih je Jahve, Bog naš, vama propisao - **21**
kaži svome sinu: 'Bili smo faraonovi robovi u Egiptu, ali nas je
Jahve izveo iz Egipta jakom rukom. **22** Na naše je oči Jahve
učinio velike i strašne znakove i čudesa protiv Egipta, protiv
faraona i protiv svega doma njegova, **23** a nas je odande izveo
da nas dovede i dade nam zemlju koju je zakletvom obećao
ocima našim. **24** I naredio nam je Jahve da sve ove naredbe
vršimo u strahopoštovanju prema Jahvi, Bogu svome, da bismo
uvijek bili sretni i da živimo kao što je to danas.' **25** Naša će,
dakle, pravednost biti: držati i vršiti sve ove zapovijedi pred
Jahvom, Bogom našim, kako nam je naredio.

7 Kad te Jahve, Bog tvoj, uvede u zemlju u koju ideš da je
zaposjedneš i kad ispred tebe otjera mnoge narode: Hetite,
Girgašane, Amorejce, Kanaance, Perižane, Hivijce i Jebusejce
- sedam naroda brojnijih i jačih od tebe - **2** te kad ih Jahve,
Bog tvoj, preda tebi i ti ih poraziš, udari ih prokletstvom; nemoj
sklapati s njima saveza niti im iskazuj milosti. **3** Ne sklapaj

ženidbe s njima, ne udavaj svoje kćeri za njihova sina niti ženi svoga sina njihovom kćeri; 4 jer bi ona odvratila od mene sina tvoga; drugim bi bogovima on služio; Jahve bi se razgnjevio protiv vas i brzo bi te istrijebio. 5 Nego ovako učinite prema njima: porušite njihove žrtvenike, porazbijajte njihove stupove, njihove ašere počupajte a njihove kumire spalite. 6 TÓa ti si narod posvećen Jahvi, Bogu svome; tebe je Jahve, Bog tvoj, izabrao da među svim narodima koji su na zemlji budeš njegov predragi vlastiti narod. 7 Nije vas Jahve odabrao i prihvatio zato što biste vi bili brojniji od svih naroda - vi ste zapravo najmanji - 8 nego zato što vas Jahve ljubi i drži zakletvu kojom se zakleo vašim ocima. Stoga vas je Jahve izveo jakom rukom i oslobodio vas iz kuće ropstva, ispod vlasti faraona, kralja egipatskoga. 9 Zato znaj da je Jahve, Bog tvoj, pravi Bog, Bog vjeran, koji drži svoj Savez i milost svoju iskazuje do tisuću koljena onima koji ga ljube i drže njegove zapovijedi. 10 A onima koji ga mrze uzvraća izravno njima samima; uništava bez odgađanja onoga koji ga mrzi: uzvraća izravno njemu samomu. 11 Stoga drži zapovijedi, zakone i uredbe koje ti danas nalažem da ih vršiš. 12 A za nagradu - budeš li slušao ove naloge, držao ih te izvršavao - Jahve, Bog tvoj, držat će ti Savez svoj i milost za koje se zakleo tvojim ocima. 13 Ljubit će te, blagoslivljati i razmnažati; blagoslivljat će plod utrobe tvoje i rod zemlje tvoje: žito tvoje, vino tvoje, ulje tvoje, mlad krava tvojih i prirast stoke tvoje u zemlji za koju se zakleo ocima tvojim da će je tebi dati. 14 Bit ćeš blagoslovljen nad sve narode; neće u tebe biti ni neplodna ni neplodne, ni među tvojom čeljadi ni među stokom tvojom. 15 Jahve će od tebe maknuti svaku bolest; neće na te pustiti ni jedno od strašnih zala egipatskih za koja znaš nego će njima pritiskati one koji te mrze. 16 Uništavaj sve narode koje ti Jahve, Bog tvoj, bude predavao. Neka ih ne sažaljuje oko tvoje. Nemoj se klanjati njihovim kumirima, jer bi ti to bilo zamkom. 17 Možda ćeš u svome srcu reći: 'Oni su narodi brojniji od mene, kako ću ih onda protjerati?' 18 Ne boj ih se! Sjeti se što je Jahve, Bog tvoj, učinio faraonu i svemu Egiptu! 19 Pomisli na velike kušnje što si ih vidio na svoje oči; na one znakove i čudesa pa na jaku ruku i ispruženu mišicu kojima te Jahve, Bog tvoj, izveo. Tako će Jahve, Bog tvoj, učiniti sa svim narodima kojih se plašiš. 20 Povrh toga, među njih će Jahve, Bog tvoj, slati stršljene dok ne izginu koji bi preostali i sakrili se pred tobom. 21 Ne strepi, dakle, pred njima! TÓa Jahve, Bog tvoj, u sredini je tvojoj, Bog silan i strahovit. 22 Malo će pomalo Jahve, Bog tvoj, ispred tebe uništiti one narode; i nećeš ih moći ujedanput sve istrijebiti da se zvijeri ne bi protiv tebe razmnožile. 23 Ali Jahve, Bog tvoj, tebi će ih predati i među njih unositi stravu dok ne budu uništeni. 24 I njihove će kraljeve predati u tvoje ruke da zatreš ime njihovo pod nebom. Nijedan se neće održati pred tobom dok ih ne uništiš. 25 Likove njihovih kumira spali! Ne hlepi za srebrom i zlatom što je na njima; ne uzimlji ga da ne budeš njime zaveden; jer bi to bilo gadno Jahvi, Bogu tvome. 26 Ne unosi gnusobe u svoju kuću da ne budeš udaren prokletstvom kao i ona; duboko je prezri i grozi se od nje jer je prokleta.

8 Držite i vršite sve zapovijedi koje vam danas naređujem da biste živjeli i raznmožili se i da biste ušli i zaposjeli zemlju koju je Jahve pod zakletvom obećao ocima vašim. 2 Sjećaj se svega puta kojim te Jahve, Bog tvoj, vodio po pustinji ovih četrdeset godina da te ponizi, iskuša i dozna što ti je u srcu: hoćeš li držati zapovijedi njegove ili nećeš. 3 Ponižavao te i glađu morio, a onda te hranio manom - za koju nisi znao ni ti ni tvoji oci - da ti pokaže kako čovjek ne živi samo o kruhu nego da čovjek živi o svemu što izlazi iz usta Jahvinih. 4 Tvoja se odjeća na tebi nije izderala niti su ti noge oticale ovih četrdeset godina. 5 Priznaj onda u svome srcu da te Jahve, Bog tvoj, odgaja i popravlja, kao što čovjek odgaja sina svoga. 6 I drži zapovijedi Jahve, Boga svoga, hodeći putovima njegovim i bojeći se njega! 7 TÓa Jahve, Bog tvoj, vodi te u dobru zemlju: zemlju potoka i vrela, dubinskih voda što izviru u dolinama i bregovima; 8 zemlju pšenice i ječma, loze, smokava i šipaka, zemlju meda i maslina; 9 zemlju u kojoj nećeš sirotinjski jesti kruha i gdje ti ništa neće nedostajati; zemlju gdje kamenje ima željeza i gdje ćeš iz njezinih brdina vaditi mjed. 10 Do sita ćeš jesti i blagoslivljati Jahvu, Boga svoga, zbog dobre zemlje koju ti je dao. 11 Čuvaj se da ne zaboraviš Jahvu, Boga svoga, zanemarujući njegove zapovijedi, njegove uredbe i njegove zakone koje ti danas dajem. 12 I pošto se najedeš do sitosti, posagradiš lijepe kuće i u njima se nastaniš; 13 kad ti se krupna i sitna stoka namnoži; kad se nakupiš srebra i zlata i kada sve tvoje uznapreduje, 14 nemoj da se uznese srce tvoje i da zaboraviš Jahvu, Boga svoga, koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva; 15 koji te proveo kroz onu veliku i strašnu pustinju, kroz zemlju plamenih zmija i štipavaca, suhim i bezvodnim krajem; koji ti je izveo vodu iz stijene tvrde kao kremen; 16 koji te u pustinji hranio manom, nepoznatom tvojim ocima, da te ponizi i da te iskuša te da na kraju budeš sretan. 17 Ne reci tada u svome srcu: svojom sam moći i snagom svojih ruku sebi namakao ovo bogatstvo. 18 Sjeti se Jahve, Boga svoga! TÓa on ti je dao snagu da stječeš bogatstvo da tako ispuni - kao što je danas - svoj Savez za koji se zakleo tvojim ocima. 19 Ako li zaboraviš Jahvu, Boga svoga, i pođeš za drugim bogovima te njima budeš iskazivao štovanje, njima se klanjao, kunem vam se danas da ćete zacijelo izginuti; 20 poput naroda koje će Jahve pogubiti pred vama, tako će i vas nestati jer niste poslušali glasa Jahve, Boga svoga.

9 Slušaj, Izraele! Danas prelaziš preko Jordana da sebi podvrgneš narode i veće i brojnije nego što si ti; velike gradove, s utvrdama do nebesa; 2 narod velik i gorostasan poput Anakovaca, koje već poznaješ i o kojima si slušao: 'Tko da odoli Anakovcima?' 3 Znaj dakle danas da Jahve, Bog tvoj, ide pred tobom. On je vatra što proždire; on će ih oboriti, tebi ih podvrgnuti. A ti ćeš ih onda rastjerati i ubrzo pobiti, kako ti je Jahve i rekao. 4 Pošto ih otjera ispred tebe Jahve, Bog tvoj, nemoj reći u srcu svome: 'Jahve me uveo da zaposjednem ovu zemlju zbog moje pravednosti.' Naprotiv, zbog opačina onih naroda Jahve ih tjera ispred tebe. 5 Ne ideš ti da zaposjedneš njihovu zemlju zbog svoje pravednosti i čestitosti svoga srca, nego zato što Jahve, Bog tvoj, zbog opačine onih naroda tjera njih ispred tebe da tako održi riječ kojom se zakleo tvojim ocima: Abrahamu, Izaku i Jakovu. 6 Znaj, dakle, da ti Jahve, Bog tvoj,

ne daje ovu dobru zemlju u posjed zbog tvoje pravednosti,
jer si ti narod tvrde šije! 7 Sjećaj se i ne zaboravljaj kako si
u pustinji ljutio Jahvu, Boga svoga. Od dana kad ste izašli iz
zemlje egipatske do dolaska na ovo mjesto, Jahvi ste se opirali.
8 Na Horebu ste rasrdili Jahvu i Jahve je na vas tako planuo da
vas je htio uništiti. 9 Popeo sam se na brdo da primim kamene
ploče, ploče Saveza što ga s vama sklopi Jahve. Na brdu sam
ostao četrdeset dana i četrdeset noći: niti sam jeo kruha niti pio
vode. 10 I dade mi Jahve dvije kamene ploče, ispisane prstom
Božjim, na kojima bijahu sve riječi što vam ih je Jahve isred
ognja na brdu rekao na dan zbora. 11 Kad je prošlo četrdeset
dana i četrdeset noći, Jahve mi dade dvije kamene ploče - ploče
Saveza. 12 I reče mi Jahve: 'Ustaj! Žurno siđi odavde, jer se
pokvario narod tvoj koji si izveo iz Egipta. Brzo su zašli s puta
koji sam im označio: već su sebi napravili livenog kumira.' 13
Još mi reče Jahve: 'Promatrao sam taj narod. Zbilja je to narod
tvrde šije! 14 Pusti me da ih uništim i njihovo ime izbrišem pod
nebesima, a od tebe da učinim narod i jači i brojniji nego što
je ovaj!' 15 Okrenuh se i siđoh niz brdo, a brdo svejednako
plamtjelo u ognju. Dvije ploče Saveza bijahu mi u rukama. 16
Pogledah: zbilja ste sagriješili protiv Jahve, Boga svoga. Salili
ste sebi tele od kovine. Tako ste brzo zašli s puta što vam ga
Jahve bijaše označio. 17 Pograbih dvije ploče te ih bacih od
sebe objema rukama - razbih ploče pred vašim očima. 18 Onda
se ničice bacih pred Jahvu. Četrdeset dana i četrdeset noći -
kao i prije - niti sam jeo kruha niti pio vode zbog svih grijeha koje
ste počinili radeći zlo u očima Jahve i srdeći ga. 19 Jer se bojah
srdžbe i gnjeva kojim je Jahve usplamtio na vas da vas zatre.
Ali me i tada Jahve usliša. 20 I na Arona se Jahve silno rasrdio,
htio ga uništiti. Tada se zauzeh i za Arona. 21 Vaš grijeh, tele
što bijaste načinili, uzeh i sažegoh ga u vatri. U prah ga satrh i
prah mu bacih u potok što teče s brda. 22 Kod Tabere, kod
Mase i Kibrot Hataave srdili ste Jahvu. 23 Kad vas je Jahve slao
od Kadeš Barnee govoreći: 'Idite gore i uzmite zemlju koju sam
vam dao', pobunili ste se protiv riječi Jahve, Boga svoga; u nj se
niste pouzdavali niti ste slušali njegov glas. 24 Nepokorni bijaste
Jahvi otkad vas poznajem. 25 Zato sam pao ničice i ležao pred
Jahvom četrdeset dana i četrdeset noći, jer Jahve bijaše rekao
da će vas uništiti. 26 Jahvu sam molio i rekao: 'Gospodine moj,
Jahve! Ne uništavaj naroda svoga, baštine svoje koju si izbavio
u svojoj veličajnosti i svojom moćnom rukom izveo iz Egipta. 27
Sjeti se slugu svojih: Abrahama, Izaka i Jakova, a ne obaziri se
na tvrdokornost ovoga naroda, na njegovu opačinu, na grijeh
njegov, 28 da se ne rekne u zemlji iz koje si nas izbavio: Jahve
ih nije mogao uvesti u zemlju koju im je obećao, ili ih je mrzio
pa ih je zato odveo da ih pomori u pustinji. 29 A oni su tvoj
narod, tvoja baština, oni koje si izveo svojom velikom moći i
ispruženom mišicom.'

10 U to vrijeme Jahve mi reče: 'Iskleši dvije kamene ploče
kao i prijašnje pa se popni k meni na brdo; a napravi i
drveni kovčeg. 2 Na ploče ću napisati riječi koje su bile na
prvim pločama što si ih razbio. A onda ih položi u kovčeg.' 3
Načinih kovčeg od bagremovine, isklesah dvije kamene ploče
kao što bijahu prve, pa se, s dvjema pločama u ruci, popeh na
brdo. 4 I napisa na te ploče, kao i prije, Deset riječi koje vam
je Jahve rekao na brdu, isred ognja, na dan zbora. Onda ih
Jahve dade meni. 5 Okrenuh se i siđoh s brda. Položih ploče u
kovčeg koji bijah napravio. I stadoše ondje, kako mi je Jahve
naredio. 6 Od Beerota sinova Jaakanovih odoše Izraelci u
Moseru. Ondje umrije Aron i ondje bi pokopan. Svećenikom
mjesto njega postade njegov sin Eleazar. 7 Odande odoše u
Gudgodu; iz Gudgode u Jotbatu, u kraj bogat potocima. 8 U to
vrijeme odvoji Jahve pleme Levijevo da nosi Kovčeg saveza
Jahvina; da pred Jahvom stoji u njegovoj službi te da u njegovo
ime blagoslivlja, kako radi i danas. 9 Stoga Levi nema udjela ni
baštine sa svojom braćom: Jahve je njegova baština, kako mu
je Jahve, Bog tvoj, i rekao. 10 Na brdu sam ostao, kao i prvi put,
četrdeset dana i četrdeset noći. I usliša me Jahve i taj put; nije
htio da te uništi, 11 nego mi Jahve reče: 'Ustaj! Idi pred ovim
narodom da uđu i zaposjednu zemlju za koju sam se zakleo
njihovim ocima da ću im je dati.' 12 Dakle, Izraele, što od tebe
traži Jahve, Bog tvoj? Samo to da se bojiš Jahve, Boga svoga;
da po svim putovima njegovim hodiš; da ga ljubiš i služiš Jahvi,
Bogu svome, svim srcem svojim i svom dušom svojom; 13 da
držiš Jahvine zapovijedi i njegove zakone što ti ih danas za tvoje
dobro dajem. 14 Evo, Jahvi, Bogu tvome, pripada nebo i nebo
nad nebesima, zemlja i sve što je na njoj. 15 Ali Jahvi samo
vaši oci omilješe i poslije njih izabrao je vas, potomke njihove,
između svih naroda, kako je i danas. 16 Srce svoje obrežite; šiju
više ne ukrućujte! 17 Jer Jahve, Bog vaš, Bog je nad bogovima,
Gospodar nad gospodarima, Bog velik, jak i strašan, koji nije
pristran i ne da se podmititi; 18 daje pravdu siroti i udovici; ljubi
pridošlicu, daje mu hranu i odjeću. 19 Ljubite i vi pridošlicu, jer
ste i sami bili pridošlice u zemlji egipatskoj. 20 Boj se Jahve,
Boga svojeg; njemu služi; uza nj se priljubi; njegovim imenom
priseži. 21 On je tvoja slava, Bog tvoj, koji je radi tebe učinio
velika i čudesna djela što su ih vidjele tvoje oči. 22 Tvojih otaca,
kad su se spustili u Egipat, bješe samo sedamdeset, a sad je
Jahve, Bog tvoj, učinio te vas ima kao zvijezda na nebu.

11 Ljubi, dakle, Jahvu, Boga svoga, i vrši u sve dane njegove
naredbe, njegove zakone, uredbe i zapovijedi. 2 Vi, a
ne vaši sinovi, koji nisu ni upoznali ni vidjeli pouke Jahve,
Boga vašega, danas ste se osvjedočili o njegovoj veličajnosti,
o njegovoj moćnoj ruci, ispruženoj mišici, 3 o znamenjima
njegovima i o djelima što ih učini usred Egipta na faraonu,
kralju egipatskom, i na svoj zemlji njegovoj; 4 što je učinio
egipatskoj vojsci, njihovim konjima i kolima; kako ih je preplavio
vodama Crvenog mora kad su vas progonili i kako ih je zatro
do današnjeg dana; 5 što je za vas radio u pustinji dok ne
stigoste do ovoga mjesta; 6 što je učinio s Datanom i Abiramom,
sinovima Eliaba, Rubenova potomka, kad zemlja rastvori ralje
svoje te ih proguta sred svega Izraela, njih i njihove obitelji,
njihove šatore i sve što imahu. 7 Vaše su oči vidjele sva ta
velika djela što ih je Jahve učinio. 8 Zato držite sve zapovijedi
što vam ih danas naređujem da budete jaki te uzmete u posjed
zemlju u koju idete da je osvojite; 9 napokon, da dugo živite u
zemlji za koju se zakleo Jahve ocima vašim da će je dati njima i
njihovu potomstvu - zemlju kojom teče med i mlijeko. 10 Jer

zemlja u koju ideš da je zaposjedneš nije kao zemlja egipatska
iz koje ste izašli, gdje si, posijavši sjeme, morao svoj usjev
svojom nogom natapati kao što se natapa povrtnjak. 11 Zemlja
u koju idete da je zaposjednete zemlja je bregova i dolova i
natapa je dažd nebeski; 12 zemlja nad kojom Jahve, Bog tvoj,
bdi; na kojoj oči Jahve, Boga tvoga, uvijek počivaju, od početka
do svršetka godine. 13 Zato, ako doista poslušate zapovijedi
koje vam danas izdajem i budete ljubili Jahvu, Boga svoga, i
služili mu svim srcem svojim i svom dušom svojom, 14 davat ću
vašoj zemlji kišu u pravo vrijeme: u jesen i u proljeće, i moći ćeš
sabirati svoje žito, svoje vino i svoje ulje; 15 travu ću davati po
tvome polju tvome blagu. Tako ćeš jesti i biti sit. 16 Pazite da se
vaše srce ne zavede, da ne pođete stranputicom, da drugim
bogovima ne iskazujete štovanje i da im se ne klanjate. 17 Jer
tada bi na vas Jahve usplamtio gnjevom: nebesa bi zatvorio;
kiše ne bi bilo; zemlja ne bi davala roda i vas bi brzo nestalo
s te dobre zemlje koju vam Jahve daje. 18 Utisnite ove moje
riječi u svoje srce i svoju dušu; kao znak ih privežite na svoju
ruku; neka vam budu kao zapis među očima! 19 Poučite u njima
svoje sinove; izgovarajte ih kad sjedite u svojoj kući i kad idete
putem; kad liježete i kad ustajete. 20 Ispišite ih na dovratnike
svoje kuće i na svoja vrata 21 da vaši dani i dani vaših sinova u
zemlji za koju se Jahve zakleo vašim ocima da će im je dati
- budu brojni kao dani nebesa nad zemljom. 22 Ako budete
vjerno držali sve ove zapovijedi koje vam naređujem, vršili ih i
ljubili Jahvu, Boga svoga, hodili svim njegovim putovima i čvrsto
se priljubili uz njega, 23 Jahve će ispred vas protjerati sve te
narode i vi ćete s posjeda odagnati narode brojnije i jače od
sebe. 24 Svako mjesto na koje stupi vaša noga bit će vaše;
od pustinje i Libanona, od Rijeke, rijeke Eufrata, do Zapadnog
mora sterat će se vaše područje. 25 Nitko se neće održati pred
vama; strah i trepet raširit će Jahve, Bog vaš, po svoj zemlji
u koju stupite, kako vam je rekao. 26 Gledajte! Nudim vam
danas blagoslov i prokletstvo: 27 blagoslov, budete li slušali
zapovijedi Jahve, Boga svoga, koje vam danas dajem; 28 a
prokletstvo, ne budete li slušali zapovijedi Jahve, Boga svoga,
nego sađete s puta koji vam danas određujem te pođete za
drugim bogovima kojih niste poznavali. 29 Kada te Jahve, Bog
tvoj, uvede u zemlju u koju ideš da je zaposjedneš, tada nad
gorom Gerizimom izreci blagoslov, a prokletstvo nad gorom
Ebalom. 30 Te se gore izdižu, kako znate, s onu stranu Jordana,
za putom prema zapadu, u zemlji Kanaanaca, koji žive u Arabi,
nasuprot Gilgalu, uz Hrast More. 31 Eto ćete prijeći preko
Jordana da zaposjednete zemlju koju vam daje Jahve, Bog vaš.
Zaposjednite je i nastanite se u njoj. 32 Ali držite i vršite sve
zakone i uredbe koje vam danas izlažem.

12 Ovo su zakoni i uredbe što vam ih valja držati i vršiti u
zemlji koju vam Jahve, Bog otaca vaših, daje u posjed za
sve dane što budete živjeli na zemlji. 2 Sravnite sa zemljom
sva mjesta na kojima su narodi koje ćete protjerati iskazivali
štovanje svojim bogovima, nalazila se ona na visokim brdima,
na humovima ili pod kakvim zelenim drvetom. 3 Porušite njihove
žrtvenike, porazbijajte njihove stupove, spalite im ašere; smrvite
kipove njihovih bogova, zatrite im imena s onih mjesta. 4 Jahvi,
Bogu svome, nemojte onako iskazivati štovanje. 5 Jahvu, Boga
svoga, tražite jedino na mjestu koje je on odabrao, sred svih
vaših plemena, da ondje stavi svoje ime i da ondje prebiva; 6
onamo donosite svoje paljenice i svoje klanice, svoje desetine
i darove svojih ruku, svoje zavjetne i dragovoljne prinose i
prvine od svoga krupnoga i sitnoga blaga. 7 Blagujte ondje,
vi i vaše obitelji, u nazočnosti Jahve, Boga svoga; veselite se
svime što su vaše ruke namaknule i što vam je Jahve, Bog vaš,
blagoslovom udijelio. 8 Nemojte raditi čak ni kako radimo ovdje
danas - svatko što se njemu čini dobro - 9 jer još niste stigli u
Počivalište, u baštinu koju ti daje Jahve, Bog tvoj. 10 Ali kad
prijeđete preko Jordana i nastanite se u zemlji koju vam Jahve,
Bog vaš, daje u baštinu, kad vas smiri od svih neprijatelja koji
budu oko vas te budete živjeli bez straha, 11 onda ćete donositi
sve što vam naređujem: svoje paljenice, svoje klanice, svoje
desetine, darove svojih ruku i sve svoje izabrane zavjetnice
koje budete zavjetovali Jahvi - na mjesto koje Jahve, Bog vaš,
odabere da ondje nastani svoje ime. 12 Veselite se tada pred
Jahvom, Bogom svojim, vi, vaši sinovi i kćeri, vaše sluge i
sluškinje i levit koji bude u vašim gradovima, jer on nema s
vama udjela ni baštine. 13 Pazi da ne prinosiš svojih žrtava
paljenica na bilo kojem mjestu što ga zamijetiš, 14 nego samo
na mjestu što ga odabere Jahve, u jednome od tvojih plemena.
Tu prinosi svoje paljenice i tu obavljaj sve što ti naređujem. 15
Ali svaki put kad ti srce zaželi, možeš zaklati i jesti mesa u svim
svojim gradovima, prema blagoslovu koji ti Jahve, Bog tvoj,
bude davao. I nečist i čist može ga jesti, kao da je od srne ili
jelena. 16 Ali krvi nemojte blagovati; istočite je na zemlju kao
vodu. 17 Po svojim gradovima nemojte jesti desetine svoga
žita, svoga vina, svoga ulja ni prvine svoga krupnog ili sitnog
blaga; niti išta od svojih zavjetovanih i od svojih dragovoljnih
prinosa, ni od prinosa svojih ruku, 18 nego ćeš to blagovati
pred Jahvom, Bogom svojim, u mjestu koje Jahve, Bog tvoj,
odabere, ti, tvoj sin, tvoja kći, tvoj sluga, tvoja sluškinja i levit
koji bude u tvojim gradovima. Proveseli se u nazočnosti Jahve,
Boga svoga, svime što ti ruka namakne. 19 Pazi da nikad ne
zaboraviš levita dok si na svojoj zemlji. 20 Kad ti Jahve, Bog
tvoj, proširi tvoje područje, kao što ti je rekao, i ti rekneš: 'Ja
bih jeo mesa' - jer želiš jesti mesa - možeš ga jesti koliko ti
duša želi. 21 Bude li mjesto koje Jahve, Bog tvoj, odabere da u
njemu svoje ime smjesti daleko od tebe, onda možeš zaklati
bilo što od svoje krupne ili sitne stoke što ti je Jahve dadne -
kako sam ti već naredio - te jesti u bilo kojem svome gradu
koliko ti duša želi. 22 Jedi ga ipak onako kako se jede srna ili
jelen: neka ga jedu zajedno čisti i nečisti. 23 Samo, pazi da ne
jedeš krvi! Ta krv je život. Ne smiješ jesti život s mesom. 24 Ne
blaguj je; istoči je na zemlju kao vodu. 25 Ne smiješ je jesti, da
bude dobro i tebi i tvojim sinovima poslije tebe kad činiš što je
pravo u očima Jahvinim. 26 Ali svoje posvećene prinose i svoje
zavjetne prinose uzmi i nosi na mjesto koje Jahve odabere.
27 Tu prinesi svoje paljenice, meso i krv, na žrtveniku Jahve,
Boga svoga. Ali krv od svojih klanica istoči na žrtvenik Jahve,
Boga svoga, a meso pojedi. 28 Drži i vrši sve ove naredbe što ti
ih propisujem, da bude dobro zauvijek tebi i tvojim sinovima
poslije tebe kad činiš što je dobro i pravedno u očima Jahve,

Boga svoga. 29 A kad Jahve, Bog tvoj, istrijebi narode na koje
ideš da ih otjeraš s posjeda ispred sebe i kad ih otjeraš te se u
njihovoj zemlji nastaniš, 30 čuvaj se da ne padneš u zamku; ne
pođi za njima pošto budu uništeni ispred tebe. Ne istražuj o
njihovim bogovima i ne govori: 'Kako su oni narodi štovali svoje
bogove, tako ću i ja.' 31 Nemoj onako postupati prema Jahvi,
Bogu svome. TÓa Jahvi je zazorno i mrsko sve što su oni činili
svojim bogovima. Čak su svoje sinove i kćeri spaljivali u čast
svojim bogovima. 32 Sve što vam naređujem držite; tomu ništa
ne domeći i ništa ne oduzimaj.

13 Ako se u tvojoj sredini pojavi kakav prorok ili čovjek sa
snoviđenjima pa ti iznese kakvo znamenje ili čudo; 2 i
to se znamenje ili čudo o kojem ti je govorio ispuni i onda ti
on rekne: 'Pođimo sad za drugim bogovima kojih dosad ne
poznaješ i njima iskazujmo štovanje', 3 nemoj slušati riječi toga
proroka ni sne toga sanjača: tÓa to vas iskušava Jahve, Bog
vaš; hoće da dozna ljubite li zbilja Jahvu, Boga svoga, svim
srcem svojim i svom dušom svojom. 4 Idite samo za Jahvom,
Bogom svojim; njega se bojte; njegove zapovijedi vršite; njegov
glas slušajte; njemu štovanje iskazujte; uz njega se priljubite. 5
A onaj prorok ili sanjač neka se pogubi jer je poticao na otpad
od Jahve, Boga vašega, koji vas je izveo iz zemlje egipatske i
otkupio vas iz kuće ropstva. Onaj te htio zavesti s puta kojim ti
je Jahve, Bog tvoj, naredio da ideš. Tako treba da iskorijeniš zlo
iz svoje sredine. 6 Kad bi te brat tvoj, sin majke tvoje, ili sin tvoj
vlastiti, kći tvoja, žena u tvom naručju ili prijatelj tvoj koji ti je
kao i život, potajno zavodio govoreći: 'Hajde da iskazujemo
štovanje drugim bogovima', kojih ne poznaješ ni ti niti su ih
poznavali tvoji oci, 7 bogovima onih naroda što oko vas budu,
bilo tebi blizu bilo od tebe daleko, od jednoga kraja zemlje do
drugoga - 8 nemoj pristati niti ga slušaj! Neka ga tvoje oko ne
sažaljuje; ne štedi ga i ne sakrivaj ga 9 nego ga ubij! Neka se
najprije tvoja ruka digne na nj da ga usmrtiš, a onda ruka svega
naroda. 10 Zaspi ga kamenjem dok ne umre, jer je kušao da te
odvrati od Jahve, Boga tvoga, koji te izvede iz zemlje egipatske,
iz kuće ropstva. 11 Sav će se Izrael, kad to čuje, napuniti
strahom te više neće počinjati takva zla u tvojoj sredini. 12 Ako
u kojem tvome gradu što ti ga Jahve, Bog tvoj, dadne da se u
njemu nastaniš, čuješ gdje govore: 13 'Pojavile se ništarije iz
tvoje sredine i zavedoše žitelje svoga grada kazujući: Hajde da
služimo drugim bogovima! - kojih vi inače ne poznajete - 14 tada
dobro istraži, raspitaj se i temeljito izvidi. Bude li istina i doista
se ta grozota učinila u tvojoj sredini, 15 onda posijeci oštrim
mačem stanovništvo toga grada, izvrši nad njim kleto uništenje i
nad svime što bude u njemu. 16 Snesi onda sav plijen nasred
trga te spali grad sa svim plijenom kao paljenicu Jahvi, Bogu
svome. Neka zauvijek ostane ruševina i neka se više nikada ne
sazida. 17 Od onoga što je bilo prokletstvom udareno neka ništa
ne prione za tvoju ruku, da Jahve odustane od žestine svoga
gnjeva; da ti iskaže milosrđe, smiluje ti se i razmnoži te, kako se
zakleo tvojim ocima 18 ako ti budeš slušao glas Jahve, Boga
svoga, držeći sve njegove zapovijedi koje ti danas naređujem i
vršeći što je pravo u očima Jahve, Boga tvoga.

14 Vi ste sinovi Jahve, Boga svoga. Nemojte na sebi praviti
ureza ni podstriga na čelu za pokojnikom. 2 TÓa ti si
narod posvećen Jahvi, Bogu svome; Jahve je odabrao tebe
između svih naroda na zemlji da budeš njegov narod, njegova
predraga svojina. 3 Ništa odvratno nemojte jesti. 4 Ovo su
životinje koje možete jesti: vol, ovca, koza, 5 jelen, srna, srndać,
kozorog, antilopa, bivol i divokoza; 6 možete jesti svaku životinju
koja ima razdvojene papke - nadvoje posve razdvojene - i koja
preživa. 7 Samo od preživača ili od životinja s razdvojenim
čaporcima ne možete jesti ove: devu, arnebeta i svisca. Te,
naime, iako preživaju, nemaju razdvojenih papaka; neka su
za vas nečiste. 8 A svinja, premda ima papke razdvojene, ne
preživa: neka je za vas nečista. Njezina mesa nemojte jesti
niti se njezina strva doticati. 9 A od svega što u vodi živi ovo
možete jesti: što god ima ljuske i peraje, možete jesti. 10 A
što nema ljusaka i peraja, ne smijete jesti. To neka je za vas
nečisto. 11 Svaku čistu pticu možete jesti. 12 Ali ovih ne smijete
jesti: orla strvinara i jastreba, 13 tetrijeba, sokola bilo koje vrste;
14 gavrana bilo koje vrste; 15 noja, kopca, galeba ni kraguja bilo
koje vrste; 16 sove, jejine i labuda; 17 pelikana, bijelog strvinara
i gnjurca; 18 rode, čaplje bilo koje vrste; pupavca i šišmiša. 19
Svi krilati kukci neka su za vas nečisti - ne smijete ih jesti. 20
Sve krilato čisto možete jesti. 21 Ne smijete jesti ništa što crkne.
Daj to pridošlici koji boravi u tvojim gradovima neka jede ili pak
prodaj tuđincu. Jer ti si narod posvećen Jahvi, Bogu svome. Ne
kuhaj kozleta u mlijeku njegove majke! 22 Odvajaj desetinu
dohotka svake godine od svega što tvoj usjev u polju donese.
23 A onda blaguj desetine svoga žita, svoga vina, svoga ulja
i prvine svoje krupne i sitne stoke u nazočnosti Jahve, Boga
svoga, na mjestu koje on odabere da svoje ime ondje nastani;
da se tako naučiš zauvijek bojati se Jahve, Boga svoga. 24
Bude li ti put predug te ne mogneš donijeti desetine - jer je
mjesto što ga Jahve odabere da u njemu nastani svoje ime
previše daleko od tebe - tada, kad te Jahve, Bog tvoj, blagoslovi,
25 prodaj to za novac, uzmi novac u ruku pa idi u mjesto što ga
odabere Jahve, Bog tvoj. 26 Ondje za novac kupi što želiš:
goveče, sitno živinče, vino ili opojno piće - što god ti duša zaželi.
Ondje u nazočnosti Jahve, Boga svoga, blaguj i veseli se ti i tvoji
ukućani. 27 Ne zanemaruj levita koji bude u tvojim gradovima,
jer on nema udjela ni baštine s tobom. 28 Na kraju svake treće
godine iznesi svu desetinu svoga prihoda od te godine i položi
je na svoja vrata. 29 Pa neka dođe levit - jer nema udjela ni
baštine s tobom - došljak, sirota i udovica koji budu živjeli u
tvom gradu i neka jedu i neka se nasite. Tako će te blagoslivljati
Jahve, Bog tvoj, u svim poslovima što ih tvoja ruka poduzme.

15 Na završetku sedme godine opraštaj dugove. 2 Ovako
neka bude opraštanje: neka svatko oprosti dužniku svoje
potraživanje; neka ne utjeruje duga od svoga bližnjega ni od
svoga brata kad se jednom proglasi Jahvino otpuštanje dugova.
3 Možeš tražiti od tuđina, ali ono što se tvoga nađe kod tvoga
brata treba da otpustiš, 4 da ne bude siromaha kod tebe. TÓa
Jahve će te obilno blagoslivljati u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj,
daje u baštinu da je zaposjedneš, 5 samo ako budeš dobro
slušao glas Jahve, Boga svoga, držeći i vršeći sve ove zapovijedi
što ti ih danas naređujem. 6 Jahve, Bog tvoj, blagoslivljat će te

kako ti je obećao te ćeš moći zajmove davati mnogim narodima,
a sam ih nećeš morati uzimati; i nad mnogim ćeš narodima
vladati, dok oni nad tobom neće gospodariti. 7 Nađe li se kod
tebe kakav siromah, netko od tvoje braće u kojem god gradu
u zemlji što ti je Jahve, Bog tvoj, dadne, ne budi tvrda srca
niti zatvaraj svoje ruke prema svome siromašnome bratu, 8
nego mu širom rastvori svoju ruku i spremno mu daj što mu
nedostaje. 9 Čuvaj se da ti se u srcu ne porodi opaka misao
te rekneš: 'Sedma se godina, godina otpuštanja dugova, već
približuje' - i da prijekim okom pogledaš svoga siromašnog brata
i ništa mu ne dadneš. On bi zazvao Jahvu protiv tebe i grijeh bi
bio na tebi. 10 Daj mu rado, a ne da ti srce bude zlovoljno kad
mu daješ, jer će te zbog toga blagoslivljati Jahve, Bog tvoj, u
svakom poslu tvome i u svakom pothvatu ruku tvojih. 11 Kako
siromaha nikad neće nestati iz zemlje, zapovijedam ti: širom
otvaraj svoju ruku svome bratu, svome siromahu i potrebitu
u zemlji svojoj. 12 Ako se tebi proda brat tvoj - Hebrejac ili
Hebrejka - neka ti služi šest godina, a sedme ga godine otpusti
od sebe slobodna. 13 Kad ga slobodna od sebe otpustiš, ne
šalji ga praznih ruku. 14 Daruj ga čime između stoke svoje, s
gumna svoga i iz badnja svoga; čime te već Jahve, Bog tvoj,
blagoslovio, od toga i njemu daj. 15 Sjećaj se kako si bio rob u
zemlji egipatskoj i kako te Jahve, Bog tvoj, otkupio. Zato ti ovo
zapovijedam danas. 16 Ali ako ti on kaže: 'Neću da odlazim od
tebe', jer voli tebe i dom tvoj i jer mu je kod tebe bilo dobro -
17 uzmi tada šilo i probuši mu uho na vratima, i neka ti bude
robom zauvijek! Tako isto učini i sa svojom sluškinjom. 18 Kad
ga budeš otpuštao od sebe slobodna, neka ti ne bude teško, jer
je zavrijedio dvostruku najamničku plaću za šest godina što ti
je služio. Zato će te Jahve, Bog tvoj, blagosloviti u svemu što
budeš radio. 19 Sve muške prvine što ih omladi tvoja krupna
i sitna stoka posveti Jahvi, Bogu svome! Stoga vola prvenca
nemoj uprezati niti strići prvenca od svoje sitne stoke. 20 Blaguj
ga ti i tvoj dom svake godine u nazočnosti Jahve, Boga svoga, u
mjestu što ga odabere Jahve. 21 Ali ako bi imali kakvu manu,
ako bi bili hromi ili slijepi ili imali kakvu god ružnu manu, nemoj
ih žrtvovati Jahvi, Bogu svomu! 22 Pojedi ih u svojoj kući. I
nečist i čist mogu ih jesti, kao srnu i jelena. 23 Jedino krvi
njihove ne smiješ jesti! Istoči je na zemlju kao vodu.

16 Drži mjesec Abib i slavi Pashu u čast Jahvi, Bogu svome,
jer te Jahve, Bog tvoj, u mjesecu Abibu izveo noću iz
Egipta. 2 Kao pashu u čast Jahvi, Bogu svome, žrtvuj ovce i
goveda u mjestu koje Jahve odabere da u njemu nastani ime
svoje. 3 Ništa ukvasano nemoj s njome jesti; nego sedam dana
jedi beskvasan kruh - kruh nevoljnički - budući da si u žurbi
izišao iz zemlje egipatske: da se svega svog vijeka sjećaš dana
kad si izišao iz zemlje egipatske. 4 Neka se sedam dana u
tebe ne vidi kvasac na svemu tvome području i ništa od mesa
žrtve što je zakolješ navečer prvoga dana ne smije ostati preko
noći do jutra. 5 Nije ti dopušteno žrtvovati pashu u bilo kojem
gradu što ti ga dadne Jahve, Bog tvoj, 6 nego u mjestu koje
odabere Jahve, Bog tvoj, da ondje nastani ime svoje; samo tu
žrtvuj pashu u predvečerje, o zalasku sunca, jer u to si vrijeme
izišao iz Egipta. 7 Skuhaj je i pojedi na mjestu koje odabere
Jahve, Bog tvoj. Ujutro se onda okreni i zaputi svojim šatorima.
8 Šest dana jedi beskvasan kruh, a sedmoga dana neka bude
svečani zbor u čast Jahvi, Bogu tvome. Posla nikakva ne radi! 9
Nabroj sedam tjedana; a tih sedam tjedana uzmi brojiti kad srp
počne žeti klasje. 10 Tada drži Blagdan sedmica u čast Jahvi,
Bogu svome, prinoseći dragovoljni prinos iz svoje ruke, kako te
već Jahve, Bog tvoj, bude blagoslovio. 11 I proveseli se tada u
nazočnosti Jahve, Boga svoga - na mjestu što ga Jahve, Bog
tvoj, odabere da ondje nastani ime svoje - ti, sin tvoj i kći tvoja,
sluga tvoj i sluškinja tvoja, levit koji bude u tvome gradu, došljak,
sirota i udovica što budu kod tebe. 12 Sjećaj se da si i sam bio
rob u Egiptu. Zato drži i vrši ove uredbe. 13 Blagdan sjenica
slavi sedam dana pošto pokupiš plodove sa svoga gumna i iz
svoga badnja. 14 Proveseli se na svoj blagdan ti, sin tvoj, kći
tvoja, sluga tvoj, sluškinja tvoja, levit i došljak, sirota i udovica
što se nađe u tvome gradu. 15 Svetkuj u čast Jahvi, Bogu
svome, sedam dana na mjestu koje odabere Jahve, jer će te
Jahve, Bog tvoj, blagoslovom obasipati u svim tvojim žetvama,
u svakom poslu ruku tvojih, da budeš potpuno veseo. 16 Triput
u godini neka se pokažu svi tvoji muškarci pred Jahvom, Bogom
tvojim, na mjestu koje on odabere: na Blagdan beskvasnog
kruha, na Blagdan sedmica i na Blagdan sjenica. Ali neka nitko
ne dođe pred Jahvu praznih ruku, 17 nego neka svatko prinese
što može, prema blagoslovu koji ti je udijelio Jahve, Bog tvoj. 18
U svakom gradu koji ti dade Jahve, Bog tvoj, postavi suce i
nadglednike za svoja plemena da narodom pravedno upravljaju.
19 Ne iskrivljuj pravde; ne budi pristran; ne primaj mita, jer mito
zasljepljuje oči mudrih, a ugrožava stvar pravednih. 20 Teži za
samom pravdom, da dugo živiš i zaposjedneš zemlju koju ti
Jahve, Bog tvoj, daje. 21 Ne postavljaj ašere ni od kakva drveta
oko žrtvenika Jahve, Boga svoga, koji podigneš; 22 i ne podiži
stupova, jer su na zazor Jahvi, Bogu tvome.

17 Ne žrtvuj Jahvi, Bogu svome, ni vola ni ovna koji bi na
sebi imao manu ili kakvo zlo, jer bi to bilo ružno pred
Jahvom, Bogom tvojim. 2 Ako se u tvojoj sredini - u bilo kojem
tvojem gradu što ti ga dade Jahve, Bog tvoj - nađe čovjek ili
žena da učini što je zlo u očima Jahve, Boga tvoga, i krši njegov
Savez: 3 otišavši da iskazuje štovanje drugim bogovima te se
pokloni njima, suncu, mjesecu ili bilo čemu od nebeske vojske, a
što sam ja zabranio, 4 i tebi se to javi i ti to čuješ, onda pomno
istraži; i bude li istina i doista se ta grozota učinila u Izraelu, 5
onda toga čovjeka ili tu ženu koji učiniše takvu opačinu izvedi
na gradska vrata te ih kamenuj da poginu. 6 Na smrt osuđeni
neka se pogubi na iskaz dvojice ili trojice svjedoka. Na riječ
jednoga svjedoka ne smije se pogubiti. 7 Neka najprije svjedoci
dignu ruku na nj da ga smaknu, a poslije toga neka je digne
sav narod. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine. 8 Bude li
ti preteško štogod rasuditi: ubojstvo, sukob o pravima, kakvu
ozljedu ili svađu u tvome gradu, tada ustani i pođi u mjesto što
ga odabere Jahve, Bog tvoj. 9 Obrati se svećenicima, levitima i
sucu koji bude za ono vrijeme. Njih pitaj, oni će ti rasuditi. 10 I
učini onako kako ti budu kazali u mjestu koje Jahve odabere.
Pazi: sve učini kako te upute. 11 Uradi prema uputi koju ti
dadnu i prema presudi koju donesu. Od presude koju ti kažu ne
odstupaj ni desno ni lijevo. 12 Ako bi se tko drsko odupro i ne

bi poslušao ni svećenika koji ondje stoji da služi Jahvi, Bogu
tvome, ni suca, neka se taj čovjek pogubi. Tako ćeš iskorijeniti
zlo iz Izraela, 13 a sav će se narod, kad sazna, bojati i više se
neće drsko odupirati. 14 Kad stigneš u zemlju koju ti Jahve,
Bog tvoj, daje; kad je zaposjedneš i u njoj se nastaniš, pa onda
kažeš: 'Želim da nad sobom postavim kralja, kako ga imaju svi
drugi narodi oko mene' - 15 tada ćeš onoga koga Jahve, Bog
tvoj, odabere, sebi postaviti za kralja. Nekoga od svoje braće
postavi sebi za kralja, a ne smiješ postavljati nad sobom tuđina
koji ti nije brat. 16 Samo neka ne drži mnogo konja i ne šalje
naroda u Egipat da poveća broj konja. Jer vam je Jahve rekao:
'Ovim se putem nikada više ne vraćajte!' 17 I neka nema mnogo
žena da mu srce ne pođe stranputicom; i neka sebi ne gomila
srebra ni zlata! 18 A kad sjedne na kraljevsko prijestolje, neka
sebi na svitak prepiše ovaj Zakon od svećenika Levijevaca. 19
Neka ga drži uza se; neka ga čita sve vrijeme svoga života
da nauči bojati se Jahve, Boga svoga, držati sve riječi ovoga
Zakona i vršiti ove odredbe; 20 da se svojim srcem ne uzdigne
iznad svoje braće i da ne skrene od ove zapovijedi ni desno ni
lijevo, kako bi dugo kraljevao, on i sinovi njegovi, u Izraelu.

18 Svećenici Levijevci - sve pleme Levijevo - neka nemaju
udjela ni baštine s Izraelom; neka žive od žrtava paljenih
Jahvi i od njegove baštine. 2 Neka, dakle, nemaju baštine među
svojom braćom: Jahve je njihova baština, kako im je i rekao. 3
Ovo neka bude svećenička pristojba od naroda - od onih koji
žrtve prinose, bilo to goveče ili što od sitne stoke: svećeniku
treba dati pleće, vilice i želudac. 4 Davaj mu i prvine od svoga
žita, od svoga vina, od svoga ulja i prvine od vune svojih ovaca,
5 jer je njega odabrao Jahve, Bog tvoj, od svih tvojih plemena;
njega i njegove sinove, da zauvijek stoje pred Jahvom, Bogom
tvojim, te da obavljaju službu i blagoslivljaju u ime Jahve. 6
Ako bi koji levit što boravi u nekom tvome gradu, bilo gdje u
Izraelu, svom dušom zaželio da dođe u mjesto što ga Jahve
odabere, 7 može tu službovati u ime Jahve, Boga svoga, kao i
druga njegova braća Levijevci koji stoje ondje pred Jahvom.
8 Neka jede jednak dio kao i drugi, bez obzira na prodanu
očevinu. 9 Kad uđeš u zemlju koju ti daje Jahve, Bog tvoj,
nemoj se priučavati na odvratne čine onih naroda. 10 Neka se
kod tebe ne nađe nitko tko bi kroz oganj gonio svoga sina ili
svoju kćer; tko bi se bavio gatanjem, čaranjem, vračanjem i
čarobnjaštvom; 11 nitko tko bi bajao, zazivao duhove i duše
predaka ili se obraćao na pokojnike. 12 Jer tko god takvo što
čini gadi se Jahvi; zbog takvih odvratnosti njih i goni ispred tebe
Jahve, Bog tvoj. 13 Budi posve vjeran Jahvi, Bogu svome. 14
Narodi koje ćeš naskoro otjerati s posjeda slušaju vračare i
gatare, ali tebi to Jahve, Bog tvoj, ne dopušta. 15 Proroka kao
što sam ja, iz tvoje sredine, od tvoje braće, podignut će ti Jahve,
Bog tvoj: njega slušajte! 16 Posve onako kako si i tražio od
Jahve, Boga svoga, na Horebu, na dan zbora, kada si govorio:
'Neću više da slušam glas Jahve, Boga svoga, niti želim više
gledati taj silni oganj da ne poginem!' 17 Nato mi reče Jahve:
'Pravo su rekli. 18 Podignut ću im proroka između njihove braće,
kao što si ti. Stavit ću svoje riječi u njegova usta da im kaže sve
što mu zapovjedim. 19 A ne bude li tko poslušao mojih riječi
što ih prorok bude govorio u moje ime, taj će odgovarati preda
mnom. 20 A prorok koji bi se usuđivao govoriti što u moje ime
što ja ne budem zapovjedio da govori i koji bi govorio u ime
drugih bogova, takav prorok neka se pogubi.' 21 Možda ćeš
reći u svome srcu: 'Kako ćemo raspoznati riječ koju Jahve nije
izrekao?' 22 Kad prorok govori u ime Jahve pa to ne bude i riječ
se ne ispuni, onda je to riječ koje Jahve nije kazao. U drskosti je
taj prorok govorio. Nemoj od njega strahovati.

19 Kad Jahve, Bog tvoj, istrijebi narode čiju zemlju tebi daje
te kad ih istjeraš i nastaniš se u njihovim gradovima i
domovima, 2 u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu,
odvoji tri grada. 3 Načini put onamo, a onda područje zemlje
koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu podijeli natroje, tako da
svaki ubojica može onamo uteći. 4 Ovo je slučaj u kojemu
ubojica može onamo pobjeći i spasiti svoj život: kad tko ubije
svoga bližnjega nehotice, a da ga prije nije mrzio; 5 primjerice,
kad ode sa svojim bližnjim u šumu da siječe drva, zamahne
sjekirom u ruci da obori drvo, gvožđe odleti s držalice i pogodi
njegova druga te on pogine: takav ubojica neka uteče u jedan
od tih gradova i spasit će život. 6 Inače bi krvni osvetnik,
progoneći u svom bijesu ubojicu - kad bi put bio predug - mogao
gonjenoga stići i pogubiti ga, iako taj nije zaslužio smrt budući
da ubijenoga nije otprije mrzio. 7 Stoga ti nalažem: tri grada
odvoji! 8 A kad Jahve, Bog tvoj, proširi tvoje područje, kao što
se zakleo ocima tvojim, i dadne ti svu zemlju koju je obećao
tvojim ocima, 9 budeš li držao i vršio sve ove zapovijedi što ti ih
danas nalažem i ljubio Jahvu, Boga svoga, te hodio njegovim
putovima sve vrijeme - onda ovim gradovima dodaj još tri grada:
10 tako se neće prolijevati nedužna krv u tvojoj zemlji koju ti
Jahve daje u baštinu i nećeš se krvlju okaljati. 11 Ali ako tko
mrzi svoga bližnjega i vreba ga, skoči na nj i ubije ga, a zatim
pobjegne u jedan od tih gradova, 12 onda neka starješine onoga
grada izvedu ubojicu i predaju ga u ruke krvnom osvetniku
da ga pogubi. 13 Neka ga oko tvoje ne sažaljuje! Tako ćeš u
Izraelu iskorijeniti prolijevanje nedužne krvi i bit ćeš sretan. 14
Nemoj pomicati susjedova međaša kojim su stari razmeđašili
tvoj posjed što ćeš ga naslijediti u zemlji koju ti Jahve, Bog
tvoj, daje u baštinu. 15 Neka ne ustaje jedan jedini svjedok
protiv čovjeka ni za koju krivnju i ni za kakav zločin. Kakav
god bio prekršaj, neka presuda počiva na iskazu dvojice ili
trojice svjedoka. 16 Ako kakav krivi svjedok ustane protiv koga
optužujući ga za pobunu, 17 onda obojica koja se parbe neka
stupe pred Jahvu, pred svećenika i suce koji budu vršili službu
u to vrijeme. 18 Neka suci provedu temeljitu istragu. Bude li
se pokazalo da je svjedok lažan i da je lažno svjedočio protiv
svoga brata, 19 učinite mu onako kako je on kanio svome bratu.
Iskorijeni zlo iz svoje sredine! 20 Drugi će, kad o tome čuju,
pobojati se te više neće činiti takva zla u tvojoj sredini. 21 Neka
ti se oko ne sažaljuje! Život za život; oko za oko; zub za zub;
ruka za ruku; noga za nogu.

20 Ako pođeš u rat na svoje neprijatelje te vidiš konje, kola
i narod brojniji od sebe, ne boj ih se! TÓa s tobom je
Jahve, Bog tvoj, koji te izveo iz zemlje egipatske. 2 Prije boja
neka svećenik istupi i govori narodu. 3 Neka im kaže: 'Čuj,

Izraele! Danas polazite u boj na neprijatelje svoje. Neka vam
srca ne klonu! Ne plašite se! Ne bojte se! Ne dršćite pred njima!
4 TÓa Jahve, Bog vaš, ide s vama da se bori za vas protiv vaših
neprijatelja i da vas spasi.' 5 Potom neka narodu progovore
nadglednici: 'Ima li koga da je sagradio novu kuću a nije se u
nju uselio? Neka se vrati kući svojoj da ne pogine u boju pa
da se tko drugi u nju ne useli. 6 Ima li koga da je zasadio
vinograd a još ga nije brao? Neka se vrati domu svome da u
boju ne pogine te da mu drugi roda ne obere. 7 Ima li koga da
se zaručio a nije se oženio? Neka se vrati domu svome da u
boju ne pogine te da mu tko drugi zaručnice ne odvede.' 8 Neka
nadglednici nastave te narodu kažu: 'Tko se boji i kome srce
trne, neka se vrati domu svome da ne trne srce njegovoj braći
kao njemu.' 9 Kad nadglednici završe govor narodu, neka vojni
zapovjednici stanu na čelo naroda. 10 Kada dođeš pod koji
grad da na nj navališ, najprije mu ponudi mir. 11 Ako ti odgovori
mirom i otvori ti vrata svoja, sav narod što se nađe u njemu
podvrgni tlaki neka za te radi. 12 Ali ako odbije tvoj mir i zarati s
tobom, opsjedni ga. 13 Kad ti ga Jahve, Bog tvoj, preda u ruke,
sve njegove muškarce pobij oštrim mačem! 14 A žene, djecu,
stoku, sve što bude u gradu - sav plijen - uzmi sebi i uživaj plijen
od svojih neprijatelja što ti ga daje Jahve, Bog tvoj. 15 Tako čini
sa svim gradovima koji budu vrlo daleko od tebe, koji ne budu
gradovi ovih naroda odavde. 16 U gradovima onih naroda koje ti
Jahve, Bog tvoj, preda u baštinu ništa ne ostavljaj na životu 17
nego ih udari 'heremom' - kletim uništenjem: Hetite i Amorejce,
Kanaance i Perižane, Hivijce i Jebusejce, kako ti je Jahve, Bog
tvoj, naredio, 18 tako da vas ne nauče činiti sve one odvratnosti
što ih čine svojim bogovima te da ne sagriješite protiv Jahve,
Boga svoga. 19 Kad navališ na kakav grad pa ga moradneš
dugo opsjedati da ga osvojiš, nemoj uništavati njegovih stabala
zasijecajući u njih sjekirom. Možeš im jesti plod, a nemoj ih
sjeći. Jer poljska stabla nisu ljudi da bi ispred tebe mogla bježati
u utvrdu. 20 Jedino stabla za koja znaš da nisu voćke možeš
ništiti; njih možeš sjeći i od njih praviti naprave za opsadu grada
koji je u ratu protiv tebe dok ne padne.

21 Ako se u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje da je
zaposjedneš nađe tko ubijen gdje u polju leži - a ne zna
se tko ga je ubio - 2 onda neka odu tvoje starješine i suci te
izmjere udaljenost od ubijenoga do okolnih gradova. 3 Tako će
ustanoviti koji je grad najbliže ubijenom. Starješine toga grada
neka tada uzmu junicu što još nije radila: što još pod jarmom
nije vukla. 4 Neka zatim starješine onoga grada stjeraju junicu u
kakav nepresušni potok, na mjesto koje se ne obrađuje i ne
zasijava, i ondje, na potoku, neka junicu zakolju. 5 Zatim neka
dođu svećenici, potomci Levijevi. Jer njih je odabrao Jahve, Bog
tvoj, da mu služe i da u ime Jahvino blagoslivljaju; na njihovu se
riječ rješava svaki spor i svako nasilje. 6 Zatim sve starješine
iz onoga grada koji bude najbliži ubijenome neka operu ruke
u potoku nad zaklanom junicom. 7 Potom neka izjave: 'Naše
ruke nisu prolile ove krvi niti smo svojim očima išta vidjeli. 8
Zakrili, Jahve, svoj narod Izrael koji si oslobodio; ne dopusti da
se prolijeva nedužna krv u tvome izraelskom narodu!' Tako će
biti zaštićeni od krvi. 9 A ti ćeš ukloniti prolijevanje nedužne krvi
iz svoje sredine ako učiniš što je pravo u Jahvinim očima. 10
Kad odeš u rat na svoje neprijatelje pa ih Jahve, Bog tvoj, preda
u ruke tvoje te ih zarobiš, 11 ako među zarobljenicima opaziš
lijepu ženu i u nju se zagledaš, možeš je uzeti za ženu. 12
Dovedi je svojoj kući pa neka obrije glavu, obreže nokte 13 i
odbaci haljine u kojima je zarobljena. Neka provede mjesec
dana u tvome domu oplakujući svoga oca i svoju majku. Poslije
toga možeš joj pristupiti kao muž i neka ti postane ženom. 14
Ako ti poslije ne bi bila po volji, pusti je kuda joj drago. Za novac
je ne smiješ prodati niti s njom postupiti kao s ropkinjom jer ti je
bila žena. 15 Ako koji čovjek imadne dvije žene: jednu koja mu
je draga, a drugu koja mu je mrska, te mu i draga i mrska rode
sinove, ali prvorođenac bude od one koja mu je mrska, 16 onda,
kad dođe dan da podijeli svoju imovinu među svoje sinove, ne
smije postupiti prema prvorođencu od drage na štetu sina od
mrske, koji je prvenac, 17 nego mora za prvorođenca priznati
sina od mrske i njemu dati dvostruk dio od svega što ima. Jer
on je prvina njegove snage - njemu pripada pravo prvorodstva.
18 Ako tko imadne opaka i nepokorna sina koji neće da sluša
ni oca ni majke - pa ni onda pošto ga kazne - 19 neka ga
njegov otac i njegova mati odvedu starješinama svoga grada,
na vrata svoga mjesta, 20 i neka kažu gradskim starješinama:
'Ovaj naš sin opak je i nepokoran; neće da nas sluša; ništarija
je i pijanica.' 21 Potom neka ga svi ljudi, njegovi sugrađani,
kamenjem zasiplju dok ne pogine. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz
svoje sredine: sav će Izrael to čuti i bojat će se. 22 Ako tko učini
grijeh koji zaslužuje smrt te bude pogubljen vješanjem o stablo,
23 njegovo mrtvo tijelo neka ne ostane na stablu preko noći
nego ga pokopaj istoga dana, jer je obješeni prokletstvo Božje.
Tako nećeš okaljati svoje zemlje, koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u
baštinu.

22 Kad vidiš kako luta vol ili ovca tvoga brata, nemoj proći
mimo njih nego ih otjeraj svome bratu. 2 Ako ti brat nije
blizu ili ga ne znaš, kući ih svojoj dotjeraj pa neka ostanu kod
tebe dokle brat tvoj ne dođe po njih. Tada mu ih vrati. 3 Tako
čini s njegovim magarcem, s njegovim ogrtačem i sa svime
što brat tvoj izgubi, a ti nađeš. Nije ti dopušteno prolaziti mimo
njegovo. 4 Kad opaziš kako se magarac tvoga brata ili njegov
vol svalio na putu, ne kloni se nego mu pomozi da ih podigne. 5
Žena ne smije na se stavljati muške odjeće, a muškarac se ne
smije oblačiti u ženske haljine. Tko bi to činio bio bi odvratan
Jahvi, Bogu svome. 6 Ako putem naiđeš na ptičje gnijezdo sa
ptićima ili s jajima, na stablu ili na zemlji, a majka bude ležala
sa ptićima ili na jajima, nemoj uzimati majke sa ptićima: 7
pusti majku na slobodu, a ptiće uzmi. Tako ćeš imati sreću i
dug život. 8 Kad gradiš novu kuću, na krovu načini ogradu da
svoju kuću, kad bi tko s nje pao, ne okaljaš krvlju. 9 Po svome
vinogradu nemoj sijati drugog usjeva da ne bi bila posvećena
čitava ljetina: i plod sjemena i rod vinograda. 10 Ne upreži u
plug vola i magarca zajedno. 11 Ne oblači se u tkaninu otkanu
od vune i lana zajedno. 12 Na četiri roglja ogrtača kojim se
zaogrćeš napravi rese. 13 Ako koji čovjek uzme ženu i uđe k
njoj, ali je potom zamrzi, 14 pripiše joj ružnoće i ozloglasi je
govoreći: 'Oženih se njome, ali kad joj priđoh, ne nađoh u nje

znakova djevičanstva' - 15 neka tada djevojčin otac i majka
uzmu dokaz djevojčina djevičanstva te ga iznesu pred gradske
starješine na vrata. 16 Potom neka progovori starješinama
djevojčin otac: 'Ovome sam čovjeku dao svoju kćer za ženu, ali
mu je omrzla. 17 Stoga joj pripisuje svašta ružno i tvrdi: nisam u
tvoje kćeri našao znakove djevičanstva. Ali evo djevičanskih
znakova moje kćeri!' I neka razastru plahtu pred gradskim
starješinama. 18 Neka tada starješine onoga grada uzmu muža
pa ga kazne; 19 neka ga, zato što je pronio ružan glas o jednoj
izraelskoj djevici, udare globom od stotinu srebrnika pa ih dadnu
ocu mlade žene. I neka mu ona i dalje bude ženom da je ne
može pustiti dok je živ. 20 Ali ako optužba - da se na mladoj
ženi nije našlo djevičanstvo - bude istinita, 21 neka djevojku
izvedu na kućna vrata njezina oca pa neka je ljudi njezina grada
kamenjem zasiplju dok ne umre, jer je počinila besramnost u
Izraelu odajući se bludu u očevu domu. Tako ćeš iskorijeniti
zlo iz svoje sredine. 22 Ako se koji čovjek zateče gdje leži sa
ženom udatom za drugoga, neka oboje - i čovjek koji je ležao sa
ženom i sama žena - budu smaknuti. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz
Izraela. 23 Ako mladu djevicu zaručenu za nekoga u gradu
sretne drugi čovjek i s njom legne, 24 oboje ih dovedite vratima
toga grada pa ih kamenjem zasipljite dok ne umru: djevojku što
nije zvala u pomoć u gradu, a čovjeka što je oskvrnuo ženu
bližnjega svoga. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine. 25 Ako
čovjek u polju naiđe na zaručenu djevojku i silom legne s njom,
onda neka se pogubi samo taj što je s njom legao; 26 a djevojci
nemoj ništa: nema na njoj krivnje kojom bi zasluživala smrt. Jer
to je kao da navali tko na bližnjega svoga i ubije ga. 27 On ju je
zatekao u polju; i premda je zaručena djevojka zapomagala, nije
bilo nikoga da joj priskoči u pomoć. 28 Ako čovjek naiđe na
mladu djevicu koja nije zaručena te je pograbi i s njom legne, pa
budu uhvaćeni na djelu, 29 tada čovjek koji je s njom ležao
neka djevojčinu ocu dade pedeset srebrnika. A budući da ju
je oskvrnuo, neka je uzme za ženu da je ne može pustiti dok
je živ. 30 Neka se nitko ne ženi ženom oca svoga i neka ne
odgrće očeva pokrivača.

23 Neka se u Jahvinu zajednicu ne prima onaj komu je
stučena mošnjica ili odrezano udo. 2 Ni mješanac neka
se ne prima u Jahvinu zajednicu; neka se njegovi ne primaju u
zajednicu Jahvinu ni do desetog koljena. 3 Neka ne ulazi u
Jahvinu zajednicu ni Amonac ni Moabac; nitko od njihovih, čak
ni u deseto koljeno, ne smije nikad u zajednicu Jahvinu. 4 A sve
zato što nisu izašli pred vas s kruhom i vodom kad bijaste na
putu izišavši iz Egipta; i što su za novce najmili sina Beorova,
Bileama iz Petora u Aram Naharajimu, da te prokune. 5 Ali
Jahve, Bog tvoj, ne htjede uslišati Bileama nego ti Jahve, Bog
tvoj, prometnu prokletstvo u blagoslov jer te ljubi Jahve, Bog
tvoj. 6 Nikad ne promiči njihovo blagostanje i njihovo dobro u
sve dane svoje dovijeka. 7 Nemoj prezirati Edomca, jer je on
brat tvoj. Ne preziri ni Egipćanina, jer si bio došljak u zemlji
njegovoj. 8 Njihovi potomci u trećem naraštaju mogu se primiti u
Jahvinu zajednicu. 9 Kad pođeš s taborom na svoje neprijatelje,
čuvaj se od svakoga zla. 10 Ako je među tvojima tko postao
nečist zbog noćnog izljeva, neka iziđe iz tabora i neka se ne
vraća u nj. 11 A predvečer neka se u vodi opere te u smiraje
može opet u tabor. 12 Imaj izvan tabora mjesto gdje ćeš ići
napolje. 13 Sa svojom opremom nosi i lopaticu: njome ćeš,
kad ideš napolje, iskopati rupu i poslije zatrpati svoju nečist. 14
TÓa Jahve, Bog tvoj, ide posred tvoga tabora da te štiti i da ti
predaje neprijatelje. Stoga i tvoj tabor treba da bude svet: neka
Jahve ne zapazi u tebe ništa nedolično, da se ne bi odvratio
od tebe. 15 Ne smiješ gospodaru izručivati roba koji je od
svoga gospodara utekao k tebi. 16 Neka boravi s tobom u tvojoj
sredini, u mjestu što ga odabere u jednome od tvojih gradova
gdje mu se svidi. Nemoj s njime loše postupati. 17 Neka ne
bude svetišne bludnice među izraelskim kćerima i neka ne bude
svetišnog bludnika među izraelskim sinovima! 18 Ne donosi u
Dom Jahve, Boga svoga, ni za kakav zavjet bludničine plaće ni
pasjeg novca, jer je oboje odvratno Jahvi, Bogu tvome. 19 Ne
traži kamata od svoga brata, niti kamata za novac, niti kamata
na jestvine, niti kamata na bilo što gdje se obično traže. 20 Od
tuđinca možeš tražiti kamate, ali ih od svoga brata nemoj tražiti,
da ti Jahve, Bog tvoj, udijeli blagoslov u svakom pothvatu tvoje
ruke u zemlji u koju ideš da je zaposjedneš. 21 Kad zavjetuješ
kakav zavjet Jahvi, Bogu svome, ne oklijevaj da ga ispuniš.
Zacijelo će ga Jahve, Bog tvoj, od tebe tražiti; i bio bi ti grijeh.
22 Ako se ne zavjetuješ, neće ti biti grijeh. 23 Ali ispuni ono što
prijeđe preko tvojih usana, zavjet koji si svojim ustima slobodno
učinio Jahvi, Bogu svome. 24 Ako uđeš u vinograd svoga
susjeda, slobodno ti je zobati grožđa do mile volje, ali u svoj sud
ne smiješ stavljati. 25 Ako uđeš u žito svoga susjeda, možeš
kidati klasove rukom, ali ne smiješ prinositi srpa susjedovu žitu.

24 Kada tko uzme ženu i s njome postupi kao muž, a potom
na njoj otkrije što ružno te ona više ne nalazi milosti u
njegovim očima i on joj napiše otpusno pismo, uruči joj ga i
potjera je iz svoje kuće, 2 a ona izađe iz njegove kuće, ode i
pođe za drugoga 3 pa omrzne i tome drugomu te joj i on napiše
otpusno pismo, uruči joj ga i otjera je iz svoje kuće - ili pak umre
taj koji ju je drugi uzeo - 4 tada je, pošto se tako oskvrnula, ne
može opet uzeti za ženu onaj prvi muž koji je bijaše otpustio.
Bilo bi to odvratno pred Jahvom; ne smiješ uvaljivati u grijeh
zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu. 5 Kad se tko
netom oženi, neka ne ide u vojsku; neka mu se ne dodjeljuje
nikakva služba, nego, oslobođen, neka ostane kod kuće godinu
dana da razveseljuje ženu koju je doveo. 6 Neka se ne uzima u
zalog žrvanj, ni gornji ni donji: tÓa time bi se u zalog uzimao
sam život. 7 Ako se nađe tko da otme koga između svoje braće
Izraelaca te postupi s njim kao s robom ili ga proda, taj otmičar
neka se smakne! Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine. 8
Javi li se guba, pazi da brižno držiš i vršiš sve što vas pouče
levitski svećenici. Držite i vršite što njima naredim. 9 Sjećaj
se što je Jahve, Bog tvoj, učinio Mirjami na putu kad ste izišli
iz Egipta. 10 Kada bližnjemu svome daješ bilo kakav zajam,
nemoj ulaziti u njegovu kuću da mu uzmeš zalog. 11 Stoj vani,
a čovjek komu si dao zajam neka ti iznese zalog van. 12 A
ako on bude siromah, nemoj lijegati s njegovim zalogom; 13 o
zalasku sunca moraš mu vratiti zalog da on mogne spavati u
svome ogrtaču i tebe blagoslivljati. To će ti biti dobro djelo pred

Jahvom, Bogom tvojim. 14 Nemoj zakidati jadnoga i bijednog
najamnika, bio on tvoj sunarodnjak ili došljak iz kojega grada u
tvojoj zemlji. 15 Svaki dan daj mu zaradu prije nego sunce zađe,
jer je siromah i za njom uzdiše. Tako neće na te vapiti Jahvi i
nećeš sagriješiti. 16 Neka se očevi ne osuđuju na smrt zbog
sinova ni sinovi zbog očeva; neka svatko za svoj grijeh gine. 17
Ne izvrći pravice došljaku ni siroti i ne uzimaj u zalog haljine
udovici. 18 Sjećaj se da si bio rob u Egiptu i da te odande
izbavio Jahve, Bog tvoj; zato ti nalažem da ovu zapovijed vršiš.
19 Kad žanješ žito na svojoj njivi pa zaboraviš koji snop na njivi,
ne vraćaj se po nj; neka ostane došljaku, siroti i udovici da te
Jahve, Bog tvoj, blagoslovi u svakom pothvatu ruku tvojih. 20
Kad jednom omlatiš svoje masline, više iza sebe ne pretražuj;
neka to ostane došljaku, siroti i udovici. 21 Kad obereš svoj
vinograd, ne paljetkuj iza sebe; neka to bude za došljaka, sirotu
i udovicu. 22 Sjećaj se kako si bio rob u zemlji egipatskoj; zato ti
naređujem da ovu zapovijed vršiš.

25 Kad nastane svađa među ljudima i dođu na sud da im se
sudi, neka se dade pravo onome koji je prav, a krivac neka
se osudi. 2 Ako krivac zasluži da bude išiban, neka mu sudac
naredi da legne i tu pred njim neka mu odbroje onoliko udaraca
koliko odgovara njegovoj krivnji. 3 Do četrdeset udaraca može
mu se dati, ali ne više, da modrica ne bi bila prevelika te se ne
bi ponizio tvoj brat pred tobom kad bi mu udarali više udaraca.
4 Ne zavezuj usta volu kad vrše. 5 Kad braća stanuju zajedno
pa jedan od njih umre a da nije imao sina, žena pokojnoga neka
se ne preudaje izvan kuće, nego neka k njoj pristupi njezin
djever i uzme je sebi za ženu te izvrši djeversku dužnost. 6 A
prvi sin koga ona rodi neka ostane na ime njegova pokojnoga
brata da njegovo ime ne izumre u Izraelu. 7 Ako, međutim,
onaj čovjek ne želi da se oženi svojom snahom, onda njegova
snaha neka dođe na vrata pred starješine i kaže: 'Neće djever
moj da sačuva ime bratu svome u Izraelu; neće da mi učini
djeversku dužnost.' 8 Neka ga pozovu starješine njegova grada
i pitaju. Bude li uporan i kaže: 'Ne želim se njom ženiti', 9 neka
njegova snaha k njemu pristupi na oči starješine pa mu skine
s noge sandalu, pljune mu u lice i kaže ove riječi: 'Ovako se
radi čovjeku koji neće da podigne doma svome bratu!' 10 Taj
neka se prozove u Izraelu 'Dom bosoga'. 11 Ako se dvojica
potuku, pa žena jednoga pođe da izbavi svoga muža iz šaka
onoga koji ga tuče i pruži ona svoju ruku i onoga uhvati za
sram, 12 odsijeci joj ruku i neka je ne sažaljuje oko tvoje. 13 U
torbi nemoj nositi dvojak uteg, veći i manji. 14 U svojoj kući
opet nemoj držati dvojaku efu: veću i manju. 15 Neka ti je uteg
potpun i točan i neka ti je efa potpuna i točna, da dugo živiš
na zemlji koju ti daje Jahve, Bog tvoj. 16 TÓa Jahvi je, Bogu
tvome, odvratan tko to čini, tko god čini nepravdu. 17 Sjećaj se
onoga što ti je učinio Amalek dok ste bili na putu pošto ste izišli
iz Egipta; 18 kako te dočeka na putu i pobi u tvom zaleđu sve
nemoćne kad si bio umoran i iscrpljen jer se nije Boga bojao. 19
I zato kad te Jahve, Bog tvoj, smiri od svih tvojih neprijatelja
naokolo u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu, izbriši
pod nebom spomen na Amaleka. Ne zaboravi!

26 Kad stigneš u zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u
baštinu, kad je zaposjedneš i u njoj se nastaniš, 2 uzmi
nešto prvina od svakoga ploda što ga budeš dobivao od zemlje
koju ti Jahve, Bog tvoj, daje: stavi ih u košaru, otiđi u mjesto što
ga Jahve, Bog tvoj, odabere da u njemu nastani svoje ime. 3
Stupi k svećeniku koji bude tada vršio službu i reci: 'Priznajem
danas pred Jahvom, Bogom svojim, da sam stigao u zemlju za
koju se Jahve zakleo našim ocima da će je nama dati.' 4 Zatim
će svećenik uzeti iz tvoje ruke košaru i položiti je pred žrtvenik
Jahve, Boga tvoga. 5 Ti onda nastavi i reci pred Jahvom, Bogom
svojim: 'Moj je otac bio aramejski lutalac koji je sa malo čeljadi
sišao u Egipat da se skloni. Ali je ondje postao velikim, brojnim i
moćnim narodom. 6 Egipćani su s nama postupali loše; tlačili su
nas i nametnuli nam teško ropstvo. 7 Vapili smo Jahvi, Bogu
otaca svojih. Jahve je čuo vapaj naš; vidje naš jad, našu nevolju
i našu muku. 8 Iz Egipta nas izvede Jahve moćnom rukom i
ispruženom mišicom, velikom strahotom, znakovima i čudesima.
9 I dovede nas na ovo mjesto i dade nam ovu zemlju, zemlju
kojom teče med i mlijeko. 10 I sad, evo, donosim prvine plodova
sa tla što si mi ga, Jahve, dao.' Stavi ih pred Jahvu, Boga
svoga, i pred Jahvom, Bogom svojim, duboko se nakloni. 11 A
onda zajedno s levitom i došljakom koji bude kod tebe uživaj
sva dobra kojima je Jahve, Bog tvoj, obasuo tebe i dom tvoj.
12 A kad treće godine - godine desetine - završiš odjeljivanje
sve desetine od svoga prihoda i dadeš levitu, došljaku, siroti i
udovici po tvojim gradovima da jedu do sitosti, 13 tada pred
Jahvom, Bogom svojim, izjavi: 'Iz kuće sam uklonio ono što je
bilo posvećeno. Dao sam još i levitu, došljaku, siroti i udovici,
prema svim tvojim zapovijedima koje si mi izdao. Ni jedne tvoje
zapovijedi nisam prekršio ni zaboravio. 14 Od toga nisam ništa
jeo u žalosti; od toga nisam ništa žrtvovao u nečistoći, niti sam
od toga što dao mrtvacu; slušao sam glas Jahve, Boga svoga; u
svemu sam učinio kako si mi naredio. 15 Pogledaj s nebesa,
iz svoga svetog prebivališta, i blagoslovi narod svoj izraelski i
zemlju koju si nam dao, zemlju kojom teče med i mlijeko - kako
si se zakleo ocima našim.' 16 Jahve, Bog tvoj, naređuje ti danas
da vršiš ove zakone i uredbe. Drži ih, dakle, i vrši svim srcem
svojim i svom dušom svojom. 17 Danas si ugovorio s Jahvom
da će ti on biti Bog, a ti da ćeš ići njegovim putovima, držati
njegove zakone, njegove zapovijedi i njegove uredbe i slušati
njegov glas. 18 Danas je Jahve ugovorio s tobom da ćeš ti biti
njegov narod, njegova predraga svojina, kako ti je obećao, i da
ćeš držati sve njegove zapovijedi. 19 On će te uzvisiti čašću,
imenom i slavom nad sve narode koje je stvorio; i ti ćeš biti
narod posvećen Jahvi, Bogu svome, kako ti je rekao.”

27 Potom Mojsije i starješine izraelske nalože narodu: “Vršite
sve zapovijedi što vam ih danas naređujem. 2 Onog dana
kad prijeđete preko Jordana u zemlju što ti je daje Jahve, Bog
tvoj, podigni sebi veliko kamenje; krečom ga okreči 3 i na njemu
ispiši sve riječi ovoga Zakona u trenutku kad budeš ulazio u
zemlju što ti je daje Jahve, Bog tvoj, u zemlju kojom teče med
i mlijeko, kako ti je rekao Jahve, Bog otaca tvojih. 4 Kada,
dakle, prijeđeš preko Jordana, onda to kamenje, kako ti danas
zapovijedam, podigni na brdu Ebalu i okreči ga krečom. 5 Ondje
sagradi i žrtvenik Jahvi, Bogu svome - žrtvenik od kamenja

na koje nisi spuštao gvožđa. 6 Žrtvenik Jahvi, Bogu svome,
sagradi od neklesana kamena. Na njemu prinosi paljenice Jahvi,
Bogu svome. 7 Prinosi i pričesnice i ondje ih blaguj, radujući
se pred Jahvom, Bogom svojim. 8 Ispiši na tom kamenju sve
riječi ovoga Zakona: ureži ih dobro." 9 Zatim Mojsije i levitski
svećenici rekoše svemu Izraelu: "Pozor, Izraele, i slušaj! Danas
si postao narodom Jahve, Boga svoga. 10 Zato slušaj glas
Jahve, Boga svoga, i vrši zapovijedi njegove i zakone njegove
koje ti danas naređujem." 11 Onoga dana naredi Mojsije narodu:
12 "Kad prijeđete preko Jordana, neka ova plemena: Šimun,
Levi, Juda, Jisakar, Josip i Benjamin stanu na brdu Gerizimu
da blagoslivljaju narod. 13 A ova neka stanu na brdu Ebalu
da proklinju: Ruben, Gad, Ašer, Zebulun, Dan i Naftali. 14
Neka onda Levijevci preuzmu riječ i jakim glasom reknu svim
Izraelcima: 15 'Proklet bio tko načini kumira, klesana ili livena
- zazor Jahvi, djelo rukotvorca, sve ako ga stavi i na potajno
mjesto.' - I sav narod neka odgovori: 'Amen!' 16 'Proklet bio
koji vrijeđa oca svoga i majku svoju!' - I sav narod neka reče:
'Amen!' 17 'Proklet bio koji pomakne međaš susjedov!' - I sav
narod neka reče: 'Amen!' 18 'Proklet bio koji slijepca zavede na
stranputicu!' - I sav narod neka reče: 'Amen!' 19 'Proklet bio koji
krnji prava došljaka, sirote i udovice!' - I sav narod neka reče:
'Amen!' 20 'Proklet bio koji legne sa ženom oca svoga, jer je
razgrnuo pokrivač oca svoga!'- I sav narod neka reče: 'Amen!'
21 'Proklet bio koji legne s bilo kakvom životinjom!' - I sav narod
neka reče: 'Amen!' 22 'Proklet bio koji legne sa svojom sestrom,
bila ona kći njegova oca ili kći njegove majke.' - I sav narod neka
reče: 'Amen!' 23 'Proklet bio koji legne s punicom svojom!' - I
sav narod neka reče: 'Amen!' 24 'Proklet bio koji ubije bližnjega
svoga iz potaje!' - I sav narod neka reče: 'Amen!' 25 'Proklet bio
koji primi mito da smrt donese nevinome!' - I sav narod neka
reče: 'Amen!' 26 'Proklet bio koji ne bude držao riječi ovoga
Zakona i vršio ih!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

28 Ako zbilja poslušaš glas Jahve, Boga svoga, držeći i
vršeći sve njegove zapovijedi što ti ih danas naređujem,
Jahve, Bog tvoj, uzvisit će te nad sve narode na zemlji. 2 Svi ovi
blagoslovi sići će na te i stići će te ako budeš slušao glas Jahve,
Boga svoga. 3 Blagoslovljen ćeš biti u gradu, blagoslovljen
u polju. 4 Blagoslovljen će biti plod utrobe tvoje, rod zemlje
tvoje, plod blaga tvoga: mlad krava tvojih i prirast stada tvoga. 5
Blagoslovljen će biti tvoj koš i naćve tvoje. 6 Blagoslovljen ćeš
biti kad ulaziš, blagoslovljen kad izlaziš. 7 Neprijatelje tvoje
koji se dignu protiv tebe Jahve će položiti preda te potučene;
jednim će putem izaći na te, a na sedam putova razbježat će se
ispred tebe. 8 Jahve će narediti da blagoslov bude s tobom u
žitnicama tvojim i u svakom pothvatu ruke tvoje i blagoslivljat će
te u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje. 9 Jahve će od tebe
učiniti narod sebi posvećen, kako ti se zakleo, ako budeš držao
zapovijedi Jahve, Boga svoga, i hodio njegovim putovima. 10
Svi narodi zemlje vidjet će da je nada te zazvano ime Jahvino te
će strahovati od tebe. 11 Jahve će te obasuti obilnim dobrima:
porodom utrobe tvoje, priraštajem blaga tvoga i rodom s tla
tvoga u zemlji za koju se Jahve zakleo ocima tvojim da će ti je
dati. 12 Jahve će ti otvoriti svoju bogatu riznicu - nebo - da
daje kišu tvojoj zemlji u pravo vrijeme i blagoslovi svaki pothvat
ruku tvojih. Mnogim ćeš narodima u zajam davati, a sam nećeš
uzimati u zajam. 13 Jahve će te držati na pročelju, a ne u
začelju; uvijek ćeš biti na vrhu, nikad na dnu, ako budeš slušao
zapovijedi Jahve, Boga svoga, što ti ih danas naređujem da ih
držiš i vršiš. 14 Ni od jedne riječi što vam je danas nalažem
nemoj odstupati ni desno ni lijevo idući za drugim bogovima i
iskazujući im štovanje. 15 Ali ako ne budeš slušao glasa Jahve,
Boga svoga, ne držeći i ne vršeći svih njegovih zapovijedi i
svih njegovih zakona što ti ih danas naređujem, sva će ova
prokletstva doći na te i stići će te: 16 Proklet ćeš biti u gradu,
proklet u polju. 17 Proklet će biti koš tvoj i naćve tvoje. 18
Proklet će biti plod utrobe tvoje i rod zemlje tvoje, mlad krava
tvojih i priraštaj stada tvoga. 19 Proklet ćeš biti kad ulaziš,
proklet kad izlaziš. 20 Jahve će na te puštati prokletstvo, zabunu
i kletvu u svemu na što pružiš ruku svoju da uradiš, sve dok ne
budeš satrt i brzo ne propadneš zbog zloće svojih djela kojima
si me napustio. 21 Kugu će Jahve za te privezati dok te ne
nestane sa zemlje u koju ideš da je zaposjedneš. 22 Jahve će te
udariti sušicom, groznicom, upalom, žegom i sušom, medljikom
i snijeti; to će te goniti dok te ne nestane. 23 Nebesa nad tvojom
glavom postat će mjedena, a tlo pod tvojim nogama postat će
gvozdeno. 24 Kišu tvoje zemlje Jahve će pretvarati u pijesak i
prašinu da na te pada s nebesa dok te ne uništi. 25 Jahve će
od tebe učiniti pobijeđenoga pred tvojim neprijateljima; jednim
ćeš putem prema njima izlaziti, a na sedam putova bježat ćeš
ispred njih. Strašilo ćeš postati za sva zemaljska kraljevstva. 26
I mrtvo tijelo tvoje postat će hranom svim pticama nebeskim
i svoj zvjeradi zemaljskoj. Nikoga neće biti da ih plaši. 27
Jahve će te udarati egipatskim prištevima, čirevima, krastama i
svrabom, od kojih se nećeš moći izliječiti. 28 Jahve će te udarati
bjesnilom, sljepoćom i ludilom; 29 u po bijela dana tumarat ćeš
kao što tumara slijepac po mraku; nećeš imati uspjeha u svojim
pothvatima; sve vrijeme svoje bit ćeš izrabljivan i pljačkan, a
neće biti nikoga da te spasi. 30 Sa ženom ćeš se zaručivati,
ali će je drugi posjedovati. Kuću ćeš graditi, ali u njoj nećeš
stanovati. Vinograd ćeš zasađivati, ali ga nećeš brati. 31 Tvoga
će vola na tvoje oči zaklati, ali ti od njega nećeš jesti; tvoga će
magarca ispred tebe otimati, ali ti ga neće vraćati; stado će tvoje
neprijatelju tvome predavati, a neće biti nikoga da ti pritekne u
pomoć. 32 Sinovi tvoji i kćeri tvoje bit će predavani drugome
narodu. Oči će tvoje svaki dan kapati gledajući za njima, ali ruka
tvoja neće moći ništa. 33 Narod koji i ne poznaješ jest će plod
sa zemlje tvoje i svu muku tvoju, dok ćeš ti sve vrijeme svoje biti
izrabljivan i gažen. 34 Ludovat ćeš od prizora što će ih oči tvoje
gledati. 35 Jahve će te udarati ljutim prištevima po koljenima i
po stegnima - od stopala nogu tvojih do tjemena na glavi tvojoj
- od kojih se nećeš moći izliječiti. 36 Jahve će odvesti i tebe
i tvoga kralja, koga budeš postavio nad sobom, među narod
nepoznat i tebi i tvojim ocima te ćeš ondje iskazivati štovanje
drugim bogovima, drvenim i kamenim. 37 Bit ćeš na zgražanje,
porugu i ruglo svim narodima među koje te Jahve odvede. 38
Mnogo ćeš sjemena bacati u polje, ali ćeš malo žeti jer će ti
urod skakavci ogolijevati. 39 Vinograde ćeš saditi i obrađivati, ali
vina nećeš piti niti ćeš što brati jer će ih crv izjedati. 40 Imat ćeš

masline po svemu svome području, ali se uljem nećeš mazati
jer će ti masline opadati. 41 Sinove ćeš i kćeri rađati, ali tvoji
neće biti jer će u sužanjstvo odlaziti. 42 Sva tvoja stabla i rod sa
zemlje tvoje postat će plijenom kukaca. 43 Došljak koji bude u
sredini tvojoj uzdizat će se nada te, a ti ćeš padati sve niže i
niže. 44 On će uzaimati tebi, a ne ti njemu; on će biti glava, a ti
rep. 45 Sva će te ova prokletstva snalaziti, progoniti i doseći dok
te ne unište, jer nisi slušao glasa Jahve, Boga svoga, ni držao
zapovijedi njegovih i zakona njegovih koje ti je dao. 46 Ona će
služiti za čudesni znak na tebi i tvome potomstvu zauvijek. 47
Budući da nisi htio služiti Jahvi, Bogu svome, vesela i radosna
srca zbog obilja svega, 48 služit ćeš neprijatelju svome, koga će
Jahve poslati na te, u gladu i žeđi, golotinji i oskudici svakoj. Na
tvoju će šiju navaljivati jaram od gvožđa dok te ne satre. 49
Jahve će iz daljine, s kraja zemlje, dovesti na te narod koji će
sletjeti kao orao. Bit će to narod kojemu jezika nećeš razumjeti;
50 narod bezdušan, koji neće pokazivati obzira prema starima ni
smilovanja prema mladima. 51 On će ti jesti mlado od tvoga
blaga i rod tvoje njive dok te ne uništi; neće ti ostavljati ni žita, ni
vina, ni ulja, ni mlado od krave, ni priraštaj od stada, sve dok te
ne upropasti. 52 Opsjedat će te u svim tvojim gradovima širom
zemlje tvoje dok ne obori visoke i utvrđene bedeme u koje si
polagao nadu svoju; opsjednut će te u svim gradovima tvojim
širom zemlje tvoje koju ti dadne Jahve, Bog tvoj. 53 U tjeskobi i
jadu, kojima će te neprijatelj tvoj pritisnuti, jest ćeš plod utrobe
svoje - meso sinova svojih i kćeri svojih koje ti dadne Jahve, Bog
tvoj. 54 Čovjek najnježniji i najmekši u tebe zlobnim će okom
gledati na vlastitog brata, ženu u svome naručju i djecu svoju
što mu preostanu, 55 ne hoteći ni s jednim od njih dijeliti mesa
sinova svojih koje bude jeo, jer zbog tjeskobe i jada, kojima
će te neprijatelj tvoj pritiskati po svim gradovima tvojim, drugo
mu neće preostajati. 56 I žena najnježnija i najmekša što bude
u tebe - toliko nježna i tankoćutna da se ne usuđuje spustiti
stopala na zemlju - zlobnim će okom gledati na muža u svome
naručju, i na sina svoga, i na kćer svoju, 57 i na posteljicu svoju
što joj iziđe između nogu, i na djecu što ih ima roditi, jer će ih
potajno jesti, oskudna u svemu, zbog nevolje i jada kojim će
te neprijatelj tvoj pritisnuti po svim gradovima tvojim. 58 Ako
ne budeš držao i vršio riječi ovoga Zakona što su napisane
u ovoj knjizi, ne poštujući ovo slavno i strašno Ime - Jahvu,
Boga svoga - 59 Jahve će tebe i tvoje potomstvo teško ošinuti
velikim i dugotrajnim bičevima, pogubnim i dugim bolestima. 60
Pustit će na te sva zla egipatska kojih si se plašio, i ona će se
prilijepiti za te. 61 A i svaku drugu bolest i bič, koji nije naveden
u knjizi ovoga Zakona, Jahve će na te puštati dok te ne uništi.
62 Ostat će vas samo malo, vas što brojni bijaste kao zvijezde
nebeske, a sve zato što nisi slušao glasa Jahve, Boga svoga.
63 Kako se Jahve nad vama radovao usrećujući vas i množeći,
tako će se Jahve radovati nad vama rušeći vas i uništavajući
da se iskorijenite sa zemlje u koju idete da je zaposjednete.
64 Jahve će vas razbacati po svim narodima, s kraja na kraj
zemlje; ondje ćeš iskazivati štovanje drugim bogovima: drvenim
i kamenim - koji su bili nepoznati i tebi i tvojim ocima. 65 Ali
među tim narodima nećeš imati mira; ni tvome stopalu neće biti
počivališta, nego će ti ondje Jahve dati srce uznemireno, oči
utonule, dušu tjeskobnu. 66 Život tvoj visjet će o niti; bojat ćeš
se i danju i noću i nećeš biti siguran za život svoj. 67 U strahu
koji će ti stezati srce i od prizora što će ga oči tvoje gledati,
jutrom ćeš govoriti: 'Oh, da je već večer!' a navečer ćeš govoriti:
'Oh, da je već jutro!' 68 U Egipat će te na galijama natrag
odvesti Jahve putem za koji sam ti rekao da ga više ne smiješ
vidjeti. Ondje ćete se vi sami prodavati svojim neprijateljima za
robove i ropkinje, ali neće biti kupca."

29 To su riječi Saveza što ga propisa Jahve Mojsiju da ga
sklopi s Izraelcima u zemlji moapskoj, povrh Saveza što
ga je s njima sklopio na Horebu. 2 Mojsije sazva sav Izrael pa
im reče: "Vidjeli ste na rođene oči sve što je Jahve učinio u
zemlji egipatskoj faraonu, svim službenicima njegovim i svoj
zemlji njegovoj: 3 velike kušnje što su ih vidjele tvoje oči, silne
znakove i čudesa! 4 Ali vam ne dade Jahve do danas razuma
da shvatite, očiju da vidite ni ušiju da čujete. 5 Vodio sam vas
pustinjom četrdeset godina; odjeća se na vama nije izderala niti
su se sandale na vašim nogama raskidale. 6 Kruha niste jeli;
vina ni drugoga opojnog pića niste pili, da biste znali da sam ja
Jahve, Bog vaš. 7 Kad stigoste na novo mjesto, Sihon, kralj
hešbonski, i Og, kralj bašanski, iziđoše pred nas u boj, ali smo
ih potukli. 8 Zauzeli smo njihovu zemlju te je predali u baštinu
Rubenovcima, Gadovcima i polovini plemena Manašeova. 9
Držite i vršite riječi ovog Saveza da uspijevate u svemu što
poduzmete. 10 Danas stojite svi pred Jahvom, Bogom svojim:
vaši plemenski glavari, vaše starješine i vaši nadglednici, svi
muževi Izraela, 11 djeca vaša, žene vaše i došljak koji je u
tvome taboru - od onoga koji ti siječe drva do onoga koji ti
nosi vodu - 12 da stupite u Savez s Jahvom, Bogom svojim,
u Savez zakletvom potvrđen, što ga Jahve, Bog tvoj, danas
s tobom sklapa 13 da danas od tebe učini svoj narod i da ti
on bude Bog, kako ti je rekao i kako se zakleo tvojim ocima:
Abrahamu, Izaku i Jakovu. 14 I ne sklapam danas ovaj Savez
sa zakletvom samo s vama 15 nego i sa svakim koji danas stoji
ovdje s nama pred Jahvom, Bogom našim, i sa svakim koji
danas nije ovdje s nama. 16 Sami znate kako smo boravili u
zemlji egipatskoj i kako smo prošli posred naroda kroz koje
ste morali proći. 17 Vidjeli ste njihove rugobe, njihove kumire
od drveta i kamena, srebra i zlata što ih imaju. 18 Neka ne
bude među vama čovjeka ni žene, roda ni plemena kojemu
bi se srce danas odvratilo od Jahve, Boga našega, pa da ide
iskazivati štovanje bogovima onih naroda. Neka ne bude među
vama korijena koji rađa otrovom i pelinom. 19 Neka se nitko,
čuvši riječi ovog prokletstva, ne nada blagoslovu kazujući u
svome srcu: 'Bit će mi dobro ako poživim i po prohtjevima srca
svoga. Nek' povodanj utaži žeđ!' 20 Takvome neće Jahve nikad
oprostiti, nego će se gnjev i ljubomornost Jahvina izliti na tog
čovjeka, tako da će se sve prokletstvo zapisano u ovoj knjizi
na nj oboriti te će Jahve izbrisati ime njegovo pod nebom. 21
Prema svim prokletstvima ovog Saveza, zapisanima u knjizi
ovoga Zakona, Jahve će ga odstraniti, na njegovu propast, od
svih plemena izraelskih. 22 Kasniji naraštaj, sinovi vaši poslije
vas, i stranci koji dođu iz daleke zemlje, kad vide zla ove zemlje
i bolesti što će ih Jahve pustiti na nju, reći će: 23 'Sva je zemlja
njegova samo sumpor i sol; niti se što sije niti što klija; nikakva

travka na njoj ne raste; jednaka je srušenoj Sodomi i Gomori,
Admi i Sebojimu, što ih Jahve sruši u svojoj ljutini i gnjevu.' **24** I
svi će narodi pitati: 'Zašto učini Jahve ovako ovoj zemlji? Kakva
je morala biti žestina toga silnoga gnjeva?' **25** Onda će im se
reći: 'Jer su ostavili Savez što ga je Jahve, Bog otaca njihovih,
bio sklopio s njima kad ih je izveo iz zemlje egipatske; **26** i jer su
otišli da iskazuju štovanje drugim bogovima i njima se klanjali,
bogovima kojih nisu poznavali i kojih im on nije odredio. **27** Zato
se Jahvin gnjev izlio na ovu zemlju i palo na nju sve prokletstvo
zapisano u ovoj knjizi. **28** Jahve ih je iščupao iz njihove zemlje u
ljutini, srdžbi i velikom gnjevu te ih bacio u drugu zemlju. Tako je
i danas.' **29** Što je sakriveno, pripada Jahvi, Bogu našemu, a
objava nama i sinovima našim zauvijek da vršimo sve riječi
ovoga Zakona.

30 Kad te sve ove riječi, blagoslov i prokletstvo što ih danas
preda te stavih, snađu i ti ih uzmeš k srcu među svim
narodima među koje te Jahve, Bog tvoj, bude protjerao **2** i
obratiš se k Jahvi, Bogu svome, i poslušaš - i ti i tvoji sinovi -
glas njegov iz svega srca svoga i iz sve duše svoje u svemu što
sam ti danas naredio, **3** tada će Jahve, Bog tvoj, vratiti tvoje
izgnanike; smilovat će se tebi i opet ćete sabrati između svih
naroda među koje te bude rastjerao Jahve, Bog tvoj. **4** Ako bi se
koji izgnanik tvoj nalazio i na kraju svijeta, i odande će te sabrati
Jahve, Bog tvoj - odande će te uzeti. **5** Jahve, Bog tvoj, dovest
će te u zemlju koju su posjedovali oci tvoji da je ti zaposjedneš;
učinit će te sretnijim i brojnijim od očeva tvojih. **6** Jahve, Bog
tvoj, obrezat će tvoje srce, srce tvoga potomstva, tako da ljubiš
Jahvu, Boga svoga, iz svega srca svoga i iz sve duše svoje i
da živiš. **7** Jahve, Bog tvoj, svalit će sva ova prokletstva na
neprijatelje tvoje, na mrzitelje tvoje koji su te progonili. **8** A ti
ćeš ponovo slušati glas Jahvin i vršiti sve njegove zapovijedi
koje ti danas dajem. **9** Jahve, Bog tvoj, obilno će te nagrađivati
u svakom pothvatu ruku tvojih, u plodu utrobe tvoje, u plodu
stoke tvoje i u urodu tvoga plodnog tla; jer Jahve će se opet
radovati nad tvojim dobrom, kao što se radovao nad dobrom
otaca tvojih, **10** kad poslušaš glas Jahve, Boga svoga, držeći
njegove zapovijedi i njegove naredbe zapisane u knjizi ovoga
Zakona, to jest kada se obratiš Jahvi, Bogu svome, svim srcem
svojim i svom dušom svojom. **11** Ova zapovijed što ti je danas
dajem nije za te preteška niti je od tebe predaleko. **12** Nije na
nebesima da bi rekao: 'Tko će se za nas popeti na nebesa,
skinuti nam je te nam je objaviti da je vršimo?' **13** Nije ni preko
mora da bi mogao reći: 'Tko će preko mora za nas poći, donijeti
nam je te nam je objaviti da je vršimo?' **14** Jer, Riječ je posve
blizu tebe, u tvojim ustima i u tvome srcu da je vršiš. **15** Gledaj!
Danas preda te stavljam: život i sreću, smrt i nesreću. **16** Ako
poslušaš zapovijedi Jahve, Boga svoga, koje ti danas dajem -
ako ih poslušaš ljubeći Jahvu, Boga svoga, hodeći njegovim
putovima, vršeći njegove zapovijedi, njegove zakone i njegove
uredbe, živjet ćeš i razmnožit će te Jahve, Bog tvoj, i blagoslovit
će te u zemlji u koju ulaziš da je zaposjedneš. **17** Ali ako se
srce tvoje odvrati i ne poslušaš, nego zastraniš i budeš se
klanjao drugim bogovima i njima iskazivao štovanje, **18** ja vam
danas izjavljujem da ćete zaista propasti; nećete dugo živjeti na
zemlji u koju ćete, prešavši Jordan, ući da je zaposjednete. **19**
Uzimam danas za svjedoke protiv vas nebo i zemlju da pred vas
stavljam: život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Život, dakle, biraj,
20 ljubeći Jahvu, Boga svoga, slušajući njegov glas, prianjajući
uz njega, da živiš ti i tvoje potomstvo. TÓa on je život tvoj, tvoj
dugi vijek, da bi mirno mogao boraviti na zemlji za koju se Jahve
zakle ocima tvojim Abrahamu, Izaku i Jakovu da će im je dati."

31 Mojsije dođe da upravi ove riječi svemu Izraelu: **2** "Meni
je danas sto dvadeset godina", - reče im. "Ne mogu više
izlaziti i ulaziti. A Jahve mi je rekao: 'Nećeš prijeći ovog Jordana!'
3 Sam Jahve, Bog tvoj, pred tobom će prijeći; on će pred tobom
potući one narode da ih otjerate s posjeda. Jošua će pred tobom
ići, kako je Jahve rekao. **4** Jahve će postupiti s njima kako je
postupio sa Sihonom i Ogom, amorejskim kraljevima, i njihovom
zemljom kad ih uništi. **5** Pred vas će ih Jahve položiti, a vi ćete
s njima postupati prema svim naredbama koje sam vam dao. **6**
Ohrabrite se i budite odlučni! Ne bojte se i nemojte prÓedati
pred njima. TÓa sam Jahve, Bog tvoj, ide s tobom; neće te
zapustiti niti će te ostaviti." **7** Tada Mojsije zovnu Jošuu pa mu
reče pred svim Izraelom: "Ohrabri se i budi odlučan! Jer ti ćeš
ići s ovim narodom u zemlju za koju se Jahve zakle ocima
njihovim da će im je dati; ti ćeš im je predavati u baštinu. **8**
Sam Jahve ide pred tobom; on će s tobom biti; neće te zapustiti
niti će te ostaviti. Ne boj se i ne dršći!" **9** Mojsije napisa ovaj
Zakon i predade ga svećenicima, sinovima Levijevim, koji su
nosili Kovčeg saveza Jahvina, i svim izraelskim starješinama.
10 Mojsije im naredi: "Svake sedme godine - godine oprosne -
na Blagdan sjenica, **11** kad dođe sav Izrael da vidi lice Jahve,
Boga tvoga, na mjestu koje on odabere, pročitaj ovaj Zakon u
nazočnosti svega Izraela. **12** Saberi narod - ljude, žene, djecu
i došljaka što bude u tvojim gradovima - da čuju i da nauče
bojati se Jahve, Boga vašega, pa da drže i vrše sve riječi ovog
Zakona. **13** Sinovi njihovi, koji to još ne znaju, čut će i naučit će
bojati se Jahve, Boga vašega, sve vrijeme dok budete živjeli
na zemlji što ćete je, prešavši Jordan, zaposjesti." **14** Jahve
reče Mojsiju: "Evo se bliži vrijeme tvoje smrti. Zovni Jošuu i
nađite se u Šatoru sastanka da mu dam zapovijedi." Mojsije i
Jošua dođu u Šator sastanka. **15** U Šatoru pokaže se Jahve u
stupu od oblaka. Stup od oblaka stajao je na ulazu u Šator. **16**
Jahve reče Mojsiju: "Evo ćeš naskoro počinuti sa svojim ocima.
A narod će se ovaj dići da čini blud idući za tuđim bogovima
one zemlje u koju će naskoro ući; mene će napustiti i prekršit
će moj Savez što ga s njim sklopih. **17** I onda će se izliti moj
gnjev na nj. Ostavit ću ih tada i sakriti od njih svoje lice da budu
proždirani. Snaći će ih mnoga zla i nevolje i onda će reći: 'Zar
me ne snalaze ove nevolje zbog toga što Bog moj nije u mojoj
sredini?' **18** A ja ću sasvim sakriti svoje lice u taj dan, zbog
svega zla što ga budu činili okrećući se drugim bogovima. **19**
Pišite sada sebi ovu pjesmu. Neka je nauče Izraelci! Stavi je u
njihova usta da mi ova pjesma bude svjedokom protiv Izraelaca.
20 Kad ih dovedem u zemlju kojom teče med i mlijeko i za koju
se zakleh ocima njihovim i kad se najedu, nasite i ugoje, okrenut
će se oni drugim bogovima i njima će iskazivati štovanje; mene
će prezreti i prekršiti moj Savez. **21** A kad ih snađu mnoge

nesreće i nevolje, ova pjesma, jer je njihovo potomstvo neće
nikada zaboraviti, pružit će svjedočanstvo protiv njih. Jer znam
ja njihove osnove i što već danas snuju, prije nego sam ih i
doveo u zemlju koju im pod zakletvom obećah." **22** Toga dana
napisa Mojsije ovu pjesmu i nauči Izraelce pjesmi. **23** Nunovu
sinu Jošui naloži: "Ohrabri se i budi odlučan! Jer ti ćeš uvesti
Izraelce u zemlju za koju sam im se zakleo. I ja ću biti s tobom."
24 Kad Mojsije napisa riječi ovoga Zakona u knjigu, **25** tada
naredi Levijevcima, koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina: **26**
"Uzmite knjigu ovoga Zakona i položite je uz Kovčeg saveza
Jahvina. Neka ondje bude svjedokom protiv tebe! **27** TÓa znam
ja tvoju buntovnost i tvoju tvrdu šiju. Evo i danas, dok još s
vama živim, bunite se protiv Jahve. A kako li nećete kad ja
umrem! **28** Saberite k meni sve starješine svojih plemena i svoje
nadglednike da na njihove uši kažem ove riječi te da protiv njih
uzmem za svjedoke nebo i zemlju. **29** Jer znam ja da ćete
se nakon moje smrti izopačiti i skrenuti s puta koji sam vam
odredio; nesreća će vas snaći u budućim vremenima kad budete
činili što je Jahvi nemilo i gnjevili ga djelima ruku svojih." **30** A
onda, na uši sve zajednice izraelske, Mojsije izgovori do kraja
riječi ove pjesme:

32 "Slušajte, nebesa, sad ću govoriti; čuj, zemljo, riječi usta
mojih! **2** Nek' mi nauk daždi poput kiše, kao rosa riječ
nek' moja pada, kao kišica po mladoj zeleni, kao pljusak po
travi velikoj! **3** Jer, Jahvino ću ime uznositi, a vi Boga našeg
veličajte! **4** On je Stijena, djelo mu je savršeno, jer pravi su
svi njegovi putovi. Bog je on vjeran i bez zloće, pravedan je
on i pravičan. **5** Oni mu se iznevjeriše - nisu mu sinovi, već
nakaze sinovske, porod izopačen i prepreden. **6** Tako li uzvraćaš
Jahvi, narode glupi i bezumni! Nije li on Otac tvoj, Stvoritelj, koji
te sazdao, po kom postojiš? **7** Spomeni se dana pradavnih,
promotri godine od naraštaja do naraštaja. Oca svoga pitaj, i
poučit će te, pitaj starije, pa će ti kazati. **8** Kad je Višnji baštinu
dijelio narodima, kad je razmještao sinove čovječje, odredi
im međe po broju Božjih sinova: **9** tad Jahvu njegov narod
zapade, Jakov bi njegova baština. **10** U zemlji stepskoj on ga
je našao, u pustinjskoj jezivoj pustoši. Obujmio ga, gajio ga i
čuvao k'o zjenu oka svoga. **11** Poput orla što bdi nad gnijezdom,
nad svojim orlićima lebdeći, tako on krila širi, uzima ga, pa ga
na svojim nosi perima. **12** Jahve sam njega je vodio, tuđeg
boga s njim ne bijaše. **13** Povede ga po visočjima zemlje,
nahrani ga plodovima poljskim, dade mu meda iz pećine i ulja iz
tvrde stijene; **14** kravljeg masla i ovčjeg mlijeka s pretilinom
jaganjaca, ovnova bašanskih i jaraca, sa salom žitnih bubrega, i
napoji ga pjenušavom krvlju grožđa. **15** Jeo je Jakov i nasitio
se, ugojio se Ješurun pa se uzritao. Udebljao si se, utovio,
usalio. Odbacio je Boga koji ga stvori i prezreo Stijenu svog
spasenja. **16** Tuđim bozima učiniše ga ljubomornim, razjariše ga
gnusobama. **17** Žrtvovahu zlodusima koji Bog nisu, bogovima
kojih ne poznavahu prije, došljacima koji stigoše nedavno i koje
oci njihovi ne štovahu. **18** Odnemaruješ Stijenu što te na svijet
dade, ne sjećaš se više Boga koji te rodi! **19** Vidje to Jahve i u
gnjevu svojem odbaci sinove svoje i kćeri. **20** Lice ću im svoje
sakriti, reče, i vidjet ću što će biti od njih. Jer izopačeno je to
koljeno, sinovi u kojima vjernosti nema. **21** Ništavnim me bogom
na ljubomor potakoše, razdražiše me ništavilima svojim, i ja
ću njih ljubomornim učinit', pukom ništavnim, razdražit ću ih
glupim nekim narodom! **22** Da, moga gnjeva požar je usplamtio
i gorjet će do dubina šeolskih; proždrijet će zemlju i sve što ona
rađa, sažeći joj brda do temelja. **(Sheol h7585)** **23** Nevolje na
njih ću svaliti, na njih ću svoje istrošiti strijele. **24** Od gladi će
umirati, ognjica i pošast njih će trovati. Poslat ću na njih zub
zvjerinji i otrov zmija što prahom gmižu. **25** Vani će mač zatirati
djecu, a strava će vladati unutra. Ginut će jednako momak i
djevojka, dojenče i starac sjedokos. **26** Rekoh: U prah ću ih
smrviti, zbrisati im spomen izmed ljudi. **27** Ali se bojah ruga
dušmanskoga: mogli bi im prevarit' se protivnici, pa da kažu:
'Pobjeda je naša, nije to Jahvina izvela ruka.' **28** Jer narod je to
neupućen, oštroumlja u njih nema. **29** Da su mudri, već bi se i
dosjetili, razabrali što ih očekuje. **30** Kako da jedan tisuću u
bijeg nagna, i deset tisuća da dvojica gone, da ih Stijena njina
nije prodala, da ih Jahve nije izručio? **31** Al' stijena im nije poput
naše Stijene; osuđeni su naši neprijatelji. **32** Jer trs je njihov od
sodomskog trsa i od vinograda gomorskih; grožđe im je grožđe
otrovno, grozdovi im grozdovi gorčine; **33** njihovo je vino otrov
zmijski, žestok jed otrovnice ljute. **34** Al' nije li on u mene poput
dragulja, zapečaćen u mojim riznicama? **35** Moja je odmazda i
nagrada u vrijeme kad im noga posrne. Jer blizu je dan njihove
propasti, udes njihov brzo im se bliži! **36** (Pravdu će Jahve dati
svome puku, sažalit se nad slugama svojim.) Vidjet će da im
gine snaga, da je i robu i slobodnu kraj. **37** Tad će reći: 'Ta gdje
su bozi njihovi, gdje stijena kojom se zaklanjahu? **38** Oni što su
jeli salo njihovih klanica i pili vino njihovih ljevanica?' Neka se
dignu i neka vam pomognu, nek' vam budu zaklonište! **39** Vidite
sada da ja, ja jesam, i da drugog Boga pored mene nema! Ja
usmrćujem i oživljujem; ja udaram i iscjeljujem (i nitko se iz ruke
moje ne izbavlja). **40** Da, svoju ruku ja dižem prema nebu i
kažem: Ne bio ja živ vječito **41** ako naoštrivši mač svoj blistavi ne
uzmem sud u svoje ruke da svojim odmazdim dušmanima, da
naplatim onima koji mene mrze. **42** Strijele svoje opojit ću krvlju
i mač moj najest će se mesa, krvi ubijenih i zarobljenih, glava
dušmanskih vrhovnika. **43** Kličite, o nebesa, s njime, obožavajte
ga, sinovi Božji! Kličite, puci, s njegovim narodom, uznosite
snagu njegovu, poslanici Jahvini. Jer će krv slugu svojih osvetiti,
istom mjerom vratit' dušmanima, naplatit će od onih koji njega
mrze, očistit' od grijeha zemlju svog naroda." **44** Dođe Mojsije s
Jošuom, sinom Nunovim, te izgovori u uši naroda riječi ove
pjesme. **45** Kad Mojsije izgovori sve ove riječi svemu Izraelu, **46**
reče im: "U srca svoja usadite sve riječi koje danas uzimam za
svjedoka protiv vas; naredite sinovima svojim da ih drže vršeći
sve riječi ovoga Zakona. **47** TÓa nije to za vas prazna riječ jer
ona je vaš život. Zbog ove riječi živjet ćete dugo na zemlji koju
ćete, prešavši Jordan, zaposjesti." **48** Toga istog dana Jahve
reče Mojsiju: **49** "Popni se na goru Nebo u Abarskom gorju -
ono je u moapskoj zemlji nasuprot Jerihonu - pa pogledaj zemlju
kanaansku što ću je dati u posjed Izraelcima. **50** Onda umri na
gori na koju se uspneš i pridruži se svojim precima kao što je i
tvoj brat Aron, koji je umro na brdu Horu, bio pridružen svojima.
51 A to zato što ste mi se iznevjerili sred Izraelaca kod Meriba
Kadeša, kod voda u pustinji Sinu: niste očitovali moju svetost

među Izraelcima. 52 Zato ćeš samo izdaleka vidjeti onu zemlju,
ali u nju nećeš ući - u zemlju koju dajem Izraelcima."

33 Ovo je blagoslov kojim Mojsije - čovjek Božji - blagoslovi
Izraelce pred svoju smrt. 2 Reče on: "Dođe Jahve sa
Sinaja, sa Seira im se pokaza i s gore Parana zasja. Zbog njih
dođe od kadeških zborova, sa svoga juga sve do Obronaka.
3 Ipak ti ljubiš narode, svi sveti njihovi u tvojoj su ruci. Pred
tvojim su ležali nogama, išli tobom predvođeni." 4 (Mojsije nam
je odredio zakon.) "Zbor Jakovljev njegovom posta baštinom;
5 i bje kralj u Ješurunu kad se sakupiše glavari narodni, kad
se sjediniše plemena Jakovljeva. 6 Nek' živi Ruben i nikad
nek' ne izumre, nek' živi šačica njegovih! 7 Evo što reče za
Judu: Uslišaj, Jahve, glas Judin i privedi ga k njegovu narodu.
Nek mu ruke njegovo brane pravo, pomozi mu protiv dušmana
njegovih. 8 O Leviju reče: Daj Leviju tvoje Urime i tvoje Tumime
čovjeku milosti svoje, koga si u Masi iskušao, s kojim si se preo
kod voda meripskih. 9 O ocu svome i majci reče on: Nisam ih
vidio! Braće svoje ne poznaje, na svoju se djecu ne osvrće,
jer tvoju riječ on je vršio i tvojega se držao Saveza. 10 On uči
Jakova tvojim odredbama i Izraela tvojemu Zakonu. On podiže
kad k tvojim nosnicama i paljenicu na žrtvenik ti stavlja. 11 O
Jahve, snagu mu blagoslovi, milostivo primi djelo ruku njegovih.
Slomi bedra njegovih neprijatelja; mrzitelji njegovi nek' više
ne ustanu. 12 O Benjaminu reče: Jahvin je on ljubimac i u
miru svagda počiva. Višnji ga štiti svih njegovih dana, između
njegovih prebiva bregova. 13 O Josipu reče: Zemlju mu je Jahve
blagoslovio; njegovo je najbolje od onog što daje rosa nebeska i
što se u bezdanima dolje krije! 14 Najbolje od onog što daruje
sunce i što mlađak novi nosi, 15 prvine s drevnih planina i
najbolje s vječnih brežuljaka, 16 ponajbolji rod zemlje i svega što
je na njoj i milost Onog što prebiva u grmu. Nek' sve to dođe na
glavu Josipovu, na tjeme posvećenog između sve braće! 17 K'o
prvenac bika on je veličanstven, rozi su mu rogovi bivolji, njima
on nabada narode sve do krajeva zemaljskih. Takva su mnoštva
Efrajimova, takve su tisuće Manašeove. 18 O Zebulunu reče:
Bio sretan, Zebulune, u pohodima, i ti, Jisakare, u šatorima
svojim! 19 Na brdu gdje dolaze zazivati narodi za uspjeh prinose
oni prave žrtve jer sišu obilje mora i blago skriveno u pijesku.
20 O Gadu reče: Nek' je blagoslovljen tko Gada raširi! Poput
lavice on počiva razderavši mišicu i glavu. 21 Prvine je tad sebi
dodijelio jer vidje da mu je sačuvan dio glavarev. Na čelu svega
naroda on je došao, pravdu Jahvinu izvršivši i odluke njegove s
Izraelom. 22 O Danu reče: Dan je lavić što skače iz Bašana. 23
O Naftaliju reče: Naftali, milostima nasićen, Jahvinim ispunjen
blagoslovom: more i jug njegovo su vlasništvo. 24 O Ašeru
reče: Blagoslovljen bio Ašer među sinovima! Nek' miljenik bude
među braćom svojom, i nek' noge svoje u ulje umače! 25 Nek' ti
zasuni budu od gvožđa i mjedi i nek' ti mir traje koliko i život! 26
Nitko nije kao Bog Ješurunov: po nebesima u pomoć ti jezdi i po
oblacima u svom veličanstvu! 27 Bog vječni tvoje je utočište, a
na zemlji drevna njegova mišica pred tobom goni neprijatelja; on
dovikuje: 'Uništi!' 28 U sigurnosti prebiva Izrael, a Jakovljev je
izvor na osami u zemlji žita i vina, gdje nebesa rosom dažde. 29
Blago tebi, Izraele! Koji narod k'o tebe Jahve spasava? On štit
je tvoj što te brani i mač tvoj slavodobitni, dušmani ti se ulaguju,
al' ti ćeš im gazit' po leđima."

34 Poslije toga ode Mojsije s Moapskih poljana na brdo
Nebo, na vrhunac Pisge nasuprot Jerihonu, gdje mu
Jahve pokaza svu zemlju: Gilead do Dana, 2 sav Naftali, kraj
Efrajimov i Manašeov, svu Judinu krajinu do Zapadnog mora;
3 zatim Negeb, područje doline Jerihona - grada palmi - do
Soara. 4 Potom mu reče Jahve: "Ovo je zemlja za koju sam se
zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu da ću je dati tvome potomstvu.
Dopustio sam da je pogledaš svojim očima, ali ti onamo nećeš
prijeći." 5 I Mojsije, sluga Jahvin, umrije ondje u zemlji moapskoj
po Jahvinoj zapovijedi. 6 I ukopa ga on u dolini u zemlji nasuprot
Bet Peoru. Do dana današnjega nitko nije doznao za njegov
grob. 7 Mojsiju bijaše sto dvadeset godina kad umrije. Oko mu
nije oslabilo niti mu je snaga popustila. 8 Izraelci oplakivahu
Mojsija na Moapskim poljanama trideset dana. Potom prođoše i
dani oplakivanja - tugovanja za Mojsijem. 9 A Jošua, sin Nunov,
bio je ispunjen duhom mudrosti jer Mojsije bijaše na nj položio
svoje ruke. Njega su Izraelci slušali i činili kako je Jahve naredio
Mojsiju. 10 Ne pojavi se više prorok u Izraelu ravan Mojsiju
- njega je Jahve poznavao licem u lice! - 11 po svim onim
znakovima i čudesima u zemlji egipatskoj za koja ga je Jahve
slao da ih učini na faraonu, na svim službenicima njegovim i na
svoj zemlji njegovoj, 12 po onoj moćnoj ruci njegovoj i po svim
onim velikim zastrašnim djelima koja učini na oči svega Izraela.

Jošua

1 Poslije smrti Mojsija, sluge Jahvina, reče Jahve Jošui, sinu
Nunovu, pomoćniku Mojsijevu: **2** "Moj je sluga Mojsije umro;
zato sada ustani, prijeđi preko toga Jordana, ti i sav taj narod,
u zemlju koju dajem sinovima Izraelovim. **3** Svako mjesto na
koje stupi vaša noga dajem vam, kao što obećah Mojsiju. **4**
Od pustinje i od Libanona pa do Velike rijeke, rijeke Eufrata, i
sve do Velikog mora na sunčanom zapadu - sve će to biti vaše
područje. **5** Nitko neće odoljeti pred tobom u sve dane tvog
života; ja ću biti s tobom, kao što sam bio s Mojsijem, i nikada te
neću napustiti niti ću te ostaviti. **6** Budi odvažan i hrabar jer
ćeš ti uvesti narod ovaj da primi u baštinu zemlju za koju se
zakleh ocima njihovim da ću im je dati. **7** Samo budi odvažan i
hrabar da sve učiniš vjerno prema naredbama koje ti je dao
Mojsije, sluga moj. Ne skreći od toga ni desno ni lijevo da bi ti
bilo sretno sve što poduzmeš. **8** Neka knjiga Zakona bude na
ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću, kako bi vjerno držao
sve što je u njoj napisano: samo ćeš tada biti sretan i uspjet ćeš
u pothvatima. Nisam li ti zapovjedio: **9** odvaži se i budi hrabar?
Ne boj se i ne strahuj, jer kuda god pođeš, s tobom je Jahve,
Bog tvoj." **10** Tada zapovijedi Jošua glavarima narodnim: **11**
"Prođite kroz tabor i proglasite puku ovu zapovijed: 'Spremite
sebi brašnenice jer ćete za tri dana prijeći preko Jordana da
biste primili u posjed zemlju koju vam Jahve, Bog vaš, daje u
baštinu.'" **12** Zatim reče Jošua plemenu Rubenovu i Gadovu i
polovini plemena Manašeova: **13** "Sjetite se onoga što vam je
zapovjedio Mojsije, sluga Jahvin, kada vam je rekao: 'Jahve,
Bog vaš, hoće da počinete i daje vam ovu zemlju. **14** Vaše žene,
djeca i stada mogu ostati u zemlji koju vam je dao Mojsije s onu
stranu Jordana. Vi pak ratnici, za boj spremni, morate naoružani
poći pred svojom braćom da im pomognete, **15** sve dok Jahve
ne dade da počinu i vaša braća, kao i vi, i dok ne zaposjednu
zemlju koju im daje Jahve, Bog vaš. Tada se možete vratiti u
zemlju koja vam pripada i koju vam je dao Jahvin sluga Mojsije,
na drugoj strani Jordana, prema istoku sunca.'" **16** Oni odgovore
Jošui: "Sve što nam zapovjediš, učinit ćemo, i kuda nas god
pošalješ, poći ćemo. **17** Kao što smo slušali Mojsija, tako ćemo
se pokoravati i tebi. Samo neka Jahve, Bog tvoj, bude s tobom
kao što bijaše s Mojsijem! **18** Tko se god usprotivi tvome glasu i
ne posluša tvojih riječi u svemu što mu zapovjediš neka bude
pogubljen. Samo ti budi odvažan i hrabar!"

2 Jošua, sin Nunov, posla potajno iz Šitima dvojicu uhoda s
nalogom: "Idite, izvidite područje, osobito Jerihon." Oni odu i
stignu u kuću bludnice koja se zvala Rahaba i ondje prenoće. **2**
To bude javljeno kralju jerihonskom: "Evo, stigoše noćas ovamo
neki ljudi od sinova Izraelovih da izvide zemlju." **3** Tada kralj
jerihonski poruči Rahabi: "Izvedi ljude koji su došli k tebi, koji su
ušli u tvoj dom, jer su došli uhoditi svu zemlju." **4** Ali žena uze
ona dva čovjeka, sakri ih i reče: "Istina, ti su ljudi došli k meni,
ali ja nisam znala odakle su. **5** Kada se u sumrak zatvarahu
gradska vrata, oni odoše i ja ne znam kamo su krenuli. Požurite
za njima jer ih još možete stići." **6** A ona ih bijaše izvela na krov
i sakrila pod netrveni lan što ga je ondje razastrla. **7** I požure se
ljudi u potjeru za njima, prema Jordanu, sve do prijelaza preko
rijeke; a kad je potjera izišla, zatvore se za njima gradska vrata.
8 Dok još oni gore ne bijahu zaspali, popne se Rahaba k njima
na krov **9** i reče im: "Znam da vam je Jahve dao ovu zemlju, jer
nas je sve uhvatio strah od vas i prezaju od vas svi žitelji ovoga
kraja. **10** Jer čusmo kako je Jahve isušio vodu Crvenoga mora
pred vama kada ste izašli iz Egipta, i ono što ste učinili dvojici
kraljeva amorejskih s druge strane Jordana, Sihonu i Ogu, koje
pogubiste. **11** Kad smo čuli sve to, zastalo nam srce i nitko da
smogne snage da vam se suprotstavi jer Jahve, Bog vaš - on je
Bog gore na nebesima i dolje na zemlji. **12** Zakunite mi se,
dakle, Jahvom da ćete i vi učiniti milost domu oca moga, kao
što i ja učinih milost vama, i dajte mi pouzdan znak **13** da ćete
ostaviti na životu moga oca i moju majku, braću moju i sestre
moje i sve njihovo i da ćete nas izbaviti od smrti." **14** Odgovoriše
joj ljudi: "Životom svojim jamčimo za vas, samo ako nas ne
izdate. Kad nam Jahve dade zemlju, iskazat ćemo ti milost i
vjernost." **15** Rahaba ih zatim spusti po konopu kroz prozor jer
joj je kuća bila uz bedem i ona je do bedema stanovala. **16** Još
im reče: "Pođite prema gori da vas potjera ne nađe i krijte se
ondje tri dana dok se progonitelji ne vrate, a onda idite svojim
putem." **17** Ljudi joj odgovore: "Evo, ovako ćemo ti ispuniti
zakletvu kojom si nas zaklela: **18** kad uđemo u zemlju, posluži
se ovim znakom: priveži ovu crvenu vrpcu za prozor kroz koji
nas spuštaš i sakupi kod sebe, u kući, svoga oca, i svoju majku,
i svoju braću, i svu svoju rodbinu. **19** Tko god od vas stupi
van preko praga tvoje kuće, krv njegova na glavu njegovu: nije
krivnja na nama - sam je krivac svojoj smrti; a tko ostane s
tobom u kući, krv njegova neka padne na glave naše - mi ćemo
biti krivci ako ga se tko rukom dotakne. **20** Ako pak izdaš ovu
našu stvar, slobodni smo od zakletve kojom si nas zaklela." **21**
A ona odgovori: "Neka bude kako rekoste!" Tada ih pusti i oni
odoše, a ona zaveza na prozor crvenu vrpcu. **22** Oni odoše i
dođoše u goru i ondje ostadoše tri dana dok se ne vrati potjera;
tražila ih je potjera na svim putovima, ali ih nije nigdje našla. **23**
Tada se vrate i one dvije uhode: siđu s gore, prijeđu preko rijeke
i dođu k Jošui, sinu Nunovu, te ga izvijeste o svemu što im se
dogodilo. **24** I rekoše Jošui: "Jahve nam je svu tu krajinu predao
u ruke; sve je njezine stanovnike uhvatio strah pred nama."

3 Urani Jošua i sa svim sinovima Izraelovim krene od Šitima.
I stignu do Jordana pa ondje prije prelaza prenoće. **2** Poslije
tri dana prođu starješine kroz tabor i zapovjede puku: **3** "Čim
ugledate Kovčeg saveza Jahve, Boga vašega, i svećenike levite
koji ga nose, krenite svi sa svoga mjesta i pođite za njim. **4**
Tako ćete znati put kojim vam je ići, jer tim putem još nikada
niste išli. Ali između vas i Kovčega neka bude razmak do dvije
tisuće lakata. I da mu se niste približili." **5** A Jošua zapovjedi
narodu: "Posvetite se za sutra, jer će sutra Jahve učiniti čudesa
među vama." **6** A svećenicima Jošua zapovjedi: "Dignite Kovčeg
saveza i nosite ga pred narodom." I digoše Kovčeg saveza
i poniješe ga pred narodom. **7** Jahve reče Jošui: "Danas te
počinjem uzvisivati pred očima svega Izraela, neka znaju da
sam s tobom kao što bijah s Mojsijem. **8** Ti pak zapovjedi
svećenicima koji nose Kovčeg saveza:' Kada stignete do voda

jordanskih, u Jordanu se samom zaustavite.'" 9 Tada reče Jošua
Izraelcima: "Priđite i čujte riječi Jahve, Boga svojega." 10 I reče
Jošua: "Po ovomu ćete spoznati da je među vama Bog živi:
on će goniti ispred vas Kanaance, Hetite, Hivijce, Perižane,
Girgašane, Amorejce i Jebusejce. 11 Evo, Kovčeg saveza
Gospodara sve zemlje proći će pred vama preko Jordana.
12 Izaberite odmah dvanaest ljudi iz plemena Izraelovih, po
jednoga iz svakoga plemena. 13 Čim stopala svećenika koji
nose Kovčeg Jahve, Gospodara sve zemlje, stupe u Jordan,
razdijelit će se voda Jordana, i ona što teče odozgo ustavit
će se kao nasip.'" 14 Kad je narod krenuo iz svojih šatora da
prijeđe preko Jordana, ponesu svećenici Kovčeg saveza pred
njim. 15 A kad su nosači Kovčega stigli do Jordana i kada su
svećenici koji su nosili Kovčeg zagazili u vodu na obali - a bilo
je vrijeme žetve kad se Jordan prelijeva preko svojih obala -
16 voda što je tekla odozgo daleko se, poput nasipa, ustavila
kod grada Adame, koji se nalazi kraj Sartana; a voda što je
otjecala dolje u Arabsko ili Slano more sasvim je otekla i narod
je prelazio prema Jerihonu. 17 Svećenici koji su nosili Kovčeg
saveza Jahvina stajahu na suhu usred Jordana i prelažaše
Izrael po suhu sve dok sav narod ne prijeđe preko rijeke.

4 Pošto je sav narod prešao preko Jordana, reče Jahve Jošui:
2 "Izaberite iz naroda dvanaest ljudi, od svakoga plemena po
jednoga, 3 i zapovjedite im: 'Dignite odavde, iz sredine Jordana
- s mjesta gdje stoje noge svećenika - dvanaest kamenova
koje ćete ponijeti sa sobom i položiti na mjestu gdje budete
noćas prenoćili.'" 4 Tada pozva Jošua dvanaest ljudi koje je
bio izabrao između sinova Izraelovih, iz svakoga plemena
po jednoga čovjeka, 5 i reče im: "Idite pred Kovčeg Jahve,
Boga svoga, u sredinu Jordana, i neka svaki donese na svojim
ramenima po jedan kamen prema broju plemena Izraelovih.
6 To će biti na spomen među vama. Kad vas jednoga dana
budu pitala vaša djeca: 'Što vam znače ovi kamenovi?' 7 reći
ćete im: 'Voda se Jordana razdijelila pred Kovčegom saveza
Jahvina kad je prelazio preko Jordana.' I ovo će kamenje biti
vječni spomen sinovima Izraelovim." 8 Izraelci učine kako im je
zapovjedio Jošua, uzmu dvanaest kamenova iz sredine Jordana,
prema broju plemena Izraelovih, kako je Jahve naredio Jošui:
prenesu ih do svoga noćišta i polože ondje. 9 Zatim Jošua
postavi usred Jordana dvanaest kamenova na mjesta gdje su
stajale noge svećenika koji su nosili Kovčeg saveza. Ondje
stoje i danas. 10 Svećenici koji su nosili Kovčeg saveza stajali
su usred Jordana, sve dok se nije izvršilo sve što je Jahve
zapovjedio Jošui da narod izvrši, sasvim onako kao što Mojsije
bijaše naredio Jošui. A narod je žurno prelazio. 11 Pošto je sav
narod prešao, prijeđu i svećenici s Kovčegom saveza Jahvina i
krenu pred narodom. 12 Tada sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i
polovina plemena Manašeova u bojnoj opremi stanu na čelo
sinova Izraelovih, kao što im bijaše zapovjedio Mojsije. 13 Oko
četrdeset tisuća naoružanih ljudi prešlo je pred Jahvom da se
bori na Jerihonskim poljanama. 14 Toga dana uzvisi Jahve
Jošuu pred svim Izraelom i svi ga se bojahu, kao nekoć Mojsija,
u sve dane njegova života. 15 Jahve reče Jošui: 16 "Zapovjedi
svećenicima koji nose Kovčeg saveza neka izađu iz Jordana."
17 Tada Jošua zapovjedi svećenicima: "Izađite iz Jordana!" 18 A
čim su svećenici koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina izašli
isred Jordana i stali nogama na suho, vrate se vode Jordana na
svoje mjesto i poteku kao i prije preko svojih obala. 19 Narod
je izašao iz Jordana desetog dana prvoga mjeseca. Tada se
utaborio u Gilgalu, istočno od Jerihona. 20 A onih dvanaest
kamenova što su ih uzeli sa sobom iz Jordana, Jošua postavi
u Gilgalu. 21 Tada reče Izraelcima: "Ako potomci vaši upitaju
jednoga dana svoje očeve: 'Što znači ovo kamenje?' - 22 vi ih
poučite ovako: 'Izrael je ovdje po suhu prešao preko Jordana 23
jer je Jahve, Bog vaš, osušio pred vama vodu Jordana dok ne
prijeđoste, kao što je učinio Jahve, Bog vaš, s Morem crvenim
kad ga je osušio pred nama dok ne prijeđosmo. 24 A sve to, da
bi znali svi narodi zemlje koliko je moćna ruka Jahvina, i vi sami
da se svagda bojite Jahve, Boga svoga.'"

5 Pošto su čuli svi kraljevi amorejski na zapadnoj strani
Jordana i svi kraljevi kanaanski koji bijahu uz more da je
Jahve osušio Jordan pred Izraelcima dok ne prijeđoše, zastade
im srce i nestade im junaštva pred Izraelcima. 2 U to vrijeme
Jahve reče Jošui: "Načini sebi kamene noževe i ponovo obreži
Izraelce." 3 Jošua načini sebi kamene noževe i obreza Izraelce
na brežuljku Aralotu. 4 A evo zašto ih je Jošua obrezao: sve
ljudstvo što je izišlo iz Egipta, sve što mogaše nositi oružje,
pomrlo je na putu kroz pustinju. 5 Svi oni bijahu obrezani,
ali nije bio obrezan nitko koji se rodio na putu kroz pustinju,
poslije izlaska iz Egipta, 6 jer su četrdeset godina Izraelci lutali
pustinjom dok ne pomriješe svi za oružje sposobni koji bijahu
izišli iz Egipta; nisu slušali glasa Jahvina te im se Jahve zakleo
da njihove oči neće vidjeti zemlju koju je obećao njihovim ocima
- zemlju u kojoj teče mlijeko i med. 7 Na njihovo je mjesto
podigao sinove njihove i njih je Jošua obrezao: nisu bili obrezani
jer se na putu nije obrezivalo. 8 Kad je bio obrezan sav narod,
počivali su u taboru sve dok nisu ozdravili. 9 Tada reče Jahve
Jošui: "Danas skidoh s vas sramotu egipatsku." I prozva se
ono mjesto Gilgal sve do naših dana. 10 Izraelci se, dakle,
utaboriše u Gilgalu i ondje na Jerihonskim poljanama proslaviše
Pashu uvečer četrnaestoga dana u mjesecu. 11 A sutradan
poslije Pashe, upravo toga dana, blagovali su od uroda one
zemlje: beskvasna kruha i pržena zrnja. 12 I mÓana je prestala
padati čim su počeli jesti plodove zemlje. Tako Izraelci nisu
više imali mane, nego su se te godine hranili plodovima zemlje
kanaanske. 13 Kad se Jošua približio gradu Jerihonu, podiže
oči i ugleda čovjeka kako pred njim stoji s isukanim mačem u
ruci. Jošua mu pristupi i upita ga: "Jesi li ti s nama ili s našim
neprijateljima?" 14 A on odgovori: "Ne, ja sam vođa vojske
Jahvine i upravo sam došao ..." Tada Jošua pade ničice, pokloni
mu se i reče: "Što zapovijedaš Gospodaru, sluzi svome?" 15 A
vođa vojske Jahvine odgovori Jošui: "Skini obuću s nogu svojih,
jer je sveto mjesto na kojem stojiš." I Jošua učini tako.

6 A Jerihon stajaše silno utvrđen i zatvoren pred sinovima
Izraelovim. Nitko nije izlazio niti je tko ulazio. 2 Tada Jahve
reče Jošui: "Evo, predajem ti u ruke Jerihon i kralja njegova
s ratnicima. 3 Svi vi ratnici obiđite oko grada jedanput na
dan. Tako činite šest dana. 4 A sedam svećenika neka nose
pred Kovčegom sedam truba od ovnujskih rogova. Sedmoga

dana obiđite sedam puta oko grada, a svećenici neka trube
u trublje. 5 Pa kad otežući zatrube u rog ovnujski, neka sav
narod, čim čuje glas trube, podigne silnu bojnu viku. I srušit će
se gradski bedemi, a narod neka tada ulazi svaki odande gdje
se nađe." 6 Jošua, sin Nunov, pozva k sebi svećenike i reče
im: "Uzmite Kovčeg saveza, a sedam svećenika neka ponese
sedam truba od rogova ovnujskih pred Kovčegom Jahvinim." 7 A
narodu reče: "Pođite i obiđite oko grada, a ratnici neka idu pred
Kovčegom Jahvinim." 8 I bi kako je Jošua zapovjedio narodu.
Pođe sedam svećenika noseći trube od rogova ovnujskih: trubili
su u rogove, a Kovčeg Jahvin iđaše za njima. 9 Ratnici pođoše
pred svećenicima koji su trubili u trube, a zalaznica krenu za
Kovčegom. Stupali su tako dok se glas truba razlijegao. 10 A
narodu bijaše zapovjedio Jošua govoreći: "Ne vičite i ne dajte
glasa od sebe i nijedna riječ neka se ne čuje iz vaših usta
dok vam ne kažem: 'Vičite!' Tada neka odjekne bojna vika."
11 I naredi da Kovčeg Jahvin obiđe jednom oko grada pa da
se vrate u tabor i ondje prenoće. 12 Sutradan urani Jošua, a
svećenici ponesu Kovčeg saveza. 13 A sedam svećenika koji su
nosili sedam truba od rogova ovnujskih pođu pred Kovčegom
Jahvinim. Idući trubili su u trube, ratnici iđahu pred njima, a
zalaznica pak za Kovčegom Jahvinim dok su trube odjekivale.
14 Tako i drugog dana obiđu jednom oko grada pa se vrate
natrag u tabor. Tako su činili šest dana. 15 A sedmoga dana
zorom ustanu i obiđu oko grada istim onakvim redom sedam
puta. Samo su toga dana obišli oko grada sedam puta. 16 Za
sedmog obilaska snažno zatrube svećenici u rogove, a Jošua
reče narodu: "Kličite bojne poklike jer vam je Jahve predao
grad! 17 Grad neka bude 'herem' Jahvi - uklet i predan uništenju
sa svime što je u njemu. Samo bludnica Rahaba da ostane
živa i svi koji budu s njom u kući, jer je ona sakrila uhode
koje smo poslali. 18 A čuvajte se svega ukletog u gradu da
i sami ne budete prokleti što ste uzeli ukleto, jer biste time
navukli prokletstvo na tabor i unesrećili ga. 19 Zato sve srebro i
zlato, sve bakreno i željezno posuđe neka bude posvećeno
Jahvi i pohranjeno u riznicu." 20 Tada povika narod i odjeknuše
trube. Kada se zaori glas truba i bojni povici naroda, padoše
bedemi i narod prodrije u grad, svatko odande gdje se našao,
i osvojiše ga. 21 I tada izvršiše kletvu ništeći oštricom mača
sve što bijaše u gradu: muško i žensko, staro i mlado, volove,
ovce i magarad. 22 A onoj dvojici što su uhodili zemlju reče
Jošua: "Idite u kuću one bludnice pa izvedite ženu sa svima
njezinima, kako joj se zakleste." 23 I mladi ljudi, uhode, odoše
te izvedoše Rahabu, njezina oca i njezinu majku, braću i svu
rodbinu. Izvedoše sve njezine i smjestiše ih izvan izraelskog
tabora. 24 Spališe grad i sve što bijaše u njemu: uzeše samo
srebro, zlato, tučano i željezno posuđe i staviše u riznicu Doma
Jahvina. 25 Ali bludnicu Rahabu, svu njenu obitelj i sve njihovo
poštedi Jošua. Ona ostade među Izraelcima sve do danas, jer
je sakrila glasnike koje je poslao Jošua da uhode Jerihon. 26
Tada izreče Jošua ovu kletvu: "Proklet bio pred licem Jahve
čovjek koji pokuša da ponovo gradi Jerihon: gradio mu temelje
na svom prvencu, podizao mu vrata na svome mezimcu!" 27
Jahve je bio s Jošuom te se pronio glas o njemu po svoj zemlji.

7 Ali se sinovi Izraelovi teško ogriješiše o "herem", jer je Akan,
sin Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena
Judina, uzeo od ukletih stvari, i Jahve se razgnjevi na sinove
Izraelove. 2 Jošua pak posla ljude iz Jerihona u Aj, koji leži
istočno od Betela, i reče im: "Uziđite onamo, izvidite kraj!" Ljudi
odoše te izvidješe Aj. 3 Vrativši se k Jošui, rekoše mu: "Ne
treba da onamo uzlazi sav narod; dvije do tri tisuće ljudi neka
idu da osvoje Aj. Ne muči onamo sav narod, jer je ondje malo
svijeta." 4 Pođe onamo oko tri tisuće ljudi od svega naroda, ali
su morali pobjeći pred onima iz Aja. 5 Ajani pobiše oko trideset i
šest ljudi i tjerali su ih ispred svojih vrata do Šebarima: pobili
su ih na strmini. Klonu tada srce narodu kao da mu je voda
u žilama. 6 Razdrije Jošua haljine svoje i baci se ničice pred
Kovčegom Jahvinim, i ostade tako do večeri, on i starješine
u Izraelu, posuvši glave pepelom. 7 Tada reče Jošua: "Jao,
Gospode Jahve, zašto si preveo ovaj narod preko Jordana? Da
nas predaš u ruke Amorejaca da nas pobiju? Kamo sreće da
smo stali s onu stranu Jordana! 8 Oprosti, Gospode! Što drugo
da rečem kad je Izrael okrenuo leđa pred svojim neprijateljima?
9 Ako to čuju Kanaanci i ostali žitelji zemlje, udružit će se protiv
nas da zbrišu ime naše sa zemlje. Što ćeš, dakle, učiniti za
veliko ime svoje?" 10 A Jahve odgovori Jošui: "Ustani! Zašto si
pao ničice? 11 Izrael je sagriješio: prekršili su Savez kojim sam
ih vezao. Zaista, uzeše ukleto, porobiše, posakrivaše i prisvojiše.
12 I zato Izraelci ne mogu izdržati pred svojim neprijateljima,
okreću leđa pred protivnicima jer su postali ukleti. Ja ne mogu
više biti s vama ako iz svoje sredine ne maknete proklete. 13
Ustani! Sazovi narod na posvećenje i reci mu: Posvetite se za
sutra, jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Kletva je u tebi,
Izraele; i nećeš izdržati pred svojim neprijateljima sve dok ne
odstranite kletvu iz svoje sredine.' 14 Zato sutra zorom pristupite
pleme za plemenom; iz plemena koje odredi Jahve prići će rod
za rodom, a onda iz roda koji označi Jahve pristupit će obitelj
po obitelj, a iz obitelji koju označi Jahve pristupit će čovjek za
čovjekom. 15 I tko se tada nađe s ukletom stvari, neka se spali
on i sve što mu pripada, jer je prekršio Savez Jahvin i osramotio
Izraela." 16 Urani Jošua ujutro i pozva Izraela po plemenima;
pristupiše i otkri se pleme Judino. 17 Potom pristupi rod za
rodom iz plemena Judina i pronađe se rod Zerahov. Pristupiše
obitelji roda Zerahova, domaćin jedan za drugim, i pronađoše
obitelj Zabdijevu. 18 Naposljetku naredi Jošua da pristupi obitelj
Zabdijeva, muškarac jedan za drugim, i pronašao se Akan, sin
Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena Judina.
19 Tada reče Jošua Akanu: "Sine moj, daj slavu Jahvi, Bogu
Izraelovu, i priznaj mu što si učinio; objasni što si učinio i nemoj
mi ništa tajiti." 20 Akan reče Jošui: "Zaista, ja sagriješih Jahvi,
Bogu Izraelovu, i evo što sam učinio: 21 vidjeh u plijenu lijep
šinearski plašt, dvije stotine srebrnjaka i zlatnu šipku vrijednu
pedeset srebrnjaka, pa se polakomih i uzeh sebi. Eno je sve
zakopano usred moga šatora, a srebro je odozdo." 22 Tada uputi
Jošua poslanike, koji otrčaše u šator. I gle, sve bijaše zakopano
u šatoru, a odozdo srebro. 23 Uzmu sve iz šatora i donesu
Jošui i starješinama Izraelovim i prostriješe sve pred Jahvu. 24
Tada uze Jošua Akana, sina Zerahova, i srebro, plašt i zlatnu
šipku, i sve sinove i kćeri njegove, volove njegove i magarad,

i ovce, šator njegov i sve što bijaše njegovo te ga izvede u
dolinu Akor. Pratio ih sav Izrael. 25 Reče Jošua: “Kako si ti nas
unesrećio, tako danas tebe unesrećio Jahve!” I kamenova ga
sav Izrael. 26 Potom navališe na njega gomilu kamenja, koje
stoji do danas. Tako se Jahve ublaži od svoga žestoka gnjeva.
Zbog toga se događaja prozva ono mjesto dolina Akor i tako se
zove do danas.

8 Tada reče Jahve Jošui: “Ne boj se i ne strahuj! Uzmi sa
sobom sve ratnike, ustani i navali na Aj. Gle, predajem ti
u ruke ajskoga kralja, njegov narod, grad i zemlju njegovu. 2
Učini s Ajem i s njegovim kraljem kao što si učinio s Jerihonom
i njegovim kraljem; ali vam je slobodno da prigrabite plijen
iz njega i njegovu stoku. Postavi gradu zasjedu s leđa.” 3
Spremi se Jošua da navali na Aj i svi ratnici s njime. Izabrao je
trideset tisuća junaka i poslao ih noću; 4 dade im zapovijed:
“Pazite! Poći ćete u zasjedu gradu s leđa, ali da ne budete
predaleko od grada i budite svi spremni. 5 A ja i sav narod
koji me prati primaknut ćemo se gradu; i kada ljudi iz Aja izađu
pred nas, mi ćemo kao i prije pobjeći ispred njih. 6 Oni će
onda navaliti za nama dok ih ne odvedemo od grada jer će
misliti: 'Bježe ispred nas kao i prije.' 7 Tada provalite iz zasjede i
zauzmite grad: Jahve, Bog vaš, predat će vam ga u ruke. 8
Kad jednom osvojite grad, spalite ga ognjem. Učinite to po
Jahvinoj zapovijedi. Pazite, to vam zapovjedih.” 9 Jošua ih
posla i oni odoše u zasjedu te se smjestiše između Betela i Aja,
gradu sa zapada. A Jošua provede noć među narodom. 10
Uranivši, Jošua ujutro prebroja narod i pođe sa starješinama
Izraelovim pred narodom na Aj. 11 Svi ratnici krenu s njim i kad
se primaknu gradu, utabore se Aju sa sjevera, tako da je između
njih i mjesta bila ravnica. 12 Jošua uze oko pet tisuća ljudi i
namjesti zasjedu između Betela i Aja, gradu sa zapadne strane.
13 A narod se smjesti u tabor, koji je bio na sjeveru grada, dok je
njegova zalaznica bila na zapadu grada. Jošua opet provede
noć usred naroda. 14 Kad je sve to vidio ajski kralj, požuri se te
izađe on i sav njegov narod niz obronak prema Arabi u boj protiv
Izraela. A nisu ni slutili da je iza grada namještena zasjeda. 15
Tada Jošua i sav Izrael nagnu bježati kao da su ih pobijedili. I
bježali su putem prema pustinji. 16 Ajani nato pozvaše sve iz
grada i dadoše se za njima u potjeru te, goneći Jošuu, odvoje
se od grada. 17 I ne ostade nitko u Aju i Betelu da nije pošao za
Izraelcima. Ostavili su grad otvoren i gonili Izraelce. 18 Tada
reče Jahve Jošui: “Zamahni kopljem što ti je u ruci prema Aju:
predajem ti ga u ruke.” I podiže Jošua koplje što mu bješe u ruci
i zamahnu prema gradu. 19 I tek što je podigao ruku, dignu
se ljudi iz zasjede i potrče prema gradu, osvoje ga i umah ga
ognjem zapale. 20 Kada se oni iz Aja obazreše, imadoše što
vidjeti: dim se dizao iz grada prema nebu. I nitko od njih nije
imao kuda uteći ni tamo ni amo. Tada se narod koji je bježao
prema pustinji okrenuo prema progoniteljima. 21 Vidjevši Jošua
i sav Izrael da je zasjeda zauzela grad i da se diže dim iz grada,
vrate se i udare na ljude iz Aja. 22 Njihovi su im izašli u susret iz
grada, i tako se oni iz Aja nađoše posred Izraelaca, opkoljeni i s
jedne i s druge strane: biše pobijeni tako te ni jedan ne ostade
živ niti uteče. 23 A kralja Aja uhvatiše živa i dovedoše ga Jošui.
24 Kad su Izraelci pobili sve stanovnike Aja na otvorenu polju i u
pustinji, kuda su ih gonili, i kada svi padoše od mača, vratiše se
Izraelci u Aj i sasjekoše mačem sve što bješe u njemu. 25 Bilo
je dvanaest tisuća onih koji su izginuli toga dana, ljudi i žena
- sav Aj. 26 Jošua nije spuštao ruke kojom bijaše zamahnuo
kopljem sve dok nisu poubijani svi stanovnici Aja. 27 Samo
stoku i plijen iz onoga grada razdijele među sobom Izraelci,
kao što je Jahve zapovjedio Jošui. 28 Jošua spali Aj i učini
ga za sve vijeke ruševinom, pustim mjestom do danas. 29
Kralja ajskoga objesi o drvo do večeri. O zapadu sunčanom
zapovjedi Jošua te skinuše truplo s drveta, baciše ga pred
gradska vrata i nabacaše na nj veliku gomilu kamenja, koja stoji
i danas. 30 Tada podiže Jošua žrtvenik Jahvi, Bogu Izraelovu,
na gori Ebalu, 31 kao što je zapovjedio Mojsije, sluga Jahvin,
svim sinovima Izraelovim i kako je napisano u Mojsijevoj knjizi
Zakona: žrtvenik od grubog kamena, neklesanog željezom. Na
njemu bi prinesena Jahvi žrtva paljenica i pričesnica. 32 Tu na
kamenju Jošua prepiše Zakon Mojsijev koji bješe napisan za
sinove Izraelove. 33 I sav Izrael i njegove starješine, glavari
narodni i suci, došljaci i domaći, stanu s obje strane Kovčega
prema svećenicima i levitima koji su nosili Kovčeg saveza
Jahvina - polovina prema gori Gerizimu, a polovina prema gori
Ebalu - da bi se blagoslovio puk Izraelov prema obredu koji
zapovjedi Mojsije. 34 Tada pročita Jošua svaku riječ Zakona,
blagoslov i prokletstvo, sve kako je napisano u knjizi Zakona. 35
Nije Jošua propustio nijedne Mojsijeve naredbe, nego ih je sve
pročitao pred saborom svih Izraelaca, pred ženama, djecom i
došljacima koji su išli s njima.

9 O tim su događajima čuli svi kraljevi s onu stranu Jordana
- u Gorju, u Šefeli i duž čitave obale Velikoga mora sve do
Libanona: Hetiti, Amorejci, Kanaanci, Perižani, Hivijci, Jebusejci
- 2 pa se svi udružiše da složno udare protiv Jošue i Izraela. 3
A stanovnici Gibeona, poučeni onim što Jošua učini Jerihonu i
Aju, 4 dosjete se lukavstvu. Uzmu hiniti da su putnici: bace
na svoje magarce stare vreće i vinske mješine, poderane i
zakrpane. 5 Obuli su na noge rabljenu i pokrpanu obuću i vrgli
na se staru odjeću. Sav kruh što su ga ponijeli na put bijaše suh
i razdrobljen. 6 Stigoše Jošui u gilgalski tabor i rekoše njemu i
ljudima Izraelcima: “Dolazimo iz daleke zemlje, sklopite savez
s nama.” 7 Ali ljudi Izraelci kažu tim Hivijcima: “Tko zna ne
živite li možda među nama? Kako ćemo, dakle, sklopiti savez
s vama?” 8 A oni odgovore Jošui: “Tvoje smo sluge!” Jošua
ih upita: “Tko ste i odakle dolazite?” 9 Odgovore: “Daleka je
zemlja iz koje dolaze tvoje sluge u ime Jahve, Boga tvojega: čuli
smo za slavu njegovu i za sve što je učinio u Egiptu 10 i za
ono što je učinio dvojici kraljeva amorejskih koji su vladali s
onu stranu Jordana - Sihonu, kralju hešbonskom, i Ogu, kralju
bašanskom u Aštarotu. 11 Tada nam rekoše naše starješine i
svi u našoj zemlji: 'Opskrbite se hranom za put, pođite im u
susret i recite im: Vaše smo sluge, sklopite dakle savez s nama.'
12 Evo našega kruha: vruć smo ponijeli na put od kuća svojih
kada smo krenuli k vama, a sada je, evo, suh i razdrobljen.
13 A ovo su vinski mjehovi: nove smo ih nalili, pa su se, evo,
već poderali; i haljine naše i obuća već su trošni od dalekog

puta." 14 I povjerovaše im ljudi po putnoj opskrbi, ne pitajući
Jahvu što će im reći. 15 Jošua uglavi s njima mir i sklopi savez
s njima da će ih poštedjeti. I glavari se na to zakunu. 16 A
poslije tri dana, pošto su sklopili s njima savez, saznalo se da
su im susjedi i da žive usred Izraela. 17 Tada krenu Izraelci iz
tabora i stignu u njihove gradove, a to su bili Gibeon, Kefira,
Beerot i Kirjat Jearim. 18 Ali ih nisu napali sinovi Izraelovi, jer
su im se glavari zajednice zakleli Jahvom, Bogom Izraelovim.
Ali sva zajednica poče rogoboriti protiv glavara. 19 Tada svi
glavari rekoše zajednici: "Mi smo im se zakleli Jahvom, Bogom
Izraelovim, i zato ih ne smijemo dirati. 20 Evo što ćemo: pustimo
ih da žive, kako nas ne bi stigla srdžba zbog zakletve kojom smo
se zakleli." 21 Još dometnuše glavari: "Neka žive i neka budu
drvosječe i vodonoše svoj zajednici." Sva zajednica prihvati što
rekoše glavari. 22 Jošua pozva Gibeonce i reče im: "Zašto nas
prevariste govoreći: 'Vrlo smo daleko od vas', kad eto živite
usred nas? 23 Zato će sada na vama biti kletva i nikada neće
nestati među vama ropstva: bit ćete drvosječe i vodonoše za
Dom Boga moga." 24 Oni odgovore Jošui: "Sa svih strana
dolazili su glasovi nama, slugama tvojim, kako je Jahve, Bog
tvoj, odredio Mojsiju, sluzi svomu, da će vam dati svu zemlju i
da će istrijebiti ispred vas sve stanovnike ove zemlje; silno smo
se uplašili od vas za svoje živote i zato smo učinili ovo. 25 I
sada smo, evo, u tvojim rukama: učini s nama što misliš da je
dobro i pravo." 26 A on im je učinio ovako: izbavio ih iz ruku
sinova Izraelovih te ih nisu pobili. 27 I od toga dana naredi im
Jošua da sijeku drva i nose vodu, sve do danas, za zajednicu i
za žrtvenik Jahvin na mjestu koje se god izabere.

10 A kad ču jeruzalemski kralj Adoni-Sedek da je Jošua
zauzeo Aj i da ga je izručio "heremu", kletom uništenju,
kao što je učinio s Jerihonom i njegovim kraljem, i da su
stanovnici Gibeona učinili mir s Izraelom i uključili se među
njih, 2 vrlo se uplaši, jer je Gibeon bio značajan kao kakav
kraljevski grad, veći od Aja, a svi žitelji njegovi bijahu ratnici.
3 Zato jeruzalemski kralj Adoni-Sedek poruči Hohamu, kralju
hebronskom, Piramu, kralju jarmutskom, Jafiji, kralju lakiškom, i
Debiru, kralju eglonskom: 4 "Dođite k meni i pomozite mi da
udarimo na Gibeon, jer je učinio mir s Jošuom i Izraelcima!" 5
Udruži se tada pet kraljeva amorejskih: kralj jeruzalemski, kralj
hebronski, kralj jarmutski, kralj lakiški i kralj eglonski; krenu oni i
sva njihova vojska, opsjednu grad Gibeon i počnu ga napadati.
6 Tada Gibeonci poručiše Jošui u tabor u Gilgalu: "Ne napuštaj
svojih slugu, nego se požuri k nama da nas izbaviš i da nam
pomogneš, jer su se protiv nas udružili svi amorejski kraljevi koji
žive u Gorju." 7 I pođe Jošua iz Gilgala, a s njim i svi ratnici,
sve vrsni junaci. 8 A Jahve reče Jošui: "Ne boj se! Ja sam
ih predao u tvoje ruke i nijedan od njih neće se održati pred
tobom." 9 I udari na njih Jošua iznenadno, pošto je svu noć
išao od Gilgala. 10 I smete ih Jahve pred Izraelcima, koji ih
teško poraziše kod Gibeona i potjeraše prema strmini kojom se
uzlazi u Bet-Horon. Tukli su ih sve do Azeke i do Makede. 11 A
dok su bježali pred Izraelom uz bethoronsku strminu, bacao je
Jahve s neba na njih tuču kamenja sve do Azeke te su ginuli. I
poginulo ih je više od tuče kamene nego što su ih pobili sinovi
Izraelovi svojim mačevima. 12 Onoga dana kada Jahve predade
Amorejce sinovima Izraelovim, obrati se Jošua Jahvi i poviče
pred Izraelcima: "Stani, sunce, iznad Gibeona, i mjeseče, iznad
dola Ajalona!" 13 I stade sunce i zaustavi se mjesec sve dok se
nije narod osvetio neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi
Pravednika? I stade sunce nasred neba i nije se nagnulo k
zapadu gotovo cio dan. 14 Nije bilo takva dana ni prije ni poslije
da bi se Jahve odazvao glasu čovječjem. Tako je Jahve vojevao
za Izraela. 15 Potom se vrati Jošua i sav Izrael s njim u tabor
gilgalski. 16 A onih pet kraljeva uteče i sakri se u pećinu kod
Makede. 17 Javiše Jošui: "Otkriveno je pet kraljeva sakrivenih u
pećini kod Makede." 18 A Jošua reče: "Navalite veliko kamenje
pećini na otvor i postavite ljude pred nju da je čuvaju. 19 A
vi se drugi ne zadržavajte, nego tjerajte svoje neprijatelje i
tucite ih s leđa; ne dajte im da uđu u svoje gradove, jer ih
Jahve, Bog vaš, predade u vaše ruke." 20 A kad Jošua i sinovi
Izraelovi okončaše bitku teškim pokoljem - utekla im je samo
nekolicina preživjelih u tvrde gradove - 21 vrati se narod zdrav i
čitav k Jošui u tabor u Makedi. I nitko više ni da pisne protiv
sinova Izraelovih. 22 Tada reče Jošua: "Otvorite ulaz u pećinu i
odande mi izvedite onih pet kraljeva." 23 I učine tako, izvedu
k njemu iz pećine onih pet kraljeva: kralja jeruzalemskoga,
kralja hebronskoga, kralja jarmutskoga, kralja lakiškog i kralja
eglonskog. 24 A kad ih izvedoše, pozva Jošua sve Izraelce i
reče vojskovođama koji su ga pratili: "Priđite i stanite svojim
nogama na vratove ovih kraljeva." Oni pristupe i stanu im svojim
nogama na vratove. 25 Reče Jošua: "Ne bojte se i ne plašite
se! Hrabri budite i odlučni, jer će tako Jahve učiniti sa svim
vašim neprijateljima s kojima se budete borili." 26 Potom Jošua
naredi da ih pogube i objese na pet stabala; i visjeli su ondje do
večeri. 27 A o zalasku sunčanom zapovjedi Jošua te ih skidoše
s drveća i baciše u istu onu pećinu u koju se bijahu sklonili
te na otvor navališe golemo kamenje, koje je i danas ondje.
28 Istoga dana zauze Jošua Makedu: udari na grad oštricom
mača i pogubi kralja njegova i sve živo u gradu izruči "heremu",
kletom uništenju, ne puštajući da itko utekne. I učini s kraljem
makedskim kao što je učinio s kraljem jerihonskim. 29 Ode
zatim Jošua i sav Izrael iz Makede u Libnu i udari na nju. 30 I
nju Jahve i njena kralja predade u ruke Izraelu, koji oštricom
mača pobi sve živo u njoj; ne poštedje nikoga, a s kraljem Libne
učini što i s kraljem jerihonskim. 31 Potom ode Jošua i svi
Izraelci iz Libne u Lakiš, opsjede ga i napade. 32 Jahve predade
Lakiš u ruke Izraela, koji ga osvoji sutradan: pobiše oštricom
mača sve živo u njemu, onako kao što su učinili s Libnom. 33
Tada ustade Horam, kralj Gezera, da pomogne Lakišu, ali Jošua
porazi njega i njegov narod tako te nitko ne preživje. 34 Jošua
krenu zatim sa svim Izraelcima od Lakiša na Eglon. Opsjedoše
grad i napadoše ga. 35 Osvojiše ga još istoga dana i pobiše
sve oštricom mača. Sve živo izručiše kletom uništenju, kako su
učinili s Lakišem. 36 Onda Jošua sa svim Izraelom krenu od
Eglona na Hebron i napade ga. 37 Osvojiše ga i pobiše sve
oštricom mača, kralja i stanovništvo u svim mjestima koja mu
pripadaju, ne poštedjevši nikoga. Učini s njime kao s Eglonom.
Grad sa svim svojim stanovništvom bi izručen kletom uništenju.
38 Napokon krenu Jošua i sav Izrael s njim na Debir i napadoše

ga. **39** Osvojiše ga i razoriše; kralja njegova i žitelje okolnih
mjesta pobiše oštricom mača. Kletom uništenju izručiše sve
njegovo stanovništvo. Ne poštedješe nikoga. I učini Jošua s
Debirom i njegovim kraljem kao što je učinio s Hebronom i
njegovim kraljem, s Libnom i njezinim kraljem. **40** Tako je Jošua
zauzeo sav onaj kraj: Gorje i Negeb, Šefelu i Visočje - i sve
njihove kraljeve. Ne ostavi preživjelih, već izruči kletom uništenju
sve što je disalo, kako je zapovjedio Jahve, Bog Izraelov. **41** I
pobi ih Jošua sve od Kadeš Barnee do Gaze i sav kraj Gošen
do Gibeona. **42** Sve tamošnje kraljeve i zemlje njihove zauze
Jošua ujedanput, jer se za Izraela borio Jahve, Bog Izraelov. **43**
Naposljetku se Jošua i sav Izrael vratiše u tabor u Gilgalu.

11 Kad je sve to čuo Jabin, kralj od Hasora, obavijesti Jobaba,
kralja od Madona, i kralja od Šimrona, i kralja od Akšafa,
2 i kraljeve na sjeveru, u Gorju, i u Arabi južno od Kinereta,
i u Šefeli, i na uzvišicama Dora prema moru; **3** Kanaance
na istoku i zapadu, Amorejce, Hetite, Perižane i Jebusejce u
planinama, Hivijce pod Hermonom u zemlji Mispi. **4** Svi oni
izađu sa svim svojim četama, s mnoštvom što ga bijaše kao
pijeska na obali morskoj i s mnogim konjima i kolima. **5** Udruže
se, dakle, svi ti kraljevi i utabore se zajedno na vodama Meroma
da se bore protiv Izraela. **6** Tada Jahve reče Jošui: "Ne boj se
njih, jer ću sutra u ovo doba učiniti te će svi biti pobijeni pred
Izraelom; konje njihove osakati, a bojna im kola ognjem spali." **7**
Jošua povede na njih sve svoje ratnike, iznenada ih napade
na vodama Meroma i udari na njih. **8** I Jahve ih dade u ruke
Izraelcima te ih oni pobiše i protjeraše sve do Velikog Sidona
i do Misrefot Majima i do ravnice Mispe na istoku; i poraziše
ih tako te nitko ne preživje. **9** Jošua učini kako mu je Jahve
zapovjedio: konje im osakati, a kola im ognjem spali. **10** U to
se vrijeme vrati Jošua i zauze Hasor, a njegova kralja pogubi
mačem. Hasor je nekoć bio glavni grad svima tim kraljevstvima.
11 Pobili su sve oštricom mača, izvršujući "herem", kletvu. Ne
ostade ništa živo, a Hasor spališe ognjem. **12** Sve gradove onih
kraljeva pokori Jošua i pobi kraljeve oštricom mača, izvršujući
"herem", kletvu, kao što je bio zapovjedio Mojsije, sluga Jahvin.
13 Od ostalih gradova koji se dizahu na svojim brežuljcima
Izraelci nisu spalili ni jednoga, osim Hasora, koji spali Jošua.
14 Sav plijen iz tih gradova i stoku razdijeliše sinovi Izraelovi
među sobom, a sve ljude pobiše oštricom mača, istrijebiše ih i
ni žive duše ne ostade. **15** Sve što Jahve bijaše zapovjedio
svome sluzi Mojsiju, zapovjedio je Mojsije Jošui, a Jošua sve
izvršio, ne izostavivši ništa od svega što Jahve bijaše zapovjedio
Mojsiju. **16** Tako je Jošua zauzeo svu zemlju: Gorje, sav Negeb
i svu zemlju Gošen, Šefelu, Arabu, Izraelsko gorje i njegove
brežuljke, **17** od gore Halaka, koja se diže prema Seiru, pa do
Baal Gada, u ravnici libanonskoj pod gorom Hermonom; zarobio
je sve njihove kraljeve, pobio ih i pogubio. **18** Dugo je vremena
ratovao Jošua s tim kraljevima. **19** Nije bilo ni jednoga grada koji
je sklopio mir s sinovima Izraelovim, osim Hivijaca, koji su živjeli
u Gibeonu: sve ih zauzeše ratom. **20** Jahve im bijaše otvrdnuo
srca te su izašli u boj protiv Izraela i pali pod "herem", kletvu bez
smilovanja, da budu istrijebljeni, kako je to Jahve bio zapovjedio
Mojsiju. **21** U ono vrijeme dođe Jošua i istrijebi Anakovce iz
Gorja, iz Hebrona, iz Debira, iz Anaba, iz svega gorja Judina i iz
svega gorja Izraelova: predade ih "heremu", uništenju, njih i sve
njihove gradove. **22** Tako ne ostade nijedan Anakovac u svoj
zemlji sinova Izraelovih, osim u Gazi, u Gatu i Ašdodu. **23** Jošua
zauze svu zemlju, kao što je Jahve bio rekao Mojsiju, i dade je u
baštinu Izraelu podijelivši je po plemenima. I konačno zemlja
počinu od rata.

12 Ovo su zemaljski kraljevi što su ih pobijedili Izraelci i
osvojili njihovu zemlju s onu stranu Jordana k istoku, od
potoka Arnona do gore Hermona, sa svom Arabom na istoku:
2 Sihon, kralj amorejski, koji je stolovao u Hešbonu; njegovo
se kraljevstvo protezalo od Aroera, koji leži na rubu doline
potoka Arnona, sredinom doline i polovinom Gileada pa do
potoka Jaboka, gdje je graničilo s Amoncima; **3** i na istoku
mu bila Araba do Keneretskog mora s jedne strane i sve do
Arabskog ili Slanog mora prema Bet Haješimotu; i dalje na jugu
do obronaka Pisge. **4** Međašio s njime Og, kralj bašanski, jedan
od posljednjih Refaimaca; stolovao je u Aštarotu i Edreju. **5** A
vladao je gorom Hermonom i Salkom, čitavim Bašanom sve
do gešurske i maakadske međe te drugom polovinom Gileada
sve do granice Sihona, kralja hešbonskoga. **6** Mojsije, sluga
Jahvin, i sinovi Izraelovi sve su ih pobili i predao je Mojsije,
sluga Jahvin, tu zemlju u posjed plemenu Rubenovu i Gadovu
plemenu te polovini plemena Manašeova. **7** A ovo su zemaljski
kraljevi što su ih pobijedili Jošua i sinovi Izraelovi s ovu stranu
Jordana k zapadu, od Baal Gada u libanonskoj ravnici pa do
gore Halaka, koja se diže prema Seiru, a tu je zemlju Jošua dao
u baštinu plemenima Izraelovim prema njihovim dijelovima, **8** u
Gorju, u Šefeli, u Arabi i po obroncima, u Pustinji te u Negebu:
zemlju hetitsku, amorejsku i kanaansku, perižansku, hivijsku i
jebusejsku: **9** jerihonski kralj, jedan; kralj Aja kod Betela, jedan;
10 jeruzalemski kralj, jedan; hebronski kralj, jedan; **11** jarmutski
kralj, jedan; lakiški kralj, jedan; **12** eglonski kralj, jedan; gezerski
kralj, jedan; **13** debirski kralj, jedan; gederski kralj, jedan; **14**
hormski kralj, jedan; aradski kralj, jedan; **15** kralj Libne, jedan;
adulamski kralj, jedan; **16** makedski kralj, jedan; betelski kralj,
jedan; **17** kralj Tapuaha, jedan; heferski kralj, jedan; **18** afečki
kralj, jedan; šaronski kralj, jedan; **19** madonski kralj, jedan;
hasorski kralj, jedan; **20** šimron-meronski kralj, jedan; ahšafski
kralj, jedan; **21** tanaački kralj, jedan; megidski kralj, jedan; **22**
kedeški kralj, jedan; kralj Jokneama na Karmelu, jedan; **23**
dorski kralj u pokrajini dorskoj, jedan; gojski kralj u Gilgalu,
jedan; **24** tirški kralj, jedan. U svemu trideset i jedan kralj.

13 Kad je Jošua ostario i odmakao u svojim godinama, reče
mu Jahve: "Već si star i vremešan, a ostalo je mnogo
zemlje da se osvoji. **2** Evo područja što još preostaju: sve
pokrajine filistejske i sva zemlja gešurska; **3** od Šihora, što je
pred Egiptom, sve do granice Ekrona na sjeveru, a računa
se kao područje Kanaanaca; pet kneževina filistejskih: Gaza,
Ašdod, Aškelon, Git i Ekron; zatim Avijci **4** na jugu. Sva zemlja
kanaanska od Are koja pripada Sidoncima, pa do Afeka i
do međe amorejske; **5** onda zemlja Giblijaca i sav Libanon
prema istoku, od Baal Gada u podnožju gore Hermona do Lebo
Hamata. **6** Sve stanovnike gorja, od Libanona do Misrefota na

zapadu - sve Sidonce otjerat ću ispred sinova Izraelovih. Samo
razdijeli Izraelu zemlju u baštinu, kao što sam ti zapovjedio.
7 Razdijeli, dakle, tu zemlju u baštinu među devet plemena
i polovinu plemena Manašeova." 8 Druga polovina plemena
Manašeova, a s njome pleme Rubenovo i Gadovo, primiše svoju
baštinu koju im je predao Mojsije preko Jordana, na istoku.
Mojsije, sluga Jahvin, dodijelio im je ovako: 9 od Aroera, koji se
nalazi uz obalu potoka Arnona, i od grada usred doline, svu
visoravan od Medebe do Dibona; 10 sve gradove Sihona, kralja
amorejskoga, koji je vladao u Hešbonu, sve do međe sinova
Amonovih; 11 i Gilead, i krajinu gešursku i maakansku sa svom
gorom Hermonom, i sav Bašan do Salke; 12 a u Bašanu sve
kraljevstvo Oga, koji je vladao u Aštarotu i Edreju i bio posljednji
potomak Refaima. Mojsije ih je pobijedio i protjerao. 13 Ali sinovi
Izraelovi nisu protjerali Gešurce i Maakance, pa tako ostadoše
Gešurci i Maakanci usred Izraela sve do današnjega dana. 14
Samo plemenu Levijevu ne dade baštine: Jahve, Bog Izraelov,
njegova je baština, kao što je rekao. 15 Mojsije dade plemenu
sinova Rubenovih dijelove po njihovim porodicama. 16 Primili su
zemlju od Aroera, koji leži uz obalu potoka Arnona, i od grada
koji je u sredini doline i svu visoravan kod Medebe; 17 Hešbon
sa svim njegovim gradovima koji leže na visoravni: Dibon, Bamot
Baal, Bet Baal Meon; 18 Jahas, Kedemot, Mefaat; 19 Kirjatajim,
Sibmu i Seret Hašahar na gori iznad doline; 20 Bet Peor, Ašdot
Hapisgu, Bet Haješimot; 21 sve gradove na visoravni i sve
kraljevstvo Sihona, amorejskog kralja, koji je vladao u Hešbonu.
Mojsije ga je pobijedio kao i knezove midjanske: Avija, Rekema,
Sura, Hura, Reba, podanike Sihonove, koji su živjeli u toj
zemlji; 22 i vrača Bileama, sina Beorova, ubili su sinovi Izraelovi
oštricom mača s ostalim žrtvama. 23 Međa sinova Rubenovih
bijaše Jordan. To je bila baština sinova Rubenovih po njihovim
porodicama: gradovi i sela njihova. 24 Onda dade Mojsije
plemenu Gadovu, sinovima Gadovim, dijelove po porodicama
njihovim. 25 Primili su u posjed: Jazer i sve gradove gileadske,
polovinu zemlje sinova Amonovih sve do Aroera, nasuprot
Rabi, 26 i od Hešbona do Ramat Hamispe i Betonima, i od
Mahanajima do pokrajine Lo-Debar; 27 a u dolini: Bet Haram, Bet
Nimru, Sukot i Safon, to jest ostatak kraljevstva Sihona, kralja
hešbonskoga; Jordan s obalom sve do kraja Kineretskoga mora,
na istočnoj strani Jordana. 28 To je baština sinova Gadovih,
po njihovim porodicama, gradovi i sela njihova. 29 Mojsije je
dao dio polovini plemena Manašeova po njegovim porodicama.
30 Dobili su u posjed zemlju od Mahanajima, sav Bašan, sve
kraljevstvo Oga, kralja bašanskoga, i sva Sela Jairova što su u
Bašanu - šezdeset gradova. 31 A polovina Gileada, Aštarot i
Edrej, gradovi kraljevstva Ogova u Bašanu, pripali su sinovima
Makira, sina Manašeova, i to polovini sinova Makirovih po
njihovim porodicama. 32 Tako je Mojsije bio podijelio baštine
na Moapskim poljanama, s druge strane Jordana, istočno od
Jerihona. 33 Levijevu plemenu ne dade Mojsije baštine: Jahve,
Bog Izraelov, njihova je baština, kao što im je sam rekao.

14 Ovo je što su dobili u baštinu sinovi Izraelovi u zemlji
kanaanskoj - što su im razdijelili u baštinu svećenik
Eleazar i Jošua, sin Nunov, i glavari porodica izraelskih plemena.
2 Ždrijebom su razdijelili baštinu, kao što je Jahve odredio preko
Mojsija, među devet plemena i polovinu desetoga plemena. 3
Mojsije je odredio baštinu dvama plemenima i polovini desetog
plemena s onu stranu Jordana, a levitima nije dao baštine među
njima. 4 Jer bijahu dva plemena sinova Josipovih: Manašeovo i
Efrajimovo. A levitima nisu dali dijela u zemlji nego gradove za
prebivanje i pašnjake za njihovu stoku i za blago njihovo. 5
Kako je Jahve zapovjedio Mojsiju, tako su učinili sinovi Izraelovi
pri diobi zemlje. 6 Sinovi Judini pristupe k Jošui u Gilgalu, a
Kaleb, sin Jefuneov, Kenižanin, reče mu: "Ti znaš što je Jahve
rekao Mojsiju, čovjeku Božjem, za mene i za tebe u Kadeš
Barnei. 7 Bilo mi je četrdeset godina kad me posla Mojsije,
sluga Jahvin, iz Kadeš Barnee da uhodim zemlju. I donio sam
mu izvješće kako sam najbolje znao. 8 Braća koja su pošla sa
mnom uplašila su srce naroda, ali sam ja vršio volju Jahve,
Boga svojega. 9 I onoga se dana zakle Mojsije: 'Zemlja kojom
je stupala noga tvoja pripast će tebi i sinovima tvojim u vječnu
baštinu, jer si vršio volju Jahve, Boga mojega.' 10 I vidiš, Jahve
me sačuvao u životu, kao što je rekao. Već je prošlo četrdeset i
pet godina kako je Jahve to obećao Mojsiju, dok je Izrael još
išao pustinjom; sada mi je osamdeset i pet godina, 11 ali sam
još i danas snažan kao što sam bio onoga dana kad me Mojsije
poslao kao uhodu. Kao nekoć, i sada je moja snaga u meni,
za borbu, da odem i da se vratim. 12 Daj mi sada ovo gorje,
koje mi je Jahve obećao onoga dana. Sam si čuo onoga dana.
Ondje su Anakovci, a i gradovi su im veliki i tvrdi. Ako je Jahve
sa mnom, protjerat ću ih, kako je to obećao Jahve." 13 Tada
ga Jošua blagoslovi i dade Kalebu, sinu Jefuneovu, Hebron u
baštinu. 14 Hebron je pripao u baštinu Kalebu, sinu Jefuneovu,
Kenižaninu, sve do danas, jer je Kaleb vršio volju Jahve, Boga
Izraelova. 15 Hebron se prije zvao Kirjat Arba; a Arba bijaše
velik čovjek među Anakovcima. I počinu zemlja od rata.

15 Dio što je pripao plemenu sinova Judinih, po njihovim
porodicama, bijaše prema granici edomskoj, na jug do
Sinske pustinje, na krajnjem jugu. 2 A južna im međa išla od
kraja Slanoga mora od zaljeva što je na jugu; 3 izlazila je
onda južno od Akrabimskog uspona, pružala se preko Sina
i uzlazila južno od Kadeš Barnee, prelazila Hesron, penjala
se k Adari i odatle okretala prema Karkai, 4 potom prelazila
Asmon i dopirala do Potoka egipatskog i najposlije izbijala
na more. To vam je južna međa. 5 Na istoku je međa bila:
Slano more do ušća Jordana. Sjeverna je međa počinjala od
Slanog mora kod ušća Jordana. 6 Odatle je međa uzlazila u
Bet-Hoglu, tekla sjeverno uz Bet-Arabu, išla gore na Kamen
Bohana, sina Rubenova. 7 Međa se zatim dizala od Akorske
doline prema Debiru, okretala na sjever prema Gelilotu, koji
leži naprama Adumimskom usponu, južno od Potoka; dalje je
međa prolazila prema vodama En-Šemeša te izlazila kod En-
Rogela. 8 Odatle se preko doline Ben-Hinom s juga dizala k
Jebusejskom obronku, to jest k Jeruzalemu. Potom se uspinjala
na vrh gore koja prema zapadu gleda na dolinu Hinon i leži na
sjevernom kraju doline Refaima. 9 S vrha te gore zavijala je
međa na izvor Neftoah te izlazila prema gradovima u gori Efronu
da zatim okrene k Baali, to jest Kirjat Jearimu. 10 Od Baale
međa je okretala na zapad prema gori Seiru i onda, prolazeći

sjeverno od gore Jearima, to jest Kesalona, spuštala se u Bet-
Šemeš te išla k Timni. 11 Dalje je međa tekla k sjevernom
obronku Ekrona, okretala prema Šikronu, prelazila visove Baale,
pružala se do Jabneela da konačno izbije na more. 12 Zapadna
je međa Veliko more s obalom. To su bile zemlje sinova Judinih,
unaokolo, po porodicama njihovim. 13 Kaleb, sin Jefuneov,
primi dio među sinovima Judinim, kako je Jahve naredio Jošui.
Dao mu je Kirjat Arbu, glavni grad sinova Anakovih - Hebron.
14 Kaleb protjera odatle tri sina Anakova: Šešaja, Ahimana i
Talmaja, potomke Anakove. 15 Odatle krenu na stanovnike
Debira, koji se nekoć zvao Kirjat Sefer. 16 Tada reče Kaleb:
"Tko pokori i zauzme Kirjat Sefer, dat ću mu svoju kćer Aksu za
ženu." 17 Zauze ga Otniel, sin Kenaza, brata Kalebova; i dade
mu Kaleb svoju kćer Aksu za ženu. 18 Kad je prišla mužu, on je
nagovori da u svoga oca zatraži polje. Ona siđe s magarca, a
Kaleb je upita: "Šta hoćeš?" 19 Ona odgovori: "Daj mi blagoslov!
Kad si mi dao kraj u Negebu, daj mi i koji izvor vode." I on
joj dade Gornje i Donje izvore. 20 To je bila baština plemena
sinova Judinih po porodicama njihovim. 21 Međašni su gradovi
plemena sinova Judinih, duž edomske međe prema jugu, bili:
Kabseel, Eder, Jagur; 22 Kina, Dimona, Adada; 23 Kedeš,
Hasor Jitnan; 24 Zif, Telem, Bealot; 25 Novi Hasor, Kirjat Hesron
(to jest Hasor); 26 Amam, Šema, Molada; 27 Hasar Gada,
Hešmon, Bet-Pelet; 28 Hasar Šual, Beer Šeba s pripadnim
područjima; 29 Baala, Ijim, Esem; 30 Eltolad, Kesil, Horma;
31 Siklag, Madmana, Sansana; 32 Lebaot, Šelhim, En Rimon:
svega dvadeset i devet gradova s njihovim selima. 33 U Dolini:
Eštaol, Sora, Ašna; 34 Zanoah, En Ganim, Tapuah, Haenam; 35
Jarmut, Adulam, Soko, Azeka; 36 Šaarajim, Aditajim, Hagedera
i Gederotajim: četrnaest gradova s njihovim selima. 37 Senan,
Hadaša, Migdal-Gad; 38 Dilean, Hamispe, Jokteel; 39 Lakiš,
Boskat, Eglon; 40 Kabon, Lahmas, Kitliš; 41 Gederot, Bet-
Dagon, Naama, Makeda: šesnaest gradova s njihovim selima.
42 Libna, Eter, Ašan; 43 Jiftah, Ašna, Nesib; 44 Keila, Akzib i
Mareša: devet gradova s njihovim selima. 45 Ekron s naseljima i
selima njegovim; 46 od Ekrona pa do Mora, sve što se nalazi
pokraj Ašdoda, s njihovim selima; 47 Ašdod s naseljima i selima
njegovim, Gaza s naseljima i selima njegovim do Egipatskog
potoka i Velikog mora, koje je međa. 48 A u Gori: Šamir, Jatir,
Soko; 49 Dana, Kirjat Sefer (to je Debir); 50 Anab, Eštemoa,
Anim; 51 Gošen, Holon, Gilo: jedanaest gradova s njihovim
selima. 52 Arab, Duma, Ešean; 53 Janum, Bet-Tapuah, Afeka,
54 Humta, Kirjat Arba (to jest Hebron), Sior: devet gradova s
njihovim selima. 55 Maon, Karmel, Zif, Juta; 56 Jizreel, Jokdeam,
Zanoah; 57 Hakajin, Gibea, Timna: deset gradova s njihovim
selima. 58 Halhul, Bet-Sur, Gedor; 59 Maarat, Bet-Anot, Eltekon:
šest gradova s njihovim selima. Tekoa, Efrata (to jest Betlehem),
Peor, Etan, Kulon, Tatam, Sores, Karem, Galim, Beter, Manah:
jedanaest gradova s njihovim selima. 60 Kirjat Baal (to jest Kirjat
Jearim) i Haraba: dva grada s njihovim selima. 61 U pustinji: Bet
Haaraba, Midin, Sekaka; 62 Hanibšan, Slani grad i En-Gedi:
šest gradova s njihovim selima. 63 A Jebusejce koji su živjeli u
Jeruzalemu nisu mogli protjerati sinovi Judini. Tako su ostali sa
sinovima Judinim u Jeruzalemu sve do danas.

16 Sinovima Josipovim pripao je ždrijebom posjed: od
Jordana kod Jerihona, od Jerihonskih voda na istok, pa
pustinjom k Betelskoj gori; 2 od Betel-Luza međa se nastavljala
područjem Arkijaca do Atarota. 3 Potom se spuštala na zapad
do jafletske međe, sve do Donjeg Bet-Horona i do Gezera,
odakle je izlazila na more. 4 To je bila baština Josipovih sinova:
Manašea i Efrajima. 5 Područje sinova Efrajimovih po njihovim
porodicama bilo je ovo: međa baštine njihove prema istoku
išla je od Atrot Adara pa do Gornjega Bet-Horona. 6 Odatle
se pružala do mora ... (išla na) Mikmetat na sjeveru i zavijala
dalje na istok prema Taanat Šilu i prolazila s istočne strane
do Janoaha. 7 Od Janoaha spuštala se u Atarot i Naarat i
onda, dotičući se Jerihona, udarala na Jordan. 8 Od Tapuaha
išla je ta međa prema zapadu do potoka Kane te izbijala na
more. To je bila baština plemena sinova Efrajimovih po njihovim
porodicama. 9 A Efrajimovi su sinovi imali sve te gradove s
njihovim selima i još odvojene gradove usred baštine sinova
Manašeovih. 10 Ali nisu uspjeli otjerati Kanaanaca koji su živjeli
u Gezeru. Tako su Kanaanci ostali među sinovima Efrajimovim
do danas, ali im bijaše nametnuta tlaka.

17 Ždrijebom je dopao i dio plemenu Manašeovu, jer je
Manaše bio prvenac Josipov. Makiru, prvencu Manašeovu,
ocu Gileadovu - bijaše on ratnik bez premca - pripade Gilead
i Bašan. 2 Dobili su svoj dio i ostali sinovi Manašeovi po
svojim porodicama: sinovi Abiezerovi, sinovi Helekovi, sinovi
Asrielovi; sinovi Šekemovi, sinovi Heferovi i sinovi Šemidini.
To su muški potomci Manašea, sina Josipova, po svojim
porodicama. 3 A Selofhad, sin Hefera, sina Gileada, sina
Makira, sina Manašeova, nije imao sinova nego samo kćeri.
Evo im imena: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa. 4 One dođoše
pred svećenika Eleazara i pred Jošuu, sina Nunova, i pred
glavare govoreći: "Jahve je zapovjedio Mojsiju da se i nama
dade baština među našom braćom." I dadoše im po Jahvinoj
zapovijedi baštinu među braćom njihova oca. 5 Tako je dopalo
Manašeu deset dijelova, povrh gileadske i bašanske zemlje,
koje su s onu stranu Jordana. 6 Kćeri Manašeove dobiše
baštinu među njegovim sinovima, a zemlja gileadska pripala je
drugim sinovima Manašeovim. 7 Međa je Manašeova išla od
Ašera do Mikmetata, koji leži nasuprot Šekemu, a zatim zavijala
desno prema Jašibu na izvoru Tapuahu. 8 Pokrajina Tapuah
pripadaše Manašeu, ali sam Tapuah na međi Manašeovoj
pripadaše sinovima Efrajimovim. 9 Međa je silazila do potoka
Kane. Južno od potoka bili su i ovi gradovi što su Efrajimovim
sinovima pripadali između Manašeovih gradova; a zemlja se
Manašeova nalazila na sjeveru i izbijala na more. 10 Područje
s juga pripadalo je Efrajimu, na sjeveru Manašeu, a more im
bi međa; na sjeveru su graničili s Ašerom, a s Jisakarom na
istoku. 11 Manašeu pripadahu u Jisakaru i Ašeru: Bet-Šean sa
svojim selima, Jibleam sa svojim selima, stanovnici Dora sa
svojim selima, stanovnici En-Dora sa svojim selima, stanovnici
Taanaka sa svojim selima, stanovnici Megida sa svojim selima;
dakle: tri područja. 12 Ali Manašeovi sinovi nisu mogli osvojiti
te gradove i zato su Kanaanci ostali u tom kraju. 13 Ali kad
su ojačali sinovi Izraelovi, nametnuše Kanaancima tlaku, ali

ih nisu uspjeli protjerati. 14 Obrate se tada Josipovi sinovi
Jošui i upitaju: “Zašto si nam dao u baštinu prema jednom
ždrijebu, samo jedan dio, kad smo mnogobrojni i Jahve nas
dosad blagoslivljao?” 15 Jošua im odgovori: “Kad ste narod
mnogobrojan, pođite u šumu i krčite ondje sebi zemlje u periškoj
i refaimskoj krajini, ako vam je pretijesna gora Efrajimova.” 16 A
sinovi Josipovi rekoše: “Gora nam ova neće biti dosta, a svi
Kanaanci koji žive u ravnici imaju željezna kola, oni što su u
Bet-Šeanu i selima njegovim i oni koji su u dolini jizreelskoj.” 17
Tada odgovori Jošua domu Josipovu, i Efrajimu i Manašeu: “Vi
ste brojan narod i imate silnu snagu. Zato nećeš dobiti samo
jedan ždrijeb: 18 neka gora bude tvoja. Ako je šumovita, iskrči
je pa će obronci biti posjed doma tvoga. Istjerat ćeš sigurno
Kanaance ako i imaju željezna kola, ako i jesu jaki.”

18 Sabrala se zajednica sinova Izraelovih u Šilo, i ondje
razapeše Šator sastanka. Sva im se zemlja pokorila. 2
Ali ostade među sinovima Izraelovim još sedam plemena koja
nisu primila svoje baštine. 3 Tada im reče Jošua: “Dokle ćete
oklijevati da pođete i zaposjednete zemlju koju vam je dao
Jahve, Bog vaših otaca? 4 Izaberite po tri čovjeka iz svakoga
plemena, a ja ću ih poslati da popišu svu zemlju za diobu. Kad
se vrate k meni, 5 razdijelit ću zemlju na sedam dijelova. Neka
Juda ostane na svome području na jugu, a Josipov dom neka
ostane u svome kraju na sjeveru. 6 A vi raspišite zemlju na
sedam dijelova i donesite mi amo da bacim ždrijeb za vas
ovdje pred Jahvom, Bogom našim. 7 Leviti neće imati dijela
među vama jer je svećeništvo Jahvino njihova baština; a Gad,
Ruben i polovina plemena Manašeova primili su svoju baštinu
na istočnoj strani Jordana - onu koju im je dao Mojsije, sluga
Jahvin.” 8 Spreme se ti ljudi na put, a Jošua zapovjedi onima
koji su pošli popisati zemlju: “Idite i obiđite svu zemlju i opišite
je, pa se onda vratite k meni da bacim ždrijeb ovdje pred
Jahvom u Šilu.” 9 Odoše oni ljudi, prođoše zemljom i u knjigu
popisaše sve gradove u sedam dijelova, pa se vratiše k Jošui
u tabor u Šilu. 10 A Jošua baci za njih ždrijeb u Šilu pred
Jahvom i ondje razdijeli Jošua zemlju sinovima Izraelovim po
njihovim dijelovima plemenskim. 11 I pade ždrijeb na pleme
sinova Benjaminovih po njihovim porodicama: utvrdi se da je
njihov dio između dijela sinova Judinih i sinova Josipovih. 12
Sjeverna im se međa protezala od Jordana te išla uza sjeverni
obronak Jerihona, uspinjala se sa zapada na goru i završavala
se u pustinji Bet-Avenu. 13 Odatle je išla k Luzu, k južnom
obronku Luza, to jest Betela; spuštala se zatim u Atrot-Adar, kraj
brda koje je južno od Donjeg Bet-Horona. 14 Međa se dalje
savijala i okretala sa zapada prema jugu, od gore koja se diže
nasuprot Bet-Horonu s juga, i svršavala se kod Kirjat Baala,
danas Kirjat Jearima, grada sinova Judinih. To je zapadna
strana. 15 Južna se strana počinjala od granice Kirjat Jearima,
pa se pružala na zapad k vrelu Neftoahu; 16 potom se spuštala
međa do kraja gore koja je prema dolini Ben-Hinomu, na sjeveru
refaimske nizine, silazila zatim u dolinu Hinom uz Jebusejski
obronak i dosegla do izvora Rogela. 17 Zatim se savijala od
sjevera te izlazila na En-Šemeš i doticala Gelilot, koji se diže
prema Adumimskom usponu, i silazila na Kamen Bohana,
sina Rubenova. 18 Prolazila je zatim obronkom sa sjeverne
strane prema Bet-Haarabi i silazila do Arabe. 19 Dalje je tekla
međa uz obronak Bet-Hogle prema sjeveru i svršavala se na
sjevernom Jeziku Slanog mora, do južnog kraja Jordana. To je
južna međa. 20 Jordan je pak bio međa s istočne strane. To je
baština sinova Benjaminovih, s njihovim međama unaokolo po
porodicama njihovim. 21 Gradovi plemena sinova Benjaminovih
po porodicama njihovim jesu: Jerihon, Bet-Hogla, Emek Kesis;
22 Bet-Haaraba, Samarajim, Betel; 23 Avim, Para, Ofra; 24 Kefar
Haamona, Ofni i Gaba: dvanaest gradova s njihovim selima. 25
Gibeon, Rama, Beerot; 26 Mispe, Kefira i Mosa; 27 Rekem,
Jirpeel, Tarala; 28 Sela Haelef, Jebus (to je Jeruzalem), Gibat i
Kirjat: četrnaest gradova s njihovim selima. To je baština sinova
Benjaminovih po porodicama njihovim.

19 Drugi ždrijeb izađe za Šimuna, za pleme sinova Šimunovih
po porodicama njihovim: njihova je baština bila usred
sinova Judinih. 2 Dodijeljena im je kao baština: Beer Šeba,
Šeba, Molada; 3 Hasar Šual, Bala, Esem; 4 Eltolad, Betul,
Horma, 5 Siklag, Bet-Hamarkabot, Hasar Susa, 6 Bet-Lebaot i
Šaruhen: trinaest gradova i njihova sela. 7 Ajin, Rimon, Eter i
Ašan: četiri grada s njihovim selima. 8 I sva naselja što su oko
tih gradova, do Baalat Beera, Ramat Negeba. To je baština
plemena sinova Šimunovih po porodicama njihovim. 9 Baština je
sinova Šimunovih bila od dijela sinova Judinih, jer dio dodijeljen
sinovima Judinim bijaše za njih prevelik. Zato su sinovi Šimunovi
dobili svoju baštinu usred njihova područja. 10 Treći ždrijeb
izađe za sinove Zebulunove po porodicama njihovim: njihovo je
područje sezalo do Sarida, 11 odakle im se međa na zapadu
penjala do Marale, doticala Dabešet i dopirala do potoka koji
je nasuprot Jokneamu. 12 Od Sarida je međa okretala prema
istoku, sve do međe Kislot Tabora, odakle je izlazila do Dabrata
i uspinjala se do Jafije. 13 A odatle je išla opet prema istoku,
na Git Hefer i na Ita Kasin, izlazila na Rimon i vraćala se do
Nee. 14 Onda je okretala sa sjevera oko Hanatona i završavala
se u dolini Jiftah-Elu. 15 Pa Katat, Nahalal, Šimron, Jidalu i
Betlehem: dvanaest gradova s njihovim selima. 16 To je bila
baština sinova Zebulunovih po porodicama njihovim: ti gradovi s
njihovim selima. 17 Četvrti je ždrijeb izašao za Jisakara, za
sinove Jisakarove po njihovim porodicama. 18 A posjed im je
bio: Jizreel, Hakesulot, Šunem; 19 Hafarajim, Šion, Anaharat;
20 Harabit, Kišjon, Ebes; 21 Remet i En-Ganim, En-Hada i
Bet-Pases. 22 Potom međa dotiče Tabor, Šahasimu i Bet-
Šemeš i izlazi na Jordan: šesnaest gradova s njihovim selima.
23 To je baština plemena sinova Jisakarovih po porodicama
njihovim: ti gradovi s njihovim selima. 24 Peti ždrijeb iziđe za
pleme sinova Ašerovih po njihovim porodicama. 25 Njihova je
zemlja bila: Helkat, Hali, Beten, Akšaf, 26 Alamelek, Amad,
Mišal. Na zapadu je međa doticala Karmel i Šihor Libnat. 27
Zatim je okretala prema sunčanom istoku do Bet-Dagona i
doticala se Zebuluna i doline Jiftahela sa sjevera; protezala
se dalje Bet-Haemekom i Neielom i dosezala slijeva Kabul,
28 pa Abdon, Rehob, Hamon i Kanu sve do Velikog Sidona.
29 Međa je tada zavijala prema Rami i do tvrdoga grada Tira
te je okretala prema Hosi i izlazila na more. Obuhvaćala je

Mehaleb, Akzib, **30** Ako, Afek i Rehob: dvadeset i dva grada
s njihovim selima. **31** To je baština plemena sinova Ašerovih
po porodicama njihovim: ti gradovi i njihova sela. **32** Šesti
ždrijeb izađe za sinove Naftalijeve po njihovim porodicama.
33 Njihova međa ide od Helefa i od Hrasta u Saananimu, od
Adami Hanekeba i Jabneela do Lakuma i izbija na Jordan. **34**
Potom međa okreće na zapad k Aznot Taboru i pruža se odande
prema Hukoku; na jugu se dotiče Zebuluna, na zapadu Ašera,
na istoku Jordana. **35** Utvrđeni gradovi bijahu Hasidim, Ser,
Hamat, Rakat, Kineret; **36** Adama, Rama, Hasor, **37** Kedeš,
Edrej, En-Hasor; **38** Jiron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat, Bet-
Šemeš: devetnaest gradova s njihovim selima. **39** To je baština
plemena Naftalijevih sinova po porodicama njihovim: ti gradovi i
njihova sela. **40** Izađe sedmi ždrijeb za pleme sinova Danovih po
porodicama njihovim. **41** Područje baštine njihove bilo je: Sora,
Eštaol, Ir Šemeš, **42** Šaalabin, Ajalon, Jitla, **43** Elon, Timna,
Ekron, **44** Elteke, Gibeton, Baalat, **45** Jehud, Bene-Berak, Gat-
Rimon, **46** Me-Hajarkon i Harakon s područjem prema Jafi. **47**
Ali područje sinova Danovih bilo je za njih pretijesno; zato udare
Danovi sinovi na Lešem, osvoje ga i sve pobiju oštricom mača;
zaposjednu grad, nastane se u njemu i Lešem prozovu Dan,
po imenu Dana, oca svoga. **48** To je baština plemena sinova
Danovih po porodicama njihovim: ti im gradovi i sela njihova. **49**
Kada završe diobu zemlje ždrijebom i utvrde njezine međe,
dadu Izraelci Jošui, sinu Nunovu, baštinu u svojoj sredini. **50** Po
zapovijedi Jahvinoj dali su mu grad koji je sebi želio: Timnat-
Serah u Efrajimovoj gori; on utvrdi taj grad i nastani se u njemu.
51 To su baštine koje su svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i
glavari izraelskih plemena podijelili ždrijebom među plemena
izraelska u Šilu, pred Jahvom, na vratima Šatora sastanka. Tako
je završena razdioba zemlje.

20 Jahve reče Jošui: **2** "Kaži sinovima Izraelovim i reci
im: 'Odredite sebi gradove-utočišta za koje sam vam
govorio preko Mojsija, **3** da bi onamo mogao pobjeći ubojica
koji nehotice ubije koga i da vam budu utočišta od krvnoga
osvetnika. **4** Ako ubojica utekne u koji od tih gradova, neka
stane pred gradska vrata i neka starješinama toga grada iznese
svoju stvar. Oni neka ga prime u svoj grad i odrede mu mjesto
gdje će prebivati među njima. **5** Ako ga krvni osvetnik progoni,
ne smiju izručiti ubojicu u njegove ruke: tÓa nehotice je ubio
svoga bližnjega, a ne iz mržnje. **6** Ubojica neka ostane u tom
gradu sve dok ne stupi pred sud zajednice ili do smrti velikoga
svećenika koji bude u ono vrijeme. Tada neka se ubojica vrati
i neka ode u svoj grad i svome domu - u grad iz kojega je
utekao.'" **7** I posvete Kedeš u Galileji, u Naftalijevoj gori; Šekem
u Efrajimovoj gori; Kirjat-Arbu, to jest Hebron, u Judinoj gori. **8** S
druge strane Jordana, istočno od Jerihona, odrede Beser u
pustinji, u ravnici plemena Rubenova, i Ramot u Gileadu od
plemena Gadova, i Golan u Bašanu od plemena Manašeova. **9**
To su bili gradovi određeni svim Izraelcima i došljacima koji
borave među njima: ovamo je mogao uteći svaki koji nehotice
drugoga ubije, a da sam ne pogine od osvetničke ruke dok ne
izađe na sud, pred zajednicu.

21 Pođoše tada glavari levitskih obitelji k svećeniku Eleazaru
i Jošui, sinu Nunovu, i plemenskim glavarima Izraela. **2** I
rekoše im u Šilu, u zemlji kanaanskoj: "Jahve je zapovjedio
preko Mojsija da nam se dadu gradovi gdje ćemo živjeti i
pašnjaci oko njih za našu stoku." **3** Izraelci dadoše levitima od
svoje baštine, po zapovijedi Jahvinoj, ove gradove s njihovim
pašnjacima. **4** Iziđe, dakle, ždrijeb za porodice Kehatove:
levitima, potomcima svećenika Arona, pripade trinaest gradova
od plemena Judina, Šimunova i Benjaminova; **5** ostalim sinovima
Kehatovim pripalo je ždrijebom po porodicama deset gradova od
plemena Efrajimova i Danova i od polovine plemena Manašeova.
6 Sinovi Geršonovi dobiše po porodicama trinaest gradova od
plemena Jisakarova, Ašerova i Naftalijeva i od polovine plemena
Manašeova u Bašanu. **7** Merarijevim sinovima po njihovim
porodicama pripalo je dvanaest gradova od plemena Rubenova,
Gadova i Zebulunova. **8** Tako Izraelci ždrijebom dodijeliše
levitima te gradove s pašnjacima, kako bijaše zapovjedio Jahve
preko Mojsija. **9** Od plemena sinova Judinih i od plemena sinova
Šimunovih dodijeljeni su bili ovi gradovi koji se poimence navode:
10 sinovima Aronovim u levitskim porodicama Kehatovim, jer
je prvi ždrijeb bio za njih, **11** pripade Kirjat-Arba, glavni grad
Anakovaca, to jest Hebron, u Judinoj gori, s pašnjacima unaokolo.
12 Ali polja oko toga grada sa selima unaokolo bila su već dana
u baštinu Kalebu, sinu Jefuneovu. **13** Sinovima svećenika Arona
pripade grad-utočište Hebron s pašnjacima i Libna s pašnjacima;
14 Jatir s pašnjacima, Eštemoa s pašnjacima, **15** Holon s
pašnjacima, Debir s pašnjacima, **16** Ašan s pašnjacima, Juta s
pašnjacima, Bet-Šemeš s pašnjacima. Dakle, devet gradova
od ona dva plemena. **17** Od plemena Benjaminova: Gibeon s
pašnjacima, Geba s pašnjacima, **18** Anatot s pašnjacima, Almon
s pašnjacima. Dakle, četiri grada. **19** Tako su svećenici, sinovi
Aronovi, dobili svega trinaest gradova s njihovim pašnjacima.
20 Ostalim levitima u porodicama sinova Kehatovih ždrijebom
su pripali gradovi plemena Efrajimova. **21** Dali su im grad-
utočište Šekem s pašnjacima njegovim na Efrajimovoj gori,
zatim Gezer s pašnjacima, **22** Kibsajim s pašnjacima, Bet-Horon
s pašnjacima. Dakle, četiri grada. **23** Od plemena Danova dobili
su: Elteku s pašnjacima i Gibeton s pašnjacima, **24** Ajalon
s pašnjacima i Gat-Rimon s pašnjacima. Dakle, četiri grada.
25 Od polovine plemena Manašeova: Tanak s pašnjacima i
Jibleam s pašnjacima. Dakle, dva grada. **26** U svemu: deset su
gradova s pašnjacima dobile porodice ostalih sinova Kehatovih.
27 Geršonovim sinovima, porodicama levitskim, dadoše od
polovine plemena Manašeova grad-utočište Golan u Bašanu i
Aštarot s njihovim pašnjacima. Dakle, dva grada. **28** Od plemena
Jisakarova: Kišon s pašnjacima, Dabrat s pašnjacima, **29** Jarmut
s pašnjacima i En-Ganim s pašnjacima. Dakle, četiri grada. **30**
Od plemena Ašerova: Mišal s pašnjacima, Abdon s pašnjacima,
31 Helkat s pašnjacima i Rehob s pašnjacima. Dakle, četiri
grada. **32** Od plemena Naftalijeva: grad-utočište Kedeš u Galileji
s pašnjacima, Hamot Dor s pašnjacima i Kartan s pašnjacima.
Dakle, tri grada. **33** Svega Geršonovih gradova po porodicama
njihovim bijaše trinaest gradova s pašnjacima. **34** Porodicama
sinova Merarijevih, preostalim levitima, dali su od plemena
Zebulunova: Jokneam s pašnjacima, Kartu s pašnjacima, **35**

Rimon s pašnjacima, Nahalal s pašnjacima. Dakle, četiri grada.
36 S onu stranu Jordana od plemena Rubenova dadoše im grad-
utočište Beser s pašnjacima na pustinjskoj visoravni, Jahas s
pašnjacima, 37 Kedemot s pašnjacima, Mefaat s pašnjacima.
Dakle, četiri grada. 38 Od plemena Gadova: grad-utočište
Ramot u Gileadu s pašnjacima, Mahanajim s pašnjacima, 39
Hešbon s pašnjacima, Jazer s pašnjacima. Dakle, četiri grada.
40 U svemu bijaše dodijeljeno ždrijebom porodicama sinova
Merarijevih, preostalim levitima, dvanaest gradova. 41 Tako
usred baštine sinova Izraelovih bijaše četrdeset i osam levitskih
gradova s pašnjacima. 42 Svaki je taj grad imao pašnjake
unaokolo. Tako je bilo sa svima spomenutim gradovima. 43 Tako
je Jahve predao Izraelcima svu zemlju za koju se zakleo da će
je dati ocima njihovim. Primili su je u posjed i nastanili se u njoj.
44 I dade im Jahve da otpočinu u miru na svim međama, kako
se bijaše zakleo njihovim ocima. Nitko im od njihovih neprijatelja
ne bijaše kadar odoljeti. Sve im je njihove neprijatelje predao
Jahve u ruke. 45 Od svih obećanja što ih je Jahve dao domu
Izraelovu nijedno ne osta neispunjeno. Sve se ispunilo.

22 Tada sazove Jošua sinove Rubenove i Gadove i polovinu
plemena Manašeova 2 i reče im: "Izvršili ste sve što
vam je Mojsije, sluga Jahvin, zapovjedio i poslušali ste me u
svemu što sam vam zapovjedio. 3 Niste ostavili svoje braće
unatoč dugom vojevanju do današnjega dana i vršili ste vjerno
zapovijedi Jahve, Boga svojega. 4 Sada je Jahve, Bog vaš,
dao mir braći vašoj, kako im bijaše obećao. Vratite se sada u
svoje šatore, u zemlju koju vam je dao Mojsije, sluga Jahvin,
u baštinu s onu stranu Jordana. 5 Samo pazite da vršite
zapovijedi i Zakon što vam ga dade Mojsije, sluga Jahvin: da
ljubite Jahvu, Boga svojega, da uvijek idete putovima njegovim,
da čuvate zapovijedi njegove, da se držite uz njega i da mu
služite svim srcem i svom dušom." 6 I blagoslovi ih Jošua i
otpusti, a oni se zatim vrate u svoje šatore. 7 Mojsije bijaše
jednoj polovini plemena Manašeova dao baštinu u Bašanu; a
drugoj polovini dade je Jošua usred njihove braće zapadno od
Jordana. Otpuštajući ih u njihove šatore, Jošua ih blagoslovi.
8 I reče im: "Vratite se u svoje šatore s velikim blagom i
s mnogom stokom, sa srebrom, zlatom, tučem, željezom i
haljinama u izobilju i podijelite plijen od neprijatelja svojih s
braćom svojom." 9 Vratiše se sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi
i polovina plemena Manašeova; odoše od sinova Izraelovih
iz Šila u zemlji kanaanskoj da krenu u zemlju gileadsku, na
svoju baštinu koju su zaposjeli, kako im je zapovjedio Jahve
preko Mojsija. 10 Kad su stigli do jordanskog područja u zemlji
kanaanskoj, podigoše sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina
plemena Manašeova žrtvenik na Jordanu, žrtvenik velik, izdaleka
se vidio. 11 Čuli Izraelci gdje se govori: "Evo, sinovi Rubenovi,
sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova podigoše žrtvenik
prema zemlji kanaanskoj, kod Jordana, na izraelskoj strani."
12 Na to se skupi sva zajednica sinova Izraelovih u Šilu da
pođu u boj na njih. 13 Izraelci sinovima Rubenovim, sinovima
Gadovim i polovini plemena Manašeova u gileadsku zemlju
poslaše Pinhasa, sina svećenika Eleazara, 14 i s njime deset
knezova, po jednoga rodovskog glavara od svakoga plemena
Izraelova, a svaki je od njih bio glavar obitelji među tisućama
porodica Izraelovih. 15 I kad oni dođoše k sinovima Rubenovim,
sinovima Gadovim i polovini plemena Manašeova u zemlju
gileadsku, rekoše im: 16 "Evo što veli sva zajednica Jahvina:
'Što znači nevjera koju činite protiv Jahve, Boga Izraelova?
Zašto se odvrgoste danas od Jahve i, podigavši žrtvenik, zašto
se bunite protiv Jahve? 17 Zar vam nije dosta zločina iz Peora,
od kojega se nismo očistili do dana današnjega i zbog kojega je
došao pomor na zajednicu Jahvinu? 18 Ako se danas odvraćate
od Jahve i bunite se danas protiv njega, neće li se sutra izliti
njegov gnjev na svu zajednicu Izraelovu? 19 Ili vam je možda
zemlja vaše baštine nečista? Onda prijeđite u zemlju baštine
Jahvine, u kojoj je Jahvino Prebivalište, i prebivajte među nama.
Ali se ne bunite protiv Jahve i ne bunite se protiv nas dižući sebi
žrtvenik mimo žrtvenik Jahve, Boga našega. 20 Nije li se Akan,
Zerahov sin, sam ogriješio o 'herem' te se oborila srdžba na svu
zajednicu Izraelovu? Zar nije umro zbog krivice svoje?'" 21 Tada
odgovoriše sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina plemena
Manašeova govoreći plemenskim glavarima Izraelovim: 22 "Bog,
Bog Jahve, Bog nad bogovima, Jahve zna i neka zna Izrael:
ako je to bila pobuna ili nevjernost prema Jahvi, neka nam
uskrati svoju pomoć danas; 23 ako smo podigli žrtvenik da se
odvrgnemo od Jahve i da prinosimo žrtve paljenice, prinosnice i
žrtve pričesnice, neka nam onda sudi Jahve! 24 Učinismo to
od brige i skrbi i rekosmo: 'Jednoga će dana sinovi vaši reći
našima: Što vam je zajedničko s Jahvom, Bogom Izraelovim? 25
Zar nije, sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi, postavio Jahve između
vas i nas među našu - Jordan? Vi nemate dijela s Jahvom.' I
tako bi sinovi vaši mogli učiniti da se sinovi naši odvrate te ne
štuju Jahvu. 26 Zato smo rekli: 'Podignimo žrtvenik, ali ne za
žrtve paljenice niti za klanice, 27 nego da bude svjedočanstvo
između nas i vas, među potomcima našim, da želimo služiti
Jahvi paljenicama, klanicama i pričesnicama. Tako da ne mognu
jednom vaši sinovi reći našima: Nemate dijela s Jahvom.' 28
Ako bi kada tako rekli nama i potomcima našim, mogli bismo
odgovoriti: 'Pogledajte slog žrtvenika Jahvina što su ga podigli
oci naši ne za žrtve paljenice ni klanice, nego za svjedočanstvo
između nas i vas.' 29 Nije nam ni na kraj pameti pomisao da se
bunimo protiv Jahve i da se odvraćamo od njega dižući žrtvenik
za žrtve paljenice, prinosnice i klanice, mimo žrtvenik Jahve,
Boga našega, koji je pred njegovim Prebivalištem!" 30 Kad
svećenik Pinhas, knezovi zbora i glavari izraelskih plemena koji
su bili s njim čuše riječi koje im rekoše sinovi Gadovi, sinovi
Rubenovi i sinovi Manašeovi, umiriše se. 31 Tada svećenik
Pinhas, sin Eleazarov, odgovori sinovima Rubenovim, sinovima
Gadovim i sinovima Manašeovim: "Spoznali smo sada da je
Jahve među nama, jer mu se niste iznevjerili: tako ste sačuvali
sinove Izraelove od kazne Jahvine." 32 Svećenik Pinhas,
sin Eleazarov, i knezovi odoše od sinova Rubenovih i sinova
Gadovih i vratiše se iz zemlje gileadske u kanaansku k sinovima
Izraelovim i kazaše im odgovor. 33 Izraelovim sinovima bijaše
drag taj odgovor: hvalili su Boga i odustali su od nauma da
udare na njih i da opustoše zemlju u kojoj su živjeli sinovi
Rubenovi i sinovi Gadovi. 34 Sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi

nazvali su žrtvenik “Ed” - “Svjedočanstvo”, jer rekoše: “To je svjedočanstvo među nama: Jahve je Bog.”

23 Proteklo je mnogo dana kako je Jahve dao Izraelu da
otpočine od svih neprijatelja unaokolo. I Jošua bijaše
ostario, zašao u godine. 2 Dozva zato Jošua sve Izraelce,
starješine, glavare, suce i upravitelje njihove i reče im: “Ostario
sam i odmakao u godinama. 3 Vi ste bili svjedoci svega što je
Jahve, Bog vaš, pred vašim očima učinio svim narodima radi
vas: Jahve, Bog vaš, borio se za vas. 4 Vidite, razdijelio sam
ždrijebom u baštinu vašim plemenima sve narode koji su ostali i
sve one narode koje sam istrijebio od Jordana do Velikog mora
na zapadu. 5 Jahve, Bog vaš, sam će ih goniti ispred vas i
otjerat će ih ispred vas i zaposjest ćete njihovu zemlju, kao što
vam je obećao Jahve, Bog vaš. 6 Budite, dakle, postojani i sve
čvršći u tome da čuvate i vršite sve što je napisano u Knjizi
zakona Mojsijeva i da ne odstupite od toga ni desno ni lijevo. 7
Ne miješajte se s tim narodima koji ostadoše među vama; i ne
spominjite imena njihovih bogova niti se kunite njima; nemojte
im služiti i ne klanjajte se njima. 8 Nego se držite Jahve, Boga
svoga, kako ste činili do danas. 9 Jahve je protjerao ispred vas
velike i moćne narode i nitko se nije do danas mogao održati
pred vama. 10 Jedan je od vas tjerao pred sobom tisuću, jer
se Jahve, Bog vaš, borio za vas, kao što vam je obećao. 11
Brižno pazite da ljubite Jahvu, Boga svojega, jer se radi o
vašem životu. 12 Jer ako se odmetnete i prionete uz ostatak
onih naroda koji preostaše među vama i s njima se povežete
tazbinom i pomiješate se s njima i oni s vama, 13 znajte dobro
da će Jahve, Bog vaš, prestati goniti te narode ispred vas; oni
će vam postati zamka i mreža, bit će bič bokovima vašim i trnje
očima vašim, sve dok se ne iselite iz ove dobre zemlje koju
vam dade Jahve, Bog vaš. 14 Evo, ja krećem danas na put
kojim je svima poći. Spoznajte i priznajte svim srcem svojim i
svom dušom svojom: ni jedno od svih obećanja koja vam je dao
Jahve, Bog vaš, nije ostalo neispunjeno. 15 I kao što vam se
ispunilo svako obećanje što vam ga je dao Jahve, Bog vaš, tako
će Jahve ispuniti i svaku prijetnju dok vas ne izbriše s lica ove
dobre zemlje koju vam je dao Jahve, Bog vaš. 16 Ako prekršite
Savez koji je Jahve, Bog vaš, sklopio s vama; ako budete služili
drugim bogovima i klanjali se njima, buknut će gnjev Jahvin na
vas i nestat će vas ubrzo iz dobre zemlje koju vam je Jahve
dao.”

24 Jošua potom sabra sva plemena Izraelova u Šekem;
i sazva starješine Izraelove, glavare, suce i upravitelje
njihove i oni stadoše pred Bogom. 2 Tada reče Jošua svemu
narodu: “Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Nekoć su oci vaši,
Terah, otac Abrahamov i Nahorov, živjeli s onu stranu Rijeke i
služili drugim bogovima. 3 Ali sam ja uzeo oca vašega Abrahama
s one strane Rijeke i proveo ga kroza svu zemlju kanaansku,
umnožio mu potomstvo i dao mu Izaka. 4 Izaku dadoh Jakova
i Ezava. Ezavu sam dao goru Seir u posjed. Jakov i sinovi
njegovi otišli su u Egipat. 5 Tada sam poslao Mojsija i Arona i
udario sam Egipat kaznama koje sam učinio u njemu i tada sam
vas izveo. 6 Izveo sam oce vaše iz Egipta i stigli su na more;
Egipćani su progonili vaše oce bojnim kolima i konjanicima sve
do Mora crvenoga. 7 Zavapili su tada Jahvi i on je razvukao
gustu maglu između njih i Egipćana i naveo ih u more koje ih je
prekrilo. Vidjeli ste svojim očima što sam učinio Egipćanima;
zatim ste ostali dugo vremena u pustinji. 8 Nato sam vas uveo
u zemlju Amorejaca, koji žive s onu stranu Jordana. Zaratiše
s vama i ja ih dadoh u vaše ruke; uzeli ste u baštinu zemlju
njihovu jer sam ih ja ispred vas uništio. 9 Tada se digao moapski
kralj Balak, sin Siporov, da ratuje s Izraelom i on pozva Bileama,
sina Beorova, da vas prokune. 10 Ali ja ne htjedoh poslušati
Bileama: morade vas on i blagosloviti, i spasih vas iz njegove
ruke. 11 Onda ste prešli preko Jordana i došli u Jerihon, ali su
glavari Jerihona poveli rat protiv vas - kao i Amorejci, Perižani,
Kanaanci, Hetiti, Girgašani, Hivijci i Jebusejci - ali sam ih ja
predao u vaše ruke. 12 Pred vama sam poslao stršljene koji
su ispred vas tjerali dva kralja amorejska: nemaš što zahvaliti
svome maču ni svome luku. 13 Dao sam vam zemlju za koju se
niste trudili i gradove koje niste gradili i u njima se nastaniste; i
vinograde vam dadoh i maslinike koje niste sadili, a danas vas
hrane.' 14 I zato se sada bojte Jahve i služite mu savršeno i
vjerno! Uklonite bogove kojima su služili oci vaši s onu stranu
Rijeke i u Egiptu i služite Jahvi! 15 Međutim, ako vam se ne
sviđa služiti Jahvi, onda danas izaberite kome ćete služiti:
možda bogovima kojima su služili vaši oci s onu stranu Rijeke ili
bogovima Amorejaca u čijoj zemlji sada prebivate. Ja i moj dom
služit ćemo Jahvi.” 16 Narod odgovori: “Daleko neka je od nas
da ostavimo Jahvu a služimo drugim bogovima. 17 Jahve, Bog
naš, izveo je nas i naše oce iz Egipta, iz doma robovanja, i on je
pred našim očima učinio velika čudesa i čuvao nas cijelim putem
kojim smo išli i među svim narodima kroz koje smo prolazili. 18
Još više: Jahve je ispred nas protjerao sve narode i Amorejce,
koji su živjeli u ovoj zemlji. I mi ćemo služiti Jahvi jer je on Bog
naš.” 19 Tada reče Jošua narodu: “Vi ne možete služiti Jahvi, jer
je on Bog sveti, Bog ljubomorni, koji ne može podnijeti vaših
prijestupa ni vaših grijeha. 20 Ako ostavite Jahvu da biste služili
tuđim bogovima, okrenut će se protiv vas i uništit će vas, pošto
vam je bio dobro činio.” 21 A narod odgovori Jošui: “Ne, mi
ćemo služiti Jahvi!” 22 Na to će Jošua narodu: “Sami ste protiv
sebe svjedoci da ste izabrali Jahvu da mu služite.” Odgovoriše
mu: “Svjedoci smo.” 23 “Maknite, dakle, tuđe bogove koji su
među vama i priklonite svoja srca Jahvi, Bogu Izraelovu.” 24
Odgovori narod Jošui: “Služit ćemo Jahvi, Bogu svojemu, i glas
ćemo njegov slušati.” 25 Tako sklopi Jošua toga dana Savez
s narodom i utvrdi mu uredbu i zakon. Bilo je to u Šekemu.
26 Jošua upisa te riječi u Knjigu zakona Božjega. Zatim uze
velik kamen i stavi ga ondje pod hrast koji bijaše u svetištu
Jahvinu. 27 Zatim reče Jošua svemu narodu: “Gle, ovaj kamen
neka nam bude svjedokom jer je čuo riječi što ih je govorio
Jahve; on će biti svjedok da ne zatajite Boga svoga.” 28 Tada
Jošua otpusti narod, svakoga na njegovu baštinu. 29 Poslije
ovih događaja umrije Jošua, sin Nunov, sluga Jahvin, u dobi od
sto deset godina. 30 Sahraniše ga u kraju što ga je baštinio u
Timnat Serahu, u Efrajimovoj gori, sjeverno od gore Gaaša.
31 Izrael je služio Jahvi svega vijeka Jošuina i svega vijeka
starješina koje su Jošuu nadživjele i vidjele sva djela što ih je
Jahve učinio Izraelu. 32 Kosti Josipove, koje su sinovi Izraelovi

sa sobom donijeli iz Egipta, pokopali su u Šekemu, na zemljištu
koje Jakov bijaše kupio od sinova Hamora, oca Šekemova, za
stotinu srebrnjaka i koje je pripalo u baštinu sinova Josipovih.
33 Umrije i Eleazar, sin Aronov, i pokopaše ga u Gibei, koja je
pripadala njegovu sinu Pinhasu a nalazila se u Efrajimovoj gori.

Suci

1 Poslije smrti Jošuine upitaše Izraelci Jahvu: “Tko će od nas
prvi poći na Kanaance da se protiv njih bori?” **2** A Jahve
odgovori: “Neka Juda prvi pođe; u njegove ruke stavljam zemlju.”
3 Tada Juda reče svome bratu Šimunu: “Pođi sa mnom u zemlju
koja mi je dosuđena u baštinu; borit ćemo se protiv Kanaanaca,
a potom ću se ja uza te boriti na tvojoj zemlji.” I Šimun ode
s njim. **4** Ode Juda i Jahve im predade u ruke Kanaance i
Perižane te pobiše u Bezeku deset tisuća ljudi. **5** U Bezeku
zatekoše Adoni-Sedeka, udariše na nj i poraziše Kanaance i
Perižane. **6** Kad je Adoni-Sedek nagnuo u bijeg, gonili su ga,
uhvatili ga i odsjekli mu palce na rukama i nogama. **7** Tada
reče Adoni-Sedek: “Sedamdeset kraljeva odsječenih palaca
na rukama i na nogama kupilo je mrvice pod mojim stolom.
Kako sam činio, tako mi Bog vraća.” Odveli su ga u Jeruzalem
i ondje je umro. **8** Zatim Judini sinovi udariše na Jeruzalem,
osvojiše ga, posjekoše mačem žitelje i spališe grad. **9** Poslije
toga krenuše Judini sinovi da se bore protiv Kanaanaca koji
su živjeli u Gorju, Negebu i u Šefeli. **10** Onda Juda ode na
Kanaance koji su živjeli u Hebronu - Hebronu bijaše nekoć
ime Kirjat Arba - i ondje potuče Šešaja, Ahimana i Talmaja. **11**
Odatle krenu na stanovnike Debira, koji se nekoć zvao Kirjat
Sefer. **12** Tada reče Kaleb: “Tko pokori i zauzme Kirjat Sefer,
dat ću mu svoju kćer Aksu za ženu.” **13** Zauze ga Otniel, sin
Kenaza, mlađeg brata Kalebova, i Kaleb mu dade svoju kćer
Aksu za ženu. **14** Kad je prišla mužu, on je nagovori da u
svoga oca ište polje. Siđe ona s magarca, a Kaleb je upita:
“Što hoćeš?” **15** Ona mu odgovori: “Daj mi blagoslov! Kad si mi
dao kraj u Negebu, daj mi onda i koji izvor vode.” I Kaleb joj
dade Gornje i Donje izvore. **16** Sinovi Hobaba Kenijca, tasta
Mojsijeva, odoše iz Palmova grada s Judinim sinovima u Judinu
pustinju, koja je u Negebu, na jugu od Arada. Tu se nastaniše
među Amalečanima. **17** Potom ode Juda s bratom Šimunom i
pobiše Kanaance koji su živjeli u Sefatu i grad izručiše “heremu”,
prokletstvu. Zbog toga se grad prozva Horma. **18** Ali Juda nije
uspio zauzeti Gaze s njenim područjem, ni Aškelona s njegovim
područjem, ni Ekrona s njegovim područjem. **19** Jahve bijaše
s njim te on osvoji gorje, ali ne mogaše potjerati onih u nizini
jer imahu željezna kola. **20** Kao što bijaše odredio Mojsije,
dadoše Hebron Kalebu, koji iz njega otjera tri sina Anakova.
21 A Benjaminovi sinovi ne uspješe otjerati Jebusejaca koji su
živjeli u Jeruzalemu i tako Jebusejci ostadoše u Jeruzalemu s
Benjaminovim sinovima do dana današnjega. **22** Krenu i pleme
Josipovo na Betel i Jahve bijaše s njima. **23** I pleme Josipovo
uze izviđati Betel. Grad se nekoć zvao Luz. **24** Uhode opaziše
čovjeka gdje izlazi iz grada i rekoše mu: “Pokaži nam kuda
se može u grad, pa ćemo ti biti milostivi.” **25** On im pokaza
kuda mogu u grad. I sve u gradu isjekoše mačem, a onoga
čovjeka sa svom njegovom obitelji pustiše da ode. **26** Čovjek
je otišao u zemlju Hetita i ondje sagradio grad i prozvao ga
Luz. Tako se zove još i danas. **27** Manaše nije osvojio Bet-
Šeana i njegovih sela ni Tanaka i njegovih sela. Nije potjerao ni
stanovnika iz Dora i njegovih sela, ni stanovnika Jibleama i
njegovih sela, ni stanovnika Megida i njegovih sela. Tako su
Kanaanci ostali i živjeli u toj zemlji. **28** Kad je Izrael ojačao,
nametnuo je Kanaancima tlaku, ali ih nije mogao otjerati. **29** Ni
Efrajim nije otjerao Kanaanaca koji su živjeli u Gezeru, tako
te su Kanaanci tu živjeli među njima. **30** Zebulun nije otjerao
stanovnika Kitrona ni stanovnika Nahalola. Tako su Kanaanci
ostali usred Zebulunovih sinova, ali im bijaše nametnuta tlaka.
31 Ni Ašer nije otjerao stanovnika Akona, ni stanovnika Sidona,
ni onih iz Mahalaba, Akziba, Helbe, Afika i Rehoba. **32** Ašerovci
su ostali tako među Kanaancima, stanovnicima te zemlje, jer ih
nisu otjerali. **33** Naftali nije otjerao stanovnika Bet-Šemeša i
Bet-Anata, nego je živio među Kanaancima koji su nastavali tu
zemlju, ali je stanovnicima Bet-Šemeša i Bet-Anata nametnuta
tlaka. **34** Amorejci su potisnuli Danove sinove u goru i nisu ih
puštali da siđu u ravnicu. **35** Amorejci su se zadržali u Har-
Heresu, Ajalonu i Šaalbimu, ali kad je ruka Josipova doma
ojačala, bila im je nametnuta tlaka. **36** Područje Edomaca pruža
se od Akrabimskog uspona do Stijene pa naviše.

2 Anđeo Jahvin dođe iz Gilgala u Bokim i reče: “Izveo sam vas
iz Egipta i doveo vas u zemlju koju sam vam obećao zaklevši
se ocima vašim. Rekao sam: 'Neću raskinuti Saveza svog s
vama dovijeka. **2** A vi ne sklapajte saveza sa stanovnicima ove
zemlje; nego rušite njihove žrtvenike!' Ali vi niste poslušali moga
glasa. Što ste učinili? **3** Zato vam kažem: neću ih odagnati
pred vama. Nego, oni će vas tlačiti i bogovi njihovi bit će vam
zamkom.” **4** Kad Anđeo Jahvin izreče te riječi svim Izraelcima,
narod zakuka i zaplaka. **5** I tako prozvaše ono mjesto Bokim
i ondje prinesoše žrtve Jahvi. **6** Tada Jošua otpusti narod
i raziđoše se Izraelci svaki na svoju baštinu da zaposjednu
zemlju. **7** Narod je služio Jahvi svega vijeka Jošuina i svega
vijeka starješina koje su nadživjele Jošuu i vidjele sva velika
djela što ih je Jahve učinio Izraelu. **8** Jošua, sin Nunov, sluga
Jahvin, umrije u dobi od sto deset godina. **9** Sahraniše ga u
kraju što ga je baštinio u Timnat Heresu, u Efrajimovoj gori,
sjeverno od planine Gaaša. **10** A kada se sav onaj naraštaj
pridružio svojim ocima, naslijedi ga drugi naraštaj koji nije
mario za Jahvu ni za djela što ih je učinio Izraelu. **11** Tada su
sinovi Izraelovi počeli činiti ono što Jahvi nije po volji i služili
su baalima. **12** Ostaviše Jahvu, Boga otaca svojih, koji ih je
izveo iz zemlje egipatske, i pođoše za drugim bogovima između
bogova okolnih naroda. Klanjahu im se, razgnjeviše Jahvu. **13**
Otpali su od Jahve da bi služili Baalu i Aštarti. **14** Zato Jahve izli
gnjev svoj na Izraela: prepusti ih pljačkašima da ih plijene, izruči
ih neprijateljima uokolo, tako te se ne mogoše oduprijeti. **15** Što
bi god počeli, ruka se Jahvina okretala protiv njih na njihovu
nesreću, kao što im je Jahve rekao i kao što im se zakleo. I tako
zapadoše u veliku nevolju. **16** Tada im Jahve stade podizati
suce da ih izbavljaju iz ruku onih koji su ih pljačkali. **17** Ali
oni ni svojih sudaca nisu slušali, nego se iznevjeriše s drugim
bogovima te im se klanjahu. Brzo su zašli s puta kojim su išli
oci njihovi slušajući Jahvine zapovijedi; oni nisu činili tako. **18**
Kada im je podizao suce, Jahve bijaše sa svakim sucem te ih
izbavljaše iz ruku njihovih neprijatelja za svega vijeka sučeva,
jer se sažalilo Jahvi koliko su uzdisali pod jarmom onih koji su ih
ugnjetavali. **19** A kada bi sudac umro, oni bi opet zapadali u

veću pokvarenost nego njihovi oci. Išli su za drugim bogovima,
služili im i klanjali im se, ne odustajući od svojih opakih djela i
postupaka. 20 Tada Jahve planu gnjevom na Izraela i reče:
"Kad je taj narod pogazio Savez kojim sam obvezao njihove
očeve i nije poslušao glasa moga, 21 ni ja odsad neću pred njim
potjerati ni jednoga između naroda što ih je Jošua po svojoj
smrti ostavio", 22 da bi njima stavio na kušnju Izraela: hoće li se
ili neće držati Jahvinih putova kao što ih se držahu oci njihovi.
23 Zato Jahve bijaše ostavio te narode i nije ih odmah izagnao
ni predao Jošui u ruke.

3 Ovo su narodi koje je Jahve pustio da ostanu kako bi njima
iskušavao sinove Izraelove, sve one koji ne iskusiše ratova
kanaanskih. 2 Bijaše to samo na korist pokoljenjima sinova
Izraelovih da nauče vještinu ratovanja - barem oni koji nisu
iskusili prijašnjih ratova: 3 ostade pet knezova filistejskih i svi
Kanaanci, Sidonci i Hivijci koji su živjeli na gori Libanonu od
gore Baal-Hermona do ulaza u Hamat. 4 Oni su poslužili da
se iskuša Izrael: da bi se vidjelo hoće li se držati zapovijedi
što ih je Jahve preko Mojsija dao njihovim ocima. 5 Tako su
Izraelci prebivali usred Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perižana,
Hivijaca i Jebusejaca; 6 ženili se njihovim kćerima i davali svoje
kćeri njihovim sinovima i služili njihovim bogovima. 7 I činili
su Izraelci ono što Jahvi nije bilo po volji. Zaboravili su Jahvu,
svoga Boga, da bi služili baalima i aštartama. 8 Tada Jahve
planu gnjevom na Izraela i dade ih u ruke Kušanu Rišatajimu,
kralju edomskom; i služiše Kušanu Rišatajimu osam godina.
9 Tad Izraelci zavapiše Jahvi i Jahve im podiže izbavitelja,
Otniela, sina Kenaza, mlađega brata Kalebova, da ih oslobodi.
10 Duh Jahvin siđe na nj i on posta sucem Izraelu. I povede
Izraela u boj. Jahve mu preda u ruke Kušana Rišatajima,
kralja edomskog, i on pobijedi Kušana Rišatajima. 11 Zemlja je
otad bila u miru četrdeset godina. Poslije smrti Otniela, sina
Kenazova, 12 Izraelci su počeli opet činiti što je zlo u očima
Jahvinim. Zato Jahve dade Eglonu, kralju moapskom, moć nad
Izraelom, jer su činili što je zlo pred Jahvom. 13 Eglon se ujedini
sa sinovima Amonovim i Amalekovim, pođe na Izraela, potuče
ga i osvoji Palmov grad. 14 Izraelci su služili moapskom kralju
Eglonu osamnaest godina. 15 Tada Izraelci zavapiše Jahvi i
Jahve im podiže izbavitelja - Ehuda, sina Gere iz Benjaminova
plemena, čovjeka koji bijaše ljevak. I poslaše ga Izraelci da im
odnese danak Eglonu, kralju moapskom. 16 A Ehud načini sebi
bodež sa dvije oštrice, lakat dug, i pripasa ga pod haljine uz
desno bedro. 17 I odnese danak Eglonu, kralju moapskom.
Eglon bijaše vrlo debeo. 18 Predavši danak, Ehud ode s ljudima
koji bijahu donijeli danak. 19 Ali kada je došao do idola u blizini
Gilgala, vrati se i reče: "Imam ti, kralju, reći jednu tajnu!" Kralj
mu odvrati: "Tiho!" I svi koji su uza nj bili izađu. 20 Ehud uđe.
Kralj je sjedio u hladovitoj gornjoj sobi; bio je sam. Ehud mu
reče: "Imam, kralju, za tebe riječ od Boga!" On odmah usta s
prijestolja. 21 Tad Ehud lijevom rukom trgnu bodež s desnog
bedra i satjera mu ga u trbuh. 22 Za oštricom uđe sav držak i
salo se sklopi za oštricom, jer Ehud nije mogao izvući oštricu iz
trbuha. Nečist je izlazila odande. 23 Ehud je otišao kroz trijem;
za sobom je zatvorio vrata gornje sobe i zaključao ih. 24 Kada
je on otišao, vrate se sluge da pogledaju. Kako vrata gornje
sobe bijahu zaključana, rekoše: "Bit će da je otišao na stranu, u
klijet do hladovite sobe." 25 Čekali su ga dugo, u nedoumici, jer
on nije otvarao vrata gornje sobe. Naposljetku uzeše ključ i
otvoriše: gospodar im ležao na tlu, mrtav. 26 Dok su oni čekali,
Ehud je pobjegao, prošao već idole i sklonio se u Seiru. 27 Čim
dođe u zemlju Izraelovu, zasvira u rog na Efrajimovoj gori; i
siđoše Izraelci s njim s gore, a on im stajaše na čelu. 28 I reče
im: "Pođite za mnom! Jahve vam je u ruke predao Moapce,
vaše neprijatelje." Oni krenuše za njim, zatvoriše Moapcima put
preko gazova Jordana i ne dadoše nikome prijeko. 29 Pobili su
u to vrijeme oko deset tisuća Moabaca, sve kršnih i hrabrih
ljudi, i nijedan im nije umakao. 30 Toga su dana Moapci potpali
pod ruku Izraelovu i zemlja bijaše mirna osamdeset godina. 31
Poslije njega bijaše Šamgar, sin Anatov. On je pobio šest stotina
Filistejaca ostanom volujskim. Tako je i on spasio Izraela.

4 Poslije smrti Ehudove Izraelci su opet stali činiti što Jahvi
nije po volji 2 i Jahve ih predade u ruke Jabinu, kanaanskom
kralju koji je vladao u Hasoru. Vojskovođa vojsci njegovoj bijaše
Sisera, koji je živio u Harošetu Poganskom. 3 Tad Izraelci
zavapiše Jahvi. Jer Jabin imaše devet stotina željeznih bojnih
kola i teško je tlačio Izraelce dvadeset godina. 4 U to vrijeme
Izraelu je sudila proročica Debora, žena Lapidotova. 5 Živjela je
pod Deborinom palmom između Rame i Betela u Efrajimovoj gori
i k njoj su dolazili Izraelci da presuđuje u njihovim sporovima. 6
Ona dozva Baraka, sina Abinoamova, iz Naftalijeva Kedeša
i reče mu: "Evo što ti Jahve, Bog Izraelov, zapovijeda: 'Idi,
kreni na goru Tabor i uzmi sa sobom deset tisuća ljudi između
Naftalijevih i Zebulunovih sinova. 7 Ja ću k tebi na Kišonski
potok privući Siseru, vojskovođu Jabinove vojske, s njegovim
bojnim kolima i svim ratnicima te ću ga predati u tvoje ruke.'" 8
Barak joj odgovori: "Ako ti pođeš sa mnom, ići ću; ako li ne
pođeš sa mnom, ne idem." 9 "Idem s tobom", reče mu ona, "ali
na putu kojim ćeš poći slava neće tebi pripasti jer će Jahve ženi
predati u ruke Siseru." Tada Debora ustane i pođe s Barakom
u Kedeš. 10 Onamo je Barak pozvao Zebuluna i Naftalija.
Deset tisuća ljudi pođe za njim, a išla je s njim i Debora. 11
Heber Kenijac bijaše se odvojio od Kajina, jednoga od sinova
Hababa, tasta Mojsijeva; razapeo je svoj šator kod Hrasta u
Saananimu, nedaleko od Kedeša. 12 Javiše Siseri da je Barak,
sin Abinoamov, izašao na goru Tabor. 13 Nato Sisera sabra sva
svoja kola, devet stotina željeznih kola, i sve ljude koje je doveo
od Harošeta Poganskog do Kišonskog potoka. 14 Debora reče
Baraku: "Ustani, evo dana kada će Jahve predati Siseru u tvoje
ruke! Sam Jahve ide pred tobom!" I Barak siđe s gore Tabora
sa deset tisuća ljudi za sobom. 15 Jahve zastraši Siseru, sva
njegova kola i čitavu njegovu vojsku, koja naže u bijeg pred
mačem Barakovim. Sisera siđe sa svojih kola i pobježe pješice.
16 Barak je gonio kola i vojsku sve do Harošeta Poganskog. Sva
je Siserina vojska pala od oštrog mača i nijedan čovjek nije
umakao. 17 Sisera je dotle bježao pješice prema šatoru Jaele,
žene Hebera Kenijca, jer između Jabina, kralja hasorskog, i
kuće Hebera Kenijca bijaše mir. 18 Jaela iziđe Siseri u susret i
reče mu: "Zaustavi se, gospodaru, svrati se k meni. Ne boj se
ničega!" On svrati k njoj pod šator, a ona ga pokri pokrivačem.

19 On joj reče: “Daj mi malo vode jer sam žedan.” Ona otvori
mijeh s mlijekom, napoji ga i opet ga pokri. 20 “Stani na ulazu
u šator”, reče joj on, “pa ako tko naiđe i zapita te: 'Ima li tu
koga?' ti odgovori: 'Nema!'” 21 A Jaela, žena Heberova, uze
šatorski klin i čekić u ruke, tiho mu se približi i zabi mu klin
kroza sljepoočice tako da se zario u zemlju. On od iscrpljenosti
bijaše tvrdo zaspao i tako umrije. 22 I gle, dođe Barak progoneći
Siseru. Jaela iziđe preda nj i reče mu: “Dođi da ti pokažem
čovjeka koga tražiš.” On uđe k njoj, i gle - Sisera ležaše mrtav, s
klinom u sljepoočici. 23 Tako je Bog u onaj dan ponizio Jabina,
kralja kanaanskog, pred Izraelcima. 24 Ruka Izraelaca postajaše
sve teža Jabinu, kralju kanaanskom, dok ga nije napokon zatrla.

5 Toga dana Debora i Barak, sin Abinoamov, zapjevaše ovu
pjesmu: 2 Ratoborno rasuše kose borci izraelski i dragovoljno
krenu narod: blagoslivljajte Jahvu! 3 Čujte, o kraljevi! Poslušajte,
knezovi! Jahvi ja pjesmu pjevam, Jahvu, Boga Izraelova, ja
slavim. 4 Sa Seira kad si silazio, Jahve, pobjednički kad si
kročio iz polja edomskih, sva se zemlja tresla, lila se nebesa,
oblaci curkom daždjeli. 5 Brda se tresla pred tobom, o Jahve,
Jahve, Bože Izraelov! 6 U dane Šamgara, sina Anatova, u dane
Jaele opustješe putovi; i oni koji su putovali, obilažahu naokolo.
7 Pusta bijahu sela izraelska dok ne ustadoh ja, Debora, dok
ne ustadoh kao majka Izraelu. 8 Tuđe bogove sebi izabraše, i
zato im rat stade pred vrata. Za pet gradova ne bi nijednog
štita! Nijednog kralja za četrdeset tisuća u Izraelu! 9 Srce moje
kuca za vođe izraelske, za narod što dragovoljno u boj kreće!
Blagoslivljajte Jahvu! 10 Vi koji na bijelim jašete magaricama, na
sagovima sjedeći, i vi koji hodite putovima, pjevajte, 11 uz povike
razdraganih pastira kod pojila. Neka se slave dobročinstva
Jahvina i vladavina njegova Izraelom! I narod Jahvin siđe na
vrata. 12 Probudi se, Deboro, ustani! Ustani, pjesmu zapjevaj!
Hrabro! Ustani, Barače, vodi u roblje porobljivače svoje, sine
Abinoamov! 13 Tad siđe na vrata Izrael, narod Jahvin pohrli
junački. 14 Iz Efrajima potekoše u dolinu, za njima stiže među
čete tvoje Benjamin. Iz Makira stupaju glavari, iz Zebuluna oni
što nose štap zapovjednički. 15 Knezovi Jisakarovi s Deborom
bjehu, a Naftali pođe s Barakom, pohrli da ga stigne u dolini.
Kod Rubenovih potoka dugo se savjetuju. 16 Zašto si ostao
u torovima da slušaš sred stada svirku frule? Kod Rubenovih
potoka dugo se savjetuju. 17 Gilead osta s onu stranu Jordana.
A zašto je Dan na stranim lađama? Zašto na obali mora Ašer
sjedi, mirno prebiva u svojim zaljevima? 18 Zebulun je narod što
prkosi smrti s Naftalijem, na visoravnima. 19 Došli su kraljevi,
boj zametnuli, boj bili kraljevi kanaanski, u Tanaku, na vodi
megidskoj, al' ni mrve srebra ne dobiše. 20 Sa nebeskih staza
vojevahu, vojevahu zvijezde prot' Siseri. 21 Sve otplavi potok
Kišon, potok Kišon pradavni. Gazi čvrsto, moja dušo! 22 Topot
silan odjekuje: jure borci na konjima! 23 “Proklinjite Meroz,”
Anđeo će Jahvin, “proklinjite žitelje njegove što Jahvi nisu u
pomoć pritekli, u pomoć Jahvi s junacima.” 24 Blagoslovljena
među ženama bila Jaela, žena Hebera Kenijca, među ženama
šatora nek' je slavljena! 25 On vode zaiska, mlijeka mu ona
dade, u zdjelu dragocjenu nali mu povlake. 26 Rukom lijevom
za klinom segnu, a desnom za čekićem kovačkim. Udari Siseru,
glavu mu razmrska, probode mu, razbi sljepoočicu. 27 Do nogu
pade joj, sruši se, leže, do nogu pade joj, sruši se; i gdje pade,
mrtav osta. 28 Kroz prozor motri Siserina mati, kroz prozor
motri, na rešetku jÓada: “Dugo mu se kola ne vraćaju: što im je
zapreg tako spor?” 29 Najmudrija zbori joj dvorkinja, sebi samoj
ona odgovara: 30 “Plijen su našli pa ga dijele: po djevojku na
ratnika, po djevojku i po dvije, halju-dvije za Siseru, vezen rubac
za moj vrat!” 31 Tako neka ginu, Jahve, svi neprijatelji tvoji! A
oni koji te ljube nek budu kao sunce kada se diže u svojemu
sjaju! I zemlja bijaše mirna četrdeset godina.

6 Opet su Izraelci činili što je zlo u Jahvinim očima; i Jahve ih
predade u ruke Midjancima za sedam godina. 2 Teška bijaše
ruka Midjanaca nad Izraelom. Da bi izmakli Midjancima, Izraelci
se sklanjahu u gorske pukotine, spilje i skrovišta. 3 I kada bi
Izraelci posijali, dolazili bi na njih Midjanci i Amalečani i sinovi
Istoka. 4 Utaborivši se na njihovoj zemlji, uništavali bi rod zemlje
sve do Gaze. Ne ostavljahu Izraelu ništa da se prehrani, ni ovce
ni koze, ni vola ni magarca, 5 jer dolažahu sa svojim stadima
i svojim šatorima u takvu mnoštvu kao skakavci; ne bijaše
broja njima ni njihovim devama; preplavili bi zemlju, opustošili
je. 6 Tako su Midjanci bacili Izraela u veliku bijedu te Izraelci
zavapiše Jahvi. 7 Kad su Izraelci zavapili Jahvi zbog Midjanaca,
8 Jahve posla Izraelcima proroka koji im reče: “Ovako kaže
Jahve, Bog Izraelov: 'Ja sam vas izveo iz Egipta, izbavio vas iz
kuće ropstva. 9 Ja sam vas oslobodio od ruke Egipćana i od
ruke svih vaših tlačitelja. Protjerao sam ih pred vama, dao vam
njihovu zemlju 10 i rekao vam: Ja sam Jahve, Bog vaš. Ne štujte
bogova Amorejaca u kojih zemlji živite. Ali vi ne poslušaste
moga glasa.'” 11 Anđeo Jahvin dođe i sjede pod hrast kod Ofre
koji pripadaše Joašu Abiezerovu. Njegov sin Gideon vrhao je
pšenicu na tijesku da bi je sačuvao od Midjanaca. 12 I ukaza
mu se Anđeo Jahvin i reče mu: “Jahve s tobom, hrabri junače!”
13 Gideon mu odgovori: “Oh, gospodaru, ako je Jahve s nama,
zašto nas sve ovo snađe? Gdje su sva ona čudesa njegova o
kojima nam pripovijedahu oci naši govoreći: 'Nije li nas Jahve iz
Egipta izveo?' A sada nas je Jahve ostavio, predao nas u ruke
Midjancima.” 14 Jahve se tad okrenu prema njemu i reče mu:
“Idi s tom snagom u sebi i izbavit ćeš Izraela iz ruke Midjanaca.
Ne šaljem li te ja?” 15 “Ali, gospodaru”, odgovori mu Gideon,
“kako ću izbaviti Izraela? Moj je rod najmanji u Manašeovu
plemenu, a ja sam posljednji u kući svoga oca.” 16 Jahve mu
reče: “Ja ću biti s tobom te ćeš pobijediti Midjance kao jednoga.”
17 Gideon mu reče: “Ako sam našao milost u tvojim očima, daj
mi znak da ti govoriš sa mnom. 18 Nemoj otići odavde dok se
ne vratim s darom i stavim ga preda te.” A on odgovori: “Ostat
ću dok se ne vratiš.” 19 Gideon ode, zgotovi jare i od efe brašna
načini beskvasne hljebove, stavi meso u košaricu i juhu u lonac
pa donese sve to pod hrast. 20 Anđeo Jahvin reče mu: “Uzmi
meso i beskvasne hljebove, stavi ih na tu stijenu, a juhu prolij.”
On učini tako. 21 Anđeo Jahvin tad uze štap što ga je držao
i vrhom dotaknu meso i beskvasne hljebove. Oganj planu iz
stijene, spali meso i beskvasne hljebove. Anđeo Jahvin nato
iščeze pred njegovim očima. 22 Tad Gideon vidje da je to bio
Anđeo Jahvin i reče: “Jao, Jahve, Gospode! Anđela Jahvina

vidjeh licem u lice!” 23 Jahve mu odgovori: “Mir s tobom! Ne boj
se, nećeš umrijeti!” 24 Gideon podiže na tome mjestu žrtvenik
Jahvi i nazva ga “Jahve-Mir”. Žrtvenik još i danas stoji u Ofri
Abiezerovoj. 25 Iste noći Jahve reče Gideonu: “U svojega oca
uzmi utovljena junca, junca od sedam godina, i razori Baalov
žrtvenik i posijeci gaj pokraj njega. 26 Potom podigni žrtvenik
Jahvi, Bogu svome, na vrhu te gorske stijene i dobro ga uredi.
Uzmi junca i prinesi paljenicu na drvima Ašere što ih u gaju
nasiječeš.” 27 Tada Gideon uze deset ljudi između svojih slugu
i učini kako mu je zapovjedio Jahve. Ali kako se bojao svoje
obitelji i građana, učini to noću. 28 Kad su građani sutradan
poranili, a to razoren Baalov žrtvenik i gaj posječen pored njega,
a junac žrtvovan kao paljenica na novom oltaru. 29 I pitahu
jedni druge: “Tko je to učinio?” Ispitaše, istražiše pa rekoše:
“Gideon, Joašev sin, učini to.” 30 Tada građani rekoše Joašu:
“Izvedi sina da umre jer je razorio Baalov žrtvenik i posjekao gaj
pored njega.” 31 Joaš odgovori svima koji stajahu oko njega:
“Zar ćete vi braniti Baala? Zar ćete ga vi spasavati? Tko brani
Baala, bit će pogubljen prije sutrašnjeg dana. Ako je on bog,
neka se sam brani od Gideona što mu je razorio žrtvenik.” 32
Toga dana prozvali su Gideona Jerubaal jer se govorilo: “Neka
sam Baal s njim obračuna što mu je srušio žrtvenik.” 33 Svi
Midjanci, Amalečani i sinovi Istoka bijahu se sakupili i, prešavši
Jordan, utaborili se u Jizreelskoj ravnici. 34 Duh Jahvin obuze
Gideona i on zasvira u rog, a Abiezerov rod stade iza njega. 35
Posla on glasnike po svem plemenu Manašeovu te i oni stadoše
iza njega. Posla glasnike i u pleme Ašerovo, Zebulunovo i
Naftalijevo te im i oni krenuše u susret. 36 Gideon reče Bogu:
“Ako zaista hoćeš osloboditi Izraela mojom rukom, kao što si
obećao, 37 evo ću metnuti ovčje runo na gumno: ako bude
rose samo na runu, a zemlja ostane suha, tada ću znati da
ćeš mojom rukom izbaviti Izraela, kao što si obećao.” 38 I bi
tako. Gideon urani sutradan te iscijedi rosu iz runa - punu zdjelu
vode. 39 Opet Gideon reče Bogu: “Ne razgnjevi se na me što ti
progovaram još jednom. Dopusti mi da još ovaj put pokušam s
runom: neka samo runo bude suho, a neka po svoj zemlji bude
rosa!” 40 I Bog one noći učini tako: samo je runo ostalo suho, a
po svoj zemlji pala rosa.

7 Urani Jerubaal, to jest Gideon, i sav narod bijaše s njim i
utabori se kod En-Haroda; a tabor Midjanaca nalazio se na
sjeveru od njegova, podno brijega More, u dolini. 2 Tada Jahve
reče Gideonu: “Previše je naroda s tobom a da bih predao
Midjance u njegove ruke. Izrael bi se mogao pohvaliti i reći:
'Vlastita me ruka izbavila.' 3 Zato oglasi da narod čuje: 'Tko se
boji i strahuje, neka se vrati.'” Gideon ih iskuša. Dvadeset i dvije
tisuće ljudi iz naroda vrati se, a ostade ih deset tisuća. 4 Jahve
reče Gideonu: “Još je previše naroda. Povedi ih na vodu i ondje
ću ih iskušati. Za koga ti kažem: 'Neka ide s tobom', taj će s
tobom ići. A za koga ti kažem: 'Neka ne ide s tobom', taj neće
ići.” 5 Gideon povede narod na vodu i Jahve mu reče: “Koji
bude laptao vodu jezikom kao što lapće pas, stavi ga na stranu.
Koji klekne da pije, odvoji ga na drugu stranu.” 6 Onih koji su
laptali vodu jezikom - prinoseći vodu rukom k ustima - bijaše
tri stotine, a sav je ostali narod kleknuo da pije. 7 Tad Jahve
reče Gideonu: “Sa one tri stotine ljudi koji su laptali vodu ja ću
vas izbaviti i predat ću Midjance u vaše ruke. Svi drugi neka
se vrate svaki svojoj kući.” 8 Gideon tad naloži narodu da mu
preda opskrbu i rogove, a onda otpusti Izraelce da ide svaki
svome šatoru; zadrža samo one tri stotine. A midjanski se tabor
prostirao niže njega u dolini. 9 One noći reče mu Jahve: “Ustani,
navali na tabor, jer ti ga predajem u ruke. 10 Ako se bojiš
napasti, siđi najprije u tabor s Purom, momkom svojim; 11 slušaj
što govore; ohrabrit ćeš se i napast ćeš na tabor.” On siđe sa
svojim momkom Purom do prvih taborskih straža. 12 Midjanci,
Amalečani i svi sinovi Istoka pali po dolini, brojni kao skakavci;
njihovim devama ne bijaše broja, kao pijesku na obali mora.
13 Kad je Gideon došao, a to jedan baš pripovijedaše svome
drugu što je sanjao: “Usnuo sam kako se pogača ječmenog
kruha kotrlja u midjanski tabor: dokotrlja se do jednog šatora i
pogodi, a šator pade, prevrnu se.” 14 A drug mu odgovori: “Nije
to drugo nego mač Gideona, Joaševa sina, Izraelca. Bog mu je
predao u ruke Midjance i sav tabor.” 15 Kada je Gideon čuo
kako je onaj pripovjedio san i kako ga je drugi protumačio, baci
se ničice, vrati se onda u tabor Izraelov i povika: “Ustajte, jer
vam je Jahve predao u ruke tabor midjanski!” 16 Gideon tad
podijeli svoje tri stotine ljudi u tri čete. Svakome čovjeku dade u
ruke rog, prazan vrč i luč u vrču: 17 “Gledajte mene”, reče im, “i
činite što i ja! Kada dođem na rub tabora, činite što budem i ja
činio! 18 Kad zatrubim u rog ja i svi koji su sa mnom, tada i vi
zasvirajte u rog oko sveg tabora i vičite: 'Za Jahvu i Gideona!'”
19 Gideon i stotina ljudi što ga je pratila dođoše na rub tabora pri
početku ponoćne straže; tek što su postavili straže, oni zatrubiše
u rogove i razbiše vrčeve koje su imali u ruci. 20 Tako tri čete
zasviraše u rogove i razbiše vrčeve; lijevom rukom držahu luči,
a desnom rogove da trube i udariše vikati: “Za Jahvu i Gideona!”
21 I svaki stajaše nepomično na svome mjestu uokrug tabora.
Tada se probudi sav tabor i Midjanci vičući nagoše u bijeg.
22 Dok su one tri stotine trubile u rogove, učini Jahve te oni
u taboru okrenuše mač jedan na drugoga. I sva se vojska
razbježa do Bet-Hašita, prema Sartanu, do Abel-Meholske obale
kod Tabata. 23 A Izraelci iz plemena Naftalijeva, Ašerova i iz
svega plemena Manašeova sabraše se i pognaše Midjance.
24 Gideon posla glasnike po svoj Efrajimovoj gori da govore:
“Siđite pred Midjance i zauzmite prije njih sve gazove do Bet-
Bara i Jordana.” Svi se ljudi od plemena Efrajimova odazvaše i
zauzeše gazove voda do Bet-Bara i Jordana. 25 I uhvatiše dva
midjanska kneza, Oreba i Zeeba; Oreba ubiše na Orebovoj
stijeni, a Zeeba kod Zeebova tijeska. Progonili su Midjance i
donijeli Gideonu preko Jordana glavu Orebovu i Zeebovu.

8 Tada Efrajimovi ljudi rekoše Gideonu: “Kako si postupio
prema nama: nisi nas pozvao kada si pošao u boj protiv
Midjanaca?” I žestoko mu prigovoriše. 2 On im odgovori: “Pa
što sam ja učinio kad se usporedim s vama? Nije li Efrajimovo
pabirčenje bolje od Abiezerove berbe? 3 U vaše je ruke Jahve
predao knezove midjanske, Oreba i Zeeba. Može li se usporediti
moje djelo s onim što ste vi učinili?” Na te riječi utiša se njihova
srdžba prema njemu. 4 Kad je Gideon došao do Jordana,
prijeđe ga, ali i on i tri stotine ljudi s njim bijahu iznemogli i
gladni. 5 Stoga reče ljudima iz Sukota: “Dajte kruha ljudima

koji idu za mnom, iznemogli su. Ja gonim Zebaha i Salmunu,
kraljeve midjanske." 6 Ali mu sukotski glavari odgovoriše: "Zar
je Zebahova i Salmunina šaka već u tvojoj ruci da dademo
kruha tvojoj vojsci?" 7 Gideon im reče: "Dobro! Kad mi Jahve
preda u ruke Zebaha i Salmunu, iskidat ću vam meso trnjem
i dračem pustinjskim." 8 Odatle ode u Penuel i zatraži isto
od Penuelaca, a oni mu odgovore kao što su mu odgovorili
i Sukoćani. 9 On zaprijeti i Penuelcima: "Kad se vratim kao
pobjednik, porušit ću ovu kulu." 10 Zebah i Salmuna bijahu u
Karkoru i vojska njihova s njima, oko petnaest tisuća ljudi, što ih
god osta od vojske sinova Istoka; sto dvadeset tisuća ratnika
bijaše palo. 11 Gideon pođe putem kojim prolaze oni što žive
pod šatorima, istočno od Nobaha i Jogbohe, te potuče vojsku
kad stajaše bezbrižna. 12 Zebah i Salmuna pobjegoše. On
ih pogna i uhvati dva kralja midjanska, Zebaha i Salmunu. A
vojsku im svu uništi. 13 Poslije bitke Gideon, sin Joašev, vrati se
preko Hareške uzvisine. 14 I uhvati nekog momka iz Sukota te
ga uze ispitivati; a on mu popisa imena sukotskih knezova i
starješina, sedamdeset i sedam ljudi. 15 Potom Gideon ode
Sukoćanima i reče: "Evo Zebaha i Salmune zbog kojih ste mi se
rugali govoreći: 'Je li Zebahova i Salmunina šaka već u tvojoj
ruci pa da dademo kruha tvojim iznemoglim ljudima?'" 16 I
uhvati starješine gradske, nabra pustinjskog trnja i drača da ih
oćute leđa Sukoćana. 17 Poruši Penuelsku kulu i pobi građane.
18 Onda reče Zebahu i Salmuni: "Kakvi bijahu ljudi koje pobiste
na Taboru?" "Bili su nalik na te", odgovoriše. "Svaki bijaše kao
kraljev sin." 19 "To su bila moja braća, sinovi moje matere", reče
Gideon. "Tako mi Jahve, da ste ih ostavili na životu, ne bih vas
ubio." 20 Potom zapovjedi svom prvencu Jeteru: "Ustani, pogubi
ih!" Ali dječak ne izvuče mača: bojao se, bijaše još mlad. 21 Tada
rekoše Zebah i Salmuna: "Ustani ti i navali na nas, jer kakav je
čovjek, onakva mu i snaga." I ustavši, Gideon pogubi Zebaha i
Salmunu i uze mjesečiće što su visjeli o vratu njihovih deva. 22
Izraelci rekoše Gideonu: "Vladaj nad nama, ti, sin tvoj i unuk
tvoj, jer si nas ti izbavio iz ruku Midjanaca." 23 Ali im Gideon
odgovori: "Ne, neću ja vladati nad vama, a ni moj sin; Jahve će
biti vaš vladar." 24 Još im reče Gideon: "Jedno samo od vas
tražim: da mi svaki dade prsten od svog plijena." Pobijeđeni
su nosili zlatne prstenove jer bijahu Jišmaelci. 25 "Vrlo rado",
odgovore oni. On nato razastrije svoj plašt, a svaki od njih baci
od svog plijena po prsten. 26 Težina zlatnih prestenova što ih je
zaiskao iznosila je tisuću i sedam stotina zlatnih šekela, osim
mjesečića, naušnica i skrletnih haljina koje su nosili midjanski
kraljevi i osim lančića što bijahu oko vrata njihovih deva. 27
Gideon načini od toga efod i postavi ga u svome gradu Ofri. I
sav Izrael udari za njim u nevjeru i bijaše to zamka Gideonu i
njegovu domu. 28 Tako su Midjanci bili poniženi pred Izraelcima.
Više ne dizahu glave i zemlja bi mirna četrdeset godina, koliko
još potraja vijek Gideonov. 29 Jerubaal, sin Joašev, otišao je i
živio u svojoj kući. 30 Gideon je imao sedamdeset sinova koji su
potekli od njega jer je imao mnogo žena. 31 Njegova inoča koja
je živjela u Šekemu rodi mu sina komu nadjenu ime Abimelek.
32 Gideon, sin Joašev, umrije u dubokoj starosti; sahraniše ga u
grobu njegova oca Joaša u Abiezerovoj Ofri. 33 Po Gideonovoj
smrti Izraelci okrenuše u preljub s baalima te postaviše sebi za
boga Baal-Berita. 34 Izraelci se nisu više sjećali Jahve, svoga
Boga, koji ih je izbavio iz ruku svih njihovih neprijatelja unaokolo.
35 I nisu iskazivali zahvalnost domu Jerubaala Gideona za dobro
što ga je učinio Izraelu.

9 Abimelek, sin Jerubaalov, otiđe u Šekem k braći svoje matere
i reče njima i svemu rodu kuće svoje majke: 2 "Upitajte
sve šekemske građane: što vam je bolje - da nad vama vlada
sedamdeset ljudi, svi sinovi Jerubaalovi, ili jedan čovjek? Sjetite
se da sam ja od vašeg mesa i vaših kostiju!" 3 To braća
njegove matere prenesoše ostalim šekemskim građanima i
njihovo se srce prikloni Abimeleku jer govorahu: "Naš je brat!" 4
I dadoše mu sedamdeset šekela srebra iz hrama Baal-Beritova;
time Abimelek unajmi klatež i pustolove koji pođoše za njim.
5 Onda dođe u kuću svoga oca u Ofri i pobi svoju braću,
sinove Jerubaalove, sedamdeset ljudi, na jednom kamenu.
Izmakao mu je samo Jotam, najmlađi sin Jerubaalov jer se
bijaše sakrio. 6 Tada se skupiše svi šekemski građani i sav Bet-
Milo te postaviše Abimeleka za kralja kod hrasta koji stoji u
Šekemu. 7 Kada su to dojavili Jotamu, ode on, stade na vrh
gore Gerizima i povika im na sav glas: "Čujte me, uglednici
šekemski, tako vas čuo Bog! 8 Jednom se zaputila stabla da
pomažu kralja koji će vladati nad njima. Pa rekoše maslini:
'Budi nam kraljem!' 9 Odgovori im maslina: 'Zar da se svog ulja
odreknem što je na čast bozima i ljudima da bih vladala nad
drugim drvećem?' 10 Tad rekoše stabla smokvi: 'Dođi, budi nam
kraljem!' 11 Odgovori im smokva: 'Zar da se odreknem slatkoće
i krasnoga ploda svog da bih vladala nad drugim drvećem?' 12
Tad rekoše stabla lozi: 'Dođi, budi nam kraljem!' 13 Odgovori im
loza: 'Zar da se odreknem vina što veseli bogove i ljude da
bih vladala nad drugim drvećem?' 14 Sva stabla rekoše tad
glogu: 'Dođi, budi nam kraljem!' 15 A glog odgovori stablima:
'Ako me doista hoćete pomazat' za kralja, u sjenu se moju
sklonite. Ako nećete, iz gloga će oganj planuti i sažeći cedrove
libanonske!' 16 Sada, jeste li vjerno i čestito učinili kad ste
izabrali Abimeleka za kralja? Jeste li se dobro ponijeli prema
Jerubaalu i njegovoj kući? Jeste li mu uzvratili za djela što ih za
vas učini? 17 Moj se otac za vas borio izloživši svoj život te vas
izbavio iz ruku Midjanaca, 18 a vi danas ustaste protiv kuće
moga oca, pobiste njegove sinove, sedamdeset ljudi na istom
kamenu, i nad građanima Šekema učiniste kraljem Abimeleka,
sina njegove robinje, zato što je vaš brat! 19 Ako ste vjerno i
pošteno danas radili prema Jerubaalu i prema njegovoj kući,
radujte se s Abimelekom, a on neka se raduje s vama! 20 Ako
niste, neka oganj iziđe iz Abimeleka i sažeže građane Šekema
i Bet-Mila i neka iziđe oganj iz građana Šekema i Bet-Mila i
sažeže Abimeleka!" 21 Onda Jotam pobježe, skloni se i dođe u
Beer, i ondje ostade, jer se bojao svoga brata Abimeleka. 22
Abimelek je vladao nad Izraelom tri godine. 23 Tada Bog posla
duh razdora među Abimeleka i šekemske građane i šekemski
se građani pobuniše protiv Abimeleka. 24 Bijaše to zato da bi se
osvetio zločin počinjen nad sedamdeset Jerubaalovih sinova i
da bi njihova krv pala na njihova brata Abimeleka, koji ih ubi,
i na građane Šekema, koji mu pomogoše da ubije braću. 25
Hoteći mu napakostiti, šekemski su građani postavili zasjede

po vrhovima planina i pljačkali svakoga tko bi prošao mimo
njih onim putem. Javiše to Abimeleku. 26 Gaal, sin Ebedov,
dođe sa svojom braćom i nastani se u Šekemu; a šekemski se
građani pouzdaše u njega. 27 Otišavši u polje, trgali su u svojim
vinogradima grožđe i gazili ga, a onda udarili u veselje; ušli su u
hram svoga boga, jeli su, pili i proklinjali Abimeleka. 28 A Gaal,
Ebedov sin, povika: "Tko je Abimelek da mu služimo? Zar ne bi
trebalo da Jerubaalov sin i Zebul, njegov namjesnik, služe ljude
Hamora, Šekemova oca? Zašto da mi njemu služimo? 29 O,
kad bih imao ovaj narod u svojoj ruci, protjerao bih Abimeleka i
rekao mu: 'Pojačaj svoju vojsku i iziđi u boj!'" 30 A kad Zebul,
gradski načelnik, doznade što je govorio Gaal, sin Ebedov,
razgnjevi se. 31 Posla glasnike Abimeleku u Arumu i poruči mu:
"Evo, Gaal, sin Ebedov, došao u Šekem sa svojom braćom i
bune građane protiv tebe. 32 Zato ustani noću, ti i narod što je s
tobom, i stani u zasjedu u polju. 33 A ujutro, kad ograne sunce,
digni se i udari na grad. Kada Gaal i njegovi ljudi iziđu preda te,
ti učini s njima što ti prilike posavjetuju." 34 Abimelek usta noću
sa svim svojim ljudima i stade u zasjedu oko Šekema u četiri
čete. 35 Kada je Gaal, sin Ebedov, izišao pred gradska vrata i
zaustavio se, Abimelek i njegovi ljudi ustaše iz zasjede. 36 Gaal
ugleda ljude i reče Zebulu: "Eno silaze ljudi s gorskih vrhova."
"Od sjena gorskih vrhova", odgovori mu Zebul, "čine ti se ljudi."
37 Opet progovori Gaal: "Eno silaze ljudi s visa zvana Zemljin
pupak, a četa jedna dolazi putem od Čarobnjačkog hrasta." 38
Tad mu reče Zebul: "Gdje ti je sada jezik? Pa ti si govorio: 'Tko
je Abimelek da mu služimo?' Nisu li ondje ljudi koje si prezirao?
Iziđi sada i pobij se s Abimelekom." 39 I Gaal iziđe na čelu
šekemskih građana i pobi se s Abimelekom. 40 Abimelek potjera
Gaala i on pobježe pred njim; i mnogi njegovi ljudi padoše mrtvi
prije nego što su i došli do vrata. 41 Abimelek se tada vrati u
Arumu, a Zebul potjera Gaala i njegovu braću i nije im više
dao da ostanu u Šekemu. 42 Sutradan je narod izišao u polje i
javiše to Abimeleku. 43 On uze svoju vojsku, podijeli je u tri čete
i stade u zasjedu u polju. Kad bi vidio gdje ljudi izlaze iz grada,
nasrnuo bi na njih i pobio ih. 44 Dok je Abimelek sa svojom
četom udarao kod gradskih vrata, druge se dvije čete baciše na
one koji bijahu u polju i tako ih pobiše. 45 Čitav je dan Abimelek
opsjedao grad. Zauzevši ga, poubija sve stanovništvo, razori
grad i posu sol po njemu. 46 Kad su to čuli gospodari Migdal
Šekema, uđoše svi u tvrdi prostor hrama El-Berita. 47 Kada je
Abimelek doznao da su se svi građani Migdal Šekema ondje
sakupili, 48 popne se na Salmonsku goru sa svom vojskom
svojom. Uzevši u ruke sjekiru, odsječe granu od drveta, podiže
je i metnu sebi na rame. A ljudima zapovjedi: "Što vidjeste da
sam ja učinio, učinite brzo i vi." 49 I svi ljudi odsjekoše sebi po
granu, a onda krenuše za Abimelekom, nabacaše granje na
utvrdu i zapališe ga nad onima koji su se ondje nalazili. Tako
izgiboše svi žitelji Migdal Šekema, oko tisuću ljudi i žena. 50
Potom Abimelek krenu na Tebes, opsjede ga i osvoji. 51 Bijaše
ondje usred grada kula kamo su se sklonili svi ljudi i žene i svi
uglednici gradski. Zatvorivši za sobom vrata, popeše se kuli na
krov. 52 Abimelek dođe do kule i napade je. Dok je prilazio
vratima kule da je zapali, 53 neka žena baci mu žrvanj na glavu
i razbi mu lubanju. 54 On brzo pozva svoga momka koji mu je
nosio oružje i reče mu: "Trgni mač i ubij me da se ne govori
o meni: 'Žena ga je ubila.'" Njegov ga momak probode te on
umrije. 55 Kad su Izraelci vidjeli da je Abimelek mrtav, svi se
vratiše svojim kućama. 56 Tako je Bog svalio na Abimeleka
zlo koje je on učinio svome ocu pobivši sedamdesetero svoje
braće. 57 I sve zlo Šekemaca Bog svali na njihove glave i tako
ih stiže kletva Jotama, sina Jerubaalova.

10 Poslije Abimeleka ustao je Tola, sin Pue, sina Dodova, da
izbavi Izraela. On bijaše iz Jisakarova plemena, a živio je
u Šamiru, u Efrajimovoj gori. 2 Bio je sudac Izraelu dvadeset i tri
godine, a kad je umro, pokopali su ga u Šamiru. 3 Poslije njega
ustao je Jair Gileađanin, koji je bio sudac Izraelu dvadeset i dvije
godine. 4 Imao je trideset sinova koji su jahali na tridesetero
magaradi i imali trideset gradova što se do dana današnjega
zovu Sela Jairova, a nalaze se u gileadskoj zemlji. 5 Kad umrije
Jair, pokopaše ga u Kamonu. 6 Izraelci su opet stali činiti ono
što Jahvi nije po volji. Služili su baalima i aštartama, aramejskim
bogovima i sidonskim bogovima, bogovima Moabaca, bogovima
Amonaca i bogovima Filistejaca. A Jahvu su napustili i nisu mu
više služili. 7 Tad planu Jahve gnjevom i predade ih u ruke
Filistejcima i Amoncima. 8 Oni su od tada osamnaest godina
satirali i tlačili Izraelce - sve Izraelce koji življahu s onu stranu
Jordana, u zemlji amorejskoj, koja je u Gileadu. 9 Potom su
Amonci prešli Jordan da zavojšte i na Judu, Benjamina i na
Efrajima te se Izrael nađe u velikoj nevolji. 10 Tada zavapiše
Izraelci Jahvi govoreći: "Griješili smo prema tebi jer smo ostavili
Jahvu, svoga Boga, da bismo služili baalima." 11 A Jahve
odgovori Izraelcima: "Nisu li vas tlačili Egipćani i Amorejci,
Amonci i Filistejci, 12 Sidonci, Amalečani i Midjanci? Ali kad ste
zavapili prema meni, nisam li vas izbavio iz njihovih ruku? 13
Ali vi ostaviste mene i uzeste služiti drugim bogovima. Zbog
toga vas neću više izbavljati. 14 Idite i vapite za pomoć onim
bogovima koje ste izabrali! Neka vas oni izbave iz vaše nevolje!"
15 Izraelci odgovoriše Jahvi: "Sagriješili smo! Čini s nama što ti
drago, samo nas danas izbavi!" 16 I odstraniše tuđe bogove i
počeše opet služiti Jahvi. A Jahve više ne mogaše trpjeti da
Izraelci pate. 17 Kada su se Amonci sabrali i utaborili u Gileadu,
skupiše se i Izraelci i utaboriše se u Mispi. 18 Tada narod i
knezovi gileadski rekoše jedni drugima: "Koji čovjek povede boj
protiv Amonaca, neka bude poglavar svima koji žive u Gileadu."

11 Gileađanin Jiftah bijaše hrabar ratnik. Rodila ga bludnica,
a otac mu bijaše Gilead. 2 Ali je Gileadu i njegova žena
rodila sinove, pa kada su sinovi te žene odrasli, otjeraše Jiftaha
govoreći mu: "Nećeš dobiti baštine od našeg oca jer si sin
strane žene." 3 Jiftah zato pobježe od svoje braće i naseli se u
zemlji Tobu. Ondje se oko njega okupila hrpa beskućnika koji su
s njim pljačkali. 4 Poslije nekog vremena Amonci zavojštiše na
Izraela. 5 Kada su Amonci napali Izraela, krenuše gileadske
starješine da trže Jiftaha u zemlji Tobu. 6 "Hodi", rekoše mu,
"budi nam vojvoda da ratujemo protiv Amonaca." 7 Ali Jiftah
odgovori gileadskim starješinama: "Niste li me vi mrzili i otjerali
iz kuće moga oca? Zašto sada dolazite k meni kada ste u
nevolji?" 8 Gileadske starješine rekoše Jiftahu: "Zato smo sada
došli tebi: pođi s nama, povedi rat protiv Amonaca i bit ćeš

poglavar nama i svima u Gileadu." 9 Jiftah upita gileadske
starješine: "Ako me odvedete natrag da ratujem protiv Amonaca
te ako ih Jahve meni preda, hoću li biti vaš poglavar?" 10
"Jahve neka bude svjedokom među nama", odgovore Jiftahu
gradske starješine. "Jao nama ako ne učinimo kako si rekao!"
11 I Jiftah ode sa starješinama Gileada. Narod ga postavi sebi
za poglavara i vojvodu; a Jiftah je ponovio sve svoje uvjete pred
Jahvom u Mispi. 12 Jiftah posla onda poslanike kralju Amonaca
s porukom: "Što ima između tebe i mene da si došao ratovati
protiv moje zemlje?" 13 Kralj Amonaca odgovori Jiftahovim
poslanicima: "U vrijeme kada je izlazio iz Egipta, Izrael ja
zaposjeo moju zemlju od Arnona do Jaboka i Jordana. Zato mi
je sada dragovoljno vrati!" 14 Jiftah nanovo pošalje glasnike
kralju Amonaca 15 i poruči mu: "Ovako govori Jiftah: Nije Izrael
zaposjeo ni moapsku ni amonsku zemlju, 16 nego je, izišavši iz
Egipta, Izrael prešao pustinjom do Crvenog mora i došao u
Kadeš. 17 Tada je poslao Izrael poslanike edomskom kralju s
molbom: 'Htio bih proći kroz tvoju zemlju!' Ali ga edomski kralj
ne posluša. Poslao ih je i moapskom kralju, ali ni on ne htjede,
te Izrael ostade u Kadešu. 18 Onda je preko pustinje zaobišao
edomsku i moapsku zemlju i došao na istok od moapske zemlje.
Narod se utaborio s one strane Arnona ne prelazeći granice
Moaba, jer Arnon bijaše moapska međa. 19 Izrael posla zatim
poslanike Sihonu, amorejskom kralju, koji je vladao u Hešbonu,
i poruči mu: 'Pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju do mjesta
koje nam je određeno.' 20 Ali Sihon ne dopusti Izraelu da
prođe preko njegova područja, nego skupi svu svoju vojsku
koja bijaše utaborena u Jahasu i zametnu boj s Izraelom. 21
Jahve, Bog Izraelov, predade Sihona i svu njegovu vojsku u ruke
Izraelu, koji ih porazi, te Izrael zaposjede svu zemlju Amorejaca
koji nastavahu to područje. 22 Zaposjeo je tako svu zemlju
Amorejaca od Arnona do Jaboka i od pustinje do Jordana. 23 I
sada kad je Jahve, Bog Izraelov, protjerao Amorejce pred svojim
narodom Izraelom, ti bi nas htio odagnati? 24 Zar ne posjeduješ
sve što je tvoj bog Kemoš bio oteo starim posjednicima? Tako i
sve ono što je Jahve, naš Bog, oteo starim posjednicima, mi
sada posjedujemo! 25 Po čemu si ti bolji od moapskog kralja
Balaka, sina Siporova? Je li se i on sporio s Izraelom? Je li on
ratovao protiv njega? 26 Kada se Izrael nastanio u Hešbonu i
u njegovim selima, u Aroeru i u njegovim selima, a tako i po
svim gradovima na obali Jordana - evo, već tri stotine godina -
zašto ih tada niste oteli? 27 Nisam ja tebi skrivio nego ti meni
činiš krivo ratujući protiv mene. Neka Jahve, Sudac, danas
presudi između sinova Izraelovih i sinova Amonovih." 28 Ali
kralj Amonaca ne posluša riječi što mu ih je poručio Jiftah.
29 Duh Jahvin siđe na Jiftaha te on pođe kroz Gileadovo i
Manašeovo pleme, prođe kroz gileadsku Mispu, a od gileadske
Mispe dođe iza Amonaca. 30 I Jiftah se zavjetova Jahvi: "Ako
mi predaš u ruke Amonce, 31 tko prvi iziđe na vrata moje kuće
u susret meni kada se budem vraćao kao pobjednik iz boja s
Amoncima bit će Jahvin i njega ću prinijeti kao paljenicu." 32
Jiftah krenu protiv Amonaca da ih napadne i Jahve ih izruči u
njegove ruke. 33 I porazi ih Jiftah od Aroera do blizu Minita - u
dvadeset gradova - i sve do Abel Keramima. Bijaše to njihov
veliki poraz; i Amonci bijahu poniženi pred Izraelom. 34 Kada
se Jiftah vratio kući u Mispu, gle, iziđe mu u susret kći plešući
uza zvuke bubnjeva. Bijaše mu ona jedinica, osim nje nije
imao ni sina ni kćeri. 35 Ugledavši je, razdrije svoje haljine i
zakuka: "Jao, kćeri moja, u veliku me tugu bacaš! Zar mi baš ti
moraš donijeti nesreću! Zavjetovah se Jahvi i ne mogu zavjeta
poreći." 36 Ona mu odgovori: "Oče moj, ako si učinio zavjet
Jahvi, učini sa mnom kako si se zavjetovao, jer ti je Jahve
dao da se osvetiš Amoncima, svojim neprijateljima." 37 Onda
zamoli svog oca: "Ispuni mi ovu molbu: pusti me da budem
slobodna dva mjeseca; lutat ću po gorama sa svojim drugama
i oplakivati svoje djevičanstvo." 38 "Idi", reče joj on i pusti je
na dva mjeseca. Ona ode sa svojim drugama i oplakivaše na
gorama svoje djevičanstvo. 39 Kada su prošla dva mjeseca,
ona se vrati ocu i on izvrši na njoj zavjet što ga bijaše učinio. I
nikada nije upoznala čovjeka. Otada je potekao običaj u Izraelu
40 da svake godine odlaze Izraelove kćeri i oplakuju kćer Jiftaha
Gileađanina četiri dana na godinu.

12 Uto se skupiše ljudi od Efrajimova plemena, prijeđoše
Jordan put Safona i rekoše Jiftahu. "Zašto si išao u boj
protiv Amonaca a nas nisi pozvao da idemo s tobom? Spalit
ćemo ti kuću i tebe!" 2 Jiftah im odgovori: "Imali smo veliku
parbu, ja i moj narod, i Amonci su nas teško tlačili. Pozvao sam
vas u pomoć, ali me niste izbavili iz njihovih ruku. 3 Videći da mi
nitko ne pritječe u pomoć, stavih svoj život na kocku, odoh sam
na Amonce, i Jahve mi ih predade u ruke. Zašto ste, dakle,
pošli danas da ratujete protiv mene?" 4 Tada skupi Jiftah sve
Gileađane i udari na Efrajima. Gileađani potukoše Efrajima, jer
su ovi govorili: "Vi ste, Gileađani, Efrajimovi bjegunci koji ste
živjeli usred Efrajima i Manašea." 5 Zatim Gileađani presjekoše
Efrajimu jordanske gazove, i kada bi koji bjegunac Efrajimov
rekao: "Pustite me da prijeđem", Gileađani bi ga pitali: "Jesi
li Efrajimovac?" A kada bi on odgovorio: "Nisam", 6 oni bi
mu kazali: "Hajde reci: Šibolet!" On bi rekao: "Sibolet" jer nije
mogao dobro izgovoriti. Oni bi ga tada uhvatili i pogubili na
jordanskim plićacima. Tako je poginulo četrdeset i dvije tisuće
ljudi iz Efrajimova plemena. 7 Jiftah je sudio Izraelu šest godina.
A kada je Gileađanin Jiftah umro, pokopaše ga u njegovu gradu,
u Gileadu. 8 Poslije njega sudac u Izraelu bijaše Ibsan iz
Betlehema. 9 On je imao trideset sinova i trideset kćeri, koje
je poudao iz kuće, a trideset je snaha doveo izvana svojim
sinovima. On je sudio Izraelu sedam godina. 10 Zatim umrije
Ibsan i pokopaše ga u Betlehemu. 11 Poslije njega sudac u
Izraelu bijaše Elon Zebulunac. On je sudio Izraelu deset godina.
12 Zatim umrije Zebulunac Elon i pokopaše ga u Ajalonu u
zemlji Zebulunovoj. 13 Poslije njega sudac u Izraelu bijaše
Abdon, sin Hilela iz Pireatona. 14 On je imao četrdeset sinova i
trideset unuka koji su jahali na sedamdesetero magaradi. On je
sudio Izraelu osam godina. 15 Zatim umrije Abdon, sin Hilela iz
Pireatona, i pokopaše ga u Pireatonu u Efrajimovoj gori, u zemlji
Šaalimu.

13 Izraelci su opet okrenuli da čine ono što Jahvi nije po
volji i Jahve ih predade u ruke Filistejcima za čerdeset
godina. 2 A bijaše neki čovjek iz Sore, od Danova plemena, po
imenu Manoah. Žena mu bila nerotkinja i nije imala djece. 3 Toj

se ženi ukaza Anđeo Jahvin i reče joj: “Ti si neplodna i nisi
rađala. 4 Ali se odsad pazi: da ne piješ ni vina ni žestoka pića i
da ne jedeš ništa nečisto. 5 Jer, zatrudnjet ćeš, evo, i rodit ćeš
sina. I neka mu britva ne prijeđe po glavi, jer će od majčine
utrobe dijete biti Bogu posvećeno - bit će nazirej Božji i on će
početi izbavljati Izraela iz ruke Filistejaca.” 6 Žena ode i kaza
mužu: “Božji čovjek došao k meni, lice mu kao u Božjeg anđela,
puno dostojanstva. Nisam ga upitala odakle je došao, niti mi
on kaza svog imena. 7 Ali mi je rekao: 'Ti ćeš začeti i roditi
sina. Ne pij odsad ni vina ni žestoka pića i ne jedi ništa nečisto
jer će ti dijete biti nazirej Božji od majčine utrobe do smrti.'”
8 Tada se Manoah pomoli Jahvi i reče: “Molim te, Gospode,
neka Božji čovjek koga si jednom poslao dođe još jednom k
nama i pouči nas što ćemo činiti s djetetom kad se rodi!” 9
Jahve usliši Manoaha i Anđeo Jahvin dođe opet k ženi dok je
sjedila u polju. Manoah, muž njezin, ne bijaše kraj nje. 10 Žena
brzo otrča da obavijesti muža i reče mu: “Gle, ukazao mi se
čovjek koji mi je došao onog dana.” 11 Manoah ustade, pođe za
ženom i kada dođe k čovjeku, upita ga: “Jesi li ti onaj što je
govorio s ovom ženom?” A on odgovori: “Jesam.” 12 “Kada se
ispuni ono što si rekao”, opet će Manoah, “po kojim propisima i
kako treba postupati s djetetom?” 13 Anđeo Jahvin odgovori
Manoahu: “Neka se žena čuva svega što sam joj zabranio. 14
Neka ne uživa ništa što dolazi od vinove loze, neka ne pije ni
vina ni žestoka pića, neka ne jede ništa nečisto i neka se drži
svega što sam joj zapovjedio.” 15 Tada reče Manoah Anđelu
Jahvinu: “Rado bismo te ustavili i pogostili jaretom.” 16 Anđeo
Jahvin nato će Manoahu: “Sve da me i ustaviš, ja ne bih jeo
tvoga jela; nego ako želiš žrtvovati paljenicu, prinesi je Jahvi.”
Manoah, ne znajući da je to Anđeo Jahvin, 17 reče tada Anđelu
Jahvinu: “Kako ti je ime, da te možemo častiti kada se ispuni što
si obećao.” 18 Anđeo Jahvin odgovori mu: “Zašto pitaš za moje
ime? Ono je tajanstveno.” 19 Manoah nato uze jare i prinos te ga
na stijeni kao paljenicu žrtvova Jahvi koji čini tajanstvene stvari.
20 Kada se poče dizati plamen sa žrtvenika k nebu, podiže se
Anđeo Jahvin u tome plamenu. Kad to vidješe Manoah i njegova
žena, padoše ničice. 21 Anđeo Jahvin nije se više ukazivao
Manoahu i njegovoj ženi. Manoah tada shvati da je to Anđeo
Jahvin. 22 “Zacijelo ćemo umrijeti”, reče ženi, “jer smo vidjeli
Boga.” 23 “Da nas je htio usmrtiti”, odgovori mu žena, “ne bi iz
naše ruke primio paljenice ni prinosa i ne bi nam dao da sve to
vidimo niti da takvo što čujemo.” 24 Žena rodi sina i nadjenu mu
ime Samson. Dijete odraste i Jahve ga blagoslovi. 25 I Jahvin
duh bijaše s njim u Danovu taboru, između Sore i Eštaola.

14 I siđe Samson u Timnu i ugleda ondje djevojku među
filistejskim kćerima. 2 Vrativši se, povjeri to ocu i majci:
“Opazio sam u Timni”, reče on, “djevojku među filistejskim
kćerima: oženite me njome.” 3 Otac i mati rekoše: “Zar nema
djevojaka među kćerima tvoga plemena i u svemu našem
narodu da moraš uzeti ženu između neobrezanih Filistejaca?”
Ali Samson odgovori ocu: “Oženi me njome jer mi ona omilje.”
4 Otac mu i majka nisu znali da je to od Jahve, koji je tražio
zadjevicu s Filistejcima jer Filistejci u ono doba vladahu Izraelom.
5 Samson siđe tako u Timnu i kad dođe do timnjanskih vinograda,
gle - odjednom preda nj iskoči mladi lav ričući. 6 Duh Jahvin
zahvati Samsona, i on goloruk raskida lava kao što se raskida
jare; ali ne reče ni ocu ni majci što je učinio. 7 Došavši, razgovori
se s djevojkom i ona mu omilje. 8 Poslije nekog vremena, kada
se vratio da je odvede, Samson skrenu da vidi mrtvog lava, a to
u mrtvom lavu roj pčela i med. 9 On uze meda u ruke i jeo ga
je idući putem. Kada se vratio k ocu i majci, dade ga i njima
te i oni jedoše; ali im ne reče da ga je uzeo iz mrtvog lava.
10 Zatim ode ženi i ondje priredише gozbu Samsonu; trajala je
sedam dana, jer tako običavahu mladi ljudi. 11 Ali kako ga se
bojahu, izabraše trideset svadbenih drugova da budu uza nj. 12
Tad im reče Samson: “Hajde da vam zadam zagonetku. Ako je
odgonetnete za sedam svadbenih dana, dat ću vam trideset
truba finog platna i trideset svečanih haljina. 13 Ali ako je ne
mognete odgonetnuti, vi ćete meni dati trideset truba platna i
trideset svečanih haljina.” “Zadaj nam zagonetku”, odgovore
mu oni, “mi te slušamo.” 14 A on im reče: “Od onog koji jede
izišlo je jelo, od jakoga izišlo je slatko.” Ali za tri dana nisu mogli
odgonetnuti zagonetke. 15 Četvrtoga dana rekoše Samsonovoj
ženi: “Izvuci od muža na prijevaru rješenje zagonetke, ili ćemo
spaliti i tebe i očev ti dom! Zar ste nas ovamo pozvali da nas
oplijenite?” 16 Tada žena, uplakana, obisnu Samsonu oko
vrata govoreći: “Ti mene samo mrziš i ne ljubiš me. Zadao si
zagonetku sinovima moga naroda, a meni je nisi objasnio.” On
joj odgovori: “Nisam je objasnio ni ocu ni majci, a tebi da je
kažem?” 17 Ona mu plakaše oko vrata sedam dana, koliko je
trajala gozba. Sedmoga dana on joj kaza odgonetku: toliko je
na nj navaljivala. I ona je odade sinovima svoga naroda. 18
Sedmoga dana, prije nego je zašlo sunce, ljudi iz toga grada
rekoše Samsonu: “Što ima slađe od meda i što ima jače od
lava?” A on im odgovori: “Da niste s mojom junicom orali, ne
biste zagonetke pogodili.” 19 Tada duh Jahvin dođe na njega, te
on siđe u Aškelon i ondje pobi trideset ljudi, uze im odjeću i
dade svečane haljine onima koji su odgonetnuli zagonetku, a
onda se sav gnjevan vrati očevoj kući. 20 A Samsonovu ženu
dadoše drugu koji mu bijaše svadbeni pratilac.

15 Poslije nekog vremena, o žetvi pšenice, Samson dođe
da pohodi svoju ženu, donijevši joj kozle i reče: “Želim
ući k svojoj ženi u ložnicu.” Ali mu tast ne dopusti. 2 “Mislio
sam,” reče mu on, “da si je zamrzio, pa sam je dao tvome
drugu. Ali zar njezina mlađa sestra nije ljepša od nje? Uzmi
je namjesto one!” 3 Samson mu odgovori: “Ovaj put neću biti
krivac Filistejcima kad im učinim zlo.” 4 I ode Samson, ulovi tri
stotine lisica, uze luči i, okrenuvši rep prema repu, stavi jednu
luč među dva repa. 5 Tad zapali luči, pusti lisice u filistejska
polja i popali im snopove, i nepokošeno žito, i vinograde, i
maslinike. 6 Filistejci zapitaše: “Tko je to učinio?” Odgovoriše
im: “Samson, Timnjaninov zet, zato što mu tast oduze ženu i
dade je njegovu drugu.” Tad Filistejci odoše i spališe onu ženu
i njenu obitelj. 7 “Kad ste to učinili”, reče im Samson, “neću
mirovati dok vam se ne osvetim.” 8 I sve ih izudara uzduž i
poprijeko i žestoko ih porazi. Poslije toga ode u spilju Etamske
stijene i ondje se nastani. 9 Tad Filistejci krenuše, utaboriše
se u Judi i raširiše do Lehija. 10 “Zašto ste pošli na nas?” -

upitaše ih Judejci. A oni im odgovoriše: “Pošli smo da svežemo
Samsona i da mu učinimo kako je on učinio nama.” 11 Tri tisuće
Judejaca odoše tada k spilji Etamske stijene i rekoše Samsonu:
“Zar ne znaš da Filistejci nama gospodare? Zašto si nam onda
to učinio?” On im odgovori: “Kako oni meni, tako ja njima!” A
oni mu rekoše: 12 “Dođosmo da te svežemo i predamo u ruke
Filistejaca.” “Zakunite mi se”, reče im, “da me nećete ubiti.”
13 “Ne”, odgovoriše mu, “mi ćemo te samo svezati i predati u
njihove ruke, ali te zacijelo ne želimo pogubiti.” Onda ga svezaše
sa dva nova užeta i odvedoše iz spilje. 14 Kad ga dovedoše u
Lehi i kad Filistejci, vičući od radosti, pojuriše na nj, duh Jahvin
zahvati ga i užeta na njegovim rukama postadoše kao laneni
konci, spaljeni ognjem, i spadoše mu s ruku. 15 Spazivši još
sirovu magareću čeljust, pruži on ruku, uze onu čeljust i pobi
njome tisuću ljudi. 16 Tad reče Samson: “Magarećom čeljusti
gomile prebih, Magarećom čeljusti tisuću pobih.” 17 Rekavši
to, baci čeljust iz ruke. Zato odonda ono mjesto zovu Ramat
Lehi. 18 Kako bijaše jako ožednio, zavapi Jahvi govoreći: “Ti si
izvojštio ovu veliku pobjedu rukama svoga sluge, a zar sada
moram umrijeti od žeđi i pasti u ruke neobrezanima?” 19 Tad
Jahve rasiječe udubinu što je kod Lehija i voda poteče iz nje.
Samson se napi i vrati mu se snaga, oživje mu duh. Zato su
onom izvoru dali ime En Hakore, a postoji još i danas u Lehiju.
20 Samson bijaše sudac u Izraelu za vrijeme filistejske vladavine
dvadeset godina.

16 Odatle ode Samson u Gazu; ondje vidje neku bludnicu
i uđe k njoj. 2 Žiteljima Gaze javiše: “Samson je došao
ovamo!” Opkoliše ga i vrebahu ga svu noć na gradskim vratima.
Svu noć bijahu mirni. “Pričekajmo do zore”, mišljahu, “pa ćemo
ga ubiti.” 3 Ali je Samson ležao samo do ponoći, a o ponoći
ustade, dohvati gradska vrata s oba dovratnika, iščupa ih
zajedno s prijevornicom, metnu ih na ramena i odnese na vrh
gore koja je nasuprot Hebronu i položi ih ondje. 4 Poslije toga
zamilova on neku ženu iz doline Soreka po imenu Delilu. 5
Filistejski knezovi dođoše k njoj i rekoše joj: “Zavedi ga i doznaj
gdje stoji njegova velika snaga, kako bismo ga mogli svladati
pa da ga svežemo i učinimo nemoćnim. A dat će ti svaki od
nas po tisuću i sto srebrnih šekela.” 6 Delila upita Samsona:
“Kaži mi gdje stoji tvoja velika snaga i čime bi se mogao svezati
i svladati.” 7 Samson joj odgovori: “Da me svežu sa sedam
svježih još neosušenih žila od luka, onemoćao bih i postao
kao običan čovjek.” 8 Filistejski knezovi donesu Delili sedam
svježih još neosušenih žila i ona ga veza njima. 9 Kod nje u sobi
bijaše zasjeda i ona viknu: “Samsone, eto Filistejaca na te!” On
pokida žile kao što se prekine kučina kad se primakne ognju. I
tako ne doznadoše za tajnu njegove snage. 10 Tad reče Delila
Samsonu: “Prevario si me i slagao mi. Ali mi sada kaži čime
bi te trebalo vezati.” 11 On joj odgovori: “Da me dobro svežu
novim još neupotrijebljenim užetima, onemoćao bih i postao kao
običan čovjek.” 12 Tada Delila uze nova užeta, sveza ga njima i
viknu mu: “Samsone, eto Filistejaca na te!” Kod nje u sobi bijaše
zasjeda, ali on prekide užeta na rukama kao da su konci. 13
Tada Delila reče Samsonu: “Varaš me svejednako i lažeš mi.
Kaži mi napokon čime bi te trebalo vezati.” On joj odgovori: “Da
otkaš sedam pramenova moje kose na tkalačkom stanu i da ih
zaglaviš klinom, onemoćao bih i postao kao običan čovjek.”
14 Ona ga uspava i otka sedam pramenova njegove kose na
tkalačkom stanu, zabi klin i viknu mu: “Eto Filistejaca na te,
Samsone!” On se probudi i istrgne i klin i tkalački stan. I nije
otkrila tajnu njegove snage. 15 Delila mu reče: “Kako možeš
reći da me ljubiš kad tvoje srce nije sa mnom? Triput si me već
prevario i nisi mi kazao gdje je tvoja velika snaga.” 16 Kako mu
je svakog dana dodijavala molbama i mučila ga, njemu već
dozlogrdje. 17 I otvori joj cijelo svoje srce: “Nikada britva nije
prešla po mojoj glavi jer sam od majčine utrobe nazirej Božji. Da
me obriju, sva bi me snaga ostavila, onemoćao bih i postao bih
kao običan čovjek.” 18 Delila tad shvati da joj je otvorio cijelo
svoje srce; pozva filistejske knezove i reče im: “Dođite sada
jer mi je otvorio cijelo svoje srce.” I filistejski knezovi dođoše
k njoj i donesoše sa sobom novac. 19 Uspavavši Samsona
na svojim koljenima, ona dozva čovjeka te mu obrija s glave
sedam pramenova kose. Tako on poče slabiti i ostavi ga snaga.
20 Kad ona povika: “Samsone, eto Filistejaca na te!” on se
probudi i pomisli: “Izvući ću se kao i uvijek i oslobodit ću se.”
Ali nije znao da se Jahve od njega okrenuo. 21 Filistejci ga
uhvatiše, iskopaše mu oči i odvedoše ga u Gazu. Okovaše ga
dvostrukim mjedenim lancem te je okretao mlin u tamnici. 22
Ali kosa gdje mu je obrijaše počne opet rasti. 23 A knezovi se
filistejski skupiše da prinesu veliku žrtvu svome bogu Dagonu
i da se provesele. Govorahu oni: “Bog naš predade nam u
ruke Samsona, našeg neprijatelja.” 24 A narod, vidjevši ga, uze
hvaliti svoga boga i klicati u njegovu čast govoreći: “Bog naš
predade nam u ruke Samsona, našeg neprijatelja, koji nam
je zemlju pustošio i tolike naše usmrtio.” 25 Kad im se srce
razigralo, povikaše: “Dovedite Samsona da nas zabavlja!” I
dovedoše iz tamnice Samsona i on igraše pred njima; a onda
ga postaviše među stupove. 26 Samson tada reče dječaku koji
ga je vodio za ruku: “Vodi me i pomozi mi da opipam stupove na
kojima počiva zdanje da se naslonim na njih.” 27 A kuća bijaše
puna ljudi i žena. Bijahu tu i svi filistejski knezovi, a na krovu
tri tisuće ljudi koji su gledali kako Samson igra. 28 Samson
zavapi Jahvi: “Gospodine Jahve, spomeni me se i samo mi još
sada podaj snagu da se Filistejcima odjednom osvetim za oba
oka.” 29 I Samson napipa dva srednja stupa na kojima počivaše
zdanje, oprije se o njih, desnom o jedan, a lijevom o drugi, 30 i
viknu: “Neka poginem s Filistejcima!” Nato uprije iz sve snage i
sruši zdanje na knezove i na sav narod koji se ondje nalazio.
Više ih ubi umirući nego što ih pobi za života. 31 Poslije dođoše
njegova braća i sva kuća njegova oca, uzeše ga i odnesoše i
pokopaše ga između Sore i Eštaola, u grobu Manoaha, oca
njegova. On je sudio Izraelu dvadeset godina.

17 Bijaše u Efrajimovoj gori čovjek po imenu Mikajehu. 2
On reče majci: “Tisuću i sto srebrnih šekela što su ti
ukradeni i zbog kojih si izustila kletvu - uši su je moje čule -
taj je novac kod mene, ja sam ga uzeo.” Mati mu odgovori:
“Jahve te blagoslovio, sine moj!” 3 I Mikajehu vrati joj tisuću i
sto srebrnih šekela. A mati mu njegova reče: “Te sam novce
posvetila Jahvi iz svoje ruke za tebe, sine moj, da se izdjela za

to rezan ili ljeven idol. I evo, za to ih dajem." 4 Majka uze dvije
stotine srebrnih šekela i dade ih zlataru. On načini od njih rezani
i ljeveni idol koji postaviše u Mikajehuovoj novoj kući. 5 On mu
sagradi svetište, zatim načini efod i terafe te posveti jednoga od
svojih sinova da mu bude svećenik. 6 U to vrijeme u Izraelu nije
bilo kralja i svatko je radio po miloj volji. 7 Bijaše neki mladić
iz Betlehema u Judi, iz Judina plemena; bio je levit i boravio
je ondje kao došljak. 8 Taj čovjek ode iz grada Betlehema
u Judi da se nastani na kakvu prikladnu mjestu kao došljak.
Putujući, dođe u Efrajimovu goru do Mikine kuće. 9 Mika ga
upita: "Odakle dolaziš?" "Ja sam levit iz Judina Betlehema",
odgovori mu on, "i putujem da se negdje nastanim." 10 "Ostani
kod mene", reče mu Mika, "i budi mi ocem i svećenikom, a ja
ću ti davati deset srebrnih šekela na godinu, haljine i hranu." I
levit uđe. 11 Levit je pristao da ostane u njega, i mladić mu
bijaše kao jedan od sinova. 12 Mika posveti levita za svećenika;
mladić je postao njegovim svećenikom i živio je u Mikinoj kući.
13 "Sad znam", reče Mika, "da će mi Jahve učiniti dobro kad
imam levita za svećenika."

18 U ono vrijeme ne bijaše kralja u Izraelu. Tada je Danovo
pleme tražilo zemljište gdje da se naseli, jer mu do toga
dana nije dopalo zemljište među Izraelovim plemenima. 2 Zato
poslaše Danovci petoricu ljudi iz svoga plemena, ljude osobito
hrabre iz Sore i Eštaola, da izvide i upoznaju zemlju. I rekoše
im: "Idite, istražite zemlju." I oni dođoše u Efrajimovu goru, do
Mikine kuće, i ondje zanoćiše. 3 Kako bijahu blizu Mikine kuće,
poznaše glas mladog levita; svratiše se onamo te ga upitaše:
"Tko te doveo ovamo? Što tu radiš? I što ćeš tu?" 4 A on im
odgovori: "Mika je učinio sa mnom tako i tako. On me najmio, a
ja mu služim kao svećenik." 5 "Upitaj Boga", kazaše mu, "da
znamo hoće li nam uspjeti put koji smo poduzeli." 6 "Idite u
miru", odgovori im svećenik, "put na koji ste pošli po volji je
Jahvi." 7 Tada odoše ona petorica i stigoše u Lajiš. I vidješe da
narod koji prebiva u njemu živi bez straha - po običaju Sidonaca
- bezbrižno i mirno; imaju svega što rodi zemlja, daleko su od
Sidonaca i nemaju nikakvih odnosa s Aramejcima. 8 Kad se
vratiše svojoj braći u Sori i Eštaolu, braća ih upitaše: "Što ste
doznali?" 9 Oni odgovoriše: "Na noge! Navalimo na njih! Zemlja
koju smo vidjeli vrlo je dobra. O vi, liječnice! Ne oklijevajte
navaliti da osvojite tu zemlju. 10 Kada dođete, naći ćete ondje
bezbrižan narod. Zemlja je prostrana. Bog je predao u vaše
ruke mjesto koje ne oskudijeva ni u čemu što rodi zemlja!" 11
Tako je odande krenulo šest stotina naoružanih ljudi iz Danova
plemena iz Sore i Eštaola. 12 Krenuli su i utaborili se u Kirjat
Jearimu u Judi. Zato se to mjesto naziva do današnjeg dana
Danovim taborom, a nalazi se na zapadu od Kirjat Jearima.
13 Odatle se zaputiše u Efrajimovu goru i dođoše do Mikine
kuće. 14 A ona petorica što bijahu išla izviđati zemlju rekoše
svojoj braći: "Znate li da u ovim kućama imaju efod, terafe i
ljeveni idol? Sada pazite što ćete raditi." 15 Skrenuvši, oni
uđoše u kuću mladog levita, u Mikinu kuću, i pozdraviše ga. 16 I
dok je šest stotina naoružanih ljudi od Danovih sinova stajalo
pred vratima, 17 ona petorica što su išla izviđati zemlju uđoše,
uzeše efod, terafe i ljeveni idol, a svećenik stajaše na pragu
pokraj šest stotina naoružanih ljudi. 18 Kad su ušli u Mikinu
kuću i uzeli efod, terafe, rezani i ljeveni idol, svećenik im reče:
"Što to radite?" 19 "Šuti", odgovoriše mu. "Stavi ruku na usta i
hajde s nama. Bit ćeš nam otac i svećenik. Zar ti je bolje biti
svećenikom u kući jednog čovjeka nego da budeš svećenikom
jednog plemena i roda u Izraelu?" 20 Svećenik se obradova;
uze on efod, terafe i rezani i ljeveni idol te ode s ljudima. 21
Vrativši se na put kojim su krenuli, odoše pustivši naprijed žene
i djecu, stoku i dragocjenosti. 22 Bijahu već daleko od Mikine
kuće, kad gle - ljudi što življahu u susjednim kućama, blizu
Mikine, uzbunili se i krenuli u potjeru za Danovcima. 23 Kada
počeše vikati za Danovim sinovima, oni se obazreše i rekoše
Miki: "Što ti je? Što ste se skupili?" 24 On odgovori: "Uzeli ste
moga boga koga sam sebi načinio i svećenika te odlazite. A
što ostaje meni? I još mi kažete: 'Što ti je?'" 25 Danovci mu
odgovore: "Da te više nismo čuli! Jer bi gnjevni ljudi mogli udariti
na vas te bi upropastio sebe i svoju kuću!" 26 Danovci odoše
dalje, a Mika, videći da su jači od njega, okrenu se i vrati kući.
27 I tako, uzevši boga što ga je načinio Mika i svećenika koga
je najmio da mu služi, Danovci navališe na Lajiš, na mirne i
spokojne ljude, te ih posjekoše oštrim mačem i spališe grad. 28
Nikoga ne bijaše da pomogne Lajišanima, jer bijahu daleko od
Sidona i ne imahu nikakvih odnosa s Aramejcima, a osim toga
grad bijaše u dolini koja se pruža prema Bet-Rehobu. Potom su
opet sagradili grad i nastanili se u njemu. 29 I nazvaše ga Dan,
po imenu svoga pretka Dana, koji se rodio Izraelu. A prije se
grad zvao Lajiš. 30 I Danovci namjestiše sebi rezani i ljeveni
idol. A Jonatan, sin Geršona, sina Mojsijeva, a zatim njegovi
sinovi, bijahu svećenici Danova plemena do dana kada je narod
bio odveden u izgnanstvo. 31 I stajaše im onaj rezani i ljeveni
idol što ga je Mika načinio, i ostade ondje za sve vrijeme dokle
Dom Božji bijaše u Šilu.

19 U ono vrijeme kad u Izraelu još ne bijaše kralja, živio neki
čovjek, levit, kao došljak na kraju Efrajimove gore. Uzeo
on za inoču ženu iz Judina Betlehema. 2 Rasrdivši se jednom,
njegova ga inoča ostavi i vrati se u očevu kuću u Judin Betlehem
i bila je ondje neko vrijeme, kakva četiri mjeseca. 3 Njen muž
ode k njoj da je urazumi i dovede natrag; imao je sa sobom
slugu i dva magarca. Dok je prilazio kući oca mlade žene, opazi
ga tast i veselo mu iziđe u susret. 4 Tast, otac mlade žene,
zadrži ga tri dana kod sebe te su jeli, pili i noćivali. 5 Četvrtoga
dana uraniše; levit se spremao da ide, kad otac mlade žene
reče zetu: "Okrijepi se zalogajem kruha, pa onda idite." 6 I
tako sjedoše te su obojica jela i pila, a onda otac mlade žene
reče čovjeku: "Hajde, ostani još noćas i proveseli se!" 7 A kad
čovjek ustade da pođe, tast uze navaljivati na njega te on još
jednom ondje prenoći. 8 Petoga dana levit urani da krene, ali
mu otac mlade žene reče: "Okrijepi se najprije!" Tako su proveli
vrijeme jedući zajedno dok se nije nagnuo dan. 9 Muž ustade
da ide, s inočom i slugom, kad mu tast, otac mlade žene, reče:
"Evo se dan nagnuo k večeru. Prenoći još ovdje i proveseli
se, pa sutra uranite na put i vratite se svom šatoru." 10 Ali
čovjek ne htjede prenoćiti nego ustade i krenu. Tako je došao
do pred Jebus, to jest Jeruzalem. S njim su bila dva osamarena
magarca, inoča i sluga. 11 Kad su bili blizu Jeruzalema, dan

se već jako nagnuo, pa sluga reče svome gospodaru: “Hajde
da se svratimo u taj jebusejski grad da tu prenoćimo.” 12 Ali
mu gospodar odgovori: “Nećemo se svraćati u grad tuđinaca
koji nisu Izraelci, nego ćemo ići do Gibee.” 13 Još reče sluzi:
“Hajde, požurimo se da stignemo u koje od tih mjesta gdje ćemo
prenoćiti, u Gibeu ili Ramu.” 14 I prođoše, nastavljajući put.
Kad su stigli pred Benjaminovu Gibeu, sunce je zapadalo. 15
Oni skrenuše onamo da prenoće u Gibei. Ušavši, levit sjede
na gradskom trgu, ali ne bijaše nikoga da ih primi u kuću da
prenoće. 16 I dođe neki starac koji se predvečer vraćao s posla
u polju. Bijaše to čovjek iz Efrajimove gore; življaše u Gibei
kao došljak, a svi žitelji toga mjesta bijahu Benjaminovci. 17
Podigavši oči, ugleda putnika na gradskom trgu: “Odakle dolaziš
i kamo ćeš?” - upita ga starac. 18 A on mu odgovori: “Idemo od
Judina Betlehema, na kraj Efrajimove gore. Ja sam odande.
Išao sam u Judin Betlehem i vraćam se kući, ali nema nikoga
da me primi k sebi u kuću. 19 Imam i slame i krme za svoje
magarce, a i kruha i vina za sebe, za svoju ženu i za momka
koji prati mene, tvoga slugu. Imamo svega dosta.” 20 “Mir s
tobom i dobro mi došao”, odgovori starac. “Moja je briga što ti je
potrebno, samo nemoj noćiti na trgu.” 21 I uvede ga u svoju
kuću i baci krme magarcima. Putnici su oprali noge, a onda jeli
i pili. 22 Dok su se oni krijepili, gle, neki građani, opaki ljudi,
okružiše kuću i, lupajući svom snagom o vrata, rekoše starcu,
gospodaru kuće: “Izvedi toga čovjeka što je ušao u tvoju kuću
da ga se namilujemo.” 23 Tad iziđe domaćin iz kuće i reče im:
“Ne, braćo moja, ne činite zla. Taj je čovjek ušao u moju kuću,
zato ne činite bezakonja. 24 Evo, moja je kći djevica, prepustit
ću vam je. Činite od nje što vam drago, ali ovom čovjeku ne
činite bezakonja.” 25 Ljudi ga ne htjedoše poslušati. Tad onaj
čovjek uze inoču te im je izvede. Oni su je silovali i zlostavljali
svu noć do jutra, a kad je zora zabijeljela, pustiše je. 26 Pred
zoru žena dođe i pade na ulaz kuće onog čovjeka gdje je bio
njen gospodar i ležala je ondje dok se nije razdanilo. 27 Njen je
gospodar ujutro ustao, otvorio kućna vrata te izišao da nastavi
put, kad spazi ženu, svoju inoču, kako leži na kućnim vratima s
rukama na pragu. 28 “Ustani, idemo!” - reče joj. Ali ne bijaše
odgovora. Onda je uze, natovari na magarca i krenu na put
da se vrati kući. 29 Kada je došao kući, trže nož i uze mrtvo
tijelo inočino, rasiječe ga, ud po ud, na dvanaest dijelova te ih
razasla u sve krajeve Izraela. 30 I tko god vidje reče: “Ovakvo
što se nije dogodilo od dana kada su Izraelci izašli iz Egipta do
današnjeg dana. Valja o tome promisliti, viječati i govoriti.”

20 Tada iziđe sav Izrael i sabra se sva zajednica kao jedan
čovjek, od Dana do Beer Šebe i do gileadske zemlje, kod
Jahve u Mispi. 2 Glavari svega naroda, svih Izraelovih plemena,
dođoše na zbor Božjeg naroda, četiri stotine tisuća pješaka
vičnih maču. 3 A Benjaminovci doznaše da su Izraelovi sinovi
uzišli u Mispu. Sinovi Izraelovi zapitaše tada: “Kažite nam kako
se dogodio zločin!” 4 Levit, muž ubijene žene, uze riječ: “Došao
sam s inočom u Benjaminovu Gibeu da prenoćim. 5 A građani
Gibee ustadoše na mene i noću opkoliše kuću u kojoj sam bio;
mene su htjeli ubiti, a moju su inoču silovali tako da je umrla. 6
Zato sam uzeo mrtvu inoču, rasjekao je u komade i razaslao je
u sve krajeve Izraelove baštine, jer su počinili sramotno djelo u
Izraelu. 7 Izraelci, evo vas svih ovdje. Posavjetujte se i ovdje
stvorite odluku.” 8 Sav narod ustade kao jedan čovjek govoreći:
“Neka se nitko od nas ne vraća svome šatoru, neka nitko ne ide
svojoj kući! 9 Nego da sada ovo učinimo Gibei: bacit ćemo
ždrijeb; 10 i uzet ćemo iz svih Izraelovih plemena po deset ljudi
od stotine, po stotinu od tisuće i po tisuću od deset tisuća: oni će
nositi hranu vojsci, onima koji će krenuti da kazne Benjaminovu
Gibeu za sramotu što ju je počinila u Izraelu.” 11 I sabraše se svi
Izraelci protiv onoga grada, udruženi kao jedan čovjek. 12 Tada
Izraelova plemena razaslaše poslanike po svemu Benjaminovu
plemenu s porukom: “Kakav se to zločin dogodio među vama?
13 Sada izručite one opake ljude što su u Gibei da ih smaknemo
te iskorijenimo zlo iz Izraela!” Ali Benjaminovci ne htjedoše
poslušati svoje braće Izraelaca. 14 Benjaminovci se skupiše
u Gibeu iz svojih gradova da se pobiju s Izraelcima. 15 A
Benjaminovaca koji su došli iz raznih gradova nabrojiše toga
dana dvadeset i šest tisuća ljudi vičnih maču, bez stanovnika
Gibee. 16 Od svega toga naroda bijaše sedam stotina vrsnih
ljudi, koji su bili ljevaci, i svaki je taj gađao kamenom iz praćke
navlas točno, ne promašujući cilja. 17 A bijaše Izraelaca, osim
sinova Benjaminovih, četiri stotine tisuća, sve ljudi vičnih maču i
sve samih ratnika. 18 I sinovi Izraelovi, ustavši, pođoše u Betel
da se posavjetuju s Bogom: “Tko će od nas prvi u boj protiv
Benjaminovaca?” - zapitaše Izraelci. A Jahve odgovori: “Neka
Juda pođe prvi.” 19 Izjutra krenuše Izraelci te se utaboriše pred
Gibeom. 20 Krenuvši u boj protiv Benjaminovaca, svrstaše se u
bojni red pred Gibeom. 21 A Benjaminovci iziđoše iz Gibee
i pobiše toga dana Izraelu dvadeset i dvije tisuće ljudi, koji
ostadoše na onome polju. 22 Izraelci odoše i plakahu pred
Jahvom sve do večeri, a onda upitaše Jahvu govoreći: “Moramo
li opet izići u boj protiv sinova svoga brata Benjamina?” A Jahve
im odgovori: “Pođite na njega!” 23 Tada se vojska Izraelovih
sinova ohrabri i nanovo svrsta u bojni red na istome mjestu gdje
se svrstala prvog dana. 24 Drugoga se dana Izraelci približiše
Benjaminovcima, 25 ali toga drugog dana Benjamin iziđe iz
Gibee pred njih i pobi Izraelcima još osamnaest tisuće ljudi,
koji ostadoše na onome polju - sve sami poizbor ratnici, vični
maču. 26 Tada svi Izraelci i sav narod odoše u Betel te plakahu i
stajahu ondje pred Jahvom; cio su dan postili do večeri, prinosili
paljenice i žrtve pomirnice pred Jahvom. 27 I tad opet Izraelci
upitaše Jahvu, jer se u ono vrijeme Kovčeg saveza Božjega
nalazio na tome mjestu, 28 i Pinhas, sin Aronova sina Eleazara,
posluživaše ga. Oni upitaše: “Moramo li opet izići u boj protiv
sinova našega brata Benjamina?” A Jahve im odgovori: “Pođite,
jer ću ih sutra predati u vaše ruke.” 29 Tad Izrael postavi čete u
zasjedu oko Gibee. 30 Trećega dana pođoše Izraelci protiv
Benjaminovaca i svrstaše se u bojne redove pred Gibeom, kao i
prije. 31 Benjaminovci iziđoše na njih, a oni ih odmamiše daleko
od grada. Kao i prije, ubijahu Benjaminovci neke po putovima,
od kojih jedan ide u Betel, a drugi u Gibeu; ubiše tako oko
trideset Izraelaca. 32 I govorahu Benjaminovci: “Evo ih tučemo
kao i prvi put.” A Izraelci rekoše: “Bježimo dok ih ne odmamimo
na otvorene putove, daleko od grada!” 33 Tada se glavnina
Izraelove vojske pomakne sa svoga položaja i svrsta se u bojni

red kod Baal Tamara, a zasjeda Izraelova iziđe iz svog skrovišta
zapadno od Gibee. 34 Deset tisuća vrsnih ljudi izabranih iz sveg
Izraela sleže se prema Gibei. Boj bijaše žestok. Benjaminovci
nisu ni slutili da će ih zadesiti zlo. 35 I Jahve potuče Benjamina
pred Izraelom toga dana te Izraelci pobiše Benjaminu dvadeset i
pet tisuća i sto ljudi vičnih maču. 36 Benjaminovci vidješe da
su pobijeđeni. Ljudi Izraelci bijahu se povukli sa svojih bojnih
položaja pred Benjaminom uzdajući se u zasjedu što su je
postavili oko Gibee. 37 A oni koji bijahu u zasjedi navališe
brže na Gibeu i, ušavši u nju, posjekoše oštrim mačem sve
stanovništvo. 38 Izraelovi se ljudi bijahu dogovorili s onima u
zasjedi da ovi podignu iz grada stup dima kao znak: 39 tada bi
se Izraelovi ljudi povukli iz boja. Benjamin poče ubijati Izraelce i
posiječe im tridesetak ljudi. “Doista, padaju pred nama kao u
prijašnjem boju.” 40 A kada se znak, stup dima, počeo dizati iz
grada, obazre se Benjamin i vidje kako se plamen iz svega
grada diže prema nebu. 41 Tada se Izraelovi ljudi okrenuše, a
Benjaminovce obuze užas jer vidješe da ih je zadesilo zlo. 42 I
pobjegoše ispred Izraelaca prema pustinji, ali im ratnici bijahu za
petama, a oni što su dolazili iz grada ubijahu ih s leđa. 43 Tako
su opkolili Benjamina i, goneći ga bez predaha, uništiše ga pred
Gibeom na istočnoj strani. 44 I palo je Benjaminu osmnaest
tisuća ljudi, sve samih vrsnih junaka. 45 Preživjeli se okrenuše
i pobjegoše u pustinju prema Rimonskoj stijeni. Sijekući po
cestama, Izraelci pobiše još pet tisuća ljudi; a onda pognaše
Benjamina do Gideoma i pobiše još dvije tisuće ljudi. 46 Toga
dana palo je Benjaminovaca dvadeset tisuća ljudi vičnih maču,
sve samih vrsnih junaka. 47 Šest stotina ljudi pobjeglo je u
pustinju prema Rimonskoj stijeni. 48 Izraelovi se ljudi vratiše
potom Benjaminovcima, posjekoše oštrim mačem muškarce u
gradovima, stoku i što se god našlo; i sve gradove na koje su
naišli u Benjaminu popališe ognjem.

21 Izraelovi se ljudi bijahu ovako zakleli u Mispi: “Nitko od
nas neće dati svoju kćer za ženu Benjaminovu sinu.” 2 I
ode narod u Betel i ostade ondje pred Bogom do večeri, naričući
i jecajući. 3 Govorili su: “Zašto se, o Jahve, Bože Izraelov,
ova nesreća morala dogoditi da Izraelu danas nestane jednog
plemena?” 4 Sutradan uraniše ljudi i sagradiše ondje žrtvenik;
prinesoše paljenice i žrtve zahvalnice. 5 Tad zapitaše Izraelci:
“Ima li koga među svim plemenima Izraelovim da nije došao na
zbor Jahvi?” Jer su se svečano zakleli da će pogubiti onoga
tko ne dođe u Mispu k Jahvi. 6 Izraelcima se sada sažalilo na
brata Benjamina te rekoše: “Danas je otkinuto jedno pleme od
Izraela. 7 Kako ćemo dati žene onima koji su preostali kad se
zaklesmo Jahvom da im nećemo dati svojih kćeri za žene?”
8 Zato zapitaše: “Ima li koga među Izraelovim plemenima da
nije došao k Jahvi u Mispu?” I pronađe se da nije došao u
tabor, na zbor, nitko od žitelja Jabeša u Gileadu. 9 Jer kada
se narod prebrojio, ondje ne bijaše nikoga od žitelja Jabeša u
Gileadu. 10 Zato zajednica posla onamo dvanaest tisuća hrabrih
ljudi i zapovjedi im: “Idite i posijecite oštrim mačem stanovnike
Jabeša u Gileadu, zajedno sa ženama i djecom. 11 Evo što ćete
učiniti: izručit ćete prokletstvu sve muškarce i sve žene što su
dijelile postelju sa čovjekom, ali ćete sačuvati život djevicama.”
Tako i učiniše. 12 I našli su među stanovnicima Jabeša u
Gileadu četiri stotine mladih djevojaka koje nisu dijelile postelje
s čovjekom i doveli su ih u tabor u Šilu, koji je u Kanaanu.
13 Sva zajednica posla tada poslanike Benjaminovcima koji
bijahu na Rimonskoj stijeni: objaviše im mir. 14 Tako se oporavi
Benjamin. Dadoše im one među ženama iz Jabeša u Gileadu
koje su ostavili na životu, ali ih ne bijaše dovoljno za sve. 15
Narodu se sažalio Benjamin što je Jahve načinio prazninu među
Izraelovim plemenima. 16 “Kako ćemo naći žene onima što su
ostali”, rekoše starješine zbora, “kad su Benjaminu istrijebljene
žene?” 17 Rekoše još: “Kako sačuvati ostatak Benjaminu da se
ne zatre jedno pleme iz Izraela? 18 A ne možemo im dati svoje
kćeri za žene.” Jer se bijahu zakleli rekavši: “Proklet bio onaj
koji dade ženu Benjaminu!” 19 “Ali”, rekoše, “svake se godine
slavi u Šilu Jahvina svetkovina.” Grad se nalazi na sjeveru od
Betela, istočno od ceste koja vodi iz Betela u Šekem i južno od
Lebone. 20 I zato svjetovaše Benjaminovce: “Idite u zasjedu po
vinogradima. 21 Pazite, pa kada djevojke iz Šila iziđu da plešu u
kolu, vi iskočite iz vinograda, otmite svaki sebi ženu između
šilskih kćeri pa otiđite u Benjaminovu zemlju. 22 A kad njihovi
očevi ili njihova braća dođu da se prituže na vas, mi ćemo im
reći: 'Oprostite im što je svaki uzeo po ženu kao u ratu; vi im ih
niste dali, pa je tako krivnja na vama.'” 23 Benjaminovci učiniše
tako i od djevojaka koje oteše uzeše onoliki broj žena koliko
bijaše njih. Onda odoše svaki na svoju baštinu, sagradiše opet
gradove i naseliše se u njima. 24 Izraelci se tada raziđoše, svaki
u svoje pleme i u svoj rod, i svaki se odande vrati na svoju
baštinu. 25 U to vrijeme ne bijaše kralja u Izraelu i svatko je
živio kako mu se činilo da je pravo.

Ruta

1 U ono vrijeme kada su vladali suci nastala glad u zemlji,
pa iz Betlehema Judina jedan čovjek ode sa svojom ženom
i sa svoja dva sina da se naseli na Moapskim poljanama. **2**
Taj se čovjek zvao Elimelek, žena mu Noemi, a dva njegova
sina: Mahlon i Kiljon; svi bijahu Efraćani iz Betlehema Judina.
Stigoše na Moapske poljane i tu se nastaniše. **3** Tada Elimelek,
Noemin muž, umrije, i ona osta sama sa svoja dva sina. **4** Oni
se oženiše Moapkama; jedna se zvala Orpa, a druga Ruta. I tu
proboraviše deset godina. **5** Onda umriješe i Mahlon i Kiljon, i
tako Noemi osta i bez svoja dva sina i bez svoga muža. **6** Tada
se ona diže sa svojim snahama da ode s Moapskih poljana jer
je čula na Moapskim poljanama da je Jahve pohodio narod svoj
i dao mu kruha. **7** Ode, dakle, ona iz mjesta gdje je živjela, a s
njome i njezine snahe; krenuše na put da se vrate u zemlju
Judinu. **8** Noemi tada reče svojim dvjema snahama: "Vratite
se svaka domu majke svoje! Neka vam Jahve bude milostiv
kao što vi bijaste pokojnicima i meni. **9** Neka vam Jahve udijeli
da obje nađete mir, svaka u domu svoga muža!" I poljubi ih, a
one briznuše u plač. **10** I rekoše joj: "Ne! Mi ćemo s tobom,
tvome narodu." **11** Ali im reče Noemi: "Vratite se natrag, kćeri
moje! Zašto biste išle sa mnom? Zar ću još imati sinova u utrobi
svojoj da vam budu muževi? **12** Vratite se natrag, kćeri moje,
idite samo! Odviše sam stara, nisam za udaju. Pa i kad bih
rekla: 'Imam nade da se udam još noćas i da rodim sinove' - **13**
zar biste mogle čekati da odrastu i zar biste radi njih ostale
neudate? Ne, kćeri moje, tuga bi moja bila veća od vaše, jer se
ruka Jahvina digla na me." **14** One i opet zaplakaše i zajecaše.
Orpa poljubi svoju svekrvu i vrati se, a Ruta ostade s njom. **15**
Noemi joj reče: "Eto vidiš, jetrva se tvoja vratila narodu svome
i bogu svome: vrati se i ti za jetrvom svojom!" **16** A Ruta joj
odgovori: "Nemoj me tjerati da te ostavim i da odem od tebe: jer
kamo ti ideš, idem i ja i gdje se ti nastaniš, nastanit ću se i ja;
tvoj narod moj je narod i tvoj Bog moj je Bog. **17** Gdje ti umreš,
umrijet ću i ja, gdje tebe pokopaju, pokopat će i mene. Neka mi
Jahve uzvrati svakim zlom i nevoljom ako me što drugo, osim
smrti, rastavi od tebe." **18** Videći gdje je tvrdo naumila da ide s
njom, prestade je odvraćati. **19** Tako su zajedno išle dok ne
dođoše u Betlehem. A kad dođoše u Betlehem, sav se grad
uzbudi zbog njih. "Ma je li ovo Noemi?" - pitahu žene. **20** A ona
im odgovaraše: "Ne zovite me više Noemi nego me zovite Mara;
jer me Šadaj gorčinom ispunio! **21** Odavde sam otišla punih
ruku, a sad me Jahve vraća bez igdje ičega. Zašto me zovete
Noemi kad Jahve posvjedoči protiv mene i Svemogući me u
tugu zavi?" **22** Tako se vrati Noemi s Rutom Moapkom, snahom
svojom, s Moapskih poljana. Stigle su u Betlehem baš kad je
počela žetva ječma.

2 Noemi imaše rođaka po mužu, čovjeka vrlo imućna, iz
porodice Elimelekove: zvao se Boaz. **2** Tada Ruta Moapka
reče Noemi: "Htjela bih ići u polje pabirčiti klasje za onim u
koga nađem milost." Ona joj odgovori: "Hajde, kćeri moja!" **3** I
ode, dođe u polje te poče pabirčiti za žeteocima. A sreća je
dovede u polje koje pripadaše Boazu, iz roda Elimelekova. **4** I
gle, dođe Boaz iz Betlehema. "Jahve bio s vama!" - pozdravi
on žeteoce. A oni mu odgovoriše: "Jahve te blagoslovio!" **5**
Boaz će nato momku koji je nadzirao žeteoce: "Čija je ona
mlada žena?" **6** A momak koji bijaše nad žeteocima odgovori:
"Ono je mlada Moapka što je došla prateći Noemi s Moapskih
poljana. **7** Pitala je: 'Smijem li pabirčiti i kupiti klasje između
snopova za žeteocima?' I došla je, eto, i ostala od ranog jutra
sve dosad; i samo je malo ušla u kuću." **8** Onda Boaz reče
Ruti: "Čuj me, kćeri moja, ne idi pabirčiti u drugoga nego se drži
mojih njiva i mojih poslenika. **9** Pazi na kojoj njivi oni žanju, pa
idi za njima. A naredio sam momcima da te nitko ne dira. Kad
ožednješ, idi k posudama i pij što moje sluge zahitaju." **10** Ona
tada pade ničice, pokloni se do zemlje i reče: "Čime sam stekla
toliku milost u očima tvojim da mi posvećuješ pažnju kad sam
tuđinka?" **11** Boaz joj odgovori: "Čuo sam što si sve učinila za
svoju svekrvu poslije smrti svoga muža; kako si ostavila oca
svoga, majku svoju i zavičaj svoj te došla u narod kojega do
jučer ili prekjučer nisi poznavala. **12** Neka ti Jahve plati sve što
si učinila i neka ti udijeli pravu nagradu Jahve, Bog Izraelov, kad
si došla da se pod krila njegova skloniš!" **13** Ona preuze: "Kad
bih mogla uvijek nalaziti milost u tvojim očima, gospodaru, jer si
me utješio i milostivo progovorio sluškinji svojoj, ako i nisam kao
jedna od tvojih sluškinja." **14** Kad bijaše vrijeme ručku, Boaz joj
reče: "Hodi ovamo, jedi ovog kruha i umoči svoj zalogaj u ocat!"
Ona sjede pokraj žetelaca, a on stavi pred nju prženih zrna. Jela
je i nasitila se i još joj preteče. **15** Kad je ustala da pabirči dalje,
Boaz zapovjedi svojim slugama: "I među snopljem neka ona
pabirči, a vi joj nemojte zanovijetati. **16** Nego navlaš ispuštajte
klasove iz svojih rukoveti i ostavljajte joj neka kÓupi i nemojte je
koriti!" **17** I tako je pabirčila sve do večeri, pa onda ovrše ono
što je napabirčila: bijaše otprilike jedna efa ječma. **18** Uze ona
svoje i dođe u grad, a svekrva vidje koliko je napabirčila. Tada
Ruta izvadi i dade joj što joj bijaše preteklo pošto se nasitila.
19 Svekrva je upita: "Gdje si pabirčila danas? Gdje si radila?
Neka je blagoslovljen onaj koji je pogledao na te!" Onda ona
pripovjedi svekrvi kod koga je radila i reče: "Čovjek u koga sam
danas radila zove se Boaz." **20** Tada će Noemi svojoj snasi:
"Neka Jahve blagoslovi onoga koji ne uskraćuje dobrote svoje ni
živima ni mrtvima!" I dometnu Noemi: "Taj je čovjek naš rod;
jedan od naših skrbnika." **21** Ruta Moapka pripovjedi dalje: "Još
mi reče: 'Drži se mojih poslenika dokle ne požanju sve moje!'"
22 Noemi nato reče Ruti, snasi svojoj: "Dobro je, kćeri moja, idi
za njegovim poslenicima da ti ne bude neprilike na kojoj drugoj
njivi." **23** I tako se držala poslenika Boazovih i pabirčila dokle ne
požeše i ječam i pšenicu. I živjela je kod svekrve svoje.

3 Onda će joj Noemi, svekrva njezina: "Kćeri moja, da ti
potražim mirno mjesto gdje bi mogla biti sretna? **2** Vidiš,
Boaz, s čijim si se poslenicima našla, naš je rođak. Evo, on
će noćas vijati ječam na gumnu. **3** Umij se ti i namaži, lijepo
se odjeni pa idi na gumno. Ne daj da te prepozna prije nego
što se najede i napije. **4** Kad bude lijegao, dobro pazi gdje će
leći; pa kad legne, otiđi onamo, podigni mu pokrivač s nogu i
lezi ondje! Tada će ti on reći što ti je činiti." **5** Ona joj odgovori:
"Učinit ću sve kako mi kažeš." **6** I siđe na gumno i učini sve
kako joj je svekrva naredila. **7** A Boaz, pošto je jeo i pio i tako

se odobrovoljio, ode i leže kraj stoga. Onda ona priđe polako,
otkri mu noge i leže. 8 Kad bijaše oko ponoći, trže se čovjek i
obrnu se, i gle: žena leži do njegovih nogu. 9 “Tko si?” - upita
on, a ona odgovori: “Ja sam Ruta, sluškinja tvoja. Raširi skut
svoje haljine na sluškinju svoju jer si mi skrbnik.” 10 “Blagoslovio
te Jahve, kćeri moja!” - dočeka on. “Ovaj drugi tvoj čin milosti
još je vredniji od prvoga, jer se nisi trudila da slijediš mlade
poslenike, bili oni bogati ili siromašni. 11 I zato se, kćeri moja,
sada ne plaši: učinit ću ti sve što zatražiš, jer sva vrata moga
naroda znaju da si čestita žena. 12 Jest, uistinu sam ti skrbnik;
ali postoji još bliži od mene. 13 Ostani noćas; ako te sutra ujutro
on kao skrbnik htjedne uzeti, dobro, neka te uzme; a ne htjedne
li, uzet ću te ja, tako mi Jahve! Spavaj do jutra.” 14 I spavaše
ona do njegovih nogu do jutra. On ustade prije nego što mogaše
čovjek čovjeka razaznati jer mišljaše: “Ne treba da znaju da je
žena bila na gumnu.” 15 I kaza joj: “Daj ogrtač što je na tebi i
drži ga dobro.” Ona ga pridrža, a on joj nasu šest mjerica ječma
i naprti joj. I ode ona u grad. 16 Kad je stigla, upita je svekrva:
“Što je s tobom, kćeri moja?” A ona joj pripovjedi sve što je
učinio za nju. 17 I nadoveza: “Ovih šest mjerica ječma dade mi
kazujući: 'Ne smiješ se vratiti svekrvi praznih ruku.'” 18 Nato će
joj Noemi: “Budi mirna, kćeri moja, dok ne vidiš što će biti: jer
neće on imati spokoja dok sve još danas ne dokrajči.”

4 Boaz potom iziđe na gradska vrata i sjede ondje. I gle,
naiđe onaj skrbnik o kome je govorio. I dozva ga Boaz: “Ej,
hodi ovamo i sjedni!” Onaj dođe i sjede. 2 Onda Boaz uze
deset ljudi između starješina gradskih i reče: “Posjedajte ovdje!”
I posjedaše. 3 Zatim reče skrbniku: “Noemi, koja se vratila
s Moapskih polja, htjela bi prodati ono zemlje našega brata
Elimeleka. 4 Zato sam odlučio da se s tobom razgovorim i
predložim ti: otkupi njivu pred ovima koji sjede ovdje i pred
starješinama moga naroda. Ako je kaniš otkupiti, onda otkupi;
ako ne kaniš, kaži mi da znam. Jer prije tebe nema nitko pravo
na otkup; ja sam na redu tek iza tebe.” A onaj reče: “Hoću,
otkupit ću je.” 5 Onda kaza Boaz: “Kad uzmeš zemlju iz ruke
Noemi, treba da uzmeš i Rutu Moapku, pokojnikovu ženu, da se
pokojniku sačuva ime na baštini.” 6 Ali skrbnik reče: “E, onda
ne mogu biti otkupnik, da ne raspem svoje baštine. Otkupi ti
po svome skrbničkom pravu jer ja ne mogu.” 7 A bijaše od
starine običaj u Izraelu: da se čemu potkrijepi valjanost otkupa ili
zamjene, čovjek bi izuo sandalu i dao je drugome. To bijaše
svjedočanstvo u Izraelu. 8 Tako dakle i onaj skrbnik reče Boazu:
“Otkupi ti!” te izu sandalu i dade mu je. 9 Tada Boaz kaza
starješinama i svemu narodu: “Vi ste danas svjedoci da ja
otkupljujem iz ruke Noemine sve ono što je bilo Elimelekovo, sve
što je bilo Kiljonovo i Mahlonovo. 10 Uz to uzimam za ženu Rutu
Moapku, ženu Mahlonovu, da bi se sačuvalo ime pokojnikovo na
baštini i da se ime njegovo ne bi zatrlo među braćom njegovom
i nestalo s vrata zavičaja njegova. Vi ste danas tome svjedoci.”
11 Sav narod koji se nalazio na vratima gradskim i starješine
rekoše: “Svjedoci smo! Dao Jahve da žena koja ulazi u dom tvoj
bude kao Rahela i Lea, koje su obje podigle kuću Izraelovu!
Obogati se u Efrati, a prodiči u Betlehemu! 12 Neka tvoja kuća,
po potomstvu koje će ti dati Jahve od ove mlade žene, bude
kao kuća Peresa, koga Judi rodi Tamara!” 13 Tako Boaz uze
Rutu i ona posta žena njegova. Uđe on k njoj i Jahve joj dade
te ona zatrudnje i rodi sina. 14 Onda žene rekoše Noemi:
“Blagoslovljen bio Jahve koji ti danas nije uskratio skrbnika!
I prodičio njegovo ime u Izraelu! 15 On će biti tvoja utjeha i
potpora starosti tvojoj; jer ga rodi snaha tvoja koja te ljubi i koja
ti vrijedi više od sedam sinova.” 16 Noemi uze dječaka, metnu
ga sebi na krilo i bi mu odgojiteljicom. 17 Susjede mu nadjenuše
ime govoreći: “Noemi se rodio sin!” I prozvaše ga Obed; on je
otac Jišaja, oca Davidova. 18 A ovo je rodoslovlje Peresovo:
Peres imade sina Hesrona, 19 Hesron Rama, Ram Aminadaba,
20 Aminadab Nahšona, Nahšon Salmona, 21 Salmon Boaza,
Boaz Obeda, 22 Obed Jišaja, a Jišaj Davida.

1 Samuelova

1 Bio jedan čovjek iz Ramatajima, Sufovac iz Efrajimove gore,
po imenu Elkana, sin Jerohama, sina Elihua, sina Tohua,
sina Sufova, Efrajimljanin. **2** Imao je dvije žene: ime jednoj
bijaše Ana, a drugoj bijaše ime Penina. Penina je imala djece, a
Ana ih nije imala. **3** Taj je čovjek svake godine uzlazio iz svoga
grada da se pokloni i prinese žrtvu Jahvi Sebaotu u Šilu. Ondje
su bila dva sina Elijeva, Hofni i Pinhas, kao svećenici Jahvini. **4**
Jednoga dana Elkana prinese žrtvu. On je obično svojoj ženi
Penini i svim njezinim sinovima i kćerima davao više žrtvenih
dijelova, **5** a Ani je davao samo jedan dio, premda je više ljubio
Anu, ali Jahve joj ne bijaše dao od srca poroda. **6** Uz to joj
je suparnica njezina zanovijetala da je ponizi što joj Jahve ne
bijaše dao od srca poroda. **7** Tako je bivalo svake godine kad
god bi polazili u Dom Jahvin: Penina je zanovijetala Ani. Ana je
stoga plakala i nije htjela jesti. **8** Tada joj reče Elkana, njezin
muž: "Zašto plačeš, Ana? I zašto ne jedeš? Zašto ti je srce
rastuženo? Nisam li ti ja vredniji nego deset sinova?" **9** Ali Ana
ustade, pošto su jeli i pili u sobi, i stupi pred Jahvu - a svećenik
Eli sjeđaše na stolici na pragu svetišta Jahvina. **10** I ojađena
u duši pomoli se Ana Jahvi, plačući gorko. **11** I zavjetova se
ovako: "Jahve Sebaote! Ako pogledaš na nevolju službenice
svoje i opomeneš se mene i ne zaboraviš službenice svoje te
dadeš službenici svojoj muško čedo, ja ću ga darovati Jahvi
za sve dane njegova života i britva neće prijeći preko glave
njegove." **12** Tako se ona dugo molila pred Jahvom, a Eli je
motrio usta njezina. **13** Ana govoraše u srcu; samo se usne
njezine micahu, a glas joj se nije čuo. Zato Eli pomisli da je
pijana. **14** I reče joj Eli: "Dokle ćeš biti pijana? Otrijezni se od
vina što je u tebi!" **15** Ali Ana odgovori i reče: "Nisam pijana,
gospodaru, nego sam velika nesretnica. Nisam pila ni vina ni
opojna pića nego izlijevam dušu svoju pred Jahvom. **16** Ne
sudi službenicu svoju kao ženu nevaljalu, jer sam od preteške
tuge i žalosti tako dugo molila." **17** Tada joj Eli odgovori ovako:
"Pođi u miru! A Bog Izraelov neka ti ispuni molitvu kojom si ga
molila." **18** A ona reče: "Neka službenica tvoja nađe milost u
očima tvojim!" I žena ode svojim putem: jela je i lice joj nije više
bilo tužno kao i prije. **19** Sutradan uraniše i pokloniše se Jahvi,
a onda se vratiše i dođoše svojoj kući u Ramu. Elkana pozna
Anu, ženu svoju, a Jahve je se opomenu. **20** Ana zatrudnje i,
kad bi vrijeme, rodi sina koga nazva imenom Samuel, "jer sam
ga", reče, "izmolila od Jahve". **21** Poslije godine dana uziđe
njezin muž Elkana sa svim domom svojim da prinese Jahvi
godišnju žrtvu i da izvrši zavjet. **22** Ali Ana ne pođe s njim jer
reče svome mužu: "Neću poći dok se dijete ne odbije od prsiju,
a onda ću ga odvesti da se pokaže pred Jahvom i da ostane
ondje zauvijek." **23** I odgovori joj Elkana, njezin muž: "Čini kako
misliš da je dobro; ostani dok ga ne odbiješ od prsiju; samo
neka ti Jahve ispuni tvoju želju!" I žena osta kod kuće dojeći
sina svoga dok ga nije odbila od prsiju. **24** Čim ga je odbila od
prsiju, povede ga sa sobom uzevši uz to trogodišnjeg junca, efu
brašna i mijeh vina; i uvede ga u Dom Jahvin u Šilu. A dječak je
bio još vrlo mlad. **25** Tada zaklaše junca, a majka dječakova
pristupi k Eliju. **26** I reče Ana: "Dopusti, gospodaru! Tako ti života
tvoga, gospodaru, ja sam ona žena koja je stajala ovdje kraj
tebe moleći se Jahvi. **27** Molila sam za ovo dijete, i Jahve mi je
uslišio prošnju kojom sam ga prosila. **28** Zato i ja njega ustupam
Jahvi za sve dane njegova života: ta isprošen je od Jahve." I
pokloniše se ondje Jahvi.

2 Nato se Ana pomoli ovako: "Kliče srce moje u Jahvi, raste
snaga moja po Bogu mom. Šire mi se usta na dušmane
moje, jer se radujem pomoći tvojoj. **2** Nitko nije svet kao što je
Jahve (jer nema nikoga osim tebe), i nema hridi kao što Bog
je naš. **3** Ne govorite mnogo hvastavih riječi, neka ne izlazi
drskost iz usta vaših, jer Jahve je sveznajući Bog, pravo on
prosuđuje djela. **4** Lomi se luk junacima, nemoćni se snagom
opasuju. **5** Nekoć siti sad se za kruh muče, nekoć gladni ne
gladuju više. Nerotkinja rađa sedam puta, majka brojne djece
svježinu izgubi. **6** Jahve daje smrt i život, ruši u Šeol i odande
diže. **(Sheol h7585)** **7** Jahve čini uboga i bogata, obara čovjeka i
uzvisuje. **8** Diže slabića iz prašine, iz bunjišta izvlači uboga,
da ih posadi s knezovima i da im odredi počasna mjesta. Jer
Jahvini su stupovi zemlje, na njih je stavio ovaj svijet. **9** Korake
čuva svojih vjernika, zlikovce stiže propast u mraku (svojom
snagom čovjek ne stječe pobjede). **10** Koji se protive Jahvi,
padaju, Svevišnji grmi s nebesa. Jahve sudi međama zemlje,
daje silu svojemu kralju, uzdiže snagu pomazanika svoga." **11**
Potom se Ana vrati u Ramu, a dječak ostade da služi Jahvi pod
okom svećenika Elija. **12** A Elijevi sinovi bijahu nevaljali ljudi jer
nisu marili za Jahvu **13** ni za prava svećenika nasuprot narodu:
kad bi tko prinosio žrtvu, došao bi sluga svećenikov, dok se
meso još kuhalo, s trorogom vilicom u ruci **14** i zabadao njom u
kotlić ili u lonac, u tavu ili u zdjelu, i što god bi se nabolo na
vilicu, uzimao je svećenik sebi. Tako su činili svim Izraelcima što
su dolazili onamo, u Šilo. **15** Tako i prije nego bi se spalilo salo,
došao bi sluga svećenikov i rekao čovjeku koji je prinosio žrtvu:
"Daj mi mesa da ispečem svećeniku! On neće od tebe kuhana
mesa nego samo sirovo." **16** Ako bi mu čovjek tada rekao:
"Neka se najprije spali salo, a onda uzmi što ti duša želi", on bi
odgovorio: "Ne, nego daj odmah! Ako ne daš, uzet ću silom." **17**
Grijeh je mladića bio vrlo velik pred Jahvom, jer su ljudi prezirali
žrtvu koja se prinosila Jahvi. **18** A Samuel služaše pred Jahvom,
još dijete u oplećku lanenom. **19** Mati bi mu njegova napravila
dolamicu i donosila mu je svake godine kad bi dolazila s mužem
svojim da prinese godišnju žrtvu. **20** A Eli bi blagoslovio Elkanu i
njegovu ženu govoreći: "Neka ti Jahve dade poroda od te žene
na uzdarje za dar što ga je dala Jahvi." Nato bi se vraćali svojoj
kući. **21** Jahve pohodi Anu i ona zatrudnje i rodi još tri sina i
dvije kćeri. A mladi je Samuel rastao pred Jahvom. **22** Eli je
bio već vrlo star, ali je ipak čuo sve što su njegovi sinovi činili
svemu Izraelu. **23** I on im reče: "Zašto radite takvo što da o
tome moram slušati od svega ovog naroda? **24** Nemojte tako,
sinovi moji! Nisu dobri glasovi što ih čujem ... Sablažnjujete
narod Jahvin. **25** Ako čovjek zgriješi čovjeku, Bog će prosuditi.
Ali ako čovjek zgriješi Jahvi, tko će se zauzeti za njega?" Ali
sinovi ne poslušaše glasa oca svojega, jer je Jahve odlučio
da ih pogubi. **26** A mladi je Samuel sve više rastao u dobi i

mudrosti i pred Jahvom i pred ljudima. 27 Uto dođe jedan Božji
čovjek k Eliju i reče mu: “Ovako govori Jahve: 'Nisam li se jasno
objavio domu oca tvojega kad su bili u Egiptu, robovi u kući
faraonovoj? 28 Odabrao sam ih između svih plemena Izraelovih
da mi budu svećenici, da se uspinju na moj žrtvenik, da prinose
žrtve paljenice i da nose oplećak preda mnom: i dao sam domu
oca tvojega sve paljene žrtve sinova Izraelovih. 29 Zašto gledaš
zavidnim okom žrtvu i prinos što sam ih odredio za svoj Dom? I
zašto paziš sinove svoje više nego mene, toveći ih najboljim
dijelovima svih žrtvenih prinosa naroda moga Izraela? 30 Zato
sam - riječ je Jahve, Boga Izraelova - rekao doduše da će dom
tvoj i dom oca tvojega stupati preda mnom dovijeka, ali sada -
riječ je Jahvina - neka je to daleko od mene! Jer ja častim one
koji mene časte, a koji mene preziru, bit će osramoćeni. 31
Gle, dolaze dani kad ću odsjeći mišicu tvoju i mišicu doma oca
tvojega, tako da više neće biti starca u tvom domu. 32 Ti ćeš
kivnim okom gledati na sve dobro kojim ću obasuti Izraela, i
nikada više neće biti starca u tvom domu. 33 Zadržat ću ipak
nekoga od tvojih kod oltara svoga, samo zato da mu sahnu oči i
vene duša njegova, ali sve mnoštvo doma tvoga poginut će od
ljudskoga mača. 34 Znak će ti biti ono što će stići oba tvoja
sina, Hofnija i Pinhasa: obojica će poginuti istoga dana. 35 Ja
ću sebi podići vjerna svećenika koji će raditi po mom srcu i
po mojoj želji i njemu ću sazdati trajan dom, i on će svagda
stupati pred pomazanikom mojim. 36 A koji god ostane od tvoga
doma, dolazit će da mu se pokloni i da izmoli srebrn novčić ili
hljeb kruha i kazat će: 'Molim te, primi me u kakvu god službu
svećeničku, da imam zalogaj kruha.'”

3 Mladi je Samuel služio Jahvi pod nadzorom Elijevim; u ono
vrijeme Jahve je izrijetka govorio ljudima, a viđenja nisu bila
česta. 2 No jednoga je dana Eli ležao u svojoj sobi - oči su
njegove počele slabiti te više nije mogao vidjeti - 3 svijećnjak
Božji još ne bijaše ugašen i Samuel je spavao u svetištu Jahvinu,
ondje gdje je bio Kovčeg Božji. 4 I Jahve zovnu: “Samuele!
Samuele!” A on odgovori: “Evo me!” 5 I otrča k Eliju i reče:
“Evo me! Ti si me zvao!” A Eli reče: “Ja te nisam zvao. Vrati
se i spavaj!” I on ode i leže. 6 I Jahve opet zovnu: “Samuele!
Samuele!” Samuel usta, ode k Eliju i reče: “Evo me! Ti si me
zvao!” A Eli odgovori: “Ja te nisam zvao, sine! Vrati se i spavaj!”
7 Samuel još nije poznavao Jahve i još mu nikada ne bijaše
objavljena riječ Jahvina. 8 I Jahve zovnu Samuela po treći
put. On usta, ode k Eliju i reče: “Evo me! Ti si me zvao!” Sada
Eli razumje da je Jahve zvao dječaka. 9 Zato reče Samuelu:
“Idi i lezi; a ako te zovne, ti reci: 'Govori, sluga tvoj sluša.'” I
Samuel ode i leže na svoje mjesto. 10 I dođe Jahve i stade
i zovnu kao prije: “Samuele! Samuele!” A Samuel odgovori:
“Govori, sluga tvoj sluša.” 11 Tada Jahve reče Samuelu: “Evo,
učinit ću nešto u Izraelu da će oba uha zujati svakome koji
čuje. 12 U onaj ću dan ispuniti na Eliju sve što sam rekao za
kuću njegovu, od početka do kraja. 13 Ti ćeš mu objaviti da
osuđujem kuću njegovu dovijeka; on je znao da njegovi sinovi
hule na Boga, a nije ih obuzdao. 14 Zato - kunem se domu
Elijevu - neće oprati krivicu Elijeva doma nikakve žrtve ni prinosi
dovijeka.” 15 Samuel je spavao do jutra, a onda otvori vrata
Doma Jahvina. Samuel se bojao kazati viđenje Eliju. 16 Ali Eli
zovnu Samuela govoreći: “Samuele, sine!” A on odgovori: “Evo
me!” 17 I on upita: “Kakva je riječ koju ti reče? Nemoj mi zatajiti
ništa! Tako ti Bog učinio zlo i dodao ti drugo ako mi zatajiš nešto
od onoga što ti je kazao.” 18 Nato mu Samuel pripovjedi sve i
ništa ne zataji od njega. A Eli reče: “On je Jahve, neka čini što
je dobro u očima njegovim!” 19 Samuel je rastao, a Jahve je bio
s njim i nije pustio da ijedna od njegovih riječi padne na zemlju.
20 Sav Izrael, od Dana do Beer Šebe, spozna da je Samuel
postavljen za proroka Jahvina. 21 Jahve se i dalje javljao u Šilu,
jer se objavljivao Samuelu, i riječ se Samuelova obraćala svemu
Izraelu. (Eli je bio vrlo star, a njegovi su sinovi ustrajali u svome
opakom postupku pred Jahvom.)

4 U ono vrijeme skupiše Filistejci vojsku protiv Izraela. Izraelci
iziđoše pred njih da se pobiju i utaboriše se kod Eben
Haezera, dok su Filistejci udarili tabor kod Afeka. 2 Filistejci
se svrstaše u bojni red protiv Izraela i nasta žestoka bitka.
Izrael podleže Filistejcima: oko četiri tisuće ljudi pogibe na
bojištu, na otvorenu polju. 3 Kad se narod vratio u tabor, rekoše
starješine Izraelove: “Zašto je Jahve dopustio da nas Filistejci
danas pobijede? Pođimo u Šilo po Kovčeg saveza Jahvina neka
dođe u našu sredinu i spasi nas iz ruku naših neprijatelja.” 4
Narod posla ljude u Šilo i donesoše odande Kovčeg saveza
Jahve nad vojskama, koji stoluje nad kerubinima; oba sina
Elijeva, Hofni i Pinhas, dođoše kao pratioci Kovčega. 5 Kad je
Kovčeg Jahvin stigao u tabor, sav Izrael podiže gromki poklik,
od kojega odjeknu zemlja. 6 Filistejci čuše taj gromki poklik
i zapitaše: “Što znači taj gromki poklik u taboru Hebreja?” I
shvatiše da je Kovčeg Jahvin stigao u njihov tabor. 7 Tada
Filistejce obuze strah jer su govorili: “Bog je došao u tabor!” I
povikaše: “Jao nama! Tako nije bilo dosad. 8 Jao nama! Tko će
nas izbaviti iz ruke toga silnog Boga? To je onaj koji je udario
Egipat svakojakim nevoljama. 9 Ohrabrite se i budite junaci,
Filistejci, da ne postanete robovi Hebrejima kao što su oni
bili robovi vama; budite junaci i borite se!” 10 Tada Filistejci
zametnuše bitku, Izraelci biše potučeni i pobjegoše svaki u svoj
šator. Poraz je bio silan, jer je trideset tisuća pješaka poginulo
na izraelskoj strani. 11 I Kovčeg Božji bi otet, i oba sina Elijeva
poginuše, Hofni i Pinhas. 12 Jedan Benjaminovac otrča iz bojnih
redova i stiže u Šilo još istoga dana, razderanih haljina i glave
posute prašinom. 13 Kad je stigao, Eli je sjedio na svojoj stolici,
pokraj vrata, pazeći na cestu, jer mu je srce strepilo za Kovčeg
Božji. Taj dakle čovjek dođe da gradu donese glas, i nasta silna
vika po svem gradu. 14 Kad je Eli čuo viku, upita: “Kakva je to
velika vika?” Čovjek se požuri i dođe da obavijesti Elija. - 15 A
Eliju bijaše devedeset i osam godina, oči mu bijahu ukočene te
ništa više nije vidio. - 16 Čovjek reče Eliju: “Dolazim s bojišta,
danas sam utekao iz boja.” Tada starac zapita: “Što se dogodilo,
sine?” 17 Glasnik odgovori: “Izrael je pobjegao pred Filistejcima,
bio je to težak poraz za narod i još su oba tvoja sina poginula i
Kovčeg je Božji otet!” 18 Kad je spomenuo Kovčeg Božji, pade
Eli sa stolice nauznak kraj vrata, slomi vrat i umrije, jer je bio
star čovjek i težak. Bio je sudac u Izraelu četrdeset godina. 19
Njegova snaha, žena Pinhasova, bijaše trudna i pred porodom.
Kad je čula vijest da je otet Kovčeg Božji i da je umro njezin

svekar i poginuo njezin muž, savila se i rodila jer su je najednom
uhvatili trudovi. 20 Kako je bila na samrti, rekoše joj žene koje
stajahu oko nje: “Budi bez brige jer si rodila sina!” Ali ona ne
odgovori niti obrati misli na to. 21 Djetetu nadjenu ime Ikabod
govoreći: “Otišla je slava od Izraela.” Time je mislila na oteti
Kovčeg Božji i na svoga svekra i svoga muža. 22 Zato reče:
“Otišla je slava od Izraela” jer je otet Kovčeg Božji.

5 Kad su Filistejci osvojili Kovčeg Božji, prenesoše ga iz Eben
Haezera u Ašdod. 2 Nato Filistejci uzeše Kovčeg Božji,
unesoše ga u hram Dagonov i smjestiše pokraj Dagona. 3
Sutradan ujutro, kad su žitelji Ašdoda došli u hram Dagonov,
gle, Dagon ležaše ničice na zemlji pred Kovčegom Jahvinim.
Oni digoše Dagona i metnuše ga natrag na njegovo mjesto. 4
Ali kad su ujutro uranili, gle, Dagon opet ležaše ničice na zemlji
pred Kovčegom Jahvinim; glava Dagona i obje njegove ruke
ležahu odsječene na pragu: na mjestu je stajao samo Dagonov
trup. 5 Zato Dagonovi svećenici i svi koji ulaze u Dagonov hram
ne staju nogom na prag Dagonov u Ašdodu sve do današnjeg
dana. 6 Tada ruka Jahvina teško pritisnu žitelje Ašdoda i natjera
ih u silan strah: udari ih čirevima, Ašdod i njegovo područje. 7
Kad su ljudi u Ašdodu vidjeli što se dogodilo, rekoše: “Kovčeg
Boga Izraelova ne smije ostati kod nas jer se ruka njegova
ispriječila protiv nas i protiv našega boga Dagona.” 8 Oni
sazvaše i okupiše sve knezove filistejske k sebi i rekoše: “Što
da radimo s Kovčegom Boga Izraelova?” A oni odgovoriše: “U
Gat neka se prenese Kovčeg Boga Izraelova.” I prenesoše
Kovčeg Boga Izraelova onamo. 9 Ali kad su ga prenijeli, ruka se
Jahvina spusti na grad i nasta silna strava: udari građane, od
najmanjega do najvećega, tako da im se pojaviše čirevi. 10 Oni
tada poslaše Kovčeg Božji u Ekron. Ali kad je Kovčeg Božji
stigao u Ekron, povikaše Ekronjani: “Donesoše Kovčeg Boga
Izraelova k meni da pomori mene i sav moj narod!” 11 Zato
sazvaše i okupiše sve knezove filistejske i rekoše: “Pošaljite
natrag Kovčeg Boga Izraelova, neka se vrati na svoje mjesto
da ne pomori mene i moj narod!” Jer vladaše smrtna strava u
svemu gradu, toliko ondje bijaše pritisnula ruka Božja. 12 Ljudi
koji nisu pomrli bili su udareni čirevima i bolni se vapaj grada
dizao do neba.

6 Kovčeg Jahvin bijaše sedam mjeseci u zemlji Filistejaca.
2 Tada Filistejci sazvaše svećenike i vrače i zapitaše ih:
“Što da radimo s Kovčegom Jahvinim? Poučite nas kako da
ga pošaljemo natrag na njegovo mjesto.” 3 Oni odgovoriše:
“Ako hoćete vratiti Kovčeg Boga Izraelova, ne šaljite ga natrag
prazna nego uza nj pošaljite i naknadnicu. Tada ćete se izliječiti
i znat ćete zašto se njegova ruka nije okrenula od vas.” 4 Oni
zapitaše: “Kakvu naknadnicu treba da mu pošaljemo?” Oni
odgovoriše: “Prema broju filistejskih knezova, pet zlatnih čireva
i pet zlatnih štakora, jer je ista nevolja na vama i na vašim
knezovima. 5 Načinite, dakle, likove svojih čireva i likove svojh
štakora, koji vam zatiru zemlju, i dajte slavu Bogu Izraelovu.
Možda će dignuti ruku svoju od vas, od vaših bogova i od vaše
zemlje. 6 Zašto hoćete da vam srce otvrdne kao što je bilo
otvrdnulo Egipćanima i faraonu? Kad ih je Bog pritisnuo, nisu li
ih onda pustili da odu? 7 Pripremite sada jedna nova kola i
uzmite dvije krave dojilice koje još nisu nosile jarma: upregnite
krave u kola, a njihovu telad odvedite natrag u staju. 8 Tada
ćete uzeti Kovčeg Jahvin i staviti ga na kola. Zlatne predmete
koje mu prinosite kao žrtvu naknadnicu stavit ćete u kovčežić
kraj njega i tako neka pođe. 9 Zatim gledajte: ako krene prema
svome kraju, put Bet Šemeša, onda je sigurno da nam je on
zadao ovo veliko zlo; ako li ne krene tako, znat ćemo da nas
nije udarila njegova ruka, nego da nam se to dogodilo slučajno.”
10 Ljudi učiniše tako: uzeše dvije krave dojilice i upregoše ih u
kola, a njihovu telad zadržaše u staji. 11 Kovčeg Jahvin staviše
na kola i kovčežić sa zlatnim štakorima i s likovima svojih čireva.
12 Krave udariše ravno cestom prema Bet Šemešu i jednako su
išle istim putem, mukale su idući, a nisu skretale ni desno ni
lijevo. Filistejski knezovi pratili su ih do granice Bet Šemeša.
13 Stanovnici Bet Šemeša upravo su bili zabavljeni žetvom
pšenice u dolini. Digavši oči, ugledaše Kovčeg i potrčaše mu
s veseljem u susret. 14 Kad su kola stigla na polje Jošue iz
Bet Šemeša, zaustaviše se. Ondje bijaše velik kamen. Tada
iscijepaše drvo od kola i prinesoše krave kao žrtvu paljenicu
Jahvi. 15 Leviti bijahu skinuli Kovčeg Jahvin i kovčežić što je bio
kraj njega i u kojem su bili zlatni predmeti i sve bijahu stavili
na onaj veliki kamen. Stanovnici Bet Šemeša prinosili su toga
dana žrtve paljenice i klali žrtve klanice Jahvi. 16 Kad je to
vidjelo pet filistejskih knezova, vratiše se u Ekron isti dan. 17
A ovo je pet zlatnih čireva što su ih Filistejci poslali kao žrtvu
naknadnicu Jahvi: za Ašdod jedan, za Gazu jedan, za Aškelon
jedan, za Gat jedan, za Ekron jedan. 18 A zlatnih je štakora bilo
toliko koliko svih gradova filistejskih, u svih pet kneževina, od
utvrđenih gradova do otvorenih sela. Svjedok je veliki kamen na
koji su položili Kovčeg Jahvin i koji još i danas stoji na polju
Jošue iz Bet Šemeša. 19 Sinovi Jekonijini nisu se radovali sa
stanovnicima Bet Šemeša kad su vidjeli Kovčeg Jahvin. Zato je
Jahve pobio sedamdeset ljudi među njima. Narod je tugovao
zbog toga što ga je Jahve tako teško iskušao. 20 Tada ljudi
u Bet Šemešu rekoše: “Tko bi mogao opstati pred Jahvom,
ovim Svetim Bogom? Kome će otići sada od nas?” 21 I poslaše
poslanike stanovnicima Kirjat Jearima i poručiše im: “Filistejci su
vratili Kovčeg Jahvin. Dođite i odnesite ga sebi.”

7 Tada dođoše ljudi iz Kirjat Jearima i odnesoše Kovčeg
Jahvin sebi. Unesoše ga u kuću Abinadabovu, na uzvišici, i
posvetiše njegova sina Eleazara da čuva Kovčeg Jahvin. 2
Od dana kad je Kovčeg bio postavljen u Kirjat Jearimu, prođe
mnogo vremena - dvadeset godina - i sav je dom Izraelov
uzdisao za Jahvom. 3 Tada Samuel progovori svemu domu
Izraelovu ovako: “Ako se od svega srca svoga vraćate Jahvi,
uklonite iz svoje sredine tuđe bogove, baale i aštarte, i upravite
srce svoje Jahvi i njemu jedinome služite. Tada će vas on
izbaviti iz ruke Filistejaca.” 4 Sinovi Izraelovi ukloniše nato baale
i aštarte i služahu jedinome Jahvi. 5 Samuel tada zapovjedi:
“Skupite sve sinove Izraelove u Mispu da se pomolim Jahvi
za vas.” 6 Oni se dakle skupiše u Mispi; ondje su grabili vodu
i izlijevali je pred Jahvom. I postili su onaj dan i priznavali:
“Sagriješili smo Jahvi!” I Samuel je sudio sinovima Izraelovim u
Mispi. 7 Kad su Filistejci čuli da su se sinovi Izraelovi skupili u

Mispi, krenu filistejski knezovi da napadnu na Izraela. Kad to
vidješe sinovi Izraelovi, uplašiše se Filistejaca. 8 I zamoliše
sinovi Izraelovi Samuela: “Ne prestaj vapiti za nas Jahvi, Bogu
našemu, da nas izbavi iz ruke Filistejaca.” 9 Samuel uze jedno
janje sisanče i prinese ga Jahvi kao žrtvu paljenicu i glasno se
pomoli Jahvi za Izraela, i Jahve ga usliša. 10 Dok je Samuel
prinosio žrtvu paljenicu, Filistejci su došli da udare na Izraela, ali
Jahve toga dana zagrmi silnom grmljavinom na Filistejce i tako
ih prestraši i smete da su podlegli Izraelu. 11 Ratnici izraelski
iziđoše iz Mispe i potjeraše Filistejce, tukući ih sve do ispod Bet
Kara. 12 A Samuel uze jedan kamen i postavi ga između Mispe
i Ješane i nazva ga imenom Eben Haezer govoreći: “Dovde
nam je Jahve pomogao.” 13 Tako su Filistejci bili poniženi i
nikada više ne navališe na zemlju Izraelovu, a ruka je Jahvina
pritiskivala Filistejce svega vijeka Samuelova. 14 I gradove koje
Filistejci bijahu zauzeli od Izraela vratiše se njemu, od Ekrona
do Gata, i Izrael oslobodi njihovo područje iz ruke filistejske. I
bio je mir između Izraela i Amorejaca. 15 Samuel je bio sudac u
Izraelu svega svoga vijeka. 16 Svake je godine obilazio Betel,
Gilgal i Mispu i u svim je tim mjestima sudio Izraelu. 17 Zatim se
vraćao u Ramu, jer je ondje imao svoju kuću i ondje je sudio
Izraelu. Ondje je podigao i žrtvenik Jahvi.

8 Kad je Samuel ostario, postavio je svoje sinove za suce
u Izraelu. 2 Njegov prvorođenac zvao se Joel, a drugi sin
Abija; oni su bili suci u Beer Šebi. 3 Ali sinovi nisu išli stopama
očevim: gledali su na svoj dobitak, primali mito i izvrtali pravicu.
4 Tada se skupiše sve starješine izraelske i dođoše k Samuelu u
Ramu. 5 I rekoše mu: “Eto, ti si ostario, a tvoji sinovi ne idu
tvojim stopama. Postavi nam, dakle, kralja da nam vlada, kao
što je to kod svih naroda.” 6 Ali Samuelu nije bilo drago što su
rekli: “Daj nam kralja da nam vlada!” Zato se Samuel pomoli
Jahvi. 7 A Jahve reče Samuelu: “Poslušaj glas naroda u svemu
što od tebe traži, jer nisu odbacili tebe, nego su odbacili mene,
ne želeći da ja kraljujem nad njima. 8 Sve što su činili meni od
onoga dana kad sam ih izveo iz Egipta pa do današnjega dana
- ostavili su mene i služili tuđim bogovima - tako oni čine i tebi.
9 Sada, dakle, poslušaj njihov zahtjev, ali ih svečano opomeni i
pouči o pravima kralja koji će vladati nad njima.” 10 Samuel
ponovi sve Jahvine riječi narodu koji je od njega tražio kralja.
11 I reče: “Ovo će biti pravo kralja koji će kraljevati nad vama:
uzimat će vaše sinove da mu služe kod bojnih kola i kod konja i
oni će trčati pred njegovim bojnim kolima. 12 Postavljat će ih za
tisućnike i pedesetnike; orat će oni njegovu zemlju, žeti njegovu
žetvu, izrađivati mu bojno oružje i opremu za njegova bojna kola.
13 Uzimat će kralj vaše kćeri da mu priređuju mirisne pomasti,
da mu kuhaju i peku. 14 Uzimat će najbolja vaša polja, vaše
vinograde i vaše maslinike i poklanjat će ih svojim dvoranima.
15 Uzimat će desetinu od vaših usjeva i vaših vinograda i davat
će je svojim dvoranima i svojim službenicima. 16 Uzimat će
vaše sluge i vaše sluškinje, vaše najljepše volove i magarce i
upotrebljavat će ih za svoj posao. 17 Uzimat će desetinu od
vaše sitne stoke, a vi sami postat ćete mu robovi. 18 I kad
jednoga dana budete vapili za pomoć zbog kralja koga ste sami
izabrali, Jahve vas neće uslišati u onaj dan!” 19 Narod nije htio
poslušati Samuelova glasa nego reče: “Ne! Hoćemo da kralj
vlada nad nama! 20 Tako ćemo i mi biti kao svi narodi: sudit će
nam naš kralj, bit će nam vođa i vodit će naše ratove.” 21 Kad
je Samuel čuo što narod govori, kaza sve Jahvi. 22 A Jahve
reče Samuelu: “Poslušaj njihovu želju i postavi im kralja!” Tada
Samuel reče Izraelcima: “Vratite se svaki u svoj grad!”

9 Živio u ono vrijeme jedan čovjek u Benjaminovu plemenu
po imenu Kiš, sin Abiela, sina Serora, sina Bekorata, sina
Afijahova; bio je iz plemena Benjaminova, čovjek imućan. 2
Imao je sina po imenu Šaula, koji je bio mlad i lijep. Među
sinovima Izraelovim nije bilo ljepšega čovjeka od njega: za
glavu bijaše viši od svega naroda. 3 Uto se Kišu, Šaulovu
ocu, izgubilo nekoliko magarica, pa Kiš reče svome sinu Šaulu:
“Uzmi sa sobom jednoga momka pa ustani i idi tražiti magarice!”
4 I prođoše oni Efrajimovu goru i prođoše zemlju Šališu, ali ne
nađoše ništa; prođoše zemlju Šaalim, ali magarica ne bijaše
ondje; prođoše i zemlju Benjaminovu, ali ne nađoše ništa. 5
Kad su došli u zemlju Suf, reče Šaul momku koji ga je pratio:
“Hajde, vratimo se da se ne bi otac okanio magarica i zabrinuo
se za nas!” 6 A on mu odgovori: “Eno, u onom ondje gradu živi
čovjek Božji; to je vrlo ugledan čovjek: što god rekne, sve se
zacijelo ispunja. Pođimo, dakle, k njemu, možda će nas uputiti u
ono zbog čega smo pošli na put.” 7 A Šaul reče svome momku:
“Ako zaista pođemo onamo, što ćemo ponijeti čovjeku? Kruha je
nestalo u našim torbama, nemamo dara da ponesemo čovjeku
Božjem. Što mu možemo dati?” 8 A momak opet progovori
i reče Šaulu: “Gle, imam u ruci četvrt šekela srebra: dat ću
ga Božjem čovjeku da nas uputi kamo bismo išli.” 9 Nekoć
se u Izraelu, kad bi išli pitati Boga za savjet, govorilo: “Hajde,
pođimo k vidiocu!” Jer koga danas zovu prorokom nekoć se
zvao vidjelac. - 10 Šaul odvrati svome momku: “Dobro veliš.
Hajdemo!” I krenuše u grad gdje je živio čovjek Božji. 11 Kad
su se penjali usponom prema gradu, sretoše djevojke koje su
izašle da zahvate vode. I zapitaše ih: “Je li gore vidjelac?” - 12
One im odgovore ovako: “Jest, vidjelac je pred vama. Upravo
je stigao u grad, jer danas narod ima žrtvu na uzvišici. 13
Čim uđete u grad, naći ćete ga još prije nego što se popne
na uzvišicu da sudjeluje na žrtvenoj gozbi. Narod neće jesti
dok on ne dođe, jer on mora blagosloviti žrtvu, a onda će tek
uzvanici jesti. Zato idite odmah gore, jer ćete ga sada još naći.”
14 Oni otiđoše gore u grad. Kad su ulazili na vrata, Samuel
ih susrete polazeći na uzvišicu. 15 A dan prije nego što je
Šaul došao bijaše Jahve objavio Samuelu: 16 “Sutra u ovo
doba poslat ću k tebi čovjeka iz Benjaminove zemlje. Ti ćeš ga
pomazati za kneza nad mojim narodom Izraelom. On će izbaviti
moj narod iz ruke filistejske. Vidio sam nevolju svoga naroda i
njegov je vapaj dopro do mene.” 17 A kad je Samuel ugledao
Šaula, Jahve mu progovori: “Evo ti čovjeka za koga ti rekoh:
'Taj će vladati nad mojim narodom.'” 18 Šaul pristupi Samuelu
na vratima i reče: “Daj mi kaži gdje je vidiočeva kuća.” 19 A
Samuel odgovori Šaulu: “Ja sam vidjelac. Pođi preda mnom na
uzvišicu, danas ćete sa mnom jesti. Sutra ću te ujutro otpustiti i
sve ću ti kazati što ti je na srcu. 20 A za magarice koje su ti se
izgubile prije tri dana ne uznemiruj se jer su se našle. Uostalom,

kome pripada sve što je najdragocjenije u Izraelu? Zar ne tebi i
svemu domu tvoga oca?" 21 A Šaul odgovori ovako: "Nisam li ja
od Benjaminova plemena, najmanjega plemena Izraelova? A
moj rod nije li najneznatniji između svih rodova Benjaminova
plemena? Zašto mi, dakle, govoriš takve riječi?" 22 Samuel uze
Šaula i njegova momka, odvede ih u sobu i dade im mjesto u
pročelju među uzvanicima, kojih je bilo tridesetak. 23 Zatim
Samuel reče kuharu: "Donesi dio koji ti dadoh i za koji ti rekoh
da ga staviš na stranu." 24 Kuhar uze but, donese ga i stavi
pred Šaula, a Samuel mu reče: "Evo, pred tobom je ono što
je sačuvano za tebe. Jedi, jer to ti je sačuvano baš za ovu
zgodu." Tako je u onaj dan Šaul jeo sa Samuelom. 25 Potom
odande siđoše u grad. Ondje prostriješe Šaulu na krovu. 26 I on
leže na počinak. Čim je svanula zora, Samuel zovnu Šaula (na
krovu) govoreći: "Ustani da te otpustim!" Kad je Šaul ustao,
izađoše obojica, on i Samuel. 27 Kad su došli na kraj grada,
reče Samuel Šaulu: "Kaži momku neka pođe naprijed pred
nama! A ti stani sada da ti objavim riječ Božju."

10 Tada Samuel uze uljanicu s uljem te je izli na glavu Šaulu;
zatim ga poljubi i reče: "Ovim te Jahve pomazao za kneza
nad svojim narodom Izraelom. Ti ćeš vladati nad narodom
Jahvinim i izbavit ćeš ga iz ruke njegovih neprijatelja unaokolo.
I evo ti znaka da te Jahve pomazao za kneza nad svojom
baštinom. 2 Kad odeš sada od mene, naći ćeš dva čovjeka kod
Rahelina groba, na granici zemlje Benjaminove, u Selsahu. Oni
će ti reći: 'Našle su se magarice koje si pošao tražiti; i gle, tvoj
je otac zaboravio na magarice, a zabrinut je za vas i govori: Što
da učinim za svoga sina?' 3 A kad odeš odande dalje i dođeš
do Taborskog Hrasta, srest ćeš ondje tri čovjeka koja će ići gore
k Bogu u Betel. Jedan će nositi tri jareta, drugi tri okrugla kruha,
a treći mijeh vina. 4 Oni će te pozdraviti i dat će ti dva kruha, a
ti ih primi iz njihove ruke. 5 Poslije toga doći ćeš u Gibeu Božju
(gdje se nalazi filistejski stup). Kad uđeš u grad, namjerit ćeš se
na povorku proroka koji će silaziti s uzvišice, a pred njima harfe,
bubnjevi, frule i citre; oni će biti u proročkom zanosu. 6 Tada
će na te sići duh Jahvin te ćeš pasti u proročki zanos s njima
i promijenit ćeš se u drugog čovjeka. 7 A kad ti se ispune ti
znakovi, onda čini kako ti se prilika pruži jer je Bog s tobom. 8
Zatim ćeš sići preda mnom u Gilgal i ja ću sići k tebi da prinesem
žrtve paljenice i žrtve pričesnice. Sedam dana čekaj dok ne
dođem k tebi i ne poučim te što ćeš činiti." 9 Čim je Šaul okrenuo
leđa da ode od Samuela, Bog mu promijeni srce i svi se oni
znakovi ispuniše u onaj dan. 10 Kad su, naime, došli u Gibeu,
gle, dođe mu u susret povorka proroka i duh Božji siđe na njega
te on pade u proročki zanos usred njih. 11 I kad su ga svi koji
ga poznavahu otprije vidjeli gdje prorokuje s prorocima, počeše
govoriti jedan drugome: "Što se to dogodilo sa sinom Kiševim?
Zar je Šaul među prorocima?" 12 A jedan od njih odvrati i reče:
"A tko je njihov otac?" Otuda je nastala poslovica: "Zar je i Šaul
među prorocima?" 13 Kad je prošao njegov zanos, Šaul se vrati
kući. 14 A Šaulov stric upita njega i njegova momka: "Kamo ste
išli?" A Šaul odgovori: "Da tražimo magarice; a kad smo vidjeli
da ih nema, otišli smo k Samuelu." 15 A njegov ga stric zamoli:
"Pripovijedaj mi što vam je rekao Samuel." 16 A Šaul odgovori
svome stricu: "Rekao nam je da su se našle magarice." Ali mu
ništa ne reče o kraljevskoj časti koju mu je prorekao Samuel. 17
Poslije toga Samuel sazva narod pred Jahvu u Mispu 18 i reče
sinovima Izraelovim: "Ovako govori Jahve: 'Ja sam izveo Izraela
iz Egipta i izbavio sam vas iz egipatske ruke i iz ruke svih
kraljevstava koja su vas tlačila. 19 A vi ste danas odbacili svoga
Boga, onoga koji vas je izbavljao od svih vaših zala i svih vaših
nevolja i rekli ste mu: 'Ne, nego postavi kralja nad nama!' Zato
sada stanite pred Jahvom po svojim plemenima i rodovima.'" 20
Potom Samuel privede sva plemena Izraelova i ždrijeb pade na
pleme Benjaminovo. 21 Zatim privede pleme Benjaminovo po
rodovima i ždrijeb pade na Matrijev rod; a kad privede Matrijev
rod, čovjeka po čovjeka, ždrijeb pade na Šaula, sina Kiševa; ali
kad ga potražiše, na nađoše ga. 22 Tada još jednom upitaše
Jahvu: "Je li taj čovjek došao ovamo?" A Jahve odgovori: "Eno
ga, sakrio se za tovarom." 23 Otrčaše i dovedoše ga odande; a
kad je stao usred naroda, bijaše glavom i ramenima viši od
sviju. 24 Tada Samuel reče svemu narodu: "Vidite li koga je
izabrao Jahve? Nema mu ravna u svemu narodu." I sav narod
uze klicati i vikati: "Živio kralj!" 25 Nato Samuel objavi narodu
kraljevsko pravo i zapisa ga u knjigu koju položi pred Jahvu.
Najposlije Samuel otpusti sav narod da ide svaki svojoj kući.
26 Šaul se također vrati kući u Gibeu, a s njim pođoše junaci
kojima je Bog taknuo srce. 27 Ali neke ništarije rekoše: "Kako će
nas taj spasiti?" I prezreše ga i ne donesoše mu nikakva dara.

11 Otprilike poslije mjesec dana dođe Amonac Nahaš i
utabori se kod Jabeša Gileadskog. Svi Jabešani poručiše
Nahašu: "Sklopi savez s nama pa ćemo ti se pokoriti." 2 Ali
im Amonac Nahaš odgovori: "Ovako ću sklopiti savez s vama:
svakome ću od vas iskopati desno oko, i tako ću učiniti sramotu
svemu Izraelu." 3 A jabeške mu starješine rekoše: "Ostavi nam
sedam dana da pošaljemo glasnike u sve krajeve Izraelove,
pa ako se ne nađe nitko da nas izbavi, predat ćemo se tebi."
4 I dođoše poslanici u Šaulovu Gibeu te izložiše sve narodu
da čuje. Tada sav narod zaplaka iza glasa. 5 A gle, Šaul je
upravo išao za govedima iz polja pa upita: "Što je ljudima te
plaču?" I pripovjediše mu što su rekli Jabešani. 6 Kad je Šaul
čuo te riječi, duh Jahvin siđe na njega i silan gnjev uskipje
u njemu. 7 I uze on dva vola, isiječe ih i komade razasla po
poslanicima u sve krajeve Izraelove i poruči: "Tko ne pođe
za Šaulom, ovako će biti s njegovim govedima." I strah Božji
obuze ljude te pođoše kao jedan čovjek. 8 Šaul ih izbroji u
Bezeku: i bijaše sinova Izraelovih tri stotine tisuća, a Judinih
ljudi trideset tisuća. 9 Zatim reče poslanicima koji bijahu došli:
"Ovako recite Jabešanima u Gileadu: sutra, kad sunce pripeče,
stići će vam pomoć." Kad su se poslanici vratili, javiše sve to
Jabešanima i oni se obradovaše. 10 I poručiše Nahašu: "Sutra
ćemo izaći k vama, pa učinite s nama što vam bude drago." 11
Sutradan Šaul razdijeli narod u tri čete, koje provališe u tabor o
jutarnjoj straži i tukoše Amonce do najveće dnevne žege; a
što preživje, rasprša se da ni dvojica ne ostaše zajedno. 12
Tada narod reče Samuelu: "Tko je onaj što je govorio: 'Zar će
Šaul kraljevati nad nama?' Dajte te ljude da ih pogubimo!" 13
Ali Šaul odgovori: "Neka se ne pogubi u ovaj dan nitko, jer je
danas Jahve izvojevao pobjedu u Izraelu." 14 Tada Samuel reče
narodu: "Hajdemo u Gilgal da ondje potvrdimo kraljevstvo." 15

I sav narod krenu u Gilgal i ondje postaviše Šaula za kralja
pred Jahvom, u Gilgalu. Ondje žrtvovaše pred Jahvom žrtve
pričesnice i ondje je Šaul sa svim Izraelcima slavio slavlje.

12 Tada Samuel reče svemu Izraelu: "Evo, ispunio sam
vašu želju u svemu što ste od mene tražili i postavih
kralja nad vama. **2** I od sada će kralj ići pred vama. A ja sam
ostario i osijedio i moji sinovi eto su među vama. Ja sam išao
pred vama od svoje mladosti pa do današnjega dana. **3** Evo
me! Posvjedočite protiv mene pred Jahvom i pred njegovim
pomazanikom: kome sam oteo vola i kome sam oteo magarca?
Koga sam prevario? Koga sam tlačio? Od koga sam primio mito
da bih zažmirio na jedno oko? Ja ću vam sve natrag vratiti."
4 A oni odgovoriše: "Nisi nas prevario, nisi nas tlačio, nisi ni
od koga primio ništa." **5** Još im reče: "Svjedok je Jahve protiv
vas i svjedok je njegov pomazanik u ovaj dan da niste našli
ništa u mojoj ruci." A oni odgovoriše: "Tako je!" **6** Tada Samuel
reče narodu: "Jest, svjedok je Jahve koji je postavio Mojsija i
Arona i koji je izveo vaše oce iz Egipta. **7** Stanite sada ovamo
da probesjedim s vama pred Jahvom i da vas podsjetim na
sva velika djela koja je učinio Jahve vama i vašim ocima. **8**
Kad je Jakov došao u Egipat, Egipćani su ih pritisnuli, a vaši su
oci vapili Jahvi za pomoć. I Jahve posla Mojsija i Arona, koji
izvedoše oce vaše iz Egipta i naseliše ih na ovome mjestu. **9** Ali
oni zaboraviše Jahvu, Boga svoga, i on ih predade u ruke Siseri,
vojvodi hasorske vojske, i u ruke Filistejaca, i u ruke moapskome
kralju, koji su vojevali na njih. **10** I opet su vapili Jahvi za pomoć
govoreći: 'Zgriješili smo jer smo ostavili Jahvu i uzeli služiti
baalima i aštartama; izbavi nas sada iz ruku naših neprijatelja
pa ćemo ti služiti!' **11** I Jahve posla Jerubaala i Baraka, Jiftaha i
Samuela te vas izbavi iz ruku vaših neprijatelja unaokolo, tako
da ste mogli živjeti bez straha. **12** Ali kad vidjeste Nahaša, kralja
amonskoga, kako ide na vas, rekoste mi: 'Ne, nego kralj neka
vlada nad nama!' Pa ipak je vaš kralj Jahve, vaš Bog! **13** I eto
vam sada kralja koga ste izabrali! Eto, Jahve je postavio kralja
nad vama. **14** Ako se budete bojali Jahve i njemu budete služili,
ako budete slušali njegov glas i ne budete se protivili njegovim
zapovijedima, slijedit ćete Jahvu, Boga svoga, vi i kralj koji
kraljuje nad vama. **15** Ako li ne budete slušali Jahvina glasa,
ako se budete protivili njegovim zapovijedima, tada će se ruka
Jahvina spustiti na vas i na vašega kralja da vas uništi. **16** Sada
još jednom pristupite i vidite veliki znak koji će Jahve učiniti pred
vašim očima. **17** Nije li sada pšenična žetva? Ali ja ću zazvati
Jahvu i on će poslati gromove i kišu. I jasno ćete razabrati kako
je veliko zlo koje ste učinili pred Jahvom tražeći sebi kralja." **18**
Tada Samuel zazva Jahvu i Jahve posla gromove i kišu u onaj
dan i sav se narod vrlo poboja Jahve i Samuela. **19** I sav narod
reče Samuelu: "Moli se Jahvi, svome Bogu, za svoje sluge da
ne pomremo, jer smo svim svojim grijesima dodali zlo tražeći
sebi kralja." **20** Ali Samuel reče narodu: "Ne bojte se! Vi ste,
doduše, učinili sve ovo zlo, ali sada ne ostavljajte više Jahvu,
nego služite Jahvi svim svojim srcem. **21** Ne priklanjajte se više
ništavim idolima koji vam ništa ne koriste, ništa vam ne pomažu
jer su samo ništavila. **22** A Jahve neće odbaciti svoga naroda,
radi velikog imena svoga, jer se Jahve udostojao da vas učini
svojim narodom. **23** A od mene neka je daleko da zgriješim
Jahvi prestajući moliti za vas i upućivati vas na dobar i pošten
put. **24** Samo se bojte Jahve i njemu iskreno služite svim svojim
srcem; jer, pogledajte kako se velikim očitovao među vama. **25**
Ako li budete činili zlo, propast ćete vi i vaš kralj."

13 Šaulu je bilo ... godina kad je postao kralj, a kraljevao je
... i dvije godine nad Izraelom. **2** Šaul izabra sebi tri tisuće
Izraelaca: dvije tisuće od njih bijahu sa Šaulom u Mikmasu i u
Betelskoj gori, a jedna tisuća bijaše s Jonatanom u Benjaminovoj
Gebi. Ostali je narod Šaul otpustio svakoga u njegov šator. **3**
Jonatan sruši filistejski stup koji je stajao u Gibei i Filistejci
saznaše da su se Hebreji pobunili. Šaul zapovjedi te zatrubiše
u rog po svoj zemlji **4** i sav Izrael doznade novost: "Šaul je
srušio filistejski stup, Izrael se omrazio Filistejcima!" I narod se
poče skupljati oko Šaula u Gilgalu. **5** A Filistejci se skupiše
da vojuju na Izraela: tri tisuće bojnih kola, šest tisuća konja, a
mnoštvo naroda kao pijeska na morskoj obali. I utaboriše se kod
Mikmasa, istočno od Bet Avena. **6** Kad su Izraelci vidjeli da su u
nevolji i da je narod pritisnut od neprijatelja, posakrivaše se u
pećine, jame, kamenjake, jarke i čatrnje. **7** Neki su prešli i preko
gazova Jordana u zemlju Gadovu i Gileadovu. Šaul je još bio u
Gilgalu, a sav je narod oko njega drhtao od straha. **8** On pričeka
sedam dana kako mu je odredio Samuel; ali kad Samuel nije
došao u Gilgal, narod se stade razilaziti od Šaula. **9** Tada reče
Šaul: "Donesite mi žrtvu paljenicu i žrtve pričesnice!" I prinese
žrtvu paljenicu. **10** I upravo je završavao žrtvu paljenicu, kad eto
Samuela; Šaul mu iziđe u susret da ga pozdravi. **11** Samuel
ga upita: "Što si učinio?" A Šaul odgovori: "Kad sam vidio da
se narod razilazi od mene, a ti da ne dolaziš do određenoga
dana, a Filistejci se skupili u Mikmasu, **12** pomislio sam: sad će
udariti Filistejci na me u Gilgalu, a ja neću stići molitvom ublažiti
Jahvu! Zato se odvažih i prinesoh žrtvu paljenicu." **13** Samuel
tada reče Šaulu: "Ludo si radio! Da si održao zapovijed koju
ti je dao Jahve, tvoj Bog, Jahve bi učvrstio tvoje kraljevstvo
nad Izraelom dovijeka. **14** A sada se tvoje kraljevstvo neće
trajno održati: Jahve je potražio sebi čovjeka po svom srcu i
odredio ga za kneza nad svojim narodom, jer ti nisi održao
što ti je Jahve zapovjedio." **15** Nato Samuel ustade i ode iz
Gilgala svojim putem. Što je naroda ostalo, pođe za Šaulom u
susret ratnicima. Kad su došli iz Gilgala u Gebu Benjaminovu,
Šaul pobroji narod koji je ostao uza nj i bijaše ga oko šest
stotina ljudi. **16** Šaul i sin mu Jonatan s ljudima što bijahu s
njima zaposjeli su Benjaminovu Gebu, a Filistejci se utaborili u
Mikmasu. **17** Tada iz filistejskog tabora izađe četa pljačkaša u tri
odjela: jedan odio udari prema Ofri u zemlju šualsku; **18** drugi
odio krenu prema Bet Horonu, a treći odio udari prema Gebi
koja se uz Dolinu hijena diže nad pustinjom. **19** A po svoj zemlji
Izraelovoj nije bilo kovača, jer su Filistejci rekli: "Treba sve učiniti
da Hebreji ne bi pravili sebi mačeva i kopalja." **20** Zato su svi
Izraelci išli k Filistejcima ako je tko htio da prekuje svoj raonik ili
motiku, svoju sjekiru ili ostan za volove. **21** A cijena je bila dvije
trećine šekela za raonike i motike, jedna trećina za oštrenje
sjekire i za nasađivanje ostana. **22** Tako se dogodilo da na dan
bitke kod Mikmasa nitko od svega naroda koji bijaše sa Šaulom
i Jonatanom nije imao ni mača ni koplja u ruci; samo ih imahu

Šaul i njegov sin Jonatan. 23 A dotle jedna straža filistejska
bijaše izišla prema klancu kod Mikmasa.

14 Jednoga dana Šaulov sin Jonatan reče svome momku
štitonoši: “Hajde da prijeđemo do filistejske straže koja je
ondje prijeko.” Svome ocu nije ništa o tom javio. 2 Šaul je sjedio
na međi Gebe, pod šipkom koji je stajao kraj gumna; a bilo
je s njim oko šest stotina ljudi. 3 A Ahija, sin Ahituba, brata
Ikaboda, sina Pinhasa, sina Elija, svećenika Jahvina u Šilu,
nosio je u to vrijeme oplećak. Narod nije primijetio da je Jonatan
otišao. 4 U sredini klanca kuda je Jonatan htio prijeći da dođe
do filistejske straže bila je litica s jedne strane i litica s druge
strane. Jedna se zvala Boses, a druga Sene. 5 Prva je litica
stajala na sjeveru nasuprot Mikmasu, a druga na jugu nasuprot
Gebi. 6 Jonatan reče svome štitonoši: “Hajde da prijeđemo do
straže onih neobrezanika. Možda će Jahve učiniti nešto za nas,
jer ništa ne priječi Jahvu da udijeli pobjedu - bilo mnogo ljudi
ili malo.” 7 A štitonoša mu odgovori: “Čini sve na što te srce
tvoje potiče. Ja ću s tobom, moje je srce kao tvoje srce.” 8
Jonatan mu reče: “Evo, prijeći ćemo k tim ljudima i pokazat
ćemo im se. 9 Ako nam reknu ovako: 'Ne mičite se dok ne
dođemo do vas', tada ćemo se ustaviti na mjestu i nećemo
se uspinjati k njima. 10 Ako li nam reknu ovako: 'Uspnite se
k nama', tada ćemo se uspeti, jer ih je Jahve predao nama
u ruke. To će nam biti znak.” 11 Kad su se obojica pokazala
filistejskoj straži, rekoše Filistejci: “Gle, Hebreji su počeli izlaziti
iz rupa u koje su se skrili.” 12 I stražari doviknuše Jonatanu i
njegovu štitonoši: “Uspnite se k nama da vas nešto naučimo!”
A Jonatan reče svome štitonoši: “Penji se za mnom, jer ih je
Jahve predao u ruke Izraelove.” 13 Jonatan se poče penjati
pomažući se rukama i nogama, a za njim njegov štitonoša.
Filistejci su padali pred Jonatanom, a njegov ih je štitonoša
ubijao za njim. 14 U tome prvom pokolju što ga učiniše Jonatan
i njegov štitonoša pade dvadesetak ljudi na otprilike pola jutra
izoranog polja. 15 Tada se proširi strah po taboru i po polju, a i
stražare i četu pljačkaša obuze strava; i zemlja zadrhta i bijaše
to silan strah Božji. 16 A Šaulovi stražari u Benjaminovoj Gebi
opaziše da se mnoštvo u taboru uskomešalo na sve strane. 17 I
Šaul reče ljudima koji su bili s njim: “Prozovite ljude i vidite tko
je otišao od nas.” A kad prozvaše, gle, ne bijaše Jonatana i
njegova štitonoše! 18 Tada Šaul reče Ahiji: “Primakni oplećak!
Posavjetuj se s Jahvom!” On je, naime, tada nosio oplećak pred
sinovima Izraelovim. 19 Ali dok je Šaul govorio sa svećenikom,
bivala je buka u filistejskom taboru sve veća, pa Šaul reče
svećeniku: “Povuci ruku!” 20 Nato Šaul i sav narod što je bio s
njim krenuše zajedno na mjesto boja, i gle, ondje bijahu isukali
mačeve jedni na druge i velika pomutnja vladaše među njima.
21 A oni Hebreji koji su već poodavno bili u službi Filistejaca i
sada pošli s njima na vojsku, odmetnuše se od njih i pristadoše
uz Izraelce koji bijahu sa Šaulom i Jonatanom. 22 I svi Izraelci
koji se bijahu sakrili u Efrajimovoj gori, čuvši da Filistejci bježe,
nagrnuše za njima u boj. 23 Tako je Jahve udijelio pobjedu
Izraelu u onaj dan, a boj se raširio sve do preko Bet Horona.
24 Izraelci su onog dana bili vrlo izmoreni, jer je Šaul izrekao
nad narodom ovu zakletvu: “Proklet bio čovjek koji okusi hrane
prije večeri, prije nego što se osvetim svojim neprijateljima!”
Tako sav narod ne okusi hrane toga dana. 25 Ali je ondje bilo
medenoga saća na površini zemlje. 26 Kad je narod došao
onamo, vidje gdje teče med, ali nitko ne prinese ruke k ustima,
jer se narod bojao zakletve. 27 Samo Jonatan, koji nije čuo kad
je njegov otac zakleo narod, primače vrh štapa koji mu bijaše u
ruci i zamoči ga u medeno saće, zatim prinese ruku k ustima; i
odmah mu se zasvijetliše oči. 28 Tada jedan iz naroda progovori
i reče mu: “Tvoj je otac zakleo narod govoreći: 'Proklet bio onaj
koji okusi hrane danas!'” 29 A Jonatan odgovori: “Moj otac
svaljuje nesreću na zemlju. Gledajte kako su mi se zasvijetlile
oči jer sam okusio malo toga meda. 30 Što bi tek bilo da je
narod slobodno jeo od plijena koji je zadobio od neprijatelja? Ne
bi li filistejski poraz bio još veći?” 31 Onoga dana potukoše
Filistejce od Mikmasa sve do Ajalona, a narod je bio na kraju
svojih snaga. 32 Tada se narod baci na plijen, nahvata sitne
stoke, goveda i teladi i poče ih klati na goloj zemlji i jesti meso s
krvlju. 33 I javiše to Šaulu govoreći: “Gle, narod griješi Jahvi
jedući meso s krvlju!” A on reče: “Iznevjeriste se! Dovaljajte mi
ovamo velik kamen!” 34 Zatim reče: “Zađite među narod i recite
svima neka svaki dovede k meni svoga vola ili ovcu; ovdje ćete
ih klati i jesti, a nećete griješiti Jahvi jedući meso s krvlju.” Tako
sav narod još iste noći dovede što je tko imao i to su ondje klali.
35 A Šaul podiže žrtvenik Jahvi; bijaše to prvi žrtvenik koji je
podigao Jahvi. 36 Nato reče Šaul: “Pođimo još noćas u potjeru
za Filistejcima i plijenimo ih dok ne svane jutro! Nećemo im
ostaviti nijednoga čovjeka!” A narod mu odgovori: “Čini sve što
misliš da je dobro!” Ali svećenik reče: “Pristupimo ovdje k Bogu!”
37 I Šaul upita Boga: “Moram li poći u potjeru za Filistejcima?
Hoćeš li ih predati u ruke Izraelu?” Ali mu ne odgovori u onaj
dan. 38 Zato Šaul reče: “Pristupite ovamo, svi narodni glavari!
Ispitajte i vidite u čemu je bio današnji prestupak. 39 Jer, živoga
mi Jahve, koji daje pobjedu Izraelu, ako se nađe krivnja ma i na
mome sinu Jonatanu, mora umrijeti!” Ali nitko se iz naroda ne
usudi odgovoriti Šaulu. 40 Šaul onda reče svemu Izraelu: “Vi
stanite na jednu stranu, a ja i moj sin Jonatan stat ćemo na
drugu stranu.” A narod odgovori Šaulu: “Čini ono što misliš da je
dobro!” 41 Tada se Šaul pomoli: “Jahve, Bože Izraelov, zašto
nisi danas odgovorio svome sluzi? Ako je krivnja na meni ili na
mome sinu Jonatanu, Jahve, Bože Izraelov, daj Urim; ako li je
krivnja na tvom narodu Izraelu, daj Tumim.” I ždrijeb pade na
Šaula i Jonatana, a narod izađe slobodan. 42 Šaul nastavi:
“Bacite ždrijeb između mene i moga sina Jonatana!” I ždrijeb
pade na Jonatana. 43 Tada Šaul reče Jonatanu: “Priznaj mi
što si učinio!” Jonatan odgovori: “Ja sam samo okusio malo
meda vrškom štapa koji mi bijaše u ruci. Evo me, spreman
sam umrijeti!” 44 Šaul odgovori: “Tako mi Bog učinio zlo i
dodao mi drugo ako doista ne umreš, Jonatane!” 45 Ali narod
reče Šaulu: “Zar da umre Jonatan, koji je izvojevao ovu veliku
pobjedu u Izraelu? Ne smije to biti! Živoga nam Jahve, nijedna
vlas neće pasti s njegove glave na zemlju jer je on s Bogom
izvršio ovo djelo danas!” Tako ga narod izbavi te Jonatan ne
pogibe. 46 Šaul odusta od potjere za Filistejcima, a Filistejci
se vratiše u svoj kraj. 47 Kad je Šaul učvrstio svoju kraljevsku
vlast nad Izraelom, okrenu ratovati protiv svih svojih neprijatelja

unaokolo: protiv Moaba, protiv Amonaca, protiv Edoma, protiv
Bet Rehoba, protiv kralja Sobe i protiv Filistejaca; kuda god bi
se okrenuo, svuda bi pobjeđivao. **48** Dao je mnogo dokaza
svoje hrabrosti, potukao je Amalečane i izbavio Izraela iz ruku
onih koji su ga pljačkali. **49** Šaulovi sinovi bijahu Jonatan, Išjo i
Malki-Šua, a od njegovih dviju kćeri starija se zvala Meraba,
a mlađa Mikala. **50** Šaulova se žena zvala Ahinoama, a bila
je kći Ahimaasova. Vojvoda njegove vojske zvao se Abner, a
bio je sin Nera, Šaulova strica. **51** Jer Kiš, Šaulov otac, i Ner,
Abnerov otac, bijahu sinovi Abielovi. **52** Žestok se rat vodio
protiv Filistejaca svega Šaulova vijeka. Koga bi god hrabra ili
bojovna čovjeka Šaul vidio, svakoga bi uzimao u svoju službu.

15 Jednom Samuel reče Šaulu: "Mene je Jahve poslao da
te pomažem za kralja nad njegovim narodom Izraelom.
Poslušaj, dakle, riječi Jahvine. **2** Ovako govori Jahve nad
vojskama: 'Odlučio sam osvetiti ono što je Amalek učinio Izraelu
zatvarajući mu put kad je izlazio iz Egipta. **3** Sada idi i udari
na Amaleka, izvrši "herem", kleto uništenje, na njemu i na
svemu što posjeduje; ne štedi ga, pobij muškarce i žene, djecu i
dojenčad, goveda i ovce, deve i magarce!'" **4** Šaul sazva narod
te ih izbroji u Telamu: bijaše ih dvije stotine tisuća pješaka (i
deset tisuća Judejaca). **5** Šaul dođe do amalečkoga grada i
postavi zasjedu u dolini potoka. **6** Potom Šaul poruči Kenijcima:
"Otiđite i odvojite se od Amalečana da vas ne bih istrijebio
zajedno s njima, jer ste bili skloni svim Izraelcima kad su izlazili
iz Egipta." I Kenijci se odvojiše od Amalečana. **7** Šaul potuče
Amalečane od Havile pa sve do Šura, koji leži pred Egiptom. **8** I
živa uhvati Agaga, amalečkog kralja, a sav narod zatre oštricom
mača, izvršujući "herem", kleto uništenje. **9** Ali Šaul i narod
poštedješe Agaga i najbolje ovce i najbolja goveda, ugojenu
stoku i jaganjce i sve što je bilo dobro. Na svemu tome ne
htjedoše izvršiti "herem"; nego što je god od stoke bilo bez
cijene i vrijednosti, na tom izvršiše "herem". **10** Zato dođe riječ
Jahvina Samuelu ovako: **11** "Kajem se što sam Šaula postavio
za kralja: okrenuo se od mene i nije izvršio mojih zapovijedi."
Samuel se ražalosti i svu je noć vapio Jahvi. **12** U rano jutro
krenu Samuel da potraži Šaula. I javiše Samuelu ovako: "Šaul je
otišao u Karmel, i gle, podigao je ondje sebi spomenik; zatim
je otišao dalje i sišao u Gilgal." **13** Kad je Samuel došao k
Šaulu, reče mu Šaul: "Blagoslovljen da si od Jahve! Izvršio sam
Jahvinu zapovijed." **14** Ali Samuel upita: "Kakvo je to ovčje
blejanje što dopire do mojih ušiju i mukanje goveda koje čujem?"
15 A Šaul odgovori: "Dognali su ih od Amalečana, jer je narod
poštedio najbolje ovce i najbolja goveda da ih žrtvuje Jahvi,
tvome Bogu. Na svemu drugome izvršili smo 'herem'." **16** A
Samuel reče Šaulu: "Stani da ti kažem što mi je noćas objavio
Jahve." A on reče: "Govori!" **17** Tada će Samuel: "Koliko god si
malen sam u svojim očima, ipak si postao glavar Izraelovih
plemena. Jahve te pomazao za kralja nad Izraelom. **18** Jahve te
poslao na vojni pohod i zapovjedio ti: 'Idi, izvrši 'herem' na tim
grešnicima, na Amalečanima, vojuj na njih do istrebljenja.' **19**
Zašto nisi poslušao riječi Jahvine? Zašto si se bacio na plijen
i učinio ono što je zlo u Jahvinim očima?" **20** Šaul odgovori
Samuelu: "Ja sam poslušao riječ Jahvinu: poduzeo sam pohod
kamo me poslao, doveo sam Agaga, amalečkoga kralja, i izvršio
'herem' na Amalečanima. **21** Ali je narod od plijena uzeo ovaca i
goveda, i to najbolje na čemu se imao izvršiti 'herem', da žrtvuje
Jahvi, tvome Bogu, u Gilgalu." **22** A Samuel odvrati: "Jesu li
Jahvi milije paljenice i klanice nego poslušnost njegovu glasu?
Znaj, poslušnost je vrednija od najbolje žrtve, pokornost je bolja
od ovnujske pretiline. **23** Nepokornost je kao grijeh čaranja,
samovolja je kao zločin s idolima. Ti si odbacio riječ Jahvinu,
zato je Jahve odbacio tebe da ne budeš više kralj!" **24** Tada
Šaul odvrati Samuelu: "Zgriješio sam što sam prekršio Jahvinu
zapovijed i tvoje naredbe. Bojao sam se naroda i popustio
njegovu zahtjevu. **25** A sada mi oprosti moj grijeh i vrati se sa
mnom da se poklonim Jahvi." **26** Ali Samuel odgovori Šaulu:
"Neću se vratiti s tobom: ti si odbacio Jahvinu riječ, zato je
Jahve odbacio tebe da ne budeš više kralj nad Izraelom." **27**
Kad se Samuel okrenuo da ode, Šaul čvrsto uhvati skut njegova
plašta, ali se skut otkide. **28** Tada mu reče Samuel: "Danas ti je
Jahve otkinuo kraljevstvo nad Izraelom i dao ga tvome susjedu,
koji je bolji od tebe." - **29** Ipak, Slava Izraelova ne laže i ne kaje
se, jer nije čovjek da bi se kajao. - **30** Šaul reče: "Sagriješio sam;
ali mi sada učini čast pred starješinama moga naroda i pred
Izraelom i vrati se sa mnom da se poklonim Jahvi, tvome Bogu."
31 I Samuel se vrati sa Šaulom i Šaul se pokloni Jahvi. **32**
Potom zapovjedi Samuel: "Dovedite k meni Agaga, amalečkoga
kralja!" I Agag dođe k njemu opirući se i reče: "Zaista, smrt je
gorka!" **33** Samuel mu odvrati: "Kao što je tvoj mač mnogim
ženama oteo djecu, tako će među ženama tvoja majka ostati
bez djeteta!" I Samuel posiječe Agaga pred Jahvom u Gilgalu.
34 Potom Samuel ode u Ramu, a Šaul se vrati svojoj kući u
Šaulovu Gibeu. **35** I Samuel nije više vidio Šaula do svoga
smrtnog dana. Samuel je tugovao zbog Šaula, ali se Jahve
pokajao što je Šaula postavio za kralja nad Izraelom.

16 Jahve reče Samuelu: "Dokle ćeš tugovati zbog Šaula,
kad sam ga ja odbacio da ne kraljuje više nad Izraelom?
Napuni uljem svoj rog i pođi na put! Ja te šaljem Betlehemcu
Jišaju, jer sam između njegovih sinova izabrao sebi kralja." **2** A
Samuel reče: "Kako bih mogao ići onamo? Šaul će to čuti i ubit
će me!" Ali mu Jahve odgovori: "Uzmi sa sobom junicu pa reci:
'Došao sam da žrtvujem Jahvi!' **3** I pozovi Jišaja na žrtvu, a
ja ću te sam poučiti što ćeš činiti: pomazat ćeš onoga koga ti
kažem." **4** Samuel učini kako mu je zapovjedio Jahve. Kad je
došao u Betlehem, gradske mu starješine dršćući dođu u susret
i zapitaju: "Znači li tvoj dolazak dobro?" **5** Samuel odgovori: "Da,
dobro! Došao sam da žrtvujem Jahvi. Očistite se i dođite sa
mnom na žrtvu!" Potom očisti Jišaja i njegove sinove i pozva ih
na žrtvu. **6** Kad su došli i kad je Samuel vidio Eliaba, reče u
sebi: "Jamačno, evo pred Jahvom stoji njegov pomazanik!" **7** Ali
Jahve reče Samuelu: "Ne gledaj na njegovu vanjštinu ni na
njegov visoki stas, jer sam ga odbacio. Bog ne gleda kao što
gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Jahve gleda što je u srcu."
8 Zatim Jišaj dozva Abinadaba i dovede ga pred Samuela. A
on reče: "Ni ovoga Jahve nije izabrao." **9** Tada Jišaj dovede
Šamu, ali Samuel reče: "Ni ovoga Jahve nije izabrao." **10** Tako
Jišaj dovede sedam svojih sinova pred Samuela, ali Samuel
reče Jišaju: "Jahve nije izabrao nijednoga od ovih." **11** Potom

zapita Višaja: “Jesu li to svi tvoji sinovi?” A on odgovori: “Ostao
je još najmlađi, on je na paši, za stadom.” Tada Samuel reče
Višaju: “Pošalji po njega, jer nećemo sjedati za stol dok on ne
dođe.” 12 Višaj posla po njega: bio je to rumen momak, lijepih
očiju i krasna stasa. I Jahve reče Samuelu: “Ustani, pomaži ga:
taj je!” 13 Samuel uze rog s uljem i pomaza ga usred njegove
braće. Duh Jahvin obuze Davida od onoga dana. A Samuel
krenu na put i ode u Ramu. 14 Duh Jahvin bijaše odstupio od
Šaula, a jedan zao duh, od Jahve, stao ga je salijetati. 15 Tada
rekoše Šaulu sluge njegove: “Evo, zao duh Božji salijeće te. 16
Zato neka naš gospodar zapovjedi, pa će sluge tvoje potražiti
čovjeka koji zna udarati u harfu: kad te napadne zao duh Božji,
neka onaj udara u harfu pa će ti biti bolje.” 17 Šaul reče svojim
slugama: “Nađite mi čovjeka koji umije vješto udarati u harfu i
dovedite ga k meni!” 18 Jedan od njegovih slugu odgovori i
reče: “Ja sam vidio jednog sina Betlehemca Višaja: on umije
udarati u harfu, hrabar je junak i čovjek ratnik, vješt je govornik,
krasna je stasa i Jahve je s njim.” 19 Tada Šaul posla glasnike k
Višaju i poruči mu: “Pošalji mi svoga sina Davida (koji je kod
stada)!” 20 A Višaj uze pet hljebova, mijeh vina i jedno jare
i posla Šaulu po svome sinu Davidu. 21 Tako David dođe k
Šaulu i stupi u njegovu službu. I Šaul ga veoma zavolje i David
posta njegov štitonoša. 22 Potom Šaul posla k Višaju i poruči
mu: “Neka David ostane kod mene u službi, jer je stekao moju
naklonost.” 23 I kad god bi Božji duh napao Šaula, David bi
uzeo harfu i svirao; tada bi Šaulu odlanulo i bilo bi mu bolje, a
zao bi duh odlazio od njega.

17 Filistejci skupiše svoje čete za rat i sastaše se kod Soka
u Judeji. Tabor udariše između Soka i Azeke kod Efes
Damima. 2 A Šaul i Izraelci skupiše se i utaboriše u Terebintskoj
dolini, i svrstaše se za boj protiv Filistejaca. 3 Filistejci su stajali
na gori s jedne strane, Izraelci na gori s druge strane, a dolina
bila među njima. 4 Iz filistejskih redova izađe jedan izazivač.
Zvao se Golijat, a bio je iz Gata. Visok bijaše šest lakata i jedan
pedalj. 5 Na glavi je imao mjedenu kacigu, obučen je bio u
ljuskav oklop, a oklop mu težak pet tisuća mjedenih šekela. 6
Na nogama je imao mjedene nogavice, a na ramenima mjedenu
sulicu. 7 Kopljača njegova koplja bila je kao tkalačko vratilo, a
šiljak koplja težak šest stotina željeznih šekela. Pred njim je
stupao štitonoša. 8 On se postavi pred izraelske bojne redove i
dovikne im: “Što ste izašli da se svrstate za bitku? Nisam li ja
Filistejac, a vi Šaulove sluge? Izaberite između sebe jednoga
čovjeka pa neka siđe k meni! 9 Ako pobijedi u borbi sa mnom i
pogubi me, mi ćemo biti vaše sluge. Ako li ja pobijedim njega i
pogubim ga, onda ćete vi biti naše sluge i nama ćete robovati.”
10 Još je Filistejac rekao: “Ja sam danas izazvao Izraelove bojne
redove. Dajte mi čovjeka da se ogledamo u dvoboju!” 11 Kad je
Šaul i sav Izrael čuo što je rekao Filistejac, obuze ih strah i
drhat. 12 David je bio sin nekoga Efraćanina iz Betlehema u
Judeji; taj se zvao Višaj, a imao je osam sinova. Taj je čovjek u
Šaulovo vrijeme bio star i odmakao u godinama. 13 Tri najstarija
Višajeva sina bijahu otišla u rat za Šaulom; a ta trojica njegovih
sinova koji bijahu otišli u rat zvahu se: najstariji Eliab, drugi
Abinadab, a treći Šama. 14 David bijaše najmlađi. A tri najstarija
bijahu otišla za Šaulom. - 15 David je odlazio k Šaulu i vraćao
se iz njegove službe da pase stada svoga oca u Betlehemu. 16
A Filistejac izlazio svakoga jutra i večeri i postavljao se tako
četrdeset dana. - 17 A Višaj reče svome sinu Davidu: “Uzmi
za svoju braću ovu efu prženoga žita i ovih deset hljebova i
odnesi brže svojoj braći u tabor. 18 A ovih deset sireva odnesi
njihovu tisućniku. Propitaj se za zdravlje svoje braće i donesi
od njih znak da si izvršio nalog! 19 Oni su sa Šaulom i svim
Izraelom u Terebintskoj dolini: vojuju protiv Filistejaca.” 20 David
ustade u rano jutro, ostavi stado jednom čuvaru, spremi se i ode
kako mu bijaše zapovjedio Višaj. U tabor je stigao kad je vojska
izlazila u bojni red i dizala bojni poklik. 21 Izraelci i Filistejci
svrstaše se u bojni red jedni prema drugima. 22 David ostavi
svoje stvari čuvaru opreme pa otrča u bojni red. Došavši, zapita
svoju braću za zdravlje. 23 Dok je s njima govorio, gle, onaj
izazivač (zvao se Golijat, Filistejac iz Gata) iziđe iz filistejskih
bojnih redova i ponovi iste riječi kao prije. I David ih je čuo. 24 A
čim su Izraelci ugledali toga čovjeka, pobjegoše svi daleko od
njega i strah ih uhvati. 25 Neki Izraelac reče: “Jeste li vidjeli
onoga čovjeka što je izišao? A izišao je da izaziva Izraela. Tko
njega pogubi, kralj će mu dati silno blago i dat će mu svoju kćer
i oslobodit će od poreza njegov očinski dom u Izraelu.” 26 Tada
David zapita ljude koji stajahu oko njega: “Što će to dobiti čovjek
koji ubije toga Filistejca i skine sramotu s Izraela? I tko je taj
neobrezani Filistejac da izaziva bojne redove živoga Boga?” 27
A narod mu odgovori istim riječima kao prije: “Eto to će dobiti
čovjek koji ga pogubi.” 28 A kad je Eliab, njegov najstariji brat,
čuo kako se razgovara s ljudima, usplamtje gnjevom na Davida
pa mu reče: “A što si ti došao ovamo? Kome si ostavio ono
malo ovaca u pustinji? Znam ja tvoju drskost i zlobu tvoga
srca: došao si da vidiš bitku!” 29 A David odgovori: “A što sam
učinio? Zar se ne smije ni riječ reći?” 30 Tada se okrene od
njega k drugome i zapita istim riječima kao prije. Narod mu
odgovori isto kao prvi put. 31 Kad su ljudi čuli što je govorio
David, jave to Šaulu, a on ga pozva preda se. 32 David reče
Šaulu: “Neka nikome ne klone srce zbog onoga čovjeka! Tvoj će
sluga izaći i borit će se s tim Filistejcem.” 33 Ali Šaul odvrati
Davidu: “Ne možeš ti izaći na toga Filistejca da se boriš s njim
jer si ti još dijete, a on ratnik od svoje mladosti.” 34 Ali David
odgovori Šaulu: “Tvoj je sluga čuvao ovce svome ocu, pa kad
bi došao lav ili medvjed te uhvatio ovcu iz stada, 35 ja bih
potrčao za njim, udario ga i istrgao mu ovcu iz ralja. A ako bi
se on digao na me, uhvatio bih ga za grivu i udarao ga dok
ga ne bih ubio. 36 I lava je i medvjeda tvoj sluga ubio, pa će i
taj neobrezani Filistejac proći kao jedan od njih jer je izazvao
bojne čete Boga živoga.” 37 David još dometne: “Jahve koji
me izbavio iz lavlje pandže i medvjeđe šape izbavit će me i iz
ruku toga Filistejca.” Tada Šaul reče Davidu: “Idi i Jahve neka
bude s tobom!” 38 Šaul obuče Davida u svoju ratnu odoru, na
glavu mu ustače mjedenu kacigu i stavi mu oklop. 39 Pripasa
Davidu svoj mač preko odore, ali David uzalud pokuša hodati,
jer ne bijaše navikao, pa reče Šaulu: “Ne mogu hodati u tome
jer nisam navikao.” Zato sve skinu sa sebe. 40 David uze svoj
štap u ruku, izabra u potoku pet glatkih kamenova i metnu ih u
svoju pastirsku torbu, koja mu je služila kao torba za praćku,

te s praćkom u ruci pođe prema Filistejcu. **41** A Filistejac se
sve bliže primicao Davidu, dok je njegov štitonoša stupao pred
njim. **42** A kad Filistejac pogleda i vidje Davida, prezre ga s
njegove mladosti - bijaše David mladić, rumen, lijepa lica. **43**
Zato Filistejac reče Davidu: "Zar sam ja pseto te ideš na me sa
štapovima?" I uze proklinjati Davida svojim bogovima. **44** Zatim
Filistejac reče Davidu: "Dođi k meni da dam tvoje meso pticama
nebeskim i zvijerima zemaljskim!" **45** A David odgovori Filistejcu:
"Ti ideš na me mačem, kopljem i sulicom, a ja idem na te u
ime Jahve Sebaota, Boga Izraelovih četa koje si ti izazvao. **46**
Danas će te Jahve predati u moju ruku, ja ću te ubiti, skinut
ću tvoju glavu i još ću danas tvoje mrtvo tijelo i mrtva tjelesa
filistejske vojske dati pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim.
Sva će zemlja znati da ima Bog u Izraelu. **47** I sav će ovaj
zbor znati da Jahve ne daje pobjedu mačem ni kopljem, jer je
Jahve gospodar bitke i on vas predaje u naše ruke." **48** Kad se
Filistejac približio i pošao prema Davidu, izađe David iz bojnih
redova i krenu pred Filistejca. **49** David segnu rukom u torbu,
izvadi iz nje kamen i hitnu ga iz praćke. I pogodi Filistejca u
čelo; kamen mu se zabi u čelo i on pade ničice na zemlju. **50**
Tako je David praćkom i kamenom nadjačao Filistejca: udario je
Filistejca i ubio ga, a nije imao mača u ruci. **51** Zato David potrča
i stade na Filistejca, zgrabi njegov mač, izvuče ga iz korica i
pogubi Filistejca odsjekavši mu glavu. Kad Filistejci vidješe kako
pogibe njihov junak, nagnuše u bijeg. **52** Tada ustadoše Izraelci
i Judejci, digoše bojnu viku i potjeraše Filistejce do opkopa oko
Gata i do gradskih vrata Ekrona; filistejski mrtvaci pokriše put od
Šaarajima sve do Gata i do Ekrona. **53** Nato se Izraelci vratiše
iz te žestoke potjere za Filistejcima i opljačkaše njihov tabor. **54**
A David uze Filistejčevu glavu i odnese je u Jeruzalem, a oružje
njegovo položi u svoj šator. **55** Kad je Šaul vidio Davida gdje
izlazi pred Filistejca, upitao je svoga vojvodu Abnera: "Čiji je
sin taj mladić, Abnere?" A Abner je odgovorio: "Tako mi tvoga
života, kralju, ne znam!" **56** A kralj mu reče: "Raspitaj se čiji
je sin taj mladić!" **57** A kad se David vratio pošto je pogubio
Filistejca, uze ga Abner i dovede ga pred Šaula, a u ruci David
još držaše Filistejčevu glavu. **58** Šaul ga upita: "Čiji si ti sin,
momče?" A David odgovori: "Sin sam tvoga sluge Betlehemca
Jišaja."

18 Kad je David završio razgovor sa Šaulom, Jonatanova
se duša prikloni Davidovoj duši i Jonatan ga zavolje kao
samoga sebe. **2** Šaul zadrža Davida onoga istog dana kod sebe
i nije mu dao da se vrati kući svoga oca. **3** I Jonatan sklopi
savez s Davidom jer ga je ljubio kao samoga sebe. **4** I skide
Jonatan plašt koji je imao na sebi i dade ga Davidu; tako i svoju
odoru, čak i svoj mač, svoj luk i svoj pojas. **5** Na svim svojim
pohodima, kamo ga je god slao Šaul, David bijaše sretne ruke
i Šaul ga postavi na čelo svojim ratnicima; omilje on svemu
narodu, pa i Šaulovim dvoranima. **6** Za njihova povratka, kad se
David vraćao ubivši Filistejca, izađoše žene iz svih gradova
Izraelovih u susret kralju Šaulu veselo kličući, pjevajući i plešući
uza zvuke bubnjeva i cimbala. **7** Žene su plešući pjevale: "Pobi
Šaul svoje tisuće, David na desetke tisuća." **8** Šaul se vrlo
ražestio, nije mu bila draga ta pjesma. Zato reče: "Davidu su
dale desetke tisuća, a meni samo tisuće! Još mu samo treba
kraljevstvo!" **9** I od toga dana Šaul poprijeko gledaše Davida. **10**
Sutradan zao duh Božji napade Šaula, tako da je bjesnio po
kući. David je rukom udarao u harfu kao drugih dana, a Šaul je
u ruci imao koplje. **11** I Šaul baci koplje govoreći u sebi: "Sad ću
pribiti Davida uza zid!" Ali mu se David izmače dva puta. **12**
Šaul se poče bojati Davida, jer je Jahve bio s njim a od Šaula je
odstupio. **13** Zato ga Šaul ukloni iz svoje blizine i postavi ga za
tisućnika: on je izlazio i vraćao se na čelu naroda. **14** David je
imao uspjeha na svim svojim putovima jer Jahve bijaše s njim.
15 Kad je Šaul vidio da David ima mnogo uspjeha, obuze ga
strah od njega. **16** Ali svemu Izraelu i Judi omilje David jer ih
je on vodio na svim njihovim putovima. **17** Šaul reče Davidu:
"Evo svoju najstariju kćer Merabu dat ću ti za ženu, samo mi
budi hrabar i vodi Jahvine bojeve!" Mišljaše Šaul: "Neću da
padne od moje ruke, nego filistejska ruka neka se digne na
njega!" **18** A David odgovori: "Tko sam ja i što znači moj život,
što li kuća oca mojega u Izraelu da budem kraljev zet?" **19**
I kad dođe vrijeme da Šaulova kći Meraba pođe za Davida,
dadoše je za ženu Adrielu iz Mehole. **20** Ali je Davida ljubila
Šaulova kći Mikala; kad su to javili Šaulu, bilo mu je pravo.
21 Reče on u sebi: "Dat ću mu je, ali će mu ona biti zamka i
ruka filistejska dići će se na njega." (Šaul je po drugi put rekao
Davidu: "Danas ćeš mi biti zet.") **22** Tada Šaul zapovjedi svojim
slugama ovako: "Razgovarajte se s Davidom tajno i recite mu:
'Gle, omilio si kralju i svi te njegovi dvorani vole; zato budi
kraljev zet.'" **23** I Šaulove sluge ponoviše te riječi Davidu, ali im
David odgovori: "Zar je u vašim očima malenkost postati kraljev
zet? Ja sam samo siromah i mali čovjek!" **24** Šaulove sluge
dojaviše to Šaulu govoreći: "Evo riječi što ih je rekao David." **25**
A Šaul odgovori: "Ovako recite Davidu: 'Kralj ne traži nikakva
ženidbenog dara nego samo sto filistejskih obrezaka da se
osveti kraljevim neprijateljima.'" Šaul mišljaše da će tako Davida
gurnuti u ruke Filistejcima. **26** Šaulove sluge dojaviše te riječi
Davidu, a njemu bijaše po volji da postane kraljev zet. Još prije
nego što je isteklo vrijeme, **27** spremi se David i krenu sa svojim
ljudima te ubi Filistejcima dvije stotine ljudi; i donese njihove
obreske i predade ih kralju na broj da bi postao njegov zet. Tada
mu Šaul dade svoju kćer Mikalu za ženu. **28** Šaul je jasno vidio
da je Jahve s Davidom i da ga ljubi sav dom Izraelov. **29** I Šaul
se još većma poboja Davida i posta neprijatelj Davidu zauvijek.
30 A filistejski su knezovi izlazili u boj, ali koliko su god puta
izlazili, David je imao više uspjeha nego svi Šaulovi dvorani; i
tako ime njegovo posta vrlo slavno.

19 Šaul razloži svome sinu Jonatanu i svim svojim dvoranima
svoju namjeru da ubije Davida. Ali Jonatan, Šaulov sin,
vrlo je volio Davida. **2** I Jonatan to javi Davidu ovako: "Moj otac
Šaul kani te ubiti. Budi, dakle, na oprezu sutra ujutro, ostani u
skrovištu i pritaji se. **3** A ja ću izaći i stajat ću pokraj svoga
oca u polju gdje ti budeš i govorit ću za tebe sa svojim ocem.
Kad saznam kako je, javit ću ti." **4** Jonatan pohvali Davida
svome ocu Šaulu i reče mu ovako: "Neka se kralj ne ogriješi o
svoga slugu Davida jer se on nije ništa ogriješio o tebe; naprotiv,
ono što je radio bilo je od velike koristi za tebe. **5** On je stavio

život svoj na kocku, ubio je Filistejca i Jahve je pribavio veliku
pobjedu svemu Izraelu: vidio si i radovao se. Zašto bi se, dakle,
ogriješio o nevinu krv ubijajući Davida bez razloga?" 6 Šaul
posluša Jonatanove riječi i zakle se: "Živoga mi Jahve, David
neće umrijeti!" 7 Tada Jonatan dozva Davida i kaza mu sve
te riječi. Zatim Jonatan dovede Davida k Šaulu i David opet
dobi službu koju je imao prije. 8 Kad je rat i opet buknuo, iziđe
David na bojište da se bori s Filistejcima; i porazi ih tako da su
pobjegli pred njim. 9 Tada zao duh Jahvin obuze Šaula: kad je
sjedio u svojoj kući, s kopljem u ruci, a David rukom udarao u
harfu, 10 Šaul pokuša da svojim kopljem pribode Davida uza
zid, ali on izmakne Šaulovu udarcu te se koplje zabode u zid.
David pobježe i spasi se. 11 Iste noći Šaul posla glasnike da
nadziru Davidovu kuću jer je htio da ubije Davida u rano jutro.
Ali Davidova žena Mikala javi to Davidu govoreći: "Ako noćas
ne umakneš na sigurno mjesto, sutra ćeš biti mrtav!" 12 Tada
Mikala spusti Davida kroz prozor. On ode i spasi se bijegom. 13
A Mikala uze idol, položi ga u postelju, stavi mu oko glave kozju
dlaku i pokri ga pokrivačem. 14 Kad je Šaul poslao glasnike
da uhvate Davida, ona im reče: "Bolestan je." 15 Ali Šaul vrati
glasnike natrag da vide Davida i zapovjedi im: "Donesite ga k
meni u postelji da ga ubijem!" 16 A kad su glasnici ušli, gle: u
postelji bješe idol, s kozjom dlakom oko glave! 17 Tada Šaul
reče Mikali: "Zašto si me tako prevarila i pustila moga neprijatelja
da pobjegne i da se spasi?" A Mikala odgovori Šaulu: "On mi
je rekao: 'Pusti me da odem, ili ću te ubiti!'" 18 Tako je David
pobjegao i spasio se. I ode on k Samuelu u Ramu i javi mu sve
što mu je učinio Šaul. Potom odoše on i Samuel i nastaniše se
u Najotu. 19 A Šaulu javiše ovako: "Eno Davida u Najotu u
Rami." 20 Tada Šaul posla glasnike da uhvate Davida. Kad su
oni vidjeli zbor proroka u proročkom zanosu, a Samuela im
na čelu, obuze Božji duh i Šaulove glasnike te i oni padoše
u proročki zanos. 21 Kad su to javili Šaulu, on posla druge
glasnike, ali i oni padoše u proročki zanos. Potom Šaul posla i
treće glasnike, ali i oni padoše u proročki zanos. 22 Tada Šaul
krenu sam u Ramu i kad dođe do velikog bunara kod Sekua,
zapita: "Gdje su Samuel i David?" I odgovoriše mu: "Eno ih u
Najotu u Rami." 23 On odmah pođe prema Najotu u Rami. Ali i
njega obuze duh Božji te je išao u proročkom zanosu sve dok
nije došao u Najot u Rami. 24 Tu i on svuče svoje haljine jer i
njega obuze zanos pred Samuelom; zatim je legao gol i ostao
tako cio onaj dan i svu noć. Tako je nastala uzrečica: "Zar je i
Šaul među prorocima?"

20 David pobježe iz Najota u Rami i dođe k Jonatanu te
mu reče: "Što sam učinio? Kakva je bila moja krivica i
što sam zgriješio tvome ocu da traži moj život?" 2 A on mu
odgovori: "Daleko od tebe ta misao! Ti nećeš poginuti. Eto, moj
otac ne poduzima ništa, bilo veliko ili ne bilo, a da to meni ne
otkrije. Zašto bi, dakle, moj otac krio od mene upravo to? Neće
to biti!" 3 Ali se David zakle i reče: "Tvoj otac dobro zna da
sam ja stekao tvoju naklonost, pa misli: 'Ne treba da Jonatan
išta zna o tome, da ne bude žalostan.' Ali živoga mi Jahve i
života mi tvoga, ima samo jedan korak između mene i smrti." 4
Tada Jonatan upita Davida: "Što želiš da učinim za tebe?" 5 A
David odgovori Jonatanu: "Evo, sutra je mladi mjesec i ja bih
morao jesti s kraljem za stolom; ali me ti pusti da odem, da
se sakrijem u polju do večera. 6 Ako tvoj otac opazi da me
nema, reći ćeš mu ovako: 'David me uporno molio da ga pustim
da skokne u svoj grad Betlehem, jer se ondje slavi godišnja
žrtva za svu njegovu obitelj.' 7 Ako on rekne: 'Dobro!', tvoj je
sluga spašen. Ako li plane gnjevom, znaj da je čvrsto naumio
da me pogubi. 8 Iskaži, dakle, milost svome sluzi kad si slugu
svoga uveo sa sobom u savez Jahvin. Ali ako ima kakva krivica
na meni, ubij me sam; zašto bi me vodio k svome ocu?" 9 A
Jonatan mu odgovori: "Daleko od tebe ta misao! Kad bih ja
pouzdano znao da je moj otac čvrsto naumio da na tebe svali
nesreću, zar ti ja ne bih dojavio?" 10 David upita Jonatana: "A
tko će mi javiti ako ti tvoj otac odgovori što zlo?" 11 Jonatan
odgovori Davidu: "Hodi, izađimo u polje!" I izađu obojica u polje.
12 Tada Jonatan reče Davidu: "Jahve, Bog Izraelov, neka mi
bude svjedok! Ja ću iskušati svoga oca sutra u ovo doba. Ako
bude dobro po Davida, a ja ne pošaljem k tebi da te obavijestim,
13 neka Jahve učini to zlo Jonatanu i neka mu doda drugo zlo!
Ako li mome ocu bude drago da ti učini zlo, javit ću ti i pustit ću
te da odeš u miru; i Jahve neka bude s tobom kao što je bio s
mojim ocem! 14 Ako ja još budem živ, moći ćeš mi iskazati
milosrđe Jahvino; ako li umrem, 15 ne uskrati svoje dobrote
mome domu dovijeka! Kad Jahve redom iskorijeni Davidove
neprijatelje s lica zemlje, 16 neka ime Jonatanovo ne iščezne
s domom Šaulovim, inače će Jahve tražiti o tome račun od
Davida." 17 Tada se Jonatan još jednom zakune Davidu ljubavlju
svojom, jer ga je ljubio svom ljubavlju duše svoje. 18 Potom
reče Jonatan Davidu: "Sutra je mladi mjesec i opazit će se da
te nema, jer će tvoje mjesto biti prazno. 19 Prekosutra će se
još očitije vidjeti da te nema, a ti dođi na mjesto gdje si se bio
sakrio u dan onoga događaja i sjedni kraj onoga humka što
ga znaš. 20 A ja ću prekosutra izmetati strijele na onu stranu
kao da gađam onamo. 21 A onda ću poslati momka i reći mu:
'Idi! Nađi strijelu!' Ako onda doviknem momku: 'Pazi, strijela je
ovamo bliže od tebe, donesi je!' - ti onda dođi, jer je za tebe
dobro i nema nikakve opasnosti, tako mi Jahve živoga! 22 Ako li
doviknem momku: 'Pazi, strijela je onamo dalje od tebe!' - ti
onda otiđi, jer te Jahve šalje odavde. 23 A za ovaj dogovor što
smo ga ugovorili ja i ti neka je Jahve svjedok između mene i
tebe dovijeka!" 24 Potom se David sakri u polju. Kad je došao
mlađak, kralj je sjeo za stol da jede. 25 Kralj sjede na svoje
obično mjesto, na mjesto uza zid, Jonatan se smjesti sučelice
njemu, Abner sjede kraj Šaula, a Davidovo mjesto osta prazno.
26 Ali Šaul ne reče ništa onaj dan jer mišljaše: "Dogodilo mu se
štogod, bit će da nije čist." 27 Sutradan iza mladog mjeseca,
drugi dan u mjesecu, opet Davidovo mjesto osta prazno, i Šaul
upita svoga sina Jonatana: "ZaštoIšajev sin nije došao na
objed ni jučer ni danas?" 28 A Jonatan odgovori Šaulu: "David
me uporno molio da ga pustim da ide u Betlehem. 29 Rekao
mi je: 'Pusti me da idem jer slavimo obiteljsku žrtvu u mom
gradu i moja su me braća pozvala da dođem. Ako sam, dakle,
stekao tvoju naklonost, daj mi dopust da pohodim svoju braću.'
Eto, zato ga nema kod kraljeva stola." 30 Tada Šaul planu
gnjevom na Jonatana i reče mu: "Izrode i propalico! Misliš da ne

znam da si u savezu s Višajevim sinom, na sramotu svoju i
na sramotu majčinu krilu! 31 Jer dokle god bude živ na zemlji
Višajev sin, nećeš biti siguran ni ti ni tvoje kraljevstvo. Zato sad
pošalji po njega i dovedi ga k meni jer je osuđen na smrt." 32 A
Jonatan odvrati svome ocu Šaulu i reče mu: "Zašto on mora
umrijeti? Što je učinio?" 33 Tada Šaul izmetnu koplje na sina da
ga probode. Jonatan vidje da je njegov otac odlučio da ubije
Davida. 34 Jonatan ustade od stola sav jarostan i nije jeo ništa
toga drugog dana u mjesecu jer se zabrinuo za Davida što ga je
njegov otac pogrdio. 35 Sutradan ujutro izađe Jonatan u polje
prema dogovoru s Davidom; s njim je išao mlad momak. 36 I
on reče svome momku: "Ti ćeš otrčati i naći strijele koje ću
sada izmetnuti." I momak otrča, a Jonatan odape strijelu tako da
je preletjela preko njega. 37 Kad je momak došao do mjesta
gdje je bila strijela koju je izbacio Jonatan, viknu Jonatan za
momkom: "Nije li strijela onamo dalje od tebe?" 38 Još Jonatan
viknu za momkom: "Brže! Požuri se! Ne stoj!" Jonatanov momak
diže strijelu i donese je svome gospodaru. 39 Momak nije ništa
opazio, samo su Jonatan i David znali o čemu se radi. 40 Nato
Jonatan preda oružje momku i reče mu: "Idi i odnesi to u grad!"
41 Kad je momak otišao, David iziđe iza humka, pade ničice na
zemlju i pokloni se tri puta. Potom se izljubiše i plakahu zajedno
dok se nisu isplakali. 42 Zatim Jonatan reče Davidu: "Idi u miru!
Što smo se obojica zakleli Jahvinim imenom, neka Jahve bude
svjedok između mene i tebe, između moga potomstva i tvoga
potomstva dovijeka!" Nato David usta i ode, a Jonatan se vrati u
grad.

21 David dođe u Nob k svećeniku Ahimeleku. Ovaj dršćući
pođe u susret Davidu i upita ga: "Zašto si sam i nema
nikoga s tobom?" 2 A David odgovori svećeniku Ahimeleku:
"Kralj mi je dao nalog i rekao mi: 'Nitko neka ništa ne dozna
zašto te šaljem i što sam ti zapovjedio!' A momke sam poslao
da me dočekaju na tom i tom mjestu. 3 A sada, ako imaš pri
ruci pet hljebova, daj mi ih, ili što god se nađe!" 4 A svećenik
odgovori Davidu: "Nemam pri ruci običnoga kruha nego samo
svetoga kruha; ali samo ako su se tvoji momci uzdržali od žena."
5 David odgovori svećeniku ovako: "Sasvim pouzdano! Žene su
nam bile uskraćene, kao uvijek kad izlazimo na vojni pohod,
i tijela su u momaka čista. Iako je ovo običan put, uistinu su
danas čisti tijelom." 6 Tada mu svećenik dade svetoga kruha,
jer nije bilo drugoga kruha ondje osim žrtvenoga, onoga koji
se uklanjao ispred Jahve da se zamijeni toplim kruhom u dan
kad se uzima. 7 Ondje je istoga dana bio jedan od Šaulovih
slugu, zadržao se pred Jahvom; zvao se Doeg Edomac, a bio je
nadglednik Šaulovih pastira. 8 David upita Ahimeleka: "A nemaš
li ovdje pri ruci kakvo koplje ili mač? Nisam uzeo sa sobom
ni svoga mača ni svoga oružja, jer je kraljev nalog bio hitan."
9 A svećenik mu odgovori: "Ovdje je mač Filistejca Golijata,
onoga koga si ubio u Terebintskoj dolini; zamotan je u plašt i
položen iza oplećka; ako ga hoćeš uzeti, uzmi ga samo, jer
drugoga osim njega nema ovdje." A David odvrati: "Takva više
nema, daj mi ga!" 10 Potom David ustade i pobježe onaj dan
daleko od Šaula i dođe Akišu, kralju Gata. 11 A dvorani Akiševi
rekoše svome kralju: "Nije li to David, kralj zemlje? To je onaj
o kome su plešući pjevali: 'Pobi Šaul svoje tisuće, David na
desetke tisuća.'" 12 David se zamisli o tim riječima i silno se
uplaši gatskoga kralja Akiša. 13 Tada se David poče pretvarati
pred njima kao da je umobolan i vladati se kao luđak u njihovim
rukama: bubnjao je po vratima i puštao da mu teče slina niz
bradu. 14 Tada Akiš reče svojim dvoranima: "Vidite dobro da je
čovjek lud! Zašto ga dovodite k meni? 15 Zar nemam dosta
budala te mi dovodite ovoga da mi dosađuje svojim ludilom? Zar
će taj ući u moju kuću?"

22 David ode odande i skloni se u spilju Adulam. A kad su
to čula njegova braća i sva njegova obitelj, dođoše onamo
da mu se priključe. 2 Osim toga skupiše se oko njega svi koji
bijahu u nevolji, svi zaduženi, svi nezadovoljni, i on im posta
vođom. A bijaše ih oko njega do četiri stotine ljudi. 3 Odande
ode David u Mispu u zemlji moapskoj i reče kralju moapskome:
"Dopusti da se moj otac i moja mati sklonu kod vas dok ne vidim
što će Bog učiniti sa mnom." 4 I ostavi ih kod kralja moapskoga
i oni ostadoše kod njega sve dok David bijaše u skrovištu. 5 Ali
prorok Gad reče Davidu: "Nemoj ostati u svome skrovištu, nego
idi i zađi u zemlju Judinu." I David ode i zađe u Heretsku šumu.
6 Šaul doznade da se pojavio David s ljudima koji bijahu s njim.
Šaul je upravo bio u Gibei; sjedio je pod tamariskom na uzvišici,
s kopljem u ruci, a oko njega stajali svi njegovi dvorani. 7 I reče
Šaul svojim dvoranima koji stajahu oko njega: "Poslušajte me,
sinovi Benjaminovi! Hoće li vam i Višajev sin svima darovati njive
i vinograde? Hoće li vas sve postaviti za tisućnike i stotnike? 8
A zašto ste se onda svi urotili protiv mene? Nema nikoga da mi
dojavi kad moj sin sklapa savez s Višajevim sinom, nema nikoga
među vama da me požali i da mi otkrije kako je moj sin podjario
moga slugu na me, kao što se događa danas." 9 Tada progovori
Doeg Edomac, koji je stajao među Šaulovim dvoranima, i reče:
"Ja sam vidio Višajeva sina kad je došao u Nob k Ahimeleku,
Ahitubovu sinu. 10 Ovaj je zatražio za njega savjet od Jahve i
dao mu hrane i predao mu mač Filistejca Golijata." 11 Šaul nato
zapovjedi da pozovu svećenika Ahimeleka, Ahitubova sina, i
svu njegovu obitelj, svećenike u Nobu. I dođoše svi pred kralja.
12 Tada reče Šaul: "Čuj me, Ahitubov sine!" A on odgovori: "Evo
me, gospodaru!" 13 A Šaul ga upita: "Zašto ste se urotili protiv
mene, ti i Višajev sin? Ti si mu dao kruha i mač i tražio si za
njega savjet od Boga da se digne protiv mene kao neprijatelj,
kao što se danas događa." 14 Ahimelek odgovori kralju: "A
tko je među svim tvojim slugama ravan Davidu, tako vjeran,
uz to kraljev zet, glavar tvoje tjelesne straže, čovjek koji je
poštovan u tvojoj kući? 15 Zar sam danas prvi put tražio za
njega savjet od Boga? Daleko od mene svaka druga misao!
Neka kralj ništa ne okrivljuje svoga sluge i sve njegove obitelji,
jer sluga njegov nije znao od svega toga ništa!" 16 Ali kralj
odvrati: "Ti ćeš umrijeti, Ahimeleče, ti i sva tvoja obitelj!" 17 I
kralj zapovjedi glasonošama koji stajahu oko njega: "Pristupite i
pogubite svećenike Jahvine jer su i oni pomogli Davidu: znali su
da je na bijegu, a nisu mi to dojavili." Ali kraljevi stražari ne
htjedoše dići ruke na Jahvine svećenike da ih smaknu. 18 Tada
kralj zapovjedi Doegu: "Pristupi ti i smakni svećenike!" Doeg
Edomac pristupi i smaknu svećenike: on pogubi u onaj dan

osamdeset i pet ljudi koji su nosili laneni oplećak. **19** I Nob,
svećenički grad, pohara oštricom mača, pobivši muškarce i
žene, djecu i dojenčad, goveda, magarce i ovce. **20** Izbavio se
samo jedan sin Ahimeleka, Ahitubova sina, po imenu Ebjatar i
pobjegao k Davidu. **21** Ebjatar javi Davidu da je Šaul poklao
Jahvine svećenike. **22** A David odvrati Ebjataru: "Ja sam već
onoga dana kad ondje bijaše Doeg Edomac znao da će on
zacijelo javiti to Šaulu! Ja sam kriv za živote tvoga očinskog
doma. **23** Ostani kod mene, ne boj se: tko bude tražio tvoj život,
tražit će moj. Kod mene ćeš biti dobro čuvan."

23 Javiše onda Davidu: "Filistejci opsjedaju Keilu i pljačkaju
gumna." **2** David tada upita Jahvu: "Treba li da idem na
Filistejce i hoću li ih potući?" A Jahve odgovori Davidu: "Idi,
potući ćeš Filistejce i oslobodit ćeš Keilu." **3** Ali rekoše Davidu
ljudi njegovi: "Gle, mi smo već ovdje, u Judi, u neprestanom
strahu; što će tek biti ako odemo u Keilu protiv filistejskih četa!"
4 Zato David još jednom upita Jahvu, a Jahve mu odgovori
ovako: "Ustani i siđi u Keilu jer ću predati Filistejce u tvoje
ruke!" **5** David onda krenu sa svojim ljudima u Keilu, udari
na Filistejce, otjera njihovu stoku i zada im težak poraz. Tako
je David oslobodio građane Keile. - **6** Kad je ono Ebjatar,
Ahimelekov sin, pobjegao k Davidu, on je došao u Keilu noseći
u ruci oplećak. **7** Kad su Šaulu javili da je David ušao u Keilu,
reče Šaul: "Bog ga je predao u moje ruke jer se sam uhvatio u
zamku kad je ušao u grad s vratima i prijevornicama." **8** I Šaul
sazva sav narod na oružje da ide na Keilu i da opkoli Davida i
njegove ljude. **9** Kad je David doznao da mu Šaul snuje zlo,
reče svećeniku Ebjataru: "Donesi oplećak!" **10** Nato se David
pomoli: "Jahve, Bože Izraelov, tvoj je sluga čuo da Šaul sprema
navalu na Keilu da razori grad zbog mene. **11** Hoće li Šaul doći
kao što je tvoj sluga čuo? Jahve, Bože Izraelov, odgovori svome
sluzi!" A Jahve odgovori: "Doći će!" **12** David opet upita: "Hoće li
me prvaci Keile predati, mene i moje ljude, u Šaulove ruke?"
A Jahve odgovori: "Predat će vas!" **13** Tada David ustade sa
svojim ljudima, bijaše ih oko šest stotina; iziđoše iz Keile te
lutahu kojekuda. A kad su Šaulu javili da je David utekao iz
Keile, odusta od vojnog pohoda. **14** David se skloni u pustinju
u gorska skloništa; nastani se na gori u pustinji Zifu. Šaul ga
je neprestano tražio, ali ga Bog ne predade u njegove ruke.
15 David se bojao što je Šaul izišao na vojnu da napadne na
njegov život. Zato je David ostao u pustinji Zifu, u Horši. **16**
Tada Šaulov sin Jonatan krenu na put i dođe k Davidu u Horšu i
ohrabri ga u ime Božje. **17** Reče mu: "Ne boj se, jer te neće stići
ruka moga oca Šaula. Ti ćeš kraljevati nad Izraelom, a ja ću
biti drugi do tebe; i moj otac Šaul zna to dobro." **18** I sklopiše
njih dvojica savez pred Jahvom. David osta u Horši, a Jonatan
ode svojoj kući. **19** Jednoga dana dođoše Zifejci k Šaulu u
Gibeu i javiše mu: "David se krije kod nas u gorskim skloništima
u Horši, na brdu Hakili, što je južno od Ješimona. **20** Sada,
kralju, kad god zaželiš sići, siđi, a naše je da ga predamo u
ruke kralju." **21** A Šaul odgovori: "Blagoslovio vas Jahve što ste
me požalili! **22** Idite, dakle, raspitajte se još i dobro razvidite
mjesto kamo ga donesu njegovi hitri koraci; rekli su mi da je
vrlo lukav. **23** Zato pretražite sve rupe u koje se zavlači, pa se
vratite k meni kad budete pouzdano znali. Tada ću ja poći s
vama, pa ako bude gdje u zemlji, ići ću za njegovim tragom po
svim Judinim rodovima." **24** Tada krenuše na put i odoše u Zif,
pred Šaulom. David je sa svojim ljudima bio u pustinji Maonu
u Arabi, južno od Ješimona. **25** Potom i Šaul pođe sa svojim
ljudima da traži Davida. Kad su to javili Davidu, siđe on u klanac
koji leži u pustinji Maonu. Šaul to doznade i krenu u potjeru za
Davidom u pustinju Maon. **26** Šaul je sa svojim ljudima išao
jednom stranom planine, a David sa svojim ljudima drugom
stranom planine. David se silno žurio da umakne Šaulu. Kad je
Šaul sa svojim ljudima htio prijeći na drugu stranu da opkoli
Davida i njegove ljude i da ih pohvata, **27** dođe glasnik Šaulu s
porukom: "Dođi brže, Filistejci provališe u zemlju!" **28** Tada Šaul
odusta od potjere za Davidom i okrenu se protiv Filistejaca. Zato
se prozvalo ono mjesto "Klanac razlaza". **29** David se odande
uspe i nastani u engadskim gorskim skloništima.

24 Kad se Šaul vratio iz potjere za Filistejcima, javiše mu
ovo: "David je u Engadskoj pustinji!" **2** Tada Šaul uze tri
tisuće odabranih ljudi iz svega Izraela i pođe da traži Davida i
njegove ljude na istok od Litica divokoza. **3** Idući dođe k ovčjim
torovima pokraj puta; ondje bijaše pećina i Šaul uđe da čučne;
a David je sa svojim ljudima sjedio u dnu pećine. **4** I rekoše
Davidu ljudi njegovi: "Evo dana za koji ti je rekao Jahve: 'Ja ću
predati tvoga neprijatelja u tvoje ruke, postupaj s njim kako ti se
mili!'" A David ustade i neprimjetno odsiječe skut od Šaulova
plašta. **5** Ali poslije zapeče Davida savjest što je odsjekao
skut od Šaulova plašta, **6** pa reče svojim ljudima: "Očuvao me
Jahve da takvo što učinim svome gospodaru, da dignem ruku
na njega, jer je pomazanik Jahvin." **7** I David oštrim riječima
ukori svoje ljude i ne dopusti im da ustanu na Šaula. A Šaul
izađe iz pećine i pođe svojim putem. **8** Zatim ustade David,
iziđe iz pećine i vikne za Šaulom: "Gospodaru kralju!" A kad se
Šaul obazre, David se baci ničice na zemlju i pokloni mu se. **9**
Tada David reče Šaulu: "Zašto slušaš ljude koji ti govore da
David snuje tebi propast? **10** Gle, upravo u ovaj dan tvoje su
oči mogle vidjeti da te Jahve predao danas u moje ruke u ovoj
pećini. Rekoše mi da te ubijem, ali te poštedjeh i rekoh: 'Neću
dići svoje ruke na svoga gospodara, jer je Jahvin pomazanik.'
11 O, moj oče, pogledaj i vidi skut od svoga plašta u mojoj ruci:
odsjekao sam skut od tvoga plašta, a tebe nisam ubio; spoznaj i
vidi da u mojoj ruci nema ni zlobe ni opačine. Ja nisam zgriješio
protiv tebe, a ti vrebaš na moj život da mi ga uzmeš! **12** Jahve
neka sudi između mene i tebe, Jahve neka me osveti na tebi, ali
se moja ruka neće dići na tebe. **13** Kako kaže stara poslovica:
od nepravednika dolazi nepravda, i zato se moja ruka neće dići
protiv tebe. **14** Za kim je izišao izraelski kralj? Za kim ideš u
potjeru? Za mrtvim psom, za običnom buhom! **15** Jahve neka
bude sudac, on neka sudi između mene i tebe, neka ispita i
brani moju stvar i neka mi pribavi pravdu: neka me izbavi iz tvoje
ruke!" **16** Kad je David izgovorio te riječi Šaulu, odvrati Šaul: "Je
li to tvoj glas, sine Davide?" I Šaul glasno zaplaka. **17** Zatim
reče Davidu: "Pravedniji si od mene jer ti si meni učinio dobro,
a ja sam tebi učinio zlo. **18** A danas si okrunio svoju dobrotu
prema meni, jer me Jahve predao u tvoje ruke, a ti me nisi ubio.
19 Kad se čovjek namjeri na svoga neprijatelja, pušta li ga da

ide mirno svojim putem? Neka ti Jahve naplati za ono dobro što
si mi danas učinio! 20 Sada pouzdano znam da ćeš zacijelo biti
kralj i da će se kraljevstvo nad Izraelom trajno održati u tvojoj
ruci. 21 Zato mi se sada zakuni Jahvom da nećeš zatrti moga
potomstva poslije mene i da nećeš izbrisati moga imena iz moga
očinskoga doma!" 22 David se zakle Šaulu, Šaul ode svojoj
kući, a David se sa svojim ljudima vrati u gorska skloništa.

25 Uto umrije Samuel. Sav se Izrael skupi i oplaka ga naričući
za njim; i pokopaše ga u njegovu zavičaju u Rami. A
David usta i siđe u pustinju Paran. 2 U Maonu živio čovjek koji
je imao svoje gospodarstvo u Karmelu; bio je to vrlo bogat
čovjek, imao je tri tisuće ovaca i tisuću koza. Upravo je tada
strigao svoje ovce u Karmelu. 3 Taj se čovjek zvao Nabal, a
njegova žena Abigajila. Žena je bila mudra i vrlo lijepa, a čovjek
surov i opak: bio je Kalebovac. 4 David je u pustinji čuo da
Nabal striže svoje ovce. 5 Stoga posla deset momaka naloživši
im: "Idite gore u Karmel, otiđite k Nabalu i pozdravite ga u moje
ime. 6 I recite ovako mome bratu: 'Mir tebi, mir tvome domu, mir
svemu što imaš! 7 Sada, čujem, strižeš ovce. A tvoji su pastiri
bili kod nas, nismo ih dirali, ništa im nije nestalo dokle god su
bili u Karmelu. 8 Pitaj svoje sluge i kazat će ti. Zato neka ovi
momci nađu milost pred tobom, jer smo došli u svečan dan.
Podaj svojim slugama i svome sinu Davidu što ti se nađe pri
ruci.'" 9 Dođoše momci Davidovi i ponoviše Nabalu u Davidovo
ime sve ove riječi, a onda pričekaše. 10 Ali Nabal odgovori
Davidovim slugama ovako: "Tko je David, tko je Jišajev sin?
Danas ima mnogo slugu koji su pobjegli od svojih gospodara.
11 Zar da uzmem svoj kruh, svoju vodu, svoju stoku koju sam
poklao za svoje strigače pa da to poklonim ljudima o kojima ne
znam ni odakle su?" 12 Davidovi se momci okrenuše i vratiše se
svojim putem. Kad su se vratili, javiše sve ove riječi Davidu.
13 A David reče svojim ljudima: "Pripašite svaki svoj mač!" I
pripasaše svaki svoj mač, i David pripasa svoj, i oko četiri stotine
ljudi krenu za Davidom, dok ih dvije stotine osta kod tovara.
14 A ženi Nabalovoj, Abigajili, javio jedan od Nabalovih slugu
ovo: "Eto, David je poslao iz pustinje glasnike da pozdrave
našega gospodara, a on ih potjerao. 15 A ti su ljudi bili vrlo
dobri prema nama: nisu nas dirali, ništa nismo izgubili dokle
god smo bili u njihovoj blizini kad smo bili u polju. 16 Noću
i danju bili su nam kao bedem u sve vrijeme dok smo bili s
njima pasući stada. 17 Razmisli sada i vidi što ćeš učiniti, jer je
gotova pogibija našem gospodaru i svemu njegovu domu; a on
je opak čovjek komu se ne može ništa kazati." 18 Abigajila brzo
uze dvije stotine hljebova, dva mijeha vina, pet zgotovljenih
ovaca, pet mjera pržena žita, sto grozdova suhoga grožđa,
dvije stotine smokovih kolača i sve to natovari na magarce.
19 I zapovjedi svojim slugama: "Idite preda mnom, a ja ću za
vama." Svome mužu Nabalu nije kazala ništa. 20 Dok je, jašući
na magarcu, silazila iza gorskog zavoja, David je sa svojim
ljudima silazio nasuprot njoj, tako da se ona susrela s njima.
21 A David je upravo mislio: "Uzalud sam, dakle, zaštićivao u
pustinji sve što je taj čovjek imao i ništa mu nije nestalo od
svega što je posjedovao! Sada mi vraća zlo za dobro! 22 Neka
Bog učini Davidu ovo zlo i neka mu doda drugo ako Nabalu do
zore od svega što ima ostavim i ono što mokri uza zid!" 23 Kad
je Abigajila ugledala Davida, brzo sjaha s magarca i pade pred
Davida ničice, poklonivši se do zemlje. 24 Bacivši mu se tako
pred noge, reče: "Gospodaru, neka na mene padne krivica!
Dopusti da službenica tvoja progovori tvojim ušima i udostoj
se poslušati riječi službenice svoje! 25 Neka moj gospodar ne
gleda na toga opakog čovjeka, na Nabala, jer on s pravom nosi
svoje ime: zove se Luda i ludost je s njim. A ja, službenica
tvoja, nisam vidjela momaka koje je poslao moj gospodar. 26
Zato sada, gospodaru, živoga mi Jahve, i tako živ bio ti, i tako
ti Jahve koji te očuvao da ne svališ na se krvnu krivicu i da
ne pribaviš sebi pravdu svojom rukom: neka prođu kao Nabal
tvoji neprijatelji i oni koji snuju zlo mome gospodaru! 27 A ovaj
dar, što ga evo tvoja službenica nosi svome gospodaru, neka
se dade momcima koji idu za mojim gospodarom na njegovim
putovima. 28 Oprosti službenici svojoj njezinu krivnju! Zacijelo će
Jahve osnovati trajan dom mome gospodaru, jer moj gospodar
bije Jahvine bojeve i za svega tvoga života neće se naći zlo
na tebi. 29 Ako se tko digne da te progoni i da ti radi o glavi,
neka život moga gospodara bude pohranjen u škrinji života kod
Jahve, tvoga Boga, a život tvojih neprijatelja neka on baci kao iz
praćke. 30 I kad Jahve učini mome gospodaru svako dobro koje
ti je obećao i kad te odredi da budeš knezom nad Izraelom, 31
onda neka ne bude na smutnju ni na grižnju savjesti mome
gospodaru da je ni za što prolio krv i da je sebi pribavio pravdu
svojoj rukom. I kad Jahve učini dobro mome gospodaru, sjeti se
tada službenice svoje!" 32 David odgovori Abigajili: "Neka je
blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji te danas poslao meni u
susret! 33 Neka je blagoslovljena tvoja mudrost i blagoslovljena
bila ti što si me danas zadržala da ne svalim na se krvnu krivicu
i da ne pribavim sebi pravdu svojom rukom. 34 Ali, tako mi
živog Jahve, Boga Izraelova, koji nije dopustio da ti učinim
zlo: da mi nisi tako brzo izišla u susret, zaista ne bi Nabalu do
jutra ostalo ni ono što uza zid mokri!" 35 Nato David primi iz
njezine ruke što mu bijaše donijela i reče joj: "Vrati se s mirom
svojoj kući. Gle, uslišao sam tvoj glas i obazreo se na tebe." 36
Kad se Abigajila vratila k Nabalu, on je upravo imao gozbu u
kući, pravu kraljevsku gozbu: Nabal bijaše veseo i sasvim pijan;
zato mu ona ne reče ništa dok nije svanulo jutro. 37 A ujutro,
kad se Nabal otrijeznio, pripovjedi mu njegova žena sve što
se dogodilo, a njemu obamrije srce u grudima i on osta kao
da se skamenio. 38 A desetak dana poslije toga Jahve udari
Nabala te umrije. 39 Kad Davidču da je umro Nabal, reče:
"Neka je blagoslovljen Jahve, koji mi je ispravio nepravdu što mi
je učini Nabal; i Jahve je očuvao svoga slugu da ne učini zla,
a svalio je Nabalovu zloću na njegovu glavu!" Potom David
posla poruku Abigajili da će je uzeti za ženu. 40 Davidove sluge
dođoše k Abigajili u Karmel i rekoše joj: "David nas je poslao k
tebi da te uzme sebi za ženu." 41 A ona ustade, pokloni se do
zemlje i reče: "Evo službenice tvoje koja je spremna da bude
robinja i da pere noge slugama svoga gospodara!" 42 Potom
Abigajila brzo ustade i zajaha na magarca, a za njom pođe pet
njezinih dvorkinja. Tako je otišla za Davidovim poslanicima i
postala njegovom ženom. 43 I Ahinoamom iz Jizreela bijaše se

oženio David i obje mu bjehu žene. **44** Jer Šaul bijaše svoju
kćer Mikalu, Davidovu ženu, dao Paltiju, sinu Lajiša iz Galima.

26 Ljudi iz Zifa dođoše Šaulu i javiše mu: "David se krije na
Hakilskom brdu, nasuprot Ješimonu." **2** Šaul tada krenu
na put i siđe u pustinju Zif, a s njim tri tisuće izabranih Izraelaca,
da traži Davida u pustinji Zifu. **3** Šaul se utabori podno Hakilskog
brda, koje je nasuprot Ješimonu, kraj puta. David, koji je boravio
u pustinji, opazi da je Šaul došao onamo da ga progoni. **4** Zato
David posla uhode i sazna da je Šaul zaista došao. **5** David se
podiže i dođe do mjesta gdje se Šaul bio utaborio. Tu David
ugleda mjesto gdje su spavali Šaul i Abner, sin Nerov, njegov
vojvoda: Šaul je spavao usred tabora, a vojska ležala u krugu
oko njega. **6** David se obrati Hetitu Ahimeleku i Abišaju, sinu
Sarvijinu a bratu Joabovu, i reče im: "Tko će sa mnom u tabor
sve do Šaula?" A Abišaj odgovori: "Ja ću s tobom." **7** I tako
David i Abišaj dopriješe noću do vojske: i gle, Šaul ležaše i
spavaše u taboru, a koplje mu kod uzglavlja zabodeno u zemlju.
Abner i vojnici ležahu oko njega. **8** Tada Abišaj reče Davidu:
"Danas ti je Bog predao tvoga neprijatelja u tvoje ruke; zato
sada dopusti da ga njegovim vlastitim kopljem pribodem za
zemlju, jednim jedinim udarcem, drugoga mi neće trebati." **9** Ali
David odgovori Abišaju: "Nemoj ga ubijati! Jer tko će dignuti
ruku svoju na Jahvina pomazanika i ostati nekažnjen?" **10** Još
nastavi David: "Živoga mi Jahve, i udarit će ga Jahve, bilo da će
mu doći njegov dan da umre, bilo da će otići u boj i poginuti.
11 Ne dao mi Jahve da dignem ruku na pomazanika Jahvina!
Nego uzmi sada koplje što mu je kod uzglavlja i vrč za vodu, pa
hajdemo!" **12** I uze David koplje i vrč za vodu što su bili kod
Šaulova uzglavlja i oni odoše: nitko nije ništa vidio ni opazio,
nitko se nije probudio, nego su svi spavali jer bijaše na njih
pao dubok san od Jahve. **13** David prijeđe na drugu stranu i
stade na vrh gore u nekoj daljini, tako da je među njima bio velik
prostor. **14** Tada viknu vojsci i Abneru, Nerovu sinu, ovako: "Zar
se nećeš odazvati, Abnere?" A Abner se odazva i upita: "Tko si
ti što uznemiruješ kralja?" **15** A David odgovori Abneru: "Nisi li ti
junak? I tko ti je ravan u Izraelu? Pa zašto onda nisi čuvao kralja,
svoga gospodara? Jedan je od ratnika sišao do vas da ubije
kralja, tvoga gospodara. **16** Nije lijepo to što si učinio. Tako mi
živog Jahve, zaslužili ste smrt što niste čuvali svoga gospodara,
pomazanika Jahvina. Pogledaj sada gdje je kraljevo koplje i
gdje je vrč za vodu što mu bijaše do uzglavlja!" **17** Tada Šaul
poznade Davidov glas i upita: "Je li to tvoj glas, sine Davide?" A
David odgovori: "Jest, kralju gospodaru!" **18** I nastavi: "Zašto
moj gospodar progoni svoga slugu? Što sam učinio? Kakva
je krivica u mojoj ruci? **19** Zato neka se sada moj gospodar i
kralj udostoji poslušati riječi svoga sluge: ako te Jahve diže
protiv mene, neka se prinosnicom ublaži; ako li to čine sinovi
ljudski, neka su prokleti pred Jahvom jer su me izagnali, tako da
ne mogu imati udjela u baštini Jahvinoj, kao da su mi govorili:
'Idi, služi tuđim bogovima!' **20** Zato neka ne padne moja krv na
zemlju daleko od Jahvina lica. Jer kralj je Izraelov izišao u lov
na moj život, kao kad tko goni jarebicu po planini." **21** Tada Šaul
reče: "Zgriješio sam! Vrati mi se, sine Davide, neću ti više činiti
zla, kad je danas moj život u očima tvojim bio tako drag. Jest,
ludo sam radio i teško sam pogriješio!" **22** A David odgovori:
"Evo kraljeva koplja, neka dođe jedan od momaka i neka ga
uzme! **23** A Jahve će vratiti svakome po njegovoj pravdi i po
njegovoj vjernosti: danas te Jahve bijaše predao u moje ruke, ali
nisam htio dići ruke svoje na pomazanika Jahvina. **24** I gle, kako
je danas tvoj život bio drag u mojim očima, tako neka moj život
bude drag u Jahvinim očima! I neka me Jahve izbavi iz svake
nevolje!" **25** A Šaul doviknu Davidu: "Budi mi blagoslovljen, sine
Davide! Zacijelo ćeš izvršiti svoje djelo i uspjet ćeš!" Potom
David ode svojim putem, a Šaul se vrati svojoj kući.

27 David reče u sebi: "Ipak ću jednoga dana poginuti od
Šaulove ruke. Zato nema ništa bolje za me nego da se
spasim u zemlju Filistejaca. Tada će Šaul odustati da me dalje
traži po svim krajevima Izraelovim i izbavit ću se iz njegove
ruke." **2** David se dakle podiže i prijeđe, sa šest stotina ljudi koje
je imao, k Akišu, sinu Maokovu, kralju Gata. **3** David se nastani
kod Akiša u Gatu, on i njegovi ljudi, svaki sa svojom obitelji, a
David sa svoje dvije žene, Ahinoamom Jizreelkom i Abigajilom,
Nabalovom ženom iz Karmela. **4** Kad je Šaul doznao da je
David pobjegao u Gat, nije ga više progonio. **5** David reče Akišu:
"Ako sam našao milost u tvojim očima, neka mi dadu mjesto u
jednom gradu u zemlji da se nastanim u njemu. Zašto da tvoj
sluga stanuje kod tebe u kraljevskom gradu?" **6** Akiš mu još
istoga dana dade Siklag. Stoga Siklag pripada do današnjega
dana kraljevima Jude. **7** I osta David u filistejskoj zemlji godinu
dana i četiri mjeseca. **8** David je sa svojim ljudima izlazio da
pljačka Gešurce, Girzijce i Amalečane, jer su to bili stanovnici
zemlje od Telama preko Šura sve do egipatske zemlje. **9** David
je pustošio zemlju ne ostavljajući na životu ni čovjeka ni žene,
otimao je ovce i goveda, magarce, deve i haljine i vraćao se
da sve to donese Akišu. **10** Akiš bi ga pitao: "Gdje ste danas
pljačkali?" A David bi odgovorio da su pljačkali u Negebu Judinu
ili u Negebu Jerahmeelskom ili u Negebu Kenijskom. **11** David
nije ostavljao na životu ni čovjeka ni žene da ih dovede u Gat
jer mišljaše: "Mogli bi nas optužiti i reći: 'Tako je David radio.'"
Takav je imao običaj za sve vrijeme dok je boravio u filistejskoj
zemlji. **12** Akiš je vjerovao Davidu i govorio u sebi: "Baš se
omrazio svome narodu, Izraelu! Zato će mi biti sluga dovijeka!"

28 U ono vrijeme Filistejci skupiše svoje čete za rat protiv
Izraela. I Akiš reče Davidu: "Znaj da ćeš ići sa mnom
na vojsku, ti i tvoji ljudi!" **2** A David odgovori Akišu: "Dobro!
Sad ćeš vidjeti što će učiniti tvoj sluga!" A Akiš odvrati Davidu:
"Dobro! Zato ću te postaviti da budeš mojim čuvarom zauvijek."
3 Samuel bijaše umro, a sav ga Izrael bijaše oplakao naričući
za njim. Ukopali su ga u njegovu gradu Rami. A Šaul bijaše
istjerao iz zemlje sve zazivače duhova i vračeve. **4** Dok su
se Filistejci skupljali te došli i utaborili se kod Šunema, Šaul
skupi sve Izraelce te se utabori na Gilboi. **5** Kad Šaul ugleda
filistejski tabor, uplaši se i srce mu snažno zadrhta. **6** Šaul
upita za savjet Jahvu, ali mu Jahve ne dade odgovora - ni u
snima, ni po Urimu, ni preko proroka. **7** Zato Šaul reče svojim
slugama: "Potražite mi ženu koja zaziva duhove da odem k
njoj i upitam je." A sluge mu odgovoriše: "Evo, u En Doru ima
žena koja zaziva duhove." **8** Tada se Šaul preruši, obuče druge

haljine i otputi se sa dva čovjeka. I dođe noću k onoj ženi i
reče joj: “Daj mi vračaj pomoću duha i dozovi mi onoga koga ti
reknem.” 9 A žena mu odgovori: “Ta ti znaš što je učinio Šaul i
kako je istrijebio iz zemlje zazivače duhova i vračeve. Zašto
postavljaš zamke mome životu da me pogubiš?” 10 A Šaul joj
se zakle Jahvom govoreći: “Tako mi živog Jahve, nećeš biti
ništa kriva za ovo!” 11 Tada žena zapita: “Koga da ti dozovem?”
A on odgovori: “Dozovi mi Samuela!” 12 Kad žena ugleda
Samuela, povika iza glasa, a onda reče Šaulu: “Zašto si me
prevario? Ta ti si Šaul!” 13 A kralj joj odvrati: “Ne boj se! Nego
što vidiš?” A žena odgovori Šaulu: “Vidim nešto božansko što
se diže iz zemlje.” 14 Šaul je upita: “Kakva je obličja?” A ona
odgovori: “Izlazi starac, ogrnut plaštem.” Tada Šaul spozna da je
to Samuel, pa pade licem do zemlje i pokloni se. 15 Samuel
upita Šaula: “Zašto si pomutio moj mir dozivajući me gore?” A
Šaul odgovori: “U velikoj sam nevolji jer su Filistejci zavojštili na
me, a Bog se okrenuo od mene i ne odgovara mi više ni preko
proroka ni u snima. Zato sam dozvao tebe da me poučiš što da
činim.” 16 A Samuel odvrati: “Zašto mene pitaš kad se Jahve
odvratio od tebe i postao ti neprijateljem? 17 Jahve ti je učinio
kako ti je kazao preko mene: istrgao je kraljevstvo iz tvoje ruke
i dao ga tvome suparniku, Davidu, 18 jer nisi poslušao riječi
Jahvinih i jer nisi izvršio njegova žestokog gnjeva na Amaleku:
stoga ti je Jahve danas ovako učinio. 19 Jahve će predati,
zajedno s tobom, i Izraela u filistejske ruke. Sutra ćeš sa svojim
sinovima biti sa mnom, a i tabor izraelski Jahve će predati u
filistejske ruke.” 20 Šaul se užasnu i pade na zemlju kako je
dug. Spopade ga silan strah od Samuelovih riječi. I ponestade
mu snage, jer nije ništa jeo cijeli dan i cijelu noć. 21 Kad ona
žena dođe k Šaulu i opazi kako je sav zaplašen, reče mu: “Gle,
tvoja je službenica poslušala tvoju riječ, stavila sam svoj život
na kocku i poslušala tvoje zapovijedi koje si mi naložio. 22 Zato
sada poslušaj i ti riječi službenice svoje: dopusti da ti pružim
zalogaj kruha; jedi da ti se vrati snaga te uzmogneš poći svojim
putem.” 23 Ali on ne htjede nego reče: “Neću jesti!” Ali kad ga
zaokupiše njegove sluge, zajedno sa ženom, posluša ih, ustade
sa zemlje i sjede na postelju. 24 Žena je imala kod kuće tele
u tovu. Brzo ga zakla, zatim uze brašna, umijesi ga i napeče
beskvasnoga kruha. 25 Potom stavi sve pred Šaula i njegove
ljude. Pošto su jeli, ustadoše i još iste noći krenuše natrag.

29 Filistejci skupiše sve svoje čete u Afeku, a Izraelci se
utaboriše kod izvora u Jizreelu. 2 Filistejski su knezovi
prolazili sa svojim stotinama i tisućama, a David i njegovi ljudi išli
su sasvim na kraju s Akišem. 3 Filistejski knezovi zapitaše: “Što
hoće ti Hebreji ovdje?” A Akiš odgovori filistejskim knezovima:
“Pa ovo je David, sluga izraelskoga kralja Šaula! Već je godinu-
dvije kod mene, ali nisam našao na njemu ništa sumnjivo od
onoga dana kad je prebjegao k meni pa do današnjega dana.”
4 Ali filistejski knezovi planuše na njega i rekoše mu: “Pošalji
toga čovjeka natrag, neka se vrati na mjesto koje si mu označio.
Neka ne ide s nama u boj, da se ne okrene protiv nas u boju!
Čime bi se on opet umilio svome gospodaru ako ne glavama
ovih naših ljudi? 5 To je onaj isti David o kome se pjevalo
igrajući: ‘Pobi Šaul svoje tisuće, David na desetke tisuća!’” 6
Tada Akiš dozva Davida i reče mu: “Živoga mi Jahve, ti si pošten
i meni bi drago bilo da me pratiš u pokretima moje vojske, jer
nisam našao nikakva zla na tebi od onoga dana kad si došao k
meni pa do današnjega dana. Ali nisi drag u očima knezova. 7
Zato se sada vrati i otiđi s mirom kući da ne ozlovoljiš filistejske
knezove!” 8 David odvrati Akišu: “Ta što sam učinio i što si
zamjerio svome sluzi od onoga dana kad sam stupio u tvoju
službu pa do današnjega dana da ne mogu ići da se bijem
s neprijateljima svoga gospodara kralja?” 9 A Akiš odgovori
Davidu: “Ti znaš da si mi drag kao Božji anđeo, ali su filistejski
knezovi rekli: ‘Neka ne ide s nama u boj!’ 10 Zato ustanite rano
ujutro, ti i sluge tvoga gospodara koji su došli s tobom, i otiđite
na mjesto koje sam vam označio. I nemoj gajiti u svom srcu
nikakve mržnje jer si mi mio. Ustat ćete, dakle, u rano jutro, čim
svane, i otići ćete!” 11 Tako David sa svojim ljudima ustade rano
i krenu odmah ujutro i vrati se u filistejsku zemlju, a Filistejci
odoše u Jizreel.

30 Kad je David sa svojim ljudima treći dan stigao u Siklag,
a to Amalečani bijahu navalili na Negeb i na Siklag;
opljačkali su Siklag i ognjem ga spalili. 2 Zarobili su žene i
sve koji su bili ondje, malo i veliko. Nisu ubili nikoga, nego su
samo odveli roblje i otišli svojim putem. 3 Kad je, dakle, David
sa svojim ljudima došao u grad, vidješe da je grad spaljen, a
njihove žene, njihovi sinovi i njihove kćeri odvedeni u ropstvo. 4
Tada David i ljudi koji bijahu s njim podigoše glas i plakahu
dok im nije ponestalo snage za plač. 5 I obje Davidove žene
bijahu odvedene u ropstvo - Ahinoama Jizreelka i Abigajila,
Nabalova žena iz Karmela. 6 David se našao u velikoj nevolji jer
su ljudi počeli govoriti da će ga kamenovati, budući da su svi bili
ogorčeni, svaki zbog svojih sinova i zbog svojih kćeri. Ali se
David ohrabri u Jahvi, svome Bogu. 7 David reče svećeniku
Abjataru, Ahimelekovu sinu: “Donesi mi ovamo oplećak!” I
Abjatar donese Davidu oplećak. 8 Tada David upita Jahvu za
savjet govoreći: “Hoću li u potjeru za onim razbojnicima i hoću li
ih stići?” A on mu odgovori: “Idi u potjeru jer ćeš ih zacijelo stići i
zarobljenike ćeš izbaviti.” 9 I pođe David sa šest stotina ljudi koji
bijahu s njim i dođoše do potoka Besora. 10 Odavde David sa
četiri stotine ljudi nastavi potjeru, a ostadoše dvije stotine ljudi
što bijahu tako umorni da nisu mogli prijeći preko potoka Besora.
11 U polju naiđoše na nekog Egipćanina. Dovedoše ga k Davidu,
dadoše mu kruha da jede i vode da pije. 12 Dadoše mu grudu
smokava i dva grozda suhoga grožđa. Kad je to pojeo, vratio
mu se život, jer tri dana i tri noći ne bijaše ništa jeo i ništa pio.
13 Tada ga David upita: “Čiji si ti i odakle si?” A on odgovori: “Ja
sam Egipćanin, sluga jednog Amalečanina. Moj me gospodar
ostavio jer sam se razbolio prije tri dana. 14 Bili smo provalili u
Negeb Keretski i Negeb Judejski, i u Negeb Kalebov, a Siklag
smo zapalili ognjem.” 15 David ga upita: “Hoćeš li me odvesti k
toj razbojničkoj družbi?” A on odgovori: “Zakuni mi se Bogom
da me nećeš pogubiti i da me nećeš predati u ruke mome
gospodaru, pa ću te odvesti k njima!” 16 On ga, dakle, odvede, i
gle, oni se bijahu razasuli po svem onom kraju, jedući, pijući
i slaveći slavlje zbog svega velikog plijena što su ga oteli iz
zemlje filistejske i iz zemlje Judine. 17 I David ih poče biti i
tukao ih je od zore do mraka, izvršujući na njima “herem”, kleto
uništenje. Nitko od njih nije izmakao, osim četiri stotine momaka,

koji zajahaše na deve i pobjegoše. **18** Tako je David izbavio sve
što su bili oteli Amalečani; i obje svoje žene izbavi David. **19** I
ništa im nije nestalo, od najmanjih stvari do najvećih, od plijena
sve do sinova i kćeri, sve što im bijaše oteto: sve je vratio David.
20 Tada uzeše sve ovce i goveda, dotjeraše ih pred njega vičući:
"Ovo je plijen Davidov!" **21** Kad je David došao k onim dvjema
stotinama ljudi koji bijahu sustali te ne mogahu ići za Davidom i
koje on bijaše ostavio kod potoka Besora, iziđoše oni u susret
Davidu i četi njegovoj: približivši se Davidu i četi, pozdraviše ih.
22 Tada progovoriše svi zlobnici i ništarije između ljudi koji su išli
s Davidom i rekoše: "Budući da nisu išli s nama, ne dajmo im
ništa od plijena koji smo izbavili, nego samo svakome njegovu
ženu i njegovu djecu, neka ih povedu sa sobom i neka idu!"
23 Ali David reče: "Ne činite tako, braćo moja, poslije onoga
što nam je dao Jahve: on nas je čuvao i predao nam u ruke
razbojničku družbu koja bijaše izišla protiv nas. **24** Ta tko će vas
poslušati u tome? Jer kakav je dio onome koji ide u boj, takav
je dio onome koji ostaje kod tovara. Jednak dio neka imaju
svi." **25** Tako ostade od onoga dana unapredak. David to učini
uredbom i zakonom u Izraelu sve do današnjeg dana. **26** Kad je
David došao u Siklag, posla dio plijena starješinama Jude, po
pojedinim njihovim gradovima, s porukom: "Evo za vas dar od
plijena Jahvinih neprijatelja!" **27** Onima u Betulu, onima u Rami
u Negebu i onima u Jatiru; **28** onima u Aroeru, onima u Sifmotu
i onima u Eštemoi; **29** onima u Karmelu, onima u jerahmeelskim
gradovima i onima u kenijskim gradovima; **30** onima u Hormi,
onima u Bor Ašanu i onima u Eteru; **31** onima u Hebronu i u
svim onima mjestima u koja je dolazio David sa svojim ljudima.

31 Filistejci su zavojštili na Izraelce, a Izraelci su pobjegli
pred njima i padali pobijeni po gori Gilboi. **2** Filistejci
stisnuše Šaula i njegove sinove i pogubiše Šaulove sinove
Jonatana, Abinadaba i Malki-Šuu. **3** Boj je postao žešći oko
Šaula. Iznenadiše ga strijelci s lukovima i on pade teško ranjen
od strijelaca. **4** Šaul tada reče svome štitonoši: "Izvuci svoj mač
i probodi me da ne dođu ti neobrezanici i ne narugaju mi se." Ali
se njegov štitonoša prestravi i ne htjede toga učiniti. Zato Šaul
uze mač i baci se na nj. **5** Kad je štitonoša vidio da je Šaul
umro, baci se i on na svoj mač i umrije s njim. **6** Tako onoga
dana pogiboše zajedno Šaul, njegova tri sina, njegov štitonoša i
svi njegovi ljudi. **7** Kad Izraelci koji bijahu na drugoj strani doline
i na drugoj strani Jordana vidješe da su sinovi Izraelovi pobjegli
i da je poginuo Šaul sa sinovima, ostaviše svoje gradove te se
razbježaše. Filistejci dođoše i nastaniše se u njima. **8** Kad su
sutradan došli Filistejci da oplijene pobijeđene, nađoše Šaula i
njegova tri sina gdje leže na gori Gilboi. **9** Oni mu odsjekoše
glavu i skidoše s njega oružje, koje poslaše po svoj filistejskoj
zemlji naokolo, javljajući veselu vijest svojim idolima i narodu.
10 Potom oružje metnuše u Aštartin hram, a Šaulovo mrtvo
tijelo pribiše na zid grada Bet Šana. **11** Ali kad oni u Jabešu
Gileadskom čuše što su Filistejci učinili od Šaula, **12** ustadoše
svi hrabri ljudi i, pošto su hodili svu noć, uzeše Šaulovo mrtvo
tijelo i tjelesa njegovih sinova sa zida grada Bet Šana pa ih
donesoše u Jabeš i ondje spališe. **13** Potom uzeše njihove kosti
i ukopaše ih pod tamarisom u Jabešu i postiše sedam dana.

2 Samuelova

1 Poslije Šaulove smrti David se vratio kući pobijedivši
Amalečane. Dva je dana proveo u Siklagu. **2** Trećega dana
dođe neki čovjek iz Šaulova tabora, razdrtih haljina i prahom
posute glave. Došavši k Davidu, baci se na zemlju i pokloni
mu se. **3** David ga upita: “Odakle dolaziš?” A on mu odgovori:
“Umakao sam iz izraelskog tabora.” **4** A David ga upita: “Što se
dogodilo? Pripovijedaj mi!” On odvrati: “Narod je pobjegao iz
boja, a mnogo je ljudi i poginulo. Mrtvi su i Šaul i njegov sin
Jonatan.” **5** Nato David upita mladoga glasonošu: “Kako znaš
da je poginuo Šaul i njegov sin Jonatan?” **6** A mladi glasonoša
odgovori: “Slučajno sam došao na goru Gilbou i vidio Šaula
kako se upro u svoje koplje, a bojna kola i konjanici natisnuli se
za njim. **7** Šaul, obazrevši se, ugleda mene pa me zovnu, a ja
mu se odazvah: 'Evo me!' **8** I upita me on: 'Tko si ti?' A ja mu
odgovorih: 'Amalečanin sam.' **9** Tada mi on reče: 'Dođi ovamo k
meni pa me ubij, jer me obuzeo smrtni grč, a duša je još sva u
meni!' **10** Pristupih k njemu i zadadoh mu smrtni udarac, jer
sam znao da neće preživjeti nakon pada. Zatim uzeh kraljevski
znak koji mu bijaše na glavi i narukvicu koju imaše na ruci i,
evo, donesoh to svome gospodaru.” **11** Tada David zgrabi svoje
haljine i razdrije ih, a tako i svi ljudi koji bijahu s njim. **12** I naricali
su, plakali i postili do večera za Šaulom i za njegovim sinom
Jonatanom, za Jahvinim narodom i za domom Izraelovim što
izginuše od mača. **13** Potom David upita mladoga glasonošu:
“Odakle si ti?” A on odgovori: “Ja sam sin jednoga došljaka,
Amalečanina.” **14** Tada mu reče David: “Kako se nisi bojao dići
ruku da ubiješ pomazanika Jahvina?” **15** I dozva David jednoga
od momaka i zapovjedi mu: “Dođi ovamo i smakni ga!” Udari ga
momak i on umrije. **16** A David mu još doviknu: “Tvoja krv na
tvoju glavu! Tvoja su usta posvjedočila protiv tebe kad si rekao:
'Ja sam ubio pomazanika Jahvina.'” **17** Tada David zapjeva
ovu tužaljku za Šaulom i za njegovim sinom Jonatanom. **18**
Zapisana je u Knjizi Pravednikovoj da je uče sinovi Judini. David
reče: **19** “Oh, kako ti slava pade, Izraele, izginuše div-junaci
na tvom visu! **20** O porazu vi u Gatu ne pričajte, aškelonskim
ulicama ne glasite, da se kćeri ne vesele filistejske, mlade žene
da ne kliču nevjerničke. **21** O Gilbojske gore klete, rosa na vas
ne padala nit vas kiša s neba prala! Vaša polja ne vraćala rod
za sjeme, jer kod vas je osramoćen štit junaka! Štit Šaulov nije
bio uljem mazan, **22** nego krvlju ranjenika, mašću palih! Luk
Jonate nikad nije promašio, mač Šaulov nikad bezuspješan bio!
23 Šaul i Jonata, ljupki, ponositi, ni živi se ne rastaše, ni u smrti!
Od orlova bjehu brži, od lavova snagom jači! **24** Za Šaulom sad
plačite, Izraelke, jer je u kras i u grimiz vas odijevo! Uz to zlatan
nakit on je na ruho vam pričvršćivo. **25** Usred boja poginuše div-
junaci! Smrt me tvoja, Jonatane, ožalosti! **26** Žao mi je tebe,
brate, Jonatane! Kako li mi drag bijaše ti veoma! Ljubav tvoja
bješe meni još od ženske čudesnija. **27** Oh, kako su izginuli div-
junaci, i oružje bojno kako skršeno je!”

2 Poslije toga David upita Jahvu ovako: “Treba li da pođem
u koji Judin grad?” A Jahve mu odgovori: “Pođi!” David opet
upita: “Kamo da pođem?” A odgovor bješe: “U Hebron!” **2** Tako
David ode onamo, a s njim i njegove dvije žene, Ahinoama iz
Jizreela i Abigajila, Nabalova žena iz Karmela. **3** I ljudi koji bijahu
s Davidom odoše s njim, svaki sa svojom obitelji, i nastaniše se
u gradićima Hebrona. **4** Tada dođoše ljudi iz Jude i pomazaše
ondje Davida za kralja nad domom Judinim. Tada javiše Davidu
da su ljudi iz Jabeša u Gileadu pokopali Šaula. **5** Nato David
posla glasnike k Jabešanima u Gileadu i poruči im: “Budite
blagoslovljeni od Jahve što ste izvršili to djelo ljubavi prema
svome gospodaru Šaulu i što ste ga pokopali! **6** Zato neka vam
Jahve iskaže svoju ljubav i dobrotu, a i ja ću vam učiniti dobro
zato što ste tako radili. **7** A sada se ohrabrite i budite junaci, jer
je Šaul, vaš gospodar, poginuo, a mene je Judin dom pomazao
za svoga kralja.” **8** Ali Abner, sin Nerov, vojvoda Šaulove
vojske, bijaše uzeo Šaulova sina Išbaala i doveo ga prijeko u
Mahanajim. **9** Ondje ga je postavio za kralja nad Gileadom,
nad Ašeranima, nad Jizreelom, Efrajimom, Benjaminom i nad
svim Izraelom. **10** Išbaalu, sinu Šaulovu, bijaše četrdeset godina
kad je postao kraljem nad Izraelom, a kraljevao je dvije godine.
Samo je Judin dom pristao uz Davida. **11** A David je kraljevao u
Hebronu nad Judinim domom sedam godina i šest mjeseci. **12**
Potom iziđe Abner, Nerov sin, s ljudima Šaulova sina Išbaala iz
Mahanajima prema Gibeonu. **13** Ali i Joab, Sarvijin sin, iziđe s
Davidovim ljudima iz Hebrona i srete se s njima kod Gibeonskog
jezera. Tu se zaustaviše, ovi s jedne strane jezera, a oni s
druge strane. **14** Tada Abner reče Joabu: “Neka ustanu mladići i
neka se bore pred nama!” A Joab odgovori: “Neka ustanu!” **15** I
ustadoše, pa ih izbrojiše: dvanaest od Benjamina za Išbaala,
Šaulova sina, i dvanaest od Davidovih ljudi. **16** I svaki dohvati
svoga protivnika za glavu i zabode mu mač u bok, tako da su
svi popadali zajedno. Zato se to mjesto prozvalo Polje bokova,
a leži kod Gibeona. **17** Potom se zametnu onoga dana vrlo
žestoka bitka i Davidove čete razbiše Abnera i Izraelce. **18** A
bijahu ondje tri Sarvijina sina: Joab, Abišaj i Asahel; a Asahel
bijaše brz u trku kao gazela u polju. **19** I jurnu Asahel u potjeru
za Abnerom; u stopu je slijedio Abnera ne skrećući ni desno ni
lijevo. **20** Abner se obazre i upita: “Jesi li to ti, Asahele?” A on
odgovori: “Jesam.” **21** A Abner mu reče: “Okreni se nadesno ili
nalijevo pa zgrabi jednoga od tih mladića i uzmi njegovu odoru!”
Ali Asahel nije htio da skrene od njega. **22** Abner opet reče
Asahelu: “Ukloni se od mene! Zašto da te sastavim sa zemljom?
Kako bih onda još smio doći na oči tvome bratu Joabu?” **23** Ali
on nikako nije htio da se ukloni. Zato ga Abner udari stražnjim
krajem koplja u trbuh tako da mu je koplje izašlo kroz leđa van:
on ondje pade i umrije na mjestu. I ustavljao se tko god je
došao na ono mjesto gdje je pao i umro Asahel. **24** Ali Joab i
Abišaj nastaviše da gone Abnera, a kad je sunce zašlo, stigoše
do brežuljka Ame, koji leži istočno od doline, na putu prema
Gebi. **25** Dotle se Benjaminovi sinovi skupiše za Abnerom,
sastaviše četu i stadoše na vrh brežuljka Ame. **26** Tada Abner
viknu Joabu: “Zar će nas dovijeka proždirati mač? Ne znaš li da
će to svršiti nesrećom? Kad ćeš napokon kazati svojim ljudima
da se okane gonjenja svoje braće?” **27** A Joab odvrati: “Tako
mi živog Jahve, da ti nisi progovorio, tek bi se sutra ujutro ovi
ljudi okanili gonjenja svoje braće.” **28** Nato Joab zatrubi u rog i
sva vojska stade: prestadoše goniti Izraela i ne nastaviše boja.

29 Abner i njegovi ljudi išli su kroz Arabu cijelu onu noć; onda
prijeđoše preko Jordana, nastaviše put cijelo jutro i stigoše
napokon u Mahanajim. 30 Kad je Joab odustao od potjere za
Abnerom i skupio svu vojsku, vidješe da između Davidovih
ljudi nema devetnaestorice, i uz to Asahela. 31 A Davidovi
su ljudi od Benjaminovih sinova, Abnerovih vojnika, pobili tri
stotine i šezdeset ljudi. 32 Asahela ponesoše i pokopaše u
grobu njegova oca u Betlehemu. A Joab i njegovi ljudi išli su svu
noć i već se bijaše zadanilo kad stigoše u Hebron.

3 Rat između Šaulove kuće i Davidove kuće potrajao je još
dugo vremena, ali je David sve više jačao, a Šaulova kuća
postajala sve slabija. 2 Davidu se rodiše sinovi u Hebronu.
Prvenac mu je bio Amnon, od Ahinoame Jizreelke; 3 drugi mu
je bio Kileab, od Abigajile, žene Nabalove iz Karmela; treći
Abšalom, sin Maake, kćeri gešurskoga kralja Tolmaja; 4 četvrti
Adonija, sin Hagitin; peti Šefatja, sim Abitalin; 5 šesti Jitream, od
Egle, Davidove žene. Ti se Davidu rodiše u Hebronu. 6 Dok je
trajao rat između Šaulove kuće i Davidove kuće, Abner je malo-
pomalo prisvajao svu vlast u Šaulovoj kući. 7 A u kući bijaše
Šaulova inoča po imenu Rispa, kći Ajina: nju Abner uze sebi. A
Išbaal upita Abnera: "Zašto si se približio inoči moga oca?" 8 Na
te Išbaalove riječi Abner se razgnjevi i reče: "Zar sam ja pasja
glava u Judi? Do danas sam samo dobro činio domu tvoga oca
Šaula, njegovoj braći i njegovim prijateljima; nisam dopustio da
padneš u Davidove ruke, a ti me danas prekoravaš zbog obične
žene! 9 Neka Abneru Bog učini ovo zlo i neka mu doda drugo
ako ne izvršim kako se Jahve zakleo Davidu: 10 da će oduzeti
kraljevstvo Šaulovoj kući i da će utvrditi Davidov prijesto nad
Izraelom i nad Judom od Dana pa do Beer Šebe!" 11 Išbaal se
ne usudi odgovoriti ni riječi Abneru jer ga se bojaše. 12 Nato
Abner posla glasnike k Davidu i poruči mu: "Čija je zemlja?" Htio
je reći: "Učini savez sa mnom i moja će ti ruka pomoći da okupiš
oko sebe svega Izraela." 13 David odgovori Abneru: "Dobro!
Učinit ću savez s tobom! Ali samo jedno tražim od tebe: ne
smiješ mi doći na oči ako ne dovedeš sa sobom Mikalu, Šaulovu
kćer, kad dođeš da vidiš moje lice." 14 Ujedno posla David
glasnike i k Išbaalu, Šaulovu sinu, s porukom: "Vrati mi moju
ženu Mikalu, koju sam stekao stotinom filistejskih obrezaka." 15
Išbaal posla po nju i uze je od njezina muža Paltiela, Lajiševa
sina. 16 A njezin muž pođe s njom i pratio ju je plačući sve do
Bahurima. Tada mu Abner reče: "Hajde, vrati se sada kući!"
I on se vrati. 17 Abner je već bio razgovarao s Izraelovim
starješinama i rekao im: "Već odavna želite Davida za svoga
kralja. 18 Učinite to sada, jer je Jahve rekao o Davidu ovo:
'Rukom svoga sluge Davida izbavit ću svoj narod Izraela iz ruke
filistejske i iz ruku svih njegovih neprijatelja.'" 19 Tako je Abner
govorio i Benjaminovim sinovima, a onda je otišao u Hebron da
javi Davidu sve što se svidjelo Izraelu i domu Benjaminovu. 20
Kad je Abner došao k Davidu u Hebron, i s njim dvadeset ljudi,
David priredi gozbu Abneru i ljudima koji bijahu s njim. 21 Tada
Abner reče Davidu: "Hajdemo! Ja ću skupiti svega Izraela oko
gospodara moga kralja: oni će sklopiti s tobom savez i ti ćeš
kraljevati nad svim što budeš želio." David otpusti Abnera, koji
ode u miru. 22 I gle, Davidovi se ljudi s Joabom upravo vraćali
sa četovanja, noseći sa sobom bogat plijen, a Abner nije više
bio kod Davida u Hebronu, jer ga David bijaše otpustio te je on
otišao u miru. 23 Kad stiže Joab i sva vojska što je išla s njim,
javiše Joabu da je Abner, Nerov sin, bio došao kralju i da ga je
kralj otpustio da ode u miru. 24 Tada Joab dođe kralju i reče mu:
"Što si učinio? Abner je došao k tebi, zašto si ga otpustio da ode
u miru? 25 Zar ne znaš Abnera, Nerova sina? Došao je da
te prevari, da dozna tvoje korake, da dozna sve što činiš!" 26
Potom izađe Joab od Davida i posla glasnike za Abnerom, koji
ga vratiše, od studenca Sire, a David nije znao ništa o tome. 27
Kad se Abner vratio u Hebron, odvede ga Joab u stranu iza
vrata, kao da želi s njim nesmetano govoriti, i ondje ga smrtno
rani u slabine da se osveti za krv svoga brata Asahela. 28 Kad je
David to poslije čuo, reče: "Ja i moje kraljevstvo nevini smo pred
Jahvom dovijeka za krv Abnera, sina Nerova. 29 Neka padne na
Joabovu glavu i na sav njegov očinski dom! Nikad ne ponestalo
u Joabovu domu ljudi bolesnih od gnojenja ili od gube, ljudi koji
se laćaju vretena ili padaju od mača, ljudi koji nemaju kruha!" -
30 Joab i njegov brat Abišaj ubili su Abnera jer je on pogubio
njihova brata Asahela u boju kod Gibeona. - 31 Nato David reče
Joabu i svoj vojsci koja je bila s njim: "Razderite svoje haljine,
obucite kostrijet i naričite za Abnerom!" I kralj David pođe za
nosilima. 32 Kad su ukopali Abnera u Hebronu, udari kralj u
glasan plač na grobu Abnerovu, a plakao je i sav narod. 33
Tada kralj ispjeva ovu tužaljku za Abnerom: "Zar morade umrijeti
Abner kako umire luda? 34 Ruke tvoje ne bijahu vezane, noge
tvoje ne bijahu okovane. Pao si kao što se pada od zlikovaca!"
Tada sav narod još ljuće zaplaka za njim. 35 Nato pristupi sav
narod nutkajući Davida da jede dok je još dana, ali se David
zakle ovako: "Neka mi Bog učini ovo zlo i neka mi doda drugo
zlo ako okusim kruha ili što drugo prije zalaska sunca!" 36 Sav
je narod to čuo, i bilo mu je po volji, kao što je narod i sve drugo
odobravao što god je kralj činio. 37 Toga dana sav narod i sav
Izrael spozna da kralj nije kriv u umorstvu Abnera, sina Nerova.
38 Nato kralj reče svojim dvoranima: "Ne znate li da je danas
pao knez i velik čovjek u Izraelu? 39 Ali ja sam sada još slab,
iako sam pomazani kralj, a ovi ljudi, Sarvijini sinovi, jači su od
mene. Neka Jahve plati zločincu po njegovoj zloći!"

4 Kad je Šaulov sin Išbaal čuo da je poginuo Abner u Hebronu,
klonuše mu ruke i sav se Izrael zaprepasti. 2 A Šaulov sin
Išbaal imaše dvojicu vođa svojih četa; jedan se zvao Baana, a
drugi Rekab; bili su sinovi Rimona Beeroćanina iz Benjaminova
plemena, jer se Beerot pribraja k Benjaminu. 3 A Beeroćani
bijahu pobjegli u Gitajim, gdje su ostali kao došljaci do današnjeg
dana. 4 Šaulov sin Jonatan imao je sina hroma na obje noge.
Njemu je bilo pet godina kad je iz Jizreela došao glas o Šaulovoj
i Jonatanovoj pogibiji. Njegova ga dadilja uze i pobježe, ali u
brzini bijega dijete pade i osta hromo. Ime mu bijaše Meribaal.
5 Sinovi Rimona Beeroćanina, Rekab i Baana, digoše se i
dođoše za najveće dnevne vrućine Išbaalu do kuće, a on upravo
spavaše podnevni počinak. 6 A vratarica, čisteći pšenicu, bijaše
zadrijemala te je spavala. Rekab i njegov brat Baana prošuljaše
se kraj nje. 7 Kad su ušli u kuću, on je ležao na postelji u
svojoj spavaonici. Oni ga ubiše, odsjekoše mu glavu i uzeše je

i cijelu su onu noć išli putem kroz Arabu. **8** Glavu Išbaalovu
donesoše Davidu u Hebron i rekoše kralju: “Evo glave Išbaala,
sina Šaulova, tvoga neprijatelja koji ti je radio o glavi. Jahve
je danas krvavo osvetio moga gospodara i kralja na Šaulu i
njegovu rodu.” **9** Ali David odvrati Rekabu i njegovu bratu Baani,
sinovima Rimona iz Beerota, i reče im: “Tako mi živog Jahve
koje me izbavio iz svake nevolje! **10** Onaj koji mi je javio da je
poginuo Šaul mislio je da mi javlja radosnu vijest, a ja sam ga
uhvatio i pogubio u Siklagu da mu platim za njegovu dobru vijest!
11 Što ću tek učiniti sa zlikovcima koji su ubili poštena čovjeka
u njegovoj kući, na njegovoj postelji! Zar da ne tražim od vas
račun za njegovu krv i da vas ne istrijebim sa zemlje?” **12** Nato
David zapovjedi vojnicima te ih pogubiše. Potom im odsjekoše
ruke i noge i objesiše ih kod jezera u Hebronu. Išbaalovu glavu
uzeše i pokopaše u Abnerovu grobu u Hebronu.

5 Tada se sabraše sva izraelska plemena k Davidu u Hebron
i rekoše: “Evo, mi smo od tvoje kosti i od tvoga mesa. **2** Još
prije, dok je još Šaul bio kralj nad nama, ti si upravljao svim
pokretima Izraela, a Jahve ti je rekao: 'Ti ćeš pasti moj izraelski
narod i ti ćeš biti knez nad Izraelom!'” **3** Tako dođoše sve
izraelske starješine kralju u Hebron, a kralj David sklopi s njima
savez u Hebronu pred Jahvom; i pomazaše Davida za kralja nad
Izraelom. **4** Trideset je godina bilo Davidu kad je postao kralj, a
kraljevao je četrdeset godina. **5** U Hebronu je kraljevao nad
Judom sedam godina i šest mjeseci, a u Jeruzalemu kraljevaše
trideset i tri godine nad svim Izraelom i nad Judom. **6** David
krene s ljudima na Jeruzalem protiv Jebusejaca, koji su živjeli u
onoj zemlji. Ali oni poručiše Davidu: “Nećeš ući ovamo! Slijepci
će te i kljasti odbiti!” (To je imalo značiti: David neće ući ovamo.)
7 Ipak David osvoji Sionsku tvrđavu, to jest Davidov grad. **8**
Onoga dana reče David: “Tko god pobije Jebusejce i popne se
kroz prorov ...” A kljaste i slijepe mrzi David iz sve duše. (Stoga
se kaže: Slijepci i kljasti neka ne ulaze u Hram.) **9** David se
nastani u tvrđavi i prozva je Davidov grad. Tada David podiže
zid unaokolo od Mila pa unutra. **10** David je postajao sve silniji,
jer Jahve, Bog nad vojskama, bijaše s njim. **11** Tirski kralj Hiram
posla k Davidu izaslanstvo i cedrova drveta, tesara i zidara,
koji sagradiše dvor Davidu. **12** Tada David spozna da ga je
Jahve potvrdio za kralja nad Izraelom i da je vrlo uzvisio njegovo
kraljevstvo radi svojega izraelskog naroda. **13** Po dolasku iz
Hebrona David uze još inoča i žena iz Jeruzalema; i rodi se
Davidu još sinova i kćeri. **14** Evo imena djece koja mu se rodiše
u Jeruzalemu: Šamua, Šobab, Natan, Salomon, **15** Jibhar,
Elišua, Nefeg, Jafija, **16** Elišama, Beeljada i Elifelet. **17** Kad su
Filistejci čuli da su Davida pomazali za kralja nad Izraelom,
iziđoše svi da se dočepaju Davida. Čuvši to, David siđe u svoj
zaklon. **18** Filistejci dođoše i raširiše se po Refaimskoj dolini. **19**
Tada David upita Jahvu: “Mogu li napasti Filistejce? Hoćeš li ih
predati meni u ruke?” Jahve odgovori Davidu: “Napadni! Predat
ću Filistejce tebi u ruke!” **20** Tada David dođe u Baal Perasim i
ondje ih pobi. David reče: “Jahve je preda mnom prodro među
moje neprijatelje kao što voda prodire.” Stoga se ono mjesto
prozvalo Baal Perasim. **21** Ostavili su ondje svoje bogove; a
David i njegovi ljudi odnesoše ih. **22** Filistejci opet dođoše i
raširiše se po Refaimskoj dolini. **23** David opet upita Jahvu, a on
mu odgovori: “Ne idi pred njih, nego im zađi za leđa i navali na
njih s protivne strane Bekaima. **24** Kad začuješ topot koraka po
bekaimskim vrhovima, onda se požuri, jer će tada Jahve ići pred
tobom da pobije filistejsku vojsku.” **25** David učini kako mu je
zapovjedio Jahve i pobi Filistejce od Gibeona sve do ulaza u
Gezer.

6 Jednoga dana David opet skupi svu izabranu momčad u
Izraelu, trideset tisuća ljudi. **2** Zatim David i sva vojska što
je bila s njim krenu na put i odoše u Baalu Judinu da odande
donesu Kovčeg Božji, što nosi ime Jahve Sebaota koji stoluje
nad kerubinima. **3** Kovčeg Božji metnuše na nova kola, iznijevši
ga iz kuće Abinadabove, koja je stajala na brežuljku. Uza i
Ahjo, Abinadabovi sinovi, pratili su kola. **4** Uza je stupao kraj
Kovčega Božjeg, a Ahjo išao pred njim. **5** David i sav dom
Izraelov igrahu pred Jahvom iz sve snage pjevajući uza zvuke
citara, harfa, bubnjeva, udaraljki i cimbala. **6** Kad su došli do
Nakonova gumna, posegnu Uza rukom za Kovčegom Božjim
da ga pridrži jer ga volovi umalo ne prevrnuše. **7** Ali se Jahve
razgnjevio na Uzu: Bog ga na mjestu udari za taj prijestup,
tako da je umro ondje, kraj Kovčega Božjega. **8** Davidu bijaše
žao što je Jahve onako udario Uzu, i on prozva ono mjesto
Peres Uza, kako se zove i dan-danas. **9** Toga se dana David
uplaši Jahve i reče u sebi: “Kako bi mogao doći k meni Kovčeg
Jahvin?” **10** Zato David ne htjede dovesti Kovčeg Jahvin k
sebi, u Davidov grad, nego ga otpremi u kuću Obed-Edoma
iz Gata. **11** I ostade Jahvin Kovčeg u kući Obed-Edomovoj u
Gatu tri mjeseca i Jahve blagoslovi Obed-Edoma i svu njegovu
obitelj. **12** Kad su kralju javili da je Jahve blagoslovio Obed-
Edomovu obitelj i sav njegov posjed zbog Kovčega Božjeg, ode
David i ponese Kovčeg Božji iz Obed-Edomove kuće gore u
Davidov grad s velikim veseljem. **13** Tek što su nosioci Kovčega
Božjeg pokročili šest koraka, David žrtvova vola i tovna ovna. **14**
David je igrao iz sve snage pred Jahvom, a bio je ogrnut samo
lanenim oplećkom. **15** Tako su David i sav Izraelov dom nosili
gore Kovčeg Jahvin kličući i trubeći u rog. **16** A kad je Kovčeg
Jahvin ulazio u Davidov grad, Šaulova je kći Mikala gledala
kroz prozor i vidjela kralja Davida kako skače i vrti se pred
Jahvom i prezre ga ona u svome srcu. **17** Tada unesoše Kovčeg
Jahvin i postaviše ga usred šatora koji mu bijaše razapeo David.
Onda David prinese pred Jahvom paljenice i pričesnice. **18**
Pošto je prinio paljenice i pričesnice, David blagoslovi narod
imenom Jahve Sebaota. **19** Potom razdijeli među sav narod,
među sve mnoštvo Izraelovo, ljudima i ženama, svakome po
jedan kruh, komad mesa i kolač od suhoga grožđa. Zatim se
raziđe sav narod, svaki svojoj kući. **20** Kad se David vratio kući
da blagoslovi svoju obitelj, Šaulova kći Mikala iziđe u susret
Davidu i reče mu: “Kako se časno danas ponio Izraelov kralj kad
se otkrio pred očima sluškinja slugu svojih kao što se otkriva
prost čovjek!” **21** Ali David odgovori Mikali: “Pred Jahvom ja
igram! Tako mi živoga Jahve, koji me izabrao mjesto tvog oca
i mjesto svega njegova doma da me postavi za kneza nad
Izraelom, narodom Jahvinim: pred Jahvom ću igrati! **22** I još
ću se dublje poniziti. Bit ću neznatan u tvojim očima, ali pred

sluškinjama o kojima govoriš, pred njima ću biti u časti." 23 A
Mikala, Šaulova kći, ne imade poroda do dana svoje smrti.

7 Kad se David nastanio u svojem dvoru i kad mu je Jahve
pribavio mir od svih njegovih neprijatelja unaokolo, 2 reče
kralj proroku Natanu: "Pogledaj! Ja, evo, stojim u dvoru od
cedrovine, a Kovčeg Božji stoji pod šatorom." 3 A Natan odgovori
kralju: "Idi i čini sve što ti je na srcu jer je Jahve s tobom." 4 Ali
još iste noći dođe Natanu ova Jahvina riječ: 5 "Idi i reci mome
sluzi Davidu: Ovako govori Jahve: 'Zar ćeš mi ti sagraditi kuću
da u njoj prebivam? 6 Nisam nikad prebivao u kući otkako sam
izveo iz Egipta sinove Izraelove pa do današnjega dana, nego
sam bio lutalac pod šatorom i u prebivalištu. 7 Dok sam hodio
sa svim Izraelovim sinovima, jesam li ijednu riječ rekao nekomu
od Izraelovih sudaca kojima sam zapovjedio da budu pastiri
mojem narodu izraelskom i kazao: 'Zašto mi ne sagradite kuću
od cedrovine?' 8 Zato sad ovo reci mome sluzi Davidu: Ovako
govori Jahve nad vojskama: Ja sam te doveo s pašnjaka, od
ovaca i koza, da budeš knez nad mojim izraelskim narodom. 9
Bio sam s tobom kuda si god išao, iskorijenio sam sve tvoje
neprijatelje pred tobom. Ja ću ti pribaviti veliko ime, kao što
je velikaško ime na zemlji. 10 Odredit ću prebivalište svojem
izraelskom narodu, posadit ću ga da živi na svojem mjestu i da
ne luta više naokolo, niti da ga zlikovci muče kao prije, 11 onda
kad sam odredio suce nad svojim izraelskim narodom. Ja ću mu
pribaviti mir od svih njegovih neprijatelja. Jahve će te učiniti
velikim. Jahve će ti podići dom. 12 I kad se ispune tvoji dani i ti
počineš kod svojih otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe,
koji će se roditi od tvoga tijela, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo.
13 On će sagraditi dom imenu mojem, a ja ću utvrditi njegovo
prijestolje zauvijek. 14 Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin:
ako učini što zlo, kaznit ću ga ljudskom šibom i udarcima kako
ih zadaju sinovi ljudski. 15 Ali svoje naklonosti neću odvratiti
od njega, kao što sam je odvratio od Šaula koga sam uklonio
ispred tebe. 16 Tvoja će kuća i tvoje kraljevstvo trajati dovijeka
preda mnom, tvoje će prijestolje čvrsto stajati zasvagda.'" 17
Natan prenese Davidu sve te riječi i cijelo viđenje. 18 Nato kralj
David uđe u šator i stade pred Jahvom i pomoli se: "Tko sam ja,
Gospode Jahve, i što je moj dom te si me doveo dovde? 19 Pa i
to je još premalo u tvojim očima, Gospode Jahve, te daješ svoja
obećanja kući svoga sluge za daleku budućnost i gledaš na
me kao na ugledna čovjeka! 20 Ali što bi ti David još mogao
kazati, kad ti sam poznaješ svoga slugu, Gospode Jahve! 21
Radi svoje riječi i po svome srcu učinio si sve ovo veliko djelo,
obznanivši ove veličajnosti. 22 Zato si velik, Gospode Jahve;
nema takvoga kakav si ti i nema Boga osim tebe, po svemu što
smo ušima svojim čuli. 23 Postoji li ijedan narod na zemlji kao
tvoj izraelski narod radi kojega je Bog išao da ga izbavi sebi za
narod da tako stečeš sebi ime velikim i strašnim čudesima,
izgoneći krivobožačka plemena pred svojim narodom koji si
otkupio iz Egipta? 24 Tako si učinio svoj izraelski narod svojim
narodom zauvijek, a ti si mu, Jahve, postao Bogom. 25 Zato
sada, Gospode Jahve, ispuni zauvijek obećanje koje si dao
svome sluzi i njegovu domu i učini kako si obrekao. 26 Neka se
veliča tvoje ime zauvijek i neka se govori: Jahve nad vojskama
jest Bog Izraelov, a dom sluge tvoga Davida neka stoji čvrsto
pred tobom. 27 Jer si ti, Jahve nad vojskama, Bože Izraelov,
objavio svome sluzi ovo: 'Ja ću ti podići dom.' Zato je tvoj sluga
smogao hrabrosti da ti se pomoli ovom molitvom. 28 Uistinu,
Gospode Jahve, ti si Bog, tvoje su riječi istinite i ti daješ ovo
lijepo obećanje svome sluzi. 29 Udostoj se sada blagosloviti
dom svoga sluge da ostane dovijeka pred tobom. Jer kad ti,
Gospode Jahve, obrekneš i blagoslovíš, kuća tvoga sluge bit će
blagoslovljena zasvagda."

8 Poslije toga David porazi Filistejce i pokori ih te ote Gat
s njegovim selima iz filistejskih ruku. 2 Porazi i Moapce i
izmjeri ih uzicom polegavši ih po zemlji: dvije uzice odmjeri onih
koje treba pogubiti, a jednu punu uzicu onih koje treba ostaviti
na životu. Tako Moapci postadoše Davidovi podanici koji su mu
donosili danak. 3 David je porazio i Hadadezera, Rehobova
sina, sopskoga kralja, kad je izišao da proširi svoju vlast do
Rijeke. 4 David zarobi od njega tisuću i sedam stotina konjanika
i dvadeset tisuća pješaka; ispresijecao je petne žile svim konjima
od bojnih kola; ostavio ih je samo stotinu. 5 Damaščanski su
Aramejci došli u pomoć Hadadezeru, sopskome kralju, ali je
David pobio među Aramejcima dvadeset i dvije tisuće ljudi. 6
Postavio je namjesnike u Damaščanskom Aramu. Tako Aramejci
postadoše Davidovi podanici i moradoše mu plaćati danak.
Jahve je davao pobjedu Davidu kuda je god išao. 7 David
zaplijeni zlatne štitove što ih imahu Hadadezerove sluge i
donese ih u Jeruzalem. 8 Iz Tebaha i iz Berotaja, Hadadezerovih
gradova, donese kralj David silni tuč. 9 Kad je čuo hamatski
kralj Tou da je David porazio svu Hadadezerovu vojsku, 10
poslao je svoga sina Hadorama kralju Davidu da ga pozdravi i
da mu čestita što je vojevao protiv Hadadezera i porazio ga, jer
je Hadadezer bio u ratu s Touom; Hadoram donese srebrnih,
zlatnih i tučanih predmeta. 11 I njih kralj David posveti Jahvi
sa srebrom i zlatom što ga bijaše uzeo od svih naroda koje
je pokorio: 12 od Aramaca, Moabaca, Amonaca, Filistejaca
i od Amalečana te od plijena Hadadezera, Rehobova sina,
kralja Sobe. 13 David steče novu slavu kad je na povratku
porazio Edomce, u Slanoj dolini, osamnaest tisuća njih. 14 I
postavi upravitelje u Edomu, i svi Edomci postadoše podanici
Davidovi. I kuda je god David išao, Jahve mu davaše pobjedu.
15 David kraljevaše nad svim Izraelom, čineći pravo i pravicu
svemu svome narodu. 16 Joab, sin Sarvijin, zapovijedaše
vojskom, a Jošafat, sin Ahiludov, bijaše ljetopisac. 17 Sadok, sin
Ahitubov, i Ebjatar, sin Ahimelekov, bijahu svećenici; Seraja
bijaše državni pisar; 18 Benaja, sin Jojadin, zapovijedaše
Kerećanima i Pelećanima; Davidovi sinovi bijahu namjesnici.

9 Jednoga dana upita David: "Ima li još koji preživjeli od
Šaulove kuće da mu učinim milost zbog Jonatana?" 2 A
bijaše u Šaulovoj kući sluga po imenu Siba: njega dozvaše pred
Davida i kralj ga zapita: "Jesi li ti Siba?" A on odgovori: "Jesam,
tvoj sluga!" 3 A kralj nastavi: "Zar nema više nikoga od Šaulove
kuće da mu iskažem milost kao što je Božja milost?" A Siba
odgovori kralju: "Ima još Jonatanov sin koji je hrom na obje
noge." 4 Kralj ga upita: "Gdje je on?" A Siba odgovori kralju:
"Eno ga u kući Makira, sina Amielova, u Lo Debaru." 5 Tada

kralj David posla po njega u kuću Makira, sina Amielova, iz Lo
Debara. 6 Kad je Meribaal, sin Jonatana, sina Šaulova, došao k
Davidu, pade ničice i pokloni se. A David reče: “Meribaale!” On
odgovori: “Evo tvoga sluge!” 7 A David mu reče: “Ne boj se
jer ti želim iskazati milost zbog tvoga oca Jonatana. Vratit ću
ti sva polja tvoga djeda Šaula, a ti ćeš svagda jesti kruh za
mojim stolom.” 8 Meribaal se pokloni i reče: “Što je tvoj sluga te
iskazuješ milost mrtvome psu kao što sam ja?” 9 Potom kralj
dozva Sibu, Šaulova slugu, i reče mu: “Sve što je pripadalo
Šaulu i njegovoj kući, sve to dajem sinu tvoga gospodara. 10
Ti ćeš mu sa svojim sinovima i sa svojim slugama obrađivati
zemlju, od nje ćeš skupljati žetvu da obitelj tvoga gospodara
ima kruha; a Meribaal, sin tvoga gospodara, jest će svagda za
mojim stolom.” A Siba imaše petnaest sinova i dvadeset slugu.
11 Siba odgovori kralju: “Tvoj će sluga učiniti sve što je moj
gospodar i kralj zapovjedio svome sluzi.” Meribaal je, dakle,
jeo za Davidovim stolom kao jedan između kraljevih sinova.
12 Meribaal je imao maloga sina po imenu Mika. A svi koji su
živjeli u Sibinoj kući bijahu u službi Meribaala. 13 A Meribaal je
boravio u Jeruzalemu, jer je uvijek jeo za kraljevim stolom. Bio
je hrom na obje noge.

10 Poslije toga umrije Nahaš, kralj Amonaca, a zakralji se
njegov sin Hanun mjesto njega. 2 A David reče u sebi:
“Želio bih iskazati ljubav Nahaševu sinu Hanunu, kao što je
njegov otac iskazao meni.” Zato David posla svoje sluge da
mu izraze sućut zbog njegova oca. Ali kad su Davidove sluge
došle u zemlju Amonaca, 3 rekoše knezovi Amonaca svome
gospodaru Hanunu: “Zar misliš da je David poslao ljude da ti
izraze sućut zato što bi htio iskazati čast tvome ocu? Nije li
možda zato David poslao svoje ljude k tebi da razvide grad
da bi doznao njegovu obranu i potom ga oborio?” 4 Tada
Hanun pograbi Davidove sluge, obrija im pola brade i skrati im
haljine dopola, sve do zadnjice, i posla ih natrag. 5 Kad su
to javili Davidu, posla on čovjeka pred njih, jer su ti ljudi bili
teško osramoćeni, i poruči im: “Ostanite u Jerihonu dok vam ne
naraste brada, pa se onda vratite!” 6 Tada Amonci uvidješe
da su se omrazili s Davidom; zato Amonci poslaše glasnike
da za plaću unajme Aramejce iz Bet Rehoba i Aramejce iz
Sobe, dvadeset tisuća pješaka, zatim kralja Maake, tisuću ljudi, i
ljude iz Toba, dvanaest tisuća vojnika. 7 Kad je David to čuo,
posla Joaba s vojskom i izabranim junacima. 8 Amonci iziđoše i
svrstaše se u bojni red pred gradskim vratima, dok su Aramejci
iz Sobe i iz Rehoba i ljudi iz Toba i iz Maake stajali zasebno na
polju. 9 Vidjevši postavljene bojne redove prema sebi sprijeda
i straga, probra Joab najvrsnije među Izraelcima i svrsta ih
prema Aramejcima. 10 Ostalu vojsku predade bratu Abišaju da
je svrsta prema Amoncima. 11 I reče mu: “Ako Aramejci budu
jači od mene, onda ti meni priskoči u pomoć; ako Amonci budu
jači od tebe, ja ću tebi pohrliti u pomoć. 12 Budi hrabar i junački
se držimo radi naroda i radi gradova svoga Boga; a Jahve neka
učini što je dobro u njegovim očima.” 13 Tada se Joab i vojska
koja je bila s njim počeše primicati da udare na Aramejce,
ali oni pobjegoše pred njima. 14 Kad su Amonci vidjeli da su
Aramejci pobjegli, umakoše i oni ispred Abišaja i povukoše se u
grad. Tada Joab odustane od rata protiv Amonaca i vrati se u
Jeruzalem. 15 Kad su Aramejci vidjeli gdje su ih Izraelci razbili,
sabraše ponovo svoje čete. 16 Hadadezer posla glasnike i sabra
Aramejce što su s one strane rijeke. Ovi dođoše u Helam pod
vodstvom Šobaka, vojvode Hadadezerove vojske. 17 Pošto su
to javili Davidu, on skupi sve Izraelce i, prešavši preko Jordana,
dođe u Helam. Aramejci se svrstaše protiv Davida i zametnuše
s njime boj. 18 Ali Aramejci udariše u bijeg ispred Izraelaca i
David im pobi sedam stotina konja od bojnih kola i četrdeset
tisuća pješaka; pogubi i njihova vojvodu Šobaka te je ondje
umro. 19 A kad svi kraljevi, Hadadezerovi vazali, vidješe da ih
je razbio Izrael, sklopiše mir s Izraelom i počeše mu služiti. A
Aramejci se više nisu usuđivali pomagati Amoncima.

11 U početku slijedeće godine, u doba kad kraljevi izlaze
u rat, posla David Joaba i s njim svoje ljude i svega
Izraela: oni pobiše Amonce i podsjedoše Rabu. A David osta u
Jeruzalemu. 2 A jednoga dana predveče usta David sa svoje
postelje i prošeta se po krovu svoje palače. Opazi s krova
ženu gdje se kupa. Ta žena bijaše izvanredno lijepa. 3 David
se propita za tu ženu i rekoše mu: “Pa to je Bat-Šeba, kći
Eliamova i žena Urije Hetita!” 4 Nato David posla glasnika da
je dovedu k njemu. Kad je došla, leže on s njom, upravo kad
se bila očistila od svoje nečistoće. Zatim se ona vrati svojoj
kući. 5 Žena zatrudnje te poruči Davidu: “Trudna sam!” 6 Tada
David posla poruku Joabu: “Pošalji k meni Uriju Hetita!” I Joab
posla Uriju k Davidu. 7 Kad je Urija došao k njemu, zapita ga
David kako je Joab, kako je vojska i kako napreduje rat. 8
Potom David reče Uriji: “Siđi u svoju kuću i operi svoje noge!”
Urija iziđe iz kraljeva dvora, a za njim ponesoše dar s kraljeva
stola. 9 Ali Urija osta da spava pred vratima kraljeva dvora sa
stražarima svoga gospodara i ne ode svojoj kući. 10 Javiše
to Davidu govoreći: “Urija nije otišao svojoj kući!” Tada David
upita Uriju: “Zar nisi došao s puta? Zašto ne ideš svojoj kući?”
11 A Urija odgovori Davidu: “Kovčeg, Izrael i Juda borave pod
šatorima, moj gospodar Joab i straža moga gospodara borave
na otvorenu polju, a ja da uđem u svoju kuću da jedem i da
pijem i da spavam sa svojom ženom? Živoga mi Jahve, i tako
mi tvoga života, zaista neću učiniti nešto takvo!” 12 Tada David
reče Uriji: “Ostani još danas ovdje, a sutra ću te otpustiti.” Tako
Urija osta u Jeruzalemu onaj dan. 13 Sutradan David pozva
Uriju da jede i da pije pred njim i on ga opi. A uvečer Urija iziđe i
leže na svoju postelju sa stražama svoga gospodara, ali svojoj
kući nije otišao. 14 Ujutro David napisa pismo Joabu i posla
ga po Uriji. 15 A u tom pismu pisao je ovako: “Postavite Uriju
naprijed, gdje je najžešći boj, pa uzmaknite iza njega: neka
bude pogođen i neka pogine!” 16 Zato Joab, opsjedajući grad,
postavi Uriju na mjesto gdje je znao da stoje najhrabriji ratnici.
17 Kad su onda građani provalili van i pobili se s Joabom, pade
nekoliko od njegove vojske, od Davidovih ljudi, a pogibe i Urija
Hetit. 18 Potom Joab posla čovjeka i javi Davidu sve što se
dogodilo u boju. 19 I zapovjedi glasniku ovako: “Kad pripovjediš
kralju sve što se dogodilo u boju, 20 možda će se kralj razljutiti
pa ti kazati: ‘Zašto ste se primakli tako blizu gradu da navalite?
Zar niste znali da se obično izmeću strijele sa zida? 21 Tko je
ubio Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije li jedna žena bacila na

njega mlinski kamen, ozgo sa zida, te je poginuo u Tebesu?
Zašto ste se primakli tako blizu zidu?' Ako ti tako kaže, a ti
mu reci: 'Poginuo je i tvoj sluga Urija Hetit.'" 22 Glasnik krenu
na put, dođe k Davidu i pripovjedi mu sve što mu je naložio
Joab. A David planu gnjevom na Joaba i reče glasniku: "Zašto
ste se primakli tako blizu zidu? Tko je ubio Abimeleka, sina
Jerubaalova? Nije li jedna žena bacila na njega mlinski kamen,
ozgo sa zida, te je poginuo u Tebesu? Zašto ste se primakli tako
blizu zidu?" 23 Glasnik odgovori Davidu: "Ti su ljudi silovito
udarali na nas i izašli su protiv nas na otvoreno polje. Mi smo ih
potisnuli natrag do gradskih vrata, 24 ali su strijelci sa zida stali
izmetati strijele na tvoje ljude te ih je poginulo nekoliko između
kraljevih slugu; tako je poginuo i tvoj sluga Urija Hetit." 25 Tada
David reče glasniku: "Ovako reci Joabu: 'Nemoj to uzimati toliko
k srcu, jer mač proždire sad ovoga, sad onoga. Udaraj još jače
na grad i obori ga!' Tako ćeš mu vratiti srčanost!" 26 Kad je
Urijina žena čula da je poginuo njezin muž Urija, žalila je za
svojim mužem. 27 A kad je prošlo vrijeme žalosti, posla David
po nju i uze je u svoj dvor, i ona mu posta ženom. I rodi mu
sina. Ali djelo koje učini David bijaše zlo u očima Jahvinim.

12 Jahve posla proroka Natana k Davidu. On uđe k njemu
i reče mu: "U nekom gradu živjela dva čovjeka, jedan
bogat, a drugi siromašan. 2 Bogati imaše ovaca i goveda u
obilju. 3 A siromah nemaše ništa, osim jedne jedine ovčice
koju bijaše kupio. Hranio ju je i ona je rasla kraj njega i s
njegovom djecom; jela je od njegova zalogaja, pila iz njegove
čaše; spavala ja na njegovu krilu: bila mu je kao kći. 4 I dođe
putnik k bogatom čovjeku, a njemu bilo žao uzeti od svojih
ovaca ili goveda da zgotovi gostu koji mu je došao. On ukrade
ovčicu siromaha i zgotovi je za svog pohodnika." 5 Tada David
planu žestokim gnjevom na toga čovjeka i reče Natanu: "Tako
mi živog Jahve, smrt je zaslužio čovjek koji je to učinio! 6
Četverostruko će naknaditi ovcu zato što je učinio to djelo i što
nije znao milosrđa!" 7 Tada Natan reče Davidu: "Ti si taj čovjek!
Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Ja sam te pomazao za kralja
nad Izraelom, ja sam te izbavio iz Šaulove ruke. 8 Predao sam
ti kuću tvoga gospodara, položio sam žene tvoga gospodara na
tvoje krilo, dao sam ti dom Izraelov i dom Judin; a ako to nije
dosta, dodat ću ti još ovo ili ono. 9 Zašto si prezreo Jahvu i
učinio ono što je zlo u njegovim očima? Ubio si mačem Uriju
Hetita, a njegovu si ženu uzeo za svoju ženu. Jest, njega si ubio
mačem Amonaca. 10 Zato se neće nikada više okrenuti mač od
tvoga doma, jer si me prezreo i jer si uzeo ženu Urije Hetita da ti
bude žena.' 11 Ovako govori Jahve: 'Evo ja ću podići na te zlo
iz tvoga doma. Uzet ću tvoje žene ispred tvojih očiju i dat ću
ih tvome bližnjemu, koji će spavati s tvojim ženama na vidiku
ovome suncu. 12 Ti si doduše radio tajno, ali ja ću ovu prijetnju
izvršiti pred svim Izraelom i pred ovim suncem!'" 13 Tada David
reče Natanu: "Sagriješio sam protiv Jahve!" A Natan odvrati
Davidu: "Jahve ti oprašta tvoj grijeh: nećeš umrijeti. 14 Ali jer si
tim djelom prezreo Jahvu, neminovno će umrijeti dijete koje ti se
rodilo!" 15 Potom Natan ode svojoj kući. A Jahve udari dijete
koje je Urijina žena rodila Davidu i ono se teško razbolje. 16
David se molitvom obrati Bogu za dijete: postio je, vraćao se
kući i ležao preko noći na goloj zemlji, pokriven vrećom. 17 A
starješine njegova doma stajahu oko njega da ga podignu sa
zemlje, ali on ne htjede i ne okusi s njima nikakva jela. 18 A
sedmi dan umrije dijete. Davidovi dvorani ne usudiše se javiti mu
da je dijete umrlo. Jer mišljahu: "Dok je dijete bilo živo, govorili
smo mu, a on nas nije htio slušati. A kako ćemo mu kazati da je
dijete umrlo? Učinit će zlo!" 19 A David opazi da njegovi dvorani
šapću među sobom i on shvati da je dijete umrlo. I upita David
svoje dvorane: "Je li dijete umrlo?" A oni odgovoriše: "Umrlo je."
20 Tada David usta sa zemlje, okupa se, pomaza se i preobuče
se u druge haljine. Zatim uđe u Dom Jahvin i pokloni se. Vrativši
se potom svojoj kući, zatraži da mu dadu jela; i jeo je. 21 A
njegovi dvorani upitaše ga: "Što to radiš? Dok je dijete bilo živo,
postio si i plakao; a sada, kad je dijete umrlo, ustaješ i jedeš!"
22 A on odgovori: "Dok je dijete bilo živo, postio sam i plakao jer
sam mislio: 'Tko zna? Jahve će se možda smilovati na me i
dijete će ostati živo!' 23 A sada, kad je umrlo, čemu da postim?
Mogu li ga vratiti? Ja ću otići k njemu, ali se ono neće vratiti k
meni!" 24 Potom David utješi svoju ženu Bat-Šebu. Dođe k
njoj i leže s njom. Ona zatrudnje i rodi sina komu nadjenu ime
Salomon. Jahve ga zamilova 25 i objavi to po proroku Natanu.
Ovaj ga nazva imenom Jedidja, po riječi Jahvinoj. 26 Joab
navali na Rabu sinova Amonovih i osvoji kraljevski grad. 27
Tada Joab posla glasnika k Davidu s porukom: "Ja sam navalio
na Rabu i osvojio grad uz vodu. 28 Sada ti saberi ostalu vojsku,
opkoli grad i osvoji ga, da ne bih ja osvojio grada i dao mu svoje
ime." 29 I skupi David svu vojsku, krenu na Rabu, navali na
grad i zauze ga. 30 Ondje skinu s Malkomove glave krunu,
koja bijaše teška jedan zlatni talenat; u njoj je bio dragi kamen,
koji posta ures na Davidovoj glavi. I vrlo bogat plijen odnese iz
grada. 31 A narod koji bijaše u njemu izvede i stavi ga da radi
kod pila, željeznim pijucima i željeznim sjekirama i upotrijebi ga
za rad u ciglanama. I tako je isto činio svim gradovima sinova
Amonovih. Potom se David sa svom vojskom vrati u Jeruzalem.

13 A potom se dogodi ovo: Davidov sin Abšalom imao je
lijepu sestru po imenu Tamaru i u nju se zaljubio Davidov
sin Amnon. 2 Amnon se toliko mučio da se gotovo razbolio radi
svoje sestre Tamare: jer ona bijaše djevica, pa Amnon nije vidio
mogućnosti da joj učini bilo što. 3 Ali imaše Amnon prijatelja
po imenu Jonadaba, sina Davidova brata Šimeja; a Jonadab
bijaše vrlo domišljat. 4 I upita on Amnona: "Odakle to, kraljev
sine, da si svako jutro mlitav? Ne bi li mi kazao?" A Amnon
mu odgovori: "Zaljubljen sam u Tamaru, sestru svoga brata
Abšaloma." 5 A Jonadab mu reče: "Lezi u postelju i pričini se
bolestan, pa kad dođe tvoj otac da te pohodi, ti mu reci: 'Dopusti
da dođe moja sestra Tamara da mi dade jesti; ako ona pred
mojim očima zgotovi jelo da to vidim, onda ću iz njezine ruke
jesti.'" 6 Amnon, dakle, leže i pričini se bolestan. Kad je došao
kralj da ga pohodi, reče Amnon kralju: "Dopusti da dođe moja
sestra Tamara da pred mojim očima zgotovi koji kolač i ja ću se
okrijepiti iz njezine ruke." 7 Tada David poruči Tamari u palaču:
"Idi u kuću svoga brata Amnona i priredi mu jelo!" 8 Tamara ode
u kuću svoga brata Amnona. A on ležaše. Uze ona brašna,
umijesi ga, načini kolače pred njegovim očima te ih ispeče. 9
Potom uze tavu i istrese je preda nj, ali Amnon ne htjede jesti

nego reče: “Otpremite sve odavde!” I svi iziđoše od njega. **10** Tada Amnon reče Tamari: “Donesi mi jelo u spavaonicu da
se okrijepim iz tvoje ruke!” I Tamara uze kolače koje bijaše zgotovila i donese ih svome bratu Amnonu u spavaonicu. **11** A
kad mu je pružila da jede, on je uhvati rukom i reče joj: “Dođi, sestro moja, lezi sa mnom!” **12** A ona mu reče: “Nemoj, brate
moj! Ne sramoti me jer se tako ne radi u Izraelu. Ne čini takve sramote! **13** Kuda bih ja sa svojom sramotom? A i ti bi bio kao
bestidnik u Izraelu! Nego govori s kraljem: on me neće uskratiti tebi!” **14** Ali je on ne htjede poslušati, nego je svlada i leže s
njom. **15** Nato je odmah zamrzi silnom mržnjom te je mržnja kojom ju je zamrzio bila veća od ljubavi kojom ju je prije ljubio. I
reče joj Amnon: “Ustani! Odlazi!” **16** A ona mu odvrati: “Ne, brate moj! Ako me sad otjeraš, bit će to veće zlo od onoga koje
si mi učinio!” Ali je on ne htjede slušati, **17** nego dozva momka koji ga je služio i zapovjedi mu: “Otjeraj ovu od mene, izbaci je i
zaključaj vrata za njom!” **18** (A ona je imala na sebi haljinu s dugim rukavima, jer su se nekoć u takve haljine oblačile kraljeve
kćeri dok su bile djevojke.) Sluga je izvede van i zaključa vrata za njom. **19** Tada Tamara uze prašine i posu se njom po glavi,
razdrije haljinu s dugim rukavima koju je imala na sebi, stavi ruku na glavu i ode vičući glasno dok je išla. **20** A njezin je brat
Abšalom upita: “Je li možda tvoj brat Amnon bio s tobom? Ali sada, sestro moja, šuti: brat ti je! Ne uzimaj to k srcu!” Tako je
Tamara ostala osamljena u kući svoga brata Abšaloma. **21** Kad je kralj David čuo sve što se dogodilo, vrlo se razgnjevi, ali ne
htjede žalostiti svoga sina Amnona, koga je ljubio jer mu bijaše prvorođenac. **22** A Abšalom ne reče Amnonu ni riječi, ni zle ni
dobre, jer je Abšalom zamrzio Amnona što mu osramoti sestru Tamaru. **23** A poslije dvije godine imao je Abšalom striženje
ovaca u Baal Hasoru kod Efrajima; i Abšalom pozva svu kraljevu obitelj. **24** Abšalom dođe kralju i reče mu: “Evo, tvoj sluga ima
striženje ovaca, pa neka se kralj i njegovi dvorani udostoje doći svome sluzi.” **25** Ali kralj odgovori Abšalomu: “Ne, sine,
nećemo doći svi, da ti ne budemo na teret.” Abšalom ustraja, ali kralj ne htjede ići, nego ga blagoslovi i otpusti. **26** Ali Abšalom
nastavi: “Ako ti nećeš, dopusti da bar moj brat Amnon pođe s nama.” A kralj ga upita: “Zašto da ide s tobom?” **27** Ali je
Abšalom i dalje navaljivao te David naposljetku pusti s njim Amnona i sve kraljeve sinove. Abšalom priredi kraljevsku gozbu
28 i zapovjedi svojim slugama ovako: “Pazite! Kad se Amnonu razveseli srce od vina i ja vam viknem: 'Ubijte Amnona!' tada ga
pogubite! Ne bojte se, jer vam tako zapovijedam! Ohrabrite se i pokažite se junaci!” **29** I Abšalomove sluge učiniše s Amnonom
kako im zapovjedi Abšalom. Tada skočiše svi kraljevi sinovi, pojahaše svaki svoju mazgu i pobjegoše. **30** Dok su oni još
bili na putu, dođe ovakva vijest Davidu: “Abšalom je pobio sve kraljeve sinove, nije ostao od njih ni jedan jedini.” **31** Kralj
ustade, razdrije svoje haljine i baci se na zemlju; i svi njegovi dvorani koji stajahu oko njega razdriješe svoje haljine. **32** Ali
Jonadab, sin Davidova brata Šimeja, progovori ovako: “Neka ne govori moj gospodar da su pobili sve mladiće, kraljeve sinove,
jer je poginuo samo Amnon: na Abšalomovu licu mogla se predviđati nesreća od onoga dana kad je Amnon osramotio
njegovu sestru Tamaru. **33** Zato neka sada moj gospodar i kralj ne misli u srcu da su svi kraljevi sinovi poginuli. Poginuo je
samo Amnon, **34** a Abšalom je pobjegao.” A momak koji bijaše na straži podiže oči i ugleda mnoštvo naroda gdje silazi cestom
od Horonajima. Stražar dođe i javi kralju: “Vidio sam ljude gdje silaze cestom od Horonajima po gorskom obronku.” **35** Tada
Jonadab reče kralju: “Evo stigoše kraljevi sinovi! Dogodilo se kako je rekao tvoj sluga.” **36** Tek što je to izrekao, a to kraljevi
sinovi uđoše i zaplakaše u sav glas; a i kralj i svi njegovi dvorani plakahu. **37** Abšalom pak bijaše pobjegao i otišao k Talmaju,
sinu Amihudovu, gešurskom kralju. A David tugovaše za svojim sinom bez prestanka. **38** A pošto je Abšalom pobjegao i otišao
u Gešur, ostao je ondje tri godine. **39** Kralj David prestao se srditi na Abšaloma jer se utješio zbog smrti Amnonove.

14 A Joab, sin Sarvijin, opazi da se kraljevo srce okreće k Abšalomu. **2** Zato Joab pošalje u Tekou po jednu pametnu
ženu i reče joj: “Učini se kao da si u žalosti za mrtvim, obuci žalobne haljine, nemoj se mazati uljem, nego budi kao žena
koja je već dugo vremena u žalosti za mrtvim. **3** Otići ćeš kralju i govorit ćeš mu ovako.” I Joab je nauči što će govoriti. **4** Žena iz
Tekoe ode kralju, pade ničice na zemlju i pokloni se, zatim reče: “Pomozi, kralju!” **5** Kralj je upita: “Što ti je?” A ona odgovori:
“Ah, ja sam udovica. Muž mi je umro, **6** a tvoja je službenica imala dva sina. Oni se posvadiše u polju, a nije bilo nikoga da ih
razdvoji te je jedan od njih udario svoga brata i ubio ga. **7** I sad se podiže sav rod na tvoju službenicu i reče: 'Predaj nam toga
što je ubio svoga brata: mi ćemo ga pogubiti za život njegova brata koga je ubio, a time ćemo zatrti i baštinika.' Tako hoće da
ugase žeravicu koja mi je ostala, da ne ostave mome mužu ni imena ni potomstva na zemlji.” **8** A kralj reče ženi: “Idi svojoj
kući, ja ću odrediti što treba za te.” **9** A žena iz Tekoe reče kralju: “Gospodaru kralju! Neka na me i na moj očinski dom padne
krivica; kralj i njegovo prijestolje nedužni su u tome!” **10** A kralj nastavi: “Onoga koji ti se zaprijetio dovedi k meni! Taj te neće
više dirnuti!” **11** A ona reče: “Neka se kralj udostoji spomenuti ime Jahve, svoga Boga, da krvni osvetnik neće umnožiti zator i
da neće pogubiti moga sina!” A on obeća: “Tako mi živog Jahve, nijedna vlas neće pasti s glave tvome sinu!” **12** A žena nastavi:
“Dopusti da tvoja službenica kaže jednu riječ svome gospodaru kralju.” A on odvrati: “Govori!” **13** A žena reče: “Dakle, zašto je
kralj - jer se izričući ovakvu presudu sam priznao krivim - donio protiv naroda Božjega odluku da ne pušta kući onoga koga
je prognao? **14** Mi smo svi osuđeni na smrt, slični smo vodi koja se prolije na zemlju i više se ne može skupiti, i Bog ne
podiže mrtvaca: neka, dakle, kralj misli na to da prognanik ne ostane izagnan daleko od njega. **15** A razlog zašto sam došla da
iznesem pred svoga gospodara kralja ovu stvar bio je taj što su me zaplašili ljudi, pa je mislila tvoja službenica: moram govoriti s
kraljem, možda će kralj učiniti ono što mu njegova službenica kaže. **16** Jer će kralj poslušati svoju službenicu i izbaviti je iz
ruku čovjeka koji hoće da me istrijebi zajedno s mojim sinom iz Božje baštine. **17** Zato je tvoja službenica pomislila: neka mi riječ
moga gospodara i kralja bude na umirenje. Jer moj je gospodar i kralj kao Božji anđeo koji sluša dobro i zlo. Jahve, tvoj Bog,
neka bude s tobom!” **18** Tada progovori kralj i reče ženi: “Nemoj mi sada zatajiti ono što ću te pitati!” A žena odgovori: “Neka

govori moj gospodar kralj!" 19 Tada kralj upita: "Nisu li Joabovi
prsti s tobom u svemu tome?" A žena odgovori: "Tako bio živ,
gospodaru kralju, zaista se ne može ni desno ni lijevo od svega
što je kazao moj gospodar i kralj! Jest, tvoj mi je sluga Joab
zapovjedio, on je naučio tvoju službenicu sve ove riječi. 20
Tvoj je sluga Joab to učinio da bi svemu dao drugo lice, ali je
moj gospodar mudar kao Božji anđeo, on zna sve što se zbiva
na zemlji." 21 Tada se kralj okrenu Joabu i reče mu: "Dobro,
učinit ću to. Idi i dovedi natrag mladića Abšaloma!" 22 A Joab
pade licem na zemlju, pokloni se i zahvali kralju; zatim reče
Joab: "Danas vidi tvoj sluga da je našao milost u tvojim očima,
gospodaru kralju, kad je kralj ispunio molbu svoga sluge." 23
Potom se diže Joab, ode u Gešur i dovede Abšaloma natrag u
Jeruzalem. 24 Ali kralj reče: "Neka ide u svoju kuću, a meni
neka ne dolazi na oči!" I Abšalom se povuče u svoju kuću i ne
dođe kralju na oči. 25 U svemu Izraelu ne bijaše čovjeka tako
lijepa kao Abšalom komu bi se mogle izreći tolike pohvale: od
pete do glave nije bilo na njemu mane. 26 A kad bi šišao kosu -
a šišao ju je na koncu svake godine, jer mu je bila preteška
pa ju je morao šišati - mjerio bi svoju kosu: bila bi teška dvije
stotine šekela, po kraljevskoj mjeri. 27 Abšalomu se rodiše tri
sina i jedna kći po imenu Tamara; bila je to vrlo lijepa žena. 28
Abšalom provede dvije godine u Jeruzalemu a da nije došao
kralju na oči. 29 Tada Abšalom pozva Joaba k sebi da bi ga
poslao kralju, ali Joab ne htjede doći k njemu; i posla drugi put
po njega, ali on opet ne htjede doći. 30 Tada Abšalom zapovjedi
slugama: "Znate Joabovo polje koje je pokraj mojega i na kojem
raste ječam: idite i zapalite ga!" I Abšalomove sluge zapališe
ono polje. 31 Tada se diže Joab, dođe k Abšalomu u kuću i upita
ga: "Zašto su tvoje sluge zapalile moje polje?" 32 A Abšalom
odgovori Joabu: "Ja sam poslao k tebi i poručio ti: 'Dođi ovamo,
želio bih te poslati kralju s ovom porukom: Zašto sam se vratio
iz Gešura?' Bolje bi bilo za mene da sam još ondje. Zato sad
hoću da dođem kralju na oči, pa ako ima na meni kakva krivica,
neka me pogubi!" 33 Joab ode kralju i javi mu te riječi. Zatim
kralj pozva Abšaloma. Dođe on pred kralja, pokloni mu se i
pade ničice pred kralja. I kralj poljubi Abšaloma.

15 Poslije toga nabavi Abšalom sebi kola i konje i pedeset
ljudi koji su trčali pred njim. 2 Abšalom je u rano jutro
stajao kraj puta koji vodi do gradskih vrata; i tko god je imao
kakvu parnicu te išao kralju na sud, Abšalom bi ga dozvao
k sebi i pitao: "Iz kojega si grada?" A kad bi ovaj odgovorio:
"Tvoj je sluga iz toga i toga Izraelova plemena", 3 tada bi
mu Abšalom rekao: "Vidiš, tvoja je stvar dobra i pravedna, ali
nećeš naći nikoga koji bi te saslušao kod kralja." 4 Abšalom bi
nastavljao: "Ah, kad bi mene postavili za suca u zemlji! Svaki bi
koji ima kakvu parnicu ili sud dolazio k meni i ja bih mu pribavio
pravo!" 5 A kad bi mu se tko približio da mu se pokloni, on
bi pružio ruku, privukao ga k sebi i poljubio. 6 Tako je činio
Abšalom svim Izraelcima koji su dolazili na sud kralju. Time je
Abšalom predobivao srca Izraelaca za sebe. 7 Kad su prošle
četiri godine, Abšalom reče kralju: "Dopusti da odem u Hebron i
da izvršim zavjet kojim sam se zavjetovao Jahvi. 8 Jer kad
bijah u Gešuru u Aramu, tvoj se sluga zavjetovao ovako: 'Ako
me Jahve dovede natrag u Jeruzalem, iskazat ću čast Jahvi
u Hebronu.'" 9 A kralj mu odgovori: "Idi u miru!" I on krenu
na put i ode u Hebron. 10 Abšalom razasla tajne glasnike po
svim Izraelovim plemenima i poruči im: "Kad čujete zvuk roga,
tada recite: Abšalom je postao kralj u Hebronu." 11 A ode s
Abšalomom dvije stotine ljudi iz Jeruzalema; bijahu to uzvanici
koji su bezazleno pošli ne znajući što se sprema. 12 Abšalom
posla i po Gilonjanina Ahitofela, Davidova savjetnika, iz njegova
grada Gilona, da pribiva prinošenju žrtava. Urota je bila jaka,
a mnoštvo Abšalomovih pristaša sve je više raslo. 13 Tada
stiže Davidu glasnik te mu javi: "Srce Izraelaca priklonilo se
Abšalomu." 14 Tada David reče svim svojim dvoranima koji
bijahu s njim u Jeruzalemu: "Ustanite! Bježimo! Inače nećemo
uteći od Abšaloma. Pohitite brzo, da on ne bude brži i ne stigne
nas, da ne obori na nas zlo i ne pobije grada oštricom mača!"
15 A kraljevi dvorani odgovoriše kralju: "Što god odluči naš
gospodar kralj, evo tvojih slugu!" 16 I kralj iziđe pješice sa
svim svojim dvorom; ipak ostavi kralj deset inoča da čuvaju
palaču. 17 I kralj ode pješice sa svim narodom i zaustavi se kod
posljednje kuće. 18 Svi njegovi dvorani stajahu uza nj. Tada svi
Kerećani, svi Pelećani, Itaj i svi Gićani koji bijahu došli s njim iz
Gata, šest stotina ljudi, prođoše pred kraljem. 19 Kralj upita Itaja
Gićanina: "Zašto i ti ideš s nama? Vrati se i ostani kod kralja! Ti
si stranac, prognan iz svoje zemlje. 20 Jučer si došao, a danas
da te vodim da se potucaš s nama kad ja idem kamo me sreća
nanese. Vrati se i odvedi svoju braću natrag sa sobom, a Jahve
neka ti iskaže ljubav i vjernost!" 21 Ali Itaj odgovori kralju ovako:
"Živoga mi Jahve i tako mi živ bio moj gospodar kralj: gdje god
bude moj gospodar kralj, bilo na smrt ili na život, ondje će biti i
tvoj sluga!" 22 Tada David reče Itaju: "Hajde, prođi!" I Itaj iz Gata
prođe sa svim svojim ljudima i sa svom svojom pratnjom. 23
Svi plakahu iza glasa. Kralj je stajao na potoku Kidronu i sav
je narod prolazio pred njim prema pustinji. 24 Bijaše ondje i
Sadok i s njim svi leviti koji su nosili Kovčeg Božji. I oni spustiše
Kovčeg Božji kraj Ebjatara dok sav narod nije izišao iz grada. 25
Tada kralj reče Sadoku: "Odnesi Kovčeg Božji natrag u grad.
Ako nađem milost u Jahve, on će me dovesti natrag i dopustiti
mi da opet vidim njega i njegovo prebivalište. 26 A ako rekne
ovako: 'Nisi mi po volji!' - onda evo me, neka čini sa mnom
što je dobro u njegovim očima!" 27 Još kralj reče svećeniku
Sadoku: "Hajde, ti i Ebjatar vratite se u miru u grad, i vaša dva
sina s vama, tvoj sin Ahimaas i Ebjatarov sin Jonatan. 28 Evo,
ja ću se zadržati na ravnicama pustinje dok ne dođe od vas glas
da me obavijesti." 29 Nato Sadok i Ebjatar odnesoše Kovčeg
Božji natrag u Jeruzalem i ostadoše ondje. 30 David se uspinjao
na Maslinsku goru, sve plačući, pokrivene glave i bos, i sav
narod koji ga je pratio iđaše pokrivene glave i plačući. 31 Tada
javiše Davidu da je i Ahitofel među urotnicima s Abšalomom. A
David zavapi: "Obezumi Ahitofelove savjete, Jahve!" 32 Kad je
David došao na vrh gore, ondje gdje se klanja Bogu, dođe mu u
susret Hušaj Arčanin, prijatelj Davidov, razdrte haljine i glave
posute prahom. 33 David mu reče: "Ako pođeš sa mnom, bit
ćeš mi na teret. 34 Ali ako se vratiš u grad i kažeš Abšalomu:
'Bit ću tvoj sluga, gospodaru kralju; prije sam služio tvome ocu,
a sada ću služiti tebi', moći ćeš tada okretati Ahitofelove savjete
u moju korist. 35 S tobom će biti i svećenici Sadok i Ebjatar.

Sve što čuješ iz palače, javi svećenicima Sadoku i Ebjataru.
36 S njima su ondje i dva njihova sina, Ahimaas Sadokov i
Jonatan Ebjatarov: po njima mi javljajte sve što čujete." 37 Tako
se Hušaj, prijatelj Davidov, vrati u grad upravo u času kad je
Abšalom ulazio u Jeruzalem.

16 Kad je David prešao malo preko vrha, dođe mu u susret
Siba, sluga Meribaalov, sa dva osamarena magarca koja
su nosila dvije stotine kruhova, sto grozdova suhog grožđa, sto
voćnjača i mijeh vina. 2 Kralj upita Sibu: "Što ćeš s tim?" A Siba
odgovori: "Magarci će poslužiti kraljevoj obitelji za jahanje, kruh i
voće momcima za jelo, a vino za piće onima koji se umore u
pustinji." 3 Kralj dalje upita: "A gdje je sin tvoga gospodara?" A
Siba odgovori kralju: "Eno, ostao je u Jeruzalemu jer je mislio:
'Danas će mi dom Izraelov vratiti kraljevstvo moga oca.'" 4
Tada kralj reče Sibi: "Sve što posjeduje Meribaal neka je tvoje."
A Siba odgovori: "Bacam se ničice pred tobom. O, da bih i
dalje bio dostojan milosti u tvojim očima, kralju gospodaru!" 5
Kad je kralj David došao do Bahurima, izađe odande čovjek od
roda Šaulova. Zvao se Šimej, a bio je sin Gerin. Dok je izlazio,
neprestano je proklinjao. 6 Bacao je kamenje na Davida i na sve
dvorane kralja Davida, premda je sva vojska sa svim junacima
okruživala kralja s desne i lijeve strane. 7 A Šimej je ovako
govorio proklinjući: "Odlazi, odlazi, krvniče, ništarijo! 8 Jahve je
okrenuo na tebe svu krv Šaulova doma, kojemu si ti oduzeo
kraljevstvo. Ujedno je Jahve predao kraljevstvo u ruke tvome
sinu Abšalomu. Evo, sad si zapao u nevolju jer si krvnik." 9
Tada Sarvijin sin Abišaj zapita kralja: "Zar da ovaj uginuli pas
proklinje moga gospodara kralja? Dopusti da odem prijeko i da
mu skinem glavu!" 10 Ali kralj odgovori: "Što hoćete od mene,
Sarvijini sinovi? Ako on proklinje te ako mu je Jahve zapovjedio:
'Proklinji Davida!' - tko ga smije pitati: 'Zašto činiš tako?'" 11
Nato David reče Abišaju i svim svojim dvoranima: "Eto, moj sin
koji je izašao od moga tijela radi mi o glavi, a kamoli neće sada
ovaj Benjaminovac! Pustite ga neka proklinje ako mu je Jahve
to zapovjedio. 12 Možda će Jahve pogledati na moju nevolju te
mi vratiti dobro za njegovu današnju psovku." 13 Zatim David
sa svojim ljudima nastavi put, a Šimej iđaše gorskom stranom
usporedo s njim, neprestano psujući, bacajući kamenje i dižući
prašinu. 14 Kralj i sav narod koji ga je pratio stigoše umorni
i ondje odahnuše. 15 Abšalom je međutim sa svim narodom
izraelskim ušao u Jeruzalem; i Ahitofel bijaše s njim. 16 A kad je
Hušaj Arčanin, Davidov prijatelj, došao k Abšalomu, reče Hušaj
Abšalomu: "Živio kralj! Živio kralj!" 17 A Abšalom upita Hušaja:
"Je li to tvoja vjernost prema tvome prijatelju? Zašto nisi otišao
sa svojim prijateljem?" 18 A Hušaj odgovori Abšalomu: "Ne,
nego koga je izabrao Jahve i ovaj narod i svi Izraelci, njegov
ću biti i s njim ću ostati. 19 A drugo: kome ću služiti? Zar ne
njegovu sinu? Kako sam služio tvojemu ocu, tako ću služiti tebi."
20 Potom se Abšalom obrati Ahitofelu: "Savjetuj sada: što da
činimo?" 21 Ahitofel odgovori Abšalomu: "Uđi k inočama svoga
oca, koje je ostavio da čuvaju palaču: tada će sav Izrael čuti da
si u zavadi sa svojim ocem, pa će se ohrabriti svi oni koji su
pristali uz tebe." 22 Tada razapeše za Abšaloma šator na krovu i
Abšalom uđe k inočama svoga oca na oči svemu Izraelu. 23
A savjet što bi ga dao Ahitofel u ono vrijeme vrijedio je kao
odgovor Božji; toliko je vrijedio svaki Ahitofelov savjet i kod
Davida i kod Abšaloma.

17 Nato Ahitofel reče Abšalomu: "Dopusti da izaberem
dvanaest tisuća ljudi pa da se dignem i pođem u potjeru
za Davidom još noćas. 2 Navalit ću na njega kad bude umoran i
bez snage; plašit ću ga i razbježat će se sav narod koji je s
njim. Onda ću ubiti samoga kralja. 3 A sav ću narod dovesti
natrag k tebi, kao što se mlada vraća svome mužu: ti radiš o
glavi samo jednome čovjeku, a sav će narod onda biti miran." 4
Svidje se to Abšalomu i svim starješinama Izraelovim. 5 Ali
Abšalom reče: "Pozovimo još Hušaja Arčanina da čujemo što će
nam on kazati!" 6 Kad je Hušaj došao k Abšalomu, reče mu
Abšalom: "Ahitofel je svjetovao ovako. Hoćemo li učiniti kako je
on predložio? Ako ne, govori ti!" 7 A Hušaj odgovori Abšalomu:
"Ovaj put savjet Ahitofelov nije dobar." 8 I nastavi Hušaj: "Ti
znaš da su tvoj otac i njegovi ljudi junaci i da su ljuti kao
medvjedica kojoj su oteli njezine medvjediće. Tvoj je otac ratnik,
neće on dopustiti da narod počiva preko noći. 9 On se sada
krije u kakvoj jami ili na kakvu drugom mjestu. Pa ako odmah
u početku koji od naših padne, proširit će se glas o porazu u
vojsci koja je pristala uz Abšaloma. 10 Tada će i najhrabriji, u
koga je srce kao u lava, izgubiti srčanost. Jer sav Izrael zna da
je tvoj otac junak i da su hrabri oni koji ga prate. 11 Zato ja
svjetujem ovo: neka se sav Izrael, od Dana do Beer Šebe, okupi
oko tebe, da ga bude kao pijeska na obali morskoj, a ti sam da
stupaš u njihovoj sredini. 12 Tada ćemo navaliti na njega gdje
se god bude nalazio, oborit ćemo se na nj kao što rosa pada na
zemlju i nećemo ostaviti živa ni njega niti ikojega od njegovih
ljudi. 13 Ako li se povuče u koji grad, sav će izraelski narod
donijeti užeta pod onaj grad pa ćemo ga povlačiti do potoka,
sve dok više ni kamenčića ne bude od njega." 14 Tada Abšalom
i svi Izraelci rekoše: "Bolji je savjet Hušaja Arčanina nego
savjet Ahitofelov." Jer Jahve bijaše odlučio da se osujeti izvrsna
Ahitofelova osnova, kako bi navukao nesreću na Abšaloma.
15 Potom Hušaj javi svećenicima Sadoku i Ebjataru: "Ahitofel
je tako i tako savjetovao Abšaloma i starješine izraelske, a ja
sam savjetovao tako i tako. 16 Zato sad brzo javite to Davidu i
poručite mu: 'Nemoj noćas noćiti na ravnicama pustinje, nego
brzo prijeđi na drugu stranu da ne bude uništen kralj i sva
vojska koja je s njim.'" 17 Jonatan i Ahimaas zadržavali se kod
Rogelskog izvora; jedna je sluškinja dolazila i donosila im vijesti,
a oni su odlazili da to jave kralju Davidu, jer se nisu smjeli odati
ulazeći u grad. 18 Ali ih opazi neki momak te javi Abšalomu.
Nato obojica žurno odoše i dođoše u kuću nekoga čovjeka u
Bahurimu. U njegovu dvorištu bijaše studenac i oni se spustiše
u nj. 19 A žena uze i razastrije pokrivač preko otvora studencu
i posu po njem stučenoga zrnja, tako da se ništa nije moglo
opaziti. 20 Abšalomove sluge dođoše k toj ženi u kuću i upitaše:
"Gdje su Ahimaas i Jonatan?" A žena im odgovori: "Otišli su
dalje prema vodi." Potom su ih još tražili, ali ih ne nađoše pa se
vratiše u Jeruzalem. 21 A kad su oni otišli, ona dvojica iziđoše iz
studenca i odoše da donesu vijesti kralju Davidu. I rekoše mu:
"Ustajte i prijeđite brže preko vode, jer je tako i tako savjetovao
protiv vas Ahitofel." 22 Tada se David i sav narod što bijaše s

njim diže i prijeđe preko Jordana; u zoru nije više bilo nijednoga
koji nije prešao preko Jordana. 23 Kad je Ahitofel vidio da se
nije izvršio njegov savjet, osamari svoga magarca, krenu na
put i ode svojoj kući u svoj grad. Ondje se pobrinu za svoju
kuću, zatim se objesi i umrije. Pokopaše ga u grobu njegova
oca. 24 David je već bio došao u Mahanajim kad je Abšalom
prešao preko Jordana sa svim Izraelcima koji bijahu s njim. 25
Abšalom bijaše postavio Amasu za zapovjednika nad vojskom
namjesto Joaba. A Amasa je bio sin nekoga čovjeka po imenu
Jitre, Jišmaelovca, koji je ušao k Abigajili, kćeri Jišajevoj i sestri
Sarvije, Joabove majke. 26 Izrael i Abšalom udariše tabor u
zemlji gileadskoj. 27 Kad je David došao u Mahanajim, tada
Šobi, sin Nahašev iz Rabe Amonske, pa Makir, sin Amielov iz
Lo Debara, i Barzilaj, Gileađanin iz Rogelima, 28 donesoše
postelja, pokrivača, čaša i zemljanog suđa, uz to pšenice, ječma,
brašna, pržena žita, boba, leće, 29 meda, kiseloga mlijeka i sira
kravljeg i ovčjeg i ponudiše Davida i narod što bijaše s njim da
jedu. Jer mišljahu: "Ljudi su u pustinji trpjeli glad, umor i žeđu."

18 Potom David pobroji narod što bijaše s njim i postavi nad
njima tisućnike i stotnike. 2 Zatim podijeli vojsku na tri
skupine: jednu trećinu predade Joabu, drugu trećinu Abišaju,
sinu Sarvijinu, bratu Joabovu, a treću trećinu Itaju iz Gata. Tada
David reče narodu: "I ja ću s vama u rat." 3 Ali se narod usprotivi:
"Ne smiješ ti ići. Jer ako mi i pobjegnemo, neće nitko na to
obraćati pažnju, ili ako nas i pola izgine, neće se na to obraćati
pažnja; ali ti sam vrijediš kao nas deset tisuća. Osim toga, bolje
je da budeš pripravan da nam iz grada pomogneš." 4 A kralj im
odgovori: "Učinit ću sve što vam se čini dobro." I kralj stade kod
vrata dok je vojska izlazila po stotinama i tisućama. 5 A Joabu,
Abišaju i Itaju dade zapovijed: "Čuvajte mi mladića Abšaloma!" I
sav je narod čuo da je kralj tako zapovjedio svim vojvodama za
Abšaloma. 6 Tako vojska iziđe za boj spremna pred Izraela
i bitka se zametnu u Efrajimovoj šumi. 7 Izraelsku vojsku
potukoše Davidovi ljudi; i velik poraz bijaše u onaj dan: dvadeset
tisuća mrtvih. 8 Boj se proširio po svemu onom kraju i više je
ljudi onoga dana progutala šuma nego mač. 9 Abšalom slučajno
zapade u ruke Davidovim ljudima. Abšalom je jahao na mazgi, a
mazga naiđe pod grane velika hrasta, tako te je Abšalomu glava
zapela o grane i on osta viseći između neba i zemlje, dok je
mazga ispod njega otišla dalje. 10 Vidje to neki čovjek i javi
Joabu govoreći: "Upravo sam vidio Abšaloma gdje visi o jednom
hrastu." 11 A Joab odvrati čovjeku koji mu je to javio: "Kad si
ga vidio, zašto ga na mjestu nisi sastavio sa zemljom? Moja
bi onda bila dužnost da ti dam deset srebrnih šekela i jedan
pojas!" 12 Ali čovjek odgovori Joabu: "I kad bi mi na dlan izbrojio
tisuću srebrnih šekela, ne bih digao ruku na kraljeva sina! Čuli
smo na svoje uši kako je kralj zapovjedio tebi, Abišaju i Itaju
govoreći: 'Čuvajte mi mladića Abšaloma!' 13 Da sam podmuklo
napao na njega izlažući opasnosti svoj život - jer kralju ništa
ne ostaje skriveno - onda bi se ti držao po strani." 14 A Joab
odvrati: "Neću ja ovdje dangubiti s tobom!" I uze tri sulice u ruke
i zabode ih u srce Abšalomu, koji je bio još živ viseći o hrastu.
15 Nato priđe deset momaka, štitonoša Joabovih, i dotukoše
Abšaloma i usmrtiše. 16 Tada Joab zapovjedi da zatrube u
rog, i vojska prestade progoniti Izraela jer je Joab zaustavio
vojsku. 17 Potom uzeše Abšaloma, baciše ga u duboku jamu
usred šume i navaljaše na nj veliku gomilu kamenja. Izraelci pak
pobjegoše svaki svome šatoru. 18 Abšalom bijaše još za života
postavio sebi spomenik u Kraljevoj dolini jer mišljaše: "Nemam
sina koji bi sačuvao spomen mome imenu." I nazvao je taj
spomenik po svome imenu te se još i danas zove "Abšalomov
spomenik". 19 Ahimaas, Sadokov sin, reče Joabu: "Idem javiti
kralju veselu vijest da mu je Jahve pribavio pravdu izbavivši ga
iz ruku njegovih neprijatelja." 20 Ali mu Joab reče: "Ne možeš
danas biti glasnik vesele vijesti, nego ćeš to biti koji drugi dan;
danas ne možeš javiti dobru vijest jer je poginuo kraljev sin." 21
Zatim Joab zapovjedi Etiopljaninu: "Idi javi kralju što si vidio!"
Etiopljanin se pokloni Joabu i otrča. 22 A Sadokov sim Ahimaas
opet zamoli Joaba: "Dogodilo se što mu drago, dopusti da otrčim
i ja za Etiopljaninom." A Joab upita: "Zašto bi trčao, sine moj,
kad ti ta vesela vijest neće pribaviti nagrade?" 23 A on ponovi:
"Dogodilo se što mu drago, trčat ću!" A Joab mu odvrati: "Trči!" I
Ahimaas otrča putem kroz ravnicu i preteče Etiopljanina. 24
David je upravo sjedio među dvojim gradskim vratima, a stražar
se bio uspeo na krov iznad vrata. Podigavši oči, stražar ugleda
čovjeka kako trči sam. 25 Stražar povika i javi kralju, a kralj
mu reče: "Ako je sam, nosi dobar glas na ustima." Čovjek je
dolazio sve bliže. 26 Uto stražar ugleda drugoga čovjeka gdje
trči. I povika stražar koji je bio nad vratima: "Evo još jednoga
čovjeka koji trči sam!" A kralj odvrati: "I taj nosi dobar glas."
27 Stražar nastavi: "Prepoznajem trk prvoga čovjeka: trči kao
Sadokov sin Ahimaas." A kralj odvrati: "To je dobar čovjek,
dolazi s dobrim glasom." 28 Ahimaas se približi kralju i pozdravi
ga: "Zdravo!" Baci se licem na zemlju pred kraljem i nastavi:
"Blagoslovljen Jahve, tvoj Bog, koji je napustio ljude što su
digli ruku na moga gospodara i kralja!" 29 A kralj upita: "Je
li spašen mladić Abšalom?" A Ahimaas odgovori: "Vidio sam
veliku vrevu kad je kraljev sluga Joab slao tvoga slugu, ali ne
znam što je bilo." 30 Kralj mu reče: "Odstupi i stani tamo!" On
odstupi i stade. 31 Uto stiže Etiopljanin i progovori: "Neka moj
gospodar kralj primi veselu vijest. Jahve ti je danas pribavio
pravdu izbavivši te iz ruku svih onih koji su ustali na tebe." 32
A kralj upita Etiopljanina: "Je li spašen mladić Abšalom?" A
Etiopljanin odgovori: "Neka neprijatelji moga gospodara i kralja i
svi koji se dižu na tebe u zloj namjeri - prođu kao taj mladić!" 33
Kralj zadrhta, pope se u gornju odaju nad vratima i zaplaka;
jecajući govoraše ovako: "Sine Abšalome, sine moj! Sine moj
Abšalome! Oh, da sam ja umro mjesto tebe! Abšalome, sine
moj, sine moj!"

19 I javiše Joabu: "Eno kralj plače i tuguje za Abšalomom."
2 Tako se pobjeda u onaj dan pretvorila u žalost za svu
vojsku, jer je vojska čula u onaj dan da kralj tuguje za svojim
sinom. 3 I toga se dana vojskom kradom vrati u grad, kao što
se kradom šulja vojska koja se osramotila bježeći iz boja. 4 A
kralj je pokrio svoje lice i vapio iza glasa: "Sine moj Abšalome!
Abšalome, sine moj! Sine moj!" 5 Tada Joab dođe kralju u kuću
i reče mu: "Postiđuješ danas lice svih svojih slugu koji su danas
spasili život tebi, život tvojim sinovima i tvojim kćerima, život
tvojim ženama i život inočama tvojim, 6 jer iskazuješ ljubav

onima koji te mrze, a mržnju onima koji te ljube. Danas si
pokazao da ti ništa nije ni do vojvoda ni do vojnika, jer vidim
sada da bi ti sasvim pravo bilo kad bi Abšalom bio živ, a mi
svi da smo danas poginuli. 7 Zato sada ustani, iziđi i prijazno
progovori svojim vojnicima; jer, kunem ti se Jahvom, ako ne
iziđeš, nijedan čovjek neće ostati noćas s tobom, i to će ti biti
veća nesreća od svih koje su te snašle od tvoje mladosti pa do
sada." 8 Kralj ustade i sjede na vrata. Javiše to svemu narodu
govoreći: "Eno kralj sjedi na vratima." I sav narod dođe pred
kralja. A Izraelci bijahu pobjegli svaki u svoj šator. 9 I sav se
narod po svim Izraelovim plemenima prepirao govoreći: "Kralj
nas je izbavio iz ruku naših neprijatelja, on nas je izbavio iz ruku
filistejskih, a sada je morao pobjeći iz zemlje ispred Abšaloma.
10 A Abšalom koga smo pomazali za kralja poginuo je u boju.
Zašto se, dakle, kolebate dovesti kralja natrag?" 11 Te riječi
svega Izraela dopru do kralja u njegovu kuću. Zato kralj David
poruči svećenicima Sadoku i Ebjataru: "Recite starješinama
judejskim ovako: 'Zašto da vi budete posljednji koji će kralja
dovesti u njegovu kuću? 12 Vi ste moja braća, vi ste od moga
mesa i od mojih kosti. Zašto biste, dakle, bili posljednji koji će
dovesti kralja natrag?' 13 Recite i Amasi: 'Nisi li ti od mojih kosti
i od moga mesa? Neka mi Bog učini zlo i neka mi doda drugo
ako mi ne budeš zauvijek vojvoda nad mojom vojskom namjesto
Joaba!'" 14 Tada se složiše svi ljudi Judina roda kao jedan
čovjek i poručiše kralju: "Vrati se sa svim svojim ljudima!" 15 I
tako se kralj vrati i dođe do Jordana, a Judejci bijahu stigli do
Gilgala dolazeći u susret kralju da prate kralja na prijelazu preko
Jordana. 16 Tada je pohitio i Šimej, sin Gerin, Benjaminovac
iz Bahurima, i sišao s Judejcima u susret kralju Davidu. 17
Imao je sa sobom tisuću ljudi od Benjaminova plemena. I Siba,
sluga Šaulova doma, sa petnaest svojih sinova i dvadeset svojih
slugu, dođe do Jordana pred kralja. 18 Dovezli su splav da
prevezu kraljevu čeljad i da učine sve što bi mu bilo drago. A
Gerin sin Šimej baci se pred noge kralju kad je kralj htio prijeći
preko Jordana; 19 i reče kralju: "Neka mi moj gospodar ne upiše
u grijeh! Ne opominji se zla što ti ga je učinio tvoj sluga u onaj
dan kad je moj gospodar i kralj izlazio iz Jeruzalema. Neka to
kralj ne uzima k srcu! 20 Tvoj sluga uviđa da je sagriješio; zato
sam, evo, došao danas prvi iz svega Josipova doma da siđem
u susret svome gospodaru i kralju." 21 Ali Sarvijin sin Abišaj
progovori i reče: "Zar Šimej ne zaslužuje smrt što je proklinjao
pomazanika Jahvina?" 22 A David odgovori: "Što ja imam s
vama, Sarvijini sinovi, te me danas uvodite u napast? Zar bi
danas mogao tko biti pogubljen u Izraelu? TÓa sada znam da
sam danas opet kralj nad Izraelom." 23 Tada kralj reče Šimeju:
"Nećeš poginuti!" I kralj mu se zakle. 24 I Šaulov sin Meribaal
sišao je u susret kralju. On nije njegovao ni svojih nogu ni svojih
ruku, nije uređivao svoje brade, nije prao svojih haljina od onoga
dana kad je otišao kralj pa sve do dana kad se opet vratio u
miru. 25 Kad je iz Jeruzalema došao u susret kralju, upita ga
kralj: "Zašto nisi pošao sa mnom, Meribaale?" 26 A on odgovori:
"Kralju gospodaru! Moj me sluga prevario. Tvoj mu je sluga
rekao: 'Osamari mi magaricu da je uzjašem i pođem s kraljem!'
Jer tvoj je sluga hrom. 27 On je oklevetao tvoga slugu pred
mojim gospodarom i kraljem. Ali moj je gospodar i kralj kao
Božji anđeo: zato čini što je dobro u tvojim očima. 28 Jer sav
moj očinski dom nije bio drugo zaslužio nego smrt od moga
gospodara kralja, a ti si ipak primio svoga slugu među one
koji jedu za tvojim stolom. Pa kako još imam pravo tužiti se
kralju?" 29 A kralj mu odgovori: "Čemu da još duljiš svoj govor?
Određujem: ti i Siba podijelite njive!" 30 Meribaal reče kralju:
"Neka uzme i sve, kad se moj gospodar kralj sretno vratio u
svoj dom!" 31 I Barzilaj Gileađanin dođe iz Rogelima i nastavi s
kraljem da ga isprati preko Jordana. 32 Barzilaj bijaše vrlo star,
bilo mu je osamdeset godina. Pribavljao je kralju opskrbu dok je
boravio u Mahanajimu jer bijaše vrlo imućan čovjek. 33 Kralj
reče Barzilaju: "Pođi sa mnom, ja ću te u tvojim starim danima
uzdržavati kod sebe u Jeruzalemu." 34 A Barzilaj odgovori
kralju: "A koliko mi još godina života ostaje da idem s kraljem
u Jeruzalem? 35 Sada mi je osamdeset godina; mogu li još
razlikovati što je dobro a što zlo? Može li tvojem sluzi još goditi
što jede i pije? Mogu li još slušati glas pjevača i pjevačica?
Zašto bi tvoj sluga bio još na teret mome gospodaru kralju?
36 Tvoj će sluga još samo prijeći preko Jordana s kraljem, ali
zašto bi mi kralj dao takvu nagradu? 37 Dopusti svome sluzi
da se vrati, da umrem u svom gradu kod groba svoga oca i
svoje majke. Ali evo tvoga sluge Kimhama, neka ide dalje s
mojim gospodarom kraljem, pa njemu učini što je dobro u tvojim
očima!" 38 Kralj odgovori: "Neka onda Kimham ide sa mnom
dalje, a ja ću mu učiniti što bude tebi drago i što god me zamoliš
sve ću mu učiniti za tebe." 39 Kad je sav narod prešao preko
Jordana, prijeđe i kralj, poljubi Barzilaja i blagoslovi ga, potom
se ovaj vrati u svoje mjesto. 40 Kralj nastavi put u Gilgal, a
Kimham iđaše s njim. Kralja je pratio sav narod Judin i polovina
naroda Izraelova. 41 Uto svi Izraelci dođu pred kralja i upitaju
ga: "Zašto te naša braća Judejci ukradoše i zašto prevedoše
preko Jordana našega kralja i njegov dom i sve Davidove ljude s
njim?" 42 A Juda odgovori Izraelu: "Kralj je meni rod. Zašto si se
ražestio zbog toga? Jesam li jeo na kraljev račun? Ili sam si što
prigrabio?" 43 Tada Izrael odgovori Judi ovako: "Ja imam deset
udjela na kralja i prema tebi ja sam prvorođenac. Zašto si me,
dakle, prezreo? Nije li moja riječ bila prva kad je trebalo natrag
dovesti moga kralja?" Ali govor Judin bijaše tvrđi od govora
Izraelova.

20 Ondje se slučajno našao opak čovjek po imenu Šeba,
Bikrijev sin, Benjaminovac. On zatrubi u rog i viknu: "Mi
nemamo udjela na Davidu ni baštine na Išajevu sinu! Svaki
svome šatoru, Izraele!" 2 Tako svi Izraelci ostaviše Davida i
pođoše za Bikrijevim sinom Šebom; a Judejci prionuše uza
svoga kralja i otpratiše ga od Jordana do Jeruzalema. 3 Kad se
David vratio u svoju palaču u Jeruzalem, uze deset inoča koje je
bio ostavio da čuvaju palaču i stavi ih da budu čuvane. Brinuo
im se za uzdržavanje, ali nije više išao k njima. Tako su one
živjele zatvorene do svoje smrti, kao udovice živoga muža. 4
Potom kralj zapovjedi Amasi: "Sazovi mi Judejce do tri dana, a i
ti da budeš ovdje!" 5 Amasa ode da sazove Judejce, ali se
zadrža preko vremena koje mu bijaše odredio kralj. 6 Tada
David reče Abišaju: "Sad će nam Bikrijev sin Šeba biti opasniji
nego Abšalom. Zato uzmi ljude svoga gospodara i pođi za njim

u potjeru da se ne domogne tvrdih gradova i ne izmakne nam iz
očiju!” 7 Za Abišajem krenu na put Joab, Kerećani, Pelećani i
svi junaci; oni iziđu iz Jeruzalema u potjeru za Bikrijevim sinom
Šebom. 8 Kad su bili kod velikoga kamena što je kod Gibeona,
dođe Amasa prema njima. Joab imaše na sebi ratnu haljinu, a
preko nje imaše pripasan mač uz bedro, u koricama; ali mu se
mač iskliznu i pade. 9 Joab pozdravi Amasu: “Jesi li mi dobro,
brate?” I desnom rukom uhvati za bradu Amasu da ga poljubi.
10 Amasa se nije obazirao na mač koji bijaše Joabu u ruci,
i on ga udari njim u trbuh i prosu mu utrobu na zemlju. Nije
morao ponoviti udarac i Amasa umrije. Joab sa svojim bratom
Abišajem nastavi potjeru za Bikrijevim sinom Šebom. 11 Jedan
od Joabovih momaka osta na straži kod Amase i tu je vikao:
“Kome je mio Joab i tko je za Davida neka slijedi Joaba!” 12 A
Amasa ležao u krvi nasred puta. Videći onaj čovjek gdje se
ustavlja sav narod, odvuče Amasu s puta u polje i baci preko
njega kabanicu jer je vidio gdje se zaustavlja svatko tko naiđe
blizu njega. 13 Kad je Amasa bio uklonjen s puta, svi ljudi
pođoše za Joabom da gone Bikrijeva sina Šebu. 14 Šeba je
prošao kroza sva izraelska plemena sve do Abel Bet Maake i
svi Bikrani s njim. Skupiše se oni i pođoše za njim. 15 Joab
dođe i opsjede ga u Abel Bet Maaki. Dade nasuti nasip oko
grada. Sva vojska koja bijaše s Joabom navali potkopavati zid
da ga obori. 16 Tada se jedna mudra žena uspe na zid i povika
iz grada: “Čujte! Čujte! Recite Joabu: 'Priđi ovamo, da govorim
s tobom!'” 17 Kad je prišao, upita žena: “Jesi li ti Joab?” On
odgovori: “Jesam.” A ona će: “Poslušaj riječ sluškinje svoje!” On
odgovori: “Slušam.” 18 Žena nastavi: “Nekoć se govorilo ovako:
'Treba pitati u Abelu i u Danu 19 je li svršeno s onim što su
utvrdili vjernici u Izraelu.' Ti bi htio uništiti jedan grad, i to jedan
od matičnih gradova u Izraelu. Zašto zatireš baštinu Jahvinu?”
20 Joab odgovori ovako: “Daleko, daleko bilo to od mene! Ne
želim ni zatirati ni razarati. 21 Ne radi se o tome, nego je jedan
čovjek iz Efrajimove gore, po imenu Šeba, Bikrijev sin, podigao
ruku na kralja, na Davida. Predajte samo njega, pa ću otići od
grada!” Žena odgovori Joabu: “Dobro. Odmah će ti njegovu
glavu baciti preko zida!” 22 Žena se vrati u grad i progovori
svemu narodu kako joj je govorila njezina mudrost. I odsjekoše
glavu Bikrijevu sinu Šebi i baciše je Joabu. A on zapovjedi
da zatrube u rog te se raziđoše od grada, svaki u svoj kraj. A
Joab se vrati kralju u Jeruzalem. 23 Joab je bio zapovjednik
nad svom vojskom. Jojadin sin Benaja bio je zapovjednik nad
Kerećanima i Pelećanima. 24 Adoram je bio nadglednik nad
radovima. Ahiludov sin Jošafat bio je pečatnik. 25 Seraja je
bio državni pisar. Sadok i Ebjatar bijahu svećenici. 26 Uz to je
Jairanin Ira bio zamjenik Davidov.

21 U dane Davidove vladaše jednom glad tri godine
uzastopce. David se obrati Jahvi, a Jahve mu odgovori:
“Na Šaulu i njegovu domu leži krvna krivnja jer je pogubio
Gibeonce.” 2 Tada kralj sazva Gibeonce da ih pita. Ti Gibeonci
nisu pripadali Izraelcima, nego su bili ostatak Amorejaca, kojima
se Izraelci bijahu zakleli zakletvom, ali je Šaul tražio da ih
uništi u svojoj revnosti za Izraelce i Judejce. 3 David, dakle,
upita Gibeonce: “Što da vam učinim i čime da vam dadem
zadovoljštinu da biste blagoslovili baštinu Jahvinu?” 4 Gibeonci
odgovoriše: “Ne tražimo mi ni srebra ni zlata od Šaula i njegova
doma, niti nam je stalo da se pogubi koji čovjek u Izraelu.”
David će im nato: “Što reknete učinit ću za vas.” 5 A oni
odgovoriše kralju: “Čovjek koji nas je zatirao i koji je smišljao da
nas uništi, da nas ne bude nigdje u svemu izraelskom području,
6 od njegovih potomaka neka nam se preda sedam ljudi da ih
objesimo pred Jahvom u Gibeonu na gori Jahvinoj.” Kralj odvrati:
“Dat ću vam ih.” 7 Kralj poštedje Meribaala, sina Šaulova sina
Jonatana, zbog zakletve pred Jahvom koja ih je vezala, Davida i
Jonatana, sina Šaulova. 8 Tako kralj uze oba sina Rispe, Ajine
kćeri, koje je rodila Šaulu, Armonija i Meribaala, i svih pet sinova
Merabe, Šaulove kćeri, koje je rodila Adrielu, sinu Barzilajevu,
iz Mehole. 9 Njih dade u ruke Gibeoncima, a oni ih objesiše
na gori pred Jahvom. Tako sva sedmorica poginuše zajedno,
pogubljeni prvih dana žetve, na početku ječmene žetve. 10
Rispa, Ajina kći, uze kostrijet i prostrije je za sebe na stijeni
od početka ječmene žetve sve dok nije kiša s neba pala na
mrtva tijela, i tako nije dala nebeskim pticama da se spuštaju na
njih danju ni poljskim zvijerima noću. 11 Kad su Davidu javili
što je učinila Ajina kći Rispa, Šaulova inoča, 12 ode David i
uze Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana od stanovnika
Jabeša Gileadskog, koji ih bijahu potajno odnijeli s trga u Bet
Šanu, gdje su ih objesili Filistejci u onaj dan kad su Filistejci
porazili Šaula na Gilboi. 13 David prenese odande Šaulove kosti
i kosti njegova sina Jonatana pa ih združi s kostima pogubljenih.
14 I ukopaše Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana s
kostima pogubljenih u zemlji Benjaminovoj, u Seli, u grobu
Šaulova oca Kiša. Pošto izvršiše sve što je kralj zapovjedio, Bog
se smilova zemlji. 15 Jednom opet nasta rat između Filistejaca i
Izraelaca. David ode u boj sa svojim ljudima te su se borili s
Filistejcima tako da se David umorio. 16 Išibenob, jedan od
Rafinih potomaka, čije je koplje bilo teško tri stotine mjedenih
šekela i koji o pripasu imaše nov mač, hvastao se tada da će
ubiti Davida. 17 Ali Davidu priskoči u pomoć Sarvijin sin Abišaj;
udari on Filistejca te ga ubi. Tada se Davidovi ljudi zakleše
rekavši Davidu: “Nećeš više ići s nama u boj, da ne ugasiš
svjetiljke Izraelove!” 18 Poslije toga opet izbi rat s Filistejcima
u Gobu; tada je Hušanin Sibkaj pogubio Sipaja, jednoga od
Rafinih potomaka. 19 Uz to nasta rat s Filistejcima u Gobu; tada
je Jairov sin Elhanan iz Betlehema pogubio Golijata Gitejca, koji
je imao kopljaču kao tkalačko vratilo. 20 Potom opet izbi rat u
Gatu, gdje je bio neki čovjek visoka rasta: imaše taj na svakoj
ruci i nozi po šest prstiju, dakle dvadeset i četiri; i on bijaše
potomak Rafin. 21 Kad je počeo ružiti Izraela, ubi ga Jonatan,
sin Davidova brata Šimeja. 22 Ta četvorica bijahu potomci istoga
Rafe iz Gata, a poginuše od ruke Davidove i od ruku njegovih
slugu.

22 David upravi Jahvi riječi ove pjesme u dan kad ga je Jahve
izbavio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz ruke Šaulove.
2 Pjevao je: “Jahve, hridino moja, utvrdo moja, spase moj; 3
Bože moj, pećino moja kojoj se utječem, štite moj, spasenje
moje, tvrđavo moja! Ti me izbavljaš od nasilja. 4 Zazvat ću
Jahvu hvale predostojna i od dušmana bit ću izbavljen. 5 Valovi

smrti okružiše mene, prestraviše me bujice pogubne, **6** Užad
Podzemlja sputiše me, smrtonosne zamke padoše na me: **(Sheol**
h7585) **7** u nevolji zazvah Jahvu i Bogu svome zavapih. Iz svog
Doma zov mi začu, i vapaj moj mu do ušiju doprije. **8** I zemlja
se potrese i uzdrhta, uzdrmaše se temelji nebesa, pokrenuše
se, jer On gnjevom planu. **9** Iz nosnica mu dim se diže, iz
usta mu oganj liznu, ugljevlje živo od njega plamsa. **10** On
nagnu nebesa i siđe, pod nogama oblaci mu mračni. **11** Na
keruba stade i poletje; na krilima vjetra zaplovi. **12** Ogrnu se
mrakom kao koprenom, prekri se tamnim vodama i oblacima
tmastim, **13** od bljeska pred licem njegovim užga se ugljevlje
plameno. **14** Jahve s neba zagrmje, Svevišnjega glas se ori.
15 Odape strijele i dušmane rasu, izbaci munje i na zemlju ih
obori. **16** Morska dna se pokazaše, i temelji svijeta postaše goli
od strašne prijetnje Jahvine, od olujna daha gnjeva njegova.
17 On pruži s neba ruku i mene prihvati, iz silnih voda on me
izbavi. **18** Od protivnika moćnog mene oslobodi, od dušmana
mojih jačih od mene. **19** Navališe na me u dan zlosretni, ali
me Jahve zaštiti, **20** na polje prostrano izvede me, spasi me
jer sam mu mio. **21** Po pravednosti mojoj Jahve mi uzvrati, po
čistoći ruku mojih on me nagradi, **22** jer čuvah putove Jahvine,
od Boga se svoga ne udaljih. **23** Odredbe njegove sve su mi
pred očima, zapovijedi njegove nisam odbacio, **24** do srži odan
njemu sam bio, čuvam se grijeha svakoga. **25** Jahve mi po
pravdi mojoj vrati, čistoću ruku mojih vidje. **26** S prijateljem ti si
prijatelj, poštenu poštenjem uzvraćaš. **27** S čovjekom čistim ti
si čist, a lukavca izigravaš, **28** jer narodu poniženu spasenje
donosiš a ponižavaš oči ohole. **29** Jahve, ti moju svjetiljku
užižeš, Bože, tminu moju obasjavaš: **30** s tobom udaram na čete
dušmanske, s Bogom svojim preskačem zidine. **31** Savršeni
su puti Gospodnji, i riječ je Jahvina ognjem kušana. on je štit
svima, samo on, koji se k njemu utječu. **32** Jer tko je Bog osim
Jahve? Tko li je hridina osim Boga našega? **33** Taj Bog me
snagom opasuje, stere mi put besprijekoran. **34** Noge mi dade
brze ko u košute i postavi me na visine sigurne, **35** ruke mi za
borbu uvježba i mišice da luk mjedeni napinju. **36** Daješ mi
štit svoj koji spasava, tvoja me brižljivost uzvisi. **37** Pouzdanje
daješ mom koraku, i noge mi više ne posrću. **38** Pognah svoje
dušmane i dostigoh, i ne vratih se dok ih ne uništih. **39** Obaram
ih, ne mogu se dići, padaju, pod nogama mi leže. **40** Ti me
opasa snagom za borbu, a protivnike moje meni podloži. **41** Ti
dušmane moje u bijeg natjera, i rasprših one koji su me mrzili.
42 Vapiju u pomoć, nikog da pomogne, vapiju Jahvi - ne odaziva
se. **43** Smrvih ih kao prah na vjetru, zgazih ih ko blato na putu.
44 Ti me §izbavÄi od bune u mom narodu, postavi me glavarom
pogana, puk koji ne poznavah služi mi. **45** Svaki moj šapat
pokorno on sluša. Sinovi tuđinci meni laskaju, **46** sinovi tuđinski
gube srčanost izlaze dršćuć iz svojih utvrda. **47** Živio Jahve!
Blagoslovljena hridina moja! Neka se uzvisi Bog, spasenje moje!
48 Bog koji mi daje osvetu i narode meni pokorava. **49** Od
dušmana me mojih izbavljaš i nad protivnike me moje izdižeš, ti
mene od čovjeka silnika spasavaš. **50** Zato te slavim, Jahve,
među pucima i psalam pjevam tvome Imenu: **51** umnožio si
pobjede kralju svojemu, pomazaniku svome milost si iskazao,
Davidu i potomstvu njegovu navijeke."

23 Ovo su posljednje Davidove riječi: "Riječ Davida, sina
Jišajeva, riječ čovjeka koji je bio visoko uzdignut,
pomazanika Boga Jakovljeva, pjevača pjesama Izraelovih: **2**
Jahvin duh govori po meni, njegova je riječ na mom jeziku.
3 Reče mi Jakovljev Bog, reče mi Izraelova hrid: Tko vlada
ljudima pravedno, i tko vlada u strahu Božjemu, **4** taj je kao
jutarnja svjetlost kad ograne sunce, jutro bez oblaka, na kojem
se svjetluca zemaljska trava poslije kiše. **5** Da, moja kuća stoji
čvrsto pred Bogom: on je učinio vječan Savez sa mnom, u
svemu dobro uređen i utvrđen. Da, on će dati da napreduje sve
moje spasenje i svaka moja želja. **6** Belijalovi ljudi svi su kao
trnje u pustinji, jer ih nitko ne hvata rukom. **7** Nitko ih se ne
dotiče, osim gvožđem i kopljačom, i potpuno se spaljuju u ognju."
8 Ovo su imena Davidovih junaka: Išbaal, Hakmonac, prvak
među trojicom; on je zavitlao svojim kopljem protiv osam stotina
i pobio ih najedanput. **9** Za njim dolazi Eleazar, sin Dodonov,
Ahoašanin, jedan od trojice junaka; on je bio s Davidom kod
Pas Damina kad su se ondje skupili Filistejci za boj, a Izraelci
se povukli pred njima. **10** Ali se on čvrsto držao i udarao
Filistejce dok mu se ruka nije ukočila i ostala kao prirasla uz
mač. Jahve je dao veliku pobjedu u onaj dan, pa se vojska
vratila za Eleazarom, ali samo da pokupi plijen. **11** Za njim
dolazi Šama, sin Elin, Hararac; kad su se Filistejci skupili u
Lehiju, bijaše polje puno leće, a vojska je bila pobjegla ispred
Filistejaca. **12** Tada je on stao usred polja i obranio ga i potukao
Filistejce. Tako je Jahve dao veliku pobjedu. **13** Trojica između
tridesetorice jednom su krenula na put i o početku žetve došla k
Davidu u Adulamsku pećinu kad jedna filistejska četa bijaše
utaborena u Refaimskoj dolini. **14** David je tada bio u svojoj kuli,
a filistejska je posada bila tada u Betlehemu. **15** David uzdahnu:
"O, kad bi me tko napojio vodom iz betlehemskoga studenca što
je kod vrata?" **16** Tada ta tri junaka prodriješe kroz filistejski
tabor i, zahvativši vode iz betlehemskog studenca što je kod
vrata, donesoše je i dadoše Davidu. Ali je David ne htjede piti,
nego je proli kao ljevanicu Jahvi **17** govoreći: "Ne dao mi Jahve
da to učinim! Zar da pijem krv ovih ljudi? TÓa izlažući život
pogibli, donijeli su vode!" I nije htio piti. To su, eto, učinila ta tri
junaka. **18** Abišaj, Joabov brat a sin Sarvijin, bio je vojvoda nad
tridesetoricom. On je zavitlao kopljem na tri stotine, pobio ih i
proslavio se među tridesetoricom. **19** On se odlikovao među
tridesetoricom i postao njihov glavar, ali nije dostigao trojice. **20**
Jojadin sin Benaja, junak iz Kabseela, bogat junačkim djelima,
ubio je dva sina Ariela iz Moaba; on je jednoga snježnog dana
sišao i ubio lava usred jame. **21** Ubio je i nekog Egipćanina,
čovjeka golema stasa. Egipćanin je imao koplje u ruci, a on
izišao preda nj sa štapom: istrgavši Egipćaninu koplje iz ruke,
ubi ga njegovim kopljem. **22** To je učinio Jojadin sin Benaja i
proslavio se među tridesetoricom junaka. **23** Bio je najznamenitiji
među tridesetoricom, ali one prve trojice nije dostigao; David
ga postavi za zapovjednika svoje tjelesne straže. **24** Asahel,
brat Joabov, bio je među tridesetoricom. Zatim: Elhanan, sin
Dodonov, iz Betlehema; **25** Šama iz Haroda; Elika iz Haroda; **26**
Heles iz Peleta; Ira, sin Ikešev, iz Tekoe; **27** Abiezer iz Anatota;
Sibekaj iz Huše; **28** Salmon iz Ahoha; Mahraj iz Netofe; **29**
Heled, sin Baanin, iz Netofe; Itaj, sin Ribajev, iz Gibeje sinova

Benjaminovih; 30 Benaja iz Pireatona; Hidaj od Gaaških potoka;
31 Abibaal iz Bet Haarabe; Azmavet iz Bahurima; 32 Eljahba iz
Šaalbona; Jašen, sin Jonatanov; 33 Šama iz Harara; Ahiam,
sin Šararov, iz Arara; 34 Elifelet, sin Ahasbajev, iz Bet Maake;
Eliam, sin Ahitofelov, iz Gilona; 35 Hesraj iz Karmela; Paaraj iz
Araba; 36 Jigeal, sin Natanov, iz Sobe; Bani iz Gada; 37 Selek
Amonac; Nahraj iz Beerota, štitonoša Sarvijina sina Joaba; 38
Ira iz Jatira; Gareb iz Jatira; 39 Urija Hetit. Svega trideset i
sedam.

24 Još je jednom srdžba Jahvina planula na Izraelce te
potakla Davida protiv njih govoreći: "Idi, izbroj Izraelce i
Judejce!" 2 I kralj zapovjedi Joabu i vojvodama koji bijahu s njim:
"Obiđite sva Izraelova plemena od Dana do Beer Šebe i popišite
narod da znam koliko ima naroda." 3 Joab odgovori kralju: "Neka
Jahve, tvoj Bog, dade svome narodu još sto puta ovoliko koliko
ga je sada i neka to još vidi svojim očima moj gospodar kralj, ali
zašto moj gospodar kralj ima takvu želju?" 4 Ali kraljeva riječ
bijaše jača od Joabove i od riječi vojvoda njegove vojske. Tako
Joab i vojvode odoše ispred kralja da popišu izraelski narod. 5
Prijeđoše oni preko Jordana i počeše kod Aroera i kod grada
što leži usred doline i krenuše odande prema Gaditima i prema
Jazeru. 6 Potom dođoše u Gilead i u zemlju Hetita, u Kadeš;
zatim stigoše u Dan, a iz Dana skrenuše prema Sidonu. 7 Zatim
dođoše do tvrđave Tira i u sve gradove Hivijaca i Kanaanaca i
završiše svoj put u Negebu Judinu, u Beer Šebi. 8 Prošavši
svu zemlju, vratiše se poslije devet mjeseci i dvadeset dana u
Jeruzalem. 9 Joab dade kralju popis naroda: Izraelaca bijaše
osam stotina tisuća ratnika vičnih maču, a Judejaca pet stotina
tisuća ljudi. 10 Poslije toga Davida zapeče savjest što je dao
brojiti narod pa reče Jahvi: "Veoma sam sagriješio što sam to
učinio! Ali, Jahve, oprosti tu krivicu sluzi svome, jer sam vrlo
ludo radio." 11 Kad je David ujutro ustao, već je Jahvina riječ
bila došla proroku Gadu, Davidovu vidiocu: 12 "Idi i kaži Davidu:
Ovako govori Jahve: 'Troje stavljam preda te, izaberi jedno od
toga da ti učinim!'" 13 Gad tako dođe Davidu i javi mu ovo:
"Hoćeš li da dođu tri gladne godine na tvoju zemlju, ili da tri
mjeseca bježiš pred svojim neprijateljem koji će te goniti, ili da
bude tri dana kuga u tvojoj zemlji? Sada promisli i gledaj što da
odgovorim onome koji me poslao!" 14 David odgovori Gadu:
"Na velikoj sam muci! Ali neka padnemo u ruke Jahvine, jer je
veliko njegovo milosrđe, a u ljudske ruke neka ne zapadnem!"
15 David, dakle, izabra kugu. Bilo je upravo vrijeme pšenične
žetve. Jahve pusti kugu na Izraela od jutra pa do određenoga
vremena; i pomor udari na narod i pomrije sedamdeset tisuća
ljudi od Dana do Beer Šebe. 16 Kad je anđeo pružio svoju ruku
na Jeruzalem da ga uništi, sažali se Jahvi zbog toga zla, pa reče
anđelu koji je ubijao narod: "Dosta je sada! Povuci svoju ruku!"
A Jahvin je anđeo bio upravo kod gumna Araune Jebusejca. 17
Kad David vidje anđela koji je ubijao narod, zavapi Jahvi: "Evo,
ja sam sagriješio, ja sam učinio zlo! A oni, ovce, što su skrivili?
Neka tvoja ruka padne na mene i na moju obitelj!" 18 Istoga
dana dođe Gad k Davidu i reče mu: "Idi i podigni Jahvi žrtvenik
na gumnu Araune Jebusejca!" 19 I ode David po Gadovoj riječi,
kako mu je zapovjedio Jahve. 20 Kad Arauna pogleda, opazi
kralja i njegove dvorane gdje idu prema njemu. Arauna iziđe i
pokloni se kralju licem do zemlje. 21 Arauna upita: "Zašto je moj
gospodar kralj došao svome sluzi?" A David odgovori: "Da kupi
od tebe ovo gumno, da sagradi žrtvenik Jahvi, kako bi prestao
pomor u narodu." 22 Arauna reče Davidu: "Neka ga uzme moj
gospodar kralj i neka žrtvuje ono što je u njegovim očima dobro!
Evo goveda za paljenicu, mlatilice, i volujske opreme za drvo!
23 Sve to sluga moga gospodara kralja poklanja kralju!" Još reče
Arauna kralju: "Jahve, Bog tvoj, neka ti bude milostiv!" 24 Ali
kralj odgovori Arauni: "Ne, nego hoću da kupim od tebe i da
platim; neću prinositi Jahvi, svome Bogu, paljenica koje su mi
poklonjene." I tako David kupi ono gumno i goveda za pedeset
srebrnih šekela. 25 Ondje David sagradi žrtvenik Jahvi i prinese
paljenice i pričesnice. Tada se Jahve smilova zemlji i presta
pomor u Izraelu.

1 Kraljevima

1 Kralj David bijaše ostario i odmakao u godinama; premda
su ga pokrivali mnogim pokrivačima, nije se mogao ugrijati.
2 Tada mu rekoše njegove sluge: “Trebalo bi potražiti za
gospodara mladu djevojku koja bi dvorila kralja i služila mu: kad
bude spavala na njegovu krilu, to će ugrijati kralja gospodara.”
3 Potražiše, dakle, lijepu djevojku po svoj zemlji izraelskoj; i
nađoše Abišagu Šunamku te je dovedoše kralju. 4 Djevojka je
bila izvanredno lijepa; njegovala je kralja i služila mu, ali je on ne
upozna. 5 Uto se Adonija, sin Hagitin, pooholi i pomisli: “Ja ću
biti kralj!” Zato nabavi sebi kola i konjanika i pedeset ljudi koji su
išli pred njim. 6 Njegov ga otac za svoga života nikad nije ukorio
niti ga kad upitao: “Zašto tako činiš?” Bio je, osim toga, stasit i
lijep, a mati ga rodila poslije Abšaloma. 7 On se dogovarao
s Joabom, sinom Sarvijinim, i sa svećenikom Ebjatarom, pa
se obojica priključiše Adoniji. 8 Ali svećenik Sadok i Jojadin
sin Benaja, prorok Natan, Šimej i Rei i junaci Davidovi ne
pristadoše uz Adoniju. 9 Jednom nakla Adonija ovaca, volova i
tovljene teladi za žrtvu kod Zoheledskog kamena, blizu izvora
Rogela, te pozva svu svoju braću, sinove kraljeve, i sve Judejce
u kraljevoj službi; 10 ali ne pozva proroka Natana, ni Benaje, ni
ostalih junaka, a ni svoga brata Salomona. 11 Tada reče Natan
Bat-Šebi, majci Salomonovoj: “Zar nisi čula da je Adonija, sin
Hagitin, postao kraljem, a da David, naš gospodar, o tome i
ne zna? 12 Dođi da te savjetujem kako bi mogla spasiti život
svoj i svoga sina Salomona. 13 Hajde, otiđi kralju Davidu i
reci mu: 'Zar se nisi ti, gospodaru moj kralju, zakleo svojoj
službenici govoreći: Tvoj sin Salomon kraljevat će poslije mene,
i on će sjediti na mome prijestolju! Kako sada Adonija posta
kraljem?' 14 I dok ti budeš ondje i razgovorala se s kraljem,
doći ću ja za tobom i potvrditi tvoje riječi.” 15 Bat-Šeba ode
kralju u odaje - a on je bio vrlo star i Abišaga Šunamka služila
mu. 16 Pokloni mu se Bat-Šeba i pade ničice pred kraljem,
a kralj upita: “Što želiš?” 17 Ona mu odgovori: “Gospodaru,
ti si se zakleo službenici svojoj Jahvom, Bogom svojim: 'Tvoj
sin Salomon kraljevat će poslije mene, on će sjesti na moje
prijestolje.' 18 A sada je, evo, Adonija postao kraljem, a ti,
kralju, gospodaru moj, ništa o tome i ne znaš! 19 Naklao je
on mnogo volova, tovljene teladi i ovaca za žrtvu i pozvao je
sve sinove kraljeve, svećenika Ebjatara i vojskovođu Joaba,
ali slugu tvoga Salomona nije pozvao. 20 U tebe su sada,
gospodaru moj i kralju, uprte oči svega Izraela da mu ti objaviš
tko će te naslijediti na tvome prijestolju, kralju, gospodaru moj.
21 Inače, čim počine kralj, gospodar moj, kraj svojih otaca, ja i
moj sin Salomon bit ćemo krivci.” 22 Dok je ona još govorila s
kraljem, dođe prorok Natan. 23 Javiše kralju: “Ovdje je prorok
Natan.” On uđe kralju i pade ničice pred njim. 24 Natan reče:
“Gospodaru moj i kralju, jesi li ti odredio: 'Adonija će kraljevati
poslije mene i sjedit će na mome prijestolju?' 25 Jer evo danas
je sišao i naklao volova, ugojene teladi i ovaca za žrtvu i pozvao
je sve sinove kraljeve, vojskovođe i svećenika Ebjatara; eno ih
gdje jedu i piju s njim i kliču: 'Živio kralj Adonija!' 26 Ali mene,
tvoga slugu, svećenika Sadoka, a ni Benaju, sina Jojadina,
ni tvoga slugu Salomona nije pozvao. 27 Zar se to dogodilo
s voljom gospodara moga kralja, a da nisi obavijestio svoga
vjernog sluge tko će biti nasljednik na prijestolju gospodara
moga kralja?” 28 Tada progovori David i reče: “Pozovite mi
Bat-Šebu!” Ona dođe kralju i stupi preda nj. 29 Kralj se tada
zakle: “Tako mi Jahve živoga koji me izbavio iz svih nevolja!
30 Danas ću ti ispuniti kako sam ti se zakleo Jahvom, Bogom
Izraelovim: tvoj će sin Salomon kraljevati poslije mene, on će
sjediti na mome prijestolju!” 31 Nato se nakloni Bat-Šeba licem
do zemlje, pokloni se pred kraljem i reče: “Neka vječno živi
gospodar moj kralj David!” 32 A kralj David reče: “Pozovite mi
svećenika Sadoka, proroka Natana i Benaju, sina Jojadina.” I
dođoše oni pred kralja, 33 a on im reče: “Uzmite sluge svoga
gospodara sa sobom, posadite moga sina Salomona na moju
mazgu i odvedite ga do Gihona. 34 Ondje neka ga svećenik
Sadok i prorok Natan pomažu za kralja nad Izraelom. Zatrubite
tada i obznanite: 'Živio kralj Salomon!' 35 Zatim se uspnite amo
s njim i neka uđe i sjedne na moje prijestolje i neka kraljuje
mjesto mene, jer moja je volja: on neka bude glava nad Izraelom
i nad Judom.” 36 Benaja, sin Jojadin, reče kralju: “Amen -
tako neka bude! To je i riječ Jahve, Gospodara kraljeva! 37
Kao što je Jahve bio s mojim gospodarem kraljem, tako neka
bude i sa Salomonom! Neka uzvisi prijestolje njegovo još više
nego prijestolje kralja Davida, gospodara moga!” 38 Svećenik
Sadok, prorok Natan, Jojadin sin Benaja, Kerećani i Pelećani
siđoše i posadiše Salomona na kraljevu mazgu i odvedoše ga
na Gihon. 39 Svećenik Sadok donese iz Šatora rog s uljem i
pomaza Salomona. Tada odjeknuše trube i sav narod povika:
“Živio kralj Salomon!” 40 I sav narod pođe za njim gore i sviraše
puk u svirale i klicaše tako da se sva zemlja tresla. 41 Čuo
to Adonija i svi njegovi uzvanici. Baš su bili pri kraju gozbe.
I Joab je čuo trube pa upita: “Čemu ta buka u gradu?” 42
Dok je on još govorio, stiže Jonatan, sin svećenika Ebjatara,
i Adonija mu reče: “Ti si valjan čovjek, zacijelo nosiš dobru
vijest!” 43 Jonatan odgovori: “Jest, naš gospodar, kralj David,
učinio je Salomona kraljem! 44 Kralj je poslao s njim svećenika
Sadoka, proroka Natana i Jojadina sina Benaju, i Kerećane i
Pelećane. Oni ga posadiše na kraljevu mazgu, 45 i svećenik
Sadok i prorok Natan pomazaše ga na Gihonu za kralja. Zatim
su sišli radosno kličući, i sav je grad uzavreo; to je buka koju ste
čuli. 46 Još više: Salomon je već sjeo na kraljevsko prijestolje
47 i došle su sluge kraljeve čestitati našem gospodaru kralju
Davidu govoreći: 'Neka Bog tvoj proslavi ime Salomonovo više
od imena tvoga i prijestolje njegovo uzvisi više od tvoga.' Kralj
se tada poklonio na svojoj postelji 48 i ovako rekao: 'Neka je
blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji mi dade danas da mogu
vidjeti svojim očima jednoga od mojih kako sjedi na mome
prijestolju.'” 49 Svi uzvanici Adonijini, uplašeni, ustadoše od
stola i raziđoše se svaki svojim putem. 50 Adonija pak, u strahu
od Salomona, usta i ode te se uhvati za rogove žrtvenika. 51
Javiše Salomonu: “Gle, Adonija se uplašio kralja Salomona i
eno se drži za rogove žrtvenika govoreći: 'Neka mi se danas
kralj Salomon zakune da neće sluge svoga mačem pogubiti.'”
52 Salomon reče nato: “Ako se pokaže poštenim čovjekom,
neće mu ni vlas s glave pasti na zemlju; a nađe li se u zlu,

poginut će." 53 Tada zapovjedi Salomon da ga odmaknu od
žrtvenika; on dođe i pade ničice pred Salomonom, koji mu reče:
"Pođi svome domu!"

2 Kad su se dani Davidovi približavali svome svršetku,
zapovjedi David svome sinu Salomonu: 2 "Sada polazim
na put sviju smrtnika. Ti budi hrabar i pokaži se čovjekom! 3
Slušaj naredbe Jahve, Boga svoga, idi njegovim stazama, drži
se njegovih zakona, zapovijedi, naredaba i njegovih pouka,
kako je napisano u Zakonu Mojsijevu, da bi uspio u svemu što
poduzmeš i svagdje kamo se okreneš; 4 da bi Jahve ispunio
svoje obećanje koje mi je dao: 'Ako sinovi tvoji budu pazili na
svome putu, vjerno hodeći preda mnom, svim srcem svojim i
svom dušom svojom, uvijek će jedan od njih sjediti na prijestolju
Izraelovu.' 5 I sam znaš što mi je učinio Joab, sin Sarvijin, kako
je učinio obojici vojskovođa Izraelovih: Abneru, sinu Nerovu, i
Amasi, sinu Jeterovu, kad ih je ubio i time prolio krv u miru kao u
ratu te omastio krvlju pojas oko bokova svojih i obuću na nogama
svojim. 6 Ti postupi po svom razboru i ne daj da mu sijeda kosa
mirno počine u Podzemlju. (Sheol h7585) 7 A sinovima Barzilaja
Gileađanina vrati ljubav: neka budu među onima koji jedu za
tvojim stolom jer su mi pomogli kad sam bježao pred tvojim
bratom Abšalomom. 8 Pred sobom imaš Šimeja, sina Gerina,
Benjaminovca iz Bahurima, koji me užasnim kletvama proklinjao
onoga dana kad sam bježao u Mahanajim. Ali mi je on sišao
u susret na Jordan i zakleh mu se Jahvom: 'Neću te pogubiti
mačem.' 9 Ali mu ti toga ne oprаštaj, jer si čovjek razborit, i
već ćeš znati kako treba da postupiš te mu sijedu kosu s krvlju
u Podzemlje spremiš." (Sheol h7585) 10 I potom počinu David
kraj otaca svojih i bi pokopan u Davidovu gradu. 11 David je
kraljevao nad Izraelom četrdeset godina: u Hebronu je kraljevao
sedam godina, u Jeruzalemu je kraljevao trideset i tri godine.
12 Salomon sjede na prijestolje Davida, svoga oca, i njegova
se vlast veoma učvrsti. 13 Ali Adonija, sin Hagitin, dođe Bat-
Šebi, majci Salomonovoj, i pade ničice pred njom. Ona ga upita:
"Je li miroljubiv tvoj dolazak?" On odgovori: "Jest, miroljubiv
je." 14 I nastavi: "Imam ti nešto reći." Ona reče: "Govori." 15
Tada će on: "Znaš i sama da je kraljevstvo pripadalo meni i da
je sav Izrael očekivao da ću ja biti kralj. Ali mi je kraljevstvo
izmaklo i pripalo je mome bratu, jer mu ga je Jahve namijenio.
16 Ja te sada samo jedno molim: nemoj me odbiti." Ona reče:
"Govori." 17 A on nastavi: "Reci, molim te, kralju Salomonu - jer
tebe neće odbiti - neka mi dade za ženu Abišagu Šunamku!"
18 A Bat-Šeba odgovori: "Dobro, govorit ću kralju o tebi." 19
Kada dakle uđe Bat-Šeba kralju Salomonu da govori o Adoniji,
ustade kralj i pođe joj u susret, pokloni se pred njom, zatim
sjede na svoje prijestolje i zapovjedi te namjestiše sjedalicu za
kraljicu majku, i ona mu sjede s desne strane. 20 Tada mu reče:
"Nešto bih zaiskala od tebe, nemoj me odbiti." Kralj joj odgovori:
"Traži, majko, jer te neću odbiti." 21 Ona nastavi: "Neka se
dade Abišaga Šunamka tvome bratu Adoniji za ženu." 22 Kralj
Salomon odgovori i reče svojoj majci: "Zašto tražiš Abišagu
Šunamku za Adoniju? Traži odmah i kraljevstvo za njega! Jer on
je moj stariji brat, a uz njega je svećenik Ebjatar i Joab, sin
Sarvijin!" 23 Tada se kralj Salomon zakle Jahvom: "Neka mi Bog
učini ovo zlo i neka mi doda drugo ako Adonija nije to izrekao
danas po cijenu svoga života! 24 Živoga mi Jahve, koji me
potvrdio i posadio na prijestolje oca moga Davida i koji mi je dao
dom kako je obećao: još danas će Adonija umrijeti." 25 I kralj
Salomon posla Benaju, sina Jojadina, koji ga udari te Adonija
umrije. 26 Svećeniku Ebjataru kralj zatim naredi: "Idi u Anatot na
svoj posjed. Zaslužio si smrt, ali te neću pogubiti danas jer si
nosio Jahvin Kovčeg pred ocem mojim Davidom i podijelio si
sve patnje s mojim ocem." 27 I Salomon isključi Ebjatara iz
svećenstva Jahvina da tako ispuni Jahvinu riječ koju je izrekao
protiv doma Elijeva u Šilu. 28 Kada je glas stigao Joabu - Joab
bijaše pristao uz Adoniju, premda se nije priključio Abšalomu -
on uteče u Šator Jahvin i uhvati se za rogove žrtvenika. 29 I
dojaviše kralju Salomonu: "Joab je pobjegao u Šator Jahvin, eno
ga pokraj žrtvenika." Tada Salomon poruči Joabu: "Što se držiš
žrtvenika?" Joab odgovori: "Uplašio sam se tebe i pobjegao sam
pred Jahvu." Tada Salomon naredi Benaji, sinu Jojadinu: "Idi i
ubij ga!" 30 Benaja ode u Šator Jahvin i reče Joabu: "Po naredbi
kraljevoj: iziđi!" On odgovori: "Neću, želim ovdje umrijeti!" Benaja
javi kralju: "Eto što mi je rekao Joab i što mi je odgovorio." 31
Kralj mu reče: "Učini kako je rekao: ubij ga, zatim pokopaj. Tako
ćeš danas skinuti s mene i doma oca moga nevinu krv koju
je Joab prolio. 32 Jahve će učiniti da krv njegova padne na
njegovu glavu, jer je ubio dva čovjeka pravednika i bolja od
sebe; ubio ih je mačem bez znanja moga oca Davida: Abnera,
sina Nerova, vođu vojske Izraelove, i Amasu, sina Jeterova,
vojvodu judejskoga. 33 Neka njihova krv padne na glavu Joaba
i njegova potomstva dovijeka, a Davidu, njegovu potomstvu,
vladalačkoj kući i prijestolju neka od Jahve bude trajan mir." 34 I
ode Benaja, sin Jojadin, obori se na Joaba i usmrti ga. Pokopali
su Joaba u njegovu domu u pustinji. 35 Mjesto njega postavi
kralj na čelo vojske Benaju, sina Jojadina, a na mjesto Ebjatara
postavi svećenika Sadoka. 36 Salomon pozva Šimeja i reče mu:
"Sagradi sebi kuću u Jeruzalemu: tu stanuj, i nikamo odatle
ne izlazi. 37 Onoga dana kad iziđeš i prijeđeš potok Kidron,
znaj dobro da ćeš umrijeti. Krv tvoja na glavu tvoju." 38 Šimej
odgovori kralju: "Dobro. Kako moj gospodar kralj kaže, tako će
učiniti sluga tvoj." I Šimej dugo življaše u Jeruzalemu. 39 Ali
poslije tri godine dogodi se te Šimeju pobjegoše dvojica slugu k
Akišu, sinu Maakinu, kralju gatskom. I dojaviše Šimeju: "Eno
ti slugu u Gatu." 40 Tada usta Šimej, osedla magarca i ode
u Gat, k Akišu, da traži svoje sluge. I vratio se Šimej i doveo
svoje sluge iz Gata. 41 I javiše Salomonu: "Šimej otišao iz
Jeruzalema u Gat i vratio se." 42 Kralj pozva Šimeja i reče mu:
"Nisam li ti se zakleo Jahvom i strogo te opomenuo: 'Onoga
dana kad budeš izišao i pošao bilo kamo, znaj dobro da ćeš
umrijeti!' A ti si mi tada odgovorio: 'Dobra je riječ koju sam čuo.'
43 Zašto nisi održao zakletvu Jahvinu i zapovijed koju sam ti
dao?" 44 Još reče kralj Šimeju: "Ti znaš sve zlo koje si učinio
mome ocu Davidu. Tvoje je srce toga svjesno. Jahve neka učini
da se tvoja zloća obori na tvoju glavu. 45 A blagoslovljen je
kralj Salomon, i prijestolje će Davidovo biti čvrsto pred Jahvom
dovijeka." 46 I zapovjedi kralj Benaji, sinu Jojadinu, te on iziđe i
udari Šimeja i tako Šimej umrije. Tako se učvrstilo kraljevstvo u
ruci Salomonovoj.

3 Salomon se sprijatelji s faraonom, kraljem egipatskim: oženi
se kćerju faraonovom i uvede je u Davidov grad dokle
ne dovrši gradnju svoga dvora, Hrama Jahvina i zidova oko
Jeruzalema. **2** Narod je pak prinosio žrtve na uzvišicama, jer još
nije bio sagrađen do toga vremena dom imenu Jahvinu. **3** A
Salomon je ljubio Jahvu: ravnao se prema naredbama svoga
oca Davida, samo je prinosio klanice i kađenice na uzvišicama.
4 Kralj ode u Gibeon da prinese žrtvu, jer ondje bijaše najveća
uzvišica. Salomon prinese tisuću paljenica na tom žrtveniku.
5 U Gibeonu se Jahve javi Salomonu noću u snu. Bog reče:
"Traži što da ti dadem." **6** Salomon odgovori: "Veoma si naklon
bio svome sluzi Davidu, mome ocu, jer je hodio pred tobom u
vjernosti, pravednosti i poštenju srca svoga; i sačuvao si mu
tu veliku milost i dao si da jedan od njegovih sinova sjedi na
njegovu prijestolju. **7** Sada, o Jahve, Bože moj, ti si učinio
kraljem slugu svoga na mjesto moga oca Davida, a ja sam
još sasvim mlad te još ne znam vladati. **8** Tvoj je sluga usred
naroda koji si izabrao; naroda brojnog, koji se ne da izbrojiti ni
popisati. **9** Podaj svome sluzi pronicavo srce da može suditi
tvom narodu, razlikovati dobro od zla, jer tko bi mogao upravljati
tvojim narodom koji je tako velik!" **10** Bijaše milo Jahvi što je
Salomon to zamolio. **11** Zato mu Jahve reče: "Jer si to tražio, a
nisi iskao ni duga života, ni bogatstva, ni smrti svojih neprijatelja,
nego pronicavost u prosuđivanju pravice, **12** evo ću učiniti
po riječima tvojim: dajem ti srce mudro i razumno, kakvo nije
imao nitko prije tebe niti će ga imati itko poslije tebe, **13** ali ti
dajem i što nisi tražio: bogatstvo i slavu kakve nema nitko među
kraljevima. **14** I ako budeš stupao mojim putovima i budeš se
držao mojih zakona i zapovijedi, kao što je činio tvoj otac David,
umnožit ću tvoje dane." **15** Salomon se probudi, i gle: bijaše
to san. On se vrati u Jeruzalem i stade pred Kovčeg saveza
Jahvina; prinese paljenice i žrtve pričesnice i priredi gozbu svim
slugama svojim. **16** Tada dođoše dvije bludnice kralju i stadoše
preda nj. **17** I reče jedna žena: "Dopusti, gospodaru moj! Ja i
ova žena u istoj kući živimo i ja sam rodila kraj nje u kući. **18** A
trećega dana poslije moga porođaja rodi i ova žena. Bile smo
zajedno i nikoga stranog s nama; samo nas dvije u kući. **19**
Jedne noći umrije sin ove žene jer bijaše legla na njega. **20** I
ustade ona usred noći, uze moga sina o boku mojem, dok je
tvoja sluškinja spavala, i stavi ga sebi u naručje, a svoga mrtvog
sina stavi kraj mene. **21** A kad ujutro ustadoh da podojim svoga
sina, gle: on mrtav! I kad sam pažljivije pogledala, razabrah: nije
to moj sin koga sam ja rodila!" **22** Tada reče druga žena: "Ne,
nije tako. Moj je sin onaj živi, a tvoj je onaj koji je mrtav!" A prva
joj odvrati: "Nije istina! Tvoj je sin onaj koji je mrtav, a moj je
onaj koji živi!" I tako se prepirahu pred kraljem. **23** A kralj onda
progovori: "Ova kaže: 'Ovaj živi moj je sin, a onaj mrtvi tvoj';
druga pak kaže: 'Nije, nego je tvoj sin mrtav, a moj je onaj živi.'
24 Donesite mi mač!" naredi kralj. I donesoše mač pred kralja,
25 a on reče: "Rasijecite živo dijete nadvoje i dajte polovinu
jednoj, a polovinu drugoj." **26** Tada ženu, majku živog djeteta,
zabolje srce za sinom i povika ona kralju: "Ah, gospodaru! Neka
se njoj dade dijete, samo ga nemojte ubijati!" A ona druga
govoraše: "Neka ne bude ni meni ni tebi: rasijecite ga!" **27** Onda
progovori kralj i reče: "Dajte dijete prvoj, nipošto ga ne ubijajte!
Ona mu je majka." **28** Sav je Izrael čuo presudu koju je izrekao
kralj i poštovali su kralja, jer su vidjeli da je u njemu božanska
mudrost u izricanju pravde.

4 Kralj Salomon bio je kralj nad svim Izraelom, **2** a evo njegovih
odličnika: Azarja, sin Sadokov, svećenik; **3** Elihoref i Ahija,
sinovi Šišini, bilježnici; Jošafat, sin Ahiludov, savjetnik; **4** Benaja,
sin Jojadin, vojskovođa; Sadok i Ebjatar, svećenici. **5** Azarja, sin
Natanov, bio je nad namjesnicima; Zabud, sin Natanov, prijatelj
kraljev; **6** Ahišar, upravitelj dvora; Eliab, sin Joabov, zapovjednik
vojske; Adoram, sin Abdin, nadstojnik za tlaku. **7** Salomon je
imao po svem Izraelu dvanaest namjesnika koji su opskrbljivali
kralja i njegov dom; za svakoga je dolazio red da po jedan
mjesec u godini podmiruje to uzdržavanje. **8** Evo njihovih imena:
...sin Hurov, u gori Efrajimovoj; **9** ...sin Dekerov, u Makasu,
Šaalbimu, Bet Šemešu, Elonu do Bet Hanana; **10** ...sin Hesedov,
u Arubotu; pod njim bijaše Soho i sav kraj heferski; **11** ...sin
Abinadabov, nad svim okružjem dorskim; žena mu je bila Tafata,
kći Salomonova; **12** Baana, sin Ahiludov, u Tanaku i Megidu
i u svem Bet Šeanu, koji je pokraj Saretana niže Jizreela,
od Bet Šeana do Abel Mekole, i preko Jokmeama. **13** ...sin
Geberov, u Ramotu Gileadskom; njegova su bila Sela Jaira, sina
Manašeova, koja su u Gileadu; imao je i područje Argob koje
leži u Bašanu, šezdeset tvrdih gradova, opasanih zidovima i
prijevornicama od tuča; **14** Ahinabad, sin Idov, u Mahanajimu; **15**
Ahimaas u Naftaliju; i on se oženio jednom Salomonovom kćeri
- Bosmatom. **16** Baana, sin Hušajev, u Ašeru i na visoravnima;
17 Jošafat, sin Paruahov, u Jisakaru; **18** Šimej, sin Elin, u
Benjaminu; **19** Geber, sin Urijin, u zemlji Gileadu, zemlji Sihona,
kralja amorejskoga, i Oga, kralja bašanskoga. Povrh toga bio je
još jedan namjesnik u zemlji. **20** Juda i Izrael bili su mnogobrojni,
bijaše ih kao pijeska na obali morskoj. Jeli su i pili i bili sretni.
21 Salomon je proširio svoju vlast nad svim kraljevstvima od
Rijeke sve do zemlje filistejske i do međe egipatske. Ona su
donosila svoj danak i služila Salomonu sve dane njegova života.
22 Svakoga je dana trebalo Salomonu za hranu: trideset kora
finoga brašna i šezdeset kora običnog brašna, **23** deset ugojenih
volova, dvadeset volova s paše, stotinu ovaca, osim jelena,
srna, divokoza i ugojene peradi. **24** Jer on je vladao nad svime
onkraj Rijeke - od Tafse do Gaze, nad svim kraljevima s onu
stranu Eufrata - i imao je mir po svim granicama naokolo. **25**
Juda i sav Izrael živjeli su bez straha, svaki pod svojom lozom
i pod svojom smokvom, od Dana sve do Beer Šebe, svega
vijeka Salomonova. **26** Salomon je imao četrdeset tisuća konja
za vuču i dvanaest tisuća za jahanje. **27** Ti su se namjesnici
brinuli o opskrbi kralja Salomona i sviju koji su imali dijela za
kraljevim stolom, svaki po mjesec dana; i nisu dopuštali da ičega
ponestane. **28** I ječam i slamu za konje i tegleću marvu donosili
su na mjesto gdje se zadržavao, svaki kako bi ga zapalo. **29**
Jahve je dao Salomonu mudrost i izuzetnu razboritost i srce
široko kao pijesak na obali morskoj. **30** Mudrost je Salomonova
bila veća od mudrosti svih sinova Istoka i od sve mudrosti
Egipta. **31** Bio je mudriji od svih ljudi, od Etana Ezrahanina, od
Hemana, Kalkola i Darde, sinova Maholovih; njegovo se ime
pronosilo među svim narodima unaokolo. **32** Izrekao je tri tisuće

mudrih izreka, a njegovih je pjesama bilo tisuću i pet. **33** Zborio
je o drveću: od cedra što je na Libanonu pa do izopa što klija
na zidu; raspravljao je o životinjama, o pticama, o gmazovima
i o ribama. **34** Dolazili su od sviju naroda da čuju mudrost
Salomonovu, od svih zemaljskih kraljeva koji su čuli glas o
njegovoj mudrosti.

5 Tirski kralj Hiram posla svoje sluge Salomonu, jer bijaše
čuo da su ga pomazali za kralja na mjesto njegova oca, a
Hiram je svagda bio prijatelj Davidov. **2** Tada Salomon poruči
Hiramu: **3** "Ti znaš dobro da moj otac David nije mogao sagraditi
Doma imenu Jahve, svoga Boga, zbog ratova kojima su ga
okružili neprijatelji sa svih strana, sve dok ih Jahve nije položio
pod stopala nogu njegovih. **4** Sada mi je Jahve, Bog moj, dao
mir posvuda unaokolo: nemam neprijatelja ni zlih udesa. **5**
Namjeravam, dakle, sagraditi Dom imenu Jahve, Boga svoga,
kako je Jahve rekao mome ocu Davidu: 'Tvoj sin koga ću mjesto
tebe postaviti na tvoje prijestolje, on će sagraditi Dom mome
Imenu.' **6** Stoga sada zapovjedi da mi nasijeku cedrova na
Libanonu; moje će sluge biti sa slugama tvojim, i ja ću platiti
nadnicu tvojim slugama prema svemu kako mi odrediš. Ti znaš
dobro da u nas nema ljudi koji umiju sjeći drva kao Sidonci." **7**
Kada je Hiram primio Salomonovu poruku, veoma se obradova i
reče: "Neka je blagoslovljen danas Jahve koji je dao mudra
sina Davidu, koji upravlja ovim velikim narodom." **8** I Hiram
javi Salomonu: "Primio sam tvoju poruku. Ispunit ću u svemu
tvoju želju glede drva cedrova i drva čempresova. **9** Moje će
ih sluge dopremiti s Libanona na more, složit ću ih u splavi i
pustiti ih morem do mjesta koje ćeš mi označiti; ondje ću ih
razložiti i ti ćeš ih uzeti. Ti ćeš pak ispuniti moju želju i dati
hranu mojoj čeljadi." **10** Hiram je davao Salomonu drva cedrova
i čempresova koliko je htio, **11** a Salomon je davao Hiramu
dvadeset tisuća kora pšenice za hranu ljudstvu, i dvadeset
tisuća kora ulja od tiještenih maslina. Toliko je Salomon davao
Hiramu godinu za godinom. **12** Jahve je dao mudrost Salomonu,
kako mu bijaše obećao; između Hirama i Salomona vladao je
mir te oni sklopiše savez. **13** Tada diže kralj Salomon kulučare
iz svega Izraela; kulučara je bilo u svemu trideset tisuća ljudi.
14 Slao ih je naizmjence na Libanon, svakog mjeseca deset
tisuća ljudi: bili su mjesec dana na Libanonu, a dva mjeseca
kod kuće. Adoniram je bio nad svim kulučarima. **15** Salomon
je imao i sedamdeset tisuća nosača tereta, osamdeset tisuća
kamenorezaca u gori, **16** ne računajući glavara službeničkih
koji su upravljali poslovima; njih je bilo tri tisuće i tri stotine,
a upravljali su narodom zaposlenim na radovima. **17** Kralj je
zapovjedio da lome gromade biranog kamena i da ih klešu za
temelje Hrama. **18** Graditelji Salomonovi i Hiramovi, i oni iz
Gibela, tesali su i pripremali drvo i klesali za gradnju Hrama.

6 Četiri stotine i osamdesete godine poslije izlaska Izraelaca
iz zemlje egipatske, četvrte godine kraljevanja svoga nad
Izraelom, mjeseca Ziva - to je drugi mjesec - počeo je Salomon
graditi Dom Jahvin. **2** Hram što ga je kralj Salomon gradio Jahvi
bio je dug šezdeset lakata, širok dvadeset, a visok dvadeset i
pet lakata. **3** Trijem pred Hekalom Hrama bio je dvadeset lakata
dug, prema širini Hrama, a deset lakata širok, prema dužini
Hrama. **4** Na Hramu je napravio prozore zatvorene rešetkama.
5 Uza zid Hrama oko Hekala i Debira sagradio je prigradnju na
katove, sve unaokolo. **6** Donji kat bio je pet lakata širok, srednji
šest, a treći sedam lakata, jer je zasjeke rasporedio s vanjske
strane naokolo Hrama da ih ne bi morao ugrađivati u hramske
zidove. **7** Hram je građen od kamena koji je već u kamenolomu
bio oklesan, tako da se za gradnje nije čuo ni čekić ni dlijeto,
ni ikakvo željezno oruđe. **8** Ulaz u donji kat bio je s desne
strane Hrama, a zavojnim se stubama uspinjalo na srednji kat
i sa srednjega na treći. **9** Sagradio je tako Hram i dovršio
ga; i pokrio ga cedrovim gredama i daskama. **10** I sagradi
još prigradnju oko cijeloga Hrama; bila je pet lakata visoka, a
vezana s Hramom cedrovim gredama. **11** I riječ Jahvina stiže
Salomonu: **12** "To je Dom što ga gradiš ... Ako budeš hodio
prema naredbama mojim, ako budeš vršio naredbe moje i držao
se mojih zapovijedi, tada ću ispuniti tebi obećanje što sam ga
dao tvome ocu Davidu: **13** prebivat ću među sinovima Izraelovim
i neću ostaviti naroda svoga Izraela." **14** I tako Salomon sazida
Hram i dovrši ga. **15** I obloži iznutra zidove Hrama cedrovim
daskama - od poda do stropa obloži ih drvetom iznutra - a
daskama čempresovim obloži pod Hrama. **16** I načini pregradu
od dvadeset lakata, od cedrovih dasaka, s poda pod strop, i
odijeli taj dio Hrama za Debir, za Svetinju nad svetinjama. **17** A
Hekal - Svetište, dio Hrama ispred Debira - imaše četrdeset
lakata. **18** A po cedrovini unutar Hrama bijahu urezani ukrasi -
pleteri od pupoljaka i cvijeća; sve je bilo od cedrovine i nigdje se
nije vidio kamen. **19** Debir je uredio unutra u Hramu da onamo
smjesti Kovčeg saveza Jahvina. **20** Debir bijaše dvadeset lakata
dug, dvadeset lakata širok i dvadeset lakata visok, a obložio ga
je čistim zlatom. Napravio je i Žrtvenik od cedrovine, **21** pred
Debirom, i obložio ga čistim zlatom. **22** I sav je Hram obložio
zlatom, sav Hram i sav oltar koji je pred Debirom obložio je
zlatom. **23** U Debiru načini dva kerubina od maslinova drveta.
Bili su visoki deset lakata. **24** Jedno je krilo u kerubina bilo
pet lakata i drugo je krilo u kerubina bilo pet lakata; deset je
lakata bilo od jednoga kraja krila do drugoga. **25** I drugi je
kerubin bio od deset lakata: jednaka mjera i jednak oblik obaju
kerubina. **26** Visina jednog kerubina bila je deset lakata, tako i
drugoga. **27** Smjestio je kerubine usred nutarnje prostorije; širili
su svoja krila, tako da je krilo jednoga ticalo jedan zid, a krilo
drugoga ticalo drugi zid; u sredini prostorije krila im se doticahu.
28 I kerubine je obložio zlatom. **29** Po svim zidovima Hrama
unaokolo, iznutra i izvana, urezao je likove kerubina, palma i
rastvorenih cvjetova, **30** zlatom je pokrio i pod Hramu iznutra i
izvana. **31** A za ulaz u Debir načini dvokrilna vrata od maslinova
drveta; dovraci s pragom bijahu na pet uglova. **32** Oba krila na
vratima od maslinova drveta ukrasi likovima kerubina, palma i
rastvorenih cvjetova, i sve ih obloži zlatom; listićima zlata oblijepi
kerubine i palme. **33** Tako i za ulaz u Hekal načini vrata od
maslinova drveta, sa četverokutnim dovracima. **34** Oba krila
na vratima bijahu od čempresova drveta i oba se otvarahu na
jednu i na drugu stranu. **35** Urezao je na njima kerubine, palme i
rastvorene cvjetove i obložio zlatom sve što bijaše urezano. **36**
Potom je sagradio unutrašnje predvorje od tri reda klesanog
kamena i jednoga reda tesanih greda cedrovih. **37** Temelji su

Hramu Jahvinu bili položeni četvrte godine, mjeseca Ziva; 38 a
jedanaeste godine, mjeseca Bula - to je osmi mjesec - Hram je
dovršen sa svim dijelovima i sa svim što mu pripada. Salomon
ga sagradi za sedam godina.

7 Salomon je sagradio i svoj dvor; u trinaest ga je godina
potpuno dovršio. 2 Sagradio je dvor od libanonske šume:
stotinu lakata dug, pedeset širok i trideset lakata visok, na četiri
reda cedrovih stupova, a na stupovima bijahu cedrove grede.
3 Bio je pokriven cedrovinom iznad soba koje su počivale na
stupovima. Ovih je bilo četrdeset i pet: petnaest u svakom redu.
4 Bila su tri reda prozora: po tri su prozora gledala jedan prema
drugome. 5 Sva vrata s dovratnicima bila su četverokutna i
po tri su prozora stajala jedan prema drugome. 6 Načinio je
trijem od stupova, pedeset lakata dug i trideset širok. 7 Zatim je
sagradio prijestolni trijem gdje je sudio; i sudački trijem, obložen
cedrovinom od poda do stropa. 8 Njegovo prebivalište, u drugom
dvorištu i unutar predvorja, bilo je istoga oblika. Sagradio je i
kuću, nalik na onaj trijem, faraonovoj kćeri, kojom se bijaše
oženio. 9 Sve su te građevine bile od biranog kamena, sječena
po mjeri, a klesana iznutra i izvana, od temelja sve do drvenih
spojnica, a vani sve do velikog predvorja. 10 Temelji su im bili
od birana, velikog kamena: od deset i od osam lakata, 11 a
nadgradnja od birana, po mjeri klesana kamena i od cedrovine.
12 A tri su reda klesanog kamena i red cedrovih greda okruživali
veliko predvorje, a tako i unutrašnje predvorje Doma Jahvina.
13 Salomon posla po Hirama iz Tira. 14 Bio je to sin udovice iz
plemena Naftalijeva, ali mu otac bijaše iz Tira, kovač tuča. Bio je
pun vještine, umijeća i znanja da svašta izrađuje od tuča. Dođe
on kralju Salomonu i sav mu posao izradi. 15 Salio je dva stupa
od tuča; jedan je stup bio visok osamnaest lakata, a koncem
mjeren unaokolo imao je dvanaest lakata, isto tako i drugi. 16 I
načini dvije glavice od tuča da se stave povrh stupova; jedna je
glavica bila visoka pet lakata i druga je bila pet lakata visoka.
17 Načini dva opleta u obliku pletera i lančaste žice da pokriju
glavice na vrhu stupova; sedam za jednu glavicu i sedam za
drugu. 18 Onda izradi mogranje: bili su u dva reda oko svake
mreže. 19 Glavice na vrhu stupova pred trijemom imale su
oblik ljiljana, od četiri lakta. 20 Stajale su na oba stupa kod
izbočine što je bila prema lančancu. Dvije stotine mogranja
bilo je oko prve glavice i dvije stotine oko druge. 21 Podiže
stupove pred trijemom Hekala; jedan postavi na desnu stranu i
nazva ga Jahin; postavi drugi stup na lijevu stranu i dade mu
ime Boaz. 22 Na samom vrhu stupova postavi izrađene ljiljane.
I tako dovrši stupove. 23 Tada od rastaljene kovine izli more
koje je od ruba do ruba mjerilo deset lakata; bilo je okruglo
naokolo, pet lakata visoko, a u opsegu, mjereno vrpcom, imalo
je trideset lakata. 24 Pod rubom mu bijahu uresi kao cvjetne
čaške koje su ga optakale sasvim: po deset na lakat optakale
su more unaokolo; cvjetne su čaške bile u dva reda i salivene
s njim. 25 Počivalo je na dvanaest volova: tri su gledala na
sjever, tri na zapad, tri na jug, a tri na istok; more je stajalo na
njima i svi su stražnjim dijelom bili okrenuti unutra. 26 Bilo je
debelo pedalj, rub mu kao rub u čaše, kao cvijet, a moglo je
primiti tri tisuće bata. 27 Načinio je deset tučanih podnožja;
svako je podnožje bilo četiri lakta dugo, četiri lakta široko, a
tri lakta visoko. 28 Podnožja su bila ovako izrađena: imala su
okvire, a okviri su stajali među preponama. 29 Na okvirima
među preponama bili su lavovi, volovi i kerubini; a na samim
preponama, kako iznad lavova i volova tako i pod njima, bijahu
ukrasi poput vijenaca. 30 Svako je podnožje imalo četiri tučana
točka i osovine od tuča; četiri su njihove noge imale držače; pod
umivaonikom bijahu držači sliveni s ukrasima. 31 Gore, gdje su
se držači sastavljali, bio je otvor podnožja; imao je lakat i pol;
otvor je bio okrugao, u obliku ukrasne posude, a na njemu su
bili uklesani i ukrasi; ali prepone bijahu četvrtaste, a ne okrugle.
32 Četiri su točka bila pod preponom. Osovine im izlazile na
podnožju; svaki točak bijaše visok lakat i pol. 33 Točkovi su bili
slični točkovima običnih kola: njihove osovine, naplaci, paoci i
glavčine - sve bijaše liveno. 34 Bila su četiri držača na četiri
ugla svakog podnožja; podnožje i držači sačinjavahu jednu
cjelinu. 35 Pri vrhu podnožja bio je sve unaokolo krug visok
pol lakta; povrh podnožja bili su klinovi; prepone su s njima
sačinjavale cjelinu. 36 Po oplošjima klinova i prepona urezao
je kerube, lavove i palme, već prema veličini praznog oplošja
i vijenaca naokolo. 37 Tako načini deset podnožja: jednako
salivenih, jednake veličine i oblika. 38 I načini deset umivaonika
od tuča. Svaki je umivaonik sadržavao četrdeset bata, a svaki je
umivaonik bio od četiri lakta; na svako od deset podnožja došao
je po jedan umivaonik. 39 Postavi pet podnožja na desnoj strani
Hrama, a pet na lijevoj strani Hrama; a more stavi s desne
strane Hrama, prema jugoistoku. 40 Hiram načini lonce, lopate i
kotliće. Dovrši on sav posao što ga je obavljao kralju Salomonu
za Dom Jahvin: 41 dva stupa, okrugle glavice što su bile navrh
stupova; dva opleta da pokriju dvije glavice što bijahu navrh
stupova; 42 četiri stotine mogranja za oba opleta; dva reda
mogranja za svaki oplet da prekriju dvije glavice navrh stupova;
43 deset podnožja i deset umivaonika na podnožjima; 44 jedno
more i dvanaest volova pod njim; 45 lonce, lopate i kotliće. Svi ti
predmeti koje je Hiram načinio kralju Salomonu za Dom Jahvin
bili su od sjajnog tuča. 46 Kralj je zapovjedio da sve to lijevaju u
kalupima od gline, u Jordanskoj dolini, između Sukota i Sartana.
47 Na koncu je Salomon odredio da rasporede sve te predmete,
a bijaše ih toliko da se nije mogla obračunati težina tuča. 48
Salomon načini sve predmete koji su bili u Domu Jahvinu: zlatni
žrtvenik i zlatni stol na kojemu su stajali prineseni hljebovi; 49
pet svijećnjaka s desne i pet s lijeve strane pred Debirom, od
čistoga zlata; cvjetove, svjetiljke, usekače od zlata; 50 vrčeve,
noževe, kotliće, plitice i kadionice od čistoga zlata; stožere za
vrata nutarnje dvorane - to je Svetinja nad svetinjama - i za
vrata Hekala - to jest Hrama - sve od zlata. 51 Tako bi priveden
kraju sav posao što ga Salomon obavi za Dom Jahvin. Salomon
unese sve svete darove oca svoga Davida - srebro, zlato i
posuđe - i stavi ih u riznicu Doma Jahvina.

8 Tada Salomon sazva u Jeruzalem sve starješine Izraelove,
sve knezove plemenske i glavare obitelji da se prenese
Kovčeg saveza Jahvina iz grada, Davidova grada, to jest sa
Siona. 2 Svi se ljudi Izraelovi sabraše pred kraljem Salomonom
na blagdan u mjesecu Etanimu (to je sedmi mjesec). 3 I kad

su došle Izraelove starješine, svećenici ponesoše Kovčeg **4**
i Šator sastanka sa svim posvećenim priborom što bješe u
Šatoru. Prenosili su ih svećenici i leviti. **5** Kralj Salomon i sva
zajednica Izraelova koja se sabrala oko njega žrtvovali su pred
Kovčegom toliko ovaca i goveda da se ne mogahu prebrojiti ni
procijeniti. **6** Svećenici donesoše Kovčeg saveza Jahvina na
njegovo mjesto, u Debir Doma, to jest u Svetinju nad svetinjama,
pod krila kerubina. **7** Kerubini su, naime, imali raširena krila
nad mjestom gdje stajaše Kovčeg i zaklanjahu odozgo Kovčeg
i njegove motke. **8** [8a] Motke su bile tako dugačke da su
im se krajevi vidjeli iz Svetišta nasuprot Debiru, ali se nisu
vidjele izvana. **9** U Kovčegu nije bilo ništa, osim dviju kamenih
ploča koje metnu Mojsije na Horebu, gdje Jahve sklopi Savez
s Izraelcima pošto iziđoše iz Egipta. [8b] Ondje su ostale do
danas. **10** A kad su svećenici izašli iz Svetišta, oblak ispuni Dom
Jahvin, **11** i svećenici ne mogoše od oblaka nastaviti službe:
slava Jahvina ispuni Dom Božji! **12** Tada reče Salomon: “Jahve
odluči prebivati u tmastu oblaku, **13** a ja ti sagradih uzvišen
Dom da u njemu prebivaš zauvijek.” **14** I, okrenuvši se, kralj
blagoslovi sav izraelski zbor, a sav je izraelski zbor stajao. **15**
Reče on: “Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji je
svojom rukom ispunio obećanje što ga na svoja usta dade ocu
mome Davidu, rekavši: **16** 'Od dana kad izvedoh svoj narod iz
zemlje egipatske, nisam izabrao grada ni iz kojega Izraelova
plemena da se u njemu sagradi Dom gdje bi prebivalo moje
Ime, nego sam izabrao Davida da on zapovijeda mojim narodom
Izraelom.' **17** Otac mi David naumi podići Dom Imenu Jahve,
Boga Izraelova, **18** ali mu Jahve reče: 'Naumio si podići Dom
mojem Imenu, i dobro učini, **19** ali nećeš ti podići toga Doma,
nego sin tvoj koji izađe iz tvoga krila, on će podići Dom mojem
Imenu.' **20** Jahve ispuni obećanje svoje: naslijedio sam svoga
oca Davida i sjeo na prijestolje Izraelovo, kako obeća Jahve, i
podigao Dom Imenu Jahve, Boga Izraelova, **21** i odredio sam
da ondje bude mjesto Kovčegu u kojem je Savez što ga Jahve
sklopi s našim ocima kad ih je izveo iz zemlje egipatske.” **22**
Tada Salomon stupi, u nazočnosti svega zbora Izraelova, pred
žrtvenik Jahvin, raširi ruke prema nebu **23** i reče: “Jahve, Bože
Izraelov! Nijedan ti bog nije sličan ni na nebesima ni dolje na
zemlji, tebi koji držiš Savez i ljubav svojim slugama što kroče
pred tobom sa svim svojim srcem. **24** Sluzi svome Davidu,
mome ocu, ti si ispunio što si mu obećao. Što si obećao na
svoja usta, ispunio si svojom rukom upravo danas. **25** Sada,
Jahve, Bože Izraelov, ispuni svome sluzi, ocu mome Davidu, što
si obećao kad si rekao: 'Neće ti preda mnom nestati nasljednika
koji bi sjedio na izraelskom prijestolju, samo ako tvoji sinovi
budu čuvali svoje putove hodeći po mojem zakonu kako si ti
hodio preda mnom.' **26** Sada, dakle, Jahve, Bože Izraelov, neka
se ispuni tvoje obećanje koje si dao svome sluzi Davidu, mome
ocu! **27** Ali zar će Bog doista boraviti s ljudima na zemlji? TÓa
nebesa ni nebesa nad nebesima ne mogu ga obuhvatiti, a
kamoli ovaj Dom što sam ga sagradio! **28** Pomno počuj molitvu i
vapaj svoga sluge, Jahve, Bože moj, te usliši vapaj i molitvu
što je tvoj sluga tebi upućuje! **29** Neka tvoje oči obdan i obnoć
budu otvorene nad ovim Domom, nad ovim mjestom za koje
reče: 'Tu će biti moje Ime.' Usliši molitvu koju će sluga tvoj
izmoliti na ovome mjestu. **30** I usliši molitvu sluge svoga i naroda
svojega izraelskog koju bude upravljao prema ovome mjestu.
Usliši s mjesta gdje prebivaš, s nebesa; usliši i oprosti. **31** Ako
tko zgriješi protiv bližnjega i naredi mu se da se zakune, a
zakletva dođe pred tvoj žrtvenik u ovom Domu, **32** tada je ti čuj
u nebu i postupaj i sudi svojim slugama, osudi krivca okrećući
njegova djela na njegovu glavu, a nevina oslobodi postupajući s
njime po nevinosti njegovoj. **33** Ako narod tvoj bude potučen
od neprijatelja jer se ogriješio o tebe, ali se ipak k tebi obrati i
proslavi Ime tvoje i u ovom se Domu pomoli, **34** onda ti čuj
to s neba, oprosti grijehe svome narodu izraelskom i dovedi
ga natrag u zemlju koju si dao njihovim očevima. **35** Kad se
zatvori nebo i ne padne kiša jer su se ogriješili o tebe, pa ti se
pomole na ovome mjestu i proslave Ime tvoje i obrate se od
svojega grijeha kad ih ti poniziš, **36** tada ti čuj na nebu i oprosti
grijeh svojim slugama i svojem izraelskom narodu, pokazujući
im valjan put kojim će ići, i pusti kišu na zemlju koju si svojem
narodu dao u baštinu. **37** Kad u zemlji zavlada glad, kuga,
snijet i rđa i kad navale skakavci, gusjenice, kad neprijatelj
ovoga naroda pritisne koja od njegovih vrata, ili kad bude kakva
druga nevolja ili boleština, **38** ako koji čovjek, ili sav tvoj narod,
Izrael, osjeti tjeskobu svoga srca pa upravi molitvu ili prošnju te
raširi ruke prema ovom Hramu, **39** ti čuj s neba, s mjesta gdje
prebivaš, i oprosti i postupi; vrati svakome čovjeku prema putu
njegovu, jer ti poznaješ srce njegovo - ti jedini poznaješ srce
sviju - **40** da te se uvijek boje sve dane dokle žive na zemlji što
je ti dade našim očevima. **41** Pa i tuđinca, koji nije od tvojega
naroda izraelskog, nego je stigao iz daleke zemlje radi Imena
tvoga **42** jer je čuo za veliko Ime tvoje, za tvoju snažnu ruku i za
tvoju mišicu podignutu - ako dođe i pomoli se u ovom Hramu,
43 usliši ga s neba gdje prebivaš, usliši sve vapaje njegove da bi
upoznali svi zemaljski narodi Ime tvoje i bojali se tebe kao narod
tvoj Izrael i da znaju da je tvoje Ime zazvano nad ovaj Dom koji
sam sagradio. **44** Ako narod tvoj krene na neprijatelja putem
kojim ga ti uputiš i pomoli se Jahvi, okrenut k ovom gradu što si
ga izabrao i prema Domu koji sam podigao tvojem Imenu, **45**
usliši mu s neba molitvu i prošnju i učini mu pravdu. **46** Kad ti
sagriješe, jer nema čovjeka koji ne griješi, a ti ih, rasrdiv se na
njih, predaš neprijateljima da ih zarobe i odvedu kao roblje u
daleku ili blizu zemlju, **47** pa ako se pokaju srcem u zemlji u koju
budu dovedeni te se obrate i počnu te moliti za milost u zemlji
svojih osvajača govoreći: 'Zgriješili smo, bili smo zli i naopaki',
48 i tako se obrate k tebi svim srcem i svom dušom u zemlji
svoga ropstva u koju budu dovedeni kao roblje, i pomole se
okrenuti k zemlji što je ti dade njihovim očevima, i prema gradu
koji si izabrao, i prema Domu što sam ga podigao tvom Imenu,
49 usliši s neba, gdje prebivaš, njihovu molbu i njihove prošnje,
50 učini im pravdu i oprosti svome narodu što je zgriješio protiv
tebe, oprosti sve uvrede koje ti je nanio, učini da mu se smiluju
osvajači i da budu milostivi prema njemu, **51** jer su oni tvoj
narod i baština tvoja, njih si izveo iz Egipta, iz užarenog kotla.
52 Neka oči tvoje budu otvorene na prošnju tvoga sluge i na
prošnju naroda tvoga Izraela da čuješ sve njihove molbe što će
ih tebi uputiti. **53** Jer ti si ih odvojio od svih naroda na zemlji
sebi za baštinu, kako si objavio po svome sluzi Mojsiju, kada

si izveo oce naše iz Egipta, o Gospode, Jahve!" **54** Pošto je
Salomon dovršio svu ovu molitvu i prošnju pred Jahvom, diže
se s mjesta gdje je klečao, raširenih ruku prema nebu, pred
žrtvenikom Jahvinim, **55** pa istupi te blagoslovi sav zbor Izraelov
govoreći jakim glasom: **56** "Blagoslovljen Jahve, koji je narodu
svome Izraelu dao mir u svemu kako je obećao; nije propalo
nijedno od njegovih lijepih obećanja koja je dao sluzi svome
Mojsiju. **57** Neka Jahve, Bog naš, bude s nama kao što je bio s
ocima našim i neka nas ne napusti i ne odbaci. **58** Neka prikloni
naša srca k sebi da bismo hodili svim njegovim putovima i
držali njegove zapovijedi, zakone i uredbe koje je dao ocima
našim. **59** Bile ove moje riječi, koje sam smjerno iznio pred
Jahvu, danju i noću nazočne pred Jahvom, Bogom našim, eda
bi dan za danom činio pravdu sluzi svomu i pravicu narodu
svome Izraelu, **60** ne bi li tako svi narodi zemlje spoznali da je
Jahve jedini Bog i da nema drugoga. **61** A vaše srce neka bude
potpuno odano Jahvi, Bogu našemu, držeći se njegovih zakona
i obdržavajući njegove zapovijedi kao danas!" **62** Kralj i sav
Izrael s njim prinesu žrtvu Jahvi. **63** Kao žrtvu pričesnicu, koju je
prikazao Jahvi, Salomon prinese dvadeset i dvije tisuće volova i
stotinu i dvadeset tisuća ovaca; time kralj i svi Izraelci posvete
Dom Jahvin. **64** Toga dana posveti kralj središte predvorja, koje
je ispred Doma Jahvina, jer ondje je prinio paljenice, prinosnice
i pretiline pričesnica, jer je tučani žrtvenik pred Jahvom bio
premalen da primi paljenice, prinosnice, pretiline pričesnica. **65**
Tu je svečanost u ono vrijeme Salomon slavio sedam dana, sa
svim Izraelcima, zborom velikim od Ulaza u Hamat do Potoka
Egipatskog, pred Jahvom, Bogom našim. **66** Zatim je osmoga
dana otpustio ljude; oni su blagosivljali kralja i odlazili svojim
kućama, veseli i zadovoljna srca zbog svega dobra što ga je
Jahve učinio svome sluzi Davidu i narodu svome Izraelu.

9 Kad je Salomon dovršio gradnju Doma Jahvina, kraljevskog
dvora i svega što je namislio graditi, **2** javi se Jahve i drugi
put Salomonu, kao što mu se bio javio u Gibeonu. **3** Jahve mu
reče: "Uslišio sam molitvu i prošnju koju si mi uputio. Posvetio
sam ovaj Dom, koji si sagradio da u njemu prebiva Ime moje
dovijeka; moje će oči i srce biti ovdje svagda. **4** A ti, ako budeš
hodio preda mnom kako je hodio tvoj otac David, u nevinosti
srca i pravednosti, postupao u svemu kako sam ti zapovjedio i
ako budeš držao moje zakone i moje naredbe, **5** ja ću učvrstiti
zauvijek tvoje kraljevsko prijestolje nad Izraelom, kako sam
obećao tvome ocu Davidu kad sam rekao: 'Nikada ti neće nestati
nasljednika na prijestolju Izraelovu.' **6** Ali ako me ostavite, vi i
vaši sinovi, ako ne budete držali mojih zapovijedi i zakona koje
sam vam dao, ako se okrenete bogovima i budete im služili i
klanjali im se, **7** tada ću istrijebiti Izraela iz zemlje koju sam mu
dao; ovaj ću Dom, koji sam posvetio svome Imenu, odbaciti
od sebe, i Izrael će biti poruga i podsmijeh svim narodima. **8**
Ovaj je Dom uzvišen, ali svi koji budu uza nj prolazili bit će
zaprepašteni; zviždat će i govoriti: 'Zašto je Jahve tako učinio s
ovom zemljom i s ovim Domom?' **9** A reći će im se: 'Jer su
ostavili Jahvu, Boga svoga, koji je izveo oce njihove iz Egipta, a
priklonili se drugim bogovima, častili ih i služili im, zato je Jahve
pustio na njih sva ova zla.'" **10** Poslije dvadeset godina, za kojih
je Salomon sagradio obje zgrade, Dom Jahvin i kraljevski dvor,
11 a Hiram, kralj Tira, dobavljao mu drvo cedrovo i čempresovo
i zlata koliko je god želio, dade tada kralj Salomon Hiramu
dvadeset gradova u zemlji galilejskoj. **12** Hiram izađe iz Tira
da vidi gradove koje mu je Salomon darovao, ali mu se nisu
svidjeli. **13** I reče: "Kakvi su to gradovi što si mi ih dao, brate?"
I od tada ih zovu "zemlja Kabul" do današnjega dana. **14** A
Hiram bijaše poslao kralju stotinu i dvadeset zlatnih talenata. **15**
Ovako je bilo s rabotom koju je kralj Salomon digao da sagradi
Dom Jahvin, svoj dvor, Milo i zidove Jeruzalema, Hasor, Megido
i Gezer. **16** Faraon, kralj Egipta, krenu u vojni pohod, osvoji
Gezer, popali i poubija Kanaance koji su ondje živjeli, zatim
dade grad u miraz svojoj kćeri, ženi Salomonovoj, **17** a Salomon
obnovi Gezer, Bet Horon Donji, **18** Baalat, Tamar u pustinji u
zemlji, **19** sve gradove-skladišta koje je Salomon imao, gradove
za bojna kola i gradove za konjicu, i sve što je Salomon želio
sagraditi u Jeruzalemu, na Libanonu i u svim zemljama koje su
mu bile podložne. **20** Svim preostalim Amorejcima, Hetitima,
Perižanima, Hivijcima i Jebusejcima, koji nisu bili Izraelci, **21**
sinovima njihovim koji ostadoše iza njih u zemlji i koje Izraelci
nisu zatrli, Salomon nametnu tešku tlaku do današnjega dana.
22 Sinove Izraelove nije Salomon pretvarao u robove, nego su
mu oni bili vojnici, dvorani, vojskovođe, tridesetnici, zapovjednici
njegovih bojnih kola i konjice. **23** A evo nadzornika koji su
upravljali Salomonovim radovima: njih pet stotina i pedeset
koji su zapovijedali puku zaposlenu na radovima. **24** Čim je
faraonova kći ušla iz Davidova grada u kuću koju joj Salomon
bijaše sagradio, tada on podiže Milo. **25** Salomon je tri puta u
godini prinosio paljenice i pričesnice na žrtveniku koji je podigao
Jahvi i palio je kad pred Jahvom. Tako je dovršio Hram. **26**
Kralj Salomon je sagradio brodovlje u Esjon-Geberu, koji je kralj
Elata, na obali Crvenoga mora, u zemlji edomskoj. **27** Hiram je
poslao na tim lađama svoje sluge, mornare koji su poznavali
more, sa slugama Salomonovim. **28** Oni otploviše u Ofir, uzeše
odande četiri stotine i dvadeset talenata zlata i donesoše ih
kralju Salomonu.

10 Glas koji je u Jahvinu Imenu stekao Salomon dopro je
do kraljice od Sabe; zato ona dođe da Salomona iskuša
zagonetkama. **2** Došla je u Jeruzalem s golemom pratnjom, s
devama koje su nosile mirise, nebrojeno zlato i drago kamenje.
Došavši k Salomonu, porazgovori se s njim o svemu što joj
bijaše na srcu. **3** Salomon joj odgovori na sva pitanja; nije mu
bilo skriveno ništa da joj ne bi umio objasniti. **4** Kad kraljica
od Sabe vidje mudrost Salomonovu, dvor koji bijaše sagradio,
5 jela na njegovu stolu, odaje njegove i dvorane, otmjenost
njegove posluge i njihova odijela, njegove peharnike i paljenice
koje je prinio u Domu Jahvinu, zastade joj dah. **6** Tada reče
kralju: "Istina je bila što sam u svojoj zemlji čula o tebi i o
tvojoj mudrosti. **7** Ali nisam htjela vjerovati što se pripovijeda
dokle god nisam došla i vidjela na svoje oči; i doista, ni pola mi
nije bilo rečeno: ti nadvisuješ u mudrosti i blagostanju slavu
o kojoj sam čula. **8** Blago tvojim ženama, blago ovim tvojim
slugama koji su neprestano pred tobom i slušaju tvoju mudrost!
9 Neka je blagoslovljen Jahve, Bog tvoj, komu si tako omilio da

te postavio na prijestolje Izraelaca; zato što Jahve uvijek ljubi
Izraela, postavio te kraljem da činiš pravo i pravicu." **10** Dade
tada kralju stotinu i dvadeset zlatnih talenata, mnogo miomirisa i
dragulja. Nikad više nije bilo takvih miomirisa kakve je kraljica
od Sabe dala kralju Salomonu. **11** Pa i Hiramovo brodovlje, koje
je donosilo zlato iz Ofira, dovezlo je odande mnogo sandalovine
i dragulja. **12** Kralj je od sandalovine napravio ograde za Dom
Jahvin i za kraljevski dvor, i citre i harfe za pjevače; nikada se
više nije dovezlo toliko sandalova drveta niti se vidjelo do danas.
13 Kralj Salomon dade kraljici od Sabe što je god zaželjela i
zatražila, a povrh toga kraljevski je obdari. Potom ona krenu
i sa slugama vrati se u svoju zemlju. **14** Zlato što je dolazilo
Salomonu svake godine bilo je teško šest stotina šezdeset i
šest zlatnih talenata, **15** osim onoga što je dolazilo od trgovaca
i prodavača-potukača i od svih arapskih kraljeva i upravitelja
zemaljskih. **16** Kralj Salomon načini tri stotine velikih štitova od
kovanog zlata; za svaki je štit upotrijebio šest stotina zlatnih
šekela; **17** i načini trista štitića od kovanog zlata; za svaki je štitić
utrošio tri zlatne mine. Pohranio je sve u kuću zvanu Libanonska
šuma. **18** Kralj je još napravio veliko prijestolje od bjelokosti i
obložio ga čistim zlatom. **19** Prijestolje je imalo šest stepenica,
straga je na njemu bila teleća glava, a s obje strane sjedala
bile su ručice, a kraj ručica stajala dva lava. **20** Dvanaest je
lavova stajalo s obje strane onih šest stepenica. Takvo što nije
bilo izrađeno ni u jednom kraljevstvu. **21** Sve posude iz kojih
je pio kralj Salomon bijahu zlatne, i sve posuđe u kući zvanoj
Libanonska šuma bijaše od suhoga zlata; ništa nije bilo od
srebra, jer se ono smatralo bezvrijednim u Salomonovo vrijeme.
22 Kralj je imao taršiško brodovlje na moru zajedno s Hiramovim
brodovljem, i svake treće godine dolazilo je taršiško brodovlje
donoseći zlato, srebro i slonovu kost, majmune i paune. **23** Tako
je kralj Salomon natkrilio sve zemaljske kraljeve bogatstvom i
mudrošću. **24** Sav je svijet želio vidjeti Salomona i čuti mudrost
koju mu je Bog ulio u srce. **25** Svatko mu je donosio dar: srebro
i zlatno posuđe, haljine, oružje, miomirise, konje i mazge, iz
godine u godinu. **26** Uz to je Salomon sakupio bojnih kola i
konjanika; imao je tisuću i četiri stotine bojnih kola i dvanaest
tisuća konja i rasporedio ih je po gradovima bojnih kola i kod
kralja u Jeruzalemu. **27** Salomon je učinio da u Jeruzalemu
bude srebra kao kamenja, a cedrova kao divljih smokava što
rastu u Šefeli. **28** Salomon je uvozio konje iz Musrija i Koe:
kraljevi nabavljači uvozili su ih iz Koe za određenu svotu. **29**
Kola se dovozila iz Egipta po šest stotina srebrnih šekela; a
konj se plaćao po stotinu i pedeset. Tako ih preko nabavljača
dobivahu svi kraljevi hetitski i aramejski.

11 Kralj je Salomon - uz kćer faraonovu - volio mnoge žene
tuđinke: Moapke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetitkinje,
2 od svih naroda za koje je Jahve rekao Izraelcima: "Nećete
odlaziti k njima i oni neće dolaziti k vama; oni će zacijelo okrenuti
vaša srca svojim bogovima." Njima se priklonio Salomon svojom
ljubavlju. **3** Imao je sedam stotina kneževskih žena i tri stotine
inoča. Njegove su žene zavodile njegovo srce. **4** I kada je
Salomon ostario, njegove su mu žene okrenule srce prema
drugim bogovima, i srce njegovo nije više potpuno pripadalo
Jahvi kao što je pripadalo srce njegova oca Davida. **5** Salomon
je išao za Aštartom, boginjom Sidonaca, i Milkomom, sramotom
Amonaca. **6** Činio je ono što ne bijaše pravo u očima Jahvinim i
nije se sasvim pokoravao Jahvi kao što se pokoravao njegov
otac David. **7** Tako sagradi Salomon uzvišicu Kemošu, sramoti
Moaba, na gori istočno od Jeruzalema, i Milkomu, sramoti
Amonaca. **8** To učini za sve svoje žene tuđinke, koje su prinosile
kad i žrtve svojim bogovima. **9** Jahve se razgnjevi na Salomona
jer je okrenuo srce svoje od Jahve, Boga Izraelova, koji mu se
bio dvaput javio **10** i koji mu je baš tada zabranio štovati druge
bogove, ali on nije održao te zapovijedi. **11** Tada Jahve reče
Salomonu: "Kada je tako s tobom te ne držiš moga Saveza
i naredaba koje sam ti dao, ja ću sigurno oduzeti od tebe
kraljevstvo i dat ću ga jednom od tvojih slugu. **12** Ali neću to
učiniti za tvoga života, zbog oca tvojega Davida; uzet ću ga iz
ruke tvoga sina. **13** Ipak neću od njega uzeti svega kraljevstva:
ostavit ću jedno pleme tvome sinu, zbog sluge mojega Davida,
zbog Jeruzalema koji izabrah." **14** Tada diže Jahve protivnika
Salomonu: Edomca Hadada, iz kraljevske kuće Edomaca. **15**
Jer kada je David tukao Edomce i kad je Joab, vojskovođa,
otišao da pokopa ubijene i dao pogubiti sve muškarce u Edomu
- **16** Joab i sav Izrael ostadoše ondje šest mjeseci dok nisu
istrijebili sve muškarce u Edomu - **17** Hadad je utekao u Egipat
s Edomcima koji bijahu u službi njegova oca. Hadad je bio tada
mladi dječak. **18** Otišli su iz Midjana i stigli u Paran. Poveli su
sa sobom ljude iz Parana i otišli u Egipat pred faraona, kralja
Egipta, koji mu dade kuću, odredi mu hranu i dodijeli zemlje. **19**
Hadad je stekao veliku milost u faraona, koji mu dade sestru
svoje žene, sestru velike kneginje Tafnese. **20** Sestra Tafnesina
rodi mu sina Genubata, koga Tafnesa odgoji u kraljevskoj palači,
i Genubat je ostao u palači među faraonovom djecom. **21** Kada
je Hadad doznao u Egiptu da je David počinuo kod svojih otaca i
da je vojskovođa Joab umro, reče faraonu: "Dopusti mi da odem
u svoju zemlju!" **22** Faraon mu reče: "Što ti nedostaje u mene te
želiš poći u svoju zemlju?" A on mu odgovori: "Ništa, ali me pusti
da odem!" [25b] To je bilo zlo što ga je učinio Hadad: mrzio je
Izraela i vladao je Edomom. **23** Bog je protiv Salomona podigao
protivnika mu Rezona, sina Elijadova, koji je pobjegao od svoga
gospodara Hadadezera, kralja sopskoga; **24** Rezon je skupio
ljude oko sebe i postao im četovođa kada ih David ubijaše.
Rezon zauze Damask, ondje se nastani i zavlada Damaskom.
25 [25a] On je bio protivnik Izraelov za života Salomonova. **26**
Jeroboam bijaše sin Efraćanina Nebata, iz Sareda, a majka mu
bijaše udovica imenom Serva. On je bio u službi Salomonovoj i
podigao je ruku protiv kralja. **27** Evo razloga njegove pobune.
Salomon je gradio Milo da zatrpa kosinu u gradu Davida, oca
svoga. **28** Taj Jeroboam bijaše valjan čovjek; Salomon opazi
kako se mladi čovjek prihvaća posla i postavi ga nad svom
rabotom kuće Josipove. **29** Tada se dogodi te Jeroboam ode iz
Jeruzalema, i na putu ga susrete prorok Ahija iz Šila, ogrnut
novim plaštem; bijahu sami njih dvojica u polju. **30** Ahija uze
novi plašt koji je imao na sebi i razdrije ga na dvanaest komada.
31 I reče Jeroboamu: "Uzmi sebi deset komada, jer ovako
govori Jahve, Bog Izraelov: 'Evo ću istrgnuti kraljevstvo iz ruke
Salomonove i dat ću tebi deset plemena. **32** On će imati jedno
pleme, zbog sluge mojega Davida i Jeruzalema, grada koji sam

izabrao između svih plemena Izraelovih. 33 To je zato što me
ostavio i poklonio se Aštarti, boginji Sidonaca, Kemošu, bogu
moapskom, i Milkomu, bogu Amonaca, i ne hodi više mojim
putovima; ne čini što je pravo u mojim očima, niti izvršava moje
zakone i naredbe kao što je činio njegov otac David. 34 Ali mu
neću iz ruke uzeti sve kraljevstvo, jer sam ga postavio knezom
za sveg njegova života, zbog sluge svoga Davida, koga sam
izabrao i koji je držao moje zapovijedi i moje zakone. 35 Ali ću
uzeti kraljevstvo iz ruke njegova sina i tebi ću ga dati, to jest
deset plemena. 36 A njegovu ću sinu ostaviti jedno pleme da
moj sluga David ima uvijek svjetiljku preda mnom u Jeruzalemu,
gradu koji sam izabrao sebi da u njemu stoluje Ime moje. 37
Tebe ću uzeti da kraljuješ nad svim što budeš želio i da budeš
kralj nad Izraelom. 38 Ako budeš poslušao sve što ti zapovjedim
i stupao budeš putovima mojim te činio što je pravedno u očima
mojim držeći moje zakone i zapovijedi moje, kako je to činio moj
sluga David, tada ću ja biti s tobom i sagradit ću ti trajan dom,
kao što sam sagradio Davidu, i dat ću ti Izraela. 39 Ponizit ću
potomke Davidove; ali ne zauvijek.'" 40 Salomon je zato tražio
da ubije Jeroboama, ali on pobježe u Egipat k Šišaku i ostade u
Egiptu do smrti Salomonove. 41 Ostala povijest Salomonova,
sve što je učinio i njegova mudrost, zar nije zapisana u knjizi
Povijesti Salomonove? 42 A kraljevaše Salomon u Jeruzalemu
nad svim Izraelom četrdeset godina. 43 Onda počinu Salomon
kod otaca svojih i bi sahranjen u Davidovu gradu, a njegov sin
Roboam zakralji se namjesto njega.

12 Roboam ode u Šekem, jer su u Šekem došli svi Izraelci
da ga zakralje. 2 Čim to ču Nebatov sin Jeroboam - koji
još bijaše u Egiptu, kamo je pobjegao pred kraljem Salomonom
- vrati se iz Egipta, jer 3 bijahu poslali po nj i dozvali ga. Kad
dođoše Jeroboam i sav zbor Izraelov, rekoše Roboamu: 4
"Tvoj nam je otac nametnuo teški jaram. Ti nam sada olakšaj
tešku službu svoga oca, teški jaram koji metnu na nas, pa
ćemo ti služiti!" 5 A on im odgovori: "Za tri dana dođite opet k
meni." I narod ode. 6 Tada se kralj Roboam posavjetova sa
starcima koji su služili njegovu ocu Salomonu dok je bio živ
i upita ih: "Što savjetujete da odgovorim ovome narodu?" 7
Oni mu odgovoriše: "Ako danas udovoljiš tim ljudima, budeš
im blagonaklon i odgovoriš im lijepim riječima, oni će ti uvijek
ostati sluge." 8 Ali on odbaci savjet što mu ga dadoše starci i
posavjetova se s mladićima koji su odrasli s njim i bili mu u
službi. 9 Upita ih: "Što savjetujete da odgovorim ovome narodu
koji mi reče: 'Olakšaj jaram što nam ga nametnu tvoj otac?'"
10 Mladići koji bijahu s njime odrasli odgovoriše mu: "Narodu
koji ti reče: 'Tvoj nam je otac nametnuo jaram, a ti nam ga
olakšaj', uzvrati ovako: 'Moj je mali prst deblji od bedara moga
oca! 11 Eto, moj vam je otac nametnuo teški jaram, a ja ću
još otežati vaš jaram; moj vas je otac šibao bičevima, a ja ću
vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima.'" 12 A treći dan
dođe sav narod k Roboamu, kako im bijaše zapovjedio kralj
rekavši im: "Vratite se k meni trećega dana." 13 Kralj im oštro
odgovori, odbacivši savjet koji mu dadoše stariji. 14 I reče im
po savjetu mladih: "Moj je otac otežao vaš jaram, a ja ću još
dodati na nj; moj vas je otac šibao bičevima, a ja ću vas šibati
bičevima sa željeznim štipavcima." 15 Kralj dakle ne htjede
poslušati naroda, jer tako upriliči Jahve da se ispuni riječ što je
preko Ahije iz Šila kaza Nebatovu sinu Jeroboamu. 16 Kad
Izraelci vidješe gdje se kralj oglušio, odgovori mu narod: "Kakav
dio mi imamo s Davidom? Mi nemamo baštine s Jišajevim
sinom. U šatore, Izraele! A sad se, Davide, brini za svoj dom!" I
sav Izrael ode pod svoje šatore. 17 Roboam zavlada samo
nad Izraelovim sinovima koji su živjeli po judejskim gradovima.
18 Potom kralj Roboam posla Adorama, nadstojnika za tlaku,
ali ga Izraelci kamenovaše i on umrije; a kralj se Roboam
brže-bolje pope na kola i pobježe u Jeruzalem. 19 Tako se
Izrael odijelio od doma Davidova sve do danas. 20 Kada su
Izraelci doznali da se vratio Jeroboam, pozvaše ga u zajednicu i
postaviše ga kraljem nad svim Izraelom. Uz kuću Davidovu nije
pristajao nitko, osim samoga plemena Judina. 21 Došavši u
Jeruzalem, Roboam skupi sav dom Judin i pleme Benjaminovo,
sto i osamdeset tisuća vrsnih ratnika, da udare na dom Izraelov
i da vrate kraljevstvo Roboamu, sinu Salomonovu. 22 Ali dođe
Jahvina riječ Božjem čovjeku Šemaji: 23 "Kaži Salomonovu sinu
Roboamu, judejskom kralju, i svem domu Judinu i Benjaminovu
i ostalom narodu: 24 Ovako veli Jahve: 'Ne idite se tući s
braćom, djecom Izraelovom! Neka se svatko vrati svojoj kući,
jer je ovo poteklo od mene.'" I oni poslušaše riječ Jahvinu i
vratiše se kako im reče Jahve. 25 Jeroboam utvrdi Šekem u
Efrajimovoj gori i ondje se nastani. Poslije izađe odatle i utvrdi
Penuel. 26 Jeroboam reče u svom srcu: "Sad bi se kraljevstvo
moglo vratiti domu Davidovu. 27 Ako ovaj narod bude nastavio
uzlaziti u Dom Jahvin u Jeruzalemu da prinosi žrtve, srce će se
naroda vratiti svome gospodaru, Roboamu, kralju judejskome,
i mene će ubiti." 28 Pošto se kralj posavjetovao, načini dva
zlatna teleta i reče narodu: "Dosta ste uzlazili u Jeruzalem!
Evo, Izraele, tvoga boga koji te izveo iz zemlje egipatske." 29
Zatim postavi jedno tele u Betelu, a drugo smjesti u Dan. 30 To
je bila prigoda za grijeh: narod je odlazio jednome u Betel i
drugome u Dan. 31 I podiže Jeroboam hram na uzvišicama i
postavi iz puka svećenike koji nisu bili sinovi Levijevi. 32 Zatim
je Jeroboam uveo blagdan u osmom mjesecu, petnaestoga
dana tog mjeseca, kao što je blagdan koji se slavi u Judeji, i
uzađe k žrtveniku. Tako je učinio u Betelu, žrtvujući teocima koje
je načinio. U Betelu je postavio i svećenike uzvišica što ih bijaše
podigao. 33 I uzađe k žrtveniku koji je načinio, petnaestoga
dana osmog mjeseca, mjeseca koji je sam izabrao; i ustanovi
blagdan za Izraelce i uzađe k žrtveniku da prinese kad.

13 A neki čovjek Božji dođe na riječ Jahvinu iz Judeje u
Betel kada Jeroboam stajaše pred žrtvenikom da prinese
kad. 2 I po Jahvinoj zapovijedi povika onaj prema žrtveniku:
"Žrtveniče, žrtveniče! Ovako veli Jahve: 'Evo će se roditi u kući
Davidovoj sin po imenu Jošija. On će na tebi žrtvovati svećenike
uzvišica, te koji na tebi prinose kad, i on će na tebi spaliti ljudske
kosti!'" 3 U isto im vrijeme dade znak: "Ovo je znak da je Jahve
govorio: gle, žrtvenik će se raspuknuti i prosut će se pepeo
što je na njemu." 4 Kada je kralj čuo što je čovjek Božji rekao
protiv žrtvenika u Betelu, pruži ruku odande od žrtvenika i reče:
"Uhvatite ga!" Ali se osušila ruka koju je ispružio prema čovjeku
i nije je mogao vratiti k sebi. 5 Žrtvenik se raspuknuo i pepeo se
prosuo sa žrtvenika, prema znaku što ga je dao čovjek Božji

po naredbi Jahvinoj. 6 Kralj progovori i reče čovjeku Božjem:
“Umilostivi Jahvu, Boga svoga, da bih mogao vratiti ruku k
sebi.” Božji čovjek umilostivi Jahvu i ruka se kraljeva vrati k
njemu i bila je kao prije. 7 Kralj onda reče čovjeku Božjem:
“Hodi sa mnom kući da se okrijepiš. I dat ću ti dar.” 8 Ali čovjek
Božji odgovori kralju: “Da mi dadeš polovinu svoje kuće, ne bih
pošao s tobom. Ni jeo ni pio ne bih na ovom mjestu, 9 jer mi
je ovako zapovjeđeno riječju Jahvinom: 'Ne jedi kruha i ne pij
vode, niti se vraćaj istim putem kojim si došao.'” 10 I otišao je
drugim putem, nije se vraćao putem kojim je došao u Betel. 11
A u Betelu živio star prorok. Došli njemu njegovi sinovi te mu
pripovjedili sve što je onoga dana učinio čovjek Božji u Betelu; i
riječi što ih je onaj kazao kralju pripovjediše sinovi ocu. 12 A on
ih upita: “Kojim je putem otišao?” Sinovi pokazaše put kojim
je otišao čovjek Božji što bijaše došao iz Judeje. 13 Prorok
će nato sinovima: “Osamarite mi magarca!” I osamariše mu
magarca, a on uzjaha. 14 Krenuo je za čovjekom Božjim i našao
ga gdje sjedi pod hrastom; i upita ga: “Jesi li ti čovjek Božji koji
je došao iz Judeje?” A on mu odgovori: “Jesam.” 15 Prorok mu
reče: “Hodi sa mnom mome domu da štogod pojedeš.” 16 Ali
on odgovori: “Ne smijem se vratiti s tobom, niti smijem jesti
kruha ni piti vode na ovome mjestu, 17 jer mi je Jahvinom riječju
naređeno ovo: 'Ne jedi ondje kruha, ne pij vode, niti se vraćaj
putem kojim si onamo pošao'.” 18 Nato će mu onaj: “I ja sam
prorok kao i ti, i anđeo mi je riječju Jahvinom rekao: 'Povedi ga
sa sobom kući da jede kruha i pije vode.'” Slagao mu je. 19 Božji
čovjek vrati se s njim, u njegovoj je kući jeo kruha i pio vode. 20
Dok su sjedili za stolom, dođe riječ Jahvina proroku koji ga je
natrag doveo 21 i povika on čovjeku Božjem koji je došao iz
Judeje: “Ovako veli Jahve: zato što nisi poslušao zapovijedi
Jahvine i nisi držao naredbe koju ti je dao Jahve, Bog tvoj, 22
nego si se vratio, jeo kruha i pio vode na mjestu gdje sam ti
rekao da ne jedeš kruha i ne piješ vode, zato tijelo tvoje neće
leći u grob otaca tvojih.” 23 Pošto se onaj koga bijaše doveo
najeo kruha i napio vode, osedla mu magarca. 24 I ode onaj. A
na putu ga zaskoči lav i usmrti ga. I tako je mrtvo tijelo ležalo
ispruženo na putu, magarac stajao kraj njega, a i lav stajaše kraj
tijela. 25 Ljudi prolazeći vidješe mrtvo tijelo ispruženo na putu i
lava gdje stoji kraj njega; i odoše i javiše to u gradu gdje je živio
stari prorok. 26 Kad je to čuo prorok koji bijaše onoga vratio s
puta, reče: “To je čovjek Božji koji se usprotivio riječi Jahvinoj! I
Jahve ga je predao lavu, koji ga je napao i ubio, prema riječi
koju je Jahve rekao.” 27 I reče svojim sinovima: “Osamarite mi
magarca!” I oni mu ga osamariše. 28 Ode on i nađe mrtvo tijelo
bačeno na putu i magarca i lava gdje stoje pokraj tijela: lav nije
požderao tijelo niti je rastrgao magarca. 29 Tada prorok podiže
mrtvo tijelo čovjeka Božjeg i prebaci ga na magarca; i vrati se u
grad gdje je živio da mrtvoga ožali i pokopa. 30 Položio je mrtvo
tijelo u svoju grobnicu i jecao je nad njim: “Jao, brate moj!”
31 A kad ga je pokopao, reče svojim sinovima: “Poslije moje
smrti sahranite me u istu grobnicu gdje je pokopan čovjek Božji;
stavite moje kosti kraj njegovih. 32 Jer će se sigurno ispuniti riječ
koju je po zapovijedi Jahvinoj objavio protiv žrtvenika u Betelu i
protiv svih svetišta na uzvišicama u gradovima Samarije.” 33 Ni
poslije ovoga događaja ne obrati se Jeroboam za svoga zlog
puta, nego je i dalje priproste ljude postavljao za svećenike
na uzvišicama: tko je želio, davao mu je darove da postane
svećenik uzvišica. 34 Takvim je postupkom padala u grijeh kuća
Jeroboamova, rušila se i nestajala s lica zemlje.

14 U ono se vrijeme razbolje Abija, sin Jeroboamov, 2 i
Jeroboam reče svojoj ženi: “Ustani i preobuci se da te ne
bi prepoznali da si žena Jeroboamova; i idi u Šilo. Ondje je
prorok Ahija: onaj koji mi je prorokovao da ću biti kraljem ovoga
naroda. 3 I ponesi deset hljebova, kolača i posudu meda i otiđi
k njemu! On će ti reći što će biti s dječakom.” 4 I učini tako žena
Jeroboamova: ustade, ode u Šilo i uđe u kuću Ahijinu. A on nije
više vidio, oslabile mu oči od duboke starosti. 5 Ali mu je Jahve
rekao: “Evo dolazi žena Jeroboamova da od tebe traži savjeta
za svoga sina jer je bolestan; a ti ćeš joj reći tako i tako. Kad
bude ulazila, pretvarat će se kao da je druga.” 6 Kad Ahijaču
šum njenih koraka na vratima, reče joj: “Uđi, ženo Jeroboamova!
Što se pretvaraš da si druga, kad imam tešku vijest za tebe? 7
Idi, reci Jeroboamu: 'Ovako kaže Jahve, Bog Izraelov: Podigao
sam te isred naroda i učinio sam te knezom nad mojim narodom
Izraelom, 8 istrgnuo sam kraljevstvo iz kuće Davidove i dao
ga tebi. Ali ti nisi bio kao moj sluga David, koji je držao moje
zapovijedi i koji me slijedio svim srcem svojim i činio samo ono
što je pravedno u mojim očima. 9 Ti si radio kudikamo gore
od svojih prethodnika, otišao si i načinio sebi druge bogove,
salio si im likove da me dražiš, mene si bacio za leđa. 10 Zato,
evo, puštam zlo na kuću Jeroboamovu, istrijebit ću iz obitelji
Jeroboamove sve što mokri uza zid, robove i slobodnjake u
Izraelu; ja ću netragom pomesti kuću Jeroboamovu kao što se
mete nečist, da ga ništa ne ostane. 11 One koji iz Jeroboamove
obitelji umru u gradu, proždrijet će psi, a one koji umru u polju,
pojest će ptice nebeske.' - Eto tako je Jahve rekao. 12 A ti
ustani i pođi svome domu: tek što nogama stupiš u grad, dječak
će umrijeti. 13 Sav će ga Izrael oplakati i pokopat će ga. On
će biti jedini iz obitelji Jeroboamove položen u grob, jer se
jedino na njemu našlo nešto što se u kući Jeroboamovoj svidjelo
Jahvi, Bogu Izraelovu. 14 Jahve će sebi postaviti kralja nad
Izraelom i taj će istrijebiti kuću Jeroboamovu. Evo dana! Što?
Čak i trenutka! 15 Jahve će udariti Izraela te će se njihati kao
trska u vodi. Iščupat će Izraela iz ove dobre zemlje koju je
dao njihovim ocima i rasijat će ih s onu stranu Rijeke, jer su
načinili sebi ašere koje srde Jahvu. 16 Odbacit će Izraela kao
smeće, zbog grijeha što ih je učinio Jeroboam i na koje je
navodio Izraela.” 17 Žena Jeroboamova ustade i ode. Stigla je u
Tirsu, a kad je prelazila kućni prag, dječak bijaše mrtav. 18
Pokopali su ga i sav ga je Izrael oplakao prema riječi koju je
Jahve rekao po sluzi svome proroku Ahiji. 19 Ostala povijest
Jeroboamova, kako je ratovao i kraljevao, to je zapisano u knjizi
Ljetopisa kraljeva izraelskih. 20 Jeroboamovo kraljevanje trajalo
je dvadeset i dvije godine, zatim je Jeroboam počinuo kraj otaca
svojih, a sin mu Nadab zakraljio se mjesto njega. 21 Roboam,
sin Salomonov, bio je kralj Judejaca; bijaše mu četrdeset i
jedna godina kad je postao kraljem, a sedamnaest je godina
kraljevao u Jeruzalemu, u gradu koji Jahve izabra između svih
izraelskih plemena da ondje postavi svoje Ime. Majka mu se

zvala Naama, a bila je Amonka. 22 I Juda učini zlo u očima
Jahvinim. Grijesima koje su počinili razjarili su ga više od svega
što su učinili njihovi oci. 23 Jer su i oni podigli uzvišice, stupove
i ašere na svakom brežuljku i pod svakim zelenim drvetom.
24 Bilo je čak posvećenih bludnica u zemlji. Oponašao je sve
grozote naroda što ih je Jahve otjerao ispred sinova Izraelovih.
25 Pete godine Roboamova kraljevanja egipatski kralj Šišak
navali na Jeruzalem. 26 Opljačka sve blago iz Doma Jahvina i
riznicu kraljevskog dvora; sve je uzeo; uze i sve zlatne štitove
što ih bijaše napravio Salomon. 27 Namjesto njih kralj Roboam
napravi tučane štitove i povjeri ih zapovjednicima straže koja je
čuvala vrata kraljevskog dvora. 28 Kad je god kralj išao u Jahvin
Dom, stražari su ih uzimali, a poslije ih vraćali u stražaru. 29
Ostala povijest Roboamova, sve što je učinio, zar nije zapisano
u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? 30 Za sve vrijeme bio je
rat između Roboama i Jeroboama. 31 Roboam je počinuo sa
svojim ocima i bi sahranjen sa svojim ocima u Davidovu gradu.
Majka mu se zvala Naama, a bila je Amonka. Na njegovo se
mjesto zakraljio sin mu Abijam.

15 Osamnaeste godine kraljevanja Jeroboama, sina
Nebatova, zakraljio se Abijam u Judeji. 2 Tri je godine
kraljevao u Jeruzalemu; njegova se majka zvala Maaka, a bila
je kći Abšalomova. 3 On je hodio u svim grijesima što ih je
njegov otac činio prije njega, i njegovo srce nije bilo potpuno
odano Jahvi, Bogu svome, kao srce njegova praoca Davida. 4
Ipak, zbog Davida, dao mu je Jahve, Bog njegov, svjetiljku u
Jeruzalemu, podigavši sinove njegove poslije njega i sačuvavši
Jeruzalem. 5 Jer je David činio sve što je pravo u očima
Jahvinim i za svega svoga života nije odstupio ni od čega što
mu je zapovjedio, osim onog što je učinio Uriji Hetitu. 7 Ostala
povijest Abijamova, sve što je učinio, zar to nije zapisano u
knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? A bijaše rat između Abijama
i Jeroboama. 8 Potom je Abijam počinuo sa svojim ocima.
Sahraniše ga u Davidovu gradu; na njegovo se mjesto zakralji
sin mu Asa. 9 Dvadesete godine Jeroboamova kraljevanja nad
Izraelom postade Asa kraljem Judeje. 10 Kraljevao je četrdeset i
jednu godinu u Jeruzalemu; njegova se baka zvala Maaka, a
bila je kći Abšalomova. 11 Asa je činio što je pravo u očima
Jahvinim, kao i njegov praotac David. 12 Protjerao je iz zemlje
posvećene bludnice i uklonio sve idole koje njegovi oci bijahu
načinili. 13 Sam je uklonio svoju baku s dostojanstva velike
kneginje, jer bijaše načinila gada Ašeri. Asa je sasjekao njezina
gada i spalio ga u potoku Kidronu. 14 Ali uzvišice nisu bile
uklonjene; ipak je Asino srce bilo privrženo Jahvi svega njegova
života. 15 Unio je u Dom Jahvin posvećene darove svoga
oca i svoje: srebro, zlato i posuđe. 16 Bio je rat između Ase
i Baše, kralja izraelskoga, u sve njihove dane. 17 Izraelski
kralj Baša navali na Judeju i stade utvrđivati Ramu da spriječi
svako kretanje judejskom kralju Asi. 18 Asa tada uze srebra i
zlata koje je preostalo u riznicama Doma Jahvina i u riznicama
kraljevskog dvora i dade ga svojim slugama te ih posla Ben-
Hadadu, sinu Tabrimonovu, sinu Hezjonovu, aramejskom kralju,
koji je stolovao u Damasku, i poruči mu: 19 "Neka bude savez
između mene i tebe, između moga i tvoga oca; evo, šaljem ti
na dar srebra i zlata: hajde, raskini savez s izraelskim kraljem
Bašom da bi otišao od mene." 20 Ben-Hadad posluša kralja Asu
i posla svoje vojskovođe na izraelske gradove te oni pokoriše
Ijon, Dan, Abel Bet-Maaku, sav Kineret i svu zemlju Naftali.
21 A kada to Baša dozna, presta utvrđivati Ramu i vrati se
u Tirsu. 22 Kralj Asa sazva sve Judejce, bez izuzetka, i oni
odnesoše kamenje i drvo kojima je Baša utvrđivao Ramu, i
kralj Asa utvrdi time Gebu Benjaminovu i Mispu. 23 Ostala
povijest Asina, sve njegove pobjede i sve što je učinio i gradovi
koje je utvrdio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva
judejskih? A u starosti bolovao je od nogu. 24 Asa je počinuo sa
svojim ocima i sahranjen je sa svojim ocima u gradu Davida,
svoga praoca. Njegov sin Jošafat zakralji se mjesto njega. 25
Nadab, sin Jeroboamov, postade kraljem Izraela druge godine
Asina kraljevanja Judejom i vladao je dvije godine Izraelom.
26 Činio je zlo u očima Jahvinim. Hodio je putem svoga oca i
oponašao njegov grijeh na koji je navodio Izraela. 27 Baša,
sin Ahijin, iz kuće Jisakarove, uroti se protiv njega i ubi ga u
Gibetonu, koji pripada Filistejcima i koji su opsjedali Nadab i sav
Izrael. 28 Baša ga ubi treće godine Asina kraljevanja Judejom i
zavlada mjesto njega. 29 Kad je postao kraljem, pobi svu kuću
Jeroboamovu i ne poštedi nikoga od Jeroboamovih dokle sve
ne istrijebi po riječi koju je Jahve rekao preko sluge svoga Ahije
iz Šila. 30 Zbog grijeha što ih je učinio i na koje je naveo Izraela
i zbog gnjeva kojim je raspalio Jahvu, Boga Izraelova. 31 Ostala
povijest Nadabova, i sve što je učinio, zar to nije zapisano u
knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 32 Između Ase i Izraelova
kralja Baše vladao je rat u sve njihove dane. 33 Treće godine
Asina kraljevanja Judejom postade Baša, sin Ahijin, kraljem nad
svim Izraelom u Tirsi i vladao je dvadeset i četiri godine. 34
Činio je zlo u očima Jahvinim i hodio je putem Jeroboama i
njegovih grijeha kojima je zavodio Izraelce.

16 Tada bi upućena riječ Jahvina Jehuu, sinu Hananijevu,
protiv Baše: 2 "Iz praha sam te podigao i postavio knezom
nad mojim narodom Izraelom, ali si ti krenuo Jeroboamovim
putem i navodiš narod moj Izrael na grijehe te me razjaruješ
njihovim grijesima; 3 zato ću netragom pomesti Bašu i kuću
njegovu: učinit ću s tvojom kućom kao i s kućom Jeroboama,
sina Nebatova. 4 Tko iz obitelji Bašine umre u gradu, pojest
će ga psi, a tko im umre u polju, pojest će ga ptice nebeske."
5 Ostala povijest Bašina, što je učinio, njegova djela, zar sve
to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 6 Baša
je počinuo sa svojim ocima i sahranjen je u Tirsi. Sin njegov
Ela zakraljio se mjesto njega. 7 Ali riječ Jahvina po Jehuu
proroku, sinu Hananijevu, nije bila upravljena protiv Baše i
njegove kuće samo zbog toga što je činio zlo u očima Jahve i
ljutio ga djelima svojih ruku te bio kao i kuća Jeroboamova nego
i zbog toga što je i nju istrijebio. 8 Dvadeset i šeste godine
kraljevanja Ase u Judeji postade Ela, sin Bašin, kraljem Izraela
u Tirsi; vladao je svega dvije godine. 9 Njegov dvoranin Zimri,
zapovjednik polovine bojnih kola, uroti se protiv njega. Kad je
bio u Tirsi, opio se u kući Arse, upravitelja dvora u Tirsi. 10 Tada
provali Zimri, udari na njega i ubi ga, dvadeset i sedme godine
Asina kraljevanja Judejom, te zavlada mjesto njega. 11 Čim je
zavladao i sjeo na prijestolje, poubija svu obitelj Bašinu; nije mu

poštedio ni što uza zid mokri, ni njegovih rođaka ni prijatelja. 12
Tako Zimri iskorijeni svu kuću Bašinu po riječi koju je Jahve
rekao protiv Baše preko sluge svoga proroka Jehua, 13 zbog
sviju grijeha što su ih činili Baša i sin mu Ela i tako zavodili
Izraela, srdeći Jahvu, Boga Izraelova, svojim krivim bogovima.
14 Ostala povijest Elina, sve što je učinio, zar to nije zapisano u
knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 15 Dvadeset i sedme godine
Asina kraljevanja Judejom postade Zimri kraljem u Tirsi i vladao
je sedam dana. Narod je tada opsjedao Gibeton, koji je pripadao
Filistejcima. 16 Kad je utaboreni narod čuo da se Zimri pobunio i
ubio kralja, sav Izrael istoga dana u taboru proglasi kraljem nad
Izraelom zapovjednika vojske Omrija. 17 Zatim Omri i sav Izrael
s njime odoše od Gibetona i opsjedoše Tirsu. 18 Kad je Zimri
vidio da će grad biti osvojen, uđe u utvrdu kraljevskoga dvora,
zapali nad sobom kraljevski dvor i tako pogibe. 19 To je bilo zbog
grijeha koje je počinio radeći što je zlo u očima Jahvinim i hodeći
putem Jeroboama i njegovih grijeha kojima je zavodio Izraela.
20 Ostala povijest Zimrijeva i njegova urota koju je skovao,
zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?
21 Tada se Izraelov narod razdijelio: polovica se odlučila za
Tibnija, sina Ginatova, da ga učini kraljem, a druga polovica za
Omrija. 22 Ali pristaše Omrijeve nadjačaše pristaše Tibnija,
sina Ginatova, pa kad Tibni umrije, postade Omri kraljem. 23
Trideset i prve godine Asina kraljevanja Judejom postade Omri
kraljem Izraela za dvanaest godina. U Tirsi je kraljevao šest
godina. 24 Tada kupi od Šemera za dva talenta srebra brdo
Samariju; sagradi grad koji po imenu Šemera, vlasnika brijega,
nazva Samarija. 25 Ali je Omri činio zlo u očima Jahvinim i bio
je gori od svojih prethodnika. 26 U svemu je slijedio Jeroboama,
sina Nebatova, i njegove grijehe kojima je zavodio Izraela
i srdio Jahvu, Boga Izraelova, svojim lažnim bogovima. 27
Ostala povijest Omrijeva, sve što je učinio, njegovi pothvati
koje je izveo, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva
izraelskih? 28 Omri počinu sa svojim ocima i sahranjen je u
Samariji. Njegov sin Ahab postade kraljem mjesto njega. 29
Ahab, sin Omrijev, postade izraelskim kraljem u trideset i osmoj
godini Asina kraljevanja Judejom i vladao je dvadeset i dvije
godine nad Izraelom u Samariji. 30 Ahab, sin Omrijev, činio je u
očima Jahvinim više zla od svih svojih prethodnika. 31 I malo
mu bijaše što je hodio u grijesima Jeroboama, sina Nebatova,
nego se još oženi Izebelom, kćerju Etbaala, kralja sidonskog, i
poče služiti Baalu i klanjati mu se; 32 Baalu podiže žrtvenik u
Baalovu hramu što ga bijaše sagradio u Samariji. 33 Ahab je
podigao i Ašeru i učinio druga zlodjela i razljutio Jahvu, Boga
Izraelova, više od svih kraljeva izraelskih koji bijahu prije njega.
34 Za njegova je vremena Hiel iz Betela sagradio Jerihon; uz
žrtvu svoga prvorođenca Abirama podigao je temelje, a uz žrtvu
svoga mezimca Seguba postavio je gradska vrata, po riječi koju
je Jahve rekao po svome sluzi Jošui, sinu Nunovu.

17 Ilija Tišbijac, iz Tišbe Gileadske, reče Ahabu: "Živoga mi
Jahve, Boga Izraelova, komu služim, neće ovih godina
biti ni rose ni kiše, osim na moju zapovijed." 2 Upućena mu je
riječ Jahvina ovako: 3 "Idi odavde i kreni na istok i sakrij se na
potoku Keritu, koji je nasuprot Jordanu. 4 Pit ćeš iz potoka,
a gavranima sam zapovjedio da te ondje hrane." 5 Ode on i
učini po riječi Jahvinoj i nastani se na potoku Keritu, nasuprot
Jordanu. 6 Gavrani su mu jutrom donosili kruha, a večerom
mesa; iz potoka je pio. 7 Ali poslije nekog vremena presuši
potok, jer nije bilo kiše u svoj zemlji. 8 Tada Iliji dođe riječ
Jahvina: 9 "Ustani, idi u Sarfatu Sidonsku i ondje ostani. Evo,
ondje sam zapovjedio jednoj udovici da te hrani." 10 Ustade on
i krenu u Sarfatu. Kada je stigao do gradskih vrata, neka je
udovica onuda skupljala drva; on joj se obrati i reče: "Donesi mi
malo vode u vrču da pijem!" 11 Kad je pošla da donese, on
viknu za njom i reče joj: "Donesi mi i malo kruha u ruci!" 12 Ona
odgovori: "Živoga mi Jahve, tvoga Boga, ja nemam pečena
kruha, nemam do pregršti brašna u ćupu i malo ulja u vrču. I
evo kupim drva, pa ću otići i ono pripremiti sebi i svome sinu
da pojedemo i da umremo." 13 Ali joj Ilija reče: "Ništa se ne
boj. Idi i uradi kako si rekla; samo najprije umijesi meni kolačić,
pa mi donesi; a onda zgotovi za sebe i za svoga sina. 14 Jer
ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'U ćupu neće brašna nestati
ni vrč se s uljem neće isprazniti sve dokle Jahve ne pusti da
kiša padne na zemlju.'" 15 Ode ona i učini kako je rekao Ilija; i
za mnoge dane imadoše jela, ona, on i njen sin. 16 Brašno se iz
ćupa nije potrošilo i u vrču nije nestalo ulja, po riječi koju je
Jahve rekao preko svoga sluge Ilije. 17 Poslije ovih događaja
razbolio se sin domaćičin i bolest se njegova jako pogoršala,
tako te u njemu nije ostalo daha. 18 Tada ona reče Iliji: "Što
ja imam s tobom, čovječe Božji? Zar si došao k meni da me
podsjetiš na moj grijeh i da mi usmrtiš sina!" 19 On joj reče: "Daj
mi svoga sina!" Tada ga uze iz njezina naručja, odnese ga u
gornju sobu gdje je stanovao i položi ga na svoju postelju. 20
Tada zavapi Jahvi i reče: "Jahve, Bože moj, zar zaista želiš
udovicu koja me ugostila uvaliti u tugu umorivši joj sina?" 21
Zatim se tri puta pružio nad dječakom zazivajući Jahvu: "Jahve,
Bože, učini da se u ovo dijete vrati duša njegova!" 22 Jahve je
uslišio molbu Ilijinu, u dijete se vratila duša i ono oživje. 23 Ilija
ga uze, siđe iz gornje sobe u kuću i dade ga njegovoj materi; i
reče Ilija: "Evo, tvoj sin živi!" 24 Žena mu reče: "Sada znam da
si ti čovjek Božji i da je riječ Jahvina u tvojim ustima istinita!"

18 Prošlo je mnogo vremena i riječ Jahvina bi upravljena
treće godine Iliji: "Idi, pokaži se Ahabu, jer želim pustiti
kišu na lice zemlje." 2 I ode Ilija da se pokaže Ahabu. Kako je
glad u Samariji bivala teža, 3 pozva Ahab dvorskog upravitelja
Obadiju. Taj se Obadija veoma bojao Jahve; 4 jer kad je Izebela
poubijala proroke Jahvine, on je uzeo stotinu proroka i sakrio
ih po pedeset u jednu spilju, gdje ih je hranio kruhom i pojio
vodom. 5 I reče Ahab Obadiji: "Hajde, obići ćemo svu zemlju,
sve izvore i sve potoke, možda ćemo naći trave da sačuvamo u
životu konje i mazge i da nam ne propadne stoka." 6 Podijelili
su zemlju koju će pretražiti: Ahab je sam otišao jednim putem, a
Obadija je pošao sam drugim putem. 7 I kad je Obadija bio
na putu, eto mu u susret Ilije; poznavši ga, pade ničice i reče:
"Jesi li to ti, gospodaru Ilija!" 8 On mu odgovori: "Ja sam! Idi
i reci svome gospodaru: 'Evo Ilije!'" 9 Odgovori mu Obadija:
"Što sam sagriješio te slugu svojega predaješ u ruke Ahabu da
me ubije? 10 Živoga mi Jahve, tvoga Boga, nema naroda ili
kraljevstva kamo moj gospodar nije slao da te traže. I kad su

mu rekli: 'Nema ga!' zakleo je kraljevstvo i narod što te nisu
našli. 11 I sada mi naređuješ: 'Idi, reci svome gospodaru: Evo
Ilije!' 12 Ali kad ja odem od tebe, Duh Jahvin odnijet će te ne
znam kamo, a ja ću doći i obavijestiti Ahaba. Pa kad te ne nađe,
ubit će me! A tvoj se sluga boji Jahve od mladosti svoje! 13
Zar nije poznato mome gospodaru što sam učinio kad je ono
Izebela poubijala proroke Jahvine? Sakrio sam stotinu proroka,
po pedeset u jednu spilju, i kruhom ih uzdržavao i vodom. 14 I
sada ti naređuješ: 'Idi, reci svome gospodaru: Evo Ilije!' Pa on
će me ubiti!" 15 Ilija mu odgovori: "Živoga mi Jahve Sebaota,
komu služim, još ću mu se danas pokazati." 16 Obadija pođe u
susret Ahabu i donese mu vijest, a Ahab pođe u susret Iliji. 17
Kad Ahab ugleda Iliju, reče mu: "Jesi li ti onaj koji upropašćuješ
Izraela?" 18 Ilija odgovori: "Ne upropašćujem ja Izraela, nego
ti i tvoja obitelj, jer ste ostavili Jahvu, a ti si sljedbenik Baala.
19 Sada sakupi sav Izrael preda me na gori Karmelu i četiri
stotine pedeset proroka Baalovih koji jedu za stolom Izebelinim."
20 Ahab pozva sve sinove Izraelove i sakupi proroke na gori
Karmelu. 21 Ilija pristupi svemu narodu i reče: "Dokle ćete
hramati na obje strane? Ako je Jahve Bog, slijedite ga; ako je
Baal, slijedite njega." A narod mu nije ništa odgovorio. 22 Ilija
nastavi: "Ja sam još jedini ostao kao prorok Jahvin, a Baalovih
je proroka četiri stotine i pedeset. 23 Dajte nam dva junca.
Neka oni izaberu sebi jednoga, neka ga sasijeku i stave na
drva, ali neka ne podmeću ognja. Ja ću spremiti drugoga junca i
neću podmetati ognja. 24 Vi zazovite ime svoga boga, a ja ću
zazvati ime Jahvino: bog koji odgovori ognjem pravi je Bog."
Sav narod odgovori: "Dobro!" 25 Potom reče Ilija prorocima
Baalovim: "Izaberite sebi jednoga junca i počnite, jer vas je
mnogo više. Zazovite ime svoga boga, ali ne stavljajte ognja."
26 Oni uzeše junca koji je njima pripao i pripremiše ga. Zazivali
su ime Baalovo od jutra do podne govoreći: "O Baale, usliši
nas!" Ali nije bilo ni glasa, ni odgovora. I skakahu i prigibahu
koljena pred žrtvenikom koji su načinili. 27 U podne im se Ilija
naruga i reče: "Glasnije vičite, jer on je bog; zauzet je, ili ima
posla, ili je na putu; možda spava, pa ga treba probuditi!" 28 A
oni okrenuše vikati još glasnije i parati se noževima i sulicama,
kako je u njih običaj, sve dok ih nije oblila krv. 29 Kad je prošlo
podne, pali su u bunilo i bjesnjeli sve dok nije bilo vrijeme da se
prinese žrtva; ali nije bilo nikakva glasa ni odgovora niti znaka
da ih tkogod sluša. 30 Tada Ilija reče svemu narodu: "Priđite k
meni!" I sav mu narod pristupi. On popravi žrtvenik Jahvin koji
bijaše srušen. 31 Ilija uze dvanaest kamenova prema broju
plemena sinova Jakova, kome je Bog rekao: "Izrael će biti ime
tvoje!" 32 I sagradi od toga kamenja žrtvenik Imenu Jahvinu i
iskopa jarak oko žrtvenika, širok da bi se mogle posijati dvije
mjere pšenice. 33 Složi drva, rasiječe junca i stavi ga na drva.
34 Tada reče: "Napunite vodom četiri vrča i izlijte na paljenicu i
na drva!" Učiniše tako. Zapovjedi im: "Ponovite", i oni ponoviše.
Tada reče: "Učinite i treći put." Oni tako i treći put. 35 Voda je
tekla oko žrtvenika i jarak se ispunio vodom. 36 Kad bijaše
vrijeme da se prinese žrtva, pristupi prorok Ilija i reče: "Jahve,
Bože Abrahamov, Izakov i Izraelov, objavi danas da si ti Bog u
Izraelu, da sam ja sluga tvoj i da sam po zapovijedi tvojoj učinio
sve ovo. 37 Usliši me, Jahve; usliši me, da bi sav ovaj narod
znao da si ti, Jahve, Bog i da ćeš ti obratiti njihova srca." 38 I
oganj Jahvin pade i proguta paljenicu i drva, kamenje i prašinu,
čak i vodu u jarku isuši. 39 Sav narod se uplaši, ljudi padoše
ničice i rekoše: "Jahve je Bog! Jahve je Bog!" 40 Ilija im reče:
"Pohvatajte proroke Baalove da nijedan od njih ne utekne!" I oni
ih pohvataše. Ilija ih odvede do potoka Kišona i ondje ih pobi.
41 Ilija reče Ahabu: "Idi gore, jedi i pij, jer čujem šumor kiše." 42
Dok je Ahab otišao gore da jede i pije, Ilija se popeo na vrh
Karmela, prignuo se zemlji i sakrio lice među koljena. 43 Rekao
je zatim svome momku: "Idi gore i pogledaj prema moru." On
ode gore, pogleda i reče: "Ništa nema ondje!" Ilija odgovori:
"Vrati se sedam puta." 44 Ali sedmoga puta reče momak: "Eno
se oblak, malen kao dlan čovječji, diže od mora." Tada reče
Ilija: "Idi, kaži Ahabu: 'Upregni i silazi da te kiša ne uhvati.'" 45
Odjednom se nebo zamrači od oblaka i vihora i pade jaka kiša.
Ahab se pope na kola i odveze u Jizreel. 46 Ruka je Jahvina
bila nad Ilijom te on, opasavši se, otrča pred Ahabom sve do u
blizinu Jizreela.

19 Ahab ispriča Izebeli sve što je Ilija učinio i kako je mačem
poubijao sve proroke. 2 Tada Izebela posla Iliji glasnika
s porukom: "Neka mi bogovi učine sva zla i neka nadodadu,
ako sutra u ovo doba ne učinim s tvojim životom kao što si ti
učinio sa životom svakoga od njih!" 3 On se uplaši, ustade i ode
da bi spasio život. Došao je u Beer Šebu, koja je u Judeji, i
otpustio ondje svoga momka. 4 A sam ode dan hoda u pustinju;
sjede ondje pod smreku, zaželje umrijeti i reče: "Već mi je svega
dosta, Jahve! Uzmi dušu moju, jer nisam bolji od otaca svojih."
5 Zatim leže i zaspa. Ali gle, anđeo ga taknu i reče mu: "Ustani i
jedi." 6 On pogleda, kad gle - kraj njegova uzglavlja na kamenu
pečen kruh i vrč vode. Jeo je i pio, pa opet legao. 7 Ali se
anđeo Jahvin javi i drugi put, dotače ga i reče: "Ustani i jedi,
jer je pred tobom dalek put!" 8 Ustao je, jeo i pio. Okrijepljen
tom hranom, išao je četrdeset dana i četrdeset noći sve do
Božje gore Horeba. 9 Ondje je ušao u neku spilju i prenoćio u
njoj. I gle, eto k njemu riječi Jahvine: "Što ćeš ti ovdje, Ilija?"
10 On odgovori: "Revnovao sam gorljivo za Jahvu, Boga nad
vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj Savez, srušili tvoje
žrtvenike i pobili mačem tvoje proroke. Ostao sam sam, a oni
traže da i meni uzmu život." 11 Glas mu reče: "Iziđi i stani u gori
pred Jahvom. Evo Jahve upravo prolazi." Pred Jahvom je bio
silan vihor, tako snažan da je drobio brda i lomio hridi, ali Jahve
nije bio u olujnom vihoru; poslije olujnog vihora bio je potres, ali
Jahve nije bio u potresu; 12 a poslije potresa bio je oganj, ali
Jahve nije bio u ognju; poslije ognja šapat laganog i blagog
lahora. 13 Kad je to čuo Ilija, zakri lice plaštem, iziđe i stade
na ulazu u pećinu. Tada mu progovori glas i reče: "Što ćeš
ovdje, Ilija?" 14 On odgovori: "Revnovao sam veoma gorljivo
za Jahvu nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj
Savez, srušili tvoje žrtvenike i mačem poubijali tvoje proroke.
Ostadoh sam, a oni traže da i meni oduzmu život." 15 Jahve mu
reče: "Idi, vrati se istim putem u damaščansku pustinju. Kad
dođeš, pomaži ondje Hazaela za kralja aramskog. 16 Pomaži
Jehuu, sina Nimsijeva, za kralja izraelskoga i pomaži Elizeja,
sina Šafatova, iz Abel Mehole, za proroka namjesto sebe. 17
Koji utekne od mača Hazaelova, njega će pogubiti Jehu; a tko

utekne od Jehuova mača, njega će pogubiti Elizej. 18 Ali ću
ostaviti u Izraelu sedam tisuća, sve koljena koja se nisu savila
pred Baalom i sva usta koja ga nisu cjelivala." 19 Ode on i na
povratku naiđe na Elizeja, sina Šafatova, gdje ore: pred njim
dvanaest jarmova, sam bijaše kod dvanaestoga. Ilija prođe kraj
njega i baci na nj svoj plašt. 20 On ostavi volove, potrča za Ilijom
i reče: "Dopusti mi da zagrlim svoga oca i majku, pa ću poći za
tobom." Ilija mu odgovori: "Idi, vrati se, jer što sam ti učinio?" 21
On ga ostavi, uze jaram volova i žrtvova ih. Volujskim jarmom
skuha meso i dade ga ljudima da jedu. Zatim ustade i pođe za
Ilijom da ga poslužuje.

20 Ben-Hadad, kralj Arama, skupi svu vojsku svoju - s njim
bijahu trideset i dva kralja, s konjima i bojnim kolima - i
ode opsjedati Samariju i udari na nju. 2 Posla u grad glasnike
izraelskom kralju Ahabu 3 i reče mu: "Ovako veli Ben-Hadad:
'Tvoje srebro i tvoje zlato moje je, a žene tvoje i djeca ostaju
tebi.'" 4 Izraelski kralj ovako mu odgovori: "Na tvoju zapovijed,
gospodaru kralju! Tvoj sam ja sa svime što mi pripada." 5 Ali se
glasnici vratiše i rekoše: "Ovako kaže Ben-Hadad i poručuje ti:
'Daj mi svoje srebro i zlato, svoje žene i djecu. 6 Budi siguran
da ću sutra u ovo doba poslati svoje sluge i oni će pretražiti
tvoju kuću i kuće tvojih sluga i stavit će svoju ruku na sve što im
se svidi i to će odnijeti.'" 7 Izraelski kralj sazva sve starješine
zemaljske i reče: "Promislite i pogledajte! Ovaj nam sprema
zlo! Traži od mene moje žene i djecu, premda mu nisam odbio
svoje srebro i zlato." 8 Starješine mu i sav narod odgovoriše:
"Nemoj poslušati! Nemoj pristati!" 9 Tada on ovako odgovori
Ben-Hadadovim poslanicima: "Recite gospodaru kralju: 'Sve što
si prvi put tražio od svoga sluge, ja ću učiniti, ali ovo drugo ne
mogu.'" I poslanici odoše i odnesoše odgovor. 10 Tada mu Ben-
Hadad poruči: "Neka mi bogovi učine zlo i neka pridaju još toliko,
ako bude dosta praha Samarije da svi oni koji me slijede dobiju
po pregršt!" 11 Ali mu kralj izraelski odgovori: "Kaže se: 'Neka se
ne hvali koji se opasuje kao onaj koji se raspasuje!'" 12 A kad je
Ben-Hadad to čuo - upravo je pio s kraljevima pod šatorima -
zapovjedi svojim slugama: "Na svoja mjesta!" I oni zauzeše
svoje položaje protiv grada. 13 Tada potraži jedan prorok Ahaba,
kralja Izraela, i reče: "Ovako veli Jahve: 'Jesi li vidio ono silno
mnoštvo? Ja ću ti ga danas evo predati u ruke i ti ćeš spoznati
da sam ja Jahve.'" 14 Ahab reče: "Po kome?" On odgovori:
"Ovako veli Jahve: po momcima pokrajinskih namjesnika." Ahab
upita: "Tko će početi boj?" On odgovori: "Ti!" 15 Ahab izvrši
smotru momaka pokrajinskih upravitelja. Bijaše ih dvije stotine
trideset i dva. Poslije njih izvršio je smotru sve vojske svih
Izraelaca. Bijaše ih sedam tisuća. 16 Oni iziđoše u podne, dok
je Ben-Hadad pio u šatorima sa trideset i dva kralja koji mu
bijahu saveznici. 17 Momci pokrajinskih upravitelja iziđoše prvi.
Obavijestiše Ben-Hadada: "Izišli su ljudi iz Samarije." 18 On
reče: "Ako su izišli radi mira, pohvatajte ih žive; ako su izišli u
boj, opet ih uhvatite žive!" 19 Ali kad su oni - momci pokrajinskih
upravitelja - izišli iz grada, za njima je slijedila ostala vojska 20 i
svaki je udario na svog protivnika. Aramejci su bježali, a Izraelci
ih progonili. Ben-Hadad, aramejski kralj, spasio se na konju
zajedno s nekim konjanicima. 21 Tada je izišao izraelski kralj;
zarobio je konje i kola i nanio Aramejcima težak poraz. 22 Tada
pristupi prorok izraelskom kralju i reče mu: "Hajdemo! Ohrabri
se i razmisli dobro što ti je činiti, jer će dogodine aramejski
kralj napasti na te." 23 Sluge su savjetovale aramejskog kralja:
Njihov bog je bog gora, i zato su bili jači od nas. Ali ako se
pobijemo s njima u ravnici, sigurno ćemo mi biti jači od njih. 24
Učinimo dakle ovako: makni ove kraljeve i postavi na njihovo
mjesto upravitelje. 25 Zatim skupi sebi veliku vojsku kolika je
bila ona koju si izgubio, toliko konja i toliko kola. Tada ćemo se
pobiti s njima u ravnici, i sigurno ćemo ih nadvladati." On ih
posluša i učini tako. 26 Na početku godine Ben-Hadad podiže
Aramejce i pođe na Afek da vojuje s Izraelom. 27 Izraelci se
podigoše i krenuše protiv njih. I utaboriše se Izraelci pred njima
kao dva mala stada koza, dok su Aramejci prekrili zemlju. 28
Tada pristupi Božji čovjek izraelskom kralju i reče: "Ovako veli
Jahve: 'Zato što Aramejci kažu za Jahvu da je Bog bregova i da
nije Bog ravnica, ja ću predati u tvoje ruke ovo silno mnoštvo da
spoznate da sam ja Jahve'." 29 Sedam dana bijahu utaboreni
jedni sučelice drugima. Sedmoga dana zametnu se boj i Izraelci
poubijaše Aramejce, stotinu tisuća pješaka u jedan jedini dan. 30
Ostatak pobježe u Afek, u grad, ali se sruši zidina na dvadeset i
sedam tisuća ljudi koji su ostali. Pobjegao je i Ben-Hadad. U
gradu je prelazio iz jednog skrovišta u drugo. 31 Njegove su mu
sluge rekle: "Gle! Mi smo čuli da su izraelski kraljevi milosrdni.
Stavimo kostrijet oko bokova svojih i konope oko svojih glava,
pa izađimo pred kralja izraelskog: možda će ti poštedjeti život."
32 I svezaše kostrijeti oko bokova svojih i konopce oko svojih
glava. Otišli su pred izraelskog kralja i rekli: "Tvoj sluga Ben-
Hadad kaže: 'Ostavi me na životu!'" On odgovori: "Je li još živ?
On je moj brat." 33 Ljudi su to uzeli kao dobar znak i požurili se
da ga uhvate za riječ govoreći: "Ben-Hadad tvoj je brat." Ahab
odgovori: "Idite! Dovedite ga!" Ben-Hadad dođe i on ga uze na
kola. 34 Ben-Hadad reče mu tada: "Vratit ću ti gradove koje je
moj otac uzeo tvome ocu; stajat će ti na raspolaganju četvrti u
Damasku, kao što ih je postavio moj otac u Samariji. Pod ovim
me uvjetom otpusti." Ahab sklopi s njime savez i otpusti ga. 35
Neki od proročkih sinova reče po Jahvinoj zapovijedi svome
drugu: "Udari me!" Ali čovjek ne htjede da ga tuče. 36 Tada mu
onaj reče: "Budući da nisi slušao glasa Jahvina, evo, kad odeš
od mene, lav će te razderati." Tek što se udaljio od njega, naiđe
na lava koji ga razdera. 37 Prorok nađe drugoga čovjeka i reče:
"Udari me!" Čovjek ga izudara i izrani. 38 Prorok ode, postavi se
kralju na put, a preko očiju navuče povez da ga ne prepoznaju.
39 Kad je kralj prolazio, on povika: "Tvoj je sluga bio izišao u boj,
kadli iz bojnih redova jedan istupi i dovede mi nekog čovjeka
govoreći: 'Čuvaj ovoga čovjeka! Ako nestane, tvoj će život biti za
njegov život, ili ćeš platiti srebrni talenat.' 40 I dok je tvoj sluga
radio ovdje-ondje, njega je nestalo." Tada mu reče kralj Izraela:
"Eto ti presude! Sam si je izrekao!" 41 Nato onaj odmah ukloni
povez s očiju i kralj izraelski vidje da je to jedan od proroka. 42
A on reče kralju: "Ovako veli Jahve: 'Budući da si pustio da ti
iz ruke utekne čovjek koga sam udario prokletstvom, tvoj će
život biti za njegov život, tvoj narod za njegov narod.'" 43 I kralj
izraelski ode svojoj kući, mrk i srdit, i uđe u Samariju.

21 Nakon tih događaja dogodilo se ovo: Nabot Jizreelac imao
vinograd kraj palače Ahaba, kralja samarijskog, **2** i Ahab
ovako reče Nabotu: “Ustupi mi svoj vinograd da mi bude za
povrtnjak jer je blizu moje kuće. Ja ću ti dati za nj bolji vinograd,
ili, ako to želiš, dat ću ti novca koliko vrijedi.” **3** Ali Nabot reče
Ahabu: “Jahve me sačuvao od toga da ti ustupim baštinu svojih
otaca!” **4** Ahab se vrati kući mrk i ljutit zbog riječi koju mu je
Nabot Jizreelac rekao: “Ne dam ti baštine svojih otaca.” Legao
je na postelju i okrenuo lice i nije htio okusiti hrane. **5** Dođe mu
njegova žena Izebela i reče: “Zašto si zlovoljan i ne mariš za
hranu?” **6** On joj odgovori: “Govorio sam Nabotu Jizreelcu i
rekao mu: 'Ustupi mi svoj vinograd za novac, ili, ako ti je draže,
dat ću ti drugi vinograd za taj.' Ali mi je on rekao: 'Ne dam ti
svoga vinograda.'” **7** Tada mu žena Izebela reče: “Jesi li ti onaj
koji kraljuje nad Izraelom! Ustani i jedi i budi dobre volje. Ja ću ti
pribaviti vinograd Nabota Jizreelca.” **8** I napisa ona pisma u ime
Ahabovo i zapečati ih kraljevskim pečatom. Pisma je poslala
starješinama i glavarima Nabotovim sugrađanima. **9** U tim je
pismima napisala: “Proglasite post i postavite Nabota na čelo
naroda. **10** Postavite prema njemu dva nitkova koji će ga optužiti:
'Proklinjao si Boga i kralja!' Tada ga izvedite i kamenujte ga da
pogine.” **11** I učiniše ljudi Nabotova grada, starješine i glavari,
kako im je Izebela zapovjedila i kako je pisalo u pismima koja im
je uputila. **12** Proglasiše post i Nabota postaviše na čelo naroda.
13 Tada dođoše dva nitkova, sjedoše mu nasuprot i optužiše
Nabota pred narodom: “Nabot je proklinjao Boga i kralja.” I
tako izvedoše Nabota izvan grada, zasuše ga kamenjem i on
pogibe. **14** Zatim poručiše Izebeli: “Nabot je kamenovan i umro
je.” **15** Pošto je Izebela čula da je Nabot kamenovan i da je
umro, reče Ahabu: “Ustani i zaposjedni vinograd što ti ga Nabot
Jizreelac ne htjede ustupiti za novac. Nabot više nije živ, on je
mrtav.” **16** Kada je Ahab doznao da je Nabot mrtav, ustade i
siđe u vinograd Nabota Jizreelca da ga zaposjedne. **17** Tada bi
upućena riječ Jahvina Iliji Tišbijcu: **18** “Ustani i siđi u Samariju, u
susret Ahabu, kralju izraelskom. Eno ga u vinogradu Nabotovu
u koji je sišao da ga zaposjedne. **19** Reci mu: 'Ovako veli Jahve:
Umorio si, oteo si! Zato ovako veli Jahve: Na mjestu gdje su
psi lizali Nabotovu krv, lizat će psi i tvoju.'” **20** Ahab reče Iliji:
“Nađe li me, neprijatelju moj?” Ilija odgovori: “Nađoh te, jer si
se prodao da činiš što je zlo u očima Jahvinim. **21** Evo, tek
što nisam navukao na te nesreću. Pomest ću tvoje potomstvo,
istrijebiti Ahabu sve što mokri uza zid, robove i slobodnjake u
Izraelu. **22** Učinit ću s tvojom kućom kao s kućom Jeroboama,
sina Nebatova, i s kućom Baše, sina Ahijina, jer si me rasrdio
i naveo Izraela na grijeh. **23** I nad Izebelom reče Jahve: psi
će proždrijeti Izebelu na Jizreelskom polju. **24** Tko od obitelji
Ahabove umre u gradu, psi će ga izjesti, a tko umre u polju,
pojest će ga ptice nebeske.” **25** Doista, nitko se nije prodao
tako kao Ahab da čini što je zlo u očima Jahvinim, jer ga je
zavodila njegova žena Izebela. **26** Činio je vrlo odvratna djela:
išao je za idolima baš kao što su činili Amorejci, koje je Jahve
protjerao ispred Izraelaca. **27** Kad je Ahab čuo te riječi, razdrije
svoje haljine i stavi kostrijet na tijelo; i postio je, u kostrijeti je
spavao i naokolo išao tiho jecajući. **28** Tada dođe riječ Jahvina
Iliji Tišbijcu: **29** “Jesi li vidio kako se Ahab preda mnom ponizio?
Budući da se tako ponizio preda mnom, neću zla pustiti za
njegova života; u vrijeme njegova sina pustit ću zlo na kuću
njegovu.”

22 Tri je godine vladao mir; nije bilo rata između Aramejaca
i Izraela. **2** Treće godine Jošafat, kralj judejski, posjeti
kralja izraelskoga. **3** Kralj Izraela reče svojim dvoranima: “Znate
li da je Ramot Gilead naš? A mi ne poduzimamo ništa da ga
otmemo iz ruke aramejskog kralja.” **4** Zatim reče Jošafatu:
“Hoćeš li poći sa mnom na Ramot Gilead?” Jošafat odgovori
kralju izraelskom: “Ja sam kao i ti, moj narod kao i tvoj, moji
konji što i tvoji.” **5** Tada Jošafat reče kralju izraelskom: “De
posavjetuj se najprije s Jahvom.” **6** Tada kralj izraelski sakupi
oko četiri stotine proroka i upita ih: “Mogu li zavojštiti na Ramot
Gilead ili da se okanim toga?” Oni odgovoriše: “Idi, jer će ga
Jahve predati kralju u ruke.” **7** Ali Jošafat upita: “Ima li ovdje
još koji prorok Jahvin da i njega upitamo?” **8** Kralj izraelski
odgovori Jošafatu: “Ima još jedan čovjek preko koga bismo
mogli upitati Jahvu, ali ga ne podnosim jer mi ne prorokuje ništa
dobro nego samo zlo; to je Mihej, sin Jimlin.” A Jošafat reče:
“Neka kralj ne govori tako!” **9** Tada kralj izraelski dozva jednoga
dvoranina i reče mu: “Brže dovedi Jimlina sina Miheja.” **10**
Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat sjedili su svaki na svome
prijestolju, u svečanim haljinama pred Samarijskim vratima, a
proroci proricali pred njima. **11** Kenaanin sin Sidkija napravi sebi
željezne rogove i reče: “Ovako govori Jahve: 'Njima ćeš nabosti
sve Aramejce dok ih ne uništiš'.” **12** Tako su i svi drugi proroci
proricali govoreći: “Idi na Ramot Gilead i uspjet ćeš: Jahve će
ga predati kralju u ruke.” **13** Glasnik koji bijaše otišao da zove
Miheja reče mu: “Eno, svi proroci složno proriču dobro kralju.
Govori i ti kao jedan od njih i proreci mu uspjeh!” **14** Ali Mihej
odvrati: “Živoga mi Jahve, govorit ću ono što mi Jahve kaže!” **15**
Kad dođe pred kralja, upita ga kralj: “Miheju, da pođem u rat
na Ramot Gilead ili da se okanim toga?” On odgovori: “Pođi!
Uspjet ćeš: Jahve će ga dati u ruke kraljeve.” **16** Ali mu kralj
reče: “Koliko ću te puta zaklinjati da mi kažeš samo istinu u
Jahvino ime?” **17** Tada Mihej odgovori: “Sav Izrael vidim rasut
po gorama kao stado bez pastira. I Jahve veli: 'Nemaju više
gospodara, neka se u miru kući vrate.'” **18** Tada izraelski kralj
reče Jošafatu: “Nisam li ti rekao da mi neće proreći dobro nego
zlo!” **19** A Mihej reče: “Zato čuj riječ Jahvinu: vidio sam Jahvu
gdje sjedi na svome prijestolju, a sva mu vojska nebeska stajaše
zdesna i slijeva. **20** Jahve upita: 'Tko će zavesti Ahaba da otiđe
i padne u Ramot Gileadu?' Jedan reče ovo, drugi ono. **21** Tada
uđe jedan duh i stade pred Jahvu. 'Ja ću ga', reče, 'zavesti.'
Jahve ga upita: 'Kako?' **22** On odgovori: 'Izaći ću i bit ću lažljiv
duh u ustima svih njegovih proroka.' Jahve reče: 'Ti ćeš ga
zavesti. I uspjet ćeš. Idi i učini tako!' **23** Tako je, evo, Jahve
stavio lažljiva duha u usta svih ovih tvojih proroka, ali ti Jahve
navješćuje zlo.” **24** Tada pristupi Kenaanin sin Sidkija i udari
Miheja po obrazu pitajući: “Zar je Jahvin duh napustio mene
da bi s tobom govorio?” **25** Mihej odgovori: “Vidjet ćeš onoga
dana kad budeš bježao iz sobe u sobu da se sakriješ.” **26**
Tada izraelski kralj naredi: “Uhvati Miheja i odvedi ga gradskom
zapovjedniku Amonu i kraljeviću Joašu. **27** Reci im: Ovako veli

kralj: 'Bacite ovoga u tamnicu i držite ga na suhu kruhu i vodi
dok se sretno ne vratim.'" **28** Mihej reče: "Ako se doista sretno
vratiš, onda Jahve nije govorio iz mene." I nadoda: "Čujte, svi
puci!" **29** Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat krenuše na Ramot
Gilead. **30** Izraelski kralj reče Jošafatu: "Ja ću se preobući i
onda ući u boj, ali ti ostani u svojoj odjeći!" Izraelski se kralj
preobuče i pođe u boj. **31** Aramejski kralj naredi zapovjednicima
bojnih kola: "Ne napadajte ni na maloga ni na velikoga, nego
jedino na izraelskog kralja!" **32** Kad zapovjednici bojnih kola
ugledaše Jošafata, rekoše: "To je kralj izraelski!" I krenuše u boj
prema njemu. A Jošafat povika. **33** A kad zapovjednici bojnih
kola vidješe da to nije izraelski kralj, okrenuše se od njega. **34**
Jedan nasumce odape luk i ustrijeli izraelskog kralja između
nabora pojasa i oklopa. Kralj reče vozaču: "Okreni, izvedi me iz
boja jer mi nije dobro." **35** Boj je onoga dana bio sve žešći, ali
se kralj držao uspravno na bojnim kolima prema Aramejcima.
A navečer umrije. Krv se iz rane izlila u kola. **36** O zalasku
sunčevu odjeknu glas taborom: "Svaki u svoj grad i svaki u svoju
zemlju! **37** Kralj je poginuo!" Otišli su u Samariju i pokopali kralja
u Samariji. **38** Njegova su kola oprali u samarijskom ribnjaku,
psi su lizali njegovu krv i bludnice se ondje kupale, po riječi koju
je rekao Jahve. **39** Ostala povijest Ahabova, sve što je učinio, o
kući od bjelokosti, o svim gradovima koje je sagradio, zar sve to
nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? **40** Ahab je
počinuo sa svojim ocima, a njegov sin Ahazja zakralji se mjesto
njega. **41** Jošafat, sin Asin, postade kraljem Judeje četvrte
godine kraljevanja Ahaba, kralja izraelskoga. **42** Jošafatu bijaše
trideset i pet godina kad se zakraljio; kraljevao je dvadeset i pet
godina u Jeruzalemu; mati mu se zvala Azuba, a bila je kći
Šilhijeva. **43** Išao je sasvim putem oca Ase, ne skrećući s njega,
nego čineći što je pravo u očima Jahvinim. Samo, uzvišice
nisu bile uklonjene, narod je još prinosio klanice i kađenice
na uzvišicama. **44** Jošafat je bio u miru s izraelskim kraljem.
45 Ostala povijest Jošafatova, pothvati koje je izveo i kako je
vojevao, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih?
46 Istrijebio je iz zemlje preostale bludnice, koje su se održale iz
vremena njegova oca Ase. **47** Nije bilo kralja u Edomu, nego je
vladao namjesnik. **48** Kralj Jošafat sagradi taršiško brodovlje da
ide u Ofir po zlato, ali nije otišlo jer se brodovlje razbilo kod
Esjon Gebera. **49** Tada Ahazja, sin Ahabov, reče Jošafatu:
"Neka moje sluge pođu s tvojim slugama na lađama." Ali Jošafat
to ne prihvati. **50** Jošafat počinu sa svojim ocima i sahranjen bi
u gradu Davida, svoga praoca. Na njegovo se mjesto zakraljio
sin mu Joram. **51** Ahazja, sin Ahabov, postade kraljem Izraela u
Samariji sedamnaeste godine Jošafatova kraljevanja Judejom i
kraljevao je dvije godine nad Izraelom. **52** On je činio što je zlo u
očima Jahvinim i hodio je putem svoga oca i putem svoje majke
i putem Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na
grijeh. **53** Služio je Baalu i klanjao se pred njim. Srdio je Jahvu,
Boga Izraelova, sasvim onako kako je činio njegov otac.

2 Kraljevima

1 Poslije smrti Ahabove pobuni se Moab protiv Izraela. **2** Kako
Ahazja bijaše pao preko prozorske rešetke svoje gornje
 odaje u Samariji i ozlijedio se, posla glasnike kojima reče:
“Idite, pitajte Baal Zebuba, boga ekronskog, hoću li ozdraviti od
ove bolesti.” **3** Ali je Anđeo Jahvin rekao Iliji Tišbijcu: “Ustani!
Idi u susret glasnicima samarijanskoga kralja i reci im: 'Zar
nema Boga u Izraelu te se idete savjetovati s Baal Zebubom,
bogom ekronskim?' **4** I zato veli Jahve ovako: 'Nećeš sići s
postelje u koju si se popeo; sigurno ćeš umrijeti.'” I ode Ilija.
5 Glasnici se vratiše k Ahazji, a on im reče: “Kako to da ste
se već vratili?” **6** Oni mu odgovoriše: “Sreo nas neki čovjek i
rekao nam: 'Idite, vratite se pred kralja koji vas je poslao i recite
mu: Ovako veli Jahve: Zar nema Boga u Izraelu te si poslao
po savjet k Baal Zebubu, bogu ekronskom? Zato nećeš sići s
postelje na koju si se popeo, nego ćeš umrijeti.'” **7** On ih upita:
“Kakav bijaše na oči taj čovjek koji vas je sreo i rekao vam te
riječi?” **8** A oni mu odgovoriše: “Bio je to čovjek u kožuhu i s
kožnim pojasom oko bedara.” On reče: “To je Ilija Tišbijac!” **9**
Tada mu posla pedesetnika s njegovom pedesetoricom i ode
taj k njemu i, našavši ga gdje sjedi na vrhu brijega, reče mu:
“Čovječe Božji! Kralj je naredio: Siđi!” **10** Ilija odgovori i reče
pedesetniku: “Ako sam čovjek Božji, neka oganj siđe s neba i
neka te proguta, tebe i tvoju pedesetoricu.” I oganj se spusti s
neba i proguta ga, njega i njegovu pedesetoricu. **11** Kralj mu
posla drugoga pedesetnika i njegovu pedesetoricu; a taj, kad
dođe, reče mu: “Čovječe Božji! Kralj je ovo zapovjedio: Brže
siđi!” **12** Ilija odgovori i reče mu: “Ako sam čovjek Božji, neka
siđe oganj s neba i proguta tebe i tvoju pedesetoricu.” I spusti
se oganj s neba i proguta ga, njega i njegovu pedesetoricu. **13**
Kralj posla opet trećega pedesetnika i njegovu pedesetoricu.
Treći pedesetnik dođe, prignu koljena pred Ilijom i zamoli ga
ovako: “Čovječe Božji! Neka bude dragocjen u tvojim očima moj
život i život ovih pedeset tvojih slugu! **14** Oganj se spustio s
neba i progutao je oba pedesetnika s njihovom pedesetoricom;
ali sada neka barem moj život bude dragocjen u tvojim očima!”
15 Anđeo Jahvin reče Iliji: “Siđi s njim, ne boj se!” On ustade i
siđe s njim pred kralja **16** i reče mu: “Ovako veli Jahve: zato što
si slao glasnike Baal Zebubu, bogu ekronskom, po savjet, nećeš
sići s postelje na koju si se popeo, nego ćeš umrijeti.” **17** I umrije
po riječi Jahvinoj koju je objavio Ilija. A Joram, njegov brat,
zakralji se mjesto njega druge godine Jorama, sina Jošafata,
judejskoga kralja, jer ovaj nije imao sinova. **18** Ostala povijest
Ahazje, sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
kraljeva izraelskih?

2 Evo što se dogodilo kad je Jahve uznio Iliju na nebo u vihoru:
Ilija i Elizej pošli iz Gilgala. **2** I reče Ilija Elizeju: “Ostani
ovdje jer me Jahve šalje do Betela.” Elizej odgovori: “Života mi
Jahvina i tvoga: ja te neću ostaviti!” I siđoše do Betela. **3** A
proročki sinovi koji su boravili u Betelu iziđoše Elizeju u susret i
rekoše mu: “Znaš li da će danas Jahve uzeti tvoga gospodara
iznad tvoje glave?” On reče: “I ja to znam; tiho!” **4** Ilija mu reče:
“Elizeju! Ostani ipak ovdje jer me Jahve šalje do Jerihona.” Ali
on odgovori: “Života mi Jahvina i tvoga: ja te neću ostaviti!”
I uđoše u Jerihon. **5** Proročki sinovi koji su živjeli u Jerihonu
priđoše Elizeju i rekoše mu: “Znaš li da će danas Jahve uzeti
tvoga gospodara iznad tvoje glave?” On reče: “I ja to znam;
tiho!” **6** Ilija mu reče: “Ostani ipak ovdje jer me Jahve šalje do
Jordana.” Ali on odgovori: “Života mi Jahvina i tvoga: ja te neću
ostaviti!” I tako pođoše obojica. **7** I pedeset proročkih sinova
pođe i zaustavi se podalje, dok su se njih dvojica zadržala na
obali Jordana. **8** Tada Ilija uze svoj ogrtač, smota ga i udari
njime po vodi, a voda se razdijeli na dvije strane. I obojica
prijeđoše po suhu. **9** A kad prijeđoše, Ilija će Elizeju: “Traži što
da ti još učinim prije nego što budem uznesen ispred tebe!” A
Elizej odgovori: “Neka mi u dio padne obilje tvoga duha!” **10**
Ilija odgovori: “Mnogo tražiš: ako me budeš vidio kad budem
uznesen ispred tebe, bit će ti tako; ako pak ne budeš vidio, neće
ti biti.” **11** I dok su tako išli i razgovarali, gle: ognjena kola i
ognjeni konji stadoše među njih i Ilija u vihoru uziđe na nebo. **12**
Elizej je gledao i vikao: “Oče moj, oče moj! Kola Izraelova i
konjanici njegovi!” I više ga nije vidio. Uze tada svoje haljine
i razdera ih nadvoje. **13** I podiže Ilijin plašt, koji bijaše pao s
njega, te se vrati i zaustavi se na obali Jordana. **14** Uze onda
Ilijin plašt i udari po vodi govoreći: “Gdje je Jahve, Bog Ilijin?” I
kad udari po vodi, ona se razdijeli na dvije strane i Elizej prijeđe.
15 Proročki su sinovi to sa strane vidjeli pa rekoše: “Duh je Ilijin
počinuo na Elizeju!” I krenuše mu u susret, baciše se pred njim
na zemlju **16** i rekoše mu: “Evo ovdje s tvojim slugama pedeset
junaka. Dopusti im da idu tražiti tvoga gospodara; možda ga je
Duh Jahvin uzdigao i bacio na koju goru ili u kakvu dolinu.” On
im odgovori: “Ne šaljite nikoga.” **17** Ali kako su oni svejednako
navaljivali, reče im: “Pošaljite!” I poslaše pedesetoricu; tražili su
ga tri dana, ali ga nisu našli. **18** Vratiše se Elizeju, koji je ostao u
Jerihonu, i on im reče: “Nisam li vam rekao: 'Nemojte ići!'” **19**
Ljudi iz grada rekoše Elizeju: “Lijepo je u gradu, kako to može
vidjeti i naš gospodar, ali je voda loša i zemlja neplodna.” **20** On
reče: “Donesite mi novu zdjelu i metnite soli u nju!” I oni mu je
donesoše. **21** On tada ode na izvor, baci u nj soli i reče: “Ovako
govori Jahve: 'Ozdravljam ovu vodu. Neće od nje više biti ni
smrti ni neplodnosti.'” **22** I voda postade zdrava i takva je do
današnjeg dana, po riječi koju je izrekao Elizej. **23** Odatle je
uzašao u Betel. Dok je išao putem, dječaci bijahu izišli iz grada
i rugahu mu se govoreći: “Hodi, ćelo! Hodi, ćelo!” **24** On se
obazre, pogleda ih i prokle ih u ime Jahvino. I odmah iziđoše
dva medvjeda iz šume i rastrgaše četrdeset i dvoje djece. **25**
Odatle ode on na goru Karmel, a odande se vrati u Samariju.

3 Joram, sin Ahabov, zakralji se nad Izraelom u Samariji
osamnaeste godine Jošafatova kraljevanja u Judeji. I vladao
je dvanaest godina. **2** Činio je što je zlo u očima Jahvinim, ali
ne kao njegov otac i mati, jer je uklonio Baalov stup što ga
bijaše podigao njegov otac. **3** Ali je prianjao uz grijeh kojim
je Jeroboam, sin Nebatov, zavodio Izraela; i nije odstupao od
njega. **4** Meša, kralj moapski, bio je stočar i slao je izraelskom
kralju u danak stotinu tisuća janjaca i vunu od stotine tisuća
ovnova. **5** Ali kad je umro Ahab, pobuni se kralj moapski protiv
izraelskog kralja. **6** U to je baš vrijeme kralj Joram izišao iz

Samarije i izvršio smotru svih Izraelaca. 7 Zatim je poručio
judejskom kralju Jošafatu: “Moapski se kralj pobunio protiv
mene. Hoćeš li sa mnom u rat protiv Moabaca?” Judejski kralj
odgovori: “Hoću! Ja kao ti, moj narod kao tvoj narod, moji konji
kao i tvoji konji.” 8 I doda: “Kojim ćemo putem?” A drugi mu
odgovori: “Kroz Edomsku pustinju.” 9 I tako krenu izraelski kralj
s judejskim kraljem i s kraljem edomskim. Sedam su dana lutali,
a nije bilo vode četama ni stoci koja je išla za njima. 10 Tada
povika kralj izraelski: “Jao, Jahve je pozvao ova tri kralja da
ih preda u ruke Moapcima!” 11 Ali Jošafat reče: “Nema li tu
proroka Jahvina da se preko njega posavjetujemo s Jahvom?”
Tada odgovori jedan između slugu izraelskoga kralja: “Ovdje je
Elizej, sin Šafatov, koji je lijevao vodu na Ilijine ruke.” 12 Jošafat
reče: “U njega je riječ Božja.” I kralj izraelski, kralj judejski i kralj
edomski odoše Elizeju. 13 A Elizej reče kralju izraelskom: “Što
ja imam s tobom? Potraži proroke svoga oca i proroke svoje
majke!” Izraelski kralj odgovori mu: “Ne! Jer Jahve je pozvao
ova tri kralja da ih preda u ruke Moapcima.” 14 Elizej uzvrati:
“Tako mi živoga Jahve Sebaota, komu služim, kad ne bih gledao
na judejskog kralja Jošafata, ne bih ti obraćao pažnje niti bih
te pogledao. 15 Sada mi dovedite svirača.” I dok je glazbenik
svirao, siđe ruka Jahvina nada nj. 16 I on reče: “Ovako veli
Jahve: 'Iskopajte u ovoj dolini mnogo jama. 17 Jer ovako veli
Jahve: nećete osjetiti vjetra niti ćete vidjeti dažda, a ova će se
dolina napuniti vodom. I pit ćete vi, vaš marva i vaša stoka.'
18 Ali to još nije ništa u očima Jahve: on će predati Moab u
vaše ruke. 19 Vi ćete zauzeti sve utvrđene gradove, posjeći sve
plodno drveće, zatrpati sve izvore i opustošiti najbolja polja:
kamenjem ćete ih zasijati.” 20 I doista, ujutro, u vrijeme kad se
prinosi žrtva, dođe voda od Edoma i preplavi svu okolinu. 21
Kad su Moapci čuli da su kraljevi došli s njima ratovati, pozvaše
sve koji bijahu sposobni za oružje i postaviše ih na granicu. 22
Kad su ujutro ustali i kad je sunce granulo nad onom vodom,
Moapcima se sa strane voda učini crvenom kao krv. 23 I rekoše:
“To je krv! Zacijelo su se kraljevi međusobno pobili i jedan
drugoga pogubili. A sada: na plijen, Moapci!” 24 Ali kad su stigli
do izraelskog tabora, digoše se Izraelci i potukoše Moapce,
tako te ovi pobjegoše pred njima. A Izraelci pojuriše da dotuku
Moapce. 25 Razorili su im gradove, bacali svaki po kamen na
najbolje njive da ih zaspu, zatrpali izvore i posjekli sve plodno
drveće. Konačno, ostao je samo grad Kir Harešet; praćari su ga
opkolili i tukli ga. 26 Kada je moapski kralj vidio da neće izdržati
bitku, uze sa sobom sedam stotina ljudi naoružanih mačevima,
pokuša se probiti i doći do kralja edomskog, ali ne uspje. 27
Tada uze svoga sina prvenca, koji ga imaše naslijediti, i prinese
ga kao paljenicu na zidu. To se tako silno zgadilo Izraelcima te
odoše od njih i vratiše se u svoju zemlju.

4 Žena jednoga od proročkih sinova zamoli Elizeja ovako:
“Tvoj sluga, moj muž, umro je; a znaš da se tvoj sluga bojao
Jahve. Sada je došao vjerovnik da mi uzme oba sina i učini ih
svojim robovima.” 2 Elizej joj reče: “Što ti mogu učiniti! Reci mi
što imaš u kući?” Ona odgovori: “Tvoja sluškinja nema ništa
u kući, osim vrča ulja.” 3 Tada joj reče: “Idi i posudi od svih
svojih susjeda praznih sudova, ali neka ih ne bude premalo! 4
Zatim se vrati kući, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima
i nalijevaj ulje u sve te sudove i pune stavljaj na stranu.” 5 I
ode ona od njega, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima.
Oni su joj dodavali sudove, a ona ih punila. 6 I kad se sudovi
napuniše, reče ona svome sinu: “Dodaj mi još jedan sud!” Ali joj
on odgovori: “Nema više sudova.” I ulje stade. 7 Ona ode i kaza
čovjeku Božjem, a on joj reče: “Idi, prodaj ulje i podmiri svoj dug,
a od ostatka živjet ćeš ti i tvoji sinovi!” 8 Jednoga je dana Elizej
prolazio kroza Šunam. A živjela ondje ugledna žena i ona ga
pozva k stolu. Odonda, kad god prolazaše onuda, uvratio bi se
k njoj na jelo. 9 Ona reče svome mužu: “Evo, znam i vidim da je
svet onaj čovjek Božji što prolazi ovuda. 10 Načinimo mu sobicu
na krovu, stavimo mu ondje postelju, stol, stolicu i svjetiljku: kad
dođe k nama, povući će se onamo.” 11 Jednoga dana dođe on
onamo, povuče se u gornju sobu i počinu ondje. 12 Reče zatim
svome momku Gehaziju: “Pozovi tu Šunamku!” On je pozva te
ona stade preda nj. 13 I još mu reče: “Kaži joj: 'Lijepo se brineš
za nas. Što možemo učiniti za te? Treba li reći riječ za te kralju
ili vojskovođi?'” Ali ona odgovori: “Ja živim usred svoga naroda.”
14 On nastavi: “Dakle, što da učinimo za nju?” Gehazi odgovori:
“Eto, nema sina, a muž joj je vremešan.” 15 A on reče: “Pozovi
je!” Pozva je, a ona stade kod ulaza. 16 “Dogodine u ovo doba”,
reče joj, “zagrlit ćeš sina u naručju.” A ona reče: “Ne, gospodaru
moj, ne varaj službenice svoje!” 17 Ali je žena doista zatrudnjela
i rodila je sina druge godine u ono doba, kako joj je rekao Elizej.
18 Dječak je rastao. Jednoga dana ode ocu kod žetelaca. 19 I
potuži se ocu: “Jao, glava, glava moja!” A otac zapovjedi jednom
momku da ga odnese majci. 20 On ga uze i odvede ga njegovoj
majci. Na njenim je koljenima ostao do podne i onda umrije.
21 Ona tada ode gore i položi ga u postelju Božjega čovjeka.
Izišla je zatim i zaključala vrata. 22 Potom je pozvala svoga
muža i rekla: “Pošalji mi jednoga od momaka i jednu magaricu;
otrčat ću do čovjeka Božjeg i vratit ću se.” 23 On je upita: “Zašto
da danas pođeš k njemu? Nije ni mlađak niti je subota.” Ali
ona odgovori: “Ostaj u miru!” 24 Pošto joj je momak osamario
magaricu, ona će mu: “Povedi i pođi! Ne zadržavaj me na putu,
osim ako ti naredim.” 25 Ode ona i dođe k čovjeku Božjem, na
goru Karmel. Kada je čovjek Božji ugleda izdaleka, reče svome
momku Gehaziju: “Evo one Šunamke. 26 Otrči pred nju i pitaj
je: 'Kako si? Je li ti muž dobro? Je li ti dijete zdravo?'” Ona
odgovori: “Zdravi smo.” 27 Kada je stigla do čovjeka Božjega na
gori, obujmi mu noge. Gehazi pristupi da je odmakne, ali mu
čovjek Božji reče: “Pusti je jer joj je duša ojađena. Jahve mi krije,
nije mi ništa objavio.” 28 A ona reče: “Zar sam ja tražila sina od
svoga gospodara? Nisam li ti govorila da me ne zavaravaš?” 29
On tada reče Gehaziju: “Opaši se, uzmi u ruku moj štap pa idi!
Ako koga susretneš, ne pozdravljaj ga; ako te tko pozdravi, ne
odzdravljaj mu. Moj štap položi na dječaka.” 30 Ali dječakova
majka reče: “Života mi Jahvina i tvoga, neću te ostaviti!” On tada
ustade i pođe za njom. 31 Gehazi je otišao prije njih i položio
štap na dječaka, ali ne bješe ni glasa ni odziva. Vrati se on pred
Elizeja i javi mu: “Dječak se nije probudio.” 32 Elizej uđe u kuću
i nađe dječaka gdje mrtav leži na njegovoj postelji. 33 Ušavši,
zatvori vrata za sobom i pomoli se Jahvi. 34 Zatim se pope na
postelju, leže na dječaka, položi svoja usta na njegova usta,

svoje oči na njegove oči, svoje ruke na njegove ruke; disao
je nad njim te se ugrijalo tijelo dječakovo. 35 Potom ustade i
prošeta se po kući tamo-amo, zatim se opet pope i disaše nad
njim. A dječak tada kihnu sedam puta i otvori oči. 36 I zovnu
Elizej Gehazija i reče: "Pozovi tu Šunamku." On je pozva. Kad
je stigla preda nj, reče joj: "Uzmi svoga sina." 37 Ona, ušavši,
pade mu pred noge i pokloni se do zemlje. Zatim uze svoga sina
te iziđe. 38 Elizej se vrati u Gilgal, a bijaše glad u zemlji. I kad
su proročki sinovi sjedili pred njim, reče svome momku: "Stavi
veliki lonac na vatru i skuhaj jelo sinovima proročkim." 39 Jedan
od njih ode u polje da nabere zelja, ali nađe divlju povijušu i
nabra s nje punu haljinu gorkih plodova. Vrati se i nareza ih
u lonac, jer nije znao kakvi su. 40 Usuše ljudima da jedu. Ali
kad su počeli jesti, povikaše: "Čovječe Božji! Smrt je u loncu!" I
nisu mogli jesti. 41 Tada će Elizej: "Donesite brašna!" I baci
ga u lonac i reče: "Uspite ljudima neka jedu!" I ništa više nije
bilo štetno u loncu. 42 Neki čovjek došao iz Baal Šališe i donio
čovjeku Božjem kruh od prvina, dvadeset ječmenih hljebova i
kaše u torbi. A on zapovjedi: "Daj ljudima neka jedu!" 43 Ali
njegov momak odgovori: "Kako to mogu postaviti pred stotinu
ljudi?" On odgovori: "Podaj ljudima i neka jedu, jer ovako veli
Jahve: 'Jest će i preostat će.'" 44 I postavi on pred njih. I jedoše
i još preosta, prema riječi Jahvinoj.

5 Naaman, vojskovođa aramskoga kralja, bijaše ugledan
čovjek i poštovan pred svojim gospodarom, jer je po njemu
Jahve dao pobjedu Aramejcima. Ali taj vrsni ratnik bješe gubav.
2 Jednom su Aramejci otišli u pljačku i na području izraelskom
zarobili mladu djevojku, koja je zatim služila ženi Naamanovoj. 3
Ona reče svojoj gospodarici: "Ah, kad bi se samo moj gospodar
obratio proroku koji je u Samariji! On bi ga zacijelo oslobodio
gube!" 4 Naaman ode i obavijesti svoga gospodara: "Tako
je i tako rekla djevojka koja je došla iz zemlje izraelske." 5
Aramejski kralj odgovori: "Idi onamo! Ja ću poslati pismo kralju
izraelskom." Naaman ode; ponio je deset talenata srebra; šest
tisuća zlatnih šekela i deset svečanih haljina. 6 I predade kralju
izraelskom pismo što kazivaše: "Uz pismo koje ti stiže, šaljem ti,
evo, svoga slugu Naamana da ga izliječiš od gube." 7 Kad je
izraelski kralj pročitao pismo, razdera haljine na sebi i reče: "Zar
sam ja Bog da mogu usmrćivati i oživljavati te ga ovaj šalje k
meni da ga izliječim od njegove gube? Gledajte samo kako
traži povoda da me napadne!" 8 A kad je Elizej saznao da je
kralj izraelski razderao na sebi odjeću, poruči kralju: "Zašto si
razderao haljine svoje? Neka onaj samo dođe k meni i neka
se uvjeri da ima prorok u Izraelu." 9 I tako Naaman stiže sa
svojim konjima i kolima i stade pred vratima Elizejeve kuće. 10
A Elizej poruči dolazniku: "Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu
i tijelo će ti opet biti čisto." 11 Naaman se naljuti i pođe govoreći:
"Gle, ja mišljah, izići će preda me, zazvat će ime Jahve, Boga
svoga, stavit će ruku na bolesno mjesto i odnijeti mi gubu. 12
Nisu li rijeke u Damasku, Abana i Parpar, bolje od svih voda
izraelskih? Ne bih li se mogao u njima okupati da postanem
čist?" Okrenu se i ode odande ljutit. 13 Ali mu pristupiše sluge
njegove i rekoše: "Oče moj, da ti je prorok odredio i teže, zar
ne bi učinio? A nekmoli kad ti je rekao: 'Okupaj se, i bit ćeš
čist.'" 14 I tako siđe, opra se sedam puta u Jordanu, prema riječi
čovjeka Božjega; i tijelo mu posta opet kao u malog djeteta -
očistio se! 15 Vrati se on Elizeju sa svom svojom pratnjom, uđe,
stade preda nj i reče mu: "Evo, sad znam da nema Boga na
svoj zemlji, osim u Izraelu. Zato te molim, primi dar od svoga
sluge." 16 Ali on odgovori: "Tako mi živog Jahve, komu služim,
ne primam." Naaman navaljivaše da primi, ali on ne htjede. 17
Tada Naaman reče: "Dobro, kad nećeš. Ali barem dopusti da
meni, tvome sluzi, dadu ove zemlje koliko mogu ponijeti dvije
mazge. Jer sluga tvoj neće više prinositi pomirnica ni klanica
drugim bogovima nego samo Jahvi. 18 A Jahve neka oprosti
ovo sluzi tvome: kad moj gospodar pođe u hram Rimonov da
se ondje pokloni, pa se nasloni na moju ruku, onda bih se i ja
poklonio u hramu Rimonovu. Neka Jahve oprosti taj čin sluzi
tvome." 19 A on mu reče: "Idi s mirom." I udalji se Naaman i
prijeđe dio puta. 20 Gehazi, momak Elizeja, Božjega čovjeka,
pomisli: "Moj je gospodar poštedio Naamana, toga Aramejca, i
nije primio ništa od onoga što mu je ponudio. Tako mi živog
Jahve, potrčat ću ja za njim i uzet ću štogod od njega." 21 I
Gehazi pohitje za Naamanom. Kada ga je Naaman vidio da
za njim trči, skoči mu sa svojih kola u susret i upita ga: "Je li
sve dobro?" 22 On odgovori: "Dobro je. Moj gospodar šalje
me da ti kažem: upravo su stigla dva mladića iz Efrajimove
gore, dvojica od proročkih sinova. Daj za njih, molim te, talenat
srebra i dvoje haljine." 23 Naaman reče: "Uzmi, molim te, dva
telenta!" I navaljivaše da uzme. I zaveza dva talenta srebra u
dvije kese, i dvoje haljine, i predade ih dvojici svojih momaka
da ih nose pred njim. 24 Kad je Gehazi stigao do Ofela, uze
ih iz njihovih ruku i pohrani ih u kući. Zatim otpusti ljude i oni
odoše. 25 Kad je došao, stao je pred svoga gospodara. Elizej
ga upita "Odakle, Gehazi?" On odgovori: "Tvoj sluga nije nikamo
odlazio." 26 Ali Elizej reče: "Nije li Duh moj bio s tobom kad
je netko sišao sa svojih kola te izišao preda te? Sad si primio
srebro, pa možeš kupiti maslinike, vinograde, sitno i krupno
blago, sluge i sluškinje. 27 Ali će se guba Naamanova prilijepiti
za te i za tvoje potomstvo zauvijek." I Gehazi se udalji od njega,
bijel od gube kao od snijega.

6 Proročki sinovi rekoše Elizeju: "Gle, tijesan nam je prostor
u tebe. 2 Nego da odemo do Jordana, pa da svaki ondje
uzmemo po brvno i načinimo sebi ondje prebivalište." On
odgovori: "Idite." 3 Jedan od njih reče mu: "Udostoj se poći
sa svojim slugama." On odgovori: "Hoću." 4 I pođe s njima.
Kad su stigli do Jordana, uzeše sjeći drva. 5 A dok je jedan
od njih tesao gredu, pade mu sjekira u vodu i on povika: "Jao,
gospodaru! I još je bila posuđena!" 6 A čovjek Božji upita ga:
"Gdje je pala?" Onaj mu pokaza mjesto. Tada on odsiječe
komad drveta, baci ga na ono mjesto i učini da sjekira ispliva. 7
I reče: "Izvadi je!" I čovjek pruži ruku te je uze. 8 Aramejski kralj
bio u ratu s Izraelom. Posavjetovao se sa svojim časnicima
i rekao: "Podignite šatore na tom mjestu." 9 Ali Elizej poruči
izraelskom kralju: "Čuvaj se onoga mjesta jer su se Aramejci
ondje utaborili." 10 I kralj izraelski upozori ljude na mjesto za
koje mu je rekao čovjek Božji. On je upozoravao i kralj se čuvao;
a bilo je to više puta. 11 Srce aramejskog kralja uznemiri se
zbog toga, pa on pozva svoje časnike te ih upita: "Nećete li

mi reći tko od naših drži s kraljem Izraelovim?" 12 Jedan od
časnika odgovori: "Ne, gospodaru kralju; Elizej, prorok Izraelov,
otkriva izraelskom kralju riječi koje kazuješ u svojoj spavaonici."
13 On reče: "Idite i pogledajte gdje je, pa ću već poslati da ga
uhvate." I javiše mu: "Eno ga u Dotanu." 14 Tada kralj posla
onamo konje, kola i jake čete. Oni stigoše noću i opkoliše grad.
15 Ujutro, ustavši, čovjek Božji iziđe, a to oko grada stoji vojska
s konjima i kolima! Njegov mu momak reče: "Ah, gospodaru
moj, što nam je činiti?" 16 A on odgovori: "Ne boj se jer ih ima
više s nama nego s njima." 17 I Elizej se pomoli ovako: "Jahve,
otvori mu oči da vidi!" I Jahve otvori oči momku i on vidje: gora
oko Elizeja sva prekrivena ognjenim konjima i kolima! 18 Kad su
Aramejci sišli prema njemu, Elizej se ovako pomoli Jahvi: "Udari
sljepoćom ove ljude!" I na riječ Elizejevu udari ih sljepoćom. 19
Elizej im reče: "Nije ovo put i nije ovo grad. Pođite za mnom, ja
ću vas odvesti čovjeku koga tražite." Ali ih odvede u Samariju.
20 Kad su ulazili u Samariju, Elizej reče: "Jahve, otvori ovima oči
da progledaju." Jahve im otvori oči i oni vidješe da su usred
Samarije! 21 Kad ih vidje kralj Izraela, reče Elizeju: "Treba li ih
poubijati, oče moj?" 22 A on odgovori: "Nemoj ih ubiti. Zar ćeš
ubiti one koje nisi zarobio svojim lukom i mačem? Ponudi im
kruha i vode; neka jedu i piju i neka se vrate svome gospodaru."
23 Kralj im priredi veliku gozbu. Pošto su jeli i pili, otpusti ih. I
vratiše se svome gospodaru. I tako aramejski pljačkaši nisu više
zalazili na izraelsko tlo. 24 Dogodi se poslije toga te aramejski
kralj Ben-Hadad skupi svu svoju vojsku i uzađe i opkoli Samariju.
25 I nasta velika glad u Samariji, a opsada potraja toliko da je
magareća glava stajala osamdeset šekela srebra, a četvrt kaba
golubinje nečisti pet šekela srebra. 26 Kada je kralj prolazio po
zidinama, neka mu žena vikne: "Pomozi, gospodaru kralju!" 27
On odgovori: "Neka ti pomogne Jahve! Kako ću ti ja pomoći?
Nečim s gumna ili iz tijeska?" 28 Još joj kralj reče: "Što ti je?"
Ona odgovori: "Ova mi je žena rekla: 'Daj svoga sina da ga
pojedemo danas, a sutra ćemo pojesti moga!' 29 Skuhale smo
moga sina i pojele ga. A sutradan rekoh joj: 'Daj svoga sina
da ga pojedemo.' Ali je ona sakrila svoga sina." 30 Kada je
kralj čuo riječi te žene, razdrije na sebi haljine. I kad je išao po
zidinama, narod vidje da mu je na tijelu kostrijet. 31 I reče tada
kralj: "Neka mi Bog učini ovo zlo i doda drugo ako glava Elizeja,
sina Šafatova, ostane danas na njegovim ramenima!" 32 Elizej
sjedio u svojoj kući i starješine sjedile s njim. Kralj je ispred
sebe poslao glasnika, ali Elizej reče starješinama, prije nego
što je glasnik stigao do njega: "Vidite li da je onaj krvnički sin
naredio da mi skinu glavu? Pazite: kada glasnik stigne, zatvorite
vrata i odbijte ga od vrata. Ne čuje li se topot koraka njegova
gospodara za njim?" 33 Dok im je još govorio, kralj stupi preda
nj i reče mu: "Ova je nevolja, gle, od Jahve! Što da još očekujem
od Jahve?"

7 Elizej reče tada: "Čuj riječ Jahvinu! Ovako veli Jahve: 'Sutra
će u ovo doba na vratima Samarije biti mjera finoga brašna
za šekel, a dvije mjere ječmenog brašna za šekel.'" 2 Dvorjanik,
o čiju se ruku kralj oslanjao, odgovori čovjeku Božjemu: "I
kad bi Jahve načinio okna na nebu, bi li to moglo biti?" A
Elizej odgovori: "Vidjet ćeš svojim očima, ali nećeš jesti." 3
A pred gradskim vratima bijahu četiri gubavca; rekoše oni
jedan drugome: "Zašto stojimo ovdje i očekujemo smrt? 4 Ako
odlučimo ući u grad, glad je u gradu te ćemo ondje umrijeti;
ako ostanemo ovdje, opet ćemo umrijeti. Hajde! Pobjegnimo i
prijeđimo u aramejski tabor: ako nas ostave na životu, živjet
ćemo; ako nas ubiju, pa dobro: umrijet ćemo!" 5 U sumračje,
ustavši, krenuše odande u aramejski tabor. Stigoše do ruba
tabora, i gle - ondje nikoga! 6 Jer je Jahve učinio te se u taboru
aramejskom čula buka kola i konja, buka goleme vojske. I
govorili su među sobom: "Eto, kralj Izraela najmio je protiv nas
kraljeve hetitske i kraljeve egipatske da krenu protiv nas." 7
Digli su se i pobjegli u sumraku: ostavili su svoje šatore, konje i
magarce, sav tabor kakav bijaše. Pobjegli su da iznesu živu
glavu. 8 Kad su gubavci, dakle, došli do ruba tabora, uvukoše
se u jedan šator. Pošto su se najeli i napili, uzeše odande
srebro, zlato i haljine pa odoše da ih sakriju. Vratiše se onda pa
uđoše u drugi šator: uzeše plijen iz njega te odoše i sakriše ga.
9 Rekoše tada jedan drugome: "Ne smijemo tako raditi. Današnji
je dan pun dobrih vijesti, a mi šutimo. Ako dočekamo jutro, bit
ćemo krivi. Zato pođimo! Javimo dvoru novost." 10 I vratiše se,
pozvaše gradsku stražu i javiše: "Otišli smo u tabor aramejski, a
ondje nigdje čovjeka ni ljudskoga glasa; samo konji privezani i
magarci, a šatori ostavljeni kakvi jesu." 11 Stražari viknuše i
dojaviše u unutrašnjost dvora. 12 Kralj ustade noću i reče svojim
časnicima: "Ja ću vam objasniti što su nam učinili Aramejci.
Kako znaju da smo gladni, izišli su iz tabora i sakrili se u polju,
misleći: već će oni izići iz grada, a mi ćemo ih žive pohvatati i ući
u grad." 13 A jedan između njegovih časnika odgovori: "Neka se
uzme ipak pet od preostalih konja. S njima će biti kao sa svim
mnoštvom Izraelovim koje je ovdje preostalo. Pošaljimo ih pa
ćemo vidjeti." 14 I uzeše dva konja kolska i kralj posla ljude za
aramejskim taborom govoreći: "Idite, izvidite!" 15 Išli su za njima
do Jordana; put bijaše sav prekriven haljinama i stvarima koje
su Aramejci pobacali u bijegu. Glasnici se vratiše i obavijestiše
kralja. 16 I narod iziđe i uze pljačkati aramejski tabor: i bijaše
mjera finoga brašna za šekel, a dvije mjere ječmenoga za jedan
šekel, prema riječi Jahvinoj. 17 Kralj je postavio na gradska
vrata onoga dvorjanika o čiju se ruku oslanjao; a narod ga izgazi
na vratima i on umrije, prema riječi što ju je rekao Božji čovjek
kad mu kralj bijaše došao. 18 Dogodilo se kako je čovjek Božji
rekao kralju: "Sutra u ovo doba na vratima Samarije bit će dvije
mjere ječmenoga brašna za šekel i mjera finoga brašna za
šekel." 19 Dvorjanik je odgovorio Elizeju: "Pa da Jahve načini i
okna na nebu, bi li moglo biti što kažeš?" Elizej mu je odgovorio:
"Vidjet ćeš svojim očima, ali nećeš jesti." 20 I doista, tako mu se
dogodilo: izgazio ga narod na vratima te on umrije.

8 Elizej bijaše savjetovao ženi kojoj je oživio sina: "Ustani, pođi
sa svojom obitelji i skloni se kao tuđinka bilo kamo, jer je
Jahve pustio glad; već je došla u zemlju za sedam godina."
2 Žena usta i učini kako joj je rekao čovjek Božji: otišla je,
ona i njena obitelj, i ostala sedam godina u zemlji filistejskoj.
3 Na kraju sedme godine žena se vrati iz zemlje filistejske
i ode kralju da zatraži svoju kuću i njivu. 4 Upravo je kralj
razgovarao s Gehazijem, momkom Božjega čovjeka. Govorio

mu je: “Pripovijedaj mi o svim velikim djelima koja je Elizej
učinio.” 5 I kad je pripovijedao kralju o uskrisenju djeteta, eto
žene kojoj je Elizej oživio sina; ona se obrati kralju radi svoje
kuće i njive. A Gezahi reče: “Gospodaru kralju, evo one žene i
evo njena sina koga je Elizej oživio.” 6 Kralj upita ženu i ona mu
sve pripovjedi. Tada joj kralj dade jednoga slugu, komu naredi:
“Neka joj se vrati sve što je njeno i svi prihodi od njive od dana
kada je ostavila zemlju do danas!” 7 Elizej dođe u Damask.
Ben-Hadad, kralj aramejski, bijaše obolio. Odmah mu javiše:
“Božji čovjek došao ovamo.” 8 Tada reče kralj Hazaelu: “Uzmi
sa sobom dar pa idi pred Božjeg čovjeka. I preko njega se
posavjetuj s Jahvom da bi saznao hoću li se izliječiti od ove
bolesti.” 9 Hazael ode pred Elizeja i donese mu u dar što bijaše
od ponajboljeg u Damasku, sve to natovareno na četrdeset
deva. Dođe on i stade preda nj i reče: “Tvoj sin Ben-Hadad, kralj
aramejski, šalje me k tebi i pita hoće li ozdraviti od one bolesti.”
10 Elizej mu odgovori: “Idi i reci mu: 'Ozdravit ćeš, dakako!' Ali
mi je Jahve pokazao da će umrijeti.” 11 I čovjek Božji uprije
pogled preda se, smeten, i zaplaka. 12 Hazael reče: “Zašto
plačeš, moj gospodaru?” Elizej odgovori: “Zato što znam sva zla
koja ćeš ti učiniti Izraelcima: spalit ćeš im utvrde, mačem ćeš
poubijati njihove ratnike, njihovu ćeš djecu satirati, a trudne
žene parati.” 13 Hazael reče: “Ali što je tvoj sluga? Zar je pas da
učini tako strašne stvari?” Elizej odgovori: “U jednoj Jahvinoj
objavi vidio sam tebe kao kralja aramejskog.” 14 Hazael ode od
Elizeja i vrati se svome gospodaru, koji ga upita: “Što ti je rekao
Elizej?” On odgovori: “Rekao mi je da ćeš ozdraviti.” 15 Ali
sutradan uze pokrivač, namoči ga u vodi i pokri kralja preko lica
te on umrije. A na njegovo mjesto zakralji se Hazael. 16 Pete
godine kraljevanja Jorama, sina Ahabova, u Izraelu, postade
judejskim kraljem Joram, sin Jošafatov. 17 Bile su mu trideset
i dvije godine kad se zakraljio, a kraljevao je osam godina u
Jeruzalemu. 18 Živio je poput izraelskih kraljeva, kao i dom
Ahabov, jer mu je kći Ahabova bila žena; radio je što je zlo u
Jahvinim očima. 19 Ipak Jahve ne htjede razoriti Judeje zbog
sluge svoga Davida, zato što mu obeća da će dati svjetiljku
njemu i njegovim sinovima zauvijek. 20 U njegovo se vrijeme
Edomci odmetnuše ispod judejske vlasti i postaviše sebi kralja.
21 Joram ode u Seir i s njim sva bojna kola. Diže se noću i pobi
Edomce koji su bili opkolili njega i zapovjednike bojnih kola.
Narod pobježe u svoje šatore. 22 Ipak su se Edomci oslobodili
ispod judejske vlasti sve do danas. U isto se doba odmetnu i
Libna. 23 Ostala povijest Jorama, sve što je učinio, zar to nije
zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? 24 Joram počinu
kraj svojih otaca i bi pokopan k svojim ocima u Davidovu gradu.
Njegov sin Ahazja zakralji se mjesto njega. 25 Dvanaeste godine
Jorama, sina Ahabova, kralja Izraela, postade judejskim kraljem
Ahazja, sin Joramov. 26 Ahazji bijahu dvadeset i dvije godine
kad se zakraljio, a kraljevao je godinu dana u Jeruzalemu.
Mati mu se zvala Atalija, a bila je kći izraelskog kralja Omrija.
27 I on je hodio putem obitelji Ahabove i činio je zlo u očima
Jahvinim, kao i obitelj Ahabova, jer je s njom bio u rodu. 28
On je pošao s Joramom, sinom Ahabovim, u Ramot Gilead u
boj protiv Hazaela, aramskog kralja. 29 Kralj Joram vratio se u
Jizreel da se liječi od rana što mu ih zadadoše u Rami kad se
borio s aramejskim kraljem Hazaelom. Joramov sin Ahazja,
judejski kralj, sišao je u Jizreel da posjeti Ahabova sina Jorama
jer se Joram razbolio.

9 Prorok Elizej pozva jednoga od proročkih sinova i reče
mu: “Opaši se, uzmi sa sobom ovu posudu s uljem pa idi
u Ramot Gilead. 2 Kad onamo stigneš, potraži Jehua, sina
Jošafatova, sina Nimšijeva. Kad ga nađeš, izvedi ga između
njegovih drugova i uvedi ga u pokrajnju sobu. 3 I uzmi posudu s
uljem, izlij mu je na glavu i reci: 'Ovako veli Jahve: Pomazao
sam te za kralja izraelskoga.' Zatim otvori vrata i bježi, ne
oklijevaj.” 4 Tada mladi prorok ode u Ramot Gilead. 5 Kad
je stigao, zapovjednici vojske upravo su sjedili na okupu. On
reče: “Imam ti riječ reći, zapovjedniče!” Jehu upita: “Komu od
nas?” On odgovori: “Tebi, zapovjedniče!” 6 Jehu tada ustade
i uđe u kuću. Mladi mu čovjek izli ulje na glavu i reče mu:
“Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Pomazao sam te za kralja
nad Jahvinim narodom, nad Izraelom. 7 Ti ćeš pobiti obitelj
Ahaba, gospodara tvoga, a ja ću osvetiti krv svojih slugu proroka
i krv sviju službenika Jahvinih na Izebeli 8 i na svoj obitelji
Ahabovoj. Iskorijenit ću Ahabu sve što mokri uza zid, robove i
slobodnjake u Izraelu. 9 Učinit ću s domom Ahabovim kao s
domom Jeroboama, sina Nebatova, i kao s domom Baše, sina
Ahijina. 10 A Izebelu će proždrijeti psi na polju jizreelskom i
nitko je neće pokopati.'” - Zatim otvori vrata i pobježe. 11 Jehu
iziđe k časnicima svoga gospodara. Oni ga upitaše: “Je li sve
u miru? Zašto je ta budala dolazila k tebi?” On im odgovori:
“Znate čovjeka i besjedu njegovu.” 12 Oni rekoše: “Ne znamo!
Kazuj nam!” On im reče: “Govorio mi je tako i tako i rekao mi:
'Ovako veli Jahve: Pomazao sam te za kralja nad Izraelom.'”
13 Odmah oni uzeše svoje ogrtače i prostriješe ih pred njim
po stepenicama, zatrubiše u rogove i povikaše: “Jehu je kralj!”
14 Tako Jehu, sin Jošafata, sina Nimšijeva, skova urotu protiv
Jorama - Joram je tada branio Ramot Gilead sa svim Izraelcima
protiv Hazaela, aramejskog kralja. 15 Ali se kralj Joram vratio
u Jizreel da liječi rane koje su mu zadali Aramejci u boju s
Hazaelom, aramejskim kraljem. - I reče Jehu: “Ako vam je po
volji, neka nitko ne utekne iz grada da odnese vijest u Jizreel.”
16 Jehu se tada pope na kola i ode prema Jizreelu, jer je Joram
ondje bolovao, i Ahazja, kralj judejski, došao ga posjetiti. 17
Stražar koji je stajao na kuli u Jizreelu, videći da dolazi Jehuova
četa, javi: “Vidim nekakvu četu.” Joram naredi: “Uzmi konjanika i
pošalji ga pred njih da upita: je li sve s mirom.” 18 Ode konjanik
preda nj i reče: “Ovako veli kralj: je li sve s mirom?” - Jehu
odgovori: “Što te briga je li s mirom! Hajde za mnom.” Stražar
javi: “Glasnik je stigao do njih, ali se ne vraća.” 19 Kralj posla
drugoga konjanika. Taj dođe k njima i upita: “Ovako veli kralj: je
li sve s mirom?” - Jehu mu odgovori: “Što te briga je li s mirom!
Hajde za mnom.” 20 Stražar opet javi: “Došao je do njih, ali se
ne vraća. A vožnja je kao vožnja Jehua, sina Nimšijeva: vozi
kao mahnit!” 21 Joram reče: “Preži!” I upregoše u njegova kola.
Joram, kralj Izraela, i judejski kralj Ahazja iziđoše, svaki u svojim
kolima, u susret Jehuu. Susretoše ga u polju Nabota Jizreelca.
22 Kad Joram ugleda Jehua, upita ga: “Je li sve u miru, Jehu?”
Ovaj odgovori: “Kakvu miru dok traju bludništva tvoje majke

Izebele i njena mnoga čaranja!" 23 Joram okrenu i udari u bijeg
govoreći Ahazji: "Izdaja, Ahazja!" 24 Jehu se lati luka, ustrijeli
Jorama među pleća: strijela mu prođe posred srca te se on
sruši u kola. 25 Jehu reče svome dvorjaniku Bidkaru: "Digni ga i
baci na njivu Nabota Jizreelca. Sjeti se: kad smo ja i ti jahali
za njegovim ocem Ahabom, kako Jahve izreče protiv njega:
26 'Kunem se: kako sinoć vidjeh krv Nabotovu i krv njegovih
sinova,' riječ je Jahvina, 'tako ću ti vratiti isto na ovome polju,'
riječ je Jahvina. Digni ga, dakle, i baci ga na to polje, prema
riječi Jahvinoj." 27 Kada je to vidio judejski kralj Ahazja, pobježe
prema Bet Haganu, ali ga je Jehu gonio i naredio: "Ubijte i
njega!" Ranili su ga u kolima na brdu Guru, koje se nalazi kod
Jibleama. Ali je umakao u Megido i ondje umrije. 28 Njegove
su ga sluge u kolima prenijele u Jeruzalem i sahranile ga u
grobnici kraj njegovih otaca, u Davidovu gradu. 29 Jedanaeste
godine kraljevanja Jorama, sina Ahabova, Ahazja postade kralj
nad Judejom. 30 A Jehu bijaše ušao u Jizreel. Kad je to čula
Izebela, namaza oči, uresi glavu i pogleda s prozora. 31 I kad je
Jehu ulazio na vrata, ona reče: "Kako je, Zimri, ubojico svoga
gospodara?" 32 Jehu okrenu lice prema prozoru i reče: "Tko je
sa mnom, tko?" I dva-tri dvoranina pogledaše prema njemu. 33
On reče: "Bacite je dolje." I oni je baciše. Njena je krv poprskala
zidove i konje, koji je pogaziše. 34 Ušao je on, jeo i pio, a zatim
naredio: "Pogledajte onu prokletnicu i sahranite je, jer je bila
kraljevska kći." 35 I odoše da je sahrane, ali ne nađoše ništa od
nje, osim lubanje, nogu i ruku. 36 Vratiše se i javiše, a Jehu
reče: "To je riječ koju je Jahve objavio preko svoga sluge Ilije
Tišbijca: 'U polju jizreelskom psi će proždrijeti Izebelino tijelo. 37
Izebelino truplo bit će kao gnoj u polju, da se neće moći kazati:
Ovo je Izebela.'"

10 U Samariji bijaše sedamdeset Ahabovih sinova. Jehu
napisa pismo i posla ga u Samariju zapovjednicima grada,
starješinama i skrbnicima Ahabove djece. Kazivaše u njemu: 2
"Sada, kad vam stigne ovo pismo - vi, u kojih su sinovi vašeg
gospodara, koji imate kola i konje, tvrde gradove i oružje - 3
pogledajte koji je između sinova vašeg gospodara najbolji i
najdostojniji, pa ga postavite na prijestolje njegova oca i borite
se za dom svoga gospodara." 4 Ali se oni veoma uplašiše i
rekoše: "Eto, dva mu kralja nisu mogla odoljeti, kako ćemo mu
mi odoljeti?" 5 Upravitelj dvora, zapovjednik grada, starješine i
skrbnici poručiše ovo Jehuu: "Mi smo tvoje sluge, činit ćemo sve
što nam budeš naredio; kraljem proglašavati nećemo nikoga.
Čini što misliš da je dobro." 6 Jehu im napisa drugo pismo
i u njemu reče: "Ako ste za mene i želite me slušati, uzmite
glave ljudi, sinova svoga gospodara, i potražite me sutra u ovo
doba u Jizreelu." Sedamdeset je naime kraljevih sinova bilo
kod uglednih građana koji su ih odgajali. 7 I kad im je stiglo
ovo pismo, uzeli su kraljeve sinove i pobili ih svih sedamdeset.
Njihove su glave metnuli u košare i poslali su ih njemu u Jizreel.
8 Glasnik dođe i javi mu: "Donijeli su glave kraljevih sinova." On
reče: "Stavite ih do sutra kod ulaznih vrata, u dvije hrpe." 9
Ujutro iziđe, stade i reče svomu narodu: "Vi ste pravedni! Ja
sam se urotio protiv svoga gospodara i ja sam ga ubio, ali tko
pobi sve ove? 10 Znajte, dakle, da nije izostala nijedna riječ
koju reče Jahve o obitelji Ahabovoj; nego je Jahve izvršio sve
što je rekao preko sluge svoga Ilije." 11 I Jehu pobi sve koji
su u Jizreelu ostali iz kuće Ahabove, sve velikaše njegove,
pouzdanike i svećenike njegove. Nije poštedio nikoga. 12 Potom
usta Jehu i pođe u Samariju. Kad je bio na cesti kod Bet Ekeda
pastirskoga, 13 nađe braću judejskog kralja Ahazje te ih upita:
"Tko ste?" Oni mu odgovoriše: "Mi smo braća Ahazjina, a
silazimo da pozdravimo sinove kraljeve i sinove kraljičine." 14
Tada zapovjedi: "Pohvatajte ih žive!" I žive ih pohvataše i pobiše
ih na studencu kod Bet Ekeda, njih četrdeset i dvojicu. Nije
ostavio ni jednoga od njih. 15 Otišavši odatle, nađe Jonadaba,
sina Rekabova, koji mu je dolazio u susret. On ga pozdravi
i reče mu: "Je li tvoje srce iskreno prema mome, kao što je
moje prema tvome srcu?" Jonadab odgovori: "Jest." - "Ako je
tako, daj mi ruku." Jonadab mu pruži ruku i Jehu ga posadi
kraj sebe na kola. 16 I reče mu: "Hodi sa mnom, divit ćeš se
mojoj revnosti za Jahvu." I odvede ga na svojim kolima. 17
Ušao je u Samariju i poubijao sve preživjele iz obitelji Ahabove
u Samariji. Sve ih je iskorijenio po riječi koju Jahve bijaše
rekao Iliji. 18 Jehu je sakupio sav narod i rekao mu: "Ahab je
malo poštivao Baala; Jehu će ga više poštivati. 19 Sada mi
pozovite sve proroke Baalove, sve njegove sluge i sve njegove
svećenike, neka ni jedan ne izostane, jer ću žrtvovati veliku
žrtvu Baalu. Tko izostane, izgubit će život." Jehu je radio lukavo,
da bi uništio Baalove vjernike. 20 Jehu reče: "Sazovite svečani
zbor Baalu." I sazvaše ga. 21 Jehu je nato poslao glasnike po
svem Izraelu i došli su svi Baalovi vjernici: nije bilo ni jednoga
da bi izostao. Skupili su se u Baalov hram, koji se ispunio od
jednoga zida do drugoga. 22 Jehu reče čuvaru haljina: "Iznesi
haljine svim Baalovim vjernicima." I iznese im haljine. 23 Jehu
uđe u hram Baalov s Jonadabom, sinom Rekabovim, i reče
Baalovim vjernicima: "Provjerite dobro da nema ovdje među
vama Jahvina sluge nego samih Baalovih vjernika." 24 I pođe
žrtvovati klanice i paljenice. Ali je Jehu postavio vani osamdeset
svojih ljudi i rekao im: "Ako koji od vas pusti da utekne i jedan od
ovih ljudi što ih predajem u vaše ruke, svojim će životom platiti
njegov život." 25 Kad je Jehu završio prinos paljenice, naredi
tjelesnoj straži i dvoranima: "Uđite, pobijte ih! Nitko neka ne
iziđe!" Tjelesna straža i dvorani uđoše, pobiše ih oštricom mača
i prodriješe sve do svetišta Baalova hrama. 26 Iznesoše Baalov
lik iz hrama i spališe ga. 27 Raskopaše žrtvenik Baalov, srušiše
i hram Baalov i pretvoriše ga u jame za nečist, koje su ostale do
danas. 28 Tako je Jehu istrijebio Baala iz Izraela. 29 Ali se Jehu
nije okrenuo od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, kojima je
zavodio Izraela, od zlatnih telaca u Betelu i Danu. 30 Jahve je
rekao Jehuu: "Zato što si dobro izvršio ono što mi je po volji i što
si učinio sve što sam nosio u srcu protiv kuće Ahabove, tvoji će
sinovi sve do četvrtoga koljena sjediti na prijestolju Izraelovu."
31 Ali Jehu nije vjerno i svim srcem svojim slijedio zakon Jahve,
Boga Izraelova. Nije se odvratio od grijeha kojima je Jeroboam
zavodio Izraela. 32 U ono je vrijeme Jahve počeo krnjiti zemlju
izraelsku, i Hazael se tukao s Izraelcima na svom području, 33
od Jordana prema sunčevu izlasku, u svoj zemlji Gileadu, u
zemlji Gadovoj, Rubenovoj i Manašeovoj, sve od Aroera na
obali Arnona, do Gileada i Bašana. 34 Ostala povijest Jehuova,

sve što je učinio, sva njegova djela, zar to nije zapisano u knjizi
Ljetopisa kraljeva izraelskih? 35 Počinuo je kraj svojih otaca i
pokopaše ga u Samariji. Joahaz, sin njegov, zakralji se mjesto
njega. 36 Jehu je vladao u Samariji nad Izraelom dvadeset i
osam godina.

11 Zato Ahazjina mati Atalija, vidjevši gdje joj sin poginu,
ustade i posmica sav kraljevski rod. 2 Ali Jošeba, kći kralja
Jorama i sestra Ahazjina, uze Ahazjina sina Joaša; ukravši ga
između kraljevih sinova koje su ubijali, metnu ga s dojiljom u
ložnicu. Tako ga je sakrila od Atalije te nije pogubljen. 3 Bio
je sakriven u Domu Jahvinu šest godina, sve dok je zemljom
vladala Atalija. 4 Sedme godine Jojada posla po satnike Karijaca
i tjelesnu stražu i pozva ih k sebi u Dom Jahvin. Sklopi s njima
savez, zakle ih i pokaza im kraljeva sina. 5 I reče im: "Evo
što valja da učinite: trećina vas koji subotom ulazite u službu
neka čuva stražu kod kraljevskoga dvora. 6 Druga trećina, ona
kod Surskih vrata, i treća trećina, ona kod stražnjih stražarskih
vrata, neka čuvaju stražu kod ulaza u dvor; 7 a ostala dva vaša
odreda, svi koji subotom izlaze iz službe, neka čuvaju stražu u
Domu Jahvinu kod kralja. 8 Tako ćete okružiti kralja, svaki s
oružjem u ruci. I tko god pokuša proći kroz vaše redove, neka
bude pogubljen. Budite uz kralja kamo god pođe ili izađe." 9
Satnici su učinili sve kako im je naredio svećenik Jojada. Svaki
je od njih uzeo svoje ljude koji subotom ulaze u službu s onima
koji subotom izlaze. I svi su došli svećeniku Jojadi. 10 Svećenik
dade satnicima koplja i štitove kralja Davida što su bili u Domu
Jahvinu. 11 Stražari se svrstaše, s oružjem u ruci, od južne
do sjeverne strane Doma i prema žrtveniku i Domu oko kralja
unaokolo. 12 Tada Jojada izvede sina kraljeva, stavi mu krunu i
dade mu Svjedočanstvo te ga pomaza za kralja. Pljeskali su i
vikali: "Živio kralj!" 13 Kad Atalija ču viku naroda, dođe k narodu
u Dom Jahvin. 14 Pogleda bolje, kad gle, kralj, po običaju,
stoji na svojem mjestu, a pred kraljem zapovjednici i svirači;
sav puk klikće od radosti i trubi u trube. Tad Atalija razdrije
haljine i povika: "Izdaja! Izdaja!" 15 Svećenik Jojada naredi
satnicima i vojnim zapovjednicima: "Izvedite je kroz redove i tko
krene za njom pogubite ga mačem." Još je svećenik dodao:
"Nemojte je smaknuti u Domu Jahvinu." 16 Staviše ruke na nju;
a kad je kroz Konjska vrata stigla do kraljevskog dvora, ondje je
pogubiše. 17 Tada Jojada sklopi savez između Jahve, kralja
i naroda da narod bude narod Jahvin. 18 Potom sav narod
ode u Baalov hram i razoriše ga, porušiše žrtvenike i polomiše
likove; a Baalova svećenika Matana ubiše pred žrtvenicima. A
svećenik opet postavi straže kod Doma Jahvina. 19 Zatim uze
satnike Karijaca, stražu i sav narod. Oni izvedoše kralja iz Doma
Jahvina i uvedoše ga u dvor kroz Vrata stražarska. I Joaš sjede
na kraljevsko prijestolje. 20 Sav se puk veselio i grad se smirio
kad su Ataliju ubili mačem u kraljevskom dvoru. 21 Joašu je bilo
sedam godina kad se zakraljio.

12 Sedme godine Jehuova kraljevanja Joaš je postao kraljem
i kraljevao je četrdeset godina u Jeruzalemu. Majka mu se
zvala Sibja i bila je iz Beer Šebe. 2 Joaš je činio što je pravo u
očima Jahve svega svog vijeka jer ga je poučavao svećenik
Jojada. 3 Ali uzvišica nisu srušili i narod je svejednako prinosio
žrtve i kad na uzvišicama. 4 Joaš reče svećenicima: "Sav novac
od posvećenih darova što se donosi u Dom Jahvin, novac koji
je nekomu nametnut procjenom i novac što ga tko od svoje
volje donose u Dom Jahvin 5 neka svećenici uzimaju svaki od
svoga znanca i oni neka tim poprave Dom gdje god se nađe
koje oštećenje." 6 Ali u dvadeset i trećoj godini kraljevanja
Joaševa svećenici nisu još popravili Doma. 7 Tada kralj Joaš
pozva svećenika Jojadu i druge svećenike i reče im: "Zašto ne
popravljate Dom? Odsad ne smijete više sebi uzimati novac od
svojih znanaca nego ga morate dati za popravak Doma." 8
Svećenici pristadoše da ne uzimaju novac od naroda, ali ni
Doma da ne popravljaju. 9 Tada svećenik Jojada uze kovčeg,
proreza rupu na zaklopcu i stavi ga uza žrtvenik, zdesna od
ulaza u Dom Jahvin. Svećenici, čuvari praga, stavljali su u
nj sav novac sabran u Domu Jahvinu. 10 Kad bi se vidjelo
da u kovčegu ima mnogo novaca, došao bi kraljev tajnik s
velikim svećenikom te bi prebrojili i zavezali novac koji se
nalazio u Domu Jahvinu. 11 Prebrojeni novac uručivao se
upraviteljima poslova oko popravka Doma Jahvina, a oni su
isplaćivali drvodjeljama i graditeljima koji su radili u Domu
Jahvinu 12 i zidarima i klesačima kamena, i za nabavu drveta i
tesanog kamena određena za popravak Doma Jahvina, ukratko:
za troškove oko popravka Doma. 13 Ali u Domu Jahvinu nisu
se pravile srebrne čaše, ni noževi, ni plitice, ni trube, niti bilo
kakav predmet od zlata ili srebra za novac koji je darovan, 14
nego su ga davali radnicima koje su najmili za popravak Jahvina
Doma. 15 Nije se tražio obračun od ljudi kojima su predavali
novac da ga daju radnicima, jer su oni radili savjesno. 16 Novac
naknadnice i okajnice nije se unosio u Dom Jahvin, nego je
pripao svećenicima. 17 Tada Hazael, aramejski kralj, pođe u rat
protiv Gata i osvoji ga. Zatim odluči poći protiv Jeruzalema. 18
Joaš, judejski kralj, uze sve posvećene darove koje su posvetili
judejski kraljevi, njegovi oci: Jošafat, Joram i Ahazja, sve što
je sam prikazao i sve zlato koje se našlo u riznicima Doma
Jahvina i kraljevskog dvora. Sve to posla Hazaelu, aramejskom
kralju, i tako se ovaj udalji od Jeruzalema. 19 Ostala povijest
Joaševa i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi
Ljetopisa kraljeva judejskih? 20 Njegovi časnici ustadoše i
skovaše zavjeru; ubiše Joaša u Bet Milu kad je u nj silazio. 21
Njegovi časnici Jozakar, sin Šimatov, i Jozabad, sin Šomerov,
zadaše mu smrtni udarac. Pokopali su ga kraj njegovih otaca u
Davidovu gradu, a njegov sin Amasja zakralji se mjesto njega.

13 Dvadeset i treće godine kraljevanja judejskog kralja Joaša,
sina Ahazjina, postade Joahaz, sin Jehuov, izraelskim
kraljem u Samariji. Kraljevao je sedamnaest godina. 2 On
je činio što je zlo u očima Jahvinim i poveo se za grijesima
Jeroboama, sina Nebatova, koji je zavodio Izraela. Od njih nije
odstupao. 3 Tada Jahve uskipje gnjevom na Izraela i predade
ga u ruke aramejskog kralja Hazaela i u ruke Ben-Hadada,
sina Hazaelova, za sve ono vrijeme. 4 Ali je Joahaz ublažio
lice Jahvino i Jahve ga je uslišio, jer je vidio nevolju koju je
aramejski kralj nanosio Izraelu. 5 Jahve je dao Izraelu izbavitelja
koji ga je izbavio od ruke aramejske te su Izraelci živjeli u
svojim šatorima kao i prije. 6 Ali nisu odstupali od grijeha kojim
Jeroboam bijaše zaveo Izraela: ustrajali su u njemu, pa i ašere

ostadoše u Samariji. 7 Jahve je ostavio Joahazu samo pedeset
konjanika kao vojsku, deset bojnih kola i deset tisuća pješaka;
kralj aramejski bijaše ih uništio i zgazio ih kao prah u vršidbi. 8
Ostala povijest Joahazova, sve što je učinio i poduzimao, zar
sve to nija zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 9
Joahaz je počinuo sa svojim ocima i bi pokopan u Samariji, a
njegov sin Joaš zakralji se mjesto njega. 10 Trideset i sedme
godine kraljevanja judejskoga kralja Joaša postade Joaš, sin
Joahazov, izraelskim kraljem u Samariji; kraljevao je šesnaest
godina. 11 Činio je što je zlo u očima Jahvinim. Nije odstupao od
grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo Izraela. Za njim
se poveo. 12 Ostala povijest Joaševa, sve što je učinio, junaštva
njegova, kako je ratovao s Amasjom, judejskim kraljem, zar sve
to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 13 Joaš je
počinuo sa svojim ocima, a Jeroboam se popeo na njegovo
prijestolje. Joaša pokopaše u Samariji uz izraelske kraljeve. 14
Kad se Elizej razbolio od bolesti od koje mu valjade umrijeti,
dođe mu izraelski kralj Joaš, rasplaka se nad njim i reče mu:
“Oče moj, oče moj! Kola Izraelova i konjanici njegovi!” 15 Elizej
mu reče: “Uzmi luk i strijele.” I on dohvati luk i strijele. 16 Elizej
će tada kralju: “Nategni luk!” I on ga nateže. Elizej stavi ruke na
ruke kraljeve, 17 zatim reče: “Otvori prozor prema istoku.” I
on ga otvori, a nato će Elizej: “Odapni!” I on odape, a Elizej
reče: “Pobjedonosna strijela Jahvina! Pobjednička strijela nad
Aramejcima! Do nogu ćeš potući Aramejce kod Afeka.” 18 I
nastavi: “Uzmi strijele!” On ih uze. Elizej tada reče kralju: “Udri o
zemlju!” On udari tri puta i stade. 19 Tada se rasrdi na njega
Božji čovjek i reče: “Pet ili šest puta trebalo je da udariš! Tada bi
potpuno potukao Aramejce; ovako ćeš ih pobijediti samo tri
puta.” 20 Elizej zatim umrije i pokopaše ga. A pljačkaške čete
Moabaca napadale zemlju svake godine. 21 Dogodilo se te su
neki, sahranjujući čovjeka, opazili razbojnike: baciše mtrvaca u
grob Elizejev i odoše. Mrtvac, dotakavši se Elizejevih kostiju,
oživje i stade na noge. 22 Aramejski kralj Hazael ugnjetavaše
Izraelce svega vijeka Joahazova. 23 Ali im se Jahve smilova
i ražali se nad njima. Pogleda na njih zbog svoga Saveza
koji je sklopio s Abrahamom, Izakom i Jakovom. Nije ih htio
uništiti i nije ih odbacio daleko od svoga lica do danas. 24
Hazael, aramejski kralj, umrije, a njegov sin Ben-Hadad zavlada
namjesto njega. 25 Tada Joaš, sin Joahazov, opet uze iz ruke
Ben-Hadada, sina Hazaelova, gradove koje Hazael u ratu bijaše
oteo njegovu ocu Joahazu. Joaš ga je tri puta potukao i vratio
gradove Izraelove.

14 Druge godine kraljevanja Joaša, sina Joahazova, nad
Izraelom, postade judejskim kraljem Amasja, sin Joašev.
2 Bilo mu je dvadeset i pet godina kad se zakraljio, a kraljevao
je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Mati mu se zvala
Joadana i bila je iz Jeruzalema. 3 Činio je što je pravo u
Jahvinim očima, ali ne sasvim kao praotac njegov David. U
svemu je slijedio Joaša, svoga oca. 4 Ali uzvišica nije razrušio
i narod je svejednako prinosio žrtve i kad na uzvišicama. 5
Kad je učvrstio kraljevstvo, smakao je one časnike koji su
mu ubili oca. 6 Ali nije pogubio sinova onih ubojica, prema
onome što je napisano u knjizi Zakona Mojsijeva, gdje Jahve
zapovijeda: “Neka se očevi ne pogubljuju za sinove ni sinovi za
očeve, nego svatko neka gine za svoj grijeh.” 7 On je potukao
Edomce u Slanoj dolini, deset tisuća njih, i u bitki je zauzeo
Selu; dao joj je ime Jokteel, koje nosi do današnjega dana.
8 Tada Amasja posla glasnike izraelskom kralju Joašu, sinu
Jehuova sina Joahaza, i poruči mu: “Dođi da se ogledamo!” 9 A
izraelski kralj Joaš odvrati judejskom kralju Amasji: “Libanonski
je trn jedanput poslao glasnike k libanonskom cedru: 'Daj kćer
mome sinu za ženu', ali su divlje zvijeri libanonske prošle i trn
izgazile. 10 Potukao si Edomce, pa ti se srce uzobijestilo i tražiš
slavu! Radije ostani kod kuće. Zašto izazivaš zlo i hoćeš da
propadneš ti i svi Judejci s tobom?” 11 Ali Amasja ne posluša.
Izađe izraelski kralj Joaš te se ogledaše u boju on i judejski kralj
Amasja u Bet Šemešu u Judeji. 12 Izraelci poraziše Judejce i
oni pobjegoše svaki pod svoj šator. 13 Izraelski kralj Joaš uhvati
u Bet Šemešu judejskoga kralja Amasju, sina Joaševa, sina
Ahazjina, i odvede ga u Jeruzalem. Tada sruši jeruzalemski zid
od Efrajimovih vrata do Ugaonih vrata, u dužini od četiri stotine
lakata. 14 Uzevši sve zlato, srebro i posuđe što se nalazilo u
Domu Jahvinu i u riznici kraljevskog dvora, povrh toga i taoce,
vrati se u Samariju. 15 Ostala povijest Joaševa, sve što je činio i
poduzimao i kako je ratovao s Amasjom, judejskim kraljem, zar
sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva? 16
Joaš je počinuo sa svojim ocima i pokopan je u Samariji uz
kraljeve izraelske. Sin njegov Jeroboam zakralji se mjesto njega.
17 Amasja, sin Joašev, judejski kralj, živio je još petnaest godina
poslije smrti izraelskog kralja Joaša, sina Joahazova. 18 A ostala
povijest Amasjina zar nije zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva
judejskih? 19 Protiv njega je skovana urota u Jeruzalemu. Iako
je on pobjegao u Lakiš, poslaše za njim u Lakiš ljude koji ga
ondje ubiše. 20 Odande su ga prenijeli na konjima i sahranili u
Jeruzalemu kraj njegovih otaca, u Davidovu gradu. 21 Tada
sav judejski narod uze Azahju, komu bijaše šesnaest godina, i
zakralji ga namjesto njegova oca Amasje. 22 On opet sagradi
Elat povrativši ga Judeji, pošto je kralj počinuo kod svojih otaca.
23 Petnaeste godine kraljevanja judejskog kralja Amasje, sina
Joaševa, postade izraelskim kraljem u Samariji Jeroboam, sin
Joašev. On je kraljevao četrdeset i jednu godinu. 24 Činio je
što je zlo u očima Jahvinim, nije se ostavio nijednoga grijeha
Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo Izraela. 25 On je
dobio natrag izraelsko područje od Ulaza u Hamat do Mrtvoga
mora, prema riječi koju je Jahve, Bog Izraelov, rekao preko
sluge svoga Jone, sina Amitajeva, proroka iz Gat Hahefera.
26 Jer je Jahve vidio ljutu nevolju Izraelovu da više nema ni
slobodnih ni robova i nikoga da pomogne Izraelu. 27 Ali Jahve
nije odlučio izbrisati ispod neba ime Izraelovo: spasio ga je
rukom Jeroboama, sina Joaševa. 28 Ostala povijest Jeroboama,
sve što je učinio i sve što je poduzimao, kako je ratovao i kako
je vratio Damask Judi i Izraelu, zar sve to nije zapisano u knjizi
Ljetopisa kraljeva izraelskih? 29 Jeroboam je počinuo sa svojim
ocima. Pokopali su ga u Samariji uz kraljeve izraelske, a njegov
sin Zaharija zakralji se mjesto njega.

15 Dvadeset i sedme godine kraljevanja Jeroboama, kralja
izraelskog, postade judejskim kraljem Azarja, sin Amasjin.

2 Bilo mu je šesnaest godina kad se zakraljio, a kraljevao je
pedeset i dvije godine u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Jekolija,
a bila je iz Jeruzalema. 3 Činio je što je pravo u Jahvinim očima,
sasvim kao i njegov otac Amasja. 4 Samo uzvišica nije srušio i
narod je svejednako prinosio žrtve i kad na uzvišicama. 5 Ali
Jahve udari kralja i ostade on gubav do smrti. Stanovao je u
odvojenoj kući. Kraljev sin Jotam bio upravitelj dvora i sudio
je puku zemlje. 6 Ostala povijest Azarjina i sve što je učinio,
zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? 7
Azarja je počinuo i sahraniše ga kraj njegovih otaca u Davidovu
gradu. A na njegovo se mjesto zakralji sin mu Jotam. 8 Trideset
i osme godine Azarjina kraljevanja u Judeji postade izraelskim
kraljem u Samariji za šest mjeseci Zaharija, sin Jeroboamov. 9
On je činio što je zlo u očima Jahvinim, kao što su činili njegovi
oci; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji
je na grijeh naveo Izraela. 10 Šalum, sin Jabešov, uroti se
protiv njega; udario ga je i usmrtio u Jibleamu te se zakraljio
mjesto njega. 11 Ostala povijest Zaharijina zapisana je u knjizi
Ljetopisa izraelskih kraljeva. 12 Ispunila se riječ koju je Jahve
rekao Jehuu: "Tvoji će sinovi sjediti na prijestolju Izraela sve do
četvrtog koljena." I tako je bilo. 13 Šalum, sin Jabešov, postade
kraljem trideset i devete godine kraljevanja Uzije, judejskog
kralja, i kraljevao je mjesec dana u Samariji. 14 Menahem,
sin Gadijev, ode iz Tirse, uđe u Samariju te udari Šaluma,
sina Jabešova, usmrti ga i zakralji se mjesto njega. 15 Ostala
povijest Šalumova i urota koju je skovao, sve je zapisano u
knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih. 16 Tada je Menahem razorio
Tifnah i sve što je u njem bilo i njegovo područje od Tirse jer
mu nisu otvorili vrata. Razorio ga je i rasporio sve trudnice
u njemu. 17 Trideset i devete godine kraljevanja Azarje u
Judeji postade Menahem, sin Gadijev, kraljem Izraela. Kraljevao
je deset godina u Samariji. 18 Činio je što je zlo u očima
Jahvinim; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova,
koji je zaveo Izraela. U njegovo vrijeme 19 Pul, kralj Asirije,
osvoji zemlju. Menahem dade Pulu tisuću talenata srebra da
mu pomogne učvrstiti kraljevsku vlast u njegovim rukama. 20
Menahem ubra taj novac od Izraela, od svih imućnih ljudi, da bi
ga mogao dati asirskom kralju. Po osobi je bilo pedeset šekela
srebra. Tako se asirski kralj vratio i nije ondje ostao u zemlji. 21
Ostala povijest Menahema i sve što je učinio, zar sve to nije
zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 22 Menahem
je počinuo sa svojim ocima, a sin njegov Pekahja zakralji se
na njegovo mjesto. 23 Pedesete godine kraljevanja judejskog
kralja Azarje postade kraljem izraelskim u Samariji Pekahja, sin
Menahemov. Kraljevao je dvije godine. 24 On je činio što je zlo
u očima Jahvinim; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina
Nebatova, koji je zaveo Izraela. 25 Njegov dvoranin Pekah,
sin Remalijin, uroti se protiv njega i ubi ga u Samariji, u kuli
kraljevskog dvora, s Argobom i Arjeom. Imao je sa sobom
pedeset ljudi iz Gileada. Ubio je kralja i zakraljio se mjesto njega.
26 Ostala povijest Pekahje i sve što je učinio, sve je to zapisano
u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva. 27 Pedeset i druge godine
kraljevanja Azarje, judejskoga kralja, postade kraljem u Samariji
Pekah, sin Remalijin. Kraljevao je dvadeset godina. 28 On
je činio što je zlo u očima Jahvinim; nije odstupao od grijeha
Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo Izraela. 29 U vrijeme
izraelskog kralja Pekaha došao je asirski kralj Tiglat Pileser i
zauzeo Ijon, Abel Bet Maaku, Janoah, Kedeš, Hasor, Gilead,
Galileju i svu zemlju Naftalijevu. I odveo je stanovništvo u Asiriju.
30 Hošea, sin Elin, uroti se protiv Pekaha, sina Remalijina,
ubi ga i zakralji mjesto njega dvadesete godine Jotama, sina
Uzijina. 31 Ostala povijest Pekahova, sve što je učinio, sve je to
zapisano u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva. 32 Druge godine
kraljevanja Pekaha, sina Remalijina, nad Izraelom, postade
judejskim kraljem Jotam, sin Uzijin. 33 Bilo mu je dvadeset i
pet godina kad se zakraljio, a kraljevao je šesnaest godina u
Jeruzalemu. Materi mu bješe ime Jeruša, Sadokova kći. 34
Činio je što je pravo u Jahvinim očima, sasvim kao i otac mu
Uzija. 35 Ali ni on nije srušio uzvišica; narod je svejednako
prinosio žrtve i kad na uzvišicama. On je sagradio Gornja vrata
na Domu Jahvinu. 36 Ostala povijest Jotama i sve što je učinio,
zar to nije sve zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva? 37
U njegove je dane Jahve počeo slati protiv Judeje aramejskog
kralja Resina i Pekaha, sina Remalijina. 38 Tada Jotam počinu
kod otaca i sahraniše ga u gradu njegova praoca Davida. A na
njegovo se mjesto zakralji sin mu Ahaz.

16 Sedamnaeste godine vladanja Pekaha, sina Remalijina,
postade judejskim kraljem Ahaz, sin Jotamov. 2 Ahazu je
bilo dvadeset godina kad se zakraljio, a kraljevao je šesnaest
godina u Jeruzalemu, ali nije činio što je pravo u očima Jahve,
Boga njegova, kao što je činio predak mu David. 3 Živio je
poput izraelskih kraljeva i sam je proveo svoga sina kroz oganj
po gnusnom običaju naroda što ih je Jahve protjerao pred
Izraelovim sinovima. 4 Prinosio je žrtve i kad po uzvišicama i
brežuljcima i pod svakim zelenim drvetom. 5 Tada aramejski
kralj Resin i Pekah, sin Remalijin, kralj Izraela, pođoše u rat
protiv Jeruzalema. Opsjedoše ga, ali ga ne mogoše osvojiti. 6 U
to vrijeme aramejski kralj Resin vrati Elat Edomcima; protjerao
je Judejce iz Elata; ušli su Edomci u njega i ondje su ostali do
danas. - 7 Tada Ahaz uputi poslanike asirskom kralju Tiglat-
Pileseru da mu kažu: "Ja sam tvoj sluga i sin tvoj! Dođi i izbavi
me iz ruku aramejskog kralja i kralja Izraela, koji su se digli protiv
mene." 8 Ahaz je uzeo srebro i zlato što se nalazilo u Domu
Jahvinu i u riznicama kraljevskog dvora i sve je poslao na dar
asirskom kralju. 9 I posluša ga asirski kralj: otišao je na Damask
i osvojio ga. Stanovništvo je odveo u sužanjstvo u Kir, a Resina
je pogubio. 10 Kralj Ahaz otišao je u Damask u susret asirskom
kralju Tiglat-Pileseru. I vidio je žrtvenik koji bijaše u Damasku.
Tada kralj Ahaz posla svećeniku Uriji mjere žrtvenika, njegov
nacrt i sve pojedinosti njegove građe. 11 Svećenik Urija sagradi
žrtvenik; sve je upute što ih je kralj Ahaz uputio iz Damaska
izvršio svećenik Urija prije nego što se kralj Ahaz vratio iz
Damaska. 12 Pošto je kralj Ahaz stigao iz Damaska, vidio je
žrtvenik, prišao mu i popeo se na nj. 13 Spalio je na žrtveniku
svoju paljenicu i svoju prinosnicu, izlio svoju ljevanicu i krvlju
pričesnica poškropio žrtvenik. 14 A mjedeni žrtvenik, koji bijaše
pred Jahvom, maknuo je ispred Hrama, gdje je bio između
novoga žrtvenika i Doma Jahvina. I postavio ga je pokraj novoga
žrtvenika sa sjevera. 15 Kralj Ahaz zapovjedio je svećeniku Uriji:
"Na velikom ćeš žrtveniku spaljivati jutarnju paljenicu i večernju

prinosnicu, kraljevu paljenicu i njegovu prinosnicu, i paljenice,
prinosnice i ljevanice svega naroda. Po njemu ćeš izlijevati svu
krv paljenica i klanica. A o žrtveniku od mjedi još ću razmisliti."
16 Svećenik Urija učini sve što mu je naredio kralj Ahaz. 17 Kralj
Ahaz skinuo je okvire s podnožja; s njih je skinuo i umivaonike.
A mjedeno more skinuo je s volova koji su stajali pod njim i
stavio ga na kameni pod. 18 Pred asirskim je kraljem uklonio
iz Jahvina Doma Subotnji hodnik koji bijahu sagradili i vanjski
kraljevski prilaz. 19 Ostala povijest Ahazova i sve što je učinio,
zar to nije sve zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva? 20
Ahaz je počinuo sa svojim ocima i sahranjen je u Davidovu
gradu. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Ezekija.

17 Dvanaeste godine kraljevanja Ahaza u Judeji, postao je
Hošea, sin Elin, izraelskim kraljem u Samariji. Kraljevao
je devet godina. 2 On je činio što je zlo u očima Jahvinim,
ali ne kao izraelski kraljevi, njegovi prethodnici. 3 Asirski kralj
Salmanasar pošao je protiv Hošee, koji mu se pokorio i plaćao
mu danak. 4 Ali je asirski kralj otkrio da mu Hošea sprema
zavjeru: još je Hošea poslao poslanike egipatskom kralju Sou i
nije platio danaka asirskom kralju kao svake godine. Tada ga
asirski kralj baci u tamnicu. 5 Asirski kralj osvoji svu zemlju i
krenu opsjedati Samariju. Opsjedao ju je tri godine. 6 Devete
godine Hošeine vladavine zauze asirski kralj Samariju i odvede
Izraelce u sužanjstvo u Asiriju. Naselio ih je u Helahu, i na
Haboru, rijeci u Gozanu, i u gradovima medijskim. 7 I tako
se dogodilo zato što su Izraelci sagriješili protiv Jahve, Boga
svoga, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, ispod vlasti faraona,
kralja egipatskog. Štovali su druge bogove, 8 slijedili običaje
naroda što ih je Jahve protjerao pred sinovima Izraelovim,
živjeli po običajima što su ih uveli kraljevi Izraelovi. 9 Izraelci i
njihovi kraljevi potajno su činili neprikladna djela protiv Jahve,
Boga svoga. Podigli su uzvišice u svim svojim naseljima: od
stražarskih kula pa do utvrđenih gradova. 10 Podizali su stupove
i ašere na svakom humku i pod svakim zelenim drvetom. 11
Ondje su, na svim uzvišicama, palili kad po običaju naroda što ih
je Jahve protjerao ispred njih i činili su zla djela te izazivali gnjev
Jahvin. 12 Služili su idolima, premda im Jahve bijaše rekao: "Ne
činite toga!" 13 A Jahve opominjaše Izraelce i Judejce preko
svih svojih proroka i sviju vidjelaca: "Obratite se od zlog puta
svoga", govorio je, "i pokoravajte se naredbama i zapovijedima
mojim prema Zakonu koji sam naložio ocima vašim i prema
svemu što sam vam objavio preko slugu svojih - proroka." 14
Ali oni nisu poslušali nego su ostali tvrdovrati kao i njihovi oci,
koji nisu vjerovali u Jahvu, Boga svoga. 15 Prezreli su njegove
zakone i Savez koji je sklopio s njihovim ocima i opomene
njegove koje im je upućivao. Težili su za isprazno šću, pa su
i sami postali isprazni slijedeći narode oko sebe, premda im
je Jahve zapovjedio da ne čine kao oni. 16 Odbacili su sve
zapovijedi Jahve, Boga svoga, i načinili su sebi salivene idole,
dva teleta. Podigli su ašere, klanjali se svoj vojsci nebeskoj i
služili Baalu. 17 Provodili su svoje sinove i kćeri kroz oganj,
odavali se vračanju i gatanju, čineći tako zlo u očima Jahvinim i
razjarujući ga. 18 Tada se Jahve razgnjevi na Izraela i odbaci ga
ispred svoga lica. Ostalo je samo pleme Judino. 19 Ali ni pleme
Judino nije držalo zapovijedi Jahve, Boga svoga, i slijedilo je
običaje kojih su se držali Izraelci. 20 I Jahve odbaci sav rod
Izraela, ponizi ga i predade ga pljačkašima, dok ih konačno ne
odbaci daleko od svoga lica. 21 On je, konačno, otrgnuo Izraelce
od kuće Davidove, a Izrael je proglasio kraljem Jeroboama,
sina Nebatova. Jeroboam je odvratio Izraela od Jahve i naveo
ih na veliku grehotu. 22 Izraelci su slijedili svaki grijeh koji je
Jeroboam počinio i od njega se nisu odvraćali, 23 dok konačno
Jahve nije odbacio Izraela ispred svoga lica, kako to bijaše
objavio po svojim slugama, prorocima. Odveo je Izraelce iz
njihove zemlje u sužanjstvo u Asiriju, gdje su do današnjega
dana. 24 Asirski je kralj doveo ljude iz Babilona, iz Kute, iz Ave,
Hamata i iz Sefarvajima, i naselio ih u gradovima Samarije
mjesto Izraelaca. Oni su zaposjeli Samariju i nastanili se u
gradovima njezinim. 25 U vrijeme naseljavanja u zemlju nisu
štovali Jahve i on je poslao protiv njih lavove da ih rastrgaju.
26 Zato su rekli asirskom kralju: "Narodi koje si preselio da ih
nastaniš u gradovima Samarije ne znaju kako valja štovati Boga
ove zemlje i on je na njih poslao lavove, koji ih usmrćuju, jer ti
narodi ne poznaju bogoštovlja ove zemlje." 27 Tada je asirski
kralj izdao ovu zapovijed: "Neka ide onamo jedan od svećenika
koje sam odande doveo u sužanjstvo; neka ide, neka se ondje
nastani i pouči ih u štovanju Boga one zemlje." 28 Tako ode
jedan od svećenika koji su bili odvedeni iz Samarije i nastani se
u Betelu. On ih je poučio kako treba štovati Jahvu. 29 Svaki je
narod imao likove svojih bogova i postavili su ih u hramove na
uzvišicama koje su podigli Samarijanci, svaki narod u svojim
gradovima u kojima življaše. 30 Babilonci načiniše Sukot Benota,
Kušani Nergala, Hamaćani Ašimu; 31 Avijci načiniše Nibhaza i
Tartaka, a Sefarvajimci spaljivahu svoju djecu na ognju u čast
Adrameleka i Anameleka, sefarvajimskih bogova. 32 Oni su
štovali i Jahvu i postavili su neke između sebe za svećenike
uzvišica koji su im prinosili žrtve u hramovima uzvišica. 33
Štovali su Jahvu i služili su svojim bogovima po običaju onih
naroda između kojih su ih preselili. 34 Oni se još i danas drže
starih običaja. Ne štuju Jahve i ne usklađuju svojih pravila i
običaja sa Zakonom i zapovijedima što ih je Jahve naredio djeci
Jakova komu je nadjenuo ime Izrael. 35 Jahve bijaše s njima
sklopio Savez i zapovjedio im: "Ne štujte tuđih bogova niti im se
klanjajte. Nemojte ih štovati niti im žrtava prinositi. 36 Samo je
Jahve onaj koji vas je velikom snagom svoje ispružene ruke
izveo iz zemlje egipatske; njega štujte, njemu se klanjajte i
njemu žrtve prinosite. 37 Držite se pravila i običaja, zakona i
naredaba koje vam je propisao da ih vjerno ispunjavate uvijek i
ne štujte tuđih bogova. 38 Nemojte zaboraviti Saveza koji sam
sklopio s vama i nemojte štovati drugih bogova, 39 samo Jahvu,
Boga svoga, poštujte i on će vas izbaviti iz ruke svih vaših
neprijatelja." 40 Ali oni nisu poslušali, nego su se i dalje držali
svoga starog običaja. 41 Tako su ti narodi štovali Jahvu, a služili
su i svojim idolima. Njihovi sinovi i sinovi njihovih sinova čine do
dana današnjega onako kako su činili njihovi oci.

18 Treće godine kraljevanja Hošee, sina Elina, u Izraelu,
postao je judejskim kraljem Ezekija, sin Ahazov. 2 Bilo
mu je dvadeset i pet godina kad se zakraljio. Kraljevao je

dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime
Abija, Zaharijina kći. 3 Činio je što je pravo u očima Jahvinim,
sasvim kao njegov otac David. 4 On je uklonio uzvišice, srušio
je stupove, sasjekao je ašere i razbio zmiju od mjedi koju bijaše
načinio Mojsije. Izraelci su joj sve do tada prinosili žrtve. Zvali
su je Nehuštan. 5 Pouzdavao se u Jahvu, Boga Izraelova. Ni
prije njega ni poslije njega ne bijaše mu ravna među kraljevima
judejskim. 6 Prionuo je uz Jahvu i nikada se nije okrenuo
od njega. Držao je sve zapovijedi što ih je Jahve dao preko
Mojsija. 7 I Jahve bijaše s njim, pomagaše ga u svim njegovim
pothvatima. Pobunio se protiv asirskog kralja i nije mu više
bio podložan. 8 On je potukao Filistejce do Gaze, opustošio
njihovo područje od stražarskih kula sve do utvrđenih gradova.
9 Četvrte godine vladavine Ezekijine, a to je bila sedma godina
kraljevanja izraelskog kralja Hošee, sina Elina, napade asirski
kralj Salmanasar Samariju i opsjede je. 10 Osvojio ju je nakon
tri godine. Šeste godine Ezekijine vladavine, a devete godine
izraelskog kralja Hošee, pala je Samarija. 11 Asirski je kralj
odveo Izraelce u sužanjstvo u Asiriju i naselio ih u Halahu, na
Haboru, rijeci gozanskoj, i u medijskim gradovima. 12 Bijaše to
stoga što nisu poslušali glas Jahve, Boga svoga, i što su prekršili
njegov Savez i sve što im je naredio Mojsije, sluga Jahvin. Nisu
ništa slušali niti vršili. 13 Četrnaeste godine Ezekijina kraljevanja
asirski kralj Sanherib napade utvrđene judejske gradove i osvoji
ih. 14 Tada judejski kralj Ezekija poruči asirskom kralju u Lakiš:
“Pogriješio sam! Obustavi svoje napade na me. Snosit ću sve
što mi nametneš.” Asirski kralj zatraži od Ezekije, judejskog
kralja, tri stotine talenata srebra i trideset talenata zlata. 15
I dade Ezekija sve srebro što se našlo u Domu Jahvinu i u
riznicama kraljevskog dvora. 16 U to je vrijeme Ezekija obio
vrata i vratnice na Svetištu Jahvinu što ih bijaše pozlatio on
sam, judejski kralj Ezekija, i posla to asirskom kralju. 17 Asirski
je kralj poslao iz Lakiša u Jeruzalem kralju Ezekiji vrhovnog
zapovjednika vojske, velikog dvoranina i peharnika s jakom
vojskom. Krenuše oni, a kad su stigli u Jeruzalem, stadoše kod
vodovoda Gornjeg ribnjaka, na putu u Valjarevo polje. 18 Oni
pozvaše kralja. Pred njim je izašao upravitelj dvora Elijakim,
sin Hilkijin, pisar Šebna i savjetnik Joah, sin Asafov. 19 Veliki
peharnik reče im: “Kažite Ezekiji: 'Ovako veli veliki kralj, kralj
asirski: kakvo je to pouzdanje u koje se uzdaš? 20 Misliš li da
su prazne riječi već savjet i snaga za rat? U koga se uzdaš
da si se pobunio protiv mene? 21 Eto, oslanjaš se na Egipat,
na slomljenu trsku koja probada i prodire dlan onomu tko se
na nju nasloni. Takav je faraon, kralj egipatski, svima koji se
uzdaju u njega.' 22 Možda ćete mi odgovoriti: 'Uzdamo se u
Jahvu, Boga svojega.' Ali nije li njemu Ezekija uklonio uzvišice i
žrtvenike i zapovjedio Judejcima i Jeruzalemu: 'Samo se pred
ovim žrtvenikom u Jeruzalemu klanjajte.' 23 Hajde, okladi se s
mojim gospodarom, asirskim kraljem: dat ću ti dvije tisuće konja
ako mogneš naći jahače za njih! 24 Kako ćeš onda odoljeti
jednome jedinom od najmanjih slugu moga gospodara? Ali se ti
uzdaš u Egipat da će ti dati kola i konjanika. 25 Naposljetku, zar
sam ja mimo volju Jahvinu krenuo protiv ovoga mjesta da ga
razorim? Sam mi je Jahve rekao: 'Idi na tu zemlju i razori je!'”
26 Elijakim, Šebna i Joah rekoše velikom peharniku: “Molimo
te, govori svojim slugama aramejski, jer mi razumijemo; ne
govori s nama judejski da čuje narod koji je na zidinama!” 27 Ali
im veliki peharnik odgovori: “Zar me moj gospodar poslao da
ovo kažem tvome gospodaru i tebi, a ne upravo onim ljudima
koji sjede na zidinama, osuđeni da s vama jedu svoju nečist
i piju svoju mokraću?” 28 Tada se veliki peharnik uspravi i u
sav glas povika na judejskom ove riječi: “Čujte riječ velikoga
kralja, kralja asirskog! 29 Ovako veli kralj: 'Neka vas Ezekija
ne zavarava, jer vas ne može izbaviti iz moje ruke. 30 Neka
vas Ezekija ne hrabri pouzdanjem u Jahvu govoreći: Jahve
će nas sigurno izbaviti, ovaj grad neće pasti u ruke kralju
asirskom.' 31 Ne slušajte Ezekije, jer ovako veli asirski kralj:
'Sklopite mir sa mnom, predajte mi se, pa neka svaki od vas
jede plodove iz svoga vinograda i sa svoje smokve i neka pije
vode iz svojega studenca 32 dok ne dođem i ne odvedem vas
u zemlju kao što je vaša, u zemlju pšenice i mošta, u zemlju
kruha i vinograda, u zemlju ulja i meda da biste živjeli i da ne
pomrete. Ne dajte da vas Ezekija zaludi govoreći vam: Jahve
će vas izbaviti.' 33 Jesu li bogovi drugih naroda izbavili svoje
zemlje iz ruku asirskoga kralja? 34 Gdje su bogovi hamatski i
arpadski, gdje su bogovi sefarvajimski, henski i ivski, gdje su
bogovi samarijski da izbave Samariju iz ruke moje? 35 Koji su
među svim bogovima tih zemalja izbavili svoju zemlju iz moje
ruke da bi Jahve izbavio Jeruzalem iz ruke moje?” 36 Šutjeli
su i ni riječi mu nisu odgovorili, jer kralj bijaše zapovjedio: “Ne
odgovarajte mu!” 37 Upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar
Šebna i savjetnik Joah, sin Asafov, dođoše k Ezekiji, razdrijevši
haljine, i saopćiše mu riječi velikoga peharnika

19 Čuvši to, kralj Ezekija razdrije svoje haljine, obuče kostrijet
i ode u Dom Jahvin. 2 Zatim posla Elijakima, upravitelja
dvora, pisara Šebnu i svećeničke starješine, odjevene u kostrijet,
k proroku Izaiji, sinu Amosovu. 3 Oni mu rekoše: “Ovako veli
Ezekija: 'Ovo je dan nevolje, kazne i rugla. Prispješe djeca do
rođenja, a nema snage da se rode. 4 Možda je Jahve, Bog tvoj,
čuo što je rekao veliki peharnik koga je asirski kralj, gospodar
njegov, poslao da se izruguje Bogu živome i možda će Jahve,
Bog tvoj, kazniti riječi koje je čuo! Pomoli se pobožno za Ostatak
koji je još preostao.'” 5 Kad su sluge kralja Ezekije stigle k Izaiji,
6 on im reče: “Kažite svome gospodaru: 'Ovako veli Jahve:
Ne boj se riječi koje si čuo kada su na me hulile sluge kralja
asirskoga. 7 Udahnut ću u njega duh i kad čuje jednu vijest,
vratit će se u svoju zemlju. I učinit ću da u svojoj zemlji pogine
od mača.'” 8 Veliki peharnik vrati se i nađe asirskoga kralja gdje
opsjeda Libnu, jer bijaše čuo da je kralj otišao iz Lakiša. 9 Dočuo
je, naime, vijest o Tirhaku, kralju etiopskome: “Evo, izašao je da
se bori protiv tebe.” Tada Sanherib ponovo uputi poslanike da
kažu Ezekiji: 10 “Ovako recite judejskom kralju Ezekiji: 'Neka te
ne vara tvoj Bog, u koga se uzdaš, govoreći ti: Jeruzalem neće
pasti u ruke asirskog kralja! 11 Ti znaš što su asirski kraljevi
učinili svim zemljama izručivši ih prokletstvu! A ti, ti li ćeš se
spasiti? 12 Jesu li bogovi spasili narode što su ih uništili moji oci:
Gozance, Harane, Resefce i Edence, u Tel Basaru? 13 Gdje je
kralj hamatski, kralj arpadski, kralj Sefarvajima, Hene i Ive?'” 14
Ezekija primi pismo iz ruke poslanikove i pročita ga. Zatim uđe u

Dom Jahvin i razvi ga ondje pred Jahvom. **15** I pomoli se Ezekija
Jahvi ovako: “Jahve, Bože Izraelov, koji stoluješ nad kerubima,
ti si Bog jedini nad svim zemaljskim kraljevstvima, ti si stvorio
nebo i zemlju. **16** Prikloni uho, Jahve, i počuj, otvori oči, Jahve, i
vidi! Sanheribove čujder riječi koje poruči da izruga Boga živoga.
17 Istina je, o Jahve, asirski su kraljevi zatrli narode i zemlje
njihove; **18** pobacali im u oganj bogove; jer ne bijahu bogovi to,
već djela ruku ljudskih, od drveta i kamena; zato ih i uništiše.
19 Ali sada, Jahve, Bože naš, izbavi nas iz ruke njegove da
spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti, Jahve, Bog jedini.” **20**
Tada Izaija, sin Amosov, poruči Ezekiji: “Ovako veli Jahve, Bog
Izraelov: 'Uslišah molitvu koju mi uputi zbog Sanheriba, kralja
asirskog.' **21** Evo riječi što je Jahve objavi protiv njega: Prezire
te, ruga ti se djevica, kći sionska; za tobom maše glavom kći
jeruzalemska. **22** Koga si grdio, hulio? Na koga si glasno vikao,
ohol pogled dizao? Na Sveca Izraelova! **23** Po slugama si svojim
vrijeđao Gospoda. Govorio si: s mnoštvom kola ja popeh se
na vrh gora, na najviše vrhunce Libanona. Posjekoh mu cedre
najviše i čemprese ponajljepše. Dosegoh mu vrh najviši i vrt
njegov šumoviti. **24** Kopao sam i pio sam vode tuđe; stopalima
tad isuših sve rijeke egipatske. **25** Čuješ li dobro? Odavna to
sam snovao, od iskona smišljao, sada to ostvarujem: na tebi je
da prometneš gradove tvrde u razvaline. **26** Stanovnici njini,
nemoćni, prepadnuti i smeteni, bjehu kao trava u polju, kao
mlado zelenilo, kao trava vrh krovova opaljena vjetrom istočnim.
27 Znam kad se dižeš i kad sjedaš, kad izlaziš i kad se vraćaš.
28 Jer bjesnio si na me i jer obijest tvoja do ušiju mi dođe, prsten
ću ti provuć' kroz nozdrve, uzde stavit' u žvale, vratit ću te putem
kojim si i došao! **29** A znak nek' ti bude ovo: Ove će se godine
jesti što se samo okrÄunÄi, dogodine što samo uzraste, a treće
godine sijte i žanjite, sadite vinograde, jedite im rod. **30** Preživjeli
iz kuće Judine žilje će pustit' u dubinu, plodom rodit' u visinu. **31**
Jer će iz Jeruzalema izići Ostatak, Sačuvani s gore Siona. Sve
će to učinit' ljubomora Jahvina! **32** Zato ovo govori Jahve o
kralju asirskom: 'U ovaj grad on ući neće, ovamo strijele svoje
neće izmetati, k njemu neće ni štit okrenuti, niti oko njega nasipe
kopati. **33** Vratit će se putem kojim je i došao, u grad ovaj neće
ući' - Jahvina je riječ. **34** Grad ću ovaj štitit, spasiti ga, sebe radi
i rad sluge svoga Davida.” **35** Te iste noći iziđe Anđeo Jahvin
i pobi u asirskom taboru stotinu osamdeset i pet tisuća ljudi.
Ujutro kad je valjalo ustati, gle, bijahu ondje sve sami mrtvaci.
36 Sanherib podiže tabor i ode. Vratio se u Ninivu. **37** Jednoga
dana, dok se klanjao u hramu svoga boga Nisroka, njegovi ga
sinovi Adramelek i Sareser ubiše mačem i pobjegoše u zemlju
araratsku. Na njegovo se mjesto zakralji sin mu Asar-Hadon.

20 U ono se vrijeme Ezekija razbolje nasmrt. Prorok Izaija,
sin Amosov, dođe mu i reče: “Ovako veli Jahve: 'Uredi
kuću svoju jer ćeš umrijeti; nećeš ozdraviti.'” **2** Ezekija se okrenu
zidu i ovako se pomoli Jahvi: **3** “Ah, Jahve! Sjeti se milostivo da
sam pred tobom hodio vjerno i poštena srca i da sam činio što
je dobro u tvojim očima.” I Ezekija briznu u gorak plač. **4** Izaija
još ne bijaše izišao iz središnjeg predvorja kad mu je stigla riječ
Jahvina: **5** “Vrati se i reci Ezekiji, glavaru moga naroda. Ovako
veli Jahve, Bog tvoga oca Davida: 'Uslišao sam tvoju molitvu,
vidio sam tvoje suze. Izliječit ću te; za tri dana uzići ćeš u Dom
Jahvin. **6** Dodat ću tvome vijeku još petnaest godina. Izbavit
ću tebe i ovaj grad iz ruku asirskoga kralja; zakrilit ću ovaj
grad radi sebe i sluge svoga Davida.'” **7** Izaija naloži: “Uzmite
oblog od smokava, privijte mu ga na čir i on će ozdraviti.” **8**
Ezekija upita Izaiju: “Po kojem ću znaku prepoznati da će me
Jahve izliječiti i da ću za tri dana uzići u Dom Jahvin?” **9** Izaija
odgovori: “Evo ti znaka od Jahve da će učiniti što je rekao:
hoćeš li da se sjena pomakne za deset stupnjeva naprijed ili da
se vrati za deset stupnjeva?” **10** Ezekija odgovori: “Lako je sjeni
pomaknuti se deset stupnjeva naprijed! Ne! Neka se sjena vrati
natrag za deset stupnjeva!” **11** Prorok Izaija zazva Jahvu i on
učini da se sjena vrati za deset stupnjeva. Sišla je za deset
posljednjih stupnjeva na Ahazovu sunčaniku. **12** U to vrijeme
posla babilonski kralj Merodak-Baladan, sin Baladanov, pisma
s darom Ezekiji, jer bijaše čuo da se razbolio i ozdravio. **13**
Ezekija se obradova tome i pokaza poslanicima svoju riznicu -
srebro, zlato, miomirise, mirisavo ulje - svoju oružanu i sve što
je bilo u skladištima. Nije bilo ničega u njegovu dvoru i svemu
njegovu gospodarstvu što im Ezekija nije pokazao. **14** Tada
prorok Izaija dođe kralju Ezekiji i upita ga: “Što su rekli ti ljudi i
odakle su došli k tebi?” Ezekija odgovori: “Došli su iz daleke
zemlje, iz Babilona.” **15** Izaija upita dalje: “Što su vidjeli u tvojem
dvoru?” Ezekija odgovori: “Vidjeli su sve što je u mojem dvoru;
nema u mojim skladištima ničega što im nisam pokazao.” **16**
Tada Izaija reče Ezekiji: “Čuj riječ Jahvinu: **17** 'Evo dolaze dani
kada će sve što je u tvojem dvoru, sve što su tvoji oci nakupili do
danas, biti odneseno u Babilon. Ništa neće ostati, ' kaže Jahve.
18 A od sinova što poteku od tebe, što ti se rode, neke će uzeti
da budu uškopljeni dvorani u palači babilonskoga kralja.” **19**
Ezekija odgovori Izaiji: “Povoljna je riječ koju ti je Jahve objavio.”
A mislio je: “Zašto ne? Ako bude mira i sigurnosti za moga
života!” **20** Ostala povijest Ezekijina, svi njegovi pothvati i kako
je sagradio ribnjak i prorov da dovede vodu u grad, zar sve to
nije zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva? **21** Ezekija
je počinuo sa svojim ocima, a njegov sin Manaše zakralji se
mjesto njega.

21 Manašeu je bilo dvanaest godina kad se zakraljio. Pedeset
i pet godina kraljevao je u Jeruzalemu. Njegova se majka
zvala Hefsi-Bah. **2** Činio je što je zlo u Jahvinim očima,
povodeći se za gnusobama naroda što ih je Jahve protjerao
pred Izraelovim sinovima. **3** Obnovio je uzvišice što ih bijaše
oborio otac mu Ezekija, podigao je žrtvenik Baalu, načinio ašere
kako bijaše učinio izraelski kralj Ahab; i stao se klanjati svoj
vojsci nebeskoj i služiti joj. **4** Podigao je žrtvenike i u Domu
Jahvinu, za koji bijaše rekao Jahve: “U Jeruzalemu će prebivati
moje Ime zauvijek.” **5** Sagradio je žrtvenike svoj nebeskoj vojsci
u oba predvorja Doma Jahvina. **6** I sinove je svoje proveo kroz
oganj. Vračao je, gatao, stvorio bajače i opsjenare, učinio je
premnogo zla u očima Jahve i razjarivao ga. **7** Dao je načiniti lik
Ašere i posadio ga u Domu, za koji Jahve bijaše rekao Davidu i
njegovu sinu Salomonu: “U ovom Domu i u Jeruzalemu, koji
sam izabrao među svim izraelskim plemenima, postavit ću svoje
Ime zauvijek. **8** Neću više dati da noga Izraelaca uzmakne iz
zemlje koju sam dao u baštinu njihovim očevima, samo ako

budu držali i provodili u djelo sve što sam im zapovjedio: Zakon
što im ga je objavio moj sluga Mojsije." 9 Ali oni nisu poslušali,
Manaše ih je zaveo te su radili još gore nego narodi što ih je
Jahve iskorijenio pred Izraelovim sinovima. 10 Tada je Jahve
ovako govorio preko slugu svojih proroka: 11 "Zato što je judejski
kralj Manaše činio te gnusobe, zato što je učinio više zla nego
što su prije njega radili Amorejci i što je zaveo Judejce svojim
idolima, 12 ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Evo, učinit ću da
dođe nevolja na Jeruzalem i Judeju, takva da će zazujati oba
uha onima koji o njoj čuju. 13 Nategnut ću nad Jeruzalemom isto
uže kao nad Samarijom, isto mjerilo kao nad kućom Ahabovom;
zbrisat ću Jeruzalem kao što se briše zdjela pa se tad izvrne. 14
Odbacit ću ostatke svoje baštine, predat ću ih u ruke njihovih
neprijatelja; služit će za plijen i grabež svim svojim neprijateljima
15 jer su činili što je zlo u mojim očima jer su izazivali moj
gnjev od dana kada su njihovi oci izišli iz Egipta pa sve do
danas.'" 16 I mnogo je nedužne krvi prolio Manaše, tako da
se njome napunio Jeruzalem od jednoga kraja do drugoga,
da se i ne spominje njegov grijeh kojim je zaveo Judu da čini
što je zlo u očima Jahvinim. 17 Ostala povijest Manašeova,
njegova djela i grijesi koje je počinio, zar sve to nije zapisano u
knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva? 18 Manaše je počinuo kraj
svojih otaca i sahranjen je u vrtu svojeg dvora, u vrtu Uzinu. Sin
mu Amon zakralji se mjesto njega. 19 Amonu bijahu dvadeset
i dvije godine kad je zavladao, a kraljevao je dvije godine u
Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Mešulemet, kći Harusova,
i bila je iz Jotbe. 20 On je činio što je zlo u očima Jahvinim,
kao što je činio njegov otac Manaše. 21 U svemu je slijedio
put svoga oca, služio je idolima kojima je služio i njegov otac i
klanjao im se. 22 On je ostavio Jahvu, Boga svojih praotaca, i
nije hodio putem Jahvinim. 23 Amonovi se časnici urotiše protiv
njega i ubiše kralja u dvoru. 24 Ali je prosti puk pobio sve one
koji se bijahu urotili protiv kralja Amona i na njegovo mjesto
zakraljio sina mu Jošiju. 25 Ostala povijest Amonova i sve što
je činio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih
kraljeva? 26 Pokopali su ga u grobnicu njegova oca, u vrtu
Uzinu, a njegov sin Jošija zakralji se mjesto njega.

22 Jošiji je bilo osam godina kad se zakraljio. Kraljevao je
trideset i jednu godinu u Jeruzalemu. Mati mu se zvala
Jedida, kći Adajina, i bila je iz Boskata. 2 Činio je što je pravo u
Jahvinim očima. U svemu je hodio putem svoga oca Davida,
ne skrećući ni desno ni lijevo. 3 Osamnaeste godine svoga
kraljevanja Jošija posla svoga tajnika Šafana, sina Asalijahina,
sina Mešulamova, u Dom Jahvin i reče mu: 4 "Idi velikom
svećeniku Hilkiji da ti pripremi novac koji je odnesen u Dom
Jahvin i koji su čuvari praga sakupili od naroda. 5 Neka ga uruči
poslovođama postavljenim u Domu Jahvinu, a oni neka isplate
radnike koji popravljaju Dom Jahvin, 6 drvodjelje, graditelje i
zidare, i da se kupuje drvo i kamenje klesano što je potrebno za
popravak Doma. 7 Ali neka se ne traži od njih račun za uručeni
novac jer oni rade pošteno." 8 Veliki svećenik Hilkija reče tajniku
Šafanu: "Našao sam Knjigu Zakona u Domu Jahvinu." I Hilkija
dade knjigu Šafanu, koji ju je pročitao. 9 Tajnik Šafan dođe kralju
te ga izvijesti: "Tvoje sluge", reče on, "pokupile su novac koji se
našao u Domu i predale su ga poslovođama postavljenim u
Domu Jahvinu." 10 Tada tajnik Šafan obavijesti kralja: "Svećenik
Hilkija dade mi jednu knjigu." I Šafan je poče čitati pred kraljem.
11 Čuvši riječi Knjige Zakona, kralj razdrije haljine svoje. 12 I
naredi svećeniku Hilkiji, Šafanovu sinu Ahikamu, Mikinu sinu
Akboru, tajniku Šafanu i kraljevu sluzi Asaji: 13 "Idite i upitajte
Jahvu o meni, i o narodu, i o svoj Judeji zbog ove knjige što je
nađena, jer je velika Jahvina jarost što se izlila na nas zato što
naši očevi nisu slušali riječi ove knjige, nisu vršili što nam je
u njoj napisano." 14 Svećenik Hilkija, Ahikam, Akbor, Šafan i
Asaja odoše proročici Huldi, ženi Šaluma, sina Tikvina, sina
Harkasova, čuvara odjeće; ona je živjela u Jeruzalemu, u novom
gradu. Kad joj to kazaše, 15 ona im reče: "Ovako veli Jahve, Bog
Izraelov: 'Kažite čovjeku koji vas je poslao k meni: 16 Ovako
veli Jahve: Evo, dovest ću nesreću na ovaj grad i na njegove
stanovnike, izvršit ću sve što kaže knjiga koju je pročitao judejski
kralj. 17 Jer su me ostavili i prinose žrtve tuđim bogovima da
bi me ljutili svim djelima ruku svojih, planut će jarost moja na
to mjesto i neće se ugasiti.' 18 A judejskom kralju, koji vas je
poslao po Jahvin savjet, recite ovo: 'Ovako veli Jahve, Bog
Izraelov: Riječi si čuo. 19 Ali kako ti je omekšalo srce i jer si
se ponizio pred Jahvom čuvši što sam objavio tome gradu i
njegovim stanovnicima, koje će pogoditi pustošenje i prokletstvo,
i jer si razdro haljine svoje i plakao preda mnom, zato sam te
uslišio' - riječ je Jahvina. 20 'Evo, sjedinit ću te s ocima tvojim i s
mirom ćeš leći u grob da ne vidiš svojim očima svu nesreću koju
ću svaliti na ovo mjesto.'" Oni odnesoše taj odgovor kralju.

23 Tada kralj posla da se saberu kod njega sve judejske
i jeruzalemske starješine. 2 Kralj potom uzađe u Dom
Jahvin s Judejcima, Jeruzalemcima, svećenicima i prorocima i
sa svim narodom, od najmanjega do najvećega. I pročita im sve
riječi Knjige Saveza koja je nađena u Domu Jahvinu. 3 Kralj,
stojeći na svome mjestu, obnovi pred Jahvom Savez da će
slijediti Jahvu i držati se njegovih zapovijedi, pouka i uredaba
svim srcem i svom dušom da bi ispunio sve stavke toga Saveza
zapisane u ovoj knjizi. Sav je narod stupio u Savez. 4 Kralj
je zapovjedio velikom svećeniku Hilkiji, svećenicima drugog
reda i čuvarima hramskog praga da iz Svetišta Jahvina iznesu
sve bogoslužne predmete što bijahu načinjeni za Baala, za
Ašeru i za svu nebesku vojsku. Odredio je da sve to spale izvan
Jeruzalema u poljima kidronskim, a pepeo je odnio u Betel. 5
Uklonio je lažne svećenike koje su judejski kraljevi postavili
da pale kad na uzvišicama, u gradovima judejskim i u okolici
Jeruzalema; i one koji su palili kad Baalu, suncu, mjesecu,
zvijezdama i svoj vojsci nebeskoj. 6 Izvan Jeruzalema iznio je iz
Doma Jahvina, u dolinu kidronsku, Ašeru i spalio ju je u dolini
kidronskoj, satro u prah, a prah bacio na groblje sinova pučkih.
7 Razorio je stanove posvećenih bludnica koji su bili u Domu
Jahvinu i u kojima su žene tkale haljine Ašeri. 8 Iz svih judejskih
gradova doveo je svećenike i oskvrnuo je uzvišice gdje su ti
svećenici prinosili kad, od Gebe do Beer Šebe. Zatim je srušio
uzvišice pred vratima, one koje su bile na ulazu vrata Jošue,
upravitelja grada, nalijevo kad se prilazi gradskim vratima. 9 Isto
tako svećenici uzvišica nisu mogli uzlaziti žrtveniku Jahvinu u
Jeruzalemu, ali su jeli kruhove bez kvasa među svojom braćom.
10 Oskvrnio je Tofet u dolini Ben Hinom, kako nitko ne bi svoga

sina ili kćerku provodio kroz oganj u čast Moleku. **11** Razagnao
je konje koje su judejski kraljevi prinijeli suncu na ulazu u Dom
Jahvin, kraj sobe dvoranina Netan Meleka, koja se nalazila u
blizini, i spalio je u ognju sunčana kola. **12** Žrtvenike na krovu
koje bijahu sagradili judejski kraljevi i one koje je sagradio
Manaše u oba predvorja Hrama Jahvina, kralj je srušio, uklonio
ih odatle i bacio njihov prah u dolinu kidronsku. **13** Uzvišice
koje su bile sučelice Jeruzalemu, na južnom dijelu Maslinske
gore, i koje je izraelski kralj Salomon bio sagradio Aštarti,
sramoti sidonskoj, Kemošu, sramoti moapskoj, i Milkomu, nakazi
amonskoj - sve ih je kralj oskvrnio. **14** Razbio je stupove,
iskorijenio ašere i njihova je mjesta ispunio ljudskim kostima. **15**
Isto tako i žrtvenik u Betelu, uzvišicu koju je sagradio Jeroboam,
sin Nebatov, koji je naveo Izraela na grijeh, kralj je srušio,
oborio žrtvenik i tu uzvišicu, satro kamenje u prah, spalio ašere.
16 A kad se Jošija okrenuo i vidio grobove koji bijahu ondje
na gori, posla da se sakupe kosti iz onih grobova i spali ih
na žrtveniku. Tako ga je oskvrnuo, izvršavajući riječ Jahvinu,
koju je objavio čovjek Božji (dok je Jeroboam bio na žrtveniku
za vrijeme svečanosti). Okrenuvši se, Jošija baci oči na grob
čovjeka Božjeg koji je objavio sve to **17** i upita: “Kakav je ono
spomenik što ga vidim?” Ljudi iz grada odgovoriše mu: “To je
grob čovjeka Božjeg koji je došao iz Judeje i koji je prorekao
sve ovo što si ti učinio s betelskim žrtvenikom.” **18** “Pustite ga
na miru”, reče kralj, “i neka nitko ne dira njegove kosti.” Tako su
ostale njegove kosti netaknute s kostima proroka koji je došao iz
Samarije. **19** Jošija je jednako razorio sve hramove uzvišica
koje su izraelski kraljevi sagradili po gradovima Samarije da bi
srdili Jahvu i učinio je s njima kao što je učinio u Betelu. **20** Sve
svećenike uzvišica poklao je na žrtvenicima; na njima je spalio
i ljudske kosti. Potom se vratio u Jeruzalem. **21** Kralj naredi
svemu narodu: “Svetkujte Pashu u čast Jahve, Boga svoga,
po običaju koji je zapisan u ovoj Knjizi Saveza.” **22** Takva se
Pasha nije svetkovala od vremena sudaca koji su sudili Izraelu
i za sve vrijeme kraljeva izraelskih i judejskih. **23** Samo je
osamnaeste godine kraljevanja Jošijina svetkovana takva Pasha
u čast Jahve, u Jeruzalemu. **24** Osim toga, sve bajače i sve
vračare, sve kućne bogove i idole i sve sramote koje se mogu
vidjeti u zemlji judejskoj i Jeruzalemu - sve je to Jošija uklonio
da izvrši riječi Zakona, zapisane u knjizi koju je našao Hilkija,
svećenik Doma Jahvina. **25** Nije bilo prije njega takva kralja koji
se obratio Jahvi svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom
snagom svojom, u svemu vjeran Zakonu Mojsijevu, a ni poslije
njega nije mu bilo ravna. **26** Ipak Jahve nije odustao od plamena
svoga velikoga gnjeva kojim je uskipio protiv Judejaca zbog svih
izazova kojima ga je Manaše ljutio. **27** Jahve je odlučio: “Maknut
ću Judejce ispred sebe kao što sam maknuo Izraela; odbacit ću
ovaj grad koji sam izabrao, Jeruzalem, i Dom o kojem rekoh: 'Tu
će biti Ime moje.'” **28** Ostala povijest Jošijina i sve što je učinio,
zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva?
29 U njegvo je vrijeme faraon Neko, egipatski kralj, krenuo
protiv asirskoga kralja na rijeci Eufratu. Kralj Jošija pošao je
preda nj, ali ga on ubi u Megidu, pri prvom susretu. **30** Sluge
njegove prenesoše mu tijelo kolima iz Megida, odvezoše ga u
Jeruzalem i sahraniše u njegovoj grobnici. Sav narod zemlje
primi Joahaza, sina Jošijina; pomazaše ga i proglasiše kraljem
namjesto njegova oca. **31** Joahazu bijahu dvadeset i tri godine
kad se zakraljio. Kraljevao je tri mjeseca u Jeruzalemu. Njegova
se majka zvala Hamitah, kći Jeremije, i bila je iz Libne. **32** On
je činio što je zlo u očima Jahvinim, sve kao što su činili oci
njegovi. **33** Faraon Neko bacio ga je u okove u Ribli, na području
Hamata, da ne vlada u Jeruzalemu i udario je na zemlju danak
od stotinu talenata srebra i deset talenata zlata. **34** Faraon Neko
postavio je za kralja Elijakima, sina Jošijina, na mjesto njegova
oca Jošije. I ime mu je promijenio u Jojakim. A Joahaza je uzeo
i odveo u Egipat te on umrije ondje. **35** Jojakim je dao faraonu
srebro i zlato, ali je nametnuo zemlji porez da bi smogao svotu
koju je faraon zahtijevao. Svakome je nametnuo prema njegovu
stanju, uzimao srebro i zlato koje je morao davati faraonu Neku.
36 Jojakimu je bilo dvadeset i pet godina kad je postao kraljem i
kraljevao je jedanaest godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo
ime Zebida, kći Pedajina, i bila je iz Rume. **37** On je činio što je
zlo u očima Jahvinim, sve kao što su činili i oci njegovi.

24 U njegovo je vrijeme došao Nabukodonozor, kralj
babilonski, i Jojakim mu je bio podložan tri godine, zatim
se ponovno pobunio protiv njega. **2** Ovaj pak posla protiv njega
kaldejske pljačkaške čete, aramejske, moapske i amonske, sve
ih posla protiv Judeje da je opustoše, potvrđujući riječ koju
je Jahve bio objavio po slugama svojim prorocima. **3** To se
dogodilo Judeji prema prijetnji Jahvinoj da će je istrijebiti ispred
svoga lica zbog grijeha Manašeovih: zbog svega što je Manaše
učinio **4** i zbog nedužne krvi koju je prolio, natopio Jeruzalem
krvlju nedužnom. Jahve nije htio oprostiti. **5** Ostala povijest
Jojakimova i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi
Ljetopisa judejskih kraljeva? **6** Jojakim je počinuo kraj svojih
otaca, a njegov sin Jojakin zavlada mjesto njega. **7** Egipatski
kralj nije više izlazio iz zemlje, jer je babilonski kralj osvojio
od Egipatskog potoka do rijeke Eufrata sve što je pripadalo
egipatskom kralju. **8** Jojakinu je bilo osamnaest godina kad
se zakraljio i kraljevao je tri mjeseca u Jeruzalemu. Materi mu
je bilo ime Nehušta, kći Elnatana, i bila je iz Jeruzalema. **9**
On je činio što je zlo u očima Jahvinim, sve kao što je činio
i njegov otac. **10** U ono vrijeme krenu ljudstvo babilonskog
kralja Nabukodonozora protiv Jeruzalema i grad je bio opkoljen.
11 Dođe i babilonski kralj Nabukodonozor da napadne grad,
dok ga je njegovo ljudstvo opsjedalo. **12** Tada je judejski kralj
Jojakin izišao pred babilonskoga kralja: on, njegova majka,
njegove sluge, njegove vojskovođe i dvorani, a babilonski kralj
zarobi ga - osme godine svoga kraljevanja. **13** On je odnio
sve iz riznice Doma Jahvina i iz riznica kraljevskog dvora i
razbio je sve zlatne predmete koje je Salomon, kralj Izraela,
načinio za Svetište Jahvino. Tako se ispunila riječ Jahvina. **14**
Odveo je u progonstvo sav Jeruzalem, sve vojskovođe i sve
vrsne ratnike, oko deset tisuća prognanika, sa svim kovačima i
bravarima. Jedino je preostao najsiromašniji narod zemlje. **15**
Odveo je Jojakina u Babilon; tako isto i kraljevu majku i sve
žene kraljeve, njegove dvorane, plemenitaše zemlje, sve ih je
odveo iz Jeruzalema u progonstvo u Babilon. **16** Sve sposobne
ljude, njih sedam tisuća na broju; kovače i bravare, tisuću na
broju; sve ljude sposobne za boj, sve ih je kralj babilonski odveo

u Babilon, u sužanjstvo. 17 Babilonski je kralj postavio za kralja
mjesto Jojakina njegova strica Mataniju, ali mu je promijenio
ime u Sidkija. 18 Sidkiji je bila dvadeset i jedna godina kad se
zakraljio, a kraljevao je jedanaest godina u Jeruzalemu. Materi
mu bijaše ime Hamitala, kći Jeremije, i bila je iz Libne. 19 Činio
je što je zlo u očima Jahvinim, sve kao što je činio Jojakin. 20 To
je zadesilo Jeruzalem i Judu zbog gnjeva Jahvina; Jahve ih
napokon i odbaci ispred lica svoga. Sidkija se pobuni protiv
babilonskog kralja.

25 Devete godine njegova kraljevanja, desetoga dana
desetoga mjeseca, krenu sam babilonski kralj
Nabukodonozor sa svom svojom vojskom na Jeruzalem. Utabori
se pred gradom i opasa ga opkopom. 2 Grad osta opkoljen
do jedanaeste godine Sidkijina kraljevanja. 3 Devetoga dana
četvrtoga mjeseca, kad je u gradu zavladala takva glad da
priprosti puk nije imao ni kruha, 4 neprijatelj provali u grad. Tada
kralj i svi ratnici pobjegoše noću kroz vrata između dva zida
nad Kraljevim vrtom - Kaldejci bijahu opkolili grad - i krenuše
putem prema Arabi. 5 Kaldejske čete nagnuše u potjeru za
kraljem i sustigoše ga na Jerihonskim poljanama, a sva se
njegova vojska razbježala. 6 Kaldejci uhvatiše kralja i odvedoše
ga u Riblu pred kralja babilonskog, koji mu izreče presudu. 7
Sidkijine sinove pokla pred njegovim očima, Sidkiji iskopa oči,
okova ga verigama i odvede u Babilon. 8 Sedmoga dana petoga
mjeseca - devetnaeste godine kraljevanja Nabukodonozora,
kralja babilonskog - uđe u Jeruzalem Nebuzaradan, zapovjednik
kraljeve tjelesne straže i časnik babilonskog kralja. 9 On zapali
Dom Jahvin, kraljevski dvor i sve kuće u Jeruzalemu. 10
Kaldejske čete, pod zapovjednikom kraljevske tjelesne straže,
razoriše zidine koje su okruživale Jeruzalem. 11 Nebuzaradan,
zapovjednik kraljeve tjelesne straže, odvede u sužanjstvo ostatak
naroda koji bijaše ostao u gradu, a tako i prebjege babilonskom
kralju i ostalu svjetinu. 12 Neke od malih ljudi ostavi zapovjednik
u zemlji kao vinogradare i ratare. 13 Kaldejci razbiše tučane
stupove u Domu Jahvinu, podnožja i mjedeno more koji su bili u
Domu Jahvinu i tuč odniješe u Babilon. 14 Uzeše i lonce, lopate,
noževe, posudice i uopće sav tučani pribor koji se upotrebljavao
za bogoslužja. 15 Zapovjednik uze i kadionice i škropionice,
uopće sve što bijaše od zlata i srebra, 16 dva stupa, jedno more
i podnožja, što je Salomon dao izraditi za Dom Jahvin. Nije
moguće procijeniti koliko je tuča bilo u svim tim predmetima. 17
Prvi stup bijaše visok osamnaest lakata, imao je glavicu od tuča,
visoku pet lakata; obvijaše je oplet i mogranji, sve od tuča. Takav
je bio i drugi stup. 18 Zapovjednik straže odveo je svećeničkog
poglavara Seraju, drugog svećenika, Sefaniju, i tri čuvara praga.
19 Iz grada je odveo jednog dvoranina, vojničkog zapovjednika,
pet ljudi iz kraljeve pratnje koji se zatekoše u gradu, pisara
zapovjednika vojske koji je novačio puk i šezdeset pučana
koji se također zatekoše u gradu. 20 Zapovjednik kraljevske
tjelesne straže Nebuzaradan odvede ih pred kralja babilonskoga
u Riblu. 21 I kralj babilonski zapovjedi da ih pogube u Ribli,
u zemlji hamatskoj. Tako su judejski narod odveli s njegove
rodne grude. 22 Narodu što je ostao u zemlji judejskoj i što ga
je ostavio babilonski kralj Nabukodonozor - postavio je ovaj
za upravitelja Gedaliju, sina Ahikamova, unuka Šafanova. 23
Svi vojni zapovjednici i njihovi ljudi saznaše da je babilonski
kralj postavio zemlji za namjesnika Gedaliju i dođoše pred
njega u Mispu: Netanijin sin Išmael; Kareahov sin Johanan; sin
Tanhumeta iz Netofe, Seraja; Maakatijev sin Jaazanija - oni i svi
njihovi ljudi. 24 Gedalija se zakle njima i njihovim ljudima i reče:
“Ne bojte se služiti Kaldejcima; ostanite u zemlji, budite podložni
babilonskom kralju i bit će vam dobro.” 25 Ali sedmoga mjeseca
Išmael, sin Netanijin, unuk Elišamin, koji bijaše kraljevskog
roda, i još deset ljudi s njim ubiše Gedaliju te on umrije kao i svi
Judejci i Kaldejci koji bijahu s njim u Mispi. 26 Tada sav narod,
od maloga do velikog, i svi zapovjednici četa ustadoše i odoše u
Egipat jer se bojahu Kaldejaca. 27 Trideset i sedme godine
otkako je zasužnjen judejski kralj Jojakin, dvadeset i sedmog
dana dvanaestoga mjeseca, babilonski kralj Evil Merodak u
prvoj godini svoje vladavine pomilova judejskog kralja Jojakina
i pusti ga iz tamnice. 28 Ljubezno je s njime razgovarao i
stolicu mu postavio više nego ostalim kraljevima koji bijahu s
njim u Babilonu. 29 Jojakin je odložio svoje tamničke haljine i
jeo s kraljem za istim stolom svega svoga vijeka. 30 Do kraja
njegova života babilonski mu je kralj trajno, iz dana u dan, davao
uzdržavanje.

1 Ljetopisa

1 Adam, Šet, Enoš, **2** Kenan, Mahalalel, Jared, **3** Henok,
Metušalah, Lamek, **4** Noa, Šem, Ham i Jafet. **5** Sinovi
Jafetovi: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešek i Tiras. **6**
Gomerovi sinovi: Aškenaz, Rifat i Togarma. **7** Javanovi sinovi:
Eliša, Taršiš, Kitijci i Dodanci. **8** Hamovi sinovi: Kuš, Misrajim,
Put i Kanaan. **9** Kuševi sinovi: Seba, Havila, Sabta, Rama i
Sabteka; Ramini sinovi: Šeba i Dedan. **10** Kušu se rodi Nimrod,
koji bijaše prvi vlastodržac na zemlji. **11** Od Misrajima potekli su
Ludijci, Anamijci, Lehabijci, Neftuhijci, **12** Patrušani i Kasluhijci,
od kojih su potekli Filistejci i Kaftorci. **13** Kanaan rodi Sidona,
svog prvenca, i Heta, **14** i Jebusejce, Amorejce, Girgašane, **15**
Hivijce, Arkijce, Sinijce, **16** Arvadijce, Semarijce i Hamatijce.
17 Šemovi sinovi: Elam, Ašur, Arpakšad, Lud i Aram. Aramovi
sinovi: Us, Hul, Geter i Mešek. **18** Arpakšadu se rodi Šelah,
Šelahu se rodi Eber. **19** Eberu se rodiše dva sina: jednom bješe
ime Peleg, jer se za njegova doba razdijelila zemlja. Njegovu je
bratu bilo ime Joktan. **20** Od Joktana se rodiše Almodad, Šelef,
Hasarmavet, Jerah, **21** Hadoram, Uzal, Dikla, **22** Obal, Abimael,
Šeba, **23** Ofir, Havila i Jobab. Svi su to sinovi Joktanovi. **24**
Šem, Arpakšad, Šalah, **25** Eber, Peleg, Rau, **26** Serug, Nahor,
Tarah, **27** Abram, to jest Abraham. **28** Abrahamovi sinovi: Izak
i Jišmael. **29** Ovo je njihovo rodoslovlje: Jišmaelov prvenac
Nebajot, zatim Kedar, Adbeel, Mibsam, **30** Mišma, Duma, Masa,
Hadad, Tema, **31** Jetur, Nafiš i Kedma. To su Jišmaelovi sinovi.
32 Sinovi Keture, Abrahamove inoče: ona rodi Zimrana, Jokšana,
Medana, Midjana, Jišbaka i Šuaha. Sinovi Jokšanovi jesu: Šeba
i Dedan. **33** Midjanovi su sinovi bili: Efa, Efer, Henok, Abida i
Eldaa. Svi su oni bili Keturini sinovi. **34** Abrahamu se rodi Izak;
Izakovi su sinovi bili: Ezav i Izrael. **35** Ezavovi su sinovi bili:
Elifaz, Reuel, Jeuš, Jalam i Korah. **36** Elifazovi su sinovi bili:
Teman, Omar, Sefi, Gatan, Kenaz, Timna i Amalek. **37** Reuelovi
su sinovi bili: Nahat, Zerah, Šama i Miza. **38** Seirovi su sinovi
bili: Lotan, Šobal, Sibeon, Ana, Dišon, Eser i Dišan. **39** Lotanovi
su sinovi bili: Hori i Homam; Lotanova je sestra bila Timna.
40 Šobalovi su sinovi bili: Alvan, Manahat, Ebal, Šefi i Onam.
Sibeonovi su sinovi bili: Aja i Ana. **41** Anin je sin bio Dišon,
a Dišonovi su sinovi bili: Hamram, Ešban, Jitran i Keran. **42**
Eserovi su sinovi bili: Bilhan, Zaavan i Jaakan. Dišonovi su
sinovi bili Us i Aran. **43** Evo kraljeva koji su kraljevali u zemlji
edomskoj prije nego je zavladao kralj sinova Izraelovih: Bela,
sin Beorov; gradu mu je bilo ime Dinhaba. **44** Kad je umro Bela,
na njegovo se mjesto zakraljio Jobab, sin Zareha iz Bosre. **45**
Kad je umro Jobab, zakraljio se na njegovo mjesto Hušam
iz temanske zemlje. **46** Kad je umro Hušam, zakraljio se na
njegovo mjesto Bedadov sin Hadad, koji je potukao Midjance na
Moapskom polju; gradu mu je bilo ime Avit. **47** Kad je umro
Hadad, zakraljio se na njegovo mjesto Samla iz Masreke. **48**
Kad je umro Samla, zakraljio se na njegovo mjesto Šaul iz
Rehobota na Rijeci. **49** Kad umrije Šaul, zavlada Baal Hanan,
Akborov sin. **50** Kad je umro Baal Hanan, zavladao je Hadad;
gradu mu je bilo ime Pai. Žena mu se zvala Mehetabela. Bila je
kći Matredova iz Me Zahaba. **51** Kad je umro Hadad, nastali su
knezovi u Edomu: knez Timna, knez Alva, knez Jetet, **52** knez
Oholibama, knez Ela, knez Pinon, **53** knez Kenaz, knez Teman,
knez Mibsar, **54** knez Magdiel i knez Iram. To su bili knezovi
edomski.

2 Evo Izraelovih sinova: Ruben, Šimun, Levi, Juda, Jisakar
i Zebulun, **2** Dan, Josip i Benjamin, Naftali, Gad i Ašer. **3**
Judini sinovi: Er, Onan i Šela. Ta mu je tri rodila Kanaanka,
Šuina kći. Ali Er, Judin prvenac, bijaše nevaljao u Jahvinim
očima i Jahve ga pogubi. **4** Njegova nevjesta Tamara rodi
mu Peresa i Zeraha. U svemu je bilo pet Judinih sinova. **5**
Peresovi su sinovi bili: Hesron i Hamul. **6** Zerahovi su sinovi bili:
Zimri, Etan, Heman, Kalkol i Dara; u svemu pet. **7** Karmijevi su
sinovi bili: Akar, koji je nanio zlo Izraelu prekršivši kletvu. **8** A
sinovi Etanovi: Azarja. **9** Hesronovi sinovi koji mu se rodiše
bijahu: Jerahmeel, Ram i Kelubaj. **10** Ram rodi Aminadaba,
a Aminadab rodi Nahšona, kneza Judinih sinova. **11** Nahšon
rodi Salmu, Salma rodi Boaza. **12** Boaz rodi Obeda, Obed rodi
Jišaja. **13** Jišaj rodi prvenca Eliaba, drugog Abinadaba, trećeg
Šimu, **14** četvrtog Netanela, petog Radaja, **15** šestog Osema,
sedmoga Davida. **16** Sestre im: Sarviju i Abigajilu. Sarvijini su
sinovi bili: Abišaj, Joab, Asahel, trojica. **17** Abigajila je rodila
Amasu, Amasin je otac bio Jišmaelac Jeter. **18** Hesronov sin
Kaleb imao je sa ženom Azubom i s Jeriotom sinove, a sinovi su
mu bili: Ješer, Šobab i Ardon. **19** Kad je umrla Azuba, uze Kaleb
za ženu Efratu i ona mu rodi Hura. **20** Hur rodi Urija, a Uri rodi
Besalelu. **21** Potom Hesron uze kćer Makira, oca Gileadova;
uzeo ju je za ženu kad mu je bilo šezdeset godina i ona mu
rodi Seguba. **22** Segub rodi Jaira, koji je imao dvadeset i tri
grada u gileadskoj zemlji. **23** Ali su Gešurci i Aramejci osvojili
od njih Jairova Sela, Kenat sa selima, šezdeset gradova. To
su sve osvojili sinovi Makira, oca Gileadova. **24** Kad je umro
Hesron u Kaleb Efrati, Hesronova žena Abija rodi mu Ašhura,
oca Tekoina. **25** Sinovi Jerahmeela, Hesronova prvenca, bili
su: prvenac Ram, pa Buna, Oren, Osem i Ahija. **26** Jerahmeel
je imao i drugu ženu, zvala se Atara, koja je bila Onamova
majka. **27** Sinovi Rama, Jerahmeelova prvenca, bili su Maas,
Jamin i Eker. **28** Onamovi su sinovi bili: Šamaj i Jada; Šamajevi
sinovi: Nadab i Abišur. **29** Abišurova se žena zvala Abihajla,
koja mu rodi Ahbana i Molida. **30** Nadabovi su sinovi bili: Seled
i Afajim, ali je Seled umro bez djece. **31** Sinovi su Afajimovi
bili: Jiši; Jišijevi sinovi: Šešan; Šešanov sin Ahlaj. **32** Sinovi
Jade, brata Šamajeva, bili su: Jeter i Jonatan; ali je Jeter umro
bez djece. **33** Jonatanovi su sinovi bili: Pelet i Zaza. To su bili
Jerahmeelovi sinovi. **34** Šešan nije imao sinova, nego kćeri; ali
je Šešan imao slugu Egipćanina po imenu Jarhu. **35** Zato je
Šešan dao kćer sluzi Jarhi za ženu i ona mu rodi Ataja. **36**
Ataj rodi Natana, Natan rodi Zabada. **37** Zabad rodi Eflala,
Eflal rodi Obeda; **38** Obed rodi Jehua, Jehu rodi Azarju, **39**
Azarja rodi Helesa, Heles rodi Elasu; **40** Elasa rodi Sismaja,
Sismaj rodi Šaluma, **41** Šalum rodi Jekamju, Jekamja rodi
Elišamu. **42** Sinovi Kaleba, Jerahmeelova brata, bili su: njegov
prvenac Meša, otac Zifov; sinovi oca Mareše bili su: Hebron. **43**
Hebronovi sinovi Korah, Tapuah, Rekem i Šema. **44** Šema rodi
Rahama, oca Jorkoamova, a Rekem rodi Šamaja. **45** Šamajev

je sin bio Maon, a Maon je bio otac Bet-Sarov. **46** Efa, Kalebova
inoča, rodila je Harana, Mosu i Gazeza; Haran je rodio Gazeza.
47 Johdajevi su sinovi bili: Regem, Jotam, Gešan, Felet, Efa i
Šaaf. **48** Maaka, Kalebova inoča, rodila je Šebera i Tirhanu. **49**
Rodila je Šaafa, oca Madmanina, Ševu, oca Makbenina, i oca
Gibina; a Kalebova je kći bila Aksa. **50** To su bili sinovi Kalebovi.
A sinovi Hura, Efratina prvenca: Šobal, otac Kirjat Jearimov, **51**
Salma, otac Betlehemov, i Haref, otac Bet-Gaderov. **52** A sinovi
Šobala, oca Kirjat Jearimova: Reaja, polovica Manahaćana.
53 Kirjatjearimske su porodice bile: Jitrani, Pućani, Šumaćani
i Mišrani; od njih su potekli Soraćani i Eštaoljani. **54** Salmini
su sinovi: Betlehem, Netofaćani, Atrot, Bet Joab i polovina
Manahaćana, Saraćani. **55** Književničke obitelji koje su živjele u
Jabesu bile su: Tiraćani, Simeaćani, Sukaćani. To su Kinejci koji
su potekli od Hamata, oca Rekabova doma.

3 Ovo su Davidovi sinovi koji mu se rodiše u Hebronu: prvenac
Amnon od Jizreelke Ahinoame, drugi Daniel od Karmelke
Abigajle, **2** treći Abšalom, sin Maake, kćeri Talmaja, gešurskoga
kralja, četvrti Adonija, sin Hagitin, **3** peti Šefatja od Abitale,
šesti Jitream od njegove žene Egle. **4** Šest mu se sinova rodilo
u Hebronu, gdje je kraljevao sedam godina i šest mjeseci; a
trideset je i tri godine kraljevao u Jeruzalemu. **5** Ovi mu se
sinovi rodiše u Jeruzalemu: Šimeja, Šobab, Natan i Salomon;
četiri od Bat-Šebe, kćeri Amielove. **6** Jibhar, Elišama, Elifalet, **7**
Nogah, Nefeg, Jafija, **8** Elišama, Elijada, Elifelet: devet. **9** Sve
Davidovi sinovi osim inočkih sinova i njihove sestre Tamare. **10**
Salomonov je sin bio Roboam, njegov sin Abija, njegov sin Asa,
njegov sin Jošafat, **11** njegov sin Joram, njegov sin Ahazja,
njegov sin Joaš, **12** njegov sin Amasja, njegov sin Azarja, njegov
sin Jotam, **13** njegov sin Ahaz, njegov sin Ezekija, njegov sin
Manaše, **14** njegov sin Amon, njegov sin Jošija. **15** Jošijini su
sinovi bili: prvenac Johanan, drugi Jojakim, treći Sidkija, četvrti
Šalum. **16** Jojakimovi su sinovi bili: Jekonija, njegov sin, i Sidkija,
njegov sin. **17** Sinovi sužnja Jekonje bili su Šealtiel, njegov sin,
18 Malkiram, Pedaja, Šenasar, Jekamja, Jošama i Nebadja. **19**
Pedajini su sinovi bili: Zerubabel i Šimej; Zerubabelovi sinovi:
Mešulam i Hananija, i sestra im Šelomita. **20** Hašuba, Ohel,
Berekja, Hasadja i Jušab-Hesed, njih petorica. **21** Hananijini su
sinovi bili: Pelatja i Išaja, Refajini sinovi, Arnanov sin, Obadjin
sin, Šekanijin sin. **22** Šekanijini su sinovi bili: Šemaja, a Šemajini
su sinovi bili: Hatuš, Jigal, Barijah, Nearja i Šafat, šestorica.
23 Nearjini su sinovi bili Elijoenaj, Ezekija i Azrikam, trojica.
24 Elijoenajevi su sinovi bili Hodavja, Elijašib, Felaja, Akub,
Johanan, Delaja i Anani, sedmorica.

4 Judini su sinovi bili: Peres, Hesron, Karmi, Hur i Šobal.
2 Šobalov sin Reaja rodi Jahata, a Jahat rodi Ahumaja i
Lahada. To su soratski rodovi. **3** Ovo su sinovi od oca Etama:
Jizreel, Jišma i Jidbaš, a njihovoj je sestri bilo ime Haslelponija.
4 Fenuel je bio otac Gedoru, a Ezer je bio Hušin otac. To su bili
sinovi Hura, prvenca Efrate, oca Betlehema. **5** A otac Tekoe
Ašhur imao je dvije žene, Helu i Naaru. **6** Naara mu je rodila
Ahuzama, Hefera, Temnance i Ahaštarce. To su Naarini sinovi.
7 Helini su sinovi bili: Seret, Sohar i Etnan. **8** Kos rodi Anuba i
Hasobebu i porodice Harumova sina Aharhela. **9** Jabes je bio
izvrsniji među braćom i mati mu je nadjela ime Jabes govoreći:
"Rodila sam ga s bolom." **10** Jabes je prizvao Izraelova Boga
govoreći: "Ako me odista blagoslivljaš, raširi moje područje,
neka bude tvoja ruka uza me i sačuvaj me oda zla, tako da se
ne mučim!" Ispuni mu Bog za što ga je molio. **11** Šuhin brat
Kelub rodi Mehira; on je bio Eštonov otac. **12** Od Eštona poteče
Bet Rafa, Paseah i Tehina, otac Ir Nahaša. To su Rekini ljudi.
13 A Kenazovi su sinovi bili: Otniel i Seraja. Otnielovi sinovi:
Hatat i Meonotaj. **14** Meonotaj rodi Ofru; Šeraja rodi Joaba,
oca onih što žive u Dolini rukotvoraca, jer bijahu rukotvorci.
15 Sinovi Jefuneova sina Kaleba bili su: Ir, Ela i Naam; Elin
je sin bio Kenaz. **16** Jehalelelovi su sinovi bili Zif, Zifa, Tirja i
Asrael. **17** Ezrini sinovi: Jeter, Mered, Efer i Jalon; Jeter rodi
Mirjamu, Šamaja i Jišboha, Eštemoina oca. **18** Njegova žena
Judejka rodila je Jereda, Gedorova oca, Hebera, Sokova oca, i
Jekutiela, Zanoahova oca. To su bili sinovi Bitje, faraonove kćeri
koju je za ženu uzeo Mered. **19** Sinovi Hodijine žene, sestre
Nahama, Keilina oca, bili su: Šimun, otac Jomama Garmijca,
i Eštemoa Maakaćanin. **20** Šimunovi su sinovi bili: Amnon,
Rina, Ben-Hanan i Tilon. Išijevi sinovi: Zohet i Ben-Zohet. **21**
Sinovi Judina sina Šele bili su: Er, Lekin otac, Lada, Marešin
otac, i obitelji platnarske kuće u Bet Ašbeji; **22** Jokim i ljudi iz
Kozebe Joaš i Saraf, koji su vladali nad Moabom i vratili se u
Betlehem. Ali su to stari događaji. **23** To su bili lončari koji su
živjeli u Netajimu i u Gederi kod kralja i bili su ondje zaposleni u
njega. **24** Šimunovi su sinovi bili Nemuel, Jamin, Jarib, Zerah
i Šaul. **25** Njegov je sin bio Šalum, a njegov je sin Mibsam,
njegov sin Mišma. **26** Mišmini su sinovi bili: Hamuel, sin mu, i
njegov sin Zakur i njegov sin Šimej. **27** Šimej je imao šesnaest
sinova i šest kćeri; njegova braća nisu imala mnogo sinova, i
sve njihove porodice nije bilo tako mnogo kao Judinih sinova.
28 Živjeli su u Beer Šebi, Moladi i Hasar Šualu, **29** u Bilhi, u
Esemu, u Toladu, **30** u Betuelu, u Hormi, u Siklagu, **31** u Bet
Markabotu, u Hasar Susimu, u Bet Biriju i u Šaarajimu. To su bili
njihovi gradovi do Davidova kraljevanja. **32** A njihova su naselja
bila: Etam i Ajin, Rimon, Token i Ašan, pet gradova. **33** I sva
njihova naselja što su bila oko tih gradova do Baala. To su bili
njihovi stanovi i njihovi plemenski popisi. **34** Mešobad, Jamlek i
Amasjin sin Joša, **35** Joel i Jehu, sin Jošibje, sina Serajina, sina
Asielova, **36** Elijoenaj, Jaakoba, Ješohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel
i Benaja, **37** Ziza, sin Šifija, sina Alonova, sina Jedajeva, sina
Šimrijeva, sina Šemajina. **38** Ti su imenovani bili starješine
svojim rodovima i njihove su se porodice veoma umnožile. **39**
Zato su otišli do mjesta kako se ide u Gedor do istočne strane
doline da traže pašu stoci. **40** Našli su obilatu i dobru pašu i
prostranu, sigurnu i mirnu zemlju. Budući da su ondje prije živjeli
Hamovi potomci, **41** Šimunovci, poimence popisani, navališe za
vremena judejskoga kralja Ezekije te razbiše njihove šatore i
njihove zaklone koji se nađoše ondje. Baciše na njih kletvu, koja
traje do današnjega dana, i nastaniše se na njihovo mjesto jer
su ondje bili pašnjaci za njihovu stoku. **42** Onda su neki među
onima što su pripadali Šimunovim sinovima, njih pet stotina,
izbili na planinu Seir, na čelu s Felatjom, Nearjom, Refajom i
Uzielom, Išijevim sinovima. **43** Oni pobiše ostatak koji se spasio
između Amalečana i naseliše se ondje do današnjega dana.

5 Sinovi Izraelova prvenca Rubena. On je doista bio prvenac; ali
kad je oskvrnuo očevu postelju, njegovo je pravo prvorodstva
bilo dano sinovima Izraelova sina Josipa, ali im nije bilo upisano
u rodovnik, **2** jer je Juda nadvladao među braćom, a od njega
se rodio knez. Ipak je pravo prvorodstva pripalo Josipu. **3** Sinovi
Izraelova prvenca Rubena bili su Henok, Falu, Hesron i Karmi.
4 Joelovi sinovi: njegov sin Šemaja, njegov sin Gog, njegov sin
Šimej, **5** njegov sin Mika, njegov sin Reaja, njegov sin Baal, **6**
njegov sin Beera, koga je odveo u sužanjstvo asirski kralj Tiglat
Pileser; on je bio poglavar Rubenova plemena. **7** Njegovoj
braći, po obiteljima, kad su se zapisali u plemenski rodovnik po
naraštajima, bio je poglavar Jeiel, Zaharija, **8** Bela, sin Azazov,
sin Šemin, sin Joelov. On je živio u Aroeru i do Neba i Baal
Meona. **9** Prema istoku njegova se zemlja prostirala do ulaza u
pustinju, od rijeke Eufrata, jer mu se stoka umnožila u gileadskoj
zemlji. **10** Za Šaulovih vremena vojevali su s Hagrijcima koji
su izginuli od njihove ruke; tako su se naselili u njihove šatore
po svemu istočnom području od Gileada. **11** Gadovi su sinovi
živjeli blizu njih u bašanskoj zemlji do Salke. **12** Poglavar je bio
Joel, a drugi Šafan, pa Janaj i Šafat u Bašanu. **13** Njihova su
braća po svojim rodovima bila: Mihael, Mešulam, Šeba, Joraj,
Jakan, Zija, Eber, sedmorica. **14** To su bili sinovi Abihajila,
sina Hurija, sina Jaroaha, sina Gileada, sina Mihaela, sina
Ješišaja, sina Jahdona, sina Buza. **15** Ahi, sin Abdiela, Gunijeva
sina, bio je poglavar njihova roda. **16** Živjeli su u Gileadu i
u njihovim zaseocima te po svim šaronskim pašnjacima do
njihovih krajeva. **17** Svi su bili zapisani u plemenski rodovnik za
vremena judejskoga kralja Jotama i za vremena izraelskoga
kralja Jeroboama. **18** Rubenovih i Gadovih sinova, i polovine
Manašeova plemena, hrabrih junaka koji su nosili štit i mač
te zapinjali luk i bili vješti boju, bijaše četrdeset tisuća sedam
stotina i šezdeset vojnika. **19** Ratovali su protiv Hagrijaca,
Iturejaca, Nafišejaca i Nodabejaca. **20** U boju su zavapili k Bogu
i on ih je uslišao jer su se pouzdali u nj: potpomognuti su protiv
neprijatelja te su im predani u ruke Hagrijci sa svim njihovim
saveznicima. **21** Zaplijenili su njihovu stoku - pedeset tisuća
deva, dvije stotine i pedeset tisuća ovaca i koza i dvije tisuće
magaraca - i odveli u ropstvo sto tisuća ljudi. **22** Pobijenih je
mnogo palo, jer je taj boj bio od Boga; onda se naseliše na
njihovo mjesto do sužanjstva. **23** Sinovi polovine Manašeova
plemena nastanili su se u toj zemlji od Bašana do Baal Hermona
i Šenira i do Hermonske gore. I bijahu se umnožili. **24** Ovo su
bili poglavari njihovih rodova: Efer, Jiši, Eliel, Azriel, Jeremija,
Hodavja i Jahdiel, hrabri junaci i ugledni muževi: poglavari u
svojim rodovima. **25** Ali kad su se iznevjerili Bogu svojih otaca i
odali se preljubu s bogovima naroda one zemlje koje je Bog
iskorijenio pred njima, **26** probudio je Izraelov Bog neprijateljstvo
asirskoga kralja Pula i neprijateljstvo asirskoga kralja Tiglat
Pilesera. Oni su odveli u sužanjstvo Rubenovo i Gadovo pleme i
polovinu Manašeova plemena. Doveli su ih u Helah, Habor i
Haru i na Gozansku rijeku do današnjega dana.

6 Levijevi su sinovi bili Geršom, Kehat i Merari. **2** Kehatovi
sinovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel. **3** Amramovi sinovi:
Aron, Mojsije i Mirjama. Aronovi sinovi: Nabad i Abihu, Eleazar i
Itamar. **4** Eleazar rodi Pinhasa, Pinhas rodi Abišuu; **5** Abišua
rodi Bukija, Buki rodi Uziju; **6** Uzija rodi Zerahju; Zerahja rodi
Merajota. **7** Merajot rodi Amarju; Amarja rodi Ahituba; **8** Ahitub
rodi Sadoka; Sadok rodi Ahimaasa; **9** Ahimaas rodi Azarju,
Azarja rodi Johanana; **10** Johanan rodi Azarju, koji je bio
svećenik u Hramu što ga je sagradio Salomon u Jeruzalemu.
11 Azarja rodi Amarju; Amarja rodi Ahituba; **12** Ahitub rodi
Sadoka, Sadok rodi Šaluma; **13** Šalum rodi Hilkiju, Hilkija rodi
Azarju; **14** Azarja rodi Seraju; Seraja rodi Josadaka. **15** Josadak
je otišao kad je Jahve odveo u sužanjstvo Judu i Jeruzalem
Nabukodonozorovom rukom. **16** Levijevi su sinovi bili Geršom,
Kehat i Merari. **17** Evo imena Geršomovih sinova: Libni i Šimej.
18 Kehatovi su sinovi bili: Amram, Jishar, Hebron i Uziel. **19**
Merarijevi sinovi: Mahli i Muši. Ovo su rodovi Levijevaca po
svojim ocima. **20** Od Geršoma: sin mu Libni, njegov sin Jahat,
njegov sin Zima, **21** njegov sin Joah, njegov sin Ido, njegov sin
Zerah, njegov sin Jeatraj. **22** Kehatovi sinovi: sin mu Aminadab,
njegov sin Korah, njegov sin Asir, **23** njegov sin Elkana, njegov
sin Ebjasaf, njegov sin Asir; **24** njegov sin Tahat, njegov sin
Uriel, njegov sin Uzija, njegov sin Šaul. **25** Elkanini sinovi:
Amasaj i Ahimot; **26** njegov sin Elkana, njegov sin Sufaj, njegov
sin Nahat; **27** njegov sin Eliab, njegov sin Jeroham, njegov sin
Elkana. Elkanini sinovi: **28** Samuel, njegov prvenac, drugi Abija.
29 Merarijevi sinovi: Mahli, njegov sin Libni, njegov sin Šimej,
njegov sin Uza, **30** njegov sin Šima, njegov sin Hagija, njegov
sin Asaja. **31** Ovo su oni koje je postavio David da se brinu za
pjevanje u Domu Jahvinu kad je Kovčeg ondje našao svoje
počivalište; **32** oni koji su služili pred Prebivalištem, Šatorom
sastanka, pjevajući, dok nije Salomon sagradio Dom Jahvin u
Jeruzalemu i koji su obavljali službu po propisanom redoslijedu.
33 Evo onih što su obavljali službu i njihovih sinova: od Kehatovih
sinova: pjevač Heman, sin Joela, sina Samuela, **34** sina Elkane,
sina Jerohama, sina Eliela, sina Toaha, **35** sina Sifa, sina
Elkane, sina Mahata, sina Amasaja, **36** sina Elkane, sina Joela,
sina Azarje, sina Sefanije, **37** sina Tahata, sina Asira, sina
Abjasafa, sina Koraha, **38** sina Jishara, sina Kehata, sina Levija,
sina Izraelova. **39** Brat mu Asaf stajao je s desne strane; Asaf
je bio sin Berekje, sina Šime, **40** sina Mihaela, sina Baaseja,
sina Malkije, **41** sina Etnija, sina Zeraha, sina Adaje, **42** sina
Etana, sina Zime, sina Šimeja, **43** sina Jahata, sina Geršoma,
sina Levijeva. **44** Merarijevi sinovi, njihova braća, stajala su mu
s lijeve strane: Etan, sin Kušija, sina Abdija, sina Maluka, **45**
sina Hašabje, sina Amasje, sina Hilkije, **46** sina Amsija, sina
Banija, sina Šomera, **47** sina Mahlija, sina Mušija, sina Merarija,
sina Levijeva. **48** Njihova braća leviti bili su postavljeni za svu
službu u svetom Prebivalištu, u Domu Božjem. **49** Aron i njegovi
sinovi prinosili su kad na žrtveniku za paljenice i na kadionom
žrtveniku, obavljajući sav posao u Svetinji nad svetinjama i
izvršujući obred pomirenja nad Izraelom, prema svemu što je
zapovjedio Božji sluga Mojsije. **50** Ovo su Aronovi sinovi: sin mu
Eleazar, njegov sin Pinhas, njegov sin Abišua, **51** njegov sin
Buki, njegov sin Uzi, njegov sin Zerahja, **52** njegov sin Merajot,
njegov sin Amarja, njegov sin Ahitub, **53** njegov sin Sadok,
njegov sin Ahimaas. **54** Ovo su im boravišta po naseljima u
njihovu području: Aronovim sinovima od Kehatove obitelji - jer

na njih je pao ždrijeb - **55** dali su Hebron u judejskoj zemlji s
pašnjacima oko njega. **56** Gradsko polje i njegova sela dali su
Jefuneovu sinu Kalebu. **57** Dali su, dakle, Aronovim sinovima
gradove-utočišta Hebron i Libnu s pašnjacima, Jatir i Eštemou s
pašnjacima, **58** Hilez s pašnjacima, Debir s pašnjacima, **59** Ašan
s pašnjacima i Bet Šemeš s pašnjacima. **60** Od Benjaminova
plemena: Gebu s pašnjacima, Alemet s pašnjacima i Anatot
s pašnjacima; dakle trinaest gradova po njihovim rodovima.
61 Ostalim Kehatovim sinovima prema plemenskim rodovima
pripalo je ždrijebom deset gradova od polovine Manašeova
plemena. **62** Geršomovim sinovima po njihovim rodovima
pripalo je od Jisakarova plemena, od Ašerova plemena, od
Naftalijeva plemena i od Manašeova plemena u Bašanu trinaest
gradova. **63** Merarijevim sinovima po njihovim rodovima pripalo
je ždrijebom od Rubenova plemena, od Gadova plemena i od
Zebulunova plemena dvanaest gradova. **64** Tako su Izraelovi
sinovi dali levitima te gradove s pašnjacima. **65** Dali su ždrijebom
od plemena Judinih sinova, od plemena Šimunovih sinova i od
plemena Benjaminovih sinova te gradove koje su spomenuli
poimence. **66** Onima koji su bili od rodova Kehatovih sinova
te dobili ždrijebom gradove od Efrajimova plemena **67** dali su
kao gradove-utočišta Šekem s pašnjacima u Efrajimovoj gori i
Gezer s pašnjacima, **68** Jokmeam s pašnjacima, Bet Horon s
pašnjacima, **69** Ajalon s pašnjacima i Gat-Rimon s pašnjacima.
70 Od polovine Manašeova plemena dali su rodovima ostalih
Kehatovih sinova: Aner s pašnjacima i Bileam s pašnjacima. **71**
Geršomovim sinovima dali su od rodova polovine Manašeova
plemena Golan u Bašanu s pašnjacima i Aštarot s pašnjacima.
72 Od Jisakarova plemena Kedeš s pašnjacima, Dobrat s
pašnjacima, **73** Ramot s pašnjacima i Anem s pašnjacima. **74**
Od Ašerova plemena Mašal s pašnjacima, Abdon s pašnjacima,
75 Hukok s pašnjacima i Rehob s pašnjacima. **76** Od Naftalijeva
plemena Kedeš u Galileji s pašnjacima, Hamon s pašnjacima
i Kirjatajim s pašnjacima. **77** Ostalim Merarijevim sinovima
dali su od Zebulunova plemena Rimon s pašnjacima i Tabor
s pašnjacima. **78** S onu stranu Jordana, prema Jerihonu, na
istočnoj strani Jordana, dali su im od Rubenova plemena Beser
u pustinji s pašnjacima, Jahsu s pašnjacima, **79** Kedemot s
pašnjacima i Mefaat s pašnjacima. **80** Od Gadova plemena
Ramot u Gileadu s pašnjacima, Mahanajim s pašnjacima, **81**
Hešbon s pašnjacima i Jazer s pašnjacima.

7 Jisakarovi su sinovi bili Tola i Fua, Jašub i Šimron, njih
četvorica. **2** Tolini sinovi: Uzi, Refaja, Jeriel, Jahmaj, Jibsam
i Samuel, glavari obitelji od Tole, hrabri junaci svrstani po
srodstvu; bilo ih je na broju za Davidova vremena dvadeset i
dvije tisuće i šest stotina. **3** Uzijevi sinovi: Jizrahja; Jizrahjini
sinovi: Mihael, Obadja, Joel iIšija, u svemu pet glavara. **4**
S njima je po obiteljima srodnih bilo u vojnim četama za rat
trideset i šest tisuća ljudi, jer su imali mnogo žena i sinova. **5**
Njihove braće po svim Jisakarovim rodovima, hrabrih junaka,
bilo je svega osamdeset i sedam tisuća i svi su bili popisani u
plemenskim rodovnicima. **6** Benjaminovi sinovi: Bela, Beker i
Jediael, njih trojica. **7** Belini sinovi: Esbon, Uzi, Uziel, Jerimot i
Iri, pet obiteljskih glavara, hrabrih junaka; u plemenskom popisu
bilo je zapisanih dvadeset dvije tisuće i trideset četiri. **8** Bekerovi
sinovi: Zimra, Joaš, Eliezer, Elijoenaj, Omri, Jerimot, Abija,
Anatot i Alamet, svi Bekerovi sinovi. **9** U plemenskom popisu
po koljenima, po obiteljskim glavarima, hrabrih junaka, bilo je
zapisano dvadeset tisuća i dvije stotine. **10** Jediaelovi sinovi:
Bilhan, Bilhanovi sinovi: Jeuš, Benjamin, Ahud, Kenaana, Zetan,
Taršiš i Ahišahar. **11** Svih Jediaelovih sinova po obiteljskim
glavarima, hrabrih junaka, bilo je sedamnaest tisuća i dvije
stotine, sve za rat sposobnih. **12** Šupim i Hupim. Sinovi Irovi:
Hušim; njegov sin Aher. **13** Naftalijevi sinovi: Jahasiel, Guni,
Jeser i Šalum. Bilhini sinovi. **14** Manašeovi sinovi: Asriel, koga
je rodila Manašeova inoča Aramejka; ona je rodila i Makira,
Gileadova oca. **15** Makir je oženio Hupima i Šupima; sestra
mu se zvala Maaka; ime drugome bilo je Selofhad, a Selofhad
je imao kćeri. **16** Makirova žena Maaka rodila je sina, komu
je nadjela ime Pereš. Bratu mu je dala ime Šareš, a njegovi
su sinovi bili Ulam i Rakem. **17** Ulamovi sinovi: Bedan. To su
sinovi Gileada, sina Makira, Manašeova sina. **18** Njegova sestra
Hamoleketa rodila je Išhoda, Abiezera i Mahlu. **19** Šemidini su
sinovi bili: Ahjan, Šekem, Likhi i Aniam. **20** Efrajimovi sinovi:
Šutelah, njegov sin Bered, njegov sin Tahat, njegov sin Elada,
njegov sin Tahat, **21** njegov sin Zabad, njegov sin Šutelah, Ezer
i Elad. Njih su ubili gatski građani, rođeni u zemlji, jer su sišli da
im otmu stoku. **22** Zato je njihov otac Efrajim tugovao dugo
vremena, a braća su mu odlazila da ga tješe. **23** Onda je ušao k
svojoj ženi i ona je zatrudnjela i rodila sina, a on mu nadjenu
ime Berija, jer se nesreća dogodila u njegovoj kući. **24** Kći mu je
bila Šeera, koja je sagradila Donji i Gornji Bet Horon i Uzen
Šeeru. **25** Sin mu je bio Refah i Rešef, njegov sin Telah, njegov
sin Tahan, **26** njegov sin Ladan, njegov sin Amihud, njegov
sin Elišama, **27** njegov sin Nun, njegov sin Jošua. **28** Njihov
posjed i njihova naselja bili su Betel i njegova sela, s istoka
Naaran, sa zapada Gazer i njegova sela, Šekem i njegova sela
do Gaze s njezinim selima. **29** U rukama Manašeovih sinova bio
je Bet Šean sa svojim selima, Tanak sa svojim selima, Megido
sa svojim selima, Dor sa svojim selima. U njima su živjeli sinovi
Izraelova sina Josipa. **30** Ašerovi su sinovi bili: Jimna, Jišva,
Jišvi i Berija, i njihova sestra Seraha. **31** Berijini sinovi: Heber i
Malkiel; on je bio Birzajitov otac. **32** Heber postade otac Jafletu,
Šomeru, Hotamu i njihovoj sestri Šui. **33** Jafletovi su sinovi bili:
Pasak, Bimhal i Ašvat; to su bili Jafletovi sinovi. **34** A sinovi
njegova brata Šomera: Rohga, Huba i Aram. **35** Sinovi njegova
brata Helema: Sofah, Jimna, Šeleš i Amal. **36** Sofahovi sinovi:
Suah, Harnefer, Šual, Beri, Jimra, **37** Beser, Hod, Šama, Šilša,
Jitran i Bera. **38** Jeterovi sinovi: Jefune, Fispa i Ara. **39** Ulini
sinovi: Arah, Haniel i Risja. **40** Svi su oni bili Ašerovi sinovi,
obiteljski glavari, probrani hrabri junaci, glavari među knezovima;
kad su bili popisani, bilo ih je dvadeset i šest tisuća ljudi u
bojnim četama.

8 Benjamin rodi prvenca Belu, drugog Ašbela, trećeg Ahraba,
2 četvrtog Nohu i petog Rafu. **3** Belini su sinovi bili: Adar,
Gera, Ehudov otac, **4** Abišua, Naaman, Ahoah, **5** Gera, Šefufan
i Huram. **6** Oni su bili Ehudovi sinovi i bili su obiteljski glavari
onima koji su živjeli u Gebi, odakle su ih odveli u sužanjstvo u

Manahat; 7 Naaman, Ahija i Gera; on ih je vodio u sužanjstvo i
rodio Uzu i Ahihuda. 8 Šaharajim, pošto je otpustio žene Hušimu
i Baru, dobio je sinove u Moapskom polju: 9 sa svojom ženom
Hodešom imao je sinove Jobaba, Sibju, Mešu, Malkama, 10
Jeusa, Sakju i Mirmu; to su bili njegovi sinovi, obiteljski glavari.
11 S Hušimom je rodio Abituba i Elpaala. 12 Elpaalovi su sinovi
bili: Eber, Mišam i Šamed; on je sagradio Ono i Lod s njihovim
selima. 13 Zatim Berija i Šema. Oni su bili obiteljski glavari
onima koji su živjeli u Ajalonu i istjerali su gatske stanovnike.
14 Njegov brat: Šešak. Jeremot, 15 Zabadja, Arad i Eder, 16
Mihael, Išpa i Joha bili su Berijini sinovi. 17 Zebadja, Mešulam,
Hizki, Haber, 18 Jišmeraj, Jizlia i Jobab bili su Elpaalovi sinovi.
19 Jakim, Zikri, Zabdi, 20 Elijoenaj, Siltaj, Eliel, 21 Adaja, Beraja
i Šimrat bili su Šimijevi sinovi. 22 Jišpan, Eber, Eliel, 23 Abdon,
Zikri, Hanan, 24 Hananija, Elam, Antotija, 25 Jifdeja, Fenuel bili
su Šešakovi sinovi. 26 Šamšeraj, Šeharja, Atalija, 27 Jaarešja,
Elija i Zikri bili su Jerohamovi sinovi. 28 To su bili glavari obitelji
svrstanih po koljenima. Živjeli su u Jeruzalemu. 29 U Gibeonu
su živjeli: praotac Gibeon, čija se žena zvala Maaka. 30 Njegov
je sin prvenac bio Abdon, pa Sur, Kiš, Baal, Nadab, 31 Gedor,
Ahjo, Zaker, 32 i Miklot, koji je rodio Šimu; pa su i oni živjeli kod
svoje braće u Jeruzalemu, sa svojom braćom. 33 Ner rodi Kiša,
a Kiš rodi Šaula, Šaul rodi Jonatana, Malki-Šua, Abinadaba,
Ešbaala, 34 Jonatanov je sin bio Merib Baal; Merib Baal rodi
Miku. 35 Mikini su sinovi bili: Piton, Melek, Tarea i Ahaz. 36
Ahaz rodi Joadu; Joada rodi Alemeta, Azmaveta i Zimrija; Zimri
rodi Mosu. 37 Mosa rodi Biniju, čiji je sin bio Rafa, a njegov sin
Elasa, njegov sin Asel. 38 Asel je imao šest sinova, kojima su
imena: Azrikam, njegov prvenac, Bokru, Jišmael, Šearja, Obadja
i Hanan; svi su oni bili Aselovi sinovi. 39 Sinovi njegova brata
Ešeka bili su: Ulam, prvenac mu, drugi Jehuš, treći Elifelet.
40 Ulamovi su sinovi bili hrabri junaci koji su zapinjali luk i
imali mnogo sinova i unuka, sto pedeset. Svi su oni bili od
Benjaminovih sinova.

9 Svi su Izraelci bili upisani u plemenskim rodovnicima, a
zapisani su i u Knjizi izraelskih kraljeva. A Judejci su zbog
nevjere bili odvedeni u sužanjstvo u Babilon. 2 Prvi su stanovnici
na svojem posjedu i u svojim gradovima bili Izraelci, svećenici,
leviti i netinci. 3 U Jeruzalemu su živjeli ljudi od Judinih sinova,
od Benjaminovih sinova, od Efrajimovih i Manašeovih sinova, i
to: 4 Utaj, sin Amihuda, sina Omrija, sina Imrija, sina Banija, od
sinova Judina sina Peresa. 5 Od Šilonaca: Asaja, prvenac,
sa svojim sinovima. 6 Od Zarehovih sinova: Jeuel i njegova
braća, šest stotina i devedeset. 7 Od Benjaminovih sinova
Salu, sin Mešulama, sina Hodavje, Hasenuina sina; 8 Ibneja,
Jerohamov sin, i Ela, sin Uzije, Mokrijeva sina, i Mešulam,
sin Šefatje, sina Reuela, Ibnijina sina. 9 Imali su po svojim
rodovima devet stotina pedeset i šestero braće. Svi su oni bili
glavari, svaki svoga roda. 10 Od svećenika: Jedaja, Jojarib i
Jakin, 11 Azarja, sin Hilkije, sina Mešulama, sina Sadoka, sina
Merajota, Ahitubova sina, predstojnik Doma Božjeg. 12 Adaja,
sin Jerohama, sina Pašhura, Malkijina sina, Masaj, sin Adiela,
sina Jahzere, sina Mešulama, sina Mešilemita, Imerova sina.
13 Njihove braće, glava obitelji, boraca što su obavljali službu
u Domu Božjem, bilo je tisuću sedam stotina i šezdeset. 14
Od levita Šemaja, sin Hašuba, sin Azrikama, Hašabjina sina,
između Merarijevih sinova; 15 Bakbakar, Hereš, Galal i Matanija,
sin Mike, sina Zikrija, Asafova sina; 16 Obadja, sin Šemaje, sina
Galala, Jedutunova sina, i Berekja, sin Ase, Elkanina sina, koji
je živio u Netofatskim selima. 17 Vratari: Šalum, Akub, Talmon i
Ahiman, i njihova braća; Šalum je bio poglavar, 18 i dosad je
bio na kraljevskim vratima prema istoku. Oni su bili vratari po
četama levita. 19 Šalum, sin Korea, sina Abjasafa, Korahova
sina, sa svojom braćom Korahovcima iz njihove obitelji, bili
su odgovorni za bogoslužje; oni su čuvali pragove Šatora,
dok su njihovi oci čuvali ulaz u Jahvin tabor. 20 Eleazarov
sin Pinhas bio je predstojnik nad njima nekada (Jahve bio s
njim!). 21 Mešelemjin sin Zaharija bio je vratar na vratima Šatora
sastanka. 22 Svih izabranih vratara pragova bilo je dvjesta i
dvanaest. Bili su upisani u rodovnike u svojim selima. Postavili
su ih u službu David i vidjelac Samuel zbog njihove vjernosti. 23
Oni i njihovi sinovi čuvali su stražu na vratima Doma Jahvina,
Doma Šatora. 24 Vratari su stajali na četiri strane: na istoku,
na zapadu, na sjeveru i na jugu. 25 Njihova braća po selima
dolazila su od vremena do vremena da im se pridruže po sedam
dana. 26 Samo su četiri vratarska predstojnika bila neprestano
u službi. Bili su leviti, postavljeni nad sobama i nad riznicama
Božjega Doma. 27 Noćivali su oko Božjega Doma jer im je
bila dužnost da stražare i da otključavaju svako jutro. 28 Neki
su od njih bili odgovorni za bogoslužno posuđe. Prebrojavali
su ga kad bi ga unosili i kad bi ga iznosili. 29 Neki su se od
njih brinuli za pokućstvo, sve posvećene stvari, fino brašno,
vino, ulje, tamjan i miomirise; 30 a neki od svećeničkih sinova
miješali su pomast od miomirisa. 31 Matitja, jedan od levita,
prvenac Šaluma Korahovca, brinuo se za stvari koje se peku na
tavi. 32 Neki od Kehatovaca, njihove braće, bili su odgovorni
za kruhove što se postavljaju svake subote. 33 Oni su bili i
pjevači, glavari levitskih obitelji. Kad su bili slobodni, živjeli su u
hramskih sobama, jer su dan i noć bili na dužnosti. 34 To su bili
glavari levitskih obitelji prema svom srodstvu. Ti su poglavari
živjeli u Jeruzalemu. 35 U Gibeonu su živjeli: Gibeonov otac
Jeiel, čijoj je ženi bilo ime Maaka. 36 Sin mu je prvenac bio
Abdon, pa Sur, Kiš, Baal, Ner, Nadab, 37 Gedor, Ahjo, Zaharija i
Miklot. 38 Miklot rodi Šimeama. I oni su živjeli u Jeruzalemu,
naprama svojoj braći. 39 Ner rodi Kiša; a Kiš rodi Šaula; Šaul
rodi Jonatana, Malki-Šuu, Abinadaba i Ešbaala. 40 Jonatanov je
sin bio Merib Baal. Merib Baal rodi Miku. 41 Mikini su sinovi
bili: Piton, Melek, Tahrea i Ahaz. 42 Ahaz rodi Jaru; Jara rodi
Alemeta, Azmaveta i Zimrija; Zimri rodi Mosu. 43 Mosa rodi
Binu; njegov je sin bio Rafaja, njegov sin Elasa, njegov sin Asel.
44 Asel je imao šest sinova, kojima su imena: Azrikam, Bokru,
Jišmael, Šearja, Obadja i Hanan; to su Aselovi sinovi.

10 Filistejci su zavojštili na Izraelce. Izraelci su pobjegli
pred njima i padali pobijeni po gori Gilboi. 2 Filistejci
stisnuše Šaula i njegove sinove i pogubiše Šaulove sinove
Jonatana, Abinadaba i Malki-Šuu. 3 Boj je postao žešći oko
Šaula. Iznenadiše ga strijelci s lukovima i on pade ranjen od
strijelaca. 4 Tada Šaul reče svome štitonoši: “Izvuci svoj mač i
probodi me da ne dođu ti neobrezanci i ne narugaju mi se.” Ali

se njegov štitonoša prestravi i ne htjede toga učiniti. Zato Šaul
uze mač i baci se na nj. 5 Kad je štitonoša vidio da je Šaul
umro, baci se i on na svoj mač i umrije s njim. 6 Tako onog dana
pogiboše zajedno Šaul, njegova tri sina i sav njegov dom. 7 Kad
su svi Izraelci koji su bili u dolini vidjeli da su sinovi Izraelovi
pobjegli i da je poginuo Šaul sa sinovima, ostavili su svoje
gradove i razbježali se. Filistejci dođoše i nastaniše se u njima.
8 Kad su sutradan došli Filistejci da oplijene pobijene, našli su
Šaula s njegovim sinovima gdje leže mrtvi na gori Gilboi. 9
Svukavši ga, uzeše mu glavu i oružje te poslaše po filistejskoj
zemlji unaokolo javljajući veselu vijest svojim idolima i narodu.
10 Potom su oružje metnuli u hram svoga boga, a lubanju mu
izložili u Dagonovu hramu. 11 Kad su čuli svi Jabeš-Gileađani
što su Filistejci učinili od Šaula, 12 ustali su svi hrabri ljudi i uzeli
Šaulovo mrtvo tijelo i tjelesa njegovih sinova i, donijevši ih u
Jabeš, pokopali su njihove kosti pod tamarisom u Jabešu; i
postiše sedam dana. 13 Tako je poginuo Šaul za svoju nevjeru
kojom se iznevjerio Jahvi: nije držao Jahvine zapovijedi i povrh
toga je pitao za savjet bajačicu, 14 a nije pitao Jahvu; zato ga je
ubio i prenio kraljevstvo na Višajeva sina Davida.

11 Tada se sabraše svi Izraelci k Davidu u Hebron i rekoše:
"Evo, mi smo od tvoje kosti i tvojeg mesa. 2 Još prije, dok
je Šaul bio kralj, ti si upravljao svim pokretima Izraela; Jahve,
tvoj Bog, rekao ti je: 'Ti ćeš pasti moj izraelski narod i ti ćeš
biti knez nad mojim narodom Izraelom.'" 3 Tako dođoše sve
izraelske starješine kralju u Hebron, a kralj David s njima sklopi
savez u Hebronu pred Jahvom i pomazaše Davida za kralja nad
Izraelom, kako bijaše Jahve rekao Samuelu. 4 Onda je otišao
David sa svim Izraelom na Jeruzalem, a to je Jebus, jer su ondje
bili Jebusejci i živjeli su u onoj zemlji. 5 Ali su Jebusejci poručili
Davidu: "Nećeš ući ovamo!" Ipak David osvoji Sionsku tvrđavu,
to jest Davidov grad. 6 Jer je David rekao: "Tko prvi porazi
Jebusejce, bit će vrhovni vojvoda i knez." Prvi se popeo Sarvijin
sin Joab i postao vojvoda. 7 Tada se David nastanio u toj tvrđavi;
zato su je prozvali Davidovim gradom. 8 Sazidao je tada grad
unaokolo, od Milona do ograde, a Joab je obnovio ostali dio
grada. 9 David je postajao sve silniji, jer je Jahve nad vojskama
bio s njim. 10 Evo vojvoda Davidovim junacima koji su junački
radili uza nj za njegovo kraljevstvo sa svim Izraelom da ga po
Jahvinoj riječi zakralje nad Izraelom. 11 Evo popisa Davidovih
junaka: Hakmonijev sin Jašobam, glavar nad tridesetoricom; on
je mahnuo svojim kopljem na tri stotine i pobio ih odjednom.
12 Za njim Dodonov sin Eleazar, Ahošanin, jedan između tri
junaka. 13 On je bio s Davidom u Pas Damimu, kad su se
Filistejci skupili na boj, a ondje je bilo polje puno ječma; kad je
narod počeo bježati ispred Filistejaca, 14 oni su stali usred toga
polja i obranili ga pobivši Filistejce. Tako im Jahve dade veliku
pobjedu. 15 Trojica su između tridesetorice jednom sišla do hridi
k Davidu u Adulamsku pećinu kad su filistejske čete stajale
u taboru u Refaimskoj dolini. 16 David je tada bio u svojoj
kuli, a filistejska je posada tada bila u Betlehemu. 17 David
uzdahnu: "O kad bi me tko napojio vodom iz betlehemskoga
studenca što je kod vrata!" 18 Tada ta trojica prodriješe kroz
filistejski tabor i, zahvativši vode iz betlehemskoga studenca
što je kod vrata, donesoše je i dadoše Davidu. Ali je David
ne htjede piti nego je proli kao ljevanicu Jahvi 19 govoreći:
"Ne dao mi moj Bog da to učinim! Zar da pijem krv ovih ljudi?
TÓa izlažući život pogibli donijeli su vode." I nije htio piti. To
su, eto, učinila ta tri junaka. 20 Abišaj, Joabov brat, bio je
vojvoda nad tridesetoricom; on je vitlao kopljem na tri stotine,
pobio ih i proslavio se među tridesetoricom. 21 Bio je među
trojicom ugledniji od druge dvojice i bio im vojvoda, ali prve
trojice nije dostigao. 22 Jojadin sin Benaja, junak iz Kabseela,
bogat junačkim djelima, ubio je dva sina Ariela iz Moaba; on je
jednoga snježnog dana sišao i ubio lava usred jame. 23 Ubio je
i nekog Egipćanina, čovjeka od pet lakata. Egipćanin je imao u
ruci koplje kao tkalačko vratilo, a on je izišao preda nj sa štapom
i, istrgavši Egipćaninu koplje iz ruke, ubio ga njegovim kopljem.
24 To je učinio Jojadin sin Benaja i proslavio se imenom među
ona tri junaka. 25 Bio je najznamenitiji među tridesetoricom, ali
one prve trojice nije dostigao. David ga postavi za zapovjednika
svoje tjelesne straže. 26 Hrabri su junaci bili: Joabov brat
Asahel, Dodonov sin Elhanan iz Betlehema, 27 Haroranin
Šamot, Pelonjanin Heles; 28 Akešov sin Ira, Tekoanin, Abiezer
Anatoćanin; 29 Sibkaj Hušaćanin, Ilaj Ahošanin; 30 Mahraj
Netofaćanin, Baanin sin Heled, Netofaćanin; 31 Ribajev sin Itaj
iz Gibeata sinova Benjaminovih, Benaja Piratonjanin; 32 Huraj
iz Gaaških potoka, Abiel Arbaćanin; 33 Azmavet Bahurimljanin,
Eljahba Šaalbonjanin. 34 Sinovi Hašema Gizonjanina: Sagejin
sin Jonatan, Hararanin; 35 Sakarov sin Ahiam, Hararanin, Urov
sin Elipal; 36 Hefer Mekeranin, Ahija Pelonjanin; 37 Hesro
Karmelac, Ezbajev sin Naaraj; 38 Natanov brat Joel, Hagrijev sin
Mibhar; 39 Amonac Selek, Beroćanin Nahraj, štitonoša Sarvijina
sina Joaba; 40 Ira Jitranin, Gareb Jitranin; 41 Urija Hetit, Ahlajev
sin Zabad; 42 Šizin sin Adina, Rubenovac, vojvoda Rubenova
plemena, i s njime tridesetorica. 43 Maakin sin Hanan i Jošafat
Mitnjanin. 44 Uzija Aštaroćanin, Šama i Jeiel, sinovi Aroerca
Hotama; 45 Šimrijev sin Jediael i njegov brat Joha Tišanin. 46
Mahavac Eliel i Elnaamovi sinovi Jeribaj i Jošavja i Moabac
Jitma; 47 Eliel i Obed i Mesobajanin Jaasiel.

12 Evo onih što dođoše k Davidu u Siklag dok se još uklanjao
od Kiševa sina Šaula i bili su mu među junacima pomagači
u boju; 2 umjeli su rukovati lukom i desnicom i ljevicom i
znali se služiti kamenjem i strijelama. Između Šaulove braće,
Benjaminovaca: 3 vojvoda Ahiezer i Joaš, sinovi Gibeanca
Šemaje, pa Jeziel i Pelet, Azmavetovi sinovi, i Beraka i Jehu
Anatoćanin; 4 Gibeonac Išmaja, junak među tridesetoricom
i nad tridesetoricom, Jeremija, Jahaziel, Johanan i Jozabad
Gederoćanin; 5 Eluzaj, Jerimot, Bealja, Šemarja i Šefatja
Harufejac; 6 Elkana, Jišija, Azarel, Joezer i Jašobam Korhinjani,
7 Joel i Zebadja, sinovi Jerohama Gedorca. 8 Neki su Gadovci
prešli k Davidu u tvrđavu u pustinju, hrabri junaci, ratnici vješti
boju, naoružani štitom i kopljem; lica im bijahu kao lavovska,
a brzi bijahu kao gazele po gorama: 9 vojvoda Ezer, drugi
Obadja, treći Eliab; 10 četvrti Mišmana, peti Jeremija, 11 šesti
Ataj, sedmi Eliel; 12 osmi Johanan, deveti Elzabad, 13 deseti
Jeremija, jedanaesti Makbanaj. 14 To su bile od Gadovih sinova
vojne starješine, najmanji nad stotinom, a najveći nad tisućom.

15 To su oni koji su prvoga mjeseca prešli preko Jordana kad se
razlio preko svih svojih obala i koji su rastjerali sve stanovnike iz
dubokih dolina na istok i na zapad. 16 Došli su i od Benjaminovih
i Judinih sinova k Davidu u tvrđavu. 17 David je izašao pred njih
i, progovorivši, rekao im: “Ako dolazite s mirom k meni da mi
pomognete, moje će se srce ujediniti s vama; ako li ste došli
da me izdate mojim neprijateljima, neka Bog naših otaca vidi i
neka osudi, jer nema nepravde na mojim rukama!” 18 Tada duh
obuze Amasaja, vojvodu nad tridesetoricom, i on reče: “Tebi,
Davide! S tobom, sine Išajev, mir! Mir s tobom, mir s onim tko ti
pomaže, jer tvoj pomoćnik jest tvoj Bog!” Tako ih je David primio
i postavio ih među vojvode nad četama. 19 Od Manašeovih
su sinova neki prešli k Davidu kad je išao s Filistejcima na
Šaula u boj, ali im nije pomogao, jer su ga filistejski knezovi,
dobro promislivši, otpustili govoreći: “Mogao bi prijeći k svome
gospodaru Šaulu, a to bi nas stajalo glava.” 20 Kad se, dakle,
vraćao u Siklag, prešli su k njemu od Manašeova plemena:
Adna, Jozabad, Jedael, Mihael, Jozabad, Elihu i Siltaj, glavari
tisućnici u Manašeovu plemenu. 21 Oni su pomagali Davidu
protiv razbojničkih četa jer su svi bili hrabri junaci te su postali
zapovjednici u njegovoj vojsci. 22 Iz dana u dan odista su dolazili
k Davidu da mu pomažu, sve dok njegov tabor ne postade
divovski, kao Božji tabor. 23 Evo broja ljudi naoružanih za rat
koji su došli k Davidu u Hebron da Šaulovo kraljevstvo prenesu
na nj po Jahvinoj zapovijedi: 24 Judinih sinova, koji su nosili štit
i koplje, šest tisuća i osam stotina naoružanih za rat. 25 Od
Šimunovih sinova, hrabrih junaka za rat, sedam tisuća i sto. 26
Od Levijevih sinova četiri tisuće i šest stotina. 27 Tako i Jojada,
poglavar Aronovim potomcima, i s njim tri tisuće i sedam stotina;
28 i mladi Sadok, hrabar junak, i od njegova roda dvadeset i dva
kneza. 29 A od Benjaminovih sinova, Šaulove braće, tri tisuće,
jer ih je dotad najveći dio još ostao vjeran Šaulovoj kući. 30
Efrajimovih sinova dvadeset tisuća i osam stotina, sve hrabrih
junaka, ljudi na glasu u svojim porodicama. 31 Od polovine
Manašeova plemena osamnaest tisuća, poimence spomenutih,
da dođu da zakralje Davida. 32 Od Jisakarovih sinova, koji
su umjeli proniknuti svoje vrijeme i spoznati što treba da učini
Izrael; njihovih poglavara dvije stotine. Sva su im njihova braća
bila podložna. 33 Od Zebulunovih sinova, sposobnih za rat i
naoružanih za boj svakojakim bojnim oružjem, pedeset tisuća,
koji su se odvažna srca vrstali u bojne redove. 34 Od Naftalijeva
plemena tisuću knezova i s njima trideset i sedam tisuća ljudi sa
štitovima i kopljima; 35 od Danova plemena dvadeset i osam
tisuća i šest stotina naoružanih za boj, 36 a od Ašerova plemena
četrdeset tisuća sposobnih za vojsku i za boj opremljenih. 37
Od onih s onu stranu Jordana, od Rubenova, od Gadova i od
polovine Manašeova plemena, sto i dvadeset tisuća ljudi sa
svakojakim ratnim oružjem. 38 Svi ti vojnici, svrstani u bojne
redove, dođoše poštena srca u Hebron da zakralje Davida
nad svim Izraelom; i svi su ostali Izraelci bili jednodušni da
Davida postave za kralja. 39 Proveli su s Davidom tri dana,
jedući i pijući. Braća sve spremiše za njih. 40 Njihovi su najbliži
susjedi, sve do Jisakara, Zebuluna i Naftalija, donosili hranu na
magarcima, devama i mazgama, a na volovima jela: brašna,
smokvenih kolača, suha grožđa, vina, ulja, krupne i sitne stoke
izobila, jer je bilo veselje u Izraelu.

13 David je vijećao s tisućnicima, stotnicima i sa svim
vođama. 2 I reče on svemu zboru Izraelovu: “Ako vam
je pravo te ako je naš Bog Jahve odlučio tako, poslat ćemo
glasnike k svojoj ostaloj braći u svim izraelskim zemljama, a
tako i svećenicima s njima i levitima po gradovima pašnjaka
njihovih, da se ujedine s nama. 3 Prenijet ćemo k sebi Kovčeg
svoga Boga, jer ga nismo doista tražili za Šaulovih dana.” 4
Sav zbor odluči da se tako učini, jer je to bilo pravo u očima
svega naroda. 5 Tako je David sabrao sav narod Izraelov od
Egipatskoga Šihora pa do Ulaza u Hamat da donesu Kovčeg
Božji iz Kirjat Jearima. 6 Pošao je David sa svim Izraelom u
Baalu, u Kirjat Jearim, koji je u Judi, da odande ponesu Kovčeg
Božji nazvan imenom Jahve, koji stoluje nad kerubinima. 7
Povezli su Kovčeg Božji na novim kolima iz Abinadabove kuće;
a Uza i Ahjo upravljali su kolima. 8 David i sav Izrael igrali su
pred Bogom iz sve snage pjevajući uza zvuke citara, harfa,
bubnjeva, cimbala i truba. 9 Kad su došli do Kidonova gumna,
posegnu Uza rukom da pridrži Kovčeg jer ga volovi umalo ne
prevrnuše. 10 Ali se Jahve razgnjevio na Uzu i udario ga zato
što je pružio ruku prema Kovčegu. Umro je ondje pred Bogom.
11 Davidu bijaše žao što je Jahve onako udario Uzu i on prozva
ono mjesto Peres Uza, kako se zove i dan-danas. 12 Toga se
dana David uplaši Boga i reče: “Kako ću donijeti k sebi Kovčeg
Božji?” 13 Nije dao svratiti Kovčega k sebi u Davidov grad nego
ga skloni u kuću Obed-Edoma Gitejca. 14 I ostade Kovčeg Božji
kod Obed-Edomove obitelji, u njegovoj kući, tri mjeseca. Jahve
stoga blagoslovi Obed-Edomovu kuću i sve što je imao.

14 Tirski kralj Hiram posla k Davidu izaslanstvo i cedrovih
drva, zidara i tesara da mu grade dvor. 2 Tada David
spozna da ga je Jahve potvrdio za kralja nad Izraelom i da je
uzvisio njegovo kraljevstvo radi svojega izraelskog naroda. 3
David je uzeo još žena u Jeruzalemu i imao još sinova i kćeri.
4 Evo imena djece koja mu se rodiše u Jeruzalemu: Šamua,
Šobab, Natan, Salomon, 5 Jibhar, Elišua, Elpalet, 6 Nogah,
Nefeg, Jafija, 7 Elišama, Beeljada i Elifelet. 8 Kad su Filistejci
čuli da su Davida pomazali za kralja nad svim Izraelom, iziđoše
svi da se dočepaju Davida. David, čuvši to, iziđe pred njih. 9
Filistejci dođoše i raširiše se po Refaimskoj dolini. 10 Tada
David upita Boga: “Mogu li napasti Filistejce? Hoćeš li ih predati
meni u ruke?” Jahve mu odgovori: “Napadni, jer ću ih predati
tebi u ruke!” 11 Tada krenuše u Baal Perasim i David ih ondje
pobi. David reče: “Bog je prodro među moje neprijatelje mojom
rukom, kao što voda prodire.” Stoga se ono mjesto prozvalo
Baal Perasim. 12 Ostavili su ondje svoje bogove; a David
zapovjedi da ih spale. 13 Opet se Filistejci raširiše po onoj dolini.
14 David opet upita Boga, a Bog mu odgovori: “Ne idi za njima
nego ih opkoli i navali na njih s protivne strane Bekaima. 15 Pa
kad začuješ topot koraka po bekaimskim vrhovima, onda izađi u
boj, jer će tada ići Bog pred tobom da pobije filistejsku vojsku.”
16 David učini kako mu je zapovjedio Bog; i pobili su filistejsku
vojsku od Gibeona do Gezera. 17 Davidovo se ime pročulo po
svim zemljama, a Jahve uli strah od njega svim narodima.

15 Onda je David sazidao dvore u Davidovu gradu, pripravio
mjesto za Kovčeg Božji i razapeo mu Šator. **2** Potom je
rekao David: “Ne smije nositi Kovčeg Božji nitko osim levita,
jer je njih izabrao Jahve da nose Kovčeg Jahvin i da mu
služe dovijeka.” **3** David je sakupio sav Izrael u Jeruzalem
da prenesu Kovčeg Jahvin gore na njegovo mjesto koje mu
bijaše pripravio. **4** Skupio je David i Aronove sinove i levite.
5 Od Kehatovih sinova: kneza Uriela i sto dvadeset njegove
braće; **6** od Merarijevih sinova: kneza Asaju i dvjesta dvadeset
njegove braće; **7** od Geršomovih sinova: kneza Joela i sto
trideset njegove braće. **8** Od Elisafanovih sinova: kneza Šemaju
i dvjesta njegove braće. **9** Od Hebronovih sinova: kneza Eliela
i osamdeset njegove braće; **10** od Uzielovih sinova: kneza
Aminadaba i sto dvanaest njegove braće. **11** Tada David pozva
svećenike Sadoka i Ebjatara i levite Uriela, Asaju, Joela, Šemaju,
Eliela i Aminadaba, **12** pa im reče: “Vi ste glavari levitskih
porodica; posvetite sebe i svoju braću da prenesete gore Kovčeg
Jahve, Izraelova Boga, na mjesto koje sam mu pripravio. **13** Jer
nas je pobio Jahve, Bog naš, zato što prvi put vi niste bili nazočni
i što ga nismo tražili onako kako je trebalo.” **14** Posvetiše se tada
svećenici i leviti da prenesu gore Kovčeg Jahve, Izraelova Boga.
15 Levitski su sinovi ponijeli Božji Kovčeg, na svojim ramenima,
o motkama, kako je zapovjedio Mojsije po Jahvinoj riječi. **16**
Tada David reče levitskim knezovima da između svoje braće
postave pjevače s glazbalima, s harfama, citrama i cimbalima
da se čuje i da gromko odjekuje radosno pjevanje. **17** Leviti su
postavili Joelova sina Hemana, a od njegove braće Berekjina
sina Asafa, i od njihove braće, Merarijevih sinova, Kušajina
sina Etana. **18** S njima njihovu braću drugoga reda: Zahariju,
sina Jaazielova, Šemiramota, Jehiela, Unija, Eliaba, Benaju,
Maaseju, Matitju, Eliflehua, Mikneju, Obed Edoma i Jeiela,
vratare. **19** A pjevači, Heman, Asaf i Etan gromko su udarali u
mjedene cimbale. **20** A Zaharija, Uziel, Šemiramot, Jehiel, Uni,
Eliab, Maaseja i Benaja u harfe s visokim zvucima; **21** a Matitja,
Eliflehu, Mikneja, Obed Edom, Jeiel i Azazja u citre, u osminskoj
pratnji. **22** Kenanja, knez onih levita koji su nosili Kovčeg,
upravljao je prenošenjem jer je bio vješt u tome. **23** Berekja
i Elkana bili su vratari kod Kovčega. **24** Šebanija, Jošafat,
Netanel, Amasaj, Zaharija, Benaja i Eliezer, svećenici, trubili
su u trube pred Božjim Kovčegom; Obed Edom i Jehija bili su
vratari kod Kovčega. **25** Tako je David s izraelskim starješinama i
tisućnicima radosno išao prenoseći gore Kovčeg saveza Jahvina
iz Obed-Edomove kuće. **26** Kad je Bog pomogao levitima koji
su nosili Kovčeg saveza Jahvina, žrtvovali su sedam junaca i
sedam ovnova. **27** David bijaše ogrnut plaštem od tanka platna,
a tako i svi leviti što su nosili Kovčeg, kao i pjevači i Kenanija
koji je upravljao pjevačima. David je imao na sebi lanen oplećak.
28 Tako je sav Izrael prenosio gore Kovčeg saveza Jahvina,
radosno kličući uz jeku rogova, truba i cimbala, igrajući uza
zvuke harfe i citre. **29** Kad je Kovčeg saveza Jahvina ulazio u
Davidov grad, Šaulova kći Mikala, gledajući s prozora, vidje
kralja Davida kako skače i igra i prezre ga ona u svom srcu.

16 Tada unesoše Kovčeg Božji i postaviše ga usred šatora
koji mu bijaše razapeo David. Onda su prinijeli paljenice i
pričesnice pred Bogom. **2** Pošto je prinio paljenice i pričesnice,
David blagoslovi narod Jahvinim imenom. **3** Onda razdijeli svim
Izraelcima, ljudima i ženama, svakome po jedan okrugao kruh,
komad mesa i kolač od suhoga grožđa. **4** Onda je postavio pred
Jahvinim Kovčegom službenike među levitima da uznose, slave i
hvale Jahvu, Boga Izraelova, i to: **5** poglavara Asafa, a drugoga
za njim Zahariju, zatim Jeiela, Šemiramota, Jehiela, Matitju,
Eliaba, Benaju, Obed Edoma i Jeiela s harfama i citrama;
Asaf je udarao u cimbale. **6** Svećenici Benaja i Jahaziel bili
su bez prijekida s trubama pred Kovčegom saveza Jahvina.
7 Toga dana povjeri David prvi put Asafu i njegovoj braći da
slave Jahvu ovom pohvalnicom: **8** “Hvalite Jahvu, prizivajte mu
ime; navješćujte među narodima djela njegova! **9** Pjevajte mu,
svirajte mu, propovijedajte sva njegova čudesa! **10** Dičite se
svetim imenom njegovim, neka se raduje srce onih što traže
Jahvu! **11** Tražite Jahvu i njegovu snagu, tražite svagda njegovo
lice! **12** Sjetite se čudesa koja učini, njegovih čuda i sudova
usta njegovih. **13** Izraelov rod njegov je sluga, sinovi Jakovljevi
njegovi izabranici. **14** On je Jahve, Bog naš; po svoj su zemlji
njegovi sudovi! **15** Sjećajte se uvijek njegova Saveza, Riječi
koju objavi tisući naraštaja; **16** Saveza koji sklopi s Abrahamom
i njegove zakletve Izaku. **17** Ustanovi je kao zakon Jakovu,
Izraelu vječni Savez. **18** Govoreći 'Tebi ću dati kanaansku zemlju
kao dio u baštinu vašu, **19** kad vas još bješe malo na broju, vrlo
malo, i kad bjeste pridošlice u njoj.' **20** Išli su od naroda do
naroda, iz jednoga kraljevstva k drugom narodu. **21** Ne dopusti
nikom da ih tlači, kažnjavaše zbog njih kraljeve: **22** 'Ne dirajte u
moje pomazanike, ne činite zla mojim prorocima!' **23** Pjevaj
Jahvi, sva zemljo, Navješćujte iz dana u dan spasenje njegovo!
24 Kazujte poganima njegovu slavu, svim narodima čudesa
njegova. **25** Velik je Jahve, hvale predostojan, strašniji od svih
bogova. **26** Ništavni su svi bozi naroda. Jahve stvori nebesa. **27**
Slava je i veličanstvo pred njim, sila i radost u Svetištu njegovu.
28 Dajte Jahvi, narodna plemena, dajte Jahvi slavu i silu! **29**
Dajte Jahvi slavu imena njegova, nosite prinose i dolazite pred
njegovo lice! Poklonite se Jahvi u sjaju svetosti njegove! **30**
Strepi pred njim, zemljo sva! Učvrstio je svemir da se ne poljulja.
31 Neka se vesele nebesa i neka klikće zemlja; neka se govori
među poganima: 'Jahve kraljuje!' **32** Neka huči more i što je u
njemu; nek' se raduje polje i što je na njemu! **33** Neka klikće
šumsko drveće pred Jahvom, jer dolazi da sudi zemlji. **34** Slavite
Jahvu jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova. **35** I recite:
'Spasi nas, o Bože, Spasitelju naš, i saberi nas i izbavi nas od
bezbožnih naroda, da slavimo tvoje sveto ime, da se ponosimo
tvojom slavom. **36** Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, od vijeka
do vijeka!' Sav narod neka kaže: 'Amen! Aleluja!'” **37** I ondje
pred Kovčegom saveza Jahvina ostaviše Asafa i njegovu braću
da služe pred Kovčegom bez prestanka, koliko treba iz dana
u dan; **38** i Obed-Edoma s njegovom braćom, njih šezdeset i
osam, i Obed-Edoma, Jedutunova sina, i Hosu, da budu vratari;
39 a svećenika Sadoka s njegovom braćom svećenicima pred
Jahvinim Prebivalištem na uzvišici u Gibeonu **40** da prinose
paljenice Jahvi na žrtveniku za paljenice bez prestanka, jutrom i
večerom, i da vrše sve što je napisano u Zakonu koji je Jahve
odredio Izraelu; **41** s njima Hemana i Jedutuna i ostale izabrane,

koji su bili poimence spomenuti, da slave Jahvu, "jer je vječna
njegova ljubav"; 42 i to Hemana i Jedutuna da trube u trube i
udaraju u cimbale i druga glazbala Bogu na čast; a Jedutunove
sinove da budu vratari. 43 Tada se razišao sav narod, svatko
svojoj kući; a David se vratio da blagoslovi svoj dvor.

17 Kad se David nastanio u dvoru, rekao je proroku Natanu:
"Pogledaj! Ja, evo, stojim u dvoru od cedrovine, a Kovčeg
saveza Jahvina pod zavjesama!" 2 Natan odgovori Davidu: "Što
ti je god na srcu, čini, jer je Bog s tobom." 3 Ali još iste noći
dođe Natanu ova Božja riječ: 4 "Idi i reci mome sluzi Davidu:
'Ovako govori Jahve: Ti mi nećeš sagraditi kuće da prebivam u
njoj. 5 Nisam nikad prebivao u kući otkako sam izveo Izraela iz
Egipta pa do današnjega dana, nego sam išao od šatora do
šatora i od prebivališta do prebivališta. 6 Dok sam hodio sa
svim Izraelom, jesam li ijednu riječ rekao nekom od Izraelovih
sudaca, kojima sam zapovjedio da budu pastiri mojem narodu, i
kazao: Zašto mi ne sagradite kuću od cedrovine?' 7 Zato sad
ovo reci mome sluzi Davidu: 'Ovako govori Jahve nad vojskama:
Ja sam te doveo s pašnjaka, od ovaca i koza, da budeš knez
nad mojim izraelskim narodom. 8 Bio sam s tobom kuda si
god išao, iskorijenio sam sve tvoje neprijatelje pred tobom. Ja
ću ti pribaviti veliko ime, kao što je velikaško ime na zemlji. 9
Odredit ću prebivalište svome izraelskom narodu i posadit ću ga
da živi na svojem mjestu i da ne luta više naokolo niti da ga
zlikovci muče kao prije, 10 onda kad sam odredio suce nad
svojim izraelskim narodom. Pokorit ću sve tvoje neprijatelje i
učinit ću te velikim. Jahve će ti podići dom. 11 Jer kad se ispune
tvoji životni dani i dođe vrijeme da počineš kod otaca, podići ću
tvoga potomka nakon tebe, koji će biti između tvojih sinova, i
utvrdit ću njegovo kraljevstvo. 12 On će mi sagraditi dom, a ja
ću utvrditi njegovo prijestolje zauvijek. 13 Ja ću njemu biti otac,
a on će meni biti sin: svoje naklonosti neću odvratiti od njega,
kao što sam je odvratio od tvoga prethodnika. 14 Utvrdit ću ga u
svojem domu i u svom kraljevstvu zauvijek, i prijestolje će mu
čvrsto stajati zasvagda.'" 15 Natan prenese Davidu sve te riječi i
cijelo viđenje. 16 Tada kralj David dođe i stade pred Jahvu i
reče: "Tko sam ja, o Bože Jahve, i što je moj dom te si me
doveo dovde? 17 Pa i to je bilo premalo u tvojim očima, o Bože,
nego si dao obećanja domu svoga sluge i za daleku budućnost i
pogledao si na me kako se gleda na ugledna čovjeka, o Bože
Jahve! 18 Pa što da ti još David govori o slavi tvoga sluge; tÓa
ti poznaješ svoga slugu! 19 Jahve, radi svoga sluge i po svome
srcu učinio si sve ovo veliko djelo, obznanivši ove veličajnosti.
20 Jahve, nema takvoga kakav si ti, niti ima Boga osim tebe, po
svemu što smo ušima svojim čuli. 21 Postoji li ijedan narod na
zemlji kao tvoj izraelski narod, radi kojega je Bog išao da ga
izbavi sebi za narod, da tako stečeš sebi ime velikim i strašnim
čudesima, izgoneći krivobožačka plemena pred svojim narodom
koji si otkupio iz Egipta? 22 Tako si učinio svoj izraelski narod
svojim narodom zauvijek, a ti si mu, Jahve, postao Bogom.
23 Zato sada, Jahve, neka bude čvrsta dovijeka riječ koju si
dao svome sluzi i njegovu domu i učini kako si obrekao. 24
Neka bude čvrsta, da se veliča tvoje ime zauvijek i da se govori:
Jahve nad vojskama, Izraelov Bog, jest Bog nad Izraelom, a
dom tvoga sluge Davida neka stoji čvrsto pred tobom. 25 Jer si
ti, moj Bože, javio uhu svoga sluge da ćeš mu podići dom, zato
je tvoj sluga smogao hrabrosti da se pomoli pred tobom. 26
Uistinu, Jahve, ti si Bog i ti si ovo lijepo obećanje dao svome
sluzi. 27 Zato se sada udostoj blagosloviti dom svoga sluge da
ostane dovijeka pred tobom, jer kad ti, Jahve, blagosloviš, bit će
blagoslovljen zasvagda."

18 Poslije toga David porazi Filistejce i pokori ih te ote Gat s
njegovim selima iz filistejskih ruku. 2 Porazio je i Moapce i
oni postadoše Davidovi podanici koji su mu donosili danak. 3
David je porazio i Hadadezera, sopskoga kralja u Hamatu, kad
je izišao da utvrdi svoju vlast do rijeke Eufrata. 4 David zarobi
od njega tisuću bojnih kola, sedam tisuća konjanika i dvadeset
tisuća pješaka; ispresijecao je petne žile svim konjima od bojnih
kola, ostavio ih je samo stotinu. 5 Damaščanski su Aramejci bili
došli u pomoć Hadadezeru, sopskome kralju, ali je David pobio
među Aramejcima dvadeset i dvije tisuće ljudi. 6 Postavio je
namjesnike u Damaščanskom Aramu. Tako Aramejci postadoše
Davidovi podanici i moradoše mu plaćati danak. Jahve je davao
pobjedu Davidu kuda je god išao. 7 David zaplijeni zlatne štitove
što ih imahu Hadadezerove sluge i donese ih u Jeruzalem.
8 I iz Hadadezerovih gradova Tibhata i Kuna odnio je silni
tuč od kojega je Salomon načinio mjedeno more, stupove i
tučano posuđe. 9 Kad je čuo hamatski kralj Tou da je David
porazio svu vojsku Hadadezera, sopskoga kralja, 10 posla
svoga sina Hadorama kralju Davidu da ga pozdravi i da mu
čestita što je vojevao protiv Hadadezera i porazio ga, jer je Tou
bio u ratu s Hadadezerom; i da mu odnese svakojakih zlatnih,
srebrnih i tučanih predmeta. 11 I njih je kralj David posvetio
Jahvi sa srebrom i zlatom što ga bijaše uzeo od svih naroda,
od Edomaca, Moabaca, Amonaca, Filistejaca i Amalečana. 12
Sarvijin sin Abišaj pobio je osamnaest tisuća Edomaca u Slanoj
dolini. 13 David je postavio namjesnike po Edomu. Tako su svi
Edomci postali Davidove sluge. I kuda je god David išao, Jahve
mu davaše pobjedu. 14 David kraljevaše nad svim Izraelom
čineći pravo i pravicu svemu svome narodu. 15 Sarvijin je sin
Joab bio zapovjednik vojske; Ahiludov sin Jošafat bijaše tajni
savjetnik. 16 Ahitubov sin Sadok i Ahimelekov sin Ebjatar bili
su svećenici, Šavša pisar. 17 Jojadin sin Benaja bio je nad
Kerećanima i Pelećanima, a Davidovi su sinovi bili prvi do kralja.

19 Poslije toga umrije Nahaš, kralj Amonaca, i zakralji mu
se sin na njegovo mjesto. 2 David reče u sebi: "Iskazat ću
ljubav Nahaševu sinu Hanunu jer je i njegov otac iskazao milost
meni." David uputi poslanike da mu izraze sućut zbog smrti
njegova oca. Kad su Davidove sluge došle u zemlju Amonaca
k Hanunu da mu izraze sućut, 3 rekoše knezovi Amonaca
Hanunu: "Zar misliš da je David poslao ljude da ti izraze sućut
zato što bi htio iskazati čast tvome ocu? Nisu li zato došle
njegove sluge k tebi da razvide, istraže i uhode zemlju?" 4 Tada
Hanun pograbi Davidove sluge i obrija ih, podreza im haljine
dopola, do zadnjice, i posla ih natrag! 5 Kad su to javili Davidu,
posla on čovjeka pred njih, jer su bili vrlo osramoćeni, i poruči
im: "Ostanite u Jerihonu dok vam ne naraste brada pa se onda
vratite." 6 Kad su Amonovi sinovi vidjeli da su se omrazili s
Davidom, poslao je Hanun s Amonovim sinovima tisuću srebrnih

talenata da za plaću najme bojnih kola i konjanika iz Aram
Naharajima, iz Aram Maake i iz Soba. 7 Najmili su za plaću
trideset i dvije tisuće bojnih kola, i kralja Maake s njegovim
narodom te su oni došli i utaborili se pred Medebom. Amonovi
su se sinovi skupili iz svojih gradova i došli u boj. 8 Kad je to
čuo David, poslao je Joaba sa svom svojom junačkom vojskom.
9 Amonovi sinovi izađoše i svrstaše se u bojni red pred gradskim
vratima; a kraljevi koji su došli stajali su zasebno na polju.
10 Vidjevši postavljene bojne redove prema sebi, sprijeda i
straga, Joab probra najvrsnije među Izraelcima i svrsta ih prema
Aramejcima. 11 Ostalu vojsku predade bratu Abišaju da je svrsta
prema Amoncima. 12 I reče mu: "Ako Aramejci budu jači od
mene, onda ti meni priskoči u pomoć; ako li Amonci budu jači
od tebe, ja ću tebi pohrliti u pomoć. 13 Budi hrabar i junački se
držimo radi naroda i radi gradova svoga Boga; a Jahve neka
učini što je dobro u njegovim očima." 14 Tada se Joab i vojska
koja je bila s njim počeše primicati da udare na Aramejce, ali oni
pobjegoše pred njima. 15 Kad su Amonci vidjeli da su Aramejci
pobjegli, umakoše i oni ispred njegova brata Abišaja i povukoše
se u grad. Tada se Joab vrati u Jeruzalem. 16 A Aramejci,
vidjevši gdje su ih potukli Izraelci, uputili su poslanike i doveli
Aramejce što su s onu stranu Rijeke, na čelu sa Šofakom,
vojvodom Hadadezerove vojske. 17 Pošto su to javili Davidu,
on skupi sve Izraelce i, prešavši preko Jordana, primače se
Aramejcima i svrsta se prema njima; kad se David svrstao
prema Aramejcima u bojni red, oni zametnuše s njime boj. 18 Ali
Aramejci udariše u bijeg ispred Izraelaca i David im pobi sedam
tisuća konja od bojnih kola i četrdeset tisuća pješaka; pogubio je
i vojvodu Šofaka. 19 Kad Hadadezerove sluge vidješe da ih je
razbio Izrael, sklopiše mir s Davidom i počeše mu služiti. A
Aramejci se više nisu usuđivali pomagati Amoncima.

20 Slijedeće godine, u doba kad kraljevi izlaze u rat, izvede
Joab vojsku i poče pustošiti zemlju amonsku. Došavši,
opsjeo je Rabu; David bijaše ostao u Jeruzalemu. Joab je
osvojio Rabu i razorio je. 2 Tada je David uzeo njihovu kralju s
glave krunu i vidio da je teška jedan zlatni talenat, a na njoj
je bilo drago kamenje. Stavili su je na glavu Davidu, koji je iz
grada odnio vrlo velik plijen. 3 Narod koji bijaše u gradu izvede
van i stavi ga da radi pilama, gvozdenim pijucima i sjekirama.
Tako je David učinio svim gradovima Amonovih sinova. Potom
se vratio sa svim narodom u Jeruzalem. 4 Poslije toga opet
izbi rat s Filistejcima u Gezeru; tada je Hušanin Sibkaj pogubio
Sipaja, koji je bio od Refaimovih potomaka; i bili su pokoreni. 5
Uz to je nastao i rat s Filistejcima, u kojem je Jairov sin Elhanan
pogubio Lahmija, brata Golijata Gitejca, koji je imao kopljačku
kao tkalačko vratilo. 6 Potom opet izbi rat u Gatu, gdje je bio
neki čovjek visoka rasta: imaše taj na svakoj ruci i nozi po šest
prstiju, dakle dvadeset i četiri; i on bijaše Rafin potomak. 7
Kad je počeo ružiti Izraela, ubi ga Jonatan, sin Davidova brata
Šimeja. 8 To su bili Rafini potomci u Gatu koji su izginuli od
Davidove ruke i od ruke njegovih slugu.

21 Tada Satan ustade na Izraela i potače Davida da izbroji
Izraelce. 2 Kralj reče Joabu i narodnim knezovima: "Idite,
izbrojte Izraelce od Beer Šebe pa do Dana, onda se vratite i
kažite mi koliko ih je na broju." 3 Joab reče: "Neka Jahve dade
svome narodu još sto puta ovoliko koliko ga je sada! Nisu li,
moj gospodaru kralju, svi oni sluge mome gospodaru? Zašto
traži to moj gospodar? Zašto da bude na krivicu Izraelu?" 4 Ali
kraljeva riječ bijaše jača od Joabove. Tako je Joab otišao i počeo
obilaziti sav Izrael, a onda se, najposlije, vrati u Jeruzalem. 5
Joab dade Davidu popis naroda; Izraelaca bijaše milijun i sto
tisuća ljudi vičnih maču, a Judejaca četiri stotine i sedamdeset
tisuća vičnih maču. 6 Ali nije pobrojio među njima ni Levijeva
ni Benjaminova plemena, jer je Joabu bila odvratna kraljeva
zapovijed. 7 Bilo je to mrsko i u Božjim očima, pa Bog udari
Izraela. 8 David reče Bogu: "Veoma sam sagriješio što sam to
učinio. Ali oprosti krivicu svome sluzi jer sam vrlo ludo radio!" 9
Jahve reče Davidovu vidiocu Gadu: 10 "Idi i kaži Davidu: 'Ovako
veli Jahve: Troje stavljam preda te; izaberi sebi jedno od toga
da ti učinim!'" 11 Došavši k Davidu, Gad mu reče: "Ovako veli
Jahve: 'Biraj sebi 12 ili glad za tri godine, ili da tri mjeseca bježiš
pred neprijateljima i mač tvojih neprijatelja da te stiže, ili da
tri dana Jahvin mač i kuga bude na zemlji i Jahvin anđeo da
ubija po svim izraelskim krajevima.' Sada promisli i gledaj što
da odgovorim onome koji me poslao!" 13 David reče Gadu:
"Na velikoj sam muci! Ah, neka padnem u Jahvine ruke, jer je
veliko njegovo milosrđe, a u ljudske ruke da ne zapadnem!" 14
Tako je Jahve poslao kugu na Izraela te pomrije sedamdeset
tisuća Izraelaca. 15 Bog je poslao anđela na Jeruzalem da
ga istrebljuje; a kad je počeo istrebljivati, pogledao je Jahve i
sažalilo mu se zbog zla, pa je rekao anđelu zatorniku: "Dosta je
sada, spusti ruku!" Jahvin je anđeo stajao kraj gumna Jebusejca
Ornana. 16 David, podigavši oči, vidje Jahvina anđela kako stoji
između zemlje i neba držeći u ruci isukan mač koji je podigao
na Jeruzalem, i on pade ničice sa starješinama obučenim u
kostrijet. 17 David reče Bogu: "Nisam li ja zapovjedio da se
izbroji narod? Ja sam, dakle, onaj koji sam sagriješio i grdno zlo
načinio, a što učiniše te ovce? Jahve, Bože moj, neka tvoja ruka
dođe na me i na moju obitelj, a ne na taj narod da ga pomori!"
18 Tada Jahvin anđeo reče Gadu da kaže Davidu neka uziđe i
neka podigne žrtvenik Jahvi na gumnu Jebusejca Ornana. 19
David je otišao po riječi koju mu je Gad rekao u Jahvino ime. 20
A Ornan, okrenuvši se, opazi anđela, a njegova se četiri sina
sakriše. Ornan je vrhao pšenicu. 21 Uto dođe David do Ornana,
a on, pogledavši i opazivši Davida, dođe s gumna i pokloni se
Davidu licem do zemlje. 22 Tada David reče Ornanu: "Daj mi to
gumno da sagradim na njemu žrtvenik Jahvi; za potpunu cijenu
daj mi ga da bi prestao pomor u narodu!" 23 Ornan odgovori
Davidu: "Neka ga uzme i neka čini moj gospodar kralj što je
dobro u njegovim očima; evo, dajem ti goveda za paljenice, i
mlatilice za drva, i pšenicu za prinosnicu; sve ti to poklanjam."
24 Kralj David reče Ornanu: "Ne, nego hoću da kupim u tebe i
da platim, jer neću da prinosim Jahvi što je tvoje, da prinosim
paljenice koje su mi poklonjene." 25 I David dade Ornanu za
ono mjesto šest stotina zlatnih šekela na mjeru. 26 Tada sagradi
ondje žrtvenik Jahvi i prinese paljenice i pričesnice; a kad je
prizvao Jahvu, on ga usliša spustivši oganj s neba na žrtvenik
za paljenice. 27 Jahve zapovjedi anđelu da vrati mač u korice.
28 U ono vrijeme, vidjevši da ga je Jahve uslišio na gumnu

Jebusejca Ornana, David poče prinositi žrtve ondje. **29** Jahvino
prebivalište, koje je napravio Mojsije u pustinji, i žrtvenik za
paljenice bio je u to vrijeme na uzvisini u Gibeonu. **30** David nije
mogao ići k njemu da traži Boga jer ga je bio spopao strah od
mača Jahvina anđela.

22 Zato David reče: "Ovo je Dom Jahve i ovo je žrtvenik za
paljenice Izraelu!" **2** David zapovjedi da se skupe stranci
koji su bili u izraelskoj zemlji i odredi klesare da propisno klešu
kamenje za gradnju Doma Božjeg. **3** David je pripravio mnogo
željeza za čavle na vratnim krilima i za kvačice; i bez mjere
mnogo tuča. **4** Mnogo cedrovine, jer su Sidonci i Tirci dovozili
mnogo cedrovih drva Davidu. **5** Jer David mišljaše: "Moj je sin
Salomon mlad i nježan, a Dom koji treba graditi Jahvi mora biti
veličanstven, na slavu i čast po svim zemljama. Hajde da mu
sve pripravim." I David je pripravio mnogo toga prije svoje smrti.
6 Potom dozva sina Salomona i zapovjedi mu da sagradi Dom
Jahvi, Bogu Izraelovu. **7** Još David reče Salomonu: "Sine! Bio
sam nakanio u srcu da sagradim Dom imenu Jahve, svoga
Boga. **8** Ali mi je došla Jahvina riječ: 'Mnogo si krvi prolio i velike
si ratove vodio; nećeš ti graditi Doma mome imenu jer si mnogo
krvi prolio na zemlju preda mnom. **9** Gle, rodit će ti se sin; on
će biti miroljubac i dat ću mu mir od svih njegovih neprijatelja
odasvud unaokolo; ime će mu biti Salomon. Mir i pokoj dat ću
Izraelu za njegova vremena. **10** On će sagraditi Dom mome
imenu, on će mi biti sin, a ja ću njemu biti otac i utvrdit ću
njegovo kraljevsko prijestolje nad Izraelom zauvijek.' **11** Sada,
moj sine, neka bude Jahve s tobom da izvršiš i sagradiš Dom
Jahve, svoga Boga, kao što je rekao za te. **12** Samo neka ti
Jahve poda razum i mudrost kad te postavi nad Izraelom zato
da se držiš Zakona Jahve, svoga Boga! **13** Bit ćeš sretan budeš
li brižno vršio uredbe i zakone koje je Jahve preko Mojsija dao
Izraelu. Budi junak i hrabar, ne boj se i ne plaši se! **14** Ja sam,
evo, svojim trudom pripravio za Dom Jahvin sto tisuća zlatnih
talenata i milijun srebrnih talenata, a tuča i željeza bez mjere,
jer ga je tako mnogo. Pripravio sam i drva i kamenja, a i ti
dodaj nešto k tomu. **15** Imaš mnogo valjanih radnika, klesara,
zidara, tesara i svakovrsnih vještaka u svakom umijeću; **16**
zlatu, srebru, tuču i željezu nema mjere; idi, dakle, i gradi, i neka
Jahve bude s tobom!" **17** Tada David zapovjedi svim izraelskim
knezovima da pomažu njegovu sinu Salomonu: **18** "Nije li s
vama Jahve, Bog vaš, koji vam je dao mir odasvud unaokolo
jer je predao u moje ruke stanovnike ove zemlje i zemlja je
pokorena pred Jahvom i pred njegovim narodom. **19** Sada,
dakle, pregnite svojim srcem i svojom dušom da tražite Jahvu,
svoga Boga; idite i gradite Svetište Bogu Jahvi, unesite Kovčeg
saveza Jahvina i Božje sveto posuđe u Dom koji će se sagraditi
Jahvinu imenu!"

23 Ostarjevši i nauživši se dana, postavi David svoga sina
Salomona kraljem nad Izraelom. **2** Potom skupi sve
izraelske knezove, svećenike i levite. **3** On izbroji levite od
trideset godina naviše, i bilo ih je po muškim glavama trideset
i osam tisuća. **4** Između njih bilo je dvadeset i četiri tisuće
onih koji su upravljali poslom oko Jahvina Doma, a šest tisuća
nadzornika i sudaca, **5** četiri tisuće vratara i četiri tisuće onih
koji su hvalili Jahvu uz glazbala što ih je napravio za hvalu. **6**
David ih razdijeli na redove po Levijevim sinovima: Geršonu,
Kehatu i Merariju. **7** Od Geršonova su koljena bili: Ladan i
Šimej. **8** Ladanovi sinovi: poglavari Jehiel, Zetam i Joel, njih
trojica. **9** Šimejevi sinovi: Šelomit, Haziel i Haram, njih trojica; to
su poglavari Ladanovih obitelji. **10** Šimejevi sinovi: Jahat, Zina,
Jeuš i Berija. Ta su četvorica Šimejevi sinovi. **11** Jahat je bio
poglavar, a drugi Ziza; a Jeuš i Berija nisu imali mnogo djece,
zato su se brojili u jednu obitelj, u jedan razred. **12** Kehatovi
sinovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel, četvorica. **13** Amramovi
sinovi: Aron i Mojsije. Aron je bio određen da posvećuje Svetinju
nad svetinjama; on i njegovi sinovi dovijeka da kade pred
Jahvom, da mu služe i da blagoslivljaju u njegovo ime dovijeka.
14 Mojsije je bio Božji čovjek. Njegovi se sinovi broje u Levijevo
pleme. **15** Mojsijevi su sinovi Geršom i Eliezer. **16** Geršomovi
sinovi: poglavar Šebuel. **17** Eliezerovi su sinovi bili: poglavar
Rehabja. Eliezer nije imao drugih sinova, nego su se Rehabjini
sinovi vrlo namnožili. **18** Jisharovi sinovi: poglavar Šelomit. **19**
Hebronovi sinovi: poglavar Jerija, drugi Amarja, treći Jahaziel,
četvrti Jekamam. **20** Uzielovi sinovi: poglavar Mika, drugi Ješija.
21 Merarijevi sinovi: Mahli i Muši. Mahlijevi sinovi: Eleazar i Kiš.
22 Eleazar je umro nemajući sinova, nego samo kćeri, koje
su sebi uzeli za žene njihovi rođaci, Kiševi sinovi. **23** Mušijevi
sinovi: Mahli, Eder i Jerimot, trojica. **24** To su bili Levijevi sinovi
po obiteljima, poglavari porodica, koji su bili popisani poimence;
oni su radili posao za službu Jahvina Doma u dobi od dvadeset
godina naviše. **25** David je rekao: "Jahve, Izraelov Bog, dao je
mir svojem narodu i živjet će u Jeruzalemu zauvijek. **26** Zato ni
leviti neće više nositi Prebivališta ni svakovrsnog pribora za
njegovu službu." **27** Po posljednjim Davidovim riječima, bili su
izbrojeni Levijevi sinovi od dvadeset godina naviše. **28** Bili su
određeni da budu kraj Aronovih sinova u službi u Jahvinu Domu,
u predvorjima i u dvoranama, da čiste sve svete stvari, da rade
u službi oko Jahvina Doma, **29** oko prinesenih hljebova, oko
sitnog brašna za prinos, oko beskvasnih kolača pripravljenih
na tavi i u ulju zamiješenih i oko mjera za sadržaj i dužinu;
30 da pristupaju svakoga jutra, da slave i hvale Jahvu; tako i
večerom. **31** A kad se god prinose paljenice Jahvi, subotom, za
mlađaka i na blagdane, da dolaze prema svom broju, po svom
redu, svagdje pred Jahvu. **32** I da vrše što treba vršiti u Šatoru
sastanka, službu u Svetištu i službu za svoju braću, Aronove
sinove, u službi oko Jahvina Doma.

24 Aronovi su sinovi imali svoje redove. Sinovi Aronovi bili
su: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. **2** Ali su Nadab i Abihu
umrli prije oca i nisu imali djece; zato su svećeničku službu vršili
Eleazar i Itamar. **3** David je razdijelio na redove njih i Sadoka,
od Eleazarovih sinova, i Ahimeleka, od Itamarovih sinova, po
njihovu redu u njihovoj službi. **4** Ali se u Eleazarovih sinova
našlo više muških poglavara nego u Itamarovih sinova, pa kad
ih podijeliše, od Eleazarovih je sinova bilo šesnaest porodičnih
poglavara, a od Itamarovih sinova samo osam porodičnih
poglavara. **5** Zato su ih razdijelili ždrebovima, jedne i druge,
jer su posvećeni knezovi i Božji knezovi bili i od Eleazarovih
sinova i od Itamarovih sinova. **6** Popisao ih je Netanelov sin
Šemaja, pisar od Levijeva plemena, pred kraljem, knezovima,

svećenikom Sadokom, Ebjatarovim sinom Ahimelekom, pred
poglavarima porodica među svećenicima i levitima, uzevši po
jednu porodicu za Eleazara, a po jednu opet za Itamara. **7** Prvi
je ždrijeb pao na Jojariba, drugi na Jedaju, **8** treći na Harima,
četvrti na Seorima, **9** peti na Malkiju, šesti na Mijamina, **10**
sedmi na Hakosa, osmi na Abiju, **11** deveti na Ješuu, deseti na
Šekaniju, **12** jedanaesti na Elijašiba, dvanaesti na Jakima, **13**
trinaesti na Hupu, četrnaesti na Ješebaba, **14** petnaesti na Bilgu,
šesnaesti na Imera, **15** sedamnaesti na Hezira, osamnaesti na
Hapisesa, **16** devetnaesti na Petahju, dvadeseti na Ezekiela,
17 dvadeset i prvi na Jakina, dvadeset i drugi na Gamula, **18**
dvadeset i treći na Delaju, dvadeset i četvrti na Maazju. **19**
To je njihov red u službi kojim treba da idu u Jahvin Dom, po
svom pravilu, primljenu od oca im Arona, kako mu je zapovjedio
Jahve, Bog Izraelov. **20** Od ostalih Levijevih sinova bio je od
Amramovih sinova Šubael; od Šubaelovih sinova Jehdeja;
21 od Rehabje, od Rehabjinih sinova poglavar Jišija; **22** od
Jisharovaca Šelomot; od Šelomotovih sinova Jahat. **23** Od
Jerijinih sinova: drugi Amarja, treći Jahaziel, četvrti Jekaman. **24**
Od sinova Uzielovih Mika; od Mikinih sinova Šamir; **25** Mikin brat
Jišija; od Jišijinih sinova Zaharija; **26** Merarijevi sinovi: Mahli i
Muši; sinovi Jaazije, njegova sina. **27** Merarijevi sinovi po Jaaziji,
njegovu sinu: Šoham, Zakur i Ibri; **28** po Mahliju Eleazar, koji nije
imao djece; **29** po Kišu, Kišovi sinovi, Jerahmeel. **30** Mušijevi
sinovi: Mahli, Eder i Jerimot. To su bili levitski sinovi po svojim
porodicama. **31** I oni su bacali ždrebove kao njihovi rođaci,
Aronovi sinovi, pred kraljem Davidom, Sadokom, Ahimelekom
i porodičnim poglavarima među svećenicima i levitima, i to
jednako glavar obitelji kao i njegov najmlađi brat.

25 David je s vojničkim zapovjednicima izabrao za službu
Asafove, Hemanove i Jedutunove sinove koji će zanosno
pjevati hvalu uz citre, harfe i cimbale; između njih su bili izbrojeni
ljudi za posao u svojoj službi: **2** od Asafovih sinova: Zakur,
Josip, Netanija i Asarela; Asafovi sinovi pod upravom Asafa, koji
je zanosno pjevao hvalu po kraljevoj uredbi. **3** Od Jedutuna:
Jedutunovih šest sinova: Gedalija, Sori, Ješaja, Šimej, Hašabja
i Matitja pod upravom svog oca Jedutuna koji je zanosno
pjevao hvalu uz citru slaveći i hvaleći Jahvu. **4** Od Hemana:
Hemanovi sinovi: Bukija, Matanija, Uziel, Šebuel, Jerimot,
Hananija, Hanani, Eliata, Gidalti, Romamti-Ezer, Jošbekaša,
Maloti, Hotir, Mahaziot. **5** Svi su oni bili sinovi kraljeva vidioca
Hemana koji je objavljivao Božje stvari da uzvisi njegovu moć; a
Bog je dao Hemanu četrnaest sinova i tri kćeri. **6** Svi su oni
pod vodstvom svoga oca Asafa te Jedutuna i Hemana pjevali
u Jahvinu Domu uz cimbale, harfe i citre za službu u Božjem
Domu, po kraljevoj uredbi. **7** Bilo ih je, s njihovom braćom,
uvježbanih u pjevanju Jahvinih pjesama, dvjesta osamdeset
i osam, sve samih vještaka. **8** Bacili su ždrebove za svoju
službenu dužnost, najmanji isto kao i najveći, učitelj kao i učenik.
9 Prvi je ždrijeb pao na Asafovca Josipa, drugi na Gedaliju s
njegovom braćom i sinovima, njih dvanaest, **10** treći na Zakura
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; **11** četvrti na Jisrija
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; **12** peti na Netaniju
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; **13** šesti na Bukiju
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest, **14** sedmi na
Isarelu s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; **15** osmi na
Ješaja s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; **16** deveti
na Mataniju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; **17**
deseti na Šimeja s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;
18 jedanaesti na Azarela s njegovim sinovima i braćom, njih
dvanaest; **19** dvanaesti na Hašabju s njegovim sinovima i
braćom, njih dvanaest; **20** trinaesti na Šubaela s njegovim
sinovima i braćom, njih dvanaest; **21** četrnaesti na Matitju s
njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; **22** petnaesti na
Jeremota s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; **23**
šesnaesti na Hananiju s njegovim sinovima i braćom, njih
dvanaest; **24** sedamnaesti na Jošbekaša s njegovim sinovima i
braćom, njih dvanaest; **25** osamnaesti na Hananija s njegovim
sinovima i braćom, njih dvanaest; **26** devetnaesti na Malotija s
njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; **27** dvadeseti na
Elijatu s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; **28** dvadeset
i prvi na Hotira s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; **29**
dvadeset i drugi na Gidaltija s njegovim sinovima i braćom, njih
dvanaest; **30** dvadeset i treći na Mahaziota s njegovim sinovima
i braćom, njih dvanaest; **31** dvadeset i četvrti na Romamti-Ezera
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest.

26 Vratarski su redovi bili: od Korahovaca: Korahov sin
Mešelemja između Asafovih sinova; **2** a Mešelemjini
sinovi: prvenac Zaharija, drugi Jediael, treći Zebadja, četvrti
Jatniel; **3** peti Elam, šesti Johanan, sedmi Elijoenaj. **4** Sinovi
Obed-Edomovi: prvenac Šemaja, drugi Jozabad, treći Joah,
četvrti Sakar, a peti Netanel, **5** šesti Amiel, sedmi Jisakar, osmi
Peuletaj, jer ga je blagoslovio Bog, **6** a njegovu su se sinu
Šemaji rodili sinovi koji su bili poglavari u porodici jer bijahu
hrabri junaci. **7** Šemajini su sinovi bili: Otni, Rafael, Obed,
Elzabad sa svojom braćom, vrsnim ljudima, Elihu i Semakja. **8**
Svi su oni bili od Obed-Edomovih sinova, oni i njihovi sinovi i
njihova braća, vrsni ljudi, sposobni za službu; bilo ih je šezdeset
i dva od Obed-Edoma. **9** Mešelemjinih sinova i braće, vrsnih
ljudi, bilo je osamnaest. **10** Hosini sinovi od Merarijevih sinova:
poglavar Šimri, iako nije bio prvenac, njegov ga je otac postavio
za poglavara; **11** drugi Hilkija, treći Tebalija, četvrti Zaharija;
Hosinih svih sinova i braće bilo je trinaest. **12** Ovo su vratarski
redovi. Glavari ovih junaka bili su, kao i njihova braća, čuvari u
službi Jahvina Doma. **13** Bacali su ždrebove, najmanji kao i
najveći, po obiteljima za svaka pojedina vrata. **14** Ždrijeb na
istok pao je Šelemji; njegov sin Zaharija bio je mudar savjetnik.
Kad su bacili ždrebove, dopao mu je ždrijeb na sjever, **15** Obed-
Edomu na jug; a njegovim sinovima na spremište; **16** Šufimu i
Hosi na zapad Šaleketskim vratima, na putu koji vodi k usponu;
straža je bila do straže. **17** S istoka šest levita, sa sjevera
četiri na dan, s juga četiri na dan; a kod spremišta po dva.
18 Na hramskoj prigradnji, sa zapada, četiri na usponu, dva
kod prigradnje. **19** To su vratarski redovi među Korahovim i
Merarijevim sinovima. **20** Leviti, njihova braća, bili su: Ahija
nad blagom Božjega Doma i nad blagom posvećenih stvari.
21 Ladanovi sinovi, Geršonovci po Ladanu, poglavari obitelji
Ladana Geršonovca, bili su Jehielovci. **22** Jehielovci Zetam
i brat mu Joel bili su nadstojnici nad blagom Jahvina Doma.
23 Od Amramovaca, Jisharovaca, Hebronovaca i Uzielovaca

bili su: 24 Šebuel, sin Mojsijeva sina Geršoma, nadstojnik nad
blagom. 25 Njegova braća po Eliezeru: Rehabja, sin mu, njegov
sin Izaija, njegov sin Joram, njegov sin Zikri, njegov sin Šelomit.
26 Taj je Šelomit sa svojom braćom bio odgovoran za sve blago
od posvećenih stvari koje je posvetio kralj David s porodičnim
poglavarima, s tisućnicima, stotnicima i vojnim zapovjednicima.
27 Posvetili su dio ratnog plijena da se bolje ojača Jahvin Dom.
28 Što je god bio posvetio vidjelac Samuel, Kišev sin Šaul,
Nerov sin Abner i Sarvijin sin Joab, sve posvećeno, bilo je pod
nadzorom Šelomita i njegove braće. 29 Jisharovci Kenanija i
njegovi sinovi bili su nad svjetovnim poslovima kao nadzornici i
suci u Izraelu. 30 Hebronovci Hašabja i njegova braća, tisuću i
sedam stotina vrsnih ljudi, upravljali su Izraelom s ovu stranu
Jordana na zapadu u svakom Jahvinu poslu i u kraljevskoj
službi. 31 Poglavar Hebronovaca bio je Jerija. Četrdesete
godine Davidova kraljevanja potražili su obiteljska rodoslovlja
Hebronovaca i našlo se među njima vrsnih ljudi u Gileadskom
Jazeru. 32 Njegove braće, vrsnih ljudi, bilo je dvije tisuće i sedam
stotina porodičnih poglavara; kralj David postavio ih je nad
Rubenovim i Gadovim plemenom i nad polovinom Manašeova
plemena za sve Božje poslove i za kraljevske poslove.

27 Izraelovi sinovi po svome broju. Poglavari porodica,
tisućnici, stotnici i nadzornici služili su kralju u svakom
poslu. U redovima su dolazili i odlazili od mjeseca do mjeseca,
u svim godišnjim mjesecima; svaki je red imao dvadeset i
četiri tisuće ljudi. 2 Nad prvim je redom, prvoga mjeseca, bio
Zabdielov sin Jašobam. U svom je redu imao dvadeset i četiri
tisuće ljudi. 3 Pripadao je Peresovim sinovima i bio zapovjednik
svih vojvoda u vojsci prvoga mjeseca. 4 Nad redom drugoga
mjeseca bio je Ahošanin Dodaj, a predstojnik u njegovu redu bio
je Mikelot. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće ljudi. 5
Vojvoda treće vojske, trećega mjeseca, bio je sin svećenika
Jojade, poglavar Benaja. U svom je redu imao dvadeset i četiri
tisuće. 6 Taj je Benaja bio junak među tridesetoricom i nad
tridesetoricom i u njegovu je redu bio sin mu Amizabad. 7
Četvrti, četvrtoga mjeseca, bio je Joabov brat Asahel, a za njim
sin mu Zebadja. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.
8 Peti, petoga mjeseca, bio je vojvoda Jizrahanin Šamhut. U
svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. 9 Šesti, šestoga
mjeseca, bio je Ikešov sin Ira, Tekoanac. U svom je redu imao
dvadeset i četiri tisuće. 10 Sedmi, sedmoga mjeseca, bio je
Pelonjanin Heles od Efrajimovih sinova. U svom je redu imao
dvadeset i četiri tisuće. 11 Osmi, osmoga mjeseca, bio je
Hušaćanin Sibkaj, Zarhijevac. U svom je redu imao dvadeset i
četiri tisuće. 12 Deveti, devetoga mjeseca, bio je Anatoćanin
Abiezer, Benjaminovac. U svom je redu imao dvadeset i četiri
tisuće. 13 Deseti, desetoga mjeseca, bio je Netofaćanin Mahraj,
Zarhijevac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. 14
Jedanaesti, jedanaestoga mjeseca, bio je Piratonjanin Benaja,
Efrajimovac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. 15
Dvanaesti, dvanaestoga mjeseca, bio je Netofaćanin Heldaj,
Otnielovac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. 16 Nad
Izraelovim plemenima bili su knezovi: nad Rubenovim Zikrijev
sin knez Eliezer; nad Šimunovim Maakin sin Šefatja; 17 nad
Levijevim Kemuelov sin Hašabja; nad Aronovim Sadok; 18 nad
Judinim Elihu od Davidove braće; nad Jisakarovim Mihaelov sin
Omri; 19 nad Zebulunovim Obadjin sin Jišmaja; nad Naftalijevim
Azrielov sin Jerimot. 20 Nad Efrajimovim sinovima Azazjin
sin Hošea; nad polovinom Manašeova plemena Pedajin sin
Joel, 21 nad drugom polovinom Manašeova plemena u Gileadu
Zaharijin sin Jido; nad Benjaminom Abnerov sin Jaasiel; 22
nad Danom Jerohamov sin Azarel. To su bili knezovi izraelskih
plemena. 23 Ali David nije dao izbrojiti onih kojima bijaše
dvadeset godina i manje, jer Jahve bijaše rekao da će umnožiti
Izraelce kao nebeske zvijezde. 24 Sarvijin je sin Joab počeo
vršiti popis, ali ga nije dovršio. Stoga je Srdžba došla na Izrael i
zato taj broj nije bio primljen u brojčani izvještaj Ljetopisa kralja
Davida. 25 Nadstojnik nad kraljevim blagom bio je Adielov sin
Azmavet, a nadstojnik za blago u zemlji, u gradovima, selima i
tvrđavama, bio je Uzijin sin Jonatan. 26 Nadstojnik nad poljskim
radnicima koji su obrađivali zemlju bio je Kelubov sin Ezri. 27
Nadstojnik nad vinogradarima Ramaćanin Šimej. Nadstojnik nad
vinogradrskim klijetima bio je Šifmejac Zabdi. 28 Nadstojnik
nad maslinama i dudovima što su po Šefeli bio je Gederac
Hanan; nadstojnik nad skladištima ulja Joaš. 29 Nadstojnik
nad govedima što su pasla u Šaronu bio je Šaronac Šitraj.
Nadstojnik nad krupnom stokom u dolinama bio je Edlajev sin
Šafat. 30 Nadstojnik nad devama Jišmaelac Obil. Nadstojnik
nad magaricama Meronoćanin Jehdeja. 31 Nadstojnik nad
ovcama i kozama Hagrijac Jaziz. Svi su oni bili nadstojnici nad
imanjem kralja Davida. 32 Savjetnik je bio Davidov stric Jonatan,
mudar čovjek; bio je književnik; a Hakmonijev sin Jehiel bio je
s kraljevim sinovima. 33 Ahitofel je bio kraljev savjetnik, Arkijac
Hušaj kraljev prijatelj. 34 Ahitofela su naslijedili Benajin sin
Jojada i Ebjatar, kraljev je vojvoda bio Joab.

28 David sakupi u Jeruzalem sve izraelske knezove,
plemenske knezove i poglavare od redova koji su služili
kralja, tisućnike, stotnike i nadstojnike nad svim imanjem i
blagom kraljevim i blagom njegovih sinova, zajedno s dvoranima
i junacima i svim hrabrim vojnicima. 2 Ustavši na noge, kralj
David reče: “Čujte me, moja braćo i moj narode! Ja sam bio
namislio u svom srcu da sagradim dom gdje bi počivao Kovčeg
saveza Jahvina i da bude podnožje nogama našega Boga te
sam pripravio što treba za gradnju. 3 Ali mi je Bog rekao: 'Nećeš
ti sagraditi Doma mome imenu jer si ratnik i prolijevao si krv.' 4
Jahve, Izraelov Bog, izabrao je mene od sveg moga roda da
budem kralj nad Izraelom zauvijek; jer je Judu izabrao za kneza,
a iz Judina doma dom moga oca; između sinova moga oca bilo
mu je drago da mene postavi kraljem nad svim Izraelom. 5
Tako je između mojih sinova, jer mi je mnogo sinova dao Jahve,
izabrao moga sina Salomona da sjedi na prijestolju Jahvina
kraljevstva nad Izraelom. 6 I rekao mi je: 'Tvoj sin Salomon
sagradit će meni Dom i moja predvorja; jer sam njega izabrao
sebi za sina i ja ću mu biti otac. 7 Utvrdit ću njegovo kraljevstvo
zauvijek ako bude postojano vršio moje zapovijedi i moje zakone
kao danas.' 8 Sada, dakle, pred očima sveg Izraela, Jahvina
zbora, i pred svojim Bogom, koji nas sluša, velim: držite i
tražite sve zapovijedi Jahve, svoga Boga, da biste zadržali u
posjedu ovu dobru zemlju i ostavili je u baštinu svojim sinovima

nakon sebe dovijeka. 9 A ti, sine moj Salomone, poznaj Boga,
svoga oca, i služi mu čitavim srcem i spremnom dušom, jer
Jahve ispituje sva srca i zna sve misli i namjere; ako ga budeš
tražio, dat će ti se da ga nađeš; ako li ga ostaviš, odbacit će te
zauvijek. 10 Uvidi sada da te Jahve izabrao da gradiš Dom
za Svetište, budi junak i radi!" 11 Tada David predade sinu
Salomonu uzorak trijema, njegovih kuća, riznica, gornjih soba,
ćelija i doma Pomirilišta; 12 uzorak svega što bijaše smislio
u duhu za predvorja Jahvina Doma, za sve sobe unaokolo,
za riznicu Doma Božjega, za riznicu posvećenih stvari, 13
za svećeničke i levitske redove, za svaki posao u službi oko
Doma Jahvina: 14 zlato u šipkama, zlato potrebno za sve zlatno
posuđe ove ili one službe; srebro u šipkama potrebno za sve
srebrno posuđe, za sve posuđe ove ili one službe; 15 šipke za
zlatne svijećnjake sa zlatnim svjetiljkama, prema težini svakoga
svijećnjaka i njegovih svjetiljaka, i za srebrne svijećnjake prema
težini svakoga svijećnjaka i njegovih svjetiljaka i prema namjeni
svakog svijećnjaka; 16 zlato u šipkama za stolove na kojima će
stajati prineseni hljebovi, za svaki stol; srebro za srebrne stolove,
17 za viljuške i kotliće, za čaše od čista zlata, za zlatne pehare,
zlato u šipkama za svaki pehar; za srebrne pehare, srebro u
šipkama za svaki pehar, 18 za kadioni žrtvenik žeženoga zlata
u šipkama; za uzorak od kola sa zlatnim kerubinima koji će
raširenim krilima zaklanjati Jahvin Kovčeg. 19 Sve to u skladu s
onim što Jahve napisa vlastitom rukom da bi razjasnio cijelo
djelo za koje on pribavi uzorak. 20 Tada David reče svome sinu
Salomonu: "Budi junak, hrabar, i radi! Ne boj se i ne plaši se,
jer će Jahve, Bog, moj Bog, biti s tobom! Neće te napustiti
niti te ostaviti dok ne svršiš sav posao za službu oko Jahvina
Doma. 21 Evo svećeničkih i levitskih redova za svaku službu u
Božjem Domu; imaš uza se za svaki posao svakovrsnih ljudi,
spremnih i vještih svakoj službi, knezovi i sav narod pod tvojim
su zapovjedništvom."

29 Kralj David reče svemu zboru: "Bog je izabrao moga
sina Salomona, mlado i nježno momče, a ovo je velik
posao, jer neće biti za čovjeka dvor nego za Boga Jahvu. 2
Pripremio sam, koliko sam mogao, za Dom svoga Boga zlata
za zlatne stvari i srebra za srebrne, tuča za tučane, željeza
za željezne, drva za drvene; oniksova kamenja i dragulja za
ukivanje, dragulja za ukras i šarenih dragulja, svakojakoga
dragog kamenja i izobila mramora. 3 Iz ljubavi prema Bogu
dajem još i svoga zlata i srebra za Dom svoga Boga, osim svega
što sam pripravio za sveti Dom. 4 Tri tisuće zlatnih talenata
ofirskoga zlata i sedam tisuća talenata čistoga srebra da se
oblože zidovi prostorija. 5 Zlato za zlatne stvari, a srebro za
srebrne i za svako djelo umjetničkih ruku. Bi li danas još tko
htio dragovoljno što priložiti svojom rukom Jahvi?" 6 Tada su
dragovoljno priložili knezovi obitelji i knezovi izraelskih plemena,
tisućnici, stotnici i nadstojnici nad kraljevskim poslovima. 7
Dali su za službu u Božjem Domu zlata pet tisuća talenata i
deset tisuća zlatnih darika, srebra deset tisuća talenata, tuča
osamnaest tisuća talenata, željeza sto tisuća talenata. 8 U
koga se god našlo dragulja, svi su darivali u riznicu Jahvina
Doma na ruke Jehiela Geršonovca. 9 Narod se veselio što
su dragovoljno prilagali, jer su prilagali iskrena srca Jahvi; i
kralj David radovao se od srca. 10 Potom David blagoslovi
Jahvu pred svim zborom. I reče David: "Blagoslovljen da si,
Jahve, Bože našeg oca Izraela, od vijeka do vijeka! 11 Tvoja je,
Jahve, veličina, sila, slava, sjaj i veličanstvo, jer je tvoje sve
što je na nebu i na zemlji; tvoje je, Jahve, kraljevstvo i ti si
uzvišen povrh svega, Poglavar svega! 12 Od tebe je bogatstvo i
slava, ti vladaš nad svim, u tvojoj je ruci sila i moć, u tvojoj je
vlasti da učiniš velikim i jakim sve. 13 I slavimo te, Bože naš, i
hvalimo tvoje dično ime. 14 Tko sam ja i što je moj narod da
bismo imali snage ovoliko prinijeti tebi dragovoljno? Od tebe je
sve, i iz tvojih ruku primivši, dali smo tebi! 15 Pridošlice smo
pred tobom, naseljenici kao svi naši očevi; naši dani na zemlji
prolaze kao sjena i nema nade. 16 Jahve, Bože naš, sve ovo
mnogo blago koje smo pripravili za gradnju Doma tebi, tvome
svetom imenu, iz tvoje je ruke i sve je tvoje! 17 Ali znam, o
Bože moj, da ti iskušavaš srca i da ljubiš iskrenost; ja sam
iskrena srca dragovoljno prinio sve ovo i s radošću sam gledao
tvoj narod koji je ovdje kako ti dragovoljno prinosi. 18 Jahve,
Bože naših otaca Abrahama, Izaka i Jakova, sačuvaj dovijeka u
srcu svoga naroda tu misao i namjeru i upravi njegovo srce
k sebi! 19 A mome sinu Salomonu daj pošteno srce da bi se
držao tvojih zapovijedi, tvojih odredaba i tvojih uredaba, da
bi vršio sve i da bi sagradio dvor za koji sam sve spremio!"
20 Tada David reče svemu zboru: "Blagoslovite sada Jahvu,
svoga Boga!" I sav je zbor blagoslovio Jahvu, Boga svojih
otaca, i, pavši ničice, poklonio se Jahvi i kralju. 21 Žrtvovali su
Jahvi klanice i prinijeli Jahvi paljenice sutradan: tisuću junaca,
tisuću ovnova, tisuću jaganjaca s njihovim ljevanicama, mnogo
drugih žrtava za sav Izrael. 22 Jeli su i pili pred Jahvom onoga
dana vrlo se radujući. Zakraljili su po drugi put Davidova sina
Salomona i pomazali ga po Jahvinoj volji za kneza, a Sadoka za
svećenika. 23 Tako je Salomon sjeo na Jahvino prijestolje da
kraljuje namjesto svoga oca Davida. Bio je sretan i slušao ga je
sav Izrael. 24 Svi su knezovi i junaci i svi sinovi kralja Davida
pružili ruku kralju Salomonu i svečano mu obećali pokornost.
25 Jahve je vrlo uzvisio Salomona pred očima sveg Izraela i
dao njegovu kraljevstvu veličanstvo kakvo nijedan kralj prije
njega nije imao u Izraelu. 26 Tako jeIšajev sin David kraljevao
nad svim Izraelom. 27 Nad Izraelom je kraljevao četrdeset
godina; u Hebronu je kraljevao sedam godina, u Jeruzalemu
je kraljevao trideset i tri godine. 28 Umro je u lijepoj starosti,
nauživši se života, bogatstva i slave. Na njegovo se mjesto
zakraljio sin mu Salomon. 29 Djela kralja Davida, od prvog do
posljednjeg, zapisana su u povijesti vidioca Samuela, u povijesti
proroka Natana i u povijesti vidioca Gada, 30 sa svim njegovim
kraljevanjem, njegovim junaštvom i događajima što prijeđoše
preko njega i Izraela i svih drugih kraljevstava zemaljskih.

2 Ljetopisa

1 Salomon, sin Davidov, bio se učvrstio na prijestolju. Jahve,
Bog njegov, bijaše s njim i uzvisi ga veoma. **2** Salomon
se tada obrati svem Izraelu, tisućnicima, satnicima, sucima,
svim knezovima izraelskim, glavama obitelji, **3** te se on i s
njim sav Zbor popeše na uzvišicu koja bješe u Gibeonu, jer
je ondje bio Šator sastanka što ga u pustinji podiže Mojsije,
sluga Božji. **4** David bijaše prenio Kovčeg Božji iz Kirjat Jearima
do mjesta koje je sam pripravio za nj; jer je bio podigao Šator
u Jeruzalemu. **5** Tučani žrtvenik što ga napravi Besalel, sin
Hurova sina Urija, bijaše ondje pred Prebivalištem Jahvinim,
kamo dođoše Salomon i zbor da mu se obrate. **6** Ondje se
Salomon pred Jahvom pope na tučani žrtvenik, koji bješe tik
do Šatora sastanka, i prinese na njemu tisuću paljenica. **7**
Iste se noći Bog ukaza Salomonu i reče mu: "Traži što da ti
dadem." **8** Salomon odgovori: "Veoma si naklon bio mome
ocu Davidu i zakraljio si mene na njegovo mjesto. **9** Bože
Jahve, neka se ispuni sada obećanje što si ga dao mome ocu
Davidu, jer si me zakraljio nad narodom kojega ima mnogo
kao zemaljske prašine. **10** Daj mi sada mudrost i znanje da
uzmognem upravljati ovim narodom, jer tko će upravljati tolikim
narodom kao što je ovaj tvoj!" **11** Bog reče Salomonu: "Budući
da ti je to u srcu, a nisi iskao ni bogatstva, ni blaga, ni slave, ni
smrti neprijatelja i jer nisi tražio duga života nego mudrosti i
znanja kako bi upravljao mojim narodom nad kojim te zakraljih,
12 dajem ti mudrost i znanje. Ali ti dajem i bogatstva, blaga i
slave kakve nije imao nijedan kralj što bješe prije tebe i kakve
neće imati ni oni koji dođu poslije tebe." **13** Salomon s uzvišice
u Gibeonu ode u Jeruzalem, podalje od Šatora sastanka, i
kraljevaše nad Izraelom. **14** Sakupi bojnih kola i konjanika: imao
je tisuću četiri stotine kola i dvanaest tisuća konjanika i razmjesti
ih po gradovima gdje mu bijahu kola i kod sebe u Jeruzalemu.
15 Salomon učini da srebra i zlata bude u Jeruzalemu izobila
kao kamenja, a cedrova mnogo kao dudova u Šefeli. **16** Konji
Salomonovi bili su uvezeni iz Musrija i Koe; kraljevski dvorani
kupovahu ih u Koi za srebro. **17** Dovozila su se i prodavala
jedna bojna kola iz Egipta po šest stotina srebrnih šekela, a konji
po sto i pedeset; to bješe isto tako za sve hetitske i aramejske
kraljeve koji su ih uvozili preko njih.

2 Salomon naumi sagraditi Dom - jedan Imenu Jahvinu, a
drugi sebi za kraljevski dvorac. **2** Odbroji sedamdeset tisuća
nosača, osamdeset tisuća kamenolomaca u gori i tri tisuće
i šest stotina poslovođa. **3** Tada posla ovu poruku Hiramu,
tirskomu kralju: "Kao što si mome ocu Davidu slao cedrovine
da gradi dvor gdje će živjeti, tako učini i meni. **4** Kanim podići
Dom Imenu Jahve, svojega Boga, i posvetiti mu ga da se diže
pred njim miomirisni kad, da se uvijek postavljaju kruhovi, da se
prinose paljenice jutrom i večerom, subotom, na dane mlađaka i
na blagdane Jahve, Boga našega; i tako da zauvijek ostane u
Izraelu. **5** Dom koji gradim bit će velik, jer je naš Bog najveći
među svim bozima. **6** TÓa tko bi imao dovoljno snage da njemu
sazda Dom kad ga ni nebesa, ni nebesa nad nebesima ne mogu
obuhvatiti? I tko sam ja da mu zidam Dom, osim zato da mu
se kad diže pred lice? **7** Pošalji mi čovjeka vična obradi zlata,
srebra, tuča, željeza, grimiza, karmezina i ljubičastog baršuna, i
vična umjetnosti rezbarstva: radit će s rukotvorcima kod mene u
Judi i u Jeruzalemu, s onima što mi ih ostavi moj otac David. **8**
Pošalji mi iz Libanona cedrovine, čempresovine i sandalovine,
jer znam da tvoje sluge umiju sjeći libanonska stabla. Moje će
sluge raditi s tvojima. **9** Morat će mi pripraviti mnogo drva,
jer će kuća što je mislim graditi biti velika i veličanstvena. **10**
Drvosječama što će obarati stabla dajem dvadeset tisuća kora
pšenice, dvadeset tisuća kora ječma, dvadeset tisuća bata vina i
dvadeset tisuća bata ulja za izdržavanje tvojih slugu." **11** Hiram,
tirski kralj, odgovori pismom što ga posla Salomonu: "Zato što
voli svoj narod, Jahve te zakraljio nad njim." **12** Dometnu još i
ovo: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji je stvorio
nebesa i zemlju. On je kralju Davidu dao mudra, pametna i
umna sina koji će jedan dom graditi Jahvi, a drugi sebi da
iz njega kraljuje. **13** Stoga ti šaljem čovjeka mudra, vješta i
razumna, Hurama Abija, **14** sina jedne Danovke i oca Tirca.
Umije obrađivati zlato, srebro, tuč, željezo, kamen, drvo, grimiz,
ljubičasti baršun, bÓez i karmezin, umije rezbariti svakovrsne
rezbarije i zamisliti svako djelo koje mu se povjeri. On će raditi
s tvojim umjetnicima i umjetnicima moga gospodara Davida,
tvoga oca. **15** Neka, dakle, sada moj gospodar svojim slugama
pošalje pšenice, ječma, ulja i vina kako je obećao. **16** A mi ćemo
nasjeći stabala s Libanona koliko ti god treba i dovest ćemo ti ih
na splavima morem u Jafu, a ti ih prevezi gore u Jeruzalem."
17 Salomon pobroji sve strance koji se zatekoše u Izraelovoj
zemlji poslije popisa što ga bijaše proveo njegov otac David i
nađe ih sto pedeset tri tisuće i šest stotina. **18** Od njih odredi
sedamdeset tisuća nosača, osamdeset tisuća tesara u planini,
tri tisuće i šest stotina ljudi da upravljaju radom naroda.

3 Salomon tada poče graditi Dom Jahvi u Jeruzalemu, na
Morijskoj gori, ondje gdje je njegov otac David imao viđenje.
To je mjesto koje je pripravio David, gumno Jebusejca Ornana.
2 Salomon otpoče gradnju drugoga mjeseca četvrte godine
svojega vladanja. **3** Ovo su temelji koje je Salomon postavio za
gradnju Doma Božjega: šezdeset lakata u duljinu - po staroj
mjeri lakta - a u širinu dvadeset lakata. **4** Trijem, koji je bio pred
Domom, imao je, po širini ovoga potonjega, u dužinu dvadeset
lakata, a visok je bio sto i dvadeset lakata. Obložio ga je iznutra
čistim zlatom. **5** Veliku je dvoranu obložio čempresovinom, koju
je prekrio čistim zlatom i postavio palme i cvjetne vijence. **6**
Optočio je potom Dvoranu blistavim draguljima; zlato je bilo
zlato parvajimsko. **7** Prekrio je njime Dvoranu: grede, pragove,
zidove i vratna krila te izrezao kerubine po zidovima. **8** Potom
sazda dvoranu Svetinje nad svetinjama. Bila je, prema hramskoj
širini, dvadeset lakata duga i dvadeset lakata široka i obloži je
sa šest stotina talenata suhog zlata. **9** Za čavle je dao na mjeru
pedeset zlatnih šekela. I gornje je odaje obložio zlatom. **10** U
dvorani Svetinje nad svetinjama napravi dva kerubina, liveno
djelo. I njih obloži zlatom. **11** Krila kerubina bila su dvadeset
lakata duga: jedno krilo od pet lakata dodirivaše hramski zid, a
drugo od pet lakata doticaše krilo drugoga kerubina. **12** Tako je i
krilo drugoga kerubina, od pet lakata, dodirivalo hramski zid,

a drugo mu se krilo, od pet lakata, spajalo s krilom drugoga
kerubina. 13 Raširena, krila kerubina imala su dvadeset lakata.
Stajali su kerubini uspravno, lic-a okrenutih Dvorani. 14 Napravi
zastor od ljubičastog baršuna, od grimiza, karmezina i bÓeza te
na njemu izveze kerubine. 15 Pred Dvoranom napravi dva stupa
dugačka trideset i pet lakata, a glavice im na vrhu pet lakata. 16
U Debiru on splete vijence te ih postavi navrh stupova i napravi
sto mogranja koje postavi među vijence. 17 Postavi stupove
pred Hekal, jedan zdesna, drugi slijeva, te nazva Jakin onaj
zdesna, a Boaz onaj slijeva.

4 Napravi tučani žrtvenik dugačak dvadeset lakata, širok
dvadeset i visok deset. 2 Tada od rastaljene kovine izli more
koje je od ruba do ruba mjerilo deset lakata; bilo je okruglo
uokolo, pet lakata visoko, a u opsegu, mjereno vrpcom, imalo je
trideset lakata. 3 Pod njim bijahu likovi volovski što ga opasivahu
uokrug. Po deset ih je bilo na jednom laktu te okruživahu more
uokolo; dva je reda bilo tih volova, salivenih s morem. 4 More
je počivalo na dvanaest volova; tri su gledala na sjever, tri na
zapad, tri na jug, tri na istok: more je stajalo na njima i svi su
stražnjim dijelom bili okrenuti unutra. 5 Bilo je debelo pedalj, rub
mu kao rub u čaše, kao cvijet, a moglo je primiti tri tisuće bata.
6 Napravi deset umivaonika i postavi ih pet zdesna, pet slijeva
da se u njima pere; u njima su prali što je trebalo za paljenice;
more je bilo namijenjeno svećenicima da se umivaju u njemu.
7 Napravi deset zlatnih svijećnjaka prema propisu i stavi ih u
Hekal, pet s desne strane, pet s lijeve. 8 Onda napravi deset
stolova i postavi ih u Hekalu, pet zdesna, a pet slijeva. Napravi
stotinu zlatnih kotlića. 9 Onda načini trijem svećenički veliko
dvorište s vratima koja prevuče tučem. 10 More stavi s desne
strane prema jugoistoku. 11 Huram načini lonce, lopate i kotliće.
Dovrši sav posao što ga je obavljao kralju Salomonu za Dom
Božji: 12 dva stupa; dvije glavice što su bile navrh stupova; dva
opleta da prekriju dvije glavice što bijahu navrh stupova; 13
četiri stotine mogranja za oba opleta; dva reda mogranja za
svaki oplet da prekriju dvije glavice navrh stupova; 14 deset
podnožja i deset umivaonika na podnožjima; 15 jedno more i
dvanaest volova pod njim; 16 lonce, lopate, viljuške i sav pribor
za njih napravi od tuča Huram Abi kralju Salomonu za Dom
Jahvin. 17 Kralj odredi da ih saliju u Jordanskoj ravnici, kod
gaza Adame, između Sukota i Serede. 18 Salomon napravi
tako mnogo tih predmeta da se nije mogla izmjeriti težina tuča.
19 Onda napravi sve predmete namijenjene Domu Božjemu:
zlatni žrtvenik i stolove na kojima bjehu prineseni kruhovi, 20
zlatne svijećnjake sa svjetiljkama od čistoga zlata što su se,
po propisu, trebale paliti pred Debirom; 21 cvjetove, svjetiljke
i usekače od zlata; bilo je to čisto zlato; 22 nožice, kotliće,
mašice i kadionice od čistoga zlata; ulaz u Dom, nutarnja vrata -
Svetinje nad svetinjama - i vrata Doma - Hekala - bila su zlatna.

5 Tako bi priveden kraju posao što ga Salomon obavi za Dom
Jahvin. Salomon unese sve svete darove oca svoga Davida
- srebro, zlato i sve posuđe - i stavi ih u riznicu Božjega Doma.
2 Tada Salomon sazva u Jeruzalem sve Izraelove starješine,
knezove plemenske i glavare obiteljske, da se prenese Kovčeg
saveza Jahvina iz Davidova grada, to jest sa Siona. 3 Svi se
ljudi Izraelovi sabraše pred kraljem na blagdan što je u sedmom
mjesecu. 4 Kad se sastadoše sve Izraelove starješine, leviti
ponesoše Kovčeg 5 i Šator sastanka sa svim posvećenim
priborom što bješe u Šatoru; svećenici ih i leviti prenesoše. 6
Potom kralj Salomon i sva izraelska zajednica što se sabra k
njemu žrtvovaše pred Kovčegom toliko ovaca i goveda da se ne
mogahu ni prebrojiti ni procijeniti. 7 Svećenici donesoše Kovčeg
saveza Jahvina na njegovo mjesto, u Debir Doma, to jest u
Svetinju nad svetinjama, pod krila kerubinÄa. 8 Kerubini su imali
raširena krila nad mjestom gdje stajaše Kovčeg i zaklanjahu
Kovčeg i njegove motke. 9 Motke su bile tako dugačke da su im
se krajevi vidjeli iz Svetišta nasuprot Debiru, ali se nisu vidjele
izvana i ondje stoje do dana današnjega. 10 U Kovčegu nije
bilo ništa, osim dviju ploča koje metnu Mojsije na Horebu, gdje
Jahve sklopi Savez s Izraelcima pošto iziđoše iz Egipta. 11 Svi
svećenici izađoše iz Svetišta, jer su se svi nazočni svećenici
posvetili bez obzira na redove. 12 Svi levitski pjevači, Asaf,
Heman, Jedutun sa sinovima i braćom, stajahu obučeni u bÓez,
s cimbalima, harfama i citrama, istočno od žrtvenika, a s njima
sto i dvadeset svećenika koji su trubili u trube. 13 I dok su trubili
i pjevali složno kao jedan i jednoglasno hvalili i slavili Jahvu,
podižući glas uz trube, cimbale i druga glazbala, hvaleći Jahvu
"jer je dobar i jer je vječna njegova ljubav", oblak ispuni Dom
Jahvin. 14 Svećenici ne mogoše od oblaka nastaviti službe:
slava Jahvina ispuni Božji dom!

6 Tada reče Salomon: "Jahve odluči prebivati u tmastu oblaku,
2 a ja ti sagradih uzvišen Dom da u njemu prebivaš zauvijek."
3 I, okrenuvši se, kralj blagoslovi sav izraelski zbor, a sav je
izraelski zbor stajao. 4 Reče on: "Neka je blagoslovljen Jahve,
Bog Izraelov, koji svojom rukom ispuni obećanje što ga na
svoja usta dade ocu mome Davidu, rekavši: 5 'Od dana kad
izvedoh svoj narod iz egipatske zemlje nisam izabrao grada ni
iz kojeg Izraelova plemena da se u njemu sagradi Dom gdje
bi prebivalo moje Ime, niti sam izabrao ikoga da vlada nad
mojim narodom izraelskim. 6 Ali sam izabrao Jeruzalem da u
njemu obitava moje Ime i odabrao Davida da zapovijeda mojem
narodu izraelskom.' 7 Otac mi David naumi podići Dom Imenu
Jahve, Boga Izraelova, 8 ali mu Jahve reče: 'Naumio si podići
Dom Imenu mojem, i dobro učini, 9 ali nećeš ti podići toga
Doma, nego tvoj sin koji izađe iz tvoga krila; on će podići Dom
Imenu mojem.' 10 Jahve ispuni obećanje svoje: naslijedio sam
oca Davida i sjeo na prijestolje Izraelovo, kako obeća Jahve,
podigao Dom Imenu Jahve, Boga Izraelova, 11 i namjestio
Kovčeg u kojem je Savez što ga Jahve sklopi sa sinovima
Izraelovim." 12 Tada Salomon stupi, u nazočnosti svega zbora
Izraelova, pred žrtvenik Jahvin i raširi ruke. 13 Salomon je,
naime, bio napravio tučano podnožje, dugo pet lakata i široko
pet lakata, a visoko tri lakta, i stavio ga nasred predvorja; stavši
na nj, kleknuo je pred svim zborom Izraelovim i, raširivši ruke
k nebu, 14 rekao: "Jahve, Bože Izraelov! Nijedan ti bog nije
sličan ni na nebesima ni na zemlji, tebi koji držiš Savez i ljubav
svojim slugama što kroče pred tobom sa svim svojim srcem. 15
Sluzi svome Davidu, mojem ocu, ispunio si što si mu obećao.
Što si obećao na svoja usta, ispunio si svojom rukom upravo

danas. 16 Jahve, Bože Izraelov, sada ispuni svome sluzi, ocu
mome Davidu, što si mu obećao kad si rekao: 'Neće ti preda
mnom nestati nasljednika koji bi sjedio na izraelskom prijestolju,
samo ako tvoji sinovi budu čuvali svoje putove hodeći po mojem
zakonu kako si ti hodio preda mnom.' 17 Jahve, Bože Izraelov,
neka se sada dakle ispuni obećanje koje si dao svome sluzi
Davidu! 18 Ali zar će Bog doista boraviti s ljudima na zemlji?
TÓa nebesa ni nebesa nad nebesima ne mogu ga obuhvatiti, a
kamoli ovaj Dom što sam ga sagradio! 19 Pomno počuj molitvu i
vapaj svoga sluge, Jahve, Bože moj, te usliši prošnju i molitvu
što je tvoj sluga k tebi upućuje! 20 Neka tvoje oči obdan i obnoć
budu otvorene nad ovim Domom, nad ovim mjestom za koje
reče da ćeš u nj smjestiti svoje Ime. Usliši molitvu koju će sluga
tvoj izmoliti na ovome mjestu. 21 I usliši molitvu sluge svoga i
naroda svojega izraelskog koju bude upravljao prema ovome
mjestu. Usliši s mjesta gdje prebivaš, s nebesa, usliši i oprosti!
22 Ako tko zgriješi protiv bližnjega i bude mu naređeno da se
zakune i zakletva dođe pred tvoj žrtvenik u ovom Domu, 23
ti je čuj s neba, postupaj i sudi svojim slugama, osudi krivca
okrećući njegova nedjela na njegovu glavu, a nevina oslobodi
postupajući s njime po nevinosti njegovoj. 24 Ako narod tvoj
poraze neprijatelji jer se ogriješio o tebe, ali se ipak k tebi obrati i
proslavi Ime tvoje i u ovom se Domu pomoli i zavapije k tebi, 25
onda ti čuj to s neba, oprosti grijehe svojem narodu izraelskom i
dovedi ga natrag u zemlju koju si dao njima i njihovim očevima.
26 Ako se zatvori nebo i ne padne kiša jer su se ogriješili o tebe,
pa ti se pomole na ovom mjestu i proslave Ime tvoje i obrate se
od svojega grijeha kad ih ti poniziš, 27 tada čuj s neba i oprosti
grijeh svojim slugama i svojem izraelskom narodu, pokazujući
mu valjan put kojim će ići, i pusti kišu na zemlju koju si narodu
svojem dao u baštinu. 28 Kad u zemlji zavlada glad, kuga,
snijet i rđa, kad navale skakavci i gusjenice, kad neprijatelj
ovoga naroda pritisne koja od njegovih vrata ili kad udari kakva
druga nevolja ili boleština, 29 počuj svaku molitvu, svaki vapaj
od kojega god čovjeka ili od cijeloga tvoga naroda izraelskog;
ako svaki osjeti bol u srcu i raširi ruke k ovom Domu, 30 usliši
im molitvu i vapaj njihov u nebu gdje boraviš i oprosti i daj
svakomu po njegovim putovima, jer ti poznaješ srce njegovo; jer
ti jedini prozireš srca ljudi 31 da te se boje idući tvojim putovima
dokle god žive na zemlji što je ti dade našim očevima. 32 Pa i
tuđinca, koji nije od tvojega naroda izraelskog, nego je stigao
iz daleke zemlje radi veličine tvoga Imena i radi tvoje snažne
ruke i podignute mišice, ako dođe i pomoli se u ovom Domu,
33 usliši s neba, gdje prebivaš, usliši sve vapaje njegove da
bi svi zemaljski narodi upoznali Ime tvoje i bojali te se kao
narod tvoj izraelski i da znaju da je tvoje Ime prizvano nad ovaj
Dom koji sam sagradio. 34 Kad narod tvoj krene na neprijatelja
putem kojim ga ti uputiš i pomoli se tebi, okrenut gradu što si
ga izabrao i prema Domu koji sam podigao tvome Imenu, 35
usliši mu s neba molitvu i prošnju i učini mu pravdu. 36 Kad ti
sagriješe, jer nema čovjeka koji ne griješi, a ti ih, rasrdiv se na
njih, predaš neprijateljima da ih zarobe i odvedu kao roblje u
daleku ili blizu zemlju, 37 pa ako se pokaju srcem u zemlji u koju
budu dovedeni te se obrate i počnu te moliti za milost u zemlji
svojih osvajača govoreći: 'Zgriješili smo' 38 i tako se obrate tebi
svim srcem i svom dušom u zemlji svoga ropstva u koju budu
dovedeni kao roblje, i pomole se okrenuti k zemlji što je ti dade
njihovim očevima i prema gradu koji si odabrao i prema Domu
što sam ga podigao tvom Imenu, 39 usliši s neba, gdje prebivaš,
njihovu molbu i njihove prošnje, učini im pravdu i oprosti svome
narodu što ti je zgriješio. 40 Sada, Bože moj, neka tvoje oči
budu otvorene i tvoje uši pažljive na molitve na ovom mjestu! 41
Pa sada ustani, o Bože Jahve, pođi k svojem počivalištu, ti i
Kovčeg tvoje snage; neka se obuku u spasenje tvoji svećenici, o
Bože Jahve, i vjerni tvoji neka se raduju u sreći! 42 Bože Jahve,
ne odvrati lica od svog pomazanika, spomeni se milostÄi što ih
dade sluzi svome Davidu!”

7 Kad Salomon dovrši molitvu, spusti se oganj s neba i spali
paljenicu i klanice i slava Jahvina ispuni Dom. 2 Svećenici ne
mogoše ući, jer slava Jahvina bješe ispunila Dom Jahvin. 3 Svi
sinovi Izraelovi, videći gdje se oganj sa slavom Jahvinom spustio
na Dom, padoše ničice k zemlji do kamenog poda; pokloniv se,
počeše slaviti Jahvu “jer je dobar i jer je vječna njegova ljubav”.
4 Potom kralj i čitav narod stadoše žrtvovati žrtve pred Jahvom.
5 Kralj Salomon prinese za žrtvu dvadeset i dvije tisuće goveda,
sto i dvadeset tisuća ovaca; i tako posvetiše Dom Jahvin i kralj
i sav narod. 6 Dok su svećenici stajali na dužnostima, leviti
su na glazbalima za Jahvine pjesme, što ih učini kralj David,
slavili Jahvu “jer je vječna njegova ljubav”. Time je David preko
njihovih ruku hvalio Jahvu. Pred njima su svećenici trubili u
trube, dok su Izraelci stajali. 7 Salomon je posvetio i sredinu
predvorja koje je pred Jahvinim Domom, jer je ondje prinio
paljenice i pretilinu od pričesnica, jer na tučani žrtvenik koji
bijaše napravio Salomon nisu mogle stati paljenice ni prinosi ni
pretilina. 8 U to je doba Salomon svetkovao blagdan sedam
dana i sav Izrael s njime, vrlo velik zbor, od Ulaza u Hamat pa
do Egipatskoga potoka. 9 A osmoga su dana svetkovali svečani
zbor, jer su posvetu žrtveniku svetkovali sedam dana i blagdan
sedam dana. 10 Dvadeset trećega dana sedmoga mjeseca
posla ljude k njihovim šatorima i odoše vesela i zadovoljna srca
zbog dobra koje je Jahve učinio Davidu i Salomonu i svem
narodu izraelskom. 11 Tako je Salomon dovršio Dom Jahvin i
kraljevski dvor i izveo sve što god bješe zasnovano da izvrši u
Domu Jahvinu i u svojem dvoru. 12 Potom se Jahve ukaza
Salomonu noću i reče mu: “Uslišao sam tvoju molitvu i izabrao
to mjesto da mi bude Dom žrtve. 13 Ako zatvorim nebo da ne
bude dažda, ili zapovjedim skakavcima da popasu zemlju, ili
pustim kugu na svoj narod, 14 i ponizi se moj narod na koji je
prizvano Ime moje i pomoli se i potraži lice moje i okani se zlih
putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit
ću mu zemlju. 15 Moje će oči biti otvorene i moje uši pažljive na
molitvu s ovoga mjesta. 16 Sada sam, dakle, izabrao i posvetio
ovaj Dom da ovdje bude Ime moje zauvijek i ovdje će sve dane
biti moje oči i moje srce. 17 A ti, budeš li išao preda mnom
kako ti je išao otac David, vršeći sve što sam ti zapovjedio i
držeći se mojih uredaba i zakona, 18 uzdržat ću tvoje kraljevsko
prijestolje kako sam obećao tvome ocu Davidu govoreći: 'Neće
ti ponestati nasljednika koji bi vladao u Izraelu.' 19 Ali ako me
ostavite i napustite uredbe i zapovijedi koje sam vam dao te

otiđete i počnete služiti tuđim bogovima i klanjati im se, 20
istjerat ću Izraelce iz svoje zemlje koju sam im dao i odbacit ću
od sebe ovaj Dom koji sam posvetio svojem Imenu i učinit ću od
njega priču i sramotu među svim narodima. 21 Tko god prođe
mimo ovaj Dom koji bijaše preslavan zaprepastit će se od užasa
i pitati: 'Zašto je Jahve tako učinio s ovom zemljom i s ovim
Domom?' 22 I odgovorit će mu se: 'Ostavili su Jahvu, Boga
svojih otaca, koji ih je izveo iz Egipta, i okrenuli se tuđinskim
bogovima, i klanjali im se, i služili im, i zato je Jahve pustio na
njih sve ovo zlo.'"

8 A kad je prošlo dvadeset godina, za koliko je vremena
Salomon podigao Jahvin Dom i svoj dvor, 2 posagradio je
Salomon gradove, koje je dao Salomonu Hiram, i naselio ondje
Izraelove sinove. 3 Potom otiđe Salomon na Sopski Hamat i
osvoji ga. 4 Sagradi Tadmor u pustinji i svakojaka mjesta za
skladišta u Hamatu. 5 Sagradi i Gornji Bet Horon i Donji Bet
Horon, tvrde gradove sa zidovima, vratima i prijevornicama; 6 i
Baalat, i sve gradove u kojima je imao skladišta, sve gradove
za bojna kola i gradove za konjanike i što je god Salomon
zaželio da gradi u Jeruzalemu i na Libanonu i po svoj zemlji
svojega kraljevstva. 7 Svim preostalim Hetitima, Amorejcima,
Perižanima, Hivijcima i Jebusejcima, koji nisu bili Izraelci, 8
sinovima njihovim koji ostadoše iza njih u zemlji i koje Izraelci
nisu zatrli - Salomon nametnu tlaku do današnjega dana. 9
Sinove Izraelove nije Salomon pretvarao u robove za posao,
nego su bili vojnici, zapovjednici njegovih štitonoša i zapovjednici
bojnih kola i konjice. 10 Bili su poglavari nad upravnicima, kojih
je kralj Salomon imao dvjesta i pedeset, i upravljali su narodom.
11 Salomon preseli i faraonovu kćer iz Davidova grada u kuću
koju joj bijaše sagradio, jer je mislio: "Neće moja žena živjeti u
dvoru izraelskoga kralja Davida, jer je svet otkako je u nj došao
Kovčeg Jahvin." 12 Tada Salomon poče prinositi paljenice Jahvi
na Jahvinu žrtveniku što ga bijaše sagradio pred trijemom, 13
i to koliko je trebalo iz dana u dan da prinese po Mojsijevoj
zapovijedi, u subote, i na mlađake, i na blagdane tri puta u
godini, na Blagdan beskvasnih kruhova, i na Blagdan sedmica,
i na Blagdan sjenica. 14 Postavio je, po uredbi oca Davida,
svećeničke redove po njihovoj službi i levitske po njihovim
dužnostima da pjevaju hvale i da služe pred svećenicima, koliko
treba iz dana u dan, i vratare po njihovim redovima na svakim
vratima, jer je takva bila zapovijed Božjega čovjeka Davida.
15 Nisu odstupili od kraljeve zapovijedi za svećenike i levite
ni u čemu, ni za riznice. 16 Tako se svršio sav Salomonov
posao od dana kad je bio zasnovan Dom Jahvin pa dokle ga
god nije dovršio. Tako bijaše dovršen Dom Jahvin. 17 Tada je
Salomon otišao u Esjon-Geber i u Elat na morskoj obali u zemlji
edomskoj. 18 A Hiram mu je poslao po slugama lađe i mornare
vične moru te su otišli sa Salomonovim slugama u Ofir; uzeše
odande četiri stotine i pedeset talenata zlata i donesoše ih kralju
Salomonu.

9 Uto kraljica od Sabe ču glas o Salomonu; hoteći iskušati
Salomona zagonetkama, dođe u Jeruzalem s mnogobrojnom
pratnjom i s devama koje su nosile miomirise, mnogo zlata i
dragulja. Došavši k Salomonu, porazgovori se s njim o svemu
što joj bijaše na srcu. 2 Salomon joj odgovori na sva pitanja;
nije bilo Salomonu sakriveno ništa da joj ne bi umio objasniti. 3
Kad kraljica od Sabe vidje njegovu mudrost, dvor koji bijaše
sagradio, 4 jela na njegovu stolu, odaje njegove i dvorane,
otmjenost njegove posluge i njihova odijela, i njegove peharnike
i njihova odijela, i njegove paljenice koje je prinosio u Jahvinu
domu, zastade joj dah. 5 Tada reče kralju: "Istina je bila što
sam u svojoj zemlji čula o tebi i o tvojoj mudrosti. 6 Ali nisam
htjela vjerovati što se pripovijeda dokle god nisam došla i
vidjela na svoje oči; i doista, ni pola mi nije bilo rečeno o tvojoj
velikoj mudrosti; nadvisio si glas koji sam slušala. 7 Blago
tvojim ljudima i tvojim slugama koji stoje pred tobom i slušaju
tvoju mudrost! 8 Neka je blagoslovljen Jahve, tvoj Bog, komu
si tako omilio da te postavio na svoje prijestolje da kraljuješ
umjesto Jahve, svojega Boga, jer Bog tvoj ljubi Izraela da bi ga
održao dovijeka; i zato je postavio tebe za kralja da činiš pravo i
pravicu." 9 Dala je tada kralju sto i dvadeset zlatnih talenata i
mnogo miomirisa i dragulja. Nikad više nije bilo takvih miomirisa
kakve je kraljica od Sabe dala kralju Salomonu. 10 Hiramove
sluge, koje su sa Salomonovim slugama donosile zlata iz Ofira,
dovezle su također sandalovine i dragulja. 11 Kralj je napravio i
citre i harfe za pjevače: nikad se prije nisu vidjele takve stvari u
zemlji judejskoj. 12 Kralj Salomon dade kraljici od Sabe što
je zaželjela i zatražila, izuzev ono što je sama donijela kralju.
Potom ona krenu i sa slugama ode u svoju zemlju. 13 Zlato što
je dolazilo Salomonu svake godine bilo je teško šest stotina
šezdeset i šest zlatnih talenata, 14 osim onoga što je dolazilo
od trgovaca i putujućih prodavača. I svi su arapski kraljevi i
zemaljski upravitelji Salomonu donosili zlato i srebro. 15 Kralj
Salomon načini dvjesta štitova od kovanoga zlata; za svaki je
štit upotrijebio šest stotina šekela kovanoga zlata; 16 i načini
trista štitića od kovanoga zlata; za svaki je štitić utrošio trista
zlatnih šekela. Kralj ih je pohranio u kuću zvanu Libanonska
šuma. 17 Kralj je napravio i veliko prijestolje od bjelokosti i
obložio ga čistim zlatom. 18 Prijestolje je imalo šest stepenica
i zlatno podnožje sastavljeno s prijestoljem, i ručice s obiju
strana prijestolja, a kraj ručica stajala dva lava. 19 Dvanaest je
lavova stajalo s obiju strana onih šest stepenica. Takvo što nije
bilo izrađeno ni u jednom kraljevstvu. 20 Sve posude iz kojih
je pio kralj Salomon bijahu zlatne i sve posuđe u kući zvanoj
Libanonska šuma bijaše od suhoga zlata; srebro se smatralo
bezvrijednim u Salomonovo vrijeme. 21 Kraljeve su lađe išle
u Taršiš s Hiramovim slugama; svake treće godine vraćale
su se i dolazile taršiške lađe donoseći zlato i srebro, slonovu
kost, majmune i paune. 22 Tako je kralj Salomon natkrilio sve
zemaljske kraljeve bogatstvom i mudrošću. 23 Svi su zemaljski
kraljevi željeli vidjeti Salomona i čuti mudrost koju mu je Bog ulio
u srce. 24 Svatko mu je donosio dar, srebrno i zlatno posuđe,
haljine, oružje i miomirise, konje i mazge, iz godine u godinu.
25 Salomon je imao četiri tisuće konjskih jasala i bojnih kola i
dvanaest tisuća konjanika, koje je rasporedio po gradovima
bojnih kola i kod kralja u Jeruzalemu. 26 Vladao je nad svim
kraljevima od Rijeke do zemlje filistejske i do egipatske međe.
27 Kralj je učinio da u Jeruzalemu bude srebra kao kamenja,
a cedrova kao divljih smokava što rastu u Judejskoj nizini.

28 Salomon je uvozio konje iz Musrija i iz svih zemalja. 29
Ostala djela Salomonova, od prvih do posljednjih, zapisana su u
povijesti proroka Natana, u proročkoj knjizi Šilonjanina Ahije i u
proročkoj besjedi vidioca Adona o Nebatovu sinu Jeroboamu.
30 Salomon je vladao u Jeruzalemu nad svim Izraelom četrdeset
godina. 31 Potom je počinuo kod otaca i sahranili su ga u
gradu oca mu Davida, a na njegovo se mjesto zakraljio sin mu
Roboam.

10 Tada Roboam ode u Šekem, jer su u Šekem došli svi
Izraelci da ga zakralje. 2 Čim to ču Nebatov sin Jeroboam
- koji je bio u Egiptu kamo bijaše pobjegao pred kraljem
Salomonom - vrati se iz Egipta, 3 jer bijahu poslali po nj i
dozvali ga. Kad dođoše Jeroboam i sav zbor Izraelov, rekoše
Roboamu: 4 "Tvoj nam je otac nametnuo težak jaram, ti nam
sada olakšaj tešku službu svoga oca i teški jaram koji metnu na
nas, pa ćemo ti služiti." 5 On im odgovori: "Za tri dana dođite
opet k meni." I narod ode. 6 Tada se kralj Roboam posavjetova
sa starcima koji su služili njegovu ocu Salomonu dok je bio
živ i upita ih: "Što savjetujete da odgovorim ovome narodu?"
7 A oni mu odgovoriše: "Ako udovoljiš tim ljudima, budeš im
blagonaklon i odgovoriš im lijepim riječima, oni će ti uvijek
biti sluge." 8 Ali on odbaci savjet što mu ga dadoše starci i
posavjetova se s mladićima koji su odrasli s njim i bili mu u
službi. 9 Upita ih: "Što savjetujete da odgovorim ovomu narodu
koji mi reče: 'Olakšaj jaram što nam ga nametnu tvoj otac!'" 10
Odgovoriše mu mladići koji bijahu s njim odrasli: "Narodu koji ti
je rekao 'Tvoj nam je otac nametnuo jaram, a ti nam ga olakšaj',
odvrati ovako: 'Moj je mali prst deblji od bedara moga oca!
11 Dakle, moj vam je otac nametnuo težak jaram, a ja ću još
otežati vaš jaram; moj vas je otac šibao bičevima, a ja ću vas
šibati bičevima sa željeznim štipavcima.'" 12 Trećega dana dođe
Jeroboam i sav narod k Roboamu, jer im kralj bijaše naredio:
"Vratite se k meni trećega dana." 13 Kralj im oštro odgovori;
odbacivši savjet starijih, 14 odvrati po savjetu mladih: "Moj je
otac otežao vaš jaram, a ja ću još dometnuti na nj; moj vas je
otac šibao bičevima, a ja ću vas šibati bičevima sa željeznim
štipavcima." 15 Kralj, dakle, ne htjede poslušati naroda, jer tako
upriliči Bog da se ispuni riječ što je preko Šilonjanina Ahije
kaza Nabatovu sinu Jeroboamu. 16 Kad Izraelci vidješe gdje
se kralj oglušio, odgovori mu narod: "Kakav dio mi imamo s
Davidom? Mi nemamo baštine s Išajevim sinom! U šatore,
Izraele! Sad se, Davide, brini za svoj dom!" I sav Izrael ode
pod svoje šatore. 17 Roboam zavlada samo nad Izraelovim
sinovima koji su živjeli po judejskim gradovima. 18 Potom kralj
Roboam posla Adorama, nadstojnika za tlaku, ali ga Izraelci
kamenovaše i on umrije; a kralj se Roboam brže-bolje pope na
kola te pobježe u Jeruzalem. 19 Tako se Izrael odijelio od doma
Davidova sve do danas.

11 Došavši u Jeruzalem, skupi sav dom Judin i Benjaminov,
sto i osamdeset tisuća vrsnih ratnika, da udare na Izraela i
da Roboamu vrate kraljevstvo. 2 Ali dođe Jahvina riječ Božjem
čovjeku Šemaji: 3 "Kaži Salomonovu sinu Roboamu, judejskomu
kralju, i svim Izraelcima u Judinu i Benjaminovu plemenu: 4
Ovako veli Jahve: 'Ne idite se tući s braćom! Neka se svatko
vrati svojoj kući, jer je ovo poteklo od mene.'" I oni poslušaše
riječ Jahvinu, vratiše se i ne udariše na Jeroboama. 5 Roboam,
stolujući u Jeruzalemu, poče dizati tvrde gradove po Judeji. 6
Tako je sagradio Betlehem, Etam, Tekou, 7 Bet Sur, Sokon,
Adulam, 8 Gat, Maresu, Zif, 9 Adorajim, Lakiš, Azeku, 10 Soru,
Ajalon i Hebron, tvrde gradove u Judinu i Benjaminovu plemenu.
11 Utvrdivši gradove, postavi im zapovjednike i dovuče zalihe
hrane, ulja i vina; 12 u svaki pojedini grad stavi štitova i kopalja i
utvrdi ih vrlo jako. Tako je on imao Judino i Benjaminovo pleme.
13 Svećenici i leviti, koji su bili po svem Izraelu, pristupiše k
njemu iz svih krajeva. 14 Leviti ostaviše pašnjake i posjed te
otiđoše u Judeju i Jeruzalem, jer ih je bio odbacio Jeroboam
i njegovi sinovi da ne obavljaju svećeničku službu Jahvi, 15
a postavio je svećenike za uzvišice, za jarce i za telad koju
je napravio. 16 Za njima su iz svih izraelskih plemena dolazili
u Jeruzalem da žrtvuju Jahvi, Bogu svojih otaca, oni koji
su srcem tražili Jahvu, Boga Izraelova. 17 Tako su utvrdili
judejsko kraljevstvo i osokolili Salomonova sina Roboama za
tri godine, jer su tri godine živjeli poput Davida i Salomona.
18 Roboam je sebi uzeo za ženu Mahalatu, kćer Davidova
sina Jerimota, i Abihajilu, kćer Išajeva sina Eliaba, 19 koja mu
rodi sinove: Jeuša, Šemarju i Zahama. 20 A poslije nje oženio
se Abšalomovom kćerju Maakom, koja mu rodi Abiju, Etaja,
Zizu i Šelomita. 21 Roboam je ljubio Abšalomovu kćer Maaku
više od svih svojih žena i inoča, iako je uzeo osamnaest žena
i šezdeset inoča i rodio dvadeset i osam sinova i šezdeset
kćeri. 22 I Roboam postavi Maakina sina Abiju za poglavara
i kneza nad njegovom braćom, jer ga je naumio postaviti za
kralja. 23 I, mudro radeći, razmjesti sinove po svim judejskim i
Benjaminovim krajevima, po svim tvrdim gradovima, davši im
hrane izobila i poženivši ih sa mnogo žena.

12 Kad je Roboam utvrdio kraljevstvo i ojačao, napustio
je Jahvin zakon i on i sav Izrael s njim. 2 Ali pete
godine Roboamova kraljevanja navali egipatski kralj Šišak na
Jeruzalem, koji se bijaše iznevjerio Jahvi. 3 Došao je sa tisuću i
dvjesta bojnih kola i sa šezdeset tisuća konjanika, a narodu koji
je došao s njim iz Egipta - Libijcima, Sukijcima i Etiopljanima
- nije bilo broja. 4 Osvojivši tvrde judejske gradove, dopro
je do Jeruzalema. 5 Tada dođe prorok Šemaja k Roboamu i
judejskim knezovima, koji se bijahu skupili u Jeruzalemu bježeći
od Šišaka, i reče im: "Ovako veli Jahve: 'Vi ste ostavili mene, pa
i ja ostavljam vas u ruke Šišaku.'" 6 Tada se poniziše izraelski
knezovi i kralj i rekoše: "Pravedan je Jahve!" 7 Kad ih Jahve
vidje gdje se poniziše, dođe njegova riječ Šemaji: "Ponizili su
se; neću ih uništiti, nego ću im uskoro dati spasenje te se
moja srdžba neće oboriti na Jeruzalem preko Šišaka. 8 Bit
će mu sluge, da vide što znači služiti meni, a što zemaljskim
kraljevstvima." 9 Tako egipatski kralj Šišak navali na Jeruzalem,
opljačka blago iz Doma Jahvina i riznicu kraljeva dvora; sve je
uzeo; uze i zlatne štitove što ih bijaše napravio Salomon. 10
Namjesto njih kralj Roboam napravi tučane štitove i povjeri ih
zapovjednicima straže koja je čuvala vrata kraljevskoga dvora.
11 Kad je god kralj išao u Dom Jahvin, stražari su ih uzimali, a
poslije ih vraćali u stražaru. 12 Kad se, dakle, ponizio, odvratio

se od njega Jahvin gnjev te ga nije sasvim uništio, jer i u Judeji
bijaše dobra. 13 Potom se kralj Roboam utvrdi u Jeruzalemu i
stade kraljevati. Roboamu je bila četrdeset i jedna godina kad
se zakraljio, a sedamnaest je godina kraljevao u Jeruzalemu,
u gradu koji Jahve izabra između svih izraelskih plemena da
ondje postavi Ime svoje. Majka mu se zvala Naama, a bila
je Amonka. 14 Činio je zlo, jer nije pregnuo srcem da traži
Jahvu. 15 Roboamova prva i posljednja djela - i ratovi koji su se
neprestano vodili između Roboama i Jeroboama - zapisani su u
povijesti proroka Šemaje i u plemenskom popisu vidioca Adona.
16 Potom Roboam počinu sa svojim ocima i bi sahranjen u
Davidovu gradu; na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Abija.

13 Osamnaeste godine Jeroboamova kraljevanja zakralji se
Abija nad Judejom. 2 Tri je godine kraljevao u Jeruzalemu.
Materi mu je bilo ime Mikaja, Urielova kći iz Gabe. Tada izbi rat
između Abije i Jeroboama. 3 Abija je izašao u boj s hrabrim
ratnicima, sa četiri stotine tisuća izabranih junaka; Jeroboam je
svrstao u bojni red protiv njega osam stotina tisuća ljudi, sve
biranih junaka. 4 Abija je stao na vrh Semarajimske gore u
Efrajimovu gorju i rekao: "Čujte me, Jeroboame i sav Izraele! 5
Ne znate li da je Jahve, Bog Izraelov, predao Davidu kraljevstvo
nad Izraelom zauvijek, njemu i njegovim sinovima, osoljenim
savezom? 6 Ali se podigao Nebatov sin Jeroboam, sluga
Davidova sina Salomona, i pobunio se protiv gospodara. 7
Skupili su se oko njega ljudi praznovi i nevaljalci i stali prkositi
Salomonovu sinu Roboamu, koji je bio mlad i strašljiva srca te se
nije umio hrabro braniti od njih. 8 Pa sada mislite da se možete
oprijeti Jahvinu kraljevstvu što je u ruci Davidovih sinova jer vas
je veliko mnoštvo i imate kod sebe zlatnu telad koju vam je
napravio Jeroboam da vam budu bogovi. 9 Otjerali ste Jahvine
svećenike, Aronove sinove i levite, i postavili sebi svećenike kao
drugi zemaljski narodi. Tko je god došao s juncem i sa sedam
ovnova, postao je svećenik vašim ništavim bogovima. 10 Nama
je Bog Jahve, nismo ga ostavili, a svećenici koji služe Jahvi
jesu Aronovi sinovi i leviti u svojem poslu. 11 Pale Jahvi na
kad paljenice svakoga jutra i svake večeri s mirisnim kadom,
postavljaju kruhove na čist stol i upaljuju svake večeri zlatan
svijećnjak sa svijećama; jer mi držimo naredbu Jahve, svojega
Boga, a vi ste ga ostavili. 12 Zato je, evo, nama na čelu Bog i
njegovi svećenici s glasnim trubama da gromko trube protiv vas.
Izraelovi sinovi, ne udarajte na Jahvu, Boga svojih otaca, jer
nećete imati sreće!" 13 Ali Jeroboam zavede zasjedu da im
dođe za leđa; tako su Judejcima bili jedni sprijeda, a zasjeda
straga. 14 Kad se Judejci obazreše, a ono, gle, boj im bješe
sprijeda i otraga. Tada zavapiše k Jahvi, a svećenici stadoše
trubiti u trube. 15 Uto Judejci snažno povikaše, a kad su počeli
vikati, Bog razbi Jeroboama i sav Izrael pred Abijom i Judejcima.
16 Izraelovi sinovi pobjegoše pred Judejcima i Bog ih predade
njima u ruke. 17 Abija je s narodom učinio velik pokolj među
njima te je od Izraela palo pobijenih pet stotina tisuća izabranih
ljudi. 18 Tako su sinovi Izraelovi bili poniženi u to vrijeme,
a Judini su sinovi ojačali, jer su se oslonili na Jahvu, Boga
svojih otaca. 19 Abija je potjerao Jeroboama i osvojio od njega
gradove Betel sa selima, Ješanu sa selima i Efron sa selima. 20
Jeroboam se više nije oporavio za Abijina života; Jahve ga je
udario tako da je umro. 21 Abija se utvrdio i uzeo sebi četrnaest
žena te je rodio dvadeset i dva sina i šesnaest kćeri. 22 A
ostali Abijini doživljaji i njegovi pothvati i besjede zapisani su u
tumačenju proroka Adona.

14 Potom Abija počinu kraj svojih otaca. Sahraniše ga u
Davidovu gradu; na njegovo se mjesto zakralji sin mu
Asa. Za njegovih je dana zemlja bila mirna deset godina. 2
Asa je činio što je dobro i pravo u očima Jahve, njegova Boga.
3 Uklonio je tuđinske žrtvenike i uzvišice, polomio stupove i
razbio ašere. 4 Naredio je Judejcima da traže Jahvu, Boga
svojih otaca, da se drže zakona i zapovijedi. 5 Uklonio je iz svih
judejskih gradova uzvišice i sunčane stupove, a kraljevstvo je
bilo mirno za njegova vremena. 6 Sagradio je tvrde gradove
u Judeji, jer je zemlja bila mirna. Nitko se nije zaratio na nj
onih godina, jer mu je Jahve dao mir. 7 Zato je Asa rekao
Judejcima: "Da pogradimo ove gradove i da ih opašemo zidom i
kulama, vratima i prijevornicama; još je zemlja pred nama naša,
jer smo tražili Jahvu, svoga Boga; tražili smo ga, i on nam je
dao mir odasvud uokolo!" Tako su gradili i bili sretni. 8 Asa je
imao vojske trista tisuća ljudi između Judejaca koji su nosili
štit i koplje, a od Benjaminova plemena dvjesta i osamdeset
tisuća koji su nosili štit i zapinjali luk. Svi su bili hrabri junaci. 9
Izašao je na njih Etiopljanin Zerah sa tisuću tisuća vojnika i tri
stotine bojnih kola i došao do Mareše. 10 Asa je izašao preda
nj; svrstali su se u bojni red u Sefatskoj dolini kod Mareše. 11
Asa zavapi k Jahvi, Bogu svome: "O Jahve, tebi je ništa pomoći
silnome ili nejakome! Pomozi nam, o Jahve, Bože naš, jer se na
te oslanjamo i u tvoje smo ime izišli na ovo mnoštvo! Jahve, ti si
Bog naš, ne daj snažnu čovjeku protiv sebe!" 12 Jahve razbi
Etiopljane pred Asom i pred Judejcima te Etiopljani pobjegoše.
13 Asa ih je s narodom koji bijaše s njim potjerao sve do Gerara.
Etiopljani su popadali, tako da nijedan nije ostao živ jer ih je
satro Jahve i njegove čete; i one su odnijele vrlo velik plijen. 14
Osvojile su sve gradove oko Gerara jer je Jahvin strah došao
na njih; oplijenile su sve te gradove, jer je u njima bilo mnogo
plijena. 15 Poharale su i šatore za stoku i zaplijenile mnoštvo
sitne stoke i deva; a onda su se vratile u Jeruzalem.

15 Tada duh Božji dođe na Odedova sina Azarju. 2 On je
izišao pred Asu i rekao mu: "Čujte me, Asa i sve Judino
i Benjaminovo pleme! Jahve je s vama jer ste vi s njime; i
ako ga budete tražili, naći ćete ga; ako li ga ostavite, i on će
ostaviti vas. 3 Dugo su Izraelci bili bez pravoga Boga i bez
svećenika-učitelja i bez Zakona. 4 Kad su se u nevolji obratili
Jahvi, Bogu Izraelovu, i stali ga tražiti, našli su ga. 5 U ona
vremena nitko nije mogao na miru ni izlaziti ni dolaziti, jer su
veliki nemiri vladali među svim zemaljskim stanovnicima. 6
Udarao je narod na narod, grad na grad, jer ih je Jahve smeo
svakojakom nevoljom. 7 Ali vi budite hrabri i neka vam ne klonu
ruke, jer ima nagrada za vaša djela." 8 Čuvši te riječi i proročku
besjedu proroka Odeda, Asa se ohrabri i ukloni idolske gadove
iz cijele Judine i Benjaminove zemlje i iz gradova koje je bio
osvojio u Efrajimovoj gori. Obnovio je i Jahvin žrtvenik koji je
bio pred Jahvinim trijemom. 9 Onda je skupio sve Judino i

Benjaminovo pleme i došljake koji su bili kod njih od Efrajimova,
Manašeova i Šimunova plemena, jer ih je mnogo prebjeglo k
njemu od Izraelaca kad su vidjeli da je s njim Jahve, njegov
Bog. 10 I skupili su se u Jeruzalemu trećega mjeseca petnaeste
godine Asina kraljevanja. 11 Onoga su dana prinijeli Jahvi žrtve
od plijena koji su dognali, sedam stotina goveda i sedam tisuća
sitne stoke. 12 Zavjetovaše se da će tražiti Jahvu, Boga svojih
otaca, svim srcem i svom dušom. 13 A tko god ne bi tražio
Jahvu, Izraelova Boga, da se pogubi, bio malen ili velik, čovjek
ili žena. 14 Zakleli su se Jahvi iza glasa i uz gromki poklik, uz
trube i rogove. 15 Svi su se Judejci radovali zbog te zakletve jer
su se iz svega srca zakleli i od sve su ga svoje volje tražili i našli
ga. Jahve im je dao mir odasvud uokolo. 16 I svoju mater Maaku
ukloni kralj Asa s vlasti jer je bila načinila gada Ašeri. Asa je
sasjekao njezina gada, satro ga i spalio u potoku Kidronu. 17 Ali
uzvišice nisu bile uklonjene iz Izraela. Ipak je Asino srce bilo
privrženo Jahvi svega njegova života. 18 Unio je u Dom Božji
posvećene darove svoga oca i svoje: srebro i zlato i posuđe. 19
Nije bilo rata sve do trideset i pete godine Asina kraljevanja.

16 Trideset i šeste godine Asina kraljevanja navali izraelski
kralj Baša na Judeju i stade utvrđivati Ramu da spriječi
svako kretanje judejskom kralju Asi. 2 Asa tada uze srebra
i zlata iz riznice Doma Jahvina i kraljevskoga dvora i posla
aramejskome kralju Ben-Hadadu, koji je stolovao u Damasku, i
poruči mu: 3 "Neka bude savez između mene i tebe i između
moga i tvoga oca; evo, šaljem ti na dar srebra i zlata, hajde,
raskini savez s izraelskim kraljem Bašom da bi otišao od mene."
4 Ben-Hadad posluša kralja Asu i posla svoje vojskovođe na
izraelske gradove te oni pokoriše Ijon, Dan, Abel Majinu i sve
Naftalijeve gradove-skladišta. 5 A kada to Baša dozna, presta
utvrđivati Ramu i obustavi posao. 6 Tada kralj Asa sazva sve
Judejce i oni odnesoše kamenje i drvo kojima je Baša utvrđivao
Ramu, pa time utvrdiše Gebu i Mispu. 7 U to vrijeme dođe
vidjelac Hanani k judejskom kralju Asi i reče mu: "Budući da si
se oslonio na aramejskoga kralja, a nisi se oslonio na Jahvu,
Boga svoga, vojska aramejskoga kralja izmakla ti je iz ruke. 8
Nisu li Etiopljani i Libijci imali silne čete sa vrlo mnogo bojnih
kola i konjanika? Pa kad si se oslonio na Jahvu, predao ti ih je u
ruke. 9 Jer Jahve svojim očima gleda po svoj zemlji da bi se
ohrabrili oni kojima je srce iskreno prema njemu. Ludo si u tome
radio, zato će se od sada dizati ratovi na te." 10 Tada se Asa
razgnjevi na vidioca i baci ga u tamnicu, jer se razjario na nj. U
to je vrijeme Asa potlačio i neke iz naroda. 11 I eto, Asina djela,
od prvoga do posljednjeg, zapisana su u Knjizi o judejskim i
izraelskim kraljevima. 12 Razbolio se trideset i devete godine
kraljevanja, od nogu, te mu se bolest veoma pogoršala, ali ni u
bolesti nije tražio Jahvu nego liječnike. 13 Tako Asa počinu sa
svojim ocima i umrije četrdeset i prve godine svoga kraljevanja.
14 Sahranili su ga u grobnici koju bijaše iskopao sebi u Davidovu
gradu i položili ga na odar što ga bijaše napunio miomirisima i
mastima, zgotovljenima mastilačkom vještinom, i spalili mu ih
vrlo mnogo.

17 Onda se na njegovo mjesto zakralji sin mu Jošafat; on
pokaza svoju silu protiv Izraela. 2 Razmjestio je vojsku
po svim utvrđenim judejskim gradovima i postavio namjesnike
po judejskoj zemlji i po Efrajimovim gradovima, koje bijaše
zauzeo otac mu Asa. 3 Jahve je bio s Jošafatom jer je hodio
pravim putovima svoga oca Davida i nije tražio baala. 4 Tražio
je Boga svojih otaca i hodio po njegovim zapovijedima, ne
čineći kao Izraelovi sinovi. 5 Zato je Jahve utvrdio kraljevstvo u
njegovoj ruci, pa su svi Judejci davali Jošafatu danak, tako da je
stekao veliko bogatstvo i slavu. 6 Njegovo se srce hrabrilo na
Jahvinim putovima, pa je uklonio još i uzvišice i ašere iz Judeje.
7 Treće godine kraljevanja posla knezove Ben-Hajila, Obadju,
Zahariju, Netanela i Miheja da uče po judejskim gradovima. 8 I
s njima levite: Šemaju, Netaniju, Zebadju, Asahela, Šemiramota,
Jonatana, Adoniju, Tobiju i Tob Adoniju; a s njima svećenike
Elišamu i Jorama. 9 Poučavali su po Judeji noseći sa sobom
Knjigu Zakona Jahvina i obilazili sve judejske gradove učeći
narod. 10 Jahvin je strah spopao sva zemaljska kraljevstva oko
Judeje, tako da nisu smjela zaratiti na Jošafata. 11 Sami su
mu neki Filistejci donosili darove i novčani danak, a Arapi mu
dogonili sitnu stoku: po sedam tisuća i sedam stotina ovnova te
sedam tisuća i sedam stotina jaraca. 12 Tako je Jošafat sve
više napredovao dok ne postade vrlo velik. Sazidao je u Judeji
kule i gradove-skladišta. 13 Imao je mnogo zaliha u judejskim
gradovima, a hrabrih junaka u Jeruzalemu. 14 Evo njihova
popisa po obiteljima: od Judina plemena tisućnici: vojvoda
Adna i s njim trista tisuća hrabrih junaka; 15 do njega vojvoda
Johanan i s njim dvjesta i osamdeset tisuća; 16 za njim Zikrijev
sin Amasja, koji se spremno stavio u Jahvinu službu, a s njim
dvjesta tisuća hrabrih junaka. 17 Od Benjaminova plemena:
hrabri junak Eliada i s njim dvjesta tisuća ljudi naoružanih lukom
i štitom; 18 za njim Jehozabad i s njim sto i osamdeset tisuća
pripravnih za boj. 19 To su oni koji su služili kralju, ne brojeći
one što ih je kralj namjestio u tvrdim gradovima po svoj Judeji.

18 Jošafat je stekao veliko bogatstvo i slavu te se sprijateljio
s Ahabom. 2 Poslije nekoliko godina došao je k Ahabu
u Samariju. Ahab nakla mnogo sitne stoke i goveda njemu i
ljudima što su bili s njim i nagovaraše ga da pođe na Ramot
Gilead. 3 Izraelski kralj Ahab upita judejskoga kralja Jošafata:
"Hoćeš li poći sa mnom na Ramot Gilead?" On odgovori: "Ja
sam kao i ti, moj je narod kao i tvoj; s tobom ćemo u rat."
4 Jošafat još reče kralju izraelskom: "De, posavjetuj se prije
s Jahvom!" 5 Tada kralj izraelski sakupi proroke, njih četiri
stotine, i upita ih: "Hoćemo li zavojštiti na Ramot Gilead ili da se
okanim toga?" Oni odgovoriše: "Idi, jer će ga Bog predati kralju
u ruke." 6 Ali Jošafat upita: "Ima li ovdje još koji prorok Jahvin
da i njega upitamo?" 7 Kralj izraelski odgovori Jošafatu: "Ima
još jedan čovjek preko koga bismo mogli upitati Jahvu, ali ga
mrzim jer mi ne proriče dobra nego uvijek samo zlo; to je Mihej,
sin Jimlin." Jošafat reče: "Neka kralj ne govori tako!" 8 Tada
kralj izraelski dozva jednoga dvoranina i reče mu: "Brže dovedi
Jimlina sina Miheja!" 9 Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat
sjedili su svaki na svojem prijestolju, u svečanim haljinama,
na gumnu pred Samarijskim vratima, a proroci proricali pred
njima. 10 Kenaanin sin Sidkija napravi sebi željezne rogove
i reče: "Ovako veli Jahve: njima ćeš bosti Aramejce dokle ih
god ne zatreš." 11 Tako su i svi drugi proroci proricali govoreći:

“Idi na Ramot Gilead, uspjet ćeš: Jahve će ga predati kralju u ruke.” 12 Glasnik koji bijaše otišao da zove Miheja reče mu:
“Evo, svi proroci složno proriču dobro kralju. Govori i ti kao
jedan od njih i proreci uspjeh!” 13 Ali Mihej odvrati: “Živoga
mi Jahve, govorit ću ono što mi Bog kaže!” 14 Kad dođe pred
kralja, upita ga kralj: “Miheju, da pođem u rat na Ramot Gilead
ili da se okanim toga?” On odgovori: “Idite i uspjet ćete, jer će
vam se predati u ruke!” 15 Na to mu kralj reče: “Koliko ću te
puta zaklinjati da mi kažeš samo istinu u Jahvino ime?” 16
Tada Mihej odgovori: “Sav Izrael vidim rasut po gorama kao
stado bez pastira. I Jahve veli: 'Nemaju više gospodara, neka
se u miru kući vrate!'” 17 Tada izraelski kralj reče Jošafatu:
“Nisam li ti rekao da mi neće proreći dobro nego zlo?” 18 A
Mihej reče: “Zato čujte riječ Jahvinu. Vidio sam Jahvu gdje sjedi
na prijestolju, a sva mu vojska nebeska stajaše zdesna i slijeva.
19 Jahve upita: 'Tko će zavesti izraelskoga kralja Ahaba da
otiđe i padne u Ramot Gileadu?' Jedan reče ovo, drugi ono.
20 Tada uđe jedan duh, stade pred Jahvu i reče: 'Ja ću ga
zavesti!' Jahve ga upita: 'Kako?' 21 On odvrati: 'Izaći ću i bit ću
lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' Jahve mu reče: 'Ti
ćeš ga zavesti. I uspjet ćeš. Idi i učini tako!' 22 Tako je, evo,
Jahve stavio lažljiva duha u usta tvojim prorocima; ali ti Jahve
navješćuje zlo.” 23 Tada pristupi Kenaanin sin Sidkija i udari
Miheja po obrazu pitajući: “Zar je Jahvin duh mene napustio
da bi govorio s tobom?” 24 Mihej odvrati: “Vidjet ćeš onoga
dana kad budeš bježao iz sobe u sobu da se sakriješ.” 25 Tada
izraelski kralj naredi: “Uhvatite Miheja i odvedite ga gradskom
zapovjedniku Amonu i kraljeviću Joašu. 26 Recite im: 'Ovako
veli kralj: Bacite ovoga u tamnicu i držite ga na suhu kruhu i vodi
dok se sretno ne vratim.'” 27 Mihej reče: “Ako se doista sretno
vratiš, onda nije Jahve govorio iz mene!” i nadoda: “Čujte, svi
puci!” 28 Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat krenuše na Ramot
Gilead. 29 Izraelski kralj reče Jošafatu: “Ja ću se preobući i
onda ući u boj, a ti ostani u svojoj odjeći!” Preobuče se tada
izraelski kralj i oni krenuše u boj. 30 Aramejski kralj naredi
zapovjednicima bojnih kola: “Ne udarajte ni na maloga ni na
velikoga nego jedino na izraelskoga kralja!” 31 Kad zapovjednici
bojnih kola ugledaše Jošafata, rekoše: “To je izraelski kralj!” I
krenuše na nj da udare. Ali Jošafat povika za pomoć te mu
Jahve pomože i odvrati ih od njega. 32 Kad zapovjednici bojnih
kola vidješe da to nije izraelski kralj, okrenuše se od njega.
33 Jedan nasumce odape i ustrijeli izraelskoga kralja između
nabora na pojasu i oklopa. Kralj reče vozaču: “Potegni uzdu i
izvedi me iz boja jer sam ranjen.” 34 Boj je onoga dana bio sve
žešći, ali se izraelski kralj držao uspravno na bojnim kolima
prema Aramejcima sve do večeri. Umro je o zalasku sunca.

19 Kad se judejski kralj Jošafat sretno vrati kući u Jeruzalem,
2 iziđe preda nj Hananijev sin vidjelac Jehu i reče kralju
Jošafatu: “Zar da pomažeš bezbožniku i da ljubiš Jahvine
mrzitelje? Zato i udara na te srdžba Jahvina. 3 Ipak se našlo
nešto dobro u tebe: uklonio si ašere iz zemlje i pregnuo svim
srcem da tražiš Jahvu!” 4 Od tada je Jošafat živio u Jeruzalemu,
opet zalazio među narod od Beer Šebe do Efrajimske gore i
obraćao ga Jahvi, Bogu njegovih otaca. 5 Postavi suce u zemlji
u svim tvrdim judejskim gradovima, u svakome gradu. 6 I reče
im: “Gledajte što radite, jer ne sudite u ime čovjeka nego u ime
Jahve. On je s vama dok sudite. 7 Sada, dakle, neka bude
Jahvin strah nad vama; pazite i savjesno radite, jer u Jahve,
Boga našega, nema nepravde ni osobne pristranosti, niti on
prima mita.” 8 Jošafat postavi levite, svećenike i poglavare
izraelskih obitelji u Jeruzalemu da izriču Jahvine sudove i da
presuđuju u sporovima. Oni su živjeli u Jeruzalemu 9 i on
im dade naputke: “Radite u Jahvinu strahu vjerno i iskrena
srca. 10 Kakav god spor iziđe pred vas od vaše braće što
žive u gradovima: bilo da su posrijedi krvna osveta, Zakon,
zapovijedi, uredbe ili običaji, valja sve da im rastumačite, kako
ne bi sagriješili Jahvi i kako se njegova srdžba ne bi oborila na
vas i na vašu braću. Tako radite pa nećete sagriješiti. 11 I evo,
svećenički će poglavar Amarja biti nad vama u svim Jahvinim
poslovima, a Jišmaelov sin Zebadja, nadstojnik Judina doma,
u svim kraljevskim poslovima. Leviti će vam služiti kao pisari.
Budite jaki, i na posao! Jahve će biti s onim tko je dobar.”

20 Poslije toga Moabovi i Amonovi sinovi, a s njima i neki
od Meunjana, zaratiše na Jošafata. 2 Ali Jošafat dobi ovu
vijest: “Dolazi na te veliko mnoštvo s one strane mora, iz Edoma;
i eno ga u Haseson Tamaru, to jest u En Gediju.” 3 Jošafat
se uplaši i stade tražiti Jahvu te oglasi post po svoj Judeji.
4 Skupili se Judejci da traže Jahvu: dolazili iz svih judejskih
gradova da ga traže. 5 Tada Jošafat ustade u judejskom zboru u
Jeruzalemu, u Domu Jahvinu, pred novim predvorjem 6 i reče:
“Jahve, Bože otaca naših, ti si Bog na nebu i vladaš nad svim
krivobožačkim kraljevstvima. U tvojoj je ruci takva sila i jakost
da se nitko ne može održati pred tobom. 7 Ti si, o Bože naš,
istjerao stanovnike ove zemlje pred svojim izraelskim narodom
i dao je zasvagda potomstvu svoga prijatelja Abrahama; 8 i
nastanili su se u njoj i sagradili u njoj Svetište tvojem Imenu
govoreći: 9 'Kad navali na nas kakvo zlo, osvetni mač ili kuga, ili
glad, te kad stanemo pred ovim Domom i pred tobom, jer je
tvoje Ime u ovom Domu, i zavapimo k tebi iz svoje nevolje,
usliši nas i spasi.' 10 Sada, evo, Amonovi i Moabovi sinovi, i oni
iz Seirske gore, preko kojih nisi dao Izraelu da prođe kad je
dolazio iz zemlje egipatske, nego ih je obišao i nije ih zatro - 11
sada, dakle, oni nama uzvraćaju zlom, došavši da nas otjeraju s
baštine koju si nam ti dao. 12 O Bože naš, zar im nećeš suditi?
Jer u nas nema sile prema tome velikom mnoštvu koje dolazi na
nas niti mi znamo što da radimo, nego su nam oči uprte u te.” 13
Svi su Judejci stajali pred Jahvom, s malom djecom, sa ženama
i sinovima. 14 Tada siđe Jahvin duh usred zbora na Jahaziela,
sina Zaharije, sina Benaje, sina Jeiela, sina Matanijina - levita
od Asafovih sinova. 15 On reče: “Pozorno slušajte, svi Judejci,
Jeruzalemci i ti, kralju Jošafate! Ovako vam govori Jahve: 'Ne
bojte se i ne plašite se toga velikog mnoštva, jer ovo nije vaš rat,
nego Božji. 16 Sutra siđite na njih; oni će se penjati uz Hasiški
uspon, a vi ćete ih sresti nakraj doline prema Jeruelskoj pustinji.
17 Ne treba da se bijete; postavite se, stojte pa gledajte kako
će vam pomoći Jahve. Oj Judo i Jeruzaleme, ne bojte se i ne
plašite se; sutra iziđite pred njih, i Jahve će biti s vama!'” 18 Tada
Jošafat pade ničice na zemlju i svi Judejci i Jeruzalemci padoše
pred Jahvom da mu se poklone. 19 Potom leviti od Kehatovih

sinova i od Korahovih sinova ustadoše i počeše hvaliti na sav
glas Jahvu, Boga Izraelova. 20 Uranivši ujutro, krenuše prema
pustinji Tekoi; kad su izlazili, stade Jošafat i reče: "Čujte me, oj
Judejci i Jeruzalemci, pouzdajte se u Jahvu svoga Boga i održat
ćete se; pouzdajte se u njegove proroke i budite sretni!" 21
Potom se posavjetova s narodom i postavi Jahvine pjevače i
hvalitelje koji će u svetom ruhu ići pred naoružanim četama i
pjevati: "Slavite Jahvu jer je vječna ljubav njegova!" 22 Kad
počeše klicati i pjevati pjesmu pohvalnicu, Jahve podiže zasjedu
na Amonce, Moapce i na one iz Seirske gore koji su došli na
Judu te biše razbijeni. 23 Jer su Amonovi sinovi i Moapci ustali
na one iz Seirske gore da ih zatru i unište; a kad su svršili s
onima iz Seira, stadoše udarati jedan na drugoga te se poklaše.
24 Kad Judejci dođoše do stražare prema pustinji i obazreše
se na mnoštvo, a ono gle, mrtva tjelesa leže po zemlji; nitko
se nije spasio. 25 Tada dođe Jošafat s narodom da pokupi
plijen i nađoše ga mnogo: svakoga blaga, odjeće i dragocjenih
predmeta; naplijenili su toliko da više nisu mogli nositi; tri su
dana pljačkali plijen jer ga je bilo mnogo. 26 Četvrti se dan
sakupiše u Dolini blagoslova: ondje su hvalili Jahvu, pa se
zato ono mjesto prozvalo Emek Beraka, Dolina blagoslova,
do danas. 27 Potom se okrenuše svi Judejci i Jeruzalemci, s
Jošafatom na čelu, da se vrate u Jeruzalem u veselju, jer ih
je Jahve razveselio nad njihovim neprijateljima. 28 Došli su u
Jeruzalem s harfama, citrama i trubama u Dom Jahvin. 29 A
strah Božji ušao je u sva zemaljska kraljevstva kad su čula da je
Jahve zavojštio na Izraelove neprijatelje. 30 Tako je počinulo
Jošafatovo kraljevstvo, jer mu je Bog dao mir odasvud uokolo.
31 Jošafat je kraljevao nad Judejcima. Bilo mu je trideset i pet
godina kad se zakraljio; kraljevao je dvadeset i pet godina u
Jeruzalemu; mati mu se zvala Azuba, a bila je kći Šilhijeva. 32
Išao je putem oca Ase ne skrećući s njega nego čineći što je
pravo u Jahvinim očima. 33 Samo, uzvišice nisu bile uklonjene,
jer narod još nije bio upravio svoje srce Bogu otaca. 34 Ostala
Jošafatova djela, od prvih do posljednjih, zapisana su u povijesti
Hananijeva sina Jehua i uvrštena su u Knjigu o izraelskim
kraljevima. 35 Poslije toga udružio se judejski kralj Jošafat s
izraelskim kraljem Ahazjom, koji je bezbožno radio. 36 Udružio
se s njim zato da naprave lađe i da odu u Taršiš; napravili su
lađe u Esjon Geberu. 37 Dodavahuov sin Eliezer iz Mareše
prorekao je protiv Jošafata: "Budući da si se udružio s Ahazjom,
Jahve će razoriti tvoja djela." Lađe su se razbile i nisu mogle
otploviti u Taršiš.

21 Jošafat počinu kraj svojih otaca i bi sahranjen uz njih u
Davidovu gradu. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu
Joram. 2 Joram je imao šestoricu braće, Jošafatovih sinova:
Azarju, Jehiela, Zahariju, Azarju, Mihaela i Šefatju. Svi su oni bili
sinovi izraelskog kralja Jošafata. 3 Otac im je dao mnoge darove
u srebru, zlatu i dragocjenostima, s utvrđenim gradovima u Judi;
kraljevstvo je dao Joramu jer je bio prvenac. 4 Stupivši na očevo
prijestolje i utvrdiv se, Joram pobi svu braću mačem, pa i neke
izraelske knezove. 5 Joramu su bile trideset i dvije godine kad
se zakraljio, a kraljevao je osam godina u Jeruzalemu. 6 Živio
je poput izraelskih kraljeva, kao i dom Ahabov, jer mu je kći
Ahabova bila žena; radio je što je zlo u Jahvinim očima. 7 Ipak
Jahve ne htjede razoriti kuće Davidu zbog Saveza što ga sklopi
s njim i zato što mu obeća da će dati svjetiljku njemu i njegovim
sinovima zauvijek. 8 U njegovo se vrijeme Edomci odmetnuše
ispod judejske vlasti i postaviše sebi kralja. 9 Zato Joram pođe
sa svojim vojskovođama i sa svim bojnim kolima. Diže se noću i
pobi Edomce koji bijahu opkolili njega i zapovjednike bojnih
kola. 10 Ipak su se Edomci oslobodili ispod judejske vlasti sve
do danas. U isto se doba odmetnu i Libna da ne bude pod
njegovom vlašću, jer je on ostavio Jahvu, Boga svojih otaca.
11 Još je i uzvišice napravio po judejskim gorama, naveo na
blud Jeruzalemce i zaveo Judejce. 12 Tada mu od proroka Ilije
stiže pismo: "Ovako veli Jahve, Bog tvoga oca Davida: 'Kako
nisi išao putovima oca Jošafata, ni putovima judejskoga kralja
Ase, 13 nego si išao putovima izraelskih kraljeva i naveo na
blud Judejce i Jeruzalemce, kao što je učinio dom Ahabov, a uz
to si poubijao vlastitu braću, svoju obitelj, koji bjehu bolji od
tebe: 14 evo, Jahve će svaliti veliku nesreću na tvoj narod, na
tvoje sinove, tvoje žene, na sve tvoje imanje. 15 Oboljet ćeš
od mnogih bolesti: od bolesti u crijevima, tako da će ti crijeva
izaći od bolesti koja će trajati dane i dane.'" 16 Jahve podiže na
Jorama srdžbu Filistejaca i Arapa koji žive kraj Etiopljana. 17
Oni napadoše Judeju i osvojiše je, porobiše sve blago što se
našlo u kraljevu dvoru, pa i njegove sinove i njegove žene, tako
da nije ostao nitko, osim najmlađega sina, Joahaza. 18 Poslije
svega toga udari ga Jahve neizlječivom crijevnom bolešću. 19
Ona je trajala dane i dane, a kad su se navršile dvije godine,
izašla su mu crijeva s bolešću te je umro u strašnim mukama.
Narod mu nije priredio mirisna paljenja, kao što je palio njegovim
ocima. 20 Bile su mu trideset i dvije godine kad se zakraljio, a
osam je godina kraljevao u Jeruzalemu. Preminuo je, a nitko
nije požalio za njim; i sahraniše ga u Davidovu gradu, ali ne u
kraljevskoj grobnici.

22 Jeruzalemci zakraljiše na njegovo mjesto najmlađeg mu
sina, Ahazju, jer sve starije bijaše poubijala četa koja
je s Arapima navalila na tabor; tako se zakraljio Ahazja, sin
judejskoga kralja Jorama. 2 Bile su mu četrdeset i dvije godine
kad se zakraljio. Kraljevao je jednu godinu u Jeruzalemu. Materi
mu je bilo ime Atalija, Omrijeva kći. 3 I on je išao putovima
doma Ahabova, jer ga mati zlo svjetovaše. 4 Činio je što je
zlo u Jahvinim očima, kao dom Ahabov, jer mu baš oni bijahu
savjetnici poslije očeve smrti, na njegovu propast. 5 Po njihovu
je savjetu pošao s Joramom, sinom izraelskoga kralja Ahaba,
u boj na aramejskoga kralja Hazaela u Ramot Gilead. Ali su
Aramejci porazili Jorama. 6 On se vratio da se liječi u Jizreelu
od rana što mu ih zadadoše u Rami kad se borio s aramejskim
kraljem Hazaelom. Joramov sin Ahazja, judejski kralj, sišao je u
Jizreel da posjeti Ahabova sina Jorama jer se Joram razbolio.
7 Ali Bog učini da taj posjet Joramu bude na propast Ahazji.
Došavši, izišao je s Joramom na Nimšijeva sina Jehua, koga je
Jahve pomazao da iskorijeni Ahabovu kuću. 8 Dok je izvršavao
osvetu nad Ahabovom kućom, Jehu zateče judejske knezove i
sinove Ahazjine braće koji su posluživali Ahazju i pobi ih, 9 a
onda krenu u potragu za Ahazjom. Uhvatili su ga dok se krio u

Samariji, doveli ga k Jehuu, koji ga smaknu. Ukopali su ga, jer
su rekli: “Sin je onoga Jošafata koji je tražio Jahvu svim srcem.”
Tako ne ostade nitko od Ahazjine kuće koji bi imao snage da
bude kralj. 10 Zato Ahazjina mati Atalija, vidjevši gdje joj sin
poginu, ustade i posmica sav kraljevski rod Judina plemena. 11
Ali kraljeva kći Jošeba uze Ahazjina sina Joaša; ukravši ga
između kraljevih sinova koje su ubijali, metnu ga s dojiljom u
ložnicu. Tako ga je Jošeba, kći kralja Jorama, žena svećenika
Jojade, sakrila od Atalije, jer je bila Ahazjina sestra, te nije bio
pogubljen. 12 Bio je sakriven s njima u Domu Božjem šest
godina, sve dok je zemljom vladala Atalija.

23 Sedme se godine Jojada ojunači i poče tražiti satnike:
Jerohamova sina Azarju, Johananova sina Jišmaela,
Obedova sina Azarju, Adajina sina Maaseju, Zikrijeva sina
Elišafata, i sklopi s njima savez. 2 Počeše obilaziti po Judeji
i skupiše levite iz svih judejskih gradova i obiteljske glavare
u Izraelu te dođoše u Jeruzalem. 3 Sav zbor sklopi savez s
kraljem u Domu Božjem. Jojada im reče: “Gle, kraljev će sin
kraljevati kao što je obećao Jahve za Davidove sinove. 4 Evo
što valja da učinite: trećina vas koji subotom ulazite u službu, i
svećenici i leviti, neka budu vratari na pragovima; 5 trećina neka
bude u kraljevskom dvoru, trećina na Jesodskim vratima, sav
narod u predvorjima Doma Jahvina. 6 Nitko neka ne ulazi u Dom
Jahvin, osim svećenika i levita koji poslužuju; oni neka ulaze jer
su posvećeni. Sav narod neka se drži Jahvine naredbe. 7 Leviti
neka okruže kralja, svaki s oružjem u ruci, i tko god pokuša ući
u Dom neka bude pogubljen. Budite uz kralja kamo god pođe ili
izađe.” 8 Leviti i sav judejski narod učinili su sve onako kako je
naredio svećenik Jojada. Svaki je uzeo svoje ljude koji subotom
ulaze u službu s onima koji subotom izlaze. Jer svećenik Jojada
nije otpustio redova. 9 Svećenik Jojada dade satnicima koplja,
štitove i oklope kralja Davida što su bili u Božjemu Domu. 10
Postavio je sav narod, svakoga s kopljem u ruci, od južne do
sjeverne strane Doma, prema žrtveniku i prema Domu oko kralja
unaokolo. 11 Tada izvedoše kraljeva sina, staviše mu krunu na
glavu, dadoše mu Svjedočanstvo i pomazaše ga za kralja. Tada
Jojada i njegovi sinovi povikaše: “Živio kralj!” 12 Kad Atalija ču
viku naroda koji se skupio i hvalio kralja, dođe k narodu u Jahvin
Dom. 13 Pogleda bolje, kad gle, kralj stoji na svojem mjestu na
ulazu, a pred kraljem zapovjednici i svirači; sav puk kliče od
radosti i trubi u trube, pjevači pjevaju uz glazbala i predvode
hvalospjeve. Tad Atalija razdrije haljine i povika: “Izdaja, izdaja!”
14 Svećenik Jojada naredi satnicima i vojnim zapovjednicima:
“Izvedite je kroz redove napolje i tko krene za njom pogubite
ga mačem!” Još je svećenik dodao: “Nemojte je smaknuti u
Jahvinu Domu!” 15 Staviše ruke na nju i kad je kroz Konjska
vrata stigla do kraljevskoga dvora, ondje je pogubiše. 16 Tada
Jojada sklopi savez između Jahve, naroda i kralja da narod
bude Jahvin. 17 Potom sav narod otiđe u Baalov hram, razori
ga skupa sa žrtvenicima i polomi likove; Baalova svećenika
Matana ubiše pred žrtvenicima. 18 Zatim Jojada postavi straže
kod Jahvina Doma pod nadzorom svećenika i levita, koje David
bijaše porazdijelio za službu u Jahvinu Domu da bi Jahvi prinosili
paljenice, kao što je pisano u Mojsijevu Zakonu, s veseljem i s
pjesmama, kako uredi David. 19 Postavio je i vratare na vratima
Jahvina Doma da ne bi ulazio čovjek nečist od bilo čega. 20
Uzevši satnike, odličnike i uglednike u narodu i sav puk, izveo
je kralja iz Jahvina Doma, a onda su ušli kroz gornja vrata u
kraljevski dvor i posadili kralja na kraljevsko prijestolje. 21 Sav
se puk veselio, a grad se umirio, jer su Ataliju ubili mačem.

24 Joašu je bilo sedam godina kad se zakraljio, a kraljevao
je četrdeset godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime
Sibja iz Beer Šebe. 2 Joaš je činio što je pravo u Jahvinim
očima dok je bio živ svećenik Jojada. 3 Jojada ga je oženio
dvjema ženama i on je s njima imao sinova i kćeri. 4 Poslije toga
nakanio je u srcu obnoviti Jahvin Dom. 5 Skupivši svećenike i
levite, reče im: “Zađite po judejskim gradovima i kupite od svih
Izraelaca novaca da se obnovi Dom vašega Boga, od godine do
godine, a vi pohitite s tim poslom.” Ali se levitima nije htjelo. 6
Zato kralj pozva poglavara Jojadu i reče mu: “Zašto ne tražiš od
levita da donose iz Judeje i iz Jeruzalema porez koji je odredio
Jahvin sluga Mojsije i Izraelov zbor za Šator svjedočanstva? 7
Atalija i njeni sinovi bijahu poharali Božji Dom, i sve stvari što
su bile posvećene Jahvinu Domu upotrijebili su za baale.” 8
Potom kralj zapovjedi da se napravi kovčeg i stavi izvana na
vrata Jahvina Doma. 9 Oglasiše po Judi i Jeruzalemu da se
donosi Jahvi porez što ga bijaše odredio Božji sluga Mojsije
Izraelu u pustinji. 10 Obradovaše se svi knezovi i sav narod i
počeše donositi i bacati u kovčeg dok se nije napunio. 11 Leviti
bi donosili kovčeg kraljevskom nadgledništvu, i kad bi se vidjelo
da ima mnogo novaca, dolazio je kraljev tajnik i povjerenik
svećeničkog poglavara te bi ispraznili kovčeg. Onda su ga opet
odnosili i stavljali na njegovo mjesto. Tako su činili svaki dan
i sabrali mnogo novca. 12 Onda su ga kralj i Jojada davali
poslovođama nad poslom oko Jahvina Doma, a oni su za plaću
unajmljivali klesare i drvodjelce da se obnovi Jahvin Dom, pa
kovače i mjedare da se popravi Jahvin Dom. 13 Poslovođe su
poslovale i popravljanje je napredovalo pod njihovom upravom;
vratili su Božji Dom u red i obnovili ga. 14 A kad su sve svršili,
donijeli su pred kralja i Jojadu novce što su ostali; od toga su
napravili posuđe za Jahvin Dom, posuđe za posluživanje, za
paljenje, plitice i druge zlatne i srebrne predmete. Paljenice su
se prinosile u Jahvinu Domu bez prestanka dok je god živio
Jojada. 15 Onda je Jojada, ostarjevši i nasitivši se života, umro
u sto i tridesetoj godini. 16 Sahranili su ga u Davidovu gradu
kod kraljeva, jer je činio dobro u Izraelu i prema Bogu i njegovu
Domu. 17 Poslije Jojadine smrti došli su Judini knezovi i poklonili
se kralju. Tada ih kralj poče slušati. 18 Judejci bijahu ostavili
Jahvu, Boga otaca, i stali služiti ašerama i likovima; došla je
Božja srdžba na Judejce i na Jeruzalem za tu krivicu. 19 Slao
im je Bog proroke da ih obrate k Jahvi, oni su ih opominjali, ali
oni nisu htjeli slušati. 20 Tada Božji duh napuni Jojadina sina,
svećenika Zahariju, koji, stavši poviše naroda, reče: “Ovako veli
Bog: ’Zašto kršite Jahvine zapovijedi? Zašto nećete da budete
sretni? Kako ste vi ostavili Jahvu, i on će vas ostaviti.’” 21 Ali su
se oni pobunili protiv njega i zasuli ga kamenjem po kraljevoj
zapovijedi u predvorju Jahvina Doma. 22 Ni kralj Joaš ne sjeti
se ljubavi koju mu učini otac Jojada, nego mu ubi sina; a on

je umirući rekao: “Jahve neka vidi i osveti!” **23** Kad je prošla
godina dana, diže se na nj aramejska vojska i, navalivši na
Judu i Jeruzalem, pobi sve knezove u narodu i posla sav plijen
kralju u Damask. **24** Iako je aramejska vojska bila malena po
ljudstvu, ipak joj je Jahve predao u ruke vrlo brojnu vojsku, jer
ostaviše Jahvu, Boga svojih otaca. Tako su se Aramejci na
Joašu osvetili. **25** Kad su otišli od njega, ostaviv ga u teškim
bolestima, pobuniše se protiv njega njegovi časnici jer bijaše
ubio sina svećenika Jojade, pa i oni njega ubiše na postelji te je
poginuo; sahranili su ga u Davidovu gradu, ali ga nisu ukopali u
kraljevskoj grobnici. **26** Evo onih što se urotiše protiv njega:
Zabad, sin Amonke Šimeate, i Jozabad, sin Moapke Šimrite. **27**
A o njegovim sinovima i o velikim proroštvima protiv njega, o
obnavljanju Doma Božjega, sve je zapisano u tumačenju Knjige
o kraljevima. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Amasja.

25 Amasji je bilo dvadeset i pet godina kad se zakraljio;
kraljevao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Mati
mu se zvala Joadana i bila je iz Jeruzalema. **2** Činio je što je
pravo u Jahvinim očima, ali ne svim srcem. **3** Kad je učvrstio
kraljevstvo, pogubio je časnike koji su ubili kralja, njegova oca.
4 Ali im sinova nije pogubio, prema onome što je napisano u
knjizi Zakona Mojsijeva, gdje Jahve zapovijeda: “Neka se očevi
ne pogubljuju za sinove, ni sinovi za očeve, nego svatko neka
gine za svoj grijeh.” **5** Potom Amasja skupi Judejce i svega
Judu i Benjamina, razvrsta ih prema obiteljima, tisućnicima
i satnicima. Pošto popisa od dvadeset godina naviše, nađe
trista tisuća izabranih momaka za vojsku, vičnih koplju i štitu. **6**
Među Izraelcima najmi sto tisuća hrabrih junaka za sto srebrnih
talenata. **7** Ali k njemu dođe čovjek Božji i reče: “Kralju, neka ne
ide s tobom izraelska vojska, jer Jahve nije s Izraelcima ni s
Efrajimovim sinovima, **8** nego idi ti sam, ponesi se junački u
boju; inače će te oboriti Bog pred neprijateljem, jer Bog može
pomoći i oboriti.” **9** Tada Amasja upita čovjeka Božjeg: “A što
će biti od sto talenata koje sam dao izraelskim četama?” Božji
čovjek odgovori: “Jahve ima da ti dade više od toga.” **10** Tada
Amasja odvoji čete koje mu bijahu došle od Efrajima, da se vrate
u svoje mjesto. Ali se vojnici razgnjeviše na Judejce i vratiše se
u svoje mjesto plamteći od srdžbe. **11** A Amasja, ohrabriv se,
povede narod, ode u Slanu dolinu i pobi deset tisuća seirskih
sinova. **12** Judini su sinovi zarobili deset tisuća živih, odveli ih
na vrh hridi te ih pobacali, tako da se svi razmrskaše. **13** Četa
koju je Amasja poslao natrag da ne ide s njima u boj harala je
po judejskim gradovima od Samarije pa do Bet Horona i pobila
u njima tri tisuće ljudi i naplijenila silan plijen. **14** Poslije toga,
kad se Amasja vratio razbivši Edomce, donio je bogove seirskih
sinova, postavio ih sebi za bogove i počeo im se klanjati i kaditi
im. **15** Tada se Jahve razgnjevi na Amasju i posla k njemu
proroka koji ga upita: “Zašto tražiš bogove toga naroda koji nisu
izbavili svoga naroda iz tvoje ruke?” **16** Dok je on to govorio, kralj
ga upita: “Jesi li postavljen kralju za savjetnika? Prestani! Zašto
da te pogube?” Tada prorok ušutje, ali nadoda: “Znam da te Bog
odlučio uništiti kad to činiš a ne slušaš mojega savjeta.” **17** Tada
judejski kralj Amasja smisli i poruči izraelskom kralju Joašu, sinu
Jehuova sina Joahaza: “Dođi da se ogledamo!” **18** A izraelski
kralj Joaš odvrati judejskom kralju Amasji: “Libanonski je trn
jedanput poslao glasnike k libanonskom cedru i poručio: 'Daj
kćer mome sinu za ženu', ali su divlje zvijeri libanonske prošle i
trn izgazile. **19** Potukao si Edomce, pa ti se srce uzobijestilo i
tražiš slavu. Radije ostani kod kuće. Zašto izazivaš zlo i hoćeš
da padneš i ti i svi Judejci s tobom?” **20** Ali Amasja ne posluša,
jer tako bijaše odredio Bog, da ih preda u ruke Joašu zato što
su pristali uz edomske bogove. **21** Izađe izraelski kralj Joaš te
se ogledaše u boju on i judejski kralj Amasja u Bet Šemešu u
Judeji. **22** Izraelci poraziše Judejce i oni pobjegoše pod svoj
šator. **23** Izraelski kralj Joaš uhvati u Bet Šemešu judejskog
kralja Amasju, sina Joaševa, sina Joahazova, i odvede ga u
Jeruzalem; onda sruši jeruzalemski zid od Efrajimovih vrata
do Ugaonih vrata, u dužini od četiri stotine lakata. **24** Uzevši
sve zlato, srebro i posuđe što se nalazilo u Domu Božjem
kod Obed Edoma i u riznici kraljevskog dvora, povrh toga i
taoce, vrati se u Samariju. **25** Judejski je kralj Amasja, Joašev
sin, živio još petnaest godina poslije smrti izraelskoga kralja
Joaša, Joahazova sina. **26** Ostala Amasjina djela, od prvih
do posljednjih, zapisana su u Knjizi o judejskim i izraelskim
kraljevima. **27** Otkako je Amasja ostavio Jahvu, kovala se protiv
njega urota u Jeruzalemu. Iako je pobjegao u Lakiš, poslaše za
njim u Lakiš ljude koji ga ondje ubiše. **28** Odande su ga prenijeli
na konjima i sahranili kraj njegovih otaca u Judinu gradu.

26 Tada sav judejski narod uze Uziju, komu bijaše šesnaest
godina, i zakraljiše ga namjesto njegova oca Amasje. **2**
On je opet sagradio Elat vrativši ga Judeji, pošto je kralj počinuo
kod svojih otaca. **3** Uziji bijaše šesnaest godina kad se zakraljio,
a kraljevao je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu. Mati mu se
zvala Jekolija, a bila je iz Jeruzalema. **4** Činio je što je pravo u
Jahvinim očima, sasvim kao i njegov otac Amasja. **5** Tražio je
Boga za života Zaharije, koji ga je učio Božjem strahu; dokle
je god tražio Jahvu, davao mu je Bog sreću. **6** On je izišao i
zavojštio na Filistejce, srušio zid Gata, zid Jabne i zid Ašdoda;
sagradio je mjesta po Ašdodu i Filisteji. **7** Bog mu je pomogao
protiv Filistejaca i protiv Arapa, koji su živjeli u Gur Baalu, i protiv
Meunjana. **8** Amonci su davali danak Uziji, a njegov se glas
pronio do Egipta, jer se bijaše vrlo osilio. **9** Uzija je sagradio kule
u Jeruzalemu kod Ugaonih vrata, kod Dolinskih vrata i na uglu
te ih utvrdio. **10** Sagradio je i u pustinji kule i iskopao mnogo
studenaca, jer je imao mnogo stoke i u Šefeli i po Ravnici, ratara
i vinogradara u gorama i vrtovima, jer je volio poljodjelstvo. **11**
Uzija je imao vojsku vještu boju koja je išla u rat u četama po
broju kako ih je izbrojio tajnik Jeiel i nadzornik Maasja pod
upravom Hananije, jednoga od kraljevih knezova. **12** Svega je
na broj bilo, obiteljskih glavara, hrabrih junaka, dvije tisuće i
šest stotina. **13** Pod njihovom je upravom bilo silne vojske trista
sedam tisuća i pet stotina boju vičnih ratnika da pomažu kralju
protiv neprijatelja. **14** Uzija je pripravio svoj vojsci štitove, koplja,
kacige, oklope, lukove i kamenje za praće. **15** Napravio je u
Jeruzalemu vješto smišljene bojne sprave, iznašašće nekoga
graditelja, da stoje na kulama i na kruništima, da bacaju strijele
i veliko kamenje; pronio mu se glas nadaleko jer je uživao
čudesnu pomoć sve dok se nije osilio. **16** Ali kad se osilio,
uzobijestilo mu se srce dotle da se pokvario te se iznevjerio

Jahvi, svome Bogu, jer je ušao u Jahvin Hekal i počeo prinositi
kad na kadionom žrtveniku. 17 Ali je za njim ušao svećenik
Azarja i s njim osamdeset Jahvinih svećenika, čestitih ljudi. 18
Oni ustadoše na kralja Uziju govoreći: "Nije tvoje, Uzijo, da kadiš
Jahvi, nego je to dužnost svećenika, Aronovih sinova, koji su
posvećeni da kade. Izlazi iz Svetišta! Iznevjerio si se. I ne služi
ti na čast pred Bogom Jahvom!" 19 Tada se Uzija rasrdi držeći u
ruci kadionicu da kadi; kad se rasrdio na svećenike, izbi mu
guba na čelu pred svećenicima u Domu Jahvinu kraj kadionog
žrtvenika. 20 Kad ga svećenički poglavar Azarja i svi svećenici
izbližega pogledaše, a ono, gle, izbila mu guba na čelu; brže
ga otjeraše odande, a i on sam pohitje da iziđe jer ga Jahve
bijaše udario. 21 Kralj Uzija ostade gubav do smrti i stanovaše u
odvojenoj kući, jer bijaše odstranjen od Doma Jahvina; njegov
je sin Jotam bio upravitelj kraljevskoga dvora i sudio je puku
zemlje. 22 Ostala Uzijina djela, od prvih do posljednjih, opisao je
Amosov sin, prorok Izaija. 23 Uzija je počinuo i sahranili su ga
kraj njegovih otaca na polju kod kraljevske grobnice, rekavši:
"Gubav je." Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Jotam.

27 Jotamu je bilo dvadeset i pet godina kad se zakraljio, a
kraljevao je šesnaest godina u Jeruzalemu. Materi mu je
bilo ime Jeruša, Sadokova kći. 2 Činio je što je pravo u Jahvinim
očima, sasvim kao otac mu Uzija; samo što nije ušao u Jahvin
Hekal. Narod je i dalje bio pokvaren. 3 Sagradio je Gornja vrata
Doma Jahvina; i na Ofelskom zidu mnogo je gradio. 4 Podigao
je i gradove po Judejskoj gori, a u šumama dvorove i kule. 5
Vojevao je s kraljem Amonovih sinova i pobijedio ih. Amonovi su
mu sinovi dali one godine sto srebrnih talenata i deset tisuća
kora pšenice i deset tisuća kora ječma. Toliko su mu Amonovi
sinovi priložili i druge i treće godine. 6 Tako se Jotam utvrdio,
jer je uredio svoj život pred Jahvom, svojim Bogom. 7 Ostala
su Jotamova djela i svi njegovi ratovi i putovi zapisani u Knjizi
o izraelskim i judejskim kraljevima. 8 Bilo mu je dvadeset i
pet godina kad se zakraljio. Kraljevao je šesnaest godina u
Jeruzalemu. 9 Tada Jotam počinu kod otaca i sahraniše ga u
Davidovu gradu. Na njegovo se mjesto zakralji sin mu Ahaz.

28 Ahazu je bilo dvadeset godina kad se zakraljio, a kraljevao
je šesnaest godina u Jeruzalemu, ali nije činio što je pravo
u Jahvinim očima kao što je činio njegov otac David. 2 Živio je
poput izraelskih kraljeva, pa je i likove salio baalima. 3 Sam je
prinosio kad u dolini Hinomova sina i proveo vlastite sinove kroz
oganj, po gnusnom običaju krivobožačkih naroda što ih je Jahve
protjerao pred Izraelovim sinovima. 4 Prinosio je žrtve i kadio po
uzvišicama i brežuljcima i pod svakim zelenim drvetom. 5 Zato
ga Jahve, njegov Bog, predade u ruke aramejskom kralju te ga
on potuče, zarobi mu veliko mnoštvo ljudi i odvede ih u Damask.
Još je bio predan u ruke izraelskom kralju koji ga je hametice
porazio. 6 Remalijin je sin Pekah pobio među Judejcima sto
dvadeset tisuća hrabrih junaka u jedan dan, jer su bili ostavili
Jahvu, Boga svojih otaca. 7 A junak od Efrajimova plemena
Zikri pogubio je kraljeva sina Maaseju i dvorskoga upravitelja
Azrikama i Elkanu, drugoga do kralja. 8 Izraelovi su sinovi
zarobili od svoje braće dvjesta tisuća žena, sinova i kćeri, a
zadobili su i silan plijen od njih i odnijeli ga u Samariju. 9 Ondje
bijaše Jahvin prorok po imenu Oded; izašao on pred vojsku
što je išla u Samariju i rekao: "Gle, Jahve, Bog vaših otaca,
razjario se na Judejce i zato ih je predao u vaše ruke te ste
ih gnjevno pobili da je do neba doprlo. 10 A sada još mislite
podjarmiti Judejce i Jeruzalemce da vam budu robovi i robinje; a
ipak, niste li i vi puni krivice prema Jahvi, svome Bogu? 11 Zato
me poslušajte sada i vratite to roblje što ga zarobiste od svoje
braće, jer će se izliti na vas Jahvin gnjev." 12 Tada ustadoše
neki između glavara Efrajimovih sinova, i to Johananov sin
Azarja, Mešilemotov sin Berekja i Šalumov sin Ezekija, Hadlajev
sin Amasa, na one što su se vraćali s vojske. 13 Pa im rekoše:
"Nemojte dovoditi ovamo toga roblja, jer, uz krivicu koja je na
nama pred Jahvom, vi mislite još dometnuti na naše grijehe i
na našu krivicu, kao da nije dosta velika naša krivica i jarosni
gnjev na Izraelu." 14 Tada ostaviše ratnici roblje i plijen pred
knezovima i svim zborom. 15 Onda su poimence prozvani ljudi
ustali, osokolili robove, obukli sve gole u odjeću iz plijena; a kad
su ih obukli, obuli, nahranili, napojili i namazali, poveli su na
magarcima sve iznemogle i odveli ih u palmov grad Jerihon do
njihove braće, a potom se vratili u Samariju. 16 U to je doba
kralj Ahaz zamolio asirske kraljeve da mu pomognu. 17 Edomci
bijahu opet navalili i porazili Judejce te ih odveli u roblje. 18
Filistejci se raširili po gradovima Judejske Šefele i Negeba i,
zauzevši Bet-Šemeš, Ajalon, Gederot i Soko sa selima, Timnu
sa selima i Gimzo sa selima, nastanili se ondje. 19 Jahve je
počeo ponižavati Judejce zbog judejskoga kralja Ahaza, jer je
Ahaz razuzdao Judejce i teško se iznevjerio Jahvi. 20 Došao je
na nj asirski kralj Tiglat-Pileser i pritijesnio ga umjesto da ga
utvrdi. 21 Ahaz bijaše opljačkao Jahvin Dom, kraljevski dvor i
knezove, i sve to dao asirskom kralju, ali mu ništa nije pomoglo.
22 Dok je bio u nevolji, postao je još nevjerniji Jahvi; takav je
bio kralj Ahaz. 23 Počeo je žrtvovati damaščanskim bogovima
koji su ga porazili, misleći: "Kad bogovi aramejskih kraljeva
njima pomažu, žrtvovat ću im da bi i meni pomagali." Ali su
oni bili na propast njemu i svem Izraelu. 24 Ahaz je pokupio
posuđe iz Božjega Doma, slupao ga, zatvorio vrata Jahvina
Doma i podigao žrtvenike po svim uglovima u Jeruzalemu. 25 I
u svakom je pojedinom judejskom gradu podigao uzvišice da
kadi tuđim bogovima, dražeći Jahvu, Boga otaca. 26 Ostala
su njegova djela i svi njegovi putovi, od prvih do posljednjih,
zapisani u Knjizi o judejskim i izraelskim kraljevima. 27 Onda je
Ahaz počinuo kod otaca. Sahranili su ga u Gradu, u Jeruzalemu,
ali ga nisu unijeli u grobnicu judejskih kraljeva. Na njegovo se
mjesto zakraljio sin mu Ezekija.

29 Ezekiji je bilo dvadeset i pet godina kad se zakraljio.
Kraljevao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Materi
mu je bilo ime Abija, kći Zaharijina. 2 Činio je što je pravo
u očima Jahvinim, sasvim kao i njegov otac David. 3 Prve
godine prvoga mjeseca svojega kraljevanja otvorio je vrata
Doma Jahvina i popravio ih. 4 Onda je pozvao svećenike i
levite i, sabravši ih na istočni trg, 5 rekao: "Čujte me, leviti!
Sada se posvetite i posvetite Dom Jahve, Boga svojih otaca, i
uklonite nečist iz Svetinje. 6 Naši su se oci iznevjerili i radili što
je zlo u očima Jahve, našega Boga. Ostavili su ga i odvratili

lice od Jahvina Prebivališta, okrenuvši mu leđa. 7 Zatvorili
su trijemska vrata i potrnuli svjetiljke; nisu kadili kadom niti
su prinosili paljenice u Svetištu Izraelova Boga. 8 Zato se
Jahve rasrdio na Judejce i na Jeruzalem te je dopustio da
budu zlostavljeni i da budu na užas i ruglo, kako vidite svojim
očima. 9 I očevi su nam, eto, pali od mača, a sinovi, kćeri i
žene zato su nam u ropstvu. 10 Sad sam, dakle, namislio u
svom srcu sklopiti Savez s Jahvom, Izraelovim Bogom, da bi se
odvratio od nas njegov jarosni gnjev. 11 Moja djeco, sad se
nemojte lijeniti, jer vas je izabrao Jahve da stojite pred njim,
da mu služite i da mu budete službenici i da mu kadite." 12
Tada ustadoše leviti: Amasajev sin Mahat i Azarjin sin Joel
od Kehatovih sinova; od Merarijevih sinova: Abdijev sin Kiš i
Jehalelelov sin Azarja; od Geršonovaca: Zimin sin Joah i Joahov
sin Eden; 13 od Elisafanovih sinova: Šimri i Jeiel; od Asafovih
sinova: Zaharija i Matanija; 14 od Hemanovih sinova: Jehiel i
Šimej; od Jedutunovih sinova: Šemaja i Uziel. 15 Oni skupiše
braću, posvetiše se i dođoše kako je bio zapovjedio kralj po
Jahvinim riječima da očiste Jahvin Dom. 16 Svećenici uđoše u
Jahvin Dom da ga očiste. Počeli su svu nečist što su je našli
u Jahvinu Hekalu iznositi u predvorje Jahvina Doma; leviti su
je primali iznoseći je napolje na potok Kidron. 17 Počeli su
posvećivati prvoga dana prvoga mjeseca, a osmoga su dana
istoga mjeseca ušli u Jahvin trijem; posvećivali su Jahvin Dom
osam dana; šesnaestoga su dana prvoga mjeseca završili.
18 Onda su ušli kralju Ezekiji i rekli: "Očistili smo sav Jahvin
Dom: žrtvenik za paljenice sa svim njegovim priborom, stol za
prinesene kruhove sa svim njegovim priborom, 19 a sve posuđe
koje bijaše zabacio kralj Ahaz za svojega kraljevanja i nevjere
opet smo obnovili i posvetili; eno ga pred Jahvinim žrtvenikom."
20 Tada kralj Ezekija porani, skupi gradske knezove i ode u
Jahvin Dom. 21 Dovedoše sedam mladih junaca, sedam ovnova,
sedam jaganjaca, sedam jaraca za okajnicu, za kraljevstvo i za
Svetište i za Judu; on zapovjedi Aronovim sinovima svećenicima
da ih prinesu za paljenicu na Jahvinu žrtveniku. 22 Zaklavši
goveda, svećenici uzeše krv i poškropiše žrtvenik; zaklaše
ovnove i krvlju poškropiše žrtvenik, zaklaše jaganjce i krvlju
poškropiše žrtvenik. 23 Dovedoše jarce za okajnicu pred kralja i
pred zbor te metnuše ruke na njih. 24 Onda ih zaklaše svećenici
i prinesoše kao okajnicu njihovu krv na žrtveniku da izvrše
obred pomirenja za sav Izrael, jer kralj bijaše zapovjedio da
se prinese paljenica i okajnica za sav Izrael. 25 Postavio je u
Jahvinu Domu levite s cimbalima, harfama i citrama, kako bijaše
zapovjedio David, kraljev vidjelac Gad i prorok Natan, jer je od
Jahve dolazila zapovijed po njegovim prorocima. 26 Tako su
leviti stajali s Davidovim glazbalima, a svećenici s trubama.
27 Tada Ezekija zapovjedi da prinesu paljenice na žrtveniku.
Kad se stala prinositi paljenica, počela je Jahvina pjesma uz
trube i uz glazbala izraelskoga kralja Davida. 28 Sav se zbor
klanjao, pjevači pjevali, a trubači trubili, i to sve dok se nije
svršila paljenica. 29 Kad se svršilo prinošenje paljenice, kralj i
svi koji bijahu s njim pobožno padoše na koljena i pokloniše
se. 30 Onda su kralj i knezovi zapovjedili levitima da hvale
Jahvu riječima Davida i vidioca Asafa; oni su počeli hvaliti s
najvećim veseljem i, pavši ničice, poklonili se. 31 Tada Ezekija
progovori: "Sada ste posvetili ruke Jahvi; pristupite i donesite
klanice i zahvalnice u Dom Jahvin." Sav je zbor donio klanice i
zahvalnice. Tko je god bio spremna srca, prinio je paljenice.
32 Paljenica što ih je donio zbor bijaše na broj: sedamdeset
goveda, sto ovnova, dvjesta jaganjaca, sve za paljenice Jahvi.
33 Ostalih posvećenih darova bilo je šest stotina goveda i tri
tisuće grla sitne stoke. 34 Ali je svećenika bilo premalo, tako da
nisu mogli oderati svih paljenica; zato su im pomagala braća
leviti, dok se nije svršio posao i dok se nisu posvetili drugi
svećenici, jer su leviti bili gorljiviji srcem da se posvete nego
svećenici. 35 Bilo je i mnogo paljenica s pretilinom od pričesnica
i s ljevanicama na paljenice. Tako se opet obnovila služba u
Jahvinu Domu. 36 I Ezekija se veselio, i sav narod s njime, što
je Bog spremio narodu, jer se sve to iznenada dogodilo.

30 Potom Ezekija poruči svim Izraelcima i Judejcima pa
napisa i pisma Efrajimovu i Manašeovu plemenu da dođu
u Jahvin Dom u Jeruzalem da proslave Pashu Jahvi, Izraelovu
Bogu. 2 Kralj, vijećajući s knezovima i sa svim zborom u
Jeruzalemu, odluči da slave Pashu drugoga mjeseca. 3 Toga
nisu mogli učiniti u pravo vrijeme jer nije bilo dosta posvećenih
svećenika, i narod se ne bijaše skupio u Jeruzalemu. 4 I to je
bilo prÓavo u kraljevim očima i u očima svega zbora, 5 pa su
odredili da se oglasi po svem Izraelu od Beer Šebe pa do Dana
da dođu i proslave Pashu Jahvi, Izraelovu Bogu, u Jeruzalemu,
jer je premnogi nisu svetkovali kako je propisano. 6 Tako su
otišli glasnici s pismima od kralja i njegovih knezova po svem
Izraelu i Judi te su govorili po kraljevoj zapovijedi: "Izraelovi
sinovi, obratite se Jahvi, Abrahamovu, Izakovu i Izraelovu Bogu,
pa će se i on obratiti k Ostatku koji vam je ostao od ruku
asirskih kraljeva. 7 I nemojte biti kao vaši očevi i vaša braća,
koji su se iznevjerili Jahvi, Bogu svojih otaca, te ih je predao
propasti, kako i sami vidite. 8 Nemojte, dakle, biti tvrdovrati
kao vaši očevi: pružite ruku Jahvi i dođite u njegovu Svetinju
koju je posvetio zauvijek i služite Jahvi, svome Bogu, pa će
odvratiti od vas svoj žestoki gnjev. 9 Ako se obratite Jahvi,
vaša će braća i vaši sinovi naći milost u onih koji su ih zarobili
pa će se vratiti u ovu zemlju; jer je Jahve, vaš Bog, milostiv i
milosrdan i neće odvratiti lica od vas ako se vi obratite njemu."
10 I tako su glasnici krenuli od grada do grada po Efrajimovoj i
Manašeovoj zemlji pa do Zebuluna, a ljudi im se podsmijavali
i rugali. 11 Ipak su se neki od Ašerova, od Manašeova i od
Zebulunova plemena ponizili i došli u Jeruzalem. 12 Na Judejce
je pak sišla Božja ruka i prožela ih jednodušnošću da čine što
bijaše zapovjedio kralj i knezovi po Jahvinoj riječi. 13 Skupilo
se u Jeruzalemu mnogo naroda da slave Blagdan beskvasnih
kruhova, drugoga mjeseca; zbor je bio vrlo velik. 14 Tada su
ustali i uklonili žrtvenike što su bili u Jeruzalemu, uklonili sve
kadionike i bacili ih u potok Kidron. 15 Onda su stali klati Pashu
četrnaestoga dana drugoga mjeseca, a svećenici i leviti postidjeli
se i, posvetiv se, počeli unositi paljenice u Jahvin Dom. 16
Stali su na svoje mjesto po pravilu, po Zakonu Mojsija, čovjeka
Božjeg; svećenici su škropili krvlju primajući je iz ruku levita.
17 Kako ih bijaše mnogo u zboru koji se nisu posvetili, leviti
su klali pashalne jaganjce za sve koji nisu bili čisti, da bi ih

posvetili Jahvi. 18 Najveći se dio naroda, mnogi od Efrajimova
i Manašeova, Jisakarova i Zebulunova plemena, nije očistio
te je jeo Pashu nepropisno. Ali se za njih pomolio Ezekija
govoreći: “Blagi Jahve neka očisti od grijeha svakoga 19 tko
je upravio srce da traži Boga Jahvu, Boga svojih otaca, ako i
nije čist kako dolikuje Svetištu!” 20 Jahve je uslišio Ezekiju i
oprostio narodu. 21 Tako su Izraelovi sinovi koji su se zatekli
u Jeruzalemu svetkovali Blagdan beskvasnih kruhova sedam
dana s velikim veseljem, a leviti i svećenici hvalili Jahvu iz dana
u dan uz glazbala za Jahvinu slavu. 22 Ezekija je hrabrio levite
koji su pokazivali divnu privrženost Jahvi. Jeli su svečanu žrtvu
sedam dana, žrtvujući žrtve pričesnice i slaveći Jahvu, Boga
svojih otaca. 23 Potom je sav zbor vijećajući odlučio da svetkuje
još sedam dana; svetkovali su još sedam dana s veseljem. 24
Judejski kralj Ezekija darovao je zboru tisuću mladih junaca i
sedam tisuća grla sitne stoke; a knezovi darivali zboru tisuću
mladih junaca i deset tisuća grla sitne stoke; tada se posvetilo
mnogo svećenika. 25 Tako se proveselio sav judejski zbor, i
svećenici i leviti, i sav zbor što je bio došao iz Izraela, i došljaci
koji bijahu došli iz zemlje izraelske, i stanovnici u Judeji. 26 Bilo
je veliko veselje u Jeruzalemu, jer od vremena Davidova sina
Salomona, izraelskoga kralja, nije bilo tako u Jeruzalemu. 27
Onda su ustali svećenici i leviti te blagoslovili narod: njihov je
glas bio uslišan, a njihova je molitva doprla do Božjega svetog
Prebivališta na nebu.

31 Kad se sve to svršilo, svi Izraelovi sinovi koji su se našli
ondje zađoše po judejskim gradovima te su razbijali
stupove, sjekli ašere i obarali uzvišice i žrtvenike po svem
Judinu, Benjaminovu, Efrajimovu i Manašeovu plemenu dokle
god nisu završili. Onda se svi Izraelovi sinovi vratiše svaki na
svoj posjed, u svoje gradove. 2 Ezekija je opet uredio svećeničke
i levitske redove po njihovim redovima, svakoga prema njegovoj
službi, svećenike i levite, za paljenice i za pričesnice, da služe,
slave i hvale Boga na vratima Jahvina tabora. 3 Odredio je
kraljevski doprinos od svoga imanja za paljenice, za paljenice
jutarnje i večernje i za paljenice što se prinose subotom, za
mlađaka i na blagdane, kako je napisano u Zakonu Jahvinu. 4
Zapovjedio je narodu, jeruzalemskim stanovnicima, da daju dio
svećenicima i levitima da se utvrde u Zakonu Jahvinu. 5 Kad se
to razglasilo, počeli su Izraelovi sinovi donositi najboljega žita,
novog vina, ulja i meda i svakojaka poljskog priroda i donosili
su obilne desetine od svega. 6 Izraelovi i Judini sinovi, koji su
živjeli u judejskim gradovima, također su donosili desetinu od
goveda i sitne stoke i desetinu od svetih stvari posvećenih Jahvi,
njihovu Bogu; donosili su i davali sve hrpu na hrpu. 7 Trećega
su mjeseca počeli slagati u hrpe, a sedmoga su mjeseca
završili. 8 Onda je došao Ezekija s knezovima i, ugledavši
hrpe, blagosloviše Jahvu i njegov izraelski narod. 9 Potom se
Ezekija propitao kod svećenika i levita za hrpe. 10 Odgovarajući,
svećenički poglavar Azarja, od Sadokova doma, reče: “Otkako
su počeli donositi ove prinose u Dom Jahvin, jedemo i siti smo,
a mnogo i pretječe, jer je Jahve blagoslovio svoj narod te je
preteklo ovo mnoštvo.” 11 Tada Ezekija zapovjedi da se urede
sobe u Jahvinu Domu; kad su ih spremili, 12 počeli su onamo
unositi prinose, desetine i svetinje; nad tim je bio predstojnik
levit Konanija i brat mu Šimej, drugi do njega. 13 A Jehiel,
Azazja, Nahat, Asahel, Jerimot, Jozabad, Eliel, Jismakja, Mahat
i Benaja biše postavljeni kao nadglednici uz Konaniju i brata
mu Šimeja, po nalogu kralja Ezekije i Azarje, predstojnika u
Božjem Domu. 14 Kore, sin levita Jimne, vratar Istočnih vrata,
bio je nad dragovoljnim Božjim prinosima da bi prinosio Jahvine
podizanice i svetinje nad svetinjama. 15 Pod njim su bili Eden,
Minjamin, Ješua, Šemaja, Amarja i Šekanija po svećeničkim
gradovima da savjesno dijele svojoj braći po njihovim redovima,
kako velikome tako i malome - 16 osim muškaraca starijih od
trideset godina popisanih u rodovnicima - svima koji su dolazili
u Dom Jahvin na svoj svakidašnji posao da obave obredne
dužnosti po svojim redovima. 17 U rodovnike su bili popisani
svećenici po obiteljima i leviti od dvadeset godina naviše po
svojim službama, po svojim redovima. 18 U rodovnike bijahu
popisana sva njihova djeca, njihove žene, njihovi sinovi i njihove
kćeri, za svekoliki zbor, jer su se iskreno posvetili svetinjama. 19
Aronovi sinovi, svećenici na poljskim pašnjacima svojih gradova,
u svakom pojedinom gradu, bijahu poimence određeni da daju
dio svakome muškarcu među svećenicima. Sve su rodovnike
sastavili leviti. 20 Ezekija je uradio tako po svoj Judeji čineći
što je dobro, pravo i vjerno pred Jahvom, svojim Bogom. 21
U svakom poslu koji je počeo za službu Božjega Doma, i u
zakonu i u zapovijedi tražeći Boga, trudio se svim svojim srcem
i uspijevao.

32 Poslije tih događaja i dokaza vjernosti dođe asirski kralj
Sanherib i, ušavši u Judeju, opkoli tvrde gradove misleći
ih osvojiti. 2 Ezekija, vidjevši gdje je došao Sanherib i kako
snuje da zavojšti na Jeruzalem, 3 posavjetova se s knezovima i
s junacima da začepi vodene izvore koji bijahu izvan grada.
Oni mu podupriješe osnovu. 4 Sabralo se mnogo naroda te su
začepili sva vrela i potok koji teče posred zemlje; govorahu:
“Zašto da asirski kraljevi nađu toliko vode kad dođu!” 5 Ezekija
se osokolio, obnovio sav oboreni zid i podigao kule na njemu;
izvana je sagradio drugi zid i utvrdio Milon u Davidovu gradu;
napravio je mnogo kopalja i štitova, 6 zatim postavio vojvode
nad narodom i, pozvavši ih k sebi na trg kraj gradskih vrata,
ohrabri ih ovim riječima: 7 “Budite hrabri i junaci; ne bojte se i
ne plašite se asirskoga kralja, ni svega mnoštva što je s njim, jer
je s nama moćniji nego s njim: 8 s njim je tjelesna mišica, a s
nama je Jahve, Bog naš, da nam pomaže i da bije naše bojeve.”
Narod se uzda u riječi judejskoga kralja Ezekije. 9 Poslije toga
asirski je kralj Sanherib, dok bijaše kod Lakiša sa svom bojnom
silom, poslao sluge u Jeruzalem k judejskome kralju Ezekiji i k
svim Judejcima koji bijahu u Jeruzalemu i poručio im: 10 “Ovako
veli asirski kralj Sanherib: 'U što se uzdate stojeći opsjednuti u
Jeruzalemu? 11 Ne zavodi li vas Ezekija da vas preda smrti od
gladi i žeđi kad govori: Jahve, Bog naš, izbavit će nas iz ruke
asirskoga kralja? 12 Nije li taj Ezekija uklonio njegove uzvišice
i njegove žrtvenike; i zapovjedio Judejcima i Jeruzalemcima
govoreći: Pred jednim se žrtvenikom klanjajte i na njemu kadite!
13 Zar ne znate što sam učinio ja i moji preci od svih zemaljskih
naroda? Zar su bogovi zemaljskih naroda mogli izbaviti svoje
zemlje iz moje ruke? 14 Koji je među svim bogovima onih

naroda što su ih sasvim uništili moji preci mogao izbaviti narod
iz moje ruke, da bi mogao vaš Bog izbaviti vas iz moje ruke?' **15**
Zato nemojte da vas sada Ezekija vara i da vas tako zavodi i
ne vjerujte mu! Jer nijedan bog nikojega naroda ili kraljevstva
nije mogao izbaviti svoga naroda iz moje ruke, ni iz ruke mojih
predaka, a kamoli će vaš Bog izbaviti vas iz moje ruke!" **16**
Još su više njegove sluge napadale Boga Jahvu i njegova
slugu Ezekiju. **17** Napisao je i pismo ružeći Jahvu, Izraelova
Boga: "Kao što bogovi zemaljskih naroda nisu izbavili svojih
naroda iz moje ruke, tako neće ni Ezekijin Bog izbaviti svojega
naroda iz moje ruke." **18** I vikahu iza glasa, na judejskom
jeziku, jeruzalemskom narodu koji bijaše na zidu da ga uplaše i
prepadnu kako bi osvojili grad. **19** Govorili su o jeruzalemskom
Bogu kao o bogovima zemaljskih naroda, bogovima koji su djelo
čovječjih ruku. **20** Stoga se pomoli kralj Ezekija i prorok Izaija,
Amosov sin, i zazvaše nebo u pomoć. **21** Tada Jahve posla
anđela koji uništi sve hrabre junake, zapovjednike i vojvode u
vojsci asirskoga kralja, tako da se vratio posramljen u svoju
zemlju. A kad je ušao u hram svoga boga, sasjekli su ga
ondje mačem neki koji su se rodili iz njegova krila. **22** Tako
je Jahve spasio Ezekiju i jeruzalemske stanovnike od ruke
asirskoga kralja Sanheriba i iz ruku neprijatelja, te im dao mir
odasvud uokolo. **23** Mnogi su donosili darove Jahvi u Jeruzalem
i dragocjenosti judejskome kralju Ezekiji. Poslije toga Ezekija
se uzvisio u očima svih naroda. **24** U to se vrijeme Ezekija
razbolio nasmrt, ali se pomolio Jahvi, koji mu je progovorio i
učinio čudo. **25** Ali se Ezekija nije odužio dobročinstvu koje
mu je iskazano, nego se uzoholio; stoga je došla srdžba na nj,
na Judu i na Jeruzalem. **26** Ezekija se ponizio zato što mu se
bilo uzoholilo srce, i on i Jeruzalemci, pa tako nije došla na
njih Jahvina srdžba za Ezekijina života. **27** Ezekija je stekao
vrlo veliko bogatstvo i slavu; napravio je riznice za srebro i
zlato, za drago kamenje, za miomirise, za štitove i za svakojake
dragocjene posude; **28** skladište za prirod od žita, od novog vina
i ulja, staje za svakojaku stoku, torove za stada. **29** Podigao je i
gradove, imao je mnogo blaga, sitne stoke i goveda, jer mu je
Bog dao vrlo veliko imanje. **30** Isti je Ezekija začepio gornji izvor
Gihonske vode i svrnuo je pravo na zapadnu stranu Davidova
grada. Ezekija je bio sretan u svakom poslu. **31** Samo kad
su došli poslanici babilonskih knezova, poslani k njemu da se
propitaju za čudo koje se dogodilo u zemlji, ostavio ga je Bog da
bi ga iskušao i da bi se doznalo sve što mu je u srcu. **32** Ostala
Ezekijina djela, njegova pobožnost, zapisani su u proročkom
viđenju proroka Izaije, Amosova sina, i u Knjizi o judejskim i
izraelskim kraljevima. **33** Ezekija je počinuo kod svojih otaca.
Sahranili su ga na usponu kako se ide ka grobovima Davidovih
sinova. Po smrti su mu odali počast svi Judejci i Jeruzalemci.
Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Manaše.

33 Manašeu je bilo dvanaest godina kad se zakraljio. Pedeset
i pet godina kraljevao je u Jeruzalemu. **2** Činio je što
je zlo u Jahvinim očima, povodeći se za gnusobama naroda
što ih je Jahve protjerao pred sinovima Izraelovim. **3** Obnovio
je uzvišice što ih bijaše oborio otac mu Ezekija, podigao je
žrtvenike Baalu, načinio ašere i stao se klanjati svoj nebeskoj
vojsci i služiti joj. **4** Podigao je žrtvenike i u Domu Jahvinu,
za koji bijaše rekao Jahve: "U Jeruzalemu će prebivati Ime
moje zauvijek." **5** Sagradio je žrtvenike svoj nebeskoj vojsci u
oba predvorja Doma Jahvina. **6** I sinove je svoje proveo kroz
oganj u dolini Hinomova sina. Vračao je, gatao, čarao, stvorio
bajače i opsjenare i uopće učinio premnogo zla u Jahvinim
očima razjarujući ga. **7** Načinio je idolski lik i posadio ga u
Domu Božjem, za koji Bog bijaše rekao Davidu i njegovu sinu
Salomonu: "U ovom Domu i u Jeruzalemu, koji sam izabrao
među svim izraelskim plemenima, postavit ću Ime svoje zauvijek.
8 Neću više dati da noga Izraelaca uzmakne iz zemlje koju
sam dao u baštinu vašim očevima, samo ako budu držali i
provodili u djelo sve što sam im zapovjedio: sav Zakon, uredbe i
običaje dane preko Mojsija." **9** Ali je Manaše zaveo Judejce i
Jeruzalemce te su radili još gore nego narodi što ih je Jahve
iskorijenio pred sinovima Izraelovim. **10** Jahve je opominjao
Manašea i njegov narod, ali oni nisu poslušali. **11** Stoga je
Jahve doveo na njih vojskovođe asirskoga kralja. Uhvativši
Manašea kukama, svezali su ga u dvoje mjedene verige i odveli
u Babilon. **12** Kad se našao u nevolji, počeo se moliti za milost
Jahvi, svome Bogu, ponizivši se veoma pred Bogom otaca. **13**
Molio se i Bog mu se smilovao te usliša njegovu prošnju i vrati
ga u Jeruzalem u kraljevstvo. Manaše tada spozna da je Jahve
Bog. **14** Poslije toga sagradio je vanjski zid Davidovu gradu
zapadno od Gihona, od doline pa do Ribljih vrata, i opasao
zidom Ofel, izvevši ga vrlo visoko. Postavio je bojne vojvode
u svim tvrdim gradovima u Judi. **15** Osim toga, uklonio je iz
Jahvina Doma tuđinske bogove, onaj idolski lik i sve žrtvenike
što ih bijaše posagradio na gori Jahvina Doma i u Jeruzalemu i
sve ih baci izvan grada. **16** Zatim opet podiže Jahvin žrtvenik
i žrtvova na njemu žrtve pričesnice i zahvalnice. Zapovjedi i
Judejcima da služe Jahvi, Bogu Izraelovu. **17** Ipak je narod
još žrtvovao po uzvišicama, ali samo Jahvi, svojem Bogu. **18**
Ostala Manašeova djela i njegova molitva Bogu, riječi koje su
mu govorili vidioci u ime Jahve, Izraelova Boga, zapisane su
u Povijesti izraelskih kraljeva. **19** Njegova molitva i kako je
bio uslišan, svi njegovi grijesi i njegova nevjera te mjesta na
kojima je pogradio uzvišice, podigao ašere i idole prije nego što
se ponizio - sve je to zapisano u povijesti Hozajevoj. **20** Tada
Manaše počinu kraj svojih otaca. Sahranili su ga u dvoru. Na
njegovo se mjesto zakraljio sim mu Amon. **21** Dvadeset su i
dvije godine bile Amonu kad se zakraljio, a kraljevao je dvije
godine u Jeruzalemu. **22** Činio je što je zlo u Jahvinim očima,
kao i otac mu Manaše, jer je svim idolima koje bijaše načinio
njegov otac Manaše on prinosio žrtve i služio im. **23** Ali se nije
ponizio pred Jahvom kako se ponizio otac mu Manaše, nego
je još i umnožio svoju krivicu. **24** Tada se protiv njega urotiše
njegove sluge i ubiše ga u dvoru. **25** Ali je prosti puk pobio sve
one koji se bijahu urotili protiv kralja Amona i na njegovo mjesto
zakraljio sina mu Jošiju.

34 Jošiji je bilo osam godina kad se zakraljio. Kraljevao je
trideset i jednu godinu u Jeruzalemu. **2** Činio je što je
pravo u Jahvinim očima. U svemu je hodio putovima oca Davida,
ne skrećući ni desno ni lijevo. **3** Osme godine kraljevanja, dok
još bijaše dječak, počeo je tražiti Boga oca Davida, a dvanaeste

je godine stao čistiti Judeju i Jeruzalem od uzvišica, ašera, od
rezanih i livenih likova. 4 Pred njim su oborili žrtvenike Baalu,
polomio je sunčane stupove koji bijahu na njima; izlomio je i
satro ašere i rezane i livene likove, prosuo ih po grobovima
onih što su im prinosili žrtve. 5 Svećeničke je kosti spalio na
njihovim žrtvenicima i tako očistio Judeju i Jeruzalem. 6 Isto
je učinio i po gradovima Manašeova, Efrajimova i Šimunova
plemena, pa do Naftalijeva, po njihovim opustošenim mjestima
unaokolo. 7 Oborio je žrtvenike i ašere, raskovao i satro rezane
likove i isjekao sve sunčane stupove po svoj zemlji izraelskoj, a
onda se vratio u Jeruzalem. 8 Osamnaeste godine kraljevanja,
očistivši zemlju i Dom, posla Asalijahina sina Šafana, gradskoga
upravitelja Maaseju, Johazova sina Joaha, tajnika, da poprave
Dom Jahve, njegova Boga. 9 Oni su došli k velikom svećeniku
Hilkiji i predali mu novce donesene u Božji Dom, koje bijahu
sabrali leviti, čuvari hramskog praga, iz ruke Manašeovih i
Efrajimovih sinova i od svega Izraelova Ostatka, od svega
Judina i Benjaminova plemena, od jeruzalemskih stanovnika.
10 Dali su to na ruku poslovođama, postavljenim nad Domom
Jahvinim, a oni su izdavali poslenicima koji su radili u Domu
Jahvinu, popravljajući što je bilo trošno i obnavljajući Hram. 11
Dali su drvodjeljama i graditeljima da kupuju tesanac i drvo
za grede i da se pobrvnaju kuće koje bijahu porušili judejski
kraljevi. 12 Ti su ljudi savjesno obavljali posao; nad njima su bili
postavljeni Jahat i Obadja, leviti od Merarijevih sinova, i Zaharija
i Mešulam od Kehatovih sinova da upravljaju radom. Svi su
leviti bili vični glazbalima. 13 Jedni su bili nad bremenošama i
nadstojnicima svih poslenika u svakoj službi, a drugi su od levita
bili pisari, nadzornici i vratari. 14 Kad su iznosili novce donesene
u Jahvin Dom, našao je svećenik Hilkija Knjigu Zakona Jahvina,
danu preko Mojsija. 15 I, progovorivši, Hilkija reče tajniku
Šafanu: “Našao sam Knjigu Zakona u Domu Jahvinu.” Hilkija
dade knjigu Šafanu. 16 Šafan odnese knjigu kralju i izvjesti ga:
“Tvoje sluge rade sve što im se povjerilo. 17 Izasuvši novce što
su se našli u Domu Jahvinu, dadoše ih na ruku poslovođama i
poslenicima.” 18 Tada tajnik Šafan javi kralju: “Svećenik Hilkija
dade mi jednu knjigu.” I Šafan je poče čitati pred kraljem. 19
Čuvši riječi Zakona, kralj razdrije haljine svoje. 20 I naredi Hilkiji,
Šafanovu sinu Ahikamu, Mikinu sinu Abdonu, tajniku Šafanu i
kraljevu sluzi Asaji: 21 “Idite i upitajte Jahvu o meni i Ostatku
Izraela i Judeje zbog ove knjige što je nađena, jer je velika
Jahvina jarost što se izlila na nas zato što naši očevi nisu čuvali
Jahvine riječi, nisu vršili što je pisano u knjizi.” 22 Hilkija s
kraljevim ljudima ode proročici Huldi, ženi Šaluma, Tokhatova
sina, sina Hasre, čuvara odjeće; ona je živjela u Jeruzalemu,
u novom gradu. Kad joj to kazaše, 23 ona im reče: “Ovako
veli Jahve, Bog Izraelov: 'Kažite čovjeku koji vas je poslao k
meni: 24 Ovako veli Jahve: Evo, dovest ću nesreću na ovaj
grad i na njegove stanovnike, izvršit ću sve kletve napisane
u knjizi što je pročitaše pred judejskim kraljem. 25 Jer su me
ostavili i kadili tuđim bogovima da bi me ljutili svim djelima ruku
svojih, planut će jarost moja na to mjesto i neće se ugasiti. 26 A
judejskome kralju, koji vas je poslao po Jahvin savjet, recite
ovo: Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: Riječi si čuo. 27 Ali kako
ti je omekšalo srce i jer si se ponizio pred Bogom čuvši što sam
objavio tome gradu i njegovim stanovnicima, i ponizivši se preda
mnom, razdro si haljine i plakao, zato sam te uslišio - riječ je
Jahvina! 28 Evo, sjedinit ću te s ocima tvojim i s mirom ćeš leći
u grob da ne vidiš svu nesreću koju ću svaliti na ovo mjesto i
njegove stanovnike.'” Oni odnesoše taj odgovor kralju. 29 Tada
posla kralj da se saberu sve judejske i jeruzalemske starješine.
30 Kralj se potom pope u Dom Jahvin, sa svim Judejcima,
Jeruzalemcima, svećenicima, levitima i sa svim narodom, od
najvećega do najmanjeg. I pročita im sve riječi Knjige Saveza
što je nađena u Domu Jahvinu. 31 Kralj, stojeći na svome
mjestu, obnovi pred Jahvom Savez da će slijediti Jahvu, držati
se njegovih zapovijedi, pouka i uredaba svim srcem i svom
dušom da bi izvršio sve stavke toga Saveza što su napisane u
knjizi. 32 I sve koji su se našli u Jeruzalemu i Benjaminovu
plemenu pozva da pristupe; i Jeruzalemci prionuše uza Savez
Boga, Boga svojih otaca. 33 Tada Jošija ukloni sve gnusobe iz
svih izraelskih krajeva i učini te svi koji su se našli u Izraelu
počeše služiti Jahvi, svojem Bogu. Za svega njegova života nisu
odstupili od Jahve, Boga svojih otaca.

35 Potom je Jošija svetkovao Pashu Jahvi u Jeruzalemu: klalo
se pashalno jagnje četrnaestoga dana prvoga mjeseca. 2
Postavio je svećenike na njihove službe, osokolivši ih na službu
u Jahvinu Domu. 3 Zatim je rekao levitima koji su poučavali
sve Izraelce i bili posvećeni Jahvi: “Metnite sveti Kovčeg u
Dom koji je sagradio Davidov sin Salomon, izraelski kralj; ne
smijete ga više nositi na ramenima; sada služite Jahvi, svojem
Bogu, i njegovu izraelskom narodu! 4 I pripravite se po otačkim
domovima, po redovima, kako je napisao izraelski kralj David
i propisao sin mu Salomon. 5 Stojte u Svetinji po redovima
otačkih domova svoje braće, običnoga puka, i po redu levitskoga
otačkog doma. 6 I tako koljite pashalno janje te se posvetite i
pripravite svoju braću da svetkuju kako je zapovjedio Jahve
preko Mojsija.” 7 Jošija je darovao običnom puku od sitne stoke
jaganjaca i jarića, sve za Pashu, svima koji su se našli ondje, na
broj trideset tisuća, i tri tisuće goveda, sve to s kraljeva imanja.
8 Njegovi su knezovi dragovoljno darovali narodu, svećenicima i
levitima, i to: Hilkija, Zaharija i Jehiel, predstojnici u Božjem
Domu, dali su svećenicima za Pashu dvije tisuće i šest stotina
jaganjaca i jarića i tri stotine goveda. 9 A Konanija, Šemaja
i Netanel, njegova braća Hašabja, Jehiel i Jozabad, levitski
knezovi, darovali su levitima za Pashu pet tisuća grla sitne stoke
i pet stotina goveda. 10 A kad je bila uređena služba, stali su
svećenici na svoje mjesto i leviti u svojim redovima po kraljevoj
zapovijedi. 11 Klali su Pashu, a svećenici su škropili krvlju,
dok su leviti odirali kožu. 12 Onda su pripravili paljenice da ih
dadu običnom puku po redovima otačkih domova da ih prinese
Jahvi, kako je napisano u Mojsijevoj knjizi. Tako su učinili i s
govedima. 13 Pekli su Pashu na ognju po običaju, a ostale
su posvećene stvari kuhali u loncima, kotlovima i zdjelama i
brzo ih raznosili svemu običnom puku. 14 Poslije su pripravljali
Pashu sebi i svećenicima, jer su svećenici, Aronovi sinovi, bili
zaposleni prinošenjem paljenica i pretiline do noći; zato su
leviti pripravljali sebi i svećenicima, Aronovim sinovima. 15 A
pjevači, Asafovi sinovi, stajali su na svojem mjestu, kako je

bio zapovjedio David, Asaf, Heman i kraljev vidjelac Jedutun.
Vratari su stajali na svakim vratima; oni se nisu micali od službe,
nego su im njihova braća leviti pripravljala sve. **16** Tako je bila
uređena sva Jahvina služba onoga dana da se proslavi Pasha i
da se prinesu paljenice na Jahvinu žrtveniku po zapovijedi kralja
Jošije. **17** Tako su Izraelovi sinovi, koji su se našli ondje, u to
doba sedam dana slavili Pashu i Blagdan beskvasnih kruhova.
18 Pasha kao ova u Izraelu nije se slavila od vremena proroka
Samuela niti je ijedan od izraelskih kraljeva slavio Pashu kao što
ju je slavio Jošija - sa svećenicima, levitima i sa svim Judejcima
i Izraelcima, koliko ih se god našlo, i s Jeruzalemcima. **19** Ta se
Pasha svetkovala osamnaeste godine Jošijina kraljevanja. **20**
Poslije svega toga, kad je Jošija uredio Dom, došao je egipatski
kralj Neko da se bije kod Karkemiša na Eufratu, a Jošija je
izišao preda nj. **21** Kralj Neko poslao je Jošiji glasnike i poručio:
"Što ja imam s tobom, judejski kralju? Ne idem ja danas na tebe,
nego na dom s kojim sam u ratu, i Bog mi je zapovjedio da se
požurim. Okani se Boga koji je sa mnom da te ne upropastim!"
22 Ali Jošija nije odvratio lica od njega, nego se ojunačio da se
bije s njim; ne poslušavši Nekovih riječi iz Božjih usta, došao
je da se bije na Megidskom polju. **23** Strijelci ustrijeliše kralja
Jošiju, a on reče slugama: "Izvedite me jer sam teško ranjen."
24 Sluge ga skinuše s bojnih kola i metnuše u druga kola koja
je imao, pa ga odvezoše u Jeruzalem; ondje je umro i bio
sahranjen u grobnici otaca. Sva Judeja s Jeruzalemom plakala
je za Jošijom. **25** I Jeremija je protužio za Jošijom. I svi pjevači i
pjevačice spominju u tužbalicama Jošiju do danas; uveli su ih u
običaj u Izraelu, i eno su zapisane u Tužbalicama. **26** Ostala
Jošijina djela i njegova pobožnost, vršeni onako kako piše u
Jahvinu Zakonu, **27** svi njegovi pothvati, od prvih do posljednjih,
zapisani su u Knjizi o izraelskim i judejskim kraljevima.

36 Tada priprosti puk uze Jošijina sina Joahaza i zakralji
ga u Jeruzalemu namjesto njegova oca. **2** Dvadeset i tri
godine bile su Joahazu kad se zakraljio. Kraljevao je tri mjeseca
u Jeruzalemu. **3** Svrgao ga je egipatski kralj u Jeruzalemu i
udario na zemlju danak od sto srebrnih talenata i jedan zlatni
talenat. **4** Egipatski kralj postavi za kralja nad Judejom i nad
Jeruzalemom njegova brata Elijakima, promijenivši mu ime
na Jojakim; njegova je brata Joahaza uzeo Neko i odveo u
Egipat. **5** Dvadeset je i pet godina bilo Jojakimu kad se zakraljio.
Kraljevao je jedanaest godina u Jeruzalemu; činio je što je zlo
u očima Jahve, njegova Boga. **6** Na nj je zaratio babilonski
kralj Nabukodonozor i, svezavši ga u dvoje mjedene verige,
odveo ga u Babilon. **7** Dio posuđa iz Jahvina Doma odnio
je Nabukodonozor u Babilon i metnuo ga u svoj dvorac u
Babilonu. **8** Ostala Jojakimova djela i gnusobe koje je činio i
što se na njemu našlo, sve je zapisano u Knjizi o izraelskim i
judejskim kraljevima. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu
Jojakin. **9** Osam je godina bilo Jojakinu kad se zakraljio, a
kraljevao je tri mjeseca i deset dana u Jeruzalemu; činio je što
je zlo u Jahvinim očima. **10** O godišnjoj je mijeni poslao kralj
Nabukodonozor te su ga odveli u Babilon s dragocjenostima iz
Jahvina Doma, a nad Judom i nad Jeruzalemom zakraljio je
njegova rođaka Sidkiju. **11** Dvadeset je i jedna godina bila Sidkiji
kad se zakraljio, a kraljevao je jedanaest godina u Jeruzalemu.
12 Činio je što je zlo u očima Jahve, njegova Boga; nije se
ponizio pred prorokom Jeremijom, koji mu je govorio iz Jahvinih
usta, **13** nego se još i pobunio protiv kralja Nabukodonozora,
koji ga bijaše zakleo Bogom; ostao je tvrdoglav i uporan u srcu
da se ne obrati Jahvi, Bogu Izraelovu. **14** Pa i svi su svećenički
poglavari i narod gomilali nevjeru na nevjeru slijedeći gnusna
djela krivobožačkih naroda, oskvrnjujući Dom Jahvin, posvećen
u Jeruzalemu. **15** Jahve, Bog njihovih otaca, slao je k njima
zarana svoje glasnike, slao ih svejednako, jer mu bijaše žao
svojega naroda i svojega Prebivališta. **16** Ali su se oni rugali
Božjim glasnicima, prezirući njegove riječi i podsmjehujući se
njegovim prorocima, dok se nije podigla Jahvina jarost na njegov
narod te više nije bilo lijeka. **17** Doveo je na njih kaldejskoga
kralja, koji okrenu pod mač njihove mladiće u domu njihova
Svetišta, ne štedeći ni mladića ni djevojke, ni starca ni nemoćna.
Sve mu je predao u ruke. **18** Sve posuđe Božjega Doma, veliko
i malo, blago Jahvina Doma i kraljevo blago, blago njegovih
knezova, sve je odnio u Babilon. **19** Spalili su Božji Dom, oborili
jeruzalemski zid i sve su njegove dragocjenosti uništili. **20**
One što izbjegoše maču odvede Nabukodonozor u Babilon u
sužanjstvo. Postali su robovi njemu i njegovim sinovima, dokle
nije nastalo perzijsko kraljevstvo. **21** Da bi se ispunila riječ
koju Jahve reče na Jeremijina usta: "Dokle se zemlja ne oduži
svojim subotama, počivat će za sve vrijeme u pustoši dok se ne
ispuni sedamdeset godina." **22** Ali prve godine perzijskoga kralja
Kira, da bi se ispunila riječ Jahvina objavljena na Jeremijina
usta, podiže Jahve duh perzijskoga kralja Kira te on oglasi po
svemu svojem kraljevstvu usmeno i pismeno: **23** "Ovako veli
perzijski kralj Kir: 'Sva zemaljska kraljevstva dade mi Jahve,
Bog nebeski. On mi naloži da mu sagradim Dom u Jeruzalemu,
u Judeji. Tko je god među vama od svega njegova naroda, Bog
njegov bio s njim, pa neka ide onamo!'"

Ezra

1 Prve godine perzijskoga kralja Kira, da bi se ispunila riječ
Jahvina objavljena na Jeremijina usta, nadahnu Jahve
perzijskoga kralja Kira te on objavi po svemu svojem kraljevstvu,
usmeno i pismeno: **2** “Ovako veli perzijski kralj Kir: 'Sva
zemaljska kraljevstva dade mi Jahve, Bog nebeski. On mi naloži
da mu sagradim Dom u Jeruzalemu, u Judeji. **3** Tko je god
među vama od svega njegova naroda, Bog njegov bio s njim!
Neka ide u Jeruzalem u Judeji i neka gradi Dom Jahvi, Bogu
Izraelovu, Bogu koji stoluje u Jeruzalemu. **4** I gdje god se još
zadržao ostatak toga naroda, neka ga stanovništvo mjesta u
kojima boravi podupre srebrom i zlatom, imanjem i stokom i
dragovoljnim prinosima za Dom Božji u Jeruzalemu.'” **5** Tada
ustadoše glavari obitelji Jude i Benjamina, svećenici i leviti, i svi
kojima je Bog potaknuo duh i krenuše graditi Dom Jahvin u
Jeruzalemu. **6** I svi su im susjedi pomagali: srebrom, zlatom,
darovima u naravi, stokom, dragocjenostima mnogim, osim
svega što su dragovoljno prilagali. **7** Kralj Kir iznese posuđe
Jahvina Doma koje Nabukodonozor bijaše odnio iz Jeruzalema
i stavio u hram svoga boga. **8** Kir, kralj perzijski, uruči ga
Mitredatu, rizničaru, koji ga izbroji judejskom knezu Šešbasaru.
9 Evo njegova popisa. Zlatnih zdjela: trideset; srebrnih zdjela:
tisuću i dvadeset devet; **10** zlatnih čaša: trideset; srebrnih čaša:
četiri stotine i deset; ostalog posuđa: tisuću. **11** Svega zlatnog
i srebrnog posuđa: pet tisuća i četiri stotine. Sve je to odnio
Šešbasar kada se sužnji vraćahu iz Babilona u Jeruzalem.

2 Ovo su ljudi one pokrajine koji su se vratili iz sužanjstva
u Babilonu, kamo ih bijaše odveo babilonski kralj
Nabukodonozor. Vratili su se u Jeruzalem i Judeju, svaki u
svoj grad. **2** Stigli su oni i s njima Zerubabel, Ješua, Nehemija,
Seraja, Reelaja, Nahamani, Mordokaj, Bilšan, Mispar, Bigvaj,
Rehum i Baana. Evo popisa ljudi od naroda Izraelova: **3**
sinovi Paroševi: dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva; **4** sinovi
Šefatjini: tri stotine sedamdeset i dva; **5** Arahovi sinovi: sedam
stotina sedamdeset i pet; **6** sinovi Pahat-Moabovi, to jest sinovi
Ješuini i Joabovi sinovi: dvije tisuće osam stotina i dvanaest;
7 Elamovi sinovi: tisuću dvije stotine pedeset i četiri; **8** sinovi
Zatuovi: devet stotina četrdeset i pet; **9** Zakajevi sinovi: sedam
stotina i šezdeset; **10** Banijevi sinovi: šest stotina četrdeset i
dva; **11** Bebajevi sinovi: šest stotina dvadeset i tri; **12** sinovi
Azgadovi: tisuću dvije stotine dvadeset i dva; **13** Adonikamovi
sinovi: šest stotina šezdeset i šest; **14** sinovi Bigvajevi: dvije
tisuće pedeset i šest; **15** Adinovi sinovi: četiri stotine pedeset
i četiri; **16** sinovi Aterovi, od Ezekije: devedeset i osam; **17**
Besajevi sinovi: tri stotine dvadeset i tri; **18** sinovi Jorini: stotinu i
dvanaest; **19** Hašumovi sinovi: dvije stotine dvadeset i tri; **20**
sinovi Gibarovi: devedeset i pet; **21** ljudi iz Betlehema: stotinu
dvadeset i tri; **22** ljudi iz Netofe: pedeset i šest; **23** ljudi iz
Anatota: stotinu dvadeset i osam; **24** ljudi iz Bet Azmaveta:
četrdeset i dva; **25** ljudi iz Kirjat Jearima, Kefire i Beerota: sedam
stotina četrdeset i tri; **26** ljudi iz Rame i Gebe: šest stotina
dvadeset i jedan; **27** ljudi iz Mikmasa: stotinu dvadeset i dva; **28**
ljudi iz Betela i Aja: dvije stotine dvadeset i tri; **29** nebonski
sinovi: pedeset i dva; **30** sinovi Magbiša: stotinu pedeset i šest;
31 sinovi jednoga drugog Elama: tisuću dvije stotine pedeset
i četiri; **32** Harimovi sinovi: tri stotine i dvadeset; **33** sinovi
Loda, Hadida i Onona: sedam stotina dvadeset i pet; **34** sinovi
Jerihona: tri stotine četrdeset i pet; **35** sinovi Senajini: tri tisuće
šest stotina trideset. **36** Svećenici: Jedajini sinovi, to jest iz kuće
Ješuine: devet stotina sedamdeset i tri; **37** sinovi Imerovi: tisuću
pedeset i dva; **38** Pašhurovi sinovi: tisuću dvije stotine četrdeset i
sedam; **39** sinovi Harimovi: tisuću i sedamnaest. **40** Leviti: sinovi
Ješuini i Kadmielovi od Hodavjinovaca: sedamdeset i četiri. **41**
Pjevači: sinovi Asafovi: stotinu dvadeset i osam. **42** Vratari:
sinovi Šalumovi, sinovi Aterovi, sinovi Talmonovi, sinovi Akubovi,
sinovi Hatitini i sinovi Šobajevi: u svemu stotinu trideset i devet.
43 Netinci - sluge hramske: Sihini sinovi, sinovi Hasufini, sinovi
Tabaotovi, **44** Kerosovi sinovi, Siahini sinovi, Fadonovi sinovi,
45 sinovi Lebanovi, sinovi Hagabini, sinovi Akubovi, **46** Hagabovi
sinovi, Šamlajevi sinovi, Hananovi sinovi, **47** sinovi Gidelovi,
sinovi Gaharovi, sinovi Reajini, **48** Resinovi sinovi, Nekodini
sinovi, Gazamovi sinovi, **49** sinovi Uzini, sinovi Faseahini, sinovi
Besajevi, **50** Asnanini sinovi, Meunimovi sinovi, Nefusimovi
sinovi, **51** sinovi Bakbukovi, sinovi Hakufini, sinovi Harhurovi,
52 Baslutovi sinovi, Mehidini sinovi, Haršini sinovi, **53** sinovi
Barkosovi, sinovi Sisrini, sinovi Tamahovi, **54** Nesiahovi sinovi,
Hatifini sinovi. **55** Sinovi slugu Salomonovih: sinovi Sotajevi,
sinovi Hasoferetovi, sinovi Farudini, **56** Jalini sinovi, Darkonovi
sinovi, Gidelovi sinovi, **57** sinovi Šefatjini, sinovi Hatilovi, sinovi
Pokeret-Hasebajimovi, sinovi Amijevi. **58** Svega netinaca i
sinova slugu Salomonovih: tri stotine dvadeset i dva. **59** Oni koji
su pošli iz Tel Melaha, Tel Harše, Keruba, Adana, Imera, a nisu
mogli dokazati da li je njihov dom i njihovo sjeme izraelskog
podrijetla: **60** sinovi Dalajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini -
njih šest stotina pedeset i dva. **61** A od svećeničkih sinova:
Hobajini sinovi, Hakosovi sinovi, sinovi Barzilaja - onoga koji je
uzeo za ženu jednu kćer Barzilaja Gileađanina te se prozvao tim
imenom. **62** Oni su tražili svoje rodoslovne popise, ali ih nisu
našli. Bili su izlučeni iz svećeništva. **63** I namjesnik im zabrani
jesti od svetinja sve dok se ne pojavi svećenik za Urim i Tumim.
64 Sav je zbor brojio četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset
duša, **65** ne računajući njihove sluge i sluškinje, kojih bijaše
sedam tisuća tri stotine i sedam. Bijaše i dvije stotine pjevača i
pjevačica. **66** Njihovih je konja bilo sedam stotina trideset i šest,
njihovih mazga dvije stotine četrdeset i pet, **67** deva je bilo četiri
stotine trideset i pet, a njihovih magaraca ukupno šest tisuća
sedam stotina i dvadeset. **68** Stanovit broj obiteljskih glavara
kad su stigli u Dom Jahvin, koji je u Jeruzalemu, dragovoljno su
priložili darove za Dom Božji da bi se podigao na svome mjestu.
69 Dali su prema svojim mogućnostima u riznicu šezdeset tisuća
drahmi zlata, pet tisuća mina srebra i stotinu svećeničkih haljina.
70 Svećenici, leviti i dio naroda nastaniše se u Jeruzalemu; a
vratari, pjevači, netinci i svi ostali Izraelci u svojim gradovima.

3 Kad je došao sedmi mjesec - sinovi su Izraelovi bili već
u svojim gradovima - sabrao se sav narod kao jedan
čovjek u Jeruzalemu. **2** Tada Ješua, sin Josadakov, sa svojom
braćom svećenicima, i Zerubabel, sin Šealtielov, sa svojom
braćom, počeše graditi žrtvenik Bogu Izraelovu da bi prinosili

paljenice, kako je pisano u Zakonu Mojsija, čovjeka Božjeg. 3
I podigoše žrtvenik na starome mjestu - iako su bili u strahu
od naroda u zemlji - i prinosili su paljenice Jahvi, paljenice
jutarnje i večernje; 4 i slavili su Blagdan sjenica, kako je
pisano: prinosili su svakodnevno broj paljenica propisan za
svaki dan. 5 Osim toga prinosili su svakidašnje paljenice,
zatim žrtve određene za mlađak i za sve blagdane Jahvine
i za sve one koji su htjeli dragovoljno žrtvovati Jahvi. 6 Od
prvoga dana u sedmom mjesecu počeli su prinositi Jahvi žrtve
paljenice, premda još nisu bili položeni temelji svetišta Jahvina.
7 I dadoše novac kamenarima i drvodjelcima; Sidoncima i
Tircima poslaše hranu i piće i ulje da dovezu drva cedrova
s Libanona do Jafe po dopuštenju perzijskoga kralja Kira. 8
A druge godine poslije njihova dolaska k Domu Božjemu u
Jeruzalemu, drugoga mjeseca kako su Zerubabel, sin Šealtielov,
i Ješua, sin Josadakov, s ostalom svojom braćom svećenicima,
levitima i sa svim narodom koji se iz ropstva vratio u Jeruzalem
počeli graditi, postavili su levite od dvadeset godina naviše da
upravljaju poslovima oko Doma Jahvina. 9 Ješua, njegovi sinovi
i braća njegova Kadmiel, Binuj i Hodavja bijahu postavljeni da
kao jedan upravljaju poslenicima na gradnji Doma Božjega. 10
Kad su zidari bili postavili temelje Svetišta Jahvina, postavili su
se svećenici u svečanim odjećama, s trubama, a tako i leviti,
sinovi Asafovi, s cimbalima da slave Jahvu prema odredbama
Davida, kralja Izraelova. 11 I pjevahu Jahvi hvalu i slavu: "Jer
je dobar, jer je vječna njegova ljubav prema Izraelu." I sav je
narod klicao hvaleći Jahvu, jer je Dom Jahvin bio postavljen
na svoje temelje. 12 Zaista, mnogi svećenici, mnogi leviti i
glavari obiteljski i starješine, koji su svojim očima vidjeli temelje
prijašnjega Hrama, plakahu iza glasa, a mnogi opet snažno
klicahu od radosti. 13 I tako nitko nije mogao razlikovati radosno
klicanje od plača u narodu; jer je narod glasno klicao i vika se
čula vrlo daleko.

4 Ali kada su čuli Judini i Benjaminovi neprijatelji da povratnici iz
sužanjstva grade svetište Jahvi, Bogu Izraelovu, 2 potražiše
Zerubabela, Ješuu i glavare obiteljske i rekoše im: "Mi želimo s
vama graditi, jer, kao i vi, tražimo Boga vašega i njemu prinosimo
žrtve od vremena Esar Hadona, asirskoga kralja, koji nas je
ovamo doveo." 3 Zerubabel, Ješua i glavari izraelskih obitelji
odgovoriše im: "Nije na vama da s nama gradite Dom našemu
Bogu: gradit ćemo mi sami Jahvi, Bogu Izraelovu, kako nam je
naredio Kir, kralj perzijski." 4 Tada je narod one zemlje plašio
ljude Judeje i smetao im u gradnji. 5 Podmitili su savjetnike da im
ometaju naum: tako je bilo za vrijeme perzijskoga kralja Kira sve
do perzijskoga kralja Darija. Samarijanske smetnje za Kserksove
i Artakserksove vladavine 6 Za Kserksova kraljevanja, na
početku njegove vladavine, sastaviše tužbu protiv stanovnika
Judeje i Jeruzalema. 7 I za vremena Artakserksova pisali su
Bišlam, Mitredat, Tabel i ostali njihovi drugovi protiv Jeruzalema
perzijskom kralju Artakserksu. Podnesak je bio pisan aramejskim
pismom i jezikom. 8 Zatim su upravitelj Rehum i tajnik Šimšaj
napisali kralju Artakserksu slijedeće pismo protiv Jeruzalema - 9
upravitelj Rehum, tajnik Šimšaj i ostali drugovi njihovi: perzijski
suci, poslanici, činovnici; Arkevajci, Babilonci, Suzanci - to jest
Elamci - 10 i ostali narodi koje je veliki i slavni Asurbanipal bio
odveo u sužanjstvo i naselio ih u gradove Samarije i druge
krajeve s onu stranu Rijeke. 11 Evo prijepisa pisma koje su mu
poslali: "Kralju Artakserksu, tvoje sluge, ljudi s onu stranu Rijeke.
Sada, dakle, 12 neka zna kralj da su Judejci stigli k nama od
tebe; došavši u Jeruzalem, žele ponovo sagraditi odmetnički i
opaki grad; podižu zidine, a temelje su već postavili. 13 Neka
zna kralj: ako ovaj grad bude sagrađen i zidovi podignuti, neće
se više plaćati porez, ni danak, ni carina, i ovaj će grad biti na
štetu kraljevske riznice. 14 Budući da jedemo dvorsku sol, ne
čini nam se doličnim gledati ovu sramotu nanesenu kralju. Zato,
dakle, obavještavamo kralja: 15 neka se poduzmu istraživanja u
ljetopisima tvojih očeva: u tim ćeš ljetopisima naći i utvrditi da je
ovaj grad odmetnički grad, nesretan za kraljeve i pokrajine i
da su se u njemu od davnine dizale bune. Zato je ovaj grad
bio razoren. 16 Obavješćujemo kralja da neće biti više tvoje
područje preko Rijeke ako ovaj grad bude ponovo sagrađen i
zidovi podignuti!" 17 Kralj je poslao ovaj odgovor: "Rehumu,
upravitelju, Šimšaju, tajniku, i ostalim drugovima njihovim koji
borave u Samariji i drugdje, s onu stranu Rijeke - mir! Evo,
18 podnesak koji ste mi poslali bio je preda mnom pričitan u
njegovu prijevodu. 19 Po mojoj su naredbi poduzeli istraživanja i
utvrdili da se taj grad dizao od davnine protiv kraljeva i da su
u njemu bivali ustanci i bune. 20 I moćni su kraljevi kraljevali
u Jeruzalemu, koji su gospodarili svime s onu stranu Rijeke:
njima se plaćao danak, porez i carina. 21 Zapovjedite, dakle, da
se prekine pothvat onih ljudi: taj se grad neće zidati dok ja o
tome ne odlučim. 22 Čuvajte se svakog propusta u postupku,
da ne bi zlo poraslo na štetu kraljeva." 23 Pošto je prijepis
otpisa kralja Artakserksa pročitan pred Rehumom, upraviteljem,
Šimšajem, tajnikom, i pred njihovim drugovima, oni brzo odoše
u Jeruzalem k Judejcima te im oružanom snagom zabraniše
radove. 24 Tako su obustavljeni poslovi oko gradnje Doma
Božjega u Jeruzalemu. Bili su prekinuti sve do druge godine
kraljevanja Darija, perzijskoga kralja.

5 Tada su proroci Hagaj i Zaharija, sin Adonov, počeli
prorokovati Judejcima u Judeji i Jeruzalemu, u ime Boga
Izraelova, koji je bio nad njima; 2 na to ustadoše Zerubabel, sin
Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov, i počeše zidati Dom Božji
u Jeruzalemu: proroci su Božji bili s ljudima i bodrili ih. 3 U
to vrijeme dođoše k njima Tatnaj, satrap s onu stranu Rijeke,
Šetar Boznaj i drugovi njihovi poslanici i upitaše ih: "Tko vam je
dopustio da gradite ovaj hram i da podižete ove zidove? 4 Kako
se zovu ljudi koji su sagradili ovu zgradu?" 5 Ali je oko Božje
bdjelo nad starješinama judejskim, te im nisu zabranili da rade
dok obavijest nije otišla Dariju i stigao o tom pismeni odgovor. 6
Ovo je prijepis pisma koje su kralju Dariju poslali Tatnaj, satrap
s one strane Rijeke, Šetar Boznaj i njihovi drugovi poslanici s
one strane Eufrata. 7 Oni su mu uputili izvješće ovog sadržaja:
"Kralju Dariju svaki mir! 8 Neka znade kralj da smo došli u
pokrajinu Judeju k Domu Boga velikoga: grade ga od krupnog
kamenja, drvetom oblažu zidove; posao se brižljivo izvodi i
napreduje u njihovim rukama. 9 Zapitali smo njihove starješine
i rekli smo im: 'Tko vam je dopustio da gradite ovaj hram i

da podignete njegove zidove?' 10 Pitali smo ih i za njihova
imena da bismo ti javili. Tako smo i zapisali imena onih koji
zapovijedaju ljudstvu. 11 A oni nam ovako odgovoriše: 'Mi smo
sluge Boga neba i zemlje; gradimo Hram koji je bio sagrađen
prije mnogo godina i koji je bio sagradio i podigao veliki kralj
Izraela. 12 Ali kad su naši oci rasrdili Boga neba, on ih je predao
u ruke Nabukodonozora Kaldejca, babilonskog kralja, koji je
razorio ovaj Hram i odveo narod u sužanjstvo u Babilon. 13 Ali
prve godine Kira, kralja babilonskog, zapovjedio je kralj Kir da se
ponovo sazida ovaj Dom Božji. 14 Još i zlatno i srebrno posuđe
Doma Božjega, koje Nabukodonozor bijaše odnio iz svetišta u
Jeruzalemu i prenio ga u svetište babilonsko, uzeo je kralj Kir iz
svetišta u Babilonu i predao čovjeku po imenu Šešbasaru, koga
je postavio upraviteljem, 15 i rekao mu je: 'Uzmi ovo posuđe,
pođi i metni ga u svetište jeruzalemsko, i neka se Dom Božji
zida na svome starom mjestu.' 16 Taj je Šešbasar došao, dakle,
i postavio temelje Doma Božjega u Jeruzalemu. I od tada pa do
danas gradi se, i još nije dovršen.' 17 Sada, dakle, ako kralj želi,
neka se istraži u pismohrani kraljevoj u Babilonu je li zaista kralj
Kir izdao zapovijed da se sagradi Dom Božji u Jeruzalemu. A
kraljeva odluka o tome neka nam se saopći."

6 Tada, po naredbi kralja Darija, uzeše tražiti u Babilonu, u
spremištu gdje je bila pismohrana, 2 i nađoše u Ekbatani,
tvrđavi u medijskoj pokrajini, svitak s ovom poveljom: "Na
spomen. 3 Prve godine kraljevanja Kira proglasio je kralj Kir:
Dom Božji u Jeruzalemu. Dom neka se sagradi kao mjesto gdje
će se prinositi žrtve i gdje će se donositi prinosi za paljenje.
Neka bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata. 4 Tri
reda neka budu od velikog kamenja, a jedan od drveta. Trošak
će se podmiriti iz kraljevskog dvora. 5 Povrh toga, posuđe
zlatno i srebrno iz Doma Božjeg koje Nabukodonozor bijaše
uzeo iz svetišta u Jeruzalemu i prenio u Babilon neka se vrati
i bude na svome mjestu u svetištu jeruzalemskom i neka se
postavi u Domu Božjem." 6 "Sada, dakle, Tatnaju, satrape s
onu stranu Rijeke, Šetar Boznaju i drugovi vaši poslanici s
onu stranu Rijeke, udaljite se odatle! 7 Pustite neka taj Dom
Božji grade upravitelji i starješine židovske. Dom Božji treba
sagraditi na njegovu prvotnom mjestu. 8 Evo mojih naredaba o
vašem držanju prema starješinama judejskim kako bi se ponovo
sagradio taj Dom Božji: od kraljevskog blaga - to jest od danka s
onu stranu Rijeke - neka se plaća onim ljudima brižljivo, bez
prijekida, 9 i što im bude trebalo za žrtve paljenice Bogu neba:
junaca, ovnova i jaganjaca, i pšenice, soli, vina i ulja, neka im
se redovito daje svakoga dana, prema uputama svećenika u
Jeruzalemu. 10 Neka prinose žrtve na ugodan miris Bogu neba,
neka mole za život kralja i njegovih sinova. 11 Naređujem osim
toga: tko god prekrši ovu naredbu, neka mu se izvadi greda
iz kuće pa neka na njoj bude pogubljen, a kuća da mu zato
postane bunište. 12 I Bog, koji je ondje nastanio svoje Ime, neka
obori svakog kralja i narod koji bi se drznuo da prekrši moju
naredbu i sruši Dom Božji u Jeruzalemu! Ja, Darije, izdao sam
ovu zapovijed. Neka se točno vrši!" 13 Tada Tatnaj, satrap s onu
stranu Rijeke, Šetar Boznaj i njihovi drugovi učiniše onako kako
je zapovjedio kralj Darije. 14 A židovske su starješine nastavile
uspješno graditi po nadahnuću proroka Hagaja i Zaharije, sina
Adonova. Dovršili su gradnju po naredbi Boga Izraelova i po
naredbi Kira i Darija i Artakserksa, kralja perzijskoga. 15 Hram
je završen dvadeset i trećeg dana mjeseca Adara. Bilo je to
šeste godine vladavine kralja Darija. 16 Izraelci - svećenici,
leviti i ostatak povratnika iz sužanjstva - radosno posvetiše
taj Dom Božji. 17 Žrtvovaše za posvećenje Doma Božjega
stotinu junaca, dvije stotine ovnova, četiri stotine janjaca i, kao
žrtvu za grijehe svega Izraela, dvanaest jaraca - prema broju
plemena Izraelovih. 18 Zatim postaviše svećenike po njihovim
redovima i levite po njihovim razredima za službu Domu Božjem
u Jeruzalemu, kako je propisano u knjizi Mojsijevoj. 19 Povratnici
iz sužanjstva slavili su Pashu četrnaestog dana prvoga mjeseca.
20 Svi su se leviti, kao jedan čovjek, očistili: svi su bili čisti;
žrtvovali su pashu za sve povratnike iz ropstva, za svoju braću
svećenike i za sebe. 21 Blagovali su pashu Izraelci koji su se
vratili iz ropstva i svi oni koji su im se, prekinuvši s nečistoćom
naroda zemlje, pridružili da traže Jahvu, Boga Izraelova. 22
I svetkovahu radosno Blagdan beskvasnih hljebova sedam
dana: jer ih je Jahve ispunio radošću i obratio prema njima srce
asirskog kralja da ojača njihove ruke u radovima oko Doma
Boga, Boga Izraelova.

7 Poslije tih događaja, za kraljevanja Artakserksa, kralja
perzijskoga, Ezra - sin Seraje, sina Azarje, sina Hilkije, 2 sina
Šaluma, sina Sadoka, sina Ahituba, 3 sina Amarje, sina Azarje,
sina Merajota, 4 sina Zerahje, sina Uzije, sina Bukija, 5 sina
Abišue, sina Pinhasa, sina Eleazara, sina vrhovnog svećenika
Arona - 6 taj Ezra vrati se iz Babilona. Bio je književnik vješt
Mojsijevu Zakonu, koji je dao Jahve, Bog Izraelov. Kako je ruka
Jahve, Boga njegova, bila nad njim, kralj mu je dao sve što
je tražio. 7 Stanovit broj Izraelaca, svećenika, levita, pjevača,
vratara i sluga krenuše u Jeruzalem sedme godine kralja
Artakserksa. 8 A Ezra je došao u Jeruzalem petoga mjeseca:
bilo je to sedme godine kraljeve. 9 Pošao je iz Babilona prvoga
dana prvoga mjeseca, a stigao je u Jeruzalem prvoga dana
petoga mjeseca: nad njim je bila blaga ruka Boga njegova! 10
Jer je Ezra nastojao svim srcem proniknuti Zakon Jahvin, vršiti
ga i poučavati Izraela u zakonima i običajima. 11 Evo prijepisa
isprave koju je kralj Artakserkso dao svećeniku Ezri, književniku
vještu naredbama i zakonima što ih je Jahve dao Izraelu: 12
"Artakserkso, kralj kraljeva, svećeniku Ezri, pisaru Zakona Boga
nebeskoga, potpuni mir. 13 Evo mojih zapovijedi: Tko god u
mome kraljevstvu od naroda izraelskog, njegovih svećenika ili od
njegovih levita želi poći u Jeruzalem, može ići s tobom. 14 Osim
toga, šalje te kralj i njegovih sedam savjetnika da pregledaš
Judeju i Jeruzalem prema Zakonu Boga tvoga, koji ti je u
ruci, 15 i da odneseš srebro i zlato koje kralj i njegovih sedam
savjetnika dragovoljno prinose Bogu Izraelovu, koji prebiva u
Jeruzalemu, 16 i sve srebro i zlato koje skupiš po svoj pokrajini
babilonskoj s dragovoljnim prinosima koje narod i svećenici
prinesu za Dom svoga Boga u Jeruzalemu. 17 I pobrini se da
tim novcem kupiš junaca, ovnova i jaganjaca, a tako i darova i
naljeva koji uz to idu: to prinesi na žrtvenik Doma Boga vašega
u Jeruzalemu. 18 Sa srebrom i zlatom što preostane učinite ti
i tvoja braća kako vam se bude najviše svidjelo, vršeći volju
Boga vašega. 19 Posuđe koje si primio za službu Domu Boga

tvoga ostavi pred Bogom tvojim, u Jeruzalemu. **20** I što bi još
trebalo za Dom Boga tvoga i što bi trebalo nabaviti primit ćeš iz
kraljevskih riznica. **21** Ja, kralj Artakserkso, još zapovijedam
svim riznićarima s one strane Rijeke: sve što od vas zatraži
svećenik Ezra, pisar Zakona Boga nebeskoga, podajte odmah
najtočnije, **22** do stotinu talenata srebra, stotinu kora pšenice, do
stotinu bata vina, do stotinu bata ulja, a soli po želji. **23** Sve što
naredi Bog nebeski, neka se odmah izvrši u svoj gorljivosti za
Dom Boga nebeskog, da gnjev njegov ne dođe na kraljevstvo
kraljevo i na djecu njegovu. **24** I još vam javljamo da se ne smije
udariti danak, ni porez, ni carina ni na jednoga od svećenika,
levita, pjevača, netinaca i drugih službenika toga Doma Božjega.
25 A ti, Ezra, po mudrosti Boga svoga koju imaš u rukama,
postavi činovnike i suce koji će suditi svemu narodu s onu
stranu Rijeke, to jest svima koji poznaju Zakon Boga tvoga.
Tko ne zna, vi ga poučite. **26** Tko ne bude držao Zakona Boga
tvojega - koji je i kraljev zakon - neka se oštro osudi: na smrt, na
progonstvo, na novčanu globu ili na tamnicu." **27** "Blagoslovljen
neka je Jahve, Bog otaca naših, koji je nadahnuo srce kraljevo
da proslavi Dom Jahvin u Jeruzalemu **28** i koji je okrenuo prema
meni naklonost kralja, njegovih savjetnika i svih najmoćnijih
kraljevskih činovnika. A ja se osmjelih jer ruka Jahve, Boga
mojega, bijaše nada mnom i sabrah glavare Izraela da pođu sa
mnom."

8 Evo glavara obitelji s rodoslovljem koji su sa mnom pošli
iz Babilona za vladavine kralja Artakserksa: **2** Od Pinhasovih
sinova: Geršom; od Itamarovih sinova: Daniel; od Davidovih
sinova: Hatuš, **3** Šekanijini sinovi; od sinova Paroševih: Zaharija
i s njim upisanih muškaraca stotinu i pedeset; **4** od Pahat-
Moabovih sinova: Elijoenaj, sin Zerahjin, i s njim dvije stotine
muškaraca; **5** od Zatuovih sinova: Šekanija, sin Jahazielov,
i s njim tri stotine muškaraca; **6** od sinova Adinovih: Ebed,
sin Jonatanov, i s njim pedeset muškaraca; **7** od Elamovih
sinova: Izaija, sin Atalijin, i s njim sedamdeset muškaraca; **8** od
Šefatjinih sinova: Zebadja, sin Mihaelov, i s njim osamdeset
muškaraca; **9** od Joabovih sinova: Obadja, sin Jehielov, i s njim
dvije stotine i osamnaest muškaraca; **10** od sinova Banijevih:
Šelomit, sin Josifjin, i s njim stotinu i šezdeset muškaraca; **11**
od Bebajevih sinova: Zaharija, sin Bebajev, i s njim dvadeset
i osam muškaraca; **12** od Azgadovih sinova: Johanan, sin
Hakatanov, i s njim stotinu i deset muškaraca; **13** od posljednjih
Adonikamovih sinova poimence: Elifelet, Jeiel i Šemaja, i s
njima šezdeset muškaraca; **14** i od sinova Bigvajevih: Utaj, sin
Zabudov, i s njim sedamdeset muškaraca. **15** Sabrao sam ih
kod rijeke koja teče prema Ahavi. Utaborili smo se za tri dana
ondje. Pregledao sam svjetovnjake i svećenike, ali nisam ondje
našao ni jednog levita. **16** Tada sam poslao glavare Eliezera,
Ariela, Šemaju, Elnatana, Jariba, Elnatana, Natana, Zahariju,
Mešulama i učitelje Jojariba i Elnatana **17** i uputio sam ih Idonu,
poglavaru mjesta Kasifje. Stavio sam u njihova usta riječi koje
će reći Idonu i njegovoj braći koja su se nalazila u mjestu Kasifji
da nam pribave sluge za Dom Boga našega. **18** Milostiva ruka
Boga našega bijaše nad nama i oni nam dovedoše razumna
čovjeka između sinova Mahlija, sina Levijeva, sina Izraelova:
Šerebju s njegovim sinovima i braćom - njih osamnaest. **19**
Još Hašabju i s njim njegova brata Izaiju, sina Merarijeva, i
njihove sinove: njih dvadeset. **20** A od poslužitelja koje su David
i glavari postavili levitima da im služe: dvije stotine i dvadeset
poslužitelja. Svi su bili poimence zabilježeni. **21** Ja sam ondje,
kraj rijeke Ahave, proglasio post: da bismo se ponizili pred
Bogom svojim i od njega izmolili sretan put sebi, svojoj djeci
i svemu blagu svojem. **22** Jer bih se stidio moliti od kralja
vojske i konjanika da nas štite putem od neprijatelja; izjavili smo,
naprotiv, kralju: "Ruka je Boga našega ispružena da blagoslovi
sve one koji ga traže; njegova snaga i gnjev njegov nad onima
su koji ga ostavljaju." **23** I tako smo postili i molili Boga svoga
na ovu nakanu, i on nas usliša. **24** Izabrao sam dvanaest
glavara svećeničkih, Šerebju i Hašabju, i s njima desetoricu
njihove braće; **25** izmjerih im srebro, zlato i posuđe, darove
koje su kralj, njegovi savjetnici, velikaši i svi Izraelci darovali
za Dom Boga našega. **26** Izmjerih i stavih u njihove ruke
šest stotina i pedeset talenata srebra, stotinu srebrnih posuda
od po dva talenta, stotinu talenata zlata, **27** dvadeset zlatnih
čaša od tisuću darika i dva vrča od dobre pozlaćene mjedi,
skupocjene kao zlato. **28** I rekoh im: "Vi ste Jahvi posvećeni;
ovo je posuđe posvećeno, ovo srebro i zlato dragovoljno je
darovano Jahvi, Bogu otaca vaših. **29** Pazite i čuvajte ovo sve
dok ne izmjerite pred glavarima svećeničkim i pred levitima i
glavarima obitelji Izraelovih u Jeruzalemu, u dvoranama Doma
Jahvina." **30** Svećenici i leviti primiše, dakle, izmjereno srebro,
zlato i posuđe da ga odnesu u Jeruzalem, u Dom Boga našega.
31 Dvanaestog dana prvoga mjeseca krenusmo od rijeke Ahave
da pođemo u Jeruzalem: ruka Boga našega bijaše nad nama;
on nas je na putu štitio od napada neprijatelja i od pljačkaša. **32**
Stigli smo u Jeruzalem i ondje smo se tri dana odmarali. **33**
Četvrtoga dana izmjereno je srebro, zlato i posuđe u Domu
Boga našega i predano je u ruke Merimotu, sinu Urijinu, s kojim
je bio Eleazar, sin Pinhasov; a pred njima bijahu leviti: Jozabad,
sin Ješuin, i Noadja, sin Binujev. **34** Sve je bilo na broju i težini.
Zabilježena je tada sveukupna težina. U to vrijeme **35** oni koji
su se vratili iz sužanjstva, povratnici, priniješe žrtvu paljenicu
Bogu Izraelovu: dvanaest junaca za sav Izrael, devedeset i šest
ovnova, sedamdeset i sedam janjaca, dvanaest jaraca za grijehe
- sve to kao paljenicu Jahvi. **36** Zatim predaše kraljeve naredbe
kraljevskim satrapima i upraviteljima s one strane Rijeke i oni
pomogoše narod i Dom Božji.

9 Pošto je sve to uređeno, dođoše mi glavari govoreći: "Izraelski
narod, svećenici i leviti nisu se odvojili od naroda zemlje,
okorjelih u njihovim gnusobama: nisu se odijelili od Kanaanaca,
Hetita, Perižana, Jebusejaca, Amonaca, Moabaca, Egipćana i
Amorejaca, **2** nego su za sebe i za sinove svoje uzimali za
žene njihove kćeri: sveti rod pomiješao se s narodima zemlje;
glavari i savjetnici prvi su počinili tu nevjernost." **3** Na tu vijest
razderah svoju odjeću i svoj ogrtač, čupao sam kosu i bradu
svoju i sjedoh utučen. **4** Svi koji su strahovali od riječi Božje
sakupili se oko mene zbog nevjernosti onih povratnika. A ja sam
sveudilj sjedio utučen, sve do večernje žrtve. **5** A o večernjoj
žrtvi trgnuh se iz svoga jada i, razderane odjeće i ogrtača, padoh
na koljena, raširih ruke prema Jahvi, Bogu svome, **6** i rekoh:

“Bože moj! Stid me i bojim se podići svoje lice k tebi, Bože moj!
Jer su se umnožila zlodjela naša preko glave i grijesi su se naši
nagomilali do neba. 7 Od vremena otaca svojih pa do danas u
krivnji smo velikoj i zbog zlodjela svojih bijasmo predani u ruke
zemaljskih kraljeva: mi, kraljevi naši i svećenici naši - pod mač,
u sužanjstvo, u plijen i na sramotu, kao što je to i danas. 8 Ali
sada, za kratko vrijeme, učinio nam je Jahve, Bog naš, milost i
ostavi nam Ostatak i dade nam utočište u svome svetom mjestu:
tako nam je Bog naš prosvijetlio oči i dao nam malo života u
robovanju našem. 9 Jer mi smo robovi, ali nas u ropstvu našem
nije nikada ostavio Bog naš: nego nam dade te nađosmo milost
u perzijskih kraljeva, dade nam snage da podignemo Dom Boga
našega i da obnovimo njegove ruševine i pribavi nam utočište u
Judeji i Jeruzalemu. 10 Ali sada, što možemo reći, Bože moj,
kad smo poslije svega toga odnemarili zapovijedi tvoje 11 koje
si zapovjedio preko svojih slugu proroka ovim riječima: 'Zemlja u
koju ulazite da je zaposjednete nečista je zemlja od nečistoće
naroda zemlje, od gnusoba njihovih kojima su se napunili od
jednoga kraja do drugoga. 12 Stoga ne dajite kćeri svojih za
njihove sinove i ne uzimajte njihovih kćeri za svoje sinove, ne
želite nikakav njihov mir i sreću njihovu, da biste postali snažni i
jeli najbolje plodove zemlje i ostavili je zauvijek u nasljedstvo
sinovima svojim.' 13 I poslije svega što nas je stiglo zbog zlih
djela naših i zbog naše velike krivice, dobro je, o Bože naš, što
si naša zlodjela smatrao manjima nego što je zloća njihova i
što si nam ostavio ovaj Ostatak! 14 Zar možemo i dalje kršiti
naredbe tvoje i vezivati se s ovim gnusnim narodima? Ne bi li se
ti razgnjevio i satro nas da ni Ostatka ni ikoga spašena više
ne bi bilo? 15 Jahve, Bože Izraelov, po pravednosti tvojoj mi
ostadosmo Ostatak, kao što smo danas: evo nas pred tobom s
grijehom svojim! Zaista ne bismo zbog njega smjeli stajati pred
tobom!”

10 Dok je Ezra molio i priznavao grijehe, plačući i ležeći pred
Domom Božjim, skupilo se oko njega mnoštvo Izraelaca,
ljudi, žena i djece: i taj je narod gorko plakao. 2 Tada Šekanija,
sin Jehielov, jedan od sinova Elamovih, uzimajući riječ reče
Ezri: “Mi smo izdali Boga svoga ženeći se tuđinkama iz naroda
zemlje. Ali još ima nade Izraelu. 3 Obnovimo sada Savez
s Bogom svojim: obećajmo da ćemo, prema savjetu moga
gospodara i onih koji osjećaju strahopočitanje prema zapovijedi
Boga našega, otpustiti svoje žene tuđinke i djecu koju su rodile.
Učinimo dakle po Zakonu! 4 Ustani, jer to je tvoja dužnost, a mi
ćemo biti uza te. Budi hrabar i na djelo!” 5 Tada ustade Ezra i
zakle glavare svećeničke, i levite, i sve Izraelce da će učiniti
kako im bijaše rekao. I zakleše se. 6 Ezra se udalji ispred Doma
Božjega i uđe u dvoranu Johanana, sina Elijašibova. Ondje
provede noć i nije jeo ni kruha niti je pio vode jer tugovaše
zbog nevjernosti povratnika. 7 Zatim je objavljeno u Judeji i
Jeruzalemu svima povratnicima da se skupe u Jeruzalemu: 8 a
tko ne bude došao u Jeruzalem za tri dana, toga će pozvati
glavari i starješine, bit će mu zaplijenjeno imanje i isključit će
ga iz zbora povratnika. 9 Svi su se ljudi od Jude i Benjamina
sakupili tako za tri dana u Jeruzalemu. Bilo je to devetoga
mjeseca, dvadesetoga dana u mjesecu. Sav se narod smjestio
na trgu pred Domom Božjim, dršćući zbog svega toga i zbog
jake kiše. 10 Tada, ustavši, svećenik Ezra reče im: “Vi ste se
iznevjerili kad ste se oženili tuđinkama. Tako ste povećali grijeh
Izraelov! 11 Ali podajte sada hvalu Jahvi, Bogu otaca svojih,
i izvršite volju njegovu te se rastavite od naroda zemlje i od
žena tuđinki.” 12 Sav je zbor odgovorio snažnim glasom: “Jest,
dužnost nam je učiniti po tvome savjetu! 13 Ali naroda ima
mnogo i dažd nahodi: vani se ne može stajati. Osim toga, nije to
posao od dan-dva, jer nas je mnogo koji smo u tome sagriješili.
14 Mogu nas na zajedničkom zboru zastupati naši glavari: svi
koji su po našim gradovima oženjeni tuđinkama mogu doći u
određeno vrijeme u pratnji starješina i sudaca svakoga grada,
sve dok ne budemo odvratili gnjev Boga svojega zbog ovoga.”
15 Samo Jonatan, sin Asahelov, i Jahzija, sin Tikvin, bijahu se
usprotivili; a podupirahu ih Mešulam i levit Šabetaj. 16 Povratnici
učiniše tako: rastaše se. Svećenik Ezra izabra za pomoćnike
glavare obitelji, prema njihovim domovima, i svi su bili poimence
određeni. Počeli su zasjedati prvoga dana desetoga mjeseca da
bi sve ispitali. 17 I prvoga dana prvoga mjeseca završiše sa
svima koji se bijahu oženili tuđinkama. 18 Među pripadnicima
svećenstva evo koji bijahu oženjeni tuđinkama: između sinova
Ješue, sina Josadakova, i među njegovom braćom: Maaseja,
Eliezer, Jarib i Gedalija; 19 oni dadoše svoju ruku da će otpustiti
svoje žene i da će za svoj grijeh prinijeti ovna kao naknadnicu.
20 Od sinova Imerovih: Hanani i Zebadja; 21 od Harimovih
sinova: Maaseja, Ilija, Šemaja, Jehiel i Uzija; 22 od Pašhurovih
sinova: Elijoenaj, Maaseja, Jišmael, Netanel, Jozabad i Elasa.
23 Od levita: Jozabad, Šimej, Kelaja - nazvan Kelita - Petahja,
Juda i Eliezer. 24 Od pjevača: Elijašib i Zakur. Od vratara:
Šalum, Telem i Uri. 25 A između Izraelaca: od sinova Paroševih:
Ramja, Jizija, Malkija, Mijamin, Eleazar, Malkija i Benaja; 26 od
sinova Elamovih: Matanija, Zaharija, Jehiel, Abdi, Jeremot i Ilija;
27 od sinova Zatuovih: Elijoenaj, Elijašib, Matanija, Jeremot,
Zabad i Aziza; 28 od sinova Bebajevih: Johanan, Hananija,
Zabaj i Atlaj; 29 od Banijevih sinova: Mešulam, Maluk, Adaja,
Jašub, Šeal i Ramot; 30 od Pahat-Moabovih sinova: Adna,
Kelal, Benaja, Maaseja, Matanija, Besalel, Binuj i Manaše; 31
od sinova Harimovih: Eliezer, Jišija, Malkija, Šemaja, Šimun, 32
Benjamin, Maluk, Semarja; 33 od sinova Hašumovih: Matnaj,
Matata, Zabad, Elifelet, Jeremaj, Manaše, Šimej; 34 od sinova
Banijevih: Maadaj, Amram, Joel, 35 Benaja, Bedja, Kelu, 36
Vanija, Meremot, Elijašib, 37 Matanija, Matnaj i Jaasaj; 38 od
sinova Binujevih: Šimej, 39 Šelemja, Natan i Adaja; 40 od
Zakajevih sinova: Šašaj, Šaraj, 41 Azareel, Šelemja, Šemarja,
42 Šalum, Amarja, Josip; 43 od Nebovih sinova: Jeiel, Matitja,
Zabad, Zebina, Jadaj, Joel, Benaja. 44 Svi su ovi bili oženjeni
tuđinkama, ali su ih otpustili, žene i djecu.

Nehemija

1 Povijest Nehemije, sina Hakalijina. Mjeseca Kisleva,
dvadesete godine, kad sam bio u Susi, **2** dođe Hanani,
jedan od moje braće, s nekim ljudima iz Judeje. Ja ih zapitah o
Židovima - o Ostatku što se spasio od sužanjstva i o Jeruzalemu.
3 Oni mi odgovoriše: "Ostatak, oni koji su nakon sužanjstva
ostali u zemlji, u velikoj su nevolji i sramoti. Jeruzalemski je zid
sav razoren, a vrata mu ognjem spaljena." **4** Kad sam čuo te
vijesti, sjedoh i zaplakah. Tugovao sam više dana, postio i molio
se pred Bogom nebeskim. **5** I rekoh: "O, Jahve, Bože nebeski,
veliki i strašni Bože koji čuvaš Savez i naklonost onima koji te
ljube i drže zapovijedi tvoje! **6** Neka uho tvoje bude pažljivo i oči
tvoje otvorene da čuješ molitvu sluge svoga. Molim ti se sada,
danju i noću, za sinove Izraelove, sluge tvoje, i ispovijedam
grijehe sinova Izraelovih koje smo učinili protiv tebe; sagriješili
smo i ja i kuća oca mojega! **7** Veoma smo zlo činili prema tebi,
ne držeći naredaba tvojih, zakona i običaja koje si ti naredio po
Mojsiju, sluzi svome. **8** Ali se opomeni riječi koje si povjerio
Mojsiju, sluzi svome: 'Ako budete nevjerni, ja ću vas rasuti
među narode; **9** ali ako se obratite meni i budete poštovali moje
naredbe i držali ih, budu li neki od vas prognani i nakraj neba, ja
ću vas sakupiti i odvesti na mjesto koje sam izabrao da ondje
prebiva moje Ime.' **10** A, eto, oni su tvoje sluge i tvoj narod, koji
si izbavio svojom velikom moći i snažnom rukom svojom. **11**
Ah, Gospode, neka uho tvoje bude pažljivo na molitvu sluge
tvoga, na molitvu slugu tvojih, koji su spremni bojati se tvoga
Imena. Smjerno te molim, udijeli danas sreću sluzi svome i učini
da nađe milost pred ovim čovjekom." A ja bijah tada peharnik
kraljev.

2 Mjeseca Nisana, dvadesete godine kraljevanja Artakserksova,
stajalo je vino pred kraljem. Uzeh ga i ponudih kralju. Nikada
pred njim nisam bio tužan. **2** Tada mi kralj reče: "Što ti je tužno
lice? Nisi li možda bolestan? Nije drugo nego je tuga u tvome
srcu!" Ja se veoma uplaših **3** i rekoh kralju: "Neka uvijek živi
kralj! Kako mi lice ne bi bilo tužno kad je grad gdje su grobovi
mojih otaca razoren, a vrata mu ognjem spaljena?" **4** Kralj me
upita: "Što, dakle, želiš?" Zazvah Boga nebeskoga **5** i odgovorih
kralju: "Ako je kralju po volji i ako ti je mio sluga tvoj, pusti
me da odem u Judeju, u grad grobova mojih otaca, da ga
obnovim." **6** Kralj me upita pred kraljicom, koja je sjedila kraj
njega: "Koliko bi trajao tvoj put? Kada ćeš se vratiti?" Pošto sam
utvrdio vrijeme koje je odgovaralo kralju, pusti me da odem. **7**
Još rekoh kralju: "Ako je kralju po volji, mogao bih ponijeti pisma
upraviteljima s onu stranu Rijeke da me propuste do Judeje; **8** i
pismo Asafu, nadgledniku kraljeve šume, da mi dadne drva za
gradnju vrata na tvrđi Hrama, za gradski bedem i za kuću u
kojoj ću se nastaniti." I dade mi kralj, jer dobrostiva ruka Boga
moga bijaše nada mnom. **9** I dođoh tako k upraviteljima s onu
stranu Rijeke i dadoh im kraljeva pisma. A kralj posla sa mnom
časnike i konjanike. **10** Kad to ču Sanbalat, Horonac, i sluga
Tobija, Amonac, bi im vrlo mrsko što je došao čovjek da se
zauzme za dobro Izraelaca. **11** Stigavši u Jeruzalem, ostadoh
ondje tri dana. **12** Zatim ustah noću, u pratnji nekoliko ljudi,
nikomu ne povjerivši što mi je Bog moj nadahnuo da učinim za
Jeruzalem; a nisam imao druge životinje osim kljuseta na kojem
sam jahao. **13** Iziđoh, dakle, noću na Dolinska vrata i uputih
se Zmajevskom izvoru, a zatim prema Smetlišnim vratima:
razgledao sam jeruzalemski zid gdje je bio razoren i vrata koja
su bila spaljena. **14** Nastavio sam put prema Izvorskim vratima
i Kraljevskom ribnjaku, ali nisam našao prolaza za životinju
na kojoj sam jahao. **15** Uspeo sam se zato noću uz Potok, i
dalje razgledajući zid, i ponovo sam ušao na Dolinska vrata.
Tako sam se vratio, **16** a da savjetnici nisu primijetili kamo
sam otišao i što sam učinio. Sve do sada nisam ništa rekao
Židovima: ni svećenicima, ni velikašima, ni savjetnicima, ni
drugima nadstojnicima. **17** Tada im rekoh: "Vidite u kakvoj
smo nevolji: Jeruzalem je u ruševinama, a vrata mu spaljena.
Hajte, sagradimo jeruzalemski zid da više ne budemo izloženi
ruglu." **18** I objasnih im kako je dobrostiva ruka Boga moga
bila nada mnom, a saopćih im i riječi koje mi kralj bijaše rekao.
"Ustanimo", povikaše oni, "i gradimo!" I ukrijepiše im se ruke na
dobro djelo. **19** Na te vijesti počeše nam se rugati Sanbalat,
Horonac, i sluga Tobija, Amonac, i Gešem, Arapin. Prezirno
su nam govorili: "Što radite ovdje? Hoćete li se pobuniti protiv
kralja?" **20** Ali im ja odgovorih ovim riječima: "Nebeski će nam
Bog dati da uspijemo. Mi, sluge njegove, ustasmo da gradimo.
A vi nemate ni dijela, ni prava, ni spomena u Jeruzalemu."

3 Tada usta veliki svećenik Elijašib sa svojom braćom
svećenicima te sagradiše Ovčja vrata. Posvetiše ih, postaviše
im krila i nastaviše graditi sve do kule Meaha i do Hananelove
kule. **2** Kraj njih su gradili Jerihonci, a do njih je gradio Zakur,
sin Imrijev. **3** Sinovi Hasnaini gradili su Riblja vrata, stavili
dovratke, utvrdili krila, stožere i prijevornice. **4** Kraj njih je
popravljao Merimot, sin Urije, sina Hakosova; a do njega je
popravljao Mešulam, sin Berekje, sina Mešezabelova; a do
njega je popravljao Sadok, sin Baanin. **5** Kraj njih su popravljali
Tekoanci, ali su njihovi plemenitaši odbili da prignu šiju na
službu svojim gospodarima. **6** Stara vrata popravljali su Jojada,
sin Paseahov, i Mešulam, sin Besodjin. Oni su stavili dovratke,
učvrstili krila, stožere i prijevornice. **7** A kraj njih obnavljahu
Melatja Gibeonjanin, Jadon Meronoćanin i ljudi iz Gibeona i
Mispe, podložnici upravitelja s onu stranu Rijeke. **8** A do njih je
popravljao Uziel, Harhajin sin, zlatar, a do njega je popravljao
Hananija, jedan od pomastara: oni su utvrdili Jeruzalem sve do
Širokog zida. **9** Do njih je popravljao Refaja, sin Hurov, glavar
polovice jeruzalemskog okruga. **10** A do njega je popravljao
Jedaja, sin Harumafov, pred svojom kućom; a do njega je
popravljao Hatuš, sin Hašabnejin. **11** Malkija, sin Harimov, i
Hašub, sin Pahat-Moabov, popravljali su dio sve do Pećne
kule. **12** A do njih je popravljao Šalum, sin Halohešov, glavar
polovice okruga, on i njegovi sinovi. **13** Dolinska vrata popravljao
je Hanum i stanovnici Zanoaha: sagradili su ih, učvrstili krila,
stožere i prijevornice i postavili tisuću lakata zida do Smetlišnih
vrata. **14** Smetlišna vrata popravljao je Malkija, sin Rekabov,
glavar bethakeremskog okruga, sa svojim sinovima: učvrstili
su krila, stožere i prijevornice. **15** Izvorska vrata popravljao
je Šalum, sin Kol-Hozeov, glavar nad mispanskim okrugom:
sagradio ih je, pokrio ih, utvrdio vratna krila, stožere i prijevornice.

On je popravio i zid kod ribnjaka Šiloaha, koji se proteže od
Kraljevskog vrta do stepenica što silaze iz Davidova grada. **16** Za
njim je popravljao Nehemija, sin Azbukov, glavar nad polovicom
betsurskog okruga, sve do nasuprot Davidovim grobnicama
i do umjetnog ribnjaka i Vojarne. **17** Za njim su popravljali
leviti: Rehum, sin Banijev; a do njega je popravljao Hašabja,
glavar nad polovicom keilskog okruga, za svoje područje. **18**
Do njih su popravljala njihova braća: Bavaj, sin Henadadov,
glavar nad polovicom keilskog kotara; **19** a do njega Ezer, sin
Ješuin, glavar Mispe, popravljao je drugi dio, sučelice usponu
prema Oružarnici na uglu. **20** Za njim je popravljao Baruk, sin
Zabajev, i popravio je drugi dio, od ugla do kućnih vrata velikog
svećenika Elijašiba. **21** Za njim je popravljao Meremot, sin Urije,
sina Hakosova, drugi dio: od Elijašibova kućnog ulaza do kraja
Elijašibove kuće. **22** Za njima su radili na popravcima svećenici
koji su živjeli u Okružju. **23** Za njima su pak popravljali Benjamin
i Hašub sučelice svojim kućama. Za njima je popravljao Azarja,
sin Ananijina sina Maaseje, nasuprot svojoj kući. **24** Za njima je
popravljao Binuj, sin Henadadov, drugi dio - od Azarjine kuće
do ugla, do zidnog kruništa. **25** Palal, sin Uzajev, popravljao
je nasuprot uglu i kuli koja se uzdiže iznad Gornje kraljevske
palače, a nalazi se prema dvorištu Tamnice. Za njim je Pedaja,
sin Parošev, popravljao **26** sve do Vodenih vrata, u smjeru
istoka, i sve do pred Uzdignutu kulu. **27** Za njima su popravljali
Tekoanci drugi dio nasuprot velikoj Uzdignutoj kuli, sve do
Ofelskog zida. **28** Od Konjskih vrata popravljali su svećenici,
svaki nasuprot svojoj kući. **29** Za njima je Sadok, sin Imerov,
popravljao nasuprot svojoj kući. Za njim je popravljao Šemaja,
sin Šekanijin, čuvar Istočnih vrata. **30** Za njim su Hananija, sin
Šelemjin, i Hanun, šesti sin Salafov, popravljali drugi dio. Za
njima je popravljao Mešulam, sin Berekjin, nasuprot svome
stanu. **31** Za njim je Malkija, zlatar, popravljao sve do prebivališta
netinaca i trgovaca, nasuprot Nadgledničkim vratima do Gornje
dvorane na zidnom kruništu. **32** A zlatari su i trgovci popravljali
između Gornje dvorane na zidnom kruništu do Ovčjih vrata.

4 Kad je Sanbalat čuo da gradimo zid, razljutio se. Bio je
veoma srdit, ismijavao je Židove **2** i vikao je pred svojom
braćom i samarijanskom vojskom: "Što poduzimaju ovi jadni
Židovi? Kane li možda popraviti, žrtvovati i završiti sve u jedan
dan? Zar će iz hrpe praha dozvati u život spaljeno kamenje?" **3**
Tobija, Amonac, koji je bio uz njega, reče: "Neka samo grade!
Ali popne li se lisica, srušit će im kamene zidove." **4** Čuj, o Bože
naš, kako nas preziru! Navrni njihove poruge na njihovu glavu.
Predaj ih kao plijen u zemlju ropstva. **5** Ne pokrivaj njihova
bezakonja i grijeh njihov neka ne bude izbrisan pred licem
tvojim jer su se rugali graditeljima. **6** Tako smo gradili zid, koji je
uskoro bio završen do pola visine. Narod je imao oduševljenja
za rad. **7** Kad su Sanbalat, Tobija, Arapi, Amonci i Ašdođani
čuli da napreduje popravljanje jeruzalemskih zidova - jer su
se počele zatvarati pukotine - veoma se ražestiše. **8** Zakleše
se svi zajedno da će napasti Jeruzalem i da će nas smesti.
9 Mi smo tada zazvali Boga našega i postavljali smo dnevnu
i noćnu stražu da bismo zaštitili grad. **10** A Židovi govorahu:
"Snage su nosačima klonule, a ruševina je mnogo: nećemo
nikada stići sagraditi zida!" **11** A naši neprijatelji rekoše: "Uvući
ćemo se među njih prije nego što doznaju i opaze nas: tada
ćemo ih poubijati i tako osujetiti pothvat!" **12** A kad bi došli
Židovi koji žive kraj njih, po deset bi nas puta upozoravali: "Idu
protiv vas iz svih mjesta u kojima stanuju!" **13** Postavili smo
se u nizinama, iza zida i na goletima; rasporedio sam narod
po rodovima, s mačevima, kopljima i lukovima. **14** Kad sam
vidio kako se boje, ustao sam i objavio velikašima, odličnicima i
ostalom narodu ovo: "Ne bojte se ovih ljudi! Mislite na Gospoda,
velikoga i strašnoga, i borite se za svoju braću, za sinove i kćeri
svoje, za žene i kuće svoje!" **15** Kad su naši neprijatelji čuli da
smo obaviješteni i da je Bog osujetio njihovu osnovu, mogli smo
se vratiti k zidu, svaki svome poslu. **16** Ali je od toga dana samo
polovica mojih momaka obavljala posao, a ostali su držali koplja,
štitove, lukove i oklope, a glavari stajali iza doma Judina, **17** koji
je gradio zid. I nosači tereta držali su oružje: jednom je rukom
svaki radio svoj posao, a u drugoj mu bilo oružje. **18** Svaki je
od graditelja, dok je radio, nosio mač pripasan uz bok. Trubač
je stajao kraj mene. **19** Rekao sam velikašima, odličnicima i
ostalom narodu: "Posao je velik i zamašan, a mi se rasuli po
zidu, daleko jedni od drugih: **20** skupite se oko nas na mjesto
gdje čujete glas trube, a Bog naš borit će se za nas." **21** Tako
smo obavljali posao od rane zore do prvih zvijezda. Polovica je
bila naoružana kopljima. **22** U to sam vrijeme još rekao narodu:
"Svaki sa svojim slugom neka noći u Jeruzalemu: po redu ćemo
noću stražariti, a danju raditi." **23** Ni ja, ni moja braća, ni moji
momci, ni stražari koji su me pratili nismo skidali svojih haljina,
svatko je držao pri ruci svoje oružje.

5 Velika se vika digla među ljudima i ženama protiv njihove
braće Židova. **2** Jedni su govorili: "Zalažemo svoje sinove i
kćeri da bismo mogli nabaviti pšenice te jesti i živjeti." **3** Drugi su
govorili: "Zalažemo svoja polja, vinograde svoje i kuće svoje da
bismo mogli nabaviti pšenice za vrijeme gladi." **4** Drugi su opet
govorili: "Moramo uzaimati novac na polja svoja i vinograde da
bismo mogli isplatiti kraljeve namete. **5** Tijelo je naše kao tijelo
braće naše, sinovi su naši kao i njihovi, a mi moramo predavati
u ropstvo svoje sinove i kćeri; među našim kćerima neke su već
robinje! A mi ne možemo ništa jer polja naša i vinograde drže
drugi." **6** Razljutio sam se veoma kad sam čuo njihovu viku i te
riječi. **7** Pošto sam u sebi promislio, prekorio sam velikaše i
odličnike riječima: "Vi namećete teret svojoj braći!" I sazvao sam
protiv njih velik zbor. **8** I rekao sam: "Mi smo, koliko smo mogli,
otkupili svoju židovsku braću koja bijahu prodana poganima.
A sada vi prodajete svoju braću da bismo ih otkupili!" Svi su
šutjeli i nitko nije odgovorio. **9** Nastavio sam: "Nije dobro to što
činite. Ne treba li da hodite u strahu Boga našega da se tako
uklonimo ruglu neprijateljskih naroda? **10** I ja, i moja braća, i
moji momci davali smo im novaca i žita. Ali smo im dug oprostili.
11 Vratite im i vi još danas njihova polja, vinograde, maslinike i
kuće njihove i oprostite im postotak u novcu, u žitu, u vinu, u
ulju, što ste im ga nametnuli." **12** A oni odgovoriše: "Vratit ćemo;
nećemo od njih ništa tražiti. Učinit ćemo kako si rekao." Tada
pozvah svećenike i naredih neka se zakunu da će učiniti kako
su obećali. **13** Zatim istresoh skute svoje odjeće govoreći: "Neka

Bog ovako istrese iz vlastite kuće i imanja svakog čovjeka koji
se ne bude držao ovog obećanja! Tako bio istresen i ispražnjen!"
A sav zbor odgovori "Amen!" hvaleći Jahvu. I narod je učinio
prema ovom dogovoru. **14** I od dana kad mi je kralj naredio
da budem upravitelj u zemlji Judinoj, od dvadesete do trideset
i druge godine kraljevanja Artakserksa, za dvanaest godina
ja i moja braća nismo nikada jeli upraviteljskog kruha. **15** Ali
prijašnji upravitelji, moji prethodnici, ugnjetavahu narod: svakoga
su dana od njega uzimali četrdeset šekela srebra za kruh; i
njihove su sluge ugnjetavale narod. A ja nisam nikada tako
činio, zbog straha Božjega. **16** Čak sam se jednako držao posla
oko zida i nisam kupio ni jedne njive! Svi su moji momci bili
ondje okupljeni na poslu. **17** Za mojim su stolom jeli Židovi i
odličnici, njih stotinu i pedeset na broju, osim onih koji su k
nama dolazili iz okolnih naroda. **18** Svakoga se dana o mom
trošku pripremalo jedno goveče, šest biranih ovaca i peradi;
svakih deset dana donosilo se obilje vina za sve. A opet nisam
nikada tražio upraviteljskog poreza na kruh, jer je narod već
bio teško opterećen. **19** Spomeni se, Bože moj, za moje dobro
svega što sam učinio ovome narodu!

6 Kad su Sanbalat, Tobija, Gešem Arapin i ostali naši neprijatelji
dočuli da sam obnovio zid i da nije u njemu ostalo pukotine -
do toga vremena nisam zapravo bio namjestio krila na vratima
- **2** poručiše mi Sanbalat i Gešem: "Dođi da se sastanemo u
Kefiri, u Dolini ononskoj." Ali su mi oni zlo mislili. **3** Zato sam im
poslao glasnike s ovim odgovorom: "Zauzet sam velikim poslom
i ne mogu sići: posao bi zastao kad bih ga ostavio da dođem k
vama!" **4** Četiri su mi puta slali isti poziv i ja sam im odvraćao isti
odgovor. **5** Tada, peti put, s istom nakanom, posla mi Sanbalat
svoga slugu s otvorenim pismom. **6** U njemu je pisalo: "Čuje se
u narodima - a Gašmu potvrđuje - da se ti i Židovi spremate na
bunu; zato da i gradiš zid i da želiš postati njihovim kraljem,
kako vele. **7** I da si postavio proroke da proglase tvoj uspjeh
u Jeruzalemu i da kažu: Judeja ima kralja! Sada će ti glasovi
stići kralju do ušiju: zato dođi da se posavjetujemo." **8** Ali sam
mu ja odgovorio: "Ništa nije tako kao što tvrdiš; sve je to samo
izmišljotina tvoga srca." **9** Jer su nas oni htjeli uplašiti govoreći:
"Klonut će im ruke od posla i neće ga završiti nikada." A ja
sam, naprotiv, ukrijepio ruke svoje! **10** Pošao sam Šemaji, sinu
Delaje, sina Mehetabelova, koji se bijaše zatvorio u svojoj kući.
On mi objavi: "Nađimo se u Domu Božjemu, usred Hekala, i
zatvorimo vrata Hekala jer će doći da te ubiju. Jest, još noćas
doći će da te ubiju!" **11** A ja odgovorih: "Zar da bježi čovjek
kao što sam ja? Koji čovjek, meni sličan, može ući u Hekal i
ostati živ? Ne, ja ne idem." **12** I tada razabrah: nije ga poslao
Bog, nego mi je objavio proroštvo, jer su ga Tobija i Sanbalat
podmitili, **13** da bih, uplašen, učinio onako te sagriješio. To bi
im poslužilo da me ozloglase i da mi se rugaju! **14** Sjeti se,
Bože moj, Tobije i Sanbalata prema ovim njihovim djelima, a i
proročice Noadje i ostalih proroka što me htjedoše uplašiti. **15**
Zid je završen dvadeset i petog Elula, za pedeset i dva dana. **16**
A kad su čuli svi naši neprijatelji i vidjeli svi pogani oko nas, bilo
je to čudo u očima njihovim, jer su shvatili da je Bog naš učinio
to djelo. **17** A onih dana mnogi su židovski velikaši često slali
svoja pisma Tobiji i mnoga su primali od Tobije. **18** Jer u Judeji
bijahu mnogi s njime zakletvom povezani: tÓa bio je u rodu sa
Šekanijom, sinom Arahovim, i sinom njegovim Johananom, koji
je uzeo za ženu kćer Mešulama, sina Berekjina. **19** I veličali su
preda mnom njegova djela, a njemu prenosili moje riječi. Zato je
Tobija i slao pisma da me uplaši.

7 A kad je zid bio sagrađen i kad sam namjestio vratna krila,
postavljeni su čuvari na vratima i pjevači i leviti. **2** Upravu
sam Jeruzalema povjerio Hananiju, svome bratu, i Hananiji,
zapovjedniku tvrđave, jer je ovaj bio čovjek povjerenja i bojao se
Boga kao malo tko. **3** Rekao sam im: "Jeruzalemska vrata neka
se ne otvaraju dok sunce ne ogrije; a dok ono bude još visoko,
neka ih zatvore i prebace prijevornice. Treba postaviti straže
uzete između žitelja jeruzalemskih: svakoga na njegovo mjesto,
svakoga nasuprot njegovoj kući. **4** Grad je bio prostran i velik,
ali je u njemu bilo malo stanovnika jer nije bilo sagrađenih kuća.
5 A Bog me moj nadahnuo te sam skupio velikaše, odličnike i
narod da se unesu u rodovnike. Tada sam našao rodovnik onih
koji su se prije vratili. U njemu nađoh zapisano: **6** Evo ljudi
iz pokrajine koji su došli iz sužanjstva u koje ih bijaše odveo
Nabukodonozor, babilonski kralj. Vratili su se u Jeruzalem i
Judeju, svaki u svoj grad. **7** Došli su sa Zerubabelom, Ješuom,
Nehemijom, Azarjom, Raamjom, Nahamanijem, Mordokajem,
Bilšanom, Misperetom, Bigvajem, Nehumom, Baanom. Broj
ljudi naroda Izraelova: **8** Paroševih sinova: dvije tisuće stotinu
sedamdeset i dva; **9** sinova Šefatjinih: tri stotine sedamdeset i
dva; **10** Arahovih sinova: šest stotina pedeset i dva! **11** Pahat-
Moabovih sinova, to jest Ješuinih i Joabovih sinova: dvije tisuće
osam stotina i osamnaest; **12** sinova Elamovih: tisuću dvjesta
pedeset i četiri; **13** Zatuovih sinova: osam stotina četrdeset i pet;
14 sinova Zakajevih: sedam stotina i šezdeset; **15** Binujevih
sinova: šest stotina četrdeset i osam; **16** sinova Bebajevih: šest
stotina dvadeset i osam; **17** Azgadovih sinova: dvije tisuće tri
stotine dvadeset i dva; **18** sinova Adonikamovih: šest stotina
šezdeset i sedam; **19** Bigvajevih sinova: dvije tisuće šezdeset
i sedam; **20** sinova Adinovih: šest stotina pedeset i pet; **21**
Aterovih sinova, to jest od Ezekije: devedeset i osam; **22** sinova
Hašumovih: trista dvadeset i osam; **23** Besajevih sinova: trista
dvadeset i četiri; **24** sinova Harifovih: stotinu i dvanaest; **25**
Gibeonovih sinova: devedeset i pet; **26** ljudi iz Betlehema i
Netofe: stotinu osamdeset i osam; **27** ljudi iz Anatota: stotinu
dvadeset i osam; **28** ljudi iz Bet Azmaveta: četrdeset i dva; **29**
ljudi iz Kirjat Jearima, Kefire i Beerota: sedam stotina četrdeset i
tri; **30** ljudi iz Rame i Gabe: šest stotina dvadeset i jedan; **31** ljudi
iz Mikmasa: stotinu dvadeset i dva; **32** ljudi iz Betela i Aja: stotinu
dvadeset i tri; **33** ljudi iz Neba: pedeset i dva; **34** sinova drugoga
Elama: tisuću dvjesta pedeset i četiri; **35** Harimovih sinova: trista
dvadeset; **36** ljudi iz Jerihona: trista četrdeset i pet; **37** ljudi iz
Loda, Hadida i Onona: sedam stotina dvadeset i jedan; **38** sinova
Senajinih: tri tisuće devet stotina i trideset. **39** Svećenika: sinova
Jedajinih, to jest iz kuće Ješuine: devet stotina sedamdeset
i tri; **40** Imerovih sinova: tisuću pedeset i dva; **41** sinova
Fašhurovih: tisuću dvjesta četrdeset i sedam; **42** Harimovih
sinova: tisuću i sedamnaest. **43** Levita: Ješuinih sinova, to

jest Kadmielovih i Hodvinih: sedamdeset i četiri. **44** Pjevača:
Asafovih sinova: stotinu četrdeset i osam. **45** Vratara: sinova
Šalumovih, sinova Aterovih, sinova Talmonovih, sinova Akubovih,
Hatitinih sinova, sinova Šobajevih: stotinu trideset i osam. **46**
Netinaca: sinova Sihinih, sinova Hasufinih, sinova Tabaotovih,
47 sinova Kerosovih, sinova Sijajevih, sinova Fadonovih, **48**
sinova Lebaninih, sinova Hagabinih, sinova Šalmajevih, **49**
sinova Hananovih, sinova Gidelovih, sinova Gaharovih, **50**
sinova Reajinih, sinova Resinovih, sinova Nekodinih, **51**
sinova Gazamovih, sinova Uzinih, sinova Fasealovih, **52**
sinova Besajevih, sinova Merinimovih, sinova Nefišesimovih,
53 sinova Bakbukovih, sinova Hakufinih, sinova Harhurovih,
54 sinova Baslitovih, sinova Mehidinih, sinova Haršinih, **55**
sinova Barkošovih, sinova Sisrinih, sinova Tamahovih, **56**
sinova Nasijahovih, sinova Hatifinih. **57** Sinova Salomonovih
slugu: sinova Sotajevih, sinova Soferetovih, sinova Feridinih, **58**
sinova Jaalinih, sinova Darkonovih, sinova Gidelovih, **59** sinova
Šefatjinih, sinova Hatilovih, sinova Pokeret-Sebajinih, sinova
Amonovih. **60** Svega netinaca i sinova Salomonovih slugu tri
stotine devedeset i dva. **61** Slijedeći ljudi koji su došli iz Tel
Melaha, Tel Harše, Keruba, Adona i Imera nisu mogli dokazati
da su njihove obitelji i njihov rod izraelskog podrijetla: **62** sinovi
Delajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini: šest stotina četrdeset
i dva. **63** A od svećenika: sinovi Hobajini, sinovi Hakosovi,
sinovi Barzilaja - onoga koji se oženio jednom od kćeri Barzilaja
Gileađanina te uzeo njegovo ime. **64** Ovi su ljudi tražili svoj
zapis u rodovnicima, ali ga nisu mogli naći: bili su isključeni iz
svećeništva **65** i namjesnik im zabrani blagovati od svetinja sve
dok se ne pojavi svećenik za Urim i Tumin. **66** Ukupno je na
zboru bilo četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset osoba, **67**
ne računajući njihove sluge i sluškinje, kojih bijaše sedam tisuća
tri stotine trideset i sedam. Bilo je i dvije stotine četrdeset i pet
pjevača i pjevačica, **69** četiri stotine trideset i pet deva i šest
tisuća sedam stotina i dvadeset magaraca. **70** Pojedini glavari
obitelji dadoše priloge za gradnju. Namjesnik je položio u riznicu
tisuću drahmi zlata, pedeset vrčeva, trideset svećeničkih haljina.
71 Neki su od glavara obitelji dali u poslovnu riznicu dvadeset
tisuća drahmi zlata i dvije tisuće dvije stotine mina srebra. **72** A
darova ostalog puka bilo je do dvadeset tisuća drahmi zlata,
dvije tisuće mina srebra i šezdeset i sedam svećeničkih haljina.
73 Svećenici, leviti, vratari, pjevači, netinci i sav Izrael naseliše
se svaki u svoj grad. A kada se približio sedmi mjesec, već su
sinovi Izraelovi bili u svojim gradovima.

8 Tada se skupi sav narod kao jedan čovjek na trg koji je pred
Vodenim vratima. Rekoše književniku Ezri da donese knjigu
Mojsijeva zakona što ga je Jahve dao Izraelu. **2** I prvoga dana
sedmoga mjeseca svećenik Ezra donese Zakon pred zbor ljudi,
žena i sviju koji su bili sposobni da ga razumiju. **3** Na trgu koji je
pred Vodenim vratima počeo je čitati knjigu, od ranoga jutra
do podneva, pred ljudima, ženama i pred onima koji su bili
zreli. Sav je narod pozorno slušao knjigu Zakona. **4** Književnik
Ezra stajaše na drvenu besjedištu koje su podigli za tu zgodu.
Kraj njega stajahu: s desne strane Matitja, Šema, Anaja, Urija,
Hilkija i Maaseja, a s lijeve strane Pedaja, Mišael, Malkija,
Hašum, Hašbadana, Zaharija i Mešulam. **5** Ezra je otvorio knjigu
naočigled svemu narodu - jer je bio poviše od svega naroda - a
kad ju je otvorio, sav narod ustade. **6** Tada Ezra blagoslovi
Jahvu, Boga velikoga, a sav narod, podignutih ruku, odgovori:
"Amen! Amen!" Zatim su kleknuli i poklonili se pred Jahvom,
licem do zemlje. **7** A leviti Ješua, Bani, Šerebja, Jamin, Akub,
Šabtaj, Hodija, Maaseja, Kelita, Azarja, Jozabad, Hanan i Pelaja
objašnjavahu Zakon narodu, a narod stajaše na svome mjestu.
8 I čitahu iz knjige Božjeg zakona po odlomcima i razlagahu
smisao da narod može razumjeti što se čita. **9** Potom namjesnik
Nehemija, i svećenik i književnik Ezra, i leviti koji poučavahu
narod rekoše svemu narodu: "Ovo je dan posvećen Jahvi,
Bogu vašemu! Ne tugujte, ne plačite!" Jer sav narod plakaše
slušajući riječi Zakona. **10** I još im reče Nehemija: "Pođite i
jedite masna jela, i pijte slatko, i pošaljite dio onima koji nemaju
ništa pripremljeno, jer ovo je dan posvećen našem Gospodu. Ne
žalostite se: radost Jahvina vaša je jakost." **11** I leviti umirivahu
sav narod govoreći: "Umirite se: ovaj je dan svet. Ne tugujte!" **12**
I ode sav narod da jede i pije, i da šalje obroke, i da slavi veliko
slavlje: jer su shvatili riječi koje su im objavljene. **13** Drugog dana
skupiše se glavari obitelji svega naroda, svećenici i leviti oko
književnika Ezre da prouče riječi Zakona. **14** I nađoše napisano
u Zakonu što ga je Jahve naredio preko sluge Mojsija: "Sinovi
Izraelovi neka borave pod sjenicama za svečanosti u sedmom
mjesecu." **15** Čim su čuli, proglasiše u svim svojim gradovima
i u Jeruzalemu: "Idite u goru i donesite granja maslinova i
granja divlje masline, mirtovih i palmovih grana i granja ostaloga
lisnatog drveća da načinimo sjenice, kako je propisano." **16** I
ode narod i donese granja i načiniše sjenice, svaki na svom
krovu i svojim dvorištima, u predvorjima Doma Božjega, na trgu
kod Vodenih vrata i na onom kod Efrajimovih vrata. **17** Sav
zbor onih koji su se vratili iz sužanjstva načini sjenice i boravili
su u njima - Izraelci nisu toga činili od vremena Jošue, sina
Nunova, sve do toga dana. I bila je veoma velika radost. **18**
Ezra je čitao knjigu Zakona Božjeg svakog dana, od prvoga do
posljednjega. Sedam se dana svetkovao blagdan, a osmoga je
dana bio svečani zbor, kako je propisano.

9 Dvadeset i četvrtoga dana toga mjeseca skupiše se Izraelci
na post, u pokorničkim vrećama i posuti prašinom. **2** Rod se
Izraelov odvojio od svih tuđinaca: pristupili su i ispovijedali svoje
grijehe i bezakonja svojih otaca. **3** Stajali su, svatko na svome
mjestu, i čitali knjigu Zakona Jahve, Boga svoga, četvrtinu dana;
za druge su četvrtine ispovijedali svoje grijehe i klanjali se Jahvi,
Bogu svome. **4** A Ješua, Bani, Kadmiel, Šebanija, Buni, Šerebja,
Bani i Kenani, popevši se na poviše mjesto za levite, vapili su
snažnim glasom Jahvi, Bogu svome. **5** I govorahu leviti Ješua,
Kadmiel, Bani, Hašabneja, Šerebja, Hodija, Šebanija i Petahja:
"Ustanite, blagoslivljajte Jahvu, Boga našega! Blagoslovljen da
si, Jahve, Bože naš, odvijeka dovijeka! I neka je blagoslovljeno
tvoje Ime slavno, iznad svakog blagoslova i hvale uzvišeno. **6** Ti
si, Jahve, Jedini! Ti si stvorio nebo, i nebesa nad nebesima, i
vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj, mora i što je u njima.
Ti sve to oživljavaš, i vojske se nebeske tebi klanjaju. **7** Ti si,
Jahve, Bog, koji si Abrama izabrao, iz Ura kaldejskoga njega
izveo i dao mu ime Abraham. **8** Vjerno si srce njegovo pred

sobom našao i Savez s njim sklopio da ćeš mu dati zemlju
kanaansku, i hetitsku i amorejsku, i perižansku, jebusejsku i
girgašansku, njemu i potomstvu njegovu. I svoja si obećanja
ispunio, jer si pravedan. 9 Nevolju si otaca naših u Egiptu vidio,
i vapaj si njihov čuo kraj Mora crvenoga. 10 Znacima si se i
čudesima oborio na faraona i na sve sluge njegove, i na sav
narod zemlje njegove; jer znao si kolika je bila protiv njih drskost
njihova. Sebi si ime stekao koje do danas traje. 11 More si pred
njima razdvojio: prešli su usred mora po suhu. U dubine si
utopio progonitelje njihove kao kamen među vode silovite. 12
Stupom oblaka danju si ih vodio, a noću si stupom ognjenim
svijetlio im po putu kojim su hodili. 13 Na goru si Sinajsku sišao i
s neba im govorio; i dao si im pravedne naredbe, čvrste zakone,
zapovijedi izvrsne i uredbe. 14 Ti si im objavio svoju svetu
subotu, zapovijedi, naredbe i Zakon si im propisao po glasu
sluge svoga Mojsija. 15 S neba si ih hranio kruhom za njihove
gladi, za njihovu si žeđ iz stijene vodu izveo. Ti si im zapovjedio
da pođu zaposjesti zemlju za koju si se zakleo da ćeš im dati.
16 Ali se oni i oci naši uzjoguniše, vratove ukrutiše i zapovijedi
tvojih nisu slušali. 17 Poslušnost su odbili, zaboravili čudesa
što si ih za njih učinio; ukrutili su vratove, a u glavu uvrtjeli
da u ropstvo se svoje vrate, u Egipat. Ali ti si Bog praštanja,
milosrdan i blag, na gnjev si spor, a u milosrđu velik: i nisi ih
ostavio! 18 Čak su načinili tele saliveno, 'To bog je tvoj', rekoše,
'koji te izveo iz Egipta!' I teško su hulili, 19 a ti u beskrajnom
milosrđu nisi ih napuštao u pustinji: stup se oblaka nije pred
njima skrivao, danju ih je putem vodio, a stup je plameni noću
pred njima svijetlio putem kojim su hodili. 20 Dao si im svoga
Duha dobrog da ih naučiš mudrosti, mÓane svoje nisi uskratio
njihovim ustima, i u žeđi si im vode pružio. 21 Četrdeset godina
krijepio si ih u pustinji: ništa im nije nedostajalo: niti im se odijelo
deralo, niti su im noge oticale. 22 I dao si im kraljevstva i narode
i razdijelio ih granicama: zaposjeli su zemlju Sihona, kralja
hešbonskoga, i zemlju Oga, kralja bašanskoga. 23 I sinove si
im umnožio kao zvijezde nebeske, i u zemlju si ih doveo za
koju si rekao njihovim ocima da će ući u nju i zaposjesti je.
24 Sinovi su ušli i pokorili zemlju, a ti si pred njima svladao
stanovnike zemlje, Kanaance, i predao si u ruke njihove kraljeve
i narode zemlje da rade s njima što ih je volja; 25 osvojili su
gradove tvrde i zemlju plodnu i naslijedili kuće pune svakog
dobra, isklesane zdence, vinograde, maslinike i mnogo plodnog
drveća: jeli su, sitili se i debljali i uživali u velikoj dobroti tvojoj.
26 Ali su se bunili i odvrgli tebe, i Zakon su tvoj bacili za leđa,
ubijali su proroke, koji su ih obraćali da se tebi vrate, i grdno
su hulili. 27 U ruke si ih tada predao osvajačima, koji su ih
tlačili. A u vrijeme muke svoje tebi su vapili i ti si ih s neba
uslišio i u velikoj dobroti svojoj slao si im izbavitelje, koji su ih iz
ruku tlačitelja njihovih izbavljali. 28 Ali čim bi se smirili, opet
su pred tobom zlo činili, a ti si ih puštao u ruke neprijatelja
njihovih, koji su ih mučili. I opet su k tebi vapili i ti si ih s neba
uslišio: u milosrđu svojem mnogo si ih puta izbavio. 29 Ti si ih
opominjao da se vrate tvome Zakonu: ali se oni uzjoguniše,
nepokorni tvojim zapovijedima; griješili su protiv naredaba tvojih,
a čovjek živi kad ih obdržava. Leđa su izvlačili, šije ukrućivali i
nisu slušali. 30 Mnogo si godina bio strpljiv s njima i svojim si ih
Duhom opominjao po službi svojih proroka; no nisu slušali. Tada
si ih predao u ruke naroda zemaljskih. 31 U velikom milosrđu
svojem ti ih nisi uništio, ni ostavio ih nisi, jer si ti Bog milostiv i
pun samilosti. 32 A sada, o Bože naš, veliki Bože, jaki i strašni,
koji čuvaš Savez i dobrohotnost, neka ne bude pred licem tvojim
neznatna sva ova nevolja koja je snašla nas, kraljeve naše i
knezove, svećenike i proroke naše, očeve naše i sav narod tvoj
od vremena asirskih kraljeva pa do danas. 33 Ti si pravedan u
svemu što nas je snašlo, jer si ti pokazao vjernost, a mi zloću
svoju. 34 Kraljevi naši i knezovi, svećenici i oci naši nisu vršili
Zakona tvoga, nisu osluškivali naredaba tvojih i opomena koje
si im davao. 35 Premda su bili u svom kraljevstvu, u velikim
dobrima koja si im činio, u prostranoj i plodnoj zemlji koju si im
dao, oni ti nisu služili i od svojih zlih djela nisu se odvraćali. 36
Mi smo danas, evo, robovi i u zemlji koju si bio dao ocima našim
da uživaju njene plodove i njena dobra, evo u njoj mi robujemo.
37 Njeni obilni prihodi idu kraljevima koje si nam postavio zbog
grijeha naših, i gospodare oni po volji svojoj tjelesima našim i
stokom našom. Ah, u velikoj smo nevolji! 38 I zbog svega toga
obvezujemo se pismeno na vjernost." Na zapečaćenoj ispravi
stajala su imena naših knezova, levita i svećenika ...

10 Na zapečaćenoj ispravi su bili: namjesnik Nehemija, sin
Hakalijin, i Sidkija, 2 Seraja, Azarja, Jeremija, 3 Pašhur,
Amarja, Malkija, 4 Hatuš, Šebanija, Maluk, 5 Harim, Meremot,
Obadja, 6 Daniel, Gineton, Baruk, 7 Mešulam, Abija, Mijamin, 8
Maazja, Bilgaj, Šemaja - to su svećenici. 9 Zatim leviti: Ješua,
sin Azanijin, Binuj, od sinova Henadadovih - Kadmiel, 10 i braća
njihova: Šekanija, Hodija, Kelita, Pelaja, Hanan, 11 Mika, Rehob,
Hašabja, 12 Zakur, Šerebja, Šebanija, 13 Hodija, Bani, Beninu.
14 Glavari naroda: Paroš, Pahat Moab, Elam, Zatu, Bani, 15
Buni, Azgad, Bebaj, 16 Adonija, Bigvaj, Adin, 17 Ater, Ezekija,
Azur, 18 Hodija, Hašum, Besaj, 19 Harif, Anatot, Nebaj, 20
Magpijaš, Mešulam, Hazir, 21 Mešezabel, Sadok, Jadua, 22
Pelatja, Hanan, Anaja, 23 Hošea, Hananija, Hašub, 24 Haloheš,
Pilha, Šobek, 25 Rehum, Hašabna, Maaseja, 26 Ahija, Hanan,
Anan, 27 Maluk, Harim, Baana. 28 ... ali i ostali narod, svećenici,
leviti - vratari, pjevači, netinci - i svi koji su se prema Zakonu
Božjem odvojili od zemaljskih naroda, a i njihove žene, sinovi i
kćeri, svi koji su bili sposobni da razumiju, 29 priključili su se
svojoj braći i glavarima te su se obvezali prisegom i zakletvom
da će stupati prema Zakonu Božjem, koji je dan po rukama
Mojsija, sluge Božjega, i da će držati i vršiti sve zapovijedi
Jahve, Boga našega, njegove naredbe i zakone. 30 I osobito:
da nećemo davati svojih kćeri narodima zemaljskim i njihovih
kćeri nećemo uzimati svojim sinovima. 31 I ako narodi zemlje
donesu na prodaju robu ili kakvo god žito u dan subotnji, mi
ništa nećemo od njih kupovati u subotu ni u drugi posvećeni
dan. Svake sedme godine ostavljat ćemo zemlju da počine i
otpuštati dugove svake ruke. 32 Uzeli smo kao obavezu: da
ćemo svake godine davati trećinu šekela za bogoslužje u Domu
Boga svojega: 33 za postavljeni kruh, za trajne prinosnice i
za svagdanje paljenice, za žrtve subotnje, mladog mjeseca,
blagdanske i za okajnice, da se pomiri Izrael; i za svaku službu
u Domu Boga našega. 34 Mi svećenici, leviti i narod bacili smo
ždrijeb za prinos drva koja treba da određenog dana svake

godine prema svojim obiteljima donosimo u Dom Boga našega
za vatru na žrtveniku Jahve, Boga našega, kako je zapisano
u Zakonu; 35 da ćemo svake godine donositi u Dom Jahvin
prvine od plodova zemlje i prve plodove svakoga drveta 36
i prvorođene sinove i prvine svoje stoke, kako je to pisano u
Zakonu - prvine od krupne i sitne stoke neka se odnose u Dom
Boga našega, jer su određene svećenicima koji služe u Domu
Boga našega. 37 Povrh toga prvine svojih naćava, plodova
svakog drveta, novoga vina i ulja nosit ćemo svećenicima u
sobe Doma Boga našega; a desetinu od svoje zemlje levitima,
jer leviti uzimaju desetinu u svim mjestima gdje radimo. 38
Svećenik, sin Aronov, neka prati levite kad skupljaju desetinu.
Leviti neka donose desetinu desetine u Dom Boga našega, u
sobe riznice, 39 jer su onamo dužni, Izraelci i leviti donositi
prinos od žita, vina i ulja. Ondje se nalaze posude svetišta,
svećenici u službi, vratari i pjevači. Nećemo više zanemarivati
Doma Boga svojega.

11 Tada se nastaniše knezovi narodni u Jeruzalemu. Ostali
je narod bacao ždrijeb da od svakih deset ljudi izađe
jedan koji će stanovati u svetom gradu Jeruzalemu, dok će
ostalih devet ostati u drugim gradovima. 2 I narod je blagoslovio
sve ljude koji su dragovoljno htjeli živjeti u Jeruzalemu. 3 A
evo glavara pokrajinskih koji su se nastanili u Jeruzalemu i
po gradovima Judeje. Izrael, svećenici, leviti, netinci i sinovi
Salomonovih slugu nastanili su se u svojim gradovima, svaki na
svome posjedu. 4 U Jeruzalemu se nastaniše sinovi Judini i
sinovi Benjaminovi. Od sinova Judinih: Ataja, sin Uzije, sina
Zaharijina, sina Amarjina, sina Šefatjina, sina Mahalalelova, od
sinova Faresovih; 5 Maaseja, sin Baruha, sina Kol-Hozea, sina
Hazaje, sina Adaje, sina Jojariba, sina Zaharije, sina Šelina.
6 Svega je bilo Faresovih sinova u Jeruzalemu četiri stotine
šezdeset i osam ljudi sposobnih za boj. 7 Evo Benjaminovih
sinova: Salu, sin Mešulama, sina Joedova, sina Pedajina, sina
Kolajina, sina Maasejina, sina Itielova, sina Ješajina, 8 i braća
njegova: sposobnih za boj devet stotina dvadeset i osam. 9 Joel,
sin Zikrijev, bio je njihov zapovjednik, i Juda, sin Hasenuin, drugi
upravitelj grada. 10 Od svećenika: Jedaja, Jojarib, Jakin, 11
Seraja, sin Hilkije, sina Mešulama, sina Sadoka, sina Merajota,
sina Ahituba, predstojnik Doma Božjega, i 12 njihova braća
koja su vršila službu u Domu: osam stotina dvadeset i dvojica; i
Adaja, sin Jerohama, sina Pelalije, sina Amsija, sina Zaharije,
sina Pašhura, sina Malkijina, 13 i njegova braća, glavari obitelji:
dvjesta četrdeset i dvojica; i Amasaj, sin Azarela, sina Ahzaja,
sina Mešilemota, sina Imerova, 14 i njihove braće, sposobnih
za boj: stotinu dvadeset i osam. Zapovjednik nad njima bio je
Zabdiel, sin Hagedolimov. 15 Od levita: Šemaja, sin Hašuba,
sina Azrikama, sina Hašabje, sina Bunijeva; 16 i Šabtaj i
Jozabad, od glavara levitskih, za nadzor vanjskih poslova Doma
Božjega; 17 i Matanija, sin Miheja, sina Zabdijeva, sina Asafova,
koji je ravnao psalmima, počinjao zahvale i molitve; i Bakbukja,
drugi među svojom braćom; i Abda, sin Šamue, sina Galala,
sina Jedutunova. 18 Svega je levita bilo u Svetom gradu: dvjesta
osamdeset i četiri. 19 A vratari: Akub, Talmon i njihova braća
koja su čuvala stražu na vratima: stotinu sedamdeset i dva. 20
A ostali Izraelci, svećenici i leviti, nastaniše se u svim gradovima
Judeje, svaki na svojoj baštini i po naseljima u njihovim poljima.
21 Netinci su stanovali u Ofelu; Siha i Gišpa bijahu na čelu
netinaca. 22 Predstojnik je levitima u Jeruzalemu bio Uzi, sin
Banija, sina Hašabje, sina Matanije, sina Mihejina. On je bio od
sinova Asafovih, koji su bili pjevači za službu Doma Božjega. 23
Jer je za njih bila kraljeva zapovijed i uredba za svakodnevnu
službu. 24 Petahja, sin Mešezabelov, od sinova Zeraha, sina
Judina, bio je kraljev povjerenik za sve poslove s narodom.
25 Od sinova Judinih nastanili su se u Kirjat Haarbi i njezinim
zaseocima, u Dibonu i njegovim zaseocima, u Jekabseelu i
njegovim naseljima, 26 u Jesui, u Moladi, u Bet Peletu, 27 u
Hasar Šualu, u Beer Šebi i u njenim zaseocima, 28 u Siklagu, u
Mekoni i njenim zaseocima, 29 u En Rimonu, u Sori, u Jarmutu,
30 Zanoahu, Adulamu i njihovim naseljima; u Lakišu i njegovim
poljima, u Azeki i njenim zaseocima: tako su se naselili od Beer
Šebe sve do Hinomske doline. 31 Benjaminovi sinovi življahu
u Gebi, Mikmasu, Aju i Betelu i u njihovim zaseocima, 32 u
Anatotu, Nobu, Ananiji, 33 Hasoru, Rami, Gitajimu, 34 Hadidu,
Seboimu, u Nebalatu, 35 Lodu, Ononu i u Dolini rukotvoraca. 36
Skupine levita nalazile su se u Judi i Benjaminu.

12 Ovo su svećenici i leviti koji su došli sa Zerubabelom,
sinom Šealtielovim, i Ješuom: Seraja, Jeremija, Ezra,
2 Amarja, Maluk, Hatuš, 3 Šekanija, Rehum, Meremot, 4
Ido, Gineton, Abija, 5 Mijamin, Maadja, Bilga, 6 Šemaja,
Jojarib, Jedaja, 7 Salu, Amok, Hilkija i Jedaja. To su bili glavari
svećenički i njihova braća za Ješuina vremena. 8 A leviti:
Ješua, Binuj, Kadmiel, Šerebja, Juda i Matanija - ovaj potonji
i njegova braća ravnali su hvalospjevima. 9 Bakbukja i Uni i
braća njihova izmjenjivali su se s njima u službi. 10 Ješua rodi
Jojakima; Jojakim rodi Elijašiba, a Elijašib Jojadu; 11 Jojada
rodi Jonatana, a Jonatan rodi Jaduu. 12 U Jojakimovo vrijeme
glavari svećeničkih obitelji bijahu: Serajine obitelji Meraja;
Jeremijine Hananja; 13 Ezrine Mešulam; Amarjine Johanan;
14 Malukove Jonatan; Šebanijine Josip; 15 Harimove Adna;
Meremotove Helkaj; 16 Idove Zaharija; Ginetonove Mešulam; 17
Abijine Zikri; Minjaminove ...; obitelji Moadjine Piltaj; 18 Bilgine
Šamua; Šemajine Jonatan; 19 Jojaribove Matenaj; Jedajine
Uzi; 20 Saluove Kelaj; Amokove Eber; 21 Hilkijine Hašabja;
Jedajine Netanel. 22 U vrijeme Elijašiba, Jojade, Johanana i
Jadue bili su popisani glavari levitskih obitelji i svećenici sve do
kraljevanja Darija Perzijanca. 23 Sinovi Levijevi: glavari obitelji
bili su zabilježeni u Knjizi ljetopisa, do vremena Johanana, sina
Elijašibova. 24 Glavari levitski bili su: Hašabja, Šerebja, Ješua,
Binuj, Kadmiel, a njihova braća, koja su stajala prema njima da
pjevaju naizmjenično pohvale i zahvalnice prema uredbama
Davida, Božjeg čovjeka, 25 bijahu: Matanija, Bakbukja i Obadja.
A Mešulam, Talmon i Akub, vratari, čuvali su stražu kod skladišta
blizu vrata. 26 Ti su živjeli u vrijeme Jojakima, sina Ješue,
sina Josadakova, i u vrijeme upravitelja Nehemije i književnika
svećenika Ezre. 27 Kad je bila posveta jeruzalemskoga zida,
potražili su levite svugdje gdje su stanovali da ih dovedu
u Jeruzalem te proslave posvetu radošću, zahvalnicama i
pjesmom uz cimbale, harfe i citre. 28 I skupiše se pjevači, sinovi
Levijevi, iz kraja oko Jeruzalema, iz netofatskih sela, 29 iz

Bet Hagilgala, iz Gebe i polja Azmaveta: jer su pjevači sebi
sagradili sela oko Jeruzalema. **30** Svećenici i leviti očistili su
sebe, a zatim su očistili narod, vrata i zid. **31** Tada sam izveo
judejske knezove na zid i sastavio dva velika zbora. Prvi je
išao desno niza zid, prema Smetlišnim vratima; **32** za njima
su išli Hošaja i polovina judejskih knezova - **33** Azarja, Ezra
i Mešulam, **34** Juda, Benjamin, Šemaja i Jeremija, **35** a od
svećeničkih sinova s trubljama: Zaharija, sin Jonatana, sina
Šemaje, sina Matanije, sina Mikaje, sina Zakura, sina Asafa, **36**
s braćom njihovom Šemajom, Azarelom, Milalajem, Gilalajem,
Maajem, Netanelom, Judom, Hananijem, s glazbalima Davida,
Božjega čovjeka. A Ezra, književnik, išao je pred njima. **37**
Kod Izvorskih vrata popeli su se njima nasuprot kraj stepenica
Davidova grada, zidnim usponom od Davidove palače sve do
Vodenih vrata na istoku. **38** Drugi zbor, a za njim ja i polovica
narodnih knezova, išao je nalijevo zidom i Pećkom kulom sve do
Tržnog zida, **39** pa onda iznad Efrajimovih vrata, Starih vrata,
Ribljih vrata, Hananelove kule, kule Meaha, sve do Ovčjih vrata.
Zaustavili su se kod Zatvorskih vrata. **40** Potom su oba zbora
zauzela mjesto u Domu Božjem. Tako i ja i sa mnom polovica
odličnika, **41** svećenici Elijakim, Maaseja, Minjamin, Mikaja,
Elijoenaj, Zaharija, Hananija s trubama, **42** zatim Maaseja,
Šemaja, Eleazar, Uzi, Johanan, Malkija, Elam i Ezer. Pjevači su
pjevali pod ravnanjem Jizrahjinim. **43** Toga su dana prinesene
velike žrtve, ljudi su dali oduška radosti, jer ih je Bog ispunio
velikom radošću, veselile se i žene i djeca. I radost Jeruzalema
čula se nadaleko. **44** U to su vrijeme postavljeni ljudi da nadziru
spremišta prinosa, prvina, desetina i da s polja uz gradove
sabiru dijelove koje Zakon dodjeljuje svećenicima i levitima.
Jer su se Judejci radovali svećenicima i levitima koji su bili u
službi. **45** Oni su vršili službu Bogu svome i službu očišćenja -
kao i pjevači i vratari - prema odredbi Davida i njegova sina
Salomona. **46** Jer od Davidovih i Asafovih dana, od davnine,
postoje pjevački glavari i pjesme pohvalne i zahvalnice Bogu. **47**
Zato je sav Izrael u vrijeme Zerubabela i u Nehemijino vrijeme
dan za danom davao dijelove određene za pjevače i vratare.
Davali su levitima posvećene darove, a leviti su davali sinovima
Aronovim.

13 U ono vrijeme čitala se narodu knjiga Mojsijeva i ondje se
našlo zapisano da Amonac i Moabac ne smiju nikada ući
u zbor Božji, **2** jer nisu sinovima Izraelovima izašli u susret s
kruhom i vodom, nego su čak najmili protiv njih Bileama da
ih prokune, ali je naš Bog obratio kletvu u blagoslov. **3** Kad
su čuli Zakon, isključili su iz Izraela sve strance. **4** A prije
toga svećenik Elijašib, postavljen nad sobama Doma Boga
našega, bijaše svom rođaku Tobiji **5** uredio prostranu sobu
gdje su se prije ostavljali prinosi, tamjan, posuđe, desetine žita,
vina i ulja, određene za levite, pjevače i vratare, i doprinosi za
svećenike. **6** U to vrijeme nisam bio u Jeruzalemu, jer sam
trideset i druge godine babilonskog kralja Artakserksa otišao
kralju; ali poslije nekog vremena izmolio sam u kralja **7** da se
mogu vratiti u Jeruzalem. Tada doznadoh za zlo djelo što ga
učini Elijašib uredivši Tobiji sobu u predvorjima Doma Božjega.
8 To me veoma rasrdilo: izbacih iz sobe sav namještaj Tobijina
stana **9** i naredih da se sobe očiste, zatim unesoh onamo
posuđe Doma Božjega, prinose i tamjan. **10** Doznadoh i to da
levitima nisu davali njihovih dijelova i da su se i leviti i pjevači,
određeni za službu, razbježali svaki u svoje polje. **11** I prekorih
odličnike i rekoh: “Zašto je zapušten Dom Božji?” Zatim skupih
levite i pjevače i vratih ih k njihovim službama. **12** Tada je
sva Judeja donosila u spremišta desetinu žita, vina i ulja. **13**
Nad spremištima postavio sam svećenika Šelemju, književnika
Sadoka i levita Pedaju, a uz njih Hanana, sina Zakura, sina
Matanijina. Njih su smatrali pouzdanima; njihova je dužnost
bila da dijele svojoj braći. **14** Zato, sjeti se mene, Bože moj: ne
prezri mojih pobožnih djela koja učinih za Dom Boga svoga i za
službu u njemu. **15** U ono sam vrijeme vidio u Judeji ljude koji
gaze u tijescima u dan subotnji; drugi su nosili snopove žita,
tovarili na magarce vino, grožđe, smokve i svakojake terete
da ih u dan subotnji unesu u Jeruzalem. I prekorih ljude što u
taj dan prodaju živež. **16** A Tirci koji su živjeli u Jeruzalemu
donosili su onamo ribu i svakovrsnu robu da je prodaju Židovima
u subotu. **17** Prekorih judejske velikaše i rekoh im: “Kakvo to
zlo djelo činite i skrnavite dan subotnji? **18** Nisu li tako činili i
vaši oci te je Bog naš doveo svu ovu nesreću na nas i na ovaj
grad? A zar vi želite umnažati gnjev protiv Izraela skrnaveći
subotu?” **19** I zapovjedih još da uoči subote, kad se mrak spusti
na jeruzalemska vrata, zatvore njihova krila i rekoh neka se ne
otvaraju do iza subote! Postavio sam nekoliko svojih momaka na
vrata da se ne unosi nikakav tovar u dan subotnji. **20** Jednom su
ili dvaput trgovci i prodavači svakovrsne robe proveli noć izvan
Jeruzalema, **21** ali sam ih upozorio i rekao im: “Zašto provodite
noć pod zidom? Ako to ponovite, dignut ću na vas ruku!” Od
toga vremena nisu više dolazili u subotu. **22** Zapovjedio sam
levitima da se očiste i da dođu čuvati vrata, kako bi se svetkovao
dan subotnji. I za ovo se spomeni mene, Bože moj, i smiluj mi
se po svome velikom milosrđu! **23** Onih sam dana vidio i Židove
koji se bijahu oženili Ašdođankama, Amonkama i Moapkama.
24 Polovica njihovih sinova govorila je ašdodski ili jezikom ovoga
ili onoga naroda: više nisu znali govoriti židovski. **25** Korio sam
ih i proklinjao, neke sam i tukao, čupao im kose i zaklinjao ih
Bogom: “Ne dajite svojih kćeri njihovim sinovima i ne uzimajte
žene od njihovih kćeri za svoje sinove, a ni za sebe! **26** Nije
li u tome sagriješio Salomon, kralj Izraelov? Među mnogim
narodima nije bilo kralja njemu ravna. Bio je drag Bogu svome i
Gospod ga je postavio kraljem nad svim Izraelom. Ali su i njega
tuđinke navele na grijeh! **27** Treba li slušati kako i vi činite veliko
zlo i postajete nevjerni Bogu našemu ženeći se tuđinkama?”
28 Jedan od sinova Jojade, sina velikog svećenika Elijašiba,
bijaše zet Horonjaninu Sanbalatu. Njega sam otjerao od sebe.
29 Spomeni se, Bože moj, ovih ljudi, jer su oskvrnuli svećeništvo
i zavjet svećenički i levitski. **30** Tako sam ih očistio od svega
tuđega i opet uspostavio službe svećenika i levita dodijelivši
svakome njegov posao. **31** Uredio sam i da se nose drva u
određene dane i prvine. Sjeti me se, Bože moj, za moje dobro!

Estera

1 Bilo je u vrijeme Ahasvera, onoga Ahasvera koji je vladao
nad sto dvadeset i sedam pokrajina od Indije do Etiopije.
2 U to vrijeme, dok je kralj Ahasver sjedio na prijestolju
svoga kraljevstva u tvrđavi grada Suze, **3** treće godine svoga
kraljevanja, priredi on gozbu za sve svoje knezove i službenike.
Našli su se tako pred njim zapovjednici perzijske i medijske
vojske, odličnici i pokrajinski upravitelji. **4** Punih sto i osamdeset
dana pokazivaše on bogatstvo i slavu kraljevstva svoga i
veličanstveni sjaj veličine svoje. **5** Kad je prošlo to vrijeme,
priredi kralj u vrtnom trijemu svoje palače sedmodnevnu gozbu
za sav narod koji se nalazio u tvrđavi grada Suze, od najvišega
pa do najnižega. **6** Zavjese od najfinijeg lana, vune, ljubičasta
skrleta bile su pričvršćene vrpcama od beza i crvena grimiza o
srebrne prstenove na stupovima od bijela mramora. Na podu
od zelenog i bijelog mramora, sedefa i skupocjenog kamenja,
nalazile se postelje od srebra i zlata. **7** Za piće su služili zlatni
pehari, sve jedan drugačiji od drugoga, a vina je bilo kraljevski
obilno, kako i dolikuje kraljevskoj moći. **8** Pilo se po nekom
pravilu, ali ne prisilno, jer je kralj bio naredio svim nadzirateljima
svoga dvora da sa svakim postupaju prema njegovoj želji. **9** I
kraljica Vašti priredi gozbu za žene u kraljevskoj palači kralja
Ahasvera. **10** Sedmoga dana, kad srce kraljevo bijaše veselo od
vina, naredi Mehumanu, Bizeti, Harboni, Bigti, Abagti, Zetaru i
Karkasu, sedmorici eunuha koji su mu služili, **11** da dovedu
preda nj kraljicu Vašti s kraljevskom krunom, da bi pokazao
narodu i knezovima ljepotu njezinu. Ona je uistinu bila privlačna.
12 Ali se kraljica Vašti ne htjede odazvati kraljevu pozivu što joj
ga prenesoše dvorani. Kralj se tada veoma razbjesni i njegova
se srdžba rasplamsa. **13** Onda zapita mudrace koji poznaju
vremena. Jer svaki se kraljev posao tako proučavao među onima
koji su poznavali zakone i pravo. **14** Najbliži su mu bili Karsena,
Šetar, Admata, Taršiš, Mares, Marsena i Memukan, sedam
knezova Perzije i Medije. Oni su smjeli gledati kraljevo lice i
zauzimali su najistaknutija mjesta u kraljevstvu. **15** Upita ih: "Što
treba prema zakonu poduzeti protiv kraljice Vašti, koja se nije
pokorila zapovijedi kralja Ahasvera koju su joj saopćili dvorani?"
16 Memukan tada odgovori pred kraljem i knezovima: "Kraljica je
Vašti skrivila ne samo kralju nego i svim poglavarima i svem
narodu koji prebiva u svim pokrajinama kralja Ahasvera. **17** Jer
će za držanje kraljičino doznati sve žene pa će prezirati svoje
muževe govoreći: 'Kralj je Ahasver naredio da dovedu preda
nj kraljicu Vašti, ali ona ne htjede doći.' **18** I žene će knezova
perzijskih i medijskih, pošto doznaju za kraljičino ponašanje, još
danas pripovijedati svim poglavarima kraljevim, pa će biti prkosa
i prezira u izobilju. **19** Stoga, svidi li se kralju, neka se objavi
kraljevska naredba i umetne među zakone Perzije i Medije, tako
da se više ne može opozvati, da se Vašti ne smije više pojaviti
pred kraljem Ahasverom, a kralj neka preda kraljevsku čast
drugoj ženi, boljoj od nje. **20** Kad se ta naredba koju će kralj
učiniti pročuje po svem kraljevstvu, koje je zaista veliko, sve će
žene iskazivati poštovanje svojim muževima, od najvišega pa
do najnižega." **21** Riječ se svidje i kralju i njegovim knezovima.
Stoga on učini kako mu je savjetovao Memukan. **22** Uputi pisma
u sve kraljevske pokrajine, svakoj pokrajini pismom kojim se
ona služila, a svakom narodu njegovim jezikom, da svaki muž
bude gospodar u svojoj kući.

2 Poslije tih događaja, kako mu se utiša gnjev, kralj Ahasver
sjeti se Vaštije, onoga što je ona učinila i što je bilo odlučeno
protiv nje. **2** Rekoše tada momci što služahu kralja: "Neka se
potraže za kralja mlade djevojke, djevice lijepa izgleda. **3** Kralj
neka odredi u svim pokrajinama svojega kraljevstva povjerenike
da mu sakupe sve djevice pristala izgleda u tvrđavi grada Suze,
u haremu, pod upravom Hegeja, kraljeva eunuha, čuvara žena.
On će se pobrinuti za njihovu njegu. **4** Ona djevojka koja se
najviše svidi očima kraljevim neka kraljuje umjesto Vaštije."
Bijaše to po volji kralju, i on tako uradi. **5** U tvrđavi grada Suze
bio je neki Židov koji se zvao Mordokaj, sin Jaira, sina Šimeja,
sina Kišova, iz plemena Benjaminova. **6** On je bio protjeran
iz Jeruzalema među prognanicima koje je babilonski kralj
Nabukodonozor odveo zajedno s judejskim kraljem Jekonijom.
7 On je odgajao Hadasu, to jest Esteru, kćerku strica svoga, jer
ona ne imađaše ni oca ni majke. Djevojka je bila pristala i lijepa
izgleda. Poslije smrti njezina oca i njezine majke Mordokaj je
uze k sebi kao kćerku. **8** Kako se začu za kraljevu riječ i njegovu
naredbu, mnogo se djevojaka sabra u tvrđavi grada Suze pod
Hegejevim nadzorom. Tako dovedoše i Esteru u kraljevu palaču,
pod nadzor Hegeja, čuvara žena. **9** Djevojka se svidje njegovim
očima, steče ona njegovu naklonost i on se pobrinu za njezino
uljepšavanje i uzdržavanje. Uz to joj dade sedam najvrednijih
ropkinja kraljevskog dvora i premjesti je, skupa s djevojkama, u
najudobnije prostorije harema. **10** Estera ne spomenu ni naroda
ni obitelji kojoj je pripadala, jer joj Mordokaj bijaše zabranio da
to učini. **11** Svakoga je dana Mordokaj šetao pred dvorištem
harema da bi doznao kako se Estera osjeća i kako se prema
njoj odnose. **12** Svaka je djevojka morala ući kralju kad je na
nju, prema uredbi za žene, došao red, to jest nakon dvanaest
mjeseci. Jer tada se završavalo razdoblje njihova uljepšavanja:
šest mjeseci uljem iz mirne, a šest mjeseci balzamom i ostalim
pomastima za žensku njegu. **13** Pa kad bi djevojka ulazila kralju,
bilo joj je dopušteno da sa sobom iz harema u kraljevsku palaču
ponese sve što bi zatražila. **14** Ona bi ulazila uvečer, a ujutro bi
se vraćala u drugi harem, pod nadzorom Šaašgaza, kraljeva
eunuha, čuvara priležnica. Više se ne bi vraćala kralju, osim ako
bi je posebno zaželio i dozvao je k sebi poimence. **15** Kada
dođe red na Esteru, kćerku Abihajla, koji je bio stric Mordokaja
koji ju je bio pokćerio, da uđe kralju, ona ne zatraži ništa osim
onoga što joj bijaše rekao Hegej, kraljev eunuh, čuvar žena.
Ipak je pobuđivala udivljenje svih koji su je gledali. **16** Esteru,
dakle, uvedoše kralju Ahasveru, u njegovu kraljevsku palaču,
u desetom mjesecu, mjesecu Tebetu, sedme godine njegova
vladanja. **17** Kralj zavolje Esteru više od svih drugih žena; više
nego sve ostale djevice ona mu omilje i predobi ona njegovu
naklonost. I položi on na njezinu glavu kraljevsku krunu, pa
mjesto Vaštije ona posta kraljicom. **18** Nakon toga priredi kralj u
čast Estere veliku gozbu za svoje knezove i službenike; svim
pokrajinama odredi odmor i razda darove kraljevski darežljivo.

19 Kad su drugi put djevojke bile sakupljene, Mordokaj sjeđaše
na vratima kraljevim. 20 Estera ne oda ni naroda ni obitelji iz
koje je potjecala, kao što joj Mordokaj bijaše naredio. Estera se i
dalje držala svih Mordokajevih uputa kao kad se nalazila pod
njegovim skrbništvom. 21 U ono vrijeme kad je Mordokaj sjedio
na vratima kraljevim, Bigtan i Tereš, dva kraljeva dvoranina,
čuvari praga, planuše gnjevom i počeše snovati da podignu ruku
na kralja Ahasvera. 22 Za tu njihovu namjeru sazna Mordokaj.
On je dojavi kraljici Esteri, a Estera je u Mordokajevo ime saopći
kralju. 23 Sve se izvidje i otkri se zavjera, pa obojica budu
obješena o stup. To se pred kraljem zapisa u knjizi Ljetopisa.

3 Poslije tih događaja kralj Ahasver promaknu Hamana,
Hamdatina sina, Agađanina: uzvisi ga i njegovo prijestolje
postavi iznad svih ostalih dostojanstvenika koji su bili s njim. 2
Svi službenici kraljevi koji su se nalazili na kraljevim vratima
prigibali bi koljena i padali ničice pred Hamanom, jer je tako
zapovjedio kralj. Ali Mordokaj ne bi prignuo koljeno niti bi pao
ničice. 3 Službenici kraljevi koji su se nalazili na vratima kraljevim
rekoše Mordokaju: "Zašto prestupaš kraljevu zapovijed?" 4 Iako
su mu oni to ponavljali svaki dan, on ih ne posluša. Onda oni to
dojaviše Hamanu, da vide vrijedi li Mordokajevo opravdanje. Jer
im bijaše rekao da je Židov. 5 Kad Haman utvrdi da Mordokaj
niti prigiba koljeno niti pada ničice pred njim, jako se razljuti.
6 A kad dozna kojemu narodu pripada, učini mu se premalo
podići ruke na samog Mordokaja nego naumi s njim pobiti i
sve Židove koji su živjeli u svem kraljevstvu Ahasverovu. 7 U
prvom mjesecu, to jest u mjesecu Nisanu, dvanaeste godine
Ahasverova kraljevanja u nazočnosti Hamana baciše "Pur", to
jest ždrijeb, da utvrde dan i mjesec. Ždrijeb pade na trinaesti
dan dvanaestoga mjeseca, to jest na mjeseca Adara. 8 I Haman
kaza kralju Ahasveru: "U svim pokrajinama tvoga kraljevstva ima
jedan narod razasut među drugim narodima i od njih odvojen.
Njegovi su zakoni drugačiji od zakona u svih ostalih naroda.
Oni se ne drže kraljevskih odredaba. Kralj ih zato ne smije
pustiti na miru. 9 Ako je kralju po volji, neka se raspiše da
se oni zatru; a ja ću izbrojiti deset tisuća srebrnih talenata na
ruke povjerenika da ih pohrane u kraljevsku riznicu." 10 Nakon
toga kralj skinu pečatni prsten s ruke i preda ga Hamanu, sinu
Hamdatinu, Agađaninu, neprijatelju Židova, 11 i kaza mu: "Neka
ti bude novac i narod, pa učini s njim što bude dobro u tvojim
očima." 12 Trinaestoga dana prvoga mjeseca bijahu sazvani
kraljevi pisari, pa o onome što je naložio Haman sastaviše
pisma i upraviše ih kraljevskim namjesnicima, upraviteljima
što stajahu na čelu pojedinih pokrajina, knezovima svakoga
pojedinog naroda, svakoj pokrajini njezinim pismom i svakom
narodu njegovim jezikom. Pisma su napisana u kraljevo ime i na
njima je udaren kraljev pečat. 13 Po skorotečama razaslane
su svim kraljevim pokrajinama poslanice da se svi Židovi, od
dječaka do staraca, djeca i žene unište, pobiju, zatru, a njihova
dobra da se zaplijene u jednom jedinom danu, i to trinaestog
dana dvanaestog mjeseca, mjeseca Adara. 14 Sadržaj ove
naredbe, koja je imala postati zakonom u svakoj pokrajini, bio
je objavljen svim narodima da bi bili spremni za taj dan. 15
Skoroteče žurno potekoše s kraljevskom naredbom. Zakon bi
objavljen i u tvrđavi Suze, pa dok su kralj i Haman sjedili i častili
se, grad je Suza bio uznemiren.

4 Mordokaj doznade za sve što se dogodilo: razdera na sebi
haljine, navuče kostrijet, posu se pepelom i prođe posred
grada kukajući glasno i gorko. 2 Dođe samo do kraljevih vrata,
jer s onom kostrijeti na sebi ne mogaše kroz njih proći. 3
U svakoj je pokrajini, svuda gdje se doznala kraljeva riječ i
njegov proglas, među Židovima zavladala žalost: postili su,
plakali i jadikovali. Mnogima od njih kostrijet i pepeo posta
ležaj. 4 Esterine djevojke i njezini eunusi dođoše da je o tome
obavijeste. Kraljica se veoma uznemiri. Posla Mordokaju haljine
da bi ih obukao a skinuo sa sebe kostrijet, ali on to odbi. 5
Nato Estera pozva Hataka, jednog od kraljevih eunuha koji joj je
bio određen za službu, pa ga posla k Mordokaju da dozna od
njega što se dogodilo i zbog čega je takav. 6 Hatak ode do
Mordokaja na gradski trg, pred vrata kraljeva. 7 Mordokaj mu
pripovjedi što mu se dogodilo i podrobno ga obavijesti o novcu
koji je Haman obećao položiti u kraljevu riznicu da bi mogao
uništiti Židove. 8 Dade mu i prijepis naredbe o njihovu zatoru,
koja je objavljena u Suzi, da je pokaže Esteri te da joj javi i
naloži neka ide kralju: neka ga moli za milost i posreduje kod
njega za svoj narod. a "Sjeti se dana siromaštva svoga kad sam
te hranio rukom svojom, jer se Haman, drugi čovjek kraljevstva,
dogovorio s kraljem da nas usmrti. b Zazivaj Boga, govori kralju
za nas i oslobodi nas od smrti." 9 Hatak se vrati i donese Esteri
Mordokajevu poruku. 10 Estera odvrati Hataku i naredi mu da
saopći Mordokaju: 11 "Svi službenici kraljevi i narod kraljevih
pokrajina znaju kako svakoga onoga, bio on muškarac ili žena,
koji nepozvan uđe kralju u unutrašnje predvorje čeka jedan jedini
zakon: smrtna kazna, osim ako kralj ne pruži takvome svoje
zlatno žezlo i poštedi mu život. A ja već trideset dana nisam
bila pozvana kralju." 12 Mordokaju bjehu saopćene Esterine
riječi, 13 pa on poruči Esteri: "Nemoj misliti da ćeš se zato što
se nalaziš u kraljevoj palači spasiti jedina od svih Židova: 14 jer
budeš li u ovoj prilici šutjela, doći će Židovima pomoć i spas s
druge strane, a ti ćeš s kućom svoga oca propasti. Tko zna
nisi li se baš i popela do kraljevske časti zbog časa kao što je
ovaj?" 15 Estera i opet poruči Mordokaju: 16 "Hajde, sakupi
sve Židove koji se nalaze u Suzi. Postite za me: tri dana i tri
noći ne jedite niti pijte. I ja ću tako postiti sa svojim djevojkama.
Tako pripremljena ući ću kralju i unatoč zakonu, pa treba li da
poginem, poginut ću." 17 Mordokaj se onda povuče i učini što
mu je naredila Estera.

5 Trećega dana... Blistala je od vrhunske ljepote... lice joj
bijaše veselo, kao rastvoreno ljubavi, a srce sapeto od
straha... Kroza sva je vrata ušla pred kralja. On je sjedio na
svom kraljevskom prijestolju, zaogrnut svim ukrasom veličanstva
svoga. 2 I podigavši zlatno žezlo, postavi ga na vrat Esteri, zagrli
je i reče: "Govori mi!" a Ona mu reče: "Spazih te, gospodaru,
kao anđela Božjega, pa mi se uznemiri srce od straha pred
sjajem tvojim. Jer si, gospodaru, divan i lice ti je puno dražesti."
b Dok je još govorila, klonu od iznemoglosti. Kralj se uznemiri,
a sva ju je posluga njegova hrabrila. 3 Kralj joj reče: "Što je
tebi, kraljice Estero? Što želiš? Bila to i polovica kraljevstva,

dobit ćeš je!" 4 Estera odgovori: "Neka kralj, ako mu je drago,
dođe s Hamanom na gozbu koju sam danas priredila." 5 Kralj
odvrati: "Obavijestite odmah Hamana da bi se izvršila Esterina
želja." Kralj dakle dođe s Hamanom na gozbu koju je Estera
priredila. 6 Dok su pili vino, kralj kaza Esteri: "Što god zatražiš,
dobit ćeš. Što god zaželiš, bila to i polovica kraljevstva, bit će ti!"
7 Estera odgovori: "Molba mi je i želja, 8 ako sam našla milost u
očima kraljevim i ako se kralju svidi dati mi što molim i učiniti što
želim, da kralj ponovo dođe s Hamanom na gozbu koju ću sutra
pripremiti za njih i tad ću postupiti po riječi kraljevoj." 9 Toga
dana Haman iziđe sretan i zadovoljna srca, ali se rasrdi jako
na Mordokaja kad vidje da na vratima kraljevim nije ustao ni
maknuo se pred njim. 10 Haman se ipak svlada. Ode kući i
posla po svoje prijatelje i po ženu Zarešu. 11 Pripovijedao im je
o sjaju svoga bogatstva, o mnoštvu svojih sinova i o svemu
onome čime ga je kralj uzveličao i čime ga je uzdignuo nad sve
svoje knezove i službenike. 12 Haman još dometnu: "I kraljica
Estera nije uz kralja pozvala nikoga osim mene na gozbu koju je
priredila. I sutra sam samo ja uz kralja njezin uzvanik. 13 Ali
me sve to ne može učiniti sretnim dokle god gledam Židova
Mordokaja kako sjedi na vratima kraljevim." 14 Reče mu Zareša,
žena njegova, i svi prijatelji njegovi: "Podigni vješala visoka
pedeset lakata. Sutra ujutro zatraži od kralja neka na njih objese
Mordokaja. Poslije toga idi sretan s kraljem na gozbu." Savjet se
Hamanu učini dobar, pa on naredi da se podignu vješala.

6 Te noći kralj ne mogaše usnuti. Zato naredi da mu donesu
i čitaju knjigu znamenitih događaja, Ljetopise. 2 Tu se nađe
zapisano kako je Mordokaj prokazao Bigtanu i Tereša, dva
dvoranina kraljeva, čuvare praga, koji su se spremali da podignu
ruke na kralja Ahasvera. 3 Kralj upita: "Kakva je čast i kakvo
je odlikovanje zapalo Mordokaja za sve to?" Kraljeve sluge,
dvorani koji ga slušahu, odgovoriše: "Ništa nije učinjeno za
nj." 4 Kralj onda zapita: "Tko je u predvorju?" A to u vanjsko
predvorje kraljevske palače bijaše stigao Haman da traži od
kralja neka objese Mordokaja na vješalima koja su već bila
podignuta za nj. 5 Službenici kraljevi odgovoriše: "Eno se u
predvorju nalazi Haman." "Neka uđe!" - naredi kralj. 6 Kako
Haman uđe, kralj ga upita: "Što treba učiniti čovjeku koga kralj
hoće da počasti?" Haman reče u sebi: "Koga ako ne mene kralj
želi počastiti?" 7 Zato odgovori kralju: "Za čovjeka koga kralj
želi počastiti 8 treba donijeti kraljevske haljine koje kralj sam
oblači i dovesti konja kojega kralj jaše i položiti mu na glavu
kraljevsku krunu. 9 Haljine i konja neka kralj preda jednome od
najuglednijih kneževa kraljevih da bi taj obukao onoga koga
kralj želi počastiti i na konju ga odveo na gradski trg uzvikujući
pred njim: 'Tako biva onome koga kralj hoće da počasti!'" 10
Kralj nato naredi Hamanu: "Uzmi odmah haljine i konja, kako si
rekao, pa učini tako Mordokaju Židovu koji sjedi na kraljevim
vratima i ne propusti ništa od onoga što si rekao!" 11 Haman
uze haljine i konja: obuče u haljine Mordokaja i provede ga na
konju po trgu grada vičući pred njim: "Tako biva onome koga
kralj hoće da počasti!" 12 Malo zatim Mordokaj se vrati k vratima
kraljevim, a Haman, tužan i zastrte glave, ode žurno kući 13
te ispriča Zareši, ženi svojoj, i svima prijateljima svojim što se
dogodilo. Njegovi mu savjetnici i žena Zareša rekoše: "Ako
Mordokaj, pred kojim si počeo posrtati, pripada židovskom rodu,
nećeš ga nadjačati, nego će te on zacijelo oboriti." 14 Još su
o tom razgovarali, kad eto kraljevih dvorana. Došli su tražiti
Hamana da ga žurno odvedu na gozbu koju je priredila Estera.

7 Kralj i Haman dođoše na gozbu kraljici Esteri. 2 I toga
drugoga dana, dok se pilo vino, reče kralj Esteri: "Koja ti je
molba, kraljice Estero? Bit će ti udovoljena! Koja je tvoja želja?
Ako je i pola kraljevstva, bit će ti!" 3 Kraljica Estera odgovori:
"Ako sam, kralju, našla milost u tvojim očima i ako ti je s voljom,
neka mi se u ime molbe pokloni život, a u ime želje moj narod!
4 Jer smo ja i narod moj predani za zator, klanje, uništenje. Da
smo predani u roblje, šutjela bih jer nevolja ne bi bila štetna
po kralja." 5 Ali kralj Ahasver upade kraljici Esteri u riječ pa je
upita: "Tko je taj? Gdje je taj koji je namislio takvo što učiniti?"
Estera tada odgovori: "Progonitelj i neprijatelj jest Haman, ovaj
zlikovac!" 6 Haman se zaprepasti pred kraljem i kraljicom. 7
Kralj, gnjevan, ostavi vino te ode u vrt palače. Haman osta
uz kraljicu da je moli za svoj život, jer je uvidio da je njegova
nesreća pred kraljem gotova. 8 Kralj se vrati iz vrta u dvoranu
gdje se pilo vino. Dotle Haman bijaše pao na počivaljku na kojoj
se nalazila Estera. "Pokušavaš još i nasilje nad kraljicom, i to
u mome vlastitom domu?" - povika kralj. Tek što su te riječi
izletjele iz kraljevih usta, pokriše lice Hamanu. 9 Tada kaza
Harbona, jedan od dvorana koji su stajali u službi kraljevoj:
"Eno i vješala što ih je Haman pripravio za Mordokaja koji je
govorio u korist kraljevu. Nalaze se kraj Hamanove kuće i visoka
su pedeset lakata." Kralj zapovjedi: "Objesite ga na njih!" 10
Hamana objesiše na vješala koja bijaše pripravio Mordokaju, i
kraljeva se srdžba utiša.

8 Onoga istog dana kralj Ahasver preda kraljici Esteri kuću
Hamana, progonitelja Židova, a Mordokaj je stupio pred
kraljevo lice, jer je Estera objasnila kralju što joj je on. 2 Kralj
skinu pečatni prsten, koji je već bio oduzeo Hamanu, i dade
ga Mordokaju, a Estera postavi Mordokaja nad Hamanovom
kućom. 3 Estera tada ponovo progovori kralju. Baci mu se pred
noge; rasplaka se i najvruće ga zamoli da osujeti zlo Hamana
Agađanina i naum opaki što ga bijaše zasnovao protiv Židova.
4 Kralj pruži prema Esteri zlatno žezlo. Estera se diže, stade
pred kraljem 5 i reče: "Ako je kralju po volji, ako sam našla
milost pred licem njegovim, ako je kralju pravo te ako sam
mila u njegovim očima, neka pismeno opozove sve što napisa
Haman, sin Hamdatin, Agađanin, u opakoj nakani da se pobiju
Židovi koji se nalaze u svim pokrajinama kraljevstva. 6 TÓa
kako bih ja mogla gledati nesreću koja bi pogodila moj narod?
Kako bih mogla gledati zator roda svoga?" 7 Kralj Ahasver
odgovori kraljici Esteri i Mordokaju Židovu: "Eto, poklonio sam
Esteri kuću Hamanovu, a njega sam dao objesiti jer je bio
digao svoju ruku na Židove, 8 a vi u ime kraljevo napišite o
Židovima što vam se sviđa i zapečatite kraljevim prstenom. Jer
neopoziv je proglas koji je u kraljevo ime napisan te kraljevim
pečatom zapečaćen." 9 Tada, dvadeset i trećeg dana trećega
mjeseca, to jest mjeseca Sivana, budu sazvani pisari kraljevi i
prema svemu što bijaše naredio Mordokaj napisa se Židovima,

namjesnicima, upravljačima i knezovima pokrajina od Indije
do Etiopije, a bijaše sto dvadeset i sedam pokrajina, svakoj
pokrajini njezinim pismom, svakom narodu njegovim jezikom, pa
i Židovima njihovim pismom i njihovim jezikom. 10 On napisa
pisma u ime kralja Ahasvera i zapečati ih kraljevim prstenom pa
ih razasla po skorotečama koji su jahali na konjima, pastusima
iz kraljevske ergele. 11 Kralj je dopustio Židovima po svim
gradovima da se mogu sastajati, braniti svoj život te uništiti, ubiti
i zatrti svaku vojsku narodnu ili pokrajinsku koja bi ih napala, ne
štedeći ni djecu ni žene, a slobodno im je oplijeniti njihova dobra;
12 sve istoga dana u svim pokrajinama kraljevstva Ahasverova:
trinaestog dana dvanaestoga mjeseca, to jest mjeseca Adara. 13
Prijepis pisma, koje je imalo postati zakonom u svakoj pokrajini,
bijaše objavljen među svim narodima, kako bi Židovi toga dana
bili spremni osvetiti se svojim neprijateljima. 14 Skoroteče,
konjanici na kraljevskim pastusima, krenuše odmah i pojuriše,
po kraljevoj zapovijedi. Naredba je bila objavljena i u tvrđavi
Suzi. 15 Mordokaj izađe od kralja odjeven u grimiznu i lanenu
kraljevsku haljinu, s velikom zlatnom krunom i s ogrtačem od
fine tkanine i crvena skrleta. Grad je Suza klicao i veselio se. 16
Bio je to za Židove dan svjetla, veselja, kliktanja i slavlja. 17 U
svakoj pokrajini, u svakom gradu i mjestu do kojega je dopro
kraljev ukaz i zakon, zavlada među Židovima veselje, radost,
gozba i blagdan, i mnogi među pucima zemlje postadoše Židovi
jer ih je spopao strah od Židova.

9 Trinaestoga dana dvanaestog mjeseca, mjeseca Adara, kad
je morala biti izvršena odredba kraljevog ukaza, istoga dana
u koji su se neprijatelji Židova nadali zavladati nad njima dogodi
se obrnuto: Židovi zavladaše nad neprijateljima svojim. 2 Židovi
se sakupiše po svojim gradovima u svim pokrajinama kralja
Ahasvera da udare na one koji su tražili njihovu propast. I nitko
se nije usuđivao da im pruži otpor, jer je sve narode spopao strah
od Židova. 3 Svi su knezovi pokrajina i namjesnici, upravljači i
činovnici kraljevi štitili Židove jer ih je obuzeo strah od Mordokaja.
4 Jer je Mordokaj postao velik na kraljevskom dvoru, i po svim
pokrajinama širio se glas da Mordokaj postaje sve moćniji. 5
Židovi, dakle, udariše mačem po svim svojim neprijateljima,
sasjekoše ih i zatrše; sa svojim mrziteljima postupiše kako im
se htjelo. 6 Samo u tvrđavi Suzi smakoše i zatrše Židovi pet
stotina ljudi; 7 pogubiše Paršandatu, Dalfona, Aspatu, 8 Poratu,
Adaliju, Aridatu, 9 Parmaštu, Arisaja, Aridaja, Jezatu 10 i deset
sinova Hamana, sina Hamdatina, progonitelja Židova. Ali se ne
pojagmiše za plijenom. 11 Toga istog dana, doznavši za broj
ubijenih u tvrđavi Suzi, 12 kralj reče kraljici Esteri: "U tvrđavi Suzi
Židovi su smaknuli i uništili pet stotina ljudi i deset Hamanovih
sinova. Što su tek onda izveli u ostalim pokrajinama kraljevim?
Koja je sada molba tvoja? Bit će uslišana! Koja je tvoja želja?
Bit će ispunjena!" 13 "Ako je kralju po volji," reče Estera, "neka
se Židovima koji žive u Suzi dopusti još sutra primijeniti isti
zakon kao i danas i neka se objesi deset Hamanovih sinova." 14
Kralj naredi da se tako učini: zakon bi u Suzi proglašen i deset
Hamanovih sinova obješeno. 15 Tako se Židovi Suze sakupiše
i četrnaestoga dana mjeseca Adara pa pobiše u Suzi još tri
stotine ljudi. Ali se ni tada ne pojagmiše za plijenom. 16 Ostali
Židovi, oni koji su živjeli u kraljevskim pokrajinama, sakupiše se
da brane svoje živote i mir od neprijatelja: pobiše sedamdeset i
pet tisuća dušmana. Ali se ni tada ne pojagmiše za plijenom. Bio
je trinaesti dan mjeseca Adara. 17 Četrnaestoga dana Židovi su
mirovali: to bijaše dan gozbe i veselja. 18 Židovi u Suzi koji su se
sakupili trinaestoga i četrnaestoga dana mirovahu petnaestoga
dana; to je bio dan njihova veselja i gozbi. 19 Zbog toga Židovi
pripoljci, oni koji žive po neutvrđenim selima, blagdanski svetkuju
četrnaesti dan mjeseca Adara veseleći se i gozbujući i među
sobom izmjenjujući darove. a A koji žive u gradovima slave i
petnaesti dan Adara u razdraganosti i u veselju, izmjenjujući
među sobom darove. 20 Mordokaj opisa te događaje i upravi
pisma Židovima svih blizih i dalekih pokrajina kralja Ahasvera.
21 Naložio im je da četrnaesti i petnaesti dan mjeseca Adara
svake godine slave 22 kao dane u kojima su Židovi postigli
spokoj od svojih neprijatelja i kao mjesec koji je bio pretvorio u
radost njihovu tugu a u blagdan njihovo žalovanje. Neka ih slave
gozbom i veseljem, izmjenjujući među sobom darove i dijeleći
poklone ubogima. 23 Židovi prihvatiše da drže ono što su već
sami od sebe počeli slaviti i o čemu im je pisao Mordokaj: 24
"Haman, sin Hamdatin, Agađanin, progonitelj svih Židova, kako
je bio naumio sve ih uništiti, baci 'Pur', to jest ždrijeb, za njihovo
smaknuće i zator; 25 ali kad je za njegovu zamisao doznao kralj,
on pismeno naredi: 'Neka se na njegovu glavu obori opaki naum
što ga bijaše zasnovao protiv Židova i neka bude obješen, on i
sinovi njegovi.'" 26 Zbog toga su ti dani nazvani Purim, prema
riječi Pur. Zato prema svem sadržaju toga pisma i prema onome
što su vidjeli i što im bijaše preneseno 27 Židovi se neopozivo
obvezaše i prihvatiše za se, za svoje potomke i za sve one
koji se s njima budu udružili da će svake godine slaviti ta dva
dana prema tom propisu i u to vrijeme. 28 Te dane valja slaviti
i njih se sjećati od pokoljenja do pokoljenja u svakoj obitelji,
pokrajini i gradu; ti dani Purima ne smiju iščeznuti ispred Židova,
ni spomen na njih biti izbrisan iz njihova roda. 29 Kraljica Estera,
kći Abihailova, i Židov Mordokaj pisali su to što snažnije da
tako još jednom potkrijepe pismo o Purimu. 30 Pisma su poslali
svim Židovima u sto dvadeset i sedam pokrajina Ahasverova
kraljevstva s porukom mira i vjernosti; 31 da obdržavaju te
dane Purima u njihovo određeno vrijeme, kako su to odredili
Židov Mordokaj i kraljica Estera, i da drže post i molitve, onako
kako su to oni obvezali sebe i svoje potomke. 32 Tako Esterina
naredba ozakoni ove propise Purima i to bi zapisano u knjigu.

10 Kralj Ahasver udari danak na zemlju i na otoke morske.
2 Sva djela njegove moći i hrabrosti, a tako i izvještaj
o uzdignuću Mordokaja koga je kralj uzvisio, zapisani su u
Ljetopisima kraljeva Medije i Perzije: 3 kako je Židov Mordokaj
bio prvi iza kralja Ahasvera, velik u očima Židova, voljen od
mnoštva svoje subraće kao pobornik blagostanja svoga naroda i
glasnik mira za svoj rod.

Job

1 Bijaše nekoć u zemlji Usu čovjek po imenu Job. Bio je to
čovjek neporočan i pravedan: bojao se Boga i klonio zla.
2 Rodilo mu se sedam sinova i tri kćeri. **3** Imao je sedam
tisuća ovaca, tri tisuće deva, pet stotina jarmova goveda,
pet stotina magarica i veoma mnogo služinčadi. Čovjek taj
bijaše najugledniji među svim istočnjacima. **4** Sinovi su njegovi
običavali naizmjence priređivati gozbe kod jednoga od njih, svaki
u svoj dan, te su pozivali svoje tri sestre da jedu i piju s njima. **5**
A kad bi se izredali s gozbama, Job bi ih pozvao na očišćenje.
Uranio bi izjutra i prinio paljenice za svakog od njih; mislio je:
"Tko zna nisu li mi sinovi griješili i u srcu Boga hulili!" Tako je Job
svagda činio. **6** Jednoga dana dođu sinovi Božji da stanu pred
Jahvu, a među njima pristupi i Satan. **7** Jahve tad upita Satana:
"Odakle dolaziš?" - "Evo prođoh zemljom i obiđoh je", odgovori
on. **8** Nato će Jahve: "Nisi li zapazio slugu moga Joba? Njemu
na zemlji nema ravna. Čovjek je to neporočan i pravedan, boji
se Boga i kloni zla!" **9** A Satan odgovori Jahvi: "Zar se Job
uzalud Boga boji? **10** Zar nisi ogradio njega, kuću mu i sav
posjed njegov? Blagoslovio si djelo njegovih ruku, stoka mu se
namnožila po zemlji. **11** Ali pruži jednom ruku i dirni mu u dobra:
u lice će te prokleti!" **12** "Neka ti bude! - reče Jahve Satanu. - Sa
svime što ima radi što ti drago; samo ruku svoju na nj ne diži." I
Satan ode ispred lica Jahvina. **13** Jednoga dana, dok su Jobovi
sinovi i kćeri jeli i pili vino u kući najstarijeg brata, **14** dođe
glasnik k Jobu i reče: "Tvoji su volovi orali a magarice pokraj
njih pasle, **15** kad iznenada Sabejci navališe na njih i oteše ih,
pobivši momke oštrim mačem. Jedini ja utekoh da ti ovo javim."
16 Dok je on još to govorio, dođe drugi i reče: "Oganj Božji udari
s neba, spali tvoje ovce i pastire te ih proždrije. Jedini ja utekoh
da ti javim." **17** Dok je još govorio, dođe treći i reče: "Kaldejci
navališe sa tri čete na tvoje deve i oteše ih, pobivši momke
oštrim mačem. Jedini ja utekoh da ti javim." **18** Dok je ovaj još
govorio, dođe četvrti i reče: "Tvoji su sinovi i kćeri jeli i pili vino u
kući najstarijeg brata. **19** I gle, vjetar se silan diže iz pustinje,
udari na sva četiri ugla kuće, obori je na djecu te ona zaglaviše.
Jedini ja utekoh da ti javim." **20** Tad ustade Job, razdrije haljinu
na sebi, obrija glavu pa ničice pade na zemlju, pokloni se **21** i
reče: "Go iziđoh iz krila majčina, go ću se onamo i vratiti. Jahve
dao, Jahve oduzeo! Blagoslovljeno ime Jahvino!" **22** Uza sve to,
nije sagriješio Job niti je kakvu ludost protiv Boga izustio.

2 Jednoga dana dođu opet sinovi Božji da stanu pred Jahvu,
a među njima pristupi i Satan. **2** Jahve tad upita Satana:
"Odakle dolaziš?" - "Evo prođoh zemljom i obiđoh je", odgovori
on. **3** Nato će Jahve: "Nisi li zapazio slugu moga Joba? Njemu
na zemlji nema ravna. Čovjek je to neporočan i pravedan: boji
se Boga i kloni zla! On je još postojan u neporočnosti, pa si me
uzalud izazvao da ga upropastim." **4** A Satan odvrati: "Koža
za kožu! Sve što čovjek ima dat će za život. **5** Ali pruži ruku,
dotakni se kosti njegove i mesa: u lice će te prokleti!" **6** "Neka ti
bude! - reče Jahve Satanu. - U tvojoj je ruci; život mu samo
sačuvaj!" **7** I Satan ode ispred lica Jahvina. On udari Joba zlim
prištem od tabana do tjemena. **8** Job uze crijep da se struže
njime i sjede u pepeo. **9** Tada mu njegova žena reče: "Zar si
još postojan u neporočnosti? Prokuni Boga i umri!" **10** Job joj
odgovori: "Brbljaš kao luđakinja! Kad od Boga primamo dobro,
zar da onda i zlo ne primimo?" U svemu tome Job nije sagriješio
svojim usnama. **11** U to čuše tri Jobova prijatelja za sve nevolje
koje ga zadesiše; svaki se zaputi iz svoga kraja - Elifaz iz
Temana, Bildad iz Šuaha, Sofar iz Naama - i odlučiše da odu
zajedno ožaliti ga i utješiti. **12** A kad su izdaleka upravili oči na
njega, nisu ga prepoznali. Tad udariše u plač; svaki razdrije
svoju haljinu i prosu prah po glavi. **13** Potom sjedoše kraj njega
na zemlju i ostadoše tako sedam dana i sedam noći. Nijedan
mu ne progovori ni riječi, jer vidješe da je velika njegova bol.

3 Napokon otvori Job usta i prokle dan svoj; **2** poče svoju
besjedu i reče: **3** "O, ne bilo dana kad sam se rodio i
noći što javi: 'Začeo se dječak!' **4** U crnu tminu dan taj nek
se prometne! S visina se njega Bog ne spominjao, svjetlost
sunčeva ne svijetlila mu više! **5** Mrak i sjena smrtna o nj se
otimali, posvema ga tmina gusta prekrila, pomrčine dnevne
stravom ga morile! **6** O, da bi ga tama svega presvojila, nek' se
ne dodaje danima godine, nek' ne ulazi u brojenje mjeseci! **7** A
noć ona bila žalosna dovijeka, ne čulo se u njoj radosno klicanje!
8 Prokleli je oni štono dan proklinju i Levijatana probudit' su
kadri! **9** Pomrčale zvijezde njezina svanuća, zaludu se ona
vidjelu nadala, i zorinih vjeđa ne gledala nigda! **10** Što mi od
utrobe ne zatvori vrata da sakrije muku od mojih očiju! **11**
Što nisam mrtav od krila materina, što ne izdahnuh izlazeć'
iz utrobe? **12** Čemu su me dva koljena prihvatila i dojke dvije
da me nejaka podoje? **13** U miru bih vječnom počivao sada,
spavao bih, pokoj svoj bih uživao **14** s kraljevima i savjetnicima
zemlje koji su sebi pogradili grobnice, **15** ili s knezovima, zlatom
bogatima, što su kuće svoje srebrom napunili. **16** Ne bih bio -
k'o nedonošče zakopano, k'o novorođenče što svjetla ne vidje.
17 Zlikovci se više ne obijeste ondje, iznemogli tamo nalaze
počinka. **18** Sužnjeve na miru tamo ostavljaju: ne slušaju više
poviku stražara. **19** Malen ondje leži zajedno s velikim, rob
je slobodan od gospodara svoga. **20** Čemu darovati svjetlo
nesretniku i život ljudima zagorčene duše **21** koji smrt ištu, a
ona ne dolazi, i kao za blagom za njome kopaju? **22** Grobnom
bi se humku oni radovali, klicali od sreće kad bi grob svoj našli.
23 Što će to čovjeku kom je put sakriven, koga je Bog sa svih
strana zapriječio? **24** Zato videć' hranu, uzdahnuti moram, k'o
voda se moji razlijevaju krici. **25** Obistinjuje se moje strahovanje,
snalazi me, evo, čega god se bojah. **26** Pokoja ni mira meni
više nema, u mukama mojim nikad mi počinka."

4 Tad prozbori Elifaz Temanac i reče: **2** "Možeš li podnijeti da ti
progovorim? Ali tko se može uzdržat' od riječi! **3** Eto, mnoge
ljude ti si poučio, okrijepio si iznemogle mišice; **4** riječju svojom
klonule si pridizao, ojačavao si koljena klecava. **5** A kad tebe
stiže, klonuo si duhom, na tebe kad pade, čitav si se smeo! **6**
Zar pobožnost tvoja nadu ti ne daje, neporočnost tvoja životu
ufanje? **7** TÓa sjeti se: nevin - propade li kada? Kada su zatrti
bili pravednici? **8** Iz iskustva zborim: nesrećom tko ore i nevolju
sije, nju će i požeti. **9** Od daha Božjega oni pogibaju, na gnjevni
mu disaj nestaju sa zemlje. **10** Rika lavlja, urlik leopardov krše

se k'o zubi u lavića. 11 Lav ugiba jer mu nesta plijena, rasuli se
mladi lavičini. 12 Tajna riječ se meni objavila, šapat njen je uho
moje čulo. 13 Noću, kada snovi duh obuzmu i san dubok kad
na ljude pada, 14 strah i trepet mene su svladali, kosti moje
žestoko se stresle. 15 Dah mi neki preko lica prođe, digoše se
dlake na mom tijelu. 16 Stajao je netko - lica mu ne poznah - ali
likom bješe pred očima mojim. Posvuda tišina; uto začuh šapat:
17 'Zar je smrtnik koji pred Bogom pravedan? Zar je čovjek čist
pred svojim Stvoriteljem? 18 Ni slugama svojim više ne vjeruje, i
anđele svoje za grijeh okrivljuje - 19 kako ne bi onda goste
stanova glinenih kojima je temelj u prahu zemaljskom. Gle, kao
moljce njih sveudilj satiru: 20 od jutra do mraka u prah pretvore,
nestaju zasvagda - nitko i ne vidi. 21 Iščupan je kolčić njihova
šatora, pogibaju skoro, mudrost ne spoznavši.'

5 Ded zazivlji! Zar će ti se tko odazvat'? Kojem li se svecu
misliš sad obratit'? 2 Doista, budalu njegov bijes ubija,
luđaka će sasvim skončat ljubomora. 3 Bezumnika vidjeh kako
korijen pušta, al' prokletstvo skoro na kuću mu pade. 4 Njegovi
su sinci daleko od spasa, njih nezaštićene na Vratima tlače. 5
Ljetinu njihovu pojedoše gladni, sam Bog ju je njima oteo iz
usta, a žedni hlepe za njihovim dobrima. 6 Ne, opačina ne izbija
iz zemlje, nit' nevolja iz tla može nići sama, 7 nego čovjek rađa
muku i nevolju kao što let orlov teži u visinu. 8 Al' ja bih se ipak
Bogu utekao i pred njime stvar bih svoju razložio. 9 Nedokučiva
on djela silna stvori, čudesa koja se izbrojit' ne mogu. 10 On
kišom rosi po svem licu zemljinu i vodu šalje da nam polja
natapa. 11 Da bi ponižene visoko digao, da bi ojađene srećom
obdario, 12 redom ruši ono što lukavci smisle, što god započeli,
on im izjalovi. 13 On hvata mudre u njihovu lukavstvu, naume
spletkara obraća u ništa. 14 Posred bijela dana zapadnu u tamu,
pipaju u podne kao usred noći. 15 On iz njinih ralja izbavlja
jadnika, iz silničkih ruku diže siromaha. 16 Tako se pokaže nada
nevoljniku, i nepravda mora zatvoriti usta. 17 Da, blago čovjeku
koga Bog odbaci! Stoga ti ne prezri karanje Svesilnog! 18 On
ranjava, ali i ranu povija, udara i svojom zacjeljuje rukom. 19 Iz
šest će nevolja tebe izbaviti, ni u sedmoj zlo te dotaknuti neće.
20 U gladi, od smrti on će te spasiti, a u ratu, oštru će te otet
maču. 21 Biču zla jezika uklonit će tebe, ispred otimača bez
straha ćeš biti. 22 Suši i studeni ti ćeš se smijati i od divljih
zvijeri strahovati nećeš. 23 Sklopit' ti ćeš savez s kamenjem na
njivi, zvjerad divlja s tobom u miru će biti. 24 U šatoru svome
mir ćeš uživati, dom svoj kad pohodiš netaknut će stajat. 25
Koljeno ćeš svoje gledat' gdje se množi i potomstvo gdje ti kao
trava raste. 26 U grob ti ćeš leći kada budeš zreo, kao što se
žito snosi kad dozori. 27 Sve motrismo ovo: istina je živa! zato
sve za dobro svoje ti poslušaj.”

6 A Job progovori i reče: 2 “O, kad bi se jad moj izmjeriti
mog'o, a nevolje moje stavit' na tezulju! 3 Teže one jesu
od sveg pijeska morskog, i stoga mi riječi zastraniti znaju. 4
Strijele Svesilnoga u mojem su mesu, ljuti otrov njihov ispija mi
dušu, Božje se strahote oborile na me. 5 TÓa, kraj svježe trave
njače li magarac, muče li goveče kraj punih jasala? 6 Zar hranu
bljutavu jedemo bez soli? Zar kakove slasti ima u bjelancu? 7
Al' ono što mi se gadilo dotaći, to mi je sada sva hrana u bolesti.
8 O, da bi se molba moja uslišala, da mi Bog ispuni ono čem se
nadam! 9 O, kada bi me Bog uništiti htio, kada bi mahnuo rukom
da me satre! 10 Za mene bi prava utjeha to bila, klicati bih
mog'o u mukama teškim što se ne protivljah odluci Svetoga. 11
Zar snage imam da mogu čekati? Radi kakve svrhe da ja duže
živim? 12 Zar je snaga moja k'o snaga kamena, zar je tijelo
moje od mjedi liveno? 13 Na što se u sebi osloniti mogu? Zar mi
svaka pomoć nije uskraćena? 14 Tko odbija milost bližnjemu
svojemu, prezreo je strah od Boga Svesilnoga. 15 Kao potok
me iznevjeriše braća, kao bujice zimske svoje korito. 16 Od leda
mutne vode im se nadimlju, 'bujaju od snijega što se topit' stao;
17 al u doba sušno naskoro presahnu, od žege ishlape tada iz
korita. 18 Karavane zbog njih skreću sa putova, u pustinju zađu
i u njoj se gube. 19 Karavane temske očima ih traže, putnici
iz Šebe nadaju se njima. 20 A kad do njih dođu, nađu se u
čudu, jer su se u nadi svojoj prevarili. 21 U ovom ste času i vi
meni takvi: vidjeste strahotu pa se preplašiste. 22 Rekoh li vam
možda: 'Darujte mi štogod, poklonite nešto od svojega blaga;
23 iz šake dušmanske izbavite mene, oslobodite me silnikova
jarma?' 24 Vi me poučite, pa ću ušutjeti, u čem je moj prijestup,
pokažite meni. 25 O, kako su snažne besjede iskrene! Al' kamo
to vaši smjeraju prijekori? 26 Mislite li možda prekoriti riječi?
TÓa u vjetar ide govor očajnikov! 27 Nad sirotom kocku zar
biste bacali i sa prijateljem trgovali svojim? 28 U oči me sada
dobro pogledajte, paz'te neću li vam slagati u lice. 29 Povucite
riječ! Kakve li nepravde! Povucite riječ, neporočan ja sam! 30
Zar pakosti ima na usnama mojim? Zar nesreću svaku okusio
nisam?

7 Nije l' vojska život čovjekov na zemlji? Ne provodi l' dane
poput najamnika? 2 Kao što trudan rob za hladom žudi,
poput nadničara štono plaću čeka, 3 mjeseci jada tako me
zapadoše i noći su mučne meni dosuđene. 4 Liježuć' mislim
svagda: 'Kada ću ustati?' A dižuć se: 'Kada večer dočekati!' I
tako se kinjim sve dok se ne smrkne. 5 PÓut moju crvi i blato
odjenuše, koža na meni puca i raščinja se. 6 Dani moji brže od
čunka prođoše, promakoše hitro bez ikakve nade. 7 Spomeni
se: život moj je samo lahor i oči mi neće više vidjet' sreće! 8
Prijateljsko oko neće me gledati; pogled svoj u mene upro si te
sahnem. 9 Kao što se oblak gubi i raspline, tko u Šeol siđe,
više ne izlazi. **(Sheol h7585)** 10 Domu svome natrag ne vraća
se nikad, njegovo ga mjesto više ne poznaje. 11 Ustima ja
svojim stoga branit' neću, u tjeskobi duha govorit ću sada, u
gorčini duše ja ću zajecati. 12 Zar sam more ili neman morska,
pa si stražu nada mnom stavio? 13 Kažem li: 'Na logu ću se
smirit', ležaj će mi olakšati muke', 14 snovima me prestravljuješ
tada, prepadaš me viđenjima mučnim. 15 Kamo sreće da mi se
zadavit'! Smrt mi je od patnja mojih draža. 16 Ja ginem i vječno
živjet neću; pusti me, tek dah su dani moji! 17 Što je čovjek da
ga toliko ti cijeniš, da je srcu tvojem tako prirastao 18 i svakoga
jutra da njega pohodiš i svakoga trena da ga iskušavaš? 19
Kada ćeš svoj pogled skinuti sa mene i dati mi barem pljuvačku
progutat'? 20 Ako sam zgriješio, što učinih tebi, o ti koji pomno
nadzireš čovjeka? Zašto si k'o metu mene ti uzeo, zbog čega
sam tebi na teret postao? 21 Zar prijestupa moga ne možeš

podnijeti i ne možeš prijeći preko krivnje moje? Jer, malo će proći i u prah ću leći, ti ćeš me tražiti, al' me biti neće."

8 Bildan iz Šuaha progovori tad i reče: **2** "Dokad ćeš jošte
govoriti tako, dokle će ti riječ kao vihor biti? **3** TÓa zar može
Bog pravo pogaziti, može li pravdu izvrnut' Svesilni? **4** Ako mu
djeca tvoja sagriješiše, preda ih zato bezakonju njinu. **5** Al' ako
Boga potražiš iskreno i od Svesilnog milost ti izmoliš; **6** ako li
budeš čist i neporočan, odsad će svagda on nad tobom bdjeti i
obnovit će kuću pravedniku. **7** Bit će malena tvoja sreća prošla
prema budućoj što te očekuje. **8** No pitaj samo prošle naraštaje,
na mudrost pređa njihovih pripazi. **9** Od jučer mi smo i ništa ne
znamo, poput sjene su na zemlji nam dani. **10** Oni će te poučit' i
reći ti, iz srca će svog izvući besjede: **11** 'Izvan močvare zar će
rogoz nići? Zar će bez vode trstika narasti? **12** Zeleni se sva, al'
i nekošena usahne prije svake druge trave. **13** To je kob svakog
tko Boga zaboravi; tako propada nada bezbožnika: **14** Nit je
tanana njegovo uzdanje, a ufanje mu kuća paukova. **15** Nasloni
li se, ona mu se ljulja, prihvati li se, ona mu se ruši. **16** Zeleni se
i sav na suncu buja, vrt su mu cio mladice prerasle. **17** Svojim
korijenjem krš je isprepleo te život crpe iz živa kamena. **18** A
kad ga s mjesta njegova istrgnu, ono ga niječe: 'Nikada te ne
vidjeh!' **19** I evo gdje na putu sada trune dok drugo bilje već niče
iz zemlje. **20** Ne, Bog neće odbacit' neporočne, niti će rukom
poduprijet' opake. **21** Smijeh će ti opet ispuniti usta, s usana će
odjeknuti klicanje. **22** Dušmane će ti odjenut' sramota i šatora
će nestat' zlikovačkog.'"

9 Job progovori i reče: **2** "Zaista, dobro ja znadem da je tako:
kako da pred Bogom čovjek ima pravo? **3** Ako bi se tkogod
htio prÓeti s njime, odvratio mu ne bi ni jednom od tisuću.
4 Srcem on je mudar, a snagom svesilan, i tko bi se njemu
nekažnjeno opro? **5** On brda premješta, a ona to ne znaju, u
jarosti svojoj on ih preokreće. **6** Pokreće on zemlju sa njezina
mjesta, iz temelja njene potresa stupove. **7** Kad zaprijeti suncu,
ono se ne rađa, on pečatom svojim i zvijezde pečati. **8** Jedini
on je nebesa razapeo i pučinom morskom samo on hodao. **9**
Stvorio je Medvjede i Oriona, Vlašiće i zvijezđa na južnome
nebu. **10** Tvorac on je djela silnih, nepojmljivih čudesa koja se
izbrojit' ne mogu. **11** Ide pored mene, a ja ga ne vidim; evo, on
prolazi - ja ga ne opažam. **12** Ugrabi li što, tko će mu to priječit, i
tko ga pitat smije: 'Što si učinio?' **13** Bog silni srdžbu svoju ne
opoziva: pred njim poniču saveznici Rahaba. **14** Pa kako onda
da njemu odgovorim, koju riječ da protiv njega izaberem? **15**
I da sam u pravu, odvratio ne bih, u suca svojega milost bih
molio. **16** A kad bi se na zov moj i odazvao, vjerovao ne bih da
on glas moj sluša. **17** Jer, za dlaku jednu on mene satire, bez
razloga moje rane umnožava. **18** Ni časa jednoga predahnut'
mi ne da, nego mene svakom gorčinom napaja! **19** Ako je na
snagu - tÓa on je najjači! Ako je na pravdu - tko će njega na
sud? **20** Da sam i prav, usta bi me osudila, da sam i nevin, zlim
bi me proglasila. **21** A jesam li nevin? Ni sam ne znam više, moj
je život meni sasvim omrzao! **22** Jer, to je svejedno; i zato ja
kažem: nevina i grešnika on dokončava. **23** I bič smrtni kad bi
odjednom ubijo ... ali on se ruga nevolji nevinih. **24** U zemlji
predanoj u šake zlikovaca, on oči sucima njezinim zastire. Ako
on to nije, tko je drugi onda? **25** Od skoroteče su brži moji dani,
bježe daleko, nigdje dobra ne videć.' **26** K'o čamci od rogoza
hitro promiču, k'o orao na plijen kada se zaleti. **27** Kažem li:
zaboravit ću jadikovku, razvedrit ću lice i veseo biti, **28** od mojih
me muka groza obuzima, jer znadem da me ti ne držiš nevinim.
29 Ako li sam grešan, tÓa čemu onda da zalud mučim sebe.
30 Kad bih i snježnicom sebe ja isprao, kad bih i lugom ruke
svoje umio, **31** u veću bi me nečist opet gurnuo, i moje bi me se
gnušale haljine! **32** Nije čovjek k'o ja da se s njime pravdam i na
sud da idem s njim se parničiti. **33** Niti kakva suca ima među
nama da ruke svoje stavi na nas dvojicu, **34** da šibu njegovu od
mene odmakne, da užas njegov mene više ne plaši! **35** Govorit
ću ipak bez ikakva straha, jer ja nisam takav u svojim očima!

10 Kad mi je duši život omrznuo, nek' mi tužaljka poteče
slobodno, zborit ću u gorčini duše svoje. **2** Reću ću Bogu:
Nemoj me osudit! Kaži mi zašto se na me obaraš. **3** TÓa što
od toga imaš da me tlačiš, da djelo ruku svojih zabacuješ, da
pomažeš namjerama opakih? **4** Jesu li u tebe oči tjelesne? Zar
ti vidiš kao što čovjek vidi? **5** Zar su ti dani k'o dani smrtnika
a kao ljudski vijek tvoje godine? **6** Zbog čega krivnju moju
istražuješ i grijehe moje hoćeš razotkriti, **7** kad znadeš dobro da
sam nedužan, da ruci tvojoj izmaknut ne mogu? **8** Tvoje me
ruke sazdaše, stvoriše, zašto da me sada opet raščiniš! **9** Sjeti
se, k'o glinu si me sazdao i u prah ćeš me ponovo vratiti. **10**
Nisi li mene k'o mlijeko ulio i učinio da se k'o sir zgrušam? **11**
Kožom si me i mesom odjenuo, kostima si me spleo i žilama.
12 S milošću si mi život darovao, brižljivo si nad mojim bdio
dahom. **13** Al' u svom srcu ovo si sakrio, znam da je tvoja to bila
namjera: **14** da paziš budno hoću li zgriješiti i da mi grijeh ne
prođe nekažnjeno. **15** Ako sam grešan, onda teško meni, ako li
sam prav, glavu ne smijem dići - shrvan sramotom, nesrećom
napojen! **16** Ispravim li se, k'o lav me nagoniš, snagu svoju
okušavaš na meni, **17** optužbe nove na mene podižeš, jarošću
većom na mene usplamtiš i sa svježim se četama obaraš. **18** Iz
utrobe što si me izvukao? O, što ne umrijeh: vidjeli me ne bi, **19**
bio bih k'o da me ni bilo nije, iz utrobe u grob bi me stavili. **20**
Mog su života dani tako kratki! Pusti me da se još malo veselim
21 prije nego ću na put bez povratka, u zemlju tame, zemlju
sjene smrtne, **22** u zemlju tmine guste i meteža, gdje je svjetlost
slična noći najcrnjoj."

11 Sofar iz Naama progovori tad i reče: **2** "Zar na riječi mnoge
da se ne odvrati? Zar će se brbljavac još i opravdati? **3** Zar
će tvoje trice ušutkati ljude, zar će ruganje ostat' neizrugano? **4**
Rekao si: 'Nauk moj je neporočan, u očima tvojim čist sam i
bez ljage.' **5** Ali kada bi Bog htio progovorit' i otvorit usta da ti
odgovori **6** kada bi ti tajne mudrosti otkrio koje um nijedan ne
može doumit', znao bi da ti za grijehe račun ište. **7** Možeš li
dubine Božje proniknuti, dokučiti savršenstvo Svesilnoga? **8** Od
neba je više: što još da učiniš? Od Šeola dublje: što još da
mudruješ? **(Sheol h7585)** **9** Duže je od zemlje - šire je od mora!
10 Ako se povuče, ako te pograbi, ako na sud preda, tko će
mu braniti? **11** Jer on u čovjeku prozire prijevaru, vidi opačinu
ako i ne gleda. **12** Čovjek se bezuman obraća k pameti i divlji
magarac uzdi se pokori. **13** Ako li srce svoje ti uspraviš i ruke

svoje pružiš prema njemu, **14** ako li zloću iz ruku odbaciš i u
šatoru svom ne daš zlu stana, **15** čisto ćeš čelo moći tad podići,
čvrst ćeš biti i bojati se nećeš. **16** Svojih se kušnja nećeš sjećat'
više kao ni vode koja je protekla. **17** Jasnije će tvoj život sjat' no
podne, tmina će se obratit' u svanuće. **18** U uzdanju svom živjet
ćeš sigurno i zaštićen počivat ćeš u miru. **19** Kad legneš, nitko
te buniti neće; mnogi će tvoju tražiti naklonost. **20** A zlikovcima
ugasnut će oči, neće im više biti utočišta: izdahnut', bit će jedina
im nada."

12 Job progovori i reče: **2** "Uistinu, vi ste cvijet naroda, sa
vama će izumrijeti mudrost. **3** Al' i ja znam k'o i vi misliti,
ni u čemu od vas gori nisam: tko za stvari takve ne bi znao?
4 Prijateljima sam svojim ja na podsmijeh što zazivam Boga
da mi odgovori! Na podsmijeh ja sam - pravednik neporočan!
5 Prezirat' je nesretnika - sretni misle, udariti treba onog što
posrće! **6** Dotle su na miru šatori pljačkaša, izazivači Boga žive
bezbrižno kao da Boga u šaci svojoj drže! **7** Ali pitaj zvijeri, i
poučit će te; ptice nebeske pitaj, i razjasnit će ti. **8** Gušteri zemlje
to će ti protumačit', ribe u moru ispripovjedit će ti. **9** Od stvorenja
sviju, koje ne bi znalo da je sve to Božja ruka učinila?! **10** U ruci
mu leži život svakog bića i dah životvorni svakog ljudskog tijela.
11 Zar uhom mi ne sudimo besjedu k'o što kušamo nepcem
okus jela? **12** Sjedine mudrost donose čovjeku, a s vijekom
dugim umnost mu dolazi. **13** Ali u Njemu mudrost je i snaga,
u Njemu savjet je i sva razumnost. **14** Što razgradi, sagradit
neće nitko, kog zatvori, nitko ne oslobađa. **15** Ustavi li vodu,
suša nastaje; pusti li je, svu zemlju ispremetne. **16** Jer u njemu
je snaga i sva mudrost, njegov je prevareni i varalica. **17** On
savjetnike lišava razbora, suce pametne udara bezumljem. **18**
On otpasuje pojas kraljevima i užetom im vezuje bokove. **19** On
bosonoge tjera svećenike i mogućnike sa vlasti obara. **20** On
diže riječ iz usta rječitima i starcima pravo rasuđivanje. **21** On
sasiplje prezir po plemićima i junacima bedra raspasuje. **22** On
dubinama razotkriva tmine i sjenu smrtnu na svjetlo izvodi. **23**
On diže narod pa ga uništava, umnoži ga a potom iskorijeni. **24**
On zaluđuje vladare naroda te po bespuću lutaju pustinjskom
25 i pipaju u tmini bez svjetlosti glavinjajući poput pijanaca.

13 Očima svojim sve to ja vidjeh, ušima svojim čuh i razumjeh.
2 Sve što vi znate znadem to i ja, ni u čemu od vas
gori nisam. **3** Zato, zborit' moram sa Svesilnim, pred Bogom
svoj razlog izložiti. **4** Jer, kovači laži vi ste pravi, i svi ste vi
zaludni liječnici! **5** Kada biste bar znali šutjeti, mudrost biste
svoju pokazali! **6** Dokaze mi ipak poslušajte, razlog mojih usana
počujte. **7** Zar zbog Boga govorite laži, zar zbog njega riječi te
prijevarne? **8** Zar biste pristrano branit' htjeli Boga, zar biste mu
htjeli biti odvjetnici? **9** Zar bi dobro bilo da vas on ispita? Zar
biste ga obmanuli k'o čovjeka? **10** Kaznom preteškom on bi vas
pokarao poradi potajne vaše pristranosti. **11** Zar vas veličanstvo
njegovo ne plaši i zar vas od njega užas ne spopada? **12** Razlozi
su vam od pepela izreke, obrana je vaša obrana od blata. **13**
Umuknite sada! Dajte da govorim, pa neka me poslije snađe što
mu drago. **14** Zar da meso svoje sam kidam zubima? Da svojom
rukom život upropašćujem? **15** On me ubit' može: nade druge
nemam već da pred njim svoje držanje opravdam. **16** I to je već
zalog mojega spasenja, jer bezbožnik preda nj ne može stupiti.
17 Pažljivo mi riječi poslušajte, nek' vam prodre u uši besjeda.
18 Gle: ja sam pripremio parnicu, jer u svoje sam pravo uvjeren.
19 Tko se sa mnom hoće parničiti? - Umuknut ću potom te
izdahnut'. **20** Dvije mi molbe samo ne uskrati da se od tvog
lica ne sakrivam: **21** digni s mene tešku svoju ruku i užasom
svojim ne straši me. **22** Tada me pitaj, a ja ću odgovarat'; ili ja
da pitam, ti da odgovaraš. **23** Koliko počinih prijestupa i grijeha?
Prekršaj mi moj pokaži i krivicu. **24** Zašto lice svoje kriješ sad od
mene, zašto u meni vidiš neprijatelja? **25** Zašto strahom mučiš
list vjetrom progonjen, zašto se na suhu obaraš slamčicu? **26** O
ti, koji mi gorke pišeš presude i teretiš mene grijesima mladosti,
27 koji si mi noge u klade sapeo i koji bdiš nad svakim mojim
korakom i tragove stopa mojih ispituješ! **28** Život mi se k'o trulo
drvo raspada, k'o haljina što je moljci izjedaju!

14 Čovjek koga je žena rodila kratka je vijeka i pun nevolja.
2 K'o cvijet je nikao i vene već, poput sjene bježi ne
zastajuć'. **3** Na takva, zar, ti oči otvaraš i preda se na sud ga
izvodiš? **4** Tko će čisto izvuć' iz nečista? Nitko! **5** Pa kad su
njegovi dani odbrojeni, kad mu broj mjeseci o tebi ovisi, kad mu
granicu stavljaš neprijelaznu, **6** skini s njega pogled da počinut'
može, poput najamnika da svoj dan uživa. **7** TÓa ni drvu nije
nada sva propala, posječeno, ono opet prozeleni i mladice nove
iz njega izbiju. **8** Ako mu korijen i ostari u zemlji, ako mu se panj
i sasuši u prahu, **9** oćutjevši vodu, ono će propupat' i pustiti
grane kao stablo novo. **10** Al' kad čovjek umre, ostaje pokošen,
kad smrtnik izdahne, gdje li je on tada? **11** Može sva voda iz
mora ispariti i presahnut' rijeke, isušit posvema', **12** al' čovjek
kad legne, ne ustaje više, dok nebesa bude, neće se podići, od
sna se svojega probuditi neće. **13** O, kad bi me htio skriti u
Šeolu, zakloniti me dok srdžba ti ne mine, dÓati mi rok kad
ćeš me se spomenuti, **(Sheol h7585)** **14** - jer, kad umre čovjek,
zar uskrsnut' može? - čekao bih te sve dane vojske svoje dok
ne bi došao da mi smjenu dadeš. **15** Zvao bi me, a ja bih se
odazvao: zaželio si se djela svojih ruku. **16** A sad nad svakim
mojim vrebaš korakom, nijednog mi grijeha nećeš oprostiti, **17** u
vreći si prijestup moj zapečatio i krivicu moju svu si zapisao.
18 Vaj! K'o što se jednom uruši planina, k'o što se hridina s
mjesta svog odvali, **19** k'o što voda kamen s vremenom istroši,
a pljusak bujicom zemlju svu sapere, tako uništavaš nadu u
čovjeku. **20** Oborio si ga - on ode za svagda, nagrđena lica,
otjeran, odbačen. **21** Djecu mu poštuju - o tom ništa ne zna;
ako su prezrena - o tom ne razmišlja. **22** On jedino pati zbog
svojega tijela, on jedino tuži zbog svojeg života."

15 Elifaz Temanac progovori tad i reče: **2** "Zar šupljom naukom
odgovara mudrac i vjetrom istočnim trbuh napuhuje? **3**
Zar on sebe brani riječima ispraznim, besjedama koje ničem
ne koriste? **4** Još više ti činiš: ništiš strah od Boga, pred
njegovim licem pribranost ukidaš. **5** Tvoje riječi krivicu tvoju
odaju, poslužio si se jezikom lukavih, **6** vlastita te usta osuđuju,
ne ja, protiv tebe same ti usne svjedoče. **7** Zar si prvi čovjek
koji se rodio? Zar si na svijet prije bregova došao? **8** Zar si
tajne Božje ti prisluškivao i mudrost čitavu za se prisvojio? **9**
Što ti znadeš, a da i mi ne znamo, što ti razumiješ, a da to

ne shvaćamo? **10** Ima među nama i sijedih i starih kojima je
više ljeta no tvom ocu. **11** Zar su ti utjehe Božje premalene i
blage riječi upućene tebi? **12** Što te srce tvoje tako slijepo goni i
što tako divlje prevrćeš očima **13** kad proti Bogu jarost svoju
okrećeš, a iz usta takve riječi ti izlaze! **14** Što je čovjek da bi
čist mogao biti? Zar je itko rođen od žene pravedan? **15** Gle,
ni u svece se On ne pouzdava, oku njegovu ni nebesa čista
nisu, **16** a kamoli to biće gadno i buntovno, čovjek što k'o vodu
pije opačinu! **17** Mene sad poslušaj, poučit' te hoću, što god
sam vidjeh, ispričat' ti želim, **18** i ono što naučavahu mudraci
ne tajeć' što su primili od pređa **19** kojima je zemlja ova bila
dana kamo tuđin nije nikada stupio. **20** Zlikovac se muči cijelog
svoga vijeka, nasilniku već su ljeta odbrojena. **21** Krik strave
svagda mu u ušima ječi, dok miruje, na njeg baca se razbojnik.
22 Ne nada se da će izbjeći tminama i znade dobro da je maču
namijenjen, **23** strvinaru da je kao plijen obećan. On znade da
mu se dan propasti bliži. **24** Nemir i tjeskoba na njeg navaljuju,
k'o kralj spreman na boj na nj se obaraju. **25** On je protiv Boga
podizao ruku, usuđivao se prkosit' Svesilnom **26** Ohola je čela
na njega srljao, iza štita debela dobro zaklonjen. **27** Lice mu
bijaše obloženo salom a bokovi pretilinom otežali. **28** Razrušene
je zaposjeo gradove i kućišta nastanio napuštena. Srušit će se
ono što za sebe sazda; **29** cvasti mu neće, već rasuti se blago,
sjena mu se neće po zemlji širiti. **30** On se tami više izmaknuti
neće, opržit će oganj njegove mladice, u dahu plamenih usta
nestat će ga. **31** U taštinu svoju neka se ne uzda, jer će mu
ispraznost biti svom nagradom. **32** Prije vremena će svenut'
mu mladice, grane mu se nikad neće zazelenjet'. **33** Kao loza,
grozd će stresat' svoj nezreo, poput masline pobacit će cvatove.
34 Da, bezbožničko je jalovo koljeno, i vatra proždire šator
podmitljivca. **35** Koji zlom zanesu, rađaju nesreću i prijevaru
nose u utrobi svojoj."

16 Job progovori i reče: **2** "Koliko se takvih naslušah besjeda,
kako ste mi svi vi mučni tješioci! **3** Ima li kraja tim riječima
ispraznim? Što te goni da mi tako odgovaraš? **4** I ja bih mogao
k'o vi govoriti da vam je duša na mjestu duše moje; i ja bih vas
mog'o zasuti riječima i nad sudbom vašom tako kimat' glavom;
5 i ja bih mogao ustima vas hrabrit', i ne bih žalio trud svojih
usana. **6** Al' ako govorim, patnja se ne blaži, ako li zašutim, zar
će me minuti? **7** Zlopakost me sada shrvala posvema, čitava se
rulja oborila na me. **8** Ustao je proti meni da svjedoči i u lice
mi se baca klevetama. **9** Jarošću me svojom razdire i goni,
škrgućuć' zubima obara se na me. Moji protivnici sijeku me
očima, **10** prijeteći, na mene usta razvaljuju, po obrazima me
sramotno ćuškaju, u čoporu svi tad navaljuju na me. **11** Da,
zloćudnicima Bog me predao, u ruke opakih on me izručio. **12**
Mirno življah dok On ne zadrma mnome, za šiju me ščepa da bi
me slomio. **13** Uze me za biljeg i strijelama osu, nemilosrdno mi
bubrege probode i mojom žuči zemlju žednu natopi. **14** Na tijelu
mi ranu do rane otvara, kao bijesan ratnik nasrće na mene. **15**
Tijelo sam golo u kostrijet zašio, zario sam čelo svoje u prašinu.
16 Zapalilo mi se sve lice od suza, sjena tamna preko vjeđa mi je
pala. **17** A nema nasilja na rukama mojim, molitva je moja bila
uvijek čista. **18** O zemljo, krvi moje nemoj sakriti i kriku mom ne
daj nigdje da počine. **19** Odsad na nebu imam ja svjedoka, u
visini gore moj stoji branitelj. **20** Moja vika moj je odvjetnik kod
Boga dok se ispred njega suze moje liju: **21** o, da me obrani u
parbi mojoj s Bogom ko što smrtnik brani svojega bližnjega. **22**
No životu mom su odbrojena ljeta, na put bez povratka meni je
krenuti.

17 Daha mi nestaje, gasnu moji dani i za mene već se
skupljaju grobari. **2** Rugači su evo mene dohvatili, od
uvreda oka sklopiti ne mogu. **3** Stoga me zaštiti i budi mi
jamcem kad mi nitko u dlan neće da udari. **4** Jer, srca si njina
lišio razuma i dopustiti im nećeš da opstanu. **5** K'o taj što imanje
dijeli drugovima, a djeci njegovoj dotle oči gasnu, **6** narodima
svim sam na ruglo postao, onaj kom u lice svatko pljunut' može.
7 Od tuge vid mi se muti u očima, poput sjene moji udovi postaju.
8 Začudit će se zbog toga pravednici, na bezbožnika će planuti
čestiti; **9** neporočni će na svom ustrajat' putu, čovjek čistih ruku
ojačat će još više. **10** Hajde, svi vi, nećete li opet počet', tÓa
među vama ja mudra ne nalazim! **11** Minuli su dani, propale
zamisli, želje srca moga izjalovile se. **12** 'U noći najcrnjoj, dan
se približava; blizu je već svjetlo što tminu izgoni.' **13** A meni je
nada otići u Šeol i prostrijeti sebi ležaj u mrklini. **(Sheol h7585)** **14**
Dovikujem grobu: 'Oče moj rođeni!' a crve pozdravljam: 'Mati
moja, sestro!' **15** Ali gdje za mene ima jošte nade? Sreću moju
tko će ikada vidjeti? **16** Hoće li u Šeol ona sa mnom sići da u
prahu zajedno otpočinemo?" **(Sheol h7585)**

18 Bildad iz Šuaha progovori tad i reče: **2** "Kada kaniš
obuzdat' svoje besjede? Opameti se sad da razgovaramo!
3 Zašto nas držiš za stoku nerazumnu, zar smo životinje u
tvojim očima? **4** O ti, koji se od jarosti razdireš, hoćeš li da
zemlja zbog tebe opusti da iz svoga mjesta iskoče pećine? **5**
Al' ugasit će se svjetlost opakoga, i neće mu sjati plamen na
ognjištu. **6** Potamnjet će svjetlo u njegovu šatoru i nad njime
će se utrnut' svjetiljka. **7** Krepki mu koraci postaju sputani, o
vlastite on se spotiče namjere. **8** Jer njegove noge vode ga
u zamku, i evo ga gdje već korača po mreži. **9** Tanka mu je
zamka nogu uhvatila, i evo, užeta čvrsto ga pritežu. **10** Njega
vreba omča skrivena na zemlji, njega čeka klopka putem kojim
hodi. **11** Odasvuda strahovi ga prepadaju, ustopice sveudilj ga
proganjaju. **12** Glad je požderala svu snagu njegovu, nesreća je
uvijek o njegovu boku. **13** Boleština kobna kožu mu razjeda,
prvenac mu smrti nagriza udove. **14** Njega izvlače iz šatora
njegova da bi ga odveli vladaru strahota. **15** U njegovu stanu
tuđinac stanuje, po njegovu domu prosipaju sumpor. **16** Odozdo
se suši njegovo korijenje, a odozgo grane sve mu redom sahnu.
17 Spomen će se njegov zatrti na zemlji, njegovo se ime s lica
zemlje briše. **18** Iz svjetlosti njega u tminu tjeraju, izagnat' ga
hoće iz kruga zemaljskog. **19** U rodu mu nema roda ni poroda,
nit' preživjela na njegovu ognjištu. **20** Sudba je njegova Zapad
osupnula, i čitav je Istok obuzela strepnja. **21** Evo, takav usud
snalazi zlikovca i dom onog koji ne priznaje Boga."

19 Job progovori i reče: **2** "TÓa dokle ćete mučit' dušu moju,
dokle ćete me riječima satirat'? **3** Već deseti put pogrdiste
mene i stid vas nije što me zlostavljate. **4** Pa ako sam zastranio
doista, na meni moja zabluda ostaje. **5** Mislite li da ste me

nadjačali i krivnju moju da ste dokazali? 6 Znajte: Bog je to
mene pritisnuo i svojom me je on stegnuo mrežom. 7 Vičem:
'Nasilje!' - nema odgovora; vapijem - ali za me pravde nema.
8 Sa svih strana put mi je zagradio, sve staze moje u tminu
zavio. 9 Slavu je moju sa mene skinuo, sa moje glave strgnuo
je krunu. 10 Podsijeca me odasvud te nestajem; k'o drvo, nadu
mi je iščupao. 11 Raspalio se gnjev njegov na mene i svojim me
drži neprijateljem. 12 U bojnom redu pristižu mu čete, putove
proti meni nasipaju, odasvud moj opkoljavaju šator. 13 Od
mene su se udaljila braća, otuđili se moji poznanici. 14 Nestade
bližnjih mojih i znanaca, gosti doma mog zaboraviše me. 15
Sluškinjama sam svojim kao stranac, neznanac sam u njihovim
očima. 16 Slugu zovnem, a on ne odgovara i za milost ga
moram zaklinjati. 17 Mojoj je ženi dah moj omrznuo, gadim
se djeci vlastite utrobe. 18 I deranima na prezir tek služim,
ako se dignem, rugaju se meni. 19 Pouzdanicima sam svojim
mrzak, protiv mene su oni koje ljubljah. 20 Kosti mi se za kožu
prilijepiše, osta mi jedva koža oko zuba. 21 Smilujte mi se,
prijatelji moji, jer Božja me je ruka udarila. 22 Zašto da me k'o
Bog sam progonite, zar se niste moga nasitili mesa? 23 O, kad
bi se riječi moje zapisale i kad bi se u mjed tvrdu urezale; 24
kad bi se željeznim dlijetom i olovom u spomen vječan u stijenu
uklesale! 25 Ja znadem dobro: moj Izbavitelj živi i posljednji će
on nad zemljom ustati. 26 A kad se probudim, k sebi će me dići:
iz svoje ću puti tad vidjeti Boga. 27 Njega ja ću kao svojega
gledati, i očima mojim neće biti stranac: za njime srce mi čezne
u grudima. 28 Kad kažete: 'Kako ćemo ga goniti? Koji ćemo
razlog protiv njega naći?', 29 mača tad se bojte: grijehu mač je
kazna. Saznat ćete tada da imade suda!"

20 Sofar iz Naamata progovori tad i reče: 2 "Misli me tjeraju
da ti odgovorim, i zato u meni vri to uzbuđenje 3 dok
slušam ukore koji me sramote, al' odgovor mudar um će moj
već naći. 4 Zar tebi nije od davnine poznato, otkad je čovjek
na zemlju stavljen bio, 5 da je kratka vijeka radost opakoga,
da kao tren prođe sreća bezbožnička. 6 Pa ako stasom i do
neba naraste, ako mu se glava dotakne oblaka, 7 poput utvare
on zauvijek nestaje; koji ga vidješe kažu: 'Gdje je sad on?' 8
Kao san bez traga on se rasplinjuje, nestaje ga kao priviđenja
noćnog. 9 Nijedno ga oko više gledat neće, niti će ga mjesto
njegovo vidjeti 10 Njegovu će djecu gonit' siromasi: rukama će
svojim vraćati oteto. 11 Kosti su njegove bujale mladošću; gle,
zajedno s njome pokošen je sada. 12 Zlo bijaše slatko njegovim
ustima te ga je pod svojim jezikom skrivao; 13 sladio se pazeć'
da ga ne proguta i pod nepcem svojim zadržavao ga. 14 Ali
hrana ta mu trune u utrobi, otrovom zmijskim u crijevima postaje.
15 Blago progutano mora izbljuvati. Bog će ga istjerat' njemu iz
utrobe. 16 Iz zmijine glave otrov je sisao: sada umire od jezika
gujina. 17 Potoke ulja on gledat' više neće, ni vidjet' gdje rijekom
med i mlijeko teku. 18 Vratit će dobitak ne okusivši ga, neće
uživat' u plodu trgovine. 19 Jer je sirotinju gnjeo i tlačio, otimao
kuće koje ne sazida, 20 jer ne bješe kraja požudi njegovoj,
njegova ga blaga neće izbaviti. 21 Jer mu proždrljivost ništa ne
poštedi, ni sreća njegova dugo trajat neće. 22 Sred izobilja u
škripcu će se naći, svom će snagom na nj se oboriti bijeda. 23 I
dok hranom bude trbuh svoj punio, Bog će na nj pustiti jarost
svoga gnjeva, sasut' dažd strelica na meso njegovo. 24 Ako i
izmakne gvozdenom oružju, luk će mjedeni njega prostrijeliti. 25
Strijelu bi izvuk'o, al' mu probi leđa, a šiljak blistavi viri mu iz
žuči. Kamo god krenuo, strepnje ga vrebaju, 26 na njega tmine
sve tajom očekuju. Vatra ga ništi, ni od kog zapaljena, i proždire
sve pod njegovim šatorom. 27 Gle, nebo krivicu njegovu otkriva
i čitava zemlja na njega se diže. 28 Njegovu će kuću raznijeti
poplava, otplaviti je u dan Božje jarosti. 29 Takvu sudbinu Bog
priprema zlikovcu i takvu baštinu on mu dosuđuje."

21 Job progovori i reče: 2 "Slušajte, slušajte dobro što ću
reći, utjehu mi takvu barem udijelite. 3 Otrpite da riječ
jednu ja izrečem, kad završim, tad se rugajte slobodno. 4 Zar
protiv čovjeka dižem ja optužbu? Kako da strpljenje onda ne
izgubim? 5 Pogledajte na me: užas će vas spopast', rukom ćete
svoja zakloniti usta; 6 pomislim li na to, prestravim se i sam i
čitavim svojim tad protrnem tijelom. 7 Zašto na životu ostaju
zlikovci i, što su stariji, moćniji bivaju? 8 Potomstvo njihovo s
njima napreduje a izdanci im se množe pred očima. 9 Strah
nikakav kuće njihove ne mori i šiba ih Božja ostavlja na miru.
10 Njihovi bikovi plode pouzdano, krave im se tele i ne jalove
se. 11 K'o jagnjad djeca im slobodno skakuću, veselo igraju
njihovi sinovi. 12 Oni pjevaju uz harfe i bubnjeve i vesele se uz
zvukove svirale. 13 Dane svoje završavaju u sreći, u Podzemlje
oni silaze spokojno. **(Sheol h7585)** 14 A govorili su Bogu: 'Ostavi
nas, ne želimo znati za tvoje putove! 15 TÓa tko je Svesilni
da njemu služimo i kakva nam korist da ga zazivamo?' 16 Zar
svoju sreću u ruci ne imahu, makar do Njega ne drže ništa oni?
17 Zar se luč opakog kada ugasila? Zar se na njega oborila
nesreća? Zar mu u gnjevu svom On skroji sudbinu? 18 Zar je
kao slama na vjetru postao, kao pljeva koju vihor svud raznosi?
19 Hoće l' ga kaznit' Bog u njegovoj djeci? Ne, njega nek' kazni
da sam to osjeti! 20 Vlastitim očima nek' rasap svoj vidi, neka se
napije srdžbe Svesilnoga! 21 TÓa što poslije smrti on za dom
svoj mari kad će se presjeć' niz njegovih mjeseci? 22 Ali tko će
Boga učiti mudrosti, njega koji sudi najvišim bićima? 23 Jedan
umire u punom blagostanju, bez briga ikakvih, u potpunom
miru, 24 bokova od pretiline otežalih i kostiju sočne moždine
prepunih. 25 A drugi umire s gorčinom u duši, nikad nikakve ne
okusivši sreće. 26 Obojica leže zajedno u prahu, crvi ih jednako
prekrivaju oba. 27 O, znam dobro kakve vaše su namjere,
kakve zlosti protiv mene vi snujete. 28 Jer pitate: 'Gdje je kuća
plemićeva, šator u kojem stanovahu opaki?' 29 Niste li na cesti
putnike pitali, zar njihovo svjedočanstvo ne primate: 30 'Opaki je
u dan nesreće pošteđen i u dan Božje jarosti veseo je.' 31 Al'
na postupcima tko će mu predbacit' i tko će mu vratit' što je
počinio? 32 A kad ga na kraju na groblje odnesu, na grobni mu
humak postavljaju stražu. 33 Lake su mu grude zemlje u dolini
dok za njime ide čitavo pučanstvo. 34 O, kako su vaše utjehe
isprazne! Kakva su prijevara vaši odgovori!"

22 Elifaz Temanac progovori tad i reče: 2 "Zar Bogu koristan
može biti čovjek? TÓa tko je mudar, sebi samom koristi. 3
Zar je Svesilnom milost što si pravedan i zar mu je dobit što si
neporočan? 4 Ili te zbog tvoje pobožnosti kara i zato se hoće s
tobom parničiti? 5 Nije l' to zbog zloće tvoje prevelike i zbog

bezakonja kojim broja nema? 6 Od braće si brao nizašto zaloge
i s golih si ljudi svlačio haljine; 7 ti nisi žednoga vodom napojio,
uskraćivao si kruh izgladnjelima; 8 otimao si od siromaha zemlju
da bi na njoj svog nastanio ljubimca; 9 puštao si praznih ruku
udovice i siročadi si satirao ruku. 10 Eto zašto tebe mreže sad
sapinju, zašto te strahovi muče iznenadni. 11 Svjetlost ti mrak
posta i ništa ne vidiš, vode su duboke tebe potopile. 12 Zar Bog
nije u visini nebeskoj i zar zvijezdama tjeme on ne vidi? 13
Ali ti kažeš: 'Što Bog može znati? Kroz oblak tmasti zar što
razabire? 14 Oblaci pogled njegov zaklanjaju, i rubom kruga on
hoda nebeskog.' 15 TÓa kaniš li se drevnog držat' puta kojim su
išli ljudi nepravedni? 16 Prije vremena nestadoše oni, bujica im
je temelje raznijela. 17 Zborahu Bogu: 'Nas se ti ostavi! Što
nam Svesilni učiniti može?' 18 A on im je dom punio dobrima
makar do njega ne držahu ništa. 19 Videć' im propast, klikću
pravednici, neporočni se njima izruguju: 20 'Gle, propadoše
protivnici naši, što od njih osta, vatra im proždrije!" 21 S Bogom
ti se sprijatelji i pomiri, i vraćena će ti opet biti sreća. 22 Ded
prihvati Zakon iz njegovih usta, u srce svoje riječ njegovu usadi.
23 Ako se raskajan vratiš Svesilnome i nepravdu iz svog šatora
odstraniš, 24 tad ćeš odbaciti zlato u prašinu i ofirsko blago u
šljunak potočni. 25 Svesilni će postat' tvoje suho zlato, on će biti
tvoje gomile srebrene. 26 Da, Svesilni bit će tvoje radovanje, i
lice ćeš k Bogu dizati slobodno. 27 Molit ćeš mu se, i uslišat će
tebe, ispunit ćeš što si mu zavjetovao. 28 Što god poduzeo,
sve će ti uspjeti, i putove će ti obasjavat' svjetlost. 29 Jer, on
ponizuje ponos oholima, dok u pomoć smjernim očima pritječe.
30 Iz nevolje on izbavlja nevinoga; i tebe će spasit' tvoje čiste
ruke."

23 Job progovori i reče: 2 "Zar mi je i danas tužaljka
buntovna? Teška mu ruka iz mene vapaj budi: 3 o, kada
bih znao kako ću ga naći, do njegova kako doprijeti prijestolja,
4 pred njim parnicu bih svoju razložio, iz mojih bi usta navrli
dokazi. 5 Rad bih znati što bi meni odvratio i razumjeti riječ što
bi je rekao! 6 Zar mu treba snage velike za raspru? Ne, dosta
bi bilo da me on sasluša. 7 U protivniku bi vidio pravedna, i
parnica moja tad bi pobijedila. 8 Na istok krenem li, naći ga ne
mogu; pođem li na zapad, ne razabirem ga. 9 Ištem na sjeveru,
al' ga ne opažam; nevidljiv je ako se k jugu okrenem. 10 Pa
ipak, on dobro zna put kojim kročim! Neka me kuša: čist k'o
zlato ću izići! 11 Noga mi se stopa njegovih držala, putem sam
njegovim išao ne skrećuć'; 12 slušao sam nalog njegovih usana,
pohranih mu riječi u grudima svojim. 13 Al' htjedne li štogod, tko
će ga odvratit'? Što zaželi dušom, to će ispuniti. 14 Izvršit će što
je dosudio meni, kao i sve drugo što je odlučio! 15 Zbog toga
pred njime sav ustravljen ja sam, i što više mislim, jače strah me
hvata. 16 U komade Bog mi je srce smrvio, užasom me svega
prožeo Svesilni, 17 premda nisam ni u tminama propao, ni u
mraku što je lice moje zastro.

24 Zašto Svesilni ne promatra vremena, a dane njegove ne
vide mu vjernici? 2 Bezbožnici pomiču granice, otimaju
stado i pasu ga. 3 Sirotama odvode magarca, udovi u zalog vola
dižu. 4 Siromahe tjeraju sa puta; skrivaju se ubogari zemlje. 5
K'o magarci divlji u pustinji zarana idu da plijen ugrabe: pustinja
im hrani mališane. 6 Po tuđem polju oni pabirče, paljetkuju
vinograd opakog. 7 Goli noće, nemaju haljine, ni pokrivača protiv
studeni. 8 Oni kisnu na planinskom pljusku; bez skloništa uz
hrid se zbijaju. 9 Otkidaju od sise sirotu, ubogom u zalog dijete
grabe. 10 Goli hode, nemaju haljina; izgladnjeli, tuđe snoplje
nose. 11 Oni mlina za ulje nemaju; ožednjeli, gaze u kacama.
12 Samrtnici hropću iz gradova, ranjenici u pomoć zazivlju. Al'
na sve to Bog se oglušuje. 13 Ima onih koji mrze svjetlost:
ne priznaju njezinih putova niti se staza drže njezinih. 14 Za
mraka se diže ubojica, kolje ubogog i siromaha. U gluhoj se
noći lopov skiće [16a] i u tmini provaljuje kuće. 15 Sumrak žudi
oko preljubnika: 'Nitko me vidjet neće', kaže on i zastire velom
svoje lice. 16 [16b]Za vidjela oni se skrivaju, oni neće da za
svjetlost znaju. 17 Zora im je kao sjena smrtna: kad zarudi, silan
strah ih hvata. 18 Prije nego svane, on već hitro bježi kloneći se
puta preko vinograda. Njegova su dobra prokleta u zemlji. 19
K'o što vrućina i žega snijeg upija, tako i Podzemlje proždire
grešnike. **(Sheol h7585)** 20 Zaboravilo ga krilo što ga rodi, ime se
njegovo više ne spominje: poput stabla zgromljena je opačina.
21 Ženu nerotkinju on je zlostavljao, udovici nije učinio dobra. 22
Al' Onaj što snažno hvata nasilnike, ustaje, a njima sva se nada
gasi. 23 Dade mu sigurnost, i on se pouzda; okom je njegove
nadzirao staze. 24 Dignu se za kratko, a onda nestanu, ruše se
i kao svi drugi istrunu, posječeni kao glave klasovima." 25 Nije li
tako? Tko će me u laž utjerat'? Tko moje riječi poništiti može?"

25 Bildad iz Šuaha progovori tad i reče: 2 "Gospodstvo i
strah u njegovoj su ruci i on stvara mir u svojim visinama.
3 Zar se njemu čete izbrojiti mogu i svjetlo njegovo nad kim ne
izlazi? 4 Pa kako da čovjek prav bude pred Bogom i od žene
rođen kako da čist bude? 5 Eto, i mjesec pred njime sjaj svoj
gubi, njegovim očima zvijezde nisu čiste. 6 Što reći onda o
čovjeku, tom crvu, o sinu čovjekovu, crviću jadnom?

26 Job progovori i reče: 2 "Kako dobro znadeš pomoći
nemoćnom i mišicu iznemoglu poduprijeti! 3 Kako dobar
savjet daješ neukome; baš si preveliku mudrost pokazao. 4
Kome li si ove uputio riječi i koji duh je iz tebe govorio?" 5 Pred
Bogom mrtvi pod zemljom dolje strepe, vode morske dršću i
nemani njine. 6 Pred njegovim okom otkriven zja Šeol i bezdan
smrti nema vela na sebi. **(Sheol h7585)** 7 On povrh praznine
Sjever razapinje, on drži zemlju o ništa obješenu. 8 On zatvara
vodu u svoje oblake, a oblaci se pod njome ne prodiru. 9 On
zastire puno lice mjesečevo razastirući svoj oblak preko njega.
10 On je na vodi označio kružnicu gdje prestaje svjetlost i tmine
počinju. 11 Svodu se nebeskom potresu stupovi i premru od
straha kada on zaprijeti. 12 Svojom je snagom on ukrotio more i
neman Rahaba smrvio mudrošću. 13 Nebesa je svojim razbistrio
dahom, a ruka mu je brzu zmiju probola. 14 Sve to samo djelić
je djela njegovih, od kojih tek slabu jeku mi čujemo. Ali tko će
shvatit' grom njegove moći?"

27 Job nastavi svoju besjedu i reče: 2 "Živoga mi Boga
što mi pravdu krati i Svesilnog koji dušu mi zagorča:
3 sve dok duha moga bude još u meni, dok mi dah Božji u
nosnicama bude, 4 usne moje neće izustiti zloću niti će laž

kakva doći na moj jezik. **5** Daleko od mene da vam dadem
pravo, nedužnost svoju do zadnjeg daha branim. **6** Pravde svoje
ja se držim, ne puštam je; zbog mojih me dana srce korit' neće.
7 Neka mi dušmana kob opakog snađe, a mog protivnika udes
bezbožnikov! **8** Čemu se nadati može kad vapije i kada uzdiže k
Bogu dušu svoju? **9** Hoće li čuti Bog njegove krikove kada se
na njega obori nevolja? **10** Zar će se radovat' on u Svesilnome,
zar će Boga svakog časa zazivati? **11** Ali Božju ruku ja ću
vam pokazat' i neću vam sakrit namjere Svesilnog. **12** Eto, sve
ste sami mogli to vidjeti, što se onda u ispraznosti gubite?"
13 "Ovu sudbu Bog dosuđuje opakom, ovo baštini silnik od
Svemogućeg. **14** Ima li sinova mnogo, mač ih čeka, a porod mu
neće imat' dosta kruha. **15** Smrt će sahranit' preživjele njegove i
udovice ih oplakivat neće. **16** Ako i srebra k'o praha nagomila,
ako i nakupi haljina k'o blata, **17** nek' ih skuplja, odjenut će ih
pravednik, ljudi će nedužni podijeliti srebro. **18** Od paučine je
kuću sagradio, kolibicu kakvu sebi diže čuvar: **19** bogat je legao,
al' po posljednji put; kad oči otvori, ničeg više nema. **20** Usred
bijela dana strava ga spopada, noću ga oluja zgrabi i odnese.
21 Istočni ga vjetar digne i odvuče, daleko ga baca od njegova
mjesta. **22** Bez milosti njime vitla on posvuda, dok mu ovaj kuša
umaći iz ruke. **23** Rukama plješću nad njegovom propašću i
zvižde na njega kamo god došao.

28 "Da, srebro ima svoja nalazišta, a zlato mjesta gdje se
pročišćava. **2** Ruda željezna iz zemlje se vadi, a iz rudače
rastaljene bakar. **3** Ljudi tami postavljaju granice i kopaju do
najvećih dubina za kamenom u mraku zakopanim. **4** Čeljad iz
tuđine rovove dube do kojih ljudska ne dopire noga, visi njišuć'
se, daleko od ljudi. **5** Krilo zemlje iz kojeg kruh nam niče kao
od vatre sve je razrovano. **6** Stijene njene safira su skrovišta,
prašina zlatna krije se u njima. **7** Tih putova ne znaju grabljivice,
jastrebovo ih oko ne opaža. **8** Zvijeri divlje njima nisu kročile niti
je kada lav njima prošao. **9** Ali na kamen diže čovjek ruku te iz
korijena prevraća planine. **10** U kamenu prokopava prolaze, oko
mu sve dragocjeno opaža. **11** Žilama vode on tok zaustavlja;
stvari skrivene nosi na vidjelo. **12** Ali otkuda nam Mudrost
dolazi? Na kojemu mjestu Razum prebiva? **13** Čovjek njezina ne
poznaje puta, u zemlji živih nisu je otkrili. **14** Bezdan govori: 'U
meni je nema!' a more: 'Ne nalazi se kod mene!' **15** Zlatom se
čistim kupiti ne može, ni cijenu njenu srebrom odmjeriti; **16** ne
mjeri se ona zlatom ofirskim, ni oniksom skupim pa ni safirom.
17 Sa zlatom, staklom ne poređuje se, nit' se daje za sud od
suha zlata. **18** Čemu spominjat' prozirac, koralje, bolje je steći
Mudrost no biserje. **19** Što je prema njoj topaz etiopski? Ni čistim
zlatom ne procjenjuje se. **20** Ali otkuda nam Mudrost dolazi? Na
kojemu mjestu Razum prebiva? **21** Sakrivena je očima svih
živih; ona izmiče pticama nebeskim. **22** Propast paklena i Smrt
izjavljuju: 'Za slavu njenu mi smo samo čuli.' **(questioned)** **23**
Jedino je Bog put njen proniknuo, on jedini znade gdje se nalazi.
24 Jer pogledom granice zemlje hvata i opaža sve pod svodom
nebeskim. **25** Kad htjede vjetru odredit težinu i mjerilom svu
vodu izmjeriti, **26** kad je zakone daždu nametnuo i oblacima
gromovnim putove, **27** tad ju je vidio te izmjerio, učvrstio i do
dna ispitao. **28** A potom je rekao čovjeku: Strah Gospodnji - eto
što je mudrost; 'Zla se kloni' - to ti je razumnost."

29 Job nastavi svoju besjedu i reče: **2** "O, da mi je prošle
proživjet' mjesece, dane one kad je Bog nada mnom
bdio, **3** kad mi je nad glavom njegov sjao žižak a kroz mrak me
svjetlo njegovo vodilo, **4** kao u dane mojih zrelih jeseni kad s
mojim stanom Bog prijateljevaše, **5** kada uz mene još bijaše
Svesilni i moji me okruživahu dječaci, **6** kada mi se noge u
mlijeku kupahu, a potokom ulja ključaše mi kamen! **7** Kada
sam na vrata gradska izlazio i svoju stolicu postavljao na trg,
8 vidjevši me, sklanjali bi se mladići, starci bi ustavši stojeći
ostali. **9** Razgovor bi prekidali uglednici i usta bi svoja rukom
zatvarali. **10** Glavarima glas bi sasvim utihnuo, za nepce bi im
se zalijepio jezik. **11** Tko god me slušao, blaženim me zvao,
hvalilo me oko kad bi me vidjelo. **12** Jer, izbavljah bijednog
kada je kukao i sirotu ostavljenu bez pomoći. **13** Na meni
bješe blagoslov izgubljenih, srcu udovice ja veselje vraćah.
14 Pravdom se ja kao haljinom odjenuh, nepristranost bje mi
plaštem i povezom. **15** Bjeh oči slijepcu i bjeh noge bogalju, **16**
otac ubogima, zastupnik strancima. **17** Kršio sam zube čovjeku
opaku, plijen sam čupao iz njegovih čeljusti. **18** Govorah: 'U
svom ću izdahnuti gnijezdu, k'o palma, bezbrojne proživjevši
dane.' **19** Korijenje se moje sve do vode pruža, na granama
mojim odmara se rosa. **20** Pomlađivat će se svagda slava moja
i luk će mi se obnavljati u ruci.' **21** Slušali su željno što ću im
kazati i šutjeli da od mene savjet čuju. **22** Na riječi mi ne bi ništa
dometali i besjede su mi daždile po njima. **23** Za mnom žudjeli
su oni k'o za kišom, otvarali usta k'o za pljuskom ljetnim. **24**
Osmijeh moj bijaše njima ohrabrenje; pazili su na vedrinu moga
lica. **25** Njima ja sam izabirao putove, kao poglavar ja sam ih
predvodio, kao kralj među svojim kad je četama kao onaj koji
tješi ojađene.

30 "A sada, gle, podruguju se mnome ljudi po ljetima mlađi
od mene kojih oce ne bih bio metnuo ni s ovčarskim
psima stada svojega. **2** Ta što će mi jakost ruku njihovih kad im
muževna ponestane snaga ispijena glađu i oskudicom. **3** Glodali
su u pustinji korijenje i čestar opustjelih ruševina. **4** Lobodu su i
s grmlja lišće brali, kao kruh jeli korijenje žukino. **5** Od društva
ljudskog oni su prognani, za njima viču k'o za lopovima. **6** Živjeli
su po strašnim jarugama, po spiljama i u raspuklinama. **7** Urlik
im se iz šikarja dizao; po trnjacima ležahu stisnuti. **8** Sinovi
bezvrijednih, soj bezimenih, bičevima su iz zemlje prognani. **9**
Rugalicom sam postao takvima i njima sada služim kao priča!
10 Gnušaju me se i bježe od mene, ne ustežu se pljunut' mi u
lice. **11** I jer On luk mi slomi i satrije me, iz usta svojih izbaciše
uzdu. **12** S desne moje strane rulja ustaje, noge moje u bijeg oni
tjeraju, put propasti prema meni nasiplju. **13** Stazu mi ruše da bi
me satrli, napadaju i ne brani im nitko, **14** prolomom oni širokim
naviru i kotrljaju se poput oluje. **15** Strahote sve se okreću na
mene, mojeg ugleda kao vjetra nesta, poput oblaka iščeznu
spasenje. **16** Duša se moja rasipa u meni, dani nevolje na me
se srušili. **17** Noću probada bolest kosti moje, ne počivaju boli
što me glođu. **18** Muka mi je i halju nagrdila i stegla me k'o
ovratnik odjeće. **19** U blato me je oborila dolje, gle, postao

sam k'o prah i pepeo. **20** K Tebi vičem, al' Ti ne odgovaraš;
pred Tobom stojim, al' Ti i ne mariš. **21** Prema meni postao si
okrutan; rukom preteškom na me se obaraš. **22** U vihor me
dižeš, nosiš me njime, u vrtlogu me olujnom kovitlaš. **23** Da,
znadem da si me smrti predao, saborištu zajedničkom svih
živih. **24** Al' ne pruža li ruku utopljenik, ne viče li kad padne u
nevolju? **25** Ne zaplakah li nad nevoljnicima, ne sažalje mi duša
siromaha? **26** Sreći se nadah, a dođe nesreća; svjetlost čekah,
a gle, zavi me tama. **27** Utroba vri u meni bez prestanka, svaki
dan nove patnje mi donosi. **28** Smrknut idem, al' nitko me ne
tješi; ustajem u zboru - da bih kriknuo. **29** Sa šakalima sam se
zbratimio i nojevima postao sam drugom. **30** Na meni sva je
koža pocrnjela, i kosti mi je sažgala ognjica. **31** Tužaljka mi je
ugodila harfu, svirala mi glas narikača ima.

31 Sa svojim očima savez sam sklopio da pogledat neću
nijednu djevicu. **2** A što mi je Bog odozgo dosudio, kakva
mi je baština od Svesilnoga? **3** TÓa nije li nesreća za opakoga,
a nevolja za one koji zlo čine? **4** Ne proniče li on sve moje
putove, ne prebraja li on sve moje korake? **5** Zar sam ikad
u društvu laži hodio, zar mi je noga k prijevari hitjela? **6** Nek'
me na ispravnoj mjeri Bog izmjeri pa će uvidjeti neporočnost
moju! **7** Ako mi je korak s puta kad zašao, ako mi se srce
za okom povelo, ako mi je ljaga ruke okaljala, **8** neka drugi
jede što sam posijao, neka sve moje iskorijene izdanke! **9**
Ako mi zavede srce žena neka, ako za vratima svog bližnjeg
kad vrebah, **10** neka moja žena drugom mlin okreće, neka
s drugim svoju podijeli postelju! **11** Djelo bestidno time bih
počinio, zločin kojem pravda treba da presudi, **12** užego vatru
što žeže do Propasti i što bi svu moju sažgala ljetinu. **13** Ako
kada prezreh pravo sluge svoga il' služavke, sa mnom kad su se
parbili, **14** što ću učiniti kada Bog ustane? Što ću odvratit' kad
račun zatraži? **15** Zar nas oba on ne stvori u utrobi i jednako
sazda u krilu majčinu? **16** Ogluših li se na molbe siromaha
ili rasplakah oči udovičine? **17** Jesam li kada sam svoj jeo
zalogaj a da ga nisam sa sirotom dijelio? **18** TÓa od mladosti
k'o otac sam mu bio, vodio sam ga od krila materina! **19** Zar
sam beskućnika vidio bez odjeće ili siromaha kog bez pokrivača
20 a da mu bedra ne blagosloviše mene kad se runom mojih
ovaca ogrija? **21** Ako sam ruku na nevina podigao znajuć' da mi
je na vratima branitelj, **22** nek' se rame moje od pleća odvali i
neka mi ruka od lakta otpadne! **23** Jer strahote Božje na mene
bi pale, njegovu ne bih odolio veličanstvu. **24** Zar sam u zlato
pouzdanje stavio i rekao zlatu: 'Sigurnosti moja!' **25** Zar sam se
veliku blagu radovao, bogatstvima koja su mi stekle ruke? **26**
Zar se, gledajući sunce kako blista i kako mjesec sjajni nebom
putuje, **27** moje srce dalo potajno zavesti da bih rukom njima
poljubac poslao? **28** Grijeh bi to bio što za sudom vapije, jer
Boga višnjega bih se odrekao. **29** Zar se obradovah nevolji
dušmana i likovah kad ga je zlo zadesilo, **30** ja koji ne dadoh
griješiti jeziku, proklinjući ga i želeći da umre? **31** Ne govorahu li
ljudi mog šatora: 'TÓa koga nije on mesom nasitio'? **32** Nikad
nije stranac vani noćivao, putniku sam svoja otvarao vrata. **33**
Zar sam grijehe svoje ljudima tajio, zar sam u grudima skrivao
krivicu **34** jer sam se plašio govorkanja mnoštva i strahovao od
prezira plemenskog te sam mučao ne prelazeć' svoga praga?
35 O, kad bi koga bilo da mene sasluša! Posljednju sam svoju
riječ ja izrekao: na Svesilnom je sad da mi odgovori! Nek' mi
optužnicu napiše protivnik, **36** i ja ću je nosit' na svome ramenu,
čelo ću njome k'o krunom uresit'. **37** Dat ću mu račun o svojim
koracima i poput kneza pred njega ću stupiti.” **38** Ako je na me
zemlja moja vikala, ako su s njom brazde njezine plakale; **39**
ako sam plodove jeo ne plativši i ako sam joj ojadio ratare, **40**
[40a] neka mjesto žita po njoj niče korov, a mjesto ječma nek'
posvud kukolj raste! [40b] Konac riječi Jobovih.

32 Ona tri čovjeka prestadoše Jobu odgovarati, jer je on sebe
smatrao nevinim. **2** Nato se rasrdi Elihu, sin Barakeelov,
iz Buza, od plemena Ramova: planu gnjevom na Joba zato što
je sebe držao pravednim pred Bogom; **3** a planu gnjevom i na
tri njegova prijatelja jer nisu više našli ništa što bi odgovorili te
su tako Boga osudili. **4** Dok su oni govorili s Jobom, Elihu je
šutio, jer su oni bili stariji od njega. **5** Ali kad vidje da ona tri
čovjeka nisu više imala odgovora u ustima, planu od srdžbe. **6** I
progovorivši, Elihu, sin Barakeelov, iz Buza, reče: “Po godinama
svojim još mlad sam ja, a u duboku vi ste ušli starost; bojažljivo
se zato ja ustezah znanje svoje pokazati pred vama. **7** Mišljah u
sebi: 'Govorit će starost, mnoge godine pokazat će mudrost.' **8**
Uistinu, dah neki u ljudima, duh Svesilnog mudrim čini čovjeka.
9 Dob poodmakla ne daje mudrosti a niti starost pravednosti
uči. **10** Zato vas molim, poslušajte mene da vam i ja znanje
svoje izložim. **11** S pažnjom sam vaše besjede pratio i razloge
sam vaše saslušao dok ste tražili što ćete kazati. **12** Na vama
moja sva bijaše pažnja, al' ne bi nikog da Joba pobije ni da mu
od vas tko riječ opovrgne. **13** Nemojte reći: 'Na mudrost smo
naišli! Bog će ga pobit jer čovjek ne može.' **14** Nije meni on
besjedu upravio: odvratit mu neću vašim riječima. **15** Poraženi,
otpovrgnut ne mogu, riječi zapeše u grlu njihovu. **16** Čekao
sam! Al', gle, oni ne zbore. Umukoše, ni riječ više da kažu! **17**
Na meni je da progovorim sada, znanje ću svoje i ja izložiti. **18**
Riječi mnoge u meni naviru dok iznutra moj duh mene nagoni.
19 Gle, nutrina mi je k'o mošt zatvoren, k'o nova će se raspući
mješina. **20** Da mi odlane, govorit ću stoga, otvorit ću usne i
odvratit' vama. **21** Nijednoj strani priklonit se neću niti laskat ja
namjeravam kome. **22** Laskati ja ne umijem nikako, jer smjesta
bi me Tvorac moj smaknuo.

33 Čuj dakle, Jobe, što ću ti kazati, prikloni uho mojim
besjedama. **2** Evo, usta sam svoja otvorio, a jezik riječi
pod nepcem mi stvara. **3** Iskreno će ti zborit' srce moje, usne
će čistu izreći istinu. **4** TÓa i mene je duh Božji stvorio, dah
Svesilnoga oživio mene. **5** Ako uzmogneš, ti me opovrgni;
spremi se da se suprotstaviš meni! **6** Gle, kao i ti, i ja sam pred
Bogom, kao i ti, od gline bjeh načinjen; **7** zato ja strahom tebe
motrit' neću, ruka te moja neće pritisnuti. **8** Dakle, na moje
uši rekao si - posve sam jasno tvoje čuo riječi: **9** 'Nedužan
sam i bez ikakva grijeha; prav sam i nema krivice na meni. **10**
Al' On izlike protiv mene traži i za svojeg me drži dušmanina.
11 Noge je moje u klade metnuo, nad svakim mojim on pazi
korakom.' **12** Ovdje, kažem ti, u pravu ti nisi, jer s Bogom čovjek
mjerit' se ne može. **13** Pa zašto s njime zamećeš prepirku što

ti na svaku riječ ne odgovara? 14 Bog zbori nama jednom i
dva puta, al' čovjek na to pažnju ne obraća. 15 U snovima, u
viđenjima noćnim, kada san dubok ovlada ljudima i na ležaju
dok tvrdo snivaju, 16 tad on govori na uho čovjeku i utvarama
plaši ga jezivim 17 da ga od djela njegovih odvrati, da u čovjeku
obori oholost, 18 da dušu njegovu spasi od jame i život mu od
puta u Podzemlje. 19 Bolešću on ga kara na ležaju kad mu se
kosti tresu bez prestanka, 20 kad se kruh gadi njegovu životu i
ponajbolje jelo duši njegovoj; 21 kada mu tijelo gine naočigled i
vide mu se kosti ogoljele, 22 kad mu se duša približava jami
a život njegov boravištu mrtvih. 23 Ako se uza nj nađe tad
anđeo, posrednik jedan između tisuću, da čovjeka na dužnost
opomene, 24 pa se sažali nad njim i pomoli: 'Izbavi ga da u
jamu ne ide; za život njegov nađoh otkupninu! 25 Neka mu
tijelo procvate mladošću, nek' se vrati u dane mladenačke!'
26 Vapije k Bogu i Bog ga usliša: radosno On ga pogleda u
lice; vrati čovjeku pravednost njegovu. 27 Tada čovjek pred
ljudima zapjeva: 'Griješio sam i pravo izvrtao, ali mi Bog zlom
nije uzvratio. 28 On mi je dušu spasio od jame i život mi se
veseli svjetlosti.' 29 Gle, sve to Bog je spreman učiniti do dva
i do tri puta za čovjeka: 30 da dušu njegovu spasi od jame i
da mu život svjetlošću obasja. 31 Pazi dÓe, Jobe, dobro me
poslušaj; šuti, jer nisam sve još izrekao. 32 Ako riječi još imaš,
odvrati mi, zbori - rado bih opravdao tebe. 33 Ako li nemaš,
poslušaj me samo: pazi, rad bih te poučit' mudrosti."

34 Elihu nastavi svoju besjedu i reče: 2 "I vi, mudraci, čujte
što ću reći, vi, ljudi umni, poslušajte mene, 3 jer uši nam
prosuđuju besjede isto kao što nepce hranu kuša. 4 Zajedno
ispitajmo što je pravo i razmislimo skupa što je dobro. 5 Job je
utvrdio: 'Ja sam pravedan, ali Bog meni pravdu uskraćuje. 6 U
pravu sam, a lašcem prave mene, nasmrt prostrijeljen, a bez
krivnje svoje!' 7 Zar gdje čovjeka ima poput Joba koji porugu
pije kao vodu, 8 sa zlikovcima koji skupa hodi i s opakima isti
dijeli put? 9 On tvrdi: 'Kakva korist je čovjeku od tog što Bogu
ugoditi želi?' 10 Stoga me čujte, vi ljudi pametni! Od Boga zlo
je veoma daleko i nepravednost od Svemogućega, 11 te on
čovjeku plaća po djelima, daje svakom po njegovu vladanju. 12
Odista, Bog zla nikada ne čini, niti Svesilni kad izvrće pravo. 13
TÓa tko je njemu povjerio zemlju i vasioni svijet tko je stvorio?
14 Kad bi on dah svoj u se povukao, kad bi čitav svoj duh k sebi
vratio, 15 sva bića bi odjednom izdahnula i u prah bi se pretvorio
čovjek. 16 Ako razuma imaš, slušaj ovo, prikloni uho glasu riječi
mojih. 17 Može li vladat' koji mrzi pravo? Najpravednijeg hoćeš li
osudit'? - 18 Onog koji kaže kralju: 'Nitkove!' a odličniku govori:
'Zlikovče!' 19 Koji nije spram knezovima pristran i jednak mu je
ubog i mogućnik, jer oni su djelo ruku njegovih? 20 Zaglave za
tren, usred gluhe noći: komešaju se narodi, prolaze; ni od čije
ruke moćni padaju. 21 Jer, on nadzire pute čovjekove, pazi nad
svakim njegovim korakom. 22 Nema toga mraka niti crne tmine
gdje bi se mogli zlikovci sakriti. 23 Bog nikome unaprijed ne
kaže kada će na sud pred njega stupiti. 24 Bez saslušanja on
satire jake i stavlja druge na njihovo mjesto. 25 TÓa odveć
dobro poznaje im djela! Sred noći on ih obara i gazi. 26 Ćuškom
ih bije zbog zloće njihove na mjestu gdje ih svi vidjeti mogu. 27
Jer prestadoše za njime hoditi, zanemariše putove njegove 28
goneć uboge da vape do njega i potlačene da k njemu leleču.
29 Al' miruje li, tko da njega gane? Zastre li lice, tko ga vidjet'
može? 30 Nad pucima bdi k'o i nad čovjekom da ne zavlada tko
narod zavodi. 31 Kada bezbožnik Bogu svome kaže: 'Zavedoše
me, više griješit neću. 32 Ne uviđam li, ti me sad pouči, i ako
sam kad nepravdu činio, ubuduće ja činiti je neću!' 33 Misliš da
Bog mora njega kazniti, dok ti zamisli njegove prezireš? Al' kada
ti odlučuješ, a ne ja, mudrost nam svoju istresi dÓe sada! 34
Svi ljudi umni sa mnom će se složit' i svatko razuman koji čuje
mene: 35 Nepromišljeno Job je govorio, u riječima mu neima
mudrosti. 36 Stoga, nek' se Job dokraja iskuša, jer odgovara
poput zlikovaca; 37 a svom grijehu još pobunu domeće, među
nama on plješće dlanovima i hule svoje na Boga gomila."

35 Elihu nastavi svoju besjedu i reče: 2 "Zar ti misliš da pravo
svoje braniš, da pravednost pred Bogom dokazuješ, 3
kada mu kažeš: 'Što ti je to važno, i ako griješim, što ti činim
time?' 4 Na sve to ja ću odgovorit' tebi i prijateljima tvojim
ujedno. 5 Po nebu se obazri i promatraj! Gledaj oblake: od tebe
su viši! 6 Ako griješiš, što si mu uradio, prijestupom svojim što si
mu zadao? 7 Ako si prav, što si dodao njemu i što iz ruke tvoje
on dobiva? 8 Opakost tvoja tebi slične pogađa i pravda tvoja
čovjeku koristi. 9 Ali kad ispod teškog stenju jarma, kad vapiju
na nasilje moćnika, 10 nitko ne kaže: 'Gdje je Bog, moj tvorac,
koji noć pjesmom veselom ispunja, 11 umnijim nas od zvijeri
zemskih čini i mudrijima od ptica nebeskih?' 12 Tad vapiju, al' on
ne odgovara poradi oholosti zlikovaca. 13 Ali kako je isprazno
tvrditi da Bog njihove ne čuje vapaje, da pogled na njih ne
svraća Svesilni! 14 A kamoli tek kada ti govoriš: 'On ne vidi
mene, parnica moja pred njime stoji, a ja na nj još čekam.' 15 Ili:
'Njegova srdžba ne kažnjava, nimalo on za prijestupe ne mari.'
16 Isprazno tada otvara Job usta i besjede gomila nerazumne."

36 Elihu nastavi i reče: 2 "Strpi se malo, pa ću te poučit',
jer još nisam sve rekao za Boga. 3 Izdaleka ću svoje
iznijet' znanje da Stvoritelja svojega opravdam. 4 Zaista, za laž
ne znaju mi riječi, uza te je čovjek znanjem savršen. 5 Gle,
Bog je silan, ali ne prezire, silan je snagom razuma svojega. 6
Opakome on življeti ne daje, nevoljnicima pravicu pribavlja. 7 S
pravednika on očiju ne skida, na prijestolje ih diže uz kraljeve da
bi dovijeka bili uzvišeni. 8 Ako su negvam' oni okovani i užetima
nevolje sputani, 9 djela njihova on im napominje, kazuje im
grijeh njine oholosti. 10 Tad im otvara uho k opomeni i poziva
ih da se zla okane. 11 Poslušaju li te mu se pokore, dani im
završavaju u sreći, u užicima godine njihove. 12 Ne slušaju
li, od koplja umiru, zaglave, sami ne znajući kako. 13 A srca
opaka mržnju njeguju, ne ištu pomoć kad ih on okuje; 14 u cvatu
svoga dječaštva umiru i venu poput hramskih milosnika. 15
Nevoljnog on bijedom njegovom spasava i u nesreći otvara
mu oči: 16 izbavit će te iz ždrijela tjeskobe k prostranstvima
bezgraničnim izvesti, k prepunu stolu mesa pretiloga. 17 Ako
sudio nisi opakima, ako si pravo krnjio siroti, 18 nek' te obilje
odsad ne zavede i nek' te dar prebogat ne iskvari. 19 Nek' ti je
gavan k'o čovjek bez zlata, a čovjek jake ruke poput slaba. 20
Ne goni one koji su ti tuđi da rodbinu na njino mjesto staviš. 21

Pazi se da u nepravdu ne skreneš, jer zbog nje snađe tebe
iskušenje. 22 Gle, uzvišen je Bog u svojoj snazi! Zar učitelja
ima poput njega? 23 Tko je njemu put njegov odredio? Tko
će mu reći: 'Radio si krivo'? 24 Spomeni se veličati mu djelo
što ga pjesmama ljudi opjevaše. 25 S udivljenjem svijet čitav
ga promatra, divi se čovjek, pa ma izdaleka. 26 Veći je Bog
no što pojmit' možemo, nedokučiv je broj ljeta njegovih! 27 U
visini on skuplja kapi vode te dažd u paru i maglu pretvara. 28
Pljuskovi tada pljušte iz oblaka, po mnoštvu ljudskom dažde
obilato. 29 Tko li će shvatit' širenje oblaka, tutnjavu strašnu
njegovih šatora? 30 Gle, on nad sobom razastire svjetlost i
dno morsko on vodama pokriva. 31 Pomoću njih on podiže
narode, u izobilju hranom ih dariva. 32 On munju drži objema
rukama i kazuje joj kamo će zgoditi. 33 Glasom gromovnim
sebe navješćuje, stiže s gnjevom da zgromi opačinu.

37 Da, od toga i moje srce drhti i s mjesta svoga iskočiti
hoće. 2 Čujte, čujte gromor glasa njegova, tutnjavu što
mu iz usta izlazi. 3 Gle, munja lijeće preko cijelog neba - i
sijevne blijesak s kraja na kraj zemlje - 4 iza nje silan jedan glas
se ori: to On gromori glasom veličajnim. Munje mu lete, nitko
ih ne priječi, tek što mu je glas jednom odjeknuo. 5 Da, Bog
gromori glasom veličajnim, djela velebna, neshvatljiva stvara. 6
Kad snijegu kaže: 'Zasniježi po zemlji!' i pljuskovima: 'Zapljuštite
silno!' 7 svakom čovjeku zapečati ruke da svi njegovo upoznaju
djelo. 8 U brlog se tad zvijeri sve uvuku i na svojem se šćućure
ležaju. 9 S južne se strane podiže oluja, a studen vjetri sjeverni
donose. 10 Već led od daha Božjega nastaje i vodena se kruti
površina. 11 I opet vodom puni on oblake, i sijevat' stanu oblaci
munjama; 12 kruže posvuda po volji njegovoj, što im naloži, to će
izvršiti na licu cijelog kruga zemaljskoga. 13 Šalje ih - ili da kazni
narode, ili da ih milosrđem obdari. 14 Poslušaj ovo, Jobe, umiri
se i promotri djela Božja čudesna. 15 Znaš li kako Bog njima
zapovijeda, kako munju iz oblaka svog pušta? 16 Znaš li o čem
vise gore oblaci? Čudesna to su znanja savršenog. 17 Kako ti
gore od žege haljine u južnom vjetru kad zemlja obamre? 18 Zar
si nebesa s njim ti razapeo, čvrsta poput ogledala livenog? 19
DÓe naputi me što da mu kažemo: zbog tmine se ne snalazimo
više. 20 Zar ćeš mu reći: 'Hoću govoriti'? Ili na propast vlastitu
pristati? 21 Tko, dakle, može u svjetlost gledati na nebesima što
se sja blistavo kada oblake rastjeraju vjetri? 22 Sa sjevera k'o
zlato je bljesnulo: veličanstvom strašnim Bog se odjenu! 23 Da,
Svesilnog doseći ne možemo, neizmjeran je u moći i sudu, velik
u pravdi, nikog on ne tlači. 24 Zato ljudi svi neka ga se boje! Na
mudrost oholu on i ne gleda!"

38 Nato Jahve odgovori Jobu iz oluje i reče: 2 "Tko je taj
koji riječima bezumnim zamračuje božanski promisao? 3
Bokove svoje opaši k'o junak: ja ću te pitat', a ti me pouči. 4 Gdje
si bio kad zemlju utemeljih? Kazuj, ako ti je znanje sigurno. 5
Znaš li tko joj je mjere odredio i nad njom uže mjerničko napeo?
6 Na čemu joj počivaju temelji? Tko joj postavi kamen ugaoni 7
dok su klicale zvijezde jutarnje i Božji uzvikivali dvorjani? 8 Tko
li zatvori more vratnicama kad je navrlo iz krila majčina; 9 kad
ga oblakom k'o haljom odjenuh i k'o pelenam' ovih maglom
gustom; 10 kad sam njegovu odredio među, vrata stavio sa
prijevornicama? 11 Dotle, ne dalje, rekao sam njemu, tu nek' se
lomi ponos tvog valovlja! 12 Zar si ikad zapovjedio jutru, zar si
kazao zori mjesto njeno, 13 da poduhvati zemlju za rubove i da
iz nje sve bezbožnike strese; 14 da je pretvori u glinu pečatnu i
oboji je k'o kakvu haljinu. 15 Ona uzima svjetlost zlikovcima i
pesnicu im lomi uzdignutu. 16 Zar si ti prodro do izvora morskih,
po dnu bezdana zar si kad hodio? 17 Zar su ti vrata smrti
pokazali; vidje li dveri kraja mrtvih sjena? 18 Zar si prostranstvo
zemlje uočio? Govori, ako ti je znano sve to. 19 Koji putovi u
dom svjetla vode, na kojem mjestu prebivaju tmine, 20 da ih
odvedeš u njine krajeve, da im put k stanu njihovu pokažeš? 21
Ti znadeš to, tÓa davno ti se rodi, tvojih dana broj veoma je
velik! 22 Zar si stigao do riznica snijega i zar si tuče spremišta
vidio 23 što ih pričuvah za dane nevolje, za vrijeme boja krvava i
rata? 24 Kojim li se putem dijeli munja kada iskre po svoj zemlji
prosipa? 25 Tko li je jaz iskopao povodnju, tko prokrčio pute
grmljavini 26 da bi daždjelo na kraj nenastanjen, na pustinju
gdje žive duše nema, 27 da bi neplodnu napojio pustoš, da bi u
stepi trava izniknula? 28 Ima li kiša svoga roditelja? Tko je taj
koji kapi rose rađa? 29 Iz čijeg li mraz izlazi krila, tko slanu
stvara što s nebesa pada? 30 Kako čvrsnu vode poput kamena
i led se hvata površja bezdana? 31 Možeš li lancem vezati
Vlašiće i razdriješiti spone Orionu, 32 u pravo vrijeme izvesti
Danicu, vodit' Medvjeda s njegovim mladima? 33 Zar poznaješ ti
zakone nebeske pa da njima moć na zemlji dodijeliš? 34 Zar
doviknuti možeš oblacima pa da pljuskovi tebe poslušaju? 35
Zar na zapovijed tvoju munje lijeću i tebi zar se odazivlju: 'Evo
nas'? 36 Tko je mudrost darovao ibisu, tko li je pamet ulio u
pijetla? 37 Tko to mudro prebrojava oblake i tko nebeske izlijeva
mjehove 38 dok se zemlja u tijesto ne zgusne i dok se grude
njezine ne slijepe? 39 Zar ćeš ti plijen uloviti lavici ili ćeš glad
utažit' lavićima 40 na leglu svojem dok gladni čekaju i vrebaju
na žrtvu iz zaklona? 41 Tko hranu gavranovima pribavlja kad
Bogu ptići njegovi ciju̇ču i naokolo oblijeću bez hrane?

39 Znaš li kako se legu divokoze? Vidje li kako se mlade
košute? 2 Izbroji li koliko nose mjeseci, znaš li u koje
doba se omlade? 3 Sagnuvši se, polegu lanad svoju i breme
usred pustinje odlažu, 4 a kad im porod ojača, poraste, ostave
ga i ne vraćaju mu se. 5 Tko dade divljem magarcu slobodu i
tko to oglav skinu njemu s glave? 6 U zavičaj mu dadoh ja
pustinju i polja slana da ondje živuje. 7 Buci gradova on se
podruguje i ne sluša goničevih povika. 8 Luta brdima, svojim
pašnjacima, u potrazi za zeleni svakakvom. 9 Možeš li slugom
učinit' bivola, zadržat' ga noć jednu za jaslama? 10 Možeš li
njega za brazdu prikovat' da ralo vuče po docima tvojim? 11
Možeš li se osloniti na njega jer je njegova snaga prevelika i
prepustit' mu težak svoj posao? 12 Misliš li tebi da će se vratiti i
na gumno ti dotjerati žito? 13 Krilima svojim noj trepće radosno,
iako krila oskudnih i perja. 14 On svoja jaja na zemlji ostavlja,
povjerava ih pijesku da ih grije, 15 ne mareć' što ih zgazit' može
noga ili nekakva divlja zvijer zgnječiti. 16 S nojićima k'o s tuđima
postupa; što mu je trud zaludu, on ne mari. 17 Jer Bog je njega
lišio pameti, nije mu dao nikakva razbora. 18 Ali kada na let
krila raširi, tada se ruga konju i konjaniku. 19 Zar si ti konja
obdario snagom zar si mu ti vrat grivom ukrasio? 20 Zar ti činiš

da skače k'o skakavac, da u strah svakog nagoni hrzanjem? **21** Kopitom zemlju veselo raskapa, neustrašivo srlja na oružje. **22** Strahu se ruga, ničeg se ne boji, ni pred mačem uzmaknuti neće. **23** Na sapima mu zvekeće tobolac, koplje sijeva i ubojna sulica. **24** Bijesan i nestrpljiv guta prostore; kad rog zasvira, tko će ga zadržat': **25** na svaki zvuk roga on zarže: Ha! Izdaleka on ljuti boj već njuši, viku bojnu i poklič vojskovođa. **26** Zar po promislu tvojem lijeće soko i prema jugu krila svoja širi? **27** Zar se na nalog tvoj diže orao i vrh timora gnijezdo sebi vije? **28** Na litici on stanuje i noćÄi, na grebenima vrleti visokih. **29** Odatle na plijen netremice vreba, oči njegove vide nadaleko. **30** Krvlju se hrane njegovi orlići; gdje je ubijenih, tamo je i on."

40 I Jahve se obrati Jobu i reče mu: **2** "Zar će se s Jakim preti još kudilac? Tužitelj Božji nek' sam odgovori!" **3** A Job odgovori Jahvi i reče: **4** "Odveć sam malen: što da odgovorim? Rukom ću svoja zatisnuti usta. **5** Riječ rekoh - neću više započeti; rekoh dvije - al' neću nastaviti." **6** Nato Jahve odgovori Jobu iz oluje i reče: **7** "Bokove svoje opaši k'o junak, ja ću te pitat', a ti me pouči. **8** Zar bi i moj sud pogaziti htio, okrivio me da sebe opravdaš? **9** Zar ti mišica snagu Božju ima, zar glasom grmjet' možeš poput njega? **10** Ogrni se sjajem i veličanstvom, dostojanstvom se odjeni i slavom. **11** Plani dÓe bijesom ognja jarosnoga, pogledom jednim snizi oholnika. **12** Ponositoga pogledaj, slomi ga, na mjestu satri svakoga zlikovca. **13** U zemlju sve njih zajedno zakopaj, u mračnu ih pozatvaraj tamnicu. **14** Tada ću i ja tebi odat' hvalu što si se svojom desnicom spasio. **15** A sada, dÓe promotri Behemota! Travom se hrani poput govečeta, **16** u bedrima je, gle, snaga njegova, a krepkost mu u mišićju trbušnom. **17** Poput cedra rep podignut ukruti, sva su mu stegna ispreplele žile. **18** Mjedene cijevi kosti su njegove, zglobovi mu od željeza kvrge. **19** Prvenac on je Božjega stvaranja; mačem ga je naoružao tvorac. **20** Gore mu danak u hrani donose i sve zvijerje što po njima se igra. **21** Pod lotosom on zavaljen počiva, guštik močvarni i glib kriju ga. **22** Sjenu mu pravi lotosovo lišće, pod vrbama on hladuje potočnim. **23** Nabuja li rijeka, on ne strahuje: nimalo njega ne bi zabrinulo da mu u žvale i sav Jordan jurne. **24** Tko bi za oči uhvatio njega i tko bi mu nos sulicom probio?

41 Zar loviš Levijatana udicom? Zar ćeš mu jezik zažvalit' užetom? **2** Zar mu nozdrve trskom probost' možeš ili mu kukom probiti vilicu? **3** Hoće li te on preklinjat' za milost, hoće li s tobom blago govoriti? **4** I zar će s tobom savez on sklopiti da sveg života tebi sluga bude? **5** Hoćeš li se s njim k'o s pticom poigrat' i vezat' ga da kćeri razveseliš? **6** Hoće li se za nj cjenkati ribari, među sobom podijelit' ga trgovci? **7** Možeš li kopljem njemu kožu izbost ili glavu mu probiti ostima? **8** Podigni de ruku svoju na njega: za boj se spremi - bit će ti posljednji! **9** Zalud je nadu u njega gojiti, na pogled njegov čovjek već pogiba. **10** Junaka nema da njega razdraži, tko će mu se u lice suprotstavit'? **11** Tko se sukobi s njim i živ ostade? Pod nebesima tog čovjeka nema! **12** Prešutjet neću njegove udove, ni silnu snagu, ni ljepotu stasa. **13** Tko mu smije razodjenut' odjeću, tko li kroz dvostruk prodrijeti mu oklop? **14** Tko će mu ralje rastvorit' dvokrilne kad strah vlada oko zubi njegovih? **15** Hrbat mu je od ljuskavih štitova, zapečaćenih pečatom kamenim. **16** Jedni uz druge tako se sljubiše da među njima dah ne bi prošao. **17** Tako su čvrsto slijepljeni zajedno: priljubljeni, razdvojit' se ne mogu. **18** Kad kihne, svjetlost iz njega zapršti, poput zorinih vjeđa oči su mu. **19** Zublje plamsaju iz njegovih ralja, iskre ognjene iz njih se prosiplju. **20** Iz nozdrva mu sukljaju dimovi kao iz kotla što kipi na vatri. **21** Dah bi njegov zapalio ugljevlje, jer mu iz ralja plamenovi suču. **22** U šiji leži sva snaga njegova, a ispred njega užas se prostire. **23** Kad se ispravi, zastrepe valovi i prema morskoj uzmiču pučini. **24** Poput pećine srce mu je tvrdo, poput mlinskoga kamena otporno. **25** Pregibi tusta mesa srasli su mu, čvrsti su kao da su saliveni. **26** Zgodi li ga mač, od njeg se odbije, tako i koplje, sulica i strijela. **27** Poput slame je za njega željezo, mjed je k'o drvo iscrvotočeno. **28** On ne uzmiče od strelice s luka, stijenje iz praćke na nj k'o pljeva pada. **29** K'o slamčica je toljaga za njega, koplju se smije kad zazviždi nad njim. **30** Crepovlje oštro ima na trbuhu i blato njime ore k'o drljačom. **31** Pod njim vrtlog sav k'o lonac uskipi, uspjeni more k'o pomast u kotlu. **32** Za sobom svijetlu ostavlja on brazdu, regbi, bijelo runo bezdan prekriva. **33** Ništa slično na zemlji ne postoji i niti je tko tako neustrašiv. **34** I na najviše on s visoka gleda, kralj je svakome, i najponosnijim."

42 A Job ovako odgovori Jahvi: **2** "Ja znadem, moć je tvoja bezgranična: što god naumiš, to izvesti možeš. **3** Tko je taj koji riječima bezumnim zamračuje božanski promisao? Govorah stoga, ali ne razumjeh, o čudesima meni neshvatljivim. **4** O, poslušaj me, pusti me da zborim: ja ću te pitat', a ti me pouči. **5** Po čuvenju tek poznavah te dosad, ali sada te oči moje vidješe. **6** Sve riječi svoje zato ja poričem i kajem se u prahu i pepelu." **7** Kada Jahve izgovori Jobu ove riječi, reče on Elifazu Temancu: "Ti i tvoja dva prijatelja raspalili ste gnjev moj jer niste o meni onako pravo govorili kao moj sluga Job. **8** Zato uzmite sada sedam junaca i sedam ovnova i pođite k mome sluzi Jobu, pa prinesite za sebe paljenicu, a sluga moj Job molit će se za vas. Imat ću obzira prema njemu i neću vam učiniti ništa nažao zato što niste o meni onako pravo govorili kao moj sluga Job." **9** Tada odoše Elifaz iz Temana, Bildad iz Šuaha i Sofar iz Naamata i učiniše kako im je Jahve zapovjedio. I Jahve se obazre na Joba. **10** I Jahve vrati Joba u prijašnje stanje jer se založio za svoje prijatelje, pa mu još udvostruči ono što je posjedovao. **11** Tad se vratiše Jobu sva njegova braća, i sve njegove sestre, i svi prijašnji znanci te su jeli s njim kruh u njegovoj kući, žaleći ga i tješeći zbog svih nevolja što ih Jahve bijaše na nj poslao. Svaki mu darova po jedan srebrnik i po jedan zlatan prsten. **12** Jahve blagoslovi novo Jobovo stanje još više negoli prijašnje. Blago mu je brojilo četrnaest tisuća ovaca, šest tisuća deva, tisuću jarmova volova i tisuću magarica. **13** Imao je sedam sinova i tri kćeri. **14** Prvoj nadjenu ime Jemima, drugoj Kasija, a trećoj Keren-Hapuk. **15** U svem onom kraju ne bijaše žena tako lijepih kao Jobove kćeri. I otac im dade jednaku baštinu kao i njihovoj braći. **16** Poslije toga Job doživje dob od sto četrdeset godina i vidje djecu svoju i djecu svoje djece do četvrtog koljena. **17** Potom umrije Job, star, nauživši se života.

Psalmi

1 Blago čovjeku koji ne slijedi savjeta opakih, ne staje na putu
grešničkom i ne sjeda u zbor podrugljivaca, **2** već uživa u
Zakonu Jahvinu, o Zakonu njegovu misli dan i noć. **3** On je k'o
stablo zasađeno pokraj voda tekućica što u svoje vrijeme plod
donosi; lišće mu nikad ne vene, sve što radi dobrim urodi. **4**
Nisu takvi opaki, ne, nisu takvi! Oni su k'o pljeva što je vjetar
raznosi. **5** Stoga se opaki neće održati na sudu, ni grešnici u
zajednici pravednih. **6** Jer Jahve zna put pravednih, a propast
će put opakih.

2 Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti snuju? **2** Ustaju
kraljevi zemaljski, knezovi se rotÄe protiv Jahve i Pomazanika
njegova: **3** "Skršimo okove njihove i jaram njihov zbacimo!" **4**
Smije se onaj što na nebu stoluje, Gospod im se podruguje. **5**
Tad im veli u svom gnjevu, žestinom ih on zbunjuje: **6** "TÓa
ja kralja svog postavih nad Sionom, svojom svetom gorom."
7 Obznanjujem odluku Jahvinu: Gospodin mi reče: "Ti si sin
moj, danas te rodih. **8** Zatraži samo, i dat ću ti puke u baštinu,
i u posjed krajeve zemaljske. **9** Vladat ćeš njima palicom
gvozdenÄom i razbit ih kao sud lončarski." **10** Opametite se
sada, vi kraljevi, Urazumite se, suci zemaljski. **11** Služite Jahvi
sa strahom, s trepetom se pokorite njemu, **12** da se ne razgnjevi
te ne propadnete na putu, kad uskoro plane srdžba njegova.
Blago svima koji se njemu utječu!

3 Psalam. Davidov. Kad je David bježao pred sinom
Abšalomom. Jahve, koliko je tlačitelja mojih, koliki se podižu
na me! **2** Mnogi su što o meni zbore: "Nema mu spasenja
u Bogu!" **3** Ti si ipak štit moj, Jahve; slavo moja, ti mi glavu
podižeš. **4** Iza sveg glasa Jahvi zavapih, i on me usliša sa svete
gore svoje. **5** Sad mogu leć' i usnuti, i onda ustat' jer me Jahve
drži. **6** Ne bojim se tisuća ljudi što me opsjedaju dušmanski. **7**
Ustani, o Jahve! Spasi me, o Bože moj! Ti udaraš po obrazu sve
neprijatelje moje, opakima zube razbijaš. **8** U Jahve je spasenje:
na tvom narodu tvoj je blagoslov!

4 Zborovođi. Uz žičana glazbala. Psalam. Davidov. Kad
zazovem, usliši me, Bože, pravdo moja, ti što me u tjeskobi
izbavÄi: smiluj mi se, usliši moju molitvu! **2** Sinovi čovječji,
dokle će vam srca ostati tvrda? Zašto ispraznost ljubite, opsjenu
slijedite? **3** Znajte: Jahve čudesno uzvisuje prijatelja svoga;
Gospodin će me uslišiti kad ga zazovem. **4** Promislite u srcima i
ne griješite, dršćite na svojim ležajima i zanijemite. **5** Prinesite
žrtve pravedne, u Jahvu se uzdajte! **6** Mnogi govore: "Tko će
nam pokazati sreću?" Obasjaj nas, Jahve, svjetlom svoga lica!
7 Više si u srce moje ulio radosti nego kad obilno rode pšenica i
vino. **8** Čim legnem, odmah u miru i usnem, jer mi samo ti, o
Jahve, daješ miran počinak.

5 Zborovođi. Uz frule. Psalam. Davidov. Čuj, o Jahve, riječi
moje, jecaje moje razaberi! **2** Osvrni se na glas mog
prizivanja, o Kralju moj i Bože moj, jer tebe vruće zazivam! **3**
Jahve, zorom glas mi već čuješ, zorom ti već lijem molitve u
nadi čekajuć'. **4** Jer ti nisi Bog kom je nepravda mila: zlobniku
nema boravka s tobom, **5** opaki ne mogu opstati pred tvojim
pogledom. Mrziš sve što čine bezakonje **6** i uništavaš lažljivce.
Varalica i krvopija Jahvi se gadi. **7** Po velikoj dobroti tvojoj unići
ću u Dom tvoj; past ću ničice pred svetim Domom tvojim, Jahve,
prepun poštovanja. **8** U svojoj me pravdi vodi poradi mojih
dušmana, svoj put mi poravnaj pred očima. **9** U njihovim ustima
iskrenosti nema, srce im je puno zloće; grlo im je grob otvoren,
a jezikom laskaju. **10** Kazni ih, o Bože! Nek' propadnu oni i
osnove njine, otjeraj ih zbog mnogih nedjela njihovih; tÓa oni se
digoše na tebe. **11** Nek' se raduju svi što se utječu tebi, neka
kliču sve dovijeka! Štiti ih i nek se vesele u tebi koji ljube ime
tvoje, **12** jer pravednika, Jahve, ti blagoslivljaš, dobrotom ga
svojom k'o štitom zaklanjaš.

6 Zborovođi. Uz žičano glazbalo. U oktavi. Psalam. Davidov.
Jahve, nemoj me karati u srdžbi svojoj, ne kažnjavaj me
u svojoj jarosti! **2** Smiluj mi se, Jahve, jer sam iznemog'o,
Jahve, ozdravi me jer dršću kosti moje. **3** Duboko mi je duša
potresena, a ti, o Jahve - dokle ćeš? **4** Vrati se, Jahve, dušu mi
izbavi, spasi me rad svoje dobrote: **5** jer među mrtvima tko te se
sjeća, u Podzemlju tko ti hvale pjeva? **(Sheol h7585)** **6** Iznemogoh
od pusta jecanja, u noći postelju plačem zalijevam, suzama
ležaj natapam. **7** Od žalosti oko mi gasne i slabi, jer su mnogi
neprijatelji moji. **8** Odstupite od mene, svi opaki, jer je Jahve
plač moj čuo. **9** Čuo je Jahve molbu moju, Jahve je primio moju
molitvu. **10** Neka se postide i užasno zbune svi moji dušmani, i
puni srama neka smjesta odstupe.

7 Tužaljka. Davidova. Ispjeva je Jahvi zbog Kuša Benjaminovca.
O Jahve, Bože moj, tebi se utječem, od svih progonitelja
spasi me, oslobodi, **2** da mi dušu ne zgrabe kao lav što razdire,
a nema tko da izbavi. **3** Jahve, Bože moj, ako to učinih, ako
je nepravda na rukama mojim, **4** ako zlom uzvratih prijatelju,
ili oplijenih nepravedna tužitelja: **5** neka mi dušmanin progoni
dušu i zgrabi je, neka mi život u zemlju satre i jetru u prašinu
baci. **6** Ustani, Jahve, u svom gnjevu, digni se na bijes tlačitelja
mojih. Probudi se! Sud mi sazovi! **7** Neka te okruži skupština
narodna, nad njom sjedni visoko! **8** O Jahve, dosudi mi pravo po
pravosti mojoj i po nevinosti koja je u meni. **9** Dokrajči bezakonje
zlotvora, pravedna podigni, pravedni Bože koji proničeš srca i
bubrege. **10** Meni je štit Bog koji spasava čestita srca. **11** Bog je
pravedan sudac, on povazdan prijeti: **12** ako se ne obrate, mač
će naoštriti, luk će svoj zapet' i pravo smjerit'. **13** Spremit će za
njih smrtonosno oružje, strijele će svoje užariti. **14** Eto, zlotvor
zače nepravdu, otrudnje pakošću i podlost rodi. **15** Iskopa jamu
i prodube; sam u jamu svoju pade! **16** Pakost će njegova pasti
njemu na glavu, njemu na tjeme okrenut se nasilje njegovo. **17**
A ja ću hvaliti Jahvu zbog pravde njegove i pjevat ću imenu
Jahve višnjega.

8 Zborovođi. Po napjevu "Tijesci". Psalam. Davidov. Jahve,
Gospode naš, divno je ime tvoje po svoj zemlji, veličanstvom
nebo natkriljuješ! **2** U ustima djece i dojenčadi hvalu si spremio
protiv neprijatelja, da postidiš mrzitelja, zlotvora. **3** Gledam ti
nebesa, djelo prstiju tvojih, mjesec i zvijezde što ih učvrsti - **4** pa
što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohodiš? **5**
Ti ga učini malo manjim od Boga, slavom i sjajem njega okruni.

6 Vlast mu dade nad djelima ruku svojih, njemu pod noge sve
podloži: 7 ovce i svakolika goveda, i zvijeri poljske k tome, 8
ptice nebeske i ribe morske, i što god prolazi stazama morskim.
9 Jahve, Gospode naš, divno je ime tvoje po svoj zemlji!

9 Zborovođi. Po napjevu "Umri za sina". Psalam. Davidov.
ALEF Slavim te, Jahve, svim srcem svojim, ispovijedam sva
čudesna djela tvoja. 2 Radujem se i kličem tebi, pjevam imenu
tvome, Svevišnji! 3 BET Dušmani moji natrag krenuše, padoše i
pred licem tvojim pogiboše. 4 Jer ti se zauze za moje pravo i
parbu moju, ti sjede na prijesto - sudac pravedan: 5 GIMEL
ti pokara pogane, pogubi bezbošca, ime im izbrisa dovijeka.
6 Dušmani klonuše, smrvljeni zauvijek, ti im gradove razori -
nesta im spomena. 7 HE Ali Jahve dovijeka stoluje, postavi
prijesto svoj da sudi: 8 sam po pravdi sudi krug zemaljski, izreče
pucima osudu pravednu. 9 VAU Jahve je tvrđava tlačenom,
tvrđava spasa u danima tjeskobe. 10 Nek' se uzdaju u te koji
znaju ime tvoje, jer ne ostavljaš onih što ljube tebe, o Jahve. 11
ZAJIN Pjevajte Jahvi koji prebiva na Sionu, razglašujte među
pucima djela njegova, 12 jer ih se spomenu kao osvetnik krvi i
siromaškog jauka ne zaboravi. 13 HET Smiluj mi se, Jahve:
pogledaj nevolju u koju me vrgoše neprijatelji moji, od vrata
smrti izbavi me 14 da naviještam sve hvale tvoje na vratima
kćeri Sionske, da radostan kličem zbog spasenja tvoga. 15 TET
Pogani padoše u jamu koju sami iskopaše, zamka koju potajno
staviše uhvati nogu njihovu. 16 Jahve se iskaza i sud održa;
grešnik se spleo u djela svoja. 17 JOD Nek' grešnici odu u
Podzemlje, svi pogani što zaboraviše Boga. **(Sheol h7585)** 18 KAF
Jer siromah neće pasti u zaborav zauvijek, ufanje ubogih neće
biti zaludu dovijeka. 19 Ustani, Jahve, da se ne osili čovjek, nek'
pogani budu osuđeni pred tobom! 20 Strah im, o Jahve, utjeraj,
nek' spoznaju pogani da su smrtnici!

10 LAMED Zašto, Jahve, stojiš daleko, zašto se skrivaš
u dane tjeskobe? 2 Obijesni bezbožnik jadnika goni, u
zamke ga hvata koje mu postavi. 3 Bezbožnik se pohlepom
hvali, NUN lakomac psuje i Jahvu prezire. 4 Bezbožnik zbori u
obijesti svojoj: "Ne, istrage nema! TÓa ni Boga nema!" I u tome
sva mu je misao. 5 Puti su mu svagda uspješni, na sudove tvoje
on i ne misli, sve protivnike svoje prezire. 6 U srcu veli: "Neću
posrnuti! Ni u kojem koljenu neću biti nesretan." 7 PE Usta mu
puna kletve, lukavstva i prijevare, pod jezikom njegovim muka i
nesreća. 8 U zasjedi čuči pokraj ograda, potajno ubija nevina,
AJIN očima siromaha vreba. 9 U zaklonu sjedi k'o lav u pećini,
vreba da opljačka jadnika i da ga povuče u mrežu. 10 Pritajen
čuči na zemlji, od nasilja mu siromasi padaju. 11 U srcu svome
veli: "ZÓaboravi Gospod, odvrati lice i nikoga ne vidi!" 12 KOF
Ustani, Gospode Bože, podigni ruku, ne zaboravi siromaha. 13
Zašto da bezbožnik prezire Boga, zašto da kaže u srcu: "Neće
kazniti!" 14 REŠ Jer ti vidiš, gledaš jad i nevolju, u ruci je mjeriš.
Siromah se tebi predaje, ubogu ti si pomoć! 15 ŠIN Pakosnu
grešniku satri mišicu, kazni mu pakost da je više ne bude! 16
Jahve je kralj u vijeke vjekova, iz zemlje njegove nestat će
pogana. 17 TAU Počuj, o Jahve, čežnju siromašnih, okrijepi im
srce, uho prikloni: 18 da zaštitiš pravo ubogih i tlačenih, da
straha više ne zadaje čovjek zemljanÄi.

11 Zborovođi. Psalam. Davidov. Jahvi se utječem! Zašto
dakle govorite duši mojoj: "Odleti u goru kao ptica! 2
Gle, bezbožnici već luk napeše, za tetivu strijelu zapeše da
iz potaje ustrijele pravednika. 3 Kad su temelji uzljuljani, što
da učini pravednik?" 4 Jahve je u svom svetom Hramu, na
nebeskom sjedi prijestolju. Oči njegove motre, vjeđama proniče
sinove ljudske. 5 Jahve proniče pravedna i nepravedna, iz
dna duše mrzi silnika. 6 Na grešnike će izlit' žeravu i sumpor,
vjetar ognjeni bit će dio njine sudbine. 7 Pravedan je Jahve i
pravednost ljubi, čestiti će gledat' lice njegovo.

12 Zborovođi. U oktavi. Psalam. Davidov. U pomoć, Jahve,
jer nestaje pobožnih, vjernosti nema više među ljudima! 2
Svatko laže svome bližnjemu, govori usnama lažljivim i srcem
dvoličnim. 3 Istrijebi, Jahve, sve usne lažljive i jezik hvastavi; 4
one što zbore: "Jezik je naša snaga, naše su usne za nas: tko
nam što može?" 5 "Zbog nevolje tlačenih i jauka ubogih sada ću
ustati - govori Jahve - spasenje donijet' onom tko ga želi." 6
Riječi su Jahvine riječi iskrene, srebro prokušano, od zemlje
odvojeno, sedam puta očišćeno. 7 O Jahve, ti ćeš bdjeti nad
nama, od naraštaja ovog čuvat' nas svagda, 8 pa nek' se okolo
vrzu zlotvori, nek' se izdižu ljudi najgori.

13 Zborovođi. Psalam. Davidov. 2 TÓa dokle, Jahve, dokle
ćeš me zaboravljati? Dokle ćeš skrivati lice od mene? 3
Dokle ću nositi bol u duši; tugu u srcu obdan i obnoć? Dokle će
se dušmanin dizat' na me? 4 Pogledaj, usliši, Jahve, Bože moj!
Prosvijetli mi oči da ne zaspim nasmrt, 5 nek' ne kaže dušmanin:
"Nadjačah njega!" Nek' ne kliču protivnici ako posrnem! 6 Ja
se u tvoju dobrotu uzdam, nek' mi se srce raduje spasenju
tvome! Pjevat ću Jahvi koji mi učini dobro, pjevat ću imenu
Jahve Svevišnjeg!

14 Zborovođi. Davidov. Bezumnik reče u srcu: "Nema Boga."
Pokvareni rade gadosti; nitko da čini dobro. 2 Jahve s
nebesa gleda na sinove ljudske da vidi ima li tko razuman Boga
da traži. 3 No, svi skrenuše zajedno, svi se pokvariše: nitko
da čini dobro - nikoga nema. 4 Neće li se urazumiti svi što
bezakonje čine, koji proždiru narod moj kao da jedu kruha? Ne
zazivlju ime Jahvino: 5 jednom će drhtati od straha, jer je Bog s
rodom pravednim. 6 Želite razbiti nakane ubogog: Jahve je
utočište njegovo. 7 O neka dođe sa Siona spas Izraelu! Kad
Jahve promijeni udes naroda svoga, klicat će Jakov, radovat se
Izrael.

15 Psalam. Davidov. Jahve, tko smije prebivati u šatoru
tvome, tko li stanovati na svetoj gori tvojoj? 2 Onaj samo
tko živi čestito, koji čini pravicu, i istinu iz srca zbori, 3 i ne
kleveće jezikom; koji bližnjem zla ne nanosi i ne sramoti susjeda
svoga; 4 koji zlikovca prezire, a poštuje one što se Jahve boje;
5 koji se zaklinje prijatelju, a ne krši prisege, i ne daje novca na
lihvu, i ne prima mita protiv nedužna. Tko tako čini, pokolebat'
se neće dovijeka.

16 Miktam. Davidov. Čuvaj me, Bože, jer se tebi utječem. 2
Jahvi rekoh: "Ti si moj gospodar, nema mi blaženstva bez
tebe!" 3 Za svetima što su u zemlji sav plamtim od čežnje! 4

Gomilaju patnje moje koji slijede bogove tuđe. Ja im ljevanica
nalijevat' neću, ime im spominjat' neću usnama. 5 Jahve mi je
baština i kalež: Ti u ruci držiš moju sudbinu. 6 Na divnu zemlju
padoše mi konopi, vrlo mi je mila moja baština. 7 Blagoslivljam
Jahvu koji me svjetuje te me i noću srce opominje. 8 Jahve mi je
svagda pred očima; jer mi je zdesna, neću posrnuti. 9 Stog' mi
se raduje srce i kliče duša, i tijelo mi spokojno počiva. 10 Jer mi
nećeš ostavit' dušu u Podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži
ugleda. (Sheol h7585) 11 Pokazat ćeš mi stazu u život, puninu
radosti pred licem svojim, sebi zdesna blaženstvo vječno.

17 Molitva. Davidova. Počuj, Jahve pravedni, i vapaj mi
poslušaj, usliši molitvu iz usta iskrenih! 2 Od tebe nek'
mi dođe presuda, tvoje oči vide što je pravo. 3 Istraži mi
srce, pohodi noću, ognjem me iskušaj, al' u meni nećeš nać'
bezakonja. Ne zgriješiše usta moja 4 kao što griješe ljudi: po
riječima usta tvojih čuvah putove Zakona. 5 Korak mi čvrsto
prionu za tvoje staze, ne zasta mi noga na putima tvojim. 6
Zazivam te, Bože, ti ćeš me uslišit': prikloni mi uho i čuj riječi
moje. 7 Proslavi na meni dobrotu svoju, ti koji od dušmana
izbavljaš one što se utječu desnici tvojoj. 8 Čuvaj me k'o
zjenicu oka, sakrij me u sjenu krila svojih 9 od zlotvora što na
me nasrću. Dušmani me bijesni opkoljuju, 10 bešćutno srce
zatvaraju i ustima zbore naduto, 11 Koraci njini sad me okružuju,
smjeraju da me na zemlju obore; 12 slični lavu dok se, zinuv,
na plijen obara i laviću što vreba u potaji. 13 Ustani, Jahve,
presretni ga i obori, od grešnika mi život mačem spasi, 14 a
rukom od ljudi, Gospodine: od ljudi kojih je dio ovaj život, kojima
želudac puniš dobrima; kojih su sinovi siti, a djeci daju što im
pretekne. 15 A ja ću u pravdi gledati lice tvoje, i jednom kad se
probudim, sit ću ga se nagledati.

18 Učitelju zbora. Od Jahvina sluge Davida koji Jahvi ispjeva
ovu pjesmu u onaj dan kad ga Jahve oslobodi iz ruku
neprijatelja Ljubim te, Jahve, kreposti moja! 2 Jahve, hridino
moja, utvrdo moja spase moj; Bože moj, pećino moja kojoj
se utječem, štite moj, snago spasenja moga, tvrđavo moja!
3 Zazvat ću Jahvu, hvale predostojna, i od dušmana bit ću
izbavljen. 4 Valovi smrti okružiše mene, prestraviše me bujice
pogubne. 5 Užad Podzemlja sputiše me, smrtonosne zamke
padoše na me: (Sheol h7585) 6 u nevolji zazvah Jahvu i Bogu
svome zavapih. Iz svog Hrama zov mi začu, i vapaj moj mu
do ušiju doprije. 7 I zemlja se potrese i uzdrhta, uzdrmaše se
temelji gora, pokrenuše se, jer On gnjevom planu. 8 Iz nosnica
mu dim se diže, iz usta mu oganj liznu, ugljevlje živo od njega
plamsa. 9 On nagnu nebesa i siđe, pod nogama oblaci mu
mračni. 10 Na keruba stade i poletje; na krilima vjetra zaplovi.
11 Ogrnu se mrakom kao koprenom, prekri se tamnim vodama i
oblacima tmastim, 12 od blijeska pred licem njegovim užga
se ugljevlje plameno. 13 Jahve s neba zagrmje, Svevišnjega
glas se ori. 14 Odape strijele i dušmane rasu, izbaci munje i na
zemlju ih obori. 15 Morska se dna pokazaše, i temelji svijeta
postaše goli od strašne prijetnje Jahvine, od olujna daha gnjeva
njegova. 16 On pruži s neba ruku i mene prihvati, iz silnih
voda on me izbavi. 17 Od protivnika moćnog mene oslobodi,
od dušmana mojih jačih od mene. 18 Navališe na me u dan
zlosretni, ali me Jahve zaštiti, 19 na polje prostrano izvede me,
spasi me jer sam mu mio. 20 Po pravednosti mojoj Jahve mi
uzvrati, po čistoći ruku mojih on me nagradi, 21 jer čuvah putove
Jahvine, od Boga se svoga ne udaljih. 22 Odredbe njegove sve
su mi pred očima, zapovijedi njegove nisam odbacio, 23 do srži
odan njemu sam bio, čuvam se grijeha svakoga. 24 Jahve mi po
pravdi mojoj vrati, čistoću ruku mojih vidje. 25 S prijateljem ti si
prijatelj, poštenu poštenjem uzvraćaš. 26 S čovjekom čistim ti
si čist, a lukavca izigravaš, 27 jer narodu poniženu spasenje
donosiš, a ponižavaš oči ohole. 28 Jahve, ti moju svjetiljku
užižeš, Bože, tminu moju obasjavaš: 29 s tobom udaram na čete
dušmanske, s Bogom svojim preskačem zidine. 30 Savršeni su
puti Gospodnji, i riječ je Božja ognjem kušana. On, samo on, štit
je svima koji se k njemu utječu. 31 Jer tko je Bog osim Jahve?
Tko li je hridina osim Boga našega? 32 Taj Bog me snagom
opasuje, stere mi put besprijekoran, 33 noge mi dade brze k'o
u košute i postavi me na visine čvrste, 34 ruke mi za borbu
uvježba i mišice da luk mjedeni napinju. 35 Daješ mi štit svoj
koji spasava, tvoja me desnica drži, tvoja me brižljivost uzvisi.
36 Pouzdanje daješ mom koraku, i noge mi više ne posrću. 37
Pognah svoje dušmane i dostigoh, i ne vratih se dok ih ne
uništih. 38 Obaram ih, ne mogu se dići, padaju, pod nogama mi
leže. 39 Ti me opasa snagom za borbu, a protivnike moje meni
podloži. 40 Ti dušmane moje u bijeg natjera, i rasprših one koji
su me mrzili. 41 Vapiju u pomoć - nikog da pomogne; vapiju
Jahvi - ne odaziva se. 42 Smrvih ih kao prah na vjetru, zgazih
ih k'o blato na putu. 43 Ti me izbavi od bune u mom narodu,
postavi me glavarom pogana, puk koji ne poznavah služi mi. 44
Svaki moj šapat pokorno on sluša, sinovi tuđinci meni laskaju;
45 sinovi tuđinski gube srčanost, izlaze dršćuć' iz svojih utvrda.
46 Živio Jahve! Blagoslovljena hridina moja! Neka se uzvisi
Bog, spasenje moje! 47 Bog koji mi daje osvetu i narode meni
pokorava. 48 Od dušmana me mojih izbavljaš i nad protivnike
me moje izdižeš, ti mene od čovjeka silnika spasavaš. 49 Zato
te slavim, Jahve, među pucima i psalam pjevam tvome Imenu:
50 umnožio si pobjede kralju svojemu, pomazaniku svome milost
si iskazao, Davidu i potomstvu njegovu navijeke.

19 Zborovođi. Psalam. Davidov. Nebesa slavu Božju kazuju,
naviješta svod nebeski djelo ruku njegovih. 2 Dan danu to
objavljuje, a noć noći glas predaje. 3 Nije to riječ, a ni govor
nije, nije ni glas što se može čuti, 4 al' po zemlji razliježe se
jeka, riječi sve do nakraj svijeta sežu. Ondje suncu razape
šator, 5 te ono k'o ženik iz ložnice ide, k'o div kliče kad prelijeće
stazu. 6 Izlazi ono od nebeskog kraja, i put mu se opet s krajem
spaja, ne skriva se ništa žaru njegovu. 7 Savršen je Zakon
Jahvin - dušu krijepi; pouzdano je Svjedočanstvo Jahvino -
neuka uči; 8 prÓava je naredba Jahvina - srce sladi; čista je
zapovijed Jahvina - oči prosvjetljuje; 9 neokaljan strah Jahvin -
ostaje svagda; istiniti sudovi Jahvini - svi jednako pravedni, 10
dragocjeniji od zlata, od zlata čistoga, slađi od meda, meda
samotoka. 11 Sluga tvoj pomno na njih pazi, vrlo brižno on ih
čuva. 12 Ali tko propuste svoje da zapazi? Od potajnih grijeha
očisti me! 13 Od oholosti čuvaj slugu svoga da mnome ne
zavlada. Tad ću biti neokaljan, čist od grijeha velikoga. 14 Moje ti

riječi omiljele i razmišljanje srca moga pred licem tvojim. Jahve,
hridi moja, otkupitelju moj!

20 Zborovođi. Psalam. Davidov. Uslišio te Jahve u dan
nevolje, štitilo te ime Boga Jakovljeva! **2** Poslao ti pomoć
iz Svetišta, branio te sa Siona! **3** Spomenuo se svih ti prinosnica,
bila mu mila paljenica tvoja! **4** Udijelio ti što ti srce želi, ispunio
sve namisli tvoje! **5** Radovali se tvojoj pobjedi, u ime Boga
svoga dizali stjegove! Ispunio Jahve svaku molbu tvoju! **6** Znam
evo: Jahve će pobjedu dati svom pomazaniku, uslišit ga iz
svetih nebesa snagom pobjedne desnice svoje. **7** Jedni se
hvale kolima bojnim, drugi konjima, mi imenom Jahve, Boga
našega! **8** Oni posrću i padaju, mi se držimo i stojimo. **9** Jahve,
daruj pobjedu kralju, usliši nas u dan kad te zazovemo!

21 Zborovođi. Psalam. Davidov. Jahve, zbog tvoje se moći
kralj veseli, zbog pomoći tvoje radosno kliče. **2** Ti mu
ispuni želju srca, ne odbi molitve usana njegovih. **3** Ti ga
predusrete blagoslovima sretnim, na glavu mu krunu stavi od
suhoga zlata. **4** Za život te molio, i ti mu dade premnoge dane -
za vijeke vjekova. **5** Pomoću tvojom slava je njegova velika,
uresio si ga veličanstvom i sjajem. **6** Ti ga učini blagoslovom
za vjekove, veseliš ga radošću lica svojega. **7** Doista, kralj se
uzda u Jahvu i po dobroti Svevišnjega neće se pokolebati. **8**
Tvoja ruka nek' pronađe sve dušmane tvoje, desnica tvoja neka
stigne one koji te mrze! **9** Nek' budu kao u peći ognjenoj kad se
ukaže lice tvoje! Nek' ih Jahve gnjevom uništi, neka ih proguta
oganj! **10** Njihovo potomstvo satri sa zemlje i rod im iz sinova
ljudskih. **11** Ako li stanu zlo kovati protiv tebe, ako spremaju
spletke, neće uspjeti. **12** Ti ćeš ih natjerati u bijeg, svoj luk ćeš
usmjeriti na njih. **13** Ustani, Jahve, u sili svojoj! Daj nam da
pjesmama slavimo snagu tvoju!

22 Zborovođi. Po napjevu “Košuta u zoru”. Psalam. Davidov.
Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? Daleko si od
ridanja moga. **2** Bože moj, vičem danju, al'ne odvraćaš; noću
vapijem i nema mi počinka. **3** A ipak, ti u Svetištu prebivaš,
Nado Izraelova! **4** U tebe se očevi naši uzdaše, uzdaše se, i
ti ih izbavi; **5** k tebi su vikali i spasavali se, u tebe se uzdali,
i postidjeli se nisu. **6** A ja, crv sam, a ne čovjek, ruglo ljudi i
naroda prezir. **7** Koji me vode, podruguju se meni, razvlače
usne, mašu glavom: **8** “U Jahvu se on uzda, neka ga sad izbavi,
neka ga spasi ako mu omilje!” **9** Iz krila majčina ti si me izveo,
mir mi dao na grudima majke. **10** Tebi sam predan iz materine
utrobe, od krila majčina ti si Bog moj. **11** Ne udaljuj se od mene,
blizu je nevolja, a nikog nema da mi pomogne. **12** Opkoliše me
junci mnogobrojni, bašanski bikovi okružiše mene. **13** Ždrijela
svoja razvaljuju na me k'o lav koji plijen kida i riče. **14** Kao voda
razlih se, sve mi se kosti rasuše; srce mi posta poput voska, topi
se u grudima mojim. **15** Grlo je moje kao crijep suho, i moj se
jezik uz nepce slijepi: u prah smrtni bacio si mene. **16** Opkolio
me čopor pasa, rulje me zločinačke okružile. Probodoše mi ruke
i noge, **17** sve kosti svoje prebrojiti mogu, a oni me gledaju i
zure na me. **18** Haljine moje dijele među sobom i kocku bacaju
za odjeću moju. **19** Ali ti, o Jahve, daleko mi ne budi; snago
moja, pohiti mi u pomoć! **20** Dušu moju istrgni maču, iz šapa
pasjih život moj. **21** Spasi me iz ralja lavljih i jadnu mi dušu od
rogova bivoljih! **22** A sada, braći ću svojoj naviještat' ime tvoje,
hvalit ću te usred zbora. **23** “Koji se bojite Jahve, hvalite njega!
Svi od roda Jakovljeva, slavite njega! Svi potomci Izraelovi,
njega se bojte! **24** Jer nije prezreo ni zaboravio muku jadnika, i
nije sakrio lice svoje od njega; kad ga je zazvao, on ga je čuo.”
25 Zato ću te hvaliti u zboru veliku, pred vjernicima tvojim izvršit'
zavjete. **26** Siromasi će jesti i nasitit će se, hvalit će Jahvu koji
traže njega: nek' živi srce vaše dovijeka! **27** Spomenut će se
i Jahvi se vratit' svi krajevi zemlje; pred njim će n§icÄe pasti
sve obitelji pogana. **28** Jer Jahvino je kraljevstvo, on je vladar
pucima. **29** Njemu će se jedinom klanjati svi koji snivaju u zemlji,
pred njim se sagnuti svi koji u prah silaze. I moja će duša za
njega živjeti, **30** njemu će služiti potomstvo moje. O Gospodu
će se pripovijedat' **31** slijedećem koljenu, o njegovoj pravdi
naviještati narodu budućem: “Ovo učini Jahve!”

23 Psalam. Davidov. Jahve je pastir moj: ni u čem ja ne
oskudijevam; **2** na poljanama zelenim on mi daje odmora.
Na vrutke me tihane vodi **3** i krijepi dušu moju. Stazama pravim
on me upravlja radi imena svojega. **4** Pa da mi je i dolinom
smrti proći, zla se ne bojim, jer si ti sa mnom. Tvoj štap i
palica tvoja utjeha su meni. **5** Trpezu preda mnom prostireš na
oči dušmanima mojim. Uljem mi glavu mažeš, čaša se moja
prelijeva. **6** Dobrota i milost pratit će mene sve dane života
moga. U Jahvinu ću domu prebivati kroz dane mnoge.

24 Psalam. Davidov. Jahvina je zemlja i sve na njoj, svijet
i svi koji na njemu žive. **2** On ga na morima utemelji i
na rijekama učvrsti. **3** Tko će uzići na Goru Jahvinu, tko će
stajati na svetom mjestu njegovu? **4** Onaj u koga su ruke čiste i
srce nedužno: duša mu se ne predaje ispraznosti, i ne kune se
varavo. **5** On blagoslov prima od Jahve i nagradu od Boga,
Spasitelja svoga. **6** Takav je naraštaj onih koji traže njega, koji
traže lice Boga Jakovljeva. **7** “Podignite, vrata, nadvratnike
svoje, dižite se, dveri vječne, da uniđe Kralj slave!” **8** “Tko je
taj Kralj slave?” “Jahve silan i junačan, Jahve silan u boju!”
9 “Podignite, vrata, nadvratnike svoje dižite se, dveri vječne,
da uniđe Kralj slave!” **10** “Tko je taj Kralj slave?” “Jahve nad
Vojskama - on je Kralj slave!”

25 Davidov. ALEF K tebi, Jahve, uzdižem dušu svoju, **2** BET
u tebe se uzdam, Bože moj: ne daj da se postidim, da se
ne vesele nada mnom dušmani! **3** GIMEL Koji se u tebe uzdaju,
postidjet se neće: postidjet će se koji se lako iznevjere. **4** DALET
Pokaži mi, Jahve, svoje putove, nauči me svojim stazama! **5** HE
Istinom me svojom vodi i pouči me, jer ti si Bog, moj Spasitelj:
VAU u tebe se pouzdajem svagda. **6** ZAJIN Spomeni se, Jahve,
svoje nježnosti i ljubavi svoje dovijeka. **7** HET Ne spominji se
grijeha moje mladosti ni prijestupa, spomeni me se po svojoj
ljubavi - radi dobrote svoje, o Jahve! **8** TET Jahve je sama
dobrota i pravednost: grešnike on na put privodi. **9** JOD On
ponizne u pravdi vodi i uči malene putu svome. **10** KAF Sve su
staze Jahvine istina i ljubav za onog koji čuva Savez njegov
i propise. **11** LAMED Jahve, radi svojeg imena grijeh moj mi
oprosti, jer je velik. **12** MEM Ima li koga da se boji Jahve? On će

ga poučiti kojim će putem krenuti. 13 NUN Duša će mu u sreći
počivati, a potomci će njegovi zaposjesti zemlju. 14 SAMEK
Prisan je Jahve s onima koji ga se boje i Savez svoj objavljuje
njima. 15 AJIN K Jahvi su svagda oči moje upravljene, jer mi
nogu izvlači iz zamke. 16 PE Pogledaj na me i smiluj se meni,
jer osamljen sam i nevoljan. 17 SADE Odagnaj tjeskobe srca
moga, iz bojazni mojih izbavi me! 18 Vidi nevolju moju i muku i
oprosti sve grijehe moje! 19 REŠ Pogledaj dušmane moje: kako
ih je mnogo i kakvom me mržnjom žestokom mrze. 20 ŠIN Čuvaj
dušu moju, izbavi me: neću se postidjeti, jer se tebi utekoh. 21
TAU Nedužnost i čestitost nek' me štite, jer u tebe se uzdam, o
Jahve. 22 Izbavi, Bože, Izraela iz sviju tjeskoba njegovih.

26 Davidov. Dosudi mi pravo, Jahve, jer hodih u nedužnosti,
i uzdajuć' se u Jahvu ja se ne pokolebah. 2 Ispitaj me,
Jahve, iskušaj me, istraži mi bubrege i srce. 3 Jer tvoja je
dobrota pred očima mojim, u istini tvojoj ja hodim. 4 S ljudima
opakim ja ne sjedim i ne svraćam podlima. 5 Mrsko mi je društvo
zlotvora, i s bezbošcima sjesti ne želim. 6 U nedužnosti ruke
svoje perem i obilazim žrtvenik tvoj, Jahve, 7 da tvoju hvalu
javno razglasim i pripovijedam sva divna djela tvoja. 8 O Jahve,
ljubim dom u kojem prebivaš i mjesto gdje slava tvoja stoluje. 9
Ne pogubi mi dušu s grešnicima ni život moj s krvolocima; 10 na
rukama je njihovim zločin, a desnica im puna mita. 11 A ja u
nedužnosti svojoj hodim: izbavi me, milostiv mi budi. 12 Noga
mi stoji na pravu putu: u zborovima blagoslivljat ću Jahvu.

27 Davidov. Jahve mi je svjetlost i spasenje: koga da se
bojim? Jahve je štit života moga: pred kime da strepim? 2
Kad navale na me zlotvori da mi tijelo žderu, protivnici moji i
dušmani, oni posrću i padaju. 3 Nek' se vojska protiv mene
utabori, srce se moje ne boji; nek' i rat plane protiv mene, i tada
pun sam pouzdanja. 4 Za jedno molim Jahvu, samo to ja tražim:
da živim u Domu Jahvinu sve dane života svoga, da uživam
milinu Jahvinu i Dom njegov gledam. 5 U sjenici svojoj on me
zaklanja u dan kobni; skriva me u skrovištu Šatora svoga, na
hridinu on me uzdiže. 6 I sada izdižem glavu iznad dušmana
oko sebe. U njegovu ću Šatoru prinositi žrtve radosne, Jahvi ću
pjevat' i klicati. 7 Slušaj, o Jahve, glas moga vapaja, milostiv mi
budi, usliši me! 8 Moje mi srce govori: “Traži lice njegovo!” Da,
lice tvoje, o Jahve, ja tražim. 9 Ne skrivaj lica svoga od mene.
Ne odbij u gnjevu slugu svoga! Ti, Pomoći moja, nemoj me
odbaciti! I ne ostavi me, Bože, Spasitelju moj! 10 Ako me otac i
mati ostave, Jahve će me primiti. 11 Nauči me, Jahve, putu
svojemu, ravnom me stazom povedi poradi protivnika mojih. 12
Bijesu dušmana mojih ne predaj me, jer ustadoše na mene
svjedoci lažni koji dašću nasiljem. 13 Vjerujem da ću uživati
dobra Jahvina u zemlji živih. 14 U Jahvu se uzdaj, ojunači se,
čvrsto nek' bude srce tvoje: u Jahvu se uzdaj!

28 Davidov. K tebi, o Jahve, vapijem, hridino moja, ne ogluši
se na me: da neuslišan ne postanem kao oni koji u grob
silaze. 2 Čuj moje zazivanje dok tebi vapijem, dok ruke uzdižem
svetomu Hramu tvojem. 3 Ne uzmi me s bezbožnicima i s onima
koji čine bezakonje, koji govore slatko s bližnjima a u srcu im je
pakost. 4 Daj im po djelima njihovim i po zloći njihovih nedjela!
Po djelu ruku njihovih plati im, uzvrati im po njihovoj zasluzi! 5
Jer ne mare za čine Jahvine ni za djelo ruku njegovih: nek'
ih obori i više ne podigne! 6 Blagoslovljen Jahve što usliša
zazivanje moje! Jahve mi je zaklon, on štit je moj. 7 U njega
se srce moje pouzdalo i pomoć mi dođe; zato mi kliče srce i
pjesmom njega slavim. 8 Jahve je jakost narodu svome, tvrđava
spasa svom pomazaniku. 9 Spasi narod svoj i blagoslovi svoju
baštinu, pasi ih i nosi ih dovijeka!

29 Psalam. Davidov. Prinesite Jahvi, o sinovi Božji, prinesite
Jahvi slavu i moć! 2 Prinesite Jahvi slavu njegova imena,
poklonite se Jahvi u svetištu njegovu! 3 Čuj! Jahve nad
vodama, Jahve nad vodama silnim! 4 Čuj! Jahve u sili, Jahve u
veličanstvu! 5 Čuj! Jahve lomi cedre, Jahve lomi cedre libanske,
6 i Liban skakuće poput teleta, a Sirion kao mlado bivolče!
7 Čuj! Jahve sipa munje, Jahve sipa munje ognjene! 8 Čuj!
Jahve potresa pustinjom, Jahve potresa pustinjom kadeškom! 9
Čuj! Od straha se mladÄe košute, prerano se mladÄe košute
šumske. [3b] Čuj! Bog veličanstveni zagrmje, [9a] a u Hramu
njegovu svi kliknuše: Slava! 10 Jahve nad valima stoluje, stoluje
Jahve - kralj dovijeka! 11 Jahve narodu svom daje jakost, Jahve
narod svoj mirom blagoslivlje.

30 Psalam. Pjesma za posvećenje Doma. Davidov. Veličam
te, Jahve, jer si me izbavio i nisi dao da se raduju nada
mnom dušmani. 2 Jahve, Bože moj, zazvah te, i ti si me
ozdravio; 3 Jahve, izveo si mi dušu iz Podzemlja, na rubu groba
ti si me oživio. **(Sheol h7585)** 4 Pjevajte Jahvi, vjernici njegovi,
zahvaljujte svetom imenu njegovu! 5 Jer samo za tren traje
srdžba njegova, a čitav život dobrota njegova. Večer donese
suze, a jutro klicanje. 6 U svojoj sreći rekoh: “Neću se pokolebati
nikada!” 7 Dobrotom si me, o Jahve, na goru nade postavio, ali
čim lice sakriješ, sav se uplašim. 8 Tada, Jahve, zavapih k tebi i
zazvah milosrđe Boga svojega: 9 “Kakva je korist od krvi moje,
kakva korist da u grob siđem? Zar će te prašina slaviti, zar će
naviještati vjernost tvoju?” 10 Slušaj, o Jahve, i smiluj se meni;
Jahve, budi mi na pomoć! 11 Okrenuo si moj plač u igranje,
skinuo kostrijet s mene i opasao me radošću. 12 Zato ti pjeva
duša moja i neće zamuknuti: Jahve, Bože moj, dovijeka ću te
hvaliti!

31 Zborovođi. Psalam. Davidov. Tebi se, Jahve, utječem,
o, da se ne postidim nikada: u svojoj me pravdi izbavi!
2 Prikloni k meni uho svoje, pohiti da me oslobodiš! Budi mi
hrid zaštite, tvrđava spasenja. 3 Jer ti si hrid moja, tvđava
moja, radi svoga imena vodi me i ravnaj. 4 Izvuci me iz mreže
koju mi zapeše, jer ti si moje utočište. 5 U tvoje ruke duh svoj
predajem: otkupi me, Jahve, Bože vjerni. 6 Ti mrziš one koji
štuju ništavne kumire, a ja se u Jahvu uzdam. 7 Radosno ću
klicat' tvojoj milosti, jer si na moju bijedu pogledao, pomogao u
tjeskobi duši mojoj. 8 Nisi me predao u ruke dušmana, noge
si mi na prostran put izveo. 9 Smiluj mi se, Jahve, jer sam u
tjeskobi, od jada slabi mi oko, duša i tijelo. 10 Život mi se troši
u gorčini, ljeta moja u jecanju. U muci mi se iscrpila snaga i
kosti su moje klonule. 11 Dušmanima svojim postao sam ruglo,
susjedima podsmijeh, a znancima strašilo; koji me vide vani,

bježe od mene. **12** Nestalo me k'o mrtvaca iz sjećanja ljudi,
postadoh k'o razbijena posuda. **13** Čujem šaputanje mnogih,
užas odasvud: sastaju se protiv mene i smišljaju kako da mi
život oduzmu. **14** A ja se, Jahve, u tebe uzdam; govorim: Ti si
Bog moj! **15** U tvojoj je ruci sudbina moja: istrgni me iz ruke
dušmana i onih koji me progone! **16** Rasvijetli lice nad slugom
svojim, po svojoj me dobroti spasi. **17** Jahve, ne bilo me stid
što tebe zazvah! Neka se postide zlotvori, nek' u Podzemlju
zamuknu. **(Sheol h7585)** **18** Nek' zanijeme usne lažljive koje protiv
pravednika govore drsko, oholo i prezirno. **19** O, kako je velika,
Jahve, tvoja dobrota, koju čuvaš za one koji te se boje, koju
iskazuješ onima što se tebi utječu naočigled sinovima čovječjim.
20 Zaklanjaš ih štitom lica svoga od zavjera ljudskih; u šatoru
svom ih skrivaš od jezika svadljivih. **21** Blagoslovljen Jahve jer
me obasu čudesnom dobrotom u gradu tvrdom. **22** U tjeskobi
svojoj već mišljah: "Odbačen sam od pogleda tvoga." Ali ti si
čuo glas mog zaziva dok sam tebi vapio. **23** Ljubite Jahvu, svi
sveti njegovi: čuva Jahve svoje vjernike, a po zasluzi vraća
onima koji postupaju oholo. **24** Budite hrabri i jaka srca, svi koji
se u Jahvu uzdate!

32 Davidov. Poučna pjesma. Blažen onaj kome je grijeh
otpušten, kome je zločin pokriven! **2** Blago čovjeku kome
Jahve ne ubraja krivnju i u čijemu duhu nema prijevare! **3**
Prešutjet' sam htio, al' kosti mi klonuše od neprestana jecanja.
4 Danju i noću ruka me tvoja tištala, snaga mi se trošila k'o za
ljetnih žega. **5** Tad grijeh svoj tebi priznah i krivnju svoju više ne
skrivah. Rekoh: "Priznat ću Jahvi prijestup svoj", i ti si mi krivnju
grijeha oprostio. **6** Zato nek' ti se moli pobožnik svaki u času
nevolje. Kad bujice silne navale, njega neće stići. **7** Utočište ti
si moje, od tjeskobe ti ćeš me sačuvat', odjenut' me radošću
spasenja. **8** Učit ću te, put ti kazat' kojim ti je ići, svjetovat ću te,
oko će moje bdjeti nad tobom. **9** Ne budite kao konj ili mazga
bez razuma: divljinu im krotiš vođicama i uzdom, inače im se
ne primiči! **10** Bezbožnika taru mnoge nevolje, a tko se uzda
u Jahvu, njega okružuje milost. **11** Radujte se Jahvi i kličite,
pravedni, kličite svi koji ste srca čestita!

33 Pravednici, Jahvi kličite! Hvaliti ga pristoji se čestitima.
2 Slavite Jahvu na harfi, na liri od deset žica veličajte
njega! **3** Pjesmu novu zapjevajte njemu i glazbala skladna
popratite poklicima. **4** Jer prÓava je riječ Jahvina i vjernost su
sva djela njegova. **5** On ljubi pravdu i pravo: puna je zemlja
dobrote Jahvine. **6** Jahvinom su riječju nebesa sazdana i
dahom usta njegovih sva vojska njihova. **7** Vodu morsku on
sabire kao u mješinu i bezdane stavlja u spremišta. **8** Zemlja
sva neka pred Jahvom strepi, neka ga se boje svi stanovnici
svijeta! **9** Jer on reče - i sve postade, naredi - i sve se stvori.
10 Jahve razbija nakane pucima, mrsi namjere narodima. **11**
Naum Jahvin dovijeka ostaje i misli srca njegova od koljena do
koljena. **12** Blago narodu kojemu je Jahve Bog, Narodu koji on
odabra sebi za baštinu! **13** Gospodin motri s nebesa i gleda sve
sinove čovječje. **14** Iz svoga prebivališta motri sve stanovnike
zemaljske: **15** on je svima srca stvorio i pazi na sva djela
njihova. **16** Ne spasava kralja vojska mnogobrojna, ne spasava
velika (sila) junaka. **17** Isprazno se od konja nadati spasenju,
jačina njegova ne izbavlja. **18** Oko je Jahvino nad onima koji ga
se boje, nad onima koji se uzdaju u milost njegovu: **19** da im od
smrti život spasi, da ih hrani u danima gladi. **20** Naša se duša
Jahvi nada, on je pomoć i zaštita naša. **21** Srce nam se u njemu
raduje, u njegovo sveto ime mi se uzdamo. **22** Neka dobrota
tvoja, o Jahve, bude nad nama, kao što se mi u tebe uzdamo!

34 Davidov. Kada se David pravio ludim pred Abimelekom,
a on ALEF Blagoslivljat ću Jahvu u svako doba, njegova
će mi hvala biti svagda na ustima! **2** BET Nek' se Jahvom
duša moja hvali: nek' čuju ponizni i nek' se raduju! **3** GIMEL
Veličajte sa mnom Jahvu, uzvisujmo ime njegovo zajedno! **4**
DALETTražio sam Jahvu, i on me usliša, izbavi me od straha
svakoga. **5** HE U njega gledajte i razveselite se, da se ne
postide lica vaša. **6** ZAJIN Eto, jadnik vapi, a Jahve ga čuje,
izbavlja ga iz svih tjeskoba. **7** HET Anđeo Jahvin tabor podiže
oko njegovih štovalaca da ih spasi. **8** TET Kušajte i vidite kako
dobar je Jahve: blago čovjeku koji se njemu utječe! **9** JOD Bojte
se Jahve, vi sveti njegovi: ne trpe oskudice koji ga se boje.
10 KAF Osiromašiše mogućnici i gladuju, a koji traže Jahvu
ne trpe oskudice. **11** LAMED Dođite, djeco, i poslušajte me,
učit ću vas strahu Gospodnjem. **12** MEM O čovječe, ljubiš li
život? Želiš li dane mnoge uživati dobra? **13** NUN Jezik svoj
oda zla suspreži i usne od riječi prijevarnih! **14** SAMEK Zla se
kloni, a čini dobro, traži mir i za njim idi! **15** PE Oči Jahvine
gledaju pravedne, uši mu slušaju vapaje njihove. **16** AJIN Lice
se Jahvino okreće protiv zločinaca da im spomen zatre na
zemlji. **17** SADE Pravednici zazivaju, i Jahve ih čuje, izbavlja ih
iz svih tjeskoba. **18** KOF Blizu je Jahve onima koji su skršena
srca, a klonule duše spasava. **19** REŠ Mnoge nevolje ima
pravednik, ali ga Jahve od svih izbavlja. **20** ŠIN On čuva sve
kosti njegove: ni jedna mu se neće slomiti. **21** TAU Opakost
bezbošca ubija, platit će koji mrze pravednika. **22** Jahve izbavlja
duše slugu svojih, i neće platiti tko god se njemu utječe.

35 Davidov. Optuži, Jahve, tužitelje moje i napadni one koji
mene napadaju! **2** Stavi oklop, uzmi štit svoj i ustani meni
u pomoć! **3** Zavitlaj kopljem i presretni progonitelje moje, reci
mojoj duši: "Ja sam tvoje spasenje." **4** Nek' se smetu i postide
koji život moj traže, nek' uzmaknu i nek' se posrame koji mi
propast snuju! **5** Nek' budu k'o pljeva na vjetru kad ih Anđeo
Jahvin potjera! **6** Mračni i skliski bili im putovi kad ih Anđeo
Jahvin bude gonio! **7** Bez razloga napeše mi mrežu, bez razloga
grob duši mojoj iskopaše. **8** Propast će ih stići iznenada, u
mrežu koju napeše sami će se uhvatiti, past će u jamu što
je iskopaše! **9** A moja će duše klicati u Jahvi, radovat će se
u spasenju njegovu. **10** Sve će kosti moje govoriti: Tko je,
Jahve, poput tebe koji ubogog spasavaš od silnika, jadnika i
siromaha od pljačkaša? **11** Ustadoše svjedoci opaki: pitaju me
za ono što ne znam. **12** Vraćaju mi zlo za dobro, duša moja
zapada u osamu. **13** U bolesti njihovoj nosio sam kostrijet, dušu
svoju postom morio, i molitva mi se u krilo vraćala. **14** Kao za
prijateljem, za bratom - obilažah tužan; od žalosti se pogurih
kao onaj što za majkom žali. **15** A sada kad posrnuh ja, oni
se raduju, skupiše se protiv mene da udare iznenada, i bez
prestanka oni me razdiru. **16** Ruglom na ruglo iskušavaju me

i zubima škripaju na mene. **17** O Jahve, dokle ćeš gledati?
Istrgni mi dušu nasrtajima njihovim, otmi lavovima jedino dobro
moje! **18** Zahvalit ću ti u velikom zboru, slavit ću te među pukom
brojnim. **19** Nek' se ne raduju nada mnom dušmani nepravedni,
nek' ne namiguju očima oni koji me nizašto mrze! **20** Jer oni
ne misle o miru, već spletke snuju protiv mirnih u zemlji. **21**
Razvaljuju svoja usta na me i govore: "Ha, ha, vidjesmo očima
svojim!" **22** Ti sve vidiš, o Jahve! Nemoj šutjeti! Gospode, od
mene se ne udaljuj! **23** Preni se, ustani da me obraniš, Bože
moj, Gospode, vodi parnicu moju! **24** Po svojoj me pravdi sudi,
Jahve, Bože moj, nek' se ne raduju nada mnom! **25** Nek' ne
misle u srcu: "Ispunila nam se želja!" Nek' ne reknu: "Progutali
smo ga!" **26** Nek' se postide i posrame svi zajedno koji se
nesreći mojoj raduju! Nek' se odjenu stidom i sramotom oni koji
se podižu na me! **27** Nek' radosno kliču kojima je pravo moje na
srcu i nek' svagda govore: "Velik je Jahve! Milo mu je spasenje
sluge njegova!" **28** A moj će jezik kazivati pravdu tvoju i hvalu
tebi navijeke.

36 Zborovođi. Od sluge Jahvina Davida. Grešan je naum
u srcu zlotvora, straha Božjega nema on pred očima. **2**
Sam sebi on laska suviše, grijeha svog ne vidi i ne mrzi. **3** Riječi
usta njegovih prijevara su i zlodjelo, za razumnost i dobro on
više ne mari. **4** Bezakonje smišlja na postelji svojoj, na opaku
ostaje putu, od zla ne odustaje. **5** Do neba je, Jahve, dobrota
tvoja, do oblaka vjernost tvoja. **6** Pravednost je tvoja k'o Božji
vrhunci, a sudovi tvoji k'o duboko more: ljude i stoku ti, Jahve,
spasavaš. **7** Kako li je dragocjena, Bože, dobrota tvoja, pod
sjenu krila tvojih ljudi se sklanjaju; **8** site se pretilinom Doma
tvojega, potocima svojih slasti ti ih napajaš. **9** U tebi je izvor
životni, tvojom svjetlošću mi svjetlost vidimo. **10** Zakrili dobrotom
sve koji te štuju i pravednošću svojom sve koji su srca čestita.
11 Neka me ne zgazi noga ohola, i ruka grešnika neka me ne
goni. **12** Gle, padoše koji čine bezakonje: oboreni su da više ne
ustanu.

37 Davidov. ALEF Nemoj se žestiti na opake, zavidjet nemoj
pakosnicima: **2** kao trava brzo se osuše, k'o mlada zelen
brzo uvenu. **3** BET U Jahvu se uzdaj i čini dobro, da smiješ
stanovati u zemlji i živjeti u miru. **4** Sva radost tvoja neka bude
Jahve: on će ispuniti želje tvoga srca! **5** GIMEL Prepusti Jahvi
putove svoje, u njega se uzdaj i on će sve voditi. **6** Pravda će
tvoja zasjati k'o svjetlost i tvoje pravo k'o sunce podnevno. **7**
DALET Smiri se pred Jahvom i njemu se nadaj, ne žesti se na
onog koji ima sreće, na čovjeka koji spletke kuje. **8** HE Stišaj
svoj gnjev i ostavi se srdžbe, ne žesti se da zlo ne učiniš. **9**
Jer će biti satrti zlikovci, a koji se u Jahvu uzdaju, baštinit će
zemlju. **10** VAU Još malo i nestat će bezbožnika: mjesto ćeš
njegovo tražiti, a njega više nema. **11** Zemlju će posjedovati
krotki, obilje mira oni će uživat'. **12** ZAJIN Bezbožnik smišlja zlo
pravedniku i zubima škrguće na njega. **13** A Gospod se njemu
smije jer vidi da dan njegov dolazi. **14** HET Mač potežu bezbošci
i zapinju lukove da obore jadnika i siromaha, da pokolju one koji
hode pravim putem. **15** Mačem će vlastito srce probiti, slomit
će se njihovi lukovi. **16** TET Bolje je i malo u pravednika no
golemo blago u zlotvora: **17** jer će se ruke zlotvora slomiti, a
Jahve je oslon pravedniku. **18** JOD Jahve se brine za život
čestitih, dovijeka će trajati baština njihova. **19** Neće se postidjeti
u vrijeme nevolje, bit će siti u danima gladi. **20** KAF A bezbožnici
će propasti, dušmani Jahvini povenut će k'o ures livada, poput
dima se rasplinuti. **21** LAMED Bezbožnik zaima, ali ne vraća,
pravednik se sažaljeva i daje. **22** Oni koje Jahve blagoslovi
baštinit će zemlju, a koje prokune bit će zatrti. **23** MEM Jahve
vodi i učvršćuje korake čovjeku i mio mu je put njegov. **24** Ako i
posrne, ne pada jer ga Jahve drži za ruku. **25** NUN Mlad bijah i
ostarjeh, al' ne vidjeh pravednika napuštena ili da mu djeca
kruha prose. **26** Uvijek je milosrdan i u zajam daje, na njegovu
je potomstvu blagoslov. **27** SAMEK Zla se kloni i čini dobro, i
ostat ćeš dovijeka. **28** Jer Jahve ljubi pravdu i pobožnika svojih
ne ostavlja. AJIN Zauvijek će biti zatrti zlikovci, istrijebit će se
potomstvo bezbožnika. **29** Zemlju će posjedovati pravednici i
živjet će na njoj dovijeka. **30** PE Pravednikova usta mudrost
kazuju, a jezik njegov govori pravo. **31** Zakon mu je Božji u
srcu, ne kolebaju se koraci njegovi. **32** SADE Bezbožnik vreba
pravednoga i smišlja da ga usmrti. **33** Jahve ga neće ostaviti u
njegovoj vlasti i neće dopustiti da ga na sudu osude. **34** KOF
U Jahvu se uzdaj i drži se puta njegova: on će te uzvisit' i
baštinit ćeš zemlju; radostan ćeš gledati propast bezbožnih. **35**
REŠ Vidjeh obijesna zlotvora gdje se k'o cedar krošnjat širi. **36**
Prođoh, i gle - nema ga više; potražih ga i ne nađoh. **37** ŠIN
Promatraj čestita i gledaj neporočna: mirotvorac ima potomstvo.
38 A grešnici bit će svi iskorijenjeni, istrijebit će se zlikovačko
sjeme. **39** TAU Od Jahve dolazi spas pravednicima, on im je
zaklon u vrijeme nevolje. **40** Jahve im pomaže, on ih izbavlja: on
će ih izbaviti od zlotvora i spasiti, jer u njemu traže okrilje.

38 Psalam. Davidov. Za spomen. Jahve, u srdžbi svojoj
nemoj ne karati, i nemoj me kazniti u svojemu gnjevu. **2**
Strijele se tvoje u me zabodoše, ruka me tvoja teško pritisnu: **3**
na tijelu mi ništa zdravo nema zbog gnjeva tvog, od grijeha mojih
mira mi nema kostima. **4** Zloće moje glavu su mi nadišle, kao
preteško breme tište me. **5** Rane moje zaudaraju i gnjiju zbog
bezumnosti moje. **6** Pogurih se sav i zgrčih, povazdan lutam
žalostan. **7** Moji bokovi puni su ognjice, na tijelu mi ništa zdravo
nema. **8** Iscrpljen sam i satrven posve, stenjem od jecanja srca
svojega. **9** O Gospode, sve su mi želje pred tobom, i vapaji
moji nisu ti skriveni. **10** Srce mi udara silno, snaga me ostavlja
i svjetlost vida očinjeg gasi se. **11** Prijatelji i drugovi od rana
mojih uzmakoše, i moji najbliži stoje daleko. **12** Namještaju mi
zamke oni koji mi život vrebaju, koji mi žele nesreću, propašću
mi prijete i uvijek smišljaju prijevare. **13** A ja sam kao gluh i ništa
ne čujem i, kao nijem, usta ne otvaram. **14** Postadoh k'o čovjek
koji ne čuje i koji u ustima nema odgovora. **15** Jer u tebe se, o
Jahve, uzdam, ti ćeš me uslišati, Jahve, Bože moj! **16** Rekoh:
"Nek' se ne raduju nada mnom; kad mi noga posrne, nek' se ne
uzdižu nada mnom!" **17** Jer umalo ne propadoh, i moja je bol
svagda preda mnom. **18** Bezakonje svoje ja priznajem i pun
sam žalosti zbog grijeha svojega. **19** A koji su bez razloga protiv
mene, moćni su, i mnogi su koji me mrze nepravedno. **20** Za
dobro zlom mi uzvraćaju, protive mi se što tražim dobro. **21** O
Jahve, ne ostavljaj me! Bože moj, ne udaljuj se od mene! **22**
Požuri se meni u pomoć, Gospode, spase moj!

39 Zborovođi. Jedutunu. Psalam. Davidov. Odlučio sam:
"Čuvat ću put svoj da ne zgriješim jezikom; usta ću svoja
zauzdati dokle god preda mnom bude bezbožnik." **2** Zamukoh,
zanijemjeh, glasa ne puštah, ali uzalud - bol mi postade gorča.
3 U meni srce je gorjelo, na samu pomisao buknuo bi oganj; tad
progovorih svojim jezikom: **4** "Objavi mi, Jahve, moj svršetak
i kolika je mjera mojih dana, da znam kako sam ništavan. **5**
Evo, pedljem si mi dane izmjerio, život moj je kao ništa pred
tobom: tek dašak je svaki čovjek. **6** Poput sjene čovjek prolazi
tek dašak je sve bogatstvo njegovo: zgrće, a ne zna tko će ga
pokupiti." **7** A sada, čemu da se nadam, Gospode? Sva je nada
moja u tebi! **8** Izbavi me svih mojih bezakonja, ne daj da ruglo
budem luđaku! **9** Šutim i usta ne otvaram, jer tako si ti učinio.
10 Bič svoj otkloni od mene, jer izdišem pod težinom ruke tvoje.
11 Ti kaznama popravljaš čovjeka i sve mu najdraže kao moljac
rastačeš: tek dašak je svaki čovjek. **12** Čuj, o Jahve, molitvu
moju, vapaje mi poslušaj, na suze se moje ne ogluši! Jer u tebe
ja sam došljak, pridošlica kao svi oci moji. **13** Odvrati pogled od
mene, da odahnem prije nego odem i više ne budem!

40 Zborovođi. Psalam. Davidov. Uzdah se u Jahvu uzdanjem
silnim, i on se k meni prignu i usliša vapaj moj. **2** Izvuče
me iz jame propasti, iz blata kalnoga; noge mi stavi na hridinu,
korake moje ukrijepi. **3** U usta mi stavi pjesmu novu, slavopoj
Bogu našemu. Vidjet će mnogi i strah će ih obuzeti: uzdanje će
svoje staviti u Jahvu. **4** Blago čovjeku koji se u Jahvu uzda,
koji ne ide za štovateljima lažnih bogova, za onima koji se
predaju prijevari. **5** Čudesa mnoga tvoriš, o Jahve, Bože moj, i
namisli čudesne - ravna ti nema! Kazivat' ih i objavljivati želim,
al' odveć ih je da bi se nabrojit' mogli. **6** Nisu ti mile ni žrtve ni
prinosi, nego si mi uši otvorio: paljenice ni okajnice ne tražiš.
7 Tada rekoh: "Evo dolazim! U svitku knjige piše za mene: **8**
Milje mi je, Bože moj, vršit volju tvoju, Zakon tvoj duboko u
srcu ja nosim." **9** Tvoju ću pravdu naviještat' u velikom zboru, i
usta svojih zatvoriti neću, o Jahve, sve ti je znano. **10** Tvoju
pravdu neću kriti u srcu, kazivat ću vjernost tvoju i tvoj spas.
Tajit neću dobrote tvoje, ni tvoje vjernosti velikoj skupštini. **11** A
ti, o Jahve, milosrđa mi svog ne krati, dobrota tvoja i vjernost
neka me svagda čuvaju. **12** Jer me okružiše nesreće nebrojene,
krivice me moje sustigoše da gledat' ne mogu: više ih je no vlasi
na glavi, i srce mi je stoga klonulo. **13** Bilo ti milo, o Jahve,
da me izbaviš; Gospodine, u pomoć mi pohitaj! **14** Neka se
postide i smetu svi koji mi o glavi rade. Nek' uzmaknu i neka se
posrame koji se nesreći mojoj raduju! **15** Neka se skamene
u sramoti svojoj koji zlurado na me grohoću! **16** Neka kliču i
nek' se vesele u tebi svi koji te traže! Neka govore svagda:
"Velik je Jahve!" svi koji spasenje tvoje ljube. **17** Bijedan sam ja
i nevoljan, al' Jahve se brine za me. Ti si pomoć moja i moj
spasitelj; o Bože moj, ne kasni!

41 Zborovođi. Psalam. Davidov. Blago onome koji misli na
uboga i slaba: u dan nevolje Jahve će ga spasiti! **2** Jahve
će ga štititi i živa sačuvati, sreću mu dati na zemlji i neće ga
predati na volju dušmanima. **3** Jahve će ga ukrijepiti na postelji
boli, bolest mu okrenuti u snagu. **4** Zavapih: "Jahve, smiluj mi
se, iscijeli mi dušu jer tebi sagriješih!" **5** Neprijatelji zlo govore o
meni: "Kad će umrijeti i kad će mu nestati imena?" **6** I dođe
li tko da me posjeti, himbeno govori, u srcu pakosti skuplja i
vani opada. **7** Mrzitelji moji svi složno šapuću o meni; zlo mi
dosuđuju: **8** "Pogubna se pošast na nj oborila." Ili: "Tko jednom
leže, više ne ustaje." **9** Pa i prijatelj moj u koga se uzdah, koji
blagovaše kruh moj, petu na me podiže. **10** A ti, Jahve, smiluj se
meni i podigni me da im mogu uzvratiti. **11** Po tome ću znati da
sam mio tebi: što se dušmanin moj neće veseliti nada mnom. **12**
A mene ćeš zdrava uzdržati i pred svoje me lice staviti dovijeka.
13 Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka! Tako
neka bude! Amen!

42 Zborovođi. Poučna pjesma. Sinova Korahovih. Kao što
košuta žudi za izvor-vodom, tako duša moja čezne, Bože,
za tobom. **2** Žedna mi je duša Boga, Boga živoga: o, kada ću
doći i lice Božje gledati? **3** Suze su kruh moj danju i noću,
dok me svednevice pitaju: "Gdje ti je Bog tvoj?" **4** Duša moja
gine kada se spomenem kako koračah u mnoštvu predvodeć'
ih k Domu Božjem uz radosno klicanje i hvalopojke u povorci
svečanoj. **5** Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga
se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog! **6**
Tuguje duša u meni, stoga se tebe spominjem iz zemlje Jordana
i Hermona, s brda Misara. **7** Bezdan doziva bezdan bukom
slapova tvojih: sve vode tvoje i vali preko mene prijeđoše. **8**
Nek' mi danju Jahve naklonost udijeli, a noću pjesmom ću hvalit'
Boga života svog. **9** Reći ću Bogu: "Hridino moja, zašto me
zaboravljaš? Zašto obilazim žalostan, pritisnut dušmanima?" **10**
Kosti mi se lome od poruge neprijatelja dok me svednevice
pitaju: "Gdje ti je Bog tvoj?" **11** Što si mi, dušo, klonula i što
jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje
svoje, Boga svog!

43 Dosudi mi pravo, Bože, i povedi parbu moju protiv čeljadi
bezbožne, izbavi me od čovjeka zlobna i opaka! **2** Jer
ti si, Bože, zaklon moj: zašto me odbacuješ? Zašto obilazim
žalostan, pritisnut dušmanima? **3** Pošlji svjetlost svoju i vjernost:
nek' me vode, nek' me dovedu na tvoju svetu goru, u šatore
tvoje! **4** I pristupit ću Božjem žrtveniku, Bogu, radosti svojoj.
Harfom ću slaviti tebe, Bože, o Bože moj! **5** Što si mi, dušo,
klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga
slaviti, spasenje svoje, Boga svog!

44 Zborovođi. Sinova Korahovih. Poučna pjesma. Bože,
ušima svojim slušasmo, očevi nam pripovijedahu naši, o
djelu koje si izveo u danima njihovim - u danima davnim. **2**
Rukom si svojom izagnao pogane, a njih posadio, iskorijenio
narode, a njih raširio. **3** Mačem svojim oni zemlju ne zauzeše
niti im mišica njihova donese pobjedu, već desnica tvoja i tvoja
mišica i lice tvoje milosno jer si ih ljubio. **4** Ti, o moj Kralju i
Bože moj, ti si dao pobjede Jakovu. **5** Po tebi dušmane svoje
odbismo, u tvome imenu zgazismo one koji se na nas digoše. **6**
U svoj se luk nisam pouzdavao, nit' me mač moj spasavao.
7 Nego ti, ti si nas spasio od dušmana, ti si postidio one koji
nas mrze. **8** Dičili smo se Bogom u svako doba i tvoje ime
slavili svagda. **9** A sad si nas odbacio i posramio nas i više ne
izlaziš, Bože, sa četama našim. **10** Pustio si da pred dušmanima

uzmaknemo, i opljačkaše nas mrzitelji naši. **11** Dao si nas k'o
ovce na klanje i rasuo nas među neznabošce. **12** U bescjenje si
puk svoj prodao i obogatio se nisi prodajom. **13** Učinio si nas
ruglom susjedima našim, na podsmijeh i igračku onima oko nas.
14 Na porugu smo neznabošcima, narodi kimaju glavom nad
nama. **15** Svagda mi je sramota moja pred očima i stid mi lice
pokriva **16** zbog pogrdne graje podrugljivaca, zbog osvetljiva
dušmanina. **17** Sve nas to snađe iako te nismo zaboravili niti
povrijedili Saveza tvoga, **18** niti nam se srce odmetnulo od tebe,
niti nam je noga s tvoje skrenula staze, **19** kad si nas smrvio u
boravištu šakalskom i smrtnim nas zavio mrakom. **20** Da smo i
zaboravili ime Boga našega, da smo ruke k tuđem bogu podigli:
21 zar Bog toga ne bi saznao? TÓa on poznaje tajne srdaca! **22**
Ali zbog tebe ubijaju nas dan za danom, i mi smo im k'o ovce
za klanje. **23** Preni se! Što spavaš, Gospode? Probudi se! Ne
odbacuj nas dovijeka! **24** Zašto lice svoje sakrivaš, zaboravljaš
bijedu i nevolju našu? **25** Jer duša nam se u prah raspala, trbuh
nam se uza zemlju prilijepio. **26** Ustani, u pomoć nam priteci,
izbavi nas radi ljubavi svoje!

45 Zborovođi. Po napjevu "Ljiljani". Sinova Korahovih. Poučna
pjesma. Svadbena pjesma. Iz srca mi naviru riječi divne:
pjesmu svoju ja kralju pjevam, jezik mi je k'o pisaljka hitra pisara.
2 Lijep si, najljepši od ljudskih sinova, po usnama ti se milina
prosula, stoga te Bog blagoslovio dovijeka. **3** Pripaši mač uz
bedra, junače, ogrni se sjajem i veličanstvom! **4** Zajaši i kreni za
istinu, za vjernost i pravdu, zapni luk i desnicu svoju proslavi!
5 Oštre su strelice tvoje, narodi padaju pred tobom i kraljeve
dušmane ostavlja hrabrost. **6** Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke
vjekova, i pravedno žezlo - žezlo je tvog kraljevstva! **7** Ti ljubiš
pravednost, a mrziš bezakonje, stoga Jahve, Bog tvoj, tebe
pomaza uljem radosti kao nikog od tvojih drugova. **8** Smirnom,
alojem i kasijom mirišu ti haljine, iz dvorova bjelokosnih harfe te
vesele. **9** Kraljevske ti kćeri idu u susret, zdesna ti je kraljica u
zlatu ofirskom. **10** "Slušaj, kćeri, pogledaj, prisluhni: zaboravi
svoj narod i dom oca svog! **11** Zaželi li kralj ljepotu tvoju, smjerno
se pokloni njemu jer je on gospodar tvoj. **12** Narod tirski dolazi s
darovima, naklonost tvoju traže prvaci naroda." **13** Sva lijepa
korača kći kraljeva u haljinama zlatom vezenim. **14** U haljini
od veza šarena kralju je dovode, pratnja su joj djevice, druge
njezine. **15** S veseljem ih vode i s klicanjem u kraljeve dvore
ulaze. **16** Oce tvoje naslijedit će tvoji sinovi, postavit ćeš ih
knezovima na svoj zemlji. **17** Iz koljena u koljeno naviještat će
ime tvoje, hvalit će te narodi u vijeke vjekova.

46 Zborovođi. Sinova Korahovih. Po napjevu "Djevice".
Pjesma. Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u
nevolji. **2** Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi
ruše u more. **3** Nek' buče i bjesne valovi morski, nek' bregovi
dršću od žestine njihove: s nama je Jahve nad Vojskama, naša
je utvrda Bog Jakovljev! **4** Rijeka i rukavci njezini vesele Grad
Božji, presveti šator Višnjega. **5** Bog je sred njega, poljuljat se
neće, od rane zore Bog mu pomaže. **6** Ma bješnjeli puci, rušila
se carstva, kad glas njegov zagrmi, zemlja se rastopi: **7** s nama
je Jahve nad Vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljev! **8** Dođite,
gledajte djela Jahvina, strahote koje on na zemlji učini. **9** Do
nakraj zemlje on ratove prekida, lukove krši i lomi koplja, štitove
ognjem sažiže. **10** Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen
nad pucima, nad svom zemljom uzvišen! **11** S nama je Jahve
nad Vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljev!

47 Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam. Narodi svi, pljeśćite
rukama, kličite Bogu glasom radosnim. **2** Jer Jahve je to
- svevišnji, strašan, kralj velik nad zemljom svom. **3** Narode
je nama podložio, pogane stavio pod noge naše, **4** baštinu
nam odabrao - ponos Jakova, svoga ljubimca. **5** Uzlazi Bog uz
klicanje, Jahve uza zvuke trublje. **6** Pjevajte Bogu, pjevajte,
pjevajte kralju našemu, pjevajte! **7** Jer on je kralj nad zemljom
svom, pjevajte Bogu, pjevači vrsni! **8** Bog kraljuje nad narodima,
stoluje Bog na svetom prijestolju. **9** Prvaci se pribiru poganski k
narodu Boga Abrahamova. Božji su svi vlastodršci zemlje, nad
svima on je uzvišen.

48 Pjesma. Psalam. Sinova Korahovih. Velik je Jahve, hvale
predostojan u gradu Boga našega. **2** Sveto brdo njegovo,
brijeg veličanstven, radost je zemlji svoj. Gora Sion, na krajnjem
sjeveru, grad je Kralja velikog. **3** Bog u kulama njegovim jakom
se pokaza utvrdom. **4** Jer gle, složiše se kraljevi, navališe
zajedno. **5** Čim vidješe, zapanjiše se i zbunjeni u bijeg nagnuše.
6 Ondje ih trepet obuze kao muka porodilje, **7** kao kad vjetar
istočni razbija brodove taršiške. **8** Što smo čuli, sada vidimo:
grad Jahve nad Vojskama, grad Boga našega - Bog ga utvrdi
dovijeka. **9** Spominjemo se, Bože, tvoje dobrote usred Hrama
tvojega. **10** Kao ime tvoje, Bože, tako i slava tvoja do nakraj
zemlje doseže. Puna je pravde desnica tvoja; neka se raduje
brdo sionsko! **11** Neka kliču gradovi Judini zbog tvojih sudova!
12 Obiđite Sion i prođite njime, prebrojite kule njegove! **13**
Pogledajte dobro bedeme njegove, promotrite mu potanko
dvorove: da biste kazivali budućem koljenu: **14** "Takav je Bog,
Bog naš zasvagda i dovijeka! On neka nas vodi!"

49 Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam. Poslušajte ovo,
svi narodi, čujte, svi stanovnici zemlje, **2** vi, djeco puka, i
vi, odličnici, bogati i siromašni zajedno! **3** Moja će usta zboriti
mudrost, i moje srce misli razumne. **4** K poučnoj izreci priklonit
ću uho, uz harfu ću izložit' svoju zagonetku. **5** Što da se bojim u
danima nesreće kad me opkoli zloba izdajica **6** koji se u blago
svoje uzdaju i silnim se hvale bogatstvom? **7** TÓa nitko sebe ne
može otkupit' ni za se dati Bogu otkupninu: **8** životu je cijena
previsoka, i nikada je neće platiti **9** tko želi živjeti dovijeka i
ne vidjeti jamu grobnu. **10** Jer, i mudri umiru, pogiba i luđak i
bezumnik: bogatstvo svoje ostavlja drugima. **11** Grobovi im kuće
zasvagda, stanovi njihovi od koljena do koljena, sve ako se
zemlje nazivale imenima njihovim. **12** Čovjek koji nerazumno
živi sličan je stoci koja ugiba. **13** Takav je put onih koji se ludo
uzdaju, to je konac onih koji uživaju u sreći: **14** Poput stada
redaju se u Podzemlju, smrt im je pastir, a dobri njima vladaju.
Njihova će lika brzo nestati, Podzemlje će im biti postojbina.
(Sheol h7585) **15** A moju će dušu Bog ugrabiti Podzemlju iz
pandža i milostivo me primiti. **(Sheol h7585)** **16** Ne boj se ako se
tko obogati i ako se poveća blago doma njegova: **17** kad umre,
ništa neće ponijeti sa sobom, i blago njegovo neće s njime sići.

18 Ako se u životu držao sretnim - “Govorit će se da ti je dobro
bilo!” - 19 i on će doći u skup otaca svojih, gdje svjetlosti više
vidjeti neće. 20 Čovjek koji nerazumno živi sličan je stoci koja
ugiba.

50 Psalam. Asafov. Bog nad bogovima, Jahve, govori i zove
zemlju od izlaza sunčeva do zalaza. 2 Sa Siona predivnog
Bog zablista: 3 Bog naš dolazi i ne šuti. Pred njim ide oganj
što proždire, oko njega silna bjesni oluja. 4 On zove nebesa
odozgo i zemlju da sudi narodu svojemu: 5 “Saberite mi sve
pobožnike koji žrtvom Savez sa mnom sklopiše!” 6 Nebesa
objavljuju pravednost njegovu: on je Bog sudac! 7 “Slušaj,
narode moj, ja ću govoriti, o Izraele, svjedočit ću protiv tebe: ja,
Bog - Bog tvoj! 8 Ne korim te zbog žrtava tvojih - paljenice su
tvoje svagda preda mnom. 9 Neću od doma tvog' uzet junca, ni
jaraca iz tvojih torova: 10 tÓa moje su sve životinje šumske,
tisuće zvjeradi u gorama mojim. 11 Znam sve ptice nebeske,
moje je sve što se miče u poljima. 12 Kad bih ogladnio, ne bih
ti rekao, jer moja je zemlja i sve što je ispunja. 13 Zar da ja
jedem meso bikova ili da pijem krv jaraca? 14 Prinesi Bogu žrtvu
zahvalnu, ispuni Višnjemu zavjete svoje! 15 I zazovi me u dan
tjeskobe: oslobodit ću te, a ti ćeš me slaviti.” 16 A grešniku Bog
progovara: “Što tumačiš naredbe moje, što mećeš u usta Savez
moj? 17 Ti, komu stega ne prija, te riječi moje iza leđa bacaš?
18 Kad tata vidiš, s njime se bratimiš i družiš se s preljubnicima.
19 Svoja si usta predao pakosti, a jezik ti plete prijevare. 20 U
društvu na brata govoriš i kaljaš sina matere svoje. 21 Sve si to
činio, a ja da šutim? Zar misliš da sam ja tebi sličan? Pokarat ću
te i stavit ću ti sve to pred oči.” 22 Shvatite ovo svi vi koji Boga
zaboraviste, da vas ne pograbim i nitko vas spasiti neće. 23
Pravo me štuje onaj koji prinosi žrtvu zahvalnu: i onomu koji
hodi stazama pravim - njemu ću pokazati spasenje svoje.

51 Zborovođi. Psalam. Davidov. Kad je k Davidu došao prorok
Natan poslije njegova grijeha Smiluj mi se, Bože, po
milosrđu svome, po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje!
2 Operi me svega od moje krivice, od grijeha me mojeg očisti! 3
Bezakonje svoje priznajem, grijeh je moj svagda preda mnom. 4
Tebi, samom tebi ja sam zgriješio i učinio što je zlo pred tobom:
pravedan ćeš biti kad progovoriš, bez prijekora kada presudiš. 5
Evo, grešan sam već rođen, u grijehu me zače majka moja. 6
Evo, ti ljubiš srce iskreno, u dubini duše učiš me mudrosti. 7
Poškropi me izopom da se očistim, operi me, i bit ću bjelji od
snijega! 8 Objavi mi radost i veselje, nek' se obraduju kosti
satrvene! 9 Odvrati lice od grijeha mojih, izbriši svu moju krivicu!
10 Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni! 11
Ne odbaci me od lica svojega i svoga svetog duha ne uzmi od
mene! 12 Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom
spremnim! 13 Učit ću bezakonike tvojim stazama, i grešnici
tebi će se obraćati. 14 Oslobodi me od krvi prolivene, Bože,
Bože spasitelju moj! Nek' mi jezik kliče pravednosti tvojoj! 15
Otvori, Gospodine, usne moje, i usta će moja naviještati hvalu
tvoju. 16 Žrtve ti se ne mile, kad bih dao paljenicu, ti je ne bi
primio. 17 Žrtva Bogu duh je raskajan, srce raskajano, ponizno,
Bože, nećeš prezreti. 18 U svojoj dobroti milostiv budi Sionu i
opet sagradi jeruzalemske zidine! 19 Tada će ti biti mile žrtve
pravedne i tad će se prinosit' teoci na žrtveniku tvojemu.

52 Zborovođi. Poučna pjesma. Davidova. Kad je Edomac
Doeg Šaulu javio: “David je ušao u kuću Abimelekovu.
Što se to hvališ pakošću, silniče nesmiljeni? 2 Neprestano
snuješ o propasti, jezik ti je britva nabrušena, spletkaru! 3 Zlo
voliš više nego dobro, i laž više nego pravednost! 4 Mili su ti
pogubni govori, lažljivi jeziče! 5 Bog će te zato satrti, zauvijek
te ukloniti; iščupat će te iz tvog šatora, iskorijeniti iz zemlje
živih. 6 Pravednici će gledati s užasom i njemu se smijati: 7
“Gle čovjeka koji ne uze Boga za svoju zaštitu, već se uzdao u
veliko bogatstvo i osilio u svojim zločinima!” 8 A ja, k'o zelena
maslina u Domu Božjem, uzdam se u Božju dobrotu dovijeka. 9
Hvalit ću te svagda što si to učinio i slavit ću tvoje ime, jer je
dobrostivo, pred licem tvojih pobožnika.

53 Zborovođi. Prema napjevu “Bolest”. Poučna pjesma.
Davidova. Bezumnik reče u srcu: “Nema Boga!” Pokvareni
rade gadosti; nitko da čini dobro. 2 Bog s nebesa gleda na
sinove ljudske da vidi ima li tko razuman Boga da traži. 3 No
svi skrenuše zajedno, svi se pokvariše: nitko da čini dobro -
nikoga nema. 4 Neće li se urazumiti svi što čine bezakonje, koji
proždiru narod moj kao da jedu kruh? Boga oni ne zazivlju: 5 od
straha će drhtat' gdje straha i nema jer Bog će rasuti kosti onih
koji tebe opsjedaju, bit će posramljeni jer će ih Bog odbaciti. 6
O, neka dođe sa Siona spas Izraelu! Kad Bog promijeni udes
naroda svoga, klicat će Jakov, radovat' se Izrael.

54 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Poučna pjesma. Davidova.
Kad su Zifijci došli k Šaulu govoreći: “David se kod nas
Spasi me, Bože, svojim imenom i jakošću svojom izbori mi
pravdu! 2 Poslušaj, Bože, moju molitvu i usliši riječi usta mojih!
3 Oholice ustadoše na me i moj život traže silnici: na Boga
se ne osvrću. 4 Evo, Bog mi pomaže, Gospodin krijepi život
moj. 5 Okreni nesreću na dušmane moje, zatri ih u vjernosti
svojoj. 6 Od srca rado ću ti žrtvovati, slavit ću ti ime, Jahve, jer
je dobrostivo, 7 jer ti me izbavi iz svake nevolje, i oko moje vidje
postiđene moje dušmane.

55 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Poučna pjesma. Davidova.
Počuj mi, Bože, molitvu, ne krij se molbi mojoj: 2 obazri
se na me i usliši me! Mučim se u svojoj tjeskobi, 3 zbuni me
vika dušmanska i tlačenje grešničko. Navališe na me nesrećom,
bijesno me progone. 4 Srce mi je ustreptalo i strah me samrtni
spopade. 5 Užas me i trepet hvata, groza me obuze. 6 Zavapih:
“O, da su mi krila golubinja, odletio bih da otpočinem! 7 Daleko,
daleko bih letio, u pustinji se nastanio; 8 brzo bih si potražio
sklonište od bijesne oluje i vihora.” 9 Smeti ih, Gospode, podvoji
im jezike, jer nasilje i svađu vidim u gradu; 10 danju i noću
zidinama kruže; bezakonja su i nevolje u njemu. 11 Usred
njega zasjede, s ulica mu nepravda i podlost ne odlaze. 12
Da me pogrdio dušmanin, bio bih podnio; da se digao na me
koji me mrzi, pred njim bih se sakrio. 13 Ali ti, ti si to bio,
meni jednak, prijatelj moj, moj pouzdanik 14 s kojim sam slatko
drugovao i složno hodismo u Domu Božjemu. 15 Smrt neka ih
zaskoči, živi nek' siđu u Podzemlje jer im je pakost u stanu

i srcu. **(Sheol h7585)** **16** A ja ću Boga prizvati, i Jahve će me
spasiti. **17** Večerom, jutrom i o podne tužan ću jecati, i on će
čuti vapaj moj. **18** Dat će mi mira od onih koji me progone: jer
mnogi su protiv mene. **19** Bog će čuti i njih poniziti, Onaj koji
kraljuje odvijeka, jer se ne popravljaju, Boga se ne boje. **20**
Podižu ruke na prijatelje, savez svoj oskvrnjuju. **21** Usta su im
glađa od maslaca, a srce ratoborno; riječi blaže od ulja, a oni
- isukani mačevi. **22** Povjeri Jahvi svu svoju brigu, i on će te
pokrijepiti: neće dati da ikada posrne pravednik. **23** A njih ti, o
Bože, strmoglavi u jamu grobnu! Krvoloci i varalice ni polovicu
dana neće doživjeti! A ja se u tebe uzdam!

56 Zborovođi. Prema napjevu "Golubica nijema u daljini".
Davidov. Miktam. Kad su ga u Gatu uhitili Filistejci. Smiluj
mi se, moj Bože, jer me dušmanin hoće zgaziti, napadač me
moj neprestano tlači. **2** Dušmani moji nasrću na me povazdan,
mnogo ih je koji se na me obaraju. Svevišnji, **3** kad me strah
spopadne, u te ću se uzdati. **4** Božje obećanje slavim, u Boga
ja se uzdam i neću se bojati: što mi može učiniti smrtnik? **5** Od
jutra do večeri obružuju me, svi naumi njihovi meni su na zlo. **6**
Sastaju se i vrebaju, paze mi na korake, o glavi mi rade. **7**
Plati im prema bezakonju, u gnjevu, o Bože, obori pogane! **8** Ti
izbroji dane mog progonstva, sabrao si suze moje u mijehu
svom. Nije li sve zapisano u knjizi tvojoj? **9** Moji će dušmani
uzmaknuti čim te zazovem. Ovo sigurno znam: Bog je za mene!
10 Božje obećanje slavim, **11** u Jahvu se uzdam i neću se bojati:
što mi može učiniti čovjek? **12** Vežu me zavjeti koje učinih tebi,
o Bože: prinijet ću ti žrtve zahvalne **13** jer si mi dušu od smrti
spasio. Ti si očuvao noge moje od pada, da pred Bogom hodim
u svjetlosti živih.

57 Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov. Miktam. Kad
je ispred Šaula pobjegao u pećinu. Smiluj mi se, Bože, o
smiluj se meni jer mi se duša utječe tebi! U sjenu tvojih krila
zaklanjam se dok pogibao ne mine. **2** Vapijem Bogu višnjemu,
Bogu koji mi čini dobro. **3** Nek' pošalje s nebesa i spasi me, nek'
postidi one što me progone: neka Bog pošalje dobrotu svoju i
vjernost! **4** Ležim usred lavova koji proždiru ljudske sinove. Zubi
su im koplja i strijele, a jezik im mač je naoštren. **5** Uzvisi se,
Bože, nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom! **6**
Mrežu namjestiše stopama mojim, stisnuše dušu moju; iskopaše
preda mnom jamu: sami nek' u nju padnu! **7** Postojano je
srce moje, Bože, postojano je srce moje; pjevat ću i svirati. **8**
Probudi se, dušo moja! Probudi se, harfo i citaro! Probudit ću
zoru jutarnju. **9** Hvalit ću te, Gospode, među narodima, među
pucima pjevat ću tebi: **10** jer do neba je dobrota tvoja, do oblaka
vjernost tvoja. **11** Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava tvoja nek'
je nad svom zemljom!

58 Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov. Miktam. Zar
doista krojite pravdu, vi moćni, zar sudite pravo, sinovi
ljudski? **2** Ne, već bezakonje smišljeno činite, po zemlji vam
ruke dijele nepravde. **3** Na krivu su putu bezbošci od krila
majčina, na krivu su putu lašci od utrobe. **4** U njima je otrov kao
u zmije, kao u ljutice što uši začepljuje **5** da glas čarobnjakov ne
čuje ni glas bajača vješta bajanju. **6** O Bože, polomi im zube u
ustima; razbij, o Jahve, čeljusti lavićima! **7** K'o vode što hitro
otječu neka se razliju, k'o zgažena trava neka se osuše. **8**
Nek' budu k'o puž koji se pužuć' rastoči, k'o pometnut plot nek'
sunca ne vide. **9** Prije nego vam kotlovi trnje osjete, dok je
zeleno, neka ga vihor odnese. **10** Radostan će biti pravednik
kad ugleda odmazdu, noge će prati u krvi zlotvora. **11** I reći će
ljudi: "Pravednik plod svoj ima! Još ima Boga da sudi na zemlji!"

59 Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov. Miktam.
Kad je Šaul opkolio kuću da ubije Davida. Izbavi me od
dušmana, Bože moj, zaštiti me od mojih protivnika! **2** Izbavi
me od bezakonika, od krvoloka spasi me! **3** Jer evo: dušu
moju vrebaju, na me ustadoše silnici. Nema na meni krivnje, o
Jahve, ni grijeha: **4** bez moje krivnje na me nasrću. Probudi
se! Dođi mi u pomoć i pogledaj, **5** Jahve, Bože nad Vojskama,
Bože Izraelov! Preni se, kazni sve pogane, podlacima nemoj se
smilovati! **6** Uvečer se vraćaju, reže poput pasa i trče po gradu.
7 Gle, kako bljuju ustima; kletve su im na usnama i govore: "Tko
nas čuje?" **8** No, ti im se smiješ, o Jahve, i rugaš se poganima
svima. **9** Jakosti moja, gledat ću na te, jer ti si, Bože, zaštita
moja, Bog moj, milosrđe moje. **10** Bog neka mi pohiti u susret,
nek' me razveseli nad dušmanima mojim! **11** Pobij ih, Bože,
da mi narod ne zavode, zbuni i obori ih jakošću svojom, štite
naš, Gospodine. **12** Grijeh je svaka riječ usta njihovih: nek se
uhvate u svoju oholost, u kletve i laži što ih govore! **13** Istrijebi
ih u gnjevu, istrijebi da nestanu, nek' se zna da Bog vlada u
Jakovu i do nakraj zemlje! **14** Uvečer se vraćaju, reže poput
pasa i trče po gradu. **15** Nek' lutaju okolo tražeći hranu; i kad se
nasite, neka zavijaju. **16** A ja ću opjevati silu tvoju i klicat ću
jutrom milosrđu tvome, jer mi ti postade utočište i sklonište u
dan nevolje. **17** Jakosti moja, tebi ću pjevati, jer ti si, Bože,
zaštita moja, Bog moj, milosrđe moje.

60 Zborovođi. Po napjevu "Ljiljan svjedočanstva". Miktam.
Davidov. Kad je David izišao protiv Aram Naharajima i
protiv Aram Sobe i kad je Joab na povratku potukao dvanaest
tisuća Edomaca Bože, ti nas ÓodbÄaci i bojne nam redove
prÓobi, razjari se, a sad nas opet vrati! **2** Potrese zemlju,
rasječe je, zatvori joj usjeline jer se poljuljala. **3** Zlu si kob na
svoj narod navalio, napio nas vinom omamnim. **4** Al' si i stijeg
dao vjernicima svojim da umaknu luku dušmanskom. **5** Da ti se
ljubimci izbave, desnicom pomozi, usliši nas! **6** Bog reče u svom
Svetištu: "Šekem ću razdijelit' kličući, dolinu Sukot izmjeriti. **7**
Moj je Gilead, moj Manaše, Efrajim mi kaciga, Judeja žezlo
moje! **8** Moab je sud iz kojeg se umivam, na Edom ću baciti
obuću, nad Filistejcem slavit' pobjedu!" **9** Tko će me dovesti do
utvrđena grada, tko će me dovesti do Edoma? **10** Zar nećeš ti,
o Bože, što nas odbaci? Zar više nećeš, Bože, s četama našim?
11 Pomozi nam protiv dušmana, jer ljudska je pomoć ništavna!
12 S pomoću Božjom hrabro ćemo se boriti, a on će zgaziti naše
dušmane.

61 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Davidov. O Bože, vapaj
mi poslušaj, budi pomnjiv na molitvu moju! **2** S kraja
zemlje vapijem k tebi jer mi srce klonu. Dignut ćeš me na liticu
i pokoj mi dati, **3** jer ti si moje sklonište, utvrda čvrsta protiv
dušmana. **4** O, da mi je stanovati uvijek u tvom šatoru, da se

sklanjat' mogu pod okrilje tvoje! 5 Jer ti, Bože, usliši molbe
moje, dade mi baštinu onih što ime ti štuju. 6 Kraljevim danima
pridometni danÄa, kroz koljena mnoga nek' mu ljeta traju, 7
nek' pred Bogom uvijek vlada; dobrotu i vjernost pošalji da ga
čuvaju! 8 Ovako ću pjevat svagda tvom imenu, dan za danom
vršit' zavjete svoje.

62 Zborovođi. Po Jedutunu. Psalam. Davidov. Samo je u
Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu spasenje. 2 Samo
on je moja hrid i spasenje, utvrda moja: neću se pokolebati. 3
Dokle ćete na bijednika nasrtati, obarat' ga svi zajedno, k'o zid
ruševan il' ogradu nagnutu? 4 Urotiše se da me s visa mog
obore, u laži uživaju; ustima blagoslivlju, a u srcu proklinju.
5 Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu nada
moja. 6 Samo on je moja hrid i spasenje, utvrda moja: neću se
pokolebati. 7 U Boga je spasenje moje i slava; Bog mi je hridina
silna, utočište. 8 U nj se, narode, uzdaj u svako doba; pred njim
srca izlijevajte: Bog je naše utočište! 9 Sinovi su ljudski samo
dašak, laž su djeca čovječja: svi da stanu na tezulju, od daha bi
lakši bili. 10 U grabež se ne uzdajte nit' se otetim tašto hvalite;
umnoži l' se blago, nek' vam srce za nj ne prione. 11 Bog rekao
jedno, a ja dvoje čuo: 12 "U Boga je snaga! U tebe je, Gospode,
dobrota! Ti uzvraćaš svakom po djelima."

63 Psalam. Davidov. Dok David bijaše u Judejskoj pustinji.
O Bože, ti si Bog moj: gorljivo tebe tražim; tebe žeđa duša
moja, tebe želi tijelo moje, kao zemlja suha, žedna, bezvodna. 2
U Svetištu sam tebe motrio gledajuć' ti moć i slavu. 3 Ljubav je
tvoja bolja od života, moje će te usne slavit'. 4 Tako ću te slavit'
za života, u tvoje ću ime ruke dizati. 5 Duša će mi biti kao sala i
mrsa sita, hvalit ću te kliktavim ustima. 6 Na postelji se tebe
spominjem, u bdjenjima noćnim mislim na tebe. 7 Ti postade
meni pomoć, kličem u sjeni krila tvojih. 8 Duša se moja k tebi
privija, desnica me tvoja drži. 9 Oni što dušu u propast guraju
neka siđu u dubinu zemlje, 10 nek' vlasti mača predani budu,
nek' postanu plijen šakalima. 11 A kralj će se radovat' u Bogu,
slavit će se tko se kune njime, jer će lašcima biti začepljena
usta.

64 Zborovođi. Psalam. Davidov. Poslušaj, Bože, moje žalbe
glas; od strašna dušmanina život mi čuvaj! 2 Štiti me od
mnoštva opakih, sakrij od bjesnila zlotvora 3 koji bruse jezike
k'o mačeve, otrovne riječi izbacuju kao strijele, 4 da iz potaje
rane nedužna, da ga rane iznenada ne boječ' se ničega. 5
Spremni su na djelo pakosno, snuju kako će kradom zamke
staviti i govore: "Tko će nas vidjeti?" 6 Snuju zlodjela, smišljene
osnove kriju: pamet i srce čovječje bezdan su duboki. 7 No Bog
ih ranjava strijelom, odjednom ih rane prekriju. 8 Vlastiti jezik
propast im donosi, kimaju glavom oni što ih vide: 9 svi se boje,
Božje djelo slave i misle o onom što on učini. 10 Pravednik se
raduje u Jahvi, njemu se utječe, i kliču svim srcem čestiti.

65 Zborovođi. Psalam. Davidov. Pjesma. Bože, tebi dolikuje
hvalospjev sa Sionu, tebi se ispunja zavjet - 2 ti molitve
uslišuješ. Svaka pÓut dolazi k tebi 3 pod teretom grijeha. Naši
nas prijestupi taru, ti ih pomiruješ. 4 Blažen kog izabra i k sebi
uze: on boravi u dvorima tvojim. Daj da se nasitimo dobrima
Doma tvoga i svetošću tvoga Hrama. 5 Čudesno nas uslišuješ u
pravednosti svojoj, o Bože, spasenje naše, nado svih krajeva
svijeta i mora dalekih. 6 Učvršćuješ bregove jakošću svojom
silom opasÄan. 7 Krotiš huku mora, huku valova i buku naroda.
8 Oni što žive nakraj svijeta boje se znamenja tvojih; dveri jutra i
večeri radošću napunjaš. 9 Ti pÓohodÄi zemlju i ti je nÓatopÄi,
ÓobogatÄi nju veoma. Božja se rijeka vodom napuni, ti pripravi
ljudima žito. Ovako pripremi zemlju: 10 brazde joj natopi, grude
joj poravna; kišom je omekša, usjeve joj blagoslovi. 11 Ti okruni
godinu dobrotom svojom, plodnost niče za stopama tvojim. 12
Pustinjski pašnjaci kaplju od obilja, brežuljci se pašu radošću.
13 Njive se kite stadima, doline se pokrivaju žitom: svagdje
klicanje, pjesma.

66 Zborovođi. Pjesma. Psalam. 2 Kliči Bogu, zemljo sva,
opjevaj slavu imena njegova, podaj mu hvalu dostojnu. 3
Recite Bogu: "Kako su potresna djela tvoja! Zbog velike sile
tvoje dušmani ti laskaju. 4 Sva zemlja nek' ti se klanja i nek'
ti pjeva, neka pjeva tvom imenu!" 5 Dođite i gledajte djela
Božja: čuda učini među sinovima ljudskim. 6 On pretvori more
u zemlju suhu te rijeku pregaziše. Stog' se njemu radujmo!
7 Dovijeka vlada jakošću svojom, oči mu paze na narode da
se ne izdignu ljudi buntovni. 8 Blagoslivljajte, narodi, Boga
našega, razglašujte hvalu njegovu! 9 Našoj je duši darovao
život i ne dade da nam posrne noga. 10 Iskušavao si nas teško,
Bože, iskušavao ognjem kao srebro. 11 Pustio si da u zamku
padnemo, stisnuo lancima bokove naše. 12 Pustio si da nam
zajašu za vrat: prošli smo kroz oganj i vodu, onda si pustio da
odahnemo. 13 S paljenicama ću u Dom tvoj ući, zavjete ispuniti
pred tobom 14 što ih obećaše usne moje, što ih usta moja u
tjeskobi obrekoše. 15 Prinijet ću ti paljenice s kadom ovnova,
žrtvovati volove i jarad. 16 Dođite, počujte, koji se Boga bojite,
pripovjedit ću što učini duši mojoj! 17 Na svoja sam usta njega
zvao, jezikom ga hvalio. 18 Da sam u srcu na zlo mislio, ne bi
uslišio Gospod. 19 No Bog me uslišio: obazro se na glas molitve
moje. 20 Blagoslovljen Bog koji mi molitvu ne odbi, naklonosti
ne odvrati od mene!

67 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Psalam. Pjesma. Smilovao
nam se Bog i blagoslovio nas, obasjao nas licem svojim, 2
da bi sva zemlja upoznala putove tvoje, svi puci tvoje spasenje!
3 Neka te slave narodi, Bože, svi narodi neka te slave! 4 Nek'
se vesele i kliču narodi, jer sudiš pucima pravedno i narode
vodiš na zemlji. 5 Neka te slave narodi, Bože, svi narodi neka te
slave! 6 Zemlja plodom urodila! Bog nas blagoslovio, Bog naš!
7 Bog nas blagoslovio! Neka ga štuju svi krajevi svjetski!

68 Zborovođi. Davidov. Psalam. Pjesma. Bog nek' ustane!
Razbježali se dušmani njegovi! Svi mrzitelji njegovi pobjegli
pred njim! 2 Kao što dim iščezava, i njih neka nestane! Kako se
vosak topi na ognju, nek' nestane grešnika pred licem Božjim! 3
Pravedni neka se raduju, neka klikću pred Bogom, neka kliču od
radosti. 4 Pjevajte Bogu, slavite mu ime! Poravnajte put onome
koji ide pustinjom - kojemu je ime Jahve - i kličite pred njim! 5
Otac sirota, branitelj udovica, Bog je u svom svetom šatoru. 6
Napuštene okućit će Jahve, sužnjima pružit' sretnu slobodu:
buntovnici samo ostaše u sažganoj pustinji. 7 Kad si stupao,

Bože, pred narodom svojim, dok si prolazio pustinjom, 8 tresla
se zemlja, nebo se rosilo pred Bogom, Sinaj drhtao pred Bogom,
Bogom Izraela. 9 Blagoslovljen dažd pustio si, Bože, na baštinu
svoju, okrijepio je umornu. 10 Stado se tvoje nastani u njoj, u
dobroti, Bože, ti je spremi siromahu. 11 Jahve riječ zadaje, veliko
je mnoštvo radosnih vjesnika: 12 kraljevi vojska bježe te bježe,
domaćice plijen dijele. 13 Dok vi počivaste među stadima, krila
golubice zablistaše srebrom, a njeno perje žućkastim zlatom: 14
ondje Svemogući razbijaše kraljeve, a ona poput snijega zablista
na Salmonu. 15 Božanska je gora gora bašanska vrletna. 16
Zašto vi, gore vrletne, zavidno gledate na goru gdje se svidje
Bogu prebivati? Jahve će na njoj boraviti svagda! 17 Božja su
kola bezbrojna, tisuću tisuća: Jahve sa Sinaja u Svetište dolazi!
18 Na visinu uađe vodeći sužnje, na dar si ljude primio, pa i
one što ne žele prebivati kod Boga. 19 Blagoslovljen Jahve dan
za danom, nosi nas Bog, naš Spasitelj. 20 Bog naš jest Bog koji
spasava, Jahve od smrti izbavlja. 21 Zaista, Bog će satrti glave
dušmana svojih, kuštravo tjeme onog što hodi u grijesima. 22
Reče Gospodin: “Iz Bašana ću ih dovesti, dovest ću ih iz dubine
mora, 23 da okupaš nogu u krvi, da jezici tvojih pasa imadnu
dio od dušmana.” 24 Ulazak ti, Bože, gledaju, ulazak moga
Boga i Kralja u Svetište: 25 sprijeda pjevači, za njima svirači,
u sredini djevojke s bubnjićima. 26 “U svečanim zborovima
slavite Boga, slavite Jahvu, sinovi Izraelovi!” 27 Predvodi ih
najmlađi, Benjamin, koji ide pred njima, ondje su knezovi Judini
sa četama svojim, knezovi Zebulunovi i knezovi Naftalijevi. 28
Pokaži, Bože, silu svoju, silu kojom se, Bože, boriš za nas 29 iz
Hrama svojega u Jeruzalemu! Nek' ti kraljevi darove donose!
30 Ukroti neman u trsci, stado bikova s teladi naroda! Neka
se prostru pred tobom sa srebrnim žezlima: raspršì narode
koji se ratu vesele! 31 Nek' dođu velikani iz Egipta, Etiopija
nek' pruži ruke Bogu! 32 Sva kraljevstva svijeta, pjevajte Bogu,
slavite Jahvu, 33 koji se vozi po nebu, po nebu iskonskom! Čuj,
glasom grmi, glasom svojim silnim: 34 “Priznajte silu Božju!”
Nad Izraelom veličanstvo njegovo, u oblacima (sila) njegova! 35
Strašan je Bog iz svojega Svetišta. Bog Izraelov daje moć i silu
narodu svojemu. Blagoslovljen Bog!

69 Zborovođi. Po napjevu “Ljiljani”. Davidov. Spasi me, Bože:
vode mi dođoše do grla! 2 U duboko blato zapadoh i
nemam kamo nogu staviti; u duboku tonem vodu, pokrivaju me
valovi. 3 Iznemogoh od vikanja, grlo mi je promuklo, oči mi
klonuše Boga mog čekajuć'. 4 Brojniji su od vlasi na glavi mojoj
oni koji me mrze nizašto. Tvrđi su od kostiju mojih oni što mi se
nepravedno protive: zar mogu vratiti što nisam oteo? 5 Bože, ti
znadeš bezumnost moju, moji ti grijesi nisu sakriti. 6 Nek' se ne
postide zbog mene koji se u te uzdaju, Gospode, Jahve nad
Vojskama! Neka se ne posrame zbog mene koji traže tebe,
Bože Izraelov! 7 Jer zbog tebe podnesoh pogrdu, i stid mi pokri
lice. 8 Tuđinac postadoh braći i stranac djeci majke svoje. 9 Jer
me izjela revnost za Dom tvoj i poruge onih koji se rugaju tebi
padoše na me. 10 Dušu sam postom mučio, okrenulo mi se u
ruglo. 11 Uzeh kostrijet za haljinu, i postah im igračka. 12 Koji
sjede na vratima protiv mene govore, vinopije mi rugalice poju.
13 No tebi se molim, Jahve, u vrijeme milosti, Bože; po velikoj
dobroti svojoj ti me usliši po svojoj vjernoj pomoći! 14 Izvuci me
iz blata da ne potonem, od onih koji me mrze izbavi me - iz
voda dubokih. 15 Nek' me ne pokriju valovi, nek' me ne proguta
dubina, nek' bezdan ne zatvori usta nada mnom! 16 Usliši
me, Jahve, jer je dobrostiva milost tvoja, po velikom milosrđu
pogledaj na me! 17 Ne sakrivaj lica pred slugom svojim; jer sam
u stisci, usliši me brzo! 18 Približi se duši mojoj i spasi je; zbog
dušmana mojih oslobodi me! 19 Ti mi znadeš porugu, stid i
sramotu, pred tvojim su očima svi koji me muče. 20 Ruganje mi
slomilo srce i klonuh; čekao sam da se tko sažali nada mnom,
ali ga ne bi; i da me tko utješi, ali ga ne nađoh. 21 U jelo mi žuči
umiješaše, u mojoj me žeđi octom napojiše. 22 Nek' im stol
bude zamka, a žrtvene gozbe stupica! 23 Nek' im potamne oči
da ne vide, nek' im bokovi zasvagda oslabe! 24 Izlij na njih
ljutinu, žar tvoga gnjeva nek' ih zahvati! 25 Njihova kuća nek'
opusti, u njihovu šatoru nek' nitko ne stanuje! 26 Jer su progonili
koga ti pokara, bol povećaše onomu koga ti rani. 27 Na njihovu
krivnju krivnju još dodaj, ne opravdali se pred tobom! 28 Nek'
budu izbrisani iz knjige živih, među pravednike neka se ne broje!
29 A ja sam jadnik i bolnik - nek' me štiti tvoja pomoć, o Bože!
30 Božje ću ime hvaliti popijevkom, hvalit ću ga zahvalnicom. 31
Bit će to milije Jahvi no bik žrtveni, milije nego junac s papcima i
rozima. 32 Gledajte, ubogi, i radujte se, nek' vam oživi srce,
svima koji Boga tražite. 33 Jer siromahe Jahve čuje, on ne
prezire sužanja svojih. 34 Neka ga hvale nebesa i zemlja, mora
i sve što se u njima miče. 35 Jer Bog će spasiti Sion - on će
sagradit' gradove Judine - tu će oni stanovat', imati baštinu. 36
Baštinit će ga potomci slugu njegovih; prebivat će u njemu oni
što ljube ime Božje.

70 Zborovođi. Davidov. Za spomen. O Bože, spasi me, Jahve,
u pomoć mi pohitaj! 2 Nek' se postide i smetu svi koji mi
o glavi rade! Nek' odstupe i nek' se posrame koji se nesreći
mojoj raduju! 3 Nek' uzmaknu u sramoti svojoj koji zlurado na
me grohoću! 4 Neka kliču i nek' se vesele u tebi svi koji tebe
traže! Neka govore svagda: “Velik je Bog!” svi koji spasenje
tvoje ljube! 5 A bijedan sam ja i nevoljan, o Bože, u pomoć mi
pohitaj! Ti si pomoć moja i spasitelj; Jahve, ne kasni!

71 Tebi si, Jahve, utječem, ne daj da se ikada postidim! 2
U pravdi me svojoj spasi i izbavi, prikloni uho k meni i
spasi me! 3 Budi mi hrid utočišta i čvrsta utvrda spasenja:
jer ti si stijena i utvrda moja. 4 Bože moj, istrgni me iz ruke
zlotvora, iz šake silnika i tlačitelja: 5 jer ti si, o Gospode, ufanje
moje, Jahve, uzdanje od moje mladosti! 6 Na te se oslanjam od
utrobe; ti si mi zaštitnik od majčina krila: u te se svagda uzdam.
7 Mnogima postadoh čudo, jer ti si mi bio silna pomoć. 8 Usta
mi bijahu puna tvoje hvale, slaviše te svaki dan! 9 Ne zabaci me
u starosti: kad mi malakšu sile, ne zapusti me! 10 Jer govore o
meni moji dušmani, i koji me vrebaju složno se svjetuju: 11
“Bog ga je napustio; progonite ga i uhvatite jer nema tko da ga
spasi!” 12 O Bože, ne stoj daleko od mene, Bože moj, pohitaj mi
u pomoć! 13 Neka se postide i propadnu koji traže moj život;
nek' se sramotom i stidom pokriju koji mi žele nesreću! 14 A ja
ću se uvijek uzdati, iz dana u dan hvaleć' te sve više. 15 Ustima
ću naviještati pravednost tvoju, povazdan pomoć tvoju: jer im
ne znam broja. 16 Kazivat ću silu Jahvinu, Gospode, slavit ću

samo tvoju pravednost. 17 Bože, ti mi bijaše učitelj od mladosti
moje, i sve do sada naviještam čudesa tvoja. 18 Ni u starosti,
kad posijedim, Bože, ne zapusti me, da kazujem mišicu tvoju
naraštaju novom i svima budućima silu tvoju, 19 i pravednost
tvoju, Bože, koja seže do neba, kojom učini velika djela. Bože,
tko je kao ti! 20 Trpljenja mnoga i velika bacio si na me: ali ti ćeš
me opet oživiti i opet me podići iz dubine zemlje. 21 Povećaj
dostojanstvo moje i opet me utješi: 22 A ja ću uz harfu slaviti
tvoju vjernost, o Bože, svirat ću ti u citaru, Sveče Izraelov! 23
Moje će usne klicati pjevajuć' tebi i moja duša koju si spasio.
24 I moj će jezik svagda slaviti pravdu tvoju, jer su postiđeni i
posramljeni oni što traže moju nesreću.

72 Salomonov. Bože, sud svoj daj kralju i svoju pravdu sinu
kraljevu. 2 Nek' puku tvojem sudi pravedno, siromasima
po pravici! 3 Nek' bregovi narodu urode mirom, a brežuljci
pravdom. 4 Sudit će pravo ubogim pučanima, djeci siromaha
donijet će spasenje, a tlačitelja on će smrviti. 5 I živjet će dugo
kao sunce i kao mjesec u sva pokoljenja. 6 Sići će kao rosa na
travu, kao kiša što natapa zemlju! 7 U danima njegovim cvjetat
će pravda i mir velik - sve dok bude mjeseca. 8 I vladat će od
mora do mora i od Rijeke do granica svijeta. 9 Dušmani će
njegovi preda nj kleknuti i protivnici lizati prašinu. 10 Kraljevi
Taršiša i otoka nosit će dare, vladari od Arabije i Sabe danak
donositi. 11 Klanjat će mu se svi vladari, svi će mu narodi
služiti. 12 On će spasiti siromaha koji uzdiše, nevoljnika koji
pomoćnika nema; 13 smilovat će se ubogu i siromahu i spasit
će život nevoljniku: 14 oslobodit će ih nepravde i nasilja, jer je
dragocjena u njegovim očima krv njihova. 15 Stog' neka živi!
Neka ga daruju zlatom iz Arabije, nek' mole za njega svagda i
neka ga blagoslivljaju! 16 Nek' bude izobila žita u zemlji, po
vrhuncima klasje neka šušti k'o Libanon! I cvjetali stanovnici
gradova kao trava na livadi. 17 Bilo ime njegovo blagoslovljeno
dovijeka! Dok je sunca, živjelo mu ime! Njim se blagoslivljala sva
plemena zemlje, svi narodi nazivali blaženima! 18 Blagoslovljen
Jahve, Bog Izraelov, koji jedini tvori čudesa! 19 I blagoslovljeno
slavno mu ime dovijeka! Sva se zemlja napunila slave njegove!
Tako neka bude. Amen! 20 Time se završavaju molitve Jišajeva
sina Davida.

73 Psalam. Asafov Kako je dobar Bog čestitima, Bog onima
koji su čista srca! 2 A meni umalo noge ne posrnuše,
zamalo koraci ne okliznuše, 3 jer zločincima zavidjeh motreći
sreću grešnika. 4 Nikakvu patnju ne snose, pretilo je tijelo
njihovo. 5 Ne žive u mukama smrtnika, ljudske ih nevolje ne
biju. 6 Stoga je oholost ogrlica vratu njihovu, a nasilje haljina
koja ih pokriva. 7 Iz pretila srca izlazi opakost njihova, srca im
se prelijevaju ispraznim tlapnjama. 8 Podsmjehuju se i zlobno
govore, nasiljem prijete odozgo. 9 Ustima na nebo nasrću, a
jezik se njihov obara na zemlju. 10 Zato moj narod za njima leti i
srče obilne vode 11 pa veli: “Kako da dozna Bog? Spoznaje li
Svevišnji?” 12 Eto, takvi su grešnici: uvijek spokojni, bogatstvo
zgrću. 13 Jesam li, dakle, samo ja uzalud čuvao srce čisto i u
nedužnosti prao ruke 14 kad sam primao udarce svaki dan i
kaznu jutro za jutrom? 15 Da sam kazao: “Govorit ću kao i oni”,
izdao bih rod sinova tvojih. 16 Promišljah tada da bih spoznao:
al' mi se učini mučno u očima mojim 17 sve dok ne nađoh ulaz
u Božje svetinje pa prozreh kakav im je svršetak. 18 Zaista, na
klizavu stazu ti ih postavljaš, u propast ih obaraš. 19 Kako učas
propadoše, nestaše, užas ih izjede! 20 Kao što čovjek prezire
san kad se probudi, tako ćeš, Gospode, prezreti lik im kada
ustaneš. 21 Kad mi duša bijaše ojađena, a bubrezi probodeni,
22 bezumnik bijah bez razbora, k'o živinče pred tobom. 23 Al' ću
odsad uvijek biti s tobom, jer ti prihvati desnicu moju: 24 vodit
ćeš me po naumu svojem da me zatim uzmeš u slavu svoju. 25
Koga ja imam u nebu osim tebe? Kad sam s tobom, ne veselim
se zemlji. 26 Malaksalo mi tijelo i srce: okrilje srca moga, i
baštino moja, o Bože, dovijeka! 27 Doista, propast će oni koji se
udaljuju od tebe, istrebljuješ svakog tko ti se iznevjeri. 28 A
meni je milina biti u Božjoj blizini, imati sklonište svoje u Jahvi.
Pripovijedat ću sva tvoja djela na vratima Kćeri sionske.

74 Poučna pjesma. Asafova. Zašto si, Bože, posve zabacio,
zašto kiptiš gnjevom na ovce paše svoje? 2 Sjeti se
zajednice koju si davno stekao, plÓemena koje namače kao
svoju baštinu i brda Siona gdje si Šator svoj udario! 3 Korakni k
ruševinama vječnim - sve je u Svetištu razorio neprijatelj. 4
Protivnici tvoji vikahu posred skupštine tvoje, znakove svoje
postaviše k'o pobjedne znakove. 5 Bijahu kao oni koji mašu
sjekirom po guštari, 6 sjekirom i maljem vrata mu razbijali. 7
Ognju predadoše Svetište tvoje, do zemlje oskvrnuše Prebivalište
tvoga imena. 8 Rekoše u srcu: “Istrijebimo ih zajedno; spalite
sva svetišta Božja na zemlji!” 9 Ne vidimo znakova svojih,
proroka više nema, i nitko među nama ne zna dokle ... 10 Dokle
će se još, o Bože, dušmanin rugati? Hoće li protivnik dovijeka
prezirati ime tvoje? 11 Zašto povlačiš ruku, zašto u krilu sakrivaš
desnicu svoju? 12 No Bog je moj kralj od davnine, on koji posred
zemlje spasava! 13 Ti svojom silom rasječe more, smrska glave
nakazama u vodi. 14 Ti si Levijatanu glave zdrobio, dao ga
za hranu nemanima morskim. 15 Ti si dao da provre izvor i
bujica, ti si presušio rijeke nepresušne. 16 Tvoj je dan i noć je
tvoja, ti učvrsti mjesec i sunce; 17 ti sazda sve granice zemlji, ti
stvori ljeto i zimu. 18 Spomeni se ovoga: dušmanin ti se rugaše,
Jahve, i bezumni narod pogrdi ime tvoje. 19 Ne predaj jastrebu
život grlice svoje, i život svojih siromaha ne zaboravi zauvijek!
20 Pogledaj na Savez svoj, jer svi su zakuci zemlje puni tmina i
nasilja. 21 Ne daj da jadnik otiđe postiđen: neka siromah i ubog
hvale ime tvoje! 22 Ustani, Bože, zauzmi se za svoju parnicu,
spomeni se pogrde koju ti bezumnik svaki dan nanosi. 23 Ne
zaboravi vike neprijatelja svojih: buka buntovnika još se diže k
tebi!

75 Zborovođi. Po napjevu “Ne razori!” Psalam. Asafov.
Pjesma. Slavimo te, Bože, slavimo i zazivamo ime tvoje,
pripovijedamo čudesa tvoja. 2 “Kad odredim vrijeme, sudit ću
po pravu. 3 Pa neka se strese zemlja sa stanovnicima svojim, ja
sam učvrstio stupove njezine.” 4 Drznike opominjem: “Ne budite
drski!” bezbožnike: “Ne budite tako rogati!” 5 Ne dižite roga
svog protiv Neba, nemojte govoriti drsko na Boga! 6 Jer niti sa
istoka niti sa zapada, niti iz pustinje niti sa bregova ... 7 Bog je
koji sudi: ovoga snizuje, onog uzvisuje! 8 Jer je u Jahvinoj ruci
pehar pun vina pjenušava, začinjena mirisnim travama; iz njega

on napaja, do taloga će ga iskapiti i ispiti svi zlotvori svijeta. 9 A
ja ću klicati dovijeka, pjevat ću Bogu Jakovljevu. 10 Rogove ću
polomiti bezbožniku, a pravednik će podići glavu.

76 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Psalam. Asafov. Pjesma.
Na glasu je Bog u Judeji, u Izraelu veliko je ime njegovo!
2 U Šalemu je Šator njegov, na Sionu boravište. 3 Tu polomi
strijele lukovima, štitove, mačeve, sve oružje. 4 Blistav si od
svjetla, veličanstveniji od bregova drevnih. 5 Opljačkani su oni
koji bijahu jaki srcem, i san svoj snivaju - klonuše ruke svim
hrabrima. 6 Od prijetnje tvoje, Bože Jakovljev, skameniše se
kola i konji. 7 Strašan si ti, i tko da opstane kraj žestine gnjeva
tvojega. 8 S neba reče presudu - od straha zemlja zadrhta i
zanijemje 9 kad se diže Bog da sudi, da spasi uboge na zemlji.
10 Jer će te i bijes Edoma slaviti, i preživjeli iz Hamata štovat će
te. 11 Zavjetujte i izvršite zavjete Jahvi, Bogu svojemu, svi oko
njega neka donose darove Strašnome 12 koji obuzdava oholost
knezova, koji je strašan kraljevima zemlje.

77 Zborovođi. Po Jedutunu. Asafov. Psalam. Glasom svojim
Bogu vapijem, glas mi se Bogu diže i on me čuje. 2 U dan
nevolje tražim Gospodina, noću mi se ruka neumorno pruža k
njemu, ne može se utješit' duša moja. 3 Spominjem se Boga
i uzdišem; kad razmišljam, daha mi nestane. 4 Vjeđe moje
držiš, potresen sam, ne mogu govoriti. 5 Mislim na drevne
dane i sjećam se davnih godina; 6 razmišljam noću u srcu,
mislim, i duh moj ispituje: 7 "Hoće li Gospodin odbaciti zauvijek i
hoće li ikad još biti milostiv? 8 Je li njegova dobrota minula
zauvijek, njegovo obećanje propalo za sva pokoljenja? 9 Zar
Bog je zaboravio da se smiluje, ili je gnjevan zatvorio smilovanje
svoje?" 10 I govorim: "Ovo je bol moja: promijenila se desnica
Višnjega." 11 Spominjem se djela Jahvinih, sjećam se tvojih
pradavnih čudesa. 12 Promatram sva djela tvoja, razmatram
ono što si učinio. 13 Svet je tvoj put, o Bože: koji je bog tako
velik kao Bog naš? 14 Ti si Bog koji čudesa stvaraš, na pucima
si pokazao silu svoju. 15 Mišicom si izbavio narod svoj, sinove
Jakovljeve i Josipove. 16 Vode te ugledaše, Bože, ugledaše te
vode i ustuknuše, bezdani se uzburkaše. 17 Oblaci prosuše
vode, oblaci zatutnjiše gromom i tvoje strijele poletješe. 18
Grmljavina tvoja u vihoru zaori, munje rasvijetliše krug zemaljski,
zemlja se zatrese i zadrhta. 19 Kroz more put se otvori tebi i
tvoja staza kroz vode goleme, a tragova tvojih nitko ne vidje. 20
Ti si svoj narod vodio kao stado rukama Mojsija i Arona.

78 Poučna pjesma. Asafova. Poslušaj, narode moj, moju
nauku, prikloni uho riječima usta mojih! 2 Otvorit ću svoja
usta na pouku, iznijet ću tajne iz vremena davnih. 3 Ono što
čusmo i saznasmo, što nam kazivahu oci, 4 nećemo kriti djeci
njihovoj, predat ćemo budućem koljenu: slavu Jahvinu i silu
njegovu i djela čudesna što ih učini. 5 Svjedočanstvo podiže on
u Jakovu, Zakon postavi u Izraelu, da ono što naredi ocima
našim oni djeci svojoj objave, 6 da sazna budući naraštaj, i
sinovi koji će se roditi da djeci svojoj kazuju 7 da u Boga ufanje
svoje stave i ne zaborave djela Božjih, već da vrše zapovijedi
njegove, 8 kako ne bi bili, kao oci njihovi, naraštaj buntovan,
prkosan - naraštaj srcem nestalan i duhom Bogu nevjeran. 9
Sinovi Efrajimovi, ratnici s lukom, u dan bitke okrenuše leđa. 10
Saveza s Bogom ne održaše i ne htjedoše hoditi po Zakonu
njegovu. 11 Zaboraviše na djela njegova, na čudesa koja im
pokaza. 12 Pred njihovim ocima činio je znakove u Egiptu, u
Soanskom polju. 13 On more razdijeli i njih prevede, vode kao
nasip uzdiže. 14 Danju ih vodio oblakom, a svu noć ognjem
blistavim. 15 U pustinji hrid prolomi i napoji ih obilno kao iz
bezdana. 16 Iz stijene izbi potoke te izvede vode k'o velike
rijeke. 17 A oni jednako griješiše, prkosiše Višnjem u pustinji. 18
Boga su kušali u srcima svojim ištuć' (jela) svojoj pohlepnosti.
19 Prigovarali su Bogu i pitali: "Može li Gospod stol u pustinji
prostrti? 20 Eno, udari u hrid, i voda poteče i provreše potoci: a
može li dati i kruha, i mesa pružiti svome narodu?" 21 Kad to
začu Jahve, gnjevom usplamtje: oganj se raspali protiv Jakova,
srdžba se razjari protiv Izraela, 22 jer ne vjerovaše Bogu niti se
u njegovu pomoć uzdaše. 23 Pa ozgo naredi oblaku i otvori
brane nebeske, 24 k'o kišu prosu na njih mÓanu da jedu i
nahrani ih kruhom nebeskim. 25 Čovjek blagovaše kruh Jakih;
on im dade hrane do sitosti. 26 Probudi na nebu vjetar istočni i
svojom silom južnjak dovede. 27 Prosu na njih mesa k'o prašine
i ptice krilatice k'o pijeska morskoga. 28 Padoše usred njihova
tabora i oko šatora njihovih. 29 Jeli su i nasitili se, želju njihovu
on im ispuni. 30 Još nisu svoju utažili pohlepu i jelo im još bješe
u ustima, 31 kad se srdžba Božja na njih raspali: pokosi smrću
prvake njihove i mladiće pobi Izraelove. 32 Uza sve to griješiše
dalje i ne vjerovaše u čudesna djela njegova. 33 I skonča im
dane jednim dahom i njihova ljeta naglim svršetkom. 34 Kad ih
ubijaše, tražiše ga i opet pitahu za Boga; 35 spominjahu se da
je Bog hridina njihova i Svevišnji njihov otkupitelj. 36 Ali ga opet
ustima svojim varahu i jezikom svojim lagahu njemu. 37 Njihovo
srce s njime ne bijaše, nit' bijahu vjerni Savezu njegovu. 38
A on im milosrdno grijeh praštao i nije ih posmicao; često je
gnjev svoj susprezao da ne plane svom jarošću. 39 Spominjao
se da su pÓut i dah koji odlazi i ne vraća se više. 40 Koliko
mu prkosiše u pustinji i žalostiše ga u samotnom kraju! 41
Sve nanovo iskušavahu Boga i vrijeđahu Sveca Izraelova 42
ne spominjuć' se ruke njegove ni dana kad ih od dušmana
izbavi, 43 ni znakova njegovih u Egiptu, ni čudesnih djela u
polju Soanskom. 44 U krv im pretvori rijeke i potoke, da ne
piju. 45 Posla na njih obade da ih žderu i žabe da ih more. 46 I
predade skakavcu žetvu njihovu, i plod muke njihove žderaču.
47 Vinograde im tučom udari, a mrazom smokvike njihove. 48 I
predade grÓadu njihova goveda i munjama stada njihova. 49
Obori na njih svu žestinu gnjeva svog, jarost, bijes i nevolju:
posla na njih anđele nesreće. 50 I put gnjevu svojem otvori:
ne poštedje im život od smrti, životinje im izruči pošasti. 51
Pobi u Egiptu sve prvorođeno, prvence u šatorju Hamovu. 52 I
povede narod svoj kao ovce i vođaše ih kao stado kroz pustinju.
53 Pouzdano ih je vodio te se nisu bojali, a more je prekrilo
dušmane njihove. 54 U Svetu zemlju svoju on ih odvede, na
bregove što mu ih osvoji desnica. 55 Pred njima istjera pogane,
konopom im podijeli baštinu, pod šatorjem njihovim naseli
plemena izraelska. 56 A oni iskušavali i gnjevili Boga Višnjega
i nisu držali zapovijedi njegovih. 57 Otpadoše, iznevjeriše se
k'o oci njihovi, k'o luk nepouzdan oni zatajiše. 58 Na gnjev ga

nagnaše svojim uzvišicama, na ljubomor navedoše kumirima
svojim. 59 Bog vidje i gnjevom planu, odbaci posve Izraela.
60 I napusti boravište svoje u Šilu, Šator u kojem prebivaše s
ljudima. 61 Preda u ropstvo snagu svoju i svoju diku u ruke
dušmanske. 62 Narod svoj prepusti maču, raspali se na svoju
baštinu. 63 Mladiće njihove oganj proguta, ne udaše se djevice
njihove. 64 Svećenici njihovi padoše od mača, ne zaplakaše
Óudove njihove. 65 Tad se k'o oda sna trgnu Gospodin, k'o
ratnik vinom savladan. 66 Udari otraga dušmane svoje, sramotu
im vječitu zadade. 67 On odbaci šator Josipov i Efrajimovo
pleme ne odabra, 68 već odabra pleme Judino i goru Sion
koja mu omilje. 69 Sagradi Svetište k'o nebo visoko, k'o zemlju
utemelji ga dovijeka. 70 Izabra Davida, slugu svojega, uze ga od
torova ovčjih; 71 odvede ga od ovaca dojilica da pase Jakova,
narod njegov, Izraela, baštinu njegovu. 72 I pasao ih je srcem
čestitim i brižljivim rukama vodio.

79 Psalam. Asafov. Bože, pogani, evo, provališe u baštinu
tvoju, tvoj sveti Hram oskvrnuše, pretvoriše Jeruzalem
u ruševine. 2 Trupla tvojih slugu dadoše za hranu pticama
nebeskim, meso tvojih pobožnika zvijerima zemaljskim. 3 Krv im
k'o vodu prolijevahu oko Jeruzalema i ne bijaše nikoga da ih
pokopa. 4 Postadosmo sramota susjedima svojim, podsmijeh i
ruglo svima oko nas. 5 Dokle još, Jahve? Zar ćeš se svagda
srditi? Zar će ljubomora tvoja poput ognja gorjeti? 6 Izlij gnjev
na pogane koji te ne priznaju i na kraljevstva što ne zazivlju ime
tvoje! 7 Jer izjedoše Jakova i opustošiše boravište njegovo. 8
Ne spominji se, protiv nas, grijeha otaca; neka nas pretekne
smilovanje tvoje jer smo jadni i nevoljni. 9 Pomozi nam, Bože,
pomoći naša, zbog slave imena svojega, oslobodi nas i otpusti
nam grijehe zbog imena svoga! 10 Zašto da pogani govore:
"TÓa gdje je njihov Bog?" Nek' se na poganima pokaže, pred
očima našim, kako osvećuješ prolivenu krv slugu svojih! 11 Nek'
do tebe dopru uzdasi sužanja, snagom svoje mišice poštedi
predane smrti! 12 A našim susjedima vrati sedmerostruko u krilo
pogrdu koju naniješe tebi, o Jahve! 13 A mi, tvoj puk i ovce
paše tvoje, slavit ćemo te dovijeka, kazivat ćemo od koljena do
koljena hvalu tvoju!

80 Zborovođi. Po napjevu "Ljiljan svjedočanstva". Asafov.
Psalam. Pastiru Izraelov, počuj, ti što vodiš Josipa k'o
stado ovaca! Ti što sjediš nad kerubima, zablistaj 2 pred
Efrajimom, Benjaminom, Manašeom: probudi silu svoju, priteci
nam u pomoć! 3 Bože, obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi
nas! 4 Jahve, Bože nad Vojskama, dokle ćeš plamtjeti, premda
se moli narod tvoj? 5 Dokle ćeš nas hraniti kruhom suza i obilno
pojiti suzama? 6 Dokle će se oko nas svađat' susjedi i rugat'
nam se naši dušmani? 7 Bože nad Vojskama, obnovi nas,
razvedri lice svoje i spasi nas! 8 Ti prenese čokot iz Egipta,
pogane istjera, a njega zasadi. 9 Ti mu tlo pripravi, i on pusti
korijenje i napuni zemlju. 10 Sjena mu prekri bregove, lozje
mu k'o Božji cedrovi. 11 Mladice svoje ispruži do mora i svoje
ogranke do Rijeke. 12 Zašto si mu srušio ogradu da ga beru svi
što putem prolaze, 13 da ga pustoši vepar iz šume, da ga pasu
poljske zvijeri? 14 Vrati se, Bože nad Vojskama, pogledaj s
neba i vidi, obiđi ovaj vinograd: 15 zakrili što zasadi desnica
tvoja, sina kog za se odgoji! 16 Oni koji ga spališe i posjekoše
nek' izginu od prijetnje lica tvojega! 17 Tvoja ruka nek' bude nad
čovjekom desnice tvoje, nad sinom čovječjim kog za se odgoji!
18 Nećemo se više odmetnuti od tebe; poživi nas, a mi ćemo
zazivati ime tvoje. 19 Jahve, Bože nad Vojskama, obnovi nas,
razvedri lice svoje i spasi nas!

81 Zborovođi. Po napjevu "Tijesci". Asafov. Kliknite Bogu,
našoj jakosti, kličite Bogu Jakovljevu! 2 Nek' zazvuče žice,
nek' se čuje bubanj, svirajte u milozvučnu harfu s citarom! 3
Zatrubite u rog za mlađaka, za uštapa, na svetkovinu našu! 4
Jer to je propis Izraelu, zapovijed Boga Jakovljeva. 5 Takav
je zakon dao Josipu kad je izlazio iz zemlje Egipta. 6 Šapat
tajnovit čuh: "Oslobodih od tereta rame njegovo, ruke su mu
slobodne od košare. 7 U tjeskobi si zavapio i ja te izbavih; iz
gromovna oblaka odgovorih tebi, iskušah te kod voda meripskih.
8 Slušaj, puče moj, i ja ću te opomenuti: o, da me poslušaš,
Izraele! 9 Nek' ne bude u tebe drugog boga i ne klanjaj se
bogu tuđem! 10 Ja sam Jahve, Bog tvoj koji te izvedoh iz
Egipta: otvori svoja usta da ih napunim!" 11 "Ali moj narod ne
slušaše glasa moga, Izrael me ne posluša. 12 Zato ga pustih
okorjelom srcu njegovu: neka hodi kako mu se hoće! 13 O, kad
bi me narod moj slušao, kad bi Izrael putovima mojim hodio, 14
brzo bih pokorio dušmane njegove, ruku bih svoju okrenuo na
protivnike njegove. 15 Oni što ga sada mrze dodvarali bi mu se i
njihov bi udes bio zapečaćen zauvijek. 16 A svoj narod hranio
bih pšenicom najboljom i sitio ga medom iz pećine.

82 Psalam. Asafov. Bog ustaje u skupštini "bogova", usred
"bogova" sud održava. 2 "Dokle ćete sudit' krivo, ić' na
ruku bezbožnima? 3 Štitite slaba i sirotu, vratite pravicu jadniku
i siromahu! 4 Izbavite potlačenog i ubogog: istrgnite ga iz ruku
bezbožnih!" 5 Ne shvaćaju nit' razumiju, po mraku hodaju:
poljuljani su svi temelji zemlje. 6 Rekoh doduše: "Vi ste bogovi i
svi ste sinovi Višnjega! 7 Ali ćete k'o svi ljudi umrijeti, past ćete
kao svatko od velikih!" 8 Ustani, Bože, i sudi zemlju, jer si s
pravom gospodar svih naroda.

83 Pjesma. Psalam. Asafov. Ne šuti, Jahve, ne budi nijem
i nemoj mirovati, Bože! 2 Jer evo: dušmani tvoji buče,
i mrzitelji tvoji glave podižu. 3 Protiv naroda se tvoga rote i
svjetuju se protiv štićenika tvojih. 4 Govore: "Dođite, zatrimo
ih da ne budu narod, nek' se ime Izrael više ne spominje!" 5
Zaista, jednodušno se svjetuju i protiv tebe savez sklopiše: 6
šatori edomski iIšmaelci, Moapci i Hagrijci, 7 Gebal i Amon i
Amalek, Filisteja sa stanovnicima Tira. 8 I Asirci se s njima
udružiše, pružiše ruke potomcima Lotovim. 9 Učini njima k'o
Midjancima, k'o Siseri i Jabinu na potoku Kišonu: 10 koji padoše
blizu En-Dora i postaše gnojivo njivi. 11 K'o Oreb i Zeb neka
budu knezovi njihovi, kao Zebah i Salmuna nek' budu sve vođe
njihove 12 koji jednodušno vikahu: "Osvojimo krajeve Božje!" 13
Daj, o Bože, da budu kao kovitlac, kao pljeva koju nosi vjetar. 14
Kao što oganj proždire šumu, kao što plamen sažiže bregove,
15 tako ih goni olujom svojom, prestravi ih svojom žestinom! 16
Pokrij im lice sramotom, da traže tvoje ime, Jahve! 17 Neka se

stide i plaše navijek, neka se posrame i neka izginu! 18 Nek'
znaju: ti si komu je ime Jahve, jedini Višnji nada svom zemljom.

84 Zborovođi. Po napjevu “Tijesci”. Sinova Korahovih. Kako
su mili stanovi tvoji, Jahve nad Vojskama! 2 Duša mi gine
i čezne za dvorima Jahvinim. Srce moje i moje tijelo kliču Bogu
živomu. 3 I vrabac sebi log nalazi, i lastavica gnjezdašce gdje će
položiti mlade svoje: 4 a ja žrtvenike tvoje, Jahve nad Vojskama,
Kralju moj i Bože moj! Blaženi koji prebivaju u Domu tvome
slaveć' te bez prestanka! 5 Blažen komu je pomoć u tebi dok se
sprema na svete putove! 6 Prolaze li suhom dolinom, u izvor
je vode promeću i prva je kiša u blagoslov odijeva. 7 Snaga
im raste od časa do časa: dok ne ugledaju Boga na Sionu. 8
Jahve, Bože nad Vojskama, čuj molitvu moju, poslušaj, Bože
Jakovljev! 9 Pogledaj, štite naš, Bože, pogledaj lice pomazanika
svoga! 10 Zaista, jedan je dan u dvorima tvojim bolji od tisuću
drugih. Volim biti na pragu Doma Boga svoga nego boraviti u
šatorima grešnika. 11 Jahve, Bog, sunce je i štit: on daje milost i
slavu. Ne uskraćuje Jahve dobara onima koji idu u nedužnosti.
12 Jahve nad Vojskama, blago onom tko se u te uzda.

85 Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam. Zavolje opet,
Jahve, zemlju svoju, na dobro okrenu udes Jakovljev. 2
Otpusti krivnju narodu svome, pokri sve grijehe njegove. 3
Suspregnu svu ljutinu svoju, odusta od žestine gnjeva svoga. 4
Obnovi nas, Bože, Spasitelju naš, i odbaci zlovolju prema nama!
5 Zar ćeš se dovijeka gnjeviti na nas, prenositi srdžbu svoju od
koljena na koljeno? 6 Zar nas nećeš opet oživiti da se narod tvoj
raduje u tebi? 7 Pokaži nam, Jahve, milosrđe svoje i daj nam
svoje spasenje. 8 Da poslušam što mi to Jahve govori: Jahve
obećava mir narodu svomu, vjernima svojim, onima koji mu se
svim srcem vrate. 9 Zaista, blizu je njegovo spasenje onima koji
ga se boje, i slava će njegova živjeti u zemlji našoj. 10 Ljubav
će se i Vjernost sastati, Pravda i Mir zagrliti. 11 Vjernost će
nicat' iz zemlje, Pravda će gledat' s nebesa. 12 Jahve će dati
blagoslov i sreću, i zemlja naša urod svoj. 13 Pravda će stupati
pred njim, a Mir tragom stopa njegovih.

86 Molitva. Davidova. Prigni uho svoje, Jahve, i uslиši me jer
sam bijedan i ubog. 2 Čuvaj dušu moju jer sam posvećen
tebi; spasi slugu svoga koji se uzda u te! Ti si moj Bog; 3 o
Gospode, smiluj mi se jer povazdan vapijem k tebi. 4 Razveseli
dušu sluge svoga jer k tebi, Jahve, dušu uzdižem. 5 Jer ti si,
Gospode, dobar i rado praštaš, pun si ljubavi prema svima koji
te zazivaju. 6 Slušaj, Jahve, molitvu moju i pazi na glas vapaja
mog. 7 U dan tjeskobe vapijem k tebi jer ćeš me uslišati. 8
Nema ti ravna među bozima, Gospode, nema djela kakvo je
tvoje. 9 Svi narodi što ih stvori doći će i klanjat' se tebi, o Jahve,
i slavit će ime tvoje. 10 Jer ti si velik i činiš čudesa: ti si jedini
Bog. 11 Uči me, Jahve, svojemu putu da hodim vjeran tebi,
usmjeri srce moje da se boji imena tvojega! 12 Hvalit ću te,
Gospode, Bože moj, svim srcem svojim, slavit ću ime tvoje
dovijeka, 13 jer tvoje ljubavi prema meni ima izobila, istrgao si
moju dušu iz dubine Podzemlja. **(Sheol h7585)** 14 O Bože, oholice
se digoše na me, mnoštvo silnika život mi vreba i nemaju tebe
pred očima. 15 No ti si, Gospode Bože, milosrdan i blag, spor
na srdžbu - sama ljubav i vjernost. 16 Pogledaj na me i smiluj se
meni; daj svome sluzi snage svoje i spasi sina sluškinje svoje!
17 Daj mi milostivo znak naklonosti svoje, da vide moji mrzitelji i
da se postide, jer si mi ti, o Jahve, pomogao, ti me utješio.

87 Sinova Korahovih. Psalam. Pjesma. Zdanje svoje na
svetim gorama 2 ljubi Jahve; draža su mu vrata sionska
nego svi šatori Jakovljevi. 3 Divote se govore o tebi, grade
Božji! 4 “Rahab i Babilon brojit ću k onima što me štuju; Filisteja
i Tir i narod etiopski - i oni su rođeni ondje.” 5 O Sionu se
govori: “Ovaj i onaj u njemu je rođen! Svevišnji ga utemelji!” 6
Gospodin će zapisati u knjigu naroda: “Ovi su rođeni ondje.” 7 I
pjevat će igrajući kolo: “Svi su izvori moji u tebi!”

88 Pjesma. Psalam. Sinova Korahovih. Zborovođi. Po napjevu
“Bolest”. Za pjevanje. Poučna pjesma. Ezrahijca Hemana.
Jahve, Bože moj, vapijem danju, a noću naričem pred tobom. 2
Neka dopre do tebe molitva moja, prigni uho k vapaju mome. 3
Jer mi je duša zasićena patnjama, moj se život bliži Podzemlju.
(Sheol h7585) 4 Broje me k onima što u grob silaze, postadoh
sličan nemoćniku. 5 Među mrtvima moj je ležaj, poput ubijenih
što leže u grobu kojih se više ne spominješ, od kojih si ustegao
ruku. 6 Smjestio si me u jamu duboku, u tmine, u bezdan. 7
Teško me pritišće ljutnja tvoja i svim me valima svojim prekrivaš.
8 Udaljio si od mene znance moje, Óučini da im gnusan budem:
zatvoren sam, ne mogu izaći. 9 Od nevolje oči mi gasnu:
vapijem tebi, Jahve, iz dana u dan, za tobom ruke pružam. 10
Zar na mrtvima činiš čudesa? Zar će sjene ustati i hvaliti tebe?
11 Zar se u grobu pripovijeda o tvojoj dobroti? O vjernosti tvojoj
u Propasti? 12 Zar se u tmini objavljuju čudesa tvoja i tvoja
pravda u Zaboravu? 13 Ipak ja vapijem tebi, Jahve, prije jutra
molitvom te pretječem. 14 Zašto, Jahve, odbacuješ dušu moju?
Zašto sakrivaš lice od mene? 15 Bijedan sam i umirem već
od dječaštva, klonuh noseći tvoje strahote. 16 Preko mene
prijeđoše vihori tvojega gnjeva, strahote me tvoje shrvaše, 17
okružuju me kao voda sveudilj, optječu me svi zajedno. 18
Udaljio si od mene prijatelja i druga: mrak mi je znanac jedini.

89 Poučna pjesma. Ezrahijca Etana. O ljubavi Jahvinoj pjevat
ću dovijeka, kroza sva koljena vjernost ću tvoju naviještati.
2 Ti reče: “Zavijeke je sazdana ljubav moja!” U nebu utemelji
vjernost svoju: 3 “Savez sklopih s izabranikom svojim, zakleh
se Davidu, sluzi svome: 4 tvoje potomstvo održat ću dovijeka,
za sva koljena sazdat ću prijestolje tvoje.” 5 Nebesa veličaju
čudesa tvoja, Jahve, i tvoju vjernost u zboru svetih. 6 TÓa tko je
u oblacima ravan Jahvi, tko li je Jahvi sličan među sinovima
Božjim? 7 Bog je strahovit u zboru svetih, velik i strašan svima
oko sebe. 8 Jahve, Bože nad Vojskama, tko je kao ti? Silan si,
Jahve, i vjernost te okružuje. 9 Ti zapovijedaš bučnome moru,
obuzdavaš silu valova njegovih; 10 ti sasječe Rahaba i zgazi,
snažnom mišicom rasu dušmane svoje. 11 Tvoja su nebesa i
tvoja je zemlja, zemljin krug ti si sazdao i sve što je na njemu;
12 sjever i jug ti si stvorio, Tabor i Hermon kliču imenu tvojemu.
13 Tvoja je mišica snažna, ruka čvrsta, desnica dignuta. 14
Pravda i Pravednost temelj su prijestolja tvoga, Ljubav i Istina
koračaju pred tobom. 15 Blago narodu vičnu svetom klicanju, on

hodi u sjaju lica tvojega, Jahve, **16** u tvom se imenu raduje
svagda i tvojom se pravdom ponosi. **17** Jer ti si ures moći
njegove, po tvojoj milosti raste snaga naša. **18** Jer Jahve je štit
naš, Svetac Izraelov kralj je naš. **19** Nekoć si u viđenju govorio
pobožnima svojim: "Junaku stavih krunu na glavu, izabranika
iz naroda izdigoh; **20** nađoh Davida, slugu svoga, svetim ga
svojim uljem pomazah, **21** da ruka moja svagda ostane s njime i
moja mišica da ga krijepi. **22** Neće ga nadmudriti dušmanin, niti
oboriti sin bezakonja. **23** Razbit ću pred njim protivnike njegove,
pogubit ću mrzitelje njegove. **24** Vjernost moja i dobrota bit
će s njime i u mome imenu rast će mu snaga. **25** Pružit ću
njegovu ruku nad more, do Rijeke desnicu njegovu. **26** On će
me zvati: 'Oče moj! Bože moj i hridi spasa mojega.' **27** A ja ću
ga prvorođencem učiniti, najvišim među kraljevima svijeta. **28**
Njemu ću sačuvati dovijeka naklonost svoju i Savez svoj vjeran.
29 Njegovo ću potomstvo učiniti vječnim i prijestolje mu kao
dan nebeski. **30** Ako li mu sinovi Zakon moj ostave i ne budu
hodili po naredbama mojim, **31** ako li prestupe odredbe moje i
ne budu čuvali zapovijedi mojih; **32** šibom ću kazniti nedjelo
njihovo, udarcima ljutim krivicu njihovu, **33** ali mu naklonosti
svoje oduzeti neću niti ću prekršiti vjernosti svoje. **34** Neću
povrijediti Saveza svojega i neću poreći obećanja svoga. **35**
Jednom se zakleh svetošću svojom: Davida prevariti neću:
36 potomstvo će njegovo ostati dovijeka, prijestolje njegovo
preda mnom kao sunce, **37** ostat će dovijeka kao mjesec,
vjerni svjedok na nebu." **38** A sada ti ga odbi i odbaci, silno se
razgnjevi na pomazanika svoga. **39** Prezre Savez sa slugom
svojim i krunu njegovu do zemlje ponizi. **40** Razvali sve zidine
njegove, njegove utvrde u ruševine baci. **41** Pljačkaju ga svi što
naiđu, na ruglo je susjedima svojim. **42** Podiže desnicu dušmana
njegovih i obradova protivnike njegove. **43** Otupi oštricu mača
njegova, u boju mu ne pomože. **44** Njegovu sjaju kraj učini,
njegovo prijestolje na zemlju obori. **45** Skratio si dane mladosti
njegove, sramotom ga pokrio. **46** TÓa dokle ćeš, Jahve? Zar ćeš
se uvijek skrivati? Hoće li gnjev tvoj k'o oganj gorjeti? **47** Sjeti se
kako je kratak život moj, kako si ljude prolazne stvorio! **48** Tko
živ smrti vidjeti neće? Tko će od ruke Podzemlja dušu sačuvati?
(Sheol h7585) **49** Gdje li je, Jahve, tvoja dobrota iskonska kojom
se Davidu zakle na vjernost svoju? **50** Sjeti se, Jahve, sramote
slugu svojih: u srcu nosim svu mržnju pogana **51** s kojom nasrću
dušmani tvoji, Jahve, s kojom nasrću na korake pomazanika
tvoga. **52** Blagoslovljen Jahve dovijeka! Tako neka bude. Amen!

90 Molitva. Mojsija, sluge Božjega. Jahve, ti nam bijaše okrilje
od koljena do koljena. **2** Prije nego se rodiše bregovi,
prije nego postade kopno i krug zemaljski, od vijeka do vijeka,
Bože, ti jesi! **3** Smrtnike u prah vraćaš i veliš: "Vratite se, sinovi
ljudski!" **4** Jer je tisuću godina u očima tvojim k'o jučerašnji dan
koji je minuo i kao straža noćna. **5** Razgoniš ih k'o jutarnji san,
kao trava su što se zeleni: **6** jutrom cvate i sva se zeleni, a
uvečer - već se suši i vene. **7** Zaista, izjeda nas tvoja srdžba i
zbunjuje ljutina tvoja. **8** Naše si grijehe stavio pred svoje oči,
naše potajne grijehe na svjetlost lica svojega. **9** Jer svi naši dani
prođoše u gnjevu tvojemu, kao uzdah dovršismo godine svoje.
10 Zbroj naše dobi sedamdeset je godina, ako smo snažni, i
osamdeset; a većina od njih muka je i ništavost: jer prolaze brzo
i mi letimo odavle. **11** Tko će mjeriti žestinu gnjeva tvojega,
tko proniknuti srdžbu tvoju? **12** Nauči nas dane naše brojiti,
da steknemo mudro srce. **13** Vrati se k nama, Jahve! TÓa
dokle ćeš? Milostiv budi slugama svojim! **14** Jutrom nas nasiti
smilovanjem svojim, da kličemo i da se veselimo u sve dane! **15**
Obraduj nas za dane kad si nas šibao, za ljeta kad smo stradali!
16 Neka se na slugama tvojim pokaže djelo tvoje i tvoja slava na
djeci njihovoj! **17** Dobrota Jahve, Boga našega, nek' bude nad
nama daj da nam uspije djelo naših ruku, djelo ruku naših nek'
uspije.

91 Ti što prebivaš pod zaštitom Višnjega, što počivaš u sjeni
Svemogućega, **2** reci Jahvi: "Zaklone moj! Utvrdo moja!
Bože moj u koga se uzdam!" **3** Jer on će te osloboditi od zamke
ptičarske, od kuge pogubne. **4** Svojim će te krilima zaštititi i pod
njegova ćeš se krila skloniti: Vjernost je njegova štit i obrana! **5**
Nećeš se bojati strašila noćnoga ni strelice što leti danju, **6** ni
kuge što se šulja kroz tmine, ni pošasti što hara o podne. **7**
Pa nek' padaju tisuće kraj tebe, deseci tisuća s desne tvoje,
tebi se neće primaći! **8** Tek što okom pogledaš, već ćeš vidjeti
plaću grešnika. **9** Jer Jahve je zaklon tvoj, Višnjega odabra sebi
za okrilje. **10** Neće te snaći nesreća, nevolja se neće prikučiti
šatoru tvojemu. **11** Jer anđelima svojim zapovjedi da te čuvaju
na svim putima tvojim. **12** Na rukama će te nositi da se ne
spotakneš o kamen. **13** Nogom ćeš gaziti lava i ljuticu, zgazit
ćeš lavića i zmiju. **14** Izbavit ću ga jer me ljubi, zakrilit ga jer
poznaje ime moje. **15** Zazvat će me, a ja ću ga uslišiti, s njim ću
biti u nevolji, spasit ću ga i proslaviti. **16** Nasitit ću ga danima
mnogim, pokazat' mu spasenje svoje."

92 Psalam. Pjesma. Za dan subotnji. Dobro je slaviti Jahvu,
pjevati imenu tvome, Svevišnji; **2** naviještati jutrom ljubav
tvoju i noću vjernost tvoju, **3** uz harfu od deset žica i liru, s
pjesmom uz citaru. **4** Obradovao si me djelima svojim, o Jahve,
kličem zbog djela ruku tvojih. **5** Kako su silna djela tvoja, o
Jahve, i duboki naumi tvoji! **6** Bezuman čovjek ne spoznaje,
luđak ne shvaća. **7** Sve ako bi bezbošci nicali k'o trava i cvali
svi što zlo čine, određeni su za vječnu propast; **8** a ti, Jahve,
dovijeka uzvišen ostaješ. **9** Doista, dušmani tvoji, o Jahve,
tvoji će dušmani propasti; rasprštit će se svi što čine zlo. **10**
Rog si mi digao k'o u bivola, pomazao me uljem prečistim; **11** i
oko mi s visoka gleda dušmane i uho mirno sluša o onima što
na me ustaju. **12** K'o palma cvate pravednik i raste k'o cedar
libanonski. **13** Zasađeni u Domu Jahvinu, cvatu u dvorima Boga
našega. **14** Rod donose i u starosti, sočni i puni svježine: **15** da
navijeste kako je pravedan Jahve, Hrid moja, onaj na kome
nema nepravde.

93 Jahve kraljuje, u sjaj zaodjeven, Jahve zaodjeven moći
i opasan. Čvrsto stoji krug zemaljski, neće se poljuljati. **2**
Čvrsto je prijestolje tvoje odiskona, ti si od vječnosti! **3** Rijeke
podižu, Jahve, rijeke podižu glase svoje, rijeke podižu svoj
bučni huk. **4** Jači od glasova voda golemih, silniji od bijesnoga
mora: silan je Jahve u visinama. **5** Tvoja su obećanja vjere
predostojna, svetost je ures Doma tvojega, Jahve, u sve dane!

94 Bože osvetniče, Jahve, Bože osvetniče, pokaži se. **2**
Ustani ti što sudiš zemlju, po zasluzi plati oholima! **3**
Dokle će bezbošci, Jahve, dokle će se bezbošci hvastati? **4**
Dokle će brbljati, drsko govoriti, dokle će se bezakonici hvastati?
5 Tlače narod tvoj, Jahve, i baštinu tvoju pritišću; **6** kolju udovicu
i pridošlicu, sirotama život oduzimlju **7** i govore: “Jahve ne vidi!
Ne opaža Bog Jakovljev!” **8** Shvatite, lude u narodu: bezumni,
kad ćete se urazumiti? **9** Onaj što uho zasadi da ne čuje?
Koji stvori oko da ne vidi? **10** Onaj što odgaja narode da ne
kazni - Onaj što ljude uči mudrosti? **11** Jahve poznaje namisli
ljudske: one su isprazne. **12** Blago onom koga ti poučavaš,
Jahve, i učiš Zakonu svojemu: **13** da mu mir udijeliš od nesretnih
dana, dok se grob kopa zlikovcu. **14** Jer neće Jahve odbaciti
naroda svojega i svoje baštine neće napustiti; **15** jer će se pravo
dosuditi pravednosti i za njom će ići svi čestiti srcem. **16** Tko će
ustati za me protiv zlotvora? Tko će se zauzeti za me protiv
zločinaca? **17** Da mi Jahve ne pomaže, brzo bih sišao u mjesto
tišine. **18** Čim pomislim: “Noga mi posrće”, dobrota me tvoja, o
Jahve, podupire. **19** Kad se skupe tjeskobe u srcu mome, tvoje
mi utjehe dušu vesele. **20** Zar je bezbožno sudište u savezu s
tobom kad nevolje stvara pod izlikom zakona? **21** Nek' samo
pritišću dušu pravednog, nek' osuđuju krv nedužnu: **22** Jahve mi
je utvrda, Bog - hrid utočišta moga. **23** Platit će im bezakonje
njihovo, njihovom će ih zloćom istrijebiti, istrijebit će ih Jahve,
Bog naš.

95 Dođite, kličimo Jahvi, uzvikujmo Hridi, Spasitelju svome! **2**
Pred lice mu stupimo s hvalama, kličimo mu u pjesmama!
3 Jer velik je Jahve, Bog naš, Kralj veliki nad svim bogovima. **4**
U njegovoj su ruci zemaljske dubine, njegovi su vrhunci planina.
5 Njegovo je more, on ga je stvorio, i kopno koje načiniše ruke
njegove. **6** Dođite, prignimo koljena i padnimo nice, poklonimo
se Jahvi koji nas stvori! **7** Jer on je Bog naš, a mi narod paše
njegove, ovce što on ih čuva. O, da danas glas mu poslušate: **8**
“Ne budite srca tvrda kao u Meribi, kao u dan Mase u pustinji
9 gdje me iskušavahu očevi vaši premda vidješe djela moja.
10 Četrdeset ljeta jadio me naraštaj onaj, pa rekoh: 'Narod su
nestalna srca i ne promiču moje putove.' **11** Stog se zakleh u
svom gnjevu: 'Nikad neće ući u moj pokoj!'”

96 Pjevajte Jahvi pjesmu novu! Pjevaj Jahvi, sva zemljo! **2**
Pjevajte Jahvi, hvalite ime njegovo! Navješćujte iz dana u
dan spasenje njegovo, **3** kazujte poganima njegovu slavu, svim
narodima čudesa njegova. **4** Velik je Jahve, hvale predostojan,
strašniji od svih bogova! **5** Ništavni su svi bozi naroda. Jahve
stvori nebesa! **6** Slava je i veličanstvo pred njim, (sila) i sjaj u
Svetištu njegovu. **7** Dajte Jahvi, narodna plemena, dajte Jahvi
slavu i silu! **8** Dajte Jahvi slavu imena njegova! Prinosite žrtvu i
uđite u dvorove njegove, **9** poklonite se Jahvi u sjaju svetosti
njegove. Strepi pred njim, zemljo sva! **10** Nek' se govori među
poganima: “Jahve kraljuje!” Svijet on učvrsti da se ne pomakne,
narodima pravedno upravlja. **11** Raduj se, nebo, i kliči, zemljo!
Neka huči more i što je u njemu! **12** Nek' se raduje polje i
što je na njemu, neka klikće šumsko drveće **13** pred Jahvom,
jer dolazi, jer dolazi suditi zemlji. Sudit će svijetu u pravdi i
narodima u istini svojoj.

97 Jahve kraljuje: neka kliče zemlja, nek' se vesele otoci
mnogi! **2** Oblak i tama ovijaju njega, pravda i pravo temelji
su prijestolja njegova. **3** Oganj ide pred njim i sažiže okolo
dušmane njegove. **4** Munje mu svijet osvjetljuju; zemlja to vidi i
strepi. **5** Brda se tope pred Jahvom k'o vosak, pred vladarom
zemlje sve. **6** Nebesa navješćuju pravednost njegovu, svi narodi
gledaju mu slavu. **7** Nek' se postide svi što likove štuju i koji
se hvale kumirima. Poklonite mu se, svi bozi! **8** Sion radostan
sluša, gradovi Judini kliču zbog tvojih sudova, o Jahve! **9** Jer ti
si, o Jahve, Svevišnji - nad svom zemljom, visoko, visoko nad
bozima svima. **10** Jahve ljubi one koji mrze na zlo, on čuva duše
pobožnika svojih, izbavlja ih iz ruku opakih. **11** Svjetlost sviće
pravedniku i radost čestitima u srcu. **12** Radujte se, pravednici,
u Jahvi, slavite sveto ime njegovo!

98 Psalam. Pjevajte Jahvi pjesmu novu, jer učini djela
čudesna. Pobjedu mu pribavi desnica njegova i sveta
mišica njegova. **2** Jahve obznani spasenje svoje, pred poganima
pravednost objavi. **3** Spomenu se dobrote i vjernosti prema
domu Izraelovu. Svi krajevi svijeta vidješe spasenje Boga
našega. **4** Sva zemljo, poklikni Jahvi, raduj se, kliči i pjevaj! **5**
Zapjevajte Jahvi uz citaru, uz citaru i uza zvuke harfe; **6** uz
trublje i zvuke rogova: kličite Jahvi kralju! **7** Neka huči more i što
je u njemu, krug zemaljski i stanovnici njegovi! **8** Rijeke nek'
plješću rukama, zajedno s njima neka se brda raduju! **9** Jer
Jahve dolazi, dolazi suditi zemlji. Vladat će krugom zemaljskim
po pravdi i pucima po pravici.

99 Jahve kraljuje - nek' zadršću narodi; sjedi nad kerubima -
zemlja nek' se potrese! **2** Velik je Jahve na Sionu, uzvišen
nada sve narode. **3** Nek' slave ime tvoje veliko i strašno: ono je
sveto! **4** Ti kralj si moćan koji ljubiš što je pravo, pravednost ti si
utvrdio, pravo i pravednost vršiš u Jakovu. **5** Uzvisujte Jahvu,
Boga našega, padnite pred podnožje njegovo: ono je sveto.
6 Mojsije i Aron među svećenicima njegovim i Samuel među
onima koji zazivaju ime njegovo: zazivahu Jahvu, i on ih usliša.
7 Iz stupa od oblaka govoraše njima: slušahu zapovijedi njegove
i odredbe što ih dade. **8** Jahve, Bože naš, ti si ih uslišivao; Bože,
milostiv si bio njima premda si kažnjavao grijehe njihove. **9**
Uzvisujte Jahvu, Boga našega, padnite pred svetu goru njegovu:
jer svet je Jahve, Bog naš.

100 Psalam. Zahvalnica. Kliči Jahvi, zemljo sva! **2** Služite
Jahvi u veselju! Pred lice mu dođite s radosnim
klicanjem! **3** Znajte da je Jahve Bog: on nas stvori, i mi smo
njegovi, njegov smo narod i ovce paše njegove. **4** Uđite s
hvalama na vrata njegova, u dvore njegove s pjesmama; hvalite
ga, ime mu slavite! **5** Jer dobar je Jahve, dovijeka je ljubav
njegova, od koljena do koljena vjernost njegova.

101 Davidov. Psalam. Da zapjevam o dobroti i pravdi, tebi,
Jahve, da zasviram! **2** Razmatrat ću put savršenstva:
kad li ćeš k meni doći? Hodit ću u nedužnosti srca u domu
svojemu. **3** Neću stavljati pred oči svoje ništa opako. Mrzim
čovjeka koji čini zlo: on neće biti uza me. **4** Opako će srce biti
daleko od mene; o zlu neću da znadem. **5** Tko kleveće bližnjeg
u potaji, toga ću pogubiti. Čovjeka oholih očiju i srca naduta ja

ne podnosim. 6 Pogled upravljam k vjernima na zemlji da sa
mnom stanuju. Tko hodi putem nedužnim taj će mi služiti. 7
Neće prebivati u kući mojoj tko spletke snuje. Tko govori laži,
neće opstati pred mojim očima. 8 Svaki ću dan istrebljivati sve
zlikovce u zemlji; iskorijenit ću iz grada Jahvina sve koji čine
bezakonje.

102 Molitva nevoljnika koji je klonuo pa svoju tugu izlijeva
Jahve, usliši molitvu moju, i vapaj moj k tebi da dođe!
2 Nemoj sakrivati lice od mene u dan moje nevolje! Prigni k
meni uho svoje: kad te prizovem, brzo me usliši! 3 Jer moji
dani nestaju poput dima, a moje kosti gore kao oganj. 4 Srce
mi se suši kao pokošena trava i kruh svoj zaboravljam jesti. 5
Od snažnih jecaja mojih kosti mi uz kožu prionuše. 6 Sličan
sam čaplji u pustinji, postah k'o ćuk na pustoj razvalini. 7 Ne
nalazim sna i uzdišem k'o samotan vrabac na krovu. 8 Svagda
me grde dušmani moji; mnome se proklinju što bjesne na me. 9
Pepeo jedem poput kruha, a piće svoje miješam sa suzama 10
zbog tvoje ljutine i gnjeva, jer si me digao i bacio. 11 Moji su
dani k'o oduljena sjena, a ja se, gle, sušim poput trave. 12 A
ti, o Jahve, ostaješ dovijeka i tvoje ime kroza sva koljena. 13
Ustani, smiluj se Sionu: vrijeme je da mu se smiluješ - sada
je čas! 14 Jer milo je slugama tvojim kamenje njegovo, žale
ruševine njegove. 15 Tad će se pogani bojati, Jahve, imena
tvojega i svi kraljevi zemlje slave tvoje 16 kad Jahve opet sazda
Sion, kad se pokaže u slavi svojoj, 17 kad se osvrne na prošnju
ubogih i ne prezre molitve njihove. 18 Nek' se zapiše ovo za
budući naraštaj, puk što nastane neka hvali Jahvu. 19 Jer Jahve
gleda sa svog uzvišenog svetišta, s nebesa na zemlju gleda 20
da čuje jauke sužnjeva, da izbavi smrti predane, 21 da se na
Sionu navijesti ime Jahvino i njegova hvala u Jeruzalemu 22
kad se narodi skupe i kraljevstva da služe Jahvi. 23 Putem je
istrošio sile moje, skratio mi dane. 24 Rekoh: “Bože moj, nemoj
me uzeti u sredini dana mojih! Kroza sva koljena traju godine
tvoje. 25 U početku utemelji zemlju, i nebo je djelo ruku tvojih.
26 Propast će, ti ćeš ostati, sve će ostarjeti kao odjeća. Mijenjaš
ih poput haljine i nestaju: 27 ti si uvijek isti - godinama tvojim
nema kraja. 28 Djeca će tvojih slugu živjeti u miru i potomstvo
će njihovo trajati pred tobom.

103 Davidov. Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i sve što je
u meni, sveto ime njegovo! 2 Blagoslivljaj Jahvu, dušo
moja, i ne zaboravi dobročinstva njegova: 3 on ti otpušta
sve grijehe tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje; 4 on ti od
propasti čuva život, kruni te dobrotom i ljubavlju; 5 život ti
ispunja dobrima, k'o orlu ti se mladost obnavlja. 6 Jahve čini
pravedna djela i potlačenima vraća pravicu, 7 Mojsiju objavi
putove svoje, sinovima Izraelovim djela svoja. 8 Milosrdan i
milostiv je Jahve, spor na srdžbu i vrlo dobrostiv. 9 Jarostan nije
za vječna vremena niti dovijeka plamti srdžba njegova. 10 Ne
postupa s nama po grijesima našim niti nam plaća po našim
krivnjama. 11 Jer kako je nebo visoko nad zemljom, dobrota je
njegova s onima koji ga se boje. 12 Kako je istok daleko od
zapada, tako udaljuje od nas bezakonja naša. 13 Kako se otac
smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što ga se boje. 14
Jer dobro zna kako smo sazdani, spominje se da smo prašina.
15 Dani su čovjekovi kao sijeno, cvate k'o cvijetak na njivi; 16
jedva ga dotakne vjetar, i već ga nema, ne pamti ga više ni
mjesto njegovo. 17 Al' ljubav Jahvina vječna je nad onima što
ga se boje i njegova pravda nad sinovima sinova, 18 nad onima
što njegov Savez čuvaju i pamte mu zapovijedi da ih izvrše. 19
Jahve u nebu postavi prijestolje svoje, i kraljevska vlast svemir
mu obuhvaća. 20 Blagoslivljajte Jahvu, svi anđeli njegovi, vi jaki
u sili, što izvršujete naredbe njegove, poslušni riječi njegovoj! 21
Blagoslivljajte Jahvu, sve vojske njegove, sluge njegove koje
činite volju njegovu! 22 Blagoslivljajte Jahvu, sva djela njegova,
na svakome mjestu vlasti njegove: blagoslivljaj Jahvu, dušo
moja!

104 Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, Jahve, Bože moj, silno
si velik! Odjeven veličanstvom i ljepotom, 2 svjetlošću
ogrnut kao plaštem! Nebo si razapeo kao šator, 3 na vodama
sagradio dvorove svoje. Od oblaka praviš kola svoja, na krilima
vjetrova putuješ. 4 Vjetrove uzimaš za glasnike, a žarki oganj za
slugu svojega. 5 Zemlju si stavio na stupove njene: neće se
poljuljati u vijeke vjekova, 6 pokrio si je vodama bezdanim k'o
haljinom, iznad bregova stajahu vode; 7 na tvoju se prijetnju
povukoše, od tvoje grmljavine zadrhtaše. 8 Bregovi se digoše,
doline spustiše na mjesto koje si im odredio. 9 Odredio si
granicu koju ne smiju prijeći, da opet ne pokriju zemlju. 10
Izvore svraćaš u potoke što žubore među brdima. 11 Oni poje
sve živine poljske, divlji magarci žeđ gase u njima. 12 Uz njih se
gnijezde ptice nebeske i pjevaju među granama. 13 Ti natapaš
bregove iz dvorova svojih, zemlja se nasićuje plodom tvojih
ruku. 14 Ti daješ te niče trava za stoku i bilje na korist čovjeku
da izvede kruh iz zemlje 15 i vino što razvedruje srce čovječje;
da uljem lice osvježi i da kruh okrijepi srce čovjeku. 16 Stabla se
Jahvina napajaju hranom, cedri libanonski koje on zasadi. 17
Ondje se ptice gnijezde, u čempresu dom je rodin. 18 Visoki
bregovi daju kozorogu a pećine jazavcu sklonište. 19 Ti si
stvorio mjesec da označuje vremena i sunce znade kada ima
zaći. 20 Kad razastreš tmine i noć se spusti, tad se šuljaju u njoj
životinje šumske. 21 Lavići riču za plijenom i od Boga hranu
traže. 22 Kad sunce ograne, nestaju i liježu na ležaje. 23 Tad
čovjek izlazi na dnevni posao i na rad do večeri. 24 Kako su
brojna tvoja djela, o Jahve! Sve si to mudro učinio: puna je
zemlja stvorenja tvojih. 25 Eno mora, velika i široka, u njemu
vrve gmazovi bez broja, životinje male i velike. 26 Onud prolaze
nemani, Levijatan kojeg stvori da se igra u njemu. 27 I sva ova
bića željno čekaju da ih nahraniš na vrijeme. 28 Daješ li im,
tada sabiru: otvaraš li ruku, nasite se dobrima. 29 Sakriješ li
lice svoje, tad se rastuže; ako dah im oduzmeš, ugibaju i opet
se u prah vraćaju. 30 Pošalješ li dah svoj, opet nastaju, i tako
obnavljaš lice zemlje. 31 Neka dovijeka traje slava Jahvina: nek'
se raduje Jahve u djelima svojim! 32 On pogleda zemlju i ona
se potrese, dotakne bregove, oni se zadime. 33 Pjevat ću Jahvi
dokle god živim, svirat ću Bogu svome dokle god me bude.
34 Bilo mu milo pjevanje moje! Ja ću se radovati u Jahvi. 35
Nek' zločinci sa zemlje nestanu i bezbožnika nek' više ne bude!
Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja! Aleluja!

105 Hvalite Jahvu, prizivajte mu ime, navješćujte među
narodima djela njegova! **2** Pjevajte mu, svirajte mu,
pripovijedajte sva njegova čudesa! **3** Dičite se svetim imenom
njegovim, neka se raduje srce onih što traže Jahvu! **4** Tražite
Jahvu i njegovu snagu, tražite svagda njegovo lice! **5** Sjetite
se čudesa koja učini, njegovih čuda i sudova usta njegovih!
6 Abrahamov rod sluga je njegov, sinovi Jakovljevi njegovi
izabranici! **7** On je Jahve, Bog naš; po svoj su zemlji njegovi
sudovi! **8** On se uvijek sjeća svojega Saveza, riječi koju dade
tisući naraštaja: **9** Saveza koji sklopi s Abrahamom i zakletve
svoje Izaku. **10** Ustanovi je kao zakon Jakovu, Izraelu vječni
Savez, **11** govoreći: “Tebi ću dati kanaansku zemlju kao dio u
baštinu vašu.” **12** Kad ih još bješe malo na broju, vrlo malo, i
kad bjehu pridošlice u njoj, **13** išli su od naroda do naroda, iz
jednoga kraljevstva k drugom narodu, **14** ali ne dopusti nikom
da ih tlači, kažnjavaše zbog njih kraljeve: **15** “Ne dirajte u moje
pomazanike, ne nanosite zla mojim prorocima!” **16** I on pozva
glad na zemlju, sve zalihe uništi krušne. **17** Pred njima čovjeka
posla: Josip u ropstvo bijaše prodan. **18** Sputaše uzama noge
njegove, u gvožđe mu vrat staviše, **19** dok se ne ispuni proroštvo
njegovo, Jahvina ga riječ potvrdi. **20** Kralj naredi da ga driješe,
narÄodÄa poglavar oslobodi njega. **21** Za domaćina ga stavi
kući svojoj, za nadstojnika sveg imanja svoga, **22** da velikaše
njegove po volji uči i starce njegove mudrosti da vodi. **23** Tad
Izrael u Egipat uđe, Jakov došljak bješe u Kamovoj zemlji. **24**
Narod svoj umnoži veoma, učini ga jačim od dušmana. **25**
Okrenu im srce da zamrze narod njegov, da slugama njegovim
opaki budu. **26** Mojsija posla, slugu svoga, Arona, kog odabra.
27 Činjahu među njima znake njegove i čudesa u Kamovoj
zemlji. **28** Posla tmine, i smrknu se, al' prkosiše oni riječima
njegovim. **29** U krv im vode prometnu i pobi ribe njihove. **30**
Zemljom im žabe provrvješe, prodriješe i u dvore kraljevske. **31**
Reče, i muha roj doletje i komarci u sve kraje njine. **32** Mjesto
kiše grÓad im dade, ognjene munje po njihovoj zemlji. **33** Udari
im lozu i smokve, polomi stabla u krajima njinim. **34** Reče, i
skakavci dođoše i bezbrojne gusjenice s njima. **35** U zemlji im
proždriješe svu bilinu, proždriješe rod njihovih njiva. **36** Pobi
sve prvorođene u njihovoj zemlji, sve prvine snage njihove. **37**
Izvede ih sa srebrom i zlatom; u plemenima njinim bolesnih ne
bješe. **38** Odlasku njihovu Egipat se obradova, jer ga od njih
strah spopade. **39** Rasprostro je oblak kao pokrov i oganj da se
obnoć sja. **40** Zamoliše, i dovede prepelice, nebeskim ih kruhom
tad nahrani. **41** Hrid rascijepi, i provri voda, pustinjom poteče
kao rijeka. **42** Tad se sjeti svete riječi svoje što je zada sluzi
svome Abrahamu. **43** Puk svoj s klicanjem izvede i s veseljem
izabrane svoje. **44** I dade im zemlje poganske, trud naroda
baštiniše, **45** da čuvaju naredbe njegove i zakone da mu paze.
Aleluja!

106 Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar, jer je vječna ljubav
njegova! **2** Tko će izreć' djela moći Jahvine, tko li mu
iskazat' sve pohvale? **3** Blaženi što drže naredbe njegove i čine
pravo u svako doba! **4** Sjeti me se, Jahve, po dobroti prema
svome puku, pohodi me spasenjem svojim **5** da uživam sreću
izabranih tvojih, da se radujem radosti naroda tvoga, da tvojom
se baštinom ponosim. **6** Zgriješismo kao oci naši, činismo
bezakonje, bezbožno radismo. **7** Oci naši u Egiptu, nehajni
za čudesa tvoja, ne spominjahu se velike ljubavi tvoje, već
na Svevišnjeg digoše se na Crvenom moru. **8** Al' on ih izbavi
rad' imena svoga da pokaže silu svoju. **9** Zapovjedi Crvenome
moru, i presahnu ono, provede ih izmed valÄa kao kroz pustinju.
10 Iz ruku mrzitelja njih izbavi, oslobodi iz ruku dušmana. **11** I
prekriše vode neprijatelje njine, ne ostade nijednoga od njih. **12**
Vjerovahu riječima njegovim i hvale mu pjevahu. **13** Zaboraviše
brzo djela njegova, ne uzdaše se u volju njegovu. **14** Pohlepi se
daše u pustinji, iskušavahu Boga u samoći. **15** I dade im što
iskahu, al' u duše njine on groznicu posla. **16** Zavidješe tada
Mojsiju u taboru, Aronu, kog posveti Jahve. **17** Otvori se zemlja,
Datana proždrije, Abiramovo pokri mnoštvo. **18** Oganj pade na
sve mnoštvo njino i zlotvore plamen sažga. **19** Načiniše tele na
Horebu, klanjahu se liku od zlata slivenu. **20** Zamijeniše Slavu
svoju likom bika što proždire travu. **21** Zaboraviše Boga, koji ih
izbavi u Egiptu znamenja čineći **22** i čudesa u Kamovoj zemlji i
strahote na Crvenome moru. **23** Već namisli da ih satre, al'
Mojsije, izabranik njegov, zauze se za njih da srdžbu mu odvrati,
te ih ne uništi. **24** Prezreše oni zemlju željkovanu ne vjerujuć'
njegovoj riječi. **25** Mrmljahu pod šatorima svojim, ne poslušaše
glasa Jahvina. **26** Zakle se tada podignutom rukom: sve će ih
pokosit' u pustinji, **27** potomstvo njino među narode razbacat',
njih razasut' po zemljama. **28** Posvetiše se Baal Peoru i jedoše
žrtve bogova mrtvih. **29** Razjariše ga nedjelima svojim, i on na
njih pošast baci. **30** Al' se Pinhas diže, sud izvrši i pošasti nesta
tada. **31** U zasluge to mu uđe u sva pokoljenja dovijeka. **32**
Razjariše ga opet kraj voda meripskih, i Mojsija zlo pogodi zbog
njih, **33** jer mu duh već ogorčiše, nesmotrenu riječ izusti. **34**
I ne istrijebiše naroda za koje im Jahve bješe naredio. **35** S
poganima miješahu se, naučiše djela njina. **36** Štovahu likove
njihove, koji im postaše zamka. **37** Žrtvovahu sinove svoje i
svoje kćeri zlodusima. **38** Prolijevahu krv nevinu, krv sinova i
kćeri svojih, koje žrtvovahu likovima kanaanskim. Zemlja bješe
krvlju okaljana, **39** djelima se svojim uprljaše, učiniše preljub
svojim nedjelima. **40** Na svoj narod Jahve srdžbom planu, zgadi
mu se njegova baština. **41** Predade ih u ruke pogana te vladahu
njima mrzitelji njini. **42** Mučili ih neprijatelji i tlačili rukom svojom.
43 Prečesto ih izbavljaše, al' ga razjariše naumima svojim:
pokošeni bjehu za bezakonja svoja. **44** On pogleda opet na
nevolju njinu kad njihove molitve začu **45** i sjeti se svog Saveza
s njima, sažali se na njih u velikom milosrđu svome. **46** Učini da
nađu milost u onih što ih bjehu zarobili. **47** Spasi nas, Jahve,
Bože naš, i saberi nas od bezbožnih naroda da slavimo tvoje
sveto ime, da se tvojom slavom ponosimo. **48** Blagoslovljen
Jahve, Bog Izraelov, od vijeka dovijeka! I sav narod neka kaže:
“Amen! Aleluja!”

107 Hvalite Jahvu jer je dobar, jer je dovijeka ljubav njegova!
2 Tako nek' reknu svi otkupljenici koje Jahve otkupi
iz ruke dušmanske **3** i koje skupi iz svih zemalja, s istoka i
sa zapada, sa sjevera i s juga. **4** Lutahu pustinjom, u samoći
pustoj, puta ne nalazeć' do naseljena grada. **5** Gladni su bili,
žeđu izmoreni, duša je klonula u njima. **6** Tada zavapiše Jahvi u

svojoj tjeskobi, i on ih istrže iz svih nevolja. **7** Pravim ih putem
pÓovede da stignu ka gradu naseljenu. **8** Neka hvale Jahvu za
dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima ljudskim! **9** Jer
gladnu dušu on nasiti, dušu izgladnjelu on napuni dobrima. **10** U
mraku sjeđahu i u tmini, sputani bijedom i gvožđima, **11** jer
su prkosili besjedama Božjim i prezreli naum Svevišnjega. **12**
Srce im stoga skrši patnjama: posrtahu, a ne bješe nikog da
im pomogne. **13** Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi i on ih
istrže iz svih nevolja. **14** Izvede ih iz tmina i mraka, raskide
okove njihove. **15** Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za
čudesa njegova sinovima ljudskim! **16** Jer razbi vrata mjedena i
gvozdene polomi zasune. **17** Zbog svojih bezakonja bolovahu
oni, ispaštajuć' svoje opačine: **18** svako se jelo gadilo duši
njihovoj, do vrata smrti oni dođoše. **19** Tada zavapiše Jahvi
u svojoj tjeskobi i on ih istrže iz svih nevolja. **20** Riječ svoju
posla da ih ozdravi i život im spasi od jame grobne. **21** Neka
hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima
ljudskim! **22** Nek' prinose žrtve zahvalnice i kličući nek' djela
njegova kazuju! **23** Oni koji lađama zaploviše morem da po
vodama silnim trguju: **24** oni vidješe djela Jahvina, čudesa
njegova na pučini. **25** On reče i olujni se vjetar uzvitla što u
visinu diže valove mora. **26** Do neba se dizahu, u bezdan se
spuštahu, u nevolji duša im ginula. **27** Teturahu i posrtahu
kao pijani, sva ih je mudrost izdala. **28** Tada zavapiše Jahvi u
svojoj tjeskobi i on ih istrže iz svih nevolja. **29** Smiri oluju u tih
povjetarac, valovi morski umukoše. **30** Obradovaše se tišini, u
željenu luku on ih povede. **31** Neka hvale Jahvu za dobrotu
njegovu, za čudesa njegova sinovima ljudskim! **32** Neka ga
uzvisuju u narodnom zboru, neka ga hvale u vijeću staraca! **33**
On pretvori rijeke u pustinju, a izvore vodene u žednu zemlju;
34 plodonosnu zemlju u slanu pustaru zbog zloće žitelja njezinih.
35 On obrati pustinju u jezero, a zemlju suhu u vodene izvore
36 i naseli ondje izgladnjele te podigoše grad gdje će živjeti.
37 Zasijaše njive, posadiše vinograde što im doniješe obilnu
ljetinu. **38** I on ih blagoslovi te se namnožiše silno i stada im
se ne smanjiše. **39** Prorijeđeni bjehu i prezreni pod teretom
patnja i nevolja. **40** Onaj što izlijeva prezir na knezove pusti ih
da po bespuću pustom lutaju. **41** Iz nevolje pÓodiže ubogog i
obitelji k'o stada ÓumnožÄi. **42** Videć' to, čestiti neka se raduju,
a zloća neka sebi usta začepi! **43** Tko je mudar nek' o svemu
tom razmišlja i nek' uvidi dobrotu Jahvinu!

108 Pjesma. Psalam. Davidov. Moje je srce sigurno, Bože,
sigurno je srce moje: pjevat ću i svirati. **2** Probudi se,
dušo moja! Probudi se, harfo i citaro! Probudit ću zoru jutarnju.
3 Hvalit ću te, Jahve, među narodima, među pucima tebi ću
pjevati, **4** jer do neba je dobrota tvoja, do oblaka tvoja vjernost.
5 Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom
zemljom! **6** Da ti se ljubimci izbave, desnicom pomozi, usliši nas!
7 Bog reče u svom Svetištu: "Šekem ću razdijelit' kličući, dolinu
ću Sukot izmjeriti. **8** Moj je Gilead, moj Manaše, Efrajim mi
kaciga, Judeja žezlo moje! **9** Moab je sud iz kojeg se umivam,
na Edom ću baciti obuću, nad Filistejcem slaviti pobjedu!" **10**
Tko će me dovesti do utvrđena grada, tko će me dovesti do
Edoma? **11** Zar nećeš ti, o Bože, što nas odbaci? Zar nećeš
više, Bože, sa četama našim? **12** Pomozi nam protiv dušmana,
jer je ljudska pomoć ništavna! **13** S Božjom pomoću hrabro
ćemo se boriti, Bog će zgaziti naše dušmane.

109 Zborovođi. Psalam. Davidov. Bože, diko moja, nemoj
šutjeti! **2** Usta bezbožna i prijevarna na me se otvaraju,
govore mi jezikom lažljivim, **3** riječima me mržnje okružuju,
bezrazložno me napadaju. **4** Za moju me ljubav oni optužuju,
a ja se samo molim. **5** Uzvraćaju mi zlo za dobro, mržnju za
ljubav moju. **6** "Digni protiv njega bezbožnika i tužitelj nek' mu
stane zdesna! **7** Kad mu se bude sudilo, nek' bude osuđen,
i molitva mu se za grijeh uzela! **8** Dani njegovi nek' budu
malobrojni, njegovu službu nek' dobije drugi! **9** Djeca njegova
nek' postanu siročad, a njegova žena udovica! **10** Nek' mu djeca
budu skitnice, prosjaci, nek' budu bačena iz opustjelih domova!
11 Nek' mu lihvar prigrabi sav posjed, tuđinci nek' razgrabe plod
muke njegove! **12** Nitko ne imao prema njemu samilosti, nitko se
ne smilovao siročadi njegovoj! **13** Neka mu se zatre potomstvo,
u drugome koljenu neka se utrne ime njegovo! **14** Spominjao se
Jahve grijeha njegovih, i grijeh njegove majke nek' se ne izbriše:
15 nek budu svagda Jahvi pred očima! Neka se sa zemlje
izbriše spomen njihov!" **16** Jer se ne spomenu da čini milosrđe,
već proganjaše bijedna i uboga i u smrt gonjaše čovjeka srca
shrvana. **17** Prokletstvo je ljubio, pa neka ga stigne; blagoslova
ne htjede, daleko nek' je od njega! **18** Prokletstvom nek' se
odjene kao haljinom, neka kao voda uđe u njega i kao ulje u
kosti njegove. **19** Bilo mu haljinom kojom se pokriva, pojas kojim
se svagda paše! **20** Tako nek' plati Jahve tužiteljima mojim koji
zlo govore protiv duše moje! **21** A ti, Jahve, Gospode, rad imena
svog zauzmi se za me, spasi me jer je dobrostiva ljubav tvoja!
22 Jer bijedan sam i ubog, i srce je moje ranjeno u meni. **23** K'o
sjena što se naginje ja nestajem, progone me kao skakavca. **24**
Od posta mi koljena klecaju i tijelo moje omrša. **25** Ruglom
sam njima postao, kimaju glavom kad me vide. **26** Pomozi mi,
Jahve, Bože moj, po doborti me svojoj spasi! **27** Nek' upoznaju
da je ovo ruka tvoja i da si ti ovo učinio, Jahve! **28** Oni nek'
proklinju, ti blagoslivljaj; nek' se postide koji se na me podižu, a
sluga tvoj nek' se raduje! **29** Stidom nek' se odjenu tužitelji moji
i sramotom svojom nek' se k'o plaštem pokriju! **30** Slavit ću
Jahvu iz svega grla i hvalit' ga u veliku mnoštvu **31** jer stoji s
desne siromahu da mu dušu spasi od sudaca.

110 Psalam. Davidov. Riječ Jahvina Gospodinu mojemu:
"Sjedi mi zdesna dok ne položim dušmane za podnožje
tvojim nogama! **2** Žezlo tvoje moći protegnut će Jahve sa Siona:
vladaj posred svojih neprijatelja! **3** Spreman je tvoj narod u
svetim odorama za dan tvog junaštva: kao rosa iz krila zorina
uza te su mladi ratnici." **4** Zakleo se Jahve i neće se pokajati:
"Dovijeka ti si svećenik po redu Melkisedekovu!" **5** Gospodin
ti je zdesna, on će oboriti kraljeve u dan gnjeva svojega. **6**
On će sudit' narodima: bit će trupla na gomile, po svoj zemlji
raskoljenih glava. **7** Na putu će se napit' iz potoka, visoko će
dignuti glavu.

111 Aleluja! ALEF Hvalit ću Jahvu svim srcem svojim BET
u zboru pravednika, u zajednici njihovoj. **2** GIMEL Silna

su djela Jahvina, DALET nek' razmišljaju o njima svi koji ih
ljube. 3 HE Sjajno je i veličanstveno djelo njegovo, VAU i pravda
njegova ostaje dovijeka. 4 ZAJIN Čudesima svojim spomen
postavi, HET blag je Jahve i milosrdan. 5 TET Hranu dade
štovateljima svojim, JOD dovijeka se sjeća svoga Saveza. 6
KAF Silna djela svoja objavi svom narodu, LAMED u posjed im
dade zemlju pogana. 7 MEM Djela ruku njegovih vjernost su i
pravednost, NUN stalne su sve naredbe njegove, 8 SAMEK
utvrđene za sva vremena, dovijeka, AJIN sazdane na istini i na
pravdi. 9 PE On posla spasenje svom narodu, SADE Savez
svoj postavi zauvijek: KOF sveto je i časno ime njegovo! 10
REŠ Početak mudrosti strah Gospodnji! ŠIN Mudro čine koji ga
poštuju. TAU Slava njegova ostaje dovijeka!

112 Aleluja! ALEF Blago čovjeku koji se boji Jahve BET
i koji uživa u naredbama njegovim: 2 GIMEL moćno će
mu biti na zemlji potomstvo, DALET na pravednu će pokoljenju
počivati blagoslov. 3 HE Blagostanje i bogatstvo bit će u domu
njegovu, VAU njegova pravednost ostaje dovijeka. 4 ZAJIN
Čestitima sviće k'o svjetlost u tami: HET blag, milosrdan i
pravedan Jahve. 5 TET Dobro je čovjeku koji je milostiv i daje
u zajam, JOD koji poslove svoje obavlja pravedno. 6 KAF
Dovijeka neće on posrnuti: LAMED u vječnome će spomenu biti
pravednik. 7 MEM Žalosne se vijesti neće bojati, NUN mirno
je njegovo srce uzdajuć' se u Jahvu. 8 SAMEK Hrabro mu je
srce, ničeg se ne boji, AJIN neprijatelje svoje prezire. 9 PE On
prosipa, daje sirotinji: SADE pravednost njegova ostaje dovijeka,
KOF njegovo će se čelo slavno uzdići. 10 REŠ Ljutito će to
gledati bezbožnik, ŠIN škrgutat će zubima i venuti, TAU propast
će želja opakih.

113 Aleluja! Hvalite, sluge Jahvine, hvalite ime Jahvino! 2
Blagoslovljeno ime Jahvino sada i dovijeka! 3 Od istoka
sunca do zalaska hvaljeno bilo ime Jahvino! 4 Uzvišen je Jahve
nad sve narode, slava njegova nebesa nadvisuje. 5 Tko je kao
Jahve, Bog naš, koji u visinama stoluje 6 i gleda odozgo nebo i
zemlju? 7 Podiže iz prašine uboga, iz gliba vadi siromaha 8 da
ga posadi s prvacima, s prvacima svoga naroda. 9 Nerotkinji
daje da u domu stanuje kao radosna majka djece brojne.

114 Aleluja! Kad izađe Izrael iz Egipta i kuća Jakovljeva
iz naroda barbarskog, 2 Judeja mu posta svetište, a
Izrael kraljevstvo njegovo. 3 Vidje more i uzmače, a Jordan
ustuknu. 4 Bregovi skakahu poput ovnova i brežuljci poput
jaganjaca. 5 Što ti je, more, da uzmičeš? Jordane, zašto natrag
okrećeš? 6 Bregovi, zašto skačete poput ovnova i vi, brežuljci,
poput jaganjaca? 7 Dršći, zemljo, pred licem Gospodnjim, pred
licem Boga Jakovljeva. 8 On hrid pretvara u slap vodeni i stijenu
u izvor vode.

115 Ne nama, o Jahve, ne nama, već svom imenu slavu daj
zbog ljubavi i vjernosti svoje. 2 Zašto da govore pogani:
"TÓa gdje je Bog njihov?" 3 Naš je Bog na nebesima, sve što
mu se svidi to učini. 4 Idoli su njihovi srebro i zlato, ljudskih su
ruku djelo. 5 Usta imaju, a ne govore, oči imaju, a ne vide. 6
Uši imaju, a ne čuju, nosnice, a ne mirišu. 7 Ruke imaju, a
ne hvataju, noge imaju, a ne hodaju; glas im iz grla ne izlazi.
8 Takvi su i oni koji ih napraviše i svi koji se u njih uzdaju. 9
Dome Izraelov, u Jahvu se uzdaj! - On je štit i pomoćnik njihov.
10 Dome Aronov, u Jahvu se uzdaj! - On je štit i pomoćnik
njihov. 11 Štovatelji Jahvini, u Jahvu se uzdajte! - On je štit i
pomoćnik njihov. 12 Jahve će se nas spomenut' i on će nas
blagoslovit': blagoslovit će dom Izraelov, blagoslovit će dom
Aronov, 13 blagoslovit će one koji se Jahve boje - i male i velike.
14 Umnožio vas Jahve, vas i vaše sinove! 15 Blagoslovio vas
Jahve koji stvori nebo i zemlju! 16 Nebo je nebo Jahvino, a
zemlju dade sinovima čovječjim. 17 Ne, Jahvu mrtvi ne hvale,
nitko od onih što siđu u Podzemlje. 18 Mi živi, mi Jahvu slavimo
sada i dovijeka. Aleluja.

116 Ljubim Jahvu jer čuje vapaj molitve moje: 2 uho svoje
prignu k meni u dan u koji ga zazvah. 3 Užeta smrti
sapeše me, stegoše me zamke Podzemlja, snašla me muka i
tjeskoba. **(Sheol h7585)** 4 Tada zazvah ime Jahvino: "O Jahve,
spasi život moj!" 5 Dobrostiv je Jahve i pravedan, pun sućuti je
Bog naš. 6 Jahve čuva bezazlene: u nevolji bijah, on me izbavi.
7 Vrati se, dušo moja, u svoj pokoj, jer Jahve je dobrotvor tvoj. 8
On mi život od smrti izbavi, oči moje od suza, noge od pada. 9
Hodit ću pred licem Jahvinim u zemlji živih. 10 Ja vjerujem i
kada kažem: "Nesretan sam veoma." 11 U smetenosti svojoj
rekoh: "Svaki je čovjek lažac!" 12 Što da uzvratim Jahvi za sve
što mi je učinio? 13 Uzet ću čašu spasenja i zazvat ću ime
Jahvino. 14 Izvršit ću Jahvi zavjete svoje pred svim pukom
njegovim. 15 Dragocjena je u očima Jahvinim smrt pobožnika
njegovih. 16 Jahve, tvoj sam sluga, tvoj sluga, sin sluškinje tvoje:
ti si razriješio okove moje. 17 Tebi ću prinijeti žrtve zahvalne,
zazvat ću ime Jahvino. 18 Izvršit ću Jahvi zavjete svoje pred
svim pukom njegovim, 19 u predvorjima Doma Jahvina, posred
tebe, Jeruzaleme!

117 Aleluja! Hvalite Jahvu, svi puci, slavite ga, svi narodi! 2
Silna je prema nama ljubav njegova, i vjernost Jahvina
ostaje dovijeka!

118 Aleluja! Zahvaljujte Jahvi jer je dobar, jer je vječna
ljubav njegova! 2 Neka rekne dom Izraelov: "Vječna je
ljubav njegova!" 3 Neka rekne dom Aronov: "Vječna je ljubav
njegova!" 4 Svi koji se Jahve boje neka reknu: "Vječna je ljubav
njegova!" 5 Iz tjeskobe Jahvu ja zazvah: on me usliša i oslobodi.
6 Jahve je sa mnom i ja ne strahujem: što mi tko može? 7 Jahve
je sa mnom, pomoć moja, i zbunjene gledam dušmane. 8 Bolje
se Jahvi uteći nego se uzdat' u čovjeka. 9 Bolje se Jahvi uteći
nego se uzdat' u mogućnike. 10 Pogani me okružiše: imenom ih
Jahvinim uništih. 11 Opkoliše me odasvud: imenom ih Jahvinim
uništih. 12 Opkoliše me poput pčela, ubod im žeže kao trnje
zapaljeno: imenom ih Jahvinim uništih. 13 Gurahu me, gurahu,
da me obore, ali mi Jahve pomože. 14 Jahve je moja snaga i
pjesma, on mi je spasitelj. 15 Čuj! Radost i spasenje odzvanja
šatorima pravednika: Jahvina se proslavi desnica, 16 Jahvina
me uzdigne desnica, Jahvina se proslavi desnica! 17 Ne, umrijeti
neću nego živjeti i kazivat ću djela Jahvina. 18 Kaznom teškom
kaznio me Jahve, ali me smrti ne preda. 19 Otvorite mi širom
vrata pravde: ući ću, Jahvi zahvalit'! 20 "Ovo su vrata Jahvina,

na njih ulaze pravedni!" **21** Zahvalit ću ti što si me uslišio i moj
postao spasitelj. **22** Kamen što ga odbaciše graditelji postade
kamen zaglavni. **23** Jahvino je to djelo: kakvo čudo u očima
našim! **24** Ovo je dan što ga učini Jahve: kličimo i radujmo se
njemu! **25** O Jahve, spasenje nam daj! Jahve, sreću nam daj!
26 Blagoslovljen koji dolazi u imenu Jahvinu! Blagoslivljamo vas
iz Doma Jahvina! **27** Obasjao nas Bog Jahve! Složite povorku s
grančicama u ruci sve do rogova žrtvenika. **28** Ti si Bog moj -
tebi zahvaljujem: Bože moj, tebe ja uzvisujem. **29** Zahvaljujte
Jahvi jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova!

119 ALEF Blaženi oni kojih je put neokaljan, koji hode po
Zakonu Jahvinu! **2** Blaženi oni koji čuvaju propise
njegove, čitavim srcem njega traže; **3** koji ne čine bezakonje,
već hode putovima njegovim. **4** Naredbe si svoje dao da
se brižno čuvaju. **5** O, kad bi čvrsti bili putovi moji da tvoja
čuvam pravila! **6** Neću se postidjeti tada kad budem pazio na
zapovijedi tvoje. **7** Slavit ću te u čestitosti srca kad naučim
sudove pravde tvoje. **8** Tvoja ću pravila čuvati: ne zapusti
me nikada! **9** BET Kako će mladić čistim sačuvati put svoj?
Čuvajući riječi tvoje. **10** Svim srcem svojim tebe tražim; ne daj
da zastranim od zapovijedi tvojih. **11** U srce pohranih riječ tvoju
da protiv tebe ne sagriješim. **12** Blagoslovljen si, o Jahve, nauči
me svojim pravilima. **13** Usnama svojim navješćujem sudove
usta tvojih. **14** Putu se propisa tvojih radujem više no svemu
bogatstvu. **15** Razmišljat ću o naredbama tvojim i putove ću
tvoje razmatrat'. **16** Uživat ću u pravilima tvojim, riječi tvojih neću
zaboravit'. **17** GIMEL Milostiv budi meni, sluzi svojem, da živim i
tvoje riječi čuvam. **18** Otvori oči moje da gledam divote tvoga
Zakona! **19** Ja sam došljak na zemlji, zapovijedi svoje nemoj od
mene skrivati! **20** Duša mi gine u svako doba žudeći za tvojim
odlukama. **21** Oholima ti si zaprijetio: prokleti koji odstupaju
od zapovijedi tvojih. **22** Uzmi s mene rug i sramotu, jer tvoje
ja čuvam propise. **23** Pa nek' se sastaju knezovi i proti meni
govore, tvoj sluga razmišlja o pravilima tvojim. **24** Jer tvoja su
svjedočanstva uživanje moje, tvoja su pravila moji savjetnici. **25**
DALET Moja duša leži u prašini: po riječi svojoj vrati mi život. **26**
Kazivao sam ti svoje putove i ti si me čuo: pravilima me svojim
nauči. **27** Pokaži mi put odredaba svojih i o čudesima ću tvojim
razmišljat'. **28** Suze roni duša moja od žalosti: po riječi svojoj ti
me podigni! **29** Daleko me drži od puta zablude i Zakonom me
svojim obdari! **30** Put istine ja sam odabrao, pred oči sam stavio
odluke tvoje. **31** Uz propise tvoje ja čvrsto prianjam, o Jahve,
nemoj me postidjeti! **32** Ja kročim putem zapovijedi tvojih jer si
mi prosvijetlio srce. **33** HE Pokaži mi, Jahve, stazu pravila svojih
i ja ću je čuvati do kraja. **34** Pouči me da se tvoga držim Zakona
i čuvat ću ga svim srcem. **35** Uputi me stazom svojih zapovijedi,
jer ja u njoj uživam. **36** Prikloni mi srce propisima svojim, a ne k
pohlepi! **37** Odvrati moje oči da ne vide ništavost, život mi čuvaj
na putu svojemu! **38** Ispuni svom sluzi obećanje koje si onima
dao što te se boje. **39** Ukloni sramotu od koje strahujem, jer
divni su tvoji sudovi. **40** Evo, čeznem za naredbama tvojim:
pravdom me svojom poživi. **41** VAU Nek' milost tvoja, o Jahve,
dođe na mene i spasenje tvoje po tvom obećanju. **42** Odgovorit
ću onima koji me ruže, jer se uzdam u riječ tvoju. **43** Od mojih
usta ne oduzmi riječ istine, jer se uzdam u sudove tvoje. **44** Tvoj
ću Zakon čuvati uvijek i dovijeka. **45** Hodit ću putem prostranim,
jer naredbe tvoje istražujem. **46** Pred kraljevima o tvojim ću
propisima govorit' i zbunit' se neću. **47** U zapovijedima tvojim
moja je naslada jer ih ljubim. **48** Prema zapovijedima tvojim
ja podižem ruke i o tvojim odredbama razmišljam. **49** ZAJIN
Spomeni se svoje riječi sluzi svojem kojom si mi dao nadu. **50** U
nevolji sva mi je utjeha što mi život čuva riječ tvoja. **51** Oholice
me napadaju žestoko, ali ja od tvog Zakona ne odstupam. **52**
Sjećam se, o Jahve, davnih sudova tvojih i to me tješi. **53** Bijes
me hvata zbog grešnika koji tvoj Zakon napuštaju. **54** Tvoje
su mi naredbe pjesma u zemlji kojom putujem. **55** Noću se
spominjem, Jahve, imena tvojega i tvoj čuvam Zakon. **56** Evo
što je želja moja: čuvati tvoje odredbe. **57** HET Dio je moj, o
Jahve - rekoh - da tvoje čuvam riječi. **58** Svim srcem lice tvoje
ganuti hoću: smiluj mi se po svom obećanju. **59** Promislio sam
putove svoje i k tvojem sam svjedočanstvu upravio noge. **60**
Hitam i ne oklijevam da zapovijedi tvoje čuvam. **61** Opletoše
me užeta grešnika, ali tvoga Zakona ja ne zaboravljam. **62** U
ponoći ustajem da te slavim zbog pravednih tvojih odluka. **63**
Prijatelj sam svima koji te se boje i koji tvoje čuvaju naredbe. **64**
Dobrote tvoje, Jahve, puna je zemlja; nauči me odredbama
svojim. **65** TET Učinio si dobro svom sluzi, Jahve, po riječi
svojoj. **66** Nauči me razumu i znanju, jer u zapovijedi tvoje
vjerujem. **67** Prije nego bjeh ponižen, lutao sam, ali sada tvoju
čuvam riječ. **68** Ti si tako dobar i dobrostiv: nauči me pravilima
svojim. **69** Oholi na me prijevare smišljaju, ali se ja svim srcem
držim naredaba tvojih. **70** Srce im je poput sala bešćutno, a ja
uživam u tvom Zakonu. **71** Dobro mi je što sam ponižen da bih
tvoja naučio pravila. **72** Draži mi je zakon usta tvojih no tisuće
zlatnika i srebrnika. **73** JOD Tvoje me ruke stvoriše i oblikovaše;
prosvijetli me da naučim zapovijedi tvoje. **74** Štovatelji tvoji
videć' me vesele se, jer se u riječ tvoju ja pouzdah. **75** Znadem,
o Jahve, da su ti sudovi pravedni i da si me s pravom ponizio.
76 Tvoja ljubav nek' mi bude tješiteljicom po obećanju koje si
dao sluzi svom. **77** Nek' dođe na me milosrđe tvoje da poživim,
jer Zakon tvoj moja je naslada. **78** Nek' se smetu oholi, jer me
tlače nizašto, a ja ću o naredbama tvojim razmišljat'. **79** Nek'
mi se priklone štovatelji tvoji i koji znaju tvoje zapovijedi. **80**
Nek' mi srce savršeno bude u tvojim pravilima da ne budem
postiđen. **81** KAF Duša moja gine za tvojim spasenjem riječ
tvoju željno čekam. **82** Oči mi čeznu za tvojom besjedom: kad
ćeš mi donijeti utjehu? **83** Kao mijeh u dimu postadoh, ali pravila
tvojih ne zaboravih. **84** Koliko dana ima sluga tvoj? Kad ćeš
suditi progonitelje moje? **85** Oholnici mi jame iskopaše: oni ne
rade po Zakonu tvojemu. **86** Sve zapovijedi tvoje istina su sama:
nekriva me gone, pomozi mi. **87** Umalo me smrviše u zemlji, ali
naredaba tvojih ja ne ostavljam. **88** Po svojoj me milosti poživi
i čuvat ću svjedočanstvo tvojih usta. **89** LAMED Dovijeka, o
Jahve, riječ tvoja ostaje, stalna poput nebesa. **90** od koljena do
koljena tvoja je vjernost; učvrstio si zemlju i ona stoji. **91** Po
tvojim zakonima stoje zauvijek jer sve tebi služi. **92** Da nije tvoj
Zakon uživanje moje, propao bih u nevolji svojoj. **93** Naredaba
tvojih neću zaboravit' dovijeka, jer po njima ti me oživljavaš. **94**
Tvoj sam, Gospodine: spasi me, jer tvoje ja ištem naredbe. **95**

Bezbožni vrebaju da me upropaste, ali ja na tvoje pazim propise.
96 Svakom savršenstvu vidim granicu, a zapovijed tvoja nema
granica. 97 MEM O, kako ljubim Zakon tvoj, po cio dan o njemu
razmišljam. 98 Tvoja me zapovijed mudrijim učini od dušmana
mojih jer ona je sa mnom vječito. 99 Umniji sam od svih svojih
učitelja jer razmišljam o svjedočanstvima tvojim. 100 Razumniji
sam i od staraca jer tvoje čuvam naredbe. 101 Zla puta klone
mi se noge da riječ tvoju sačuvam. 102 Od tvojih sudova ne
odstupam, jer ti si me poučio. 103 Kako su slatke nepcu mom
riječi tvoje, od meda su slađe ustima mojim. 104 Po tvojim
naredbama postajem razuman, stoga mrzim sve putove lažne.
105 NUN Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi.
106 Kunem se i čvrsto odlučujem, i riječ ću održati: pravedne ću
tvoje slijedit' odluke. 107 U nevolji sam velikoj, Jahve, po riječi
me svojoj poživi. 108 Prinose usta mojih primi, Jahve, uči me
sudovima svojim. 109 Život mi je u pogibelji neprestanoj, ali tvog
Zakona ja ne zaboravljam. 110 Grešnici mi postaviše zamku, ali
ne skrećem od tvojih naredaba. 111 Svjedočanstva tvoja vječna
su mi baština, ona su radost mome srcu. 112 Prignuh srce da
vrši naredbe tvoje uvijek i do kraja. 113 SAMEK Ja mrzim one
koji su dvostruka srca, a ljubim Zakon tvoj. 114 Ti si moj štit i
moj zaklon, u tvoju se riječ ja uzdam. 115 Odstupite od mene,
zlikovci: držat ću zapovijedi Boga svoga. 116 Podrži me po svom
obećanju i živjet ću; nemoj da se u svojoj nadi postidim. 117
Pomozi mi i spasit ću se, na tvoja ću pravila svagda paziti. 118
Ti prezireš one koji odstupaju od pravila tvojih jer je lažna misao
njihova. 119 K'o hrđu zlotvore zemlje uklanjaš, zato ljubim tvoje
propise. 120 Moje tijelo dršće od straha pred tobom, sudova
tvojih ja se bojim. 121 AJIN Činim što je pravo i pravedno, ne
predaj me tlačiteljima mojim. 122 Založi se za slugu svojega da
me ne satru oholice! 123 Moje oči ginu od čežnje za spasenjem
tvojim, za tvojom riječi pravednom. 124 Učini sluzi svom po
svojoj dobroti i nauči me pravilima svojim. 125 Ja sam sluga
tvoj: prosvijetli me da upoznam tvoje propise. 126 Čas je, o
Jahve, da se javiš: oskvrnuše Zakon tvoj. 127 Stoga ljubim
zapovijedi tvoje više no zlato, zlato žeženo. 128 Zato hodim po
odredbama tvojim, mrski su mi svi lažni putovi. 129 PE Divna su
tvoja svjedočanstva, stoga ih čuva duša moja. 130 Objava riječi
tvojih prosvjetljuje, bezazlene urazumljuje. 131 Otvaram usta
svoja zadahtan u žudnji jer čeznem za zapovijedima tvojim. 132
Obrati se k meni i milostiv mi budi kao onima koji ljube ime tvoje.
133 Korake mi upravljaj po svom obećanju da nikakva opačina
ne ovlada mnome. 134 Izbavi me od nasilja ljudskog, i naredbe
tvoje ja ću čuvati. 135 Licem svojim obasjaj slugu svog i nauči
me pravilima svojim! 136 Potoci suza potekoše mi iz očiju jer se
Zakon tvoj ne čuva. 137 SADE Pravedan si, Jahve, i pravi su
sudovi tvoji. 138 Dao si Zakon pravedan i vjeran veoma. 139
Revnost me moja izjeda jer moji tlačitelji zaboravljaju riječi tvoje.
140 Tvoje su riječi prokušane veoma, zato ih tvoj sluga ljubi. 141
Malen sam i prezren, ali naredaba tvojih ne zaboravljam. 142
Pravda je tvoja pravda vječita i Zakon tvoj sama istina. 143
Tjeskoba me i nevolja snađe, al' tvoje su zapovijedi uživanje
moje. 144 Vječna je pravda tvojeg svjedočanstva, prosvijetli me i
živjet ću. 145 KOF Iz svega srca vapijem, Jahve, uslišI me: tvoja
ću pravila čuvati. 146 K tebi vapijem, spasi me, tvojeg ću se
držat' svjedočanstva. 147 Pretječem zoru i molim za pomoć, u
tvoje se riječi uzdam. 148 Oči moje straže noćne pretječu da
razmišljam o besjedi tvojoj. 149 Po svojoj dobroti, Jahve, glas mi
poslušaj, i po svojoj odluci poživi me. 150 Primiču se koji me
podlo progone, daleko su oni od Zakona tvojega. 151 A ti si
blizu, Jahve, i vjerne su sve zapovijedi tvoje. 152 Odavno znam
za tvoje propise da si ih sazdao zasvagda. 153 REŠ Pogledaj
na nevolju moju, izbavi me, jer Zakona tvog ne zaboravih. 154
Parnicu moju brani, po svom obećanju poživi me! 155 Daleko je
spasenje od grešnika jer za pravila tvoja ne mare. 156 Veliko
je, o Jahve, tvoje smilovanje: po odlukama svojim poživi me.
157 Mnogi me progone i tlače, od tvojih svjedočanstava ja ne
odstupam. 158 Otpadnike vidjeh i zgadiše mi se jer tvojih riječi
ne čuvaju. 159 Gle, naredbe tvoje ljubim, o Jahve: po dobroti
svojoj poživi me. 160 Srž je riječi tvoje istina, vječan je sud
pravde tvoje. 161 ŠIN Mogućnici me progone nizašto, al' samo
pred tvojim riječima srce mi dršće. 162 Radujem se besjedama
tvojim kao onaj koji se domogao velika plijena. 163 Mrzim na
laž, grsti mi se ona, a ljubim tvoj Zakon. 164 Sedam puta na dan
tebe hvalim zbog pravednih sudova tvojih. 165 Koji tvoj Zakon
ljube, velik mir uživaju, ni o što se oni ne spotiču. 166 Pomoć
tvoju čekam, o Jahve, tvoje zapovijedi izvršavam. 167 Moja duša
čuva propise tvoje i ljubi ih veoma. 168 Čuvam tvoje naredbe
i svjedočanstvo tvoje, jer svi su putovi moji pred tobom. 169
TAU Vapaj moj, Jahve, nek' do tebe dopre, po svojoj me riječi
prosvijetli. 170 Nek' molitva moja dođe pred lice tvoje, po svojoj
me riječi izbavi. 171 Usne moje nek' zapjevaju pohvalnu pjesmu
jer si me naučio pravilima svojim. 172 Nek' mi pjeva jezik o riječi
tvojoj, jer zapovijedi su tvoje sve pravedne. 173 Nek' mi ruka
tvoja na pomoć bude jer odabrah tvoje naredbe. 174 Jahve, za
tvojim spasenjem čeznem, uživam u tvom Zakonu. 175 Nek' živi
duša moja i neka te hvali, a tvoji sudovi nek' mi na pomoć budu!
176 K'o ovca izgubljena ja zalutah: o, potraži slugu svojega jer
zapovijedi tvoje ja ne zaboravih.

120 Hodočasnička pjesma Kad bijah u nevolji, Jahvi zavapih
i on me usliša. 2 Jahve, izbavi dušu moju od usana
prijevarnih, od zlobna jezika! 3 Kojim zlom da te prokunem,
zlobni jeziče? 4 Strelicama oštrim iz ratničke ruke i ugljevljem
žarkim. 5 Jao meni što mi je boraviti u Mešeku i stanovati u
šatorima kedarskim! 6 Predugo mi duša mora živjeti s mrziteljima
mira. 7 Kada o miru govorim, oni sile na rat.

121 Hodočasnička pjesma. K brdima oči svoje uzdižem:
odakle će mi doći pomoć? 2 Pomoć je moja od Jahve
koji stvori nebo i zemlju. 3 Tvojoj nozi on posrnuti ne da i neće
zadrijemati on, čuvar tvoj. 4 Ne, ne drijema i ne spava on, čuvar
Izraelov. 5 Jahve je čuvar tvoj, Jahve je zasjen tvoj s desne
tvoje! 6 Neće ti sunce nauditi danju ni mjesec noću. 7 Čuvao te
Jahve od zla svakoga, čuvao dušu tvoju! 8 Čuvao Jahve tvoj
izlazak i povratak odsada dovijeka.

122 Hodočasnička pjesma. Davidova. Obradovah se kad
mi rekoše: “Hajdemo u Dom Jahvin!” 2 Eto, noge nam
već stoje na vratima tvojim, Jeruzaleme. 3 Jeruzaleme, grade
čvrsto sazdani i kao u jedno saliveni! 4 Onamo uzlaze plemena,
plemena Jahvina, po Zakonu Izraelovu, da slave ime Jahvino. 5

Ondje stoje sudačke stolice, stolice doma Davidova. 6 Molite za
mir Jeruzalemov! Blago onima koji tebe ljube! 7 Neka bude mir
u zidinama tvojim i pokoj u tvojim palačama! 8 Radi braće i
prijatelja svojih klicat ću: "Mir tebi!" 9 Radi Doma Jahve, Boga
našega, za sreću tvoju ja ću moliti.

123 Hodočasnička pjesma. Oči svoje uzdižem k tebi koji u
nebesima prebivaš. 2 Evo, kao što su uprte oči slugu u
ruke gospodara i oči sluškinje u ruke gospodarice tako su oči
naše uprte u Jahvu, Boga našega, dok nam se ne smiluje. 3
Smiluj nam se, Jahve, smiluj se nama jer se do grla nasitismo
prezira. 4 Presita nam je duša podsmijeha obijesnih, poruga
oholih.

124 Hodočasnička pjesma. Davidova. Da nije Jahve za nas
bio - neka slobodno rekne Izrael - 2 da nije Jahve za
nas bio: kad se ljudi digoše proti nama, 3 žive bi nas progutali.
Kad je uskipio bijes njihov na nas, 4 voda bi nas podavila;
bujica bi nas odnijela, 5 vode pobješnjele sve nas potopile. 6
Blagoslovljen Jahve koji nas ne dade za plijen zubima njihovim!
7 Duša je naša poput ptice umakla iz zamke lovaca: raskinula
se zamka, a mi umakosmo! 8 Pomoć je naša u imenu Jahve
koji stvori nebo i zemlju.

125 Hodočasnička pjesma. Tko se uzda u Jahvu, on je
kao brdo Sion: ne pomiče se, ostaje dovijeka. 2
Bregovi okružuju Jeruzalem: Jahve okružuje narod svoj odsada
i dovijeka. 3 I neće vladati žezlo bezbožničko nad udesom
pravednih, da ne bi pravedni ruke za bezakonjem pružili. 4 Učini,
Jahve, dobro dobrima i čestitima u srcu. 5 A koji na krive skreću
putove nek' ih istrijebi Jahve sa zločincima! Mir nad Izraelom!

126 Hodočasnička pjesma. Kad Jahve vraćaše sužnjeve
sionske, bilo nam je k'o da snivamo. 2 Usta nam bjehu
puna smijeha, a jezik klicanja. Među poganima tad se govorilo:
"Velika im djela Jahve učini!" 3 Velika nam djela učini Jahve:
opet smo radosni! 4 Vrati, o Jahve, sužnjeve naše k'o potoke
negepske! 5 Oni koji siju u suzama, žanju u pjesmi. 6 Išli su
plačući noseći sjeme sjetveno: vraćat će se s pjesmom, noseći
snoplje svoje.

127 Hodočasnička pjesma. Salomonova. Ako Jahve kuću
ne gradi, uzalud se muče graditelji. Ako Jahve grad ne
čuva, uzalud stražar bdi. 2 Uzalud vam je ustat prije zore i dugo
u noć sjediti, vi što jedete kruh muke: miljenicima svojim u snu
on daje. 3 Evo: sinovi su Jahvin dar, plod utrobe njegova je
nagrada. 4 Strelica u ruci ratnika - to su sinovi mladosti. 5 Blago
čovjeku koji njima napuni tobolac, neće se postidjeti kad se
prÓeo bude s dušmanom na vratima.

128 Hodočasnička pjesma. Blago svakome koji se Jahve
boji, koji njegovim hodi stazama! 2 Plod ruku svojih
ti ćeš uživati, blago tebi, dobro će ti biti. 3 Žena će ti biti kao
plodna loza u odajama tvoje kuće; sinovi tvoji k'o mladice
masline oko stola tvojega. 4 Eto, tako će biti blagoslovljen
čovjek koji se Jahve boji! 5 Blagoslovio te Jahve sa Siona,
uživao sreću Jeruzalema sve dane života svog! 6 Vidio djecu
svojih sinova, mir nad Izraelom!

129 Hodočasnička pjesma. "Mnogo su me od mladosti
tlačili" - neka rekne sad Izrael! 2 "Mnogo su me od
mladosti tlačili, ali me ne svladaše. 3 Po leđima su mojim
orači orali, duge brazde povlačili. 4 Al' Jahve pravedni isiječe
užeta zlikovcima!" 5 Nek' se postide i uzmaknu svi koji mrze
Sion! 6 Nek' budu k'o trava na krovu što povene prije nego je
počupaju. 7 Žetelac njome ne napuni ruku ni naručje onaj koji
veže snopove. 8 A prolaznici nek' ne reknu: "Blagoslov Jahvin
nad vama! Blagoslivljamo vas imenom Jahvinim!"

130 Hodočasnička pjesma. Iz dubine, Jahve, vapijem tebi:
2 Gospodine, čuj glas moj! Neka pazi uho tvoje na
glas moga vapaja! 3 Ako se, Jahve, grijeha budeš spominjao,
Gospodine, tko će opstati? 4 Al' u tebe je praštanje, da bi te se
bojali. 5 U Jahvu ja se uzdam, duša se moja u njegovu uzda
riječ. 6 Duša moja čeka Gospodina više no zoru straža noćna;
više no zoru straža noćna 7 nek' Izrael čeka Jahvu. Jer je u
Jahve milosrđe i obilno je u njega otkupljenje; 8 on će otkupiti
Izraela od svih grijeha njegovih.

131 Hodočasnička pjesma. Davidova. O Jahve, ne gordi
se moje srce niti se oči uznose. Ne idem za stvarima
velikim ni za čudima što su iznad mene. 2 Ne, ja sam se smirio
i upokojio dušu svoju; kao dojenče na grudima majke, kao
dojenče duša je moja u meni. 3 U Jahvu se, Izraele, uzdaj
odsada dovijeka.

132 Hodočasnička pjesma. 2 Spomeni se, o Jahve, Davida
i sve revnosti njegove: kako se Jahvi zakleo, zavjetovao
Snazi Jakovljevoj: 3 "Neću ući u šator doma svog nit' uzaći
na ležaj svoje postelje, 4 neću pustit' snu na oči nit' počinka
dati vjeđama, 5 dok Jahvi mjesto ne nađem, boravište Snazi
Jakovljevoj." 6 Eto, čusmo za nj u Efrati, nađosmo ga u Poljima
jaarskim. 7 Uđimo u stan njegov, pred noge mu padnimo! 8
"Ustani, o Jahve, pođi k svom počivalištu, ti i Kovčeg sile tvoje!
9 Svećenici tvoji nek' se obuku u pravednost, pobožnici tvoji nek'
radosno kliču! 10 Poradi Davida, sluge svojega, ne odvrati lica
od svog pomazanika!" 11 Jahve se zakle Davidu zakletvom
tvrdom od koje neće odustati: "Potomka tvoje utrobe posadit
ću na prijestolje tvoje. 12 Budu li ti sinovi Savez moj čuvali i
naredbe kojima ih učim, i sinovi će njini dovijeka sjedit' na tvom
prijestolju." 13 Jer Jahve odabra Sion, njega zaželje sebi za
sjedište. 14 "Ovo mi je počivalište vječno, boravit ću ovdje jer
tako poželjeh. 15 Žitak ću njegov blagosloviti, siromahe nahraniti
kruhom. 16 Svećenike njegove u spas ću odjenuti, sveti će
njegovi kliktati radosno. 17 Učinit ću da ondje za Davida rog
izraste, pripravit ću svjetiljku za svog pomazanika. 18 U sram ću
mu obući dušmane, a na njemu će blistat' vijenac moj."

133 Hodočasnička pjesma. Davidova. Gle, kako je dobro
i kako je milo kao braća zajedno živjeti: 2 kao na glavi
ulje dragocjeno što slazi na bradu, bradu Aronovu, što slazi na
skute haljina njegovih; 3 kao rosa s Hermona što slazi na brdo
Sion. Ondje Jahve daje svoj blagoslov i život dovijeka.

134 Hodočasnička pjesma. Sad, blagoslivljajte Jahvu, sve
sluge Jahvine što stojite u Domu Jahvinu, u noćnim

satima! 2 Dižite svoje ruke prema Svetištu i Jahvu blagoslivljajte!
3 “Blagoslovio te sa Siona Jahve koji stvori nebo i zemlju!”

135 Aleluja! Hvalite ime Jahvino, hvalite, sluge Jahvine 2
koji u Domu Jahvinu stojite u predvorjima Doma Boga
našega! 3 Hvalite Jahvu jer dobar je Jahve, pjevajte imenu
njegovu jer je ljupko! 4 Jer Jahve sebi odabra Jakova, Izraela
za dragu svojinu. 5 Znadem da je velik Jahve, da je nad bozima
svim gospodar. 6 Što god se Jahvi svidi, to čini na nebu i na
zemlji, na moru i u bezdanima. 7 Oblake diže s kraja zemlje;
stvara kiši munje, vjetar izvodi iz skrovišta njegovih. 8 On
Egiptu pobi prvorođence, ljude i stoku podjednako. 9 On učini
znamenja i čudesa usred tebe, Egipte, protiv Faraona i svih
slugu njegovih. 10 On pobi narode mnoge i pogubi kraljeve
moćne: 11 Sihona, kralja amorejskog, i Oga, kralja bašanskog, i
sva kraljevstva kanaanska. 12 I dade njihovu zemlju u baštinu, u
baštinu Izraelu, narodu svom. 13 Ime tvoje, o Jahve, ostaje
dovijeka i spomen na te, o Jahve, od koljena do koljena. 14
Jer Jahve štiti narod svoj, slugama svojim on je milostiv. 15
Kumiri poganski, srebro i zlato, ljudskih su ruku djelo: 16 usta
imaju, a ne govore; oči imaju, a ne vide; 17 uši imaju, a ne
čuju; i nema daha u ustima njihovim. 18 Takvi su i oni koji ih
napraviše i svi koji se u njih uzdaju. 19 Dome Izraelov, Jahvu
blagoslivljaj! Dome Aronov, Jahvu blagoslivljaj! 20 Dome Levijev,
Jahvu blagoslivljaj! Štovatelji Jahvini, Jahvu blagoslivljajte! 21
Blagoslovljen sa Siona Jahve koji prebiva u Jeruzalemu!

136 Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar: vječna je ljubav
njegova! 2 Hvalite Boga nad bogovima: vječna je ljubav
njegova! 3 Hvalite Gospodara nad gospodarima: vječna je
ljubav njegova! 4 Jedini on učini čuda velika: vječna je ljubav
njegova! 5 Mudro sazda on nebesa: vječna je ljubav njegova!
6 On utvrdi zemlju nad vodama: vječna je ljubav njegova! 7
On načini svjetlila velika: vječna je ljubav njegova! 8 Sunce da
vlada danom: vječna je ljubav njegova! 9 Mjesec i zvijezde da
vladaju noću: vječna je ljubav njegova! 10 On pobi prvorođence
Egiptu: vječna je ljubav njegova! 11 Izvede Izraela iz njega:
vječna je ljubav njegova! 12 Mišicom jakom, rukom ispruženom:
vječna je ljubav njegova! 13 On Crveno more razdvoji: vječna
je ljubav njegova! 14 Provede Izraela posred voda: vječna
je ljubav njegova! 15 I vrgnu Faraona i vojsku mu u Crveno
more: vječna je ljubav njegova! 16 On narod svoj vođaše
pustinjom: vječna je ljubav njegova! 17 On udari kraljeve velike:
vječna je ljubav njegova! 18 I pogubi kraljeve moćne: vječna je
ljubav njegova! 19 Sihona, kralja amorejskog: vječna je ljubav
njegova! 20 Oga, kralja bašanskog: vječna je ljubav njegova! 21
I njihovu zemlju dade u baštinu: vječna je ljubav njegova! 22 U
baštinu Izraelu, sluzi svome: vječna je ljubav njegova! 23 On se
spomenu nas u poniženju našem: vječna je ljubav njegova!
24 Od dušmana nas naših oslobodi: vječna je ljubav njegova!
25 On daje hrane svakom tijelu: vječna je ljubav njegova! 26
Hvalite Boga nebeskog: vječna je ljubav njegova!

137 Na obali rijeka babilonskih sjeđasmo i plakasmo
spominjući se Siona; 2 o vrbe naokolo harfe svoje
bijasmo povješali. 3 I tada naši tamničari zaiskaše od nas da
pjevamo, porobljivači naši zaiskaše da se veselimo: “Pjevajte
nam pjesmu sionsku!” 4 Kako da pjesmu Jahvinu pjevamo u
zemlji tuđinskoj! 5 Nek' se osuši desnica moja, Jeruzaleme,
ako tebe zaboravim! 6 Nek' mi se jezik za nepce prilijepi ako
spomen tvoj smetnem ja ikada, ako ne stavim Jeruzalem vrh
svake radosti svoje! 7 Ne zaboravi, Jahve, sinovima Edoma
kako su u dan kobni Jeruzalemov vikali oni: “Rušite! Srušite ga
do temelja!” 8 Kćeri babilonska, pustošiteljice, blažen koji ti vrati
milo za drago za sva zla što si nam ih nanijela! 9 Blažen koji
zgrabi i smrska o stijenu tvoju dojenčad!

138 Davidov. Zahvaljujem ti, Jahve, iz svega srca jer si
čuo riječi mojih usta. Pred licem anđela pjevam tebi,
2 bacam se nice prema svetom Hramu tvojemu. Zahvaljujem
imenu tvojem za tvoju dobrotu i vjernost, jer si nada sve
uzveličao obećanje svoje. 3 Kad sam te zazvao, uslišio si me,
dušu si moju pokrijepio. 4 Nek' ti zahvaljuju, Jahve, svi kraljevi
zemlje kad čuju riječi usta tvojih, 5 nek' pjevaju putove Jahvine:
“Zaista, velika je slava Jahvina!” 6 Zaista, uzvišen je Jahve, ali
gleda na ponizna, a oholicu izdaleka poznaje. 7 Kroz nevolje
kad budem kročio, život mi čuvaj, pruži ruku proti gnjevu mojih
dušmana; nek' me tvoja spasi desnica! 8 Jahve, što ja počeh,
ti dovrši! Jahve, vječna je ljubav tvoja: djelo ruku svojih ne
zapusti!

139 Zborovođi. Davidov. Jahve, proničeš me svega i
poznaješ, 2 ti znaš kada sjednem i kada ustanem,
izdaleka ti već misli moje poznaješ. 3 Hodam li ili ležim, sve ti
vidiš, znani su ti svi moji putovi. 4 Riječ mi još nije na jezik došla,
a ti, Jahve, sve već znadeš. 5 S leđa i s lica ti me obuhvaćaš,
na mene si ruku svoju stavio. 6 Znanje to odveć mi je čudesno,
previsoko da bih ga dokučio. 7 Kamo da idem od duha tvojega i
kamo da od tvog lica pobjegnem? 8 Ako se na nebo popnem,
ondje si, ako u Podzemlje legnem, i ondje si. **(Sheol h7585)** 9
Uzmem li krila zorina pa se naselim moru na kraj 10 i ondje bi
me ruka tvoja vodila, desnica bi me tvoja držala. 11 Reknem li:
“Nek' me barem tmine zakriju i nek' me noć umjesto svjetla
okruži!” - 12 ni tmina tebi neće biti tamna: noć sjaji kao dan i
tama kao svjetlost. 13 Jer ti si moje stvorio bubrege, satkao me
u krilu majčinu. 14 Hvala ti što sam stvoren tako čudesno, što
su djela tvoja predivna. Dušu moju do dna si poznavao, 15
kosti moje ne bjehu ti sakrite dok nastajah u tajnosti, otkan u
dubini zemlje. 16 Oči tvoje već tada gledahu djela moja, sve već
bješe zapisano u knjizi tvojoj: dani su mi određeni dok još ne
bješe ni jednoga. 17 Kako su mi, Bože, naumi tvoji nedokučivi,
kako li je neprocjenjiv zbroj njihov. 18 Da ih brojim? Više ih je
nego pijeska! Dođem li im do kraja, ti mi preostaješ! 19 De,
istrijebi, Bože, zlotvora, krvoloci nek' odstupe od mene! 20 Jer
podmuklo se bune protiv tebe, uzalud se dižu tvoji dušmani.
21 Jahve, zar da ne mrzim tvoje mrzitelje? Zar da mi se ne
gade protivnici tvoji? 22 Mržnjom dubokom ja ih mrzim i držim
ih svojim neprijateljima. 23 Pronikni me svega, Bože, srce mi
upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje: 24 pogledaj, ne idem li
putem pogubnim i povedi me putem vječnim!

140 Zborovođi. Psalam. Davidov. Izbavi me, Jahve, od
čovjeka zlobna, zaštiti me od čovjeka nasilna: 2 od

onih koji pakosti u srcu smišljaju i čitav dan začinju kavge. **3** Kao zmije bruse jezike svoje, pod usnama im je otrov ljutičin. **4** Spasi me, Jahve, od ruku zlotvora, čuvaj me od čovjeka nasilna koji hoće da mi noga posrne. **5** Oholice mi potajno nastavljaju zamku, užetima mrežu pletu, kraj puta klopke mi stavljaju. **6** Zavapih Jahvi: "Ti si Bog moj! Poslušaj, o Jahve, krik mojih molitava! **7** Jahve, Gospode moj, spasitelju silni moj, u dan boja zakloni mi glavu!" **8** Ne daj da se ispune želje zlotvora, ne daj da svoje on izvrši namjere! **9** Nek' glavu ne podignu oni koji me opkoliše, nek' na njih padne zloba njihovih usana! **10** Nek' daždi po njima ugljevlje ognjeno, nek' se strovale u jamu da više ne ustanu! **11** Opadač se neće održat' na zemlji, silnika će odjednom zgrabiti nesreća. **12** Znam da će Jahve dati pravo ubogu i pravicu siromasima. **13** Zaista, pravedni će tvoje ime slaviti, pred tvojim će licem boraviti čestiti.

141 Psalam. Davidov. Prizivljem te, Jahve, k meni pohitaj! Slušaj glas moj kojim tebi vapijem! **2** Nek' mi se uzdigne molitva kao kad pred lice tvoje, podizanje mojih ruku nek' bude k'o prinos večernji! **3** Na usta mi, Jahve, stražu postavi i stražare na vrata usana mojih! **4** Ne daj da mi se srce zlu prikloni, da bezbožno počinim djela opaka; i u društvu zlotvora da ne blagujem poslastica njihovih! **5** Nek' me samo udari pravednik, ljubav je što me kara, al' ulje grešničko neće mi glavu pomazat'; zloći njihovoj oprijet ću se uvijek svojom molitvom. **6** Kad strovale niz hridinu suce njihove, razumjet će kako blage bjehu riječi moje. **7** Kao kad orač ore i para zemlju, tako će im se na rubu Podzemlja kosti rasuti. **(Sheol h7585)** **8** U te su, Jahve, uprte oči moje, k tebi se utječem, ne daj da mi duša propadne! **9** Čuvaj me od stupice koju postaviše meni, od zamki zločinaca! **10** Nek' u vlastite zamke upadnu zlotvori, a ja neka im umaknem!

142 Poučna pjesma. Davidova. Kad bijaše u spilji. Molitva. Iz svega glasa vapijem Jahvi, iz svega glasa Jahvu zaklinjem. **2** Pred njim svoju izlijevam tužaljku, tjeskobu svoju pred njim razastirem. **3** Ako duh moj i klone u meni, ti put moj poznaješ. Na putu kojim prolazim potajnu mi zamku staviše. **4** Obazrem li se nadesno i pogledam: nitko ne zna za mene. Nemam kamo pobjeći, nitko za život moj ne mari. **5** K tebi, Jahve, vapijem; govorim: ti si mi utočište, ti si dio moj u zemlji živih. **6** Poslušaj moje vapaje jer sam veoma nevoljan. Izbavi me od gonitelja mojih jer od mene oni su moćniji. **7** Izvedi iz tamnice dušu moju da zahvaljujem imenu tvojemu. Oko mene će se okupiti pravednici zbog dobra što si ga iskazao meni.

143 Psalam. Davidov. Jahve, slušaj moju molitvu, u vjernosti svojoj prikloni uho mojim vapajima, u pravednosti me svojoj uslišli! **2** Ne idi na sud sa slugom svojim, jer nitko živ nije pravedan pred tobom! **3** Dušmanin mi dušu progoni, o zemlju pritisnu život moj; u tmine me baci da stanujem kao oni koji su davno umrli. **4** Duh moj već zamire u meni, srce mi trne u grudima. **5** Spominjem se dana minulih, mislim o svim djelima tvojim, o djelima ruku tvojih razmišljam. **6** Ruke svoje za tobom pružam, duša moja k'o suha zemlja za tobom žeđa. **7** Usliši me brzo, o Jahve, dah moj već je na izmaku! Lica svojeg preda mnom ne skrivaj, da ne postanem kao oni koji u grob silaze! **8** Objavi mi jutrom dobrotu svoju jer se uzdam u tebe. Put mi kaži kojim ću krenuti jer k tebi dušu uzdižem. **9** Izbavi me, Jahve, od mojih dušmana, tebi ja se utječem. **10** Nauči me da vršim volju tvoju jer ti si Bog moj. Duh tvoj dobri nek' me po ravnu putu vodi! **11** Zbog imena svog, Jahve, poživi me, zbog svoje pravednosti dušu mi izvedi iz tjeskobe! **12** Po svojoj dobroti satri moje dušmane, uništi sve moje tlačitelje, jer ja sam sluga tvoj!

144 Davidov. Blagoslovljen Jahve, hridina moja: ruke mi uči boju a prste ratu. **2** On je ljubav moja i tvrđava moja, zaštita moja, izbavitelj moj, štit moj za koji se sklanjam; on mi narode stavlja pod noge! **3** Što je čovjek, o Jahve, da ga poznaješ, što li čedo ljudsko da ga se spominješ? **4** Poput daška je čovjek, dani njegovi kao sjena nestaju. **5** Jahve, nagni svoja nebesa i siđi, takni bregove: i zadimit će se! **6** Sijevni munjom i rasprši dušmane, odapni strijele i rasprši ih! **7** Ruku pruži iz visina, istrgni me i spasi iz voda beskrajnih, iz šaka sinova tuđinskih: **8** laži govore usta njihova, a desnica krivo priseže. **9** Pjevat ću ti, Bože, pjesmu novu, na harfi od deset žica svirat ću. **10** Ti daješ pobjedu kraljevima, koji si spasio Davida, slugu svojega. Od pogubna mača **11** spasi mene, oslobodi me iz ruke tuđinske; laži govore usta njihova, a desnica krivo priseže. **12** Daj da nam sinovi budu kao biljke što rastu od mladosti svoje; a kćeri naše kao stupovi ugaoni, krasne poput hramskog stupovlja; **13** da nam žitnice budu pune svakog obilja, s plodovima svakojakim u izobilju; **14** ovce naše plodile se na tisuće, plodile se beskrajno na našim poljima; stoka naša neka bude tovna! U zidinama nam ne bilo proboja ni ropstva ni plača na ulicama našim! **15** Blago narodu kojem je tako, blago narodu kojem je Jahve Bog!

145 Hvalospjev. Davidov. ALEF Slavit ću te, o Bože, kralju moj, ime ću tvoje blagoslivljat' uvijek i dovijeka. **2** BET Svaki ću dan tebe slaviti, ime ću tvoje hvaliti uvijek i dovijeka. GIMEL **3** Velik je Jahve i svake hvale dostojan, nedokučiva je veličina njegova! DALET **4** Naraštaj naraštaju kazuje djela tvoja i silu tvoju naviješta. **5** HE Govore o blistavoj slavi tvoga veličanstva i čudesa tvoja objavljuju. **6** VAU Kazuju strahovitu silu djela tvojih, veličinu tvoju pripovijedaju. **7** ZAJIN Razglašuju spomen velike dobrote tvoje i pravednosti tvojoj kliču. **8** HET Milostiv je Jahve i milosrdan, spor na srdžbu, bogat dobrotom. **9** TET Gospodin je dobar svima, milosrdan svim djelima svojim. **10** JOD Nek' te slave, Jahve, sva djela tvoja i tvoji sveti nek' te blagoslivlju! **11** KAF Neka kazuju slavu tvoga kraljevstva, neka o sili tvojoj govore **12** LAMED da objave ljudskoj djeci silu tvoju i slavu divnoga kraljevstva tvoga. **13** MEM Kraljevstvo tvoje kraljevstvo je vječno, tvoja vladavina za sva pokoljenja. NUN Vjeran je Jahve u svim riječima svojim i svet u svim svojim djelima. **14** SAMEK Jahve podupire sve koji posrću i pognute on uspravlja. **15** AJIN Oči sviju u tebe su uprte, ti im hranu daješ u pravo vrijeme. **16** PE Ti otvaraš ruku svoju, do mile volje sitiš sve živo. **17** SADE Pravedan si, Jahve, na svim putovima svojim i svet u svim svojim djelima. **18** KOF Blizu je Jahve svima koji ga prizivlju, svima koji ga zazivaju iskreno. **19** REŠ On ispunja želje štovatelja svojih, sluša njihove vapaje i spasava ih. **20** ŠIN

Jahve štiti one koji njega ljube, a zlotvore sve će zatrti. **21** TAU
Nek' usta moja kazuju hvalu Jahvinu i svako tijelo nek' slavi
sveto ime njegovo - uvijek i dovijeka.

146 Aleluja! Hvali, dušo moja, Jahvu! **2** Hvalit ću Jahvu
sveg života svojeg. Dok me bude, Bogu svom ću
pjevati. **3** Ne uzdajte se u knezove, u čovjeka od kog nema
spasenja! **4** Iziđe li duh iz njega, u zemlju svoju on se vraća i
propadaju sve misli njegove. **5** Blago onom kome je pomoćnik
Bog Jakovljev, kome je ufanje u Jahvi, Bogu njegovu, **6** koji
stvori nebo i zemlju, more i sve što je u njima; koji ostaje vjeran
dovijeka, **7** potlačenima vraća pravicu, a gladnima kruh daje.
Jahve oslobađa sužnje, **8** Jahve slijepcima oči otvara. Jahve
uspravlja prignute, Jahve ljubi pravedne. **9** Jahve štiti tuđince,
sirote i udovice podupire, a grešnicima mrsi putove. **10** Jahve
će kraljevati dovijeka, tvoj Bog, Sione, od koljena do koljena.
Aleluja!

147 Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar, pjevajte Bogu našem
jer je sladak; svake hvale on je dostojan! **2** Jahve gradi
Jeruzalem, sabire raspršene Izraelce. **3** On liječi one koji su srca
skršena i povija rane njihove. **4** On određuje broj zvijezda, svaku
njezinim imenom naziva. **5** Velik je naš Gospodin i svesilan,
nema mjere mudrosti njegovoj. **6** Jahve pridiže ponizne, zlotvore
do zemlje snizuje. **7** Pjevajte Jahvi pjesmu zahvalnu, svirajte
na citari Bogu našem! **8** Oblacima on prekriva nebesa i zemlji
kišu sprema; daje da po bregovima raste trava i bilje na službu
čovjeku. **9** On stoci hranu daje i mladim gavranima kada grakću.
10 Za konjsku snagu on ne mari nit' mu se mile bedra čovječja.
11 Mili su Jahvi oni koji se njega boje, koji se uzdaju u dobrotu
njegovu. **12** Slavi Jahvu, Jeruzaleme, hvali Boga svoga, Sione!
13 On učvrsti zasune vrata tvojih, blagoslovi u tebi tvoje sinove.
14 On dade mir granicama tvojim, pšenicom te hrani najboljom.
15 Besjedu svoju šalje na zemlju, brzo trči riječ njegova. **16** Kao
vunu snijeg razbacuje, prosipa mraz poput pepela. **17** On sipa
grÓad kao zalogaje, voda mrzne od njegove studeni. **18** Riječ
svoju pošalje i vode se tope; dunu vjetrom i vode otječu. **19**
Riječ svoju on objavi Jakovu, odluke svoje i zakone Izraelu.
20 Ne učini tako nijednom narodu: nijednom naredbe svoje ne
objavi! Aleluja!

148 Aleluja! Hvalite Jahvu s nebesa, hvalite ga u visinama!
2 Hvalite ga, svi anđeli njegovi, hvalite ga, sve vojske
njegove! **3** Hvalite ga, sunce i mjeseče, hvalite ga, sve zvijezde
svjetlosne! **4** Hvalite ga, nebesa nebeska, i vode nad svodom
nebeskim! **5** Neka hvale ime Jahvino jer on zapovjedi i
postadoše. **6** Postavi ih zauvijek i dovijeka po zakonu koji
neće proći. **7** Hvalite Jahvu sa zemlje, nemani morske i svi
bezdani! **8** Ognju i grÓade, sniježe i maglo, olujni vjetre, što
riječ njegovu izvršavaš! **9** Gore i svi brežuljci, plodonosna stabla
i svi cedrovi! **10** Zvijeri i sve životinje, gmizavci i ptice krilate!
11 Zemaljski kraljevi i svi narodi, knezovi i suci zemaljski! **12**
Mladići i djevojke, starci s djecom zajedno: **13** nek' svi hvale ime
Jahvino, jer jedino je njegovo ime uzvišeno! Njegovo veličanstvo
zemlju i nebo nadvisuje, **14** on podiže snagu svom narodu, on
proslavlja svete svoje, sinove Izraelove - narod njemu blizak.
Aleluja!

149 Aleluja! Pjevajte Jahvi pjesmu novu i u zboru svetih
hvalu njegovu! **2** Nek' se raduje Izrael Stvoritelju
svojem! Kralju svom neka klikću sinovi Siona! **3** Neka u kolu
hvale ime njegovo, bubnjem i citarom neka ga slave! **4** Jer
Jahve ljubi narod svoj, spasenjem ovjenčava ponizne! **5** Neka
se sveti raduju u slavi, neka kliču s ležaja svojih! **6** Nek' im
pohvale Božje budu na ustima, mačevi dvosjekli u rukama **7**
da nad pucima izvrše odmazdu i kaznu nad narodima; **8** da
im kraljeve bace u lance, a odličnike u okove gvozdene; **9** da
na njima izvrše sud davno napisan - nek' bude na čast svim
svetima njegovim! Aleluja!

150 Aleluja! Hvalite Boga u Svetištu njegovu, slavite ga u
veličanstvu svoda nebeskog! **2** Hvalite ga zbog silnih
djela njegovih, slavite ga zbog beskrajne veličine njegove! **3**
Hvalite ga zvucima roga, slavite ga harfom i citarom! **4** Hvalite
ga igrom i bubnjem, slavite ga glazbalima zvonkim i frulom! **5**
Hvalite ga cimbalima zvučnim, slavite ga cimbalima gromkim! **6**
Sve što god diše Jahvu neka slavi! Aleluja!

Mudre Izreke

1 Mudre izreke Salomona, sina Davidova, kralja izraelskog: **2** da se spozna mudrost i pouka, da se shvate razumne riječi; **3** da se primi umna pouka, pravda i pravica i nepristranost; **4** da se dade pamet neiskusnima, mladiću znanje i umijeće; **5** kad mudar čuje, da umnoži znanje, a razuman steče mudrije misli; **6** da razumije izreke i prispodobe, riječi mudraca i njihove zagonetke. **7** Strah je Gospodnji početak spoznaje, ali ludi preziru mudrost i pouku. **8** Poslušaj, sine moj, pouku oca svoga i ne odbacuj naputka svoje majke! **9** Jer će ti biti ljupki vijenac na glavi i ogrlica oko tvoga vrata. **10** Sine moj, ako te grešnici mame, ne pristaj; **11** ako bi rekli: "Hodi s nama, da vrebamo krv, čekamo u zasjedi nevina ni za što; **12** da ih progutamo žive kao carstvo smrti i cijele kao one koji silaze u grob; **(Sheol h7585)** **13** naplijenit ćemo svakojaka blaga, napuniti svoje kuće plijenom; **14** bacat ćeš s nama svoj ždrijeb, svi ćemo zajedno imati jednu kesu." **15** Sine moj, ne idi s njima na put, makni nogu od njihove staze. **16** Jer na zlo trče svojim nogama i hite prolijevati krv. **17** Jer uzalud je razapinjati mrežu pred očima svima pticama. **18** A oni vrebaju vlastitu krv, postavljaju zasjedu svojemu životu. **19** Takva je sudba svih lakomih na ružan dobitak: on ih života stane. **20** Mudrost glasno uzvikuje na ulici, na trgovima diže svoj glas; **21** propovijeda po bučnim uglovima, na otvorenim gradskim vratima govori svoje riječi: **22** "Dokle ćete, vi glupi, ljubiti glupost i dokle će podsmjevačima biti milo podsmijevanje, i dokle će bezumnici mrziti znanje? **23** Poslušajte moju opomenu! Gle, svoj duh pred vas izlijevam, hoću vas poučiti svojim riječima. **24** Koliko sam vas zvala, a vi ste odbijali; pružala sam ruku, ali je nitko ne opazi. **25** Nego ste odbacili svaki moj savjet i niste poslušali moje opomene; **26** zato ću se i ja smijati vašoj propasti, rugat ću se kad vas obuzme tjeskoba: **27** kad navali na vas strah kao nevrijeme i zgrabi vas propast kao vihor, kad navali na vas nevolja i muka. **28** Tada će me zvati, ali se ja neću odazvati; tražit će me, ali me neće naći. **29** Jer su mrzili spoznaju i nisu izabrali Gospodnjeg straha **30** niti su poslušali moj savjet, nego su prezreli svaku moju opomenu. **31** Zato će jesti plod svojeg vladanja i nasititi se vlastitih savjeta. **32** Jer glupe će ubiti njihovo odbijanje, a nemar će upropastiti bezumne. **33** A tko sluša mene, bezbrižan ostaje i spokojno živi bez straha od zla."

2 Sine moj, ako primiš moje riječi i pohraniš u sebi moje zapovijedi, **2** i uhom svojim osluhneš mudrost i obratiš svoje srce razboru; **3** jest, ako prizoveš razum i zavapiš za razborom; **4** ako ga potražiš kao srebro i tragaš za njim kao za skrivenim blagom - **5** tada ćeš shvatiti strah Gospodnji i naći ćeš Božje znanje. **6** Jer Jahve daje mudrost, iz njegovih usta dolazi znanje i razboritost. **7** On pravednicima pruža svoju pomoć, štit je onih koji hode u bezazlenosti. **8** Jer on štiti staze pravde i čuva pute svojih pobožnika. **9** Tada ćeš shvatiti pravdu, pravicu, pravednost i sve staze dobra, **10** jer će mudrost ući u tvoje srce i spoznaja će obradovati tvoju dušu. **11** Oprez će paziti na te i razboritost će te čuvati: **12** da te izbavi od zla puta, od varava čovjeka, **13** od onih koji ostavljaju staze poštenja te idu mračnim putovima; **14** koji se vesele čineći zlo i likuju u opačinama zloće; **15** kojih su staze krive i koji su opaki na svojim putovima; **16** da te izbavi od preljubnice i od tuđinke koja laska riječima; **17** koja ostavlja prijatelja svoje mladosti i zaboravlja zavjet svoga Boga **18** jer joj kuća tone u smrt i njezini putovi vode mrtvima. **19** Tko god zalazi k njoj ne vraća se nikad i ne nalazi više putove života. **20** Zato idi putem čestitih i drži se staza pravedničkih! **21** Jer samo će pravedni nastavati zemlju i bezazleni će ostati na njoj. **22** A opake će zbrisati sa zemlje i bogohulnike iščupati iz nje.

3 Sine moj, ne zaboravljaj moje pouke, i tvoje srce neka čuva moje zapovijedi, **2** jer će ti produljiti dane i životne godine i podariti spokojstvo. **3** Neka te ne ostavljaju dobrota i vjernost, objesi ih sebi oko vrata, upiši ih na ploču srca svoga. **4** Tako ćeš steći ugled i uspjeti pred Božjim i ljudskim očima. **5** Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. **6** Misli na nj na svim svojim putovima i on će ispraviti tvoje staze. **7** Ne umišljaj da si mudar: boj se Jahve i kloni se zla. **8** To će biti lijek tvome tijelu i okrepa tvojim kostima. **9** Časti Jahvu svojim blagom i prvinama svega svojeg prirasta. **10** I tvoje će žitnice biti prepune i tvoje će se kace prelijevati novim vinom. **11** Sine moj, ne odbacuj Jahvine opomene i nemoj da ti omrzne njegov ukor. **12** Jer koga Jahve ljubi onoga i kori, kao otac sina koga voli. **13** Blago čovjeku koji je stekao mudrost i čovjeku koji je zadobio razboritost. **14** Jer bolje je steći nju nego steći srebro, i veći je dobitak ona i od zlata. **15** Skupocjenija je od bisera, i što je god tvojih dragocjenosti, s njome se porediti ne mogu; **16** dug joj je život u desnoj ruci, a u lijevoj bogatstvo i čast. **17** Njezini su putovi putovi miline i sve su njene staze pune spokoja. **18** Životno je drvo onima koji se nje drže i sretan je onaj tko je zadrži. **19** Jahve je mudrošću utemeljio zemlju i umom utvrdio nebesa; **20** njegovim su se znanjem otvorili bezdani i oblaci osuli rosom. **21** Sine moj, ne gubi to iz očiju, sačuvaj razbor i oprez. **22** I bit će život tvojoj duši i ures vratu tvome. **23** Bez straha ćeš tada kročiti svojim putem i noga ti se neće spoticati. **24** Kad legneš, nećeš se plašiti, i kad zaspiš, slatko ćeš snivati. **25** Ne boj se nenadne strahote ni nagle propasti kad stigne bezbožnike. **26** Jer će ti Jahve biti uzdanje i čuvat će nogu tvoju od zamke. **27** Ne uskrati dobročinstva potrebitim kad god to možeš učiniti. **28** Ne reci svome bližnjemu: "Idi i dođi opet, sjutra ću ti dati", kad možeš već sada. **29** Ne kuj zla svome bližnjemu dok on bez straha kod tebe boravi. **30** Ne pravdaj se ni s kim bez razloga ako ti nije učinio nikakva zla. **31** Nemoj zavidjeti nasilniku niti slijediti njegove pute, **32** jer su Jahvi mrski pokvarenjaci, a prisan je s pravednima. **33** Jahvino je prokletstvo na domu bezbožnika, a blagoslov u stanu pravednika. **34** S podsmjevačima on se podsmijeva, a poniznima dariva milost. **35** Mudri će baštiniti čast, a bezumnici snositi sramotu.

4 Slušajte, djeco, pouku očevu i pazite kako biste spoznali mudrost, **2** jer dobar vam nauk dajem: ne prezrite moga naputka. **3** I ja sam bio sin u svoga oca i nježan jedinac u svoje matere; **4** i mene je on učio i govorio mi: "Zadrži moje riječi u svojem srcu, poštuj moje zapovijedi i živjet ćeš. **5** Steci mudrost, steci razbor, ne smeći ih s uma i ne odstupi od riječi mojih usta. **6** Ne ostavljaj je i čuvat će te; ljubi je i obranit će te.

7 Početak je mudrosti: steci sebi mudrost i svim svojim imanjem
steci razboritost. 8 Veličaj je i uzvisit će te; donijet će ti čast
kad je prigrliš. 9 Stavit će ti ljupki vijenac na glavu, i obdarit će
te krasnom krunom." 10 Poslušaj, sine moj, primi moje riječi i
umnožit će se godine tvojeg života. 11 Poučih te putu mudrosti,
navratih te na prave staze; 12 neće ti se zapletati koraci kad
staneš hoditi; potrčiš li, nećeš posrnuti. 13 Čvrsto se drži pouke,
ne puštaj je, čuvaj je, jer ona ti je život. 14 Ne idi stazom opakih
i ne stupaj putem zlikovaca. 15 Ostavi ga, ne hodi njime; kloni
ga se i zaobiđi ga. 16 Jer oni ne spavaju ako ne učine zla, i san
im ne dolazi ako koga ne obore. 17 Jer jedu kruh opačine i piju
vino nasilja. 18 A pravednička je staza kao svjetlost svanuća,
koja je sve jasnija do potpunog dana. 19 A put je opakih kao
mrkli mrak: ne znaju o što će se spotaknuti. 20 Sine moj, pazi
na moje riječi, prigni uho svoje mojim besjedama. 21 Ne gubi
ih nikad iz očiju, pohrani ih usred srca svoga. 22 Jer su život
onima koji ih nalaze i ozdravljenje svemu tijelu njihovu. 23 A
svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život. 24 Drži
daleko od sebe lažna usta i udalji od sebe usne prijevarne. 25
Nek' tvoje oči gledaju u lice i neka ti je pogled uvijek prav. 26
Pazi na stazu kojom kročiš i neka ti svi putovi budu pouzdani.
27 Ne skreći ni desno ni lijevo, drži svoj korak daleko oda zla.

5 Sine moj, čuj moju mudrost, prigni uho mojoj razboritosti
2 da sačuvaš oprez, da ti usne zadrže znanje. 3 Jer s usana
žene preljubnice kaplje med i nepce joj je glađe od ulja, 4 ali je
ona naposljetku gorka kao pelin, oštra kao dvosjekli mač. 5
Njene noge silaze k smrti, a koraci vode u Podzemlje. **(Sheol
h7585)** 6 Ona ne pazi na put života, ne mari što su joj staze
kolebljive. 7 Zato me sada poslušaj, sine, i ne odstupaj od riječi
mojih usta. 8 Neka je put tvoj daleko od nje i ne približuj se
vratima njezine kuće, 9 da drugima ne bi dao svoju slavu i
okrutnima svoje godine; 10 da se ne bi tuđinci nasitili tvoga
dobra i da tvoja zaslužba ne ode u tuđu kuću; 11 da ne ridaš na
koncu kad ti nestane tijela i puti 12 i da ne kažeš: "Oh, kako
sam mrzio pouku i kako mi je srce preziralo ukor! 13 I ne slušah
glasa svojih učitelja, niti priklonih uho onima što me poučavahu.
14 I umalo ne zapadoh u svako zlo, usred zbora i zajednice!" 15
Pij vodu iz svoje nakapnice i onu što teče iz tvoga studenca. 16
Moraju li se tvoji izvori razlijevati i tvoji potoci teći ulicama? 17
Nego neka oni budu samo tvoji, a ne i tuđinaca koji su uza te.
18 Neka je blagoslovljen izvor tvoj i raduj se sa ženom svoje
mladosti: 19 neka ti je kao mila košuta i ljupka gazela, neka te
grudi njene opajaju u svako doba, njezina ljubav zatravljuje bez
prestanka! 20 TÓa zašto bi se, sine moj, zanosio preljubnicom i
grlio tuđinki njedra? 21 Jer pred Jahvinim su očima čovjekovi
putovi i on motri sve njegove staze. 22 Opakoga će uhvatiti
njegova zloća i sapet će ga užad njegovih grijeha. 23 Umrijet će
jer nema pouke, propast će zbog svoje goleme gluposti.

6 Sine moj, kad jamčiš bližnjemu svojem i daš svoju ruku
drugome, 2 vezao si se vlastitim usnama, uhvatio se riječima
svojih usta; 3 učini onda ovo, sine moj: oslobodi se! Jer si dopao
u ruke bližnjemu svojemu; idi, baci se preda nj i salijeći bližnjega
svoga. 4 Ne daj sna svojim očima ni drijema svojim vjeđama; 5
otmi se kao gazela iz mreže i kao ptica iz ruku ptičaru. 6 Idi k
mravu, lijenčino, promatraj njegove pute i budi mudar: 7 on
nema vođe, nadzornika, ni nadstojnika, 8 ljeti se sebi brine za
hranu i prikuplja jelo u doba žetve. 9 A ti, dokle ćeš, lijenčino,
spavati? Kad ćeš se dići oda sna svoga? 10 Još malo odspavaj,
još malo odrijemaj, još malo podvij ruke za počinak 11 i doći će
tvoje siromaštvo kao skitač i tvoja oskudica kao oružanik. 12
Nevaljalac i opak čovjek hodi s lažljivim ustima; 13 namiguje
očima, lupka nogama, pokazuje prstima; 14 prijevare su mu u
srcu, snuje zlo u svako doba, zameće svađe. 15 Zato će mu
iznenada doći propast, i učas će se slomiti i neće mu biti lijeka.
16 Šest je stvari koje Gospod mrzi, a sedam ih je gnusoba
njegovu biću: 17 ohole oči, lažljiv jezik, ruke koje prolijevaju krv
nevinu, 18 srce koje smišlja grešne misli, noge koje hitaju na
zlo, 19 lažan svjedok koji širi laži, i čovjek koji zameće svađe
među braćom. 20 Sine moj, čuvaj zapovijedi oca svoga i ne
odbacuj nauka matere svoje. 21 Priveži ih sebi na srce zauvijek,
ovij ih oko svoga grla; 22 da te vode kada hodiš, da te čuvaju
kada spavaš i da te razgovaraju kad se probudiš. 23 Jer je
zapovijed svjetiljka, pouka je svjetlost, opomene stege put su
života; 24 da te čuvaju od zle žene, od laskava jezika tuđinke.
25 Ne poželi u svom srcu njezine ljepote i ne daj da te osvoji
trepavicama svojim, 26 jer bludnici dostaje i komad kruha, dok
preljubnica lovi dragocjeni život. 27 Može li tko nositi oganj u
njedrima a da mu se odjeća ne upali? 28 Može li tko hoditi
po živom ugljevlju a svojih nogu da ne ožeže? 29 Tako biva
onomu tko ide k ženi svoga bližnjega: neće ostati bez kazne tko
god se nje dotakne. 30 Ne sramote li lupeža sve ako je krao
da gladan utoli glad: 31 uhvaćen, on sedmerostruko vraća i
plaća svim imanjem kuće svoje. 32 Nerazuman je, dakle, tko se
upušta s preljubnicom; dušu svoju gubi koji tako čini. 33 Bruke i
sramote dopada i rug mu se nikad ne briše. 34 Jer bijesna je
ljubomornost u muža: on ne zna za milost u osvetni dan; 35 ne
pristaje ni na kakav otkup i ne prima ma kolike mu darove dao.

7 Čuvaj, sine, riječi moje i pohrani moje zapovijedi kod sebe.
2 Čuvaj moje zapovijedi, i bit ćeš živ, i nauk moj kao zjenicu
oka svoga. 3 Priveži ih sebi na prste, upiši ih na ploči srca
svoga; 4 reci mudrosti: "Moja si sestra" i razboritost nazovi
"sestričnom", 5 da te čuva od žene preljubnice, od tuđinke koja
laskavo govori. 6 Kad bijah jednom na prozoru svoje kuće i
gledah van kroz rešetku, 7 vidjeh među lakovjernima, opazih
među momcima nerazumna mladića: 8 prolazio je ulicom kraj
njezina ugla i koracao putem k njezinoj kući 9 u sumraku između
dana i večeri kad se hvata noćna tmina; 10 i gle, susrete ga
žena, bludno odjevena i s prijevarom u srcu. 11 Jogunasta
bijaše i razuzdana, noge joj se nisu mogle u kući zadržati; 12
bila je čas na ulici, čas na trgovima i vrebala kod svakog ugla;
13 i uhvati ga i poljubi i reče mu bezobrazna lica: 14 "Bila sam
dužna žrtvu pričesnicu, i danas izvrših svoj zavjet; 15 zato sam
ti izašla u susret, da te tražim, i nađoh te. 16 Svoju sam postelju
nastrla sagovima, vezenim pokrivačima misirskim; 17 svoj sam
krevet namirisala smirnom, alojem i cimetom. 18 Hajde da se
opijamo nasladom do jutra i da se radujemo užicima ljubavi. 19
Jer muža mi nema kod kuće: otišao je na dalek put; 20 uzeo je
sa sobom novčani tobolac; a vratit će se kući tek o uštapu." 21

Tako ga zavede svojim vičnim nagovorom, odvuče ga svojim
glatkim usnama. 22 I ludo on pođe za njom, kao što vol ide
na klaonicu i kao što jelen zapleten u mrežu čeka 23 dok mu
strijela ne probije jetra, i kao ptica što ulijeće u zamku, i ne
znajući da će ga to života stajati. 24 Zato me, sine moj, poslušaj
i čuj riječi mojih usta. 25 Nek' ti srce ne zastranjuje na njezine
putove i ne lutaj po njezinim stazama. 26 Jer je mnoge smrtno
ranila i oborila, i mnogo je onih što ih je pobila. 27 U Podzemlje
vode putovi kroz njenu kuću, dolje u odaje smrti. **(Sheol h7585)**

8 Ne propovijeda li mudrost i ne diže li razboritost svoj glas?
2 Navrh brda, uza cestu, na raskršćima stoji, 3 kod izlaza iz
grada, kraj ulaznih vrata, ona glasno viče: 4 "Vama, o ljudi,
propovijedam i upravljam svoj glas sinovima ljudskim. 5 Shvatite
mudrost, vi neiskusni, a vi nerazumni, urazumite srce. 6 Slušajte,
jer ću zboriti o važnim stvarima, i moje će usne otkriti što je
pravo. 7 Jer moje nepce zbori istinu i zloća je mojim usnama
mrska. 8 Sve su riječi mojih usta pravične, u njima nema ništa ni
krivo ni prijetvorno. 9 Sve su one jasne razboritomu i pravedne
onomu tko je stekao spoznaju. 10 Primajte radije moju pouku no
srebro i znanje požudnije od zlata. 11 Jer mudrost je vrednija
od biserja i nikakve se dragocjenosti ne mogu porediti s njom.
12 Ja, mudrost, boravim s razboritošću i posjedujem znanje
umna djelovanja. 13 Strah Gospodnji mržnja je na zlo. Oholost,
samodostatnost, put zloće i usta puna laži - to ja mrzim. 14 Moji
su savjet i razboritost, ja sam razbor i moja je jakost. 15 Po
meni kraljevi kraljuju i velikaši dijele pravdu. 16 Po meni knezuju
knezovi i odličnici i svi suci zemaljski. 17 Ja ljubim one koji ljube
mene i nalaze me koji me traže. 18 U mene je bogatstvo i slava,
postojano dobro i pravednost. 19 Moj je plod bolji od čista i
žežena zlata i moj je prihod bolji od čistoga srebra. 20 Ja kročim
putem pravde, sred pravičnih staza, 21 da dadem dobra onima
koji me ljube i napunim njihove riznice. 22 Jahve me stvori kao
počelo svoga djela, kao najraniji od svojih čina, u pradoba;
23 oblikovana sam još od vječnosti, odiskona, prije nastanka
zemlje. 24 Rodih se kad još nije bilo pradubina, dok nije bilo
izvora obilnih voda. 25 Rodih se prije nego su utemeljene gore,
prije brežuljaka. 26 Kad još ne bijaše načinio zemlje, ni poljana,
ni početka zemaljskom prahu; 27 kad je stvarao nebesa, bila
sam nazočna, kad je povlačio krug na licu bezdana. 28 Kad je u
visini utvrđivao oblake i kad je odredio snagu izvoru pradubina;
29 kad je postavljao moru njegove granice da mu se vode ne
preliju preko obala, kad je polagao temelje zemlji, 30 bila sam
kraj njega, kao graditeljica, bila u radosti, iz dana u dan, igrajući
pred njim sve vrijeme: 31 igrala sam po tlu njegove zemlje, i
moja su radost djeca čovjekova. 32 Tako, djeco, poslušajte me,
blago onima koji čuvaju moje putove. 33 Poslušajte pouku - da
stečete mudrost i nemojte je odbaciti. 34 Blago čovjeku koji me
sluša i bdi na mojim vratima svaki dan i koji čuva dovratnike
moje. 35 Jer tko nalazi mene, nalazi život i stječe milost od
Jahve. 36 A ako se ogriješi o mene, udi svojoj duši: svi koji
mene mrze ljube smrt."

9 Mudrost je sazidala sebi kuću, i otesala sedam stupova. 2
Poklala je svoje klanice, pomiješala svoje vino i postavila svoj
stol. 3 Poslala je svoje djevojke da objave svrh gradskih visina:
4 "Tko je neiskusan, neka se svrati ovamo!" A nerazumnima
govori: 5 "Hodite, jedite od mojega kruha i pijte vina koje sam
pomiješala. 6 Ostavite ludost, da biste živjeli, i hodite putem
razboritosti." 7 Tko poučava podrugljivca, prima pogrdu, i tko
prekorava opakoga, prima ljagu. 8 Ne kori podsmjevača, da
te ne zamrzi; kori mudra, da te zavoli. 9 Pouči mudroga, i
bit će još mudriji; uputi pravednoga, i uvećat će se njegovo
znanje. 10 Gospodnji strah početak je mudrosti, a razboritost je
spoznaja Presvetog. 11 "Po meni ti se umnožavaju dani i množe
ti se godine života. 12 Ako si mudar, sebi si mudar; budeš
li podsmjevač, sam ćeš snositi." 13 Gospođa ludost puna je
strasti, prosta je i ne zna ništa. 14 I sjedi na vratima svoje kuće
na stolici, u gradskim visinama, 15 te poziva one koji prolaze
putem, koji ravno idu svojim stazama: 16 "Tko je neiskusan,
neka se svrati ovamo!" I nerazumnomu govori: 17 "Kradena je
voda slatka i ugodno je potajno jesti kruh." 18 A on ne zna da su
Sjene ondje, da uzvanici njezini počivaju u Podzemlju. **(Sheol
h7585)**

10 Mudar sin veseli oca, a lud je sin žalost majci svojoj. 2
Ne koristi krivo stečeno blago, dok pravednost izbavlja
od smrti. 3 Ne dopušta Jahve da gladuje duša pravednika, ali
odbija pohlepu opakih. 4 Lijena ruka osiromašuje čovjeka, a
marljiva ga obogaćuje. 5 Tko sabira ljeti, razuman je sin, a
tko hrče o žetvi, navlači sramotu. 6 Blagoslovi su nad glavom
pravedniku, a usta opakih kriju nasilje. 7 Pravednikov je spomen
blagoslovljen, a opakom se ime proklinje. 8 Tko je mudra srca,
prima zapovijedi, dok brbljava luda propada. 9 Tko nedužno
živi, hodi bez straha, a tko ide krivim putovima, poznat će se. 10
Tko žmirka okom, zadaje tugu, a tko ludo zbori, propada. 11
Pravednikova su usta izvor života, a opakomu usta kriju nasilje.
12 Mržnja izaziva svađu, a ljubav pokriva sve pogreške. 13
Na usnama razumnoga nalazi se mudrost, a batina je za leđa
nerazumna čovjeka. 14 Mudri kriju znanje, a luđakova su usta
blizu propasti. 15 Blago je bogatomu tvrdi grad, a ubogima je
propast njihovo siromaštvo. 16 Pravednik prirađuje za život, a
opaki prirađuje za grijeh. 17 Tko se naputka drži, na putu je
života, a zabluđuje tko se na ukor ne osvrće. 18 Lažljive usne
kriju mržnju, a tko klevetu širi, bezuman je! 19 Obilje riječi ne
biva bez grijeha, a tko zauzdava svoj jezik, razuman je. 20
Pravednikov je jezik odabrano srebro, a razum opakoga malo
vrijedi. 21 Pravednikove su usne hrana mnogima, a luđaci umiru
s ludosti svoje. 22 Gospodnji blagoslov obogaćuje i ne prati ga
nikakva muka. 23 Bezumniku je radost učiniti sramotno djelo, a
razumnu čovjeku biti mudar. 24 Čega se opaki boji, ono će ga
stići, a pravednička se želja ispunjava. 25 Kad oluja prohuja,
opakoga nestane, a pravednik ima temelj vječni. 26 Kakav je
ocat zubima i dim očima, takav je ljenivac onima koji ga šalju.
27 Strah Gospodnji umnaža dane, a opakima se prekraćuju
godine. 28 Pravedničko je ufanje puno radosti, a opakima je
nada uprazno. 29 Gospodnji je put okrilje bezazlenu, a propast
onima koji čine zlo. 30 Pravednik se neće nikad pokolebati, a
opakih će nestati s lica zemlje. 31 Pravednikova usta rađaju
mudrošću, a opak jezik čupa se s korijenom. 32 Pravednikove
usne znaju što je milo, dok usta opakih poznaju zloću.

11 Lažna je mjera mrska Jahvi, a puna mjera mila mu je.
2 S ohološću dolazi sramota, a u smjernih je mudrost. **3**
Pravednike vodi nevinost njihova, a bezbožnike upropašćuje
njihova opačina. **4** Ne pomaže bogatstvo u dan Božje srdžbe, a
pravednost izbavlja od smrti. **5** Nedužnomu pravda njegova
put utire, a zao propada od svoje zloće. **6** Poštene izbavlja
pravda njihova, a bezbožnici se hvataju u svoju lakomost. **7** Kad
zao čovjek umre, nada propada i ufanje u imetak ruši se. **8**
Pravednik se od tjeskobe izbavlja, a opaki dolazi na mjesto
njegovo. **9** Bezbožnik ustima ubija svoga bližnjega, a pravednici
se izbavljaju znanjem. **10** Sa sreće pravedničke grad se raduje
i klikuje zbog propasti opakoga. **11** Blagoslovom pravednika
grad se diže, a ustima opakih razara se. **12** Nerazumnik prezire
svoga bližnjega, dok čovjek uman šuti. **13** Tko s klevetom hodi,
otkriva tajnu, a čovjek pouzdana duha čuva se. **14** Gdje vodstva
nema, narod propada, jer spasenje je u mnogim savjetnicima.
15 Veoma zlo prolazi tko jamči za drugoga, a bez straha je
tko mrzi na jamstvo. **16** Ljupka žena stječe slavu, a krepki
muževi bogatstvo. **17** Dobrostiv čovjek sam sebi dobro čini, a
okrutnik muči vlastito tijelo. **18** Opak čovjek pribavlja isprazan
dobitak, a tko sije pravdu, ima sigurnu nagradu. **19** Tko je čvrst
u pravednosti, ide u život, a tko za zlom trči, na smrt mu je. **20**
Mrski su Jahvi srcem opaki, a mili su mu životom savršeni. **21**
Zaista, zao čovjek neće proći bez kazne, a rod će se pravednički
izbaviti. **22** Zlatan je kolut na rilu svinjskom: žena lijepa, a bez
razuma. **23** Pravednička je želja samo na sreću, a nada je
opakih prolazna. **24** Tko dijeli obilato, sve više ima, a tko škrtari,
sve je siromašniji. **25** Podašna duša nalazi okrepu, i tko napaja
druge, sam će se napojiti. **26** Tko ne da žita, kune ga narod, a
blagoslov je nad glavom onoga koji ga prodaje. **27** Tko traži
dobro, nalazi milost, a tko za zlom ide, ono će ga snaći. **28**
Tko se uzda u bogatstvo, propada, a pravednici uspijevaju kao
zeleno lišće. **29** Tko vlastitu kuću zapusti, vjetar žanje, a luđak je
sluga mudromu. **30** Plod je pravednikov drvo života, i mudrac je
tko predobiva žive duše. **31** Ako se pravedniku plaća na zemlji,
još će se više opakomu i grešniku.

12 Tko ljubi pouku, ljubi znanje, a tko mrzi ukor, lud je. **2**
Dobar dobiva milost od Jahve, a podmukao osudu. **3**
Zloćom se čovjek ne utvrđuje, a korijen se pravedniku ne
pomiče. **4** Kreposna je žena vijenac mužu svojemu, a sramotna
mu je kao gnjilež u kostima. **5** Pravedničke su misli pravične,
spletke opakih prijevarne. **6** Riječi opakih pogubne su zamke, a
pravedne izbavljaju usta njihova. **7** Opaki se ruše i nema ih više,
a kuća pravednika ostaje. **8** Čovjek se hvali po oštrini svoga
razuma, a prezire se tko je opak srcem. **9** Bolje je biti malen i
imati samo jednog slugu nego se hvastati a nemati ni kruha. **10**
Pravednik pazi i na život svog živinčeta, dok je opakomu srce
okrutno. **11** Tko obrađuje svoju zemlju, sit je kruha, a tko trči
za ništavilom, nerazuman je. **12** Čežnja je opakoga mreža od
zala, a korijen pravednika daje ploda. **13** Opakomu je zamka
grijeh njegovih usana, a pravednik se izbavlja od tjeskobe. **14**
Od ploda svojih usta nasitit će se svatko obilno, a ono što je
rukama učinio vratit će mu se. **15** Luđaku se čini pravim njegov
put, a mudar čovjek sluša savjete. **16** Luđak odmah odaje svoj
bijes, a pametan pokriva sramotu. **17** Tko govori istinu, otkriva
što je pravo, a lažljiv svjedok prijevaru. **18** Nesmotren govori
kao da mačem probada, a jezik je mudrih iscjeljenje. **19** Istinita
usta traju dovijeka, a lažljiv jezik samo za čas. **20** Prijevara je u
srcu onih koji snuju zlo, a veselje u onih koji dijele miroljubive
savjete. **21** Pravednika ne stiže nikakva nevolja, a opaki u
zlu grcaju. **22** Mrske su Jahvi usne lažljive, a mili su mu koji
zbore istinu. **23** Promišljen čovjek prikriva svoje znanje, a srce
bezumničko razglašuje svoju ludost. **24** Marljiva ruka vlada, a
nemar vodi u podložnost. **25** Briga u srcu pritiskuje čovjeka,
a blaga riječ veseli ga. **26** Pravednik vodi svojeg prijatelja, a
opake zavodi njihov put. **27** Nemaran ne ulovi svoje lovine, a
marljivost je čovjeku blago dragocjeno. **28** Na stazi pravice stoji
život i na njezinu putu nema smrti.

13 Mudar sin sluša naputak očev, a podsmjevač ne sluša
ukora. **2** Od ploda usta svojih uživa čovjek sreću, a srce
je nevjernika puno nasilja. **3** Tko čuva usta svoja, čuva život
svoj, a tko nesmotreno zbori, o glavu mu je. **4** Uzaludna je
žudnja lijenčine, a ispunit će se želja marljivih. **5** Pravednik mrzi
na lažljivu riječ, a opaki goji mržnju i sramotu. **6** Pravda čuva
pobožna, a opake grijeh obara. **7** Netko se gradi bogatim, a ništa
nema, netko se gradi siromašnim, a ima veliko bogatstvo. **8**
Otkup života bogatstvo je čovjeku; a siromah ne sluša opomene.
9 Svjetlost pravednička blistavo sja, a svjetiljka opakih gasi
se. **10** Oholost rađa samo svađu, a mudrost je u onih koji
primaju savjet. **11** Naglo stečeno bogatstvo iščezava, a tko
sabire pomalo, biva bogat. **12** Predugo očekivanje ubija srce, a
ispunjena želja drvo je života. **13** Tko riječ prezire, taj propada,
a tko poštiva zapovijedi, plaću dobiva. **14** Pouka mudračeva
izvor je životni, ona izbavlja od zamke smrti. **15** Uvid u dobro
pribavlja milost, a put bezbožnika hrapav je. **16** Svatko pametan
djeluje promišljeno, a bezumnik se hvališe svojom ludošću. **17**
Zao glasnik zapada u zlo, a vjeran poslanik donosi spasenje.
18 Siromaštvo i sramota onomu tko odbija pouku, a tko ukor
prima, doći će do časti. **19** Slatka je duši ispunjena želja, a
bezumnicima je mrsko kloniti se oda zla. **20** Druži se s mudrima,
i postat ćeš mudar, a tko se drži bezumnika, postaje opak. **21**
Grešnika progoni zlo, a dobro je nagrada pravednima. **22** Valjan
čovjek ostavlja baštinu unucima, a bogatstvo se grešnikovo
čuva pravedniku. **23** Izobilje je hrane na krčevini siromaškoj, a
ima i tko propada s nepravde. **24** Tko štedi šibu, mrzi na sina
svog, a tko ga ljubi, na vrijeme ga opominje. **25** Pravednik ima
jela do sitosti, a trbuh opakih poznaje oskudicu.

14 Ženska mudrost sagradi kuću, a ludost je rukama
razgrađuje. **2** Tko živi s poštenjem, boji se Jahve, a tko
ide stranputicom, prezire ga. **3** U luđakovim je ustima šiba
za oholost njegovu, a mudre štite vlastite usne. **4** Gdje nema
volova, prazne su jasle, a obilna je žetva od snage bikove. **5**
Istinit svjedok ne laže, a krivi svjedok širi laž. **6** Podsmjevač traži
mudrost i ne nalazi je, a razumni lako dolazi do znanja. **7** Idi od
čovjeka bezumna jer nećeš upoznati usne što zbore znanje.
8 Mudrost je pametna čovjeka u tom što pazi na svoj put, a
bezumnička ludost prijevara je. **9** Luđacima je grijeh šala, a
milost je Božja s poštenima. **10** Srce poznaje svoj jad, i veselje

njegovo ne može dijeliti nitko drugi. **11** Dom opakih propast će, a
šator će pravednika procvasti. **12** Neki se put učini čovjeku prav,
a na koncu vodi k smrti. **13** I u smijehu srce osjeća bol, a poslije
veselja dolazi tuga. **14** Otpadnik se siti svojim prestupcima,
a dobar čovjek svojim radom. **15** Glupan vjeruje svakoj riječi,
a pametan pazi na korak svoj. **16** Mudar se boji i oda zla se
uklanja, a bezuman se raspaljuje i bez straha je. **17** Nagao
čovjek čini ludosti, a razborit ih podnosi. **18** Glupaci baštine
ludost, a mudre ovjenčava znanje. **19** Zli padaju ničice pred
dobrima i opaki pred vratima pravednikovim. **20** I svom prijatelju
mrzak je siromah, a bogataš ima mnogo ljubitelja. **21** Griješi tko
prezire bližnjega svoga, a blago onomu tko je milostiv ubogima.
22 Koji snuju zlo, ne hode li stranputicom, a zar nisu dobrota
i vjernost s onima koji snuju dobro? **23** U svakom trudu ima
probitka, a pusto brbljanje samo je na siromaštvo. **24** Mudrima je
vijenac bogatstvo njihovo, a bezumnima kruna - njihova ludost.
25 Istinit svjedok izbavlja duše, a tko laži širi, taj je varalica. **26** U
strahu je Gospodnjem veliko pouzdanje i njegovim je sinovima
utočište. **27** Strah Gospodnji izvor je života: on izbavlja od
zamke smrti. **28** Mnoštvo je naroda ponos kralju, a bez puka
knez propada. **29** Tko se teško srdi, velike je razboritosti, a
nabusit duhom pokazuje ludost. **30** Mirno je srce život tijelu,
a ljubomor je gnjilež u kostima. **31** Tko tlači siromaha huli na
stvoritelja, a časti ga tko je milostiv ubogomu. **32** Opaki propada
zbog vlastite pakosti, a pravednik i u samoj smrti nalazi utočište.
33 U razumnu srcu mudrost počiva, a što je u bezumnome, to se
i pokaže. **34** Pravednost uzvisuje narod, a grijeh je sramota
pucima. **35** Kralju je mio razborit sluga, a na sramotna se srdi.

15 Blag odgovor ublažava jarost, a riječ osorna uvećava
srdžbu. **2** Jezik mudrih ljudi proslavlja znanje, a usta
bezumnih prosipaju ludost. **3** Oči su Jahvine na svakome mjestu
i budno motre i zle i dobre. **4** Blaga je besjeda drvo života, a
pakosna je rana duhu. **5** Luđak prezire pouku oca svog, a tko
ukor prima, pametno čini. **6** U pravednikovoj je kući mnogo
blaga, a opaki zarađuje propast svoju. **7** Usne mudrih siju
znanje, a srce je bezumnika nepostojano. **8** Žrtva opakog mrska
je Jahvi, a mila mu je molitva pravednika. **9** Put opakih Jahvi je
mrzak, a mio mu je onaj koji ide za pravicom. **10** Oštra kazna
čeka onog tko ostavlja pravi put, a umrijet će tko mrzi ukor.
11 I Šeol i Abadon stoje pred Jahvom, a nekmoli srca sinova
ljudskih. **(Sheol h7585)** **12** Podsmjevač ne ljubi onog tko ga kori:
on se ne druži s mudrima. **13** Veselo srce razvedrava lice, a
bol u srcu tjeskoba je duhu. **14** Razumno srce traži znanje, a
bezumnička se usta bave ludošću. **15** Svi su dani bijednikovi zli,
a komu je srce sretno, na gozbi je bez prestanka. **16** Bolje je
malo sa strahom Gospodnjim nego veliko blago i s njime nemir.
17 Bolji je obrok povrća gdje je ljubav nego od utovljena vola
gdje je mržnja. **18** Gnjevljiv čovjek zameće svađu, a ustrpljiv
utišava raspru. **19** Put je ljenivčev kao glogov trnjak, a utrta je
staza pravednika. **20** Mudar sin veseli oca, a bezumnik prezire
majku svoju. **21** Ludost je veselje nerazumnomu, a razuman
čovjek pravo hodi. **22** Ne uspijevaju nakane kad nema vijećanja,
a ostvaruju se gdje je mnogo savjetnika. **23** Čovjek se veseli
odgovoru usta svojih, i riječ u pravo vrijeme - kako je ljupka!
24 Razumnu čovjeku put života ide gore, da izmakne carstvu
smrti koje je dolje. **(Sheol h7585)** **25** Jahve ruši kuću oholima, a
postavlja među udovici. **26** Mrske su Jahvi zle misli, a dobrostive
riječi mile su mu. **27** Tko se grabežu oda, razara svoj dom, a tko
mrzi mito, živjet će. **28** Pravednikovo srce smišlja odgovor, a
opakomu usta govore zlobom. **29** Daleko je Jahve od opakih, a
uslišava molitvu pravednih. **30** Bistar pogled razveseli srce i
radosna vijest oživi kosti. **31** Uho koje posluša spasonosan
ukor prebiva među mudracima. **32** Tko odbaci pouku, prezire
vlastitu dušu, a tko posluša ukor, stječe razboritost. **33** Strah je
Gospodnji škola mudrosti, jer pred slavom ide poniznost.

16 Čovjek snuje u srcu, a od Jahve je što će jezik odgovoriti.
2 Čovjeku se svi njegovi putovi čine čisti, a Jahve ispituje
duhove. **3** Prepusti Jahvi svoja djela, i tvoje će se namisli
ostvariti. **4** Jahve je sve stvorio u svoju svrhu, pa i opakoga za
dan zli. **5** Mrzak je Jahvi svatko ohola duha: takav zaista ne
ostaje bez kazne. **6** Ljubavlju se i vjernošću pomiruje krivnja,
i strahom se Gospodnjim uklanja zlo. **7** Kad su Jahvi mili
putovi čovječji, i neprijatelje njegove miri s njim. **8** Bolje je
malo s pravednošću nego veliki dohoci s nepravdom. **9** Srce
čovječje smišlja svoj put, ali Jahve upravlja korake njegove.
10 Proročanstvo je na usnama kraljevim: u osudi se njegova
usta neće ogriješiti. **11** Mjere i tezulje pripadaju Jahvi; njegovo
su djelo i svi utezi. **12** Mrsko je kraljevima počiniti opačinu, jer
se pravdom utvrđuje prijestolje. **13** Mile su kraljevima usne
pravedne i oni ljube onog koji govori pravo. **14** Jarost je kraljeva
vjesnik smrti ali je mudar čovjek ublaži. **15** U kraljevu je vedru
licu život, i njegova je milost kao oblak s kišom proljetnom.
16 Probitačnije je steći mudrost nego zlato, i stjecati razbor
dragocjenije je nego srebro. **17** Životni je put pravednih: kloniti
se zla, i tko pazi na svoj put, čuva život svoj. **18** Pred slomom
ide oholost i pred padom uznositost. **19** Bolje je biti krotak s
poniznima nego dijeliti plijen s oholima. **20** Tko pazi na riječ,
nalazi sreću, i tko se uzda u Jahvu, blago njemu. **21** Mudar
srcem naziva se razumnim i prijazne usne uvećavaju znanje. **22**
Izvor je životni razum onima koji ga imaju, a ludima je kazna
njihova ludost. **23** Mudračev duh urazumljuje usta njegova, na
usnama mu znanje umnožava. **24** Saće meda riječi su ljupke,
slatke duši i lijek kostima. **25** Neki se put čini čovjeku prav, a na
kraju vodi k smrti. **26** Radnikova glad radi za nj; jer ga tjeraju
usta njegova. **27** Bezočnik pripravlja samo zlo i na usnama mu
je oganj plameni. **28** Himben čovjek zameće svađu i klevetnik
razdor među prijatelje. **29** Nasilnik zavodi bližnjega svoga i
navodi ga na rđav put. **30** Tko očima namiguje, himbu smišlja,
a tko usne stišće, već je smislio pakost. **31** Sijede su kose
prekrasna kruna, nalaze se na putu pravednosti. **32** Tko se
teško srdi, bolji je od junaka, i tko nad sobom vlada, bolji je
od osvojitelja grada. **33** U krilo plašta baca se kocka, ali je od
Jahve svaka odluka.

17 Bolji je zalogaj suha kruha s mirom nego sa svađom kuća
puna žrtvene pečenke. **2** Razuman sluga vlada nad sinom
sramotnim i s braćom će dijeliti baštinu. **3** Taljika je za srebro i
peć za zlato, a srca iskušava Jahve sam. **4** Zločinac rado sluša
usne prijevarne, i lažac spremno prisluškuje pogubnu jeziku. **5**

Tko se ruga siromahu, podruguje se Stvoritelju njegovu, i tko
se veseli nesreći, ne ostaje bez kazne. 6 Unuci su vijenac
starcima, a sinovima ures oci njihovi. 7 Ne dolikuje budali
uzvišena besjeda, a još manje odličniku usne lažljive. 8 Dar
je čarobni kamen u očima onoga koji ga daje: kamo se god
okrene, uspijeva. 9 Tko prikriva prijestup, traži ljubav, a tko
glasinu širi, razgoni prijatelje. 10 Razumna se ukor jače doima
nego bezumna stotina udaraca. 11 Opak čovjek ide samo za
zlom, ali se okrutan glasnik šalje na nj. 12 Bolje je nabasati na
medvjedicu kojoj ugrabiše mlade nego na bezumnika u njegovoj
ludosti. 13 Tko dobro zlom uzvraća neće ukloniti nesreću od
doma svojeg. 14 Zametnuti svađu isto je kao pustiti poplavu:
stoga prije nego svađa izbije, udalji se! 15 Tko opravdava
krivoga i tko osuđuje pravoga, obojica su mrski Jahvi. 16 Čemu
novac u ruci bezumnomu? Da njime mudrost kupi, kad nema
razbora! 17 Prijatelj ljubi u svako vrijeme, a u nevolji i bratom
postaje. 18 Nerazuman čovjek daje ruku i jamči pred svojim
bližnjim. 19 Grijeh ljubi tko ljubi svađu, i tko visoko diže svoja
vrata, traži propast. 20 Opak srcem ne nalazi sreće, i komu je
jezik zao, zapada u nesreću. 21 Tko rodi bezumna, na tugu mu
je; a nije veseo ni otac budale. 22 Veselo je srce izvrstan lijek, a
neveseo duh suši kosti. 23 Opaki prima dar iz njedara da bi
iskrivio putove pravici. 24 Razuman ima mudrost pred sobom, a
bezumniku su oči na kraj zemlje. 25 Briga je ocu bezuman sin
i žalost roditeljki svojoj. 26 Ne valja kažnjavati pravednika, a
nije pravo ni tući odličnike. 27 Tko usteže svoje riječi, razumije
mudrost, i razuman je čovjek mirna duha. 28 I luđak se smatra
mudrim kada šuti i razumnim kad susteže svoje usne.

18 Vlastitoj požudi popušta onaj tko zastranjuje, i svađa se
usprkos svakom razboru. 2 Bezumnomu nije mio razum;
stalo mu je dati srcu oduška. 3 Kad dolazi opačina, dolazi i
prezir i bruka sa sramotom. 4 Duboke su vode riječi iz usta
nečijih, izvor mudrosti bujica što se razlijeva. 5 Ne valja se
obazirati na opaku osobu, da se pravedniku nanese nepravda na
sudu. 6 Bezumnikove se usne upuštaju u svađu i njegova usta
izazivlju udarce. 7 Bezumnomu su propast vlastita usta i usne
su mu zamka životu. 8 Klevetnikove su riječi kao poslastice:
spuštaju se u dno utrobe. 9 Tko je nemaran u svom poslu, brat
je onomu koji rasipa. 10 Tvrda je kula ime Jahvino: njemu se
pravednik utječe i nalazi utočišta. 11 Bogatstvo je bogatašu
njegova tvrđava i kao visok zid u mašti njegovoj. 12 Pred
slomom se oholi srce čovječje, a pred slavom ide poniznost. 13
Tko odgovara prije nego što sasluša, na ludost mu je i sramotu.
14 Kad je čovjek bolestan, njegov ga duh podiže, a ubijen duh
tko će podići? 15 Razumno srce stječe znanje i uho mudrih traži
znanje. 16 Dar čovjeku otvara put i vodi ga pred velikaše. 17
Prvi je pravedan u svojoj parnici, a kad dođe njegov protivnik,
opovrgne ga. 18 Ždrijeb poravna svađe, pa i među moćnicima
odlučuje. 19 Uvrijeđen brat jači je od tvrda grada i svađe su kao
prijevornice na tvrđavi. 20 Svatko siti trbuh plodom usta svojih,
nasićuje se rodom usana svojih. 21 Smrt i život u vlasti su jeziku,
a tko ga miluje, jede od ploda njegova. 22 Tko je našao ženu,
našao je sreću i stekao milost od Jahve. 23 Ponizno moleći
govori siromah, a grubo odgovara bogataš. 24 Ima prijatelja koji
vode u propast, a ima i prijatelja privrženijih od brata.

19 Bolji je siromah koji živi u nedužnosti nego čovjek opakih
usana i k tomu bezuman. 2 Revnost bez razboritosti
nije dobra, i tko brzo hoda, spotiče se. 3 Ludost čovjeku kvari
život, a srce mu se ljuti na Jahvu! 4 Bogatstvo pribavlja mnoge
prijatelje, a siromaha i njegov prijatelj ostavlja. 5 Lažljiv svjekok
ne ostaje bez kazne, i tko širi laži, neće utići. 6 Mnogi laskaju
licu odličnikovu i svatko je prijatelj čovjeku darežljivu. 7 Na
siromaha mrze sva braća njegova, još više se udaljuju od njega
prijatelji njegovi: on hlepi za dobrim riječima, ali ih ne nalazi!
8 Tko stječe razboritost, ljubi sebe, a tko čuva razum, nalazi
sreću. 9 Lažljiv svjedok ne ostaje bez kazne, i tko širi laži,
propada. 10 Ne dolikuje bezumnomu živjeti raskošno, a još
manje sluzi vlast nad knezovima. 11 Um čovjeka usteže od
srdžbe, a čast mu je oprostiti krivicu. 12 Kraljev je gnjev kao
rika lavlja, a njegova milost kao rosa bilju. 13 Nesreća je ocu
svojemu bezuman sin, i neprestano prokišnjavanje svađe su
ženine. 14 Kuća se i bogatstvo baštine od otaca, a od Jahve je
žena razumna. 15 Lijenost navlači čovjeku dubok san i nemarna
duša gladuje. 16 Tko se drži zapovijedi, čuva život svoj, a tko ne
pazi putove svoje, umire. 17 Jahvi pozaima tko je siromahu
milostiv, i on će mu platiti dobročinstvo. 18 Kažnjavaj sina svoga
dok ima nade, ali ne idi za tim da ga ubiješ. 19 Tko je jarostan,
plaća globu, i kad ga štediš, samo uvećavaš njegov gnjev. 20
Slušaj savjet i primaj pouku, kako bi naposljetku postao mudar.
21 Mnogo je namisli u srcu čovječjem, ali što Jahve naumi,
to i bude. 22 Dražest je čovjekova u dobroti njegovoj, i bolji
je siromah od lažljivca. 23 Strah Gospodnji daje život, i tko
se njime ispuni, zlo ga ne pohodi. 24 Lijenčina umače ruku u
zdjelu, ali je ustima svojim ne prinosi. 25 Udari podsmjehivača,
i lud se opameti; ukori razumnog, i shvatit će znanje. 26 Sin
je sramotan i pokvaren tko zlostavlja oca i odgoni majku. 27
Prestani, sine moj, slušati naputke koji odvode od riječi spoznaje!
28 Nevaljao se svjedok podruguje pravdi i usta opakih gutaju
nepravdu. 29 Pripravljene su kazne podsmjevačima i udarci za
leđa bezumnika.

20 Vino je podsmjevač, žestoko piće bukač, i tko se njima
odaje neće steći mudrosti. 2 Kraljev je gnjev kao rika
lavlja: tko ga izaziva, griješi protiv sebe samog. 3 Čast je
čovjeku ustegnuti se od raspre, a tko je bezuman počinje svađu.
4 Lijenčina u jesen ne ore: u doba žetve on traži, i ništa nema. 5
Savjet je u srcu čovječjem voda duboka i razuman će je čovjek
iscrpsti. 6 Mnogi se naziva dobrim čovjekom, ali tko će naći
vjerna čovjeka? 7 Pravednik hodi u bezazlenosti svojoj: blago
sinovima njegovim poslije njega! 8 Kralj koji sjedi na stolici
sudačkoj istražuje svako zlo svojim očima. 9 Tko može reći:
“Očistih srce svoje, oprah se od grijeha svoga?” 10 Dvojaki
utezi i dvojaka mjera mrski su Jahvi podjednako. 11 I dijete se
poznaje po onome što čini, je li čisto i pravedno djelo njegovo.
12 I uho koje čuje i oko koje vidi, oboje je Jahve načinio. 13
Ne ljubi sna, da ne osiromašiš; otvori oči svoje i nasitit ćeš se
kruha. 14 “Loše, loše”, govori kupac, a kad ode, hvali se dobrom
kupovinom. 15 Ima zlata i mnogih bisera, ali su mudre usne

najdragocjeniji nakit. **16** Uzmi haljinu onomu tko je jamčio za
drugoga; oplijeni njega umjesto tuđinca. **17** Sladak je čovjeku
kruh prijevare, ali mu se usta poslije napune pijeskom. **18**
Naumi se provode savjetom: zato dobro razmisli pa vodi boj!
19 Tko okolo kleveće, otkriva tajne: zato se ne miješaj s onim
komu su usne uvijek otvorene. **20** Tko kune oca svoga i majku
svoju svjetiljka mu se gasi usred tmine. **21** Od početka brzo
stečeno imanje na koncu nije blagoslovljeno. **22** Nemoj govoriti:
"Osvetit ću se za zlo"; čekaj Jahvu, i on će te spasiti. **23** Mrski
su Jahvi dvojaki utezi, i kriva mjera ne valja. **24** Od Jahve su
koraci čovječji, i kako da čovjek razumije svoj put? **25** Zamka je
čovjeku nesmotreno reći: "Ovo je sveto", a poslije promišljati što
je zavjetovao. **26** Mudar kralj umije izlučiti opake i stavlja ih pod
točkove. **27** Svjetiljka je Gospodnja duh čovječji: ona istražuje
sve do dna utrobe. **28** Dobrota i vjernost čuvaju kralja, jer
dobrotom utvrđuje prijestol svoj. **29** Ljepota je mladićima njihova
snaga, a starcima je ures sijeda kosa. **30** Krvave masnice očiste
zlo i udarci pročiste odaje utrobe.

21 Kraljevo je srce u ruci Jahve kao voda tekućica; vodi
ga kuda god hoće. **2** Svaki je put čovjeku pravedan u
vlastitim očima, a Jahve ispituje srca. **3** Da se vrši pravda i
čini pravo, draže je Jahvi nego žrtva. **4** Ponosite oči i oholo
srce i svjetiljka opakih - to je grijeh. **5** Namisli marljivoga samo
su na korist, a nagloga samo na siromaštvo. **6** Blago stečeno
jezikom lažljivim nestalna je ispraznost onih koji traže smrt. **7**
Opake će odnijeti nasilje njihovo jer ne žele činiti pravice. **8**
Zapleten je put zločinca, a pravo je djelo čista čovjeka. **9** Bolje
je živjeti pod rubom krova nego u zajedničkoj kući sa ženom
svadljivom. **10** Duša opakoga želi zlo: u njega nema samilosti ni
za bližnjega. **11** Kad se podsmjevač kazni, neiskusan postaje
mudar, a mudri iz pouke crpe znanje. **12** Na kuću opakoga pazi
Svepravedni i opake strovaljuje u nesreću. **13** Tko zatvori uho
svoje pred vikom siromaha, i sam će vikati, ali ga neće nitko
uslišati. **14** Potajan dar utišava srdžbu, a poklon ispod ruke i
žestoku jarost. **15** Sud pravičan radost je pravedniku a užas
zločincima. **16** Čovjek koji skreće s puta razbora počivat će u
zboru mrtvačkom. **17** Tko ljubi veselje, postaje siromah, i tko
ljubi vino i mirisno ulje, ne obogati se. **18** Opak čovjek otkup je
za pravednika, i bezbožnik stupa na mjesto pravednog. **19** Bolje
je živjeti u pustinji nego sa ženom svadljivom i gnjevljivom. **20**
Krasno je blago i ulje u stanu mudroga, a bezuman ih čovjek
rasipa. **21** Tko teži za pravdom i dobrohotnošću, nalazi život
i čast. **22** Mudrac nadvladava i grad pun ratnika i krši silu u
koju su se uzdali. **23** Tko čuva usta i jezik svoj, čuva sebe od
nevolje. **24** Drzovitom i oholici ime je "podsmjevač"; on sve
radi s prekomjernom drskošću. **25** Lijenčinu ubija želja njegova
jer mu ruke bježe od posla. **26** Opak po cio dan živo želi, a
pravednik daje i ne škrtari. **27** Mrska je žrtva opakih, osobito
kad se požudno prinosi. **28** Lažljiv svjedok propada, a čovjek
koji sluša, opet će govoriti. **29** Opaki pokazuju drsko lice, a
poštenjak učvršćuje put svoj. **30** Nema mudrosti i nema razuma
i nema savjeta protiv Jahve. **31** Konj se oprema za dan boja, ali
Jahve daje pobjedu.

22 Dobro je ime bolje od velika bogatstva, i bolja je naklonost
od srebra i zlata. **2** Bogataš se i siromah sreću: obojicu ih
Jahve stvori. **3** Pametan čovjek vidi zlo i skrije se, a glupaci idu
bezbrižno i trpe kaznu. **4** Nagrada je poniznosti strah Gospodnji,
bogatstvo, čast i život. **5** Trnje i zamke su na putu varalici: tko
čuva život svoj, daleko je od oboga. **6** Upućuj dijete prema
njegovu putu, pa kad i ostari, neće odstupiti od njega. **7** Bogataš
vlada nad siromasima, a dužnik je sluga vjerovniku. **8** Tko
sije nepravdu, žanje nesreću, i šiba njegova gnjeva udarit će
njega samog. **9** Milostivo se oko blagoslivlje, jer daje od svog
kruha siromahu. **10** Otjeraj podsmjevača i prestat će svađe i
nestat će nesloga i pogrda. **11** Jahve ljubi čisto srce, i tko je
ljubeznih usana, kralj mu je prijatelj. **12** Pogled Jahvin čuva
znanje, Jahve pomućuje riječi bezbožnika. **13** Lijenčina veli:
"Lav je vani, nasred trga poginuo bih." **14** Duboka jama usta su
preljubnice, i na koga se Jahve srdi, pada onamo. **15** Ludost
prianja uza srce djetinje: šiba pouke otklanja je od njega. **16**
Tko tlači siromaha, taj mu koristi; tko daje bogatašu, samo mu
šteti. **17** Riječi mudraca: Prigni uho svoje i čuj riječi moje i
upravi svoje srce mojem znanju, **18** jer milina je ako ih čuvaš
u nutrini svojoj, i kad ti budu sve spremne na usnama tvojim.
19 Da bi uzdanje tvoje bilo u Jahvi, upućujem danas i tebe.
20 Napisah ti trideset što savjeta što pouka **21** da te poučim
riječima istine, da uzmogneš pouzdanim riječima odgovoriti
onomu tko te zapita. **22** Nemoj pljačkati siromaha zato što je
siromah i ne gazi ubogoga na sudu. **23** Jer će Jahve parbiti
parbu njihovu i otet će život onima koji ga njima otimlju. **24**
Ne druži se sa srditim i ne idi s čovjekom jedljivim **25** da se
ne bi privikao na staze njegove i namjestio zamku duši svojoj.
26 Ne budi među onima koji daju ruku, koji jamče za dugove:
27 ako nemaš čime nadoknaditi, zašto da ti oduzmu i postelju
ispod tebe? **28** Ne pomiči prastare međe koju su postavili oci
tvoji. **29** Jesi li vidio čovjeka vična poslu svom: takav ima pristup
kraljevima i ne služi prostacima.

23 Kad sjedneš blagovati s moćnikom. dobro pazi što je pred
tobom; **2** stavljaš nož sebi pod grlo ako si proždrljivac; **3**
ne poželi slastica njegovih jer su jelo prijevarno. **4** Ne trudi se
stjecati bogatstvo; okani se takve misli; **5** usmjeriš li oči prema
njemu, njega već nema jer načini sebi krila kao orao i odleti
u nebo. **6** Ne jedi jela zavidnikova, ne čezni za slasticama
njegovim, **7** jer on je onakav kako u sebi misli: "Jedi i pij", veli ti,
ali mu srce nije s tobom. **8** Zalogaj koji si pojeo izbljuvat ćeš,
uzalud ćeš prosut' svoje ljupke riječi. **9** Pred bezumnikom nemoj
govoriti jer prezire tvoje umne riječi. **10** Ne pomiči prastare međe
i ne prodiri u polje siročadi, **11** jer je moćan njihov osvetnik:
branit će njihovo pravo protiv tebe. **12** Obrati pouci srce svoje i
uho svoje riječima mudrim. **13** Ne uskraćuj djetetu opomene, jer,
udariš li ga šibom, neće umrijeti: **14** biješ ga šibom, ali mu dušu
iz Podzemlja izbavljaš. **(Sheol h7585)** **15** Sine moj, kad ti je mudro
srce, i ja se od srca veselim; **16** i kliče sva nutrina moja kad ti
usne govore što je pravo. **17** Neka ti srce ne zavidi grešnicima,
nego neka ti uvijek bude u strahu Gospodnjem, **18** jer imat ćeš
budućnost i tvoja nada neće propasti. **19** Slušaj, sine moj, i
mudar budi i ravnim putem vodi srce svoje. **20** Ne druži se
s vinopijama ni sa žderačima mesa, **21** jer pijanica i izjelica

osiromaše i pospanac se oblači u krpe. 22 Slušaj svoga oca,
svoga roditelja, i ne prezri majku kad ostari. 23 Pribavi istinu i
ne prodaji je, steci mudrost, pouku i razbor. 24 Radovat će se
otac pravednikov, i roditelj će se mudroga veseliti. 25 Neka se
veseli otac tvoj i majka tvoja, i neka se raduje roditeljka tvoja. 26
Daj mi, sine moj, srce svoje, i neka oči tvoje raduju putovi moji.
27 Jer bludnica je jama duboka i tuđinka tijesan zdenac. 28 Ona
i vreba u zasjedi kao lupež i uvećava broj bezbožnika među
ljudima. 29 Komu: ah? komu: jao? komu: svađe? komu: uzdasi?
komu: rane nizašto? komu: zamućene oči? 30 Onima što kasno
sjede kod vina, koji su došli kušati vino začinjeno. 31 Ne gledaj
na vino kad rujno iskri, kad se u čaši svjetlucavo prelijeva: pije
se tako glatko, 32 a na kraju ujeda kao zmija i žaca kao guja
ljutica. 33 Oči će ti gledati tlapnje i srce govoriti ludosti. 34 I bit
će ti kao da ležiš na pučini morskoj ili kao da ležiš navrh jarbola.
35 "Izbiše me, ali me ne zabolje; istukoše me, ali ne osjetih; kad
se otrijeznim, još ću tražiti."

24 Ne zavidi opakim ljudima niti želi da budeš s njima. 2
Jer im srce smišlja nasilje i usne govore o nedjelu. 3
Mudrošću se zida kuća i razborom utvrđuje, 4 i po znanju se
pune klijeti svakim blagom dragocjenim i ljupkim. 5 Bolji je
mudar od jakoga i čovjek razuman od silne ljudine. 6 Jer s
promišljanjem se ide u boj i pobjeda je u mnoštvu savjetnika. 7
Previsoka je bezumnomu mudrost: zato na sudu ne otvara usta
svojih! 8 Tko smišlja zlo zove se učitelj podmukli. 9 Ludost
samo grijeh snuje, i podrugljivac je mrzak ljudima. 10 Kloneš li u
dan bijede, bijedna je tvoja snaga. 11 Izbavi one koje vode u
smrt; i spasavaj one koji posrćući idu na stratište. 12 Ako kažeš:
"Nismo za to znali", ne razumije li onaj koji ispituje srca? I ne
znade li onaj koji ti čuva dušu? I ne plaća li on svakomu po
njegovim djelima? 13 Jedi med, sine moj, jer je dobar, i saće je
slatko nepcu tvome. 14 Takva je, znaj, i mudrost tvojoj duši:
ako je nađeš, našao si budućnost i nada tvoja neće propasti.
15 Ne postavljaj, opaki, zasjede stanu pravednikovu, ne čini
nasilja boravištu njegovu; 16 jer padne li pravednik i sedam
puta, on ustaje, a opaki propadaju u nesreći. 17 Ne veseli se
kad padne neprijatelj tvoj i ne kliči srcem kada on posrće, 18 da
ne bi vidio Jahve i za zlo uzeo i obratio srdžbu svoju od njega.
19 Nemoj se srditi zbog zločinaca, nemoj zavidjeti opakima, 20
jer zao čovjek nema budućnosti, svjetiljka opakih gasi se. 21 Boj
se Jahve, sine moj, i kralja: i ne buni se ni protiv jednoga ni
protiv drugoga. 22 Jer iznenada provaljuje nesreća njihova i tko
zna kad će doći propast njihova. 23 I ovo je od mudraca: Ne
valja biti pristran na sudu. 24 Tko opakomu veli: "Pravedan si",
proklinju ga narodi i kunu puci; 25 a oni koji ga ukore nalaze
zadovoljstvo, i na njih dolazi blagoslov sreće. 26 U usta ljubi tko
odgovara pošteno. 27 Svrši svoj posao vani i uredi svoje polje,
potom i kuću svoju zidaj. 28 Ne svjedoči lažno na bližnjega
svoga: zar ćeš varati usnama svojim? 29 Ne reci: "Kako je on
meni učinio, tako ću i ja njemu; platit ću tom čovjeku po djelu
njegovu!" 30 Prolazio sam mimo polje nekog lijenčine i mimo
vinograd nekog luđaka, 31 i gle, sve bijaše zaraslo u koprive,
i sve pokrio čkalj, i kamena ograda porušena. 32 Vidjeh to i
pohranih u srcu, promotrih i uzeh pouku: 33 "Još malo odspavaj,
još malo odrijemaj, još malo podvij ruke za počinak, 34 i doći će
tvoje siromaštvo kao skitač i oskudica kao oružanik!"

25 I ovo su mudre izreke Salomonove; sabrali ih ljudi Ezekije,
kralja judejskog. 2 Slava je Božja sakrivati stvar, a slava
kraljevska istraživati je. 3 Neistražljivo je nebo u visinu, zemlja
u dubinu i srce kraljevsko. 4 Ukloni trosku od srebra, i uspjet
će posao zlataru. 5 Ukloni opakoga ispred kralja, i utvrdit će
se pravicom prijestol njegov. 6 Ne veličaj se pred kraljem i ne
sjedaj na mjesto velikaško, 7 jer je bolje da ti se kaže: "Popni se
gore" nego da te ponize pred odličnikom. 8 Što su ti oči vidjele
ne iznosi prebrzo na raspru; jer što ćeš učiniti na koncu kad te
opovrgne bližnji tvoj? 9 Kad si u parbi s bližnjim svojim, ne
otkrivaj tuđe tajne, 10 da te ne izgrdi tko čuje i da ti se kleveta
ne vrati. 11 Riječi kazane u pravo vrijeme zlatne su jabuke u
srebrnim posudama. 12 Mudrac koji kori uhu je poslušnu zlatan
prsten i ogrlica od tanka zlata. 13 Vjeran je glasnik onomu
tko ga šalje kao ledena studen u doba žetve: on krijepi dušu
svoga gospodara. 14 Tko se diči lažljivim darom, on je kao
oblak i vjetar bez kiše. 15 Strpljivošću se ublažava sudac, mek
jezik i kosti lomi. 16 Kad naiđeš na med, jedi umjereno, kako
se ne bi prejeo i pojedeno izbljuvao. 17 Rijetko zalazi u kuću
bližnjega svoga, da te se ne zasiti i ne zamrzi na te. 18 Čovjek
koji svjedoči lažno na bližnjega svoga on je kao bojni malj i mač
i oštra strijela. 19 Uzdanje u bezbožnika na dan nevolje - krnjav
je zub i noga klecava. 20 Kao onaj koji skida haljinu u zimski
dan ili ocat lije na ranu, takav je onaj tko pjeva pjesmu turobnu
srcu. 21 Ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga kruhom, i
ako je žedan, napoji ga vodom. 22 Jer mu zgrćeš ugljevlje na
glavu i Jahve će ti platiti. 23 Sjeverni vjetar donosi dažd, a
himben jezik srdito lice. 24 Bolje je stanovati pod rubom krova
nego u zajedničkoj kući sa ženom svadljivom. 25 Kao studena
voda žednu grlu, takva je dobra vijest iz zemlje daleke. 26
Kao zatrpan izvor i vrelo zamućeno, takav je pravednik koji
kleca pred opakim. 27 Jesti mnogo meda nije dobro niti tražiti
pretjerane časti. 28 Grad razvaljen i bez zidova - takav je čovjek
koji nema vlasti nad sobom.

26 Kao snijeg ljeti ili kiša o žetvi, tako pristaju počasti
bezumnomu. 2 Kao vrabac kad prhne i lastavica kad
odleti, tako se i bezrazložna kletva ne ispunja. 3 Bič konju, uzda
magarcu, a šiba leđima bezumnika. 4 Ne odgovaraj bezumniku
po njegovoj ludosti, da mu i sam ne postaneš jednak. 5 Odgovori
bezumniku po ludosti njegovoj, da se ne bi učinio sam sebi
mudar. 6 Odsijeca noge sebi i gorčinu pije tko po bezumnom
poruke šalje. 7 Klecava bedra u hromoga - mudra je izreka u
ustima bezumničkim. 8 Kamen za praćku vezuje tko bezumnom
iskazuje čast. 9 Trnovita grana u ruci pijanice: mudra izreka
u ustima bezumnika. 10 Strijelac koji ranjava sve prolaznike:
takav je onaj tko unajmljuje bezumnika. 11 Bezumnik se vraća
svojoj ludosti kao što se pas vraća na svoju bljuvotinu. 12 Vidiš li
čovjeka koji se sam sebi mudrim čini? Znaj, i od bezumnika ima
više nade nego od njega! 13 Lijenčina veli: "Zvijer je na putu, i
lav je na ulicama." 14 Kao što se vrata okreću na stožerima
svojim, tako i lijenčina na postelji svojoj. 15 Lijenčina umače
ruku u zdjelu, ali je ne može prinijeti ustima. 16 Lijenčina se čini

sebi mudrijim od sedmorice koji umno odgovaraju. **17** Psa za
uši hvata tko se, u prolazu, umiješa u raspru koja ga se ne
tiče. **18** Kao bjesomučnik koji baca zublje, strelice i sije smrt,
19 takav je čovjek koji vara bližnjega svoga i veli: “Samo se
našalih.” **20** Kad nestane drva, oganj se gasi, i kad više nema
klevetnika, prestaje svađa. **21** Ugljen je za žeravnicu i drvo za
oganj, a svadljivac da raspaljuje svađu. **22** Klevetnikove su
riječi kao slastice: spuštaju se u dno utrobe. **23** Srebrna gleđa
preko zemljana suđa: laskave usne i opako srce. **24** Mrzitelj
hini usnama svojim, a u sebi nosi prijevaru; **25** ne vjeruj mu
kad ljupkim glasom govori, jer u srcu mu je sedam grdila; **26**
ako himbom skriva mržnju, njegova će se opačina otkriti na
zboru. **27** Tko jamu kopa, sam u nju pada, i tko kamen valja, na
njega se prevaljuje. **28** Lažljiv jezik mrzi svoje žrtve, laskava
usta propast spremaju.

27 Ne hvali se danom sutrašnjim jer ne znaš što danas može
donijeti. **2** Neka te hvali drugi, a ne tvoja usta, tuđinac, a
ne tvoje usne. **3** Težak je kamen i pijesak je težak, ali je od
obojega teži bezumnikov bijes. **4** Jarost je okrutna i srdžba
žestoka a tko će odoljeti ljubomoru? **5** Bolji je javni ukor nego
lažna ljubav. **6** Čestiti su udarci prijateljevi, a lažni poljupci
neprijateljevi. **7** Sito grlo prezire i med samotok, a gladnu je i
sve gorko - slatko. **8** Kao ptica daleko od gnijezda svog, takav
je čovjek daleko od svojeg zavičaja. **9** Kao što ulje i kad vesele
srce, tako i slatkoća prijateljstva tješi dušu. **10** Ne ostavljaj
prijatelja svoga ni prijatelja očeva i ne dolazi u kuću bratovu
kad si u nesreći; bolji je susjed blizu nego brat daleko. **11** Budi
mudar, sine moj, i obraduj mi srce da mogu odgovoriti onome
koji me grdi. **12** Pametan čovjek opazi zlo i skrije se, a glupaci
idu bezbrižno i trpe kaznu. **13** Uzmi haljinu onomu tko je jamčio
za drugoga i oplijeni ga mjesto tuđinca. **14** Tko pozdravlja
svoga prijatelja naglas, a rano ujutro, prima mu se blagoslov za
kletvu. **15** Streha što prokišnjava za žestoke kiše i svadljiva
žena - jedno su te isto. **16** Tko nju zaustavlja, zaustavlja vjetar i
desnicom hvata ulje. **17** Željezo se željezom oštri i čovjek oštri
jedan drugoga. **18** Tko čuva smokvu, jede od njena ploda, i
tko čuva svoga gospodara, poštiva se. **19** Kao što se u vodi
različito odražava lice od lica, tako i u srcu čovjek od čovjeka. **20**
Carstvo Smrti i Propast ne mogu se zasititi, tako ni oči čovječje.
(Sheol h7585) **21** Taljika je za srebro i peć za zlato, a čovjek se
poznaje po ustima koja ga hvale. **22** Da bezumnika stučeš
tučkom u stupi, ne bi ga ostavila ludost njegova. **23** Brižno pazi
na stoku svoju i srcem se brini o stadima, **24** jer blago ne traje
dovijeka; i baštini li se kruna od koljena do koljena? **25** Kad
trava nikne i zelen se pokaže i bilje se kupi planinsko, **26** tad su
ti janjci za odijelo i jarci za kupovinu polja; **27** tad imaš izobilje
kozjega mlijeka sebi za jelo, i za hranu kući svojoj i za prehranu
sluškinjama svojim.

28 Opaki bježe i kad ih nitko ne progoni, a pravednici su
neustrašivi kao mladi lav. **2** Kad se u zemlji griješi, mnogi
su joj knezovi, a s čovjekom razumnim i umnim uprava je
postojana. **3** Čovjek opak koji tlači ubogoga - kiša je razorna
poslije koje kruha nema. **4** Koji zapuštaju Zakon, veličaju opake,
a koji se drže Zakona, protive im se. **5** Zli ljudi ne razumiju
pravice, a koji traže Jahvu, razumiju sve. **6** Bolji je siromah
koji živi bezazleno nego bogataš koji kroči krivim putem. **7** Tko
se drži Zakona, razuman je sin, a tko se druži s izbjeglicama,
sramoti oca svoga. **8** Tko umnožava bogatstvo svoje lihvom i
pridom, skuplja ga onomu tko je milostiv ubogima. **9** Tko uklanja
uho svoje da ne sluša Zakona, i molitva je njegova mrska. **10**
Tko zavodi poštene na put zao, past će u jamu svoju, a pošteni
će baštiniti sreću. **11** Bogat se čovjek čini sebi mudrim, ali će ga
razuman siromah raskrinkati. **12** Velika je slava kad se raduju
pravednici, a kad se dižu opaki, ljudi se kriju. **13** Tko skriva svoje
grijehe, nema sreće, a tko ih ispovijeda i odriče ih se, milost
nalazi. **14** Blago čovjeku uvijek bojaznu, jer čovjek okorjela srca
zapada u nesreću. **15** Lav koji riče i gladan medvjed: takav
je opak vladalac siromašnu narodu. **16** Nerazuman knez čini
mnoga nasilja, a koji mrzi lakomost, dugo živi. **17** Onaj koga tišti
krvna krivica, do groba bježi: ne zaustavljajte ga. **18** Spasava
se tko živi pravedno, tko se koleba između dva puta, propada
na jednom od njih. **19** Tko obrađuje svoju zemlju, nasitit će se
kruha, a tko trči za tlapnjama, nasitit će se siromaštva. **20** Čestit
čovjek stječe blagoslov, a tko hrli za bogatstvom, ne ostaje bez
kazne. **21** Ne valja biti pristran na sudu, jer i za zalogaj kruha
čovjek čini zlo. **22** Pohlepnik hrli za bogatstvom, a ne zna da
će ga stići oskudica. **23** Tko kori čovjeka, nalazi poslije veću
milost nego onaj koji laska jezikom. **24** Tko pljačka oca svoga i
majku svoju i veli: “Nije grijeh”, drug je razbojniku. **25** Lakomac
zameće svađu, a tko se uzda u Jahvu, uspjet će. **26** Bezuman
je tko se uzda u svoje srce, a spasava se tko živi mudro. **27** Tko
daje siromahu, ne trpi oskudicu; a tko odvraća oči svoje, bit će
proklet. **28** Kad se dižu opaki, ljudi se kriju, a kad propadaju, tad
se množe pravednici.

29 Čovjek koji, po opomeni, ostaje tvrdoglav, u tren će se
slomiti, i neće mu biti spasa. **2** Narod se veseli kad se
množe pravednici, a puk uzdiše kad zavlada opaki. **3** Čovjek
koji ljubi mudrost, veseli oca svoga, a koji se druži s bludnicama,
rasipa imetak. **4** Kralj pravicom održava državu, a ruši je čovjek
koji nameće daće. **5** Čovjek koji laska bližnjemu svome razapinje
mrežu stopama njegovim. **6** U grijehu je zamka zlu čovjeku, a
pravednik likuje i veseli se. **7** Pravednik razumije pravo malenih,
a opaki ne shvaća spoznaju. **8** Podsmjevači uzbunjuju grad, a
mudri stišavaju srdžbu. **9** Kad se mudrac parbi s bezumnikom, il'
se srdio, il' se smijao, svejednako mira nema. **10** Krvopije mrze
poštenoga, a pravednici mu se za život brinu. **11** Bezumnik
izlijeva sav svoj gnjev, a mudrac susteže svoju srdžbu. **12** Ako
vladalac posluša riječ lažljivu, sve mu sluge postaju opake. **13**
Siromah se i gulikoža susreću: Jahve obojici prosvjetljuje oči. **14**
Kralj koji sudi siromasima po istini ima prijesto čvrst dovijeka.
15 Šiba i ukor podaruju mudrost, a razuzdan mladić sramoti
majku svoju. **16** Kad se množe opaki, množi se i grijeh, ali
pravednici promatraju propast njihovu. **17** Ukori sina svoga, i
zadovoljit će te i dati radost duši tvojoj. **18** Kad objave nema,
narod se razuzda, a blago onome tko se drži Zakona! **19** Samim
se riječima sluga ne popravlja, jer se ne pokorava iako umom
shvaća. **20** Jesi li vidio čovjeka brza na riječima? I bezumnik
ima više nade nego on. **21** Tko mazi slugu svoga od djetinjstva

bit će mu poslije neposlušan. **22** Gnjevljiv čovjek zameće svađu,
a naprasit čovjek počini mnoge grijehe. **23** Oholost ponizuje
čovjeka, a ponizan duhom postiže časti. **24** Tko s lupežom plijen
dijeli, mrzi sebe samog: čuje proklinjanje i ništa ne otkriva. **25**
Strah čovjeku postavlja zamku, a tko se uzda u Jahvu, nalazi
okrilje. **26** Mnogi traže milost vladaočevu, ali Jahve dijeli pravdu
svakome. **27** Nepravednik je mrzak pravednicima, a pravednik
je mrzak opakima.

30 Riječi Agura, sina Jakeova, iz Mase; proročanstvo njegovo
za Itiela, za Itiela i Ukala. **2** Da, preglup sam da bih bio
čovjek i nemam razbora čovječjeg. **3** Ne stekoh mudrosti i ne
poznajem znanosti svetih! **4** Tko uzađe na nebo i siđe? Tko
uhvati vjetar u šake svoje? Tko sabra vode u plašt svoj? Tko
postavi krajeve zemaljske? Kako se zove i kako mu se zove
sin? Znaš li? **5** Svaka je Božja riječ prokušana, štit onima koji
se u nj uzdaju. **6** Ne dodaji ništa njegovim riječima, da te ne
prekori i ne smatra lažljivim. **7** Za dvoje te molim, ne uskrati
mi, dok ne umrem: **8** udalji od mene licemjernu i lažnu riječ;
ne daj mi siromaštva ni bogatstva: hrani me kruhom mojim
dostatnim; **9** inače bih, presitivši se, zatajio tebe i rekao: “Tko je
Jahve?” Ili bih, osiromašivši, krao i oskvrnio ime Boga svojega.
10 Ne klevetaj sluge gospodaru njegovu, jer bi te mogao kleti i ti
morao okajati. **11** Ima izrod koji kune oca svoga i ne blagoslivlje
majke svoje! **12** Izrod koji za se misli da je čist, a od kala
svojeg nije opran! **13** Izrod uznositih očiju koji visoko diže svoje
trepavice! **14** Izrod komu su zubi mačevi i očnjaci noževi da
proždiru nesretnike na zemlji i siromahe među ljudima! **15**
Pijavica ima dvije kćeri: “Daj! Daj!” Postoje tri stvari nezasitne i
četiri koje ne kažu: “Dosta!” **16** Carstvo smrti, jalova utroba,
zemlja nikad gasna vode i vatra koja nikad ne kaže: “Dosta!”
(Sheol h7585) **17** Oko koje se ruga ocu i odriče posluh majci
iskljuvat će potočni gavrani i izjesti mladi orlovi. **18** Troje mi
je nedokučivo, a četvrto ne razumijem: **19** put orlov po nebu,
put zmijin po stijeni, put lađin posred mora i put muškarčev
djevojci. **20** Takav je put preljubnice: najede se, obriše usta i
veli: “Nisam sagriješila.” **21** Od troga se zemlja ljulja, a četvrtoga
ne može podnijeti: **22** od roba kad postane kralj i kad se prostak
kruha nasiti, **23** od puštenice kad se uda i sluškinje kad istisne
svoju gospodaricu. **24** Četvero je maleno na zemlji, ali mudrije
od mudraca: **25** mravi, nejaki stvorovi, koji sebi ljeti spremaju
hranu; **26** jazavci, stvorovi bez moći, što u stijeni grade sebi
stan; **27** skakavci, koji nemaju kralja, a svi idu u poretku; **28**
gušter, što se rukama hvata, a prodire u kraljevske palače. **29**
Troje ima lijep korak, a četvero lijepo hodi: **30** lav, junak među
zvijerima, koji ni pred kim ne uzmiče; **31** pijetao što se odvažno
šeće među kokošima; jarac koji vodi stado; i kralj sa svojom
vojskom. **32** Ako si ludovao oholeći se ili to svjesno činio, stavi
ruku na usta. **33** Kad se mlijeko metÄe, izlazi maslac; kad se
nos pritisne, poteče krv; kad se srdžba potisne, dobiva se spor.

31 Riječ Lemuela, kralja Mase, kojima ga je učila majka
njegova. **2** Ne, sine moj! Ne, sine srca mog! Ne, sine
zavjeta mojih! **3** Ne daj snage svoje ženama ni putova svojih
zatiračima kraljeva. **4** Nije za kraljeve, Lemuele, ne pristaje
kraljevima vino piti, ni glavarima piće opojno, **5** da u piću ne
zaborave zakona i prevrnu pravo nevoljnicima. **6** Dajte žestoko
piće onomu koji će propasti i vino čovjeku komu je gorčina u
duši: **7** on će piti i zaboraviti svoju bijedu i neće se više sjećati
svoje nevolje. **8** Otvaraj usta svoja za nijemoga i za pravo sviju
nesretnika što propadaju. **9** Otvaraj usta svoja, sudi pravedno i
pribavi pravo siromahu i nevoljniku. **10** Tko će naći ženu vrsnu?
Više vrijedi ona nego biserje. **11** Muževljevo se srce uzda u nju
i blagom neće oskudijevati. **12** Ona mu čini dobro, a ne zlo,
u sve dane vijeka svojeg. **13** Pribavlja vunu i lan i vješto radi
rukama marnim. **14** Ona je kao lađa trgovačka: izdaleka donosi
kruh svoj. **15** Još za noći ona ustaje, hrani svoje ukućane i
određuje posao sluškinjama svojim. **16** Opazi li polje, kupi ga;
plodom svojih ruku sadi vinograd. **17** Opasuje snagom bedra
svoja i živo miče rukama. **18** Vidi kako joj posao napreduje:
noću joj se ne gasi svjetiljka. **19** Rukama se maša preslice i
prstima drži vreteno. **20** Siromahu dlan svoj otvara, ruke pruža
nevoljnicima. **21** Ne boji se snijega za svoje ukućane, jer sva
čeljad ima po dvoje haljine. **22** Sama sebi šije pokrivače, odijeva
se lanom i purpurom. **23** Muž joj je slavan na Vratima, gdje sjedi
sa starješinama zemaljskim. **24** Platno tka i prodaje ga i pojase
daje trgovcu. **25** Odjevena je snagom i dostojanstvom, pa se
smije danu budućem. **26** Svoja usta mudro otvara i pobožan joj
je nauk na jeziku. **27** Na vladanje pazi ukućana i ne jede kruha
besposlice. **28** Sinovi njezini podižu se i sretnom je nazivaju, i
muž njezin hvali je: **29** “Mnoge su žene bile vrsne, ali ti ih sve
nadmašuješ.” **30** Lažna je ljupkost, tašta je ljepota: žena sa
strahom Gospodnjim zaslužuje hvalu. **31** Plod joj dajte ruku
njezinih i neka je na Vratima hvale djela njezina!

Propovjednik

1 Misli Propovjednika, Davidova sina, kralja u Jeruzalemu.
2 Ispraznost nad ispraznošću, veli Propovjednik, ispraznost
nad ispraznošću, sve je ispraznost! **3** Kakva je korist čovjeku
od svega truda njegova kojim se trudi pod suncem? **4** Jedan
naraštaj odlazi, drugi dolazi, a zemlja uvijek ostaje. **5** Sunce
izlazi, sunce zalazi i onda hiti svojem mjestu odakle izlazi. **6**
Vjetar puše na jug i okreće se na sjever, kovitla sad ovamo sad
onamo i vraća se u novom vrtlogu. **7** Sve rijeke teku u more i
more se ne prepunja; odakle teku rijeke, onamo se vraćaju da
ponovo počnu svoj tok. **8** Sve je mučno. Nitko ne može reći da
se oči nisu do sita nagledale i uši dovoljno naslušale. **9** Što je
bilo, opet će biti, i što se činilo, opet će se činiti, i nema ništa
novo pod suncem. **10** Ima li išta o čemu bi se moglo reći: "Gle,
ovo je novo!" Sve je već davno prije nas postojalo. **11** Samo, od
prošlosti ne ostade ni spomena, kao što ni u budućnosti neće biti
sjećanja na ono što će poslije doći. **12** Ja, Propovjednik, bijah
kralj nad Izraelom u Jeruzalemu. **13** I trudih se da mudrošću
istražim i dokučim sve što biva pod nebom; o, kako mučnu
zadaću zadade Bog sinovima ljudskim. **14** Vidjeh sve što se
čini pod suncem: kakve li ispraznosti i puste tlapnje! **15** Što je
krivo, ne može se ispraviti; čega nema, izbrojiti se ne može. **16**
Rekoh onda sam sebi: "Gle, stekao sam veću mudrost nego
bilo tko od mojih prethodnika u Jeruzalemu. Duh moj sabrao je
golemu mudrost i znanje." **17** Mudrost pomnjivo proučih, a tako
i glupost i ludost, ali sam spoznao da je to pusta tlapnja. **18**
Mnogo mudrosti - mnogo jada; što više znanja, to više boli.

2 Tad rekoh u srcu svom: "Daj da okušam užitak i vidim što
naslada pruža" - ali gle: i to je ispraznost! **2** O smijehu rekoh:
"Ludost je"; o užitku: "Čemu valja?" **3** Odlučih tijelo krijepiti
vinom, a srce posvetiti mudrosti; poželjeh prigrliti i ludost, kako
bih spoznao usrećava li ljude ono što pod nebesima čine za
izbrojenih dana svojega života. **4** Učinih velika djela: sazidah
sebi palače, zasadih vinograde; **5** uredih perivoje i voćnjake,
nasadih u njima voćke svakojake. **6** Načinih jezera da plodna
sadišta natapam. **7** Nakupovah robova i robinja, imadoh i sluge
domaće, a tako i stada krupne i sitne stoke više no itko prije
mene u Jeruzalemu. **8** Nagomilah srebro i zlato i blago kraljeva
i pokrajina, nabavih pjevače i pjevačice i svakoga raskošja
ljudskog, sve škrinju na škrinji. **9** I postadoh tako velik, veći no
bilo tko prije mene u Jeruzalemu; a nije me ni mudrost moja
ostavila. **10** I što god su mi oči poželjele, nisam im uskratio, niti
branih srcu svojemu kakva veselja, već se srce moje veselilo
svakom trudu mojem, i takva bi nagrada svakom mojem naporu.
11 A onda razmotrih sva svoja djela, sve napore što uložih da do
njih dođem - i gle, sve je to opet ispraznost i pusta tlapnja! I
ništa nema valjano pod suncem. **12** Okrenuh zatim misao svoju
mudrosti, gluposti i ludosti. Što, na priliku, čini kraljev nasljednik?
Ono što je već učinjeno. **13** I spoznadoh da je bolja mudrost od
ludosti, kao što je svjetlost bolja od tame. **14** Mudracu su oči u
glavi, a bezumnik luta u tami. Ali također znam da obojicu stiže
ista kob. **15** Zato rekoh u sebi: "Kakva je sudbina luđaku, takva
je i meni. Čemu onda žudjeti za mudrošću?" I rekoh u srcu:
"I to je ispraznost!" **16** Jer trajna spomena nema ni mudru ni
bezumniku: obojicu će poslije nekog vremena prekriti zaborav! I,
jao, mudrac mora umrijeti kao i bezumnik. **17** Omrznuh život,
jer mi se učini mučnim sve što se zbiva pod suncem: sve je
ispraznost i pusta tlapnja. **18** Zamrzih sve za što sam se pod
suncem trudio i što sad ostavljam svome nasljedniku. **19** Tko
zna hoće li on biti mudar ili lud? Pa ipak on će biti gospodar sve
moje muke u koju uložih sav svoj napor i mudrost pod suncem. I
to je ispraznost. **20** I stao sam srcem očajavati zbog velikog
napora kojim sam se trudio pod suncem. **21** Jer čovjek se trudi
mudro i umješno i uspješno, pa sve to mora ostaviti u baštinu
drugomu koji se oko toga nije uopće trudio. I to je ispraznost i
velika nevolja. **22** Jer što on dobiva za sav svoj napor i trud
koji je pod suncem podnio? **23** Jer svi su njegovi dani doista
mukotrpni, poslovi mu puni brige; čak ni noću ne miruje srce
njegovo. I to je ispraznost. **24** Nema čovjeku druge sreće već
jesti i piti i biti zadovoljan svojim poslom. I to je, vidim, dar Božje
ruke. **25** Jer tko bi mogao jesti, tko li nezadovoljan biti, osim po
njemu. **26** Mudrost, spoznaju, radost on daruje onom tko mu je
po volji, a grešniku nameće zadaću da sabira i skuplja za onoga
tko je po volji Bogu. I to je ispraznost i pusta tlapnja.

3 Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme.
2 Vrijeme rađanja i vrijeme umiranja; vrijeme sađenja i vrijeme
čupanja posađenog. **3** Vrijeme ubijanja i vrijeme liječenja;
vrijeme rušenja i vrijeme građenja. **4** Vrijeme plača i vrijeme
smijeha; vrijeme tugovanja i vrijeme plesanja. **5** Vrijeme bacanja
kamenja i vrijeme sabiranja kamenja; vrijeme grljenja i vrijeme
kad se ostavlja grljenje. **6** Vrijeme traženja i vrijeme gubljenja;
vrijeme čuvanja i vrijeme odbacivanja. **7** Vrijeme deranja i
vrijeme §§ijenja; vrijeme šutnje i vrijeme govorenja. **8** Vrijeme
ljubljenja i vrijeme mržnje; vrijeme rata i vrijeme mira. **9** Koja je
posleniku korist od njegovih napora? **10** Razmišljam o mučnoj
zadaći što je Bog zadade sinovima ljudskim. **11** Sve što on
čini prikladno je u svoje vrijeme; ali iako je dopustio čovjeku
uvid u vjekove, čovjek ne može dokučiti djela koja Boga čini od
početka do kraja. **12** Znam da nije druge sreće čovjeku osim da
se veseli i čini dobro za svojega života. **13** I kad čovjek jede i
pije i uživa u svojem radu, i to je Božji dar. **14** I znam da sve što
Bog čini, čini za stalno. Tome se ništa dodati ne može niti mu se
može oduzeti; a Bog čini tako da ga se boje. **15** Što biva, već
bijaše, i što će biti, već je bilo; a Bog obnavlja što je prohujalo.
16 Još vidim kako pod suncem umjesto pravice vlada nepravda i
umjesto pravednika zločinac. **17** Zato rekoh u sebi: "Bog će
suditi i pravedniku i zločincu, jer ovdje ima vrijeme za svaku
namjeru i čin." **18** Još rekoh u sebi: "Ljudi se ponašaju tako da
Bog može pokazati kakvi su uistinu, da su jedni drugima poput
zvijeri." **19** Jer zaista, kob ljudi i zvijeri jedna je te ista. Kako ginu
oni, tako ginu i one; i dišu jednakim dahom, i čovjek ničim ne
nadmašuje zvijer, jer sve je ispraznost. **20** I jedni i drugi odlaze
na isto mjesto; svi su postali od praha i u prah se vraćaju. **21**
Tko zna da li dah ljudski uzlazi gore, a dah zvijeri silazi dolje k
zemlji? **22** Uviđam da čovjeku druge sreće nema osim radosti u
svome djelu, jer to je ljudska sudbina. A tko će ga dovesti do
toga da dozna što će biti poslije njega?

4 Opet stadoh promatrati sva nasilja koja se čine pod suncem,
i gle, suze potlačenih, i nikog nema da ih utre; i nasilje iz
tlačiteljske ruke, a zaštitnika niotkuda. **2** Zato sretnima smatram
mrtve koji su već pomrli; sretniji su od živih što još žive. **3** A od
obojih je sretniji onaj koji još nije postao, koji nije vidio zlih djela
što se čine pod suncem. **4** Nadalje iskusih da svaki napor i
svaki uspjeh pribavlja čovjeku zavist njegova bližnjeg. I to je
ispraznost i pusta tlapnja. **5** Bezumnik prekriži ruke i izjeda
sebe. **6** Bolja je puna šaka u miru nego obje pregršti mučna
rada i puste tlapnje. **7** I još jednu opazih ispraznost pod suncem:
8 Čovjek potpun samac - bez sina, bez brata, i opet nema kraja
njegovu trudu; oči mu se ne mogu nasititi blaga; a ne misli: za
koga se mučim i uskraćujem dobro sebi? I to je ispraznost i zla
briga. **9** Bolje je dvojici nego jednome, jer imaju bolju plaću
za svoj trud. **10** Padne li jedan, drugi će ga podići; a teško
jednomu! Ako padne, nema nikoga da ga podigne. **11** Pa ako se
i spava udvoje, toplije je; a kako će se samac zagrijati? **12** I ako
tko udari na jednoga, dvojica će mu se oprijeti; i trostruko se uže
ne kida brzo. **13** Bolji je mladić siromašan a mudar nego kralj
star a lud, koji više ne zna za savjet. **14** Jer mladić može izići
iz tamnice i postati kraljem, iako se rodio kao prosjak u svom
kraljevstvu. **15** Opazih kako svi koji žive i hode pod suncem
pristaju uz mladića, uz nastupnika koji ga naslijedi. **16** On stupa
na čelo bezbrojnih podanika i kasniji se naraštaji ne mogahu
zbog njega radovati. I to je zacijelo ispraznost i pusta tlapnja.

5 Kad odlaziš u Božji dom, pazi na korake svoje. Priđi da
mogneš čuti - žrtva je valjanija nego prinos luđaka, jer oni i
ne znaju da čine zlo. **2** Ne nagli ustima svojim i ne žuri se s
riječima pred Bogom, jer je Bog na nebu, a ti si na zemlji; zato
štedi svoje riječi. **3** San dolazi od mnogih briga, a lud govor od
mnoštva riječi. **4** Kad zavjetuješ štogod Bogu, odmah to izvrši,
jer njemu nisu mili bezumnici. Zato ispuni svaki svoj zavjet. **5**
Bolje je ne zavjetovati, nego zavjetovati a ne izvršiti zavjeta. **6**
Ne daj ustima svojim da te navode na grijeh i ne reci kasnije
pred anđelom da je bilo nehotice. Zašto pružati Bogu priliku da
se srdi na riječ tvoju i uništi djelo tvojih ruku? **7** Koliko sanja,
toliko i ispraznosti; mnogo riječi - isprazna tlapnja. Zato boj se
Boga. **8** Ako vidiš gdje tlače siromaha i gaze pravo i pravicu u
zemlji, ne čudi se tomu, jer nad visokim straži viši, a nad njim
najviši. **9** Korist zemlje je nada sve; i kralj ovisi o zemljištu.
10 Tko novce ljubi, nikad ih dosta nema; tko bogatstvo ljubi,
nikad mu dosta probitka. I to je ispraznost. **11** Gdje je mnogo
bogatstva, mnogo je i gotovana, pa kakva je korist od toga
gospodaru, osim što ga očima gleda? **12** Sladak je dan radiši,
jeo malo ili mnogo, dok bogatstvo ne da bogatašu zaspati.
13 I vidjeh teško zlo pod suncem: skupljeno blago što je na
propast svojemu vlasniku. **14** Jer zlom nezgodom propadne
takvo bogatstvo te sinu što mu se rodi ne ostane ništa. **15** Gol
je izašao iz utrobe majke svoje i tako će gol i otići kakav je i
došao; ništa nema od svega svojeg truda da ponese. **16** I to je
teško zlo što tako odlazi kako je i došao; pa kakva mu je korist
što se u vjetar mučio. **17** Sve svoje dane živi u tami, nevolji,
brizi, bolesti i srdžbi. **18** Ovo, stoga, zaključujem: prava je sreća
čovjeku jesti i piti i biti zadovoljan sa svim svojim trudom kojim
se muči pod suncem za kratka vijeka koji mu je dao Bog, jer
takva mu je sudbina dosuđena. **19** Pa ako je čovjeku Bog dao
bogatstvo i imanje da ih uživa i bude zadovoljan svojim djelom -
i to je dar od Boga. **20** Jer tada barem ne misli mnogo na dane
svog života, kad mu Bog daje da mu se srce veseli.

6 I vidjeh: ima još jedno zlo pod suncem i teško tišti ljude.
2 Nekomu Bog udijeli bogatstvo i blago i počasti te ima sve
što mu duša poželi, ali mu ne udijeli da to i uživa, nego uživa
tuđinac. To je ispraznost i grdna nevolja. **3** I velim: bolje je
nedonošče od onoga koji bi rodio stotinu djece i živio mnogo
godina, a sam se ne bi naužio dobra niti bi imao pogreba; **4** jer
je nedonošče uzalud došlo i u tamu otišlo i ime mu je tamom
pokriveno; **5** sunca čak ne vidje niti spozna - a spokojnije
je od onoga. **6** Pa kad bi takav živio i dvije tisuće godina, a
svojeg dobra ne bi uživao, zar ne odlaze obojica jednako na isto
mjesto? **7** Čovjek se trudi samo da bi jeo, a želudac njegov
nikad da se nasiti. **8** Jer po čemu je mudrac bolji od luđaka i
što reći o siromahu koji se umije držati pred ljudima? **9** Bolje
je očima vidjeti nego duhom lutati. I to je ispraznost i pusta
tlapnja. **10** Što je već bilo, ime ima; i zna se što je čovjek; i on
se ne može parbiti s jačim od sebe. **11** Što više riječi, to veća
ispraznost svega, i koja je od toga korist čovjeku? **12** Tko zna
što je dobro čovjeku u životu njegovu, za ono malo dana koje
tako isprazno živi, koji mu prolaze kao sjena? Tko će kazati
čovjeku što će biti poslije njega pod suncem?

7 Bolji je dobar glas nego skupocjeno ulje, i smrtni dan nego
dan rođenja. **2** Bolje je ići u kuću gdje je žalost nego u kuću
gdje je gozba, jer ondje je kraj svakoga čovjeka, i tko je živ, nek'
primi k srcu! **3** Bolji je jad nego smijeh, jer pod žalosnim licem
srce je radosno. **4** Srce je mudrih ljudi u kući žalosti, a srce
bezumnih u kući veselja. **5** Bolje je poslušati ukor mudra čovjeka
negoli slušati hvalospjev luđaka. **6** Jer kao prasak trnja ispod
kotla, takav je smijeh luđaka, i to je ispraznost. **7** Jer smijeh od
mudraca čini luđaka i veselje kvari srce. **8** Bolji je svršetak stvari
nego njezin početak i bolja je strpljivost od oholosti. **9** Ne nagli u
srdžbu, jer srdžba počiva u srcu luđaka. **10** Ne pitaj zašto su
negdašnja vremena bila bolja od ovih, jer to nije mudro pitanje.
11 Mudrost je dragocjena baština i probitak onima na koje sunce
sja. **12** Jer kao što je novac zaštita, tako je i mudrost; a prednost
je mudrosti u tome što izbavlja onoga tko je ima. **13** Pogledaj
djela Božja; tko može ispraviti što je on iskrivio? **14** U sretan
dan uživaj sreću, a u zao dan razmišljaj: Bog je stvorio jedno
kao i drugo - da čovjek ne otkrije ništa od svoje budućnosti. **15**
Svašta vidjeh u svojemu ništavnom životu: pravednik propada
unatoč svojoj pravednosti, a bezbožnik i dalje živi unatoč svojoj
bezbožnosti. **16** Ne budi prepravedan i ne budi premudar; zašto
da se uništavaš? **17** Ne budi preopak i ne budi lud; zašto bi umro
prije vremena? **18** Dobro je da držiš jedno, ali ni drugo ne puštaj
iz ruke, jer tko se boji Boga, izbavlja se od svega. **19** Mudrost
mudraca veću moć daje gradu nego deset mogućnika. **20** Na
zemlji nema pravednika koji, čineći dobro, ne bi nikad sagriješio.
21 I još jedno: nemoj se obazirati na govorkanje; čut ćeš možda
da te sluga tvoj proklinjao; **22** a zna tvoje srce kako si i ti često
druge proklinjao. **23** Sve sam to mudrošću iskušao. Mislio sam

da sam mudar, ali mi je mudrost bila nedokučiva. **24** Ono što
jest, daleko je i duboko, tako duboko - tko da i pronađe? **25** I još
jednom pokušah istražiti i shvatiti mudrost i smisao, da spoznam
opačinu kao ludost, a ludost kao bezumlje. **26** Otkrih da ima
nešto gorče od smrti - žena, ona je zamka, srce joj je mreža,
a ruke okovi; tko je Bogu drag, izmiče joj, a grešnik je njezin
sužanj. **27** Eto, to sam sve u svemu otkrio, veli Propovjednik. **28**
I još sam tražio, ali bez uspjeha. Nađoh čovjeka - jednog od
tisuću, a žene ne nađoh među svima nijedne. **29** Otkrih ovo:
Bog stvori čovjeka jednostavnim, a on snuje nebrojene spletke.

8 Tko je kao mudrac? Tko još umije tumačiti stvari? Mudrost
čovjeku razvedruje lice i mijenja njegov namršteni lik. **2** Zato
velim: slušaj kraljevu zapovijed zbog Božje zakletve. **3** Ne nagli
da je prekršiš: ne budi tvrdoglav kad razlog nije dobar, jer on
čini kako mu odgovara. **4** Jer kraljeva je riječ najjača, i tko ga
smije pitati: "Što činiš?" **5** Tko se drži zapovijedi, ne poznaje
nevolju, i mudrac zna za vrijeme i sud. **6** Jer postoji vrijeme i
sud za sve, i čovjeka veoma tereti nedjelo njegovo **7** jer on ne
zna što će biti; a tko mu može kazati kad će što biti? **8** Vjetar
nitko ne može svladati, niti gospodariti nad danom smrtnim, niti
ima odgode u ratu; niti opačina izbavlja onoga koji je čini. **9** Sve
ovo vidjeh pazeći na sve što se čini pod suncem, kad čovjek
vlada nad čovjekom na njegovu nesreću. **10** Dalje vidjeh kako
opake nose na groblje, i ljudi iz svetog mjesta izlaze da ih slave
zbog toga što su tako činili. I to je ispraznost. **11** Kad nema
brze osude za zlo djelo, ljudsko je srce sklono činiti zlo. **12** I
grešnik koji čini zlo i sto puta, dugo živi. Ja ipak znam da će biti
sretni oni koji se boje Boga jer ga se boje. **13** Ali opak čovjek
neće biti sretan i neće produljivati svoje dane ni kao sjena jer
se ne boji Boga. **14** Ali je na zemlji ispraznost te pravednike
stiže sudbina opakih, a opake sudbina pravednika. Velim: i to je
ispraznost. **15** Zato slavim veselje, jer nema čovjeku sreće pod
suncem nego u jelu, pilu i nasladi. I to neka ga prati u njegovoj
muci za života koji mu Bog dade pod suncem. **16** Poslije svih
napora da dokučim mudrost, pokušah spoznati što se radi na
zemlji. Uistinu, čovjek ne nalazi spokojstva ni danju ni noću. **17**
Promatram cjelokupno djelo Božje: i odista - nitko ne može
dokučiti ono što se zbiva pod suncem. Jer ma koliko se čovjek
trudio da otkrije, nikad ne može otkriti. Pa ni mudrac to ne može
otkriti, iako misli da zna.

9 Razmišljah o svemu tome i shvatih kako su i pravednici i
mudraci, sa djelima svojim, u Božjoj ruci; i čovjek ne razumije
ni ljubavi ni mržnje, i njemu su obje ispraznost. **2** Svima je ista
kob, pravednomu kao i opakom, čistomu i nečistomu, onomu
koji žrtvuje kao i onomu koji ne žrtvuje; jednako dobru kao
i grešniku, onomu koji se zaklinje kao i onomu koji se boji
zakletve. **3** Najgore je od svega što biva pod suncem ovo: ista
je kob svima, ljudsko je srce puno zla, ludost je u srcima ljudi
dok žive, a potom se pridružuju mrtvima. **4** Jer onaj tko je među
živima, ima nade: i živ pas više vrijedi nego mrtav lav. **5** Živi
barem znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa niti imaju više
nagrade, jer se zaboravlja i spomen na njih. **6** Davno je nestalo
i njihove ljubavi, i mržnje, i zavisti, i više nemaju udjela ni u čem
što biva pod suncem. **7** Zato s radošću jedi svoj kruh i vesela
srca pij svoje vino, jer se Bogu već prije svidjelo tvoje djelo. **8** U
svako doba nosi haljine bijele i ulja nek' ne ponestane na tvojoj
glavi. **9** Uživaj život sa ženom koju ljubiš u sve dane svojega
ispraznog vijeka koji ti Bog daje pod suncem, jer to je tvoj udio
u životu i u trudu kojim se trudiš pod suncem. **10** I što god
nakaniš učiniti, učini dok možeš, jer nema ni djela, ni umovanja,
ni spoznaje, ni mudrosti u Podzemlju u koje ideš. **(Sheol h7585)**
11 Osim toga, vidjeh pod suncem: ne dobivaju trku hitri, ni boj
hrabri; nema kruha za mudraca, ni bogatstva za razumne, ni
milosti za učene, jer vrijeme i kob sve ih dostiže. **12** Čovjek ne
zna svoga časa: kao ribe ulovljene u podmukloj mreži, i kao
ptice u zamku uhvaćene, tako se hvataju sinovi ljudski u vrijeme
nevolje koja ih iznenada spopada. **13** Još vidjeh pod suncem
i ovu "mudrost" koja mi se učini velikom: **14** Bi jedan malen
grad i u njem malo ljudi, a na nj udari velik kralj, opkoli ga i
podiže oko njega velike opsadne tornjeve. **15** Ali se u njemu
nađe čovjek siromah mudar koji spasi grad svojom mudrošću, a
poslije se nitko nije sjećao toga čovjeka. **16** Ipak ja velim: bolja
je mudrost nego jakost, ali se ne cijeni mudrost siromaha i ne
slušaju njegove riječi. **17** Blage se riječi mudraca bolje čuju nego
vika zapovjednika nad luđacima. **18** Mudrost više vrijedi nego
bojno oružje, ali jedan jedini grešnik pokvari mnogo dobra.

10 Uginula muha usmrdi mirisno ulje, a i malo ludosti jače je
od mudrosti i časti. **2** Mudrac kroči pravim putem, a luđak
krivim. **3** Dovoljno je da luđak pođe putem: kako razbora nema,
svakomu pokazuje da je lud. **4** Ako se na te digne vladaočev
gnjev, ne ostavljaj svoga mjesta, jer blagost sprečava velike
grijehe. **5** Ima zlo što ga vidjeh pod suncem kao prestupak koji
dolazi od vladaoca: **6** ludost se podiže na najviša mjesta, a
veliki zauzimaju niske položaje. **7** Vidjeh sluge na konjima, a
knezove gdje idu pješice kao sluge. **8** Tko jamu kopa, u nju
pada; i tko ruši zid, ujeda ga zmija. **9** Tko lomi kamenje, ono ga
ranjava; tko cijepa drva, može nastradati. **10** Kad zatupi željezo
i oštrica mu nije nabrušena, tada treba više snage; a nagrada
mudrosti je uspjeh. **11** Ako zmija ujede prije čaranja, ništa onda
opčaratelj ne koristi. **12** Pune su miline riječi iz usta mudraca,
a bezumnika upropašćuju njegove usne. **13** On počinje svoje
besjede ludošću i svršava ih potpunim bezumljem. **14** Luđak
previše govori: čovjek ne poznaje budućnost, i tko mu može
kazati što će poslije njega biti? **15** Luđake mori njihov trud; tko
ne zna puta, ne može u grad. **16** Jao tebi, zemljo, kad ti je kralj
premlad i knezovi se već ujutro goste. **17** Blago tebi, zemljo, kad
ti je kralj plemenit i knezovi ti u svoje vrijeme blaguju da se
okrijepe, a ne da se opiju. **18** S lijenosti se ugiblju grede, zbog
nebrige prokišnjava kuća. **19** Ali su gozbe radi zabave i vino
uveseljava život, a novci pribavljaju sve. **20** Ni u svojoj misli
ne kuni kralja, ni u svojoj ložnici ne kuni bogataša, jer će ptice
odnijeti glas i kleveta lako okrilati.

11 Baci kruh svoj na vodu i naći ćeš ga poslije mnogo
vremena. **2** Podijeli sedmorici ili osmorici, jer ne znaš
kakvo će zlo zadesiti zemlju. **3** Kad se oblaci napune kišom,
prosiplju je na zemlju, a padne li drvo na jug ili na sjever,
svejedno: gdje padne, ondje i ostaje. **4** Tko pazi na vjetar, ne
sije, i tko gleda na oblake, ne žanje. **5** Kao što ne znaš koji je put

vjetru ni kako postaju kosti u utrobi trudne žene, tako ne znaš ni
djela Boga koji sve tvori. **6** Ujutro sij svoje sjeme, a navečer
nek' ti ruka ne počiva. Jer ne znaš da li će biti bolje ovo ili ono,
ili će oboje biti jednako dobro. **7** Ljupka je svjetlost i ugodno je
očima vidjeti sunce. **8** Ali ako čovjek živi i mnogo godina, neka
se uvijek veseli, a neka se sjeti da će tamnih dana biti mnogo.
Ispraznost je sve što će doći. **9** Zato se raduj, mladiću, za svoje
mladosti, i veseli se u danima svoga mladenaštva; idi putovima
svoga srca i slijedi želje svojih očiju; ali znaj da će ti za sve
to suditi Bog. **10** Ukloni dakle jad iz svoga srca i udalji bol od
svojega tijela. Ali je isprazna i mladost i doba tamnih kosa.

12 I sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti prije
nego dođu zli dani i prispiju godine kad ćeš reći: "Ne mile
mi se." **2** Prije nego potamni sunce i svjetlost, mjesec i zvijezde, i
vrate se oblaci iza kiše. **3** U dan kad zadrhte čuvari kuće i pognu
se junaci, i dosađuju se mlinarice jer ih je premalo, i potamne oni
koji gledaju kroz prozore; **4** kad se zatvore ulična vrata, oslabi
šum mlina, kad utihne pjev ptice i zamru zvuci pjesme. **5** Kad je
put uzbrdo muka i svaki izlazak prijetnja; a badem je u cvatu, i
skakavac ne skače više, i koprov plot puca, jer čovjek ide u
svoj vječni dom! A narikače već se kreću ulicama. **6** Prije nego
se prekine srebrna vrpca i zlatna se svjetiljka razbije i razlupa
se vrč na izvoru i slomi točak na bunaru; **7** i vrati se prah u
zemlju kao što je iz nje i došao, a duh se vrati Bogu koji ga je
dao. **8** Ispraznost nad ispraznostima, veli Propovjednik, sve je
ispraznost. **9** A osim toga što je sam Propovjednik bio mudar,
on je i narod učio mudrosti te je odmjerio, ispitao i sastavio
mnogo mudrih izreka. **10** Ujedno se Propovjednik trudio pronaći
prikladne riječi i izravno izraziti istinu. **11** Besjede su mudrih ljudi
kao ostani i kao pobodeni kolci: pastir se njima služi na dobro
svojega stada. **12** I na kraju, sine moj, znaj da je neizmjerno
mnogo truda potrebno da se napiše knjiga i da mnogo učenje
umara tijelo. **13** Čujmo svemu završnu riječ: "Boj se Boga,
izvršuj njegove zapovijedi, jer - to je sav čovjek." **14** Jer sva će
skrivena djela, bila dobra ili zla, Bog izvesti na sud.

Pjesma nad Pjesmama

1 Salomonova Pjesma nad pjesmama **2** Poljubi me poljupcem
usta svojih, ljubav je tvoja slađa od vina. **3** Miris najboljih
mirodija, ulje razlito ime je tvoje, zato te ljube djevojke. **4** Povuci
me za sobom, bježimo! Kralj me uveo u odaje svoje. Igrat ćemo
se i radovati zbog tebe, slavit ćemo ljubav tvoju više nego vino.
Pravo je da te ljube. **5** Crna sam ali lijepa, kćeri jeruzalemske,
kao šatori kedarski, kao zavjese Salomonove. **6** Ne gledajte što
sam garava, to me sunce opalilo. Sinovi majke moje rasrdili se
na mene, postavili me da čuvam vinograde; a svog vinograda,
koji je u meni, nisam čuvala. **7** Reci mi, ti koga ljubi duša moja,
gdje paseš, gdje se u podne odmaraš, da ne lutam, tražeći te,
oko stada tvojih drugova. **8** Ako ne znaš, o najljepša među
ženama, izađi i slijedi tragove stada i pasi kozliće svoje oko
pastirskih koliba. **9** Usporedio bih te s konjima pod kolima
faraonovim, o prijateljice moja. **10** Lijepi su obrazi tvoji među
naušnicama, vrat tvoj pod ogrlicama. **11** Učinit ćemo za tebe
zlatne naušnice s privjescima srebrnim. **12** - Dok se kralj odmara
na svojim dušecima, (tada) nard moj miriše. **13** Dragi mi je moj
stručak smirne što mi među grudima počiva. **14** Dragi mi je moj
grozd ciprov u vinogradima engedskim. **15** - Gle, kako si lijepa,
prijateljice moja, gle, kako si lijepa, imaš oči kao golubica. **16** -
Gle, kako si lijep, dragi moj, gle, kako si mio. Zelenilo je postelja
naša. **17** - Grede kuća naših cedri su, a natkrovlje čempresi.

2 - Ja sam cvijet šaronski, ljiljan u dolu. **2** - Što je ljiljan među
trnjem, to je prijateljica moja među djevojkama. **3** - Što je
jabuka među šumskim stablima, to je dragi moj među mladićima;
bila sam željna hlada njezina i sjedoh, plodovi njeni slatki su
grlu mome. **4** Uveo me u odaje vina i pokrio me zastavom
ljubavi. **5** Okrijepite me kolačima, osvježite jabukama, jer sam
bolna od ljubavi. **6** Njegova mi je lijeva ruka pod glavom, a
desnom me grli. **7** - Kćeri jeruzalemske, zaklinjem vas srnama i
košutama poljskim, ne budite, ne budite ljubav moju dok sama
ne bude htjela! **8** Glas dragoga moga! Evo ga, dolazi, prelijeće
brda, preskakuje brežuljke. **9** Dragi je moj kao srna, on je kao
jelenče. Evo ga za našim zidom, gleda kroz prozore, zaviruje
kroz rešetke. **10** Dragi moj podiže glas i govori mi: “Ustani,
dragano moja, ljepoto moja, i dođi, **11** jer evo, zima je već
minula, kiša je prošla i nestala. **12** Cvijeće se po zemlji ukazuje,
vrijeme pjevanja dođe i glas se grličin čuje u našem kraju. **13**
Smokva je izbacila prve plodove, vinograd, u cvatu, miriše.
Ustani, dragano moja, ljepoto moja i dođi. **14** Golubice moja, u
spiljama kamenim, u skrovištima vrletnim, daj da ti vidim lice i
da ti čujem glas, jer glas je tvoj ugodan i lice je tvoje krasno.”
15 Pohvatajte lisice, male lisice što oštećuju vinograde, naše
vinograde u cvatu. **16** Dragi moj pripada meni, a ja njemu, on
pase među ljiljanima. **17** Prije nego dan izdahne i sjene se
spuste, vrati se, dragi moj: budi lagan kao srna, kao lane na gori
Beteru.

3 Po ležaju svome, u noćima, tražila sam onoga koga ljubi
duša moja, tražila sam ga, ali ga nisam našla. **2** Ustat ću
dakle i optrčati grad, po ulicama i trgovima tražit ću onoga koga
ljubi duša moja: tražila sam ga, ali ga nisam našla. **3** Sretoše
me čuvari koji grad obilaze: “Vidjeste li onoga koga ljubi duša
moja?” **4** Tek što pođoh od njih, nađoh onoga koga ljubi duša
moja. Uhvatila sam ga i neću ga pustiti, dok ga ne uvedem u
kuću majke svoje, u ložnicu roditeljke svoje. **5** Zaklinjem vas,
kćeri jeruzalemske, srnama i košutama poljskim, ne budite, ne
budite ljubav moju dok sama ne bude htjela! **6** Što se to diže iz
pustinje kao stup dima iz kada smirne i tamjana i svih prašaka
mirodijskih? **7** Gle, to je nosiljka Salomonova, oko nje šezdeset
kršnih momaka između najkršnijih u Izraelu. **8** Svi su vični
mačevima, za rat su izvježbani, svakome je sablja o boku zbog
opasnosti noćnih. **9** Sebi je prijestolje načinio kralj Salomon od
drveta libanskoga. **10** Stupove je napravio od srebra, naslon od
zlata, sjedište od grimiza, unutra je sve ukrašeno ljubavlju kćeri
jeruzalemskih. **11** Izađite, kćeri sionske, i vidite kralja Salomona
pod dijademom kojim ga mati ovjenčala na dan svadbe njegove,
na dan radosti njegova srca.

4 Kako si lijepa, prijateljice moja, kako si lijepa! Imaš oči kao
golubica (kad gledaš) ispod koprene. Kosa ti je kao stado
koza što izađoše na brdo Gilead. **2** Zubi su ti kao stado ovaca
ostriženih kad s kupanja dolaze: idu dvije i dvije kao blizanke i
nijedna nije osamljena. **3** Usne su tvoje kao trake od grimiza i
riječi su tvoje dražesne, kao kriške mogranja tvoji su obrazi pod
koprenom tvojom. **4** Vrat ti je kao kula Davidova, za obranu
sagrađena: tisuću štitova visi na njoj, sve oklopi junački. **5** Tvoje
su dvije dojke kao dva laneta, blizanca košutina, što pasu među
ljiljanima. **6** Prije nego dan izdahne i sjene se spuste, poći ću na
brdo smirne, na brežuljak tamjana. **7** Sva si lijepa, prijateljice
moja, i nema mane na tebi. **8** Pođi sa mnom s Libana, nevjesto,
pođi sa mnom s Libana. Siđi s vrha Amane, s vrha Senira i
Hermona, iz lavljih spilja, s planina leopardskih. **9** Srce si mi
ranila, sestro moja, nevjesto, srce si mi ranila jednim pogledom
svojim, jednim samim biserom kolajne svoje. **10** Kako je slatka
ljubav tvoja, sestro moja, nevjesto! Slađa je ljubav tvoja od vina,
a miris ulja tvojih ugodniji od svih mirisa. **11** S usana tvojih,
nevjesto, saće kapa, pod jezikom ti je med i mlijeko, a miris je
haljina tvojih kao miris libanski. **12** Ti si vrt zatvoren, sestro
moja, nevjesto, vrt zatvoren i zdenac zapečaćen. **13** Mladice su
tvoje vrt mogranja pun biranih plodova: **14** nard i šafran, mirisna
trska i cimet, sa svim stabljikama tamjanovim, smirna i aloj s
najboljim mirisima. **15** Zdenac je u mom vrtu, izvor žive vode
koja teče s Libana. **16** Ustani, sjevernjače, duni, južni vjetre,
duni nad vrtom mojim, neka poteku njegovi mirisi. Neka dragi
moj dođe u vrt svoj, neka jede najbolje plodove u njemu.

5 Došao sam u vrt svoj, o sestro moja, nevjesto, berem smirnu
svoju i balzam svoj, jedem med svoj i saće svoje, pijem vino
svoje i mlijeko svoje. Jedite, prijatelji, pijte i opijte se, mili moji! **2**
Ja spavam, ali srce moje bdi. Odjednom glas! Dragi moj mi
pokuca: “Otvori mi, sestro moja, prijateljice moja, golubice moja,
savršena moja, glava mi je puna rose a kosa noćnih kapi.” **3**
“Svukla sam odjeću svoju, kako da je odjenem? Noge sam
oprala, kako da ih okaljam?” **4** Dragi moj promoli ruku kroz
otvor, a sva mi utroba uzdrhta. **5** Ustadoh da otvorim dragome
svome, a iz ruke mi prokapa smirna i poteče niz prste na ručku

zavora. **6** Otvorih dragome svome, ali on se već bijaše udaljio i
nestao. Ostala sam bez daha kad je otišao. Tražila sam ga, ali
ga nisam našla, zvala sam, ali nije se odazvao. **7** Sretoše me
čuvari koji grad obilaze, tukli su me, ranili i plašt mi uzeli čuvari
zidina. **8** Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, ako nađete dragoga
moga, što ćete mu reći? Da sam bolna od ljubavi. **9** Što je tvoj
dragi bolji od drugih, o najljepša među ženama, što je tvoj dragi
bolji od drugih te nas toliko zaklinješ? **10** Dragi je moj bijel i
rumen, ističe se među tisućama. **11** Glava je njegova kao zlato,
zlato čisto, uvojci kao palmove mladice, crne poput gavrana. **12**
Oči su njegove kao golubi nad vodom potočnom; zubi mu kao
mlijekom umiveni, u okvir poredani. **13** Obrazi su njegovi kao
lijehe mirisnog bilja, kao cvijeće ugodno, usne su mu ljiljani iz
kojih smirna teče. **14** Ruke su mu zlatno prstenje puno dragulja,
prsa su njegova kao čista bjelokost pokrita safirima. **15** Noge
su mu stupovi od mramora na zlatnom podnožju. Stas mu je
kao Liban, vitak poput cedra. **16** Govor mu je sladak i sav je
od ljupkosti. Takav je dragi moj, takav je prijatelj moj, o kćeri
jeruzalemske.

6 Kamo je otišao dragi tvoj, o najljepša među ženama? Kuda
je zamakao dragi tvoj, da ga tražimo s tobom? **2** Dragi
je moj sišao u svoj vrt k lijehama mirisnog bilja da pase po
vrtovima i da bere ljiljane. **3** Ja pripadam dragome svome,
dragi moj pripada meni, on pase među ljiljanima. **4** Lijepa si,
prijateljice moja, kao Tirsa, krasna si kao Jeruzalem, strašna
kao vojska pod zastavama. **5** Odvrati oči svoje od mene jer me
zbunjuju. Kosa je tvoja kao stado koza koje silaze s Gileada. **6**
Zubi su ti kao stado ovaca ostriženih kada s kupanja dolaze:
idu dvije i dvije kao blizanke i nijedna nije osamljena. **7** Kao
kriške mogranja tvoji su obrazi pod koprenom tvojom. **8** Ima
šezdeset kraljica, osamdeset inoča, a djevojaka ni broja se ne
zna. **9** Ali je samo jedna golubica moja, savršena moja, jedina
u majke, izabrana u roditeljke svoje. Vidjele su je djevojke i
nazvale je blaženom, a kraljice i inoče hvale su joj izrekle. **10**
Tko je ova koja dolazi kao što zora sviće, lijepa kao mjesec,
sjajna kao sunce, strašna kao vojska pod zastavama? **11** Siđoh
kroz nasade oraha da vidim mladice u dolinama, da pogledam
pupaju li vinogradi, cvatu li mogranji. **12** Ne znam kako, tek želja
moja pope me na kola naroda mog kneževskog. **13** Vrati se,
Sulamko, vrati se, vrati se da te gledamo! Što ćete vidjeti na
Sulamki koja pleše u dva zbora?

7 Kako su krasni koraci tvoji u sandalama, kćeri kneževska!
Pregibi su bokova tvojih kao grivne stvorene rukom umjetnika.
2 Pupak ti je kao okrugla čaša koja nikad nije bez pića. Trbuh ti
je kao stog pšenice ograđen ljiljanima. **3** Dvije su dojke tvoje
dva laneta, blizanca košutina. **4** Vrat je tvoj kao kula bjelokosna.
Oči su tvoje kao ribnjaci u Hešbonu kod vrata batrabimskih. Nos
ti je kao kula libanska što gleda prema Damasku. **5** Glava je
tvoja kao brdo Karmel, a kosa na glavi kao purpur i kralj se
zapleo u njene pletenice. **6** Kako si lijepa i kako si ljupka, o
najdraža, među milinama! **7** Stas je tvoj kao palma, grudi su
tvoje grozdovi. **8** Rekoh: popet ću se na palmu da dohvatim
vrške njezine, a grudi će tvoje biti kao grozdovi na lozi, miris
daha tvoga kao jabuke. **9** Usta su tvoja kao najbolje vino.
Koje odlazi ravno dragome mome kao što teče na usnama
usnulih. **10** Ja pripadam dragome svome i on je željan mene. **11**
Dođi, dragi moj, ići ćemo u polja, noćivat ćemo u selima. **12**
Jutrom ćemo ići u vinograde da vidimo pupa li loza, zameće li
se grožđe, jesu li procvali mogranji. Tamo ću ti dati ljubav svoju.
13 Mandragore šire miris, u našim kućama ima svakog voća,
novoga i starog, za te sam ga čuvala, o najdraži moj!

8 O, da si mi brat, da si sisao prsa majke moje, našla bih te
vani, poljubila bih te i nitko me zato ne bi prezirao. **2** Povela
bih te i uvela u kuću majke svoje koja me odgojila, pojila bih te
najboljim vinom i sokom od mogranja. **3** Njegova mi je lijeva
ruka pod glavom, a desnom me grli. **4** Zaklinjem vas, kćeri
jeruzalemske, ne budite, ne budite ljubav mojuš dok sama ne
bude htjela! **5** Tko je ta što dolazi iz pustinje, naslonjena na
dragoga svoga? Probudio sam te pod jabukom gdje te mati
rodila, gdje te na svijet dala roditeljka tvoja. **6** Stavi me kao
znak na srce, kao pečat na ruku svoju, jer ljubav je jaka kao
smrt, a ljubomora tvrda kao grob. Žar je njezin žar vatre i
plamena Jahvina. **(Sheol h7585)** **7** Mnoge vode ne mogu ugasiti
ljubav niti je rijeke potopiti. Da netko daje za ljubav sve što u
kući ima, taj bi navukao prezir na sebe. **8** Imamo malu sestru
koja još nema grudi, što ćemo činiti sa svojom sestrom kad
bude riječ o njoj? **9** Ako bude poput zida, sagradit ćemo na
njemu krunište od srebra; ako bude poput vrata, utvrdit ćemo ih
cedrovim daskama. **10** Ja sam zid i grudi su moje kule: tako
postadoh u očima njegovim kao ona što nađe smirenje. **11**
Salomon ima vinograd u Baal Hamonu, dao ga je čuvarima i
svaki mora donijeti za urod tisuću srebrnjaka. **12** Moj vinograd je
preda mnom: tebi, Salomone, tisuća, a dvjesta onima što čuvaju
plodove. **13** O ti, koja boraviš u vrtovima, drugovi slušaju glas
tvoj, daj da ga i ja čujem! **14** Pohitaj, mili moj, budi kao srna i
kao jelenče na gorama mirisnim!

Izaija

1 Viđenje Izaije, sina Amosova, koje je imao o Judeji i
Jeruzalemu u dane Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva
judejskih. **2** Čujte, nebesa, poslušaj, zemljo, jer Jahve govori:
"Sinove sam ti odgojio, podigao, al' se oni od mene odvrgoše. **3**
Vo poznaje svog vlasnika, a magarac jasle gospodareve - Izrael
ne poznaje, narod moj ne razumije." **4** Jao, grešna li naroda,
puka u zlu ogrezla, roda zlikovačkog, pokvarenih sinova! Jahvu
ostaviše, prezreše Sveca Izraelova, njemu su okrenuli leđa.
5 TÓa gdje da vas još udarim, odmetnici tvrdokorni? Sva je
glava bolna, srce iznemoglo; **6** od pete do glave nidje zdrava
mjesta, već ozljede, modrice, otvorene rane, ni očišćene, ni
povijene, ni uljem ublažene. **7** Zemlja vam opustje, gradove
oganj popali, njive vam na oči haraju tuđinci - pustoš k'o kad
propade Sodoma. **8** Kći sionska ostade kao koliba u vinogradu,
kao pojata u polju krastavaca, kao grad opsjednut. **9** Da nam
Jahve nad Vojskama ne ostavi Ostatak, bili bismo k'o Sodoma,
Gomori slični. **10** Čujte riječ Jahvinu, glavari sodomski, poslušaj
zakon Boga našega, narode gomorski! **11** "Što će mi mnoštvo
žrtava vaših?" - govori Jahve. - "Sit sam ovnujskih paljenica i
pretiline gojne teladi. I krv mi se ogadi bikova, janjaca i jaradi.
12 Kad mi lice vidjet' dolazite, tko od vas ište da gazite mojim
predvorjima? **13** Prestanite mi nositi ništavne prinose, kad mi
omrznu. Mlađaka, subote i sazive - ne podnosim zborovanja
i opačine. **14** Mlađake i svetkovine vaše iz sve duše mrzim
- teški su mi, podnijet' ih ne mogu! **15** Kad na molitvu ruke
širite, je od vas oči odvraćam. Molitve samo množite, ja vas ne
slušam. Ruke su vam u krvi ogrezle, **16** operite se, očistite.
Uklonite mi s očiju djela opaka, prestanite zlo činiti! **17** Učite se
dobrim djelima: pravdi težite, ugnjetenom pritecite u pomoć,
siroti pomozite do pravde, za udovu se zauzmite." **18** "Hajde,
dakle, da se pravdamo," govori Jahve. "Budu l' vam grijesi kao
grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur budu li crveni,
postat će kao vuna. **19** Htjednete l' me poslušati, uživat ćete
plodove zemaljske. **20** U buntovništvu ako ustrajete, proždrijet
će vas mač." Tako usta Jahvina govorahu. **21** Kako li posta
bludnicom tvrđa vjerna? Bješe puna pravičnosti, pravda u njoj
stolovala, a sad - ubojice. **22** Srebro ti se u trosku obratilo, vino
ti se razvodnjelo. **23** Knezovi se tvoji odmetnuli, s tatima se
pobratili. Svi za mitom hlepe, za darovima lete. Siroti pravdu
uskraćuju, udovička parnica ne stiže k njima. **24** Stog ovako
govori Jahve, Gospod nad Vojskama, Junak Izraelov: "Ah, kad
se iskalim na protivnicima i osvetim dušmanima! **25** Kada na te
ruku pružim, da lužinom tvoju trosku očistim, da iz tebe uklonim
olovo! **26** Da ti opet postavim suce kao negda, savjetnike kao u
početku, pa da te zovu Gradom pravednim, Tvrđom vjernosti."
27 Sud pravedni otkupit će Sion, a pravda obraćenike njegove.
28 Otpadnici i grešnici skršit će se zajedno, a oni što Jahvu
napuštaju poginut će. **29** Da, stidjet ćete se zbog hrastova što ih
sad obožavate i crvenjet ćete zbog gajeva u kojima sad uživate.
30 Jer, bit ćete poput hrasta osušena lišća i poput gaja u kojem
vode nema. **31** Junak će biti kučina, a iskra djelo njegovo,
zajedno će izgorjeti, a nikoga da ugasi.

2 Viđenje Izaije, sina Amosova, o Judeji i Jeruzalemu: **2**
Dogodit će se na kraju dana: Gora Doma Jahvina bit će
postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će
se stjecati svi narodi, **3** nagrnut će mnoga plemena i reći: "Hajde,
uziđimo na Goru Jahvinu, pođimo u Dom Boga Jakovljeva! On
će nas naučiti svojim putovima, hodit ćemo stazama njegovim.
Jer će iz Siona Zakon doći, iz Jeruzalema riječ Jahvina." **4**
On će biti sudac narodima, mnogim će sudit' plemenima, koji
će mačeve prekovati u plugove, a koplja u srpove. Neće više
narod dizat' mača protiv naroda nit' se više učit' ratovanju. **5**
Hajde, dome Jakovljev, u Jahvinoj hodimo svjetlosti! **6** Da, ti si
svoj odbacio narod, dom Jakovljev, jer je pun vračeva s istoka
i gatara kao Filistejci, bratime se s tuđincima. **7** Zemlja mu
je puna srebra i zlata i blagu mu kraja nema; zemlja mu je
puna konja, kolima mu broja nema. **8** Zemlja mu je prepuna
kumira i oni se klanjaju pred djelom ruku svojih, pred onim
što njihovi načiniše prsti. **9** Smrtnik će se poviti, čovjek sniziti;
ne praštaj im. **10** Uđi među pećine, skrij se u prašinu, pred
užasom Jahvinim, pred sjajem veličanstva njegova, kad ustane
da potrese zemlju. **11** Ohol pogled bit će skršen i bahatost
ljudska ponižena. Jahve će se uzvisiti, on jedini - u dan onaj.
12 Da, bit će to dan Jahve nad Vojskama, protiv svih oholih i
bahatih, protiv sviju što se uzvisiše, da ih obori; **13** protiv svih
cedrova libanonskih i svih hrastova bašanskih; **14** protiv svih
gora uznositih i svih bregova uzdignutih; **15** protiv svake visoke
tvrđe i svih tvrdih zidina; **16** protiv sveg brodovlja taršiškog i svih
brodova raskošnih. **17** Oholost ljudska skršit će se i bahatost
ljudska poniziti. Jahve će se uzvisiti, on jedini - u dan onaj, **18** i
kumiri će netragom nestati. **19** Uđite u rupe među pećinama i u
spilje zemaljske pred užasom Jahvinim, pred sjajem veličanstva
njegova, kad ustane da potrese zemlju. **20** U dan onaj: bacit će
svaki svoje srebro i zlatne kumire koje sebi načini da im se
klanja, **21** kad uteče u šupljine pećina i u raspukline stijena pred
užasom Jahvinim, pred sjajem veličanstva njegova, kad ustane
da potrese zemlju. **22** Čuvajte se, dakle, čovjeka koji ima samo
jedan dah u nosnicama: jer što vrijedi?

3 Gle, Gospod, Jahve nad Vojskama, oduzima Jeruzalemu
i Judeji svaku potporu, pomoć u kruhu i pomoć u vodi, **2**
junaka i ratnika, suca i proroka, vrača i starješinu, pedesetnika
i odličnika, **3** savjetnika i mudra gatara i onoga što se bavi
čaranjem. **4** "A za glavare postavljam im djecu, dajem deranima
da njima vladaju." **5** Ljudi se glože jedan s drugim i svaki s
bližnjim svojim; dijete nasrće na starca, prostak na odličnika **6**
te svatko brata hvata u očinskoj kući: "Ti imaš plašt, budi nam
glavarom, uzmi u ruke ovo rasulo!" **7** A on će se, u dan onaj,
braniti: "Neću da budem vidar, nema u mene ni kruha ni plašta:
ne stavljajte me narodu za glavara." **8** Jeruzalem se ruši i pada
Judeja, jer im se jezik i djela Jahvi protive te prkose pogledu
Slave njegove. **9** Lice njihovo protiv njih svjedoči, razmeću
se grijehom poput Sodome i ne kriju ga, jao njima, sami sebi
propast spremaju. **10** Kažite: "Blago pravedniku, hranit će se
plodom djela svojih! **11** Jao opakome, zlo će mu biti, na nj će
pasti djela ruku njegovih." **12** Deran tlači narod moj i žene njime
vladaju. O narode moj, vladaoci te tvoji zavode i raskapaju

put kojim hodiš. **13** Ustade Jahve da se popravda s narodom
svojim, **14** Jahve dolazi na sud sa starješinama i glavarima
svog naroda: “Vinograd ste moj opustošili, u vašim je kućama
što oteste siromahu. **15** S kojim pravom narod moj tlačite i
gazite lice siromaha?” - riječ je Jahve, Gospoda nad Vojskama.
16 I reče Jahve: “Što se to ohole kćeri sionske te ispružena
vrata hode, okolo okom namiguju, koracima sitnim koracaju,
grivnama na nozi zveckaju? **17** Oćelavit će Gospod tjeme kćeri
sionskih, obnažit će Jahve golotinju njihovu.” **18** U onaj će dan
Gospod strgnuti sve čime se ona ponosi: ukosnice i mjesečiće,
19 naušnice, narukvice i koprene, **20** poveze, lančiće, pojaseve,
bočice s miomirisima i privjese, **21** prstenje i nosne prstenove,
22 skupocjene haljine i plašteve, prijevjese i torbice, **23** zrcala i
košuljice, povezače i rupce. **24** Mjesto miomirisa, smrad; mjesto
pojasa, konopac; mjesto kovrča, tjeme obrijano; mjesto gizdave
halje, kostrijet; mjesto ljepote, žig. **25** Muževi tvoji od mača će
pasti, junaci tvoji u kreševu. **26** Vrata će tvoja kukat' i tugovati,
na zemlji ćeš sjedit' napuštena.

4 I sedam će se žena jagmiti za jednoga čovjeka - u dan onaj:
“Svoj ćemo kruh jesti,” reći će, “i u halje se svoje oblačiti, daj
nam samo da tvoje nosimo ime, skini sa nas svu sramotu našu.”
2 U onaj će dan izdanak Jahvin biti na diku i na slavu, a plod
zemlje na ponos i ures spašenima u Izraelu. **3** Koji ostanu na
Sionu i prežive u Jeruzalemu, zvat će se “sveti” i bit će upisani
da u Jeruzalemu žive. **4** Kad Gospod spere ljagu kćeri sionskih i
obriše s Jeruzalema krv prolivenu dahom suda i dahom što
spaljuje, **5** sazdat će Jahve nad svom Gorom sionskom i nad
svima što ondje budu zborovali oblak s dimom danju, a noću sjaj
ognja žarkoga. Jer, vrh svega Slava će biti zaklon **6** i sjenica da
zasjenjuje danju od pripeke, štit i utočište od pljuska i oluje.

5 Zapjevat ću svojemu dragome, pjesmu svog ljubljenog
njegovu vinogradu. Moj je dragi imao vinograd na brežuljku
rodnome. **2** Okopa ga, iskrči kamenje, posadi ga lozom
plemenitom. Posred njega kulu on podiže i u nj tijesak metnu.
Nadaše se da će uroditi grožđem, a on izrodi vinjagu. **3**
Sad, žitelji jeruzalemski i ljudi Judejci, presudite između mene i
vinograda mojega. **4** Što još mogoh učiniti za svoj vinograd
a da nisam učinio? Nadah se da će uroditi grožđem, zašto
vinjagu izrodi? **5** No sad ću vam reći što ću učiniti od svog
vinograda: plot ću mu soriti da ga opustoše, zidinu razvaliti da
ga izgaze. **6** U pustoš ću ga obratiti, ni obrezana ni okopana,
nek' u drač i trnje sav zaraste; zabranit ću oblacima da dažde
nad njime. **7** Vinograd Jahve nad Vojskama dom je Izraelov;
izabrani nasad njegov ljudi Judejci. Nadao se pravdi, a eto
nepravde, nadao se pravičnosti, a eto vapaja. **8** Jao vama koji
kuću kući primičete i polje s poljem sastavljate, dok sve mjesto
ne zauzmete te postanete jedini u zemlji. **9** Na uši moje reče
Jahve nad Vojskama: “Doista, mnoge će kuće opustjeti, velike i
lijepe, bit će bez žitelja. **10** Deset rali vinograda dat će samo
bačvicu, mjera sjemena dat će samo mjericu.” **11** Jao onima
što već jutrom na uranku žestokim se pićem zalijevaju i kasno
noću sjede vinom raspaljeni. **12** Na gozbama im harfe i citare,
bubnjevi i frule uz vino, a za djelo Jahvino ne mare, ne gledaju
djelo ruku njegovih. **13** Stoga će u ropstvo narod moj odvesti,
jer nema razumnosti, odličnici njegovi od gladi će umirati, puk
njegov od žeđi će gorjeti. **14** Da, Podzemlje će razvaliti ždrijelo,
razjapit će ralje neizmjerne da se u njih strmoglave odličnici mu
i mnoštvo sa svom grajom i veseljem! **(Sheol h7585)** **15** Smrtnik
će nikom poniknuti, ponizit' se čovjek, oborit će se pogled silnih.
16 Jahve nad Vojskama uzvisit će se sudom, i Bog će sveti
otkrit' svetost svoju. **17** Jaganjci će pasti kao na pašnjacima, a
jarci će brstiti po ruševinama bogataškim. **18** Jao onima koji na
se krivnju vuku volovskom užadi i grijeh kolskim konopcem - **19**
onima što govore: “Neka pohiti, neka poteče s djelom svojim da
bismo ga vidjeli, neka se približi i završi naum Sveca Izraelova
da bismo znali!” **20** Jao onima koji zlo dobrom nazivaju, a dobro
zlom, koji od tame svjetlost prave, a od svjetlosti tamu, koji
gorko slatkim čine, a slatko gorkim! **21** Jao onima koji su mudri
u svojim očima i pametni sami pred sobom! **22** Jao onima koji
su jaki u vinu i junaci u miješanju jakih pića; **23** onima koji za
mito brane krivca, a pravedniku uskraćuju pravdu! **24** Zato, kao
što plameni jezici proždiru slamu i kao što nestaje suha trava u
plamenu, tako će korijen njihov istrunuti, poput praha razletjet'
se pupoljak njihov, jer odbaciše Zakon Jahve nad Vojskama i
prezreše riječ Sveca Izraelova. **25** Zato se raspali gnjev Jahvin
protiv njegova naroda, i on diže ruku na nj i udari ga te se
potresoše gore: trupla njihova leže k'o smeće po ulicama, ali
gnjev se njegov još ne smiri, ruka mu je sveđer podignuta. **26**
On podiže stijeg ratni narodu dalekom, zazviždi mu na kraj
zemlje, i gle: brzo, spremno hita. **27** U njemu nema trudna ni
sustala, ni dremljiva niti snena, oko boka pojas ne otpasuje, na
obući ne driješi remena. **28** Strijele su mu dobro zašiljene, lukovi
mu svi zapeti, kremen su kopita konja njegovih, vihor su točkovi
bojnih mu kola. **29** Rika mu je k'o u lava i riče k'o lavovi mladi,
reži, grabi plijen i odnosi, a nikoga da mu ga istrgne. **30** U dan
onaj režat će na njega k'o što more buči. Pogledaš li zemlju -
sve tmina, tjeskoba, svjetlost proguta tmina oblačna.

6 One godine kad umrije kralj Uzija, vidjeh Gospoda gdje
sjedi na prijestolju visoku i uzvišenu. Skuti njegova plašta
ispunjahu Svetište. **2** Iznad njega stajahu serafi; svaki je imao
po šest krila: dva krila da zakloni lice, dva da zakrije noge, a
dvama je krilima letio. **3** I klicahu jedan drugome: “Svet! Svet!
Svet Jahve nad Vojskama! Puna je sva zemlja Slave njegove!”
4 Od gromka glasa onih koji klicahu stresoše se dovraci na
pragovima, a Dom se napuni dimom. **5** Rekoh: “Jao meni,
propadoh, jer čovjek sam nečistih usana, u narodu nečistih
usana prebivam, a oči mi vidješe Kralja, Jahvu nad Vojskama!”
6 Jedan od serafa doletje k meni: u ruci mu žerava koju uze
kliještima sa žrtvenika; **7** dotače se njome mojih usta i reče:
“Evo, usne je tvoje dotaklo, krivica ti je skinuta i grijeh oproštен.”
8 Tad čuh glas Gospodnji: “Koga da pošaljem? I tko će nam
poći?” Ja rekoh: “Evo me, mene pošalji!” **9** On odgovori: “Idi i
reci tom narodu: 'Slušajte dobro, al' nećete razumjeti, gledajte
dobro, al' nećete spoznati.' **10** Otežaj salom srce tom narodu,
ogluši mu uši, zaslijepi oči, da očima ne vidi, da ušima ne čuje
i srcem da ne razumije kako bi se obratio i ozdravio.” **11** Ja
rekoh: “Dokle, o Gospode?” On mi odgovori: “Dok gradovi ne
opuste i ne ostanu bez žitelja, dok kuće ne budu bez ikoga živa,

i zemlja ne postane pustoš, 12 dok Jahve daleko ne protjera
ljude. Haranje veliko pogodit će zemlju, 13 i ostane li u njoj
još desetina, i ona će biti zatrta poput duba kad ga do panja
posijeku. Panj će njihov biti sveto sjeme."

7 U dane judejskoga kralja Ahaza, sina Jotamova, sina Uzijina,
aramski kralj Rason i izraelski kralj Pekah, sin Remalijin,
zavojštiše na Jeruzalem, ali ga ne mogoše zauzeti. 2 Tada
dojaviše domu Davidovu: "Aramci se utaborili u Efrajimu." Na tu
vijest uzdrhta srce kraljevo i srce svega naroda, kao što u šumi
drveće ustrepti od vjetra. 3 I Jahve reče Izaiji: "Iziđi pred Ahaza,
ti i sin tvoj Šear Jašub, do nakraj vodovoda gornjeg ribnjaka na
putu u Valjarevo polje. 4 Reci mu: 'Pazi, smiri se, ne boj se, i
nek' ti ne premire srce od ovih dvaju ugaraka zadimljenih, od
raspaljenog bijesa Rasona aramskog i sina Remalijina, 5 jer
Aram, Efrajim i sin Remalijin smisliše tvoju propast.' 6 Pođimo,
rekoše, na Judeju, uplašimo je i osvojimo da u njoj zakraljimo
sina Tabelova. 7 Ovako govori Jahve Gospod: 'To se neće zbiti:
toga biti neće! 8 [8a] Damask je glava Aramcima, a Damasku je
glava Rason; 9 Samarija je glava Efrajimcima, a Samariji glava
je Remalija. [8b]Još šezdeset i pet godina, i Efrajim, razoren,
neće više biti narod. [9b] Ako se na me ne oslonite, održat' se
nećete!" 10 Jahve opet progovori Ahazu i reče mu: 11 "Zaišti od
Jahve, Boga svoga, jedan znak za sebe iz dubine Podzemlja ili
gore iz visina." **(Sheol h7585)** 12 Ali Ahaz odgovori: "Ne, neću
iskati i neću iskušavati Jahvu." 13 Tada reče Izaija: "Čujte, dome
Davidov. Zar vam je malo dodijavati ljudima, pa i Bogu mom
dodijavate! 14 Zato, sam će vam Gospodin dati znak: Evo,
začet će djevica i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel! 15
Vrhnjem i medom on će se hraniti dok ne nauči odbacivat' zlo i
birati dobro. 16 Jer prije nego dječak nauči odbacivat' zlo i birati
dobro, opustjet će zemlja, zbog koje strepiš, od dvaju kraljeva.
17 Protiv tebe i protiv tvog naroda i protiv kuće oca tvojega
dovest će Jahve dane kakvih ne bijaše otkad se Efrajim odvoji
od Jude - kralja asirskoga. 18 U dan onaj zazviždat će Jahve
muhama na ušću egipatskih rijeka i pčelama u zemlji asirskoj 19
da dođu i popadaju po strmim dolovima, po rasjelinama stijena,
po svim trnjacima i svim pojilištima. 20 U dan onaj Gospod
će obrijati britvom najmljenom s onu stranu Eufrata - kraljem
asirskim - kosu s glave, dlake s nogu i bradu s obraza. 21 U dan
onaj svatko će hraniti po kravu i dvije ovce 22 i od obilja mlijeka
koje će mu dati hranit će se vrhnjem; vrhnjem i medom hranit će
se koji god u zemlji preostanu. 23 U dan onaj gdje god bijaše
tisuću čokota, vrijednih tisuću srebrnika, izrast će drač i trnje. 24
Onamo će polaziti sa strijelom i lukom, jer sva će zemlja u drač i
trnje zarasti. 25 A po svim gorama gdje se motikom kopalo nitko
više neće ići, strašeći se trnja i drača: onuda će goveda pasti i
gaziti ovce."

8 Reče Jahve: "Uzmi veliku ploču i napiši na njoj ljudskim
pismom: Maher Šalal Haš Baz - Brz grabež - hitar plijen." 2
Potom uzeh vjerne svjedoke, svećenika Uriju i Zahariju, sina
Berekjina. 3 Približih se proročici te ona zače i rodi sina. Jahve
mi reče: "Nazovi ga Maher Šalal Haš Baz, 4 jer prije no što
dijete počne tepati 'tata' i 'mama', nosit će se pred kralja asirskog
sve bogatstvo Damaska i plijen Samarije." 5 I opet mi reče
Jahve: 6 "Jer narod ovaj odbacuje mirne tekućice Šiloaha, a
dršće pred Rasonom i pred sinom Remalijinim, 7 navest će
Gospod na vas vodu Eufrata, silnu i veliku - kralja asirskog i
svu slavu njegovu - i ona će izići iz rukava svoga, preliti se
preko svih obala; 8 provalit će u Judeju, razlit' se i poplaviti je,
popeti se do grla njezina; i krila će svoja raširiti preko cijele
tvoje zemlje, o Emanuele." 9 Udružite se samo, narodi, al'
bit ćete smrvljeni! Poslušajte, vi kraljevi daleki, pašite se, bit
ćete smrvljeni, pašite se, bit ćete smrvljeni! 10 Kujte naum -
bit će uništen, dogovarajte se samo, bit će uzalud, jer s nama
je Bog! 11 Jer, ovako mi reče Jahve, kad me rukom uhvatio
i opomenuo da ne idem putem kojim narod ovaj ide: 12 "Ne
zovite urotom sve što narod ovaj urotom zove; ne bojte se čega
se on boji i nemajte straha. 13 Jahve nad Vojskama - on jedini
nek' vam svet bude; jedino se njega bojte, strah od njega nek'
vas prožme. 14 On će vam biti zamka i kamen spoticanja i
stijena posrtanja za obje kuće Izraelove, zamka i mreža svim
Jeruzalemcima. 15 Mnogi će od njih posrnuti, pasti, razbiti se,
zaplesti se, uhvatiti." 16 Pohrani ovo svjedočanstvo, zapečati
ovu objavu među učenicima svojim: 17 Čekat ću Jahvu koji je
lice svoje sakrio od doma Jakovljeva - u njega ja se uzdam. 18
Evo, ja i djeca koju mi Jahve dade Izraelu smo znak i znamenje
od Jahve nad Vojskama što prebiva na Gori sionskoj. 19 Reknu
li vam: "Duhove pitajte i vrače koji šapću i mrmljaju" - dakako,
narod mora pitati svoje "bogove" i za žive u mrtvih se raspitivati! -
20 Uza Zakon! Uza svjedočanstvo! Tko ne rekne tako, zoru neće
dočekati. 21 Lutat će zemljom potlačen i gladan, izgladnjela
bijes će ga spopasti, proklinjat će svoga kralja i svog Boga.
Okrene l' se k nebu, 22 pogleda l' po zemlji, gle, svuda samo
mrak i strava, svuda tmina tjeskobna. Ali će se tama rasprši ti,

9 jer više neće biti mraka gdje je sad tjeskoba. U prvo vrijeme
on obesčijeni zemlju Zebulunovu i zemlju Naftalijevu, al' u
vrijeme posljednje on će proslaviti Put uz more, s one strane
Jordana - Galileju pogansku. 2 Narod koji je u tmini hodio
svjetlost vidje veliku; one što mrklu zemlju obitavahu svjetlost
jarka obasja. 3 Ti si radost umnožio, uvećao veselje, i oni se
pred tobom raduju kao što se ljudi raduju žetvi, k'o što kliču
kad se dijeli plijen. 4 Teški jaram njegov, prečku što mu pleća
pritiskaše, šibu njegova goniča slomi kao u dan midjanski. 5 Da,
sva bojna obuća, svaki plašt krvlju natopljen izgorjet će i bit
će ognju hrana. 6 Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na
plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac
vječni, Knez mironosni. 7 Nadaleko vlast će mu se sterat' i miru
neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom
njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada i
dovijeka učinit će to privržena ljubav Jahve nad Vojskama. 8
Gospod posla riječ protiv Jakova i ona pade na Izraela. 9 Sazna
je sav narod njegov, Efrajim i stanovnici Samarije koji govorahu
naduta i ohola srca: 10 "Opeke nam popadaše, gradit ćemo od
tesanika; sasjekoše nam divlje smokve, cedre ćemo posaditi."
11 Al' Jahve podiže na brdo Sion njegove protivnike i podbada
neprijatelje njegove: 12 Aram s istoka, Filistejce sa zapada, da
svim ustima proždiru Izraela. Na sve to gnjev se njegov neće
smiriti, ruka će mu ostat' ispružena. 13 Ali se narod nije obratio

onom koji ga je b§io, ne tražiše Jahvu nad Vojskama. 14 Zato
Jahve odsiječe Izraelu glavu i rep, palmu i rogoz u jednom
danu. 15 Starješina i odličnik - to je glava; prorok, učitelj laži - to
je rep. 16 Oni što vode narod taj - zavode ga, a koji se vodit'
daju - propali su. 17 Stog' mu Gospod neće poštedjet' mladića,
sirotama njegovim i udovicama smilovat' se neće. Sav je taj
narod bezbožan i zao, na sva usta bezumno govori. Na sve to
gnjev se njegov neće smiriti, ruka će mu ostat' ispružena. 18
Da, bezbožnost se k'o oganj razmahala, drač i trnje proždire, pa
upali šumsku guštaru, stupovi se dima podižu. 19 Plamti zemlja
od gnjeva Jahvina, narod ognju hrana postaje. Nitko ni brata
svog ne štedi, [19b] svatko jede meso svog susjeda. 20 Proždire
zdesna, i opet je gladan; guta slijeva, i opet sit nije: 21 Manaše
Efrajima, Efrajim Manašea, obojica zajedno Judu. Na sve to
gnjev se njegov neće smiriti, ruka će mu ostat' ispružena.

10 Jao onima koji izdaju odredbe nepravedne, koji ispisuju
propise tlačiteljske; 2 koji uskraćuju pravdu ubogima i
otimlju pravo sirotinji mog naroda, da oplijene udovice, da
opljačkaju sirote! 3 Što ćete činiti u dan kazne kad izdaleka
propast dođe? Kom ćete se za pomoć uteći, gdje ostaviti blago
svoje 4 da se ne morate među roblje pognuti, pasti među
poklanima? Na sve to gnjev se njegov neće smiriti, ruka će
mu ostat' ispružena. 5 Jao Asiru, šibi gnjeva mojega, prutu
kojim srdžba moja zamahuje! 6 Na puk ga poslah nevjeran,
na narod što me razjari, da ga oplijeni i opljačka, da ga izgazi
k'o blato na ulici. 7 Ali on nije tako mislio i u srcu nije tako
sudio, već u srcu zasnova zator, istrebljenje mnogih naroda. 8
Govoraše: “Nisu li svi knezovi moji kraljevi? 9 Nije li Kalno kao
Karkemiš? Nije li Hamat kao Arpad, Samarija kao Damask? 10
Kao što mi ruka dosegnu kraljevstva kumira, bogatija kipovima
od Jeruzalema i Samarije, 11 kao što učinih sa Samarijom i
kumirima njenim, neću li učiniti s Jeruzalemom i s likovima
njegovim?” 12 I kad dovrši Gospod sve djelo svoje na gori Sionu
i u Jeruzalemu, kaznit će plod ohola srca kralja asirskog i drskost
njegovih ponositih očiju. 13 Jer reče: “Učinih snagom svoje ruke
i mudrošću svojom, jer sam uman; uklonih međe narodima i
blaga njihova opljačkah, kao junak oborih one što sjede na
prijestoljima. 14 Ruka moja kao gnijezda zgrabi bogatstva
naroda. Kao što se kÓupe ostavljena jaja, zemlju svu sam
pokupio i nikog ne bi krilima da zalepeće, kljun otvori, zapijuče.”
15 Zar se hvali sjekira povrh onog koji njome siječe? Hoće li se
oholit' pila povrh onog koji njome pili? K'o da šiba maše onim
koji je podiže, il' štap diže onog koji drvo nije; 16 Jahve nad
Vojskama poslat će stoga gojaznima njegovim skončanje, slavu
će mu ognjem potpaliti, kao što se vatra potpiruje. 17 Svjetlost
Izraelova bit će poput ognja, Svetac njegov kao plamen koji će
zapalit' i proždrijeti drač njegov i trnje njegovo u jednome danu.
18 I krasotu njegovih šuma i voćnjaka uništit će od srčike do
kore, ona će biti k'o bolesnik što se trne; 19 ostatak stabala
šumskih bit će lako izbrojiti - dijete će ih lako popisati. 20 U onaj
dan: Ostatak Izraelov i preživjeli iz kuće Jakovljeve neće se
više oslanjati na onoga koji ih bije, već će se iskreno oslanjati
na Jahvu, Sveca Izraelova. 21 Ostatak će se vratiti, ostatak
Jakovljev Bogu jakome. 22 Zaista, o Izraele, sve da naroda
tvojega ima kao pijeska u moru, samo će se Ostatak njegov
vratiti. Određeno je uništenje, pravda se prelila, 23 Jahve,
Gospod nad Vojskama, poharat će, kako odredi, svu zemlju. 24
Zato ovako govori Jahve nad Vojskama: “O narode moj što
prebivaš na Sionu, ne boj se Asira kad te šibom tuče, kad štap
diže na tebe. 25 Jer, još malo, vrlo malo, i gnjev moj će prestati,
moja će ih jarost uništiti.” 26 Na nj će Jahve nad Vojskama
bičem zamahnuti, kao kad udari Midjan na stijeni Orebu, i štap
će dići nad more k'o na putu egipatskom. 27 U onaj dan: s leđa
će ti breme pasti i jaram njegov s vrata će ti nestat'. 28 Ide on
od Rimona, dolazi na Ajat, prelazi Migron, u Mikmasu breme
odlaže. 29 Prelaze klance, u Gebi im je noćište; Rama dršće,
Gibea Šaulova bježi. 30 Viči iza glasa, Bat Galime! Slušaj ga,
Lajšo! Odgovori mu, Anatote! 31 Madmena pobježe, utekoše
stanovnici gebimski. 32 Još danas zaustavit će se u Nobu,
rukom prijeti gori Kćeri sionske, Brijegu jeruzalemskom. 33 Gle,
Jahve, Gospod nad Vojskama, kreše grane silom strahovitom:
najviši su vršci posječeni, ponajviši sniženi. 34 Pod sjekirom
pada šumska guštara, sa slavom svojom pada Libanon.

11 Isklijat će mladica iz panja Jišajeva, izdanak će izbit' iz
njegova korijena. 2 Na njemu će duh Jahvin počivat', duh
mudrosti i umnosti, duh savjeta i jakosti, duh znanja i straha
Gospodnjeg. 3 Prodahnut će ga strah Gospodnji: neće suditi
po viđenju, presuđivati po čuvenju, 4 već po pravdi će sudit'
ubogima i sud prav izricat' bijednima na zemlji. Šibom riječi
svoje ošinut će silnika, a dahom iz usta ubit' bezbožnika. 5
On će pravdom opasati bedra, a vjernošću bokove. 6 Vuk će
prebivati s jagnjetom, ris ležati s kozlićem, tele i lavić zajedno će
pasti, a djetešce njih će vodit'. 7 Krava i medvjedica zajedno
će pasti, a mladunčad njihova skupa će ležati, lav će jesti
slamu k'o govedo. 8 Nad rupom gujinom igrat će se dojenče,
sisanče će ruku zavlačiti u leglo zmijinje. 9 Zlo se više neće
činiti, neće se pustošiti na svoj svetoj gori mojoj: zemlja će se
ispuniti spoznajom Jahvinom kao što se vodom pune mora. 10
U dan onaj: Jišajev izdanak, dignut kao stijeg narodima, puci će
željno tražiti. I prebivalište njegovo bit će slavno. 11 U dan onaj:
Jahve će drugi put ruku pružiti da otkupi Ostatak svoga naroda,
one što ostanu iz Asira i iz Egipta, iz Patrosa, Kuša i Elama,
iz Šineara, Hamata i s morskih otoka. 12 Podignut će stijeg
narodima, sabrat će Izraelu prognanike i skupiti Judi raspršene
sa sva četiri kraja zemlje. 13 Ljubomor će nestat' Efrajimov, bit
će istrijebljeni dušmani Judini; Efrajim neće više zavidjeti Judi, a
Juda neće biti neprijatelj Efrajimu. 14 Filistejcima na zapadu za
vrat će sjesti, zajedno će plijeniti sinove Istoka; ruku će svoju
pružit' na Edom i Moab, bit će im pokorni sinovi Amonovi. 15
Jahve će isušit' zaljev mora egipatskog, zamahnut će rukom
protiv Eufrata; snagom daha razbit će ga na sedam potoka da
se u obući može prelaziti: 16 i bit će cesta Ostatku njegova
naroda, koji preživio bude iz Asira, kao što bijaše Izraelcima kad
iziđoše iz zemlje egipatske.

12 Reći ćeš u dan onaj: Hvalim te, Jahve, razgnjevi se ti
na mene, ali se odvratio gnjev tvoj i ti me utješi! 2 Evo,
Bog je spasenje moje, uzdam se, ne bojim se više, jer je Jahve
snaga moja i pjesma, on je moje spasenje. 3 I s radošću ćete

crpsti vodu iz izvora spasenja. **4** Reći ćete u dan onaj: Hvalite
Jahvu prizivajte ime njegovo! Objavite narodima djela njegova,
razglašujte uzvišenost imena njegova! **5** Pjevajte Jahvi, jer
stvori divote, neka je to znano po svoj zemlji! **6** Kličite i radujte
se, stanovnici Siona, jer je velik među vama Svetac Izraelov!

13 Proroštvo o Babilonu koje vidje Izaija, sin Amosov. **2** Na
goletnu brdu dignite zastavu, vičite im iz sveg grla. Mašite
rukom neka dođu na vrata kneževska. **3** Zapovijed dadoh
svetim svojim ratnicima, gnjevu svom pozvah svoje junake koji
slave veličanstvo moje. **4** Čuj! Žagor na gorama kao od silna
naroda. Čuj! Buka kraljevstava, sakupljenih naroda. To Jahve
nad Vojskama za boj vojsku pregleda. **5** Iz daleka kraja, s
granica neba dolaze oni - Jahve i oruđa gnjeva njegova - da
svu zemlju poharaju. **6** Kukajte, jer je blizu Jahvin dan, k'o
pohara dolazi od Svemoćnog. **7** I sve ruke stog' malakšu ...
Svako ljudsko srce klone, **8** strava ih je obrvala, trudovi boli
već ih spopadaju i grče se k'o rodilja. U prepasti jedan drugog
motre, lica su im poput plamena. **9** Dolazi nesmiljeni Jahvin dan
- gnjev i jarost - da u pustoš zemlju prometne, da istrijebi iz
nje grešnike. **10** Jer nebeske zvijezde a ni Štapci neće više
sjati svjetlošću, pomrčat će sunce ishodeći i mjesec neće više
svijetliti. **11** Kaznit ću svijet za zloću, bezbožnike za bezakonje,
dokrajčit ću ponos oholih, poniziti nadutost silnika. **12** Rjeđi će
biti čovjek neg' žeženo zlato, rjeđi samrtnik od zlata ofirskog. **13**
Nebesa ću potresti, maknut će se zemlja s mjesta od srdžbe
Jahve nad Vojskama u dan kad se izlije gnjev njegov. **14** I tada,
kao gazela preplašena, kao ovce koje nitko ne prikuplja, svatko
će se vratit' svom narodu, svatko će u zemlju svoju pobjeći. **15**
Koga stignu, probost će ga: koga uhvate, mačem će sasjeći; **16**
pred očima smrskat će im dojenčad, opljačkati kuće, silovati
žene. **17** Gle, podižem na njih Medijce što ne cijene srebra i
preziru zlato. **18** Svi će mladići biti pokošeni, sve djevojke zatrte.
Na plod utrobe neće se smilovati, nad djecom im se oko neće
sažaliti. **19** Babilon, ures kraljevstava, ures i ponos kaldejski, bit
će k'o Sodoma i Gomora kad ih Bog zatrije. **20** Nikad se više
neće naseliti, od koljena do koljena ostat će nenapučen. Arapin
ondje neće dizati šatora, nit' će pastiri ondje počivati. **21** Počivat
će ondje zvijeri pustinjske, sove će im napuniti kuće, nojevi će
ondje stanovati, jarci plesati. **22** Hijene će zavijati iz njegovih
palača, a čaglji iz raskošnih dvorova... Vrijeme se njegovo bliži,
dani mu se neće produžiti.

14 Da, smilovat će se Jahve Jakovu i opet izabrati Izraela,
dati mu da počine u svojoj zemlji. Pridružit će im se
došljak i priključiti se domu Jakovljevu. **2** Sami će narodi po njih
doći i odvesti ih u njihov kraj, a njih će Dom Izraelov baštiniti
u Jahvinoj zemlji kao sluge i sluškinje. I zarobit će one koji
njih bijahu zarobili i gospodovat će nad svojim tlačiteljima. **3** U
dan kad ti Jahve dade da počineš od svojih stradanja, nemira
i teškog robovanja kojima te pritisnuše, **4** zapjevat ćeš ovu
rugalicu kralju babilonskom: Kako nestade silnika? Kako nestade
tlačenja? **5** Jahve slomi štap zlikovački i žezlo vladarsko **6**
što je bijesno b§ilo narode udarcima bez kraja i konca, što
je gnjevno vladalo narodima progoneć' ih nemilice. **7** Počiva,
miruje sva zemlja kličući od radosti. **8** Nad tobom se raduju
čempresi i cedri libanonski: "Otkako si pao, ne dolaze nas više
sjeći!" **9** Zbog tebe se uzbudi Podzemlje da te dočeka kada
dođeš. U tvoju čast ono budi sjene, sve zemaljske mogućnike,
ono diže s prijestolja sve kraljeve naroda. **(Sheol h7585)** **10** Svi ti
oni progovaraju: "I ti si skršen k'o i mi, nama si sličan postao.
11 Oholost se tvoja sruši u Podzemlje i buka tvojih harfa; pod
tobom je ležaj od truleži, a crvi tvoj su pokrivač. **(Sheol h7585)**
12 Kako pade sa nebesa, Svjetlonošo, sine Zorin? Kako li si
oboren na zemlju, ti, vladaru naroda? **13** U svom si srcu govorio:
'Uspet ću se na nebesa, povrh zvijezda Božjih prijesto ću sebi
dići. Na zbornoj ću stolovati gori na krajnom sjeveru. **14** Uzaći
ću u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu.' **15** A sruši se u
Podzemlje, u dubine provalije!" **(Sheol h7585)** **16** Koji te vide,
motre te i o tebi razmišljaju: "Je li to čovjek koji je zemljom
tresao i drmao kraljevstvima, **17** koji je u pustinju svijet obraćao i
sa zemljom sravnjivao gradove, koji sužnjeva svojih nikad nije
kući otpuštao?" **18** Kraljevi naroda svi u časti počivaju, svaki u
svojoj grobnici. **19** A ti si iz groba izbačen kao smeće odvratno,
pokriven poklanima, mačem probodenima, koji su na ploče
grobne pobacani k'o strvina zgažena! **20** Nećeš se združiti s
njima u grobu, jer si zemlju svoju uništio i narod svoj poklao. I
nikad se više neće spominjati pleme zlikovačko. **21** Spremite
pokolj djeci za bezakonje otaca njihovih, da se više ne dignu
da osvajaju zemlju i da ne pokriju lice svijeta! **22** Ustat ću na
njih - riječ je Jahve nad Vojskama - i zatrt ću Babilonu ime i
ostatak, rod i porod - riječ je Jahvina. **23** Dat ću ga u posjed
ježevima i močvarama. Pomest ću ga metlom zatornom - riječ je
Jahve nad Vojskama. **24** Zakleo se Jahve nad Vojskama: "Što
zamislih, zbit će se, što naumih, izvršit će se! **25** Skršit ću Asur
u svojoj zemlji, zgazit ću ga na svojim gorama. Jaram njegov s
njih će spasti, spast će im s pleća breme njegovo." **26** Takva
je odluka stvorena protiv čitave zemlje; takva je ruka pružena
protiv svih naroda! **27** A kad Jahve nad Vojskama odluči, tko
da se usprotivi? Kada ruku ispruži, tko da je odvrati? **28** One
godine kad je umro kralj Ahaz, bi objavljeno ovo proroštvo: **29**
Ne raduj se, sva Filistejo, što se slomi štap koji te udarao, jer će
iz korijena zmijinjeg izaći ljutica što će izleći zmaja krilatoga.
30 Ubogi će pasti na mojim pašnjacima i u pouzdanju počivati
siromasi; glađu ću pomoriti rod tvoj i pobiti što od tebe ostane.
31 Kukajte, vrata! Zapomaži, grade! Strepi, sva Filistejo! Jer sa
sjevera dim dolazi i čete njegove ne napušta nitko! **32** Što će se
tad odgovoriti glasnicima naroda? "Jahve zasnova Sion, i u
njem su zaštićeni siromasi njegova naroda."

15 Proroštvo o Moabu. Obnoć opustošen, šaptom pade
Ar Moab! Obnoć opustošen, šaptom pade Kir Moab! **2**
Uspinju se u hram dibonski, na uzvišice da plaču; nad Nebom i
nad Medebom Moab nariče! Sve su glave ostrižene, a sve brade
obrijane; **3** na ulicama oblače vreće, na njegovim krovovima
leleču! Na njegovim trgovima svi nariču i suze prolijevaju. **4**
Jauču Hešbon i Eleala, do Jahasa jauk se čuje. Zato dršću
bokovi Moabu, strepi duša njegova; **5** srce Moabovo jeca,
bjegunci mu idu do Soara. Da, uz brdo Luhit uspinju se plačući;
putem horonajimskim razliježe se jauk nad propašću. **6** Da!
Vode nimrimske postadoše pustinja: trava usahla, bilja nestalo,

zelenila više nema. 7 Zato stečevinu koju stekoše i ono što prištedješe nose preko Potoka vrba. 8 Da! Jauk se razliježe
po kraju moapskom: kukanje mu do Eglajima, kukanje mu do
Beer Elima. 9 Da! Vode dimonske krvi su pune, i još jednu
nesreću dodajem Dimonu: jednog lava na moapske bjegunce i
na preživjele u zemlji.

16 Šaljite jaganjce vladaru zemlje, od Stijene prema pustinji do
gore Kćeri sionske. 2 Kao razbjegle ptice, kao raspršeno
gnijezdo bit će kćeri moapske na arnonskim gazovima. 3 Daj
nam savjet, stvori odluku! Sred podneva sjenu svoju kao noć
razastri. Sakrij izagnane, ne izdaj bjegunca. 4 Daj da kod tebe
borave prognanici moapski, budi im okriljem pred pustošnikom.
Kad se skonča tlačitelj, kad nestane pustošnika, kad ugnjetač
iščezne iz zemlje, 5 učvrstit će se prijesto u blagosti i na njemu
će vjerno stolovati, u šatoru Davidovu, sudac koji pravo ište i
pravdu čini. 6 Čuli smo za nadutost Moaba, nadutost preveliku,
za ponos, oholost i uznositost; isprazno je njegovo hvastanje. 7
Zato kuka Moab, nad Moabom svi jauču, za kolačima grožđanim
iz Kir Heresa jauču posve slomljeni. 8 Jer uvenuše nasadi
hešbonski, trsje sibmansko, i lišće su mu pomlatili gospodari
naroda. Sezaše do Jazera, zamicaše u pustinju; izdanci mu
dosezahu sve do mora. 9 Zato plačem za trsjem sibmanskim
kao što plače Jazer, suzama te ja zalijevam, Hešbone i Elealo!
Nad plodovima tvojim, nad jematvom, krik se začu; 10 nestade iz
voćnjaka veselja i radosti. U vinogradima ne pocikuje se, ne kliče
se od radosti; ne mastÃi se vino u kaci, zamuknu podvikivanje.
11 Zato utroba moja za Moabom poput harfe dršće, a grudi mi
za Kir Herešom. 12 Zaludu se pokazuje Moab, umara se na
uzvišicama dolazeći u svetište da se moli: ništa postići neće. 13
Ovo je riječ koju nekoć reče Jahve protiv Moaba. 14 A sada
govori Jahve ovako: “Za tri godine, godine najamničke, slava će
Moabova, sa svim velikim mnoštvom njegovim, potamnjeti, a što
od nje ostane, bit će maleno, slabo i nemoćno.”

17 Proroštvo o Damasku. Gle, prestat će Damask biti gradom
i postat će hrpom ruševina; 2 njegovi gradići, dovijek
napušteni, bit će pašnjak stadima; ležat će u njima i nitko ih neće
tjerati. 3 Izgubit će Efrajim utvrde, a Damask kraljevstvo; ostatku
Arama zbit će se što i slavi sinova Izraelovih - riječ je Jahve nad
Vojskama. 4 U onaj dan smanjit će se slava Jakovljeva, spast
će salo tijela njegova. 5 Bit će k'o kad žetelac žito hvata, a ruka
mu žanje klasje, kao kad se pabirče klasovi u refajimskoj dolini -
6 ostat će samo pabirci; ili kao kad se otresa maslina: dvije-tri
uljike sasvim na vrhu, četiri ili pet na granama drveta - riječ je
Jahve, Boga Izraelova. 7 U onaj dan čovjek će pogledati na
svog Stvoritelja i upraviti oči k Svecu Izraelovu. 8 Neće više
gledati žrtvenika, djela svojih ruku, neće više gledati onoga što
njegovi prsti stvoriše: ašere i sunčane stupove. 9 U onaj će dan
gradovi tvoji biti napušteni, kao što bjehu napušteni hivijski i
amorejski kad ih ostaviše pred Izraelcima, i opustjet će, 10 jer si
zaboravio Boga svog spasenja i nisi se spomenuo Stijene svoje
snage. Stog' i sadiš ljupke biljke i strane presađuješ mladice;
11 u dan kad ih posadiš, one izrastu, a ujutro procvatu tvoje
sadnice, al' propada žetva u dan nevolje, u dan boli neizlječive.
12 Jao, buka naroda mnogobrojnih; buče kao što buči more; šum
naroda koji šume k'o što šumore silne vode. 13 Šume narodi
kao što silne vode šumore, al' kad On im zaprijeti, bježe daleko,
po gorama razvijani kao pljeva na vjetru, k'o prašina u vihoru.
14 Navečer eto straha; prije svanuća više ga nema: to je sudba
onih koji nas plijene i kob onih što nas pljačkaju.

18 Jao zemlji krilatih kukaca s one strane rijeka kuških,
2 tebi koja šalješ morem glasnike i vodom u čamcima
rogoznim. Idite, brze skoroteče, k narodu stasitu, tamnoputu,
k narodu kog se boje odvajkada, narodu žilavu, zavojevaču,
čija je zemlja rijekama izbrazdana. 3 Svi stanovnici kruga
zemaljskoga, i vi, žitelji zemlje, kad se zastava na brdu digne,
gledajte; kad rog zatrubi, slušajte. 4 Jer ovako mi govori Jahve:
“Mirno ću gledati s mjesta svojega, k'o prozirna žega podnevna,
k'o rosan oblak za vrućine žetvene. 5 Prije berbe, kad loza
ocvate i cvijet u grozdove dozri, nožima će posjeći mladice,
povezati, ukloniti grane. 6 Svi će biti ostavljeni grabljivicama
gorskim i zvijerima zemaljskim. Grabljivice će na njima ljetovati,
zvijeri zemaljske zimovati.” 7 U ono će vrijeme narod stasit
i tamnoputan, narod kojega se boje odvajkada, narod žilav i
zavojevački, čija je zemlja izbrazdana rijekama, donositi darove
Jahvi nad Vojskama, k mjestu imena Jahve nad Vojskama - na
goru Sion.

19 Proroštvo o Egiptu. Gle, Jahve sjedi na brzu oblaku, u
Egipat dolazi. Dršću pred njim idoli egipatski, u njedrima
premire srce Egipćana. 2 Podbost ću Egipćane protiv Egipćana,
i brat će se s bratom svojim boriti, drug s drugom, grad s
gradom, a kraljevstvo s kraljevstvom. 3 Egiptu se pamet muti, ja
sprečavam njegove naume; oni traže idole i vrače, opsjenare i
gatare. 4 Egipćane ja predajem u ruke gospodaru okrutnu, kralj
silovit njima će vladati - riječ je Jahve nad Vojskama. 5 Nestat
će vode iz mora, presahnut će i presušiti Rijeka, 6 zaudarat će
prokopi, spast će rukavci Rijeke egipatske i presušiti. Uvenut
će trska i sita, 7 sva zelen pokraj Nila; usahnut će na Nilu
svi usjevi, propast će, raspršit' se, iščeznuti. 8 Tužit će ribari,
kukat će svi što u Nil udicu bacaju; jadikovat će oni što u vodi
mrežu razapinju. 9 Postidjet će se lanari, grebenari i tkači bijela
tkanja. 10 Snuždit će se tkalci, rastužiti radnici. 11 Pravi su
luđaci knezovi soanski, mudri savjetnici faraonovi glupo svjetuju;
kako se usuđujete reći faraonu: “Učenik sam mudraca, učenik
drevnih kraljeva?” 12 TÓa gdje su tvoji mudraci? Nek' ti dojave i
obznane što je Jahve nad Vojskama nakanio s Egiptom. 13
Ludi su knezovi taniški, prevareni knezovi memfiški, oni zavode
Egipat, glavare njegovih plemena. 14 U njih je ulio Jahve duh
vrtoglavi te zavode Egipat u svakom mu činu da tetura k'o
pijanac kada bljuje. 15 U Egiptu više ne može uspjeti ništa od
onog što čine glava i rep, palma i sita. 16 U onaj će dan Egipćani
postati kao žene, drhtat će i strepiti od zamaha ruke Jahve nad
Vojskama kojom će zamahnuti na njih. 17 Zemlja će Judina
biti na užas Egiptu; kad god je se sjeti, strah će ga obuzeti
zbog onoga što je Jahve nad Vojskama protiv njega naumio. 18
U onaj će se dan u zemlji egipatskoj pet gradova što govore
kanaanskim jezikom zakleti Jahvi nad Vojskama; jedan će se
od njih zvati Ir Hahres. 19 U onaj će dan biti žrtvenik Jahvin
usred zemlje egipatske i stup posvećen Jahvi blizu granice

njegove. 20 To će Jahvi nad Vojskama biti znak i svjedočanstvo
u egipatskoj zemlji. Kad zazovu Jahvu protiv tlačitelja, on će im
poslati spasitelja i vođu da ih izbavi. 21 I objavit će se Jahve
Egipćanima, i u onaj će dan Egipćani spoznati Jahvu; služit će
mu žrtvama i prinosima, zavjetovat će se i izvršavati zavjete. 22
Jahve će teško udariti Egipćane, ali će ih iscijeliti; obratit će se
oni Jahvi i on će ih uslišiti i iscijeliti. 23 U onaj će dan ići cesta od
Egipta do Asirije. Asirci će dolaziti u Egipat, a Egipćani u Asiriju.
Egipat i Asirija služit će Jahvi. 24 U onaj će dan Izrael, treći s
Egiptom i Asirijom, biti blagoslovljen usred zemlje. 25 Jahve nad
Vojskama blagoslovit će ga: "Nek' je blagoslovljen", reći će, "moj
narod egipatski, djelo mojih ruku Asirija i baština moja Izrael."

20 U godini kad je vrhovni vojskovođa, koga bijaše poslao
Sargon, kralj asirski, došao u Ašdod, napao ga i zauzeo,
2 u to vrijeme reče Jahve po Izaiji, sinu Amosovu: "Hajde, skini
kostrijet s bokova i obuću izuj s nogu." On to učini te iđaše
gol i bos. 3 Tada reče Jahve: "Kao što je sluga moj Izaija tri
godine išao gol i bos kao znak i znamenje Egiptu i Kušu, 4
tako će kralj asirski odvesti sužnje iz Egipta i izgnanike iz Kuša,
mlade i stare, gole i bose, otkrivenih zadnjica, sramote Egipta. 5
Zbunit će se tad i posramiti zbog Kuša, svoje uzdanice, i Egipta,
svojega ponosa. 6 I reći će u onaj dan stanovnici ovog primorja:
'Eto, to je uzdanica naša kojoj se utjecasmo da nam pomogne i
spasi nas od kralja asirskoga. A kako da se mi spasimo?'"

21 Proroštvo primorskoj pustinji. Kao što vihori, hujeći nad
Negebom, dolaze iz pustinje, kraja strahotna 2 - otkri mi
se u strašnom viđenju - tako pljačkaš pljačka, pustošnik pustoši.
"Navali, Elame, opsjedni, Medijo! Dokrajčit ću sve jauke." 3
Zato bedra moja probadaju grčevi; bolovi me spopadaju k'o
trudovi porodilju; od smućenosti ogluših, od straha obnevidjeh.
4 Srce mi dršće, groza me obuze, sumrak za kojim čeznuh
postade mi užas. 5 Postavljaju stol, prostiru stolnjak, jede
se i pije ... Ustajte, knezovi, mažite štit! 6 Jer Gospod mi
ovako reče: "Idi, postavi stražara! Što vidi, nek' javi. 7 Vidi li
konjanike, jahače udvojene, jahače na magarcima, jahače na
devama, neka dobro pazi s pažnjom napetom!" 8 A stražar
viknu: "Povazdan, Gospodaru, stojim na stražarnici, čitavu noć
na straži prostojim." 9 I gle, dolaze konjanici, jahači udvojeni.
Oni mi viknuše, oni rekoše: "Pade, pade Babilon! Svi kipovi
njegovih bogova o zemlju se razbiše." 10 Omlaćeno žito,
čedo gumna moga, što čuh od Jahve nad Vojskama, Boga
Izraelova, objavih vam! 11 Proroštvo o Edomu. Viču mi iz Seira:
"Stražaru, koje je doba noći? Stražaru, koje je doba noći?" 12
Stražar odgovori: "Dolazi jutro, a zatim opet noć. Hoćete li pitati,
pitajte, vratite se, dođite!" 13 Proroštvo o Arapima. U šikarama
pustinjskim počivate, dedanske karavane. 14 Vodu iznesite
pred žedne, stanovnici zemlje temske, iziđite s kruhom pred
bjegunca. 15 Pred mačevima bježe oni, pred mačem trgnutim,
pred lukom zapetim, pred bojem žestokim. 16 Da, ovako mi
reče Gospod: "Još jedna godina, godina nadničarska, i nestat
će sve slave Kedrove. 17 A od mnogobrojnih strijelaca među
hrabrim sinovima Kedrovim malo će ih ostati." Tako je govorio
Jahve, Bog Izraelov.

22 Proroštvo o Dolini viđenja: Što ti je da uzlaziš sav na
krovove, 2 grade pun vreve, grade bučni, grade razigrani?
Pobijeni tvoji ne padoše od mača, nit' u boju poginuše mrtvi tvoji;
3 glavari svi ti zajedno pobjegoše, u ropstvo padoše luka ne
napevši. Zasužnjeni su svi tvoji knezovi, zalud umakoše daleko.
4 Zato velim: "Ostavite me, zaplakat ću gorko; nemojte me tješiti
zbog uništenja naroda moga." 5 Jer ovo je dan pometnje i rasula
od Jahve, Gospoda nad Vojskama. U Dolini viđenja zid se ruši,
vapaj za pomoć diže se u goru. 6 Elam tobolac uzima, Aram
konja jaše, a Kir štit otkriva. 7 Krasne doline tvoje pune su bojnih
kola, konjanici stižu pred vrata. 8 Tako pada Judi zaštita. U onaj
dan svrnuo si pogled na oružje u Šumskoj kući. 9 Vidjeste da u
gradu Davidovu ima mnogo pukotina. Sabraste vodu iz Donjega
ribnjaka. 10 Prebrojiste kuće jeruzalemske, porušiste kuće da
zid učvrstite. 11 Između dva zida načiniste spremište za vodu
iz starog ribnjaka. Ali se ne obazreste na Tvorca, nit' vidjeste
onog što davno sve smisli. 12 Gospod, Jahve nad Vojskama,
pozivaše vas u dan onaj da plačete i tugujete, da obrijete glave i
pripašete kostrijet. 13 A gle: radost i veselje, ubijaju goveda
i kolju ovce; jedu meso i piju vino: "Jedimo i pijmo, jer sutra
nam je mrijeti." 14 Ali Jahve nad Vojskama objavi mi: "Dok ne
umrete, grijeh taj neće vam se oprostiti", reče Jahve, Gospod
nad Vojskama. 15 Ovako govori Jahve, Gospod nad Vojskama:
"Hajde, idi k onom dvorjaninu, k Šibni, nadstojniku dvora, 16 koji
kleše sebi grob na uzvisini i u stijeni sebi prebivalište usijeca:
'Što tu posjeduješ i koga tu imaš da sebi klešeš grobnicu?' 17
Gle, Jahve će te baciti daleko udarcem jednim jedinim, snažno
će te uhvatiti, 18 smotat će te u klupko, kao loptu te baciti po
zemlji širokoj! Ondje ti ćeš umrijeti, s kolima što ti bijahu na
slavu, ti, sramoto dvoru svoga gospodara!" 19 Lišit ću te tvoje
službe, otjerat te sa tvog mjesta; 20 i pozvat ću svoga slugu
Elijakima, sina Hilkijina. 21 Obući ću mu tvoju haljinu, tvojim
ću ga pojasom opasat', tvoju ću mu vlast predati u ruke te će
biti otac žiteljima jeruzalemskim i kući Judinoj. 22 Metnut ću
mu na pleća ključ od kuće Davidove: kad otvori, nitko neće
zatvoriti, kad zatvori, nitko neće otvoriti. 23 Kao klin zabit ću ga
na tvrdu mjestu; i postat će prijesto slave domu oca svojega. 24
O njega će se vješati sva slava njegova doma očinskog, izdanci
i potomstvo, sve malo posuđe, od zdjelica do ćupova. 25 U onaj
dan - riječ je Jahve nad Vojskama - izvući će se klin zabijen
na tvrdu mjestu, slomit će se i pasti. I sav teret što je visio na
njemu razbit će se, jer je Jahve govorio.

23 Proroštvo o Tiru. Kukajte, lađe taršiške, jer vaša je tvrđa
razorena! Javljeno im je dok se iz kitimske vraćahu zemlje.
2 Umuknite, stanovnici primorja, trgovci sidonski, kojih su glasnici
brodili morem po vodi velikoj. 3 Sjetva Nila, žetva Rijeke, bijaše
njegovo bogatstvo. On bijaše sajmište narodima. 4 Stidi se,
Sidone, jer more govori: "Ne hvataju me trudovi niti rađam,
ne odgajam momaka nit' podižem djevojaka." 5 Uzdrhtat će
Egipćani kad o Tiru vijest čuju. 6 Otplovite u Taršiš, kukajte,
stanovnici primorja. 7 Je li to vaš grad veseli što postoji od
davnih davnina i noge ga daleko nosile da se ondje naseli? 8
Tko li je to odlučio protiv Tira okrunjenog, kojeg trgovci bijahu
knezovi a prekupci odličnici zemlje? 9 Jahve nad Vojskama
odluči tako da osramoti ponosnu slavu, da ponizi sve odličnike

zemlje. 10 Obrađuj zemlju, kćeri taršiška, tvoje luke više nema!
11 Ruku svoju Gospod diže na more i kraljevstvima zadrma.
Zapovjedi Jahve da se razore tvrđave kanaanske. 12 Rekao je:
"Nećeš više klikovati, okaljana djevice, kćeri sidonska!" Ustani i
idi u Kitim; ni ondje nećeš imati mira. 13 Evo zemlje kitimske ...
podižu se kule opsadne, razaraju utvrde, sve je ruševina. 14
Kukajte, brodovi taršiški, razorena je vaša tvrđava! 15 Dogodit
će se, u onaj dan, da će Tir biti zaboravljen sedamdeset godina,
kao dani jednoga kralja. A poslije sedamdeset godina Tiru će
biti kao bludnici iz pjesme: 16 "Uzmi citaru i skići se gradom,
bludnice zaboravljena! Sviraj lijepo, pjevaj mnogo, da te se
spomenu!" 17 Poslije sedamdeset godina pohodit će Jahve Tir.
I grad će opet dobivati svoju plaću bludničku. Podavat će se
bludu sa svim kraljevstvima svijeta na licu zemlje. 18 Ali će
njegova dobit i plaća biti posvećena Jahvi; neće se zgrtati ni
čuvati, nego će njegova dobit biti za one koji prebivaju pred
Jahvom da imaju hrane do sita i doličnu odjeću.

24 Gle, Jahve razvaljuje zemlju, razara je, nakazi joj lice,
raspršuje stanovnike njene. 2 Svećenik će biti k'o i narod,
gospodar k'o i sluga, gospodarica k'o i sluškinja, prodavač k'o i
kupac, zajmodavac k'o i zajmoprimac, vjerovnik k'o i dužnik.
3 Opustošena će biti zemlja, opljačkana sasvim, jer je Jahve
odlučio. 4 Zemlja tuži, vene, svijet gine, gasne, nebo sa zemljom
propada. 5 Oskvrnjena je zemlja pod žiteljima svojim, jer
prestupiše Zakon, pogaziše odredbu, Savez vječni razvrgoše. 6
Zato prokletstvo proždire zemlju, okajavaju stanovnici njeni.
Zato su sažgani žitelji zemljini i malo je ljudi preostalo. 7 Vino
tuguje, loza vene, uzdišu svi što bijahu srca vesela. 8 Prestalo
je veselje uz bubnje, zamrla je graja razigrana; umukla je glazba
citara. 9 Ne pije se više vino uz pjesmu, ogrknu piće silovito. 10
Razoren je grad ništavila, zatvoren ulaz svim kućama. 11 Jauk
po ulicama zbog vina, nesta svakog veselja, radost je iz zemlje
prognana. 12 Tek pustoš ostade u gradu, u trijeske smrskana su
vrata. 13 Jer tako se zbiva na zemlji, među narodima, kao kad
se oberu masline il' paljetkuje grožđe nakon berbe. 14 Oni glas
podižu, kliču od radosti; uznose s mora veličajnost Jahvinu. 15 I
na istoku ime Jahve slave oni, na otocima mora ime Jahve, Boga
Izraelova. 16 S kraja zemlje čujemo pjesme: "Slava Pravedniku!"
Ali ja kažem: "Propadoh! Propadoh! Jao meni! Vjerolomci se
iznevjeriše, nevjerom se, vjerolomci, iznevjeriše." 17 Strava,
jama, zamka tebi, žitelju zemlje: 18 tko pred glasom strave uteče
u jamu će upasti; tko se iz jame izvuče zamka će ga uhvatit'. Da,
otvorit će se ustave u visini i zatresti zemlji temelji. 19 Zemlja će
se grozno razbiti, zemlja će se strašno raspući, zemlja će se
silno uzdrmati, 20 zemlja će zateturati poput pijanca, zanjihat se
poput kolibe; toliko će joj otežati bezakonje njeno da će pasti i
neće više ustati. 21 I dogodit će se u onaj dan: Jahve će kazniti
u visini Vojsku nebesku, a na zemlji sve kraljeve zemaljske; 22
bit će sakupljeni i zasužnjeni u jami, zatvoreni u tamnicu i nakon
mnogih dana kažnjeni. 23 Pocrvenjet će mjesec, postidjet se
sunce, jer će kraljevati Jahve nad Vojskama na gori Sionu i u
Jeruzalemu i Slava će mu sjati pred starješinama.

25 Jahve, ti si Bog moj, uznosim te, tvoje ime slavim, jer
si proveo čudesan naum, smišljen od davnine, istinit i
vjeran, 2 jer grad si pretvorio u hrpu kamenja, a mjesto utvrđeno
u ruševine. Tvrđa neprijateljska više nije grad, dovijeka se
više obnoviti neće. 3 Zato te slavi narod snažan, grad moćnih
plemena tebe se boji; 4 jer ti si utočište nevoljnom, utočište
ubogom u nevolji; ti si skrovište od pljuska i od žege zaklon, jer
ćud je silnička kao pljusak zimski; 5 kao žega nad zemljom
sušnom ti gušiš graju neprijatelja; kao žega sjenom oblaka
prekinu se silniku pjesma pobjednička. 6 I Jahve nad Vojskama
spremit će svim narodima na ovoj gori gozbu od pretiline, gozbu
od izvrsna vina, od pretiline sočne, od vina staložena. 7 Na ovoj
gori on će raskinuti zastor što zastiraše sve narode, pokrivač
koji sva plemena pokrivaše 8 i uništit će smrt zasvagda. I suzu
će sa svakog lica Jahve, Gospod, otrti - sramotu će svog naroda
na svoj zemlji skinuti: tako Jahve reče. 9 I reći će se u onaj dan:
"Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio; ovo
je Jahve u koga se uzdasmo! Kličimo i veselimo se spasenju
njegovu, 10 jer ruka Jahvina na ovoj gori počiva!" Moab je
izgažen na svome mjestu kao što se gazi slama na buništu; 11
ondje on razmahuje rukama kao što ih razmahuje plivač kada
pliva. Ali Jahve obara njegovu ponositost i propinjanja ruku
njegovih. 12 Visoku tvrđu tvojih zidina on razvaljuje, na zemlju
baca, u prah ruši.

26 U onaj dan pjevat ću ovu pjesmu u zemlji Judinoj: "Tvrd
grad mi imamo: za obranu nam On podiže zidove i
predziđa. 2 Otvorite vrata! Nek' uđe narod pravedni koji čuva
vjernost, 3 čiji je značaj čvrst, koji čuva mir jer se u te uzda.
4 Uzdajte se u Jahvu dovijeka, jer Jahve je Stijena vječna; 5
on obara one koji obitavahu visoko, razvaljuje tvrđu visoku,
ruši u prah, sravnjuje sa zemljom, 6 te je gaze noge, noge
ubogih i koraci nevoljnih." 7 Put je pravednikov prav, ti ravniš
stazu pravednom. 8 Da, na stazi tvojih sudova željno te, Jahve,
čekamo; ime tvoje i spomen tvoj duša nam žudi. 9 Dušom
svojom žudim tebe noću i duhom svojim u sebi te tražim. Jer
kad se na zemlji pojave tvoji sudovi, uče se pravdi stanovnici
kruga zemaljskoga. 10 Ako se pomiluje opaki, on se ne uči
pravednosti. U zemlji pravednosti on čini bezakonje i ne obazire
se na veličanstvo Jahvino. 11 Jahve, ruka je tvoja podignuta, a
oni je ne vide. Nek' vide i postide se, nek' ih proguta revnost
za narod, nek' ih proždre oganj pripravljen dušmanima tvojim.
12 Jahve, ti mir nama daješ, jer ti si tvorac svih djela naših.
13 Jahve, Bože naš, gospodarili su nama osim tebe drugi
gospodari, ali tebe jedinog, ime tvoje, častimo. 14 Mrtvi neće
oživjeti, sjene neće uskrsnuti, jer ti si ih kaznio i uništio i zatro
svaki spomen na njih! 15 Umnožio si narod, Jahve, umnožio
si narod, proslavio se, proširio sve granice zemlje! 16 Jahve,
tražili su te u nevolji; izlijevali tihu molitvu, kad ih je stigla tvoja
kazna. 17 Kao što se trudna žena pred porođajem grči i viče u
bolovima, takvi smo, Jahve, pred tobom. 18 Zatrudnjeli smo, u
mukama smo kao da rađamo, nismo donijeli duha spasenja
zemlji nit' se rodiše stanovnici svijeta. 19 Tvoji će mrtvi oživjeti,
uskrsnut će tijela. Probudite se i kličite, stanovnici praha! Jer
rosa je tvoja - rosa svjetlosti, i zemlja će sjene na svijet dati. 20
Hajde, narode moj, uđi u sobe i vrata za sobom zatvori. Sakrij
se časkom dok jarost ne prođe. 21 Jer, gle, izići će Jahve iz

svog prebivališta da stanovnike zemljine kazni što se o njeg'
ogriješiše. Izbacit će zemlja svu krv što je na njoj prolivena i
neće više kriti onih koji su na njoj poklani.

27 U onaj dan kaznit će Jahve mačem ljutim, velikim i jakim
Levijatana, zmiju hitru, Levijatana, zmiju vijugavu, i ubit
će zmaja morskoga. **2** U onaj dan pjevajte mu, vinogradu
vinorodnom: **3** Ja, Jahve, njega čuvam, svaki čas ga zalijevam,
i da ga tko ne ošteti, danju i noću stražim. **4** Nema gnjeva u
meni! Nek' se trnje i drač samo pojavi, protiv njega ustat ću u
boj, svega ću ga sažgati! **5** Ili u moje nek' dođe okrilje, neka
sklopi mir sa mnom, mir neka sklopi sa mnom! **6** Dolaze dani
kad će se ukorijeniti Jakov, razgranit' se i procvasti Izrael, i sav
svijet plodovima napuniti. **7** Je li ga udario kako udari one koji
njega udarahu? Je li ga ubio kako ubi one koji njega ubiše? **8**
Za kaznu ga potjera, izagna, odnese ga silnim dahom svojim u
dan istočnjaka. **9** Tako će se okajati bezakonje Jakovljevo; a
ovo je sve plod oproštenja grijeha njegova. Neka se smrve svi
kamenovi žrtvenika kao što se u prah drobi krečno kamenje!
Nek' se više ne dižu ašere i sunčani stupovi! **10** Jer opustje tvrdi
grad, naselje je poharano, napušteno kao pustinja. Telad ondje
pase - leži ondje, grmlje brsti. **11** Kad mu se osuše grane, lome
ih, dolaze žene i oganj pale. Jer to je narod nerazuman, zato ga
neće žaliti Stvoritelj, Tvorac mu se neće smilovati. **12** Jahve će
u dan onaj klasje vrijeći od Eufrata do Potoka egipatskog, i bit
ćete pobrani jedan po jedan, djeco Izraelova. **13** U onaj dan
zatrubit će velika trublja, i doći će izgubljeni u zemlji asirskoj, i
koji bijahu izgnani u zemlju egipatsku, i poklonit će se Jahvi na
Svetoj gori, u Jeruzalemu.

28 Teško gizdavu vijencu pijanica Efrajimovih, uvelu cvijetu
blistava mu nakita - onima što uvrh plodnog dola leže
vinom opijeni! **2** Evo, od Gospoda jaki i moćni, kao pljusak s
tučom, kao vihor razorni, prolom oblaka i povodanj, i svom
ih snagom na zemlju baca. **3** Bit će izgažen nogama gizdav
vijenac pijanica Efrajimovih **4** i uveo cvijet blistava mu nakita
uvrh plodnih dolina; bit će kao rana smokva prije ljeta: čim je
tko spazi, odmah je ubere. **5** U onaj dan Jahve nad Vojskama
postat će kruna slave i sjajan vijenac Ostatku svoga naroda -
6 duh pravde onome koji sjedi na stolici sudačkoj i srčanost
onome koji odbija napad na vrata. **7** Oni posrću od vina, teturaju
od žestoka pića: svećenici i proroci od žestoka pića posrću;
omami ih vino; teturaju od žestoka pića, posrću u viđenjima,
ljuljaju se sudeći. **8** Svi su stolovi puni gnusnih bljuvotina, nigdje
čista mjesta nema! **9** "Koga on to uči mudrosti, koga on upućuje
u objavu? Zar djecu odviknutu od mlijeka odbijenu od prsiju? **10**
Sav la-sav, sav la-sav, kav la-kav, kav la-kav, zeer šam, zeer
šam." **11** Da, mucavim usnama i na stranom jeziku govorit će se
ovom narodu. **12** On im reče: "Evo počinka, dajte umornom da
otpočine! Evo odmora!" Ali ne htjedoše poslušati. **13** Zato će
im Jahve ovako govoriti: "Sav la-sav, sav la-sav, kav la-kav,
kav la-kav, zeer šam, zeer šam", da hodeći padnu nauznak, da
se razbiju, zapletu i uhvate. **14** Stoga čujte riječ Jahvinu, vi
podsmjevači, vi što vladate narodom ovim koji je u Jeruzalemu.
15 Vi velite: "Sklopismo savez sa smrću i s Podzemljem učinismo
sporazum. Kad prođe bič razorni, ne, neće nas dohvatiti, jer
od laži načinismo sebi sklonište i od obmane skrovište." **(Sheol
h7585)** **16** Stog ovako govori Jahve Gospod: "Evo, postavljam na
Sion kamen odabrani, dragocjen kamen ugaoni, temeljac. Onaj
koji u nj vjeruje neće propasti. **17** I uzet ću pravo za mjeru,
a pravdu za tezulju." I tuča će vam zastrti sklonište od laži, a
voda otplaviti skrovište; **18** propast će savez vaš sa smrću,
vaš sporazum s Podzemljem održat' se neće. Kada bič razorni
prođe, satrt će vas; **(Sheol h7585)** **19** kad god prođe, dohvatit će
vas; prolazit će svako jutro, danju i noću. Samo će vas strah
uputit u objavu. **20** Prekratka će bit' postelja da se čovjek pruži,
preuzak pokrivač da se umota. **21** Da, kao na gori Perasimu,
Jahve će ustati, kao u Dolini gibeonskoj, on će se razjariti,
da izvrši djelo svoje, djelo čudnovato, da ispuni naum svoj,
naum tajnoviti. **22** Podsmijevanja se okanite, da vas jače okovi
ne stegnu; jer čuh da je od Gospoda, Jahve nad Vojskama,
zemlji ovoj dosuđeno uništenje. **23** Poslušajte i čujte glas moj,
prisluhnite pomno moju besjedu. **24** Ore li orač svakog dana,
brazdi, brana njivu svoju? **25** A kad joj poravna površinu, ne sije
li grahor, ne sipa li kumin? Pšenicu gdje treba, proso i ječam, i
napokon raž po rubovima? **26** Bog ga njegov upućuje, on ga uči
djelu pravom. **27** Ne mlati se grahor cijepom, nećeš točkom po
kuminu, već se grahor štapom mlati, a kumin se prutom lupa. **28**
A da li se žito tare? Ne, nećeš ga dovijeka mlatiti: po njem ćeš
pognat kolski točak i konje, ali ga zdrobiti nećeš. **29** I to dolazi
od Jahve nad Vojskama, savjetom divnog, mudrošću velikog.

29 Teško Arielu! Arielu, gradu što ga opkoli David! Nek' se
niže godina na godinu, nek' se izredaju blagdani, **2** pa ću
pritisnuti Ariel i nastat će jauk i lelek. Za mene ćeš biti Ariel, **3**
opkolit ću te kao David, rovovima okružiti, suprot tebi nasipe ću
dići. **4** Oboren govorit ćeš sa zemlje, iz praha mucat' riječju
prigušenom, glas će ti se iz zemlje dizat' kao pokojnikov, iz
praha ćeš šaptati besjedu. **5** Kao sitna prašina bit će mnoštvo
tvojih dušmana, kao pljeva razvijana - rulja silnika: i odjednom, u
tren oka: **6** pohodit će te Jahve nad Vojskama grmljavinom,
tutnjem, bukom velikom, vihorom, olujom i plamenim ognjem što
proždire. **7** Bit će k'o san, utvara noćna: mnoštvo svih naroda
što vojuje s Arielom i svih onih koji zavojštiše na nj i na utvrde
njegove i koji ga odasvud pritijesniše. **8** Bit će kao kad gladan
sanja da jede, a probudi se prazna želuca; i kao kad žedan
sanja da pije, pa se, iznemogao, suha grla probudi. Tako će
se dogoditi mnoštvu naroda koji vojuju protiv Gore sionske. **9**
Stanite, skamenite se od čuda, oslijepite i obnevidite! Pijani su,
ali ne od vina, posrću, ali ne od silna pića. **10** Jahve je izlio na
vas duh obamrlosti, zatvorio je oči vaše - proroke, zastro glave
vaše - vidioce. **11** Zato će vam svako viđenje biti kao riječi u
zapečaćenoj knjizi: dade li se kome tko zna čitati govoreći: "De,
čitaj to!" - on će odgovoriti: "Ne mogu jer je zapečaćena." **12**
A dade li se kome tko ne zna čitati govoreći: "Čitaj to!" - on
će odvratiti: "Ne znam čitati." **13** Jahve reče: "Jer mi narod
ovaj samo ustima pristupa i samo me usnama časti, a srce
mu je daleko od mene i njegovo štovanje naučena ljudska
uredba, **14** zato ću, evo, i dalje čudno postupati s ovim narodom
- čudno i prečudno: i propast će mudrost njegovih mudraca,
pomračit se umnost njegovih umnika." **15** Teško onima koji se

od Jahve kriju da bi svoje sakrili namjere i koji u mraku djeluju i
zbore: “Tko nas vidi i tko nas pozna?” 16 Kolike li naopakosti
vaše! Cijeni li se glina kao lončar, pa da djelo rekne svome
tvorcu: “NIje me on načinio”? Ili lonac da rekne lončaru: “On
ne razumije ništa”? 17 Neće li se naskoro Libanon u voćnjak
pretvoriti, a voćnjak izroditi u šumu? 18 I čut će u onaj dan
gluhi riječi knjige; oslobođene mraka i tmine, oči će slijepih
vidjeti. 19 A siromasi će se opet radovati u Jahvi, najbjedniji će
klicat' Svecu Izraelovu, 20 jer neće više biti silnika, nestat će
podsmjevača, istrijebit će se svi koji zlo snuju: 21 oni koji riječju
druge okrivljuju, oni koji na vratima sucu postavljaju zamku i
nizašto obaraju pravednika. 22 Zato ovako govori Jahve, Bog
kuće Jakovljeve, koji otkupi Abrahama: “Neće se odsad više
stidjeti Jakov i više mu neće lice blijedjeti, 23 jer kad vidi usred
sebe djelo mojih ruku, svetit će ime moje.” Svetit će Sveca
Jakovljeva, bojat će se Boga Izraelova. 24 Zabludjeli duhom
urazumit će se, a oni što mrmljaju primit će pouku.

30 Teško sinovima odmetničkim! - riječ je Jahvina. Oni
provode osnove koje nisu moje, sklapaju saveze koji nisu
po mom duhu i grijeh na grijeh gomilaju. 2 Zaputiše se u Egipat,
ne pitajući usta moja, da se uteku faraonovu zaklonu i da se
zaštite u sjeni Egipta. 3 Zaklon faraonov bit će na sramotu, i na
ruglo zaštita u sjeni Egipta. 4 Eno mu knezova već u Soanu,
podanici stigoše u Hanes: 5 svi će se oni razočarati u narodu
beskorisnom, neće im biti na pomoć ni na korist, već na sramotu
i porugu. 6 Proroštvo o negepskim životinjama. Kroza zemlju
nevolje i bijede, lavice i lava koji riču, ljutice i zmaja krilatog,
nose oni blago na leđima magaraca i bogatstvo na grbi deva,
nose ga narodu beskorisnom. 7 Jer prazna je i ništavna pomoć
Egipta, zato ga i zovemo: Rahab - danguba. 8 Ded napiši na
ploču i zapiši u knjigu da vremenima budućim svjedočanstvo
ostane. 9 Ovo je narod odmetnički, sinovi lažljivi, sinovi koji neće
da slušaju Zakon Jahvin. 10 Vidovitima oni govore: “Okanite se
viđenja!” a vidiocima: “Ne prorokujte istinu! Govorite nam što je
ugodno, opsjene nam prorokujte! 11 Skrenite s puta, zastranite
sa staze, uklonite nam s očiju Sveca Izraelova!” 12 Stog' ovako
zbori Svetac Izraelov: “Jer riječ ovu odbacujete, a uzdate se u
opačinu i prijevaru i na njih se oslanjate, 13 grijeh će vam taj biti
poput pukotine, visoko na zidu izbočene, koja prijeti rušenjem.
14 Da se sruši k'o što se glinen sud razbije, slupan nemilice, te
mu se među krhotinama ne nađe ni rbine, žerave da uzmeš
s ognjišta il' zagrabiš vode iz studenca.” 15 Jer ovako govori
Jahve Gospod, Svetac Izraelov: “Mir i obraćenje - spas vam
je, u smirenu uzdanju snaga je vaša. Ali vi ne htjedoste. 16
Rekoste: 'Ne! Pobjeći ćemo na konjima!' - i zato, bježat ćete! 'Na
brzim ćemo konjima jahati!' - i zato, bit će brži vaši neprijatelji!”
17 Pobjeći će vas tisuća kad jedan zaprijeti, zaprijete li petorica,
u bijeg ćete nagnut' dok vas ne preostane k'o kopljača na vrhu
gore il' na brijegu zastava. 18 Al' Jahve čeka čas da vam se
smiluje, i stog izglÄedÄa da vam milost iskaže, jer Jahve je Bog
pravedan - blago svima koji njega čekaju. 19 Da, puče sionski
koji živiš u Jeruzalemu, više ne plači! Čim začuje vapaj tvoj,
odmah će ti se smilovati; čim te čuje, uslišit će te. 20 Hranit
će vas Gospod kruhom tjeskobe, pojiti vodom nevolje, al' se
više neće kriti tvoj Učitelj - oči će ti gledati Učitelja tvoga. 21
I uši će tvoje čuti riječ gdje iza tebe govori: “To je put, njime
idite”, bilo da vam je krenuti nadesno ili nalijevo. 22 Smatrat ćeš
nečistima svoje srebrne kumire i pozlatu svojih kipova; odbacit
ćeš ih kao nečist i reći im: “Napolje!” 23 A on će dati kišu tvojem
sjemenu što ga posiješ u zemlju, i kruh kojim zemlja urodi bit će
obilat i hranjiv. Stoka će tvoja pasti u onaj dan po prostranim
pašnjacima. 24 Volovi i magarci što obrađuju zemlju jest će
osoljenu krmu, ovijanu lopatom i vijačom. 25 I na svakoj gori i
na svakome povišenom brijegu bit će potoka i rječica - u dan
silnoga pokolja kad se kule budu rušile. 26 Tada će svjetlost
mjesečeva biti kao svjetlost sunčana, a svjetlost će sunčana
postati sedam puta jača, kao svjetlost sedam dana - u dan
kad Jahve iscijeli prijelom svojemu narodu, izliječi rane svojih
udaraca. 27 Gle, ime Jahve izdaleka dolazi, gnjev njegov gori,
dim je neizdrživ. Usne su mu pune jarosti, jezik mu oganj što
proždire. 28 Dah mu je kao potok nabujali što do grla sože.
On dolazi da prosije narode rešetom zatornim, da stavi uzde
zavodljive u čeljusti naroda. 29 Tad će vam pjesma biti kao u
noćima blagdanskim, kad su srca vesela kao u onoga koji uza
zvuke frule hodočasti na Goru Jahvinu, k Stijeni Izraelovoj. 30
Jahve će zagrmjet glasom veličajnim i pokazat ruku svoju što
udara u jarosnu gnjevu, sred ognja zatornog, iz olujna pljuska i
krupÄe kamene. 31 Od glasa Jahvina prepast će se Asur, šibom
ošinut. 32 I kad god ga udari šiba kaznena, kojom će ga Jahve
išibati, nek' se oglase bubnjevi i citare - u sav jek boja on s
njima ratuje! 33 Odavna je pripravljen Tofet za Moleka - lomača
visoka, široka, mnogo ognja, mnogo drvlja. Dah gnjeva Jahvina,
kao potok sumporni, njega će spaliti.

31 Teško onima što slaze u Egipat po pomoć i nadu u konje
polažu te se uzdaju u mnoga kola i u mnoštvo konjanika,
ne gledajuć' s uzdanjem u Sveca Izraelova i od Jahve savjeta
ne tražeć'. 2 Al' i on je mudar i navalit će zlo, i neće poreć' svojih
prijetnja; on će ustat' na dom zlikovački i na pomoć zločinačku.
3 Egipćanin je čovjek, a ne Bog; konji su mu meso, a ne duh;
kada Jahve rukom mahne, posrnut će pomagač i past će onaj
komu pomaže - svi će zajedno propasti. 4 Da, ovako mi reče
Jahve: Kao što lav ili lavić nad plijenom reži, pa i kad se strči
na njega mnoštvo pastira, on se ne prepada vike njihove, nit'
za njihovu graju mari - tako će Jahve nad Vojskama sići da
vojuje za goru Sion, za visinu njezinu. 5 Kao ptice što lepršaju
krilima, Jahve nad Vojskama zaklanjat će Jeruzalem, zaklanjat'
ga, izbaviti, poštedjet' ga i spasiti. 6 Vratite se onome od kog
otpadoste tako duboko, sinovi Izraelovi. 7 Da, u onaj će dan
svatko prezreti svoje kumire srebrne i zlatne što ih rukama
sebi za grijeh načiniste. 8 Asur neće pasti od mača ljudskoga:
proždrijet će ga mač, ali ne čovječji. Od mača će bježat', al' će
mu satnici pod tlaku pasti. 9 Užasnut, ostavit će svoju hridinu,
prestravljeni, knezovi od svoje će bježat' zastave - riječ je Jahve,
čiji je oganj na Sionu i čija je peć u Jeruzalemu.

32 Evo po pravdi kralj kraljuje, po pravici vladaju knezovi:
2 svaki je kao zavjetrina, utočište od nevremena, kao u
sušnoj zemlji potoci, kao sjena u žednoj pustari. 3 Oči vidovitih
neće više biti slijepe, uši onih što čuju slušat će pozorno; 4 srce

nerazumnih shvaćat će mudrost, mucavci će govorit' okretno
i razgovijetno; 5 pokvarenjaka neće više zvati plemenitim,
varalicu neće više držat' odličnikom. 6 Jer, pokvarenjak govori
ludosti i srce mu bezakonje snuje, da počini zlodjela, da o Jahvi
oholo govori; da gladnoga ostavi prazna želuca, da žednome
napitak uskrati. 7 U varalice pakosno je oružje; on spletke
samo kuje, da lažima upropasti uboge, pa i kad nevoljnik pravo
dokazuje. 8 U plemenita nakane su plemenite i plemenito
on djeluje. 9 Ustajte, žene nehajne, slušajte moj glas; kćeri
lakoumne, čujte mi besjedu. 10 Za godinu i nekoliko dana drhtat
ćete, lakoumnice, jer jematve neće biti, plodovi se neće brati. 11
Dršćite, nehajnice, strepite, lakoumnice, svucite se, obnažite,
oko bedara kostrijet opašite! 12 Bijte se u prsa zbog ljupkih
polja, plodnih vinograda; 13 zbog njiva naroda mojega što rađaju
trnjem i dračem; zbog svih kuća veselih, grada razigranog. 14
Jer, napuštena bit će palača, opustjet će bučni grad; Ofel i kula
postat će brlog dovijeka - bit će radost divljim magarcima, paša
stadima, 15 dok se na nas ne izlije duh iz visina. Tad će pustinja
postat' voćnjak, a voćnjak se u šumu pretvorit'. 16 U pustinji će
se nastaniti pravo, i pravda će prebivati u voćnjaku. 17 Mir će
biti djelo pravde, a plod pravednosti - trajan pokoj i uzdanje. 18
Narod će moj prebivati u nastambama pouzdanim, u bezbrižnim
počivalištima. 19 A šuma će biti oborena, grad će biti snižen. 20
Blago vama: sijat ćete kraj svih voda, puštajući vola i magarca
da slobodno idu!

33 Teško tebi koji nepustošen pustošiš, koji pljačkaš
nepljačkan, kad prestaneš, tebe će opustošiti, opljačkat'
te kad prestaneš pljačkati. 2 Jahve, smiluj nam se, u te se
uzdamo! Budi mišica naša svako jutro, naš spas u doba nevolje.
3 Od silna tutnja pobjegoše narodi, ti ustade, raspršiše se puci 4
i plijen se skuplja kao što se kupe šaške, na nj će navaliti kao
jato skakavaca. 5 Uzvišen je Jahve jer u visini stoluje, on puni
Sion pravom i pravednošću. 6 Pouzdan je tvoj vijek: mudrost
i znanje spasonosno su blago - a strah Gospodnji njegovo
bogatstvo. 7 Gle, stanovništvo Arielovo kuka po ulicama, glasnici
mironosni plaču gorko. 8 Opustješe ceste, s putova nesta
putnika; raskidaju se savezi, preziru se svjedoci, ni prema kome
nema obzira. 9 Gine zemlja u žalosti, u stidu vene Libanon.
Šaron je kao stepa, Bašan i Karmel ogolješe. 10 “Sada ću
ustati”, veli Jahve, “sada ću se dići, sada uzvisiti. 11 Začeste
sijeno, rodit ćete slamu; dah moj proždrijet će vas kao oganj. 12
Narodi će biti sažgani u vapno, kao posječeno trnje što gori u
vatri. 13 Čujte, vi koji ste daleko, što sam učinio, a vi koji ste blizu
poznajte mi snagu!” 14 Na Sionu strepe grešnici, trepet spopada
bezbožnika: “Tko će od nas opstati pred ognjem zatornim, tko
će od nas opstati pred žarom vječnim?” 15 Onaj koji hodi u
pravdi i pravo govori, koji prezire dobit od prinude, koji otresa
ruku da ne primi mito, koji zatiskuje uši da ne čuje o krvoproliću,
koji zatvara oči da ne vidi zlo: 16 on će prebivati u visinama,
tvrđe na stijenama bit će mu utočište, imat će dosta kruha i vode
će mu svagda dotjecati. 17 Oči će ti gledati kralja u njegovoj
ljepoti, promatrat će zemlju nepreglednu. 18 Srce će ti u strahu
misliti: Gdje li je onaj što je brojio, gdje li onaj što je mjerio, gdje
li onaj što je prebrajao mladiće? 19 Nećeš više vidjeti divljega
naroda, naroda nerazumljiva i neshvatljiva govora, jezika strana
što ga nitko ne razumije. 20 Pogledaj na Sion, grad blagdana
naših: oči će ti Jeruzalem vidjeti, prebivalište zaštićeno, šator
što se ne prenosi, kojem se kolčići nikad ne vade, nit' mu se
ijedno uže otkida. 21 Ondje nam je Jahve silni, umjesto rijeka i
širokih rukavaca: neće onud proći nijedna lađa s veslima niti
će koji bojni brod projedriti. 22 Jer Jahve je sudac naš, Jahve
naš vojvoda, Jahve je kralj naš - on će nas spasiti. 23 Užad
ti je popustila, ne može držati jarbola ni razviti stijega, pa se
dijeli golemo blago oteto - kljasti će se naplijeniti plijena! 24 I
nijedan građanin neće reći: “Bolestan sam!” Narodu što živi
ondje krivnja će se oprostiti.

34 Pristupite, puci, da čujete, pomno slušajte, narodi; čuj,
zemljo, i sve što te ispunja, kruže zemaljski i sve što raste
po tebi! 2 Jer razgnjevi se Jahve na sve narode, razjari se
na svu vojsku njihovu. Izruči ih uništenju, pokolju ih predade.
3 Leže njihovi pobijeni, smrad se diže od trupla mnogih, krv
gorama proteče, 4 raspade se sva vojska nebeska. Nebesa
se sviše kao knjiga i pada sva njihova vojska k'o što lozov list
otpada, k'o što se trusi lišće smokovo. 5 Jer na nebu je opijeni
mač moj: gle, na Edom on se obara da kazni narod što ga
prokleh. 6 Mač Jahvin krvlju je opijen, omašćen pretilinom, krvlju
janjećom i jarećom, pretilinom bubrega ovnujskih. Jer Jahvi se u
Bosri žrtva prinosi, veliko klanje u zemlji edomskoj. 7 S njima će
biti poklani bivoli i junad s bikovima. Zemlja će se njihovom
napojiti krvlju, i prašina njihova omastit' pretilinom, 8 jer Jahvi je
ovo dan odmazde, godina naplate da Sion osveti. 9 Potoci se
njegovi obrću u smolu, prašina njegova u sumpor, i zemlja će
mu postat smola goreća. 10 Ni noću ni danju ugasit' se neće,
dim će joj se dizati dovijeka, iz koljena u koljeno pusta će ostati,
za vjekove vjekova nitko neće prolaziti njome. 11 Zaposjest
će je jež i čaplja, sova i gavran prebivat će u njoj. Rastegnut
će nad njom uže pustoši i visak praznine. 12 Ondje će se
nastaniti jarci, neće biti više plemića njezinih, ondje se više neće
proglašavat' kraljevi, svi će joj knezovi biti uništeni. 13 Nići će
trnje u njenim dvorcima, u tvrđavama kopriva i stričak, ona će
biti jazbina čagljima, ležaj nojevima. 14 Ondje će se sretat divlje
mačke s hijenama, jarci će dozivati jedan drugoga; ondje će se
odmarati Lilit našav počivalište. 15 Ondje će se gnijezditi guja,
odlagati jaja, ležat' na njima, u sjeni ih tvojoj izleći; onamo će
slijetati jastrebovi jedan za drugim. 16 Istražujte u knjizi Jahvinoj
i čitajte, nijedno od tog ne izosta, jer usta njegova tako naredišе
i duh njegov njih sakupi. 17 Jer on im je ždrijeb bacio i ruka im
njegova užetom zemlju odmjeri: dovijeka će je oni posjedovati,
od koljena do koljena nju će obitavati.

35 Nek' se uzraduje pustinja, zemlja sasušena, neka kliče
stepa, nek' ljiljan procvjeta. 2 Nek' bujno cvatom cvate,
da, neka od veselja kliče i nek' se raduje. Dana joj je slava
Libanona, divota Karmela i Šarona; oni će vidjeti slavu Jahvinu,
divotu Boga našega. 3 Ukrijepite ruke klonule, učvrstite koljena
klecava! 4 Recite preplašenim srcima: “Budite jaki, ne bojte se!
Evo Boga vašega, odmazda dolazi, Božja naplata, on sam hita
da nas spasi!” 5 Sljepačke će oči progledati, uši će se gluhih
otvoriti, 6 tad će hromi skakati k'o jelen, njemakov će jezik

klicati. Jer će u pustinji provreti voda, i u stepi potoci, 7 sažgana
će zemlja postat' jezero, a tlo žedno - izvori. U brlozima gdje
ležahu čaglji izrast će rogoz i trska. 8 Bit će ondje čista cesta, a
zvat će se Sveti put: nitko nečist njime neće proći, bezumnici
njime neće lutati. 9 Ondje neće više biti lÓava, nit' će onud zvijer
prolaziti, već će hodit' samo otkupljeni, 10 vraćati se otkupljenici
Jahvini. Doći će u Sion kličuć' od radosti, s veseljem vječnim na
čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci.

36 Četrnaeste godine Ezekijina kraljevanja asirski kralj
Sanherib napade sve utvrđene judejske gradove i osvoji
ih. 2 Tada pošalje asirski kralj iz Lakiša u Jeruzalem kralju
Ezekiji velikoga peharnika s jakom vojskom. On stade kod
vodovoda Gornjeg ribnjaka, na putu u Valjarevo polje. 3 K njemu
iziđe upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar Šebna i savjetnik
Joah, sin Asafov. 4 Veliki im peharnik reče: "Kažite Ezekiji:
Ovako govori veliki kralj, kralj asirski: 'Kakvo je to uzdanje u koje
se uzdaš? 5 Misliš li da su prazne riječi već i savjet i snaga
za rat? U koga se uzdaš da si se pobunio protiv mene? 6
Eto, oslanjaš se na Egipat, na slomljenu trsku koja prodire i
probada dlan onomu tko se na nju nasloni. Takav je faraon,
kralj egipatski, svima koji se uzdaju u njega.' 7 Možda ćete
mi odgovoriti: 'Uzdamo se u Jahvu, Boga svojega.' Ali nije li
njemu Ezekija uklonio uzvišice i žrtvenike i zapovjedio Judejcima
i Jeruzalemu: 'Samo se pred ovim žrtvenikom klanjajte!' 8
Hajde, okladi se s mojim gospodarom, kraljem asirskim: dat ću
ti dvije tisuće konja ako mogneš naći jahače za njih. 9 Kako
ćeš onda odoljeti jednome jedinom od najmanjih slugu moga
gospodara? Ali ti se uzdaš u Egipat da će ti dati kola i konjanike!
10 Naposljetku, zar sam ja mimo volju Jahvinu krenuo protiv
ove zemlje da je razorim? Sam mi je Jahve rekao: 'Idi na tu
zemlju i razori je!'" 11 Elijakim, Šebna i Joah rekoše velikom
peharniku: "Molimo te, govori svojim slugama aramejski, jer
mi razumijemo; ne govori s nama judejski da čuje narod koji
je na zidinama." 12 Ali im veliki peharnik odgovori: "Zar me
moj gospodar poslao da ovo kažem tvojem gospodaru i tebi,
a ne upravo onim ljudima koji sjede na zidinama, osuđeni da
s vama jedu svoju nečist i piju svoju mokraću?" 13 Tada se
veliki peharnik uspravi i u sav glas povika na judejskom ove
riječi: "Čujte riječ velikoga kralja, kralja asirskoga! 14 Ovako veli
kralj: 'Neka vas Ezekija ne zavarava, jer vas ne može izbaviti iz
moje ruke. 15 Neka vas Ezekija ne hrabri pouzdanjem u Jahvu
govoreći: Jahve će nas sigurno izbaviti: ovaj grad neće pasti
u ruke kralju asirskom. 16 Ne slušajte Ezekije, jer ovako veli
asirski kralj: Sklopite mir sa mnom, predajte mi se, pa neka
svaki od vas jede plodove iz svoga vinograda i sa svoje smokve
i neka pije vode iz svojega studenca 17 dok ne dođem i ne
odvedem vas u zemlju kao što je vaša, u zemlju pšenice i
mošta, u zemlju kruha i vinograda. 18 Ne dajte da vas Ezekija
zaludi govoreći vam: Jahve će vas izbaviti. Jesu li bogovi drugih
naroda izbavili svoje zemlje iz ruku asirskoga kralja? 19 Gdje su
bogovi hamatski i arpadski, gdje su bogovi sefarvajimski, gdje
su bogovi samarijski da izbave Samariju iz moje ruke? 20 Koji
su među svim bogovima tih zemalja izbavili svoju zemlju iz moje
ruke, da bi Jahve izbavio Jeruzalem iz ruke moje?'" 21 Šutjeli
su i ni riječi mu nisu odgovorili, jer kralj bijaše zapovjedio: "Ne
odgovarajte mu!" 22 Upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar
Šebna i savjetnik Joah, sin Asafov, dođoše k Ezekiji, razdrijevši
haljine, i saopćiše mu riječi velikoga peharnika.

37 Čuvši to, kralj Ezekija razdrije svoje haljine, obuče kostrijet
i ode u Dom Jahvin. 2 Zatim posla Elijakima, upravitelja
dvora, kraljevskog pisara Šebnu i svećeničke starješine,
odjevene u kostrijet, k proroku Izaiji, sinu Amosovu. 3 Oni mu
rekoše: "Ovako veli Ezekija: 'Ovo je dan nevolje, kazne i rugla:
prispješe djeca do porođaja, a nema snage da se rode. 4 Možda
je Jahve, Bog tvoj, čuo riječi velikog peharnika koga je kralj
asirski, gospodar njegov, poslao da se izruguje Bogu živome, i
možda će Jahve, Bog tvoj, kazniti riječi koje je čuo! Pomoli se
pobožno za Ostatak koji je još preostao!'" 5 Kad su sluge kralja
Ezekije stigle k Izaiji, 6 on im reče: "Kažite svome gospodaru:
'Ovako veli Jahve: Ne boj se riječi koje si čuo kada su na me
hulile sluge kralja asirskoga. 7 Udahnut ću u njega duh, i kad
čuje jednu vijest, vratit će se u svoju zemlju. I učinit ću da u
svojoj zemlji pogine od mača.'" 8 Veliki peharnik vrati se i nađe
asirskoga kralja gdje opsjeda Libnu, jer bijaše čuo da je kralj
otišao iz Lakiša. 9 Dočuo je, naime, da je Tirhaka, etiopski kralj,
zavojštio na njega. Tada Sanherib ponovo uputi poslanike da
kažu Ezekiji: 10 "Ovako recite judejskom kralju Ezekiji: 'Neka te
ne vara tvoj Bog, u koga se uzdaš, govoreći ti: Jeruzalem neće
pasti u ruke asirskog kralja. 11 Ti znaš što su kraljevi asirski
učinili svim zemljama izručivši ih prokletstvu! A ti, ti li ćeš se
spasiti? 12 Jesu li bogovi spasili narode koje su uništili moji oci:
Gozance, Harance, Resefce i Edence, u Tel Basaru? 13 Gdje je
kralj hamatski, kralj arpadski, kralj Sefarvajima, Hene i Ive?'" 14
Ezekija primi pismo iz ruke poslanikove i pročita ga. Zatim uđe
u Dom Jahvin i razvi ga ondje pred Jahvom. 15 I pomoli se
Ezekija Jahvi ovako: 16 "Jahve nad Vojskama, Bože Izraelov,
koji stoluješ nad kerubima, ti si Bog jedini nad svim kraljevstvima
na zemlji, ti si stvorio nebo i zemlju. 17 Prikloni uho, Jahve, i
počuj! Otvori oči, Jahve, i vidi! Sanheribove čujder riječi koje
poruči da izruga Boga živoga. 18 Istina je, o Jahve, asirski su
kraljevi zatrli sve narode i zemlje njihove; 19 pobacali im u oganj
bogove, jer ne bijahu bogovi to, već djela ruku ljudskih, od drva i
kamena; zato ih i uništiše. 20 Ali sada, Jahve, Bože naš, izbavi
nas iz ruke njegove, da spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti,
Jahve, Bog jedini!" 21 Tad Izaija, sin Amosov, poruči Ezekiji:
"Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Uslišah molitvu koju mi uputi
zbog Sanheriba, kralja asirskoga.' 22 Evo riječi što je Jahve
objavi protiv njega: Prezire te, ruga ti se, djevica, Kći sionska;
za tobom maše glavom kći jeruzalemska. 23 Koga si grdio,
hulio? Na koga si glasno vikao, ohol pogled dizao? Na Sveca
Izraelova! 24 Po slugama si svojim vrijeđao Gospoda. Govorio
si: s mnoštvom kola ja popeh se na vrh gorÄa, na najviše
vrhunce Libanona. Posjekoh mu ja cedre najviše i čemprese
ponajljepše. Dosegoh mu vrh najviši, i vrt njegov šumoviti. 25
Kopao sam i pio sam vode tuđe; stopalima tad isuših sve rijeke
egipatske. 26 Čuješ li dobro? Odavna to sam snovao, odiskona
smišljao, sada to ostvarujem: na tebi je da prometneš gradove
tvrde u razvaline; 27 stanovnici njini, nemoćni, prepadnuti i
smeteni, bjehu kao trava u polju kao mlado zelenilo, kao trava

vrh krovova opaljena vjetrom istočnim. **28** Znam kad se dižeš i
kad sjedaš, kad izlaziš i kad se vraćaš. **29** Jer bjesnio si na me
i jer objjest tvoja do ušiju mi dođe, prsten ću ti provući kroz
nozdrve, uzde staviť u žvale, vratit ću te putem kojim si došao!
30 A znak nek' ti bude ovo: ove će se godine jesti što se samo
okrÄunÄi, dogodine što samo uzraste, a treće godine sijte i
žanjite, sadite vinograde, jedite im rod. **31** Preživjeli iz kuće
Judine, žilje će pustit' u dubinu, plodom rodit' u visinu. **32** Jer će
iz Jeruzalema izaći Ostatak. Sačuvani s gore Siona. Sve će
to učinit' ljubomora Jahve nad Vojskama. **33** Zato ovo govori
Jahve o kralju asirskom: U ovaj grad on ući neće, ovamo strijele
svoje neće izmetati, k njemu neće ni štit okrenuti, niti oko njega
nasipe kopati. **34** Vratit će se putem kojim je i došao, u grad
ovaj neće ući - riječ je Jahvina. **35** Grad ću ovaj štitit, zakriliti
ga, sebe radi i rad sluge svoga Davida." **36** Tad iziđe Anđeo
Jahvin i pobi u asirskom taboru sto osamdeset i pet tisuća ljudi.
Ujutru, kad je valjalo ustati, gle, bijahu ondje sve sami mrtvaci.
37 Sanherib podiže tabor i ode. Vratio se u Ninivu. **38** Jednoga
dana, dok se klanjao u hramu svoga boga Nimroka, njegovi ga
sinovi Adramelek i Sareser ubiše mačem i pobjegoše u zemlju
araratsku. Na njegovo se mjesto zakralji sin mu Asar-Hadon.

38 U ono se vrijeme Ezekija razbolje nasmrt. Prorok Izaija,
sin Amosov, dođe mu i reče: "Ovako veli Jahve: 'Uredi
kuću svoju, jer ćeš umrijeti, nećeš ozdraviti.'" **2** Ezekija se
okrenu zidu i ovako se pomoli Jahvi: **3** "Ah, Jahve, sjeti se
da sam pred tobom hodio vjerno i poštena srca i učinio što je
dobro u tvojim očima." I Ezekija briznu u gorak plač. **4** Tada
dođe riječ Jahvina Izaiji: **5** "Idi i reci Ezekiji: Ovako kaže Jahve,
Bog oca tvoga Davida: 'Uslišao sam tvoju molitvu, vidio tvoje
suze. Izliječit ću te; za tri dana uzići ćeš u Dom Jahvin. Dodat
ću tvome vijeku petnaest godina. **6** Izbavit ću tebe i ovaj grad
iz ruku asirskoga kralja. Jest, zakrilit ću ovaj grad!'" **7** Izaija
odgovori: "Evo ti znaka od Jahve da će učiniti što je rekao: **8**
sjenu koja je sišla po stupnjevima Ahazova sunčanika vratit ću
za deset stupnjeva natrag." I vrati se sunce deset stupnjeva
natrag po stupnjevima po kojima bijaše već sišlo. **9** Pjesan
Ezekije, kralja judejskoga, kada se razbolio pa ozdravio od svoje
bolesti: **10** "Govorio sam: U podne dana svojih ja moram otići.
Na vratima Podzemlja mjesto mi je dano za ostatak mojih ljeta.
(Sheol h7585) **11** Govorio sam: Vidjet više neću Jahve na zemlji
živih, vidjet više neću nikoga od stanovnika ovog svijeta. **12**
Stan je moj razvrgnut, bačen daleko, kao šator pastirski; poput
tkalca moj si život namotao da bi me otkinuo od osnove. Od
jutra do noći skončat ćeš me, **13** vičem sve do jutra; kao što lav
mrska kosti moje, od jutra do noći skončat ćeš me. **14** Poput
laste ja pijučem, zapomažem kao golubica, uzgor mi se okreću
oči, zauzmi se, jamči za me. **15** Kako ću mu govoriti i što ću
mu reći? TÓa on je koji djeluje. Slavit ću te sva ljeta svoja,
premda s gorčinom u duši. **16** Gospodine, za tebe živjet će srce
moje i živjet će moj duh. Ti ćeš me izliječiti i vratiti mi život,
17 bolest će mi se pretvorit' u zdravlje. Ti si spasio dušu moju
od jame uništenja, za leđa si bacio sve moje grijehe. **18** Jer
Podzemlje ne slavi te, ne hvali te Smrt; oni koji padnu u rupu
u tvoju se vjernost više ne uzdaju. **(Sheol h7585)** **19** Živi, živi,
jedino on te slavi kao ja danas. Otac naučava sinovima tvoju
vjernost. **20** U pomoć mi, Jahve priteci, i mi ćemo pjevati uz
harfe sve dane svojega života pred Hramom Jahvinim." **21** Izaija
naloži: "Donesite oblog od smokava, privijte mu ga na čir i on će
ozdraviti." **22** Ezekija upita: "Po kojem ću znaku prepoznati da
ću uzići u Dom Jahvin?"

39 U to vrijeme posla babilonski kralj Merodak Baladan,
sin Baladanov, pisma s darom Ezekiji, jer bijaše čuo da
se razbolio i ozdravio. **2** Ezekija se obradova tome i pokaza
poslanicima svoju riznicu - srebro, zlato, miomirise i mirisavo
ulje - svoju oružanu i sve što je bilo u skladištima. Nije bilo
ničega u njegovu dvoru i u svemu njegovu gospodarstvu što im
Ezekija nije pokazao. **3** Tada prorok Izaija dođe kralju Ezekiji i
upita ga: "Što su rekli ti ljudi i odakle su došli k tebi?" Ezekija
odgovori: "Došli su iz daleke zemlje, iz Babilona." **4** Izaija upita
dalje: "Što su vidjeli u tvojem dvoru?" Ezekija odgovori: "Vidjeli
su sve što je u mojem dvoru; nema u mojim skladištima ničega
što im nisam pokazao." **5** Tad Izaija reče Ezekiji: "Čuj riječ Jahve
nad Vojskama: **6** 'Evo dolaze dani kada će sve što je u tvojem
dvoru, sve što su tvoji oci nakupili do danas, biti odneseno u
Babilon. Ništa neće ostati,' kaže Jahve. **7** 'A od sinova koji
poteku od tebe, koji ti se rode, neke će uzeti da budu uškopljeni
dvorani babilonskoga kralja.'" **8** Ezekija odgovori Izaiji: "Povoljna
je riječ koju ti je Jahve objavio." A mislio je: "Bit će barem mira i
sigurnosti za moga života."

40 "Tješite, tješite moj narod, govori Bog vaš. **2** Govorite
srcu Jeruzalema, vičite mu da mu se ropstvo okonča,
da mu je krivnja okajana, jer iz Jahvine ruke primi dvostruko
za sve grijehe svoje." **3** Glas viče: "Pripravite Jahvi put kroz
pustinju. Poravnajte u stepi stazu Bogu našemu. **4** Nek' se
povisi svaka dolina, nek' se spusti svaka gora i brežuljak. Što
je neravno, nek' se poravna, strmine nek' postanu ravni. **5**
Otkrit će se tada Slava Jahvina i svako će je tijelo vidjeti, jer
Jahvina su usta govorila." **6** Glas nalaže: "Viči!" Odgovorih:
"Što da vičem?" - "Svako je tijelo k'o trava, k'o cvijet poljski sva
mu dražest. **7** Sahne trava, vene cvijet, kad dah Jahvin preko
njih prođe. Doista, narod je trava. **8** Sahne trava, vene cvijet,
ali riječ Boga našeg ostaje dovijeka." **9** Na visoku se uspni
goru, glasniče radosne vijesti, Sione! Podigni snažno svoj glas,
glasniče radosne vijesti, Jeruzaleme! Podigni ga, ne boj se,
reci judejskim gradovima: "Evo Boga vašega!" **10** Gle, Gospod
Jahve dolazi u moći, mišicom svojom vlada! Evo s njim naplata
njegova, a ispred njega njegova nagrada. **11** Kao pastir pase
stado svoje, u ruke uzima jaganjce, nosi ih u svome naručju i
brižljivo njeguje dojilice. **12** Tko je šakom izmjerio more i nebesa
premjerio pedljem? Tko je mjericom izmjerio zemlju i planine na
mjerila, a tezuljom bregove? **13** Tko je pokrenuo duh Jahvin, koji
ga je uputio savjetnik? **14** S kim se on posvjetova, tko je njemu
mudrost ulio, naučio ga putovima pravde? Tko li ga je naučio
znanju, pokazao mu put k umnosti? **15** Gle, narodi su kao kap iz
vjedra, vrijede kao prah na tezulji. Otoci, gle, lebde poput truna!
16 Libanon je malen za lomaču, a zvijeri njegovih nema dosta
za paljenicu. **17** Svi narodi k'o ništa su pred njim, ništavilo su
njemu i praznina. **18** S kime ćete prispodobit' Boga? I s kakvim
ga likom usporedit'? **19** Ljevač lijeva idol, zlatar ga pozlaćuje i

lijeva od srebra lančiće. **20** Siromah za prinos bira drvo koje ne
trune; i vješta traži umjetnika. da mu načini kip nepomičan. **21**
Zar ne znate? Zar niste čuli? Nije li vam odiskona otkriveno?
Zar niste shvatili tko zasnova zemlju? **22** On stoluje vrh kruga
zemaljskoga kom su stanovnici poput skakavaca. Kao zastor
nebesa je razastro, kao šator za stan razapeo. **23** On obraća u
ništa knezove, uništava suce zemaljske. **24** Tek što su zasađeni,
tek što su posijani, tek što im stabljika u zemlju korijen pruži,
on puhne na njih i oni posahnu, vihor ih k'o pljevu raznese.
25 "S kime ćete mene prispodobit', tko mi je ravan?" - kaže
Svetac. **26** Podignite oči i gledajte: tko je to stvorio? Onaj koji
na broj izvodi vojsku njihovu i koji ih sve zove po imenu. **27**
Zašto kažeš, Jakove, i ti, Izraele, govoriš: "Moj put sakriven
je Jahvi, Bogu mom izmiče moja pravica?" **28** Zar ne znaš?
Zar nisi čuo? Jahve je Bog vječni, krajeva zemaljskih stvoritelj.
On se ne umara, ne sustaje, i um je njegov neizmjerljiv. **29**
Umornome snagu vraća, jača nemoćnoga. **30** Mladići se more i
malakšu, iznemogli, momci posrću. **31** Al' onima što se u Jahvu
uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne
sustaju, hode i ne more se.

41 Umuknite preda mnom, otoci, nek' novu snagu narodi
priberu. Nek' se primaknu i progovore; zajedno pristupimo
k sudu. **2** "Tko je podigao s Istoka onog kog ukorak prati
Pobjeda? Tko mu izručuje narode i kraljeve podlaže? Prah su
pod mačem njegovim, k'o pljevu ih njegov luk raspršuje. **3** Goni
ih, napreduje pouzdano, noge mu se ceste ne dotiču. **4** Tko
je to učinio i izvršio? Onaj koji odiskona zove naraštaje, ja,
Jahve, koji sam prvi i bit ću ovaj isti s posljednjima!" **5** Otoci
gledaju i strah ih obuzima, dršću krajevi zemaljski, oni se bliže i
već su tu. **6** Svatko pomaže svome drugu i bratu svom zbori:
"Hrabro!" **7** Ljevač bodri zlatara, onaj koji gladi čekićem bodri
onog koji kuje na nakovnju. On govori o spajanju: "Dobro je",
i čavlima kip učvršćuje da se ne pomiče. **8** Ti, Izraele, slugo
moja, Jakove, kog sam izabrao, potomče Abrahama, mojega
ljubimca! **9** Ti koga uzeh s krajeva zemlje i pozvah s rubova
njenih, ti kome rekoh: "Ti si sluga moj, izabrao sam te i nisam te
odbacio." **10** Ne boj se jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho
jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti, podupirem te
pobjedničkom desnicom. **11** Gle, postidjet će se i smesti svi koji
su na tebe bjesnjeli, bit će uništeni i propast će oni što se s
tobom parbiše! **12** Tražit ćeš svoje protivnike, ali ih nećeš naći.
Bit će uništeni, svedeni na ništa oni koji protiv tebe vojuju. **13**
Jer ja, Jahve, Bog tvoj, krijepim desnicu tvoju i kažem ti: "Ne boj
se, ja ti pomažem." **14** Ne boj se, Jakove, crviću, Izraele, ličinko,
ja sam pomoć tvoja - riječ je Jahvina - Svetac Izraelov tvoj je
otkupitelj. **15** Gle, činim te mlatilom oštrim, novim, dvostrukih
zubaca; mlatit ćeš i satirati brda, u prah ćeš pretvoriti bregove.
16 Vijat ćeš ih, vjetar će ih odnijeti, vihor će ih raspršiti. A ti
ćeš kliktati u Jahvi, dičit ćeš se Svecem Izraelovim. **17** Ubogi i
bijedni vodu traže, a nje nema! Jezik im se osuši od žeđi. Ja,
Jahve, njih ću uslišiti, ja, Bog Izraelov, ostavit' ih neću. **18** U
goleti bregova otvorit ću rijeke i posred dolova izvore. Pustinju
ću pretvoriti u močvaru, a u vrela sušnu zemlju. **19** Posadit ću
u pustinji cedar, bagrem, mirtu i maslinu. Stepu ću pošumiti
čempresom, brijestom i šimširom zajedno. **20** Nek' svi vide i
nek' znaju, nek' promisle i nek' shvate: ruka Jahvina to učini,
Svetac Izraelov stvori sve. **21** "Iznesite svoj spor, kaže Jahve,
predočite dokaze, kaže kralj Jakovljev. **22** Nek' pristupe i nek'
nam objave ono što će se zbiti. TÓa što su nam otkrili o onom
što bijaše, što se ispunilo, da o tom mislimo? Il' objavite što
će biti, da doznamo ono što dolazi. **23** Otkrijte nam što će se
poslije zbiti, i poznat ćemo da ste bogovi. Učinite nešto, dobro
ili zlo, da se začudimo i prepadnemo zajedno. **24** Ali vi niste
ništa i djela su vam ništavna, gnusan je koji vas izabere." **25**
Podigoh ga sa sjevera da dođe, zazvah ga po imenu s istoka.
Kao blato gazio je namjesnike, kao što po glini lončar gazi. **26**
Tko je to odiskona objavio da bismo znali, unaprijed prorekao
da bismo rekli: istina je? Ali nikog nema tko bi objavio, niti koga
da bi navijestio, niti koga da čuje riječi vaše. **27** Ja prvi rekoh
Sionu: "Gle, evo ih"; prvi Jeruzalemu poslah glasnika vijesti
radosne. **28** Gledao sam, ali ne bješe nikoga, ni jednoga od njih
da savjet dade, da ih pitam i da odgovore. **29** Svi zajedno ništa
su, ništavna su djela njihova, vjetar i ispraznost njihovi kipovi.

42 Evo Sluge mojega koga podupirem, mog izabranika,
miljenika duše moje. Na njega sam svoga duha izlio da
donosi pravo narodima. **2** On ne viče, on ne diže glasa, niti
se čuti može po ulicama. **3** On ne lomi napuknutu trsku niti
gasi stijenj što tinja. Vjerno on donosi pravdu, **4** ne sustaje i
ne malakše dok na zemlji ne uspostavi pravo. Otoci žude za
njegovim naukom. **5** Ovako govori Jahve, Bog, koji stvori i
razastrije nebesa, koji rasprostrije zemlju i njeno raslinje, koji
dade dah narodima na njoj i dah bićima što njome hode. **6** Ja,
Jahve, u pravdi te pozvah, čvrsto te za ruku uzeh; oblikovah te i
postavih te za Savez narodu i svjetlost pucima, **7** da otvoriš oči
slijepima, da izvedeš sužnje iz zatvora, iz tamnice one što žive
u tami. **8** Ja, Jahve mi je ime, svoje slave drugom ne dam,
niti časti svoje kipovima. **9** Što prije prorekoh, evo, zbi se, i
nove događaje ja naviještam, i prije negoli se pokažu, vama ih
objavljujem. **10** Pjevajte Jahvi pjesmu novu, i s kraja zemlje
hvalu njegovu, neka ga slavi more sa svim što je u njem, otoci i
njihovi žitelji! **11** Nek' digne glas pustinja i njeni gradovi, nek'
odjeknu naselja gdje žive Kedarci! Nek' podvikuju stanovnici
Stijene, neka kliču s gorskih vrhova! **12** Nek' daju čast Jahvi i
hvalu mu naviještaju po otocima! **13** Kao junak izlazi Jahve, kao
ratnik žar svoj podjaruje. Uz bojni poklik i viku ratnu ide junački
na svog neprijatelja. **14** "Šutjeh dugo, gluh se činjah, svladavah
se; sad vičem kao žena kada rađa, dašćem i uzdišem. **15**
Isušit ću brda i bregove, sparušiti svu zelen po njima, rijeke
ću u stepe pretvoriti i močvare isušiti. **16** Vodit ću slijepce po
cestama, uputit' ih putovima. Pred njima ću tamu u svjetlost
obratit', a neravno tlo u ravno. To ću učiniti i neću propustiti.
17 Uzmaknut će u golemu stidu koji se uzdaju u kipove, koji
ljevenim likovima govore: 'Vi ste naši bogovi.'" **18** Čujte, gluhi!
Progledajte, slijepi, da vidite! **19** Tko je slijep ako ne moj sluga,
tko je gluh kao glasnik koga šaljem? Tko je slijep kao prijatelj,
tko je gluh kao sluga Jahvin? **20** Mnogo si vidio, ali nisi mario,
uši ti bjehu otvorene, ali nisi čuo! **21** Jahvi se svidjelo zbog
njegove pravednosti da uzveliča i proslavi Zakon svoj. **22** A

narod je ovaj opljačkan i oplijenjen, mladići mu stavljeni u klade,
vrgnuti u zatvore. Plijene ih, a nikoga da ih izbavi; robe ih, a
nitko da kaže: “Vrati!” 23 Tko od vas mari za to? Tko pazi i sluša
unapredak? 24 Tko je pljačkašu izručio Jakova i otimačima
Izraela? Nije li Jahve, protiv koga smo griješili, čijim putima ne
htjedosmo hoditi, čiji Zakon nismo slušali? 25 Zato izli na Izraela
žarki gnjev svoj i strahote ratne: plamen ga okruži odasvud, al'
on ni to nije shvatio; sažeže ga, al' on ni to k srcu ne uze.

43 Sada ovako govori Jahve, koji te stvorio, Jakove, koji te
sazdao, Izraele: “Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom
sam te zazvao: ti si moj! 2 Kad preko vode prelaziš, s tobom
sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Pođeš li kroz vatru,
nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće. 3 Jer ja sam Jahve, Bog
tvoj, Svetac Izraelov, tvoj spasitelj. Za otkupninu tvoju dajem
Egipat, mjesto tebe dajem Kuš i Šebu. 4 Jer dragocjen si u
mojim očima, vrijedan si i ja te ljubim. Stog i dajem ljude za
tebe i narode za život tvoj. 5 Ne boj se jer ja sam s tobom.
S istoka ću ti dovest' potomstvo i sabrat ću te sa zapada. 6
Reći ću sjeveru: 'Daj mi ga!' a jugu 'Ne zadržavaj ga!' Sinove
mi dovedi izdaleka i kćeri moje s kraja zemlje, 7 sve koji se
mojim zovu imenom i koje sam na svoju slavu stvorio, koje sam
sazdao i načinio.” 8 Izvedi narod slijep, premda oči ima, i gluh,
premda uši ima. 9 Neka se saberu sva plemena i neka se
skupe narodi. Tko je od njih to prorekao i davno navijestio? Nek'
dovedu svjedoke da se opravdaju, neka se čuje da se može
reći: “Istina je!” 10 Jer vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, i moje
sluge koje sam izabrao, da biste znali i vjerovali i uvidjeli da
sam to ja. Prije mene nijedan bog nije bio načinjen i neće poslije
mene biti. 11 Ja, ja sam Jahve, osim mene nema spasitelja.
12 Ja sam prorekao, spasio i navijestio, i nema među vama
tuđinca! Vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, a ja sam Bog 13 od
vječnosti - ja jesam! I nitko iz ruke moje ne izbavlja; što učinim,
tko izmijeniti može? 14 Ovako govori Jahve, otkupitelj vaš,
Svetac Izraelov: “Radi vas poslah protiv Babilona, oborit ću
prijevornice zatvorima i Kaldejci će udarit u kukanje. 15 Ja sam
Jahve, Svetac vaš, stvoritelj Izraelov, kralj vaš!” 16 Ovako govori
Jahve, koji put po moru načini i stazu po vodama silnim; 17 koji
izvede bojna kola i konje, vojsku i junake, i oni padoše da više
ne ustanu, zgasnuše, kao stijenj se utrnuše. 18 Ne spominjite
se onog što se zbilo, nit' mislite na ono što je prošlo. 19 Evo,
činim nešto novo; već nastaje. Zar ne opažate? Da, put ću
napraviti u pustinji, a staze u pustoši. 20 Slavit će me divlje
zvijeri, čaglji i nojevi, jer vodu ću stvorit' u pustinji, rijeke u stepi,
da napojim svoj narod, izabranika svoga. 21 I narod koji sam
sebi sazdao moju će kazivati hvalu! 22 Ali me ti, Jakove, nisi
zazvao, niti si se zamorio oko mene, Izraele! 23 Nisi mi prinosio
ovce za paljenicu, nisi me častio žrtvama. A ja te silio nisam
na prinose, nisam ti dodijavao ištući kada. 24 Nisi mi kupovao
za novac trsku, nisi me sitio salom svojih žrtava; nego si me
grijesima svojim mučio, bezakonjem svojim dosađivao mi. 25
A ja, ja radi sebe opačine tvoje brišem i grijeha se tvojih ne
spominjem. 26 Podsjeti me, zajedno se sporimo, govori ti da
se opravdaš. 27 Prvi je otac tvoj sagriješio, posrednici tvoji od
mene se odmetnuli, 28 knezovi su tvoji oskvrnuli Svetište. Tad
izručih Jakova prokletstvu, i poruzi Izraela.

44 Sad čuj, Jakove, slugo moj, Izraele, kog sam izabrao. 2
Ovako kaže Jahve, koji te stvorio, koji te od utrobe sazdao
i pomaže ti: “Ne boj se, Jakove, slugo moja, Ješurune, kog sam
izabrao. 3 Jer na žednu ću zemlju vodu izliti i po tlu sušnome
potoke. Izlit ću duh svoj na tvoje potomstvo i blagoslov na tvoja
pokoljenja. 4 Rast će kao trava pokraj izvora, kao vrbe uz vode
tekućice. 5 Jedan će reći: 'Ja sam Jahvin', drugi će se zvati
imenom Jakovljevim. Treći će sebi na ruci napisati: 'Jahvin' i
nazvat će se imenom Izraelovim.” 6 Ovako govori kralj Izraelov i
otkupitelj njegov, Jahve nad Vojskama: “Ja sam prvi i ja sam
posljednji: osim mene Boga nema. 7 Tko je kao ja? Nek' ustane
i govori, nek' navijesti i nek' mi razloži! Tko je od vječnosti otkrio
što se zbilo? Nek' nam navijesti što će još doći! 8 Ne plašite
se, ne bojte se: nisam li vam to odavna navijestio i otkrio? Vi
ste mi svjedoci: ima li Boga osim mene? Ima li Stijene? Ja ne
znam!” 9 Tko god pravi kipove, ništavan je, i dragocjenosti
njegove ne koriste ničemu. Svjedoci njihovi ništa ne vide i ništa
ne znaju, da im budu na sramotu. 10 Tko pravi boga i lijeva kip
da od toga korist ne očekuje? 11 Gle, svi će štovatelji likova biti
osramoćeni, izrađivači njihovi više od bilo koga. Nek' se saberu
svi i pojave: prepast će se i postidjeti odjednom. 12 Kovač ga
izrađuje na živu ugljevlju, čekićem ga oblikuje, snažnom ga
rukom obrađuje. Gladan je i iznemogao; ne pije vode, iscrpljuje
se. 13 Drvodjelja uzima mjeru, pisaljkom lik ocrta, ostruže ga
dlijetom, šestarom ga zaokruži i izdjelja ga po uzoru na lik
ljudski, kao lijepo ljudsko obličje, da stoji u hramu. 14 Bijaše sebi
nasjekao cedre, uzeo čempres ili hrast koje je za se njegovao
među šumskim drvećem; ili je posadio bor koji raste od kiše. 15
Čovjeku su dobra za vatru; uzima ih da se ogrije; pali ih da
ispeče kruh. Ali od njih djelja i boga pred kojim pada ničice,
pravi kip i klanja mu se. 16 Polovinom od toga naloži, dakle,
oganj, peče meso na žeravi, jede pečenku i siti se: grije se i
govori: “Ah, grijem se i uživam uz vatru.” 17 Ali od onoga što
preostane pravi sebi boga, svog kumira, pada pred njim ničice i
klanja mu se i moli: “Spasi me, jer si ti moj bog.” 18 Ne znaju
oni i ne razumiju: zaslijepljene su im oči pa ne vide, i srce pa
ne shvaćaju. 19 Takav ne razmišlja, nema u njega znanja ni
razbora da sebi kaže: “Polovinom od ovoga naložio sam oganj,
na žeravici ispekao kruh, ispržio meso koje sam pojeo, pa zar ću
od ostatka načiniti gnusobu? Zar ću se komadu drveta klanjati?”
20 On voli pepeo, zavodi ga prevareno srce. Neće spasti svog
života i nikad neće reći: “Nije li varka ovo u mojoj desnici?” 21
Sjeti se toga, Jakove, i ti, Izraele, jer si sluga moj! Ja sam te
stvorio i sluga si mi, Izraele, neću te zaboraviti! 22 Kao maglu
rastjerao sam tvoje opačine i grijehe tvoje poput oblaka. Meni se
obrati jer ja sam te otkupio. 23 Kličite, nebesa, jer je Jahve
učinio! Orite se, dubine zemljine! Odjekujte radošću, planine, i
vi, šume, sa svim svojim drvećem! Jer Jahve je otkupio Jakova,
proslavio se u Izraelu! 24 Ovako govori Jahve, otkupitelj tvoj
i tvorac tvoj od utrobe: “Ja sam Jahve koji sam sve stvorio,
koji sam nebesa sam razapeo i učvrstio zemlju bez pomoći
ičije. 25 Ja osujećujem znamenja vrača, i čarobnjake u luđake
promećem; silim mudrace da ustuknu i mudrost im obraćam u
bezumlje, 26 ali potvrđujem riječ sluge svojega, ispunjam naum
svojih glasnika. Ja govorim Jeruzalemu: 'Naseli se!' I gradovima

judejskim: 'Sagradite se!' Iz razvalina ja ih podižem. **27** Ja
govorim moru: 'Presahni! Presušujem ti rijeke.' **28** Ja govorim
Kiru: 'Pastiru moj!' I on će sve želje moje ispuniti govoreći
Jeruzalemu: 'Sagradi se!' i Hramu: 'Utemelji se!'"

45 Ovako govori Jahve o Kiru, pomazaniku svome: "Primih ga
za desnicu da pred njim oborim narode i raspašem bokove
kraljevima, da rastvorim pred njim vratnice, da mu nijedna vrata
ne budu zatvorena. **2** Ja ću hoditi pred tobom da poravnam
uzvisine, da razbijem mjedene vratnice, da slomim željezne
prijevornice. **3** Dajem ti tajna blaga i skrivena bogatstva, da bi
spoznao da sam ja Jahve koji te zovem po imenu, Bog Izraelov.
4 Radi sluge svog Jakova i Izraela, svog izabranika, po imenu ja
te pozvah, imenovah te premda me znao nisi. **5** Ja sam Jahve i
nema drugoga; osim mene Boga nema. Iako me ne poznaš,
naoružah te: **6** nek' se znade od istoka do zapada da izvan
mene sve je ništavilo." Ja sam Jahve i nema drugoga; **7** ja tvorim
svjetlost i stvaram tamu. Ja stvaram sreću i dovodim nesreću,
ja, Jahve, činim sve to. **8** Rosite, nebesa, odozgo, i oblaci,
daždite pravednošću. Neka se rastvori zemlja da procvjeta
spasenje, da proklija izbavljenje! Ja, Jahve, stvaram sve. **9** Jao
onome tko raspravlja s tvorcem svojim, a sud je među glinenim
sudovima! Kaže li glina lončaru: "Što radiš?" ili djelo njegovo:
"Kljast si!" **10** Jao onom koji kaže ocu: "Što si rodio?" Ili ženi:
"Što si na svijet dala?" **11** Ovako govori Jahve, Svetac Izraelov,
njegov tvorac: "Zar je vaše da me o mojoj djeci pitate i da mi
nad djelom ruku mojih zapovijedate? **12** Ja sam načinio zemlju i
čovjeka na njoj stvorio; svojim sam rukama razapeo nebesa i
zapovijedam svim vojskama njihovim. **13** Ja sam ga podigao
da pobijedi i poravnao sam mu sve putove. On će obnoviti
moj Grad i sužnje moje vratiti bez otkupnine i naknade." Tako
kaže Jahve nad Vojskama. **14** Ovako govori Jahve: "Ratari
Egipta i trgovci Kuša, i Sebejci, ljudi rasta visoka, prijeći će tebi i
tvoji će biti; za tobom će ići okovani, tebi će se klanjati i molit
će ti se: 'Jedino je kod tebe Bog, nema drugoga; ništavni su
bogovi.'" **15** Doista ti si Bog skriveni, Bog Izraelov, Spasitelj. **16**
Postidjet će se i poniknut će svi zajedno, otići će u ruglu oni koji
prave kipove. **17** A Jahve će vječnim spasenjem spasit' Izraela.
Nećete se postidjeti i nećete poniknuti dovijeka. **18** Da, ovako
govori Jahve, nebesa Stvoritelj - on je Bog - koji je oblikovao i
sazdao zemlju, koji ju je učvrstio i nije je stvorio pustu, već ju
je uobličio za obitavanje: "Ja sam Jahve i nema drugoga. **19**
Nisam govorio u tajnosti, u zakutku mračne zemlje. Nisam rekao
potomstvu Jakovljevu: 'Tražite me u pustoši.' Ja, Jahve, govorim
pravo i naviještam čestito." **20** "Saberite se i dođite, pristupite
zajedno, svi preživjeli od naroda! Neznalice puke oni su što
nose kip izrađen od drveta i mole boga koji ih spasit' ne može.
21 Objavite, iznesite svoje dokaze, svjetujte se zajedno: tko je to
od davnine navijestio i od tada prorekao? Nisam li ja, Jahve?
Nema drugoga boga do mene; Boga pravednog i Spasitelja
osim mene nema. **22** Obratite se k meni da se spasite, svi
krajevi zemlje, jer ja sam Bog i nema drugoga! **23** Sobom se
samim kunem, iz mojih usta izlazi istina, riječ neopoziva, da će
se preda mnom prignuti svako koljeno, mnome će se svaki jezik
zaklinjati **24** govoreći: 'Jedino je u Jahvi pobjeda i snaga!'" K
njemu će doći, postiđeni, svi što na nj su bjesnjeli. **25** U Jahvi će
pobijediti i proslavit se sve potomstvo Izraelovo!

46 Pade Bel! Sruši se Nebo! Prte svoje kipove na životinje
i stoku, nose ih kao breme, teret što zamara. **2** Padaju,
ruše se svi zajedno, ne mogu spasiti one što ih nose, nego i
sami u ropstvo odlaze. **3** "Slušajte me, kućo Jakovljeva, i svi
koji ostadoste od kuće Izraelove! Ja sam vas ponio tek što se
rodiste, i nosio vas od krila materina. **4** Do starosti vaše ja
ću ostat' isti, do vaših sjedina podupirat ću vas. To sam činio;
nosit ću vas i dalje, pomagati vas, izbavljati. **5** S kime biste me
usporedili i izjednačili, s kime prispodobili: komu da sam sličan?
6 Vade zlato iz kese i tezuljom mjere srebro, pa naimlju zlatara
da od njeg boga načini te pred njim padaju ničice i klanjaju se. **7**
Dižu ga na rame i nose ga, onda ga stavljaju na njegovo mjesto;
on stoji i ne miče se s njega. Prizivaju li ga, on ne odgovara i
nikog ne spasava od nevolje njegove. **8** Sjetite se toga i budite
ljudi, uzmite to k srcu, otpadnici, **9** sjetite se prošlosti pradavne:
ja sam Bog i nema drugoga; Bog, nitko mi sličan nije! **10** Onaj
sam koji od početka svršetak otkriva i unaprijed javlja što još se
nije zbilo! Ja kažem: Odluka će se moja ispuniti, izvršit ću sve
što mi je po volji. **11** S istoka zovem grabljivicu, iz daleke zemlje
zovem čovjeka svog nauma. Rekao sam - ispunit ću, naumio
sam - izvršit ću. **12** Slušajte me, vi koji gubite srčanost i koji ste
daleko od pobjede. **13** Primičem svoju pobjedu, nije više daleko,
spasenje moje zakasniti neće. Na Sion ću spas staviti, u Izraela
svoju slavu."

47 Spusti se, sjedni u prašinu, djevice, kćeri babilonska!
Sjedni na zemlju, bez prijestolja, kćeri kaldejska! Jer, neće
te više zvati nježnom i tankoćutnom. **2** Uzmi mlin i melji brašno!
Skini prijevjes, podigni skut, razgali bedra, prijeđi preko rijeke! **3**
Nek' se golotinja tvoja otkrije, nek' se sramota tvoja pokaže! Ja
ću se osvetiti, odvraćat' me nitko neće. **4** Otkupitelj naš, ime
mu je Jahve nad Vojskama, Svetac Izraelov, kaže: **5** "Sjedi
šutke, u mrak se povuci, kćeri kaldejska. Jer, neće te više
zvati vladaricom kraljevstava. **6** Razgnjevih se na svoj narod,
oskvrnuh svoju baštinu. Tebi ih u ruke izručih, a ti im ne iskaza
milosti. Na starce si stavljala jaram svoj preteški. **7** Govorila si:
'Dovijeka gospodaricom ću ostati.' Nikad nisi to k srcu uzela ni
pomislila kako će se završiti. **8** A sad poslušaj, razvratnice, koja
sjediš bezbrižno i u srcu svom govoriš: 'Ja, i nitko drugi! Nikad
neću obudovjeti, neću djece izgubiti!' **9** Stići će te oboje, za
tren, u isti dan! Izgubit ćeš djecu, obudovjet ćeš! Punom će te
mjerom snaći oboje, pokraj svega tvojeg vračanja i množine
tvojih zaklinjanja! **10** U zloću si se svoju uzdala, govorila si:
'Nitko me ne vidi!' Mudrost tvoja i znanje zavedoše te. U svom si
srcu govorila: 'Ja i nitko drugi!' **11** Zlo će te snaći - nećeš ga
presresti; oborit će se na te nesreća - nećeš je odvratiti; doći će
na te propast iznenada - nećeš je predvidjeti. **12** Ustraj, dakle, u
svojim zaklinjanjima i u tolikim svojim čaranjima, oko kojih si se
trudila od mladosti. Možda će ti biti od koristi? Možda ćeš s
njima strah utjerati? **13** Izmoriše te mnogi tvoji savjetnici! Nek'
ustanu samo da te spase oni koji premjeravaju nebesa, koji
promatraju zvijezde i koji svakog mjeseca proriču ono što će te
snaći. **14** Gle, oni će biti poput pljeve, oganj će ih sažeći. Ni

sami sebe neće izbaviti iz zagrljaja plamenoga. Neće ostat' ni
žerave da se tko ogrije, ni ognjišta da uza nj posjedne! 15 Takvi
će ti biti vrači tvoji, oko kojih si se trudila od mladosti! Poći će
svaki svojim putem, i nikog neće biti da te spasi."

48 Čujte ovo, kućo Jakovljeva, vi koji se zovete imenom
Izraelovim i koji ste izišli iz voda Judinih! Vi koji se Jahvinim
imenom kunete i slavite Boga Izraelova, ali ne u istini i pravdi. 2
Jer vi se nazivate po Svetome gradu i oslanjate se na Boga
Izraelova, Jahve nad Vojskama njemu je ime. 3 Događaje prošle
odavna sam navijestio, iz mojih su izišli usta i ja sam ih objavio,
učinih brzo, i zbi se. 4 Jer znao sam da si tvrdokoran, da ti je
šija žila gvozdena i čelo da ti je mjedeno. 5 Zato sam ti već
onda navijestio, javio ti prije nego što se zbilo, da ne bi rekao:
"Moj kip učini to, rezani moj lik i ljeveni kip zapovjediše tako!" 6
Čuo si i vidio sve to; zar ne priznaješ? A sada navijestit ću ti
nešto novo, otajno, što još ne znaš; 7 ovog je trena stvoreno, a
ne odavna, o tome dosad nisi ništa čuo, da ne bi rekao: "Znao
sam." 8 Nisi o tome čuo ni znao, niti se uho tvoje prije otvorilo,
jer znadoh da ćeš se iznevjeriti i da te od utrobe majčine zovu
otpadnikom. 9 Radi imena svoga odgađah svoj gnjev, radi časti
svoje susprezah se da te ne uništim. 10 Gle, pročistio sam te
poput srebra, iskušao te u talioniku nevolje. 11 Sebe radi činih
tako, sebe radi! TÓa zar da se ime moje obeščasti? Slave svoje
drugome ne dam! 12 Čuj me, Jakove, Izraele, koga sam pozvao:
Ja jesam, ja sam prvi, ja sam i posljednji. 13 Ruka moja zemlju
utemelji, desnica mi razape nebesa. Pozovem ih samo, i odmah
dolaze. 14 Saberite se svi i čujte: tko je od njih to prorekao?
"Onaj koga Jahve ljubi ispunit će volju moju nad Babilonom i
nad potomstvom kaldejskim." 15 Ja rekoh i pozvah ga, vodih ga
i pomogoh u naumu. 16 Pristupite k meni i počujte ovo: "Od
početka nisam vam govorio tajno, i kad se zbivalo, bijah ondje."
- "A sada me Gospod Jahve šalje s duhom svojim." 17 Ovako
govori Jahve, otkupitelj tvoj, Svetac Izraelov: "Ja, Jahve, Bog
tvoj, tvojem dobru te učim, vodim te putem kojim ti je ići. 18 O,
da si pazio na zapovijedi moje, kao rijeka sreća bi tvoja bila,
a pravda tvoja kao morski valovi! 19 Potomstva bi tvojeg bilo
kao pijeska, a poroda utrobe tvoje kao njegovih zrnaca! Nikad
ti se ime ne bi zatrlo niti izbrisalo preda mnom!" 20 Izađite iz
Babilona, bježite iz Kaldeje! Glasno kličući, kazujte, objavljujte,
do nakraj zemlje razglasite! Govorite: "Jahve je otkupio slugu
svoga Jakova! 21 Nisu žeđali dok ih je kroz pustinju vodio; iz
stijene je za njih vodu izbio, rascijepio je pećinu i potekla je
voda." 22 "Nema mira opakima," kaže Jahve.

49 Čujte me, otoci, slušajte pomno, narodi daleki! Jahve me
pozvao od krila materina, od utrobe majke moje spomenuo
se moga imena. 2 Od usta mojih britak mač je načinio, sakrio
me u sjeni ruke svoje, od mene je oštru načinio strijelu, sakrio
me u svome tobolcu. 3 Rekao mi: "Ti si Sluga moj, Izraele,
u kom ću se proslaviti!" 4 A ja rekoh: "Zaludu sam se mučio,
nizašto naprezao snagu." Ipak, kod Jahve je moje pravo, kod
mog Boga nagrada je moja. A sad govori Jahve, koji me od
utrobe Slugom svojim načini, da mu vratim natrag Jakova, da
se sabere Izrael. 5 Proslavih se u očima Jahvinim, Bog moj
bijaše mi snaga. 6 I reče mi: "Premalo je da mi budeš Sluga, da
podigneš plemena Jakovljeva i vratiš Ostatak Izraelov, nego ću
te postaviti za svjetlost narodima, da spas moj do nakraj zemlje
doneseš." 7 Ovako govori Jahve, otkupitelj Izraelov, Svetac
njegov, onome kog preziru i odbacuju narodi, sluzi silničkome:
"Kad vide, dići će se kraljevi, bacit će se ničice knezovi, zbog
Jahve, koji je vjernost svoju pokazao, Sveca Izraelova, koji te
izabrao." 8 Ovako govori Jahve: "U vrijeme milosti ja ću te
uslišiti, u dan spasa ja ću ti pomoći. Sazdao sam te i postavio
za Savez narodu, da zemlju podignem, da nanovo razdijelim
baštinu opustošenu, 9 da kažeš zasužnjenima: 'Iziđite!' a onima
koji su u tami: 'Dođite na svjetlo!' Oni će pasti uzduž svih putova,
i paša će im biti po svim goletima. 10 Neće više gladovat' i
žeđati, neće ih mučiti žega ni sunce, jer vodit će ih onaj koji im se
smiluje, dovest će ih k izvorima vode. 11 Sve gore svoje obratit
će u putove, i ceste će se moje povisiti." 12 Gle, jedni dolaze
izdaleka, drugi sa sjevera i sa zapada, a neki iz zemlje sinimske.
13 Kličite, nebesa, veseli se, zemljo, podvikujte, planine, od
veselja; jer Jahve tješi narod svoj, on je milosrdan nevoljnima.
14 Sion reče: "Jahve me ostavi, Gospod me zaboravi." 15 "Može
li žena zaboravit' svoje dojenče, ne imat' sućuti za čedo utrobe
svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću. 16
Gle, u dlanove sam te svoje urezao, zidovi tvoji svagda su mi
pred očima. 17 Obnovitelji tvoji hitaju, rušioci tvoji i pustošitelji
odlaze od tebe. 18 Obazri se oko sebe i pogledaj: sabiru se svi i
dolaze k tebi. Života mi moga" - riječ je Jahvina - "svima ćeš
se njima zaodjenuti k'o nakitom, i njima ćeš se k'o nevjesta
ukrasiti! 19 Jest, tvoje ruševine, tvoje razvaline i tvoja zemlja
poharana pretijesna će biti žiteljima tvojim kad se udalje oni što
te zatirahu. 20 Opet će na tvoje uši reći sinovi kojih si bila lišena:
'Pretijesno mi je mjesto ovo, makni se da se mogu smjestiti.' 21
I ti ćeš se u srcu svom zapitati: 'Tko mi rodi sve ove? Bijah bez
djece, neplodna, prognana i odbačena, pa tko ih podiže? Bijah,
eto, sama ostala, a oni gdje su bili?'" 22 Ovako govori Gospod
Jahve: "Evo, dajem rukom znak narodima i zastavu svoju dižem
plemenima. Vratit će ti u naručju sinove, nosit će ti kćeri na
plećima. 23 Kraljevi će biti tvoji skrbnici, a kneginje im tvoje
dojkinje. Klanjat će ti se licem do zemlje i prah će lizat s tvojih
nogu. I znat ćeš da sam ja Jahve: koji se u me uzdaju, neće
se posramiti." 24 Može li se otet plijen junaku? Može li sužanj
pobjeć pobjedniku? 25 Da, ovako govori Jahve: "Bit će oduzet
sužanj junaku, pobjeći će plijen pobjedniku! S onima koji se
s tobom spore ja ću se sporiti, tvoju djecu ja ću izbaviti; 26
tlačiteljima ću tvojim dati njihovo meso za jelo i svojom krvlju
opit će se kao moštom. I znat će svako tijelo da sam ja Jahve,
Spasitelj tvoj, i da je tvoj okupitelj Silni Jakovljev."

50 Ovako govori Jahve: "Gdje je otpusno pismo vaše matere
kojim sam je otpustio? Ili tko je od mojih vjerovnika taj
komu sam vas prodao? Zbog bezakonja ste svojih prodani,
zbog nevjere je mati vaša otpuštena. 2 Zašto ne nađoh nikoga
kad sam došao? Zašto se ne odazva nitko kad sam zazvao?
Zar mi je ruka prekratka da izbavi, ili u meni snage nema da
oslobodim? Gle, prijetnjom svojom isušujem more, u pustinje
rijeke pretvaram; njihove se ribe raspadaju jer vode nema i od
žeđi ugibaju. 3 Nebesa oblačim u tminu i kostrijet im dajem
za pokrivač!" 4 Gospod Jahve dade mi jezik vješt da znam

riječju krijepiti umorne. Svako jutro on mi uho budi da ga slušam
kao učenici. 5 Gospod Jahve uši mi otvori: ne protivih se niti
uzmicah. 6 Leđa podmetnuh onima što me udarahu, a obraze
onima što mi bradu čupahu, i lica svojeg ne zaklonih od uvreda
ni od pljuvanja. 7 Gospod mi Jahve pomaže, zato se neću
smesti. Zato učinih svoj obraz k'o kremen i znam da se neću
postidjeti. 8 Blizu je onaj koji mi pravo daje. Tko će se pravdati
sa mnom? Iziđimo zajedno! Tko je protivnik moj u parnici? Nek'
mi se približi! 9 Gle, Gospod mi Jahve pomaže, tko će me
osuditi? Svi će se oni k'o haljina izlizati, moljac će ih razjesti.
10 "Tko god se od vas Jahve boji, nek' posluša glas Sluge
njegova! Tko u tmini hodi, bez tračka svjetlosti, nek' se uzda u
ime Jahvino, nek' se na Boga svog osloni. 11 Ali svi vi oganj
palite, raspirujete žeravicu. Idite u plamenove ognja svojega i u
žeravu koju raspiriste. Tako će vam moja učiniti ruka: ležat ćete
u mukama.

51 Čujte me, vi koji za pravdom težite, koji Jahvu tražite;
pogledajte stijenu iz koje ste isječeni i jamu duboku iz koje
ste izvađeni. 2 Pogledajte oca svoga Abrahama i Saru koja
vas porodi! Jest, sam bijaše kad sam ga pozvao, al' sam ga
blagoslovio i umnožio." 3 Jest, Jahvi se sažalio Sion, sažalile
mu se njegove razvaline. Pustaru će njegovu učiniti poput
Edena, a stepu poput Vrta Jahvina. Klicanje i radost njim će
odjekivat', i zahvalnice i glas hvalospjeva. 4 "Pomno me slušaj,
puče moj, počujte me, narodi! Jer od mene Zakon dolazi i moje
pravo za svjetlo narodima. 5 Brzo će stići pravda moja, moje će
spasenje doći kao svjetlost. Moja će mišica suditi narodima.
Mene očekuju otoci i u moju se mišicu uzdaju. 6 K nebu oči
podignite, na zemlju dolje pogledajte. K'o dim će se rasplinut'
nebesa, zemlja će se k'o haljina istrošit', kao komarci nestat će
joj žitelji. Ali će spasenje moje trajati dovijeka, i pravdi mojoj
neće biti kraja. 7 Poslušajte me, vi koji poznajete pravo, narode
kojima je moj Zakon u srcu. Ne bojte se poruge ljudske, ne
plašite se uvreda! 8 Jer moljac će ih razjesti kao haljinu, crv će
ih rastočiti kao vunu. Ali će pravda moja trajati dovijeka i spas
moj od koljena do koljena." 9 Probudi se! Probudi se! Opaši se
snagom, mišice Jahvina! Probudi se, kao u dane davne, za
drevnih naraštaja. Nisi li ti rasjekla Rahaba i probola Zmaja? 10
Nisi li ti isušila more, vodu velikog bezdana, i od dubine morske
put načinila da njime prolaze otkupljeni? 11 Vratit će se oni
što ih je oslobodio Jahve i s radosnim kricima doći će na Sion.
Vječna će sreća biti nad glavama, pratit će ih klicanje i radost,
nestat će tuge i jecaja. 12 Ja, ja sam tješitelj vaš. Tko si ti da
se bojiš smrtna čovjeka i sina čovječjeg, koji je kao trava? 13
Zaboravio si Jahvu, svoga Stvoritelja, koji razastrije nebesa i
koji zemlju utemelji; sveudilj strepiš, svaki dan, od tlačiteljeve
jarosti. Kao da je pregnuo da te uništi. Ali gdje je sad jarost
tlačiteljeva? 14 Doskora će biti slobodan sužanj, neće umrijeti u
jami, niti će mu kruha nedostajati. 15 Jer, ja sam Jahve, Bog
tvoj, koji burkam more da mu valovi buče, ime mi je Jahve nad
Vojskama. 16 Svoje sam ti riječi stavio u usta, u sjenu svoje
ruke sakrio sam te kad sam razastro nebesa, utemeljio zemlju
i rekao Sionu: "Ti si narod moj!" 17 Probudi se, probudi se,
ustani, Jeruzaleme! Ti koji si pio iz ruke Jahvine čašu gnjeva
njegova. Ispio si pehar opojni, do dna ga iskapio. 18 Od svih
sinova koje je rodio ne bješe nikog da ga vodi; od svih sinova
koje je podigao ne bješe nikog da ga pridrži. 19 Ovo te dvoje
pogodilo - tko da te požali? - pohara i rasap, glad i mač - tko da
te utješi? 20 Sinovi ti leže obamrli po uglovima svih ulica, kao
antilopa u mreži, puni gnjeva Jahvina, prijetnje Boga tvojega. 21
Zato čuj ovo, bijedniče, pijan, ali ne od vina. 22 Ovako govori
Jahve, Gospod tvoj, tvoj Bog, branitelj tvoga naroda: "Iz ruke ti,
evo, uzimam čašu opojnu, pehar gnjeva svojega: nećeš ga više
piti. 23 Stavit ću je u ruke tvojim tlačiteljima, onima koji su ti
govorili: 'Prigni se da prijeđemo!' I ti si im leđa kao tlo podmetao,
kao put za prolaznike.

52 Probudi se! Probudi se! Odjeni se snagom, Sione! Odjeni
se najsjajnijim haljinama, Jeruzaleme, grade sveti, jer
više neće k tebi ulaziti neobrezani i nečisti. 2 Otresi prah sa
sebe, ustani, izgnani Jeruzaleme! Skini okov sa svog vrata,
izgnana kćeri sionska." 3 Jest, ovako govori Jahve: "Bili ste
prodani nizašto i bit ćete otkupljeni bez novaca." 4 Jest, ovako
govori Gospod Jahve: "Moj je narod sišao nekoć u Egipat da se
ondje nastani kao stranac, potom ga Asirci nizašto potlačiše.
5 Ali sada, čemu sam ja ovdje - riječ je Jahvina - kad je moj
narod bio bez razloga porobljen, a gospodari njegovi likuju
- riječ je Jahvina - i bez prestanka se danomice ime moje
huli. 6 Zato će narod moj poznati moje ime i shvatit će u onaj
dan da sam ja koji govorim: 'Evo me!'" 7 Kako su ljupke po
gorama noge glasonoše radosti koji oglašava mir, nosi sreću, i
spasenje naviješta govoreć Sionu: "Bog tvoj kraljuje!" 8 Čuj,
stražari ti glas podižu, zajedno svi kliču od radosti, jer na svoje
oči vide gdje se na Sion vraća Jahve. 9 Radujte se, kličite,
razvaline jeruzalemske, jer je Jahve utješio narod svoj i otkupio
Jeruzalem. 10 Ogolio je Jahve svetu svoju mišicu pred očima
svih naroda, da svi krajevi zemaljski vide spasenje Boga našega.
11 Odlazite, odlazite, iziđite odatle, ne dotičite ništa nečisto!
Iziđite iz njegove sredine! Očistite se, vi koji nosite posude
Jahvine! 12 Jer nećete izići u hitnji, niti ćete ići bježeći, jer će
vam prethodnica biti Jahve, a zalaznica Bog Izraelov! 13 Gle,
uspjet će Sluga moj, podignut će se, uzvisit' i proslaviti! 14 Kao
što se mnogi užasnuše vidjevši ga - tako mu je lice bilo neljudski
iznakaženo te obličjem više nije naličio na čovjeka - 15 tako će
on mnoge zadiviti narode i kraljevi će pred njim usta stisnuti
videć' ono o čemu im nitko nije govorio, shvaćajuć' ono o čemu
nikad čuli nisu:

53 "Tko da povjeruje u ono što nam je objavljeno, kome se
otkri ruka Jahvina?" 2 Izrastao je pred njim poput izdanka,
poput korijena iz zemlje sasušene. Ne bijaše na njem ljepote ni
sjaja da bismo se u nj zagledali, ni ljupkosti da bi nam se svidio.
3 Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan patnjama,
od kog svatko lice otklanja, prezren bješe, odvrgnut. 4 A on je
naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali
da ga Bog bije i ponižava. 5 Za naše grijehe probodoše njega,
za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna - radi
našeg mira, njegove nas rane iscijeliše. 6 Poput ovaca svi
smo lutali i svaki svojim putem je hodio. A Jahve je svalio na
nj bezakonje nas sviju. 7 Zlostavljahu ga, a on puštaše, i nije
otvorio usta svojih. K'o jagnje na klanje odvedoše ga; k'o ovca,

nijema pred onima što je strižu, nije otvorio usta svojih. 8 Silom
ga se i sudom riješiše; tko se brine za njegovu sudbinu? Da, iz
zemlje živih ukloniše njega, za grijehe naroda njegova nasmrt
ga izbiše. 9 Ukop mu odrediše među zločincima, a grob njegov
bi s bogatima, premda nije počinio nepravde nit' su mu usta laži
izustila. 10 Al' se Jahvi svidje da ga pritisne bolima. Žrtvuje li
život svoj za naknadnicu, vidjet će potomstvo, produžit' sebi
dane i Jahvina će se volja po njemu ispuniti. 11 Zbog patnje
duše svoje vidjet će svjetlost i nasititi se spoznajom njezinom.
Sluga moj pravedni opravdat će mnoge i krivicu njihovu na sebe
uzeti. 12 Zato ću mu mnoštvo dati u baštinu i s mogućnicima
plijen će dijeliti, jer sam se ponudio na smrt i među zlikovce bio
ubrojen, da grijehe mnogih ponese na sebi i da se zauzme za
zločince.

54 Kliči, nerotkinjo, koja nisi rađala; podvikuj od radosti, ti što
ne znaš za trudove! Jer osamljena više djece ima negoli
udata, kaže Jahve. 2 Raširi prostor svog šatora, razastri, ne
štedi platna svog prebivališta, produži mu užeta, kolčiće učvrsti!
3 Jer proširit ćeš se desno i lijevo. Tvoje će potomstvo zavladat'
narodima i napučit će opustjele gradove. 4 Ne boj se, nećeš se
postidjeti; na srami se, nećeš se crvenjeti. Zaboravit ćeš sramotu
svoje mladosti i više se nećeš spominjati rugla udovištva svoga.
5 Jer suprug ti je tvoj Stvoritelj, ime mu je Jahve nad Vojskama;
tvoj je Otkupitelj Svetac Izraelov, Bog zemlje svekolike on se
zove. 6 Jest, k'o ženu ostavljenu, u duši ucviljenu, Jahve te
pozvao. Zar se smije otpustiti žena svoje mladosti, pita Bog tvoj.
7 "Za kratak trenutak ostavih tebe, al' u sućuti velikoj opet ću te
prigrliti. 8 U provali srdžbe sakrih načas od tebe lice svoje, al' u
ljubavi vječnoj smilovah se tebi," govori Jahve, tvoj Otkupitelj. 9
"Bit će mi k'o za Noinih dana, kad se zakleh da vode Noine
neće više preplaviti zemlju; tako se zaklinjem da se više neću
na tebe srditi nit' ću ti prijetiti. 10 Nek' se pokrenu planine i
potresu brijezi, al' se ljubav moja neće odmać' od tebe, nit' će se
pokolebati moj Savez mira," kaže Jahve koji ti se smilovao. 11
"O nevoljnice, vihorom vitlana, neutješna, gle, postavit ću na
smaragd tvoje kamenje i na safir tvoje temelje. 12 Od rubina dići
ću ti kruništa, vrata tvoja od prozirca, ograde ti od dragulja. 13
Svi će ti sinovi Jahvini biti učenici, i velika će biti sreća djece
tvoje. 14 Na pravdi ćeš biti zasnovana. Odbaci tjeskobu, nemaš
se čega bojati, odbaci strah jer ti se neće primaći. 15 Ako li te
napadnu, neće doći od mene; tko se na te digne, zbog tebe će
pasti. 16 Gle, ja sam stvorio kovača koji raspaljuje žeravu i vadi
iz nje oružje da ga kuje. Ali stvorih i zatornika da uništava. 17
Neće uspjeti oružje protiv tebe skovano. Dokazat ćeš da je zao
svaki jezik što na te udari na sudu. To je baština slugu Jahvinih,
to im je pobjeda od mene" - riječ je Jahvina.

55 "O svi vi koji ste žedni, dođite na vodu; ako novaca i
nemate, dođite. Bez novaca i bez naplate kupite vina
i mlijeka! 2 Zašto da trošite novac na ono što kruh nije i
nadnicu svoju na ono što ne siti? Mene poslušajte, i dobro
ćete jesti i sočna ćete uživati jela. 3 Priklonite uho i k meni
dođite, poslušajte, i duša će vam živjeti. Sklopit ću s vama
Savez vječan, Savez milosti Davidu obećanih." 4 Evo, učinih te
svjedokom pucima, knezom i zapovjednikom narodima. 5 Evo,
pozvat ćeš narod koji ne poznaješ, i narod koji te ne zna dohrlit
će k tebi radi Jahve, Boga tvojega, i Sveca Izraelova, jer on te
proslavio. 6 Tražite Jahvu dok se može naći, zovite ga dok
je blizu! 7 Nek' bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume
svoje. Nek' se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu
našem jer je velikodušan u praštanju. 8 "Jer misli vaše nisu
moje misli i puti moji nisu vaši puti," riječ je Jahvina. 9 "Visoko je
iznad zemlje nebo, tako su puti moji iznad vaših putova, i misli
moje iznad vaših misli." 10 "Kao što daždi i snježi s neba bez
prestanka dok se zemlja ne natopi, oplodi i ozeleni da bi dala
sjeme sijaču i kruha za jelo, 11 tako se riječ koja iz mojih usta
izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i
obistinjuje ono zbog čega je poslah." 12 Da, s radošću ćete otići
i u miru ćete biti vođeni. Gore će i brda klicati od radosti pred
vama i sva će stabla u polju pljeskati. 13 Umjesto trnja rast će
čempresi, umjesto koprive mirta će nicati. I bit će to Jahvi na
slavu, kao znak vječan, neprolazan.

56 Ovako govori Jahve: "Držite se prava i činite pravdu, jer
će uskoro doći moj spas i objaviti se moja pravednost."
2 Blago čovjeku koji čini tako i sinu čovječjem što se toga
pridržava: koji poštuje subotu da je ne oskvrni i koji ruke
svoje čuva od svakoga zla djela. 3 Neka sin tuđinčev koji je
prionuo uz Jahvu ne govori: "Jamačno će me Jahve odvojiti od
svojega naroda." Neka uškopljenik ne govori: "Ja sam, evo,
tek suho drvo." 4 Jer ovako govori Jahve: "S uškopljenicima
koji obdržavaju subotu, koji izabiru što je meni drago i ostanu
postojani u Savezu mome - 5 podići ću u kući svojoj i među
svojim zidovima spomenik i ime, bolje nego sinovima i kćerima,
dat ću im vječno ime koje neće biti iskorijenjeno. 6 A sinove
tuđinske koji pristadoše uz Jahvu da mu služe i da ljube ime
Jahvino i da mu budu službenici, koji poštuju subotu i ne
oskvrnjuju je i postojani su u Savezu mome, 7 njih ću dovesti na
svoju svetu goru i razveseliti u svojem Domu molitve. Njihove
žrtve paljenice i klanice bit će ugodne na mojem žrtveniku, jer
će se Dom moj zvati Dom molitve za sve narode." 8 Riječ je
Gospoda Jahve koji sabire raspršene Izraelce: "Sabrat ću ih još
povrh onih koji su već sabrani." 9 Sve zvijeri poljske, dođite
jesti, i sve vi, zvijeri šumske! 10 Svi su mu stražari slijepi, i ništa
ne shvaćaju. Svi su oni psi nijemi, ne mogu lajati. Sanjaju i
drijemlju, najmilije im spavati. 11 Psi su to proždrljivi, nezasitni;
pastiri su to bez razbora: svaki svojim putem okreće, svaki za
dobitkom svojim. 12 "Dođite, donijet ću vina; napit ćemo se pića
žestoka, i sutra će biti kao danas, izobilje veliko, preveliko!"

57 Pravednik gine, i nitko ne mari. Uklanjaju ljude pobožne,
i nitko ne shvaća. Da, zbog zla uklonjen je pravednik 2 da
bi ušao u mir. Tko god je pravim putem hodio počiva na svom
ležaju. 3 Pristupite sad, sinovi vračarini, leglo preljubničko i
bludničko! 4 S kim se podrugujete, na koga razvaljujete usta
i komu jezik plazite? Niste li vi porod grešan i leglo lažljivo?
5 Vi koji se raspaljujete među hrašćem, pod svakim zelenim
drvetom, žrtvujući djecu u dolinama i u rasjelinama stijena! 6
Dio je tvoj među oblucima potočnim, oni, oni su baština tvoja.
Njima izlijevaš ljevanicu, njima prinosiš darove! Zar da se time
ja utješim? 7 Na gori visokoj, uzdignutoj, svoj si ležaj postavila i

popela se onamo da prinosiš žrtvu klanicu. 8 Za vrata i dovratke
metnula si spomen svoj; daleko od mene svoj ležaj raskrivaš,
penješ se na nj i širiš ga. Pogađala si se s onima s kojima si
voljela lijegati, sve si više bludničila s njima gledajuć' im mušku
snagu. 9 S uljem za Molekom trčiš, s pomastima mnogim,
nadaleko posla glasnike svoje, strovali ih u Podzemlje. (Sheol
h7585) 10 Iscrpljena si od tolikih lutanja, al' nisi rekla: "Beznadno
je!" Snagu si svoju nanovo našla te nisi sustala. 11 Koga si se
uplašila i pobojala da si se iznevjerila, da se više nisi mene
spominjala, niti si me k srcu uzimala? Šutio sam, zatvarao oči,
zato me se nisi bojala. 12 Ali ću objavit' o tvojoj pravdi i djela ti
tvoja neće koristiti. 13 Kad uzmeš vikati, nek' te izbave kipovi
koje si skupila, sve će ih vjetar raznijeti, vihor će ih otpuhnuti.
A tko se u me uzda, baštinit će zemlju i zaposjest će svetu
goru moju. 14 Govorit će se: Naspite, naspite, poravnajte put!
Uklonite zapreke s puta mog naroda! 15 Jer ovako govori Višnji
i Uzvišeni, koji vječno stoluje i ime mu je Sveti: "U prebivalištu
visokom i svetom stolujem, ali ja sam i s potlačenim i poniženim,
da oživim duh smjernih, da oživim srca skrušenih. 16 Jer neću
se prepirati dovijeka ni vječno se ljutiti: preda mnom bi podlegao
duh i duše što sam ih stvorio. 17 Zbog grijeha lakomosti njegove
razgnjevih se, udarih ga i sakrih se rasrđen. Ali on okrenu za
srcem svojim 18 i vidjeh putove njegove. Izliječit ću ga, voditi
i utješit' one što s njime tuguju - 19 stavit ću hvalu na usne
njihove. Mir, mir onom tko je daleko i tko je blizu," govori Jahve,
"ja ću te izliječiti." 20 Al' opaki su poput mora uzburkanog koje
se ne može smiriti, valovi mu mulj i blato izmeću. 21 "Nema
mira grešnicima!" govori Bog moj.

58 Viči iz sveg grla, ne suspeži se! Glas svoj poput roga
podigni. Objavi mom narodu njegove zločine, domu
Jakovljevu grijehe njegove. 2 Dan za danom oni mene traže i
žele znati moje putove, kao narod koji vrši pravdu i ne zaboravlja
pravo Boga svoga. Od mene ištu pravedne sudove i žude da
im se Bog približi: 3 "Zašto postimo ako ti ne vidiš, zašto se
trapimo ako ti ne znaš?" Gle, u dan kad postite poslove nalazite
i na posao gonite radnike svoje. 4 Gle, vi postite da se prepirete
i svađate i da pesnicom bijete siromahe. Ne postite više kao
danas, i čut će vam se glas u visini! 5 Zar je meni takav post
po volji u dan kad se čovjek trapi? Spuštati kao rogoz glavu k
zemlji, sterati poda se kostrijet i pepeo, hoćeš li to zvati postom i
danom ugodnim Jahvi? 6 Ovo je post koji mi je po volji, riječ je
Jahve Gospoda: Kidati okove nepravedne, razvezivat' spone
jarmene, puštati na slobodu potlačene, slomiti sve jarmove; 7
podijeliti kruh svoj s gladnima, uvesti pod krov svoj beskućnike,
odjenuti onog koga vidiš gola i ne kriti se od onog tko je tvoje
krvi. 8 Tad će sinut' poput zore tvoja svjetlost, i zdravlje će tvoje
brzo procvasti. Pred tobom će ići tvoja pravda, a Slava Jahvina
bit će ti zalaznicom. 9 Vikneš li, Jahve će ti odgovorit, kad
zavapiš, reći će: "Evo me!" Ukloniš li iz svoje sredine jaram,
ispružen prst i besjedu bezbožnu, 10 dadeš li kruha gladnome,
nasitiš li potlačenog, tvoja će svjetlost zasjati u tmini i tama će
tvoja kao podne postati, 11 Jahve će te vodit' bez prestanka,
sitit će te u sušnim krajevima. On će krijepit' kosti tvoje i bit ćeš
kao vrt zaljeven, kao studenac kojem voda nikad ne presuši. 12
I ti ćeš gradit' na starim razvalinama, dići ćeš temelje budućih
koljena. Zvat će te popravljačem pukotina i obnoviteljem cesta
do naselja. 13 Zadržiš li nogu da ne pogaziš subotu i u sveti
dan ne obavljaš poslove; nazoveš li subotu milinom a časnim
dan Jahvi posvećen; častiš li ga odustajuć' od puta, bavljenja
poslom i pregovaranja - 14 tad ćeš u Jahvi svoju milinu naći, i ja
ću te provesti po zemaljskim visovima, dat ću ti da uživaš u
baštini oca tvog Jakova, jer Jahvina su usta govorila.

59 Ne, nije ruka Jahvina prekratka da spasi, niti mu je uho
otvrdlo da ne bi čuo, 2 nego su opačine vaše jaz otvorile
između vas i Boga vašega. Vaši su grijesi lice njegovo zastrli,
i on vas više ne sluša. 3 Jer ruke su vaše u krvi ogrezle, a
vaši prsti u zločinima. Usne vam izgovaraju laž, a jezik podlost
mrmlja. 4 Nitko s pravom tužbu ne podiže, niti koga sude po
istini. U ništavilo se uzdaju, laž kazuju, začinju zloću, a rađaju
bezakonje. 5 Legu jaja gujina, tkaju mrežu paukovu; pojede li tko
njihovo jaje, umire, razbije li ga, iz njega ljutica izlazi. 6 Njihovim
tkanjem nemoguće se odjenuti, ne možeš se pokriti njihovom
rukotvorinom. Rukotvorine su njihove djela zločinačka, rukama
svojim čine nasilje. 7 Noge njihove u zlo hitaju i brze su da
krv nevinu proliju. Misli su im misli zločinačke, pustoš i propast
na njinim su putima. 8 Put mira oni ne poznaju, na stazama
njihovim nema pravice. Iskrivili su svoje putove, tko njima kreće
mira ne poznaje. 9 Stog' se pravo od nas udaljilo, zato pravda
ne dopire do nas. Nadasmo se svjetlosti, a ono tama; i vidjelu, a
ono u tmini hodimo. 10 Pipamo kao slijepci duž zida, tapkamo
kao bez očiju. Spotičemo se u podne k'o u sumraku, sasvim
zdravi, kao da smo mrtvi. 11 Svi mumljamo kao medvjedi i
gučemo tužno kao golubovi. Očekivasmo Sud, a njega nema, i
spasenje - od nas je daleko. 12 Jer mnogo je naših opačina
pred tobom i grijesi naši protiv nas svjedoče. Doista, prijestupi
su naši pred nama, mi znademo svoju krivicu; 13 pobunili smo
se i zanijekali Jahvu, odmetnuli se od Boga svojega, govorili
podlo, odmetnički, mrmljali u srcu riječi lažljive. 14 Tako je
potisnuto pravo, i pravda mora stajati daleko. Jer na trgu posrnu
istina i poštenju nema više pristupa. 15 Vjernosti je ponestalo, a
tko izbjegava zlo, bude opljačkan. Jahve vidje, i ne bi mu milo
što nema pravice. 16 Vidje da nema čovjeka, začudi se što
nema posrednika. Tad mu pomože njegova mišica i njegova ga
pravda poduprije. 17 Pravednost je obukao k'o oklop, stavio na
glavu kacigu spasenja. Osvetom se odjenuo k'o haljom, ogrnu
se revnošću kao plaštem. 18 Vratit će svakome po njegovim
djelima: gnjev svojim protivnicima, odmazdu dušmanima. 19 Sa
zapada vidjet će ime Jahvino i Slavu njegovu s istoka sunčanog.
Jer doći će kao uska rijeka koju goni dah Jahvin. 20 Ali doći će
Otkupitelj Sionu, i onima od sinova Jakovljevih koji se obrate
od svog otpadništva, riječ je Jahvina. 21 "A ovo je moj Savez
s njima," govori Jahve. "Duh moj koji je na tebi i riječi moje
koje stavih u tvoja usta neće izići iz usta tvojih ni usta tvojega
potomstva, ni iz usta potomstva tvojih potomaka, od sada pa
dovijeka," veli Jahve.

60 Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi, nad tobom blista
Slava Jahvina. 2 A zemlju, evo, tmina pokriva, i mrklina
narode! A tebe obasjava Jahve, i Slava se njegova javlja nad

tobom. 3 K tvojoj svjetlosti koračaju narodi, i kraljevi k istoku
tvoga sjaja. 4 Podigni oči, obazri se: svi se sabiru, k tebi dolaze.
Sinovi tvoji dolaze izdaleka, kćeri ti nose u naručju. 5 Gledat
ćeš tad i sjati radošću, igrat će srce i širit' se, jer k tebi će poteći
bogatstvo mora, blago naroda k tebi će pritjecati. 6 Mnoštvo
deva prekrit će te, jednogrbe deve iz Midjana i Efe. Svi će iz
Šebe doći donoseći zlato i tamjan i hvale Jahvi pjevajući. 7 Sva
stada kedarska u tebi će se sabrati, ovnovi nebajotski bit će ti na
službu. Penjat će se k'o ugodna žrtva na moj žrtvenik, proslavit
ću Dom Slave svoje! 8 Tko su oni što lebde poput oblaka,
k'o golubovi prema golubinjacima svojim? 9 Da, to se zbog
mene sabiru brodovi, lađe su taršiške pred njima da izdaleka
dovezu tvoje sinove, a s njima srebro njihovo i zlato, zbog imena
Jahve, Boga tvojega, zbog Sveca Izraelova koji te proslavi. 10
Zidine će tvoje obnoviti stranci i kraljevi njihovi služit će ti. U
svojoj srdžbi ja sam te udario, al' u svojoj naklonosti opet ti se
smilovah. 11 Vrata će tvoja biti otvorena svagda, ni danju ni
noću neće se zatvarati, da propuste k tebi bogatstva naroda s
kraljevima koji ih vode. 12 Jer propast će narod i kraljevstvo
koje ti ne bude htjelo služiti, i ti će se narodi sasvim zatrti. 13 K
tebi će doći slava Libanona, čempresi, jele i brijestovi skupa, da
ukrase prostor mojega Svetišta, podnožje će moje proslaviti!
14 K tebi će, sagnuti, dolaziti sinovi tvojih tlačitelja, pred noge
ti padat' koji te prezirahu. Nazivat će te Gradom Jahvinim,
Sionom Sveca Izraelova. 15 Zato što si bio ostavljen, omražen,
izbjegavan, učinit ću te vječnim ponosom, radošću od koljena do
koljena. 16 Ti ćeš sisati mlijeko naroda, sisat ćeš grudi kraljeva.
I znat ćeš da sam ja, Jahve, Spasitelj tvoj, Silni Jakovljev, tvoj
Otkupitelj. 17 Mjesto mjedi, donijet ću zlato; mjesto željeza,
donijet ću srebro; mjesto drva, mjed; mjesto kamena, željezo.
Za glavara tvoga postavit ću Mir, Pravdu za vladara. 18 Više se
neće slušat' o nasilju u tvojoj zemlji ni o pustošenju i razaranju
na tvojem području. Zidine ćeš svoje nazivati Spasom, Slavom
svoja vrata. 19 Neće ti više sunce biti svjetlost danju nit' će ti
svijetlit' mjesečina, nego će Jahve biti tvoje vječno svjetlo i tvoj
će Bog biti tvoj sjaj. 20 Sunce tvoje neće više zalaziti nit' će ti
mjesec pomrčati, jer će Jahve biti tvoje vječno svjetlo, i okončat
će se dani tvoje žalosti. 21 Svi u tvom narodu bit će pravednici i
posjedovat će zemlju dovijeka, mog nasada izdanci, mojih ruku
djelo, da bih se u njima proslavio. 22 Od najmanjega postat će
tisuća, od neznatnoga moćan narod. Ja, Jahve, govorio sam; u
pravo ću vrijeme izvršiti.

61 Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza,
posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim
srca slomljena; da zarobljenima navijestim slobodu i oslobođenje
sužnjevima; 2 da navijestim godinu milosti Jahvine i dan
odmazde Boga našega; da razveselim ožalošćene na Sionu 3 i
da im dadem vijenac mjesto pepela, ulje radosti mjesto ruha
žalosti, pjesmu zahvalnicu mjesto duha očajna. I zvat će ih
Hrastovima pravde, Nasadom Jahvinim - na slavu njegovu.
4 Oni će nanovo dići drevne razvaline, sazdati opet mjesta
poharana, ruševine prošlih pokoljenja. 5 Tuđinci će doći da
vam stada pasu, stranci će vam biti ratari i vinogradari. 6 A vas
će zvati “Svećenici Jahvini”, nazivat će vas “Službenici Boga
našega”. Uživat ćete bogatstva naroda, blagom se njihovim
dičiti. 7 Dvostruka bijaše njihova sramota - rug i prezir bijahu im
baština - zato će u zemlji svojoj baštinit' dvostruko, njihova će
biti radost vječita. 8 Jer ja, Jahve, ljubim pravdu, a mrzim grabež
nepravedni. Vjerno ću ih nagraditi i sklopiti s njima Savez vječni.
9 Slavno će im biti sjeme među pucima i potomstvo među
narodima. Tko god ih vidi, prepoznat će da su sjeme što ga
Jahve blagoslovi. 10 Radošću silnom u Jahvi se radujem, duša
moja kliče u Bogu mojemu, jer me odjenu haljinom spasenja,
zaogrnu plaštem pravednosti, kao ženik kad sebi vijenac stavi il'
nevjesta kad se uresi nakitom. 11 Kao što zemlja tjera svoje
klice, kao što u vrtu niče sjemenje, učinit će Gospod da iznikne
pravda i hvala pred svim narodima.

62 Sionu za ljubav neću šutjeti, Jeruzalema radi neću mirovati
dok pravda njegova ne zasine k'o svjetlost, dok njegovo
spasenje ne plane k'o zublja. 2 I puci će vidjet' tvoju pravednost,
i tvoju slavu svi kraljevi; prozvat će te novim imenom što će ga
odrediti usta Jahvina. 3 U Jahvinoj ćeš ruci biti kruna divna i
kraljevski vijenac na dlanu Boga svog. 4 Neće te više zvati
Ostavljenom ni zemlju tvoju Opustošenom, nego će te zvati
Moja milina, a zemlju tvoju Udata, jer ti si milje Jahvino i zemlja
će tvoja imat' supruga. 5 Kao što se mladić ženi djevicom, tvoj
će se graditelj tobom oženiti; i kao što se ženik raduje nevjesti,
tvoj će se Bog tebi radovati. 6 Na zidine tvoje, Jeruzaleme,
stražare sam postavio: ni danju ni noću ne smiju zašutjeti. O, vi
koji podsjećate Jahvu, vama nema počinka! 7 I ne dajte mu mira
dok ne obnovi Jeruzalem, dok ga opet slavom na zemlji ne učini.
8 Zakle se Gospod desnicom i mišicom svojom snažnom: “Neću
više dati žita tvoga za hranu neprijateljima. Neće više tuđinci piti
tvoga vina o kojem si teško radio. 9 Neka ga jedu oni koji su
ga želi i neka hvale Jahvu, neka ga piju oni što su ga trgali
u predvorju mojega Svetišta!” 10 Prođite, prođite kroz vrata,
poravnajte put narodu! Nasipajte, nasipajte cestu, uklonite s nje
kamenje. Podignite stijeg narodima! 11 Evo, Jahve oglasuje do
nakraj zemlje: “Recite kćeri sionskoj: Evo, dolazi tvoj spasitelj.
Evo, s njim naplata njegova i njegova nagrada ispred njega! 12
Oni će se zvati 'Sveti narod', 'Otkupljenici Jahvini'. A tebe će
zvati 'Traženi' - 'Grad neostavljeni'.”

63 Tko je taj što dolazi iz Edoma, iz Bosre, u haljinama
crvenim? Tko je taj što veličanstveno odjenut pun snage
korača? - Ja sam to koji naučavam pravdu, velik kad spasavam!
2 - Zašto je crvena tvoja haljina i odijelo kao u onog koji gazi u
kaci? 3 - U kaci sam sam gazio, od narodÄa nikog ne bijaše.
U gnjevu ih svom izgazih i zgnječih u svojoj jarosti. Krv mi
njihova poprska haljine, iskaljah svu odjeću svoju. 4 Jer dan
osvete bijaše mi u srcu, došla je godina mojeg otkupljenja. 5
Ogledah se, al' ne bješe pomoćnika! Začudih se, al' ne bješe
potpore. Tada mi je moja mišica pomogla i moja me srdžba
poduprla. 6 U gnjevu svom satrijeh narode, u bijesu sve ih
izgazih i zemlju polih krvlju njihovom! 7 Slavit ću ljubav Jahvinu,
slavna djela njegova - za sve što nam Jahve učini, za veliku
dobrotu domu Izraelovu što nam je iskaza u svojoj samilosti, u
obilju svoje ljubavi. 8 Reče: “Dosta, oni su narod moj, sinovi koji
se neće iznevjeriti!” I on im posta Spasiteljem u svim njihovim
tjeskobama. 9 Nije slao poslanika ni anđela nego ih je sam

spasio. U svojoj ljubavi i samilosti sam ih je otkupio, podigao
ih i nosio u sve dane od davnine. 10 Ali se oni odmetnuše,
ožalostiše sveti Duh njegov. Zato im je postao neprijatelj i sam
je na njih zavojštio. 11 Spomenuše se tad davnih dana i sluge
njegova Mojsija: “Gdje li je onaj koji izvuče iz vode pastira
stada svojega? Gdje je onaj koji udahnu u njega Duh svoj
sveti? 12 Koji je Mojsijevu desnicu vodio veličanstveno svojom
mišicom, koji vodu pred njima razdvoji i steče sebi ime vječno;
13 koji ih provede dnom bezdana kao konja po pustinji i nisu
se spoticali? 14 Poput stoke što silazi u dolinu, Duh Jahvin
vodio ih počivalištu. Tako si ti vodio narod svoj i slavno ime sebi
stekao. 15 Pogledaj s nebesa i vidi iz prebivališta svoga svetog i
slavnog. Gdje li je ljubomora tvoja i snaga? Zar se susteglo
ganuće tvog srca i samilost tvoja prema meni? Ah, sućuti nam
svoje ne ustegni, 16 jer Otac si naš! Abraham nas ne poznaje i
ne spominje nas se Izrael; Jahve, ti si naš Otac, Otkupitelj naš -
ime ti je oduvijek. 17 Zašto, o Jahve, zašto nas puštaš da lutamo
daleko od tvojih putova, zašto si dao da nam srce otvrdne da se
tebe više ne bojimo? Vrati se, radi slugu svojih i radi plemenÄa
što su tvoja baština! 18 Zašto bezbožnici gaze tvoje Svetište, a
neprijatelji naši blate tvoju svetinju? 19 Odavna postadosmo kao
oni kojima više ne vladaš i koji tvoje ime više ne nose.

64 O, da razdreš nebesa i siđeš, da ime svoje objaviš
neprijateljima: pred licem tvojim tresla bi se brda, pred
tobom bi drhtali narodi, 2 kao kad oganj suho granje zapali
i vatra vodu zakuha! 3 Čineć' djela strahotna, neočekivana,
silazio si i brda su se tresla pred tobom! 4 Odvijeka se čulo
nije, uho nijedno nije slušalo, oko nijedno nije vidjelo, da bi
koji bog, osim tebe, takvo što činio onima koji se uzdaju u
njega. 5 Pomažeš onima što pravdu čine radosno i tebe se
spominju na putima tvojim; razgnjevismo te, griješismo, od tebe
se odmetnusmo. 6 Tako svi postasmo nečisti, a sva pravda
naša k'o haljine okaljane. Svi mi k'o lišće otpadosmo i opačine
naše k'o vjetar nas odnose. 7 Nikog nema da tvoje ime prizove,
da se probudi i osloni o tebe. Jer lice si svoje od nas sakrio i
predao nas u ruke zločinima našim. 8 Pa ipak, naš si otac, o
Jahve: mi smo glina, a ti si naš lončar - svi smo mi djelo ruku
tvojih. 9 Ne srdi se, Jahve, odveć žestoko, ne spominji se bez
prestanka naše krivice. De pogledaj - tÓa svi smo mi narod
tvoj! 10 Opustješe sveti gradovi tvoji, Sion pustinja posta, i
pustoš Jeruzalem. 11 Dom, svetinja naša i ponos naš, u kom te
oci naši slavljahu, ognjem izgori i sve su nam dragocjenosti
opljačkane. 12 Zar ćeš se na sve to, Jahve, sustezati, zar ćeš
šutjet' i ponižavati nas odveć žestoko?

65 Potražiše me koji ne pitahu za me, nađoše me koji me ne
tražahu; rekoh: “Evo me! Evo me!” narodu koji ne prizivaše
ime moje. 2 Svagda sam pružao ruku narodu odmetničkom,
koji hodi putem zlim, za mislima svojim, 3 narodu koji me
bez prestanka u lice srdi: žrtvuju po vrtovima, kad prinose na
opekama, 4 na grobovima stanuju i noće na skrovitim mjestima,
jedu svinjetinu, meću u zdjele jela nečista. 5 I još govore: “Ukloni
se! Ne prilazi mi da te ne posvetim.” Oni su mi dim u nosu,
oganj što gori povazdan. 6 Evo, sve je napisano preda mnom:
neću ušutjet' dok im ne platim, dok im ne platim u njedra, 7
za bezakonja vaša i vaših otaca, sva zajedno - govori Jahve.
Koji su prinosili kad na gorama i pogrđivali me na brežuljcima -
izmjerit ću im u krilo plaću za djela prijašnja. 8 Ovako govori
Jahve: “Kao što o soku u grozdu vele: 'Ne uništavajte ga, u
njemu je blagoslov!' tako ću učiniti i ja radi slugu svojih, neću
sve uništiti. 9 Izvest ću iz Jakova potomstvo, a iz Jude baštinika
gora svojih; baštinit će ih odabranici moji, i moje će se sluge
ondje naseliti. 10 Šaron će postati pašnjak ovcama, a nizina
akorska počivalište govedima - narodu mojem koji mene traži.
11 A vi koji ste Jahvu ostavili, koji ste zaboravili Svetu goru
moju, koji pripremate stol Gadu, koji Meniju naljev lijevate, 12
za mač sam vas odredio - past ćete ničice da vas kolju. Jer
zvao sam vas, a vi se niste odazvali, govorio sam, a vi niste
slušali, nego ste činili što je zlo u očima mojim, izabirali ste što
mi nije po volji.” 13 Stog ovako Jahve Gospod govori: “Evo,
sluge će moje jesti, a vi ćete gladovati. Evo, sluge će moje piti,
a vi ćete žeđati. Evo, sluge će se moje veseliti, a vi ćete se
stidjeti. 14 Evo, sluge će se moje radovati od sreće u srcu, a vi
ćete vikati od boli u srcu i kukati duše slomljene! 15 Ime ćete
svoje ostaviti za kletvu mojim izabranicima: 'Tako te ubio Jahve!'
A sluge svoje on će zvati drugim imenom. 16 Tko se u zemlji
bude blagoslivljao, nek' se blagoslivlje Bogom vjernim. I tko se u
zemlji bude kleo, nek' se kune Bogom vjernim. Jer prijašnje će
nevolje biti zaboravljene, od očiju mojih bit će sakrivene. 17
Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju. Prijašnje se
više neće spominjati niti će vam na um dolaziti. 18 Veselite
se i dovijeka kličite zbog onoga što ja stvaram; jer, evo, od
Jeruzalema stvaram klicanje, od naroda njegova radost. 19 I
klicat ću nad Jeruzalemom, radovat' se nad svojim narodom.
U njemu više neće čuti ni plača ni vapaja. 20 U njemu više
neće biti novorođenčeta koje živi malo dana ni starca koji ne bi
godina svojih navršio: najmlađi će umrijet' kao stogodišnjak, a
tko ne doživi stotinu godina prokletim će se smatrati. 21 Gradit
će kuće i stanovat' u njima, saditi vinograde i uživati rod njihov.
22 Neće se više graditi da drugi stanuju ni saditi da drugi uživa:
vijek naroda moga bit će k'o vijek drveta, izabranici moji dugo
će uživati plodove ruku svojih. 23 Neće se zalud mučiti i neće
rađati za smrt preranu, jer će oni s potomcima svojim biti rod
blagoslovljenika Jahvinih. 24 Prije nego me zazovu, ja ću im se
odazvat'; još će govoriti, a ja ću ih već uslišiti. 25 Vuk i jagnje
zajedno će pasti, lav će jesti slamu k'o govedo; al' će se zmija
prahom hraniti. Nitko neće činiti zla ni štete na svoj Svetoj gori
mojoj” - govori Jahve.

66 Ovako govori Jahve: “Nebesa su moje prijestolje, a zemlja
podnožje nogama! Kakvu kuću da mi sagradite i gdje da
bude mjesto mog prebivališta? 2 TÓa sve je moja ruka načinila i
sve je moje” - riječ je Jahvina. “Ali na koga svoj pogled svraćam?
Na siromaha i čovjeka duha ponizna koji od moje riječi dršće. 3
Ima ih koji kolju bika, ali i ljude ubijaju; žrtvuju ovcu, ali i psu
vrat lome. Netko prinosi žrtvu, ali i krv svinjsku; prinose kad,
ali časte i kipove. Kao što oni izabraše svoje putove i duši im
se mile gnusobe njihove, 4 tako ću i ja izabrati za njih nevolje
nesmiljene, pustit ću na njih ono čega se plaše. Jer zvao sam,
a nitko se ne odazva, govorio sam, a nitko ne posluša, nego

su činili što je zlo u očima mojim, izabrali ono što mi nije po
volji.” **5** Poslušajte riječ Jahvinu, vi koji od njegove riječi dršćete.
“Govore braća vaša koja na vas mrze i odbacuju vas radi moga
imena: 'Neka se proslavi Jahve, pa da radost vašu vidimo.' Ali
oni će biti postiđeni.” **6** Čuj! Buka iz grada, glas iz Hrama! Glas
je to Jahve koji uzvraća svojim neprijateljima. **7** Prije neg' bolove
oćutje, eto je rodila. Prije neg' trudove osjeti, porodi dječaka. **8**
Tko je takvo što čuo, tko je takvo što vidio? Može li se zemlja u
jednom danu napučiti? Može li se narod odjednom roditi? A tek
što je osjetila trudove, Sionka rodi sinove! **9** “Zar bih ja otvorio
krilo materino a da ono ne rodi?” - govori Jahve. “Zar bih ja, koji
dajem rađanje, zatvorio maternicu?” - kaže Bog tvoj. **10** Veselite
se s Jeruzalemom, kličite zbog njega svi koji ga ljubite! Radujte
se, radujte s njime svi koji ste nad njim tugovali! **11** Nadojite se i
nasitite na dojkama utjehe njegove da se nasišete i nasladite na
grudima krepčine njegove. **12** Jer ovako govori Jahve: “Evo,
mir ću na njih kao rijeku svratiti i kao potok nabujali bogatstvo
naroda. Dojenčad ću njegovu na rukama nositi i milovati na
koljenima. **13** Kao što mati tješi sina, tako ću i ja vas utješiti -
utješit ćete se u Jeruzalemu.” **14** Kad to vidite, srce će vam se
radovati i procvast će vam kosti k'o mlada trava. Očitovat će se
ruka Jahvina na njegovim slugama i gnjev nad neprijateljima
njegovim. **15** Jer, evo, dolazi Jahve s ognjem - bojna su mu kola
poput vihora - da u jarosti gnjev svoj iskali i prijetnje svoje u
ognju žarkome. **16** Da, sudit će Jahve ognjem i mačem svakom
smrtniku: pobijenih Jahvinih mnoštvo će biti. **17** Oni koji se
posvećuju i čiste u vrtovima iza onog jednog u sredini, koji jedu
svinjetinu, nečisto i miševe - svi će zajedno izginuti, riječ je
Jahvina. **18** Ja dobro poznajem njihova djela i namjere njihove.
“Dolazim da saberem sve puke i jezike, i oni će doći i vidjeti
moju Slavu! **19** Postavit ću im znak i poslat ću preživjele od njih
k narodima u Taršiš, Put, Lud, Mošek, Roš, Tubal i Javan -
k dalekim otocima koji nisu čuli glasa o meni ni vidjeli moje
Slave - i oni će naviještati Slavu moju narodima. **20** I dovest
će svu vašu braću između svih naroda kao prinos Jahvi - na
konjima, na bojnim kolima, nosilima, na mazgama i jednogrbim
devama - na Svetu goru svoju u Jeruzalemu” - govori Jahve -
“kao što sinovi Izraelovi prinose prinos u čistim posudama u
Domu Jahvinu. **21** I uzet ću sebi između njih svećenike, levite” -
govori Jahve. **22** “Jer, kao što će nova nebesa i zemlja nova,
koju ću stvoriti, trajati preda mnom” - riječ je Jahvina - “tako će
vam ime i potomstvo trajati. **23** Od mlađaka do mlađaka, od
subote do subote, dolazit će svi ljudi da se poklone pred licem
mojim” - govori Jahve. **24** Izlazeći, gledat ću trupla ljudi koji se
od mene odmetnuše: crv njihov neće umrijeti i njihov se oganj
neće ugasiti - bit će na gadost svim ljudima.

Jeremija

1 Riječi Jeremije, sina Hilkijina, svećenika iz Anatota, u zemlji
Benjaminovoj. **2** Njemu dođe riječ Jahvina, u dane Jošije,
sina Amonova, kralja Judina, trinaeste godine vladanja njegova:
3 zatim u dane Jojakima, sina Jošijina, kralja Judina, do svršetka
jedanaeste godine Sidkije, sina Jošijina, kralja Judeje sve do
Jeruzalema, u petom mjesecu izgnanstva. **4** Dođe mi riječ
Jahvina: **5** "Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te
znadoh; prije nego što iz krila majčina izađe, ja te posvetih, za
proroka svim narodima postavih te." **6** A ja rekoh: "Ah, Gospode
Jahve, gle, ja ne umijem govoriti: dijete sam." **7** A Jahve mi
odvrati: "Ne govori: 'Dijete sam!' Već idi k onima kojima te šaljem
i reci sve ono što ću ti narediti. **8** Ne boj ih se: jer ja sam s
tobom da te izbavim," riječ je Jahvina. **9** I tada Jahve pruži ruku,
dotače se usta mojih i reče: "Evo, u usta tvoja stavljam riječi
svoje. **10** Gle: postavljam te danas nad narode i kraljevstva, da
istrebljuješ i rušiš, da zatireš i ništiš, da gradiš i sadiš." **11** I
dođe mi riječ Jahvina: "Što vidiš, Jeremija?" A ja ću: "Vidim
granu bademovu." **12** Tada mi Jahve reče: "Dobro vidiš, jer
ja bdim nad riječima svojim da ih ispunim!" **13** I dođe mi riječ
Jahvina: "Što vidiš?" A ja ću: "Vidim uzavrio lonac, a otvor mu
gleda na sjever." **14** I Jahve mi reče: "Sa sjevera buknut će zlo
protiv svih stanovnika ove zemlje. **15** Jer evo, ja ću sazvati sva
sjeverna kraljevstva" - riječ je Jahvina. "I ona će doći: svako
će od njih staviti svoje prijestolje pred ulaz vrata Jeruzalema,
protiv svih zidina njegovih, i protiv svih gradova judejskih. **16**
I sudit ću im za sve opačine njihove; zato što me ostaviše,
zato što kadiše drugim bogovima i klanjahu se djelima ruku
svojih. **17** Ti bedra svoja sad opaši, ustaj, pa ćeš im govoriti sve
što ću tebi zapovjediti. Ne dršći pred njima, da ne bih morao
učiniti da uzdršćeš pred njima. **18** Danas te, evo, postavljam kao
grad utvrđeni, kao stup željezni, k'o zidinu brončanu protiv sve
zemlje: protiv kraljeva i knezova judejskih, svećenika i naroda
ove zemlje. **19** I borit će se s tobom, al' te neće nadvladati, jer ja
sam s tobom da te izbavim," riječ je Jahvina.

2 I dođe mi riječ Jahvina: **2** "Idi i viči u uši Jeruzalemu: Ovako
govori Jahve: Spominjem se mladosti tvoje privržene, ljubavi
tvoje vjereničke: ti pođe za mnom u pustinju, po zemlji gdje se
ne sije. **3** Izrael bijaše Jahvi svetinja, prvina plodova njegovih;
tko god od njih jeđaše, bijaše kažnjen; zlo ga snađe" - riječ je
Jahvina. **4** "Čujte riječ Jahvinu, dome Jakovljev, i svi rodovi
doma Izraelova. **5** Ovako govori Jahve: 'Kakvu nepravdu nađoše
oci vaši na meni te se udaljiše od mene? Za ispraznošću
pođoše, te sami isprazni postadoše. **6** Ne pitahu: Gdje je Jahve
koji nas izvede iz zemlje egipatske te nas vođaše kroz pustinju,
po zemlji pustoj, jedva prohodnoj, po zemlji suhoj i mračnoj, po
zemlji kojom nitko ne prolazi, nit' se tko nastanjuje?' **7** U zemlju
vinograda i maslinika ja vas dovedoh, da se hranite plodom i
dobrotom njezinom. Ali tek što uđoste, zemlju moju oskvrnuste i
baštinu moju u gnusobu pretvoriste. **8** Svećenici ne govorahu:
'Gdje je Jahve?' Tumači Zakona mene ne upoznaše, pastiri
otpadoše od mene, a proroci prorokovahu u ime Baalovo i iđahu
za onima što im pomoći ne mogoše. **9** Zato ću još parnicu
voditi s vama - riječ je Jahvina - i parbit ću se sa sinovima
sinova vaših. **10** Pođite, dakle, na otoke kitimske, da vidite, ili u
Kedar pošljite izvidnice te dobro promislite i provjerite je li se
igda što slično zbilo. **11** Je li koji narod mijenjao bogove - oni
čak i nisu bogovi! A narod moj Slavu svoju zamijeni za one
što ne pomažu! **12** Zapanjite se nad tim, nebesa, zgranite se i
zaprepastite," riječ je Jahvina. **13** "Jer dva zla narod moj učini:
ostavi mene, Izvor vode žive, te iskopa sebi kladence, kladence
ispucane što vode držati ne mogu. **14** Je li Izrael rob il' sluga u
kući rođen? Zašto plijenom posta? **15** Lavovi su na nj rikali,
podizali glas svoj. U pustoš pretvoriše zemlju njegovu, gradove
popališe, nema im žitelja. **16** Čak i oni iz Memfisa i Tafnisa
brijahu ti tjeme. **17** Nisi li to sam sebi učinio otpavši od Jahve,
Boga svojega? **18** A sad, zašto krećeš u Egipat da piješ vode iz
Nila? Zašto krećeš u Asiriju da piješ vode iz Rijeke? **19** Opačina
te tvoja kažnjava, otpadništvo te tvoje osuđuje. Shvati i vidi kako
je teško i gorko što ostavi Jahvu, Boga svojega, što više nema
straha mog u tebi" - riječ je Gospoda Jahve nad Vojskama. **20**
"Da, odavna ti slomi jaram svoj, raskide veze što te vezahu i
reče: 'Neću da robujem.' Pa ipak, na svakom povišem humu,
pod svakim drvetom zelenim lijegao si k'o bludnica. **21** A ja
te zasadih kao lozu izabranu, k'o sadnicu plemenitu. Kako li
mi se samo prometnu u jalov izrod, u lozu divlju! **22** Da se i
lužinom opereš, napravljenom od mnogo pepela, ostat će mrlja
bezakonja tvoga preda mnom" - riječ je Jahve Gospoda. **23**
"Kako samo možeš reći: 'Nisam se uprljala, za baalima nisam
trčala.' Pogledaj tragove svoje u Dolini, upoznaj što si učinila.
Deva brza što krstari stazama svojim, **24** magarica divlja navikla
na pustinju, u pohoti svojoj požudno dašće, tko da je ukroti u
vrijeme gonjenja? Tko god je traži, neće se umoriti, naći će je u
mjesecu njezinu. **25** Čuvaj se da ti noga ne obosi, grlo se ne
osuši. A ti kažeš: 'Ne, uzalud je! Jer volim strance, i za njima
ću ići.' **26** Kao što se lupež zastidi kad ga uhvate, tako će se
zastidjeti sinovi - dom Izraelov, oni, kraljevi, knezovi, svećenici i
proroci njihovi **27** koji govore drvetu: 'Ti si otac moj!' a kamenu:
'Ti si me rodio!' jer mi leđa okreću, a ne lice, ali u nevolji svojoj
zapomažu: 'Ustani, spasi nas!' **28** Gdje su bogovi što ih ti sam
načini? Nek' ustanu ako te mogu spasiti u nevolji tvojoj! Jer
imaš, o Judejo, bogova koliko i gradova! Koliko Jeruzalem ima
ulica, toliko Baal ima žrtvenika. **29** Zašto hoćete da se sa mnom
parbite? Svi se od mene odmetnuste" - riječ je Jahvina. **30**
"Zaludu sam udarao sinove vaše: vi iz toga ne uzeste pouke:
mačevi vaši rastrgaše vaše proroke kao lav zatornik. **31** Kakva li
ste roda? Čujte riječ Jahvinu: Zar bijah pustinja Izraelu, il' zemlja
mračna? Zašto moj narod govori: 'Slobodu hoćemo, nećemo
više k tebi!' **32** Zaboravlja li djevica svoj nakit il' nevjesta pojas
svoj? A narod moj mene zaboravi, bezbroj je tomu već dana. **33**
O, kako li dobro znaš svoj put kad tragaš za ljubavlju! Zato si i
na zlo putove svoje navikla. **34** Čak su i ruke tvoje omašćene
krvlju siromaha nevinih: nisi ih zatekla kako provaljuju vrata
tvoja. Da, za sve njih ti ćeš odgovarati. **35** A govoriš: 'Nevina
sam, gnjev se njegov odvratio od mene.' Evo me da ti sudim
jer govoriš: 'Nisam zgriješila.' **36** Kako si jadna u zabludjelosti
svojoj! I Egipćani će te posramiti kao što te posramiše Asirci.

37 I odavde ćeš morati otići s rukama nad glavom svojom, jer
Jahve odbaci one u koje se uzdaš; ti nećeš biti sretna s njima."

3 "Ako muž otpusti ženu svoju i ona ide od njega te se uda za
drugoga, ima li još pravo da se vrati njemu? Nije li ta žena
sasvim oskvrnuta? A ti si bludničila s mnogim milosnicima, pa
da se meni vratiš?" - riječ je Jahvina. 2 Podigni oči na goleti i
pogledaj: gdje te to nisu oskvrnuli? Na putovima si ih dočekivala
kao Arapin u pustinji. Ti si oskvrnula zemlju bludom i opačinom
svojom, 3 zato i kiše prestadoše i kasni daždevi ne padoše.
Čelo ti je kao u bludnice: ni zacrvenjela se nisi. 4 Ne dovikuješ li
mi sada: 'Oče moj, ti si prijatelj mladosti moje! 5 Hoće li zauvijek
plamtjeti, vječno tinjati gnjev tvoj?' Tako govoriš, a činiš i dalje
zla koliko god možeš." 6 Jahve mi reče u dane kralja Jošije:
"Vidje li što učini odmetnica Izrael? Ona odlazi na svaku visoku
goru i pod svako zeleno stablo i ondje se podaje bludu. 7 A ja
mišljah: 'Poslije svega što učini vratit će se k meni.' Ali se ona ne
vraća. I to vidje sestra njena, nevjernica Judeja. 8 A vidje i kako
otpustih odmetnicu Izraela zbog svih preljuba i dadoh joj knjigu
otpusnu. Ali sestra joj, nevjernica Judeja, nimalo se ne poboja,
pa i ona okrenu u blud. 9 I svojim lakoumnim bludom obeščasti
zemlju; činila je preljub s kamenjem i drvljem. 10 I nakon svega
toga nije se vratila k meni nevjernica sestra njezina, Judeja, svim
srcem svojim, već samo prijetvorno" - riječ je Jahvina. 11 I reče
mi Jahve: "Odmetnica Izrael pravednija je od Judeje nevjernice.
12 Idi i viči prema Sjeveru ove riječi. Reci: Vrati se, odmetnice,
Izraele, riječ je Jahvina. Ne gnjevi se više lice moje na vas, jer
sam milostiv - riječ je Jahvina - neću se gnjeviti dovijeka. 13
Samo priznaj svoju krivnju da si se odvrgla od Jahve, Boga
svojega, i odlutala k tuđincima, pod svako drvo zeleno i nisi
slušala glasa mojega - riječ je Jahvina. 14 Vratite se, sinovi
odmetnici - riječ je Jahvina - jer ja sam vaš Gospodar. Uzet
ću vas, po jednoga iz svakoga grada, po dvojicu od svakoga
roda, da vas odvedem na Sion. 15 I dat ću vam pastire po srcu
svojemu koji će vas pasti razumno i mudro. 16 A kad se u one
dane namnožite i narodite u zemlji - riječ je Jahvina - više se
neće govoriti: 'Kovčeg Jahvina Saveza' i nitko neće na nj misliti,
nitko ga se neće sjećati ni za njim čeznuti, niti ga ponovo graditi.
17 U to će se vrijeme Jeruzalem zvati 'Prijestolje Gospodnje'; i
svi će se narodi u njemu sabrati u ime Jahvino, i nijedan se više
neće tvrdoglavo povoditi za pokvarenim srcem svojim. 18 U one
dane slagat će se dom Judin s domom Izraelovim; i zajedno će
krenuti iz Zemlje sjeverne u zemlju koju ocima vašim dadoh
u baštinu." 19 A ja rekoh: "Kako da te ubrojim među sinove i
dam ti zemlju slasti, baštinu, najljepši biser među narodima!
Pomislih: Ti ćeš me zvati 'Oče moj!' i nećeš se više odvratiti
od mene." 20 "Ali kao što se žena iznevjeri mužu svome, tako
se i vi iznevjeriste meni, dome Izraelov" - riječ je Jahvina. 21
Čuj! Po goletima plač se čuje, zapomaganje djece Izraelove, jer
skrenuše s puta svojega. Jahvu, Boga svoga, zaboraviše. 22
- Vratite se, sinovi, što se odvratiste, izliječit ću odmetništva
vaša! - Evo nas, dolazimo k tebi, jer ti si Jahve, Bog naš! 23
Doista, prijevarni su visovi, graja po brdima. Odista, u Jahvi,
Bogu našemu, spasenje je Izraelovo! 24 Baal je proždro trud
naših otaca još od mladosti naše: ovce njihove i goveda, nihove
kćeri i sinove. 25 Lezimo u sramotu svoju, nek' nas pokrije ruglo
naše! Jer Jahvi, Bogu svome, sagriješismo mi i oci naši, od
mladosti svoje do dana današnjeg, i ne slušamo glasa Jahve,
Boga svojega.

4 "Ako se, Izraele, želiš vratiti - riječ je Jahvina - k meni se
vrati; ukloniš li grozote svoje, više ne moraš bježati od mene.
2 Ako se zakuneš: 'Živoga mi Jahve!' istinito, pravo i pravedno,
narodi će se blagoslivljati u tebi i tobom se dičiti." 3 Jer ovako
govori Jahve Judejcima i Jeruzalemcima: "Prokrčite sebi prljuše,
ne sijte po trnjacima. 4 Obrežite se Jahvi, skinite obrezak sa
srca svojega, Judejci i Jeruzalemci, jer će bijes moj buknuti
kao vatra i gorjet će, a nikog da ugasi, zbog zlodjela i opačina
što ih počiniste. 5 Objavite u Judeji, razglasite u Jeruzalemu!
Trubite u rog širom zemlje, vičite punim glasom i recite: 'Svi na
okup! Zavucimo se u gradove svoje utvrđene!' 6 Dižite znak
prema Sionu! Bježite! Nemojte zastajati! Jer dovodim nesreću
sa Sjevera, veliku propast. 7 Lav se podiže iz čestara svoga,
zatornik naroda izađe iz svog mjesta, krenu da zemlju tvoju
opustoši: gradove će tvoje razoriti, nestat će im žitelja. 8 Zato
se u kostrijet ogrnite, kukajte, naričite, jer rasplamtjela jarost
Jahvina nas nije mimoišla. 9 U dan onaj - riječ je Jahvina - klonut
će srce kralju i knezovima. Svećenici će se zapanjiti, proroci
umuknuti. 10 I reći će: 'Ah, Jahve, Gospodine, zaista nas teško
prevari kad reče: 'Uživat ćete mir' a sad nam je mač pod grlom.'
11 U to će se vrijeme reći narodu ovom i Jeruzalemu: Vruć vjetar
s pustinjskih sipina puše prema kćeri naroda moga; ali ne da
hladi i da pročisti! 12 Doći će mi vjetar pun prijetnje, i ja ću im
tada izreći sud! 13 Gle: diže se k'o oblačine, kola mu slična
vihoru, konji brži od orlova. Jao nama! Propadosmo! 14 Operi
opačinu sa srca svoga, Jeruzaleme, da bi se spasio. Dokle će se
u grudima tvojim misli zločinačke gnijezditi? 15 Jer glas naviješta
od Dana, s gore Efrajimove najavljuje nesreću. 16 Opomenite,
razglasite po Judeji, obznanite Jeruzalemu: neprijatelji dolaze iz
daleke zemlje i poklike izvikuju protiv gradova judejskih; 17
poput čuvara poljskih okružuju Jeruzalem, jer se odmetnu od
mene" - riječ je Jahvina. 18 Put tvoj i djela tvoja to ti učiniše.
To je tvoja nesreća! Kako je gorka, kako li pogađa u srce! 19
Utrobo moja! Utrobo moja, bolujem, srce mi se razdire! Dršće mi
duša! Ne mogu šutjeti, jer čujem glas roga, poklike bojne. 20
Javljaju slom za slomom, sva je zemlja poharana, moji su šatori
iznenada opustošeni, u tren oka sva skloništa moja uništena. 21
Dokle ću gledati bojne znakove, slušati pozive roga? 22 Da,
bezuman je moj narod, ne poznaju me, djeca su oni nerazumna,
ništa ne shvaćaju, mudri su tek za zlodjela, al' činiti dobro ne
umiju. 23 Gledam zemlju: pusta je, evo, i prazna, nebesa:
svjetlost im iščezla. 24 Gledam brda: gle, tresu se, a svi se
humci uzdrmali. 25 Gledam: evo čovjeka nema, ptice nebeske
sve su odletjele. 26 Gledam: plodno polje, evo, opustje, sve
gradove razori Jahve žestinom gnjeva svoga. 27 Da, ovako
govori Jahve: "Sva će zemlja biti poharana, ja ću joj zadati
posljednji udarac. 28 Na to će se zemlja u crno zaviti, a nebesa,
gore, potamnjeti. Jer rekoh, i neću se raskajati, odlučih i neću
odustati. 29 Pred vikom 'Konjanici i strijelci!' sva se zemlja u
bijeg dade: bježe u šipražje, penju se na hridi: svi su gradovi

napušteni: nigdje više žive duše. **30** A ti, opustošena, što ćeš
učiniti? Da se i grimizom zaodjeneš, nakitom zlatnim ukrasiš i
oči ličilom izraniš, uzalud se uljepšavaš! Ljubavnici tvoji tebe
preziru: traže glavu tvoju. **31** Da, jauk kao u bolesnice čujem,
vrisak kao u one što prvi put rađa; čuj, to kći sionska jeca i
pruža ruke: 'Jao meni! Duša mi zamire pod udarcima ubojica!'

5 Prođite ulicama jeruzalemskim, pogledajte dobro i raspitajte
se, tražite po njegovim trgovima, pa ako nađete ijednoga
čovjeka koji čini pravo i traži istinu, oprostit ću ovom gradu" -
riječ je Jahvina. **2** Pa kad i govore: "Živoga mi Jahve!" doista
se krivo zaklinju. **3** Jahve, nisu li oči tvoje upravljene k istini?
Biješ ih, ali njih ne boli; zatireš ih, al' oni odbijaju pouku tvoju.
Čelo im je tvrđe od litice, odbijaju da se obrate. **4** Rekoh:
"Samo siromasi tako ludo postupaju, jer ne znaju puta Jahvina
ni pravo Boga svojega. **5** Poći ću, dakle, velikima i njima ću
govoriti, jer oni poznaju put Jahvin i pravo Boga svojega." Ali
oni svi složno razbiše jaram i sve veze pokidaše. **6** I zato ih
šumski lav napada, vuk pustinjski razdire, leopardi vrebaju
gradove njihove, tko god iziđe iz njih bit će rastrgan. Jer su
grijesi njihovi mnogobrojni, mnogostruki otpadi njihovi. **7** "Zašto
da ti oprostim? Sinovi me tvoji napustiše, zaklinju se lažnim
bogovima. Ja ih nasitih, oni preljub učiniše, u bludničinu kuću
nagrnuše. **8** Oni su k'o ugojeni, sileni konji: ržu za ženom
bližnjega svoga. **9** Pa da to ne kaznim - riječ je Jahvina - narodu
takvu da se ne osvetim? **10** Popnite se na zidove! Razarajte!
Uništite, ali ne posvema! Iščupajte sve čokote jer nisu Jahvini.
11 Da, podlo me izdadoše dom Izraelov i dom Judin" - riječ
je Jahvina. **12** Zanijekaše Jahvu, rekoše: "Nema ga! Zlo nas
neće snaći, nećemo iskusiti ni gladi ni mača! **13** [13a] A proroci
su poput vjetra, govornika nema među njima!" **14** Zato ovako
govori Jahve, Bog nad Vojskama: "Zato što su tako govorili,
[13b] evo što će im se zbiti: U oganj ću pretvoriti svoje riječi u
tvojim ustima, a narod ovaj u drvo da ga oganj proždre. **15**
Evo, dovest ću na vas narod izdaleka, dome Izraelov - riječ je
Jahvina. Narod nepobjediv, narod drevan, narod kojega jezik
nećeš znati, ni razumjeti što govori. **16** Tobolac mu je razjapljen
grob. Svi su oni po izboru junaci. **17** On će proždrijet' tvoju
žetvu, tvoj kruh, sinove i kćeri tvoje, ovce i goveda tvoja, grožđe
i smokve tvoje, razorit će ti gradove tvrde u koje se sada uzdaš."
18 "Ali ni tada - riječ je Jahvina - neću te posve uništiti. **19** A
kad budu pitali: 'Zašto nam Jahve, Bog naš, učini sve ovo?' ti
ćeš im odgovoriti: 'Jer ste mene ostavili da biste služili tuđim
bogovima u svojoj zemlji, služit ćete tuđincu u zemlji koja nije
vaša!'" **20** "Objavite ovo domu Jakovljevu i obznanite po Judeji:
21 Čujte, dakle, ovo, narode ludi i nerazumni: oči imaju, a ne
vide, uši imaju, a ne čuju! **22** Zar se mene nećete bojati - riječ je
Jahvina - zar nećete drhtati preda mnom koji sam stavio pijesak
moru za granicu, za vječnu među koje nikad neće prijeći: ono se
biba, al' je nemoćno, valovi mu huče, ali prijeći neće. **23** No, u
naroda ovog srce je prkosno, nepokorno; oni se udaljiše - to je
snaga njihova! **24** Ne rekoše u srcu svome: 'Bojmo se Jahve,
Boga svojega, koji nam u pravi čas šalje dažd rani i kišu kasnu i
koji nam čuva tjedne određene za žetvu.' **25** Vaša bezakonja
narušiše ovo, vaši vam grijesi uništiše blagostanje. **26** Da, u
mome narodu ima zlikovaca: kao ptičari vrebaju iz zasjede,
postavljaju zamke, hvataju ljude. **27** Kao što je krletka puna
ptica, tako su njihove kuće pune grabeža; postadoše tako veliki i
bogati, **28** tusti i ugojeni. Da, prevršila se mjera zla, ne brane
prava, prava sirote ne sreću, ne mare za pravo sirotinje. **29**
Pa da to ne kaznim - riječ je Jahvina - narodu takvu da se
ne osvetim? **30** Strahote i grozote zbivaju se u ovoj zemlji:
31 proroci laž proriču, a svećenici poučavaju na svoju ruku. A
mojem narodu to omilje! Al' što ćete raditi na kraju?

6 Bježite, sinovi Benjaminovi, isred Jeruzalema! U Tekoi
zatrubite u rog, na Bet Hakeremu podignite bojni stijeg! Jer
sa Sjevera se nadvija nesreća, propast velika. **2** Može li se Kći
sionska usporedit' s nježnom tratinom? **3** K njoj dolaze pastiri sa
stadima. Svud oko nje razapeše šatore, svaki pase na dijelu
svome. **4** S njome zametnite sveti boj! Na noge! Navalimo
usred dana! Jao nama, jer se dan naginje k zapadu, a večernje
sjene duljaju! **5** Na noge! Navalimo usred noći, razrušimo dvore
njene!" **6** Jer ovako zbori Jahve nad Vojskama: "Oborite stabla
njena, podignite nasip oko Jeruzalema, to je grad laži, u njemu
je sve samo tlačenje. **7** Kao što iz studenca izvire voda, tako iz
njega opačina izvire. U njemu se čuje samo nasilje i pustošenje,
preda mnom su svagda bolesti i rane. **8** Popravi se, Jeruzaleme,
da mi se duša od tebe ne odvrati, da te ne pretvorim u pustoš, u
zemlju nenastanjenu." **9** Ovako govori Jahve nad Vojskama:
"Paljetkuj, paljetkuj kao lozu Ostatak Izraelov! Poput berača
pruži ruke među čokote!" **10** Komu treba da govorim, koga da
opomenem da me saslušaju? Gle, uho im je neobrezano stog
ne mogu čuti. Gle, riječ Jahvina postade im porugom, nije im
mila. **11** Prepun sam gnjeva Jahvina, ne mogu više izdržati! -
Izlij ga, dakle, po djeci na ulici i na skupove mladića. Sve će ih
obuzeti: muža i ženu, starca i čovjeka zrele dobi. **12** Njihove će
kuće pripasti drugima, a tako i polja i žene im. "Da, ispružit ću
ruku svoju - govori Jahve - na stanovnike ove zemlje, **13** jer od
najmanjega do najvećeg svi gramze za plijenom, od proroka
do svećenika svi su varalice. **14** I olako liječe ranu naroda
moga, vičući: 'Mir! Mir!' Ali mira nema. **15** Nek' se postide što
gnusobu počiniše, no oni više ne znaju što je stid, ne umiju
se više crvenjeti. I zato će popadati s onima što padaju, srušit
će se kad stanem kažnjavati" - govori Jahve. **16** Ovako govori
Jahve: "Stanite na negdašnje putove, raspitajte se za iskonske
staze: Koji put vodi k dobru? Njime pođite i naći ćete spokoj
dušama svojim! Al' oni rekoše: 'Ne idemo!' **17** I postavih im
stražare: 'Pazite na glas roga!' Al' oni rekoše: 'Nećemo paziti!'
18 Zato čujte, narodi, i vi pastiri stada njihovih! **19** Čuj, zemljo!
Gle, dovodim zlo na ovaj narod, plod njihove pobune, jer oni ne
slušahu riječi moje, Zakon moj odbaciše. **20** Što će mi tamjan
koji dolazi iz Šebe i trska mirisna iz zemlje daleke? Vaše mi
paljenice nisu drage, nisu mi po volji klanice vaše." **21** Zato
ovako govori Jahve: "Evo postavljam narodu ovome prepreke
o koje će se spotaći, oci i djeca zajedno, poginut će susjed
zajedno s prijateljem." **22** Ovako govori Jahve: "Evo dolazi narod
iz zemlje sjeverne, puk velik diže se s krajeva zemlje: **23** u ruci
im luk i koplje, okrutni su, nemilosrdni; graja im buči kao more,
jašu na konjima, kao jedan za boj spremni protiv tebe, Kćeri

sionska. 24 Kad saznasmo novost, ruke nam klonuše, strava
nas obuze, bol kao porodilju. 25 Ne izlazite u polja, ne idite
na putove, jer mačevi dušmanski prijete, užas sve uokolo. 26
Kćeri mog naroda, kostrijet pripaši, pospi se pepelom, nariči k'o
za jedincem tužaljku pregorku. Jer će doći nenadano na nas
pustošnik. 27 Postavih te za ispitivača naroda mojeg da spoznaš
i ispitaš putove njegove. 28 Svi su oni odmetnici najgori, okolo
kleveći i mjed i željezo, svi su pokvareni. 29 Mijeh sopće da bi
vatra proždrla olovo, zalud se ljevač trudi da ga rastopi: šljaka
se ne da izlučiti." 30 "Srebro odbačeno", tako ih zovu, jer ih
Jahve odbaci!

7 Ovo je riječ što dođe Jeremiji od Gospodina: 2 "Stani pred
vrata Doma Jahvina, objavi ondje ovu riječ. Reci: Čujte riječ
Jahvinu, svi Judejci koji ulazite na ova vrata da se poklonite
Jahvi. 3 Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov:
'Popravite svoje putove i djela svoja, pa ću boraviti s vama
na ovome mjestu. 4 Ne uzdajte se u lažne riječi: 'Svetište
Jahvino! Svetište Jahvino! Svetište Jahvino!' 5 Ali ako zaista
popravite svoje putove i djela svoja i ako zaista budete činili što
je pravo, svatko prema bližnjemu svome, 6 ako ne budete tlačili
stranca, sirote i udovice i ne budete prolijevali krvi nedužne na
ovome mjestu, ako ne budete trčali za tuđim bogovima na svoju
nesreću - 7 boravit ću s vama na ovome mjestu, u zemlji koju
sam dao vašim ocima zauvijek. 8 Ali se vi uzdate u lažne i
beskorisne riječi! 9 Zar da kradete, ubijate, činite preljub, krivo
se zaklinjete, palite tamjan Baalu i trčite za tuđim bogovima
kojih ne poznajete, 10 a onda da dolazite i stojite preda mnom u
Domu ovome koji nosi moje ime i govorite: 'Spašeni smo!' i da
nakon toga opet činite nedjela i opačine? 11 Zar je Dom ovaj,
koji se zove mojim imenom, u vašim očima pećina razbojnička?
Ali ja dobro vidim" - riječ je Jahvina. 12 "Pođite, dakle, na moje
mjesto koje je u Šilu, gdje nekoć nastanih ime svoje, i pogledajte
što od njega učinih zbog opačina naroda svoga izraelskoga. 13
Kako činite sva ona ista nedjela - riječ je Jahvina - i premda vas
neumorno opominjem, vi ne slušate, a kad vas zovem, vi se ne
odazivate: 14 od ovoga Doma što se zove mojim imenom, u
koje se vi uzdate, i od ovoga mjesta što ga dadoh vama i ocima
vašim učinit ću isto što sam učinio i od Šila. 15 Odbacit ću vas
od lica svojega kao što odbacih svu braću vašu, sve potomstvo
Efrajimovo." 16 "A ti ne moli milosti za narod ovaj, ne diži glasa
za njih i ne moli, ne navaljuj na me jer te neću uslišiti. 17 Ne vidiš
li što čine po gradovima judejskim i po ulicama jeruzalemskim?
18 Djeca kupe drva, oci pale vatru, žene mijese tijesto da ispeku
kolače 'kraljici neba' i lijevaju ljevanice tuđim bogovima da me
pogrde. 19 Zar mene tim pogrđuju - riječ je Jahvina - a ne sebe
na svoju sramotu?" 20 I stoga ovako govori Jahve Gospod:
"Evo, gnjev svoj i jarost svoju izlit ću na ovo mjesto, na ljude i na
stoku, na poljsko drveće i na plodove zemlje, rasplamtjet će se i
neće se ugasiti." 21 Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog
Izraelov: "Paljenicama dometnite još i klanice, i jedite meso. 22
Ja ništa ne rekoh ocima vašim o paljenicama i klanicama, niti
im što o tom zapovjedih kad ih izvedoh iz zemlje egipatske.
23 Ovo im ja zapovjedih: 'Slušajte glas moj, pa ću ja biti vaš
Bog, a vi ćete biti moj narod. Idite putem kojim vam zapovjedih,
da vam dobro bude.' 24 A oni ne poslušaše, uho svoje ne
prignuše, već pođoše po savjetu i okorjelosti zloga srca svojega;
okrenuše mi leđa, a ne lice. 25 Od dana kad oci vaši iziđoše iz
zemlje egipatske pa do dana današnjeg slao sam vam tolike
sluge svoje, proroke, iz dana u dan, neumorno. 26 Ali me oni
nisu slušali, uho svoje nisu prignuli, nego otvrdnuše, gori od
otaca svojih. 27 Možeš im sve to reći, ali te neće poslušati;
zovi ih, neće ti se odazvati. 28 Zato im reci: 'Ovo je narod koji
ne sluša glasa Jahve, Boga svojega, i ne prima opomenÄe.
Nestade istine, nestade je iz usta njihovih.'" 29 Ostriži svoju
dugu kosu, baci je. Po goletima protuži tužaljkom, jer Jahve
odbaci i odvrgnu rod na koji se razgnjevio. 30 "Da, sinovi Judini
čine što je zlo u očima mojim" - riječ je Jahvina. "Postaviše
grozote u Dom koji se mojim zove imenom, da ga oskvrnu;
31 podigoše uzvišice tofetske u Dolini Ben Hinomu i spaljuju
vatrom svoje sinove i kćeri - što im ja nikad ne zapovjedih niti
mi to ikada na um pade. 32 Stoga evo dolaze dani - riječ je
Jahvina - kad se više neće reći Tofet ni Dolina Ben Hinom, nego
Dolina klanja. U Tofetu će se pokapati mrtvi, jer drugdje neće
biti mjesta. 33 A mrtva tijela ovoga naroda bit će hrana pticama
nebeskim i zvjeradi zemaljskoj, i nitko se neće naći da ih poplaši
i otjera. 34 Uklonit ću iz gradova judejskih i s ulica jeruzalemskih
radost i veselje: jer će se zemlja ta pretvoriti u pustinju."

8 "U ono vrijeme - riječ je Jahvina - povadit će iz grobova kosti
kraljeva judejskih, kosti knezova njezinih, kosti svećenika,
kosti proroka i kosti žitelja jeruzalemskih. 2 I razasut će ih
prema suncu, prema mjesecu i prema svoj vojsci nebeskoj,
koje ljubljahu, kojima služahu, koje slijeđahu, koje za savjet
pitahu i kojima se klanjahu. I neće ih pokupiti i sahraniti; ostat
će kao gnoj po zemlji. 3 Tada će svima onima što preostanu
od tih zlih plemena, po svim mjestima kuda ih rasprših, smrt
biti milija od života" - riječ je Jahve nad Vojskama. 4 "Reci im:
Ovako govori Jahve: 'Padne li tko, neće li opet ustati, zaluta li,
neće li se opet vratiti? 5 Zašto onda taj narod luta uporno i
neprekidno? Čvrsto se drže laži, neće da se obrate. 6 Pazio
sam i osluškivao: Ne govore kako valja. Nitko se ne kaje zbog
pakosti svoje, i ne govori 'Što učinih?' Svatko je skrenuo trku
svoju kao konj kad u boj nagne. 7 Čak i roda pod nebom zna
svoje vrijeme, grlica, lastavica i ždral drže se vremena kad se
moraju vratiti. A moj narod ne poznaje suda Jahvina. 8 Kako
možete tvrditi: 'Mi smo mudri, u nas je Zakon Jahvin!' Zaista, u
laž ga je pretvorila lažljiva pisaljka pisara! 9 Mudraci će biti
osramoćeni, prestravljeni i uhvaćeni u zamku. Gle, oni prezreše
riječ Jahvinu! A njihova mudrost - što im koristi? 10 Zato ću
žene njihove dati strancima, a vaša polja osvajačima. Jer od
najmanjeg do najvećega svi gramze za plijenom, od proroka
do svećenika svi su varalice. 11 I olako liječe ranu naroda
mojega vičući: 'Mir! Mir!' Ali mira nema. 12 Neka se postide što
gnusobu počiniše, no oni više ne znaju što je stid, ne umiju
se više crvenjeti. Zato će popadati s onima što padaju, srušit
će se kad stanem kažnjavati" - govori Jahve. 13 "Htjedoh u
berbu k njima - riječ je Jahvina - a ono ni grozda na trsu, ni
smokve na smokvi; čak je i lišće uvelo. Zato ih predah onima
što prolaze kraj njih. 14 'Zašto još čekamo? Na okup! Zavucimo

se u tvrde gradove da ondje izginemo, jer nas Jahve, Bog
naš, zatire, napaja nas vodom otrovanom, jer zgriješismo protiv
Jahve. 15 Nadasmo se miru, ali dobra nema, čekasmo vrijeme
ozdravljenja, al' evo užasa! 16 Iz Dana dopire njištanje konja
njegovih, od rzanja njegovih pastuha dršće zemlja sva. Dolaze
da proždru zemlju i što je napunja, grad i žitelje u njemu.' 17 I
gle, puštam na vas otrovnice protiv kojih nema čarolija; ujedat će
vas - riječ je Jahvina - 18 lijeka biti neće." Bol me spopada, srce
mi iznemoglo. 19 Evo zapomažu kćeri naroda moga iz zemlje
daleke: "Zar Jahve nije više na Sionu? Kralj njegov? Zašto
me razjariše svojim kipovima, ništavilima tuđinskim? 20 Žetva
prođe, minu ljeto, a mi nismo spašeni!" 21 Satrven sam što je
kći naroda mojega satrvena, žalostan sam, stravom obuzet. 22
Zar u Gileadu nema balzama? Nema li ondje liječnika? TÓa
zašto ne dolazi ozdravljenje kćeri naroda mojega?

9 O, tko bi glavu moju pretvorio u vrelo, a oči moje u vrutak
suza, danju i noću da plačem nad poginulima kćeri svoje,
naroda svojega! 2 "Da imam u pustinji obitavalište, ostavio bih
narod svoj i daleko od njih otišao. Jer svi su oni preljubnici, rulja
izdajnička. 3 Kao luk napinju jezik, laž, a ne istina, prevladava
na zemlji. Iz zla u zlo srljaju, mene ne poznaju" - riječ je Jahvina!
4 "Nek se svatko čuva prijatelja, a brat bratu neka ne vjeruje, jer
brat svaki nasljeduje Jakova, a svaki prijatelj raznosi klevete.
5 Jedan drugoga varaju, istine ne govore, privikoše jezik da
govori laži; izopačeni, ne mogu se više 6 vratiti. Nasilje na
nasilje! Prijevara za prijevarom! Neće da spoznaju mene" - riječ
je Jahvina. 7 Stog ovako govori Jahve nad Vojskama: "Evo,
pretopit ću ih i ispitati, tÓa kako da i postupaju prema kćeri
naroda moga? 8 Jezik im je strijela ubojita, na ustima riječ
prijevarna. 'Mir s tobom', pozdravljaju bližnjega, ali mu u srcu
zamku spremaju. 9 Pa da ih zbog toga ne kaznim - riječ je
Jahvina - narodu takvu da se ne osvetim?" 10 "Zaplačite, tugujte
nad brdima, nad ispašama pustinjskim naričite! Jer izgorješe,
nitko ne prolazi, glas stada više se ne čuje. Od ptice nebeske do
stoke sve pobježe, svega nestade. 11 Od Jeruzalema učinit ću
gomilu kamenja, brlog čagaljski, gradove judejske pretvorit ću u
pustoš gdje nitko ne stanuje." 12 Tko je mudar da bi to razumio,
kome su usta Jahvina govorila da objavi zašto zemlja izgorje
kao pustinja i nitko njome više ne prolazi? 13 I reče Jahve:
"Jer ostaviše Zakon moj koji im dadoh i jer ne slušahu glasa
mojega, niti ga slijeđahu, 14 nego slijeđahu okorjelo srce svoje i
baale kojima ih oci njihovi naučiše, 15 ovako govori Jahve nad
Vojskama, Bog Izraelov: Evo, nahranit ću narod ovaj pelinom i
napojiti ga vodom zatrovanom. 16 I raspršit ću ih među narode
kojih ne poznavahu oni ni oci njihovi. A za njima ću poslati mač
da ih zatre." Ovako govori Jahve nad Vojskama: 17 "Pazite!
Pozovite narikače! Neka dođu! Pošaljite po najvještije! Neka
dođu! 18 Neka pohite da zapjevaju tužbalicu nad nama! Da suze
poteku iz očiju naših, da voda poteče s trepavica naših! 19 Sa
Siona dopire tužbalica: 'O, kako smo upropašteni, osramoćeni
veoma! Jer moramo zemlju ostaviti i stanove svoje napustiti.'"
20 I zato, o žene, čujte riječ Jahvinu, i neka uho vaše primi riječ
iz usta njegovih. Učite kćeri svoje jadati, jedna drugu naricati: 21
"Smrt se ušulja kroz prozore naše, uđe u dvore naše, djecu
pokosi nasred ulice, mladiće nasred trgova. 22 I mrtva tjelesa
leže kao gnoj po oranicama, kao snoplje za žeteocem, a nikoga
da ih skupi." 23 Ovako govori Jahve: "Mudri neka se ne hvale
mudrošću, ni junak neka se ne hvali hrabrošću, ni bogati neka
se ne hvali bogatstvom. 24 A tko se hvaliti hoće, neka se hvali
time što ima mudrost da mene spozna. Jer ja sam Jahve koji
tvori dobrotu, pravo i pravdu na zemlji, jer to mi je milo" - riječ je
Jahvina. 25 "Evo, bliže se dani" - riječ je Jahvina - "kaznit ću
sve koji su obrezani na tijelu: 26 Egipat, Judeju, Edom, sinove
Amonove i Moab i sve one što briju zaliske i prebivaju u pustinji.
Jer svi su ti narodi neobrezani i sav dom Izraelov neobrezana je
srca!"

10 Slušajte riječ koju vam govori Jahve, dome Izraelov. 2
Ovako govori Jahve: "Ne privikavajte se putu bezbožnom
i ne dršćite pred znacima nebeskim, jer pred njima dršću samo
bezbošci. 3 Jer su strašila tih naroda puka ništavnost, samo drvo
posječeno u šumi, djelo ruku tesarovih, 4 ukrašeno srebrom i
zlatom, pričvršćeno čavlima i čekićima da se ne klima. 5 Nalik
su na ptičja strašila u vrtu: ne znaju govoriti. Treba ih nositi, jer
ne umiju hodati. Njih se ne bojte, jer ne mogu zla činiti, ali ni
dobra učiniti ne mogu." 6 Nitko nije kao ti, Jahve, ti si velik i silno
je ime tvoje. 7 Tko da se tebe ne boji, kralju naroda? Zaista, tebi
to pripada, jer među svim mudracima naroda i u svim njihovim
kraljevstvima tebi nema ravna! 8 Čime vatru lože, to ih zaluđuje!
Zakon im isprazan - obično drvo, 9 tankolisto srebro dovezeno iz
Taršiša, zlato iz Ofira, rad kipara i rukotvorina zlatara, sva djela
umješna, ogrnuta ljubičastim i crvenim grimizom. 10 A Jahve je
pravi Bog. Živi je on Bog i Kralj vječni. Od njegova gnjeva zemlja
se trese. Narodi ne mogu podnijeti jarosti njegove. 11 Evo što
ćete o kipovima reći: "Bogovi koji nisu stvorili neba ni zemlje
moraju nestati s lica zemlje i ispod neba." 12 On stvori zemlju
snagom svojom, mudrošću svojom uspostavi krug zemaljski i
umom svojim razape nebesa. 13 Kad mu glas zaori, huče vode
na nebesima, oblake diže s kraja zemlje; stvara kiši munje,
vjetar izvodi iz skrovišta njegovih. 14 Svakom čovjeku pamet
stane, svaki se zlatar zastidi svoga kipa, jer svi su mu kipovi
samo varka, nema u njima duha! 15 Isprazni su oni, smiješne
tvorevine, propast će u dan kazne. 16 'Jakovljev dio' nije kao
oni: jer je on sve stvorio, Izrael pleme je baštine njegove, Jahve
nad Vojskama ime je njegovo." 17 Skupi prnje svoje sa zemlje,
ti koja stanuješ u utvrdi! 18 Jer ovako govori Gospod: "Gle,
ovaj put daleko ću odbaciti stanovnike ove zemlje, pritijesniti ih
da me nađu." 19 "Jao meni zbog ozljede moje, rana je moja
neiscjeljiva." A ja rekoh: "Ipak, bolest je moja, nosit ću je! 20
Šator je moj obÄaljen, sva užeta pokidana. Djeca me ostaviše:
nema ih. Nema ga tko bi opet razapeo šator moj i podigao
krila šatorska." 21 Da, pastiri pamet izgubiše: ne tražiše Jahve.
Zato ih sreća ne prati i sva se stada raspršiše. 22 Čujte vijest!
Primiče se, evo, buka strašna iz zemlje sjeverne, da gradove
judejske pretvori u pustinju, u brlog čagalja. 23 Znam, Jahve, da
put čovjeka nije u njegovoj vlasti, da čovjek koji hodi ne može
upravljati korake svoje! 24 Kazni me, Jahve, ali po pravici, ne u
gnjevu, da nas ne zatreš. 25 Izlij gnjev na narode koji te ne

priznaju i na plemena koja ne zazivlju imena tvoga! Jer oni su
proždrli Jakova, izjeli ga, opustošili naselje njegovo.

11 Riječ koju je Jahve uputio Jeremiji: **2** "Govori Judejcima i
Jeruzalemcima. **3** Reci im: Ovako veli Jahve, Bog Izraelov:
'Proklet bio čovjek koji ne posluša riječi Saveza ovoga, **4** riječi
koje sam zapovjedio ocima vašim kad sam ih izveo iz zemlje
egipatske, iz one peći ražarene, govoreći: Poslušajte glas moj i
činite sve što vam zapovjedim: tada ćete biti narod moj, a ja vaš
Bog, **5** da bih ispunio zakletvu kojom sam se zakleo ocima
vašim da ću im dati zemlju u kojoj teče mlijeko i med - kao što je
danas.'" A ja odgovorih i rekoh: "Tako je, Jahve." **6** I dalje mi reče
Jahve: "Objavi riječi ove po gradovima judejskim i po ulicama
jeruzalemskim: 'Poslušajte riječi Saveza ovoga, te ih izvršavajte.
7 Jer sam ozbiljno opominjao očeve vaše kad sam ih izvodio iz
zemlje egipatske i do danas ih neumorno opominjem: Poslušajte
glas moj! **8** Ali oni ne slušahu i ne prignuše uha svojega, nego
se povedoše za okorjelošću zloga srca svoga. Zato dopustih da
se na njima ispune sve riječi Saveza ovoga za koji im zapovjedih
da ga se pridržavaju, ali ga se oni ne pridržavahu.'" **9** I reče mi
Jahve: "Zavjera je među Judejcima i Jeruzalemcima. **10** Vratiše
se bezakonjima svojih otaca koji se oglušiše na moje riječi, pa
trčahu za tuđim bogovima da im služe. Dom Izraelov i dom
Judin prekršiše Savez moj koji sam sklopio s ocima njihovim."
11 Zato ovako govori Jahve: "Evo, dovest ću na njih zlo kojemu
neće umaći; vapit će k meni, ali ih ja neću slušati. **12** Onda
neka gradovi judejski i žitelji jeruzalemski vapiju k bogovima
kojima kade, ali im oni neće pomoći u vrijeme nevolje! **13** Jer
imaš, o Judejo, bogova koliko i gradova! I koliko ima ulica u
Jeruzalemu, toliko žrtvenika podigoste da kadite Baalu. **14** Ti,
dakle, ne moli milosti za taj narod, ne diži glasa za njih i ne
moli, jer ih neću uslišiti kad me zazovu u nevolji svojoj." **15**
Što li će draga moja u Domu mome? Kuje zle osnove. Hoće li
pretilina i meso posvećeno ukloniti zlo od tebe? Mogu li te stoga
proglasiti čistom? **16** "Zelena maslina lijepa uzrasta", tako te
Jahve nazva. A sada uz prasak veliki plamenom sažiže njeno
lišće; spaljene su grane njene. **17** Jahve nad Vojskama, koji te
bijaše posadio, nesreću ti namijeni zbog zločina što ga učini
dom Izraelov i dom Judin kadeći Baalu da bi mene razgnjevili.
18 Jahve mi objavi te znam! Tada mi ti, Jahve, razotkri njihove
spletke. **19** A ja bijah kao jagnje krotko što ga vode na klanje i
ne slutih da protiv mene snuju pakosne naume. "Uništimo drvo
još snažno, iskorijenimo ga iz zemlje živih, da mu se ime nikad
više ne spominje!" **20** Ali ti, Jahve nad Vojskama, koji pravedno
sudiš, koji ispituješ srca i bubrege, daj da vidim kako se njima
osvećuješ, jer tebi povjerih parnicu svoju. **21** Zato Jahve nad
Vojskama govori protiv ljudi u Anatotu koji mi rade o glavi i
govore: "Ne prorokuj više u ime Jahvino, da ne pogineš od
ruke naše!" **22** Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Evo, ja ću
ih kazniti. Njihovi će mladići od mača poginuti, sinovi i kćeri
pomrijet će od gladi. **23** Ni ostatka neće ostati kad donesem
nesreću ljudima u Anatotu u godini kazne njihove."

12 Prepravedan si, Jahve, da bih se mogao s tobom parbiti.
Samo bih jedno s tobom raspravio: Zašto je put zlikovaca
uspješan? Zašto podmuklice uživaju mir? **2** Ti si ih posadio, i
oni se ukorijeniše, rastu i plod donose. Al' si bliz samo ustima
njihovim, a daleko im od srca. **3** No ti, Jahve, mene poznaješ
i vidiš; ispitao si srce moje, ono je s tobom. Odvedi ih kao
jagnjad na klanje, sačuvaj ih za dan pokolja. **4** Dokle će zemlja
tugovati, dokle će trava na svem polju sahnuti? Zbog opačine
njezinih stanovnika ugiba stoka i ptice! Jer govore: Bog ne vidi
naših putova. **5** Ako s pješacima trčeći sustaješ, kako ćeš se s
konjima utrkivati? Kad ni u mirnoj zemlji nemaš uzdanja, kako
ćeš onda kroz guštare jordanske? **6** Jer su i braća tvoja i obitelj
tvoja licemjerni prema tebi! I oni te iza leđa ocrnjuju na sva usta.
Ne vjeruj im kad ti zbore umilno. **7** Ostavih dom svoj, napustih
baštinu svoju; miljenicu srca svoga dadoh u ruke dušmana
njenih. **8** Baština moja postade za me kao lav u šumi. Zarikao je
na me, zato ga zamrzih. **9** Zar je baština moja šarena ptica
oko koje odasvud druge slijeću? Hajde, skupite se, sve divlje
zvijeri, dođite žderati. **10** Mnogi pastiri opustošiše moj vinograd,
zgaziše nasljedstvo moje; dragu mi baštinu pretvoriše u golu
pustinju, **11** pretvoriše u pustoš, žalosna je pustoš preda mnom.
Sva je zemlja pusta jer nikog u srce ne dira. **12** Preko svih goleti
pustinjskih nagrnuše pustošnici. Jer u Jahve je mač što proždire:
s jednog kraja zemlje do drugog nema mira nijednome tijelu. **13**
Sijahu pšenicu, a požeše trnje: iscrpli se bez koristi. Stide se
uroda svoga sve zbog jarosti Jahvine. **14** Ovako govori Jahve:
"Sve zle susjede svoje, koji su dirnuli u baštinu što sam je dao
narodu svome Izraelu, ja ću iščupati iz zemlje njihove. Ali dom
Judin iščupat ću isred njih. **15** A kad ih iščupam, ponovo ću
im se smilovati i povesti natrag, svakoga na baštinu i zemlju
njegovu. **16** Pa ako doista nauče putove naroda mojega i stanu
se zaklinjati imenom mojim - 'Živoga mi Jahve' - kao što su
učili moj narod da se zaklinje Baalom, tada će se opet nastaniti
usred naroda moga. **17** Ako pak ne poslušaju, onda ću takav
narod potpuno iščupati i zatrti" - riječ je Jahvina.

13 Ovako mi govori Jahve: "Idi i kupi sebi lanen pojas i opaši
bokove. Ali ga u vodu ne umači." **2** I kupih pojas po riječi
Jahvinoj i opasah bokove. **3** I dođe mi drugi put riječ Jahvina: **4**
"Uzmi pojas što si ga kupio i njime se opasao, digni se, idi do
rijeke Eufrata i sakrij ga ondje u pukotinu pećine." **5** I odoh i
sakrih ga kraj Eufrata, kako mi Jahve zapovjedi. Poslije mnogo
dana reče mi Jahve: **6** "Ustaj, idi na Eufrat pa izvuci odande
pojas za koji ti zapovjedih da ga ondje sakriješ." **7** Odoh na
Eufrat, izvukoh i uzeh pojas s mjesta gdje ga bijah sakrio, i
gle: pojas istrunuo, ne bijaše više nizašto. **8** Tada mi dođe riječ
Jahvina: **9** "Ovako govori Jahve: Tako ću uništiti silnu oholost
Judeje i Jeruzalema. **10** Narod taj opaki koji ne sluša mojih
riječi, nego slijedi okorjelo srce svoje i trči za drugim bogovima
da im služi i da im se klanja, postat će kao tvoj pojas koji nije
više nizašto. **11** Jer kao što pojas prianja uz bedra čovjekova,
tako sam htio da sav dom Izraelov i sav dom Judin prianja uza
me - riječ je Jahvina - da budu moj narod, moj dobar glas, moj
ponos, moja slava i čast. Ali nisu poslušali!" **12** Reci tom narodu:
"Svaki se vrč puni vinom." A oni će ti prigovoriti: "Zar možda ne
znamo da se svaki vrč puni vinom?" **13** Reci im tada: "Ovako
govori Jahve: evo, napunit ću pijanošću sve stanovnike ove
zemlje, kraljeve što sjede na prijestolju Davidovu, i svećenike,
i proroke, i sve Jeruzalemce. **14** I porazbijat ću ih jednog o

drugoga, očeve zajedno sa sinovima - riječ je Jahvina. Uništit ću
ih bez samilosti, bez milosrđa i bez smilovanja." 15 Poslušajte,
dobro čujte, okanite se oholosti: Jahve sad govori! 16 Dajte
slavu Jahvi, Bogu svojemu, prije nego što se smrkne, prije
nego što se noge vaše spotaknu po planinama mračnim. Vi
se nadate svjetlosti, a on će je u mrak pretvoriti, prometnuti u
crnu tamu! 17 Ako ovo ne poslušate, potajno će mi duša plakati
zbog oholosti vaše, suze će roniti, oko će mi suze prolijevati,
jer Jahvino stado u izgnanstvo odlazi. 18 Reci kralju i kraljici-
majci: "Sjednite duboko dolje, jer vijenac slave pade s vaših
glava. 19 Gradovi Negeba zatvoreni su, i nikoga nema da ih
otvori. Sva je Judeja izgnana, sasvim izgnana!" 20 Podigni oči,
Jeruzaleme, i pogledaj one što nadiru sa Sjevera. Gdje je stado
tebi povjereno, slavne ovce tvoje? 21 Što ćeš reći kada ti se
nametnu kao gospodari tvoji oni koje si sam naučio da te kao
ljubavnici vode. Neće li te bolovi spopasti kao porodilju? 22
Možda ćeš se tad upitati: "Zašto me to snašlo?" Zbog mnoštva
bezakonja tvojih otkriše ti skute, nasilje nad tobom učiniše.
23 Može li Etiopljanin promijeniti kožu svoju? Ili leopard krzno
svoje? "A vi, možete li činiti dobro, navikli da zlo činite? 24 Zato
ću vas raspršiti k'o pljevu koju raznosi pustinjski vjetar. 25 To je
sudba tvoja i dio tebi odmjeren - riječ je Jahvina - jer si mene
zaboravio i u laž se uzdao. 26 Sam ću ti halju do lica podići da
se tvoja golotinja vidi. 27 Sve preljube tvoje, tvoje vriskanje i
bestidno tvoje bludničenje, na humcima, u poljima, vidio sam
tvoje grozote. Jao tebi, Jeruzaleme! Još se ne očisti i dokle će
to još trajati ...?"

14 Riječ Jahvina Jeremiji o velikoj suši: 2 Judeja je tugom
obrvana i ginu njeni gradovi, sumorno leže na zemlji, krik
Jeruzalema do neba se vije. 3 Odličnici šalju sluge po vodu:
dolaze do studenaca, ali vode ne nalaze, vraćaju se praznih
vrčeva, postiđeni, posramljeni, pokriše glavu svoju. 4 Zemlja je
sva ispucala jer kiše nema. Ratari se postidješe, pokriše glave.
5 Pa i košuta u polju ostavlja mlado jer trave nema. 6 Divlji
magarci, stojeć' na goletima, dašću kao čagalj, oči im malaksale
jer nema zelenila. 7 Bezakonja naša protiv nas svjedoče, smiluj
se, o Jahve, rad' imena svoga! Jer otpadosmo od tebe, tebi
sagriješismo, 8 o nado Izraelova, spasitelju njegov u danima
nevolje! Zašto si kao stranac u ovoj zemlji, kao putnik što se
uvrati da prenoći? 9 Zašto si kao prestravljen čovjek, kao junak
koji ne može pomoći? TÓa ti si među nama, o Jahve, mi se
tvojim zovemo imenom - nemoj nas ostaviti! 10 Ovako govori
Jahve o narodu ovome: Jest, oni vole tumarati i ne štede svojih
nogu, i zato ih Jahve ne voli. I sada se spominje bezakonja
njihova i kažnjava grijehe njihove. 11 I reče mi Jahve: "Ne traži
milosti za ovaj narod. 12 Ako će i postiti, neću uslišiti njihovih
vapaja. Ako će i prinijeti paljenicu i prinos, neće mi omiljeti. Jer
mačem, glađu i kugom ja ću ih zatrti." 13 Tada rekoh: "Ah, Jahve
Gospode! Eno, proroci im govore: 'Nećete vidjeti mača, niti će
vam biti gladi, nego ću vam dati postojan mir na ovome mjestu.'"
14 A Jahve mi reče: "Laž prorokuju ti proroci u moje ime; niti
ih poslah niti im nalog kakav dadoh - ja im i nisam govorio.
Oni vam prorokuju lažna viđenja, isprazna gatanja i snove srca
svoga." 15 Zato ovako govori Jahve: "Proroci ti što u moje ime
prorokuju, a ja ih nisam poslao, te govore da neće biti ni mača
ni gladi u zemlji ovoj, sami će od mača i gladi poginuti. 16 A
narod ovaj kojemu prorokuju ležat će po ulicama jeruzalemskim,
pokošen mačem i glađu, i neće biti čovjeka da ga pokopa - njih,
žene njihove, sinove i kćeri njihove. Tako ću na njih izliti zloću
njihovu." 17 A ti im reci ovako: Nek' oči moje suze rone danju i
noću, i neka ne prestanu, jer je strašno slomljena djevica, kći
naroda moga, ranom neobično ljutom. 18 Pođem li u polje, evo
mačem pobijenih! Vratim li se u grad, evo od gladi iznemoglih!
Čak i proroci i svećenici lutaju po zemlji i ništa ne znaju. 19 TÓa
zar si Judeju sasvim odbacio? Zar ti duši omrznu Sion? Zašto
nas tako biješ te nam više nema lijeka? Nadasmo se miru, ali
dobra nema, čekasmo vrijeme ozdravljenja, al' evo užasa! 20 O
Jahve, bezbožnost svoju priznajemo, bezakonje otaca svojih;
doista, tebi sagriješismo! 21 Ne odbaci nas, rad' imena svoga,
ne sramoti prijesto Slave svoje, spomeni se i nemoj razvrći
Saveza svog s nama! 22 Zar ispraznost bezbožnika dažda
daje? Ili zar nebesa sama kiše? Zar ne daješ ti to, Jahve, Bože
naš? Zato se u te uzdamo, jer ti sve to činiš.

15 I reče mi Jahve: "Kad bi i Mojsije i Samuel stali pred lice
moje, ne bi mi se duša obratila narodu tome. Otjeraj ih
ispred lice mojega, neka idu od mene! 2 Ako te upitaju: 'Kamo
da idemo?' odgovori im: 'Ovako govori Jahve: Tko je za smrt, u
smrt! Tko je za mač, pod mač! Tko je za glad, u glad! Tko je za
izgnanstvo, u izgnanstvo!' 3 Poslat ću na njih četiri nevolje - riječ
je Jahvina: mač da ih ubija, pse da ih rastrgaju, ptice nebeske
i zvjerad da ih žderu i zatiru. 4 I učinit ću ih užasom svim
kraljevstvima zemaljskim, i to zbog Manašea, sina Ezekijina,
kralja judejskoga - za sva zla što ih počini u Jeruzalemu." 5 "Tko
da se smiluje tebi, Jeruzaleme, tko da te požali? Tko li će se
svratit' da te zapita kako ti je? 6 Ti me odbaci - riječ je Jahvina -
i leđa mi okrenu. I zato na te digoh ruku zatornicu. Dojadi mi
da ti uvijek praštam! 7 Zato ću ih izvijati vijačom na vratima
zemlje ove. Narod svoj ću lišit' djece i istrijebit' ga, jer se ne
obraćaju sa svojih putova. 8 Bit će u njih više udovica negoli
pijeska morskoga. Na majke mladih ratnika dovest ću zatornika,
usred podneva, i pustit ću na njih iznenada užas i strahotu. 9
Onesvijestila se roditeljka sedmero djece, dušu ispustila. Sunce
joj zađe još za dana: postiđena, osramoćena je. A što od njih
ostane, pod mač ću vrći pred njihovim dušmanima" - riječ je
Jahvina. 10 Jao meni, majko, što si me rodila, da svađam se i
prepirem sa svom zemljom. Nikom ne uzajmih, ni od koga zajma
ne uzeh, a ipak svi me proklinju. 11 Uistinu, o Jahve, nisam
li ti služio za njihovo dobro, nisam li tražio milost u tebe za
neprijatelja svoga, u doba nevolje, u danima tjeskobe njegove?
Ti to dobro znaš! 12 Može l' se željezo slomiti, željezo sa Sjevera
i mjed? 13 Tvoje bogatstvo i blago tvoje pljački ću predati. Tako
ćeš platiti za sva bezakonja svoja po svoj zemlji. 14 Učinit ću te
robljem neprijatelja u zemlji koju ne poznaješ, jer gnjev moj
planu ognjem koji će vas sažgati, koji će protiv vas buknuti. 15
Jahve, spomeni me se i pohodi me i kazni progonitelje moje. Ne
daj da propadnem zbog sporosti srdžbe tvoje! Spomeni se da
tebe radi podnosim sramotu. 16 Kad mi dođoše riječi tvoje, ja
sam ih gutao: riječi tvoje ushitiše i obradovaše srce moje. Jer

sam se tvojim zvao imenom, o Jahve, Bože nad Vojskama. 17
Nikad sjedio nisam u društvu veseljaka da se razveselim. Pod
težinom ruke tvoje samotan živim, jer ti me jarošću prože. 18
Zašto je bol moja bez prebola? Zašto je rana moja neiscjeljiva i
nikako da zaraste? Ah! Hoćeš li meni biti kao potok nestalan,
vodama nepouzdan? 19 Zato ovako govori Jahve: “Ako se
vratiš, pustit ću te da mi opet služiš; ako odvojiš dragocjeno od
bezvrijedna, bit ćeš usta moja. Oni će se okrenuti k tebi, al' ti se
zato ne smiješ okrenuti k njima! 20 Učinit ću od tebe za ovaj
narod zid od mjedi, neosvojiv. Borit će se protiv tebe, al' te neće
nadvladati, jer ja sam s tobom, da te spasim i izbavim” - riječ je
Jahvina. 21 “Izbavit ću te iz ruku zlikovaca i otkupiti te iz ruku
silnika.”

16 I dođe mi riječ Jahvina i reče: 2 “Ne uzimaj sebi žene;
i nemaj ni sinova ni kćeri na ovome mjestu. 3 Jer ovako
govori Jahve o kćerima i sinovima koji će se roditi na ovome
mjestu i o majkama koje će ih rađati i o očevima koji će ih imati
u ovoj zemlji: 4 Oni će umrijeti smrću prebolnom, nitko ih neće
oplakivati, niti će ih sahraniti. Pretvorit će se u gnoj za oranice,
izginut će od mača i gladi, a njihova će trupla biti hrana pticama
nebeskim i zvijerima zemaljskim.” 5 Da, ovako govori Jahve:
“Ne smiješ ući u kuću žalosti, ne idi naricati niti ih sažaljevati. Jer
ja sam tom narodu uskratio mir svoj - riječ je Jahvina - ljubav i
samilost. 6 Pomrijet će veliko i malo u ovoj zemlji i nitko ih neće
pokopati. Nitko neće naricati nad njima, niti će zbog njih praviti
ureza, niti kose šišati. 7 Za onog u žalosti neće kruh lomiti, da
ga utješe zbog pokojnika, nitiće mu tko pružiti pehar utjehe zbog
smrti njegova oca ili majke njegove. 8 Ne ulazi u kuću slavlja
da s njima sjediš i gostiš se.” 9 Jer ovako govori Jahve nad
Vojskama, Bog Izraelov: “Evo, učinit ću da s ovog mjesta i pred
vašim očima i u ovim danima iščeznu poklici radosti i veselja
i glasovi zaručnika i zaručnice. 10 A kad objaviš tom narodu
sve ove riječi, pa te upitaju: 'Zašto nam Jahve zaprijeti svom
ovom golemom nesrećom; u čemu je zločinstvo naše i u čemu
su grijesi naši što ih počinismo protiv Jahve, Boga našega?' -
11 onda im odgovori: 'U tom što me ostaviše oci vaši - riječ je
Jahvina - i trčaše za tuđim bogovima da im služe i da im se
klanjaju, a mene ostaviše i Zakona se moga ne držaše. 12 A
vi još gore učiniste nego oci vaši, jer evo, svaki se povodi za
okorjelošću zloga srca svoga, a mene ne sluša. 13 Zato ću vas
istjerati iz ove zemlje u zemlju koja vam je neznana, kao što
bijaše i ocima vašim. Ondje ćete služiti tuđim bogovima danju i
noću: jer neću vam se više smilovati!'” 14 “Zato, evo, dolaze
dani - riječ je Jahvina - kad se više neće govoriti: 'Živoga mi
Jahve koji sinove Izraelove izvede iz Egipta', 15 nego: 'Živoga
mi Jahve koji sinove Izraelove izvede iz zemlje sjeverne i iz svih
zemalja kamo ih bijaše prognao.' Vratit ću ih u zemlju njihovu
koju dadoh ocima njihovim. 16 Evo, poslat ću mnoga ribara -
riječ je Jahvina - koji će ih uloviti. A zatim ću dovesti mnoge
lovce koji će ih goniti sa svih gora, i sa svih brežuljaka, i iz svih
pećinskih rasjeklina. 17 Jer moje oči prate sve njihove putove:
neće mi izmaći, niti se bezakonje njihovo može sakriti od očiju
mojih. 18 Dvostruko ću naplatiti njihovo bezakonje i grijehe
njihove, jer su truplima svojih grozota oskvrnuli moju zemlju i
moju baštinu ispunili gnusobama.” 19 Jahve, snago moja i moja
utvrdo, utočište moje u danima nevolje! K tebi će doći narodi
s krajeva zemlje. I govorit će: Samu nam laž oci namriješe,
Ništavost i Nemoć. 20 TÓa stvara li čovjek sam sebi bogove, to
nikako nisu bogovi. 21 Učinit ću, evo, da osjete, da ovaj put
zaista oćute moju ruku i snagu moju, i znat će da mi je ime
Jahve.

17 Judin grijeh upisan je željeznom pisaljkom, urezan
dijamantnim vrškom u pločicu njihova srca i u rogove
njihovih žrtvenika, 2 kao spomen sinovima njihovim na
žrtvenike njihove i ašere njihove oko zelenog drveća na visokim
brežuljcima, 3 na brdima i usred polja. Tvoje bogatstvo i sve
blago tvoje pljački ću predati. Tako ćeš platiti za grijeh svoj po
svoj zemlji. 4 Morat ćeš pustiti baštinu koju sam tebi poklonio.
Učinit ću te robljem neprijatelja u zemlji koju ne poznaješ. Jer
gnjev moj planu ognjem koji će vječno gorjeti. 5 Ovako govori
Jahve: “Proklet čovjek koji se uzdaje u čovjeka, i slabo tijelo
smatra svojom mišicom, i čije se srce od Jahve odvraća. 6 Jer
on je kao drač u pustinji: ne osjeća kad je sreća na domaku,
tavori dane u usahloj pustinji, u zemlji slanoj, nenastanjenoj. 7
Blagoslovljen čovjek koji se uzdaje u Jahvu i kome je Jahve
uzdanje. 8 Nalik je na stablo zasađeno uz vodu što korijenje
pušta k potoku: ne mora se ničeg bojati kad dođe žega, na
njemu uvijek zelenilo ostaje. U sušnoj godini brigu ne brine, ne
prestaje donositi plod. 9 Podmuklije od svega je srce. Jedva
popravljivo, tko da ga pronikne? 10 Ja, Jahve, istražujem srca i
ispitujem bubrege, da bih dao svakom po njegovu vladanju,
prema plodu ruku njegovih. 11 Prepelica što leži na jajima a ne
leže jest onaj što nepravdom stječe bogatstvo: usred dana svojih
ostavit' ga mora i na kraju ostaje lÓuda. 12 Slavan prijestol
dignut od davnina, to je naše sveto mjesto. 13 O Jahve, nado
Izraela, svi koji te ostave postidjet će se, koji se odmetnu od tebe
bit će u prah upisani, jer ostaviše Izvor žive vode. 14 Iscijeli me,
Jahve, i bit ću zdrav, spasi me, i bit ću spašen, jer ti si pjesma
moja. 15 Evo ih što mi govore: Gdje je riječ Jahvina? Neka se
ispuni! 16 Ta ja se nisam vrzao oko tebe za njihovu nesreću
niti sam želio kobni Dan! - ti to znaš, sve što je izlazilo iz usta
mojih pred tobom je. 17 Ne budi mi na užas, ti, utočište moje, u
Dan nesretni. 18 Progonitelji moji nek' se postide, ne ja, njih
smeti, ne mene. Na njih dovedi Dan nesretni, zatri ih dvogubim
zatorom! 19 Ovako mi reče Jahve: “Idi i stani na vrata Sinova
naroda na koja ulaze i izlaze kraljevi judejski i na sva vrata
jeruzalemska. 20 Reci im: Čujte riječ Jahvinu, vi, kraljevi judejski
i svi Judejci i Jeruzalemci koji prolazite kroz ova vrata. 21 Ovako
govori Jahve: 'Čuvajte se ako vam je život mio i ne nosite tereta
u dan subotnji, i ne unosite ga na vrata jeruzalemska. 22 I ne
nosite bremena iz kuće u dan subotnji, i nikakva posla ne radite,
nego svetkujte dan subotnji, kao što sam zapovjedio vašim
ocima. 23 Oni me ne poslušaše i ne prikloniše uha svojega,
nego tvrdovrato ne poslušaše i ne prihvatiše nauka. 24 A vi,
ako me poslušate - riječ je Jahvina - i ako ne budete nosili
bremena na vrata ovoga grada, nego budete svetkovali dan
subotnji, ne radeći nikakva posla, 25 tada će na vrata ovoga
grada ulaziti kraljevi koji sjede na prijestolju Davidovu, koji se
voze kolima i jašu na konjima, oni i njihovi časnici, Judejci i

Jeruzalemci, i ovaj će grad ostati dovijeka. 26 I dolazit će iz
gradova judejskih, iz okolice Jeruzalema, iz zemlje Benjaminove
i iz Šefele, iz Gorja i iz Negeba, da prinesu paljenice, klanice,
prinosnice i kad i da prinesu žrtvu zahvalnicu u Domu Jahvinu.
27 Ali ako me ne poslušate te ne budete svetkovali dan subotnji,
i ako budete nosili bremena ulazeći na vrata jeruzalemska u dan
subotnji, tada ću potpaliti oganj na vratima njegovim: i plamen
će proždrijeti dvore jeruzalemske, i neće se ugasiti.'"

18 Ovo je riječ koju Jahve uputi Jeremiji: 2 "Ustani i siđi u
kuću lončarovu - ondje ću ti objaviti svoje riječi." 3 Siđoh,
dakle, u kuću lončarovu, upravo je radio na lončarskom kolu. 4 I
kako bi se koji sud što bi ga načinio od ilovače u ruci lončarovoj
pokvario, on bi opet od nje pravio drugi - već kako se lončaru
svidjelo da napravi. 5 I dođe mi riječ Jahvina: 6 "Ne mogu li i ja
s vama činiti kao ovaj lončar, dome Izraelov? - riječ je Jahvina.
Evo, kao ilovača u ruci lončarovoj, i vi ste u mojoj ruci, dome
Izraelov. 7 Objavim li jednom kojem narodu ili kojem kraljevstvu
da ću ga iskorijeniti, uništiti i razoriti, 8 i taj se narod, protiv
kojeg sam govorio, obrati od opačina i zloća, tada ću se ja
pokajati za zlo koje mu bijah namijenio. 9 Objavim li kojem
narodu, ili kojem kraljevstvu, da ću ga izgraditi i posaditi, 10
a on stane činiti što je zlo u mojim očima, ne slušajući glasa
mojega, pokajat ću se za dobro koje sam im obećao. 11 Zato
sada reci Judejcima i Jeruzalemcima: 'Ovako govori Jahve:
Evo, spremam vam zlo i snujem protiv vas osnove. Vratite
se, dakle, svaki sa svoga zlog puta i popravite svoje putove i
svoja djela.' 12 Ali oni vele: 'Uzalud! Mi ćemo radije provoditi
svoje osnove i činiti svaki po okorjelosti zlog srca svojega.'" 13
Ovako govori Jahve: "Propitajte se po narodima: je li itko takvo
što čuo? Toliku grozotu učini djevica Izraelova. 14 Nestaje li s
gorske vrleti snijeg libanonski? Mogu li presušiti vode daleke što
studene teku? 15 A narod moj mene zaboravi! Kad prinose
ništavnosti, posrnuše na putovima svojim, na stazama drevnim,
i hode stazama i putem neprohodnim. 16 I tako su zemlju u
pustoš obratili, na vječnu porugu, da se nad njom zgraža svaki
prolaznik glavom mašući. 17 Razvitlat ću ih pred neprijateljem,
kao istočnjak; leđa, a ne lice, ja ću im pokazati u dan njine
propasti." 18 I rekoše: "Hajdemo da se urotimo protiv Jeremije,
jer svećeniku ne može nestati Zakona, ni mudrome savjeta, ni
proroku besjede. Hajde, udarimo ga njegovim jezikom i pazimo
budno na svaku riječ njegovu." 19 Poslušaj me, o Jahve, i čuj
što govore moji protivnici. 20 TÓa zar se dobro uzvraća zlim? A
oni mi jamu kopaju! Sjeti se kako stajah pred licem tvojim da u
tebe milost tražim za njih, da odvratim od njih jarost tvoju. 21
Zato im djecu izruči gladi, maču ih predaj! Neka im žene ostanu
jalove i udovice, neka im kuga pobije muževe, a mladići neka od
mača u boju poginu. 22 Neka se prolomi vapaj iz kuća njihovih
kad iznenada na njih dovedeš čete pljačkaša. Jer oni iskopaše
jamu da me uhvate, nogama mojim u potaji zamke namjestiše.
23 Ti, o Jahve, znadeš sav njihov naum ubilački protiv mene. Ne
oprosti im bezakonja njihova, ne izbriši im grijeha pred sobom.
Neka padnu pred licem tvojim, obračunaj s njima u dan gnjeva
svoga!

19 Ovako mi reče Jahve: "Idi i kupi vrč glineni. Povedi sa
sobom nekoliko starješina narodnih i svećeničkih. 2 Pođi
u Dolinu Ben Hinom, na ulazu Vrata lončarskih. Ondje proglasi
riječi koje ću ti kazati. 3 Reci im: Čujte riječ Jahvinu, kraljevi
judejski i stanovnici jeruzalemski. Ovako govori Jahve nad
Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo dovodim nesreću na ovo mjesto te
će svima koji to čuju u ušima zazujati. 4 Zato što su me ostavili
i otuđili ovo mjesto prinoseći kad tuđim bogovima kojih ne
poznavahu oci njihovi ni kraljevi judejski; i zato što su mjesto ovo
natopili krvlju nevinih; 5 i zato što pogradiše uzvišice Baalove
da mu spaljuju sinove kao žrtve, a to im ja nikada ne naredih niti
zapovjedih, niti mi je takvo što na um palo. 6 Stoga, evo, dolaze
dani - riječ je Jahvina - kad se ovo mjesto neće više zvati Tofet
ni Dolina Ben Hinom nego Dolina klanja. 7 Izjalovit ću na ovom
mjestu naum Judeje i Jeruzalema i učiniti da svi poginu od
neprijateljskog mača, od ruku onih što im rade o glavi. A trupla
ću njihova dati za hranu pticama nebeskim i zvijerima poljskim.
8 A grad ću ovaj učiniti ruglom i užasom: svaki koji prođe mimo
nj zgrozit će se i zviždati zbog svih nesreća njegovih. 9 I dat ću
im da jedu meso sinova i kćeri svojih. Da, svaki će jesti meso
bližnjega svoga zbog preteške nevolje kojom će ih pritisnuti
njihovi neprijatelji što im rade o glavi.' 10 Razbij vrč pred očima
svojih pratilaca 11 i reci im: Ovako govori Jahve nad Vojskama:
'Tako ću razbiti ovaj narod i ovaj grad, kao što se razbija sud
lončarski, te se više ne da popraviti. U Tofetu će se ukapati,
jer inače neće biti mjesta za ukapanje. 12 Tako ću postupiti s
ovim mjestom - riječ je Jahvina - i sa stanovnicima njegovim. I
učinit ću grad ovaj sličnim Tofetu. 13 I sve kuće jeruzalemske i
kuće kraljeva judejskih bit će onečišćene kao mjesto Tofet: sve
kuće kojima se na krovovima kad prinosi svoj vojsci nebeskoj i
lijevaju ljevanice tuđim bogovima.'" 14 Kad se Jeremija vratio
iz Tofeta, kamo ga Jahve bijaše poslao da prorokuje, stade
u predvorju Doma Jahvina te uze govoriti svemu narodu: 15
"Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo, dovest
ću na ovaj grad i na sve njegove gradiće sve zlo kojim sam im
prijetio, jer ukrutiše vratove svoje ne slušajući riječi mojih.'"

20 A svećenik Pašhur, sin Imerov, vrhovni nadzornik Doma
Jahvina, ču kako Jeremija prorokuje te riječi. 2 I Pašhur
dade Jeremiju batinati i baci ga u klade što se nalaze kod gornjih
vrata Benjaminovih, a u Domu su Jahvinu. 3 A kad sutradan
Pašhur pusti Jeremiju iz klada, reče mu Jeremija: "Jahve te više
ne zove Pašhur već 'Užas odasvud'. 4 Jer ovako govori Jahve:
'Evo, predajem te užasu, tebe i sve prijatelje tvoje, i poginut
će od mača neprijatelja svojih, svojim ćeš očima vidjeti. I svu
Judeju dat ću u ruke kralju babilonskom. On će ih odvesti u
izgnanstvo u Babilon i mačem pobiti. 5 I sve bogatstvo ovoga
grada, sav njegov trudom stečeni imetak i sve dragocjenosti te
sve blago kraljeva judejskih predat ću u ruke neprijateljima.
Oni će sve opljačkati, ugrabiti i u Babilon odnijeti.' 6 A ti ćeš
se, Pašhure, sa svim svojim ukućanima seliti u Babilon. Da,
u Babilon ćeš doći i ondje umrijeti i biti pokopan, ti i svi tvoji
prijatelji kojima si laži prorokovao." 7 Ti me zavede, o Jahve, i
dadoh se zavesti, nadjačao si me i svladao me. A sada sam
svima na podsmijeh iz dana u dan, svatko me ismijava. 8 Jer

kad god progovorim, moram vikati, naviještati moram: “Nasilje!
Propast!” Doista, riječ mi Jahvina postade na ruglo i podsmijeh
povazdan. 9 I rekoh u sebi: neću više na nj misliti niti ću govoriti
u njegovo ime. Al' tad mi u srcu bi kao rasplamtjeli oganj,
zapretan u kostima mojim: uzalud se trudih da izdržim, ne
mogoh više. 10 Čuh klevete mnogih: “Užas odasvud! Prijavite!
Mi ćemo ga prijaviti.” Svi koji mi bijahu prijatelji čekahu moj pad.
“Možda ga zavedemo, pa ćemo njim ovladati i njemu se osvetiti!”
11 Sa mnom je Jahve kao snažan junak! Zato će progonitelji
moji posrnuti i neće nadvladati, postidjet će se veoma zbog
poraza, zbog nezaboravne vječne sramote. 12 O Jahve nad
Vojskama, koji proničeš pravednika i vidiš mu bubrege i srce, daj
da vidim kako im se osvećuješ, jer tebi povjerih parnicu svoju.
13 Pjevajte Jahvi, hvalite Jahvu, jer on izbavi dušu sirote iz ruku
zlikovaca. 14 Proklet bio dan kad se rodih, dan kad me rodi
majka moja ne bio blagoslovljen! 15 Proklet bio čovjek koji ocu
mom dojavi: “Rodio ti se sin, muškić!” i time mi oca obradova.
16 Tom čovjeku bilo kao gradovima što ih Jahve nemilice razvali;
već u cik zore čuo zapomaganje i poklike bojne u podne, 17 jer
me ne pogubi u majčinoj utrobi da bi majka bila moj grob, da bi
joj utroba dovijeka ostala trudna! 18 O, zašto izađoh iz majčina
krila? Da vidim jad i nevolju i u sramoti da dokončam dane!

21 Riječ koju Jahve uputi Jeremiji kad kralj Sidkija posla k
njemu Pašhura, sina Malkijina, i svećenika Sefaniju, sina
Maasejina, s porukom: 2 “Hajde, upitaj Jahvu za nas, jer je
Nabukodonozor, kralj babilonski, zavojštio na nas; možda će
Jahve opet učiniti s nama čudo, pa će se neprijatelj povući pred
nama.” 3 Jeremija im reče: “Ovako recite Sidkiji: 4 Ovako govori
Jahve, Bog Izraelov: 'Povući ću oružje koje je u vašim rukama,
kojim se borite protiv kralja babilonskoga i Kaldejaca što vas
napadaju izvan zidina, i skupiti ga usred ovoga grada. 5 I sam
ću se boriti protiv vas ispruženom rukom i snažnom mišicom,
u srdžbi i gnjevu i velikoj jarosti. 6 I strašnom kugom udarit
ću stanovnike ovoga grada, ljude i životinje, i pomrijet će. 7
Poslije toga ću - riječ je Jahvina - Sidkiju, kralja judejskoga, i
njegove sluge i narod, i sve one koji preostadoše u tom gradu
nakon pošasti, mača i gladi, predati u ruke Nabukodonozora,
kralja babilonskoga, u ruke njihovih neprijatelja i u ruke onih koji
im rade o glavi; on će ih sasjeći oštricom mača bez samilosti,
bez milosrđa i bez smilovanja.' 8 A ovom narodu reci: 'Ovako
govori Jahve: Evo stavljam pred vas put života i put smrti. 9
Tko ostane u ovom gradu, poginut će od mača, gladi i kuge. A
tko izađe, te se preda Kaldejcima koji vas opsjedaju, spasit će
život - život će mu ostati kao plijen. 10 Jer, okrenuh lice svoje
ovomu gradu na zlo, a ne na dobro - riječ je Jahvina - i bit će
izručen u ruke kralja babilonskoga, i on će ga vatrom spaliti.'”
11 Kraljevskom domu Judeje. Čujte riječ Jahvinu, 12 dome
Davidov! Ovako govori Jahve: “Svako jutro sudite pravedno,
izbavite potlačene iz ruku tlačitelja, ili će moj gnjev planut' poput
vatre, raspalit' se neugasivo zbog vaših opačina. 13 Evo me
protiv tebe koji stanuješ na Pećini dolinskoj - riječ je Jahvina -
protiv vas koji kažete: 'Tko može na nas navaliti, tko u naše
nastambe prodrijeti?' 14 Al' ja ću vam platiti prema plodu djela
vaših - riječ je Jahvina. - Oganj ću podmetnuti šumi njegovoj i
proždrijet će sve oko nje!”

22 Ovako govori Jahve: “Siđi u palaču kralja judejskoga i
objavi ondje ovu riječ. 2 Reci: Slušaj riječ Jahvinu, kralju
judejski, koji sjediš na prijestolju Davidovu, ti i tvoje sluge i tvoj
narod koji ulaze na ova vrata. 3 Ovako govori Jahve: 'Činite
pravo i pravicu, izbavite potlačene iz ruku tlačitelja! Ne činite
krivo strancu, siroti, udovici, ne tlačite ih i ne prolijevajte krvi
nedužne na ovome mjestu. 4 Jer budete li se istinski vladali
po riječi ovoj, na vrata ovog dvora ulazit će kraljevi što sjede
na prijestolju Davidovu, voze se na kolima i jašu na konjima
- oni, njihove sluge i njihov narod. 5 Ako pak ne poslušate
ovih riječi, zaklinjem se sobom - riječ je Jahvina - da ću taj
dvor pretvoriti u ruševinu!'” 6 Jer ovako govori Jahve o dvoru
kralja judejskoga: “Ti si za me Gilead, vrh libanonski. Ali, uistinu,
pretvorit ću te u pustinju, u grad nenastanjen. 7 Spremit ću
protiv tebe zatirače, svakoga s oružjem njegovim, nek' posijeku
izabrane ti cedrove i u vatru ih pobacaju.” 8 Mnoštvo će naroda
prolaziti mimo taj grad i pitat će jedan drugoga: “Zašto je Jahve
tako postupio s ovim velikim gradom?” 9 Odgovorit će im:
“Jer su ostavili Savez Jahve, Boga svoga, klanjali se drugim
bogovima i služili im.” 10 Ne oplakujte mrtvoga, ne jadikujte
za njim. Radije plačite za onim koji odlazi, jer se nikad više
neće vratiti ni rodne grude vidjeti. 11 Jer ovako govori Jahve o
Šalumu, sinu Jošijinu, kralju judejskomu, koji kraljevaše mjesto
oca svoga i morade otići iz ovoga mjesta: “Nikad se više neće
vratiti, 12 nego će umrijeti u mjestu kamo ga izagnaše, a ovu
zemlju nikad više neće vidjeti.” 13 Jao onom koji kuću gradi
nepravedno i gornje odaje diže bez prava; koji bližnjega tjera na
tlaku i plaću mu ne isplaćuje; 14 koji kaže: “Sagradit ću sebi
kuću prostranu i prozračne gornje odaje!” koji probija prozore,
oblaže ih cedrovinom crveno obojenom. 15 Jesi li zato kralj što
se cedrom razmećeš? Nije li ti i otac jeo i pio, ali je činio pravo i
pravicu i zato mu bješe dobro. 16 Branio je pravo siromaha i
jadnika, i zato mu bješe dobro. Zar ne znači to mene poznavati?
- riječ je Jahvina. 17 Ali tvoje oči i srce idu samo za dobitkom,
da krv nevinu prolijevaš, da nasilje činiš i krivdu. 18 Zato ovako
govori Jahve o Jojakimu, sinu Jošijinu, kralju judejskom: “Za
njim neće naricati: 'Jao, brate moj! Jao, sestro moja!' Za njim
neće naricati: 'Jao, gospodaru! Jao, veličanstvo!' 19 Pokopat
će ga k'o magarca, izvući ga i baciti izvan vrata Jeruzalema.”
20 “Popni se na Libanon i viči, po Bašanu nek' se ori glas, s
Abarima buči, jer svi su tvoji prijatelji slomljeni! 21 Lijepo sam te
svjetovao u danima mirnim, al' ti mi reče: 'Neću slušati!' Tako
se vladaš od mladosti: ne slušaš glasa mojega. 22 Sve će
tvoje pastire vjetar popasti, a ljubavnici će tvoji u izgnanstvo.
Tada ćeš se stidjet' i sramiti zbog sve pakosti svoje. 23 Ti što
prebivaš na Libanonu, ti što se gnijezdiš po cedrovima, kako li
ćeš stenjati kad bolovi te spopadnu, trudovi porodilje. 24 Života
mi moga - riječ je Jahvina - kad bi Konija, sin Jojakimov, kralj
judejski, bio pečatnjak na mojoj desnici, ja bih ga strgao s prsta.
25 Dat ću te u ruke onima koji ti rade o glavi, u ruke onima pred
kojima dršćeš, u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskog, i u
ruke Kaldejaca. 26 I bacit ću tebe i majku koja te rodila u drugu

zemlju gdje se niste rodili; tamo ćete umrijeti. 27 Ali u zemlju u
koju čeznu da se vrate neće se vratiti!" 28 TÓa zar je taj čovjek
Konija sud prezren, razbijen? Il' posuda što nikom se ne sviđa?
Zašto bjehu protjerani on i potomstvo, prognani u zemlju koja im
je posve neznana? 29 Zemljo, zemljo, zemljo, poslušaj riječ
Jahvinu. 30 Ovako govori Jahve: "Upišite za ovoga čovjeka: 'Bez
djece. Život mu se nije posrećio. Nitko od potomstva njegova
neće sjesti na prijesto Davidov ni vladati Judejom.'"

23 "Jao pastirima koji upropašćuju i raspršuju ovce paše
moje" - riječ je Jahvina. 2 Stoga ovako govori Jahve, Bog
Izraelov, protiv pastira koji pasu narod moj: "Vi ste raspršili ovce
moje, rastjerali ih, niste se brinuli za njih. Zato ću se ja sada
pobrinuti za vas zbog zlodjela vaših - riječ je Jahvina. 3 I sam
ću skupiti ostatak svojih ovaca iz svih zemalja kamo sam ih
raspršio i vratiti ih na ispaše njihove: bit će plodne i množit će
se. 4 I podići ću im pastire da ih pasu te se ničega više neće
bojati ni plašiti, niti će se gubiti" - riječ je Jahvina. 5 "Evo dolaze
dani - riječ je Jahvina - podići ću Davidu izdanak pravedni.
On će vladati kao kralj i biti mudar i činit će pravo i pravicu
u zemlji. 6 U njegove će dane Judeja biti spašena i Izrael
će živjeti spokojno. I evo imena kojim će ga nazivati: 'Jahve,
Pravda naša.' 7 Zato, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - kad
se više neće govoriti: 'Živoga mi Jahve koji sinove Izraelove
izvede iz zemlje egipatske', 8 nego: 'Živoga mi Jahve koji
potomstvo doma Izraelova izvede i dovede iz zemlje sjeverne i
iz svih zemalja kamo ih bijaše prognao, tako da obitavaju u
zemlji svojoj.'" 9 Prorocima. Srce je u meni skrhano, dršću mi
kosti, sličan sam pijancu, čovjeku kojim vino ovlada, pred licem
Jahvinim i njegovim svetim riječima: 10 "Jer zemlja je puna
preljubnika; zbog tih se ljudi zemlja u crno zavila, a ispaše u
pustinji sagorješe. Njihova je trka zloba, a moć im je nepravda.
11 Da, i prorok i svećenik zlikovci su, čak i u Domu svome nađoh
im pakost" - riječ je Jahvina. 12 Stog' će im se puti prometnuti
u tlo klizavo: u mraku će posrtati i padati. Jer ja ću na njih
svaliti nesreću u godine kazne njihove" - riječ je Jahvina. 13 "I u
proroka Samarije vidjeh mnoge ludosti: prorokuju u Baalovo ime i
zavode narod moj izraelski. 14 Ali u proroka jeruzalemskih vidjeh
strahote: preljub, prijevarne putove, jačaju ruke zločincima, te se
nitko od zločina svojih ne obraća. Svi su mi oni kao Sodoma,
a žitelji kao Gomora!" 15 I zato Jahve nad Vojskama ovako
govori o prorocima: "Evo, nahranit ću ih pelinom i napojiti vodom
zatrovanom, jer od proroka jeruzalemskih potječe pokvara u
svoj zemlji." 16 Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Ne slušajte
riječi proroka: oni vas obmanjuju, objavljuju viđenja srca svoga,
a ne što dolazi iz usta Jahvinih; 17 govore onima što preziru
riječ Jahvinu: 'Bit će s vama mir!' a onima što slijede glas svog
srca okorjelog: 'Nikakvo vas zlo neće snaći!'" 18 TÓa tko bijaše
na vijećanju Jahvinu, tko je vidio, tko slušao riječ njegovu? Tko
ju je shvatio te je može objaviti? 19 Gle, nevrijeme Jahvino:
jarost provaljuje, razmahuje se vihor silan i svaljuje na glave
bezbožničke. 20 Jahvin se gnjev neće stišati, dok on ne izvrši i
ne ispuni naume srca svojega. U dane posljednje jasno ćete to
razumjeti. 21 "Ne poslah ti proroka, a ipak trče! Ne govorih im,
a ipak prorokuju! 22 Jest, da bijahu na mom vijećanju, moje
bi riječi narodu mom obznanili, i kušali ih svrnuti sa zla puta
njihova i od zlodjela njihovih! 23 TÓa, zar sam ja Bog samo iz
blizine - riječ je Jahvina - zar iz daljine nisam više Bog? 24
Može li se tko skriti u skrovištima da ga ja ne vidim? - riječ je
Jahvina. Ne ispunjam li ja nebo i zemlju? - riječ je Jahvina. 25
Čuo sam što govore proroci koji prorokuju laži u ime moje i
tvrde: 'Usnio sam! Usnio sam!' 26 Dokle će među prorocima biti
onih koji prorokuju laž i objavljuju prijevaru srca svojega? 27
Misle da će svojim snima što ih jedan drugom pripovijedaju
postići da narod moj zaboravi ime moje, kao što već oci njihovi
zaboraviše ime moje uz Baala! 28 Prorok koji je usnio san neka
samo pripovijeda svoj san, a u koga je riječ moja, neka po istini
objavljuje riječ moju!" "Što je zajedničko slami i žitu? - riječ je
Jahvina. 29 Nije li riječ moja poput vatre - riječ je Jahvina - i
nije li slična malju što razbija pećinu? 30 Evo me stoga protiv
proroka - riječ je Jahvina - koji jedan drugome kradu moje riječi.
31 Evo me protiv proroka - riječ je Jahvina - koji mlate jezikom i
proroštva kuju. 32 Evo me protiv proroka - riječ je Jahvina - koji
prorokuju izmišljene snove i pripovijedajući ih zavode narod moj
izmišljotinama svojim i lažima. A ja ih nisam poslao, niti sam im
što zapovjedio, niti su narodu ovome od kakve koristi - riječ je
Jahvina. 33 A ako te ovaj narod, ili prorok, ili svećenik, zapita:
'Što je breme Jahvino?' odgovori im: 'Vi ste breme Jahvino i
ja vas odbacujem' - riječ je Jahvina. 34 A reče li koji prorok
ili svećenik, ili tko iz naroda: 'Breme Jahvino', kaznit ću toga
čovjeka i dom njegov. 35 Ovako morate govoriti svaki svome
bližnjemu i svaki svome bratu: 'Što je Jahve odgovorio?' ili 'Što
je Jahve rekao?' 36 Ali 'Breme Jahvino' da više niste spomenuli,
jer je breme svakome riječ njegova." Jer vi iskrivljujete riječi
Boga živoga, Jahve nad Vojskama, našega Boga! 37 Ovako reci
proroku: "Što ti je Jahve odgovorio?" ili "Što je Jahve rekao?" 38
Ali ako kažete "Breme Jahvino", ovako govori Jahve: "Zato što
se služite riječju 'Breme Jahvino', premda sam vam poručio da
je ne izgovarate, 39 ja ću visoko podići i odbaciti od lica svojega
vas i vaš grad što ga dadoh vama i ocima vašim! 40 I svalit ću
na vas vječnu sramotu i vječnu porugu koja se neće zaboraviti."

24 Jahve mi pokaza, i gle: dvije kotarice smokava stajahu
pred Domom Jahvinim, pošto Nabukodonozor, kralj
babilonski, odvede iz Jeruzalema i izagna u Babilon Jekoniju,
sina Jojakimova, kralja judejskoga, zajedno s knezovima
judejskim, kovačima i bravarima. 2 U jednoj kotarici bijahu
izvrsne smokve, kakve već jesu rane smokve; a u drugoj bijahu
pokvarene smokve, tako rđave da se ne mogahu jesti. 3 I Jahve
me upita: "Jeremija, što vidiš?" A ja odgovorih: "Smokve! Dobre
su vrlo dobre, a loše su vrlo loše - tako loše da nisu za jelo." 4 I
dođe mi riječ Jahvina: 5 Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: "Kao
na ove dobre smokve, tako ću milostivo pogledati na sužnje
judejske koje sam s ovoga mjesta prognao u zemlju kaldejsku.
6 I milostivo ću svrnuti oči na njih i vratiti ih u ovu zemlju. Ponovo
ću ih podići i neću ih više uništiti; opet ću ih posaditi i neću ih
više iščupati. 7 I dat ću im srce da me poznaju da sam ja Jahve,
da budu narod moj, a ja Bog njihov, jer će se oni svim srcem
svojim opet k meni obratiti. 8 Ali kao s lošim smokvama koje su
tako loše da nisu za jelo - da, riječ je Jahvina - tako ću postupiti
i sa Sidkijom, kraljem judejskim, s njegovim knezovima i sa

svim Jeruzalemcima što preostadoše u ovoj zemlji i s onima
što se u Egiptu nastaniše. 9 Učinit ću da budu na užas svim
kraljevstvima zemaljskim, na sramotu i porugu, na ruglo i kletvu
posvuda kamo ih protjeram. 10 I poslat ću na njih mač, glad i
kugu dok se ne istrijebe sa zemlje koju dadoh njima i ocima
njihovim."

25 Riječ upućena Jeremiji o svem narodu judejskom, četvrte
godine Jojakima, sina kralja judejskog - to je prve godine
Nabukodonozora, kralja babilonskog. 2 Prorok 3 Od trinaeste
godine Jošije, sina Amonova, kralja judejskoga, sve do dana
današnjeg, ove dvadeset i tri godine, dolazila mi je riječ Jahvina
i ja sam vam jednako govorio, ali me niste slušali. 4 I Jahve je
svejednako slao k vama sve sluge svoje, proroke, ali vi niste
slušali i niste prignuli uši svoje da čujete. 5 I govorahu vam:
"Vratite se svaki sa zla puta svojega i od zlih djela svojih i
ostanite u zemlji koju Jahve dade vama i ocima vašim za sva
vremena; 6 i ne idite za tuđim bogovima da im služite i da im se
klanjate; i ne gnjevite me djelima ruku svojih, pa vam neću ništa
nažao učiniti. 7 Ali me niste poslušali - riječ je Jahvina - nego
me razgnjeviste djelima ruku svojih, na svoju nesreću!" 8 Zato
ovako govori Jahve nad Vojskama: "Jer niste poslušali mojih
riječi, 9 evo, ja ću poslati i podignuti sve narode sa sjevera - riječ
je Jahvina - i slugu svoga Nabukodonozora, kralja babilonskoga,
i dovest ću ih na ovu zemlju i na njene stanovnike i na sve
okolne narode; izručit ću ih kletom uništenju i učinit ću ih užasom
i ruglom, vječnim razvalinama. 10 I ugušit ću među njima svaki
glas radosti i veselja, klicanje zaručnika i zaručnice i klopot
žrvnja i svjetlost svjetiljke. 11 Sva će se zemlja pretvoriti u pustoš
i pustinju i svi će narodi služiti kralju babilonskom sedamdeset
godina. 12 Ali kad se navrši sedamdeset godina, kaznit ću
kralja babilonskog i narod onaj - riječ je Jahvina - za bezakonje
njihovo i zemlju kaldejsku i pretvorit ću ih u vječne razvaline. 13
Dovest ću na tu zemlju sve što sam protiv nje rekao - sve je to
napisano u ovoj knjizi, što prorokova Jeremija za sve narode."
14 "I oni će služiti mnogim narodima i velikim kraljevima i platit
ću im po njihovim činima i po djelima ruku njihovih." 15 Ovako
mi reče Jahve, Bog Izraelov: "Uzmi ovaj pehar vina iz moje ruke
i napoji njime sve narode kojima ću te poslati. 16 Neka piju
dok ne zateturaju i dok se ne izbezume zbog mača što ću ga
među njih poslati." 17 I uzeh pehar iz ruke Jahvine i napojih
njime sve narode kojima me Jahve bijaše poslao: 18 Jeruzalem
i gradove judejske s njihovim kraljevima i knezovima, neka budu
razvalina, pustoš, ruglo i prokletstvo, kao što su i danas; 19
faraona, kralja egipatskoga, s njegovim slugama i knezovima i
narodom njegovim 20 i svu onu mješavinu naroda: sve kraljeve
zemlje Usa, sve kraljeve zemlje filistejske, Aškelon, Gazu,
Ekron i ono što ostade od Ašdoda; 21 Edom, Moab i sinove
Amonove; 22 sve kraljeve Tira, sve kraljeve Sidona, kraljeve
otoka onkraj mora; 23 Dedan, Temu, Buz i sve one ostriženih
zalizaka, 24 sve kraljeve Arabije, sve kraljeve mješavine naroda
koji obitavaju u pustinji; 25 sve kraljeve Zimrija, sve kraljeve
Elama i sve kraljeve Medije; 26 sve kraljeve Sjevera, blize i
daleke, jednog za drugim, i sva kraljevstva na licu zemlje. A
kralj Šešak pit će poslije njih. 27 I reci im: "Ovako govori Jahve
nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Pijte! Opijte se! Bljujte! Padnite
da se više ne dignete od mača koji ću pustiti među vas.' 28
Ako ne bi htjeli uzeti pehar iz tvoje ruke da piju, reci im: 'Ovako
govori Jahve nad Vojskama: Morate piti! 29 Jer, evo, ja sam
počeo kažnjavati grad koji se zove mojim imenom. A vi zar
da prođete bez kazne? Ne, nećete ostati nekažnjeni, jer ću
sam dozvati mač da udari na sve stanovnike zemlje' - riječ je
Jahve nad Vojskama. 30 Ti im, dakle, prorokuj sve riječi ove i
reci im: 'Jahve reče sa visine, iz svetoga stana grmi glasom,
riče iza glasa protiv pašnjaka svoga, podvikuje kao oni što
grožđe gaze. Do svih stanovnika zemlje 31 dopire bojni klik - do
nakraj svijeta - jer Jahve se parbi s narodima, izlazi na sud sa
svakim tijelom, bezbožnike će maču izručiti - riječ je Jahvina. 32
Ovako govori Jahve nad Vojskama: Evo, nesreća već zahvaća
narod za narodom; nevrijeme strašno već se prolama s krajeva
zemlje.'" 33 U onaj dan bit će pobijenih Jahvinih s jednoga kraja
svijeta do drugoga. Za njima nitko neće naricati, niti će ih tko
pokupiti i sahraniti; ostat će kao gnoj po zemlji. 34 Kukajte,
pastiri, i vičite, valjajte se po prašini, vodiči stada, jer vam se
ispuniše dani za klanje, popadat ćete ko ovnovi izabrani. 35
Više nema utočišta pastirima, niti spasa vodičima stada. 36 Čuj,
kako vapiju pastiri, kako kukaju vodiči stada, jer Jahve pustoši
pašnjak njihov, 37 mirna su pasišta poharana od jarosna gnjeva
Jahvina. 38 Lav ostavlja gušteru jer će zemlja njihova opustjeti
od mača pustošničkog, od jarosnog gnjeva Jahvina.

26 U početku kraljevanja Jojakima, sina Jošijina, kralja
Judina, dođe mi riječ Jahvina. 2 Ovako govori Jahve:
"Stani u predvorju Doma Jahvina i svim gradovima judejskim
koji dolaze da se poklone u Domu Jahvinu naviještaj sve riječi
koje sam ti zapovjedio da im kažeš. I ne izostavi ni jedne jedine.
3 Možda će poslušati i vratiti se svaki sa zla puta svoga, pa ću
se pokajati za zlo koje naumih učiniti zbog zlodjela njihovih. 4
Reci im: 'Ovako govori Jahve: Ako me ne poslušate da hodite
po Zakonu što ga stavih pred vas, 5 slušajući riječi slugu mojih
proroka koje vam neumorno šaljem, premda ih do sada niste
slušali, 6 postupit ću s ovim Domom kao sa Šilom i učinit ću
da ovaj grad bude prokletstvo za sve narode na zemlji.'" 7 I
svećenici i proroci i sav narod slušahu Jeremiju kako naviješta
te riječi u Domu Jahvinu. 8 A kad Jeremija izreče sve ono što
mu je Gospod zapovjedio da naviješta svemu narodu, zgrabiše
ga svećenici i proroci govoreći: "Platit ćeš glavom! 9 Zašto si u
ime Jahvino prorokovao: 'Postupit ću s ovim Domom kao sa
Šilom i ovaj će grad biti opustošen te nitko više u njemu neće
stanovati?'" I sav se narod skupi na Jeremiju u Domu Jahvinu.
10 Čuvši to, starješine judejske dođoše iz kraljevskog dvora u
Dom Jahvin i sjedoše pred Nova vrata Doma Jahvina. 11 Tada
svećenici i proroci rekoše starješinama i svemu narodu: "Ovaj je
čovjek zaslužio smrt jer je prorokovao protiv ovoga grada, kao
što ste čuli na svoje uši." 12 Tada Jeremija reče starješinama i
svemu narodu: "Jahve me posla da prorokujem protiv ovoga
Doma i ovoga grada sve ono što ste čuli. 13 Popravite, dakle,
putove svoje i djela svoja i slušajte glas Jahve, Boga svoga:
i pokajat će se za zlo kojim vam se zaprijetio. 14 Ja sam,
evo, u vašim rukama. Učinite sa mnom što vam se čini dobro

i pravo. 15 Ali dobro znajte: ako me pogubite, krv nedužnu
navalit ćete na sebe, na ovaj grad i na njegove stanovnike.
Jer, zaista, Jahve me posla k vama da u vaše uši govorim sve
ove riječi." 16 Tada rekoše starješine i sav narod svećenicima i
prorocima: "Ovaj čovjek nipošto ne zaslužuje smrt, jer nam je
govorio u ime Jahve, Boga našega." 17 Nato ustadoše i neki
od najuglednijih u zemlji te rekoše svemu mnoštvu naroda što
se ondje okupilo: 18 "Mihej Morešećanin prorokovaše u dane
Ezekije, kralja judejskog, i govoraše svemu narodu judejskom:
'Ovako govori Jahve nad Vojskama: Sion će biti polje preorano,
Jeruzalem ruševina, a Goru Doma ovog šuma će prekriti.' 19 Je
li ga zato pogubio Ezekija, kralj judejski, i sva Judeja? Nisu li
se pobojali Jahve i nastojali da Jahvu umilostive, te se Jahve
pokaja za zlo kojim im se bijaše zaprijetio? A mi, zar da na
duše svoje navalimo tako velik zločin?" 20 Bijaše ondje još neki
koji prorokovaše u ime Jahvino, Urija, sin Šemajin, rodom iz
Kirjat Jearima. I on prorokovaše protiv ovoga grada i zemlje ove
kao i Jeremija. 21 A kad je kralj Jojakim sa svim ratnicima i
zapovjednicima čuo te riječi, tražio je da ga smakne. Čuvši to,
Urija se prestraši i pobježe u Egipat. 22 Ali kralj Jojakim posla u
Egipat Elnatana, sina Akborova, s nekoliko ljudi; 23 dovedoše
oni Uriju iz Egipta i odvedoše ga kralju Jojakimu, koji ga mačem
pogubi, a truplo njegovo baci na groblje prostoga puka. 24 Ali
Ahikam, sin Šafanov, zaštiti Jeremiju te ga ne predaše u ruke
narodu da ga pogube.

27 U početku kraljevanja Sidkije, sina Jošije, kralja judejskoga,
uputi Jahve Jeremiji ovu riječ. 2 Ovako mi reče Jahve:
"Načini sebi užad i jaram i stavi ga sebi na vrat. 3 Zatim poruči
kralju edomskom, kralju moapskom, kralju amonskom, kralju
tirskom i kralju sidonskom, po njihovim izaslanicima koji su došli
u Jeruzalem kralju judejskom Sidkiji. 4 Naredi im da poruče
svojim gospodarima: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog
Izraelov! Ovako poručite svojim gospodarima: 5 Ja sam snagom
svojom svesilnom i rukom ispruženom stvorio zemlju, ljude i
životinje na zemlji. I ja to dajem kome hoću. 6 Sada, dakle, sve
te zemlje dajem u ruke Nabukodonozoru, kralju babilonskom,
sluzi svojemu; dajem mu i poljsko zvijerje da mu služi. 7 I svi
će narodi služiti njemu i njegovu sinu, i sinu njegova sina, dok
i njegovoj zemlji ne kucne čas te i njega ne upokore moćni
narodi i veliki kraljevi. 8 Ako koji narod, ili kraljevstvo, ne
htjedne služiti Nabukodonozora, kralja babilonskoga, ne hoteć'
se upregnuti u jaram kralja babilonskog, taj ću narod kazniti
mačem, glađu i kugom - riječ je Jahvina - dok ga sasvim ne
zatrem rukom njegovom. 9 Ne slušajte, dakle, svojih proroka,
gatalaca, sanjara, zvjezdara svojih i čarobnjaka koji vam govore:
'Ne, vi nećete služiti kralju babilonskom!' 10 Jer vam oni laž
prorokuju samo da vas udalje iz vaše zemlje, da vas otjeram
pa da propadnete. 11 Ali narod koji se upregne u jaram kralja
babilonskoga da mu služi ostavit ću na miru u zemlji njegovoj -
riječ je Jahvina - da je obrađuje i u njoj živi.'" 12 Sve sam to
rekao Sidkiji, kralju judejskom, govoreći: "Upregnite se u jaram
kralja babilonskoga i pokorite se njemu i narodu njegovu da
ostanete živi. 13 Zašto da poginete, ti i narod tvoj, od mača,
gladi i kuge, kao što se Jahve zaprijetio narodu koji se ne
podvrgne kralju babilonskom? 14 Ne slušajte, dakle, riječi onih
proroka koji vam govore: 'Vi nećete služiti kralju babilonskom.'
Oni vam laž prorokuju. 15 'Jer nisam ih ja poslao da vam
prorokuju - riječ je Jahvina - nego vam oni laž prorokuju u
moje ime, da vas otjeram iz vaše zemlje, pa da propadnete
- vi i proroci koji vam prorokuju.'" 16 I svećenicima i svemu
ovom narodu rekao sam: "Ovako govori Jahve: 'Ne slušajte
riječi svojih proroka koji vam ovako prorokuju: Evo, posuđe
Doma Jahvina bit će uskoro vraćeno iz Babilona.' Oni vam laži
prorokuju. 17 Ne slušajte ih! Pokorite se kralju babilonskom da
ostanete živi! Zašto da ovaj grad postane ruševina? 18 Ako su
oni zaista proroci, te ako je u njima riječ Jahvina, neka mole
Jahvu nad Vojskama da i posuđe što još ostade u Domu Jahvinu
i u dvoru kraljeva judejskih i u Jeruzalemu ne dospije u Babilon!
19 Jer ovako govori Jahve o stupovima, moru, podnožjima i
o preostalom posuđu što još ostade u ovome gradu - 20 što
još Nabukodonozor, kralj babilonski, ne uze sa sobom onda
kad odvede u izgnanstvo iz Jeruzalema u Babilon Jekoniju,
sina Jojakimova, kralja judejskoga, i sve odličnike judejske i
jeruzalemske. 21 Da, ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog
Izraelov, o posuđu koje preostade u Domu Jahvinu, u dvoru
kralja judejskog, i u Jeruzalemu: 22 'U Babilon će ih odnijeti
i ondje će ostati sve do dana kad ja odem po njih - riječ je
Jahvina. I ja ću sve to donijeti i postaviti na ovo mjesto!'"

28 Iste godine, u početku kraljevanja Sidkije, kralja judejskoga,
četvrte godine, petog mjeseca, Hananija, sin Azurov,
prorok rodom iz Gibeona, reče mi u Domu Jahvinu pred svim
svećenicima i svim narodom: 2 "Ovako govori Jahve nad
Vojskama, Bog Izraelov: 'Skršit ću jaram kralja babilonskoga.
3 Do dvije godine vratit ću na ovo mjesto sve posuđe Doma
Jahvina koje je Nabukodonozor, kralj babilonski, odavde uzeo i
odnio u Babilon. 4 A tako i Jekoniju, sina Jojakimova, kralja
judejskoga, i sve izgnanike judejske, koji dospješe u Babilon,
također ću vratiti na ovo mjesto - riječ je Jahvina - jer ću skršiti
jaram kralja babilonskoga.'" 5 Tada prorok Jeremija odgovori
proroku Hananiji pred svećenicima i pred svim narodom koji
bijahu u Domu Jahvinu. 6 Reče prorok Jeremija: "Amen!
Učinio Jahve tako! Ispunio Jahve riječi koje si prorokovao i
vratio ovamo sve posuđe iz Doma Jahvina i sve izgnanike iz
Babilona. 7 Ali čujder i ovu riječ koju ću kazati na tvoje uši i
na uši svega naroda. 8 Proroci koji su bili prije mene i tebe,
odiskona prorokovahu mnogim moćnim zemljama i velikim
kraljevstvima rat, glad, kugu. 9 Ali o proroku koji proriče mir
možeš istom kad se ispuni njegova proročka riječ znati da ga
je zaista Jahve poslao." 10 Tada prorok Hananija skide jaram
s vrata proroka Jeremije i skrši ga. 11 I reče Hananija pred
svim narodom: "Ovako govori Jahve: 'Evo, ovako ću - za dvije
godine - skršiti jaram Nabukodonozora, kralja babilonskoga, s
vrata svih naroda!'" Tada prorok Jeremija ode svojim putem. 12
A kad prorok Hananija skrši jaram s vrata proroka Jeremije,
dođe riječ Jahvina Jeremiji: 13 "Idi i ovako reci Hananiji: 'Ovako
govori Jahve: Ti si skršio drveni jaram, ali ću ja mjesto njega
načiniti željezni.' 14 Jer ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog
Izraelov: 'Željezni ću jaram staviti oko vrata svih ovih naroda da
ih podvrgnem Nabukodonozoru, kralju babilonskom, i služit će

mu, jer ja sam njemu podložio čak i poljsku zvjerad!'" 15 I prorok
Jeremija reče proroku Hananiji: "Čuj me dobro, Hananija! Tebe
nije poslao Jahve, a ti si u narodu pobudio varave nade. 16 Zato
ovako govori Jahve: 'Gle, brišem te s lica zemlje! Umrijet ćeš
još ove godine, jer si propovijedao pobunu protiv Jahve!'" 17 I
umrije prorok Hananija te godine u sedmom mjesecu.

29 Evo, ovo su riječi poslanice koju prorok Jeremija iz
Jeruzalema posla Ostatku izgnanstva - starješinama,
svećenicima i prorocima i svemu preostalom narodu što ga
Nabukodonozor iz Jeruzalema bijaše odveo u Babilon, 2 pošto
kralj Jekonija i kraljica-majka, dvorjanici, odličnici judejski i
jeruzalemski, kovači i bravari ostaviše Jeruzalem. 3 Poslanica
je poslana po Elasi, sinu Šafanovu, i Gemarji, sinu Hilkijinu,
koje Sidkija, kralj judejski, posla u Babilon Nabukodonozoru,
kralju babilonskom. Evo sadržaja: 4 "Ovako govori Jahve nad
Vojskama, kralj Izraelov: 'Svima izgnanicima koje odvedoh iz
Jeruzalema u Babilon! 5 Gradite kuće i nastanite se, sadite
vrtove i uživajte urod njihov! 6 Ženite se i rađajte sinove i kćeri!
Ženite svoje sinove i udajite svoje kćeri da i oni rađaju sinove i
kćeri! Množite se da se ne smanjite! 7 Ištite mir zemlji u koju
vas izagnah, molite se za nju Jahvi, jer na njezinu miru počiva i
vaš mir!' 8 Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov:
'Ne dajte da vas obmanjuju vaši proroci koji su među vama,
vaši gataoci! Ne povodite se za snovima koje oni sanjaju! 9
Jer oni vam laž prorokuju u moje ime, a ja ih nisam poslao'
- riječ je Jahvina." 10 Jer ovako govori Jahve: 'Istom kad se
Babilonu ispuni onih sedamdeset godina, ja ću vas pohoditi te
vam ispuniti dobro obećanje da ću vas vratiti na ovo mjesto. 11
Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam - riječ je
Jahvina - naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost
i nadu. 12 Tada ćete me zazivati, dolaziti k meni, moliti mi se
i ja ću vas uslišati. 13 Tražit ćete me i naći me jer ćete me
tražiti svim srcem svojim. 14 I pustit ću da me nađete - riječ
je Jahvina. Izmijenit ću udes vaš i sabrati vas iz svih naroda i
sa svih mjesta kamo vas odagnah - riječ je Jahvina. I vratit ću
vas na mjesto odakle vas u izagnanstvo odvedoh. 15 Istina,
vi velite: 'Jahve nam podiže proroke u Babilonu.' 16 Ovako
govori Jahve kralju koji sjedi na prijestolju Davidovu, i svemu
narodu koji živi u ovome gradu - braći vašoj što ne moradoše
s vama u izgnanstvo. 17 Ovako govori Jahve nad Vojskama:
"Evo šaljem na njih mač, glad i kugu; učinit ću da budu kao
pokvarene smokve, tako loše da nisu za jelo. 18 I gonit ću ih
mačem, glađu i kugom i učinit ću ih užasom svim kraljevstvima
zemaljskim, prokletstvom, strahotom, ruglom i sramotom svim
narodima kamo ih otjeram. 19 Jer ne poslušaše riječi mojih -
riječ je Jahvina - premda sam im svejednako slao sluge svoje
proroke, ali ih oni ne poslušaše - riječ je Jahvina. 20 Ali vi,
izgnanici, koje poslah iz Jeruzalema u Babilon, poslušajte svi
riječ Jahvinu!" 21 Ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj
Izraelov, o Ahabu, sinu Kolajinu, i o Sidkiji, sinu Maasejinu,
koji vam laž prorokuje u moje ime: "Evo, predajem ih u ruke
Nabukodonozora, kralja babilonskoga, da ih pogubi vama na
oči. 22 I njima će se kao kletvom proklinjati svi izgnanici koji
su u Babilonu: 'Neka Jahve učini s tobom kao sa Sidkijom i
Ahabom koje kralj babilonski ispeče na vatri 23 jer u Izraelu
počiniše sramotu čineći preljub sa ženama svojih bližnjih i
govoreći u moje ime lažne riječi koje im ja nisam zapovjedio. Ja
to znam, i svjedok sam tome' - riječ je Jahvina!" 24 A Šemaji
ćeš Nehelamcu poručiti: 25 "Ovako govori Jahve nad Vojskama,
Bog Izraelov: Ti si u svoje ime poslao pisma svemu narodu koji
je u Jeruzalemu, i svećeniku Sefaniji, sinu Maasejinu, i svim
ostalim svećenicima: 26 'Jahve te postavi svećenikom namjesto
svećenika Jojade da paziš u Domu Jahvinu na svakog luđaka
koji se gradi prorokom i da ga baciš u klade, sa željezom oko
vrata. 27 Zašto, dakle, nisi spriječio Jeremiju iz Anatota, koji
se među vama gradi prorokom? 28 TÓa on nam je poslao
poruku u Babilon: Dugo će još trajati: Gradite kuće i nastanite
se! Sadite vrtove i uživajte urod njihov!'" 29 Svećenik Sefanija
pročita pismo proroku Jeremiji. 30 Tada dođe riječ Jahvina
Jeremiji: 31 "Pošalji svim izgnanicima ovu vijest: 'Ovako govori
Jahve o Šemaji Nehelamcu: Jer vam Šemaja prorokuje te
vam budi varave nade, premda ga ja nisam poslao, 32 ovako
govori Jahve: Kaznit ću Šemaju Nehelamca, njega i potomstvo
njegovo: nitko mu neće preostati usred ovoga naroda da doživi
sreću koju spremam narodu svojemu - riječ je Jahvina - jer je
propovijedao pobunu protiv Jahve.'"

30 Riječ koju Jahve upravi Jeremiji: 2 Ovako govori Jahve,
Bog Izraelov: "Upiši u knjigu sve ove riječi koje ti govorim.
3 Jer evo dolaze dani - riječ je Jahvina - i promijenit ću udes
naroda svoga Izraela i Judeje" - govori Jahve - "i vratit ću ih
u zemlju koju u baštinu dadoh ocima njihovim." 4 Evo riječi
što ih Jahve reče o Izraelu i o Judeji: 5 Ovako govori Jahve:
"Čujem krik užasa: strava je to, a ne mir. 6 Hajde, propitajte
se i pogledajte: je li ikad muškarac rodio? A svi se muškarci
za bedra hvataju kao porodilje! Zašto su sva lica izobličena i
problijedjela? 7 Jao, jer velik je dan ovaj, slična mu nÓe bÄi!
Vrijeme je nevolje za Jakova, al' će se izbaviti iz nje. 8 Onoga
dana - riječ je Jahve nad Vojskama - slomit ću jaram na njihovu
vratu i lance ću njihove raskinuti. Više neće služiti tuđinu, 9 već
će služiti Jahvi, Bogu svojemu, i Davidu, kralju svome, koga ću
im podići. 10 Ne boj se, Jakove, slugo moja - riječ je Jahvina - ne
plaši se, Izraele! Jer evo, spasit ću te izdaleka i potomstvo tvoje
iz zemlje izgnanstva. Jakov će se opet smiriti, spokojno će živjeti
i nitko ga neće plašiti - riječ je Jahvina - 11 jer ja sam s tobom
da te izbavim. Zatrt ću narode među koje te prognah, a tebe
neću sasvim uništiti; al' ću te kazniti po pravici, ne smijem te
pustit' nekažnjena." 12 Uistinu, ovako govori Jahve: "Neiscjeljiva
je rana tvoja, neprebolan polom tvoj. 13 Nema lijeka rani tvojoj i
nikako da zaraste. 14 Zaboraviše te svi ljubavnici, više za te i ne
pitaju! Jer po tebi ja udarih k'o što udara neprijatelj, kaznom
krutom za bezakonje i za mnoge grijehe tvoje. 15 Zašto kukaš
zbog rane svoje? Zar je neizlječiva tvoja bol? Zbog mnoštva
bezakonja i grijeha silnih tvojih to ti učinih. 16 Al' i oni što te
žderu bit će prožderani, u ropstvo će svi dušmani tvoji; pljačkaši
tvoji bit će opljačkani, i koji te plijeniše bit će oplijenjeni. 17
[17b] Zvahu te 'Protjeranom' i 'Sionkom za koju nitko ne pita'.
[17a] Al' ja ću te iscijeliti, rane ti zaliječiti" - riječ je Jahvina. 18
Ovako govori Jahve: "Evo, izmijenit ću udes šatora Jakovljevih,

smilovat ću se na stanove njegove: na razvalinama njegovim bit
će opet grad sazidan, i dvori će stajati na starome mjestu. 19 Iz
njih će se čuti hvalospjev, i glasovi radosni. Umnožit ću ih i više
im se neće smanjiti broj, ugled ću im dati i više ih neće prezirati.
20 Sinovi njihovi bit će mi kao nekoć, zajednica njina preda
mnom će čvrsto stajati, a kaznit ću sve njihove ugnjetače. 21
Glavar njihov iz njih će niknuti, vladar njihov isred njih će izaći.
Pustit ću ga k sebi da mi se približi - jer tko da se usudi sam
preda me!" - riječ je Jahvina. 22 "I vi ćete biti moj narod, a ja vaš
Bog. 23 Gle, nevrijeme Jahvino, jarost provaljuje, razmahuje se
vihor silan, i svaljuje na glave bezbožničke. 24 Jahvin se gnjev
neće stišati dok on ne izvrši i ne ispuni naume srca svojega. U
dane posljednje jasno ćete to razumjeti.

31 "U ono vrijeme - riječ je Jahvina - bit ću Bog svim
plemenima Izraelovim i oni će biti narod moj." 2 Ovako
govori Jahve: "Nađe milost u pustinji narod koji uteče maču:
Izrael ide u svoje prebivalište. 3 Iz daljine mu se Jahve ukaza:
Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost. 4 Opet
ću te sazdati, i bit ćeš sazdana, djevice Izraelova. Opet ćeš
se resit' bubnjićima, u veselo kolo hvatati. 5 Opet ćeš saditi
vinograde na brdima Samarije: koji nasade posade, oni će i
trgati. 6 Jer dolazi dan te će stražari vikati na brdu efrajimskom:
'Na noge! Na Sion se popnimo, k Jahvi, Bogu svojemu!'" 7 Jer
ovako govori Jahve: "Kličite od radosti Jakovu, pozdravite burno
prvaka naroda! Neka se ori vaš glas! Objavite slavopojkom:
Jahve spasi narod svoj, Ostatak Izraelov! 8 Evo, ja ih vodim
iz zemlje sjeverne, skupljam ih s krajeva zemlje: s njima su
slijepi i hromi, trudnice i rodilje: vraća se velika zajednica. 9
Evo, u suzama pođoše, utješene sad ih vraćam! Vodit ću ih
kraj potočnih voda, putem ravnim kojim neće posrnuti, jer ja
sam otac Izraelu, Efrajim je moj prvenac." 10 Čujte, o narodi,
riječ Jahvinu, objavite je širom dalekih otoka: "Onaj što raspršio
Izraela, opet ga sabire i čuva ga k'o pastir stado svoje!" 11 Jer
Jahve oslobodi Jakova, izbavi ga iz ruku jačeg od njega. 12
I oni će, radosno kličući, na vis sionski da se naužiju dobara
Jahvinih: žita, ulja, mladog vina, jagnjadi i teladi, duša će im biti
kao vrt navodnjen, nikad više neće ginuti. 13 Djevojke će se
veselit' u kolu, mlado i staro zajedno, jer ću im tugu u radost
pretvoriti, utješit ću ih i razveselit' nakon žalosti. 14 Pretilinom ću
im okrijepiti svećenstvo i narod svoj nasititi dobrima" - riječ je
Jahvina. 15 Ovako govori Jahve: "Čuj! U Rami se kukanje čuje i
gorak plač: Rahela oplakuje sinove svoje, i neće da se utješi za
djecom, jer njih više nema." 16 Ovako govori Jahve: "Prestani
kukati, otari suze u očima! Patnje će tvoje biti nagrađene: oni će
se vratiti iz zemlje neprijateljske. 17 Ima nade za tvoje potomstvo
- riječ je Jahvina - sinovi tvoji vratit će se u svoj kraj. 18 Dobro
čujem Efrajimov jecaj: 'Ti me pokara, i ja se popravih kao june
još neukroćeno. Obrati me, da se obratim, jer ti si, Jahve, Bog
moj. 19 Odvratih se od tebe, ali se pokajah, uvijek, i sad se u
slabine tučem. Stidim se i crvenim, jer nosim sramotu mladosti
svoje!'" 20 "Zar mi je Efrajim sin toliko drag, dijete najmilije? Jer
koliko god mu prijetim, bez prestanka živo na njega mislim i
srce mi dršće za njega od nježne samilosti" - riječ je Jahvina.
21 "Postavi putokaze, podigni stupove! Sjeti se ceste, puta
kojim si prošla. I vrati se, djevice Izraelova, vrati se u gradove
svoje! 22 Dokle ćeš još oklijevati, kćeri odmetnice? Jer Jahve
stvori nešto novo na zemlji: Žena će okružiti Muža." 23 Ovako
govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "U zemlji Judinoj, kad
promijenim njezinu sudbinu, u njezinim će se gradovima ovako
govoriti: 'Blagoslovio te Jahve, prebivalište Pravednosti, Goro
sveta!'" 24 "I u njoj će se opet nastaniti Judeja sa svim svojim
gradovima, ratari i oni što idu za stadima, 25 jer ja ću okrijepiti
dušu iscrpljenu, obilno nahraniti dušu klonulu. 26 Kao ono: 'Čim
se probudih, pogledah: sladak li bijaše sanak moj!'" 27 "Evo
dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću u domu Izraelovu i u
domu Judinu posijati sjeme čovječje i sjeme životinjsko. 28 I
kao što sam nekoć bdio da ih iščupam, razvalim, istrijebim,
zatrem i nesreću na njih svalim, tako ću sada brižno bdjeti da ih
podignem i posadim. 29 U one dane neće se više govoriti: 'Oci
jedoše kiselo grožđe, a sinovima zubi trnu.' 30 Nego će svatko
umrijeti zbog vlastite krivice. I onomu koji bude jeo kiselo grožđe
zubi će trnuti." 31 "Evo dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću s
domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti Novi savez. 32
Ne Savez kakav sam sklopio s ocima njihovim u dan kad ih
uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske, Savez što ga
oni razvrgoše premda sam ja gospodar njihov - riječ je Jahvina.
33 Nego, ovo je Savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim
poslije onih dana - riječ je Jahvina: Zakon ću svoj staviti u dušu
njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni
narod moj. 34 I neće više učiti drug druga ni brat brata govoreći:
'Spoznajte Jahvu!' nego će me svi poznavati, i malo i veliko -
riječ je Jahvina - jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se
njihovih neću više spominjati." 35 Ovako govori Jahve, koji daje
da sunce sjaje danju, a mjesec i zvijezde da svijetle noću, koji
burka more da mu valovi buče - ime mu je Jahve nad Vojskama:
36 "Ako se ikad ti zakoni poremete preda mnom - riječ je Jahvina
- onda će i potomstvo Izraelovo prestati da bude narod pred
licem mojim zauvijek! 37 Ako se mogu izmjeriti nebesa gore, i
dolje istražiti temelji zemlje, onda ću i ja odbaciti potomstvo
Izraelovo zbog svega što počiniše" - riječ je Jahvina. 38 "Evo
dolaze dani - riječ je Jahvina - kada će grad Jahvin biti opet
sazidan, od Kule Hananelove do Vrata ugaonih. 39 I još će se
dalje protegnuti mjerničko uže, pravo do brežuljka Gareba, a
onda okrenuti prema Goi. 40 I sva dolina trupla i pepela, i sva
polja do potoka Kidrona, do ugla Konjskih vrata na istoku, bit će
svetinja Jahvina. I neće više biti razaranja ni prokletstva."

32 Riječ koju Jahve uputi Jeremiji desete godine Sidkije, kralja
judejskoga, to jest osamnaeste godine Nabukodonozorove.
2 U to vrijeme vojska kralja babilonskoga opsjedaše Jeruzalem,
a prorok Jeremija bijaše zatvoren u tamničkom dvorištu u
dvoru judejskoga kralja. 3 Sidkija, kralj judejski, bijaše ga ondje
zatvorio, prigovoriv mu: "Zašto si prorokovao: 'Ovako govori
Jahve: Gle, grad ću ovaj predati u ruke kralju babilonskom da
ga osvoji; 4 a Sidkija, kralj judejski, neće umaći sili kaldejskoj,
nego će biti predan u ruke kralja babilonskoga - usta u usta s
njim će govoriti, oči u oči njega vidjeti. 5 Sidkiju će odvesti u
Babilon i ondje će ostati dok ga ne pohodim - riječ je Jahvina! I
ako se budete borili protiv Kaldejaca, nećete uspjeti!'" 6 Tada
reče Jeremija: "Dođe mi riječ Jahvina: 7 'Uskoro će doći k

tebi Hanamel, sin tvoga strica Šaluma, da ti kaže: Kupi njivu
moju u Anatotu; ti imaš rodbinsko pravo da je kupiš!' 8 Kako je
Jahve navijestio, k meni dođe moj stričević Hanamel u tamničko
dvorište i reče mi: 'De kupi moju njivu u Anatotu, jer ti imaš pravo
na posjed i rodbinsko pravo da je kupiš! Kupi je!' I tada spoznah
da to bijaše riječ Jahvina. 9 Kupih, dakle, tu njivu od stričevića
Hanamela iz Anatota te mu izmjerih u novcu sedamnaest šekela
srebra. 10 Napišem ugovor, udarim pečat, pozovem svjedoke i
izmjerim novac na tezulji. 11 Zatim uzmem kupovni ugovor,
zapečaćen prema propisu i uredbama, 12 predam kupovni
ugovor Baruhu, sinu Mahsejeva sina Nerije. Nazočni su bili: moj
stričević Hanamel, svjedoci što su potpisali kupovni ugovor i svi
Judejci koji su se našli u tamničkom dvorištu. 13 Tada pred njima
zapovjedim Baruhu: 14 'Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog
Izraelov: Uzmi ove isprave, ovaj kupovni ugovor, zapečaćeni i
otvoreni, i stavi ih u glinenu posudu da se zadugo sačuvaju. 15
Jer ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: Još će se u
ovoj zemlji kupovati i kuće, i njive, i vinogradi!'" 16 Pošto kupovni
ugovor predadoh Nerijinu sinu Baruhu, pomolih se Jahvi: 17
"O, Jahve, Gospode! Ti stvori nebo i zemlju snagom velikom,
rukom uzdignutom! Ništa tebi nije nemoguće! 18 Tisućama
iskazuješ milost, a krivnju otaca osvećuješ na djeci, potomcima
njihovim. Bože veliki i moćni, kome je ime Jahve nad Vojskama!
19 Velik si u svojim naumima, silan u svojim djelima! Oči tvoje
bde nad svim putovima ljudskim da naplatiš svakome prema
putu njegovu i prema plodu djela njegovih! 20 Ti koji si činio
znamenja i čudesa u zemlji egipatskoj i u Izraelu, i među svim
ljudima sve do danas, 21 ti si izveo svoj narod izraelski iz zemlje
egipatske znamenjima i čudesima, rukom moćnom i mišicom
podignutom, strahotama velikim. 22 Zatim im dade svu ovu
zemlju koju si zakletvom obećao ocima njihovim, zemlju u kojoj
teče med i mlijeko. 23 I oni je zaposjedoše; ali nisu slušali glasa
tvojega niti su hodili putem Zakona tvojega. Ništa ne učiniše od
onog što im ti naredi; zato si dozvao na njih sve ove nevolje.
24 Gle, nasipi se već primakoše gradu, i bit će osvojen, i grad
će pasti u ruke Kaldejcima koji na nj navaljuju mačem, glađu i
kugom. Čime si prijetio, evo dolazi. I sam vidiš. 25 A ti mi, Jahve
Gospode moj, reče: 'Kupi novcem njivu i pozovi svjedoke', a
grad je već predan u ruke Kaldejcima!" 26 Tada mi dođe riječ
Jahvina: 27 "Gle, ja sam Jahve, Bog svakoga tijela! Meni ništa
nije nemoguće! 28 Zato - veli Jahve - grad ovaj predajem u ruke
Kaldejaca i u ruke kralja babilonskoga, koji će ga zauzeti. 29 Ući
će u nj Kaldejci koji se bore protiv ovoga grada, ognjem će ga
uništiti i spaliti ga zajedno s kućama kojima su na krovovima
Baalu palili tamjan i lijevali ljevanice tuđim bogovima, mene
gnjeveći. 30 Jer sinovi Izraelovi i sinovi Judini od mladosti
čine samo zlo pred mojim očima. Doista, sinovi Izraelovi bez
prestanka me gnjeve djelima ruku svojih - riječ je Jahvina.
31 Grad ovaj, doista, samo mi je na gnjev i srdžbu otkako je
sagrađen pa do dana današnjega te ga moram ukloniti ispred
lica svojega 32 zbog svega bezakonja što ga sinovi Izraelovi i
sinovi Judini počiniše, gnjeveći me - oni i kraljevi njihovi, knezovi
i svećenici i proroci, Judejci i Jeruzalemci. 33 Okretahu mi leđa,
a ne lice svoje, iako se neumorno trudih da ih poučim, ali me
ne slušaše niti nauk moj primiše. 34 Postaviše grozote u Dom
koji se mojim zove imenom da ga oskvrnu. 35 Baalu podigoše
uzvišice u Dolini Ben Hinomu, i sinove i kćeri svoje Moleku kroz
oganj provodiše - što im ja nikad ne zapovjedih; ni na um mi ne
pade da bi činili takve gadosti niti da bih Judu pustio u takav
grijeh." 36 Ipak, ovako govori Jahve, Bog Izraelov, o tom gradu
za koji vi velite da će od mača, gladi i kuge pasti u ruke kralju
babilonskom: 37 "Evo, ja ću ih sabrati iz svih zemalja u koje ih
prognah - u gnjevu i jarosti svojoj - i vratit ću ih na ovo mjesto
da ovdje spokojno žive. 38 I oni će biti narod moj, a ja, ja ću
biti Bog njihov. 39 I dat ću im srce jedno i put jedan, da bi me
se bojali u sve dane, na sreću svoju i djece svoje. 40 I sklopit
ću s njima Savez vječan, nikad se više neću odvratiti od njih i
uvijek ću im činiti dobro; usadit ću im u srce svoj strah, da se
nikad više ne odmetnu od mene. 41 I radovat ću se čineći im
dobro; i čvrsto ću ih zasaditi u ovoj zemlji, svim srcem svojim,
svom dušom svojom." 42 Jer ovako govori Jahve: "Kao što
sam na ovaj narod doveo svu ovu strašnu nesreću, tako ću
na njih dovesti svu sreću koju im obrekoh. 43 Da, opet će se
kupovati njive u ovoj zemlji o kojoj vi velite: 'Ova je pustinja, bez
čovjeka i živinčeta, predana na milost i nemilost Kaldejcima!' 44
Njive će se za novac kupovati, pisat će se i pečatiti kupovni
ugovori, pozivat će se svjedoci u zemlji Benjaminovoj i u okolici
Jeruzalema. U gradovima Judinim i u gradovima Gorja, Šefele,
Negeba, jer ću promijeniti udes njihov" - riječ je Jahvina.

33 Dok je Jeremija bio još zatvoren u tamničkom dvorištu,
i drugi mu put dođe riječ Jahvina: 2 "Ovako govori Jahve,
koji stvori zemlju, oblikova je i učvrsti - ime mu je Jahve! 3
Zazovi me, i odazvat ću ti se i objavit ću ti velike i nedokučive
tajne o kojima ništa ne znaš. 4 Jer ovako govori Jahve, Bog
Izraelov, o kućama ovoga grada i o dvorima kraljeva judejskih,
porušenim zbog nasipa i mača, 5 i o onima što zameću borbu s
Kaldejcima da napune svoje kuće tjelesima ljudi koje pobih u
srdžbi i jarosti svojoj, i odvratih lice svoje od ovoga grada zbog
njihove opakosti. 6 Evo, ja ću zaliječiti njihovu ranu, ja ću ih
iscijeliti i ozdraviti i pružiti im obilje istinskoga mira. 7 Promijenit
ću udes zemlje Judine i Jeruzalema i podići ću ih da budu kao
nekoć. 8 Očistit ću ih od svakoga grijeha kojim sagriješiše protiv
mene i oprostit ću im sve krivice koje mi skriviše odmetnuv se
od mene. 9 I Jeruzalem će mi biti na radost, na hvalu i čast
pred svim narodima svijeta: kad čuju za sve dobro kojim ću ih
nadijeliti, divit će se i čuditi svoj onoj sreći i miru što ću im ja
dati." 10 Ovako govori Jahve: "Na ovome mjestu o kojemu vi
velite: 'To je pustinja bez čovjeka i bez živinčeta' - u gradovima
judejskim i po opustošenim ulicama jeruzalemskim opet će se
oriti 11 poklici radosti, poklici zaručnika i zaručnice, poklici onih
koji će u Domu Jahvinu prinositi žrtve zahvalnice pjevajući:
'Hvalite Jahvu nad Vojskama, jer je dobar Jahve - vječna je
ljubav njegova!' Jer ja ću obnoviti zemlju da bude kao nekoć" -
riječ je Jahvina. 12 Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Na
ovome mjestu koje je sada pusto, bez čovjeka i bez živinčeta, i
u svim gradovima opet će biti pašnjaci za pastire što odmaraju
stada svoja. 13 U gradovima Gorja, i u gradovima Šefele, i u
gradovima Negeba, u kraju Benjaminovu, u okolici Jeruzalema i
u gradovima Judinim opet će prolaziti ovce ispod ruke pastira
koji će ih brojiti" - riječ je Jahvina. 14 "Evo, dolaze dani - riječ je

Jahvina - kad ću ispuniti dobro obećanje što ga dadoh domu
Izraelovu i domu Judinu: 15 U one dane i u vrijeme ono podići
ću Davidu izdanak pravedni; on će zemljom vladati po pravu i
pravici. 16 U one dane Judeja će biti spašena, Jeruzalem će
živjeti spokojno. A grad će se zvati: 'Jahve, Pravda naša.' 17
Jer ovako govori Jahve: “Nikada Davidu neće nestati potomka
koji će sjediti na prijestolju doma Izraelova. 18 I nikada neće
levitima i svećenicima nestati potomaka koji će služiti preda
mnom i prinositi paljenice, kaditi prinosnice i prikazivati klanice u
sve dane.” 19 I dođe riječ Jahvina Jeremiji: 20 Ovako govori
Jahve: “Ako možete razvrći savez moj s danom i savez moj s
noći, tako da ni dana ni noći više ne bude u pravo vrijeme, 21
moći će se raskinuti i Savez moj sa slugom mojim Davidom te
više neće imati sina koji bi kraljevao na prijestolju njegovu i
s levitima i svećenicima koji mi služe. 22 Kao što se vojska
nebeska ne može izbrojiti ni izmjeriti pijesak morski, tako ću
umnožiti potomstvo sluge svojega Davida i levite i svećenike
koji mi služe.” 23 I dođe riječ Jahvina Jeremiji: 24 “Nisi li opazio
što ovi ljudi govore: 'Jahve je odbacio obadva plemena koja
je bio sebi izabrao?' I s prezirom poriču narod moj kao da mi
više nije narod.” 25 Ovako govori Jahve: “Da ne sklopih saveza
svojega s danom i noći i da ne postavih zakone nebu i zemlji, 26
mogao bih odbaciti potomstvo Jakova i Davida, sluge svojega,
da više ne uzimam potomka njihova za vladara nad potomstvom
Abrahamovim, Izakovim i Jakovljevim, kad promijenim udes
njihov i kad im se smilujem.”

34 Riječ koju Jahve uputi Jeremiji kad Nabukodonozor, kralj
babilonski, i sva njegova vojska, i sva kraljevstva pod
njegovom vlašću, i svi narodi navališe na Jeruzalem i na sve
gradove njegove. 2 Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: “Idi i
govori sa Sidkijom, kraljem judejskim, i reci mu: Ovako govori
Jahve: 'Evo, predajem ovaj grad u ruke kralja babilonskoga da
ga on ognjem spali. 3 Ni ti nećeš ruci njegovoj umaći. Da, bit
ćeš uhvaćen i predat će te u njegove ruke; oči u oči gledat ćeš
kralja babilonskoga, usta u usta on će s tobom govoriti i bit ćeš
odveden u Babilon.' 4 Ali čuj riječ Jahvinu, Sidkija, kralju judejski!
Ovo ti poručuje Jahve: 'Nećeš od mača poginuti, 5 umrijet ćeš
u miru! I kao što su tvoje očeve i kraljeve tvoje prethodnike
okadili, i tebe će okaditi i naricat će za tobom: 'Jao Gospodaru!'
Ja ti to govorim' - riječ je Jahvina. 6 I prorok Jeremija poruči
sve ove riječi Sidkiji, kralju judejskom u Jeruzalemu, 7 dok
je vojska kralja babilonskoga navaljivala na Jeruzalem i na
preostale gradove Judine - na Lakiš i Azeku, jer još samo oni
preostadoše od judejskih utvrđenih gradova. 8 Riječ koju Jahve
uputi Jeremiji, pošto je kralj Sidkija sa svekolikim narodom
jeruzalemskim sklopio savez da im proglasi slobodu, 9 da svaki
pusti na slobodu svoga roba Hebreja i svoju robinju Hebrejku
te da više ni u koga ne bude Hebrej, brat njegov, kao rob. 10
I svi odličnici i sav narod koji uđoše u ovaj savez pristadoše
te svaki pusti na slobodu roba svoga i svoju ropkinju da im
više ne robuju. Pristadoše, dakle, i pustiše ih. 11 A potom
se okrenuše i uzeše opet svoje robove i ropkinje koje bijahu
oslobodili pa ih prisiliše da im opet robuju. 12 Tada Jahve uputi
riječ Jeremiji govoreći: 13 Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: “Ja
sam sklopio Savez s ocima vašim u dan kada ih izvedoh iz
Egipta, iz zemlje ropstva, govoreći: 14 'Nakon sedam godina
neka svaki od vas pusti na slobodu brata svoga Hebreja koji
mu se prodao i šest godina kao rob služio.' Ali me vaši oci
ne poslušaše i ne htjedoše me čuti. 15 A vi se bijaste obratili
i učinili što je pravo u očima mojim, proglasivši slobodu za
svakoga bližnjega svoga i preda mnom ste sklopili savez u
Domu koji se zove mojim imenom. 16 A zatim se okrenuste i
oskvrnuste ime moje, jer je svaki od vas opet uveo svoga roba i
ropkinju koje ste već bili oslobodili, i ponovo ste ih prisilili da
vam robuju.” 17 Zato ovako govori Jahve: “Vi me ne poslušaste
da proglasite slobodu subratu svojemu i bližnjemu. I zato, evo, i
ja proglašavam protiv vas slobodu - riječ je Jahvina - maču,
kugi i gladi, i učinit ću vas strašilom svim kraljevstvima zemlje.
18 A s ljudima koji razvrgoše Savez moj i ne ispuniše saveza
obećana pred mojim licem postupit ću kao s teletom što ga
nadvoje rasjekoše te između tih pola prođoše. 19 Knezove
Judeje i Jeruzalema, dvorjane, svećenike i sav narod zemlje što
prođoše između pola telećih 20 predat ću u ruke dušmana koji
im rade o glavi, a njihova trupla bit će hrana pticama nebeskim i
zvijerima zemaljskim. 21 Sidkiju, kralja judejskoga, i njegove
knezove predat ću u ruke dušmana koji im rade o glavi i u ruke
vojske kralja babilonskoga, koja se od vas bila povukla. 22 Evo,
ja ću im zapovjediti - riječ je Jahvina - i vratit ću ih na ovaj grad,
i navalit će na nj, osvojiti ga i ognjem spaliti. A gradove judejske
obratit ću u pustinju nenastanjenu.”

35 Jahve uputi riječ Jeremiji u dane Jojakima, sina Jošijina,
kralja judejskoga: 2 “Idi u zajednicu Rekabovaca, govori
s njima i dovedi ih u Dom Jahvin, u jednu od dvorana, i
daj im vina.” 3 Tada dovedoh Jaazaniju, sina Habasinijina
sina Jeremije, njegovu braću i sve sinove njegove i sav dom
Rekabovaca 4 i dovedoh ih u Dom Jahvin, u dvoranu čovjeka
Božjega Ben Johanana, sina Jigdalijina, koja je kraj dvorane
kneževske, a nad dvoranom vratara Maaseje, sina Šalumova. 5
Zatim stavih pred sinove doma Rekabova krčage pune vina i
čaše te im rekoh: “Pijte vina!” 6 Ali oni odgovoriše: “Ne pijemo
vina, jer nam je otac naš Jonadab, sin Rekabov, zapovjedio: 'Ne
smijete nikada piti vina, ni vi ni sinovi vaši. 7 Niti smijete graditi
kućÄa, niti sijati sjemena ni saditi vinogradÄa, niti ih posjedovati,
nego provodite sav život pod šatorima, da dugo živite u zemlji
gdje kao stranci boravite.' 8 I mi poslušasmo glas oca Jonadaba,
sina Rekabova, u svem što nam je zapovjedio: da nikad vina
ne pijemo, ni mi ni žene naše, niti sinovi naši, ni kćeri naše,
9 da ne gradimo kuća, ni da posjedujemo vinograda ni polja
zasijanih, 10 da stanujemo pod šatorima i držimo se poslušno
svega što nam zapovjedi naš otac Jonadab. 11 Samo kada
je Nabukodonozor, kralj babilonski, krenuo protiv ove zemlje,
rekosmo: 'Hajdemo, pođimo u Jeruzalem da izbjegnemo vojsku
kaldejsku i vojsku aramejsku!' I tako sada živimo u Jeruzalemu.”
12 Tada dođe riječ Jahvina Jeremiji: 13 Ovako govori Jahve nad
Vojskama, kralj Izraelov: “Idi i objavi Judejcima i Jeruzalemcima:
'Zar nećete primiti nauka moga i poslušati riječi moje?' - riječ je
Jahvina. - 14 'Ispunjuju se riječi Jonadaba, sina Rekabova, koji
je sinovima svojim zabranio da piju vina, i do dana današnjega
nitko ga nije pio, jer oni slušaju riječ svoga oca. A ja sam

vam jednako govorio, ali me niste slušali. **15** I slao sam bez
prestanka k vama sluge svoje, proroke, da vam propovijedaju:
'Vratite se svaki sa svoga opakog puta, popravite djela svoja i
ne trčite za tuđim bogovima da im služite, pa ćete ostati u zemlji
koju dadoh vama i ocima vašim'; ali ne prikloniste uha svojega i
ne poslušaste me. **16** Sinovi Jonadaba, sina Rekabova, držahu
se zapovijedi koju im dade otac njihov. Ali mene ovaj narod ne
sluša.' **17** Zato govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo,
navući ću na sve Jeruzalemce sve one nevolje kojima sam im
zaprijetio, jer sam im govorio, a oni me ne slušahu, dozivao ih,
ali se oni ne odazivahu.'" **18** Zajednici Rekabovaca Jeremija
reče: "Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Jer ste
slušali zapovijedi svoga oca Jonadaba i držali se svih naredaba
i činili sve što vam je on zapovjedio, **19** zato - ovako govori
Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov - Jonadabu, sinu Rekabovu,
nikad neće ponestati potomka koji će stajati pred licem mojim u
sve dane.'"

36 Četvrte godine Jojakima, sina Jošijina, kralja judejskoga,
uputi Jahve Jeremiji ovu riječ: **2** "Uzmi svitak i zapiši na nj
sve riječi koje ti kazah o Jeruzalemu, Judeji i svim narodima,
od dana kad ti počeh govoriti, od dana Jošijinih do dana
današnjega. **3** Možda će čuti dom Judin o svim nesrećama što
sam ih naumio oboriti na njih te će se vratiti svaki sa svoga
zlog puta, a ja ću im oprostiti krivicu i grijeh njihov." **4** Tada
Jeremija dozva Baruha, sina Nerijina, i Baruh napisa na svitak,
po kazivanju Jeremijinu, sve riječi koje mu Jahve bijaše objavio.
5 Tada Jeremija naredi Baruhu: "Meni nije slobodno te ne mogu
poći u Dom Jahvin. **6** Idi ti te na dan posta u Domu Jahvinu čitaj
narodu riječi Jahvine iz svitka što si ga po mojem kazivanju
napisao. Pročitaj ih i svim Judejcima koji su došli iz svojih
gradova. **7** Možda će se vapaji njihovi vinuti k Jahvi i možda
će se obratiti svatko sa zloga puta svojega; jer je velik bijes
i srdžba kojima Jahve prijeti ovom narodu." **8** I Baruh, sin
Nerijin, učini sve kako mu prorok Jeremija bijaše zapovjedio
da pročita riječi Jahvine u Domu Jahvinu. **9** U petoj godini
Jojakima, sina Jošijina, kralja judejskoga, mjeseca devetoga,
pozvaše na post pred Jahvu sav narod jeruzalemski i sav narod
što mogaše stići iz gradova judejskih u Jeruzalem. **10** Baruh
svemu narodu pročita riječi Jeremije iz svitka u Domu Jahvinu, u
dvorani Gemarje, sina pisara Šafana, u gornjem predvorju pred
Novim vratima Jahvina Doma. **11** A kad Mikaj, sin Šafanova sina
Gemarje, ču iz knjige sve Jahvine riječi, **12** siđe u kraljevski dvor
u sobu pisarovu, gdje upravo sjeđahu svi dostojanstvenici: pisar
Elišama, Delaja, sin Šemajin, Elnatan, sin Akborov, Gemarja, sin
Šafanov, Sidkija, sin Hananijin, i svi drugi dostojanstvenici. **13**
Mikaj im kaza sve riječi što ih bijaše čuo kad ih je Baruh narodu
čitao iz knjige. **14** Tada dostojanstvenici poslaše Jehudija, sina
Netanijina, i Šelemju, sina Kušijeva, Baruhu da mu kažu: "Uzmi
u ruke svitak iz kojega si čitao narodu i dođi!" Tada Baruh, sin
Nerijin, uze svitak u ruke i dođe k njima. **15** Oni mi rekoše:
"Hajde, sjedi i pročitaj nam!" I Baruh im pročita. **16** Kad čuše sve
one riječi, uplašeno se pogledaše i rekoše Baruhu: "Moramo
sve to kazati kralju." **17** I upitaše Baruha: "Hajde, objasni nam
kako ti napisa sve te riječi." **18** Baruh će njima: "Jeremija mi
je sve te riječi u pero kazivao, a ja sam ih crnilom u knjigu
zapisao." **19** Tada dostojanstvenici rekoše Baruhu: "Idi i sakrijte
se, ti i Jeremija; nitko da ne zna gdje ste." **20** I, pohranivši svitak
u dvorani pisara Elišame, pođoše kralju u dvorsko predvorje
i sve mu ispripovjediše. **21** Kralj posla Jehudija da donese
svitak: on ga donese iz sobe pisara Elišame i pročita ga kralju i
dostojanstvenicima koji stajahu oko njega. **22** Kralj je sjedio
u zimskim odajama - bijaše to u devetom mjesecu - a pred
njim stajaše ražarena žeravnica. **23** I kako bi Jehudi pročitao
tri-četiri stupca, kralj bi ih rezao pisarskim perorezom i bacao
u vatru na žeravnice sve dok cio svitak ne bi uništen u vatri
žeravnice. **24** Ni kralj ni njegove sluge ne prestrašiše se niti
razderaše haljina kad čuše te riječi, **25** pa ipak Elnatan, Delaja i
Gemarja moljahu kralja da ne spali svitak, ali on ih ne posluša.
26 Tada kralj zapovjedi kraljeviću Jerahmeelu i Seraji, sinu
Azrielovu, i Šelemji, sinu Abdeelovu, da uhvate pisara Baruha i
proroka Jeremiju. Ali ih Jahve bijaše sakrio. **27** Pošto je dakle
kralj spalio svitak s riječima što ih Baruh bijaše zapisao po
Jeremijinu kazivanju, dođe riječ Jahvina Jeremiji: **28** "Uzmi drugi
svitak i upiši u nj sve one riječi što bijahu na prvom svitku koji
je Jojakim, kralj judejski, spalio. **29** A protiv Jojakima, kralja
judejskoga, ovako reci: Ovako govori Jahve: Spalio si svitak
govoreći: 'Zašto si u njemu napisao da će doći kralj babilonski
koji će opustošiti zemlju ovu i istrijebiti i ljude i stoku?' **30** Zato
ovako govori Jahve protiv Jojakima, kralja judejskoga: 'On neće
imati potomka da sjedne na prijestolje Davidovo, a njegovo
mrtvo tijelo bit će bačeno na pripeku danju i noćni mraz. **31**
Kaznit ću njega, i potomstvo njegovo, i sluge njegove zbog
njihova bezakonja, i svalit ću na Jeruzalemce i na Judejce sve
zlo kojim sam im prijetio, a nisu me slušali." **32** Tada Jeremija
uze drugi svitak, dade ga pisaru Baruhu, sinu Nerijinu, i on po
kazivanju Jeremijinu upisa sve riječi knjige koju je Jojakim, kralj
judejski, na žeravnici spalio. I k njima je dopisano još mnogo
onakvih riječi.

37 Nakon Konije, sina Jojakimova, zakralji se Sidkija, sin
Jošijin. Nabukodonozor, kralj babilonski, postavi ga za
kralja u zemlji judejskoj. **2** Ali ni on ni sluge njegove ni
narod zemlje ne slušahu riječi što ih je Jahve govorio na usta
proroka Jeremije. **3** Kralj Sidkija posla Jehukala, sina Šelemjina,
i svećenika Sefaniju, sina Maasejina, k proroku Jeremiji s
porukom: "Daj, pomoli se za nas Jahvi, Bogu našemu!" **4**
Jeremija u ono vrijeme još zalažaše među narod i još ga ne
bijahu bacili u tamnicu. **5** A vojska je faraonova nadirala iz
Egipta: čuvši to, Kaldejci, koji opsjedahu Jeruzalem, udaljiše
se od grada. **6** Tada se javi riječ Jahvina proroku Jeremiji: **7**
Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: "Kralju judejskomu, koji vas
posla k meni da me pitate, ovako recite: 'Evo, vojska faraonova,
koja vam priteče u pomoć, vratit će se u svoju zemlju Egipat. **8**
Kaldejci će opet napasti ovaj grad, osvojiti ga i spaliti.' **9** Ovako
govori Jahve: 'Ne zanosite se mišlju: 'Kaldejci će otići od nas', jer
oni neće otići! **10** Pa i da razbijete svu vojsku kaldejsku koja se
bori s vama, tako da bi od nje ostali samo ranjenici, oni bi, svaki
iz svoga šatora, opet poustajali da požarom unište ovaj grad.'" **11**
Kad je vojska kaldejska zbog vojske faraonove morala prekinuti
opsadu Jeruzalema, **12** i Jeremija htjede otići iz Jeruzalema da

ode u zemlju Benjaminovu te ondje od rođaka dobije dio. **13**
Ali kad stiže do Benjaminovih vrata, ondje bijaše zapovjednik
straže Jirijaj, sin Hananijina sina Šelemje. On zaustavi proroka
Jeremiju povikavši: "Ti hoćeš prebjeći Kaldejcima!" Jeremija
odgovori: **14** "Nije istina, ne želim prebjeći Kaldejcima!" Ali i ne
slušajući Jeremiju, Jirijaj ga uhvati i odvede dostojanstvenicima.
15 Dostojanstvenici se razljutiše na Jeremiju te ga istukoše
i zatvoriše u kuću pisara Jonatana, koju bijahu pretvorili u
tamnicu. **16** Tako Jeremija dospje u nadsvođen podrum. Ondje
Jeremija ostade mnogo vremena. **17** Tada kralj Sidkija posla po
njega. I nasamo, u dvoru, kralj ga upita: "Ima li riječi od Jahve?"
A na to će Jeremija: "Dakako!" I dometne: "Bit ćeš predan u
ruke kralja babilonskoga!" **18** Onda Jeremija kaza kralju Sidkiji:
"Što skrivih tebi, tvojim slugama i ovom narodu te me baciste u
tamnicu? **19** Gdje su sada vaši proroci koji vam prorekoše: 'Kralj
babilonski neće udariti na vas ni na ovu zemlju?' **20** A sada,
hajde, čuj mene, gospodaru moj i kralju, usliši molbu moju!
Nemoj da me opet vrgnu u kuću pisara Jonatana, da ondje
ne umrem!" **21** Tada kralj Sidkija naredi i Jeremiju odvedoše
u tamničko dvorište te mu davahu svaki dan pogaču kruha iz
Pekarske ulice, sve dok nije ponestalo kruha u gradu. I tako
Jeremija ostade u tamničkom dvorištu.

38 Šefatja, sin Matanov, i Gedalija, sin Pašhurov, i Jukal,
sin Šelemjin, i Pašhur, sin Malkijin, čuše tada za riječi
što ih Jeremija kaza svemu narodu: **2** "Ovako govori Jahve:
'Tko ostane u ovome gradu, poginut će od mača, gladi i kuge.
A tko izađe pred Kaldejce, spasit će život - život će mu ostati
kao plijen, ostat će živ.' **3** Jer ovako govori Jahve: 'Ovaj će
grad odista pasti u ruke vojsci kralja babilonskoga i ona će ga
zauzeti!'" **4** Tada dostojanstvenici rekoše kralju: "Ovoga čovjeka
valja ubiti: on zaista obeshrabruje ratnike koji su još ostali u
gradu i sav narod kad takve riječi pred njima govori. Pa taj
čovjek ne traži dobrobit ovoga naroda, nego njegovu propast." **5**
A kralj Sidkija odgovori: "Eto, on je u vašim rukama, jer kralj
ionako više nema nikakve vlasti nad vama." **6** Tada pograbiše
Jeremiju i baciše ga u čatrnju kraljevića Malkije, što je bila u
tamničkom dvorištu, i oni ga spustiše na užetima. Ali u čatrnji
ne bijaše vode, već samo glib, tako da Jeremija propade u
glib. **7** Ali Kušit Ebed-Melek, dvorjanin koji bijaše u kraljevskom
dvoru, doču da su Jeremiju bacili u čatrnju dok je kralj upravo
sjedio kod Benjaminovih vrata. **8** Tada Ebed-Melek izađe iz
kraljevskog dvora te ovako reče kralju: **9** "Gospodaru, kralju
moj, zlo čine ovi ljudi kad tako postupaju s prorokom Jeremijom:
bacili su ga u čatrnju, gdje će od gladi umrijeti, jer nema kruha u
gradu." **10** Nato kralj zapovjedi Kušitu Ebed-Meleku: "Povedi
trojicu ljudi te izvuci proroka Jeremiju iz čatrnje dok nije umro."
11 I Ebed-Melek povede ljude, uđe u kraljevski dvor, pod riznicu:
uze ondje nešto iznošenih i poderanih dronjaka te ih na užetu
spusti Jeremiji u čatrnju. **12** Kušit Ebed-Melek reče Jeremiji:
"Podmetni iznošene i poderane dronjke pod pazuha i pod užad."
Jeremija učini tako. **13** Tada na užetima izvukoše Jeremiju
iz čatrnje. Otada Jeremija ostade u tamničkom dvorištu. **14**
Kralj Sidkija posla po proroka Jeremiju te ga pozva da dođe k
njemu na treći ulaz što vodi u Dom Jahvin. Kralj reče Jeremiji:
"Htio bih te nešto upitati, nemoj mi ni riječi zatajiti!" **15** Jeremija
odgovori Sidkiji: "Ako ti kažem, nećeš li me pogubiti? Ako te
pak posvjetujem, nećeš me poslušati!" **16** Tada se kralj Sidkija
u tajnosti zakle Jeremiji ovim riječima: "Živoga mi Jahve, koji
nam daje ovaj život, neću te pogubiti i neću te predati onima
što ti rade o glavi." **17** Jeremija, dakle, reče Sidkiji: "Ovako
govori Jahve, Bog nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Ako izađeš
pred vojskovođe kralja babilonskoga, spasit ćeš glavu i ovaj
grad neće biti uništen požarom; živjet ćete ti i tvoj dom. **18** Ako
pak ne izađeš pred vojskovođe kralja babilonskoga, ovaj će grad
pasti u ruke Kaldejaca i oni će ga spaliti, a ti se nećeš spasiti iz
ruku njihovih.'" **19** A kralj Sidkija odgovori Jeremiji: "Bojim se
Judejaca koji su prebjegli Kaldejcima: mogli bi mene predati
njima da mi se izruguju." **20** Jeremija odvrati: "Oni to neće učiniti.
Poslušaj glas Jahvin prema kojem sam ti govorio, bit će ti dobro
i spasit ćeš život svoj. **21** Ali ako ne htjedneš iz grada, evo riječi
koju mi Jahve objavi: **22** 'Gle, sve žene koje su još ostale u
dvoru kralja judejskoga bit će odvedene k vojskovođama kralja
babilonskoga i govorit će: Zaveli te, svladali te vjerni prijatelji
tvoji! Kad ti noge u kal propadaju, oni te napuštaju!' **23** Da, sve
će žene tvoje i djecu tvoju odvesti Kaldejcima, a ni ti sam nećeš
umaći rukama njihovim: dospjet ćeš u ruke kralju babilonskom,
a grad će ovaj biti spaljen." **24** Sidkija reče Jeremiji: "Nitko živ
ne smije o tome što saznati, inače ćeš umrijeti. **25** Ako, dakle,
dostojanstvenici doznaju da sam s tobom razgovarao te dođu k
tebi i kažu: 'TÓa očituj nam što kralj kaza tebi, a ti njemu; ne krij
ništa pred nama, inače ćemo te ubiti', **26** odgovori im: 'Molio
sam kralja da me više ne vrati u kuću Jonatanovu, da ondje ne
umrem!'" **27** I doista, dođoše dostojanstvenici k Jeremiji te ga
ispitivahu. Ali im on odgovori upravo onako kako mu kralj bijaše
naredio. Tada ga se okaniše, jer se ništa nije pročulo o onom
razgovoru. **28** Jeremiju, dakle, ostaviše u tamničkom dvorištu
sve do dana kad neprijatelj zauze Jeruzalem. Kad Jeruzalem
zauzeše, on bijaše ondje.

39 Devete godine kralja Sidkije, kralja judejskoga, desetoga
mjeseca, Nabukodonozor, kralj babilonski, krenu sa svom
vojskom na Jeruzalem te ga opsjede. **2** Jedanaeste godine kralja
Sidkije, četvrtoga mjeseca, dana devetoga u mjesecu, provališe
u grad. **3** Uđoše sve vojskovođe kralja babilonskoga te se
smjestiše kod Srednjih vrata: Nergal Sar-Eser, knez Sin-Magira,
vrhovni zapovjednik, Nebušasban, visoki dostojanstvenik, i
sve druge vojskovođe kralja babilonskoga. **4** Kad ih vidješe
Sidkija, kralj judejski, i svi ratnici njegovi, dadoše se u bijeg na
vrata između dva zida, noću iziđoše iz grada prema Kraljevu
vrtu i krenuše k dolini Arabi. **5** Ali ih čete kaldejske gonjahu
i sustigoše Sidkiju u Poljanama jerihonskim. Uhvatiše ga,
odvedoše u Riblu, u zemlju hamatsku, pred Nabukodonozora,
kralja babilonskoga, koji mu izreče sud. **6** I kralj babilonski
dade u Ribli pred očima kralja Sidkije zaklati djecu njegovu.
A dade kralj babilonski pogubiti i sve odličnike judejske. **7**
Sidkiji iskopa oči, stavi ga u okove da ga odvede u Babilon. **8**
Kaldejci zapališe kraljev dvor i kuće naroda i porušiše bedeme
jeruzalemske. **9** Ostatak pučanstva koje još ostade u gradu,
izbjeglice što su mu se predale i sav ostali narod, izagna u
Babilon Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže. **10** A od

siromašnoga puka koji nije ništa posjedovao, Nebuzaradan,
zapovjednik tjelesne straže, ostavi neke u zemlji judejskoj i
porazdijeli im vinograde i polja. 11 O Jeremiji Nabukodonozor,
kralj babilonski, zapovjedi Nebuzaradanu, zapovjedniku tjelesne
straže: 12 “Uzmi ga i oko tvoje neka bdi nad njim. Ne čini mu
nikakva zla, nego postupaj s njime kako on bude želio.” 13
Tada Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, Nebušazdan,
visoki dostojanstvenik, Nergal Sar-Eser, vrhovni zapovjednik, i
sve vojskovođe kralja babilonskoga 14 poslaše ljude da izvedu
Jeremiju iz tamničkoga dvorišta i pustiše ga na slobodu. I tako
on osta među narodom. 15 Dok je Jeremija bio zatvoren u
tamničkom dvorištu, dođe mu riječ Jahvina: 16 “Idi i reci Kušitu
Ebed-Meleku: Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov:
'Evo, učinit ću da se ispune moje riječi protiv ovoga grada, na
nesreću, ne na spas njegov. I kad se u onaj dan na tvoje oči
obistine, 17 ja ću te u onaj dan spasiti - riječ je Jahvina - i nećeš
biti predan u ruke ljudima pred kojima dršćeš, 18 jer ja ću te
pouzdano spasiti te nećeš od mača poginuti, nego ćeš dobiti
život kao plijen, jer si se u me pouzdao' - riječ je Jahvina.”

40 Ovo je riječ koju Jahve uputi Jeremiji pošto ga
Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, bijaše pustio iz
Rame. Odvojio ga je kad je već, u lance okovan, bio među svim
jeruzalemskim i judejskim izgnanicima koje vođahu u Babilon.
2 Odvojivši ga, dakle, zapovjednik tjelesne straže reče mu:
“Jahve, Bog tvoj, zaprijetio je nesrećom ovome mjestu. 3 Izvršio
je i učinio kako bijaše zaprijetio, jer ste griješili protiv Jahve
i niste slušali glasa njegova. Zato vas je i snašlo ovo zlo. 4
Evo, sada driješim okove s ruku tvojih. Ako ti je po volji da ideš
sa mnom u Babilon, pođi sa mnom i oko će moje bdjeti nad
tobom. Ako ti nije volja ići sa mnom u Babilon, ti ostani. Gle,
sva je zemlja pred tobom: možeš ići kamo ti oko želi i gdje će
ti biti dobro. 5 Ako, dakle, hoćeš ostati, možeš poći Gedaliji,
sinu Šafanova sina Ahikama, koga je kralj babilonski postavio
nad gradovima judejskim, i ostati kod njega usred naroda, ili
pak možeš ići kamo ti drago.” Zatim mu zapovjednik tjelesne
straže dade hrane i k tomu dar te ga otpusti. 6 Tada se Jeremija
otputi u Mispu, Gedaliji, sinu Ahikamovu, te osta kod njega
među narodom koji je ostao u zemlji. 7 Svi vojni zapovjednici
i njihovi ljudi uokolo saznaše da je kralj babilonski postavio
zemlji za namjesnika Ahikamova sina Gedaliju te mu povjerio
muževe, žene i djecu i siromahe koji još ne bijahu odvedeni
u babilonsko sužanjstvo. 8 I dođoše pred Gedaliju u Mispu:
Netanijin sin Jišmael, Kareahov sin Johanan; Tanhumetov sin
Seraja, Zatim sinovi Efaja Netofljanina, Makatijev sin Jaazanija
- oni i njihovi ljudi. 9 Gedalija, sin Šafanova sina Ahikama,
zakle se njima i njihovim ljudima i reče: “Ne bojte se služiti
Kaldejcima, ostanite u zemlji, budite odani babilonskom kralju
i bit će vam dobro. 10 A ja ću, evo, ostati u Mispi na službu
Kaldejcima koji dolaze k nama. Vi pak potrgajte grožđe, poberite
voće i masline, pohranite u sudove i ostanite u gradovima što ih
zaposjedoste.” 11 I svi Judejci što se zatekoše u Moabu, kod
sinova Amonovih, i u Edomu, po svim zemljama, saznadoše da
je kralj babilonski ostavio ostatak u Judeji i da je postavio nad
njim Gedaliju, sina Šafanova sina Ahikama. 12 I onda se vratiše
svi Judejci iz svih mjesta kamo ih bijahu raspršili, vratiše se
u zemlju judejsku Gedaliji u Mispu te nabraše veoma mnogo
grožđa i drugoga voća. 13 A Johanan, sin Kareahov, i svi vojni
zapovjednici pođoše Gedaliji u Mispu 14 te mu rekoše: “A znaš li
ti da je amonski kralj Baalis poslao Jišmaela, sina Netanijina, da
te ubije?” Ali im Gedalija, sin Ahikamov, ne povjerova. 15 Tada
reče Johanan, sin Kareahov, potajno Gedaliji u Mispi: “Idem da
ubijem Jišmaela, sina Netanijina, tako da nitko neće doznati.
Zašto da on tebe ubije i da se opet raspršе svi Judejci što se
oko tebe skupiše? I zašto da propadne ostatak Judejaca?” 16
Ali Gedalija, sin Ahikamov, uzvrati Johananu, sinu Kareahovu:
“Nemoj toga raditi! Jer je laž što govoriš o Jišmaelu.”

41 Ali u sedmom mjesecu dođe Jišmael, sin Elišamina
sina Netanije, roda kraljevskoga, sa deset ljudi i potraži
Gedaliju, sina Ahikamova, u Mispi. I dok su se ondje, u Mispi,
zajedno gostili, 2 diže se Jišmael, sin Netanijin, sa svojom
desetoricom i mačem smakoše Gedaliju, sina Ahikamova. I tako
ubi čovjeka koga kralj babilonski bijaše postavio nad zemljom. 3
A i sve Judejce koji bijahu s njim u Mispi, i Kaldejce, vojnike
što se tu nađoše - Jišmael dade pogubiti. 4 Sutradan, pošto
Gedalija bi ubijen, dok još nitko nije znao što se zbilo, 5 dođoše
ljudi iz Šekema, Šila i Samarije, njih osamdeset, obrijane brade,
poderanih haljina i s urezima po tijelu, noseći u rukama prinose i
tamjan da ih prinesu u Domu Jahvinu. 6 Jišmael, sin Netanijin,
iziđe im iz Mispe u susret, dok su oni, plačući, išli svojim putem.
Kad ih stiže, reče im: “Dođite Gedaliji, sinu Ahikamovu!” 7 A
kad stigoše usred grada, Jišmael, sin Netanijin, i njegovi ljudi
poklaše ih i baciše u čatrnju. 8 A među njima bijaše deset ljudi
koji rekoše Jišmaelu: “Nemoj nas ubiti, jer imamo u poljima
zakopanih zaliha pšenice, ječma, ulja i meda.” On tada odusta
i ne ubi ih s braćom njihovom. 9 A čatrnja u koju je Jišmael
pobacao sva tjelesa pobijenih ljudi, velika čatrnja, bijaše ona ista
koju je kralj Asa načinio protiv Baše, kralja izraelskoga. I sad ju
je Jišmael, sin Netanijin, napunio pobijenim ljudima. 10 Tada
Jišmael odvede ostatak naroda iz Mispe, zajedno s kćerima
kraljevim koje je Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže,
povjerio Gedaliji, sinu Ahikamovu: u cik zore krenu Jišmael, sin
Netanijin, i zaputi se da prijeđe u zemlju Amonovih sinova. 11 Ali
kad Johanan, sin Kareahov, i svi vojni zapovjednici koji bijahu s
njim saznadoše za sva zlodjela što ih Jišmael, sin Netanijin,
bijaše počinio, 12 uzeše sve svoje vojnike te krenuše u boj na
Jišmaela, sina Netanijina. Nađoše ga uz veliku vodu u Gibeonu.
13 Čim oni ljudi što bijahu kod Jišmaela ugledaše Johanana,
sina Kareahova, i sve vojne zapovjednike koji bijahu s njime,
obradovaše se, 14 i sav narod što ga je Jišmael odveo iz Mispe
okrenu se i potrča Johananu, sinu Kareahovu. 15 Ali Jišmael,
sin Netanijin, sa osam ljudi, pobježe od Johanana i ode k
sinovima Amonovim. 16 Tada Johanan, sin Kareahov, i svi vojni
zapovjednici koji bijahu s njim uzeše sav preostali narod što
ga Jišmael, sin Netanijin, pošto ubi Gedaliju, sina Ahikamova,
bijaše doveo iz Mispe: muškarce, žene i djecu i dvorjane koje
dovede iz Gibeona. 17 Krenuše, a kod Svratišta Kimhama, koje
je kraj Betlehema, oni se odmarahu da bi mogli nastaviti put i
stići u Egipat, 18 što dalje od Kaldejaca, kojih se bojahu: jer je

Jišmael, sin Netanijin, ubio Gedaliju, sina Ahikamova, koga kralj
babilonski bijaše postavio za namjesnika u zemlji.

42 Nato svi vojni zapovjednici, osobito Johanan, sin Kareahov,
i Azarja, sin Hošajin, i sav narod, malo i veliko, pristupiše **2**
i rekoše proroku Jeremiji: “Pomno počuj molbu našu! Zagovaraj
nas pred Jahvom, Bogom svojim, za sav ovaj ostatak, jer nas,
kako i sam vidiš, ostade još samo malo od velikoga broja koliko
nas je nekoć bilo. **3** Neka nam Jahve, Bog tvoj, objavi kuda da
krenemo i što valja da činimo.” **4** Prorok im Jeremija odgovori:
“Pristajem. Pomolit ću se, kao što rekoste, Jahvi, Bogu vašemu,
i javit ću vam sve što on odgovori, ni riječi vam neću zatajiti.” **5**
Oni pak rekoše Jeremiji: “Neka Jahve bude istinit i vjerodostojan
svjedok protiv nas ako ne postupimo sasvim po riječima koje
će nam Jahve, Bog tvoj, po tebi objaviti. **6** Bio povoljan ili
nepovoljan glas Jahve, Boga našega, komu te šaljemo, mi
ćemo ga slušati da nam dobro bude što poslušasmo glas
Jahve, Boga svojega.” **7** Poslije deset dana dođe riječ Jahvina
Jeremiji. **8** Tada on pozva Johanana, sina Kareahova, sve vojne
zapovjednike koji bijahu s njim i sav narod, malo i veliko, **9** te im
reče: “Ovako govori Jahve, Bog Izraelov, kojemu ste me poslali
da izlijem preda nj molbu vašu: **10** 'Ako budete mirno živjeli u
zemlji ovoj, podići ću vas i neću vas više razoriti; posadit ću vas,
a ne iskorijeniti. Jer se kajem za zlo koje sam vam nanio. **11**
Ne bojte se kralja babilonskoga od koga strahujete. Ne bojte
ga se - riječ je Jahvina - jer ja sam s vama da vas spasim
i izbavim iz ruku njegovih. **12** I ja ću vam pribaviti milost da
vam se smiluje i pusti vas da u zemlji svojoj živite.' **13** Ako pak
kažete: 'Nećemo ostati u ovoj zemlji', ne pokoravajući se glasu
Jahve, Boga svoga, **14** ako kažete: 'Ne, u Egipat idemo, rata
više da ne vidimo, glasa bojnog roga više da ne čujemo, da ne
moramo biti više gladni kruha; da, onamo idemo', **15** onda čujte
riječ Jahvinu, vi koji ste Ostatak Judeje: Ovako govori Jahve
nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Ako ste odlučili krenuti u Egipat da
ondje živite, **16** mač kojega se plašite u zemlji će vas egipatskoj
dostići; glad od koje strahujete, u Egiptu će vam biti za petama:
i ondje ćete umrijeti! **17** I svi oni koji odluče da odu u Egipat i da
se ondje nasele, poginut će od mača, gladi i kuge: nitko živ
neće umaći nesreći koju ću na njih svaliti.' **18** Jer ovako govori
Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Kao što se srdžba moja i
bijes moj oboriše na Jeruzalemce, tako će se gnjev moj izliti i na
vas ako pođete u Egipat: postat ćete prokletstvo, užas, kletva i
poruga, a ovoga mjesta nikad više nećete ugledati.' **19** Vama,
koji ste Ostatak Judeje, Jahve poručuje da ne idete u Egipat.
Dobro znajte da sam danas bio svjedok protiv vas. **20** Jer sami
sebe obmanjujete. TÓa vi ste me poslali k Jahvi, Bogu svome
rekavši: 'Zagovaraj nas pred Jahvom, Bogom našim, i saopći
nam sve što ti on objavi, i mi ćemo to učiniti.' **21** A danas sam
vam objavio, ali vi ne slušate više glasa Jahve, Boga svojega,
koji me k vama posla. **22** Znajte, dakle, dobro: od mača, gladi i
kuge poginut ćete na mjestu kamo hoćete da odete da se ondje
naselite.”

43 Kad je Jeremija svemu narodu kazao sve riječi Jahve,
Boga njihova, sve one riječi radi kojih ga je Jahve, Bog
njihov, k njima poslao, **2** Azarja, sin Hošajin, i Johanan, sin
Kareahov, i svi oni drski ljudi odgovoriše Jeremiji: “Laži nam
govoriš. Nije te poslao Jahve da nam govoriš: 'Ne idite u Egipat
da se ondje nastanite', **3** nego Baruh, sin Nerijin, podgovori
te da nas predaš u ruke Kaldejcima koji će nas pogubiti ili
odvesti u sužanjstvo babilonsko!” **4** I Johanan, sin Kareahov, i
svi zapovjednici i sav narod ne poslušaše glasa Jahvina da
ostanu u zemlji judejskoj. **5** Nego Johanan, sin Kareahov, i vojni
zapovjednici povedoše sav ostatak Judin, one što se vratiše iz
zemalja kamo bijahu izagnani, da se nastane u zemlji judejskoj:
6 muževe, žene i djecu i sve kraljevske kćeri i sve ljude koje je
Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, ostavio kod Gedalije,
sina Šafanova sina Ahikama, pa i proroka Jeremiju, i Baruha,
sina Nerijina, **7** te se oni iseliše u Egipat, jer ne slušahu glasa
Jahvina. I tako dođoše u Tafnis. **8** U Tafnisu dođe riječ Jahvina
Jeremiji: **9** “Uzmi u ruke velikoga kamenja i ugradi ga, pred svim
Judejcima, meljtom u pločnik što je pred ulazom u faraonov
dvor. **10** I reci im: Ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj
Izraelov: 'Evo šaljem po slugu svojega Nabukodonozora, kralja
babilonskoga. On će postaviti prijestolje na ovo kamenje što
sam ga ugradio i nad njim će razapeti svoju nebnicu. **11** Da,
doći će i udarit će na zemlju egipatsku: Tko je za smrt, u smrt!
Tko za izgnanstvo, u izgnanstvo! Tko za mač, pod mač! **12**
On će vatrom sažeći hramove bogova egipatskih, spalit će i
izagnati bogove, očistit će zemlju egipatsku kao što pastir svoj
plašt otrijebi od buha. I onda će, nesmetan, odavde otići. **13**
Porazbijat će spomenike hrama Sunca koji je u Heliopolu, a
hramove bogova egipatskih ognjem će spaliti.'”

44 Riječ koja se javi Jeremiji za sve Judejce što življahu
u zemlji egipatskoj, što življahu u Migdolu, u Tafnisu, u
Memfisu i u zemlji Patrosu. **2** Ovako govori Jahve nad Vojskama,
Bog Izraelov: “I sami vidjeste svu nesreću koju sam svalio na
Jeruzalem i na sve gradove judejske: evo danas su to gomile
ruševina, a u njima nitko više ne živi, **3** zbog nedjela njihovih
što ih učiniše da bi mene vrijeđali, polazeći drugim bogovima
kojih nisu poznavali ni oni, ni vi, ni oci vaši, da im kade i da im
služe. **4** A ja sam vam jednako slao svoje sluge proroke da
vam kažu: 'Ne činite tih gnusoba koje su mi ogavne!' **5** Ali me
oni nisu slušali, niti su uho svoje priklonili da se okane zloće
svoje i prestanu kaditi tuđim bogovima. **6** Zato se izli gnjev moj i
srdžba moja i rasplamtje se u gradovima judejskim i po ulicama
jeruzalemskim, te se pretvoriše u pustoš i razvaline, kao što su
danas. **7** Zašto sami svaljujete na se tako golemu nesreću”
- govori Jahve, Bog nad Vojskama, Bog Izraelov - “te sami
do korijena istrebljujete iz Judeje sve muško i žensko, djecu
i dojenčad, te vam ni ostatka ostati neće, **8** jer me vrijeđate
djelima ruku svojih, kadeći tuđim bogovima u zemlji egipatskoj, u
koju ste došli prebivati, a bit ćete iskorijenjeni i postat ćete kletva
i ruglo među svim narodima na zemlji? **9** Jeste li zaboravili
bezakonja otaca svojih, bezakonja kraljeva judejskih, bezakonja
knezova svojih i žena njihovih i bezakonja svoja, bezakonja žena
svojih, počinjena u zemlji judejskoj i po ulicama jeruzalemskim?
10 Do dana današnjega nisu se pokajali, nisu se bojali, nisu
živjeli po Zakonu mojemu ni po odredbama mojim, koje dadoh
vama i ocima vašim.” **11** Zato ovako govori Jahve nad Vojskama,

Bog Izraelov: “Evo, okrećem svoje lice vama, na nesreću vašu,
da zatrem svu zemlju judejsku. 12 Odnijet ću ostatak Judeje
koji je odlučio da ide u zemlju egipatsku da se ondje stani; svi
će izginuti u zemlji egipatskoj, past će od mača, od gladi će
pogibati, poginut će svi, malo i veliko, pomrijet će od mača i
gladi, i bit će prokletstvo, užas, kletva i poruga. 13 Kaznit ću sve
koji budu u zemlji egipatskoj, kao što sam kaznio Jeruzalem:
mačem, glađu i kugom. 14 A od ostatka Judeje koji je došao da
se stani u Egiptu, nitko neće uteći ni preživjeti da bi se mogao
vratiti u zemlju judejsku za kojom im duše čeznu, da se u nju
vrate i ondje nastane. Jer se nitko neće vratiti, osim izbjeglica.”
15 I tada svi muškarci koji su znali da im žene kade tuđim
bogovima, i sve nazočne žene, u velikom mnoštvu, i sav narod
što življaše u zemlji egipatskoj i u Patrosu odgovoriše Jeremiji:
16 “Riječi koje si u ime Jahvino nama objavio mi ne slušamo;
17 naprotiv, i dalje ćemo se držati zadane riječi: kadit ćemo
nebeskoj kraljici i lijevati ljevanice, kao što smo i mi i oci naši,
naši kraljevi i knezovi činili u gradovima judejskim i po ulicama
jeruzalemskim: tada imadosmo kruha izobila, bijasmo sretni i ne
trpjesmo nikakvih nesreća. 18 Ali otkako prestadosmo kaditi
nebeskoj kraljici i lijevati joj ljevanice, u svemu smo oskudijevali
i od mača i gladi pogibali.” 19 A žene rekoše: “Kad kadimo
kraljici nebeskoj i lijevamo joj ljevanice, zar joj bez znanja
svojih muževa pečemo kolače u obliku lika njezina i lijevamo
ljevanice?” 20 Tada Jeremija svemu narodu, muškarcima i
ženama, i svim ljudima koji su mu tako govorili reče: 21 “Nije li
se Jahve spomenuo i nije li ga u srce dirnuo tamjan što ste
ga palili po ulicama jeruzalemskim, vi i oci vaši, vaši kraljevi,
knezovi i puk zemaljski? 22 Jahve više nije mogao podnositi
zlodjela vaših i gnusoba koje počiniste, i zato se zemlja vaša
pretvorila u pustoš i ruševine, u prokletstvo, bez stanovnika, kao
što je i danas. 23 Zbog toga što ste, prinoseći tamjan, zgriješili
Jahvi, što Jahvina glasa ne slušaste i Jahvina se Zakona i
njegovih se naredaba i svjedočanstava ne držaste, snađe vas
ova nevolja, kakva je danas.” 24 Zatim reče Jeremija svemu
narodu, osobito ženama: “Čujte riječ Jahvinu, svi Judejci koji
ste u zemlji egipatskoj: 25 Ovako govori Jahve nad Vojskama,
Bog Izraelov: 'Vi žene, ono što vaša usta obećaju, to vaše ruke
moraju i izvršiti. Rekoste: 'Mi ćemo se tvrdo držati zavjeta što ih
učinismo: kaditi kraljici nebeskoj i lijevati joj ljevanice.' Držite se
samo svojih zavjeta i lijevajte revno ljevanice! 26 Ali čujte zato
riječ Jahvinu, svi vi Judejci nastanjeni u zemlji egipatskoj! Evo,
zaklinjem se velikim imenom svojim,' govori Jahve. 'U svoj zemlji
egipatskoj nijedna usta judejska neće više izustiti mojega imena;
nitko neće reći: 'Živoga mi Jahve!' 27 Evo, bdim nad njima, na
nesreću, a ne na dobro njihovo: svi ljudi judejski što su u zemlji
egipatskoj poginut će od mača i gladi do potpunog istrebljenja.
28 I bit će malo onih koji će izbjeći maču i vratiti se iz egipatske
zemlje u zemlju judejsku. Onda će sav ostatak judejski, svi koji
dođoše u zemlju egipatsku da ondje žive, spoznati čija riječ
vrijedi, moja ili njihova. 29 A ovo neka vam bude znamenje -
riječ je Jahvina - da ću vas kazniti na ovome mjestu, da biste
znali da će se vama na nesreću ispuniti prijetnje moje protiv
vas.' 30 Ovako govori Jahve: 'Gle, predat ću faraona Hofru,
kralja egipatskoga, u ruke njegovim neprijateljima i u ruke onih
koji mu rade o glavi, baš kao što sam Sidkiju, kralja Judejskoga,
predao u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskoga, neprijatelja
njegova, koji mu je radio o glavi.'”

45 Riječ koju uputi Jeremija proroku Baruhu, sinu Nerijinu,
dok je on te riječi iz usta Jeremijinih pisao u knjigu, četvrte
godine Jojakima, sina Jošijina, kralja judejskoga: 2 Ovako govori
Jahve, Bog Izraelov, za tebe, Baruše: 3 “Jer si rekao: 'Jao meni
jer mi Jahve dodaje nevolju na nevolju. Sustadoh uzdišući i ne
mogu naći mira!' 4 Ovako govori Jahve: 'Evo, što sam sagradio,
porušit ću, što sam zasadio, iščupat ću - po svoj zemlji! 5 A ti
tražiš za se čudesa! Ne traži toga! Jer, gle, svalit ću zlo na sve
živo - riječ je Jahvina. A tebi ću kao plijen pokloniti život tvoj na
svim mjestima kamo dođeš.'”

46 Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji protiv naroda.
2 Još o Egiptu. Protiv vojske faraona Neka, kralja
egipatskoga, što bijaše kod rijeke Eufrata, u Karkemišu, i
kralj Nabukodonozor ga potuče, četvrte godine Jojakima, sina
Jošijina, kralja judejskoga. 3 Pripremite štitove i oklope! Naprijed,
u boj! 4 Upregnite konje! Na kola, vozači! Postavite se pod
kacigama! Naperite koplja! Navucite oklope! 5 Što vidim?
Zaprepašteni, uzmiču? Junaci njihovi, poraženi, u bijeg udariše
glavom bez obzira! Užas odasvud - riječ je Jahvina. 6 Ni najbrži
ne umače, ni najhrabriji ne uteče! Na sjeveru, na obali Eufrata,
posrću i padaju. 7 Tko se to diže poput Nila, čije vode šume, k'o
brzaci nabujaše? 8 To Egipat se diže poput Nila, k'o brzaci vode
mu nabujaše. I govori: dići ću se, poplaviti zemlju, opustošiti
gradove i pučanstvo! 9 Konji, naprijed! Poletite, kola bojna!
Navalite, ratnici! Kušiti, Putijci, štitom zaštićeni, i Ludijci, što
lukom strijeljate! 10 Ovo je dan Jahve nad Vojskama - dan
osvete da se dušmanima svojim osveti: mač će se nažderati,
nasititi, glad utoliti krvlju njihovom! Jer Gospod, Jahve nad
Vojskama, ima žrtveno klanje u sjevernoj zemlji uz obalu Eufrata.
11 Popni se na Gilead, balzama potraži, djevice, kćeri egipatska!
Uzalud lijekovi mnogi: nema tebi ozdravljenja! 12 Narodi čuše
za tvoju sramotu, vapaji tvoji napuniše zemlju. Jer se junak
o junaka spotiče i obojica padaju. 13 Riječ koju Jahve uputi
proroku Jeremiji kad Nabukodonozor, kralj babilonski, dođe da
udari na zemlju egipatsku. 14 Navijestite Egiptu, objavite u
Migdolu, obznanite u Memfisu: “Svrstaj se! Spremi se! Jer mač
već ždere sve oko tebe! 15 Što? Zar Apis pobježe? Tvoj se Bik
ne odrva?” Da, Jahve ga obori! 16 On učini te mnogi posrnuše,
popadaše jedan na drugoga. I gle, govore: “Na noge! Vratimo
se svom narodu, rodnoj grudi svojoj, pred mačem koljačkim!” 17
Faraonu, kralju egipatskom, ime nadjenite: “Graja što pravi čas
promaši.” 18 “Tako, života mi moga” - govori Kralj, komu je ime
Jahve nad Vojskama - “ono će doći kao Tabor posred gora, kao
Karmel iznad mora. 19 Spremi izgnanički zavežljaj, udomljena
kćeri egipatska, jer Memfis će biti u pustoš pretvoren, poharan i
nenastanjen. 20 Egipat bijaše lijepa junica, ali ide, ide na nju
obad sa Sjevera. 21 A i plaćenici egipatski što k'o gojna telad
usred nje življahu, i oni se okrenuše, u bijeg udariše, ne mogu
se odhrvati jer ih stiže Dan propasti, dođe vrijeme da se kazne.
22 Slušaj! K'o da zmija sikće, sa svom silom dolaze, sjekirama
na nju navaljuju, baš k'o drvosječe. 23 Posjeći će šumu - riječ je

Jahvina - iako je neprohodna. Više ih je nego skakavaca, broja
njima nema. 24 Osramoćena je zemlja egipatska, predana je
narodu Sjevera." 25 Govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov:
"Evo, kaznit ću Amona Tebskoga, faraona i Egipat, i sve njegove
bogove, kraljeve, faraona i sve koji se u nj uzdaju. 26 Predat ću
ih u ruke onima što im rade o glavi, u ruke Nabukodonozora,
kralja babilonskoga, i u ruke slugu njegovih. A poslije će Egipat
biti opet naseljen, kao u stara vremena" - riječ je Jahvina. 27 "Ne
boj se, Jakove, slugo moja, ne plaši se, Izraele! Jer, evo, spasit
ću te izdaleka i potomstvo tvoje iz zemlje izgnanstva. Jakov će
se opet smiriti, spokojno će živjet' i nitko ga neće plašiti. 28
Ne boj se, Jakove, slugo moja - riječ je Jahvina - jer ja sam
s tobom. Zatrt ću narode među koje te prognah, a tebe neću
sasvim uništiti: ali ću te kaznit' po pravici, ne smijem te pustit'
nekažnjena."

47 Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji o Filistejcima prije
nego što faraon osvoji Gazu. 2 Ovako reče Jahve: "Evo,
vode se dižu sa Sjevera i kao nabujali brzaci poplavljuju zemlju i
sve što je na njoj, gradove i sve njihovo pučanstvo. I ljudi vapiju,
i kukaju svi žitelji zemlje, 3 uz tutanj kopita njegove ždrebadi,
uza štropot kola i tresku točkova. Oci više ne mare za djecu
svoju jer su im ruke klonule 4 zbog dana što osvanu da Filistejce
istrijebi, da zatre Tiru i Sidonu sve do posljednjeg pomagača.
Jer Jahve istrebljuje Filistejce, i sav ostatak otočja kaftorskog.
5 Gazi će biti obrijana glava, razoren Aškelon. A ti, Ašdode,
ostače Anakovaca, dokle će te tuga razdirati? 6 Jao, maču
Jahvin, kad li ćeš se smiriti? Vrati se u korice, stani i počini!" 7
Ali kako da se smiri, kad Jahvina ruka njime zapovijeda: na
Aškelon i na morski žal on ga isuka.

48 O Moabu. Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog
Izraelov: "Jao brdu Nebu jer je opustošeno, postiđen
je Kirjatajim i osvojen, tvrđa posramljena, razorena, 2 nema
više dike moapske. U Hešbonu mu propast skovaše: 'Hajde
da ga istrijebimo iz naroda!' A ti, Madmene, bit ćeš razoren,
mač već ide za tobom! 3 Slušaj! Jauci se čuju iz Horonajima:
'Pohara, propast strašna!' 4 'Moab je smlavljen!' čuje se vrištanje
mališa njegovih. 5 Da, uz brdo Luhit uspinju se plačući. Da, niz
obronke Horonajima razliježe se jauk nad propašću. 6 'Bježite,
spasavajte život, ugledajte se u pustinjsku magarad!' 7 Jer si se
pouzdao u svoje utvrde, bit ćeš i ti osvojen. Kemoš odlazi u
izgnanstvo sa svećenicima i knezovima svojim. 8 Pustošnik
će doći u svaki grad, nijedan mu neće izmaći: Dolina će biti
poharana, Visoravan opustošena," govori Jahve! 9 Stavite
Moabu nadgrobni kamen, jer je do temelja srušen; njegovi su
gradovi pustare, u njima nitko ne obitava. 10 Proklet bio tko
nemarno obavlja poslove Jahvine! Proklet bio tko krvlju mač
svoj ne omasti! 11 Od mladosti svoje mir uživaše Moab, ležaše
na droždini svojoj, nikad ga nisu pretakali iz bačve u bačvu,
nikad u izgnanstvo išao nije: zato mu okus ostade svjež, miris
nepromijenjen. 12 "Ali, evo, dolaze dani" - govori Jahve - "i ja ću
mu poslati tlačitelje koji će ga pretakati, isprazniti njegove bačve
i sudove njegove porazbijati. 13 I tada će se Moab postidjeti
zbog Kemoša, kao što se dom Izraelov postidio zbog Betela u
koji se uzdao." 14 Kako možete reći: "Mi smo junaci, hrabri
ratnici." 15 Pustošnik Moabov navaljuje na nj; cvijet mladosti
njegove u klanice silazi, riječ je Kraljeva, Jahve nad Vojskama
njemu je ime. 16 Bliži se propast Moabova, nesreća njegova
hiti. 17 Žalite ga, svi susjedi njegovi, i svi koji znate ime njegovo.
Recite: "Kako li se slomi čvrsta palica, žezlo veličanstveno!"
18 Siđi sa slave svoje, sjedni u blato, žitelju, kćeri dibonska!
Jer pustošnik Moaba navali na te, poruši sve utvrde tvoje. 19
Stani na cestu i promatraj, o žitelju Aroera! Pitaj bjegunce i
preživjele, pitaj ih: "Što se to dogodi?" 20 "Moab se stidi jer
je slomljen. Plačite, jecajte! Objavite na Arnonu da je Moab
poharan." 21 Sud stiže nad Visoravan i nad Holon, Jahsu i
Mefaot, 22 nad Dibon, Nebo, Bet Diblatajim, 23 Kirjatajim, Bet
Gamul, Bet Meon, 24 Kerijot, Bosru i nad sve gradove zemlje
moapske, daleke i blize. 25 "Moabu je rog odbijen, ruka mu
je slomljena." 26 "Opijte ga jer se htjede uzvisiti nad Jahvu:
neka se Moab sada valja u bljuvotini svojoj te i on neka bude
na podsmijeh. 27 Nije li tebi bio Izrael na podsmijeh? Jesu li
ga možda zatekli u krađi te mašeš glavom kad god o njemu
govoriš?" 28 "Ostavite gradove, živite u pećinama, stanovnici
Moaba! Budite kao golubovi što se gnijezde na litici onkraj
razjapljena bezdana!" 29 Čuli smo za nadutost Moaba, nadutost
preveliku, ponos njegov, hvastanje, uznositost, za oholost srca
njegova! 30 "Poznajem ja obijest njegovu - riječ je Jahvina -
laž njegovih riječi, laž djela njegovih! 31 Zato moram jaukati
nad Moabom, plakati nad svim Moapcima, jecati zbog ljudi Kir
Heresa. 32 Više nego nad Jazerom, plakat ću nad tobom, o
lozje sibmansko, kojem se mladice pružahu preko mora, sezahu
sve do Jazera. Na tvoje berbe i žetve pade sada pustošnik. 33
Iščeznu radost i veselje iz voćnjaka i zemlje moapske. Nesta
vina u kacama, mastioci više grožđa ne maste, veseli zvuci više
nisu veseli." 34 Urlanje Hešbona i Elalea čuje se sve do Jahasa.
Viču od Soara do Horonajima i Eglat Šelišije, jer se i vode
nimrimske pretvoriše u pustaru. 35 "U Moabu ću učiniti - riječ je
Jahvina - da se ne uzlazi na uzvišice i kadi bogovima njegovim.
36 Stoga mi srce poput frule dršće za Moabom, srce moje poput
frule dršće za ljudima Kir Heresa: jer propade stečevina koju
stekoše! 37 Sve su glave obrijane i brade podrezane; po svim
rukama urezi, oko bokova kostrijet. 38 Na svim krovovima
Moaba i na njegovim trgovima samo zapomaganje, jer smrskah
Moab kao krčag koji se nikomu ne mili" - riječ je Jahvina. 39
Kako li je smrskan! Kako li sramotno Moab udari u bijeg! Moab
postade ruglo i strašilo svim susjedima. 40 Jer ovako govori
Jahve: "Gle, poput orla lebdi, nad Moabom širi krila. 41 Gradovi
su zauzeti, osvojene tvrđave. Srce moapskih junaka bit će toga
dana kao srce žene u trudovima. 42 Izbrisan je Moab iz naroda
jer se uzvisi nad Jahvu. 43 Strava, jama i zamka tebi, žitelju
Moaba! - riječ je Jahvina. 44 Tko stravi umakne, u jamu će
pasti; tko se iz jame izvuče, u zemlju će pasti. Da, to ću svaliti
na Moab u danima kazne njegove" - riječ je Jahvina. 45 "U sjeni
se hešbonskoj ustavljaju iscrpljeni bjegunci. Al' vatra izlazi iz
Hešbona, plamen liže iz dvora sihonskog i proždire sljepoočnice
Moabu i tjeme sinova nemirničkih. 46 Jao tebi, Moabe! Umišljen
si, narode Kemošev! Jer sinove tvoje u izgnanstvo odvedoše,
kćeri tvoje u progonstvo. 47 Ali ću promijeniti udes Moabov u
budućnosti" - riječ je Jahvina. Dovde suđenje Moabu.

49 O sinovima Amonovim. Ovako govori Jahve: “Izrael nema
sinova, nema nasljednika? Zašto je Milkom baštinio Gad i
narod se njegov nastanio u njegovim gradovima? **2** Zato, evo,
dolaze dani - riječ je Jahvina - i učinit ću da se zaore ratni
krikovi u Rabi sinova Amonovih, i ona će biti humak poharani, i
naseobine njene ognjem popaljene. Tada će Izrael opljačkati
svoje pljačkaše” - govori Jahve. **3** “Plači, Hešbone, jer Ar je
opustošen, zapomažite kćeri rapske. Opašite kostrijet, tužbalice
povedite, obilazite s urezima. Jer Milkom mora u izgnanstvo
sa svećenicima i knezovima. **4** Što se dičiš dolinom svojom,
kćeri odmetnice, koja se uzdaš u bogatstvo svoje i govoriš:
'Tko se usuđuje ustati protiv mene?' **5** Evo, svaljujem na te
stravu odasvud uokolo: bit ćete raspršeni, svak' na svoju stranu,
i nitko bjegunce neće skupiti. **6** Ali uto ću opet promijeniti udes
sinova Amonovih” - riječ je Jahvina. **7** O Edomu. Ovako govori
Jahve nad Vojskama: “Zar nema više mudrosti u Temanu, zar u
razumnih nesta svj§eta, zar se izvjetrila mudrost njihova? **8**
Bježite, gubite se i duboko se sakrijte, stanovnici Dedana, jer
Ezavu propast nosim, vrijeme kazne njegove. **9** Dođu li trgači k
tebi, ni pabirka neće ostaviti; dođu li kradljivci noćni, opljačkat
će sve što žele. **10** Jer ja sam onaj što će Ezava pretražiti i
skrovišta mu otkriti da se ne mogne sakriti. Pleme je njegovo
opustošeno: nema ga više! Nitko ne kaže: **11** 'Ostavi siročad
svoju, ja ću je prehraniti i neka se udovice tvoje u me pouzdaju!'”
12 Jer ovako govori Jahve: “Gle, oni koji odista ne bi morali piti
čašu moraju je iskapiti, i zar upravo ti da ostaneš nekažnjen?
Ne, ti nećeš ostati nekažnjen, morat ćeš čašu ispiti! **13** Jer
samim se sobom zakleh - riječ je Jahvina: Bosra će postati
ruglo i sramota, pustinja i prokletstvo; a svi njezini gradovi bit će
vječne razvaline.” **14** Jahve mi vijest uputi, glasnik bi poslan k
narodima: “Skupite se! Krenite na nj, krenite! Ustajte! U boj! **15**
Jer, gle, učinit ću te malim među narodima, prezrenim među
ljudima. **16** Strah te tvoj zaveo, uznositost srca tvoga, ti koji
živiš u pećinama kamenim i držiš se visova planinskih te viješ
gnijezdo na timoru, k'o orlovi, odande ću te strovaliti” - riječ
je Jahvina. **17** “Edom će postati pustoš; tko god njime prođe,
zaprepastit će se i zviždati zbog svih rana njegovih. **18** Razorit
će ga kao Sodomu i Gomoru i susjede njihove” - govori Jahve.
Čovjek ondje neće stanovati, sin čovječji neće u njem boraviti.
19 “Gle, kao lav on izlazi iz guštare jordanske na pašnjake
vječno zelene. Ali ću ga učas otjerati i smjestiti ondje svog
izabranika. Jer tko je meni ravan? I tko će mene na račun
pozvati? I koji će mi pastir odoljeti?” **20** Zato čujte što je Jahve
naumio učiniti Edomu, čujte što je nakanio protiv stanovnika
Temana: i najsitniju jagnjad on će odvući, i sam njihov pašnjak
zgrozit će se nad njima. **21** Od lomljave pada njina zemlja će se
potresti, razlijegat će se vapaj do Crvenog mora! **22** Gle, poput
orla on se diže i lebdi, nad Bosrom širi krila. U dan onaj srce će
junaka edomskih biti kao srce žene u trudovima. **23** O Damasku.
Smeteni su Hamat i Arpad jer zlu vijest čuše. Srce im se steže
od užasa i smirit se ne može. **24** Obeshrabren je Damask,
u bijeg udario, strah ga spopao, tjeskoba i bolovi obuzeli ga
kao porodilju. **25** Kako? Napušten je slavni grad, grad radosti
moje! **26** Zato će mladići njegovi popadati po trgovima, svi će
ratnici poginuti u onaj dan - riječ je Jahve nad Vojskama. **27**
“Potpalit ću vatrom zidine Damaska: plamen će proždrijeti dvor
Ben-Hadadov.” **28** O Kedaru i kraljevstvima hasorskim koje je
potukao Nabukodonozor, kralj babilonski. Ovako govori Jahve:
“Ustajte, na Kedar navalite, uništite sinove Istoka! **29** Nek' im se
oduzmu šatori i stada, šatorska krila i sva im oprema! Neka im
se deve odvedu, i nek' viču na njih: 'Strava odasvud!' **30** Bježite
glavom bez obzira, duboko se skrijte, žitelji Hasora - riječ je
Jahvina. Jer Nabukodonozor, kralj babilonski, snuje naum protiv
vas, navalu smišlja: **31** 'Ustajte, udarite na mirni narod što živi
bez straha - riječ je Jahvina - što nema vrata ni zasuna, što u
osami prebiva! **32** Deve njihove bit će plijen, mnoštvo ovaca
otimačina!' I raspršit ću ih na sve strane, one ljude obrijanih
zalizaka, i dovest ću odasvud na njih nesreću - riječ je Jahvina.
33 Hasor će postati brlog čagaljski i pustinja vječna. Čovjek
ondje neće prebivati, neće se ondje nastaniti sin čovječji.” **34**
Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji o Elamu, u početku
kraljevanja Sidkije, kralja judejskoga. **35** Ovako govori Jahve
nad Vojskama: “Lomim, evo, luk Elamov, srž snage njegove. **36**
Četiri ću vjetra dognati na Elam sa četiri kraja neba i raspršit
Elamce u sva četiri vjetra, i neće biti naroda kamo neće stići
bjegunci elamski. **37** Utjerat ću Elamcima strah u kosti pred
njihovim dušmanima. Pustit ću na njih nesreću, oganj gnjeva
svojega. Poslat ću mač za njima dok ne budu sasvim uništeni.
38 I postavit ću u Elamu prijesto svoj i zatrt ću ondje kralja i sve
knezove” - riječ je Jahvina. **39** Ali ću okrenut' udes Elama” - riječ
je Jahvina.

50 Riječ koju Jahve reče protiv Babilona, protiv zemlje
kaldejske: **2** “Objavite narodima! Razglasite, ne tajite,
recite: Zauzet je Babilon! Bel je postiđen: Marduk razbijen!
Posramljeni su kipovi njegovi, razmrskani njegovi likovi. **3** Jer
sa sjevera na nj se diže narod koji će mu zemlju prometnuti u
pustinju; nitko više neće u njoj živjeti, i ljudi i stoka pobjeći će i
otići. **4** U one dane i u vrijeme ono - riječ je Jahvina - vratit će
se sinovi Izraelovi, ići će plačuć' i tražeći Jahvu, Boga svojega.
5 Pitat će za put na Sion, onamo će pogled upravljati: 'Hodite,
prionimo uz Jahvu Savezom vječnim, nezaboravnim!' **6** K'o
izgubljene ovce bijaše narod moj, pastiri ih zavedoše te zalutaše
po brdima: moradoše s brda na brežuljke, zaboraviše gdje su
im torovi. **7** Tko ih nađe, proždire ih, neprijatelji njini zborahu:
'Nismo mi krivi, jer zgriješiše Jahvi, pašnjaku pravde, Jahvi, nadi
otaca svojih!' **8** Bježite iz Babilona! Izađite iz zemlje kaldejske!
Budite poput ovnova pred stadom. **9** Jer evo ću dići i dovesti na
Babilon mnoštvo velikih naroda; u zemlji sjevernoj svrstat će se
protiv njega - odanle će biti osvojen. Strijele su im k'o u sretna
junaka, prazne se ne vraćaju. **10** Kaldeja će biti oplijenjena, do
mile volje nju će pljačkati” - riječ je Jahvina. **11** “Da! Radujte se
samo i klikujte, vi pljačkaši moje baštine! Poskakujte k'o june na
paši! Ržite kao ždrebad! **12** Mati vaša teško se osramoti, postidi
se roditeljka vaša. Evo, posljednja je među narodima: pustinja,
zemlja prljuša. **13** Zbog gnjeva Jahvina bit će bez življa, sva će
opustjeti. Tko god prođe mimo Babilon, zgrozit će se i zviždat će
nad njegovim ranama. **14** Svrstajte se protiv Babilona, opkolite
ga. Strijelci, strijeljajte na nj, ne žalite strelica - Jahvi je zgriješio.
15 Sa svih strana nek' zaore poklici bojni. On se predaje! Stupovi
mu padaju, bedemi se ruše: to Jahvina je osveta! Osvetite se

Babilonu, vratite mu milo za drago! 16 Istrijebite Babilonu i sijača
i žeteoca što srpom zamahuje u dane žetvene! Pred mačem
silničkim nek' svak' se vrati svome narodu, neka bježi zemlji
svojoj." 17 Izrael bijaše stado razagnano, lavovi ga raspršiše.
Prvi ga kralj asirski proždrije, a onda mu Nabukodonozor,
kralj babilonski, kosti polomi. 18 Zato ovako govori Jahve nad
Vojskama, Bog Izraelov: "Evo, kaznit ću kralja babilonskoga i
zemlju njegovu, kao što kaznih kralja asirskoga. 19 I vratit ću
Izraela pašnjaku njegovu da pase po Karmelu, Bašanu, brdima
efrajimskim i u Gileadu, da se sit najede. 20 U one dane, u
vrijeme ono - riječ je Jahvina - tražit će grijeh Izraelov, ali ga
više neće biti; tražit će opačine judejske, ali ih neće naći. Jer
oprostih svima koje sačuvah." 21 "Na zemlju meratajimsku!
Kreni na nju i na stanovnike Pekoda, zatri ih do temelja, uništi
iza njih sve - riječ je Jahvina - izvrši sve kako ti zapovjedih!"
22 Ratna se vika čuje u zemlji, poraz strašan. 23 O, kako li je
skršen, razbijen malj cijele zemlje! Kako li Babilon posta strašilo
narodima! 24 Zamku ti metnuh, Babilone, ti se uhvati i ne vidje.
Zatečen si i uhvaćen, jer se s Jahvom zarati! 25 Jahve otvori
svoju oružnicu, izvuče oružje gnjeva svojega, jer ima posla za
Jahvu nad Vojskama u zemlji kaldejskoj. 26 Udarite na nju sa
svih strana, otvorite žitnice njene, slažite je kao snoplje, zatrite
Babilon kletim uništenjem, da od njega ne ostane ništa. 27
Pokoljite svu junad njegovu, u klaonicu neka siđu! Jao njima,
došao je njihov dan, vrijeme kazne njihove! 28 Čujder glasa
onih što pobjegoše, što utekoše iz zemlje babilonske da jave na
Sionu osvetu Jahve, Boga našega, osvetu Hrama njegova! 29
Sazovite na Babilon strijelce, sve što zapinju lukove, opkolite ga
sa svih strana: nitko da ne uteče! Platite mu po zasluzi, vratite
mu milo za drago, jer bi se oholio na Jahvu, Sveca Izraelova.
30 Zato će mu svi mladići popadati po trgovima i svi će mu
ratnici u onaj dan izginuti - riječ je Jahvina. 31 "Evo me na te,
Oholice!" - riječ je Gospoda Jahve nad Vojskama - "došao je
dan tvoj, vrijeme pohoda na te. 32 Oholica će posrnuti, pasti, i
nitko ga neće podići. Oganj ću podmetnuti gradovima njegovim i
proždrijet će sve uokolo." 33 Ovako govori Jahve nad Vojskama:
"Potlačeni su sinovi Izraelovi, zajedno sa sinovima Judinim. Oni
što ih zarobiše, drže ih čvrsto i neće da ih puste. 34 Ali, moćan
je njihov Otkupitelj, ime mu Jahve nad Vojskama. On će obraniti
parnicu njihovu - zemlji mir donijeti i smesti pučanstvo Babilona."
35 Mač na Kaldejce - riječ je Jahvina - na pučanstvo Babilona,
na knezove i mudrace njegove! 36 Mač na brbljavce njegove,
neka polude! Mač na njegove ratnike, neka se prestrave! 37
Mač na njegove konje i bojna kola i na svu gomilu posred
njega: nek postanu kao žene! Mač na njihove riznice; nek ih
opljačkaju! 38 Mač na vode njihove, neka presahnu! Jer to je
zemlja idola, zaludiše ih kipovi, strašila njihova. 39 Zato će
se ondje nastaniti risovi s čagljima, i nojevi će ondje obitavat.
Dovijeka će ostat' mjesto bez življa, nitko ondje neće živjeti od
koljena do koljena. 40 Razorit će ga kao što Bog razori Sodomu
i Gomoru i susjede njihove - riječ je Jahvina. Čovjek ondje neće
stanovati, sin čovječji neće u njem' boraviti. 41 Evo dolazi narod
sa Sjevera, puk velik i mnogi kraljevi, i dižu se s krajeva zemlje.
42 U ruci im luk i koplje, okrutni su, nemilosrdni. Graja im buči
poput mora, jašu na konjima, kao jedan za boj spremni protiv
tebe, kćeri babilonska. 43 Kralj babilonski ču vijest o njima: i
ruke mu klonuše, muka ga spopade, bolovi ga obuzeše kao
porodilju. 44 "Gle, kao lav on izlazi iz guštare jordanske na
pašnjake vječno zelene. Al' ja ću ga učas otjerati i smjestiti
ondje svog izabranika. Jer, tko je meni ravan? I tko će mene na
račun pozvati? I koji će mi pastir odoljeti?" 45 Zato, čujte što
je Jahve naumio da učini Babilonu, čujte što je nakanio protiv
zemlje kaldejske: i najsitniju jagnjad on će odvući; i sam njihov
pašnjak zgrozit će se nad njima. 46 Na glas da je pao Babilon
zemlja će se potresti: razlijegat će se vapaj među narodima.

51 Ovako govori Jahve: "Gle, ja podižem protiv Babilona i
protiv pučanstva kaldejskog vjetar zatornički. 2 Poslat
ću na Babilon vijače da ga viju i prorešetaju zemlju njegovu.
Kad ga sa svih strana opkole u kobni dan, 3 nek' strijelac luka
ne odlaže, nek' ne skida oklopa! Ne štedite mladića njihovih,
svu mu vojsku kleto uništite! 4 Pobijeni će padati po zemlji
kaldejskoj, probodeni po ulicama njegovim." 5 Ne, Izrael -
Judeja - nije udovica Boga svojega, Jahve nad Vojskama,
iako je zemlja njihova puna krivice protiv Sveca Izraelova. 6
Bježite iz Babilona, nek' svak' spasi život svoj, da ne izginete
s njegova bezakonja, jer ovo je vrijeme Jahvine odmazde,
svakom plaća po zasluzi! 7 Babilon bijaše pehar zlatni u ruci
Jahvinoj, pehar koji opi svijet cijeli. Vinom tim se puci opiše, i
zato se puci obezumiše. 8 Iznenada pade Babilon, razmrskan:
zakukajte nad njim! Potražite balzama rani njegovoj: možda će
ozdravit'! 9 Liječili smo Babilon, al' se ne izliječi. Pustimo ga,
vratimo se svaki u svoj kraj! Jer do neba dopire njegova osuda
i diže se pod oblake. 10 Jahve je iznio pravdu našu! Hajde
da Sionu objavimo djelo Jahve, Boga našega. 11 Naoštrite
strelice, napunite tobolce! Jahve potače duh kraljeva medijskih
jer naumi zatrti Babilon, Jahvina je to osveta, osveta za Hram
njegov. 12 Razvijte stijeg, zidine babilonske! Pojačajte straže!
Postavite stražare! Razmjestite zasjede! Jer Jahve što naumi to
sad izvodi, kako je rekao protiv Babilona. 13 O, ti što prebivaš
na velikim vodama i bogat blagom svakojakim! Sad ti svršetak
dođe, kraj tvojoj lakomosti. 14 Životom svojim zakle se Jahve
nad Vojskama: "Napunit ću te ljudstvom kao skakavcima, zaorit
će protiv tebe vika bojna." 15 On snagom svojom stvori zemlju,
mudrošću svojom uspostavi krug zemaljski i umom svojim
razape nebesa. 16 Kad mu glas zaori, huče vode na nebesima,
oblake diže s kraja zemlje: stvara kiši munje, vjetar izvodi iz
skrovišta njegovih. 17 Svakom čovjeku pamet stane, svaki se
zlatar zastidi svoga kipa, jer svi su mu kipovi samo varka, nema
u njima duha. 18 Isprazni su oni, smiješne tvorevine, propast
će u dan kazne. 19 'Jakovljev dio' nije kao oni: jer on je sve
stvorio, Izrael pleme je baštine njegove. Jahve nad Vojskama
ime je njegovo. 20 Ti si mi bio malj, oružje ratno. Pomlatih
tobom narode, razmrskah tobom kraljevstva. 21 Pomlatih tobom
konja i konjanika, pomlatih tobom bojna kola i vozača. 22
Pomlatih tobom čovjeka i ženu, pomlatih tobom starca i dijete.
Pomlatih tobom mladića i djevojku, pomlatih tobom pastira i
stado. 23 Pomlatih tobom ratara i zapregu njegovu, pomlatih
tobom namjesnike i upravljače. 24 Ali na vaše oči sada plaća
Babilonu i svim Kaldejcima za sve zlo koje učiniše Sionu -

riječ je Jahvina. 25 “Evo me na te, Goro zatornice - riječ je
Jahvina - zatornice svega svijeta! Zamahnut ću rukom protiv
tebe, svalit ću te s litice, pretvorit ću te u goru spaljenu. 26 Iz
tebe više neće klesati kamen ugaoni ni kamen temeljac, bit
ćeš vječna pustinja” - riječ je Jahvina. 27 Podignite stijeg u
zemlji, zatrubite u rog među narodima! Pripremite na nj narode,
sazovite na nj kraljevstva - Ararat, Mini, Aškenaz! Postavite
protiv njega pozivnike, nek' nasrnu konji k'o dlakavi skakavci! 28
Spremite na nj narode, kraljeve medijske, vojvode i namjesnike
njihove i svu zemlju kojom vladaju. 29 Zemlja će se tresti,
drhtati, kad se stanu uspinjati k Babilonu svi naumi Jahvini da
pretvori zemlju babilonsku u pustinju nenastanjenu. 30 Nebojše
babilonske odustaše od borbe, u utvrdama posjedaše, nesta
sile njihove: postadoše kao žene. Spaljeni su domovi njihovi,
polomljeni zasuni na vratima. 31 Teklič tekliča prestiže, glasnik
juri za glasnikom, da jave kralju babilonskom da mu je grad sa
svih strana zauzet, 32 prijelazi zaposjednuti, tvrđave ognjem
popaljene, a ratnici prestrašeni. 33 Jer ovako govori Jahve, Bog
Izraelov: “Kći je babilonska kao gumno u vrijeme kad se po
njem gazi; još malo, i doći će joj vrijeme žetve.” 34 Izjeo me,
satro babilonski kralj, odgurnuo me kao prazan pladanj, k'o zmaj
me on progutao, napunio trbušinu, iz mog me istjerao Edena.
35 “Nasilje i patnje moje na Babilon!” govore stanovnici Siona.
“Krv moja na Kaldejce!” govori Jeruzalem. 36 Zato ovako govori
Jahve: “Gle, ja ću braniti parnicu tvoju i krvavo te osvetiti. Sasušit
ću more njegovo i presahnut ću izvore njegove. 37 Babilon će
biti hrpa ruševina, brlog čagljima, užas i ruglo, kraj nenastanjen.
38 Svi zajedno riču k'o lavovi, zavijaju kao lavići. 39 Kad se
ugriju, priredit će im pijanku, napojiti ih da se provesele, da
zaspe vječnim snom, da se više ne probude - riječ je Jahvina.
40 Odvest ću ih k'o janjce na klanje, kao jarce i ovnove.” 41
“Kako li je zauzet, kako osvojen taj ponos zemlje sve? Kako li
Babilon posta strašilo narodima? 42 Uzdiglo se more protiv
Babilona, prekrilo ga valovlje njegovo. 43 Gradovi mu pustoš
postali, zemlja suha, pustara: čovjek u njoj ne stanuje, niti njom
prolazi sin čovječji.” 44 “Kaznit ću Bela babilonskog, iz ralja
mu otet što je progutao. Neće više k njemu hrliti narodi, srušit
će se babilonske zidine. 45 Izađi iz njega, narode moj! Nek'
svaki spasi život svoj od jarosnoga gnjeva Jahvina! 46 Neka
vam srce ne klone! Ne bojte se glasÄa što se zemljom šire,
jedne godine ovakvi, druge onakvi, i što u zemlji vlada nasilje, te
silnik za silnikom ustaje. 47 Jer evo dolaze dani kada ću kazniti
kipove babilonske, i sva će mu se zemlja postidjeti, i svi će
mu pobijeni ležat' posred grada. 48 Tada će nad Babilonom
klicati nebo i zemlja i sve što je na njima, jer će sa sjevera
navaliti na grad, zatornici njegovi - riječ je Jahvina! 49 I Babilon
mora pasti za pobijene Izraelce, kao što su za Babilon padali
pobijeni po svem svijetu. 50 Vi što umakoste maču, idite, ne
ostajte ovdje. Spominjite se Jahve u zemlji dalekoj, i neka vam
Jeruzalem bude na srcu: 51 'Stidjeli smo se slušajuć' sramotu,
rumenilo nam prekrilo lice kad ono tuđinci nahrupiše u Svetište
Doma Jahvina.' 52 Zato, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina -
kad ću kazniti kipove njegove i po svoj će mu zemlji stenjat'
ranjenici. 53 Da se Babilon popne do neba, da se utvrdi na visu
nedostupnu, na moju će zapovijed na nj navalit' pustošnici” -
riječ je Jahvina. 54 Čujte vapaj iz Babilona, i strašan poraz iz
zemlje kaldejske! 55 Jer sam Jahve pustoši Babilon, on stišava
strašnu buku njegovu: bučili su vali njegovi k'o vode velike,
razlijegala se huka njihova. 56 Jest, pustošnik dođe na Babilon,
uhvaćeni su ratnici njegovi, lukovi im polomljeni. Zaista, Jahve
je Bog osvetnik koji plaća po zasluzi! 57 “Opojit ću mu knezove i
mudrace, vojvode, namjesnike i ratnike: da zaspe vječnim snom
pa se više ne probude” - govori Kralj, ime mu je Jahve nad
Vojskama. 58 Ovako govori Jahve nad Vojskama: “Široke zidine
babilonske bit će do temelja razvaljene, a visoka trava njegova
bit će ognjem spaljena. Narodi se zalud trudili, puci se za oganj
mučili!” 59 Evo zapovijedi što je prorok Jeremija dade Seraji,
sinu Mahsejina sina Nerije, kad je Seraja krenuo u Babilon sa
Sidkijom, kraljem judejskim, četvrte godine njegova vladanja.
Seraja bijaše veliki komornik. 60 Jeremija je u jednu knjigu bio
zapisao svu nesreću koja je morala doći na Babilon - sva ona
proroštva napisana protiv Babilona. 61 Jeremija reče Seraji:
“Kad dođeš u Babilon, išti prigodu da obznaniš sve ove riječi. 62
I reci: 'Jahve, ti sam reče da ćeš zatrti ovo mjesto te u njemu
ničega više neće biti, ni čovjeka ni živinčeta, nego će postati
vječna pustinja.' 63 Kad pročitaš ovu knjigu, zaveži je za kamen i
baci uEufrat. 64 I reci: 'Ovako će potonuti Babilon i neće se više
podići iz nesreće koju ću na nj svaliti.'” To su riječi Jeremijine.

52 Sidkiji je bila dvadeset i jedna godina kad se zakraljio,
a kraljevao je jedanaest godina u Jeruzalemu. Materi
mu bijaše ime Hamitala, kćerka Jeremije, i bila je iz Libne.
2 Činio je što je zlo u očima Jahvinim, sve kao što je činio
Jojakin. 3 To je zadesilo Jeruzalem zbog gnjeva Jahvina;
Jahve ih napokon i odbaci ispred lica svoga. Sidkija se pobunio
protiv babilonskog kralja. 4 Devete godine njegova kraljevanja,
desetoga dana desetoga mjeseca, krenu sam babilonski kralj
Nabukodonozor sa svom svojom vojskom na Jeruzalem. Utabori
se pred gradom i opasa ga opkopom. 5 Grad osta opkoljen
sve do jedanaeste godine Sidkijina kraljevanja. 6 Devetoga
dana četvrtoga mjeseca, kad je u gradu zavladala takva glad da
priprosti puk nije imao ni kruha, 7 neprijatelj provali u grad.
Tada kralj i svi ratnici pobjegoše noću kroz vrata između dva
zida nad Kraljevskim vrtom - Kaldejci bijahu opkolili grad - i
krenuše putem prema Arabi. 8 Kaldejske čete nagnuše za
njim u potjeru i sustigoše Sidkiju na Jerihonskim poljanama,
a sva se njegova vojska razbježala. 9 I Kaldejci uhvatiše
kralja i odvedoše ga u Riblu, u zemlji hamatskoj, pred kralja
babilonskog, koji mu izreče presudu. 10 Pokla Sidkijine sinove
pred njegovim očima, pobi u Ribli sve Judine knezove; 11 Sidkiji
iskopa oči i okova ga verigama i odvede u Babilon, gdje ga je
držao u tamnici sve do smrti njegove. 12 Desetoga dana petoga
mjeseca - devetnaeste godine kraljevanja Nabukodonozora,
kralja babilonskog - uđe u Jeruzalem Nebuzaradan, zapovjednik
tjelesne straže. 13 On zapali Dom Jahvin, kraljevski dvor i
sve kuće u Jeruzalemu, osobito kuće uglednika; 14 kaldejske
čete, pod zapovjednikom tjelesne straže, razoriše zidine oko
Jeruzalema. 15 Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže,
odvede u sužanjstvo ostatak naroda koji bijaše ostao u gradu, a
tako i prebjege babilonskom kralju i ostalu svjetinu. 16 Neke

od malih ljudi Nebuzaradan ostavi u zemlji kao vinogradare i
ratare. **17** Kaldejci razbiše tučane stupove u Domu Jahvinu,
podnožja i mjedeno more u Domu Jahvinu, i tuč odniješe u
Babilon. **18** Uzeše i lonce, lopate, noževe, posudice i uopće sav
tučani pribor koji se upotrebljavao za bogoslužja. **19** Zapovjednik
uze i umivaonice, kadionice, škropionice, lonce, svijećnjake,
zdjele, žrtvene pehare, uopće sve što bijaše od zlata i srebra,
20 dva stupa, jedno more i dvanaest tučanih volova pod morem,
podnožja što je kralj Salomon dao izraditi za Dom Jahvin. Nije
moguće procijeniti koliko je tuča bilo u svim tim predmetima.
21 Prvi stup bijaše visok osamnaest lakata - obuhvatiti ga je
mogao konop od dvanaest lakata - bijaše četiri prsta debeo, a
šupalj. **22** Imao je glavicu od tuča, visoku pet lakata; i obvijaše
je oplet i mogranji, a sve od tuča. Takav je bio i drugi stup. **23** A
devedeset i šest šipaka slobodno je visjelo. Sve u svemu bijaše
oko sto šipaka u tom opletu. **24** Zapovjednik je straže odveo
svećeničkog poglavara Seraju, drugog svećenika, Sefaniju,
i tri čuvara praga. **25** Iz grada je odveo jednog dvorjanina,
vojničkog zapovjednika, sedam ljudi iz kraljeve pratnje koji se
zatekoše u gradu, pisara zapovjednika vojske koji je novačio
puk te šezdeset pučana koji se također zatekoše u gradu.
26 Zapovjednik tjelesne straže Nebuzaradan odvede ih pred
kralja babilonskog u Riblu. **27** I kralj babilonski zapovjedi da
ih pogube u Ribli, u zemlji hamatskoj. Tako su judejski narod
odveli s njegove rodne grude. **28** Evo broja ljudstva što ga
Nabukodonozor odvede u sužanjstvo: sedme godine tri tisuće i
dvadeset tri Judejca; **29** osamnaeste godine Nabukodonozorove
osamsto trideset i dvije osobe iz Jeruzalema; **30** dvadeset i treće
godine Nabukodonozorove, Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne
straže, odvede sedam stotina četrdeset i pet Judejaca. U svemu:
četiri tisuće i šest stotona osoba. **31** A trideset i sedme godine
otkako je zasužnjen judejski kralj Jojakin, dvadeset i petoga
dana dvanaestoga mjeseca, babilonski kralj Evil Merodak u
prvoj godini svoje vladavine pomilova judejskoga kralja Jojakina
i pusti ga iz tamnice. **32** Ljubezno je s njim razgovarao i stolicu
mu postavio više nego drugim kraljevima koji bijahu s njim u
Babilonu. **33** Jojakin je odložio svoje tamničke haljine i jeo s
kraljem za istim stolom svega svoga vijeka. **34** Do kraja njegova
života, sve do smrti, babilonski mu je kralj trajno, iz dana u dan,
davao uzdržavanje.

Tužaljke

1 Kako osamljena sjedi prijestolnica, nekoć naroda puna;
postade kao udovica, nekoć velika među narodima. Vladarica
nad pokrajinama, na tlaku sad ide. **2** Noći provodi gorko
plačući, suzama pokriva obraze. Nikog nema da je utješi, od
svih koji su je ljubili. Svi je prijatelji iznevjeriše i postaše joj
neprijatelji. **3** Izagnan je Juda, u nevolji je i u progonstvu
teškom. Sad živi među poganima, ne nalazi počinka. Svi ga
gonitelji sustižu u tjesnacima. **4** Putovi sionski tuguju jer nitko ne
dolazi na svetkovine. Sva su vrata razvaljena, svećenici uzdišu,
ucviljene su djevice njegove, a on je pun gorčine. **5** Tlačitelji
njegovi sada gospodare, neprijatelji likuju: Jahve ga ucvili zbog
grijeha njegovih premnogih. Djeca mu otišla u izgnanstvo pred
tlačiteljem. **6** Povukla se od Kćeri sionske sva slava njezina.
Knezovi joj postadoše k'o ovnovi koji paše ne nalaze; nemoćni
vrludaju ispred gonića. **7** Jeruzalem se spominje danÄa bijede i
lutanja, kad mu narod dušmanu u ruke pade a nitko mu pomoći
ne pruži. Tlačitelji ga gledahu smijući se njegovoj propasti. **8**
Teško sagriješi Jeruzalem, postade kao nečistoća ženina. Svi
što ga štovahu, sada ga preziru: jer vidješe golotinju njegovu.
On samo plače i natrag se okreće. **9** Skuti su mu uprljani,
nije ni sanjao što ga čeka. Duboko je pao, a nikog da ga
tješi. “Pogledaj, Jahve, moju nevolju: jer neprijatelj likuje.” **10**
Neprijatelj poseže rukom za svim dragocjenostima njegovim.
Gledao je gdje pogani provaljuju u njegovo Svetište, oni kojima
si zabranio i pristup u svoj zbor. **11** Sav narod njegov jeca,
tražeći kruha; svi daju dragulje za hranu da bi ponovo živnuli.
Evo, Jahve, pogledaj kako sam prezren. **12** Svi vi što putem
prolazite, pogledajte i vidite ima li boli kakva je bol kojom sam ja
pogođen, kojom me Jahve udari u dan žestokog gnjeva svoga!
13 S visine pusti oganj, utjera ga u kosti moje. Pred noge mrežu
mi razape i tako me nauznak obori; ucvili me, ožalosti za sva
vremena. **14** Natovario me mojim grijesima, rukom ih svojom
pritegnuo; na vrat mi ih navalio, snagu mi oduzeo. Predao me
Gospod u ruke njihove, ne mogu se uspraviti. **15** Sve junake
iz moje sredine Gospod odbaci: digao je zbor protiv mene da
uništi uzdanicu moju. U tijesku izgazi Gospod mene, djevicu,
kćerku Judinu. **16** Zato moram plakati, oči mi suze liju, jer
daleko je od mene moj tješitelj da mi duh povrati. Sinovi su moji
poraženi, odveć silan bijaše neprijatelj. **17** Sion pruža ruke:
nema mu tješitelja. Jahve je protiv Jakova sa svih strana pozvao
tlačitelje; i tako Jeruzalem postade među njima strašilo. **18**
Jahve, on je pravedan; jer riječi se njegovoj protivih. Oh, čujte,
narodi svi, gledajte moju bol: djevice moje, moji mladići, svi
odoše u izgnanstvo! **19** Pozvah sve ljubavnike svoje, ali me oni
prevariše. Moji svećenici i starješine pogiboše u gradu tražeći
hrane da bi ponovo živnuli. **20** Pogledaj, Jahve, u kakvoj sam
tjeskobi, moja utroba strepi, srce mi se u grudima grči jer bijah
opako prkosan! Vani mač pokosi moje sinove, a unutra - smrt.
21 Čuj kako stenjem: nema mi tješitelja! Svi neprijatelji čuju za
moju nesreću i likuju što si to učinio! Daj da dođe dan što si ga
objavio, da njima bude kao meni. **22** Neka se pokaže sva njina
zloća pred licem tvojim, a onda postupaj s njima kao što si sa
mnom postupio za sve grijehe moje! Jer samo uzdišem, a srce
moje tuguje.

2 Kako mrakom zastrije Gospod u svom gnjevu Kćer sionsku.
S neba na zemlju baci slavu Izraelovu! I ne sjeti se podnožja
svoga u dan gnjeva svojega! **2** Bez milosti Gospod satrije
sve stanove Jakovljeve, u svom gnjevu razori tvrđave kćeri
Judine; sa zemljom je sravnio i prokleo kraljevstvo i njegove
knezove. **3** U rasplamtjelom gnjevu svojem razbi svu snagu
Izraelovu, povuče svoju desnicu pred neprijateljem; u Jakovu
raspiri plamen ognjeni koji sve uokolo proždire. **4** Nategao je luk
k'o neprijatelj, kao dušman ispružio desnicu, ubijajući sve što
mu drago bijaše. Na šator Kćeri sionske sasu k'o oganj gnjev
svoj jarosni. **5** K'o neprijatelj Gospod bijaše: razorio je Izraela,
razorio sve dvore njegove, porušio njegove utvrde, umnožio
kćeri Judinoj uzdisaje i jecaje. **6** Kao vrtu razvali mu sjenicu,
razori mjesto sastanka. Baci Jahve u zaborav svetkovine i
subote na Sionu; u gnjevu svojem prezre kralja i svećenika. **7**
Svoj oltar je Gospod odbacio, zgadilo mu se Svetište njegovo. U
ruke neprijatelja je predao bedeme svoje i dvorove. Bučili su u
Domu Jahvinu, kao u dan blagdanji. **8** Jahve naumi razvaliti
zidove Kćeri sionske. Nape uže mjerničko, ne ustegnu ruku
od rušenja. Predziđe, zidine zavi u tugu: oronuše zajedno. **9**
Vrata njina utonuše u zemlju, on im je razbio zasune; kralj i
knezovi su među pucima, Zakona nema! Ni u prorokÄa više
se ne nalaze viđenja Jahvina. **10** Starješine Kćeri sionske na
zemlji sjede i šute, posiplju glavu prašinom, kostrijet pripasuju.
K zemlji glave obaraju djevice jeruzalemske. **11** Iščilješe mi
oči od suza, utroba moja ustreptala, jetra mi se na zemlju
prosula zbog sloma kćeri naroda mojega, jer djeca i dojenčad
umiru po trgovima Grada. **12** Govore majkama svojim: “Gdje je
žito i vino?” dok obamiru kao ranjeni po trgovima Grada, dok
ispuštaju dušu svoju na grudima matera svojih. **13** S čime da te
prispodobim? Na koga si nalik, Kćeri jeruzalemska? S kime da te
usporedim, kako utješim, djevice, Kćeri sionska? Jer kao more
tvoja je nesreća neizmjerna. Tko će te iscijeliti? **14** Viđenja tvojih
proroka bijahu varka i laž, oni nisu objavili krivnju tvoju da te od
izgnanstva odvrate. Varali su te utvarama lažnim i zamamnim.
15 Nad tobom plješću rukama svi koji putem prolaze, zvižde i
vrte glavom zbog Kćeri jeruzalemske: “Je li to grad na glasu
ljepotom, radost svemu svijetu?” **16** Na tebe otvaraju usta svi
neprijatelji tvoji, zvižde, škrguću zubima i govore: “Proždrijesmo
je! To je dan za kojim čeznusmo, doživjesmo, vidjesmo!” **17**
Jahve izvrši naum svoj, održa svoju riječ koju naredi u davnim
danima: nemilice te razorio. Neprijatelj likuje zbog tebe, tvoj
protivnik rog svoj podiže. **18** U sav glas viči Gospodu, jecaj,
Kćeri sionska! Neka k'o potok teku tvoje suze danju i noću.
Ne daj počinka sebi, neka se zjenica oka tvoga ne odmori. **19**
Ustani, viči noću za svake promjene straže. K'o vodu izlij srce
pred licem Gospodnjim, k njemu podiži ruke i traži milost za
svoju nejačad koja od glada obamire po uglovima ulica. **20**
Pogledaj, Jahve, i vidi kome si to učinio. Zar žene da jedu porod
svoj, djecu što njišu u naručju? Zar moradoše biti poklani u
Svetištu Gospodnjem svećenici i proroci? **21** U uličnoj prašini
leže djeca i starci; moje djevice i moji mladići od mača padoše.

Ti ih pomori u dan gnjeva svojega, ti ih pokla nemilice. **22** Ti si,
kao na dan svečani, sa svih strana sazvao užase moje. U dan
gnjeva Jahvina nitko nije preživio, nitko se nije spasio. One koje
sam odnjihala i odgojila neprijatelj moj sve je istrijebio.

3 Ja sam čovjek što upozna bijedu pod šibom gnjeva njegova.
2 Mene je odveo i natjerao da hodam u tmini i bez svjetlosti.
3 I upravo mene bije i udara bez prestanka njegova ruka. **4**
Iscijedio je moje meso, kožu moju, polomio kosti moje. **5** Načinio
mi jaram, glavu obrubio tegobama. **6** Pustio me da živim u
tminama kao mrtvaci vječiti. **7** Zazidao me, i ja ne mogu izaći,
otežao je moje okove. **8** Kada sam vikao i zapomagao, molitvu
je moju odbijao. **9** Zazidao mi ceste tesanim kamenom, zakrčio
je putove moje. **10** Meni on bijaše medvjed koji vreba, lav u
zasjedi. **11** U bespuća me vodio, razdirao, ostavljao me da
umirem. **12** Napinjao je luk svoj i gađao me kao metu za svoje
strelice. **13** U slabine mi sasuo strelice, sinove svoga tobolca.
14 Postao sam smiješan svome narodu, rugalica svakidašnja.
15 Gorčinom me hranio, pelinom me napajao. **16** Puštao me da
zube kršim kamen grizući, zakapao me u pepeo. **17** Duši je
mojoj oduzet mir i više ne znam što je sreća! **18** Rekoh: Dotrajao
je život moj i nada koja mi od Jahve dolazi. **19** Spomeni se
bijede moje i stradanja, pelina i otrova! **20** Bez prestanka na to
misli i sahne duša u meni. **21** To nosim u srcu i gojim nadu u
sebi. **22** Dobrota Jahvina nije nestala, milosrđe njegovo nije
presušilo. **23** Oni se obnavljaju svako jutro: tvoja je vjernost
velika! **24** “Jahve je dio moj”, veli mi duša, “i zato se u nj
pouzdajem.” **25** Dobar je Jahve onom koji se u nj pouzdaje, duši
koja ga traži. **26** Dobro je u miru čekati spasenje Jahvino! **27**
Dobro je čovjeku da nosi jaram za svoje mladosti. **28** Neka sjedi
u samoći i šuti, jer mu On to nametnu; **29** neka usne priljubi uz
prašinu, možda još ima nade! **30** Neka pruži obraz onome koji
ga bije, neka se zasiti porugom. **31** Jer Gospod ne odbacuje
nikoga zauvijek: **32** jer ako i rastuži, on se smiluje po svojoj
velikoj ljubavi. **33** Jer samo nerado on ponižava i rascvili sinove
čovjeka. **34** Kad se gaze nogama svi zemaljski sužnjevi, **35** kad
se izvrće pravica čovjeku pred licem Svevišnjeg, **36** kad se
krivica nanosi čovjeku u parnici, zar Gospod ne vidi? **37** Tko je
rekao nešto i zbilo se? Nije li Gospod to zapovjedio? **38** Ne
dolazi li iz usta Svevišnjega i dobro i zlo? **39** Na što se tuže
živi ljudi? Svatko na svoj grijeh. **40** Ispitajmo, pretražimo pute
svoje i vratimo se Jahvi. **41** Dignimo svoje srce i ruke svoje
k Bogu koji je na nebesima. **42** Da, mi smo se odmetali, bili
nepokorni, a ti, ti nisi praštao! **43** Obastrt gnjevom svojim, gonio
si nas, ubijao i nisi štedio. **44** Oblakom si se obastro da molitva
ne prodre do tebe. **45** Načinio si od nas smeće i odmet među
narodima. **46** Razjapili usta na nas svi neprijatelji naši. **47** Užas i
jama bila nam sudbina, propast i zator! **48** Potoci suza teku iz
očiju mojih zbog propasti Kćeri naroda mojega. **49** Moje oči liju
suze bez prestanka, jer prestanka nema **50** dok ne pogleda i
ne vidi Jahve s nebesa. **51** Moje mi oko bol zadaje zbog kćeri
svih mojega grada. **52** Uporno me k'o pticu progone svi što me
mrze, a bez razloga. **53** U jamu baciše moj život i zatrpaše
je kamenjem. **54** Voda mi dođe preko glave, rekoh sam sebi:
“Pogiboh!” **55** I tada zazvah ime tvoje, Jahve, iz najdublje jame.
56 Ti oču moj glas: “Ne začepljuj uši svoje na vapaje moje.”
57 Bliz meni bijaše u dan vapaja mog, govoraše: “Ne boj se!”
58 Ti si, Gospode, izborio pravdu za dušu moju, ti si život moj
izbavio. **59** Ti, Jahve, vidje kako me tlače, dosudi mi pravdu. **60**
Ti vidje svu osvetu njinu, sve podvale protiv mene. **61** Čuo si,
Jahve, podrugivanje njihovo, sve podvale protiv mene. **62** Usne
protivnika mojih i misli njine protiv mene su cio dan. **63** Kad
sjede, kad ustaju, pogledaj samo: ja sam im pjesma-rugalica. **64**
Vrati im, Jahve, milo za drago, po djelu ruku njihovih. **65** Učini
da srca im otvrdnu, udari ih prokletstvom svojim. **66** Goni ih
gnjevno i sve ih istrijebi pod nebesima svojim, Jahve!

4 Jao, potamnje zlato, to suho zlato! Sveto se kamenje prosu
na uglovima svih ulica. **2** Sinovi sionski, nekoć cijenjeni kao
najčišće zlato, ah, sada ih cijene kao sudove glinske, kao djelo
ruku lončarevih! **3** Čak i šakali pružaju dojke i doje mladunčad,
ali kćeri naroda moga postaše okrutne kao nojevi u pustinji.
4 Jezik dojenčeta za nepce se lijepi od žeđi. Djeca vape za
kruhom, a nikog da im ga pruži. **5** Oni što se nekoć sladiše
biranim jelima ginu po ulicama; nekoć nošeni u grimizu, sada se
valjaju po buništu. **6** Veći bijaše zločin Kćeri naroda moga od
grijeha Sodome, što u tren oka bi razorena, a ničija se ruka
ne diže na nju. **7** Njeni mladići bijahu nekoć čišći od snijega,
bjelji od mlijeka, od koralja rumenija bijahu im tijela, lice glatko
k'o safir. **8** Sad im je obraz crnji od čađe, ne prepoznaju se
više na ulici. Koža im se lijepi za kosti, suha kao drvo. **9** Kako
su sretni oni što ih mač probode, sretniji od onih koje pomori
glad; koji padaju, iscrpljeni, jer im nedostaju plodovi zemljini. **10**
Žene, tako nježne, kuhaše djecu svoju, njima se hraniše za
propasti Kćeri naroda moga. **11** Jahve je utolio svoj bijes, izlio
jarosnu srdžbu svoju, na Sionu raspirio požar što sažiže i same
temelje njegove. **12** Nisu vjerovali kraljevi zemaljski ni svekoliko
stanovništvo zemlje da će ugnjetač i neprijatelj ući na vrata
jeruzalemska - **13** zbog grijeha svojih prorokÄa, zbog bezakonja
svećenikÄa koji usred grada prolijevahu krv pravednikÄa! **14** K'o
slijepi teturahu ulicama, omašteni krvlju, te nitko nije smio da se
takne odjeće njihove. **15** “Natrag, nečisti!” - viču im. “Natrag!
Ne dirajte!” I tada pobjegoše poganima, al' ne smjedoše ondje
ostati. **16** Raspršilo ih lice Jahvino, on ih više nije gledao. Ne
poštuju više svećenikÄa, ne sažaljuju staraca. **17** Već nam
oči iščilješe iščekujući pomoć, ali uzalud; s kula naših zureć' u
daljinu očekivasmo narod koji nas ne može spasiti. **18** Vrebaju
nam na korake da ne hodamo po trgovima svojim. Bliži nam se
kraj, navršili nam se dani, naš konac dolazi. **19** Naši gonitelji
bijahu brži od orlova na nebu; u planini nas ganjahu, u pustinji
dočekivahu u zasjedi. **20** Naš životni dah, Jahvin pomazanik,
pade u njihove jame - on za koga govorasmo: “U sjeni njegovoj
živjet ćemo među narodima.” **21** Raduj se i veseli se, Kćeri
edomska, ti koja živiš u zemlji Usu: doći će i do tebe čaša, opit
ćeš se i razgoliti. **22** Tvoj grijeh je iskupljen, Kćeri sionska,
neće te više u izgnanstvo voditi. Kaznit će opačinu tvoju, Kćeri
edomska, razotkriti grijehe tvoje.

5 Spomeni se, Jahve, što nas je snašlo, pogledaj, vidi sramotu
našu! **2** Baština naša pade u ruke strancima, domovi naši
pripadoše tuđincima. **3** Siročad smo: oca nemamo, majke su

nam kao udovice. **4** Vodu što pijemo plaćamo novcem, i za drvo
valja nam platiti. **5** Jaram nam je o vratu, gone nas, iscrpljeni
smo, ne daju nam predahnuti. **6** Pružamo ruke k Egiptu i Asiriji
da se kruha nasitimo. **7** Oci naši zgriješiše i više ih nema, a mi
nosimo krivice njihove. **8** Robovi nama zapovijedaju, a nitko da
nas izbavi iz ruku njihovih. **9** Kruh svoj donosimo izlažući život
maču u pustinji. **10** Koža nam gori kao peć užarena, ognjicom
od plamena gladi. **11** Oskvrnuli su žene na Sionu i djevice u
gradovima judejskim. **12** Svojim su rukama vješali knezove, ni
lica staračka nisu poštivali. **13** Mladići su nosili žrvnjeve, djeca
padala pod bremenom drva. **14** Starci su ostavili vrata, mladići
više ne sviraju na lirama. **15** Radosti nesta iz naših srdaca, naš
ples se pretvori u tugovanje. **16** Pao je vijenac s naše glave, jao
nama što zgriješismo! **17** Evo zašto nam srce boluje, evo zašto
nam oči se zastiru: **18** zato što Gora sionska opustje i po njoj se
šuljaju šakali. **19** Ali ti, Jahve, ostaješ zauvijek, tvoj je prijesto
od koljena do koljena. **20** Zašto da nas zaboraviš zauvijek, da
nas ostaviš za mnoge dane? **21** Vrati nas k sebi, Jahve, obratit
ćemo se, obnovi dane naše kao što nekoć bijahu. **22** Il' nas
hoćeš sasvim zabaciti i na nas se beskrajno srditi?

Ezekiel

1 Godine tridesete, četvrtoga mjeseca, petoga dana, kad bijah
među izgnanicima na rijeci Kebaru, otvoriše se nebesa i ja
ugledah božanska viđenja. **2** Petoga dana istoga mjeseca -
godine pete otkako odvedoše u izgnanstvo kralja Jojakima - **3**
riječ Jahvina dođe Ezekielu, sinu Buzijevu, svećeniku u zemlji
kaldejskoj, na rijeci Kebaru. Spusti se na me ruka Jahvina. **4**
Pogledah, kad ono sa sjevera udario silan vihor, velik oblak,
bukteći oganj obavijen sjajem; usred njega, usred ognja, nešto
nalik na sjajnu kovinu. **5** Usred toga nešto kao četiri bića,
obličjem slična čovjeku; **6** svako od njih sa četiri obraza, u
svakoga četiri krila. **7** Noge im ravne, a stopala kao u teleta;
sijevahu poput glatke mjedi. **8** Ispod krila imahu na sve četiri
strane ruke čovječje. I svako od njih četvero imaše svoj obraz
i svoja krila. **9** Krila im se spajahu jedno s drugim. Idući, ne
okretahu se: svako se naprijed kretaše. **10** I u sva četiri bijaše
lice čovječje; u sva četiri zdesna lice lavlje; u sva četiri slijeva
lice volujsko; i lice orlovsko u sva četiri. **11** Krila im bijahu gore
raskriljena. Svako imaše dva krila što se spajahu i dva krila kojim
tijelo pokrivahu. **12** I svako iđaše samo naprijed. A iđahu onamo
kamo ih je duh gonio. I ne okretahu se idući. **13** A posred tih bića
vidjelo se kao neko užareno ugljevlje, kao goruće zublje koje se
među njima kretahu; iz ognja sijevaše i munje bljeskahu. **14** Bića
trčahu i opet se vraćahu poput munje. **15** Dok ja promatrah, gle:
na zemlji uza svako od četiri bića po jedan točak. **16** Točkovi
bijahu slični krizolitu, sva četiri istoga oblika; oblikom i napravom
bijahu kao da je jedan točak u drugome. **17** U kretanju mogli su
ići u sva četiri smjera a nisu se morali okretati. **18** Naplatnice im
bijahu visoke, a kad bolje promotrih, gle, na sve strane pune
očiju. **19** Kad bi bića krenula, krenuli bi s njima i točkovi; kad bi
se bića sa tla podigla, i točkovi se podizahu. **20** Kuda ih je duh
gonio, onuda se kretahu, a zajedno se s njima i točkovi podizali,
jer duh bića bijaše u točkovima. **21** Pa kad su bića krenula,
i točkovi bi krenuli, a kad bi se ona zaustavila, ustavljali se i
točkovi; kad se ona sa tla dizahu, i točkovi se s njima podizahu,
jer duh bića bijaše u točkovima. **22** Nad glavama bića bijaše
nešto kao svod nebeski, nalik na sjajan prozirac, uzdignut nad
njihovim glavama. **23** A pod svodom raskriljena krila, jedno
prema drugome: svakome po dva krila pokrivahu tijelo. **24** Čuh
lepet njihovih krila kao huk velikih voda, kao glas Svesilnog,
kao silan vihor, kao graju u taboru. Kad bi se bića zaustavila,
spustila bi krila. **25** Sa svoda nad njihovim glavama čula se
grmljavina. **26** Ispod svoda nad njihovim glavama bijaše nešto
kao kamen safir, poput prijestolja: na tom kao prijestolju, gore
na njemu, kao neki čovjek. **27** I vidjeh kao sjajnu kovinu, iznutra
i uokolo kao oganj; od njegovih bokova naviše i od njegovih
bokova naniže nešto poput ognja i blijeska na sve strane. **28** Taj
blijesak na sve strane bijaše poput duge što se za kišnih dana
javlja u oblaku. To bijaše nešto kao slava Jahvina. Vidjeh, padoh
ničice i čuh glas koji mi govoraše.

2 I reče mi: "Sine čovječji, na noge se, da s tobom govorim!" **2**
OI uđe u me duh, kako mi progovori, te me podiže na noge i
ja čuh glas onoga koji mi govoraše. **3** I reče mi: "Sine čovječji,
šaljem te k sinovima Izraelovim, k narodu odmetničkom što
se odvrže od mene. Oni i oci njihovi griješili su protiv mene
sve do dana današnjega. **4** Šaljem te k sinovima tvrdokorna
pogleda i okorjela srca. Reci im: Ovako govori Jahve Gospod! **5**
I poslušali oni ili ne poslušali - rod su odmetnički - neka znaju da
je prorok među vama. **6** A ti, sine čovječji, ne boj ih se i ne
plaši se riječi njihovih: 'Trnje te okružuje i sjediš među samim
skorpijama.' Ne plaši se riječi njihovih i ne boj se nimalo njihova
pogleda jer oni su rod odmetnički. **7** Govori im moje riječi,
poslušali oni ili ne poslušali, jer rod su odmetnički. **8** A ti, sine
čovječji, poslušaj što ću ti sada reći: Ne budi odmetnik kao što
su oni rod odmetnički! Otvori usta i progutaj što ću ti sada dati!"
9 I pogledah, a to ruka k meni ispružena i u njoj, gle, svitak
knjige. **10** I razvi se knjiga preda mnom: bijaše ispisana izvana i
iznutra, a u njoj napisano: "Naricanje! Jecanje! Jauk!"

3 I reče mi: "Sine čovječji, progutaj što je pred tobom! Pojedi
taj svitak, te idi i propovijedaj domu Izraelovu!" **2** Otvorih
usta, a on mi dade da progutam svitak **3** i reče: "Sine čovječji,
nahrani trbuh i nasiti utrobu svitkom što ti ga dajem!" I pojedoh
ga, i bijaše mi u ustima sladak kao med. **4** Reče mi: "Sine
čovječji, idi domu Izraelovu i prenesi mu moju poruku. **5** Ne
šaljem te k narodu nepoznata jezika i nerazumljiva govora, već
te šaljem domu Izraelovu. **6** Ne šaljem te k mnogim narodima
nepoznata jezika i nerazumljiva govora koje ti ne bi mogao
razumjeti. A kad bih te k njima i poslao, oni bi te poslušali. **7**
A dom te Izraelov neće poslušati, jer ni mene ne sluša, jer
dom je Izraelov tvrde glave i okorjela srca. **8** Evo, zato ću
sada otvrdnuti tvoje lice kao što je i njihovo i glavu ću tvoju
učiniti tvrdoglavom kao što je njihova. **9** I ne boj ih se i ne
plaši, jer oni su rod odmetnički!" **10** Reče mi: "Sine čovječji, sve
riječi što ću ti reći uzmi k srcu i poslušaj ih svojim ušima. **11** I
hajde izgnanicima, sinovima svojega naroda, i reci im: Ovako
govori Jahve Gospod! - poslušali ili ne poslušali!" **12** Uto me
duh podiže i ja za sobom čuh silnu tutnjavu. Slava se Jahvina
podigla sa svojega mjesta. **13** Čuh lepet krila onih bića - udarahu
jedno o drugo - i snažnu škripu točkova što se s njima kretahu i
zaglušnu jeku jakoga glasa. **14** Tada me duh prihvati i ponese. I
ja iđah ogorčen i gnjevna srca, a ruka me Jahvina čvrsto pritisla.
15 Tako stigoh u Tel Abib, k izgnanicima koji življahu na rijeci
Kebaru - onamo gdje se bijahu nastanili - te ostadoh među
njima sedam dana kao omamljen. **16** Poslije sedam dana dođe
mi opet riječ Jahvina: **17** "Sine čovječji, postavljam te za čuvara
doma Izraelova. I ti ćeš riječi iz mojih usta slušati i opominjat
ćeš ih u moje ime. **18** Kad bezbožniku reknem: 'Umrijet ćeš', a
ti ga ne opomeneš i ne odvratiš od zla puta njegova kako bi
mu život spasio, on će umrijeti sa svojega bezakonja, ali ću
ja od tebe tražiti račun za krv njegovu. **19** A kad opomeneš
bezbožnika, a on se ne odvrati od bezakonja i od zla puta
svojega, on će umrijeti zbog svoje krivice, a ti ćeš spasiti svoj
život. **20** Isto tako, odvrati li se pravednik od svoje pravednosti i
stane činiti nepravdu, postavit ću mu zamku i umrijet će jer ga
ti ne opomenu zbog njegova grijeha; umrijet će, i njegova se
pravedna djela više neće spominjati, ali ću od tebe tražiti račun
za krv njegovu. **21** Ako li ti pravednika opomeneš da ne griješi, i

on zaista prestane griješiti, živjet će jer je prihvatio opomenu, a i
ti ćeš spasiti život svoj." 22 Ondje me opet zahvati ruka Jahvina
i on mi reče: "Ustani i siđi u dolinu da ondje s tobom govorim!"
23 Ustadoh tada i siđoh u dolinu, i gle: Slava Jahvina stajaše
ondje, slična Slavi koju vidjeh na rijeci Kebaru te padoh ničice.
24 Jahvin duh uđe u me, osovi me na noge i reče: "Idi i zatvori
se u domu svojemu! 25 Na te ću, evo, sine čovječji, staviti užad
i svezati te i više nećeš izlaziti. 26 I jezik ću ti zalijepiti za nepce
te ćeš onijemjeti i nećeš ih više karati, jer su rod odmetnički. 27
A kad ti ja progovorim, otvorit ću ti usta i ti ćeš im reći: Ovako
govori Jahve Gospod! I tko hoće slušati, neka sluša, a tko neće,
neka ne sluša, jer su rod odmetnički.

4 A ti, sine čovječji, uzmi opeku, postavi je preda se i nacrtaj
na njoj grad Jeruzalem. 2 Oko njega postavi opsadu, sagradi
prema njemu utvrdu, podigni nasip, iskopaj oko njega opkop,
razvrstaj vojsku i porazmjesti zidodere uokolo. 3 Zatim uzmi
gvozdenu ploču i postavi je kao gvozden bedem između sebe i
grada te k njemu okreni lice, i bit će opsjednut. Pritisni ga! To je
znak domu Izraelovu! 4 Zatim lezi na svoju lijevu stranu i stavi
na se grijeh doma Izraelova: koliko dana budeš tako ležao,
toliko ćeš dana nositi njihov grijeh. 5 Dajem ti po dan za godine
grijeha njihovih: sto i devedeset dana nosit ćeš grijeh doma
Izraelova. 6 A kad to završiš, četrdeset ćeš dana ležati na
desnoj strani da nosiš grijeh doma Judina; dajem ti po dan za
svaku godinu. 7 Tad okreni lice prema opsjedanom Jeruzalemu,
pruži golu desnicu i prorokuj protiv njega. 8 A ja ću te užetima
vezati da se ne možeš okretati s jedne strane na drugu dok
ne navršiš dane svoje opsade. 9 Uzmi pšenice, ječma, boba,
leće, prosa i raži, stavi to u jednu posudu i pripravi od toga sebi
kruh. Jest ćeš ga onoliko dana koliko budeš ležao na svojoj
strani: sto i devedeset dana. 10 Jelo što ćeš ga jesti bit će
izmjereno; dvadeset šekela na dan; a jest ćeš ga u određeno
vrijeme. 11 I vodu ćeš piti na mjeru: šestinu hina. Pit ćeš je
u određeno vrijeme. 12 A jest ćeš pogaču od ječma što ćeš
je pred njima ispeći na ljudskim izmetinama." 13 I reče: "Tako
će sinovi Izraelovi jesti svoj nečisti kruh među narodima među
koje ću ih izagnati." 14 Ja mu odgovorih: "Jao, Jahve Gospode,
gle, moja duša nije okaljana, jer se od djetinjstva još ne okusih
ničega uginulog ni rastrganog niti u moja usta ikad uđe meso
nečisto." 15 A on će: "Gle, dajem ti kravlju balegu umjesto
ljudskih izmetina da na njoj ispečeš kruh!" 16 Još mi reče: "Sine
čovječji, uništit ću u Jeruzalemu posljednju pričuvu kruha, i jest
će kruh na mjeru i s tjeskobom, i pit će vodu na mjeru i sa
zebnjom. 17 Neka im nestane kruha i vode, neka usahnu zbog
bezakonja svojega i jedan za drugim neka poginu!

5 A ti, sine čovječji, uzmi mač naoštren, uzmi ga kao britvu
brijačku i obrij glavu i bradu. Zatim uzmi mjerice i porazdijeli.
2 Trećinu spali posred grada ognjem kad se navrše dani tvoje
opsade; trećinu uzmi i sasijeci mačem oko grada; trećinu baci
u vjetar - i svoj ću mač trgnuti na njih. 3 Uzmi malo i zaveži
u skute haljine. 4 Od toga opet nešto uzmi, baci u vatru i
spali: odatle će se razgorjeti vatra svemu domu Izraelovu!" 5
Ovako govori Jahve Gospod: "Ovo je Jeruzalem! Postavih ga
u središte naroda, okružih ga zemljama! 6 Ali se on odupro
mojim naredbama većma nego pogani, zakonima mojim većma
nego zemlje koje ga okružuju." 7 Stoga ovako govori Jahve
Gospod: "Buntovniji ste od naroda koji vas okružuju, ne hodite
po mojim zakonima i ne vršite ni mojih naredaba ni naredaba
okolnih naroda." 8 Zato ovako govori Jahve Gospod: "Evo i
mene protiv tebe! Izvršit ću sud svoj nad tobom na oči svih
naroda. 9 Zbog tvojih gadosti učinit ću s tobom što još ne učinih
nikada nit ću ikad učiniti: 10 posred tebe očevi će jesti sinove, a
sinovi očeve; izvršit ću sud svoj nad tobom i sav ostatak tvoj
predati svim vjetrovima! 11 Života mi moga! - riječ je Jahve
Gospoda - svakojakim grozotama i gadostima ti uistinu oskvrnu
moje Svetište. I ja ću sada brijati i oko se moje neće sažaliti i
neću se smilovati: 12 trećina će tvojih žitelja posred tebe od
kuge skončati i od gladi umrijeti; trećina će oko tebe od mača
pasti; trećinu ću predati vjetrovima - i mač ću svoj trgnuti na njih!
13 Tako ću iskaliti gnjev svoj i smirit će se jarost moja kad im se
osvetim. I kad iskalim jarost svoju nad njima, spoznat će da
sam to ja, Jahve, u ljubomori svojoj bio rekao. 14 Opustošit
ću te, izvrgnut ću te ruglu naroda koji te okružuju, na oči svim
prolaznicima. 15 Da, bit ćeš na ruglo i sramotu, opomena i užas
okolnim narodima kad izvršim protiv tebe sve svoje sudove
kažnjavajući gnjevno, jarosno. Ja, Jahve, rekoh! 16 I kad na vas
pustim ljute strijele gladi što zatiru, koje ću pustiti na vas da
vas uništim i glađu zatrem - uništit ću vam i posljednju pričuvu
kruha. 17 A povrh gladi pustit ću na vas i divlje zvijeri koje će ti
djecu rastrgati; kuga će te i krv preplaviti: pod mač ću te svoj
okrenuti. Ja, Jahve, rekoh!"

6 Tada mi dođe riječ Jahvina i reče: 2 "Sine čovječji, okreni
lice prema gorama Izraelovim i prorokuj protiv njih. 3 Reci:
'Gore Izraelove, čujte riječ Jahve Gospoda! Ovako govori Jahve
Gospod: Gore i brežuljci, jaruge i doline, evo, spustit ću mač
na vas i oborit ću uzvišice vaše! 4 Opustjet će žrtvenici vaši i
porušit će se stupovi vaši, a vaše poginule pred kumire ću vam
baciti. 5 Pobacat ću trupla sinova Izraelovih pred kumire njihove
i rasijat ću kosti vaše oko žrtvenika vaših! 6 Gdje god boravili,
gradovi će vaši biti opustošeni, uzvišice poharane, žrtvenici će
vam opustjeti i biti uništeni, kumiri će vaši biti oboreni i nestat će
ih, stupovi će vaši biti smrvljeni, sva će djela vaša propasti. 7
Među vas će padati poginuli, i znat ćete da sam ja Jahve! 8 Ali
ću ipak poštedjeti neke od vas: ti će među narodima uteći maču
kad se raspršite po zemljama. 9 Tada će se preživjeli među
vama spomenuti mene među narodima kamo budu odvedeni u
izgnanstvo, kad im slomim srce preljubničko što se odmetnulo
od mene i kad im iskopam preljubničke oči što pođoše za
kumirima njihovim. I tada će sami sebi omrznuti zbog nedjela
što ih počiniše gadostima svojim. 10 I spoznat će da sam ja
Jahve: nisam im zaludu govorio da ću ih udariti svim tim zlom.'"
11 Ovako govori Jahve Gospod: "Pljesni rukama i lupni nogama,
te reci: Jao! zbog svih gadnih nedjela dom će Izraelov pasti od
mača, gladi i kuge! 12 Tko bude daleko, od kuge će umrijeti; tko
bude blizu, od mača će pasti, i tko bude opkoljen, od gladi će
izdahnuti! Tako ću gnjev iskaliti na njima 13 i spoznat će da
sam ja Jahve kad im poginuli budu ležali među kumirima oko
žrtvenika na svakome povišem brežuljku, nad svim vrhovima

planinskim, pod svakim stablom zelenim, pod svakim hrastom
granatim, gdje se god prinosio ugodan miris kumirima njihovim.
14 Ruku ću podići na njih i svu ću im zemlju pretvoriti u pustoš,
od pustinje do Rible, posvuda gdje borave! I spoznat će da sam
ja Jahve!"

7 Opet mi dođe riječ Jahvina i reče: 2 "Ti, sine čovječji, reci:
Ovako govori Jahve Gospod zemlji Izraelovoj: 'Primiče se
kraj: bliži se konac zemlji na sve četiri strane svijeta! 3 Sada je i
tebi kraj: gnjev ću svoj na te izliti, sudit ću ti prema putovima
tvojim i na te ću oboriti sve gadosti tvoje! 4 I moje te oči
neće požaliti, neću ti se smilovati, nego ću te nagraditi prema
putovima tvojim, tvoje će gadosti u tebi ostati. I znat ćete da
sam ja Jahve.'" 5 Ovako govori Jahve: "Jedna nesreća, evo,
dolazi! 6 Kraj dolazi, dolazi ti kraj, evo, dolazi! 7 Kolo ti udesa
dolazi, stanovniče zemlje! Dolazi tvoj čas, bliži se dan: strava je,
a ne radost u gorama. 8 Eto, uskoro ću na te izliti gnjev i iskalit
ću na tebi srdžbu svoju! Sudit ću ti prema putovima tvojim i
oborit ću na te sve gadosti tvoje. 9 I moje te oči neće požaliti,
neću ti se smilovati, nego ću ti platiti prema putovima tvojim i
tvoje će gadosti u tebi ostati! I spoznat ćete da sam ja Jahve
koji bije. 10 Evo, evo dolazi, kolo ti udesa dolazi, prut već cvjeta
i oholost pupa, 11 a nasilje se podiže kao žezlo bezbožnosti! I
nitko neće ostati od njih, nitko od njihova mnoštva. Ništa od
njihove buke, nema u njima vrijednosti. 12 Ide vrijeme, bliži se
dan! Tko kupuje, neka se ne raduje, a tko prodaje, neka ne
tuguje, jer se gnjev izlijeva na sve bogatstvo njegovo. 13 Jer tko
proda, neće više dobiti što je prodao, i nitko neće bezakonjem
ojačati život! 14 Trube trublje i sve je spremno, ali nitko ne kreće
u boj, jer gnjev se moj izlijeva na sve bučno mnoštvo. 15 Vani -
mač, a unutra - kuga i glad! I tko je u polju, od mača će poginuti,
a tko u gradu, glad će ga i kuga uništiti. 16 Koji uteku, sklonit će
se u gore kao dolinski golubovi, a ja ću ih sve istrijebiti, svakoga
zbog bezakonja njegova, 17 i sve će ruke klonuti, a koljena
će svima malaksati. 18 U kostrijet će se odjenuti, trepet će ih
obuzeti, sva će lica sramota pokriti, sve će im glave oćelavjeti!
19 Srebro svoje pobacat će na ulice, a zlato će smatrati izmetom:
u dan srdžbe Jahvine ni srebro ni zlato neće ih izbaviti, duše im
neće moći nasititi ni trbuha napuniti, jer se o to spotakoše na
grijeh. 20 Uzoholiše se zbog divnoga nakita svojega; od njega
napraviše kumire - grozote i gadosti svoje: zato im ga pretvorih
u izmet. 21 Dat ću ga u ruke tuđincima da oplijene, razgrabe
i oskvrnu. 22 Odvratit ću od njih lice svoje: i neka se samo
oskvrnjuje moja dragocjenost, neka u nju uđu provalnici i neka
je oskvrnu! 23 Spremaj lance, jer je zemlja puna krvi i zločina
koji zaslužuju smrt i grad prepun nasilja! 24 Zato ću dovesti
najgore narode da baštine njihove domove. Slomit ću oholost
nasilnika, i svetišta njihova bit će oskvrnjena. 25 Dolazi tjeskoba!
Tražit će mir, a mira biti neće! 26 Dolazit će nevolja za nevoljom,
jedna zla vijest za drugom! I tražit će se viđenje u proroka; u
svećenika neće više biti Zakona ni u starješina savjeta! 27 Kralj
će protužiti, a kneza će spopasti užas i ruke će puku zadrhtati,
jer ću ih nagraditi prema putovima njihovim i sudit ću im prema
sudovima njihovim. I znat će da sam ja Jahve."

8 Godine šeste, šestoga mjeseca, petoga dana, dok sjeđah
u svojoj kući, a preda mnom starješine judejske, spusti se
na me ruka Jahvina. 2 Pogledah, i gle: tu kao neki čovjek; od
njegovih kao bokova naniže oganj, a od njegovih kao bokova
naviše bljeskanje, nešto poput usijane kovine. 3 Ispruži nešto
nalik na ruku i uhvati me za kosu na glavi. Uto me duh podiže
između zemlje i neba i ponese me u božanskome viđenju u
Jeruzalem, na ulaz unutrašnjih vrata, što su okrenuta prema
sjeveru gdje stoji kumir, ljubomora koja izaziva ljubomoru. 4
I gle, ondje bijaše Slava Boga Izraelova, kao što je vidjeh u
dolini. 5 I reče mi: "Sine čovječji, podigni oči prema sjeveru!" I
podigoh oči prema sjeveru. I gle, kumir, ljubomora, bijaše i na
sjeveru, kraj vrata žrtvenika, na strani prema ulazu. 6 I reče mi:
"Sine čovječji, vidiš li što oni ovdje čine? Velike su to gnusobe
što ih dom Izraelov ovdje čini, samo da me udalji iz mojega
Svetišta. A vidjet ćeš i gorih gnusoba!" 7 I povede me do vrata
predvorja. Pogledah, i gle: u zidu pukotina. 8 I reče mi: "Sine
čovječji, probij taj zid!" Probih zid, a ono - ulaz! 9 I reče mi:
"Uđi i pogledaj strahovite gadosti što se ovdje čine!" 10 Uđoh i
pogledah. I gle, svakojake slike gmazova i gnusnih životinja -
sve kumiri doma Izraelova, našarani na zidu, svuda uokolo. 11
A pred tim kumirima sedamdesetorica ljudi od starješina doma
Izraelova, i među njima i Šafanov sin Jaazanija. I svakome od
njih u ruci kadionica iz koje se podiže oblak kada miomirisnoga.
12 I reče mi: "Sine čovječji, vidiš li što u toj tami rade starješine
doma Izraelova, svatko u svojoj oslikanoj komori? I još govore:
Jahve nas ne vidi jer je Jahve napustio zemlju!" 13 I reče mi još:
"A vidjet ćeš i gorih gnusoba što se ovdje čine!" 14 I povede me
do vrata Doma Jahvina što su okrenuta prema sjeveru. I gle,
ondje sjeđahu žene i oplakivahu Tamuza. 15 I reče mi: "Vidiš li,
sine čovječji? A vidjet ćeš i gorih gnusoba od ovih!" 16 I povede
me u unutrašnje predvorje Doma Jahvina. Ondje, na ulazu u
Hekal Jahvin, između trijema i žrtvenika, bijaše oko dvadeset i
pet ljudi, okrenutih leđima Hekalu Jahvinu, a licem prema istoku,
i ondje se prema istoku klanjahu suncu. 17 I reče mi: "Vidiš li to,
sine čovječji? Malo li je domu Judinu svih ovih gnusoba što ih
ovdje čine, nego mi još zemlju pune i nasiljem, i ponovo me
izazivaju i granama pred nosom mašu? 18 Zato ću i ja sada
postupiti s njima jarosno i oči se moje više neće sažaliti i neću
im se smilovati. I kad stanu iza glasa vikati na moje uši, neću ih
uslišiti."

9 Tada zagrmje na moje uši i reče: "Kazne grada! Priđite svaka
sa svojim zatornim oružjem u ruci!" 2 I gle, dođoše šestorica
ljudi s gornjih vrata, što su okrenuta k sjeveru, svaki sa svojim
zatornim oružjem u ruci. Među njima bijaše i jedan odjeven u
lan, s pisarskim priborom za pojasom. Uđoše oni i stadoše uz
tučani žrtvenik. 3 A Slava Boga Izraelova vinu se s kerubina,
nad kojima lebdijaše, prema pragu Doma. I pozva čovjeka
odjevena u lan, koji imaše za pojasom pisarski pribor, 4 te mu
reče: "Prođi gradom Jeruzalemom i znakom 'tau' obilježi čela
sviju koji tuguju i plaču zbog gnusoba što se u njemu čine!" 5 A
drugima reče na moje uši: "Pođite za njim gradom i ubijajte bez
milosrđa. Oči vaše neka se ne sažale i nemajte smilovanja. 6
Pobijte starce, mladiće, djevojke, djecu i žene; istrijebite ih sve

do posljednjega. Ali na kome bude znak 'tau', njega ne dirajte.
Počnite od mojega Svetišta!" I oni počeše od starješina koji
stajahu pred Domom. 7 I reče im: "Oskvrnite Dom moj i napunite
mu predvorje truplima! Krenite!" I oni iziđoše te zaredaše ubijati
gradom. 8 Dok su oni klali, ja ostadoh, bacih se ničice i zavapih:
"Jao, Jahve Gospode! Zar ćeš zaista uništiti sve što preostade
od Izraela da iskališ svoj gnjev nad Jeruzalemom?" 9 Reče
mi: "Veoma je veliko bezakonje doma Izraelova i doma Judina;
zemlja je puna krvi, a grad krcat zločina. Govore: 'Jahve je
ostavio zemlju! Ne vidi Jahve!' 10 I zato se moje oči neće sažaliti
i neću im se smilovati: djela ću im njihova oboriti na glavu!" 11 I
gle, čovjek odjeven u lan, koji imaše za pojasom pisarski pribor,
javi vijesti: "Učinih kako si mi zapovjedio!"

10 Pogledah, i gle: na svodu nad glavama kreubinÄa pojavi
se nešto kao kamen safir, kao nekakvo prijestolje. 2 I
prozbori čovjeku odjevenom u lan: "Uđi među točkove pod
kerubinima, uzmi pune pregršti žeravice između kerubina i prospi
je nad gradom!" - I on na moje oči uđe među kerubine. 3 A
kerubini stajahu s desne strane Doma kad čovjek uđe među njih.
I oblak ispuni sve unutrašnje predvorje, 4 a Slava Jahvina vinu
se s kerubinÄa prema pragu Doma. Dom se ispuni oblakom, a
predvorje napuni svjetlost Slave Jahvine. 5 Huka kerubinskih
krila razliježe se do vanjskoga predvorja, kao kad zagrmi glas
Svevišnjega. 6 A kad on zapovjedi čovjeku odjevenom u lan:
"Uzmi ognja između točkova što su pod kerubinima", čovjek
uđe i stade kraj točkova. 7 Jedan kerubin pruži ruku prema
ognju što bijaše među kerubinima, uze ga i stavi u ruke čovjeku
odjevenom u lan. On ga primi i iziđe. 8 A ispod kerubinskih
krila ukaza se nešto kao ruka čovječja. 9 Pogledah, i gle: uz
kerubine četiri točka, po jedan uza svakoga. A točkovi bijahu
nalik na kamen krizolit; 10 sva četiri istog oblika i kao da je
jedan točak u drugome. 11 U kretanju mogahu ići u sva četiri
smjera, sve bez zakretanja. Kamo bi se glava usmjerila, onamo
bi krenuli, a da se, krećući se, nisu morali okretati. 12 Cijelo
tijelo u kerubinÄa - leđa, ruke, krila i sva četiri točka njihova -
sve im bijaše posvud naokolo puno očiju. 13 A točkovi, koliko
sam čuo, zvahu se "Kovitlac". 14 Svaki imaše po četiri lica:
lice prvoga kerubinsko, lice drugoga čovječje, a u trećega lice
lavlje, u četvrtoga orlovsko. 15 Tada se kerubini podigoše u
visine. Bijahu to ista bića što ih vidjeh na rijeci Kebaru. 16 Kad
bi kerubini krenuli, krenuli bi i točkovi uz njih, kad bi kerubini
krilima mahnuli da se od zemlje podignu, točkovi se ne bi od
njih odmicali. 17 Kad bi se zaustavili, i točkovi bi stali; a kad bi
se sa zemlje podigli, i točkovi se podizahu, jer duh bića bijaše
u njima. 18 Uto se Slava Jahvina vinu s praga Doma i stade
nad kerubinima. 19 Tada kerubini raširiše krila i podigoše se sa
zemlje pred mojim očima. A kad oni krenuše, i točkovi za njima
krenuše. I zaustaviše se nad istočnim vratima Doma Jahvina, a
Slava Boga Izraelova bijaše nad njima. 20 Bijahu to ista bića što
ih vidjeh pred Bogom Izraelovim na rijeci Kebaru. I tako spoznah
da ono bijahu kerubini. 21 U svakoga po četiri lica i po četiri
krila, a pod krilima nešto kao ruka čovječja. 22 Lica im ista kao
ona što ih vidjeh na rijeci Kebaru. I svako se naprijed kretaše.

11 Tada se duh podiže i ponese me do istočnih vrata Doma
Jahvina, što su okrenuta k istoku. I gle: na ulazu vrata
dvadeset i pet ljudi, među kojima vidjeh i Jaazaniju, sina
Azurova, i Pelatju, sina Benajina, knezove narodne. 2 I reče
mi: "Sine čovječji, evo ljudi koji smišljaju opačine i koji u ovom
gradu daju zle savjete: 3 'Nije li čas da gradimo domove? Ovaj
je grad kotao, a mi smo meso.' 4 Zato prorokuj protiv njih,
prorokuj, sine čovječji!" 5 I duh Jahvin siđe nada me i kaza
mi: "Reci: Ovako veli Jahve Gospod: 'Ne govoriš li tako, dome
Izraelov? Ali ja poznajem misli vašega srca! 6 Množite ubojstva
u ovome gradu i njegove ulice punite truplima.' 7 Zato ovako
govori Jahve Gospod: 'Oni koje vi probodoste i razbacaste po
gradu - oni su meso, a grad je kotao. Zato ću vas ja izvesti
sada iz njega. 8 Od mača strahujete, i mač ću na vas dovesti -
riječ je Jahve Gospoda! 9 Izvest ću vas iz grada i predati vas u
ruke tuđincima, i sud ću svoj izvršiti nad vama: 10 od mača
ćete pasti! Na međi Izraelovoj sudit ću vam, i tada ćete znati
da sam ja Jahve! 11 A ovaj grad više vam neće biti kotao i vi
nećete biti meso njegovo. Na međi Izraelovoj sudit ću vam,
12 i tada ćete znati da sam ja Jahve po čijim uredbama ne
živjeste i čijih zakona ne izvršavaste, nego živjeste po zakonima
okolnih naroda!'" 13 Dok ja tako prorokovah, umrije Pelatja, sin
Benajin. I ja padoh ničice te zavapih iz svega glasa: "Jao, Jahve
Gospode, zar ćeš doista uništiti sav Ostatak doma Izraelova?"
14 I dođe mi riječ Jahvina: 15 "Sine čovječji, tvojoj braći, i tvojim
rođacima, i svem domu Izraelovu Jeruzalemci govore: 'Daleko
ste od Jahve! Nama je ova zemlja dana u posjed!' 16 Zato
im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Ako ih i odagnah među
daleke narode, ako ih i rasprših po zemljama, ja ću im sam
uskoro biti Svetište u zemljama u kojima se nalaze.' 17 Stoga im
reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Sabrat ću vas iz narodÄa,
vratit ću vas iz zemalja u kojima ste bili raspršeni i dat ću vam
opet zemlju Izraelovu! 18 I kad se u nju vrate, istrijebit će iz nje
sve grozote i gadosti. 19 I ja ću im dati novo srce i nov ću duh
udahnuti u njih: iščupat ću iz njih njihovo kameno srce i stavit ću
u njih srce od mesa, 20 da hode po mojim naredbama i da
čuvaju i vrše sve moje zakone. I bit će oni moj narod, a ja Bog
njihov! 21 A onima kojima srce hodi za grozotama i gadostima
oborit ću na glavu njihov put' - riječ je Jahve Gospoda." 22
Kerubini podigoše krila i točkovi se digoše za njima, a Slava
Boga Izraelova lebdijaše nad njima. 23 Slava se Jahvina vinu iz
grada i zaustavi se na gori, istočno od grada. 24 A mene duh
podiže i ponese duhom Božjim k izgnanicima u zemlju kaldejsku.
I iščeznu viđenje koje gledah. 25 I pripovjedih izgnanicima sve
što mi Jahve bijaše objavio.

12 Opet mi dođe riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji! Ti boraviš
u rodu odmetničkom koji ima oči, a ne vidi, uši ima, a
ne čuje, jer su rod odmetnički. 3 Zato, sine čovječji, spremi
izgnanički zavežljaj i njima na oči obdan se seli: seli se iz
svojega mjesta u drugo, ne bi li uvidjeli da su rod odmetnički. 4
Obdan, njima na oči, iznesi zavežljaj, zavežljaj izgnanički, a
iziđi obnoć na njihove oči kao što se odlazi u izgnanstvo. 5
Njima na oči prokopaj zid i kroza nj izađi. 6 I njima na oči vrgni
zavežljaj na ramena i po mrkloj noći iziđi. Pokrij lice da ne vidiš
zemlju, jer te postavih kao znamenje domu Izraelovu!" 7 Učinih

kako mi bijaše zapovjeđeno: obdan iznesoh zavežljaj, zavežljaj
izgnanički, a obnoć prokopah zid rukama i njima na oči po mrkloj
noći vrgoh zavežljaj na ramena. 8 Ujutro mi dođe riječ Jahvina:
9 “Sine čovječji, zapita li te dom Izraelov, dom odmetnički: 'Što
to radiš?' 10 ti mu reci: 'Ovako govori Jahve Gospod! Ovo je
proroštvo knezu jeruzalemskom i svemu domu Izraelovu koji je
u Jeruzalemu.' 11 Reci: 'Ja sam vam znamenje! Kako ja uradih,
tako će biti njima: svi ćete se morati seliti u izgnanstvo! 12 Knez
njihov morat će vrći zavežljaj na ramena i po mrkloj noći izaći.
Prokopat će zid da izađe kroza nj i lice će pokriti rukama da
očima ne vidi zemlje. 13 Ja ću mu razapeti mrežu, i uhvatit će
se u moju zamku, i odvest ću ga u Babilon, u zemlju kaldejsku.
Ali je on neće ugledati i ondje će život ostaviti. 14 A sve one oko
njega, pomagače i čete, raspršit ću u sve vjetrove i svoj mač ću
trgnuti na njih. 15 A kad ih raspršim među narode i rasijem
po zemljama, znat će da sam ja Jahve. 16 Ipak, ostavit ću
nekolicinu koji će umaći maču, gladi i kugi, da među narodima
kamo prispiju pripovijedaju svoje gadosti; neka se zna da sam ja
Jahve.'” 17 I dođe mi riječ Jahvina: 18 “Sine čovječji, jedi kruha
zabrinuto i pij vode sa zebnjom i sa strepnjom! 19 I reci puku
zemlje: 'Ovako govori Jahve Gospod Jeruzalemcima u zemlji
Izraelovoj: Zabrinuto će jesti kruha i sa strepnjom piti vode, jer
će im zemlja opustjeti i ostat će bez igdje ičega s bezakonja
žitelja svojih. 20 I svi gradovi, sada napučeni, bit će poharani, a
sva zemlja opustošena. I znat će da sam ja Jahve!'” 21 I dođe
mi riječ Jahvina: 22 “Sine čovječji, kakve su vam to priče o zemlji
Izraelovoj? Govori se: 'Gle, prolaze dani, a od proroštva ništa!'
23 Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Dokončat ću te
priče i neće se više ponavljati u Izraelu.' Reci im: 'Bliže se već
dani i sva će se proroštva moja ispuniti! 24 Jer neće više biti u
domu Izraelovu varavih viđenja, ni lažnih proroštava kojima ljude
bijahu zavodili. 25 Jer što ja, Jahve Gospod, govorim, to će i biti,
i riječ se neće odgoditi! Da! Još za vaših dana, rode odmetnički,
riječ ću izgovoriti i izvršiti.' Tako govori Jahve Gospod!” 26 I
dođe mi riječ Jahvina: 27 “Sine čovječji! Evo što se govori u
domu Izraelovu: 'Viđenje što ga ovaj ugleda za dane je daleke!
Prorokuje za daleka vremena!' 28 Zato im reci: Ovako govori
Jahve Gospod: 'Nijedna riječ moja neće se više odgoditi! Što
rekoh, rečeno je, i sve će se ispuniti!' - riječ je Jahve Gospoda.”

13 I opet mi dođe riječ Jahvina: 2 “Sine čovječji! Prorokuj
protiv onih koji se grade prorocima u Izraelu! 3 Reci tim
prorocima koji prorokuju po svojoj glavi: 'Čujte riječ Jahvinu!
Ovako govori Jahve Gospod: Jao prorocima bezumnim koji duh
svoj slijede a ništa ne vide! 4 Ti su tvoji proroci, Izraele, kao lisice
usred ruševina. 5 Vi se ne popeste na proboje i ne zidaste zida
oko doma Izraelova da se održi u boju u dan Jahvin. 6 Viđenja
su njihova isprazna, i lažna su njihova proricanja. Govore 'Riječ
Jahvina!' - a Jahve ih nije poslao. I još očekuju da će im se
riječi ispuniti. 7 Zar ne vidite da su vam viđenja isprazna i da
su vam lažna proricanja kad govorite 'Riječ Jahvina!' - a ja
nisam govorio.' 8 Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Zato
što govorite isprazno i laž vidite, evo me protiv vas' - riječ je
Jahve Gospoda! 9 Evo, ruka moja bit će protiv proroka koji vide
isprazno i laž proriču: neće više biti u zboru mojega naroda,
neće biti upisani u knjigu doma Izraelova, nikad više neće stupiti
na tlo Izraelovo! I znat će da sam ja Jahve Gospod! 10 Jer
narod moj obmanjuju govoreći 'Mir' kad mira nema. I dok jedni
hoće da se zid utvrdi, oni hoće da se samo ožbuka. 11 Reci
onima koji hoće da se samo ožbuka: 'Past će!' Udarit će silan
pljusak, oborit ću na nj grÓad kao kamenje, bjesnjet će olujni
vihori. 12 Evo, zid će pasti! Neće li vas tada pitati: 'Gdje vam je
sada žbuka kojom ste ga ožbukali?' 13 Zato ovako govori Jahve
Gospod: 'U svojoj jarosti razbjesnit ću olujne vihore, u srdžbi ću
svojoj udariti silnim pljuskom da ga zatrem, u gnjevu ću na nj
oboriti grÓad kao kamenje. 14 Obalit ću zid što ga vi žbukom
ožbukaste, na zemlju ću ga oboriti da mu se razgole temelji.
Past će zid, i vi ćete pod njim izginuti! Tada ćete znati da sam ja
Jahve! 15 Tako ću iskaliti gnjev nad zidom i nad onima koji
ga žbukom ožbukaše. A vama ću reći: Nema više zida! Nema
onih koji ga žbukom ožbukaše. 16 Nema izraelskih proroka koji
Jeruzalemu proricahu i koji mu mir vidješe kad mira ne bijaše.'
Tako govori Jahve Gospod.” 17 “Sine čovječji, okreni lice protiv
kćeri svojega naroda koje prorokuju po svojoj glavi! Prorokuj
protiv njih: 18 Ovako govori Jahve Gospod: 'Jao onima koje
vezu poveze za svačije ruke i koje prave prijevjese za glave
svake veličine da ulove duše! Mislite li uloviti sve duše mojega
naroda a svoje duše sačuvati žive? 19 Obeščašćujete me pred
mojim narodom za šaku ječma, za zalogaj kruha, ubijajući duše
koje ne bi trebale da umru, a spasavajući one koje ne bi trebale
da žive; i obmanjujete tako narod moj koji rado sluša vaše
laži.' 20 Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv vaših
poveza kojima lovite duše kao ptice! Rastrgat ću sve to na
vašim rukama i oslobodit ću duše koje time hvatate kao ptice!
21 Poderat ću vaše prijevjese i oslobodit ću svoj narod da ne
bude više plijen vaših ruku. I znat ćete da sam ja Jahve! 22
Jer vi lažju ražalostiste srce pravednika, koje ja ražalostiti ne
htjedoh, a okrijepiste ruke bezbožnika da se ne obrati od zla
puta bezbožničkog pa da život spasi. 23 Zato nećete više vidjeti
isprazno niti ćete laž proricati: ja ću osloboditi narod svoj iz
vaših ruku. I znat ćete da sam ja Jahve!'”

14 Uto k meni dođoše neki od starješina Izraelovih i sjedoše
preda me. 2 I dođe mi riječ Jahvina: 3 “Sine čovječji!
Ti ljudi nose kumire u srcu i upiru oči u ono što ih na grijeh
potiče. Pa zar da trpim da u mene traže savjeta? 4 Zato im reci:
Ovako govori Jahve Gospod: 'Tko god iz doma Izraelova nosi u
srcu kumire i upire oči u ono što ga na grijeh potiče, a dolazi k
proroku, ja, Jahve, odgovorit ću mu prema mnoštvu njegovih
kumira, 5 da uhvatim za srce dom Izraelov koji se zbog idola
svojih odmetnu od mene.' 6 Zato reci domu Izraelovu: Ovako
govori Jahve Gospod: 'Obratite se, odvratite se od kumira svojih!
Odvratite lice od gnusoba svojih! 7 Jer tko se god iz doma
Izraelova i od došljaka koji se nastaniše u Izraelu odmetne od
mene i u srcu nosi kumire i upire oči u ono što ga potiče na
grijeh, pa unatoč tome dođe k proroku da preko njega u mene
traži savjeta, njemu ću ja, Jahve, sam odgovoriti; 8 okrenut ću
se protiv njega i učinit ću od njega poslovičan primjer: iskorijenit
ću ga iz svojega naroda! I znat ćete da sam ja Jahve. 9 Ako li
se prorok dadne zavesti i progovori, bilo bi to kao da sam ja,

Jahve, zaveo toga proroka: ruku ću podići na njega i iskorijenit
ću ga iz svojega naroda izraelskoga. 10 Obojica će podjednako
snositi grijeh svoj: grijeh prorokov jednak je grijehu onoga koji
je u njega tražio savjeta. 11 I tako se dom Izraelov više neće
odmetati od mene i neće se više kaljati svojim opačinama: on će
biti narod moj, a ja ću biti njegov Bog' - riječ je Jahve Gospoda."
12 I dođe mi riječ Jahvina: 13 "Sine čovječji, zgriješi li koja
zemlja protiv mene nevjerom i ja podignem ruku na nju te joj
uništim i posljednju pričuvu kruha i pustim na nju glad da zatrem
u njoj sve ljude i stoku; 14 preostanu li u njoj samo tri čovjeka -
Noa, Daniel i Job - ti će se svojom pravednošću spasiti - riječ je
Jahve Gospoda. 15 Također, ako na tu zemlju pustim divlje
zvijeri da joj djecu unište a nju pretvore u pustinju, kojom se
zbog zvijeri više nitko neće usuditi proći; 16 preostanu li u njoj
samo ta tri čovjeka, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda -
oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe, a zemlja će
njihova postati prava pustinja. 17 Ili, ako ja trgnem mač na tu
zemlju govoreći: 'Maču, prođi ovom zemljom!' da istrijebim u njoj
sve ljude i stoku, 18 a u njoj se nađu samo ona tri čovjeka,
života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni
sinova ni kćeri nego samo sebe. 19 Ili, ako ja pošaljem na tu
zemlju kugu te izlijem na nju gnjev i pokolj da zatrem u njoj sve
ljude i stoku, 20 a u njoj preostanu samo ona tri čovjeka, Noa,
Daniel i Job, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće
spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe svojom pravednošću."
21 Ovako govori Jahve Gospod: "Ipak, ako na Jeruzalem pustim
sva svoja četiri ljuta biča - mač, glad, divlju zvjerad i kugu - da
zatrem u njemu sve ljude i stoku, 22 u njemu će ipak preživjeti
Ostatak koji će spasiti sinove i kćeri. I evo, oni će doći k vama
da vidite njihovo vladanje i njihova djela i da se utješite, jer ćete
upoznati: što god poduzeh protiv Jeruzalema, ne učinih bez
razloga. 23 Da, kad vidite njihovo vladanje i njihova djela, utješit
ćete se, jer ćete upoznati da ne učinih bez razloga što god
poduzeh protiv Jeruzalema - riječ je Jahve Gospoda."

15 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji! U čemu je trs
loze bolji od drugih šumskih drveta? 3 Služi li da se od
njega štogod načini? Djelja li se od njega klin da se o njega što
objesi? 4 Gle, baca se u oganj da izgori: kad mu oganj sažeže
oba kraja i sredinu spali, može li još čemu poslužiti? 5 Eto, ni
onda kad bijaše čitav ništa se od njega ne mogaše načiniti.
Pa kako će, dakle, čemu poslužiti kad ga plamen sažga?" 6
Zato ovako govori Jahve Gospod: "Kao što sam trs loze, među
drugim drvetima, bacio u oganj da izgori, tako ću postupati i s
Jeruzalemcima! 7 Upravit ću lice svoje na njih, i kada se iz
jednog ognja izbave, drugi će ih proždrijeti. I spoznat ćete da
sam ja Jahve kad lice svoje upravim na njih 8 i svu im zemlju
opustošim jer mi bijahu nevjerni! - riječ je Jahve Gospoda."

16 I dođe mi riječ Jahvina: 2 Sine čovječji! Pokaži Jeruzalemu
sve gadosti njegove! 3 Reci: Ovako Jahve Gospod
govori Jeruzalemu, nevjernici: 'Podrijetlom i rodom iz zemlje si
kanaanske, otac ti Amorejac, mati Hetitkinja. 4 Kad si svijet
ugledala, na dan rođenja tvojega pupka ti ne odrezaše niti te
vodom opraše da te očiste; solju te ne osoliše niti te povojima
poviše. 5 Nijedno se oko na te ne sažali niti se tko smilova da ti
to učini, nego te na dan rođenja tvojega gadnu baciše napolje.
6 A ja prođoh kraj tebe i vidjeh gdje se koprcaš u krvi. I rekoh ti
dok si još u krvi bila: 'Živi!' U krvi ti tvojoj rekoh: 'Živi! 7 Razrasti
se kao izdanak u polju!' I umnožih te, i ti se razraste i velika
postade, i dođe vrijeme da sazreš. Dojke ti se raspupale, kosa ti
narasla, ali si još gola i naga bila. 8 Prođoh kraj tebe i u te se
zagledah: i gle, dob tvoja - dob je ljubavi! Raširih na te skute
svoje i pokrih ti golotinju. Prisegoh ti i sklopih Savez s tobom -
riječ je Jahve Gospoda - i ti moja postade. 9 Okupah te u vodi,
krv saprah s tebe i uljem te pomazah. 10 Obukoh te u šarene
haljine, na noge ti obuh sandale od fine kože; opasah te bezom
i pokrih te prijevjesom svilenim. 11 Uresih te nakitima: na ruke ti
stavih narukvice, oko vrata ogrlice; 12 prstenom ti nos uresih,
uši naušnicama, a glavu ti ovjenčah vijencem najljepšim. 13 I
tako se sva u srebru i zlatu pojavi, u haljini od beza, svilom
izvezenoj. Za hranu ti dadoh najfinije brašno, med i ulje. Bila si
tako lijepa, prelijepa, za kraljicu podobna! 14 Glas o ljepoti tvojoj
puče među narodima, jer ti bijaše tako lijepa u nakitu mojem što
ga djenuh na tebe - riječ je Jahve Gospoda. 15 Ali te ljepota
tvoja zanijela, zbog glasa se svojega bludu podade: blud si
svoj nudila obilno svakom prolazniku, njegova si bila. 16 Od
haljina si svojih šarene uzvišice pravila i na njima se bludu
odavala ... 17 I nakite uze zlatne i srebrne, kojima te ja bijah
uresio, i od njih načini sebi muške likove da s njima bludničiš.
18 Uze šarene, vezene haljine da njima odjeneš kumire svoje
i njima si prinosila moje ulje i moj kad. 19 A hranu što ti je
dadoh - najfinije brašno, med i ulje kojima te hranjah - pred
njih si stavljala na ugodan miris. Da, tako to bijaše - riječ je
Jahve Gospoda! 20 Sinove si svoje i kćeri uzimala koje meni
porodi i njima ih za hranu klala. Malo ti bijaše tvoga bludničenja,
21 pa si čak i djecu moju davala da se njima na čast kroz
oganj provedu! 22 U svim tim gnusobama i bludu svojemu ne
spomenu se dana mladosti svoje, kad si se gola i naga u krvi
svojoj koprcala. 23 I povrh svega zla - Jao! Jao! riječ je Jahve
Gospoda - 24 sagradi sebi humke, posvud diže uzvišice. 25 Na
svim raskršćima podiže uzvišice i na njima blatiš svoju ljepotu,
nudiš se svakom prolazniku množeć' svoje bludničenje. 26
Bludu se podade sa sinovima Egipta, snažna tijela, bludničenje
si množila da me razjariš. 27 Zato, evo, ruku digoh na te,
smanjivši ti obrok hrane i predavši te bijesu tvojih mrziteljica,
kćeri filistejskih, koje se stide sramotnoga tvojeg vladanja. 28
Tjerala si blud i sa sinovima Asira i nisi se zasitila; i s njima si
blud tjerala, ali se nisi zasitila. 29 Umnožila si bludničenje svoje i
sa zemljom kanaanskom, sa zemljom kaldejskom, ali se ni onda
nisi zasitila. 30 O, kako li slabo bijaše tvoje srce - riječ je Jahve
Gospoda - kad činjaše ono što rade bludnice najrazvratnije. 31
Na svim raskrsnicama humak sebi podiže, posvuda sagradi
sebi uzvišice. Ali ne kao druge bludnice, jer si prezirala plaću
bludničku, 32 nego kao preljubnica: mjesto muža, strance si
primala. 33 Svima se bludnicama plaća, a ti si sama ljubavnike
svoje plaćala i još si ih u bludnosti svojoj darovima mamila da ti
dođu odasvuda. 34 Ti bijaše bludnica kakvih nema: nitko za
tobom nije trčao da s tobom blud provodi, nego si sama davala
plaću bludničku, a nisu je tebi plaćali. Toliko si bila opaka! 35
Stoga, razvratnice, čuj riječ Jahvinu: 36 Ovako govori Jahve

Gospod: Jer si svlačila svoju sramotu i u bludu golotinju otkrivala
pred svima svojim ljubavnicima i gnusnim kumirima, i zbog krvi
svojih sinova što si ih njima prinosila, 37 evo, skupit ću sve tvoje
ljubavnike s kojima si se naslađivala, sve koje si voljela i koje
si mrzila, skupit ću ih odasvud protiv tebe i razotkriti im tvoju
golotinju, neka vide sramotu tvoju. 38 Sudit ću ti kao što se
sudi preljubnicama i krvnicama i predati te bijesu njihovu. 39
Predat ću te u ruke njihove da poruše tvoje humke, da razore
uzvišice tvoje. I zderat će sa tebe haljine, oteti nakit i ostaviti te
golu, sasvim nagu. 40 A zatim će na te dovesti svjetinu da te
kamenuje i da te sasiječe mačevima. 41 Kuće će ti ognjem
spaliti i naočigled svim ženama izvršiti pravdu nad tobom. Tako
ću dokrajčiti tvoje bludničenje, nećeš više davati plaću bludničku.
42 Iskalit ću gnjev svoj nad tobom i povući ću svoju ljubomoru
od tebe. Smirit ću se i neću se više gnjeviti. 43 I jer se ne
spomenu svoje mladosti, već me svim tim izazivaše, oborit ću ti
na glavu sve postupke tvoje - riječ je Jahve Gospoda: nećeš
više dodavati bestidnosti na sve svoje gadosti! 44 I sastavljač
poslovica narugat će ti se poslovicom: 'Kakva mati, takva kći.'
45 Prava si kći svoje matere, koja ostavi muža i djecu; sestra si
sestara svojih, koje ostaviše muževe svoje i djecu: Hetitkinja
vam mati bijaše, otac Amorejac: 46 Samarija, sestra tvoja
starija, sa svojim kćerima tebi slijeva stoji; Sodoma, tvoja mlađa
sestra, sa kćerima svojim zdesna ti stoji. 47 A ti ne samo da si
njihovim putem hodila i činila njihove gadosti - to bi tebi bilo
premalo - već bijaše od njih pokvarenija na svojim putovima.
48 Života mi mojega - riječ je Jahve Gospoda - tvoja sestra
Sodoma sa svojim kćerima ne učini što si ti počinila zajedno sa
kćerima svojim. 49 Evo opačina sestre tvoje Sodome: gizdavo, u
izobilju kruha i bezbrižno življaše ona i kćeri njezine, a sirotinju i
bijednike ne pomagahu. 50 Uzoholiše se i gadosti pred očima
mojim činjahu, i zato ih zatrijeh, kao što vidje! 51 A sestra ti
Samarija ne počini ni polovicu grijeha tvojih, i tako ti počini više
gadosti nego one obje zajedno, opravdavši sestre svoje svojim
gadostima. 52 Zato snosi sad sramotu grijeha kojima si sestre
svoje opravdala; zbog grijeha kojima se više od njih nagrdi,
one izađoše pravednije. Postidi se, dakle, i snosi sramotu svoju
kojom sestre opravda. 53 A ja ću okrenuti udes njihov, udes
Sodome i kćeri njenih, udes Samarije i kćeri njenih; i tvoj ću
udes okrenuti među njima, 54 da snosiš sramotu svoju i da se
postidiš za sve što si počinila, njima na utjehu. 55 Sestra tvoja
Sodoma i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; sestra tvoja
Samarija i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; ali i ti i kćeri
tvoje vratit ćete se u stanje prijašnje. 56 Zar se nije spominjala
sestra tvoja Sodoma dok ti bijaše ponosita, 57 prije negoli se
golotinja tvoja otkrila? Budi sada za ruglo kćerima edomskim,
susjedama njenim i kćerima filistejskim koje ti se sa svih strana
rugaju. 58 Snosi, dakle, svoju sramotu i svoje gadosti - riječ je
Jahve Gospoda!' 59 Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Postupit
ću s tobom onako kako ti učini kad pogazi zakletvu i raskinu
Savez. 60 Ali ću se ja ipak spomenuti svojega Saveza s tobom
što ga sklopih u dane mladosti tvoje i uspostavit ću s tobom
Savez vječan. 61 I ti ćeš se opomenuti svojih putova i postidjet
ćeš se kad primiš svoje sestre, stariju i mlađu, koje ću ti dati za
kćeri, ali ne snagom tvog Saveza. 62 Sklopit ću s tobom savez
svoj i znat ćeš da sam ja Jahve, 63 da se opomeneš i da se
postidiš i da od sramote više ne otvoriš usta kad ti oprostim sve
što učini! To je riječ Jahve Gospoda.'"

17 Dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, smisli zagonetku
i iznesi prispodobu domu Izraelovu! Reci: 3 'Ovako govori
Jahve Gospod: Velik orao, velikih krila, duga perja, gusta, šarena
paperja, doletje na Libanon i zgrabi cedrov vrh; 4 odlomi mu
najvišu grančicu, odnese je u zemlju trgovaca i spusti je u grad
prodavača. 5 Onda uze izdanak iz zemlje, u plodnu ga njivu
posadi, kraj obilnih voda stavi, kao vrbu usadi. 6 Izdanak proklija,
bujan izbi čokot, onizak izraste, mladice mu k orlu segnuše, a
pod njim mu žilje bješe; u bujan se razvi čokot, potjera izdanke,
mladice razgrana. 7 Bijaše i drugi orao, velik i velikih krila,
gusta perja. I gle, čokot k njemu žilje pruži, k njemu upravi
grančice svoje da ga natapa bolje od tla u koje bi zasađen. 8
Na plodnoj njivi, kraj obilnih voda, bješe zasađen: mogao je
tjerat' mladice, uroditi rodom, k'o veličanstveni trs izrasti.' 9
Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Hoće l' uspijevati? Neće
l' mu orao sve žilje izguliti? Neće l' mu sve plodove potrgati?
Neće l' mu sve mladice, čim izbiju, sasušiti? Da, i bez snažne
mišice, i bez mnoštva naroda, iščupat će ga iz korijena! 10 Gle,
zasađen je! Hoće l' uspijevati? Čim ga takne istočnjak, neće l'
sav usahnuti? Da, na lijehama iz kojih niče uvenut će.'" 11 Dođe
mi riječ Jahvina: 12 "Reci domu odmetničkome: 'Zar ne znate
što ovo znači?' Reci im: 'Eto, dođe kralj babilonski u Jeruzalem,
zarobi mu kralja i sve knezove, odvede ih k sebi u Babilon. 13
Odvede i izdanak iz kraljevskoga koljena, sklopi s njima savez i
zakletvom se obveza, pošto odvede sve mogućnike iz zemlje,
14 da će kraljevstvo ostati neznatno i da se neće dizati, nego će
čuvati i držati savez s njime. 15 Ali se on od njega odmetnu;
poslanike uputi u Egipat, tražeći od njega konje i jaku vojsku.
Hoće li uspjeti? Može li umaći onaj tko tako radi? Raskinu savez,
pa da umakne? 16 Života mi moga, riječ je Jahve Gospoda:
jer prezre zakletvu kralja koji ga na prijestolje posadi i razvrže
savez s njime, u njegovoj će zemlji umrijeti, usred Babilona! 17
Svojom silnom vojskom i mnoštvom naroda faraon mu neće
pomoći u boju kad onaj digne nasipe i sagradi kule opsadne
da mu zatre mnogo ljudstvo. 18 Prezreo je zakletvu, razvrgao
savez. Da, iako ruku bijaše dao, sve to učini! Ne, neće umaći!'
19 Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Života mi moga, zakletvu
što je prezre i savez što ga razvrže oborit ću na glavu njegovu!
20 Mrežu ću nad njim razapeti i uhvatit će se u moju zamku, pa
ću ga odvesti u Babilon i ondje mu suditi zbog nevjere kojom
mi se iznevjeri. 21 Cvijet vojske njegove od mača će pasti, a
ostatak se raspršiti u sve vjetrove. I spoznat ćete da ja, Jahve,
tako rekoh.' 22 Ovako govori Jahve Gospod: 'S vrha cedra
velikoga, s vrška mladih grana njegovih, odlomit ću grančicu i
posadit' je na gori visokoj, najvišoj. 23 Na najvišoj gori izraelskoj
nju ću zasaditi: razgranat će se ona, plodom uroditi. 24 I sve će
poljsko drveće znati da ja sam Jahve koji visoko drvo ponizujem,
a nisko uzvisujem; zeleno drvo sušim, a drvu suhu dajem da
rodi. Ja, Jahve, rekoh i učinit ću!'"

18 Dođe mi riječ Jahvina: 2 "Što vam je te o Izraelu ponavljate
poslovicu: 'Oci jedoše kiselo grožđe, sinovima trnu zubi!'

3 Života mi moga, riječ je Jahve Gospoda: nitko od vas neće
više u Izraelu ponavljati tu poslovicu; 4 jer, svi su životi moji,
kako život očev tako i život sinovlji. I evo, onaj koji zgriješi, taj
će umrijeti. 5 Tko je pravedan i poštuje zakon i pravdu 6 i ne
blaguje po gorama i očiju ne podiže kumirima doma Izraelova,
ne oskvrnjuje žene bližnjega svoga i ne prilazi ženi dok je
nečista; 7 nikomu ne nanosi nasilja, vraća što je u zalog primio i
ništa ne otima; kruh svoj dijeli s gladnim, gologa odijeva, 8 ne
posuđuje uz dobit i ne uzima pridavka, ruku usteže od nedjela,
po istini presuđuje, 9 po mojim naredbama hodi i čuva moje
zakone, postupajući po istini - taj je zaista pravedan i taj će
živjeti, riječ je Jahve Gospoda. 10 Ali, porodi li on sina nasilnika,
koji krv prolijeva ili bratu takvo što učini, 11 a ne radi kao njegov
roditelj, nego blaguje po gorama, oskvrnjuje ženu bližnjega; 12
ubogu i bijednu nanosi nasilje, otima, ne vraća što je u zalog
primio, oči podiže kumirima čineći gadosti; 13 posuđuje uz dobit
i uzima pridavak - ne, takav sin neće živjeti! Učinio je te gadosti
i umrijet će, a krv će njegova na njega pasti. 14 A porodi li on
sina koji uvidi sve grijehe što ih njegov otac počini, uvidi ih i
tako više ne učini; 15 ne blaguje po gorama, očiju ne podiže
kumirima doma Izraelova, ne oskvrnjuje žene bližnjega; 16
nikomu ne nanosi nasilja, ne prisvaja zaloga, ništa ne otima,
kruh svoj dijeli s gladnim, gologa odijeva; 17 ruku usteže od
nedjela, ne uzima dobiti ni pridavka, vrši moje zakone i hodi po
mojim naredbama - ne, taj neće umrijeti zbog grijeha očeva, on
će živjeti. 18 A njegov otac, koji je nemilice tlačio i pljačkao
bližnjega, čineći u narodu što ne valja, zbog svojega će grijeha
umrijeti. 19 Ali vi kažete: 'Zašto da sin ne snosi očev grijeh?'
Zato što sin vrši zakon i pravdu, čuva i vrši sve moje naredbe,
živjet će. 20 Onaj koji zgriješi, taj će i umrijeti. Sin neće snositi
grijeha očeva, ni otac grijeha sinovljega. Na pravedniku će biti
pravda njegova, a na bezbožniku bezbožnost njegova. 21 Ako
se bezbožnik odvrati od svih grijeha što ih počini, i bude čuvao
sve moje naredbe i vršio zakon i pravdu, živjet će i neće umrijeti.
22 Sva njegova nedjela što ih počini bit će zaboravljena: zbog
pravednosti što je čini, živjet će. 23 Jer, zar je meni do toga da
umre bezbožnik - riječ je Jahve Gospoda - a ne da se odvrati od
svojih zlih putova i da živi? 24 Ako li se pravednik odvrati od
svoje pravednosti i stane činiti nepravdu i sve gadosti koje radi
bezbožnik - hoće li živjeti? Sva pravedna djela koja bijaše činio
zaboravit će se, a zbog svoje nevjere kojom se iznevjerio i zbog
grijeha što ih počini, umrijet će. 25 A vi velite: 'Put Jahvin nije
pravedan!' Čuj, dome Izraelov: Moj put da nije pravedan? Nisu
li vaši putovi nepravedni? 26 Ako li se pravednik odvrati od
svoje pravednosti i stane činiti nepravdu, pa zbog toga umre,
umrijet će zbog nepravde što je počini. 27 A ako se bezbožnik
odvrati od svoje bezbožnosti što je bijaše činio, pa stane vršiti
moj zakon i pravdu, živjet će i neće umrijeti. 28 Jer je uvidio i
odvratio se od svojih nedjela što ih bijaše počinio, živjet će i
neće umrijeti. 29 Ali dom Izraelov kaže: 'Put Gospodnji nije
pravedan!' Putovi moji da nisu pravedni, dome Izraelov? Nisu li
vaši putovi nepravedni? 30 Dome Izraelov, ja ću suditi svakome
po njegovim putovima - riječ je Jahve Gospoda. Obratite se,
dakle, i povratite od svih svojih nedjela, i grijeh vam vaš neće
biti na propast! 31 Odbacite od sebe sva nedjela koja ste činili
i načinite sebi novo srce i nov duh! Zašto da umirete, dome
Izraelov? 32 Ja ne želim smrti nikoga koji umre - riječ je Jahve
Gospoda. Obratite se, dakle, i živite!

19 A ti, sine čovječji, protuži tužaljkom za knezovima
izraelskim. 2 Reci: Što bijaše tvoja mati? Lavica među
lavovima, ležala je među lavićima, hraneći mladunčad svoju. 3 I
othrani jedno mlado, koje lavom posta. Naučiv se plijen derati,
stade ljude proždirati! 4 Narodi se protiv njega udružiše, lav
upade u jamu njihovu, na lancu ga odvedoše u zemlju egipatsku.
5 A kad mati vidje da uzalud čeka i da joj nada propade, uze
drugo mlado i od njega lava učini. 6 Živeć' tako među lavovima,
i on lavom posta. Naučiv se plijen derati, stade ljude proždirati,
7 utvrde im rušiti, pustošiti gradove. Uzdrhta zemlja i sve na
njoj od silne rike njegove. 8 Ali se ljudi iz okolnih mjesta protiv
njega podigoše i zamke mu postaviše; i lav se uhvati u jamu
njihovu. 9 Okovana u kavez ga zatvoriše, odvedoše kralju
babilonskom, ondje ga u kulu zatočiše, da mu se više ne čuje
rika po gorama izraelskim. 10 Mati tvoja bješe kao loza pokraj
vode zasađena, rodna i granata od obilja vode! 11 Imala je
jaku granu za palicu vladalačku: uzdiže se nad krošnju, naočita
visinom, mnoštvom grančica. 12 Al' u gnjevu bješe iščupana i
na zemlju bačena. Istočnjak joj rod sasuši: polomi se i uvenu
jaka grana njezina i vatra je svu proguta. 13 U pustinju bje
presađena, u zemlju suhu, bezvodnu. 14 Al' liznu oganj iz pruta
njezina i spali joj grane i plodove! I nema više na njoj grane jake
za palicu vladalačku.” To je, evo tužaljka, i ostat će tužaljka.

20 Godine sedme, petoga mjeseca, desetoga dana, dođoše
k meni neke od starješina izraelskih da se s Jahvom
svjetuju. Posjedaše preda me. 2 I dođe mi riječ Jahvina: 3
“Sine čovječji! Govori starješinama Izraelovim! Reci im: Ovako
govori Jahve Gospod: 'Došli ste me pitati za savjet? Života mi
moga, nećete me pitati!' - riječ je Jahve Gospoda. 4 Hoćeš li im
suditi, hoćeš li suditi, sine čovječji? Pokaži im gadosti otaca
njihovih. 5 Reci im: Ovako govori Jahve Gospod: 'Onoga dana
kad izabrah Izraela i ruku stavih na potomstvo doma Jakovljeva
te im se objavih u zemlji egipatskoj, zakleh im se: Ja sam Jahve,
Bog vaš! 6 Toga im se dana rukom podignutom zakleh da ću
ih izvesti iz zemlje egipatske u zemlju koju za njih izabrah, u
zemlju kojom teče med i mlijeko, od svih zemalja najljepšu. 7 I
rekoh im: Odbacite od sebe sve gadosti što vam oči privlače i ne
kaljajte se kumirima egipatskim jer - ja sam Jahve, Bog vaš!' 8
Ali se oni odvrgoše od mene i ne htjedoše me poslušati: nijedan
ne odbaci gadosti koje mu oči zaniješe i ne okani se kumira
egipatskih. Tad odlučih izliti gnjev svoj na njih i iskaliti srdžbu na
njima u zemlji egipatskoj. 9 Ali radi imena svojega - da se ne
kalja na oči naroda među kojima obitavahu i pred kojima im
bijah objavio da ću ih izvesti - 10 izvedoh ih iz zemlje egipatske i
odvedoh ih u pustinju; 11 i dadoh im svoje uredbe i objavih
svoje zakone, koje svatko mora vršiti da bi živio; 12 dadoh im i
svoje subote, kao znak između sebe i njih, neka znaju da sam
ja Jahve koji ih posvećujem. 13 Ali se i u pustinji dom Izraelov
odmetnu od mene: nisu hodili po mojim uredbama; odbaciše
moje zakone, koje svatko mora vršiti da bi živio; subote moje
oskvrnjivahu. I zato odlučih u pustinji gnjev svoj na njih izliti

da ih zatrem. 14 Ali ni toga ne učinih radi svojeg imena, da
se ono ne kalja pred narodima kojima ih naočigled izvedoh.
15 Ali im se zakleh u pustinji da ih neću uvesti u zemlju koju
sam im bio dao, u zemlju kojom teče med i mlijeko, od svih
zemalja najljepšu, 16 jer odbaciše moje zakone, i ne hodiše po
mojim uredbama, i subote moje oskvrnjivahu, a srce im iđaše
za njihovim kumirima. 17 Oči se moje ipak sažališe da ih ne
zatrem. I tako ih u pustinji ne uništih, 18 nego rekoh sinovima
njihovim u pustinji: 'Ne hodite po uredbama svojih otaca, ne
čuvajte zakona njihovih i ne kaljajte se kumirima njihovim! 19 Ja
sam Jahve, Bog vaš! Po uredbama mojim hodite, čuvajte i vršite
moje zakone 20 i svetkujte moje subote, neka one budu znak
između mene i vas, kako bi se znalo da sam ja Jahve, Bog
vaš!' 21 Ali se i sinovi odmetnuše od mene: po mojim uredbama
nisu hodili i nisu čuvali ni vršili mojih zakona, koje svatko mora
vršiti da bi živio, a subote su moje oskvrnjivali. I zato odlučih
gnjev svoj izliti i iskaliti srdžbu svoju na njima u pustinji. 22 Ali
opet ruku svoju sustegoh radi svojeg imena, da se ono ne kalja
pred narodima kojima ih naočigled izvedoh. 23 No zakleh se u
pustinji da ću ih raspršiti među narode i rasijati po zemljama,
24 jer nisu vršili mojih zakona i jer prezreše moje uredbe i jer
subote moje oskvrnjivahu i oči upirahu u kumire svojih otaca.
25 I zato im dadoh uredbe koje ne bijahu dobre, zakone koji
usmrćuju: 26 da se oskvrnjuju svojim prinosima, provodeći kroz
oganj svoju prvorođenčad. Htjedoh tako da ih zastrašim, neka
znaju da sam ja Jahve. 27 Sine čovječji, reci domu Izraelovu:
'Ovako govori Jahve Gospod! I ovim me oci vaši još uvrijediše:
nevjerom mi se iznevjeriše! 28 Kad ih uvedoh u zemlju koju im
se zakleh dati, gdje god bi ugledali povišen brežuljak ili stablo
krošnjato, prinosili bi žrtve, donosili izazovne prinose, metali
mirise ugodne, nalijevali ljevanice. 29 Upitah ih: što li znači ta
uzvišica na koju se penjete?' I tako osta ime 'bama', uzvišica, do
dana današnjega. 30 Zato reci domu Izraelovu: 'Ovako govori
Jahve Gospod: Ne kaljate li se i vi kao oci vaši, ne provodite li i
vi blud s gadostima njihovim? 31 Kaljate se prinoseći im darove,
provodeći kroz oganj svoje sinove u čast svim kumirima svojim
sve do dana današnjega. I da me onda za savjet pitaš, dome
Izraelov! Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nećete me
za savjet pitati! 32 I neće se zbiti o čemu sanjate kad govorite:
'Bit ćemo kao drugi narodi, kao narodi ostalih zemalja što služe
drveću i kamenju.' 33 Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda -
vladat ću vama rukom krepkom i mišicom uzdignutom, u svoj
žestini svoje jarosti. 34 Izvest ću vas iz naroda, skupiti vas iz
svih zemalja u koje bijaste raspršeni rukom krepkom i mišicom
uzdignutom, u svem plamu jarosti moje! 35 Odvest ću vas u
pustinju naroda i ondje vam licem u lice suditi! 36 Kao što sudih
ocima vašim u pustinji zemlje egipatske, i vama ću suditi - riječ je
Jahve Gospoda! 37 Provest ću vas ispod štapa svojega, podvrći
vas brojenju: 38 razlučit ću između vas sve koji se pobuniše i
odvrgoše od mene: izvest ću ih iz zemlje u kojoj kao došljaci
borave, ali - u zemlju Izraelovu nikad ući neće! I znat ćete da
sam ja Jahve!' 39 'A vi, dome Izraelov' - ovako govori Jahve
Gospod - 'samo idite i dalje služite svaki svom kumiru! Jednom
ćete, kunem vas se, poslušati i nećete više kaljati moje sveto
ime svojim prinosima i kumirima: 40 na Svetoj gori mojoj, na
visokoj gori Izraelovoj - riječ je Jahve Gospoda - služit će mi sav
dom Izraelov, u svojoj zemlji. Ondje će mi oni omiljeti i ondje ću
iskati vaše podizanice i prinose vaših prvina sa svim svetinjama.
41 Omiljet ćete mi kao miris ugodan kad vas izvedem iz narodÄa
i skupim iz zemalja u kojima bjeste rasijani. I na vama ću
očitovati svetost svoju naočigled svih naroda. 42 Tada ćete znati
da sam ja Jahve, kada vas dovedem u zemlju Izraelovu, u
zemlju koju se zakleh dati očevima vašim. 43 Ondje ćete se
spomenuti svih svojih putova i nedjela kojima se okaljaste: sami
ćete sebi omrznuti zbog nedjela što ih počiniste. 44 I tada ćete
spoznati da sam ja Jahve kad, radi imena svojega, ne postupim
s vama po zloći vaših putova ni po vašim pokvarenim djelima,
dome Izraelov! Tako govori Jahve Gospod!'" 45 I dođe mi riječ
Jahvina: 46 "Sine čovječji, okreni lice k jugu i prospi besjedu
prema jugu te prorokuj protiv šume u kraju negepskom. 47 Reci
šumi negepskoj: 'Poslušaj riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve
Gospod: Evo, zapalit ću usred tebe oganj i on će proždrijeti u
tebi svako drvo, zeleno i suho! Razgorjeli se oganj neće utrnuti
dok sve ne izgori od sjevera do juga. 48 I svi će vidjeti da sam
ja, Jahve, zapalio taj oganj i neće se ugasiti.'" 49 Rekoh na
to: "Jao, Jahve Gospode, tÓa oni će za mene reći: 'Evo opet
pričalice s pričama!'"

21 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, okreni lice prema
Jeruzalemu i prospi besjedu protiv njegova Svetišta i
prorokuj protiv zemlje Izraelove. 3 Reci zemlji Izraelovoj: 'Ovako
govori Jahve Gospod: Evo me na te! Trgnut ću mač iz korica,
istrijebit ću iz tebe sve - i pravedna i bezbožna! 4 Da iz tebe
istrijebim pravedna i bezbožna, trgnut ću evo mač iz korica na
svako tijelo, od sjevera do juga. 5 I svako će tijelo spoznati da
sam ja, Jahve, isukao mač svoj iz korica i da ga više neću u
njih vratiti! 6 A ti, sine čovječji, kukaj kao da su ti sva rebra
polomljena, kukaj gorko, njima na oči! 7 Ako li te zapitaju: 'Što
toliko kukaš?' reci im: 'Zbog vijesti koja stiže, od koje će sva srca
zamrijeti i sve ruke klonuti, svaki duh biti utučen i svako koljeno
klecati. Evo, dolazi, već je tu!' Tako govori Jahve Gospod."
8 I dođe mi riječ Jahvina: 9 "Sine čovječji, prorokuj! Ovako
govori Jahve Gospod. Reci: 'Mač! Mač! Naoštren i osvjetlan!
10 Za klanje naoštren, osvjetlan da sijeva. 11 Osvjetlan da
ga ruka prihvati, mač naoštren, osvjetlan da se stavi u ruke
ubojici. 12 A ti, sine čovječji, plači, nariči! Jer, evo, mač je već
na narod moj isukan, mač na izraelske knezove: svi su oni s
mojim narodom maču izručeni! Udri se stoga u slabine!' 13
Dođe kušnja, i odbačenoga žezla više biti neće - riječ je Jahve
Gospoda. 14 A ti, sine čovječji, prorokuj i rukama plješći. Neka
se udvostruči, neka se utrostruči taj mač pokolja, mač pokolja
golema što ih odasvud okružuje. 15 Da zadršću srca, da bude
žrtava nebrojenih, na svaka sam vrata postavio mač, pripravljen
da k'o munja sijeva, za pokolje naoštren. 16 Natrag! Desno!
Naprijed! Lijevo! 17 I ja ću pljeskati rukama, iskaliti gnjev svoj na
njima! Ja, Jahve, rekoh!" 18 I dođe mi riječ Jahvina: 19 "Sine
čovječji, zacrtaj dva puta kuda da pođe mač kralja babilonskoga.
Neka oba puta izlaze iz iste zemlje! Na raskršću puta ka gradu
stavi putokaz. 20 Zacrtaj maču put da dođe u Rabat Bene Amon
i u Judeju, u utvrđeni Jeruzalem. 21 Jer kralj babilonski stoji

na početku puta, na raspuću dvaju putova, i pita znamenja
- miješa strijele, ispituje terafime i motri jetru. 22 Znamenja
mu u desnici kažu: na Jeruzalem; da ondje namjesti zidodere,
da naredi pokolj, da podigne zidodere protiv vrata, da naspe
nasip i sagradi opsadne kule. 23 Ali će se njima učiniti da je
znamenje lažno, jer mu se zakleše na vjernost. Ali će ih on tada
podsjetiti na njihovo vjerolomstvo u koje se uloviše. 24 Zato,
ovako govori Jahve Gospod: 'Jer bez prestanka podsjećate
na svoja bezakonja otkrivajući opačine i pokazujući grijehe u
svim svojim djelima - da, jer bez prestanka na njih podsjećate,
u njih ćete se uloviti. 25 A tebi, nečasni i bezbožnički kneže
izraelski, tebi dođe dan i čas posljednjega zločina.' 26 Ovako
govori Jahve Gospod: 'Skini mitru s glave i odloži kraljevski
vijenac! Jer sve se mijenja: tko bi dolje, bit će uzvišen, a tko
bi gore, bit će ponižen. 27 Ruševine, ruševine, ruševine ću
postaviti kakvih nije bilo, dok ne dođe onaj koji ima suditi, jer ja
ću mu predati sud.' 28 Sine čovječji, prorokuj: Ovako govori
Jahve Gospod sinovima Amonovim o njihovoj sramoti. Reci:
'Mač! Mač za pokolj isukan i naoštren da siječe, da kao munja
sijeva, 29 a tebi dotle isprazno viđaju, laž proriču - da se stavi
pod vrat zlikovcima zloglasnim, kojima, eto, dođe dan i čas
posljednjega zločina! 30 Ali vrati mač u korice! U mjestu gdje si
nastao i u zemlji gdje si se rodio ja ću ti suditi. 31 Ondje ću na
te gnjev svoj izliti i raspiriti protiv tebe plamen srdžbe svoje i
predati te u ruke okrutnim ljudima, vještim zatornicima. 32 I bit
ćeš hrana ognju, a krv će tvoja zemljom protjecati. I nitko te živ
više neće spominjati! Jer ja, Jahve, tako rekoh.'"

22 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, hoćeš li suditi,
hoćeš li suditi gradu krvničkom? Pokaži mu sve gnusobe
njegove! 3 Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Grade što u sebi
krv toliku prolijevaš i što svuda sebi kumire praviš da se okaljaš,
kucnu čas tvoj: 4 krvlju što je proli ti sagriješi i kumirima koje
napravi ti se okalja, skrativši tako dane svoje i ubrzavši svoje
godine. I zato ću te sada učiniti sramotom među narodima,
ruglom po svim zemljama. 5 I koji su ti blizu i koji su ti daleko,
podrugivat će se tebi: 'O sramotno ime, grade pokvareni!' 6 Eto,
knezovi izraelski - svaki na svoju ruku - u tebi krv prolijevaju. 7 I
u tebi se više ne poštuje ni otac ni majka, došljake tlače, siročad
i udovice u tebi zlostavljaju! 8 Svetinje moje prezireš, subote
oskvrnjuješ. 9 U tebi su klevetnici zbog kojih se krv prolijeva;
u tebi se po gorama blaguje, posred tebe čine sramote. 10
U tebi se raskriva sramota očeva, u tebi siluju žene dok su
nečiste. 11 Jedan čini gadost sa ženom susjeda svoga, drugi
djelom sramotnim oskvrnjuje snahu svoju, a treći u tebi siluje
sestru, kćerku oca svoga. 12 Ima ih koji i mito primaju da krv
proliju. Uzimaš ujam i pridatak, od bližnjega silom otimaš, a
mene zaboravljaš - riječ je Jahve Gospoda. 13 Zato, evo, ja
rukama plješćem nad plijenom što ga ti napljačka i nad krvlju
što se lije u tebi. 14 Jer, hoće li srce tvoje izdržati i hoće li ruke
tvoje odoljeti u dane kad ja na te ustanem? Ja, Jahve, rekoh i
učinit ću! 15 Zato ću te raspršiti među narode, rasijat' te po
zemljama, da uklonim iz tebe svu nečistoću! 16 I bit ćeš opet
moja baština naočigled naroda. I znat ćeš da sam ja Jahve!'" 17
Dođe mi riječ Jahvina: 18 "Sine čovječji, dom Izraelov troska
mi postade: bakar, srebro, kositar, željezo i olovo u peći - svi
su oni troska! 19 Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer mi
troska postadoste, skupit ću vas, evo, u Jeruzalemu. 20 Kao što
se skuplja srebro, bakar, željezo, olovo i kositar u peći te se
okolo oganj potpiri da se sve rastali, tako ću i ja vas skupiti u
svojem gnjevu i u svojoj jarosti, složiti vas i rastaliti. 21 Jest,
skupit ću vas i potpiriti oko vas oganj svoje jarosti da se usred
grada rastalite. 22 Kao što se srebro u peći topi, tako ćete se
i vi u njemu rastopiti. I znat ćete da ja, Jahve, gnjev svoj na
vas izlijevam!'" 23 Dođe mi riječ Jahvina: 24 "Sine čovječji, reci
još: 'Ti si zemlja još neočišćena, koju još ne opra kiša dana
jarosnoga! 25 Knezovi njezini, poput lavova što riču i plijen
razdiru, ljude proždiru, otimlju im blago i dragocjenosti, množeći
udovice usred nje. 26 Svećenici njezini ne poštuju mog Zakona i
oskvrnjuju moje svetinje, ne razlikujući sveto od nesvetoga, ne
učeći se lučiti nečisto od čistoga. Zanemarili su subote moje,
bez časti sam u njihovoj sredini. 27 Starješine njezine, poput
vukova što plijen razdiru i krv prolijevaju, upropašćuju ljude,
lakomi na dobitak. 28 A proroci njezini sve to premazuju bjelilom
i prekrivaju ispraznim viđenjima i lažnim proricanjima zboreći:
'Ovako govori Jahve Gospod!' - a Jahve to ne reče. 29 Imućnici
pak čine svakojaka nasilja i otimačine, siromaha i bijednika
ugnjetavaju, a došljaka bespravno tlače. 30 Tražio sam među
njima nekoga da podigne zidine i stane na proboje preda me u
obranu zemlje, da je ne zatrem, i ne nađoh nikoga. 31 I zato
izlih na njih gnjev svoj pa ih zatrijeh ognjem svoje jarosti; putove
im njihove na glavu oborih' - riječ je Jahve Gospoda."

23 Dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, bile dvije žene,
kćeri jedne matere. 3 I odaše se bludu u Egiptu, blud činiše
u mladosti: ondje su im grudi stiskali, djevojačke dojke gnječili.
4 Starijoj bijaše ime Ohola, a sestri joj Oholiba. Obje moje
postadoše i rodiše mi sinove i kćeri. Evo im imenÄa: Samarija je
Ohola, Jeruzalem Oholiba. 5 Ohola, iako meni pripadaše, bludu
se odala; uspalila se za ljubavnicima, za Asircima, susjedima
svojim, 6 u modri baršun odjevenima, sve samim vojvodama i
namjesnicima, pristalim momcima, vještim konjanicima. 7 I oda
se bludu s njima, sve poizbor sinovima asirskim; i usplamtjev
za njima, okalja se svim njihovim kumirima. 8 A ne okani
se ni bluda s Egipćanima, koji s njome ležahu od njezine
mladosti, koji su joj djevojačke dojke gnječili i na nju blud svoj
izlijevali. 9 I zato je predah u ruke njenim ljubavnicima, u ruke
Asircima za kojima se uspalila. 10 I oni je razgoliše, zarobiše joj
sinove i kćeri, a nju samu mačem pogubiše. I postade tako
primjer svim ženama kako na njoj bi sud izvršen. 11 Vidje to
sestra joj Oholiba, ali se još gore uspali i gori blud činjaše. 12
Za sinovima se asirskim uspaljivala, sve samim vojvodama i
namjesnicima, svojim susjedima, raskošno odjevenim, vještim
konjanicima, poizbor momcima. 13 I vidjeh kako se okaljala:
obje su istim putem pošle. 14 Ali se ova još gore bludu odala:
kad bi ugledala muškarca na zidu naslikana, likove Kaldejaca
crvenilom nacrtane, 15 bedara pasom opasanih, sa spuštenim
povezima na glavama - sve junake, prave Babilonce, rodom iz
zemlje kaldejske - 16 tek što bi ugledala priliku njihovu, sva bi
se za njima uspalila te im slala poslanike u zemlju kaldejsku.

17 Sinovi babilonski k njoj bi dohrlili na ljubavnu postelju da je
bludom kaljaju. A kad bi se s njima okaljala, zgadili bi joj se. 18
Ali se razglasilo njezino bludništvo, otkrila se njena golotinja, i
duša se moja od nje odvratila, kao što se bješe odvratila od
sestre njene. 19 Jer ona se još gorem bludu predala, opominjući
se dana svoje mladosti kad se u Egiptu bludu odavala, 20
uspaljujući se za razvratnicima kojima muška snaga bijaše kao u
magaraca, a izljev kao u pastuha. 21 Tako se opet vrati sramoti
svoje mladosti, kad su joj u Egiptu grudi pritiskivali, djevičanske
dojke gnječili. 22 Zato, Oholibo, ovako govori Jahve Gospod:
'Gle, dignut ću na te tvoje ljubavnike, koji ti se duši ogadiše,
i dovest ću ih odasvud na tebe: 23 Babilonce, sve Kaldejce,
Pekođane, Šoance i Koance, a s njima sve sinove asirske -
sve poizbor momke, vojvode i namjesnike, na glasu junake,
vješte konjanike. 24 I doći će na te sa sjevera sila bojnih kola i
točkova s mnoštvom naroda i svrstat' se odasvud protiv tebe
sa štitovima, štitićima i oklopima. Njima ću te na sud predati, i
svojim će ti sudom suditi. 25 Oborit ću na te svu svoju ljubomoru,
neka s tobom jarosno postupe: nos i uši neka ti odsijeku, a
ostatak tvoj da od mača padne; sinove i kćeri da ti odvedu, a
ostatak tvoj da oganj proguta. 26 I zderat će s tebe tvoje haljine
i oteti sve tvoje nakite. 27 Tako ću okončati svu tvoju sramotu i
bludničenje, sve tamo od Egipta: nećeš više k njima oči dizati i
nećeš se više spominjati Egipta!' 28 Jer, ovako govori Jahve
Gospod: 'Evo me! Predat ću te u ruke onima koji ti omrznuše,
koji ti se duši ogadiše. 29 Neka iskale na tebi svoju mržnju,
neka ti svu muku preotmu, a tebe nek' ostave golu i nagu! Neka
se obnaži sva golotinja tvoje bludnosti i besramnosti, tvojeg
bludničenja. 30 Sve će te to stići zbog tvojeg bludničenja s
narodima i jer si se okaljala njihovim kumirima. 31 Putem si
sestre svoje hodila: dat ću ti u ruku čašu njezinu: 32 Ovako
govori Jahve Gospod: Čašu sestre svoje ispit ćeš, čašu široku,
duboku, i bit ćeš na podsmijeh i ruglo - mnogo u nju stane! - 33
napunit ćeš se pijanstva i žalosti! Čaša je to pustošenja, užasa
- čaša sestre tvoje Samarije. 34 Pit ćeš je, do dna iskapiti,
zatim u komade razbiti, grudi svoje izraniti. Jer, ja tako rekoh' -
riječ je Jahve Gospoda! 35 Stoga ovako govori Jahve Gospod:
'Jer ti mene zaboravi i leđa mi okrenu, snosi sada svu svoju
sramotu i bestidnost!'" 36 I još mi reče Jahve: "Sine čovječji,
hoćeš li suditi Oholi i Oholibi, pokazati im njihove gadosti? 37
Preljub počiniše, ruke su im okrvavljene, s kumirima svojim
preljub učiniše, djecu koju mi porodiše provedoše kroz oganj da
ih proguta. 38 Još mi i ovo učiniše: onoga dana obeščastiše
moje Svetište i subote moje oskvrnuše. 39 Jer istoga dana
kad djecu svoju kumirima klaše, u Svetište moje dođoše da ga
obeščaste. Eto, tako uradiše usred Doma mojega. 40 Slale su
čak po muškarce izdaleka, i oni bi im pohrlili čim bi glasnici k
njima stigli. A ti se za njih kupala, oči svoje mazala i nakitom se
kitila. 41 A potom bi sjedala na raskošnu postelju pred kojom
stol prostrt bijaše na koji si stavljala moj tamjan i moje ulje. 42
Tu se čulo pocikivanje bezbrižnog društva zbog velikog mnoštva
dovedena sa svih strana pustinje; stavljali su ženama na ruke
narukvice i na glavu vijence prekrasne. 43 I rekoh: 'Sa ženom
ogrezlom u preljubu još blud tjeraju, i sama se ona još bludu
odaje!' 44 Prilaze joj kao kakvoj bludnici! Da, prilazili su k Oholi i
Oholibi, pokvarenicama. 45 Zato će im pravednici suditi kao
što se sudi preljubnicama i onima koji krv prolijevaju, jer - one
su preljubnice, ruke su im okrvavljene. 46 Jer ovako govori
Jahve Gospod: 'Neka se protiv njih zbor sazove da ih izvrgnem
zlostavljanju i pljački. 47 Zbor neka ih kamenuje i mačevima
raskomada; sinove i kćeri neka im pokolje, a domove ognjem
spali. 48 Tako ću iz zemlje istrijebiti sramotu, da se druge žene
opomenu i ne čine djela vaših sramotnih. 49 A na vas ću oboriti
svu vašu bestidnost, ispaštat ćete grijehe idolopoklonstva. I znat
ćete da sam ja Jahve Gospod.'"

24 Godine devete, devetoga mjeseca, desetoga dana, dođe
mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, zapiši ovaj dan: upravo
danas kralj babilonski zaposjede Jeruzalem. 3 Pripovijedaj
domu odmetničkom prispodobu. Reci im: Ovako govori Jahve
Gospod: 'Pristavi lonac, pristavi i nalij vode u nj! 4 Baci u nj
komade, sve najbolje komade mesa, but i pleće! Napuni ga
ponajboljim kostima! 5 Uzmi najbolje od stada. Pod loncem
vatru naloži. Neka dobro uzavri, neka se u njemu skuhaju i
kosti.' 6 Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Jao gradu krvničkom,
zahrđalu loncu s kojega se hrđa ne skida! A zatim komad po
komad iz njega izvadi, ali za nj ne bacaj kÓockÄe! 7 Jer krv je
njegova u njemu - na golu je kamenu ostavi, po zemlji je ne
razlij gdje bi je prašina mogla prekriti! 8 Da se gnjev moj raspali,
da mu odmazdim, ostavih krv njegovu na kamenu golom, da se
ne pokrije.' 9 Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jao gradu
krvničkome, jer ću veliku lomaču naložiti! 10 Skupi drva, vatru
potpali, skuhaj meso, primiješaj začina, nek' izgore i kosti! 11
A zatim ga prazna na žeravicu pristavi da mjed mu se usija i
nečistoća njegova sva se rastopi, da se uništi hrđa na njemu! 12
Grdne li muke! Ali se velika hrđa ne dade s njega skinuti: i vatri
odolje. 13 Sramotan je grijeh tvoj: htjedoh te očistiti, ali se ti ne
htjede od grijeha očistiti; i zbog toga se više nećeš očistiti dok
nad tobom ne iskalim gnjev svoj! 14 Ja, Jahve, rekoh! I riječ ću
ispuniti; neću popustiti: I neću se smilovati niti ću se pokajati!
Sudit ću te po putovima tvojim i po djelima tvojim! - riječ je
Jahve Gospoda." 15 I dođe mi riječ Jahvina: 16 "Sine čovječji,
evo, nenadanom smrću oduzet ću ti radost očinju! Ne tuguj,
ne plači i ne roni suza! 17 Jecaj tiho, ali ne žali kao što se za
mrtvima žali! I povij oko glave povez, a na noge obuj sandale.
Ne prekrivaj brade i ne jedi žalobničke pogače." 18 Ujutro tako
prorokovah narodu, a uveče mi žena umrije te sutradan uradih
kao što mi bijaše zapovjeđeno. 19 Narod me na to zapita:
"Nećeš li nam reći što znači za nas to što ti radiš?" 20 Ja im
odgovorih: "Dođe mi riječ Jahvina: 21 "Reci domu Izraelovu:
Ovako govori Jahve Gospod: Evo, oskvrnut ću svoje Svetište,
vaš ponos snažni, radost vam očinju i težnju duše vaše! I sinovi
i kćeri koje ostaviste, od mača će pasti! 22 Tada ćete uraditi kao
što i ja uradih: nećete prekrivati brade i nećete jesti žalobničke
pogače! 23 Povit ćete povez oko glave i obuti na noge sandale!
I nećete više tugovati ni plakati, nego ćete čiljeti zbog svojih
nedjela i jecati jedan za drugim! 24 A Ezekiel će vam biti primjer:
učinit ćete sve što je i on činio. Kad se to zbude, spoznat ćete
da sam ja Jahve!' 25 A ti, sine čovječji, doista u dan kad im
oduzmem snagu, dičnu radost njihovu, radost im očinju, slast

duše njihove, sinove i kćeri njihove - 26 u taj će dan k tebi stići
bjegunac da ti to dojavi! 27 U taj će se dan tvoja usta otvoriti, i ti
ćeš tom bjeguncu progovoriti; nećeš više biti nijem. I tako ćeš
im biti znak. I oni će spoznati da sam ja Jahve!"

25 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, okreni lice
k sinovima Amonovim te prorokuj protiv njih! 3 Reci
sinovima Amonovim: 'Poslušajte riječ Jahve Gospoda! Ovako
govori Jahve Gospod: Zato što vi klicaste 'ha, ha!' nad mojim
Svetištem kad ono bijaše oskvrnuto, i nad zemljom Izraelovom
kad ona bijaše opustošena, i nad domom Judinim kad odlažaše
u izgnanstvo, 4 predat ću vas, evo, u posjed sinovima Istoka
da usred vas razapnu svoje šatore, udare svoja prebivališta.
Oni neka jedu tvoje plodove i piju mlijeko tvoje! 5 Od Rabe ću
pašnjake za deve načiniti, a u zemlji Amonovih sinova torove ću
za ovce podići. I znat ćete da sam ja Jahve!' 6 Jer ovako govori
Jahve Gospod: 'Zato što si pljeskao rukama i udarao nogama i
svom se dušom radovao nad zemljom Izraelovom, 7 ja ću, evo,
ruku na te podići i kao plijen te predati narodima! Istrijebit ću te
iz narodÄa, iskorijeniti iz zemalja! Zatrijet ću te! I znat ćeš da
sam ja Jahve! 8 Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što Moab i
Seir govorahu: 'Gle, dom je Judin poput svih naroda', 9 otkrit ću,
evo, obronke moapske, da s kraja na kraj ostane bez gradova
što bijahu ukras zemlje: Bet Haješimot, Baal Meon i Kirjatajim.
10 Dat ću ih u posjed sinovima Istoka, neprijateljima Amonaca,
da se sinovi Amonovi među narodima više ne spominju! 11 Tako
ću izvršiti sud nad Moabom. I znat će da sam ja Jahve!' 12
Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što se Edom osveti domu
Judinu i tom se osvetom teško ogriješi, 13 ovako govori Jahve
Gospod: Podići ću ruku na Edom, istrijebit ću iz njega ljude
i životinje! Pretvorit ću ga u pustinju: od Temana do Dedana
svi će od mača izginuti. 14 Tako ću se osvetiti Edomu rukom
svojega naroda izraelskog. Oni će postupiti s Edomom prema
mojem gnjevu i mojoj srdžbi. I spoznat će moju osvetu!' - riječ
je Jahve Gospoda. 15 Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što
Filistejci izvršiše odmazdu, krvavo se osvećujući s mržnjom u
srcu, razarajući sve zbog svojeg neprijateljstva, 16 ovako govori
Jahve Gospod: Evo, podižem ruku na Filistejce, istrijebit ću
Kerećane, uništit ću sve što preostane na morskoj obali! 17
Tako ću im se strašno osvetiti kaznama jarosnim. I kad im se
osvetim, znat će da sam ja Jahve.'"

26 Godine jedanaeste, prvoga dana u mjesecu, dođe mi riječ
Jahvina: 2 "Sine čovječji, jer Tir nad Jeruzalemom klicaše:
'Ha, ha! Razbiše se ta vrata narÄodÄa, i k meni se okrenuše;
obogatit ću se: on je opustošen' - 3 stoga ovako govori Jahve
Gospod: 'Evo me protiv tebe, Tire, dići ću na te silne narode, kao
što more valove diže! 4 Porušit će zidine tirske i razoriti sve kule
njegove. A ja ću mu i prašinu pomesti, načinit' od njega pećinu
golu! 5 Bit će sušilište mreža. Jer ja rekoh! - riječ je Jahve
Gospoda. I narodima plijen će postati. 6 A sve kćeri njegove
od mača će pasti u polju! Znat će da sam ja Jahve!' 7 Jer
ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dovest ću na Tir sa sjevera
Nabukodonozora, kralja babilonskoga, kralja nad kraljevima, s
konjima i bojnim kolima, s konjanicima, četama i mnoštvom
naroda! 8 Kćeri će tvoje u polju mačem posjeći! Protiv tebe
dići će kule opsadne, nasuti protiv tebe nasipe i podić' protiv
tebe štitove. 9 Na zidove će tvoje upraviti zidodere i tvoje će
kule kukama oborit'! 10 Od nebrojenih konja njegovih svega će
te prašina prekriti, a od štropota konjanika i točkova i bojnih
kola njihovih zadrhtat će zidine tvoje, kad bude prolazio kroz
vrata tvoja, k'o što se prolazi kroz grad osvojen. 11 Kopitima
svojih konja zgazit će ti sve ulice; narod tvoj mačem će pobiti i
srušiti stupovlje tvoje. 12 Poplijenit će bogatstvo tvoje, tvoje
će razgrabiti blago! Razorit će tvoje zidine i kuće tvoje divne
srušiti! Kamenje, drvo, prašinu tvoju u more će pobacati! 13 A
ja ću prekinuti jeku tvojih pjesama, i zvuk se tvojih harfa više
neće čuti! 14 Pretvorit ću te u pećinu golu, postat ćeš sušilište
mrežÄa. Više se nikad nećeš podići, jer ja, Jahve, rekoh!' - to
riječ je Jahve Gospoda." 15 Ovako Jahve Gospod govori Tiru:
"A neće li od trijeska pada tvojega i jecanja tvojih ranjenika, kad
nastane u tebi pokolj nemili, zadrhtati svi otoci? 16 I neće li
tada svi morski knezovi sići s prijestolja svojih, odbaciti svoje
plašteve, i skinuti vezene haljine, u strah se zaodjeti, na zemlju
posjedati, dršćući bez prestanka, užasnuti tvojim udesom? 17 A
zatim će nad tobom zakukati i reći ti: 'Kamo li propade? Kamo li
s mora nestade, grade proslavljeni, što bijaše tako moćan na
moru, ti i žitelji tvoji, koji strah zadavahu zemlji svoj? 18 Sada na
dan pada tvojega otoci će zadrhtati, otoci u moru prestravit će
se zbog propasti tvoje!' 19 Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Kad
te pretvorim u pusti grad, kakvi su gradovi u kojima više nitko
ne boravi, i kada na tebe dovedem bezdane da te velike vode
prekriju, 20 spustit ću te s onima koji su sišli u grob, k narodu
pradavnom, i smjestit ću te u najdublje zemljine predjele, u
vječnu samoću, s onima što u grob siđoše, da se više ne vratiš
u zemlju živih. 21 Pretvorit ću te u užas i više te neće biti. Tražit
će te, ali te više nikad neće naći!' - riječ je Jahve Gospoda."

27 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "A ti sine čovječji, udari u tužaljku
nad Tirom 3 i reci Tiru što leži na ulazu u more i trguje s
narodima bezbrojnih otoka: 'Ovako govori Jahve Gospod: Tire
što govoraše: Ja sam lađa prekrasna, izvanredne ljepote. 4
Tvoje međe sežu u more duboko, graditelji tvoji besprimjerno te
lijepa načiniše. 5 Od senirskih čempresa oplate ti sagradiše,
cedar libanonski uzeše, jarbole ti podigoše; 6 od bašanskih
hrastova istesaše ti vesla, od bjelokosti i šimšira s kitijimskog
otočja palubu ti načiniše! 7 Od vezena lana egipatskog bijahu ti
jedra da ti budu zastava! A grimiz i skrlet s eliških otoka staviše
ti za krovišta. 8 Žitelji Sidona i Arvada bjehu ti veslači, a mudraci
tvoji, Tire, bijahu ti kormilari! 9 Starješine gebalske i vještaci
popravljahu kvarove tvoje. Sve morske lađe i mornari bijahu
tvoji i s tobom trgovahu! 10 Perzijanci, Ludijci i Putijci u tvojoj
vojsci bijahu ratnici, u tebi vješahu štitove i kacige; oni ti sjaj
davahu. 11 Sinovi arvadski s vojnicima na bedemima tvojim
uokrug čuvahu ti kule. O zidove ti uokolo štitove vješahu da
uzveličaju jedinstvenu ljepotu tvoju! 12 Zbog bogatstva tvoga
golemog čak i Taršiš s tobom trgovaše, plaćajući srebrom i
gvožđem, olovom i kositrom trg tvoj. 13 Javan i Tubal i Mešek s
tobom trgovahu: davahu ljude i suđe mjedeno za trg tvoj. 14 Oni
iz Bet Togarme davahu konje, trkaće konjiće i mazge. 15 I sinovi
Dedanovi s tobom trgovahu. Mnogi ti otoci bijahu podložni:

plaćahu ti daću u bjelokosti i ebanovini. 16 Zbog obilja robe
tvoje Edom s tobom trgovaše. Davahu ti za trg dragulje, purpur
i vezivo, koralje, rubine i bez; 17 i Judeja i zemlja Izraelova
trgovahu s tobom: minitskim žitom, voskom, medom, uljem i
balzamom trg tvoj plaćahu! 18 Zbog obilja trga tvojeg, silnoga ti
blaga, i Damask s tobom trgovaše za helbonsko vino i saharsku
vunu. 19 I Dan i Javan iz Uzala za trg tvoj prekaljeno gvožđe
mijenjahu, cimet i slatku trsku. 20 Dedan s tobom trgovaše
prostirkama jahačkim. 21 Arapi i kedarski knezovi mijenjahu
se s tobom, trg ti plaćajući jaganjcima, jarcima i ovnovima. 22
Trgovci iz Šebe i Rame trgovahu s tobom, za trg ti davahu
najbolje dragulje i zlato. 23 Haran, Kane i Eden, trgovci Šebe,
Asirije i Kišmada trgovahu s tobom. Mijenjahu za trg tvoj 24
skupocjene halje, purpurne i vezene plašteve, sagove šarene i
užad čvrsto pletenu. 25 Taršiške su lađe nakrcane prevozile robu
tvoju! Bješe tako puna i teška veoma. 26 Na pučinu morsku, na
mnoga te mora izvedoše veslači. Istočni te vjetar razbi na pučini
morskoj! 27 Tvoje blago i trg ti, rukodjela tvoja, lađari tvoji i
krmilari, popravljači pukotina, mjenjači trga tvojeg, svi ratnici na
tebi i sve mnoštvo posred tebe potonut će na dno morsko na
dan tvoga brodoloma! 28 Na vapaj ti krmilara obale će zadrhtati.
29 I sići će s lađa svojih svi veslači, svi lađari i svi krmilari i ostat
će na kopnu. 30 Za tobom će glasno naricati i kukati gorko.
Pepelom će posut glave, i valjat se u prašini; 31 zbog tebe će
glave obrijati, kostrijet će pripasati, ojađene duše za tobom
naricati, i kukati gorko. 32 U žalosti će ti tužbalicu zapjevati,
nad tobom će protužiti: 'Koji grad k'o Tir ponosan bješe posred
mora?' 33 Jer kad bi on blago iskrcao, mnoge bi narode njima
nasitio! Obiljem bogatstva i trga mnoge bi kraljeve zemaljske
usrećio. 34 A sada te, evo, valovi smrskaše, potonu u dubine
morske! Blago tvoje i sva posada potonuše s tobom. 35 Svi
žitelji otočki zbog tebe se prestraviše. Kraljevi se njini naježiše,
glave pokunjiše. 36 Trgovci narodÄa zviždahu za tobom, jer ti
strašilo posta i nestade zauvijek!'"

28 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, kaži knezu
tirskome: 'Ovako govori Jahve Gospod: Tvoje se srce
uzoholi, ti reče: 'Ja sam bog! Na božjem prijestolju sjedim u
srcu morskom.' Iako čovjek, a ne Bog, ti srce svoje izjednači s
Božjim. 3 Bješe, eto, od Daniela mudriji, nijedna ti tajna ne bje
skrivena! 4 Mudrošću svojom i razborom nateče bogatstva,
riznicu napuni srebrom i zlatom! 5 Mudar li bijaše trgovac,
bogatstvo svoje namnoži! Al' ti se s bogatstva srce uzoholi.'
6 Stog ovako govori Jahve Gospod: 'Jer svoje srce s Božjim
izjednači, 7 dovest ću, evo, na te tuđince najnasilnije među
narodima. Isukat će mačeve na mudrost ti divnu, i ljepotu će ti
okaljati, 8 bacit će te u jamu da umreš nasilnijom smrću od onih
što umiru na pučini morskoj! 9 Hoćeš li tada pred krvnikom reći:
'Ja sam bog'? Čovjek si, a ne bog, u ruci svojih ubojica. 10
Umrijet ćeš smrću neobrezanih od ruke tuđinske! Jer ja, Jahve,
rekoh to' - riječ je Jahve Gospoda." 11 I dođe mi riječ Jahvina:
12 "Sine čovječji, zakukaj tužaljku nad tirskim kraljem. Reci mu:
'Ovako govori Jahve Gospod: Gle, ti bješe uzor savršenstva,
pun mudrosti i čudesno lijep! 13 U Edenu, vrtu Božjem, ti
življaše, resio te dragulj svaki, sard, topaz i dijamant, krizolit,
oniks i jaspis, safir, smaragd i zlato. Načinjeni bjehu bubnjevi i
frule, na dan ti rođenja bjehu pripravljeni. 14 Postavih te kao
raskriljena keruba zaštitnika: bio si na svetoj gori Božjoj, hodio si
posred ognjena kamenja. 15 Savršen bješe na putima svojim od
dana svojega rođenja dok ti se u srcu ne zače opačina. 16
Obilno trgujući, napuni se nasiljem i sagriješi. Zato te zbacih
s gore Božje, istrgoh te, kerube zaštitniče, isred ognjenoga
kamenja. 17 Srce ti se uzoholi zbog ljepote tvoje, mudrost svoju
odnemari zbog svojega blaga! Na zemlju te bacih i predah te
zemaljskim kraljevima da te prezirno gledaju. 18 Mnoštvom
svog bezakonja, nepoštenim trgovanjem oskvrnu svoja svetišta!
Pustih oganj posred tebe da te proždre. Pretvorih te na zemlji u
pepeo na oči onih što te motre. 19 Svi koji te poznaju među
narodima zgroziše se nad tobom! Jer ti strašilo posta, nestade
zauvijek.'" 20 I dođe mi riječ Jahvina: 21 "Sine čovječji, okreni
lice k Sidonu, prorokuj protiv njega. 22 Reci: 'Ovako govori
Jahve Gospod: Evo me protiv tebe, Sidone, proslavit ću se
usred tebe! I znat će se da sam ja Jahve kada nad njim sud
izvršim i svetost svoju pokažem u njemu. 23 I poslat ću na nj
kugu i krv po ulicama njegovim; i mrtvi će posred njega padati
od mača, koji ti odasvud prijeti, i znat će se tada da sam ja
Jahve. 24 I više neće biti domu Izraelovu trna što ranjava nit'
žaoke što razdire među svima uokolo koji ga preziru! I znat će
se da sam ja Jahve!'" 25 Ovako govori Jahve Gospod: "A kad
skupim sav dom Izraelov između naroda po kojima su razasuti,
očitovat ću u njima svoju svetost pred očima narodÄa. I nastanit
će se u svojoj zemlji što je dadoh sluzi svome Jakovu. 26 I u
njoj će živjeti u miru, gradit će domove i saditi vinograde. Živjet
će u pouzdanju dok budem izvršivao svoj sud nad svima koji ih
naokolo prezirahu. I znat će da sam ja Jahve, Bog njihov."

29 Godine desete, desetoga mjeseca, dvanaestoga dana,
dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, okreni lice faraonu,
kralju egipatskom, i prorokuj protiv njega i protiv sveg Egipta.
3 Govori i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me protiv
tebe, faraone, kralju egipatski, golemi krokodile što ležiš usred
rijeka svojih. Ti reče: 'Rijeke su moje, sebi sam ih načinio.' 4 I
zato ću ti kuke zarit' u gubicu i sve ribe rijeka tvojih zalijepiti
na krljušti tvoje. Izvući ću te isred rijeka tvojih sa svim ribama
rijeka tvojih zalijepljenim na tvoje krljušti. 5 Bacit ću u pustinju
tebe i sve ribe iz rijeka tvojih. Na tlo ćeš poljsko pasti, nitko
te neće podić' ni sahraniti, zvijerima zemaljskim i nebeskim
pticama dat ću te za hranu! 6 I znat će svi stanovnici Egipta da
sam ja Jahve. Jer ti bješe trska za oslonac domu Izraelovu!
7 Kad te u ruku uhvatiše, ti se slomi i rane im otvori; a kad
se na te osloniše, ti prepuče i bedra im sva izrani.' 8 Stog
ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dovest ću mač svoj na te,
istrijebit ću iz tebe i ljude i stoku! 9 Sva će zemlja egipatska
pustoš biti i razvalina, i oni će znati da sam ja Jahve!' Jer ti
reče: 'Rijeka je moja, sebi je načinih.' 10 'Zato evo me na te i na
rijeke tvoje da pretvorim zemlju egipatsku u pustinju i pustoš od
Migdola do Sevana i do granice etiopske! 11 Neće njome više
prolaziti noga ljudska ni noga životinjska, ostat će nenaseljena
četrdeset godina. 12 Od zemlje ću egipatske načiniti pustoš sred
zemalja opustošenih, a gradovi njezini bit će četrdeset godina
ruševine među razvaljenim gradovima. I raspršit ću Egipćane
među narode i rasijat ću ih po zemljama.' 13 Jer, ovako govori

Jahve Gospod: 'Kad mine četrdeset godina, sakupit ću opet sve
Egipćane između naroda kamo bijahu raspršeni. 14 Vratit ću
izgnanike egipatske, vratit ću ih opet u zemlju Patros, domovinu
njihovu, da osnuju ondje slabo kraljevstvo. 15 Ono će biti
najmanje od svih kraljevstava, da se više nikad ne digne nad
druge narode. Smanjit ću ga da više nikad ne podjarmi drugih
naroda 16 i da više ne bude uzdanje domu Izraelovu. Nek' mu u
pamet doziva grijehe koje bijaše počinio okrećući se za njima. I
oni će spoznati da sam ja Jahve.'" 17 Godine dvadeset i sedme,
prvoga dana prvoga mjeseca, dođe mi riječ Jahvina: 18 "Sine
čovječji, kralj babilonski Nabukodonozor krenu s vojskom na
velik pohod protiv grada Tira. I svaka glava ogolje i svako se
rame odadrije. Ali ni on ni vojska mu ne imahu nikakve dobiti od
toga što krenuše na Tir. 19 Stoga ovako govori Jahve Gospod:
'Gle, predat ću Nabukodonozoru, kralju babilonskome, zemlju
egipatsku. Odnijet će joj blago, nagrabiti plijena i opljačkati je.
To će biti plaća vojsci njegovoj. 20 Za trud što na Tir krenu dat
ću mu svu zemlju egipatsku, jer za me bijaše radio' - riječ je
Jahve Gospoda. 21 'U onaj ću dan učiniti da izraste rog domu
Izraelovu, a tebi ću usta otvoriti među njima. I znat će da sam ja
Jahve.'"

30 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, prorokuj i reci:
'Ovako govori Jahve Gospod: Kukajte: 'Jao dana!' 3 Jer
se bliži dan, bliži se dan Jahvin! Dan oblačan, vrijeme narodima
određeno. 4 I mač će ući u Egipat, a strah će ophrvati Etiopiju
kad mrtvi stanu padati po Egiptu i kad se razgrabi njegovo blago
te kad mu temelje sve sruše. 5 Kuš, Put i Lud, sva Arabija i
Libija, i sinovi zemlje Krete s njima od mača će izginuti'! 6 Ovako
govori Jahve Gospod: 'Past će koji podupiru Egipat i srozat će
se ponos njegove moći. Od Migdola do Sevana sve će u njemu
od mača pasti - riječ je Jahve Gospoda. 7 On će biti pustoš
među opustošenim zemljama, a njegovi gradovi ruševine među
razrušenim gradovima. 8 I znat će da sam ja Jahve kad zapalim
svoj oganj u Egiptu i zatrem sve pomagače njegove. 9 U onaj će
dan glasnici od mene na lađama isploviti da zastraše bezbrižnu
Etiopiju. I strah će je ophrvati u dan egipatski. Jer, evo, bliži se!'
10 Ovako govori Jahve Gospod: 'Uništit ću mnoštvo egipatsko
rukom Nabukodonozora, kralja babilonskoga! 11 On i njegov
narod s njime - najokrutniji među narodima - bit će dovedeni da
zemlju zatru. I oni će isukati mač na Egipat i svu će mu zemlju
truplima ispuniti. 12 A ja ću isušiti rijeke i zemlju predati u ruke
silnicima, opustošit ću zemlju i što je u njoj - rukom tuđinaca.
Ja, Jahve, rekoh!' 13 Ovako govori Jahve Gospod: 'Razorit ću
kumire i uništavila istrijebiti iz Memfisa, i neće više biti knezova
u egipatskoj zemlji, a strah ću posijati u zemlji egipatskoj. 14
Opustošit ću Patros, zapaliti Soan, izvršiti sud na Tebi. 15 Iskalit
ću gnjev nad Sinom, tvrđom egipatskom, istrijebit ću mnoštvo
u Tebi. 16 Zapalit ću oganj pod Egiptom: Sin će uzdrhtati od
strave, Teba će biti osvojena, a Memfis u tjeskobi dan za danom.
17 Mladići Heliopola i Pi-Beseta od mača će pasti. A oni će
biti odvedeni u ropstvo! 18 Nad Tafnisom pomrčat će dan kad
ondje slomim jaram egipatski i kad se dokonča ponos moći
u njemu! Nad njim će se nadviti oblak, i njegove će kćeri biti
odvedene u ropstvo! 19 Tako ću izvršiti sud nad Egiptom, i znat
će da sam ja Jahve.'" 20 Godine jedanaeste, prvoga mjeseca,
sedmoga dana dođe mi riječ Jahvina: 21 "Sine čovječji, gle,
slomih mišicu faraonu, kralju egipatskom! I evo, nisu je ni povili:
nisu metnuli lijekove niti su je povojima obavili da je okrijepe
kako bi se opet mogla prihvatiti mača. 22 Stoga ovako govori
Jahve Gospod: 'Evo me protiv faraona, kralja egipatskoga, da
mu slomim obje ruke, i zdravu i slomljenu, i da mu mač izbijem
iz ruke! 23 Razagnat ću Egipćane među narode i rasijati ih po
zemljama! 24 Ojačat ću ruke kralju babilonskom i mač ću svoj
staviti u njegovu ruku; a faraonu ću slomiti ruke te će stenjati
pred neprijateljem kao ranjenik. 25 Da, ojačat ću ruke kralju
babilonskom, a ruke će faraonove klonuti. I znat će se da sam ja
Jahve kad metnem mač svoj u ruke kralju babilonskom i on ga
zavitla nad zemljom egipatskom. 26 Raspršit ću Egipćane među
narode i rasijati ih po zemljama. I znat će da sam ja Jahve.'"

31 Jedanaeste godine, trećega mjeseca, prvoga dana, dođe
mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, kaži faraonu, kralju
egipatskom, i mnoštvu njegovu: 'Na koga naličiš veličinom
svojom? 3 Usporedit ću te, evo, s cedrom libanonskim, lijepih
grana, gusta lišća i debla visoka: vrh mu do oblaka seže. 4 Voda
ga othrani i uzvisi bezdan; rijekama mu svojim nasad oblijevaše,
rukave svoje slaše k svem drveću poljskom. 5 I zato rastom on
nadvisi sve poljsko drveće. Grane mu se namnožiše, hvoje mu
se razgranaše od obilne vode što mu dotjecaše; 6 ptice mu
nebeske na granama gnijezda savijahu. Ispod hvoja njegovih
legoše se divlje zvijeri. A u hladu njegovu svi veliki narodi
sjeđahu. 7 Lijep on bijaše veličinom i širinom svojih grana; do
dubokih voda žilje mu sezaše! 8 Ne bijahu mu ravni ni cedrovi u
vrtu Božjem, ni čempresi se ne mogahu usporediti s granama
njegovim, a platane ni kao hvoje njegove ne bijahu! Nijedno
stablo u vrtu Božjem ne bješe mu po ljepoti ravno. 9 Ukrasih ga
mnoštvom grana, i zaviđaše mu sve edensko drveće u vrtu
Božjem.' 10 Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer se s rasta
uzoholio što mu vrh do oblaka sezaše i srce mu visina zanese,
11 predadoh ga u ruke najmoćnijemu od svih naroda da učini s
njime po zloći njegovoj, i odbacih ga. 12 Tuđinci, najokrutniji od
naroda, posjekoše ga i oboriše, grane mu padahu po gorama i
svim dolinama, hvoje mu se po svim uvalama polomiše, svi
se narodi zemlje od njegova hlada udaljiše, ostaviše ga! 13
Na njegovo oboreno stablo sve ptice nebeske sletješe! Među
njegovim se granama sve divlje zvijeri nastaniše! 14 Da se
rastom svojim nijedno stablo pokraj vode više ne uzvisi i da vrh
svoj među oblake ne uzdigne! I da se nijedno stablo koje pije
vode u visinu svoju ne uzdaje! Jer su svi predani smrti, bačeni u
podzemne krajeve, posred sinova ljudskih, s onima što slaze u
jamu!' 15 Ovako govori Jahve Gospod: 'U dan kad on siđe u
Podzemlje, u znak žalosti, zatvorih nad njim ponor i zaustavih
rijeke njegove. I velike vode presahnuše te sav Libanon zbog
njega u tugu zaogrnuh i sve se poljsko drveće zbog njega osuši!
(Sheol h7585) 16 Gromotom pada njegova potresoh narode kad
ga strmoglavih u Podzemlje s onima što u jamu siđoše! I u
podzemnom se kraju utješi sve drveće edensko, najizabranije i
najljepše u Libanonu, sve što je vodu ispijalo. (Sheol h7585) 17 I
ono, mišica njegova, i oni među narodima koji u hladu njegovu
sjeđahu, siđoše s njim u Podzemlje, k onima što mačem bijahu

probodeni. **(Sheol h7585)** **18** Na koga, dakle, među drvećem
edenskim, naličiš svojom moći, slavom i veličinom? A sad si s
njima oboren u podzemni kraj i s neobrezanima ležiš među
onima što mačem bijahu probodeni. To je faraon i sve njegovo
mnoštvo' - riječ je Jahve Gospoda."

32 Godine dvanaeste, dvanaestoga mjeseca, prvoga dana,
dođe mi riječ Jahvina: **2** "Sine čovječji, zaplači nad
faraonom, kraljem egipatskim, i kaži mu: 'Laviću naroda, propao
si! Ti bješe kao krokodil u vodi, bučio si u rijekama svojim,
nogama si vodu mutio, valove joj podizao!' **3** Ovako govori
Jahve Gospod: 'Gle, razapet ću mrežu nad tobom sa skupom
mnogih naroda: oni će te u mojoj mreži izvući. **4** Ostavit će te na
zemlji, tresnuti tobom o tlo. Sve ptice nebeske na te ću pustiti i
zvijeri zemaljske tobom ću nahraniti! **5** Meso ću ti razbacat' po
gorama, doline ću prekriti strvinom tvojom. **6** Istekom iz tebe
zemlju ću napojiti, krvlju tvojom po gorama, i korita riječna njome
napuniti. **7** A kada te utrnem, nebesa ću potamniti i zvijezde na
njima ugasiti! Oblakom ću sunce zastrijeti, i mjesec svjetlošću
neće svijetliti. **8** Sva ću svjetlila na nebu zbog tebe utrnuti i
mrak ću nad zemljom razastrijeti!' - riječ je Jahve Gospoda. **9**
'Ucvilit ću srca mnogih naroda kad izgnanike tvoje odvedem u
zemlje tebi nepoznate. **10** Narode će mnoge strava uhvatiti, a
njihovi će se kraljevi nad tobom užasnuti njima naočigled. I na
dan pada tvojega svatko će za svoj život neprestano strepiti.'
11 Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Mač kralja babilonskoga
na te će se spustiti. **12** Tvoje ću mnoštvo pobiti mačevima
junaka, najljući od svih naroda opustošit će ponos Egipta i
sve mnoštvo njegovo zatrijeti. **13** Svu ću stoku njegovu uništiti
pokraj voda obilnih. Ljudska ih noga više neće gaziti niti će ih
životinjski papak mutiti. **14** Onda ću im vode opet stišati i učinit
ću da im rijeke kao ulje teku!' - riječ je Jahve Gospoda. **15** 'Kad
zemlju egipatsku opustošim, kad bude opljačkano što je na njoj,
kad udarim sve žitelje njezine, znat će da sam ja Jahve. **16**
Tužaljka je to koja će se naricati. Naricat će je kćeri naroda.
Naricat će je nad Egiptom i nad svim njegovim mnoštvom' - riječ
je Jahve Gospoda." **17** Godine dvanaeste, prvoga mjeseca,
petnaestoga dana, dođe mi riječ Jahvina: **18** "Sine čovječji, nariči
za egipatskim mnoštvom, gurni ga, njega i kćeri naroda slavnih,
u podzemni kraj, k onima što siđoše u jamu. **19** Od koga si bolji?
Siđi i počini s neobrezanima. **20** Oni će pasti među one što ih
mač pokosi. Ležaj će dobiti sa svim mnoštvom. **21** Najhrabriji
junaci govorit će mu iz srca Podzemlja: 'Ti i pomoćnici tvoji siđite
i počinite s neobrezanima, mačem pokošenima!' **(Sheol h7585)** **22**
Ondje je i Asirac i sva njegova gomila oko groba njegova - svi
pobijeni, mačem pokošeni. **23** Grobovi im leže na dnu jame
i sva mu je gomila oko grobova njegova - svi, nekoć užas u
zemlji živih, sada pobijeni, mačem pokošeni. **24** Ondje Elam i
sve mnoštvo njegovo oko groba njegova - svi pobijeni, mačem
pokošeni, neobrezani u podzemni kraj mrtvih siđoše: nekoć
užas u zemlji živih, snose sad sramotu svoju s onima što u jamu
siđoše. **25** Usred pobijenih ležaj smjestiše njemu i mnoštvu oko
groba njegova - sve neobrezani, mačem probodeni: nekoć užas
u zemlji živih, snose sad sramotu svoju s onima što u jamu
siđoše, među pobijene položeni. **26** Ondje je Mešek i Tubal i
sve mnoštvo njegovo, s grobovima oko groba njegova - svi
neobrezani, mačem probodeni, nekoć užas u zemlji živih. **27** Ne
leže s junacima davno palima, u Podzemlje siđoše s oružjem,
s mačem pod glavom i sa štitom na kostima, jer bijahu užas
junacima u zemlji živih. **(Sheol h7585)** **28** I ti ćeš ležati usred
neobrezanih, mačem pokošenih. **29** Ondje je Edom i svi njegovi
kraljevi i knezovi: unatoč svojemu junaštvu, i oni leže zajedno
s onima što su mačem pokošeni, s neobrezanima, s onima
koji u jamu siđoše. **30** Ondje su knezovi sjevera i svi Sidonci, i
oni siđoše među probodene. Unatoč užasu svojega junaštva,
leže neobrezani, s mačem probodenima, snoseći svoju sramotu
s onima što u jamu siđoše. **31** Vidjet će ih faraon i utješit će
se zbog svog mnoštva - faraon i sva vojska njegova mačem
pokošena, riječ je Jahve Gospoda! **32** Jer je zadavao strah u
zemlji živih, faraon i sve mnoštvo njegovo leže s neobrezanima,
s mačem pokošenima - riječ je Jahve Gospoda."

33 Dođe mi riječ Jahvina: **2** "Sine čovječji, govori sinovima
naroda svojega! Reci: 'Ako ja na neku zemlju dovedem
mač, a narod te zemlje uzme jednoga između sebe i postavi ga
za stražara, **3** a on - videći da mač dolazi na zemlju - zatrubi u
rog i opomene sav narod: **4** ako se tada onaj koji čuje glas
roga ne da opomenuti te mač dođe i pogubi ga - krv njegova
past će na glavu njegovu: **5** jer, čuo je glas roga, ali se ne
dade opomenuti - krv njegova past će na njega. Da se dao
opomenuti, spasio bi život. **6** A opet, ako stražar - videći da mač
dolazi na zemlju - ne zatrubi u rog i ne opomene narod te mač
dođe i pogubi koga od njih: taj je, doduše, poginuo zbog svoga
grijeha, ali ću ja krv njegovu tražiti iz stražarove ruke.' **7** I tebe
sam, sine čovječji, postavio za stražara domu Izraelovu: kad
čuješ riječ iz mojih usta, opomeni ih u moje ime. **8** Reknem
li bezbožniku: 'Bezbožniče, umrijet ćeš!' - a ti ne progovoriš i
ne opomeneš bezbožnika da se vrati od svojega zloga puta,
bezbožnik će umrijeti zbog svojega grijeha, ali krv njegovu tražit
ću iz tvoje ruke. **9** Ali ako bezbožnika opomeneš da se vrati od
svojega zloga puta, a on se ne vrati sa svojega puta: on će
umrijeti zbog svojega grijeha, a ti si spasio život svoj. **10** Sine
čovječji, reci domu Izraelovu: Vi govorite: 'Prijestupi i grijesi naši
pritišću nas i zbog njih propadamo! I da još živimo?' **11** Odgovori
im: 'Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nije meni do smrti
bezbožnikove, nego da se odvrati od zloga puta svojega i da
živi! Obratite se, dakle, obratite od zloga puta svojega! Zašto da
umrete, dome Izraelov!' **12** Sine čovječji, reci sinovima naroda
svoga: 'Pravednika neće izbaviti pravednost njegova u dan
kad sagriješi niti će bezbožnik stradati zbog svoje bezbožnosti
u dan kad se od nje odvrati, kao što ni pravednik neće moći
ostati na životu u dan kad sagriješi. **13** Reknem li ja prevedniku:
'Živjet ćeš!' a on se pouzda u svoju pravednost i stane činiti
nepravdu, zaboravit ću svu njegovu pravednost, i on će umrijeti
zbog nepravde što je počini! **14** A reknem li bezbožniku: 'Umrijet
ćeš!' a on se odvrati od grijeha svojega i stane raditi po zakonu i
pravdi, **15** vrati zalog, plati oteto i stane živjeti po zakonima
života, ne čineći bezakonja - živjet će, neće umrijeti! **16** I svi
grijesi njegovi što ih bijaše počinio bit će mu zaboravljeni. Radi
po zakonu i pravdi, živjet će!' **17** Ali sinovi naroda tvoga govore:
'Jahvin put nije pravedan!' Njihov put nije pravedan! **18** Ako se

pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu,
on će stoga umrijeti. 19 A ako se bezbožnik odvrati od svoje
bezbožnosti i stane raditi po zakonu i pravdi, on će zbog toga
živjeti. 20 A vi velite: 'Jahvin put nije pravedan!' Svakome ću od
vas suditi prema putovima njegovim, dome Izraelov!" 21 Godine
dvanaeste, desetoga mjeseca, petoga dana našeg izgnanstva,
dođe k meni bjegunac iz Jeruzalema i reče: "Pade grad!" 22
Ruka se Jahvina spustila na me uveče, prije dolaska toga
bjegunca, i otvorila mi usta prije negoli on dođe k meni ujutro!
Otvoriše mi se, dakle, usta i ja više ne bijah nijem. 23 I dođe mi
riječ Jahvina: 24 "Sine čovječji, oni koji žive u ovim ruševinama
zemlje Izraelove govore: 'Jedan bijaše Abraham i baštini ovu
zemlju, a nas je mnogo - nama je zemlja dana u posjed!' 25
Stoga im reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Vi blagujete po
gorama, oči podižete kumirima svojim, krv prolijevate - i još da
posjedujete ovu zemlju? 26 Na svoj se mač oslanjate, činite
gadosti, oskvrnjujete ženu bližnjega - i još da posjedujete ovu
zemlju?' 27 Ovo im reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Života mi
moga, oni koji su u ruševinama od mača će pasti; one koji su u
polju dat ću zvijerima da ih proždru; a koji su u utvrdama i po
pećinama od kuge će poginuti! 28 Tako ću zemlju ovu razoriti i
opustošiti i nestat će zauvijek drskoga njezina ponosa. Opustjet
će gore Izraelove i nitko više neće njima prolaziti. 29 I znat
će da sam ja Jahve kad zemlju njihovu razorim i opustošim
zbog svih gadosti što ih počiniše.' 30 A o tebi, sine čovječji,
sinovi naroda tvoga kazuju uza zidove i na kućnim vratima i
govore jedan drugom: 'Hajde da čujemo kakva je to riječ došla
od Jahve!' 31 I hrle k tebi kao na zbor narodni; i narod moj sjeda
preda te i sluša tvoje riječi, ali ih ne izvršuje: naslađuju se njima
u ustima, a srce im ide za nepravednim dobitkom. 32 I gle, ti si
za njih kao slatka pjesma uz glazbu otpjevana glasom umilnim:
riječi ti slušaju, ali ih ne izvršuju. 33 Ali kad sve ovo dođe - gle,
već dolazi - znat će da prorok bijaše među njima!"

34 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, prorokuj protiv
Izraelovih pastira, prorokuj im i reci: 'Ovako govori Jahve
Gospod: Jao pastirima Izraelovim koji napasaju sami sebe!
Ne moraju li pastiri napasati stado? 3 Mlijekom se hranite,
vunom odijevate, ovnove tovne koljete, a stada ne pasete. 4
Nemoćnih ne krijepite, bolesnih ne liječite, ranjenih ne povijate,
zalutalih natrag ne dovodite, izgubljenih ne tražite, nego nasilno
i okrutno njima gospodarite. 5 I tako se ovce raspršiše nemajuć'
pastira, i raspršene postadoše plijen zvijerima. 6 Ovce lutaju po
svim gorama i visokim bregovima; po svoj su zemlji raspršene
ovce moje i nitko za njih ne pita, nikoga nema da ih traži.' 7
Zato, pastiri, čujte riječ Jahvinu: 8 'Tako mi života, riječ je Jahve
Gospoda: zato što ovce moje postadoše plijen i hrana zvijerima,
nemajuć' pastira, dok pastiri moji ovaca mojih ne traže nego
sami sebe pasu, a ne pasu stada mojega - 9 zato, pastiri, čujte
riječ Jahvinu: 10 Ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me na
pastire! Ovce svoje tražit ću iz ruku njihovih i neću im dati da mi
više stado pasu ni da sami sebe pasu: istrgnut ću ovce iz usta
njihovih, neće im više biti hrana.' 11 Jer ovako govori Jahve
Gospod: 'Evo me, sam ću potražiti ovce svoje i sam ću ih pasti!
12 Kao što se pastir brine za ovce svoje kad se nađe uza stado
raspršeno, i ja ću se pobrinuti za svoje ovce i skupit' ih iz svih
mjesta u koje se raspršiše u dan oblaka i mraka. 13 Izvest ću ih
iz naroda, skupit ću ih iz zemalja i dovesti ih u zemlju njihovu da
ih pasem na gorama izraelskim, po svim dolinama i travnjacima.
14 Past ću ih na izvrsnim pašama, ovčinjaci će im biti na visokim
gorama izraelskim; ondje će počivati u dobrim ovčinjacima i
past će na sočnim pašama, po gorama izraelskim. 15 Sam
ću pasti ovce svoje i sam ću im dati počinka - riječ je Jahve
Gospoda. 16 Potražit ću izgubljenu, dovesti natrag zalutalu,
povit ću ranjenu i okrijepiti nemoćnu, bdjeti nad pretilom i jakom
- past ću ih pravedno.' 17 A vama, ovce moje, ovako govori
Jahve Gospod: 'Evo me da sudim između ovce i ovce, između
ovnova i jaraca! 18 Zar vam je malo pasti na dobroj paši te
ostatak paše nogama gazite? Malo vam je piti bistru vodu te
ostatak nogama mutite? 19 A moje ovce moraju pasti što vi
nogama izgaziste, piti što vi nogama zamutiste.' 20 Stoga ovako
govori Jahve Gospod: 'Evo me da sudim između ovce pretile i
mršave! 21 Jer bokovima i plećima, bodući rogovima, slabe
ovce guraste dok ih ne izguraste. 22 Ja ću izbaviti ovce svoje da
više ne budu plijenom i sudit ću između ovce i ovce. 23 Postavit
ću im jednoga pastira koji će ih pasti, slugu svoga Davida: on će
ih sam pasti i bit će im pastir, 24 a ja, Jahve, bit ću njihov Bog, i
moj sluga David bit će im knez. Ja, Jahve, rekoh! 25 I sklopit ću
s njima Savez mira i uklonit ću iz zemlje sve divlje zvijeri, i živjet
će mirno u pustinji i spavati po šumama. 26 Njih i sve oko brda
svojega učinit ću blagoslovom i dat ću im na vrijeme kišu, i bit
će to kiša blagoslova. 27 I drveće će poljsko donositi plodove, a
zemlja će dati rod svoj. I oni će mirno živjeti u svojoj zemlji i
znat će da sam ja Jahve kad slomim palice jarma njihova i kad
ih izbavim iz ruku onih što ih podjarmiše. 28 I neće više biti
plijenom narodima, i zvijeri ih više neće žderati, nego će mirno
živjeti i nitko ih neće plašiti. 29 I učinit ću da im probuja slavni
nasad, i glad ih više neće zatirati, u zemlji više neće podnositi
rug narodÄa. 30 I znat će da sam ja, Jahve, Bog njihov, s njima
i da su oni, dom Izraelov, narod moj - riječ je Jahve Gospoda.
31 Vi, ovce moje, vi ste stado paše moje, a ja sam Bog vaš' -
riječ je Jahve Gospoda."

35 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, okreni lice k
Seirskoj gori i prorokuj protiv nje! 3 Reci joj: 'Ovako govori
Jahve Gospod: Evo me na te, Goro seirska! Ruku ću podići na
te i pretvoriti te u pustoš i pustinju. 4 Gradove ću tvoje razvaliti i
postat ćeš pustinjom. I znat ćeš da sam ja Jahve! 5 Vječnu
si mržnju gojila i mču predavala sinove Izraelove kad bi ih
nesreća pogodila i kad bi im kucnuo čas posljednjega grijeha. 6
Zato, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - krvi ću te predati
i krv će te progoniti: od krvi nisi prezala, krv će te progoniti!
7 Od Gore seirske učinit ću pustoš i pustinju, istrijebit ću iz
nje polaznika i povratnika. 8 Gore njezine napunit ću truplima:
po tvojim brežuljcima, po tvojim dolinama i po tvojim uvalama
padat će mačem pokošeni. 9 Učinit ću od tebe vječnu pustinju,
gradovi se tvoji neće napučiti. I znat ćete da sam ja Jahve!' 10
Ti reče: 'Ova dva naroda i ove dvije zemlje bit će moji; mi ćemo
ih zaposjesti, ako i jest Jahve bio ondje!' 11 'Zato, života mi
moga - riječ je Jahve Gospoda - postupit ću s tobom prema
gnjevu i ljubomori s kojom ti postupi u svojoj mržnji s njima!

Upoznat ćeš me po tome kako ću ti suditi! 12 I znat ćeš da sam
ja, Jahve, čuo sve tvoje hule što ih izreče na gore Izraelove
govoreći: 'Opustješe, nama su dane za hranu!' 13 Razmetali ste
se, protiv mene govorili i gomilali protiv mene riječi; čuo sam ja!'
14 Ovako govori Jahve Gospod: 'Na radost sve zemlje, od tebe
ću učiniti pustoš. 15 Kako si se ti radovala što opustje baština
doma Izraelova, tako ću učiniti s tobom: opustjet ćeš, Goro
seirska, a s tobom i sav Edom! I znat će se da sam ja Jahve!"

36 Sine čovječji, prorokuj gorama Izraelovim i reci: "O gore
Izraelove, čujte riječ Jahvinu: 2 Ovako govori Jahve
Gospod: Neprijatelji vaši govore o vama: 'Ha! Ha! Visine vječne
postat će naš posjed!' 3 I zato prorokuj i reci: 'Ovako govori
Jahve Gospod: Sa svih vas strana pustoše i plijene da budete
posjed ostalim narodima i na jezike dođoste svjetini klevetničkoj.
4 Zato, gore Izraelove, čujte riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve
Gospod gorama i brežuljcima, uvalama i dolinama, opustošenim
razvalinama i napuštenim gradovima koji postadoše plijen i
ruglo ostalim narodima uokolo - 5 ovako, dakle, govori Jahve
Gospod: Zaista sam govorio o ognju ljubomore svoje protiv
ostalih naroda, protiv sveg Edoma, koji s radošću u srcu i s
mržnjom u duši sebi prisvoji u posjed zemlju moju da je oplijeni i
opljačka.' 6 Zato prorokuj o zemlji Izraelovoj! Reci gorama i
brežuljcima, uvalama i dolinama: 'Ovako govori Jahve Gospod!
Evo, govorim u ljubomori i jarosti jer moradoste podnositi rug
naroda.' 7 Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Evo, dižem ruku i
kunem se: narodi koji su oko vas snosit će sami svoju sramotu!
8 A vi, gore Izraelove, razgranajte se i donesite rod narodu koji
će skoro doći. 9 Jer, evo me k vama! K vama se okrenuh, i gajit
ću vas i zasijati! 10 Razmnožit ću ljude po vama - sav dom
Izraelov - gradove vam napučiti, razvaline vaše opet podići!
11 Razmnožit ću po vama ljude i stoku, oni će se namnožiti i
naploditi - te ću vas napučiti kao nekoć i obasuti vas dobrima
više nego prije! I znat ćete da sam ja Jahve! 12 Dovest ću k
vama ljude, narod svoj, Izraela, i zaposjest će te i bit ćeš im
baština i nećeš im više djecu otimati.'" 13 Ovako govori Jahve
Gospod: "A što se o tebi govori: 'Ti si zemlja koja ljude proždire i
svojem narodu djecu otima' - 14 ti više nećeš ljude proždirati
ni narodu svome djece otimati - riječ je Jahve Gospoda. 15
Ne dam da više slušaš rug pogana, ne dam da više budeš na
sramotu narodima: nećeš više narodu svojem djece otimati" -
riječ je Jahve Gospoda. 16 Dođe mi riječ Jahvina: 17 "Sine
čovječji, kad dom Izraelov još življaše u svojoj zemlji, oskvrnu je
svojim nedjelima i svojim putovima. Putovi njihovi bijahu preda
mnom kao nečistoća žene nečiste. 18 I zato na njih izlih gnjev
svoj zbog krvi što je proliše i zbog kumira kojima je oskvrnuše.
19 Rasprših ih među narode i rasijah po zemljama. Sudio sam im
prema putovima i nedjelima njihovim. 20 Ali u narodima među
koje dođoše, među svim narodima u koje dospješe, oskvrnjivahu
moje sveto ime, jer o njima se govorilo: 'To je Jahvin narod, a
morade otići iz zemlje Jahvine!' 21 I meni se sažali moje sveto
ime što ga dom Izraelov obeščasti u narodima među koje dođe.
22 Reci zato domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Što
činim, ne činim radi vas, dome Izraelov, nego radi svetoga imena
svojega, koje vi oskvrnuste među narodima u koje dođoste.
23 Ja ću posvetiti ime svoje veliko koje vi oskvrnuste posred
narodÄa u koje dođoste! I znat će narodi da sam ja Jahve - riječ
je Jahve Gospoda - kad na vama, njima naočigled, pokažem
svetost svoju. 24 Tada ću vas sabrati iz svih naroda i skupiti iz
svih zemalja, natrag vas dovesti u vašu zemlju. 25 Poškropit ću
vas vodom čistom da se očistite. Očistit ću vas od svih vaših
nečistoća i od svih kumira vaših. 26 Dat ću vam novo srce, nov
duh udahnut ću u vas! Izvadit ću iz tijela vašega srce kameno i
dat ću vam srce od mesa. 27 Duh svoj udahnut ću u vas da
hodite po mojim zakonima i da čuvate i vršite moje naredbe.
28 I nastanit ćete se u zemlji koju dadoh vašim ocima, i bit
ćete moj narod, a ja ću biti vaš Bog. 29 Izbavit ću vas od svih
vaših nečistoća i dozvat ću žito i umnožiti ga, i nikad vas više
neću izvrći gladi. 30 Umnožit ću plod drveća i rod njiva da ne
podnosite više zbog gladi sramotu među narodima. 31 I tada
ćete se spomenuti zlih putova i nedjela svojih, i sami ćete sebe
omrznuti zbog bezakonja i gadosti svojih. 32 A što činim, znajte
dobro, ne činim radi vas - riječ je Jahve Gospoda! Postidite se i
posramite zbog putova svojih, dome Izraelov!' 33 Ovako govori
Jahve Gospod: 'A kad vas očistim od svih bezakonja vaših,
napučit ću opet vaše gradove i sagraditi razvaline; 34 opustjela
zemlja, nekoć pustinja naočigled svakom prolazniku, bit će opet
obrađena. 35 Tada će se reći: 'Evo zemlje što bijaše pusta, a
postade kao vrt edenski! Gle gradova što bijahu pusti, same
razvaline i ruševine, a sada su utvrđeni i napučeni!' 36 I narodi
oko vas koji preostanu znat će da ja, Jahve, razvaljeno opet
gradim, i što bi opustošeno, opet sadim. Ja, Jahve, rekoh i učinit
ću!' 37 Ovako govori Jahve Gospod: Još će ovo moliti dom
Izraelov: da im ljudstvo namnožim kao stada. 38 Kao svetim
stadima, kao stadima blagdanskih dana u Jeruzalemu, gradovi,
nekoć razvaline, napučit će se ljudstvom. I znat će da sam ja
Jahve."

37 I spusti se na me ruka Jahvina i Jahve me u svojem duhu
izvede i postavi usred doline pune kostiju. 2 Provede me
kroz njih, svuda oko njih, i gle, bijaše ih u dolini veoma mnogo i
bijahu sasvim suhe! 3 Reče mi: "Sine čovječji, mogu li ove kosti
oživjeti?" Ja odgovorih: "Jahve Gospode, to samo ti znaš!" 4 Tad
mi reče: "Prorokuj ovim kostima i reci im: 'O suhe kosti, čujte
riječ Jahvinu!' 5 Ovako govori Jahve Gospod ovim kostima:
'Evo, duh ću svoj udahnuti u vas i oživjet ćete! 6 Žilama ću
vas ispreplesti, mesom obložiti, kožom vas obaviti i duh svoj
udahnuti u vas i oživjet ćete - i znat ćete da sam ja Jahve!'" 7 I
ja stadoh prorokovati kao što mi bješe zapovjeđeno. I dok sam
prorokovao, nastade šuškanje i pomicanje i kosti se stadoše
pribirati. 8 Pogledah, i gle, po njima narasle žile i meso; kožom
se presvukoše, ali duha još ne bijaše u njima. 9 I reče mi:
"Prorokuj duhu, sine čovječji, prorokuj i reci: 'Ovako govori Jahve
Gospod: Od sva četiri vjetra dođi, duše, i dahni u ova trupla da
ožive!'" 10 I stadoh prorokovati kao što mi zapovjedi, i duh uđe u
njih i oživješe i stadoše na noge - vojska vrlo, vrlo velika. 11
Reče mi: "Sine čovječji, te kosti - to je sav dom Izraelov. Evo,
oni vele: 'Usahnuše nam kosti i propade nam nada, pogibosmo!'
12 Zato prorokuj i reci im. 'Ovako govori Jahve Gospod: Ja ću
otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova, narode moj, i
odvesti vas u zemlju Izraelovu! 13 I znat ćete da sam ja Jahve

kad otvorim grobove vaše i kad vas izvedem iz vaših grobova,
moj narode! 14 I duh svoj udahnut ću u vas da oživite, i dovest
ću vas u vašu zemlju, i znat ćete da ja, Jahve govorim i činim' -
riječ je Jahve Gospoda." 15 I dođe mi riječ Jahvina: 16 "Sine
čovječji, uzmi drvo i napiši na njemu: 'Juda i sinovi Izraelovi,
njegovi saveznici!' Onda uzmi drugo drvo i napiši na njemu:
'Josip - drvo Efrajimovo - i sav dom Izraelov, njegov saveznik.'
17 I sastavi ih u jedno drvo da budu kao jedno u tvojoj ruci! 18 A
kad te sinovi tvojega naroda zapitaju: 'Hoćeš li nam objasniti
što to znači?' - 19 reci im: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo,
uzet ću drvo Josipovo, što je u ruci Efrajimovoj, drvo Josipovo
i Izraelovih plemena, njegovih saveznika, i sastavit ću ga s
drvetom Judinim te ću od njih načiniti jedno; oba će biti jedno u
mojoj ruci.' 20 Oba drveta na koja to napišeš neka ti budu u ruci,
njima naočigled. 21 I reci im: 'Ovako govori Jahve Gospod:
Evo, skupit ću sinove Izraelove iz naroda u koje dođoše, skupit
ću ih odasvud i odvesti ih u zemlju njihovu. 22 I načinit ću
od njih jedan narod u zemlji, u gorama Izraelovim, i bit će im
svima jedan kralj, i oni više neće biti dva naroda i neće više biti
razdijeljeni na dva kraljevstva. 23 I neće se više kaljati svojim
kumirima, ni svojim grozotama, ni opačinama. Izbavit ću ih od
svih njihovih nevjera kojima zgriješiše i očistit ću ih, i oni će biti
moj narod, a ja njihov Bog. 24 I sluga moj David bit će im kralj
i svima će im biti jedan pastir. Živjet će po mojim zakonima,
čuvajući i vršeći moje naredbe. 25 Boravit će u zemlji koju dadoh
sluzi svome Jakovu, u kojoj življahu oci vaši: u njoj će stanovati
oni i njihovi sinovi, i sinovi sinova njihovih dovijeka. I moj sluga
David bit će im knez dovijeka. 26 Sklopit ću s njima savez
mira; bit će to Savez vječan s njima. Utvrdit ću ih i razmnožiti i
postavit ću Svetište svoje zauvijek među njih. 27 Moj će Šator
biti među njima i ja ću biti Bog njihov, a oni narod moj! 28 I kad
Svetište moje bude zauvijek među njima, znat će svi narodi da
sam ja Jahve, koji posvećujem Izraela.'"

38 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, okreni lice ka
Gogu, u zemlji Magogu, velikom knezu Mešeka i Tubala,
prorokuj protiv njega. 3 Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod:
Evo me na te, Gože, veliki kneže Mešeka i Tubala! 4 Namamit
ću te i metnut ću ti žvale u čeljusti, izvest ću tebe i svu tvoju
vojsku - konje i konjanike, silno mnoštvo u potpunoj opremi -
sve u oklopima i sa štitovima, sve vične maču. 5 S njima je i
Perzija, Etiopija i Put - svi sa štitovima i pod kacigama; 6 zatim
Gomer i sve čete njegove, Bet Togarma s krajnjega sjevera i sve
čete njezine - silan narod s tobom! 7 Dobro se spremi ti i sve
mnoštvo što se oko tebe skupilo i stani mu na čelo! 8 Poslije
mnogo dana dobit ćeš zapovijed; poslije mnogo godina navalit
ćeš na zemlju, izbavljenu od mača i skupljenu iz mojih naroda,
na gore Izraelove, nekoć zadugo puste: otkako ih izvedoh iz
naroda, svi spokojno žive. 9 Dići ćeš se, doći kao nevrijeme, kao
oblak što prekrije zemlju, ti i tvoje čete, a s vama sila naroda!'
10 Ovako govori Jahve Gospod: 'U onaj će ti se dan misli rojiti u
srcu i skovat ćeš zao naum. 11 Reći ćeš: 'Hajde da se dignem
na zemlju nebranjenu, da navalim na miran narod koji spokojno
živi bez zidina i bez prijevornica i bez vrata: 12 pa da se plijena
naplijenim i pljačke napljačkam - da ruku stavim na razvaline
opet napučene i na narod iz narÄodÄa sakupljen, koji se bavi
stadima i imanjem i živi u središtu zemlje.' 13 Šeba, Dedan i
trgovci taršiški i svi njihovi lavići pitat će te: 'Zar zato dolaziš
plijeniti? I zar si radi pljačke toliku gomilu skupio da odneseš
srebro i zlato, da otmeš stoku i imanje i da se plijena velikoga
naplijeniš?' 14 Zato prorokuj, sine čovječji, i reci Gogu: 'Ovako
govori Jahve Gospod: U onaj dan kad narod moj izraelski bude
spokojno živio, ti ćeš se podići! 15 Doći ćeš iz svoga sjedišta,
s krajnjega sjevera, ti i s tobom mnogo naroda, sve samih
konjanika, silno mnoštvo, golema vojska. 16 Navalit ćeš na
Izraela, narod moj, kao oblak kad pokrije zemlju. U posljednje
dane dovest ću te na svoju zemlju da me narodi upoznaju, kad
na tebi, Gože, njima naočigled, pokažem svetost svoju.' 17
Ovako govori Jahve Gospod: 'Nisi li ti onaj o kome sam govorio,
u davne dane, preko slugu svojih, proroka Izraelovih, koji u ono
vrijeme prorokovaše da ću te na njih dovesti? 18 U onaj dan kad
Gog navali na zemlju Izraelovu - riječ je Jahve Gospoda - gnjev
će mi iz nosa planuti. 19 U ljubomori svojoj i u ognju jarosti
svoje odlučih: U onaj dan bit će silan potres u zemlji Izraelovoj.
20 I trest će se poda mnom ribe morske i ptice nebeske, poljske
zvijeri i gmazovi što gmižu po zemlji i svi ljudi što žive na njoj.
Planine će se razvaliti, vrleti popadati i sve se zidine porušiti!
21 I po svim svojim gorama pozvat ću na njega mač - riječ je
Jahve Gospoda - s mačem će se brat na brata dići! 22 Sudit ću
mu kugom i krvlju. I spustit ću silan pljusak, i kamenje tÓuče,
oganj i sumpor na nj, na njegove čete i na mnogi narod koji
bude s njime. 23 I uzveličat ću se, posvetiti i objaviti pred svim
narodima, i znat će da sam ja Jahve.'

39 Sine čovječji, prorokuj protiv Goga i reci: 'Ovako govori
Jahve Gospod: Evo me na te, Gože, veliki kneže Mešeka
i Tubala! 2 Namamit ću te i povesti, podići te s krajnjega sjevera
i dovesti na gore Izraelove. 3 Izbit ću ti luk iz lijeve ruke i
prosuti strijele iz tvoje desnice. 4 Na gorama ćeš Izraelovim
pasti, ti i sve tvoje čete i narodi koji budu s tobom: pticama
grabljivicama, svemu krilatom, i zvijerima dadoh te za hranu. 5
Na otvorenom ćeš polju pasti, jer ja tako rekoh - riječ je Jahve
Gospoda. 6 Poslat ću oganj na Magog i na sve koji spokojno
žive na otocima - i znat će da sam ja Jahve. 7 A svoje sveto
ime objavit ću posred naroda svoga izraelskoga i neću dati da
se više oskvrnjuje moje sveto ime! I znat će svi narodi da sam
ja, Jahve, Svetac Izraelov. 8 Evo dolazi i biva - riječ je Jahve
Gospoda! To je dan o kojem sam govorio! 9 Izići će stanovnici
izraelskih gradova, naložiti vatru i spaliti oružje, štitove, štitiće,
lukove i strelice, koplja i sulice - ložit će njima vatru sedam
godina. 10 Neće nositi drva iz polja ni sjeći u šumama, nego
će vatru oružjem ložiti. I oplijenit će one koji su njih plijenili,
opljačkati one koji su njih pljačkali - riječ je Jahve Gospoda. 11
U onaj ću dan dati Gogu za grob glasovito mjesto u Izraelu:
dolinu Abarim, istočno od Mora, koja zatvara put prolaznicima;
ondje će pokopati Goga i sve njegovo mnoštvo. I dolina će
se prozvati Hamon-Gog. 12 I ukopavat će ih dom Izraelov,
sedam mjeseci, da očisti svu zemlju; 13 pokapat će ih sav
narod zemlje. I bit će im slavan dan u koji se proslavim, riječ
je Jahve Gospoda. 14 Izabrat će ljude da neprestano prolaze

zemljom pa da s prolaznicima pokapaju one koji preostaše po
zemlji, da je tako očiste. 15 I kad koji, prolazeći zemljom, vidi
ljudske kosti, podignut će kraj njih nadgrobnik dok ih grobari
ne ukopaju u dolini Hamon-Gog. 16 Hamona je ime i gradu. I
tako će očistiti zemlju. 17 Sine čovječji, ovako govori Jahve
Gospod: Reci pticama, svemu krilatom i svemu zvijerju: skupite
se i dođite! Saberite se odasvud na žrtvu moju koju koljem za
vas, na veliku gozbu po izraelskim gorama, da se najedete
mesa i napijete krvi. 18 Najedite se mesa od junaka i napijte
se krvi zemaljskih knezova, ovnova, janjaca, jaraca, junaca,
ugojene stoke bašanske! 19 Najedite se do sita pretiline i napijte
se krvi mojih klanica koje sam vam naklao. 20 Nasitite se za
mojim stolom konja i konjanika, junaka i ratnika!' - riječ je Jahve
Gospoda. 21 'Tako ću se proslaviti među narodima, i svi će
narodi vidjeti sud koji ću izvršiti i ruku što ću je na njih podići.
22 Znat će dom Izraelov da sam ja, Jahve, Bog njihov - od
toga dana zauvijek. 23 I znat će narodi da dom Izraelov bijaše
odveden u ropstvo zbog svojih nedjela: iznevjerio mi se, pa
sakrih lice svoje od njih i predadoh ih njihovim neprijateljima
u ruke da od mača poginu. 24 Postupih s njima po nečistoći
njihovoj i nedjelima te sakrih lice svoje od njih.' 25 Stoga
ovako govori Jahve Gospod: 'Sad ću vratiti roblje Jakovljevo i
pomilovati sav dom Izraelov - ljubomoran na ime svoje sveto, 26
oprostit ću im svu sramotu i nevjeru kojom mi se iznevjeriše dok
još spokojno življahu u zemlji i nikoga ne bijaše da ih straši. 27
A kad ih dovedem iz naroda i skupim iz zemalja dušmanskih i
na njima, naočigled mnogih naroda, svetost svoju pokažem, 28
znat će da sam ja Jahve, Bog njihov, koji ih u izgnanstvo među
narode odvedoh i koji ih opet skupljam u njihovu zemlju, ne
ostavivši ondje nijednoga od njih. 29 I nikada više neću kriti lica
od njih, jer ću duh svoj izliti na dom Izraelov' - riječ je Jahve
Gospoda."

40 Godine dvadeset i pete za našega izgnanstva, početkom
godine, prvoga mjeseca, desetoga dana, a četrnaest
godina otkako pade Grad, upravo onoga dana spusti se na me
ruka Jahvina. 2 I odvede me u božanskom viđenju u zemlju
Izraelovu te me postavi na veoma visoku goru: Na njoj, s južne
strane, bijaše nešto kao sazidan grad. 3 Povede me onamo,
i gle: čovjek, sjajan kao mjed, stajaše na vratima, s lanenim
užetom i mjeračkom trskom u ruci. 4 I taj mi čovjek reče: "Sine
čovječji, gledaj svojim očima i slušaj svojim ušima, popamti sve
što ću ti pokazati, jer si doveden ovamo da ti pokažem. Objavi
domu Izraelovu sve što ovdje vidiš." 5 I gle, zdanje sve uokolo
opasano zidom. Čovjek držaše u ruci mjeračku trsku od šest
lakata, a svaki lakat bijaše za jedan dlan duži od običnoga lakta.
On izmjeri zdanje. Širina: jedna trska, visina: jedna trska. 6
Zatim pođe k vratima što bijahu okrenuta k istoku. Uspe se uza
stepenice i izmjeri prag vrata. Širina: jedna trska. 7 A svaka
klijet jednu trsku dugačka i jednu trsku široka. Između klijeti:
pet lakata. Prag vrata sa strane njihova trijema, iznutra, jedna
trska. 8 Izmjeri trijem vrata iznutra: bijaše osam lakata širok, 9 a
njegovi polustupovi dva lakta. Trijem vrata bijaše s nutarnje
strane. 10 Na svakoj strani istočnih vrata bijahu po tri klijeti.
I sve tri bijahu iste mjere. Tako i polustupovi: s obje strane
bijahu iste mjere. 11 Zatim izmjeri vrata: bijahu deset lakata
široka i trinaest lakata visoka. 12 Pred klijetima bijaše s jedne i s
druge strane ograda od jednog lakta. Svaka klijet: šest lakata s
jedne i šest lakata s druge strane. 13 A zatim izmjeri vrata od
stražnje strane jedne klijeti do stražnje strane nasuprotne klijeti,
u širinu: bijaše dvadeset i pet lakata; otvor pred otvorom. 14
Izmjeri i trijem: dvadeset lakata. Predvorje bijaše sve uokolo
trijema vrata. 15 Od ulaznog pročelja vrata do nasuprotne strane
njihova trijema bijaše pedeset lakata. 16 Na klijetima i njihovim
dovracima, s unutrašnje strane sve uokolo, a tako i u trijemu,
bijahu prozori s rešetkama. Takvi su prozori bili iznutra, sve
naokolo, a na polustupovima palme. 17 Zatim me povede u
vanjsko predvorje Doma. I gle, sve oko predvorja prostorije i
pločnik. Trideset prostorija na pločniku. 18 Pločnik bijaše sa
svake strane vrata i odgovaraše razini vrata. To je donji pločnik.
19 On izmjeri širinu predvorja od donjih vrata do unutrašnjega
predvorja, s vanjske strane: sto lakata na istok i na sjever. 20
Sjevernim vratima vanjskoga predvorja izmjeri širinu i dužinu.
21 I ta su imala po tri klijeti sa svake strane, a stupovi im i
trijemovi istih mjera kao u prvih vrata: pedeset lakata u dužinu i
dvadeset i pet lakata u širinu. 22 Prozori im, trijemovi i palme
bijahu iste mjere kao na istočnim vratima, a na prilazu im sedam
stepenica; trijem im bijaše s unutrašnje strane. 23 Unutrašnje
predvorje imaše vrata što bijahu nasuprot sjevernim vratima;
kao i istočna. On izmjeri: između jednih i drugih vrata bijaše sto
lakata. 24 Zatim me povede na jug, i gle: i ondje vrata. Izmjeri
ondje klijeti, polustupove i trijemove: bijahu iste mjere. 25 Ona,
kao i njihovi trijemovi, imahu sve uokolo prozore što bijahu kao i
oni prvi. Dužina je i tu iznosila pedeset lakata, a širina dvadeset
i pet. 26 K vratima je vodilo sedam stuba; trijem im je bio s
unutrašnje strane, a na stupovima imahu po jednu palmu sa
svake strane. 27 Unutrašnje predvorje imaše jedna vrata i s
južne strane. On izmjeri: od tih vrata do južnih vrata - sto lakata.
28 Zatim me na južna vrata uvede u unutrašnje predvorje. I
izmjeri južna vrata: bijahu istih mjera. 29 Klijeti, stupovi i trijemovi
bijahu istih mjera. Vrata i njihov trijem imahu svud unaokolo
prozore. Pedeset lakata bijaše tu u dužinu, dvadeset i pet lakata
u širinu. 30 A sve uokolo trijemovi: dvadeset i pet lakata dugi, a
pet lakata široki. 31 Trijemovi su se pružili prema vanjskom
predvorju. Na polustupovima njihovim palme, a stubište im je
imalo osam stuba. 32 Zatim me povede k istočnim vratima
unutrašnjega predvorja. I izmjeri vrata: bijahu istih mjera. 33
Klijeti im, polustupovi i trijemovi bijahu također istih mjera. Vrata
i njihov trijem imahu svud naokolo prozore. U dužinu bješe
pedeset lakata, u širinu dvadeset i pet. 34 Trijem im se pružao
prema vanjskom predvorju. Na njihovim polustupovima s ove i s
one strane bijahu palme. Stubište im imaše osam stuba. 35
Zatim me povede k sjevernim vratima. I izmjeri ih: bijahu istih
mjera. 36 Klijeti im, polustupovi i trijemovi bijahu također istih
mjera. Vrata i njihov trijem imahu svud uokolo prozore. Pedeset
je lakata tu bilo u dužinu, a dvadeset i pet u širinu. 37 Trijem je
sezao do vanjskoga predvorja. Na polustupovima s ove i one
strane bijahu palme. Stubište imaše osam stuba. 38 Uz trijemove
vrata bijaše prostor s posebnim ulazom. Ondje su se ispirale
žrtve paljenice. 39 U trijemu vrata s jedne i s druge strane bijahu
po dva stola za klanje paljenicÄa, okajnicÄa i naknadnicÄa. 40 I

s vanjske strane onomu tko ulazi na ulaz sjevernih vrata bijahu
dva stola; i s druge strane, prema trijemu vrata, dva stola. 41
Četiri stola, dakle, s jedne, a četiri stola s druge strane vrata: u
svemu osam stolova, na kojima se klahu žrtve. 42 Osim toga,
četiri stola za paljenice, od klesanoga kamena. Bili su po lakat
i pol široki i lakat visoki. Na njima je stajao pribor za klanje
žrtava paljenica i klanica. 43 Stolovi bijahu sve uokolo obrubljeni
žljebićima od jednoga dlana, zavrnutima unutra. Na stolove
se stavljalo žrtveno meso. 44 Zatim me povede u unutrašnje
predvorje. U unutrašnjem predvorju bijahu dvije prostorije: jedna
bijaše sa strane sjevernih vrata, okrenuta prema jugu, a druga
sa strane južnih vrata, okrenuta prema sjeveru. 45 I on mi reče:
"Ta prostorija što je okrenuta na jug određena je za svećenike
koji obavljaju službu u Domu. 46 A prostorija što je okrenuta na
sjever jest za svećenike koji obavljaju službu na žrtveniku. To su
sinovi Sadokovi, oni između sinova Levijevih koji smiju prići k
Jahvi da mu služe!" 47 On izmjeri predvorje. Dužina: sto lakata,
širina: sto lakata; bijaše četverouglasto. Pred Domom stajaše
žrtvenik. 48 A zatim me povede k trijemu. Izmjeri polustupove
trijema: bijaše pet lakata na jednoj i pet lakata na drugoj strani.
Vrata bijahu široka tri lakta s jedne i tri lakta s druge strane. 49
Trijem bijaše dugačak dvadeset lakata, a širok dvanaest lakata.
Deset je stepenica vodilo onamo. Na dovratnicima s jedne i s
druge strane stajaše po jedan stup.

41 Zatim me povede u Hekal. Izmjeri mu polustupove: bijahu
široki šest lakata s jedne i šest lakata s druge strane. 2
Vrata bijahu široka deset lakata: sa svake strane po jedno krilo
od pet lakata. A zatim izmjeri Hekal: bijaše dugačak četrdeset, a
širok dvadeset lakata. 3 Onda uđe i izmjeri polustupove vrata:
dva lakta; zatim vrata: šest lakata; pa širinu vrata: sedam lakata.
4 Izmjeri zatim unutrašnji prostor: dužina dvadeset lakata, širina
ispred Hekala dvadeset lakata. I reče mi: "To je Svetinja nad
svetinjama." 5 Potom izmjeri zid Doma: šest lakata. Pobočne
prostorije bijahu široke četiri lakta, sve oko Doma. 6 Pobočne
prostorije bijahu jedna nad drugom, bijaše ih trideset na tri
bÓoja. U hramskom zidu bijahu, sve uokolo, zasjeci da prihvate
pobočne prostorije. Tako one ne bijahu ugrađene u hramski
zid. 7 Širina se prostorija povećavala od boja do boja, jer su
one sve uokolo, na bojeve, okruživale Dom, a Dom je, kako se
uzlazilo, ostavljao sve širi prostor. S najdonjeg se boja uzlazilo
na najgornji kroza srednji. 8 Onda vidjeh sve oko Doma neku
uzvisinu. Osnove pobočnih prostorija: cijela trska, šest lakata.
9 Debljina vanjskoga zida pobočnih klijeti: pet lakata. Prolaz
između pobočnih prostorija Doma 10 i klijeti bijaše, sve uokolo
Doma, dvadeset lakata širok. 11 Iz pobočne prostorije izlažahu
na prolaz jedna vrata prema sjeveru i jedna prema jugu. Prolaz
bijaše širok pet lakata svud uokolo. 12 Zdanje što zatvaraše
ograđeni prostor sa zapada bijaše široko sedamdeset lakata,
a zid te građevine posvud uokolo bijaše debeo pet lakata i
dugačak devedeset lakata. 13 On izmjeri Dom: bijaše dugačak
stotinu lakata. Ograđeni prostor, zdanje mu i zidovi, stotinu
lakata dužine. 14 Širina pročelja Doma s ograđenim prostorom
prema istoku: sto lakata. 15 On izmjeri dužinu zdanja duž
ograđenog prostora što bijaše straga i hodnike s jedne i s druge
strane: stotinu lakata. Unutrašnjost Hekala, trijemovi predvorja,
16 pragovi, prozori s rešetkama i hodnici na sve tri strane uokolo,
nasuprot pragovima, bijahu sve uokolo drvetom obloženi od
zemlje do prozora. Prozori su bili zastrti. 17 Od ulaza sve do
unutrašnjosti Doma, a tako i izvana te po svem zidu uokolo,
iznutra i izvana, 18 bijahu likovi kerubina i palma. Po jedna
palma između dva kerubina, a svaki kerubin imaše dva lica: 19
prema palmi s jedne strane lice čovječje, a prema palmi s druge
strane lice lavlje. Tako bijaše po svemu Domu sve uokolo: 20 od
zemlje do ponad vrata bijahu izdjeljani kerubini i palme, a tako i
po zidu Hekala. 21 Dovratnici Hekala bijahu četverouglasti. 22
Pred Svetištem nešto kao žrtvenik od drveta: tri lakta visok, dva
lakta dugačak i dva lakta širok. Uglovi mu, podnožje i stranice
bijahu od drveta. I čovjek mi reče: "Evo stola koji je pred licem
Jahvinim!" 23 I Hekal i Svetište imahu po dvoja vrata, 24 a svaka
vrata po dva krila što se obrtahu: dva krila u jednih i dva krila u
drugih vrata. 25 A na vratima Hekala bijahu izdjeljani kerubini
i palme, kao što bijahu izdjeljani i po zidovima. Izvana pred
trijemom bijaše drvena nadstrešnica. 26 Prozori s rešetkama i
palme bijahu s jedne i s druge strane na trijemu, u pobočnim
prostorijama Doma i na nadstrešnici.

42 A zatim me povede na sjever, u vanjsko predvorje, i
dovede me do prostorija nasuprot ograđenom prostoru,
nasuprot zdanju prema sjeveru. 2 Pročelje im sa sjeverne strane
bijaše dugo sto lakata, a široko pedeset lakata. 3 Nasuprot
vratima unutrašnjeg predvorja i nasuprot pločniku vanjskoga
predvorja bijahu hodnici jedan prema drugome na tri boja. 4
Pred prostorijama bijaše prolaz prema unutrašnjosti - deset
lakata širok i sto lakata dugačak. Vrata im bijahu okrenuta na
sjever. 5 Gornje prostorije, jer im prostor oduzimahu hodnici,
bijahu manje od donjih i srednjih. 6 Jer bijahu na tri boja, ali ne
imahu stupova kao u predvorju. Zato gornje prostorije bijahu uže
od donjih i srednjih. 7 Vanjski zid, duž klijeti, prema vanjskom
predvorju, ispred klijeti, bijaše dugačak pedeset lakata. 8 Jer
dužina klijetima vanjskoga predvorja bijaše pedeset lakata, a
onima pred Hekalom sto lakata. 9 U tih prostorija bijaše ulaz s
istoka onomu tko im prilazi iz vanjskog predvorja. 10 Po širini
zida predvorja prema istoku, pred ograđenim prostorom i pred
samim zdanjem, bijaše još prostorijÄa. 11 Pred njima bijaše
prolaz kao ispred klijeti smještenih prema sjeveru: jednake
dužine i jednake širine; i svi im izlazi, raspored i vrata bijahu
jednaki. 12 Bili su kao ulazi u klijeti što bijahu prema jugu:
ulaz na početku svakog prolaza, nasuprot zidu zdanja, prema
istoku onomu tko bi u njih ulazio. 13 I reče mi: "Sjeverne i južne
prostorije ispred ograđenog prostora jesu prostorije Svetišta:
ondje svećenici koji prilaze Jahvi blaguju najveće svetinje. Oni će
ovdje odlagati najveće svetinje, prinose, okajnice i naknadnice,
jer je to mjesto sveto. 14 A kad svećenici budu ulazili, neće
izlaziti iz Svetišta u vanjsko predvorje, nego će tu ostavljati
odjeću u kojoj bijahu službu služili, jer je sveta, i oblačiti drugu
odjeću da bi se mogli približiti mjestu određenu za narod." 15
Izmjerivši unutrašnjost Doma, izvede me na istočna vrata i
izmjeri sve uokolo. 16 Mjeračkom trskom izmjeri istočnu stranu:
bijaše pet stotina trska, mjeračkih trska, 17 a zatim se okrenu
i izmjeri sjevernu stranu: bijaše pet stotina trska, mjeračkih

trska. 18 Tada se okrenu na južnu stranu i izmjeri: pet stotina
trska, mjeračkih trska. 19 Potom se okrenu na zapadnu stranu i
izmjeri: pet stotina trska, mjeračkih trska. 20 On izmjeri zid na
sve četiri strane uokolo: bijaše pet stotina trska dugačak i pet
stotina širok. Odvajao je sveto mjesto od nesvetoga.

43 Zatim me povede k vratima što gledaju na istok. 2 I gle,
Slava Boga Izraelova dolazi od istoka; šum joj kao šum
velikih voda: i zemlja se sjala od slave njegove. 3 To viđenje
koje gledah bijaše kao viđenje što ga vidjeh kad dođoh da
uništim grad i kao viđenje koje vidjeh na rijeci Kebaru. Padoh
ničice. 4 A Slava Jahvina uđe u Dom na vrata koja gledaju na
istok. 5 Tada me duh podiže i odvede u unutrašnje predvorje. I
gle: Dom bijaše pun Slave Jahvine. 6 I čuh glas koji mi iz Doma
govori, a kraj mene netko stajaše. 7 I reče mi: “Sine čovječji,
ovo je mjesto mojega prijestolja, ovo je mjesto stopa mojih
nogu: ovdje ću, posred sinova Izraelovih, prebivati zauvijek.
Izraelov dom neće više oskvrnjivati moje sveto ime - ni oni ni
njihovi kraljevi - svojim bludništvom i truplima svojih kraljeva: 8
stavili su svoj prag do moga, svoje dovratnike do mojih, tako da
je bio samo zid između mene i njih, i oskvrnjivali su moje sveto
ime gnusobama koje počiniše. I zato ih zatrijeh u svojem gnjevu.
9 Sada će oni ukloniti daleko od mene svoje bludništvo i trupla
svojih kraljeva, a ja ću zauvijek prebivati posred njih. 10 Sine
čovječji, pokaži domu Izraelovu ovaj Dom da se posrame sa
svojih bezakonja. Neka mu izmjere razmjere. 11 Ako se posrame
zbog svega što učiniše, opiši im Dom i njegove razmjere,
njegove izlaze i ulaze, sve njegovo obličje, sve propise i sve
zakone; upoznaj ih i nacrtaj im da vide i da čuvaju i provedu sve
njegovo obličje i sve propise o njemu. 12 A ovo je zakon za
Dom: navrh gore, sav prostor uokolo, bit će najsvetija svetinja.
13 Ovo su mjere žrtvenika, na laktove - a lakat je ovdje jedan
lakat i pedalj: podnožje žrtvenika lakat dugo, lakat široko; obrub
kojim je obrubljen uokolo - jedan pedalj. Visina žrtvenika: 14 od
podnožja na zemlji do donjega pojasa žrtvenika - dva lakta, a u
širinu jedan lakat; od manjeg pojasa do većega četiri lakta, a u
širinu jedan lakat. 15 A samo žrtvište: četiri lakta visoko. A sa
žrtvišta dižu se uvis četiri roga. 16 Žrtvište: dvanaest lakata
dugo, dvanaest lakata široko, četvorina, na sve četiri strane.
17 A pojas: četrnaest lakata dug i četrnaest lakata širok, na
četiri strane; njegov rub uokolo pol lakta, a podnožje oko njega
uokolo jedan lakat; stepenice mu gledaju na istok.” 18 I reče
mi: “Sine čovječji, ovako govori Jahve Gospod: 'Ovo su propisi
žrtveni po kojima se u svoje vrijeme mora podići žrtvenik da se
na njemu prinose paljenice i da se po njemu škropi krvlju. 19
Svećenicima levitima, potomcima Sadokovim, koji pristupaju k
meni da mi služe - riječ je Jahve Gospoda - dat ćeš june za
žrtvu okajnicu. 20 Uzet ćeš njegove krvi i njome pomazati četiri
roga žrtvišta i četiri ugla pojasa i obrub sve uokolo da okajnicom
pomiriš žrtvenik. 21 Zatim uzmi june i spali ga na odijeljenom
mjestu Doma, izvan Svetišta. 22 Sutradan prinesi jarca bez
mane kao okajnicu, neka se njime okaje žrtvenik kao što je
okajan junetom. 23 A kad ga okaješ, prinesi junca bez mane i
ovna bez mane iz stada: 24 prikaži ih pred Jahvom, a svećenici
neka ih pospu solju i neka ih prinesu kao paljenicu Jahvi. 25
Sedam dana svaki dan prinesi jednog jarca za grijeh; i neka se
prinese june i ovan iz stada, oba bez mane. 26 Sedam dana
neka se pomiruje žrtvenik i neka se čisti i posvećuje. 27 Pošto
se navrše ti dani, od osmoga dana unapredak neka svećenici
žrtvuju na žrtveniku vaše paljenice i pričesnice; i omiljet ćete mi'
- riječ je Jahve Gospoda.”

44 Potom me odvede natrag k izvanjskim vratima Svetišta,
koja gledaju na istok: bijahu zatvorena. 2 I reče mi Jahve:
“Ova će vrata biti zatvorena; neka se ne otvaraju i nitko neka ne
ulazi na njih, jer ja, Jahve, Bog Izraelov, kroz njih prođoh - zato
neka budu zatvorena. 3 Samo knez, jer je knez, smije sjesti tu i
blagovati pred Jahvom; tada neka uđe kroz trijem vrata i istim
putem neka izađe.” 4 Zatim me odvede k sjevernim vratima
pred Dom. Pogledah, i gle: Slava Jahvina bijaše napunila
Dom Jahvin. Padoh ničice. 5 Jahve mi reče: “Sine čovječji,
pomno pripazi, dobro gledaj i pažljivo poslušaj što ću ti reći o
svim uredbama Doma Jahvina i o svim njegovim zakonima.
Dobro pazi tko smije ući u Dom i tko je iz Svetišta odijeljen. 6
Reci rodu odmetničkom, domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve
Gospod: Previše je već vaših gnusoba, dome Izraelov! 7 Uvodili
ste tuđince, neobrezana srca i neobrezana tijela, te su ušli
u moje Svetište i oskvrnuli moj Dom dok ste vi prinosili moj
kruh i pretilinu i krv; i tako ste raskinuli moj Savez svim tim
gnusobama. 8 Niste sami čuvali moje svetinje, nego ste njih
namjestili namjesto sebe kao čuvare u mojem Svetištu.' 9
Ovako govori Jahve Gospod: 'Nijedan tuđinac, neobrezana
srca i neobrezana tijela, da više ne ulazi u moje Svetište -
nijedan tuđinac koji živi među sinovima Izraelovim. 10 A leviti
koji su se udaljili od mene, kad je ono Izrael odlutao od mene
za svojim kumirima, snosit će svoje bezakonje. 11 Služit će
u Svetištu samo kao stražari na vratima Doma i kao posluga
Domu: klat će narodu paljenice i druge žrtve i bit će mu na
službu. 12 Služili su im pred njihovim kumirima i tako naveli
Dom Izraelov na bezakonje. Zato podigoh ruku na njih - riječ
je Jahve Gospoda - da snose svoje bezakonje. 13 Više neće
pristupati k meni da mi služe kao svećenici i neće više prilaziti
mojim najsvetijim svetinjama, nego će snositi svoju sramotu i
gnusobe koje počiniše. 14 Postavit ću ih da u Domu rade svaki
posao i sve što treba u njemu svršiti. 15 Svećenici leviti, potomci
Sadokovi, koji su mi vjerno služili u mojem Svetištu kad su ono
sinovi Izraelovi odlutali od mene - oni smiju pristupati k meni
da mi služe: služit će preda mnom prinoseći mi pretilinu i krv -
riječ je Jahve Gospoda. 16 Oni smiju ulaziti u moje Svetište
i pristupati k mojem stolu da mi služe i da vrše službu. 17
Kad budu ulazili na vrata unutrašnjega predvorja, neka obuku
lanene haljine: neka ne bude na njima ništa vuneno kad služe
na vratima unutrašnjega predvorja i Doma. 18 Na glavama neka
nose lanene kape, oko bokova gaće lanene: neka se ne pašu
ničim od čega bi se znojili. 19 Kad izlaze u vanjsko predvorje k
narodu, neka svuku haljine u kojima su služili i neka ih ostave
u prostorijama Svetišta, a neka obuku druge haljine, da ne
posvete puk svojim haljinama. 20 I neka ne briju glave, a ni
bujne kose neka ne puštaju, nego neka strigu kosu. 21 I nijedan
svećenik, kad mu je poći u unutrašnje predvorje, neka ne pije
vina. 22 Neka se ne žene udovicom ili puštenicom nego samo
djevojkom iz roda Izraelova ili udovicom svećenikovom. 23 Neka

mi narod uče razlikovati sveto od nesvetoga, lučiti nečisto od
čistoga. 24 U parnicama oni neka budu suci: neka sude po
mojim zakonima; i neka čuvaju zakone i uredbe o svim mojim
blagdanima i neka svetkuju moje subote. 25 K mrtvacu neka ne
prilaze da se ne okaljaju; samo za ocem i za majkom, za sinom
i kćerju, za bratom i sestrom još neudatom smiju se okaljati. 26
Pošto se nakon toga koji očisti, neka mu se broji sedam dana:
27 a onda kad uđe u Svetište, u unutrašnje predvorje da služi u
Svetištu, neka prinese žrtvu okajnicu - riječ je Jahve Gospoda.
28 Njima ne pripada nikakva baština - ja sam njihova baština; i
zato im ne dajte nikakva posjeda u Izraelu - ja sam posjed njihov.
29 Hranit će se od žrtava prinosnica, okajnica i naknadnica, i
sve zavjetovano u Izraelu njima pripada. 30 Najbolje od svih
vaših prvina i od svih vaših prinosa koje ćete prinositi pripada
svećenicima; njima ćete davati i najbolje brašno, da blagoslov
počiva na vašim domovima. 31 Svećenici ne smiju jesti mesa od
uginulih i razderanih životinja - bilo od ptica ili stoke.

45 Kad budete zemlju ždrijebom dijelili u baštinu, prinesite
kao prinos pridržan Jahvi jedan sveti dio zemlje, dugačak
dvadeset i pet tisuća lakata, širok deset tisuća; to neka bude
sveto područje uzduž i poprijeko. 2 Od toga neka bude za
Svetište četvorina od pet stotina lakata i čistina od deset lakata
uokolo. 3 Od toga područja izmjeri u dužinu dvadeset i pet tisuća
lakata, a u širinu deset tisuća: tu neka bude Svetište - Svetinja
nad svetinjama. 4 Taj sveti dio zemlje pripada svećenicima
koji služe u Svetištu i koji pristupaju k Jahvi da mu služe: tu
neka im bude mjesto za kuće; i to neka je sveto mjesto koje
pripada Svetištu. 5 Dvadeset i pet tisuća u dužinu i deset
tisuća u širinu neka bude levitima koji služe Domu: neka ondje
sagrade gradove u kojima će stanovati. 6 Za posjed gradu
dodijelite pet tisuća lakata u širinu i dvadeset i pet tisuća lakata
u dužinu usporedo sa svetim područjem: to će pripadati svemu
domu Izraelovu. 7 Knezu pripada dio s obje strane svetoga
područja i gradskoga posjeda - duž svetoga područja i duž
gradskoga posjeda - od zapadne strane prema zapadu i od
istočne strane prema istoku, a dužina neka bude jednaka
svakom tom dijelu, od zapadne do istočne granice. 8 To neka
bude njegova zemlja, posjed u Izraelu, da knezovi više ne tlače
narod moj i da zemlju dadu domu Izraelovu po plemenima.'
9 Ovako govori Jahve Gospod: 'Dosta je, knezovi Izraelovi!
Okanite se nasilja i pljačke i vršite zakon i pravdu; izbavite narod
moj od svojih tražbina - riječ je Jahve Gospoda. 10 Mjerite
pravom mjerom: pravom efom i pravim batom. 11 Efa i bat
neka jednako hvataju: bat neka iznosi desetinu homera i efa
desetinu homera - neka im mjera bude prema homeru. 12
Šekel neka bude dvadeset gera; mina neka vam bude dvadeset
šekela, dvadeset i pet šekela i petnaest šekela. 13 Ovo je prinos
koji ćete prinositi: šestinu efe od svakoga homera pšenice i
šestinu efe od svakoga homera ječma. 14 A za ulje ova je
uredba: desetina bata od svakoga kora - deset bata jedan je
kor. 15 Od svakoga stada od dvije stotine ovaca sa sočnih
izraelskih pašnjaka po jednu ovcu za žrtvu prinosnicu, paljenicu i
pričesnicu - vama za pomirenje - riječ je Jahve Gospoda. 16 Sav
narod zemlje duguje ovaj prinos knezu Izraelovu. 17 A knez je
dužan davati žrtve paljenice, prinosnice i ljevanice za svetkovine
i za mlađake, za subote i blagdane doma Izraelova: on neka
se postara za okajnicu, za pomirnicu, prinosnicu, paljenicu i
pričesnicu za pomirenje doma Izraelova.' 18 Ovako govori Jahve
Gospod: 'Prvoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu, uzmi june
bez mane i okaj njime Svetište. 19 Svećenik neka uzme krvi te
žrtve okajnice i neka njome pomaže dovratnike Doma i sva
četiri ugla pojasa žrtveničkoga i dovratnike vrata unutrašnjega
predvorja. 20 Tako neka učini i sedmoga dana istoga mjeseca
za svakoga koji je sagriješio iz slabosti i neznanja. Tako ćete
dovršiti pomirenje Doma. 21 Prvoga mjeseca, četrnaestoga
dana u mjesecu, svetkujte Pashu, sedmodnevni blagdan, kad
se blaguju beskvasni hljebovi. 22 Toga dana neka knez za se i
za sav puk zemlje prinese june za okajnicu. 23 Sedam dana
blagdana neka prinosi za paljenicu Jahvi sedam junčića i sedam
ovnova bez mane - svaki dan tih sedam dana - i svaki dan jarca
kao okajnicu. 24 A kao prinosnicu neka prinese efu po svakom
juncu i efu po ovnu i hin ulja na svaku efu. 25 Sedmoga mjeseca,
petnaestoga dana u mjesecu, neka o blagdanu isto toliko prinosi
sedam dana: isto toliko okajnica, paljenica, prinosnica i ulja.'

46 Ovako govori Jahve Gospod: 'Vrata unutrašnjega
predvorja, koja gledaju na istok, neka budu zatvorena
šest radnih dana, a neka se otvaraju u dan subotnji; i u dan
mlađaka neka se otvaraju. 2 Knez neka ulazi kroz njihov trijem i
neka stane kod dovratnika; svećenici će tada prinijeti njegovu
paljenicu i pričesnicu, a on će se pokloniti na pragu vrata i
izaći. Neka se vrata ne zatvaraju do večeri. 3 Na ulazu istih
vrata subotom i na mlađake klanjat će se Jahvi puk zemlje. 4
Paljenica koju će knez subotom prinositi Jahvi neka bude: šest
jaganjaca bez mane, ovan bez mane. 5 A prinosnica neka bude
efa po ovnu, a po jaganjcu koliko i kako tko može i hin ulja po
efi. 6 Na dan mlađaka neka se prinese june bez mane, šest
jaganjaca i ovan bez mane. 7 A za prinosnicu neka se prinese
efa po junetu, efa po ovnu, a po jaganjcu koliko tko može i hin
ulja po efi. 8 Kad knez bude ulazio, neka ulazi kroz trijem vrata i
istim putem neka izlazi. 9 A kad puk zemlje o blagdanima dolazi
pred Jahvu, onaj koji na sjeverna vrata uđe da se pokloni neka
izađe na južna, a tko uđe na južna neka izađe na sjeverna:
neka se ne vraća na vrata na koja je ušao, nego neka izađe na
suprotna. 10 I knez neka bude s njima: kad oni ulaze, neka i on
uđe i neka izađe kad oni izlaze. 11 O blagdanima i svetkovinama
neka se kao prinosnica prinese efa po juncu i efa po ovnu, a
po jaganjcu koliko tko može i hin ulja po efi. 12 Kad knez želi
prinijeti dobrovoljnu paljenicu ili dobrovoljnu pričesnicu Jahvi,
neka mu se otvore vrata koja gledaju na istok, pa neka prinese
paljenicu i svoju pričesnicu kao na dan subotnji; potom neka
iziđe, a kad iziđe, neka se zatvore vrata. 13 Svaki dan prinijet
ćeš Jahvi za paljenicu janje od godine, bez mane; prinijet ćeš
ga svako jutro. 14 A kao prinosnicu na nj prinesi svako jutro
šestinu efe i trećinu hina ulja da se poškropi najfinije brašno;
to neka bude svagdašnji prinos Jahvi po vječnoj uredbi. 15
Treba dakle prinijeti jagnje, prinosnicu i ulje svako jutro kao
svagdašnju žrtvu paljenicu.' 16 Ovako govori Jahve Gospod:
'Dadne li knez dar komu svom sinu od svoje baštine, taj će dar

pripasti njima u posjed kao baština. 17 Ako li od svoje baštine
dade dar komu svom sluzi, tome će to pripadati do otpusne
godine, a potom neka se vrati knezu; baština pripada samo
kneževim sinovima. 18 Knez ne smije prisvojiti ništa od baštine
naroda, pljačkajući narodni posjed. Sinovima svojim neka dade
baštinu od svojega posjeda, da se ne raspe narod potjeran sa
svojega posjeda.'" 19 Zatim me odvede kroz ulaz kraj vrata, u
svećeničke prostorije Svetišta što gledaju na sjever. I gle: ondje,
u dnu, prema zapadu, jedan prostor! 20 I reče mi: "Ovo je mjesto
gdje će svećenici kuhati žrtve naknadnice i okajnice i žrtvu
pomirnicu, gdje će peći prinosnice da ih ne iznose u vanjsko
predvorje te ne posvete naroda." 21 Potom me izvede u vanjsko
predvorje i provede kraj četiri ugla predvorja, i gle, u svakom
uglu predvorja bijaše malo predvorje. 22 Ta mala predvorja u
četiri ugla predvorja bijahu četrdeset lakata dugačka, trideset
široka - sva četiri istih razmjera; 23 sva četiri zidom opasana, a
pod zidom sve uokolo bijahu sagrađena ognjišta. 24 I reče mi:
"To su kuhinje gdje će sluge Doma kuhati puku žrtve."

47 Zatim me odvede natrag k vratima Doma. I gle: voda
izvirala ispod praga Doma, prema istoku - jer pročelje
Doma bijaše prema istoku - i voda otjecaše ispod desne strane
Doma, južno od žrtvenika. 2 Zatim me izvede na sjeverna
vrata i provede me uokolo vanjskim putem k vanjskim vratima
koja gledaju na istok. I gle, voda izvirala s desne strane. 3
Čovjek pođe prema istoku s užetom u ruci, izmjeri tisuću lakata
i prevede me preko vode, a voda mi sezaše do gležanja. 4
Ondje opet izmjeri tisuću lakata i provede me preko vode, a
voda bijaše do koljena. I opet izmjeri tisuću lakata i prevede me
preko vode što bijaše do bokova. 5 Opet izmjeri tisuću lakata,
ali ondje bijaše potok koji ne mogoh prijeći jer je voda nabujala
te je trebalo plivati: bijaše to potok koji se ne može prijeći. 6 I
upita me: "Vidiš li, sine čovječji?" I odvede me natrag, na obalu
potoka. 7 I kad se vratih, gle, na obali s obje strane mnoga
stabla. 8 I reče mi: "Ova voda teče u istočni kraj, spušta se u
Arabu i teče u more; a kad se u more izlije, vode mu ozdrave.
9 I kuda god potok protječe, sve živo što se miče oživi; i bit
će vrlo mnogo riba, jer kamo god dođe ova voda, sve ozdravi
i oživi - kuda god protječe ovaj potok. 10 I ribari će ribariti
duž mora: od En Gedija do En Eglajima sušit će se mreže; i
bit će vrlo mnogo svakovrsnih riba kao u Velikom moru. 11 A
močvare onoga mora i njegove bare neće ozdraviti: bit će za
sol. 12 Duž potoka na obje strane rast će svakovrsne voćke:
lišće im neće otpadati i s njih neće nestajati ploda; svakog će
mjeseca roditi novim plodom jer im voda dotječe iz Svetišta.
Plod će njihov biti za jelo, a lišće za lijek'. 13 Ovako govori
Jahve Gospod: 'Ovo su granice u kojima ćete podijeliti zemlju u
baštinu među dvanaest plemena Izraelovih - Josipu dva dijela.
14 Svakom će od vas pripasti podjednako od zemlje koju se
zakleh dati vašim ocima, a vama će pripasti u baštinu. 15 Ovo
su, dakle, granice zemlje: na sjeveru, od Velikoga mora put
Hetlona do Ulaza u Hamat: Sedad, 16 Berota, Sibrajim, između
kraja damaščanskog i hamatskoga, i Haser Enon, prema granici
hauranskoj. 17 Granica će se, dakle, protezati od mora do Haser
Enona, kojemu je na sjeveru kraj damaščanski i hamatski -
sjeverna strana. 18 Istočna strana: između Haurana i Damaska,
između Gileada i zemlje izraelske, pa Jordanom kao granicom
prema istočnomu moru do Tamara - istočna strana. 19 Južna
strana: prema jugu od Tamara do Meripskih voda i Kadeša pa
potokom prema Velikomu moru - južna strana, prema jugu.
20 A zapadna strana: granica je Veliko more pa do nadomak
Ulaza u Hamat - zapadna strana. 21 Tu zemlju razdijelite među
sobom po plemenima Izraelovim. 22 Razdijelit ćete je ždrijebom
u baštinu između sebe i između došljaka koji žive među vama i
koji među vama djecu narodiše: i njih ćete smatrati domorocima
među Izraelovim sinovima, da i oni dobiju ždrijebom baštinu
među Izraelovim sinovima. 23 Svakome tom došljaku dodijelite
baštinu u plemenu u kojem živi - riječ je Jahve Gospoda.

48 A ovo su imena plemenÄa: od krajnjega sjevera put Hetlona
prema Ulazu u Hamat i Haser Enon, od damaščanskoga
kraja na sjeveru duž Hamata, od istoka do zapada - dio Danov.
2 Uz područje Danovo, od istoka do zapada - dio Ašerov. 3 Uz
područje Ašerovo, od istoka do zapada - dio Naftalijev. 4 Uz
područje Naftalijevo, od istoka do zapada - dio Manašeov. 5 Uz
područje Manašeovo, od istoka do zapada - dio Efrajimov. 6
Uz područje Efrajimovo, od istoka do zapada - dio Rubenov.
7 Uz područje Rubenovo, od istoka do zapada - dio Judin. 8
Uz područje Judino, od istoka do zapada neka bude pridržano
područje koje ćete Jahvi prinijeti: dvadeset i pet tisuća lakata u
širinu, a u dužinu kao svaki drugi dio, od istoka do zapada.
U sredini neka bude Svetište. 9 To pridržano područje koje
ćete Jahvi prinijeti neka bude dugačko dvadeset i pet tisuća
lakata, široko deset tisuća. 10 To sveto, prineseno područje za
svećenike neka bude na sjeveru dvadeset i pet tisuća lakata;
prema zapadu široko deset tisuća, prema istoku široko deset
tisuća; prema jugu dugačko dvadeset i pet tisuća. U sredini
neka bude Jahvino Svetište. 11 A posvećenim svećenicima,
potomcima Sadokovim, koji su mi vjerno služili i nisu, kao leviti,
zastranili kad su ono zastranili sinovi Izraelovi: 12 njima će
pripasti dio od toga najsvetijeg područja zemlje, uz područje
levitsko. 13 A levitima, baš kao i području svećeničkom: dvadeset
i pet tisuća lakata u dužinu i deset tisuća lakata u širinu - ukupno
dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu, deset tisuća u širinu. 14
Od toga se ništa ne smije prodati ni zamijeniti; ne smije se ni na
koga prenijeti ta prvina zemlje, jer je Jahvi posvećena. 15 Pet
tisuća lakata u širinu, što ostane od onih dvadeset i pet tisuća,
neka bude opće područje: za grad, za naselje i za čistinu. Grad
neka bude u sredini. 16 Evo mjerÄa: sa sjevera četiri tisuće i pet
stotina lakata; s juga četiri tisuće i pet stotina; s istoka četiri
tisuće i pet stotina; sa zapada četiri tisuće i pet stotina. 17 A
čistina oko grada: dvije stotine i pedeset lakata prema sjeveru,
dvije stotine i pedeset prema jugu, dvije stotine i pedeset prema
istoku, dvije stotine i pedeset prema zapadu. 18 Što ostane u
dužinu, duž svetoga područja - deset tisuća lakata prema istoku
i deset tisuća prema zapadu, duž svetoga područja - to neka
bude za uzdržavanje onih koji služe gradu. 19 Ti koji služe gradu
uzimat će se iz svih plemena Izraelovih. 20 Sve, dakle, pridržano
područje - dvadeset i pet tisuća lakata sa dvadeset i pet tisuća, u
četverokut - prinijet ćete Jahvi: i sveto područje i posjed gradski.
21 Knezu pripada što preostane: s obje strane svetoga područja

i posjeda gradskoga - prema istoku dvadeset i pet tisuća lakata,
prema istočnoj strani, i prema zapadu dvadeset i pet tisuća
lakata, prema zapadnoj strani, usporedo s drugim područjima -
sve je to kneževo. A u sredini je sveto područje i Svetište Doma.
22 Od levitskoga posjeda i od posjeda gradskoga - koje je usred
kneževa - i između Judina i Benjaminova područja: kneževo je.
23 Ostala plemena: od istoka do zapada - dio Benjaminov. **24**
Uz područje Benjaminovo, od istoka do zapada - dio Šimunov.
25 uz područje Šimunovo, od istoka do zapada - dio Jisakarov.
26 Uz područje Jisakarovo, od istoka do zapada - dio Zebulunov.
27 Uz područje Zebulunovo, od istoka do zapada - dio Gadov.
28 Uz područje Gadovo, na južnoj strani, prema jugu, ide granica
od Tamara do Meripskih voda i Kadeša, pa potokom prema
Velikome moru. **29** To je zemlja koju ćete ždrijebom razdijeliti u
baštinu plemenima Izraelovim, to su njihovi dijelovi - riječ je
Jahve Gospoda. **30** [30a] A ovo su gradska vrata **31** [31a] koja
će se zvati po Izraelovim plemenima. [30b] Na sjevernoj strani -
četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu - [31b] troja vrata: Vrata
Rubenova, Vrata Judina, Vrata Levijeva. **32** Na istočnoj strani
- četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu - troja vrata: Vrata
Josipova, Vrata Benjaminova, Vrata Danova. **33** Na južnoj strani
- četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu - troja vrata: Vrata
Šimunova, Vrata Jisakarova, Vrata Zebulunova. **34** Sa zapadne
strane - četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu - troja vrata:
Vrata Gadova, Vrata Ašerova, Vrata Naftalijeva. **35** Sve uokolo:
osamnaest tisuća lakata. A ime će gradu unapredak biti: 'Jahve
je ovdje.'"

Daniel

1 Treće godine kraljevanja Jojakima, kralja Judeje, dođe
Nabukodonozor, kralj Babilona, na Jeruzalem te ga opsjede.
2 Gospodin mu dade u ruke Jojakima, kralja judejskog, i dio
predmeta iz Doma Božjega; on ih dopremi u zemlju Šinear
i pohrani predmete u riznici svojih bogova. **3** Kralj naredi
Ašfenazu, starješini svojih dvorjanika, da dovede od Izraelaca
nekoliko dječaka kraljevskoga ili velikaškog roda: **4** neka budu
bez nedostatka, lijepi, vrsni u svakoj mudrosti, dobro poučeni i
bistri, prikladni da stoje na kraljevu dvoru; Ašfenaz neka ih nauči
pismu i jeziku Kaldejaca. **5** Kralj im odredi dnevni obrok od
kraljevskih jela i od vina sa svoga stola. Neka se odgajaju tri
godine, a poslije toga imali bi stajati pred kraljem. **6** Među njima
bijahu Judejci: Daniel, Hananija, Mišael i Azarja. **7** Dvorjanički
starješina nadjene im imena: Daniel će se zvati Baltazar,
Hananija Šadrak, Mišael Mešak, Azarja Abed Nego. **8** Daniel je
u srcu odlučio da se neće okaljati kraljevim jelima i vinom s
njegova stola, pa zamoli dvorjaničkog starješinu da ga poštedi
te se ne okalja. **9** Bog dade Danielu te nađe dobrohotnost i
smilovanje u dvorjaničkog starješine. **10** Starješina reče Danielu:
"Bojim se svoga gospodara kralja; on vam je odredio jelo i pilo,
pa ako vidi da su vam lica mršavija nego u drugih dječaka
vaše dobi, ja ću zbog vas biti kriv pred kraljem." **11** Tada reče
Daniel čuvaru koga bijaše dvorjanički starješina odredio Danielu,
Hananiji, Mišaelu i Azarji: **12** "Molim te, pokušaj sa svojim
slugama deset dana: neka nam se daje povrće za jelo i voda za
pilo. **13** Vidjet ćeš onda kakvi ćemo biti mi a kakvi dječaci koji
jedu od kraljevih jela, pa učini sa svojim slugama po onome što
budeš vidio." **14** On pristade i stavi ih na kušnju deset dana.
15 A nakon deset dana oni bijahu ljepši i ugojeniji nego svi
dječaci koji jeđahu od kraljevih jela. **16** Od tada čuvar dokinu
njihova jela i obrok vina što su imali piti te im davaše povrća. **17**
Ovoj četvorici dječaka dade Bog znanje i razumijevanje svih
knjiga i mudrosti. Daniel razumijevaše viđenja i sne. **18** Pošto se
navršilo vrijeme određeno od kralja da mu ih dovedu, dvorjanički
starješina uvede ih pred Nabukodonozora. **19** Kralj razgovaraše
s njima i među svima ne nađe se nijedan kao Daniel, Hananija,
Mišael i Azarja. I tako oni ostadoše pred kraljem. **20** I u svemu
mudrom i umnom o čemu ih ispitivaše kralj nađe da su deset
puta vrsniji od svih čarobnika i gatalaca što ih bijaše u svem
njegovu kraljevstvu. **21** Daniel ostade ondje do prve godine
kralja Kira.

2 Druge godine Nabukodonozorova kraljevanja usni
Nabukodonozor sanje: njegov se duh zbog toga uznemiri, a
san ga ostavi. **2** Kralj naredi da se pozovu čarobnici i gataoci,
zaklinjači i zvjezdari da protumače kralju njegove sanje. **3**
Dođoše dakle te stadoše pred kralja. Kralj im reče: "Usnih jednu
sanju i moj se duh uznemiri od želje da razumijem sanju." **4**
Kaldejci odgovoriše kralju (aramejski): "O kralju, živ bio dovijeka!
Pripovjedi svoju sanju slugama svojim, a mi ćemo ti otkriti
njezino značenje." **5** Kralj odgovori i reče zvjezdarima: "Moja je
odluka neopoziva: ako mi ne kažete što sam snio i što san znači,
bit ćete rastrgani u komade, a vaše će kuće postati smetišta. **6**
No ako mi otkrijete moju sanju i njezino značenje, dobit ćete
od mene darove i poklone i velike časti. Otkrijte mi dakle što
sam snio i što san znači." **7** Oni opet odgovoriše: "Neka kralj
rekne svoju sanju slugama svojim, a mi ćemo mu otkriti njezino
značenje." **8** A kralj: "Dobro ja znam da želite dobiti na vremenu
jer znate da je moja odluka neopoziva. **9** Ako mi ne kažete što
sam snio, znači da me namjeravate obmanjivati varavim riječima
i izmišljotinama dok nekako ne prođe vrijeme. Stoga, recite mi
moj san, pa ću znati da li mi možete kazati i njegovo značenje!"
10 Zvjezdari odgovoriše pred kraljem: "Nema na svijetu čovjeka
koji bi takvo što mogao otkriti kralju. I stoga nijedan kralj, ma
kako velik i moćan, takvo što ne traži od čarobnika, gataoca
ili zvjezdara. **11** Što tražiš, kralju, teško je, i nema ga tko
bi to mogao otkriti kralju osim bogova, koji ne borave među
smrtnicima." **12** Tada se kralj silno razgnjevi i razbjesni te naredi
da se pogube svi mudraci babilonski. **13** Pošto je objavljena
naredba da se ubiju mudraci, potražiše i Daniela i njegove
drugove da ih pogube. **14** No Daniel se mudrim i umnim riječima
obrati na Arjoka, zapovjednika kraljevskih straža, koji bijaše
izišao da pogubi mudrace babilonske. **15** On reče Arjoku,
zapovjedniku kraljevu: "Zašto je kralj izdao tako strogu naredbu?"
Arjok pripovjedi Danielu, **16** a Daniel otiđe kralju i zamoli da
mu dade vremena te će kralju otkriti što san znači. **17** Daniel
uđe u svoju kuću te sve kaza Hananiji, Mišaelu i Azarji, svojim
drugovima, **18** da mole milosrđe u Boga Nebeskoga radi te
tajne, da Daniel i njegovi drugovi ne poginu s drugim mudracima
babilonskim. **19** I objavi se tajna Danielu u noćnom viđenju. A
Daniel blagoslovi Boga Nebeskoga. **20** Daniel prihvati riječ i
reče: "Bilo ime Božje blagoslovljeno odvijeka dovijeka, njegova
je mudrost i sila. **21** On mijenja doba i vremena, ruši i postavlja
kraljeve, daje mudrost mudrima a znanje pronicavima. **22** On
otkriva dubine i tajne, zna što je u tminama i svjetlost prebiva u
njega. **23** Tebe, o Bože otaca mojih, slavim i hvalim što si mi
dao mudrost i jakost! Evo, objavio si mi ono što smo te molili,
objavio si nam što kralj traži." **24** Daniel ode k Arjoku, kome
bijaše kralj naredio da smakne mudrace babilonske. Uđe i reče
mu: "Ne ubijaj mudraca babilonskih! Odvedi me kralju, pa ću mu
otkriti što san znači." **25** Arjok žurno odvede Daniela kralju i
reče: "Našao sam među izgnanicima judejskim čovjeka koji će
kralju kazati što san znači." **26** Kralj reče Danielu (koji se zvaše
Baltazar): "Jesi li kadar kazati mi san koji sam usnio i što znači?"
27 Daniel odgovori pred kraljem: "Tajnu koju istražuje kralj ne
mogahu kralju otkriti mudraci, čarobnici, gataoci i zaklinjači; **28**
ali ima na nebu Bog koji objavljuje tajne i on je saopćio kralju
Nabukodonozoru ono što će biti na svršetku dana. Evo tvoje
sanje i onoga što ti se prividjelo na postelji: **29** O kralju, na tvojoj
ti postelji dođoše misli o tome što će se dogoditi kasnije, a
Otkrivatelj tajna saopćio ti je ono što će biti. **30** Iako nemam
mudrosti više nego ostali smrtnici, ta mi je tajna objavljena samo
zato da njezino značenje saopćim kralju i da upoznaš misli
svoga srca. **31** Ti si, o kralju, imao viđenje: gle, kip, golem kip,
vrlo blistav, stajaše pred tobom, strašan za oči. **32** Tome kipu
glava bijaše od čistog zlata, prsa i ruke od srebra, trbuh i bedra
od mjedi, **33** gnjati od željeza, a stopala dijelom od željeza,
dijelom od gline. **34** Ti si promatrao: iznenada se odvali kamen a

da ga ne dodirnu ruka, pa udari u kip, u stopala od željeza i gline te ih razbi. **35** Tada se smrvi najednom željezo i glina, mjed, srebro i zlato, i sve postade kao pljeva na gumnu ljeti i vjetar sve odnese bez traga. A kamen koji bijaše u kip udario postade veliko brdo te napuni svu zemlju. **36** To bijaše sanja; a njezino ćemo značenje reći pred kraljem." **37** "Ti, o kralju, kralju kraljeva, komu Bog Nebeski dade kraljevstvo, silu moć i slavu - **38** i u čije je ruke stavio, gdje god se našli, sinove ljudske, životinje poljske, ptice nebeske i postavio te gospodarom nad svim time - ti si glava od zlata. **39** Poslije tebe ustat će drugo kraljevstvo, slabije od tvoga, pa treće, od mjedi, koje će gospodariti svom zemljom. **40** A četvrto kraljevstvo bit će tvrdo poput željeza, poput željeza koje sve satire i mrvi; kao željezo koje razbija, skršit će i razbit sva ona kraljevstva. **41** Stopala koja si vidio, dijelom glina a dijelom željezo, jesu podijeljeno kraljevstvo; imat će nešto od čvrstoće željeza prema onome što si vidio željezo izmiješano s glinom. **42** Prsti stopala, dijelom željezo a dijelom glina: kraljevstvo će biti dijelom čvrsto a dijelom krhko. **43** A što si vidio željezo izmiješano s glinom: oni će se miješati ljudskim sjemenom, ali se neće držati zajedno, kao što se ni željezo ne da pomiješati s glinom. **44** U vrijeme ovih kraljeva Bog Nebeski podići će kraljevstvo koje neće nikada propasti i neće prijeći na neki drugi narod. Ono će razbiti i uništiti sva ona kraljevstva, a samo će stajati dovijeka - **45** kao što si vidio da se kamen s brijega odvalio a da ga ne dodirnu ruka te smrvio željezo, mjed, glinu, srebro i zlato. Veliki je Bog saopćio kralju što se ima dogoditi. Sanja je istinita, a tumačenje joj pouzdano." **46** Nato kralj Nabukodonozor pade ničice i pokloni se pred Danielom. Naredi da mu prinesu dar i kad. **47** I reče kralj Danielu: "Zaista, vaš je bog Bog nad bogovima i gospodar nad kraljevima, Otkrivatelj tajna, kad si mogao otkriti ovu tajnu." **48** Kralj uzvisi Daniela i dariva ga mnogim blistavim darovima. Postavi ga upraviteljem sve pokrajine babilonske i starješinom svih mudraca babilonskih. **49** Daniel zamoli kralja da odredi za upravitelje pokrajine babilonske Šadraka, Mešaka i Abed Nega, a Daniel ostade na kraljevu dvoru.

3 Kralj Nabukodonozor odredi da se načini zlatni kip, visok šezdeset lakata i širok šest, i da ga postave u ravnici Duri, u pokrajini babilonskoj. **2** Kralj Nabukodonozor pozva satrape, namjesnike, upravitelje, savjetnike, rizničare, suce i zakonoznance i sve namjesnike pokrajina da dođu na posvetu kipa što ga podiže kralj Nabukodonozor. **3** Tada se sakupiše satrapi, namjesnici, upravitelji, savjetnici, rizničari, suci i zakonoznanci i svi namjesnici pokrajinske vlasti na posvetu kipa što ga podiže kralj Nabukodonozor. I stadoše pred kip što podiže Nabukodonozor. **4** Glasnik proglasi: "O narodi, plemena i jezici, evo što vam se naređuje: **5** u času kad začujete zvuke roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, bacite se na tlo i poklonite se zlatnome kipu što ga podiže kralj Nabukodonozor! **6** Tko se ne baci na tlo i ne pokloni, bit će smjesta bačen u peć užarenu." **7** Zato, čim začuše zvuk roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, baciše se na tlo svi narodi, plemena i jezici klanjajući se zlatnome kipu što ga podiže kralj Nabukodonozor. **8** Uto dođoše neki Kaldejci i optužiše Judejce. **9** Rekoše kralju Nabukodonozoru: "O kralju, živ bio dovijeka! **10** Ti si, kralju, naredio svakom čovjeku koji začuje zvuke roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala da se baci na tlo i da se pokloni zlatnome kipu; **11** a tko se ne baci na tlo i ne pokloni, da bude bačen u peć užarenu. **12** A evo, ovdje su Judejci koje si postavio za upravitelje pokrajine babilonske: Šadrak, Mešak i Abed Nego. Ti ljudi ne mare za te, o kralju; oni ne štuju tvojih bogova i nisu se poklonili zlatnome kipu što si ga podigao." **13** Nabukodonozor, bijesan i gnjevan, pozva Šadraka, Mešaka i Abed Nega. Odmah ih dovedoše pred kralja. **14** A Nabukodonozor im reče: "Je li istina, Šadrače, Mešače i Abed Nego, da vi ne štujete mojih bogova i da se ne klanjate zlatnome kipu što ga podigoh? **15** Jeste li voljni, čim začujete zvuk roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, baciti se na tlo i pokloniti se kipu što ga načinih? Ako li mu se ne poklonite, bit ćete smjesta bačeni u peć užarenu; i koji je taj bog koji bi vas izbavio iz ruke moje?" **16** Šadrak, Mešak i Abed Nego odgovoriše kralju Nabukodonozoru: "Ne treba da ti odgovorimo na to. **17** Bog naš, kome služimo, može nas izbaviti iz užarene peći i od ruke tvoje, kralju; on će nas i izbaviti. **18** No ako toga i ne učini, znaj, o kralju: mi nećemo služiti tvojemu bogu niti ćemo se pokloniti kipu što si ga podigao." **19** Na te riječi kralj Nabukodonozor uskipje bijesom, a lice mu se iznakazi na Šadraka, Mešaka i Abed Nega. **20** On naredi da se peć ugrije sedam puta jače no inače i jakim ljudima iz svoje vojske zapovjedi da svežu Šadraka, Mešaka i Abed Nega i bace u peć punu žarkoga ognja. **21** Svezaše ih, dakle, i u plaštevima, obući i kapama baciše u zažarenu peć. **22** Kako kraljeva zapovijed bijaše žurna a peć preko mjere užarena, plamen ubi ljude koji su bacali Šadraka, Mešaka i Abed Nega. **23** A tri čovjeka - Šadrak, Mešak i Abed Nego - padoše svezani u zažarenu peć. **24** Tada se kralj Nabukodonozor zaprepasti i brzo ustade. Zapita svoje savjetnike: "Nismo li bacili ova tri čovjeka svezana u oganj?" Oni odgovoriše: "Jesmo, kralju!" **25** On reče: "Ali ja vidim četiri čovjeka, odriješeni šeću po vatri i ništa im se zlo ne događa; četvrti je sličan sinu Božjemu." **26** Nabukodonozor priđe vratima užarene peći i viknu: "Šadrače, Mešače i Abed Nego, sluge Boga Višnjega, iziđite i dođite ovamo!" Tada iziđoše iz ognja Šadrak, Mešak i Abed Nego. **27** Sakupiše se satrapi, starješine, upravitelji i kraljevi savjetnici da vide te ljude: oganj ne bijaše naudio njihovu tijelu, kosa im na glavi neopaljena, plaštevi im neoštećeni, nikakav se zadah ognja ne bijaše uhvatio njih. **28** Nabukodonozor viknu: "Blagoslovljen bio Bog Šadrakov, Mešakov i Abed Negov, koji je poslao svog anđela i izbavio svoje sluge, one koji se uzdahu u njega te se ne pokoriše kraljevoj naredbi, već radije predadoše svoje tijelo ognju negoli da štuju ili se klanjaju drugome osim svome Bogu! **29** Naređujem dakle: O narodi, plemena i jezici, svatko između vas tko bi pogrdio Boga Šadrakova, Mešakova i Abed Negova neka bude raskomadan, a njegova kuća pretvorena u smetlište, jer nema boga koji bi mogao izbaviti kao ovaj." **30** Tada kralj uzvisi Šadraka, Mešaka i Abed Nega na visoke položaje u pokrajini babilonskoj.

4 Nabukodonozor, kralj, svim plemenima, narodima i jezicima po svoj zemlji: Obilovali mirom! **2** Svidjelo mi se obznaniti

vam znakove i čudesa što ih na meni učini Bog Svevišnji. 3
Znakovi njegovi kako su veliki! Čudesa njegova kako silna!
Kraljevstvo njegovo - kraljevstvo vječno! Vlast njegova za sva
pokoljenja! 4 Ja, Nabukodonozor, življah mirno u svojoj kući
i sretno u svojoj palači, 5 kad vidjeh sanju koja me uplašila.
Utvare i viđenja što su mi se na mom ležaju vrzla po glavi
uznemiriše me. 6 I naredih: neka mi pozovu sve mudrace
babilonske da mi kažu što sanja znači. 7 Dođoše gataoci,
čarobnici, zvjezdari i tumači znakova: ja im rekoh svoju sanju, a
oni mi ne znadoše reći njezino značenje. 8 Tada dođe preda me
Daniel, koji je nazvan Baltazar prema imenu moga boga, i u
komu prebiva duh Boga Svetoga. Ja mu pripovjedih svoju sanju:
9 "Baltazare, starješino gatalaca, znam da u tebi prebiva duh
Boga Svetoga i da ti nijedna tajna nije preteška: evo sanje što je
imah: daj mi njezino značenje. 10 Evo viđenja što mi se na
postelji vrzlo po glavi: Pogledam, kad evo jedno stablo usred
zemlje vrlo veliko. 11 Stablo poraste, postade snažno, visina
mu doseže nebo, vidjelo se s krajeva zemlje. 12 Krošnja mu
bijaše lijepa, plodovi obilni; na njemu je bilo hrane za sve, u
njegovoj sjeni počivaše zvijerje poljsko, na njegovim se granama
gnijezdile ptice nebeske i svako se tijelo hranilo od njega. 13
Ja promatrah viđenja što su mi se na mojoj postelji vrzla po
glavi kad, evo, Stražar, Svetac, silazi s neba, 14 silnim glasom
viče: 'Posijecite stablo, okrešite mu grane, počupajte mu lišće,
pobacajte plodove! Neka se životinje razbjegnu ispod njega i
ptice s grana njegovih! 15 U zemlji ostavite panj i korijenje u
gvozdenim i mjedenim okovima, u travi poljskoj! Neka ga pere
rosa nebeska, i travu zemaljsku neka dijeli sa zvijerjem poljskim!
16 Neka mu se promijeni srce čovječje, srce životinjsko nek' mu
se dade! Sedam vremena neka prođe nad njim! 17 Tako su
presudili Stražari, tako su odlučili Sveci, da sve živo upozna
kako Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim: on ga daje
kome hoće i postavlja nad njim najnižega od ljudi!' 18 Ovo je
sanja što je vidjeh ja, kralj Nabukodonozor. A ti, Baltazare, reci
mi njezino značenje, jer mi nijedan od mudraca moga kraljevstva
to ne može reći; ti možeš, jer u tebi je duh Boga Svetoga." 19
Tada se Daniel, nazvan Baltazar, načas smete i prestraši u
svojim mislima. Kralj reče: "Baltazare, ne daj se zbuniti ovom
sanjom i njezinim značenjem!" Baltazar odgovori: "Gospodaru
moj, ova sanja neka bude tvojim dušmanima i njezino značenje
tvojim mrziteljima! 20 Stablo koje si vidio, veliko i snažno, koje
seže sve do neba i vidi se po svoj zemlji, 21 krošnje lijepe
i plodova obilnih na kojem bijaše hrane za sve i pod kojim
počiva zvijerje poljsko, a na njegovim se granama gnijezde ptice
nebeske: 22 to si ti, o kralju, koji si velik i moćan, veličina ti se
povećala i dosegla do neba, a tvoja vlast do krajeva zemlje.
23 A što je vidio kralj kako Stražar, Svetac, silazi s neba te
govori: 'Posijecite stablo, raskomadajte ga, no njegov panj i
korijenje ostavite u zemlji, u gvozdenim i mjedenim okovima, u
travi poljskoj, neka ga pere rosa nebeska i dio neka mu bude
sa zvijerjem poljskim dok ne prođe sedam vremena nad njim'
- 24 ovo je značenje, o kralju, odluka Svevišnjega što će se
ispuniti na mom gospodaru kralju: 25 Izagnat će te iz društva
ljudi i sa životinjama ćeš poljskim boraviti; hranit ćeš se travom
kao goveda, tebe će prati rosa nebeska; sedam će vremena
proći nad tobom dok ne upoznaš da Svevišnji ima vlast nad
kraljevstvom ljudskim i da ga daje kome on hoće. 26 A što se
reklo 'Ostavite panj i korijenje stabla' - tvoje će se kraljevstvo
obnoviti čim spoznaš da Nebesa imaju svu vlast. 27 Zato, kralju,
neka ti bude mio moj savjet: iskupi svoje grijehe pravednim
djelima i svoja bezakonja milosrđem prema siromasima, da bi ti
potrajala sreća." 28 Sve se to dogodi kralju Nabukodonozoru.
29 Dvanaest mjeseci kasnije, šetajući babilonskim kraljevskim
dvorom, 30 kralj govoraše: "Nije li to taj veliki Babilon što ga
ja sagradih da mi bude kraljevskom prijestolnicom - snagom
svoje moći, na slavu svoga veličanstva?" 31 Još bijahu te riječi
u ustima njegovim kad s neba dođe glas: "Tebi se objavljuje,
kralju Nabukodonozore! Kraljevstvo ti se oduzelo; 32 bit ćeš
izagnan iz društva ljudi, sa životinjama ćeš poljskim boraviti;
hranit ćeš se travom kao goveda, i sedam će vremena proći nad
tobom dok ne spoznaš da Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom
ljudskim, i da ga on daje kome hoće." 33 I smjesta se riječ izvrši
na Nabukodonozoru: bi izagnan iz društva ljudi, jeđaše travu
kao goveda, prala ga rosa nebeska; vlasi mu narastoše poput
orlova perja, a njegovi nokti kao ptičje pandže. 34 "Pošto se
navršiše određeni dani, ja, Nabukodonozor, podigoh oči prema
nebu, razum mi se vrati, tada blagoslovih Svevišnjega hvaleći
i uzvisujući onoga koji živi dovijeka: njegovo je kraljevstvo
- kraljevstvo vječno, njegova je vlast za sva pokoljenja. 35
Stanovnici zemlje - upravo kao da ih i nema: po svojoj volji
postupa on s vojskom nebeskom i sa žiteljima zemaljskim. Nitko
ne može zaustaviti njegovu ruku ili mu kazati: 'Što to radiš?' 36
U isti čas razum mi se vrati, i na slavu moje kraljevske časti vrati
mi se veličanstvo i sjaj; moji me savjetnici i velikaši potražiše,
bih uspostavljen u kraljevsku čast i moja veličina još poraste.
37 Sada ja, Nabukodonozor, hvalim, uzvisujem i slavim Kralja
nebeskoga, čija su sva djela istina, svi putovi pravda i koji može
poniziti one koji hode u oholosti."

5 Kralj Baltazar priredi veliku gozbu tisući svojih velikaša; s
njima je pio vino. 2 Opijen vinom, Baltazar naredi da se
donese zlatno i srebrno suđe koje njegov otac Nabukodonozor
bijaše oteo iz jeruzalemskog Svetišta, pa da iz njega pije kralj,
njegovi velikaši, njegove žene i suložnice. 3 Donesoše dakle
zlatno i srebrno suđe oteto iz Božjega doma u Jeruzalemu
i stadoše piti iz njega kralj i njegovi velikaši, njegove žene i
suložnice. 4 Pili su vino i slavili svoje bogove od zlata i srebra,
mjedi i željeza, drva i kamena. 5 Iznenada se pojaviše prsti
čovječje ruke koji stadoše pisati, nasuprot velikom svijećnjaku,
po okrečenu zidu kraljevskog dvora, i kralj vidje dlan ruke koja
pisaše. 6 Kralj problijedje, misli ga uznemiriše, zglobovi njegovih
kukova popustiše i koljena mu stadoše udarati jedno o drugo.
7 Glasno dozva čarobnike, zvjezdare i gataoce. I reče kralj
mudracima babilonskim: "Tko pročita ovo pismo i otkrije mi
njegov smisao, bit će obučen u grimiz, oko vrata nosit će zlatan
lanac i bit će treći u kraljevstvu." 8 Pristupe svi mudraci kraljevi,
ali ne mogoše pročitati pismo niti mu otkriti značenje. 9 Kralj se
Baltazar zbog toga silno uplaši, problijedje, a njegovi velikaši
ostadoše zbunjeni. 10 Kraljica, čuvši riječi kralja i velikaša, uđe u
gozbenu dvoranu i reče: "Kralju, živ bio dovijeka! Neka se tvoje

misli ne uznemiruju i tvoje lice neka ne blijedi! **11** Ima u tvome
kraljevstvu čovjek u kome prebiva duh Boga Svetoga. Još za
vremena tvoga oca nađe se u njemu svjetlo, razum i mudrost
slična mudrosti bogova. I zato ga kralj Nabukodonozor, otac tvoj,
imenova starješinom čarobnika, gatalaca, zvjezdara i mudraca.
12 Budući da se u tom Danielu - koga kralj bijaše nazvao
Baltazarom - našao duh izvanredan, znanje, bistrina, vještina da
tumači sanje, da rješava zagonetke i da razrješuje teškoće,
pozovi stoga Daniela i on će ti kazati značenje." **13** Dovedoše
Daniela pred kralja, a kralj ga upita: "Jesi li ti Daniel, jedan od
izgnanika judejskih koje dovede iz Judeje kralj moj otac? **14**
Čujem da duh Božji prebiva na tebi i da je u tebi svjetlo, razum i
mudrost izvanredna. **15** Dovedoše mi mudrace i čarobnike da
pročitaju ovo pismo i da mi reknu njegovo značenje, ali oni nisu
kadri otkriti mi njegov smisao. **16** A čujem da si ti kadar dati
tumačenja i da razrješuješ teškoće. Ako si dakle kadar pročitati
ovo pismo i reći mi njegovo značenje, bit ćeš odjeven u grimiz i
nosit ćeš zlatan lanac oko vrata i bit ćeš treći u kraljevstvu." **17**
Daniel prihvati riječ i odgovori kralju: "Tvoji darovi neka ti ostanu,
i svoje poklone daj drugima! A ja ću pročitati ovo pismo kralju i
kazat ću mu njegovo značenje. **18** O kralju, Bog je Svevišnji
dao kraljevstvo, veličinu, veličanstvo i slavu Nabukodonozoru,
ocu tvome. **19** Zbog veličine koju mu bijaše dao drhtahu od
straha pred njim narodi, plemena i jezici: on ubijaše po svojoj
volji, ostavljaše na životu koga je htio, uzdizaše koga je htio,
ponizivaše koga je htio. **20** No kad mu se srce uzdiglo i duh
uzobijestio do drskosti, tada bi oboren sa svoga kraljevskog
prijestolja i slava mu bijaše oduzeta. **21** Bi izagnan iz ljudskog
društva i srce mu posta slično životinjskom: prebivaše s divljim
magarcima; poput goveda jeđaše travu; nebeska je rosa prala
njegovo tijelo, dok ne spozna da Svevišnji Bog ima vlast nad
kraljevstvom ljudskim i stavlja mu na čelo onoga koga on hoće.
22 No ti, Baltazare, sine njegov, nisi ponizio srce svoje, iako si
znao sve ovo: **23** ti si se podigao protiv Gospoda Nebeskoga,
dao si da ti donesu suđe iz njegova Doma i pili ste vino iz njega
ti, tvoji velikaši, tvoje žene i tvoje suložnice, hvaleći bogove od
zlata i srebra, od mjedi i željeza, od drva i kamena, koji ne vide,
ne čuju niti razumiju, a nisi dao slavu Bogu koji u svojoj ruci drži
dah tvoj i sve tvoje putove. **24** I zato on posla ovu ruku koja
napisa ovo pismo." **25** "A evo što je napisano: Mene, Mene,
Tekel, Parsin. **26** A te riječi znače: Mene: izmjerio je Bog tvoje
kraljevstvo i učinio mu kraj; **27** Tekel: bio si vagnut na tezulji i
nađen si prelagan; **28** Parsin: razdijeljeno je tvoje kraljevstvo i
predano Medijcima i Perzijancima." **29** Tada Baltazar naredi da
Daniela obuku u grimiz, da mu oko vrata objese zlatan lanac i
da ga proglase trećim u kraljevstvu. **30** Iste te noći kaldejski kralj
Baltazar bi ubijen. **31** A Darije Medijac preuze kraljevstvo, star
već šezdeset i dvije godine.

6 Svidjelo se Dariju da postavi nad svojim kraljevstvom stotinu
i dvadeset satrapa da budu nad svim kraljevstvom. **2** Njima
na čelo stavi tri pročelnika - Daniel bijaše jedan od njih - kojima
će satrapi polagati račun da se ne bi dosađivalo kralju. **3** Daniel
se toliko isticaše svojim izvanrednim duhom iznad pročelnika i
satrapa te kralj mišljaše da ga postavi nad svim kraljevstvom.
4 Tada pročelnici i satrapi stadoše tražiti povod, štogod oko
državne uprave, zbog čega bi mogli optužiti Daniela; ali ne
mogoše na njemu naći ništa takvo, ništa zbog čega bi ga
prekorili, jer bijaše vjeran, na njemu ni nemara ni ogrešenja. **5** Ti
ljudi rekoše tada: "Nećemo naći nikakva povoda protiv Daniela,
osim da nađemo nešto protiv njega u zakonu njegova Boga." **6**
Tada pročelnici i satrapi navališe na kralja te mu rekoše: "O kralju
Darije, živ bio dovijeka! **7** Svi pročelnici kraljevstva, predstojnici i
satrapi, savjetnici i namjesnici složiše se u tome da bi trebalo
da kralj izda naredbu i zabranu: svaki onaj koji bi u roku od
trideset dana upravio molbu bilo na kojega boga ili čovjeka,
osim na tebe, o kralju, bit će bačen u lavsku jamu. **8** O kralju,
potvrdi tu zabranu i potpiši naredbu da bude neopoziva prema
nepromjenljivom medijsko-perzijskom zakonu!" **9** Nato kralj
Darije potpisa pismo i zabranu. **10** Saznavši Daniel da je spis
potpisan, otiđe u svoju kuću. Prozori gornje sobe bijahu otvoreni
prema Jeruzalemu. Tu je on tri puta na dan padao na koljena
blagoslivljajući, moleći i hvaleći Boga, kako je uvijek činio. **11**
Oni ljudi nahrupiše i nađoše Daniela gdje moli i zaziva svoga
Boga. **12** Tada odoše i pred kraljem se pozvaše na kraljevsku
zabranu: "Zar ti nisi potpisao zabranu prema kojoj će svaki onaj
koji bi u vremenu od trideset dana upravio molbu na nekoga
boga ili čovjeka, osim na tebe, o kralju, biti bačen u lavsku
jamu?" Kralj odgovori: "Tako je odlučeno po nepromjenljivom
medijsko-perzijskom zakonu." **13** Tada rekoše kralju: "Daniel,
onaj od izgnanika judejskih, ne mari za tebe, o kralju, ni za tvoju
zabranu koju si potpisao: tri puta na dan obavlja svoju molitvu."
14 Čuvši te riječi, kralj se vrlo ražalosti i odluči spasiti Daniela.
Sve do sunčeva zalaza nastojaše da ga spasi. **15** Ali oni ljudi
navališe na kralja govoreći: "Znaj, o kralju, da prema medijsko-
perzijskom zakonu nijedna kraljevska zabrana ili odluka ne može
biti opozvana!" **16** Tada kralj naredi da dovedu Daniela i da ga
bace u lavsku jamu. Kralj reče Danielu: "Bog tvoj, kome tako
postojano služiš, neka te izbavi." **17** Donesoše kamen i staviše
ga jami na otvor. Kralj ga zapečati prstenom svojim i prstenom
svojih velikaša, da se ništa ne mijenja za Daniela. **18** Kralj se
vrati u svoj dvor i provede noć ne okusivši jela i ne dopustivši da
mu dovedu suložnice. Nije mogao usnuti. **19** Kralj ustade u
ranu zoru, kad se danilo, i pođe brzo k lavskoj jami. **20** Kad se
primače blizu, viknu žalosnim glasom Danielu: "Daniele, slugo
Boga živoga, je li te Bog, kome postojano služiš, mogao izbaviti
od lavova?" **21** Daniel odgovori: "O kralju, živ bio dovijeka! **22**
Moj je Bog poslao svog Anđela; zatvorio je ralje lavovima te mi
ne naudiše, jer sam nedužan pred njim. Pa i pred tobom, o
kralju, ja sam bez krivice." **23** Kralj se vrlo obradova i naredi da
Daniela izvade iz jame. Izvadiše Daniela iz jame neozlijeđena,
jer se bijaše uzdao u svoga Boga. **24** Kralj zapovjedi da dovedu
one ljude koji bijahu optužili Daniela i da ih bace u lavsku
jamu - njih, njihove žene i njihovu djecu: i prije nego dodirnuše
tlo, lavovi ih zgrabiše i smrviše im kosti. **25** Nato kralj Darije
napisa svim plemenima, narodima i jezicima što stanuju po
svoj zemlji: "Obilovali mirom! **26** Evo naredbe koju donosim: u
svemu mojem kraljevstvu neka se ljudi boje i neka dršću pred
Bogom Danielovim: On je Bog živi, on ostaje dovijeka! Njegovo
kraljevstvo neće propasti, njegovoj vlasti nema kraja! **27** On

izbavlja i spasava, čini znake i čudesa na nebesima i na zemlji!
On je spasio Daniela iz šapa lavljih!" 28 Daniel bijaše sretan za
vladanja Darija i za vladanja Kira Perzijanca.

7 Prve godine Baltazara, kralja babilonskoga, usni Daniel san:
utvare mu se na postelji vrzle glavom. Sažeto zapisa što je
usnio. 2 Kazivaše ovako: Noću u viđenju pogledah, kad eno:
četiri vjetra nebeska uzbibaše veliko more. 3 Četiri goleme
nemani iziđoše iz mora, svaka drukčija. Prva bijaše kao lav,
a krila joj orlovska. 4 Dok je promatrah, krila joj se iščupaše,
diže se ona sa zemlje i uspravi na noge kao čovjek, i bijaše
joj dano srce čovječje. 5 Kad eno druga neman: gle, sasvim
drukčija: kao medvjed, s jedne strane uspravljena, tri joj rebra
u raljama, među zubima. I bijaše joj rečeno: "Ustani, nažderi
se mesa!" 6 Gledah dalje, i evo: treća neman kao leopard, na
leđima joj četiri ptičja krila: imaše četiri glave, i dana joj je moć.
7 Zatim, u noćnim viđenjima, pogledah, kad eno: četvrta neman,
strahovita, užasna, izvanredno snažna: imaše velike gvozdene
zube; ona žderaše, mrvljaše, a što preostade, gazila je nogama.
Razlikovala se od prijašnjih nemani i imaše deset rogova. 8
Promatrah joj rogove, i gle: među njima poraste jedan mali rog; i
pred tim se rogom iščupaše tri prijašnja roga. I gle, na tome
rogu oči kao oči čovječje i usta koja govorahu velike hule. 9
Gledao sam: Prijestolja bjehu postavljena i Pradavni sjede.
Odijelo mu bijelo poput snijega; vlasi na glavi kao čista vuna.
Njegovo prijestolje kao plamenovi ognjeni i točkovi kao žarki
oganj. 10 Rijeka ognjena tekla, izvirala ispred njega. Tisuću
tisuća služahu njemu, mirijade stajahu pred njim. Sud sjede,
knjige se otvoriše. 11 Ja gledah tada, zbog buke velikih hula što
ih govoraše rog, i dok gledah, neman bi ubijena, njezino tijelo
raskomadano i predano ognju. 12 Ostalim nemanima vlast bi
oduzeta, ali im duljina života bi na jedno vrijeme i rok. 13 Gledah
u noćnim viđenjima i gle, na oblacima nebeskim dolazi kao
Sin čovječji. On se približi Pradavnome i dovedu ga k njemu.
14 Njemu bi predana vlast, čast i kraljevstvo, da mu služe svi
narodi, plemena i jezici. Vlast njegova vlast je vječna i nikada
neće proći, kraljevstvo njegovo neće propasti. 15 Meni, Danielu,
smete se zbog toga sav duh, viđenja mi se vrzoše glavom,
svega me prestraviše. 16 Pristupih jednome od onih koji stajahu
ondje i zamolih ga da mi rekne istinu o svemu tome. On mi
odgovori i kaza mi značenje: 17 "One četiri goleme nemani jesu
četiri kralja koji će se dići na zemlji. 18 Ali će od njih kraljevstvo
preuzeti Sveci Svevišnjega i oni će ga posjedovati za vijeke
vjekova." 19 Zaželjeh tada saznati istinu o četvrtoj nemani, onoj
koja se razlikovaše od svih drugih, bila izvanredno strašna,
imala gvozdene zube i mjedene pandže i koja je žderala i mrvila
i nogama gazila što preostajaše; 20 i o deset rogova što bijahu
na njezinoj glavi, i o drugom rogu koji poraste dok tri prva
otpadoše - o rogu koji imaše oči i usta što govorahu velike hule i
koji bijaše veći nego drugi rogovi. 21 I gledao sam kako ovaj rog
ratuje protiv Svetaca te ih nadvladava, 22 dok ne dođe Pradavni,
koji dosudi pravdu Svecima Svevišnjega, i dok ne dođe vrijeme
kad Sveci zaposjedoše kraljevstvo. 23 On reče: "Četvrta neman
bit će četvrto kraljevstvo na zemlji, različito od svih kraljevstava.
Progutat će svu zemlju, zgazit' je i smrviti. 24 A deset rogova: Od
ovoga kraljevstva nastat će deset kraljeva, a iza njih će se podići
jedan drugi različit od onih prvih - i oborit će tri kralja. 25 On će
huliti na Svevišnjega, zatirati Svece Svevišnjega; pomišljat će
da promijeni blagdane i Zakon, i Sveci će biti predani u njegove
ruke na jedno vrijeme i dva vremena i polovinu vremena. 26
Tada će sjesti Sud, vlast mu oduzeti, razoriti, sasvim uništiti. 27
A kraljevstvo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima dat će se
puku Svetaca Svevišnjega. Kraljevstvo njegovo kraljevstvo je
vječno, i sve vlasti služit će mu i pokoravati se njemu." 28 Ovdje
se završava izvještaj. Ja, Daniel, bijah vrlo potresen u svojim
mislima i lice mi problijedje, ali sve ovo sačuvah u srcu svojemu.

8 Treće godine kralja Baltazara ukaza se meni, Danielu, viđenje
poslije onoga koje mi se ukazalo prije. 2 Gledah viđenje, i
dok gledah, nađoh se u Šušanu, čvrstu gradu u pokrajini Elamu;
i u viđenju se vidjeh na rijeci Ulaju. 3 Podigoh oči, i gle: ovan
stajaše kraj rijeke. Imaše dva roga: oba roga visoka, no jedan
viši nego drugi, a onaj viši narastao poslije. 4 Gledah kako
ovan bode na zapad, na sjever i jug. Nijedna mu se životinja
ne mogaše oprijeti, ništa mu ne mogaše izbjeći. Činio je što
je htio, osilio se. 5 Dok sam promatrao, gle: jarac dolazi sa
zapada povrh sve zemlje, ne dodirujući tla; jarac imaše silan rog
među očima. 6 Približi se dvorogom ovnu kojega bijah vidio
gdje stoji kraj rijeke i potrča na njega u svoj žestini svoje snage.
7 Vidjeh kako se približi ovnu: bijesno udari na ovna i slomi
mu oba roga, a ovan nije imao snage da mu se opre; obori ga
jarac na zemlju i stade ga nogama gaziti; nikoga ne bijaše da
spasi ovna. 8 Jarac osili veoma, ali kad osili, veliki se rog slomi,
a na njegovu mjestu izrastoše četiri velika roga prema četiri
vjetra nebeska. 9 Iz jednoga od njih izbi malen rog, ali taj silno
poraste prema jugu i istoku, prema Divoti. 10 On poraste sve do
Nebeske vojske, obori na zemlju neke iz Vojske i od zvijezda
pa ih zgazi nogama. 11 Poraste sve do Zapovjednika Vojske,
oduze mu svagdašnju žrtvu i razori mu njegovo Sveto mjesto.
12 Vojska se digla na žrtvu svagdašnju zbog opačine, na zemlju
oborila istinu i uspje u svemu što činjaše. 13 Tada čuh gdje
jedan Svetac govori, a drugi Svetac upita onoga koji govoraše:
"Dokle će trajati ovo viđenje o svagdašnjoj žrtvi i o opačini što
pustoši i gazi Svetište i Vojsku?" 14 Odgovori: "Još dvije tisuće i
tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno." 15 Kad
sam ja, Daniel, gledajući ovo viđenje, tražio da ga razumijem,
gle, preda me stade kao neki čovjek. 16 Začuh glas čovječji gdje
viče preko Ulaja: "Gabriele, objasni mu to viđenje!" 17 On pođe
onamo gdje stajah i kad mi se približi, strah me obuze i padoh
na lice. On mi reče: "Sine čovječji, razumij: jer ovo je viđenje za
vrijeme posljednje." 18 On još govoraše, a ja se onesvijestih,
padoh na zemlju. On me dotače i uspravi na mom mjestu. 19 I
reče: "Evo, kazat ću ti što će doći na kraju gnjeva, najavljeni
svršetak. 20 Ovan što si ga vidio - njegova dva roga - to su
kraljevi Medije i Perzije. 21 Rutavi jarac jest kralj Grčke; veliki
rog među njegovim očima jest prvi kralj; 22 slomljeni rog i četiri
roga što izbiše na njegovu mjestu, to su četiri kraljevstva što će
izići iz njegova naroda, ali neće imati njegovu moć. 23 I potkraj
njihova kraljevanja, kad bezakonici navrše mjeru, ustat će kralj,
drzak i lukav. 24 Njegova će moć porasti, ali ne svojom snagom;

nesmiljeno će pustošiti, uspijevat će u svojim pothvatima, zatirat'
junake i narod Svetaca. 25 Zbog njegove lukavosti prijevara
će uspijevati u njegovoj ruci. On će se uznijeti u svome srcu,
iz čista mira upropastit će mnoge. Suprotstavit će se Knezu
nad knezovima, ali će - ne rukom - biti skršen. 26 Viđenje o
večerima i jutrima o kojem je bilo govora istinito je; no ti ga
zapečati, jer je za daleke dane." 27 Tada ja, Daniel, obnemogoh
i bijah bolestan više dana. Zatim ustadoh da vršim kraljevske
poslove. Bijah smeten zbog viđenja, no nitko to nije dokučio.

9 Prve godine Darija, sina Artakserksova, iz roda Medijaca,
koji vladaše kraljevstvom kaldejskim, 2 prve dakle godine
njegova kraljevanja, ja, Daniel, istraživah u Pismima broj godina
koje se - prema riječi koju Jahve uputi proroku Jeremiji - imaju
ispuniti nad ruševinama Jeruzalema: sedamdeset godina. 3 Ja
obratih svoje lice prema Gospodinu Bogu nastojeći moliti se i
zaklinjati u postu, kostrijeti i pepelu. 4 Ja se moljah Jahvi, Bogu
svome, priznavajući: "Ah, Gospodine moj, Bože veliki i strahoviti,
koji čuvaš Savez i naklonost onima koji tebe ljube i čuvaju
zapovijedi tvoje! 5 Mi sagriješismo, mi bezakonje počinismo, zlo
učinismo, odmetnusmo se i udaljismo od zapovijedi i naredaba
tvojih. 6 Nismo slušali sluge tvoje, proroke koji govorahu u tvoje
ime našim kraljevima, našim knezovima, našim očevima, svemu
puku zemlje. 7 U tebe je, Gospodine, pravednost, a u nas stid na
obrazu, kao u ovaj dan, u nas Judejaca, Jeruzalemaca, svega
Izraela, blizu i daleko, u svim zemljama kuda si ih rastjerao
zbog nevjernosti kojom ti se iznevjeriše. 8 Jahve, stid na obraz
nama, našim kraljevima, našim knezovima, našim očevima,
jer sagriješismo protiv tebe! 9 U Gospoda je Boga našega
smilovanje i oproštenje jer smo se odmetnuli od njega 10 i
nismo slušali glas Jahve, Boga našega, da slijedimo njegove
zakone što nam ih dade po svojim slugama, prorocima. 11 Sav
je Izrael prestupio Zakon tvoj, odmetnuo se ne slušajući tvoj
glas. Zato se na nas izlila kletva i prokletstvo, kako je zapisano
u Zakonu Mojsija, sluge Božjega - jer sagriješismo protiv Njega.
12 Izvršio je prijetnje kojima je zaprijetio nama i sucima koji su
nam sudili: svalio je na nas tešku nesreću te se ne dogodi pod
nebom što se dogodi u Jeruzalemu. 13 Sva ova nesreća, kao
što je zapisano u Zakonu Mojsijevu, došla je na nas, a mi nismo
umilostivili lice Jahve, Boga svojega: nismo se obratili od svojih
bezakonja pa da prionemo uz istinu tvoju. 14 Jahve je bdio
nad nesrećom, on je dovede na nas. Jer je pravedan Jahve,
Bog naš, u svim djelima koja učini, a mi nismo slušali glas
njegov. 15 A sada, Gospode, Bože naš, koji si moćnom svojom
rukom izveo narod svoj iz zemlje egipatske - i time sebi stekao
ime koje traje do danas: mi sagriješismo, mi zlo učinismo. 16
Gospode, po svoj pravednosti svojoj odvrati svoj gnjev i svoju
jarost od Jeruzalema, grada svojega, Svete gore svoje, jer zbog
naših grijeha i zlodjela naših otaca Jeruzalem i tvoj narod ruglo
su svima koji nas okružuju." 17 "A sada poslušaj, o Bože naš,
molitvu sluge svoga i usrdne molbe njegove. Neka tvoje lice
zasja nad svetištem tvojim opustošenim - zbog tebe, Gospode!
18 Prikloni uho svoje, Bože moj, i slušaj! Otvori oči te pogledaj
našu pustoš i grad koji se tvojim zove imenom! Jer mi te ne
molimo zbog svoje pravednosti, već zbog velikih smilovanja
tvojih. 19 Gospode, čuj! Gospode, oprosti! Gospode, poslušaj i
čini! Ne oklijevaj - zbog sebe, Bože moj, jer se tvojim imenom
zove grad tvoj i narod tvoj!" 20 Ja sam još govorio, moleći se i
priznavajući grijehe svoje i grijehe svog naroda Izraela i usrdno
zaklinjući Jahvu, svoga Boga, za Svetu goru Boga svoga. 21
Dok sam dakle ja još govorio moleći se, onaj čovjek Gabriel,
koga vidjeh na početku viđenja, doletje u brzu letu, dotače me
se u vrijeme večernjeg prinosa 22 i pouči me: "Daniele, evo me:
dođoh da te poučim. 23 Od početka tvoje molitve izišla je riječ, i
ja dođoh da ti je navijestim. Ti si miljenik. Pazi dobro na riječ,
razumij viđenje." 24 "Sedamdeset je sedmica određeno tvom
narodu i tvom svetom gradu da se dokrajči opačina, da se stavi
pečat grijehu, da se zadovolji za bezakonje, da se uvede vječna
pravednost, da se stavi pečat viđenju i prorocima, da se pomaže
Sveti nad svetima. 25 Znaj i razumij: Od časa kad izađe riječ
'Neka se vrate i neka opet sagrade Jeruzalem' pa do Kneza
Pomazanika: sedam sedmica, a onda šezdeset i dvije sedmice,
i bit će opet sagrađeni trg i opkop, i to u teško vrijeme. 26 A
poslije šezdeset i dvije sedmice bit će Pomazanik pogubljen, ali
ne za sebe. Narod jednog kneza koji će doći razorit će Grad i
Svetište: svršetak im je u propasti, a do svršetka rat i određena
pustošenja. 27 I sklopit će savez s mnogima za jednu sedmicu:
a u polovici sedmice prestat će žrtva i prinos: na vrhu Hrama bit
će grozota pustoši sve do svršetka, dok se određeno pustošenje
ne obori na pustošnika."

10 Treće godine Kira, kralja perzijskoga, Danielu, prozvanome
Baltazar, bi objavljena riječ - riječ istinita: velik rat. On je
nastojao razumjeti riječ, i razumijevanje bi mu dano u viđenju. 2
U te dane ja, Daniel, žalovao sam tri sedmice: 3 nisam jeo
tečnih jela; meso ni vino nije ulazilo u moja usta i nisam se
mazao uljem dok ne prođoše te tri sedmice. 4 Dvadeset i
četvrtoga dana prvog mjeseca bijah na obali velike rijeke Tigrisa;
5 podigoh oči da vidim, i gle: Čovjek odjeven u lanene haljine,
oko pasa mu pojas od zlata ofirskoga, 6 tijelo mu poput krizolita,
lice kao munja, oči kao baklje ognjene, ruke i noge poput mjedi
uglađene, zvuk riječi njegovih kao žamor mnoštva. 7 Jedini ja,
Daniel, gledah ovo viđenje, ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe
ga, ali ih spopade silan strah te pobjegoše da se sakriju. 8
Ostadoh sam gledajući to veliko viđenje; onemoćah, lice mi
problijedje, iznakazi se, snaga me ostavi. 9 Začuh glas njegovih
riječi, i kad razabrah glas, onesvijestih se i padoh licem na
zemlju. 10 I gle: ruka me dotače i pomože mi da se uprem na
koljena i na dlanove. 11 On mi reče: "Daniele, miljeniče, pripazi
na riječi koje ću ti kazati! Ustani, jer ja sam evo k tebi poslan."
To reče, a ja ustadoh dršćući. 12 I kaza mi: "Ne boj se, Daniele,
jer od prvoga dana kad si odlučio da se ponizi pred svojim
Bogom da bi razumio, tvoje su riječi uslišane i ja sam došao
zbog tvojih riječi. 13 Knez kraljevstva perzijskoga protivio mi
se dvadeset i jedan dan, ali Mihael, jedan od prvih Knezova,
dođe mi u pomoć. Ostavih ga nasuprot Knezu perzijskome, 14 a
ja dođoh da ti kažem što će zadesiti tvoj narod na svršetku
dana. Jer još će jedno viđenje biti za one dane." 15 Pošto mi to
reče, ja oborih pogled na zemlju, bez riječi. 16 I gle: onaj, sličan
sinu čovječjem dotače se mojih usana. Otvorih usta da govorim

te rekoh onome koji stajaše preda mnom: “Gospodaru moj,
zbog ovog viđenja obuzeše me tjeskobe i onemoćah. 17 I kako
će sluga Gospodina svoga govoriti s Gospodinom kad posve
onemoćah i dah me ostavi?” 18 Tada me se opet dotače onaj
što bijaše kao čovjek te me okrijepi. 19 On reče: “Ne boj se,
miljeniče! Mir tebi! Budi jak! Ohrabri se!” I dok mi to govoraše, ja
se ohrabrih pa rekoh: “Govori, Gospodine, jer si me ohrabrio!”
20 Tada će on: “Znaš li zašto sam došao k tebi? Sad ću se vratiti
da se borim protiv Kneza Perzije; a čim svršim, doći će Knez
Grčke. 21 Ali ću ti prije otkriti što je zapisano u Knjizi istine.
Nema nikoga tko bi se sa mnom protiv njih borio, osim Mihaela,
Kneza vašega,

11 moje potpore i moga okrilja. 2 A sada ću ti otkriti istinu.
Evo: još će tri kralja ustati za Perziju: četvrti će biti bogatiji
od svih ostalih, pa kad se zbog svoga bogatstva osili, sve će
podići protiv kraljevstva grčkoga. 3 Ustat će junački kralj, vladat
će silnom moću i činiti što ga bude volja. 4 A čim se ustane,
njegovo će se kraljevstvo raspasti i bit će razdijeljeno na četiri
vjetra nebeska, ali ne među njegove potomke; i neće više biti
tako moćno kao za njegove vladavine, jer će njegovo kraljevstvo
biti razoreno i predano drugima, a ne njima. 5 Kralj će Juga
postati moćan; jedan će od njegovih zapovjednika biti moćniji
od njega i zavladat će većom moću nego što je njegova. 6
Nekoliko godina kasnije oni će se udružiti, a kći kralja Juga doći
će kralju Sjevera da sklope ugovor. Ali ona tim neće sačuvati
snagu svoje mišice i njezino se potomstvo neće održati: bit će
predana ona, i njezina pratnja, i njezino dijete, i njezin pomagač
u tim vremenima. 7 No jedan će se izdanak njezina korijena
podići na njezino mjesto, navalit će na vojsku, prodrijet će u
tvrđavu kralja Sjevera, postupati s njima po miloj volji i pobijediti
ih. 8 Pa i njihove bogove, njihove kipove i njihovo dragocjeno
suđe, srebrno i zlatno, odnijet će kao plijen u Egipat. Nekoliko
godina bit će jači od kralja Sjevera, 9 koji će onda prodrijeti u
kraljevstvo kralja Juga, odakle će se vratiti u svoju zemlju. 10
Ali će se onda njegovi sinovi naoružati, skupit će silnu vojsku,
odlučno će navaliti i poput poplave proći, zatim će se opet
zametnuti rat sve do njegove utvrde. 11 Tada će se kralj Juga
razgnjeviti i zavojštiti na kralja Sjevera; podići će silnu vojsku i
nadvladati vojsku njegovu. 12 Mnoštvo će biti uništeno, a on
će se zbog toga uzoholiti; pobit će desetke tisuća, ali se neće
održati: 13 kralj će Sjevera opet dići vojsku veću nego prije, i
poslije nekoliko godina navalit će s velikom, dobro opremljenom
vojskom. 14 U to vrijeme mnogi će se podići protiv kralja Juga;
ustat će i nasilnici iz tvog naroda da se ispuni viđenje, ali će
propasti. 15 Doći će kralj Sjevera: podići će nasipe da zauzme
jedan utvrđeni grad. Mišice Juga neće odoljeti, pa ni izabrane
čete neće imati snage da se odupru. 16 Onaj će navaliti protiv
njega i učinit će s njime kako mu se prohtije - nitko mu se neće
oprijeti: zaustavit će se u Divoti, uništenje je u njegovim rukama.
17 Čvrsto odlučivši da se pošto-poto domogne svega njegova
kraljevstva, sklopit će s njim ugovor dajući mu jednu kćer za
ženu da ga upropasti, ali mu neće uspjeti, neće se to zbiti. 18
Zatim će se okrenuti prema otocima i mnoge će osvojiti, ali će
jedan zapovjednik dokrajčiti tu sramotu, sramotu mu sramotom
vratiti. 19 Brže će nagnuti prema utvrdama svoje zemlje, ali
će posrnuti, pasti, više ga neće biti. 20 Na njegovo će mjesto
doći jedan koji će u diku kraljevstva poslati poreznika, ali će u
kratko vrijeme poginuti bez gnjeva i boja. 21 Na njegovo će se
mjesto uzdići nitkov kome ne pripada kraljevska čast. Ali on će
iznenada doći i spletkama se domoći kraljevstva. 22 Pred njim
će biti preplavljene i skršene navalne snage i sam knez Saveza.
23 Unatoč sporazumu s njime, izdajnički će navaliti i svladati
ga s malo ljudi. 24 Iznenada će upasti u bogate pokrajine i
postupat će kako nisu postupali njegovi očevi ni očevi njegovih
otaca, rasipajući među svoje plijen, pljačku i bogatstvo, smišljat
će osnove protiv tvrdih gradova, ali samo za neko vrijeme. 25
Pokrenut će, s velikom vojskom, svoju snagu i hrabrost protiv
kralja Juga. Kralj Juga krenut će u rat s mnogom i moćnom
vojskom, ali neće izdržati, jer će se protiv njega skovati spletke.
26 I oni koji jeđahu za njegovim stolom skršit će ga: njegova
će vojska biti uništena i mnogi će posječeni popadati. 27 Oba
će kralja smišljati zlo; sjedeći za istim stolom, govorit će laži
jedan drugome: ali neće uspjeti, jer je svršetak odložen do
određenog vremena. 28 Vratit će se on u svoju zemlju s velikim
blagom; srcem protiv svetoga Saveza, učinit će svoje i vratiti se
u svoju zemlju. 29 U određeno vrijeme opet će krenuti protiv
Juga, ali sada neće biti kao prvi put. 30 Kitimski će brodovi
navaliti na njega, i on će se uplašiti. Vratit će se, bjesnjeti protiv
svetoga Saveza i opet će se sporazumjeti s onima koji napustiše
sveti Savez. 31 Čete će njegove doći i oskvrnuti svetište-tvrđu,
dokinut' svagdašnju žrtvu i ondje postaviti grozotu pustoši. 32
Svojim će spletkama navesti na otpad one koji se ogrešuju o
Savez, ali ljudi koji ljube Boga ostat će postojani i vršit će svoje.
33 Umnici u narodu poučavat će mnoštvo, ali će ih jedno vrijeme
zatirati mačem i ognjem, izgnanstvom i pljačkanjem. 34 Dok
ih budu zatirali, samo će im nekolicina pomagati, a mnogi će
im se pridružiti prijevarno. 35 Od umnika neki će pasti, da se
prokušaju, probrani, čisti do vremena svršetka, jer još nije došlo
određeno vrijeme. 36 Kralj će raditi što god mu se prohtije,
uznoseći i uzdižući sebe iznad svih bogova: protiv Boga nad
bogovima govorit će hule i uspijevat će dok se gnjev ne navrši
- jer ono što je određeno, to će se ispuniti. 37 Neće mariti
za bogove svojih otaca ni za Miljenika ženÃa niti za kojega
drugog boga: samog će sebe izdizati iznad sviju. 38 Mjesto
njih častit će boga tvrđava, boga koga nisu poznavali njegovi
očevi, častiti ga zlatom i srebrom, dragim kamenjem i drugim
dragocjenostima. 39 Navalit će na tvrđave gradova pomoću
stranog boga: one koji njega priznaju obasut će počastima i dat
će im vlast nad mnoštvom i dijelit će im zemlju za nagradu.
40 U vrijeme svršetka kralj će se Juga zaratiti s njime; kralj će
Sjevera navaliti na nj svojim kolima, svojim konjanicima i svojim
mnogim brodovima. Provalit će u zemlje i proći njima poput
poplave. 41 Prodrijet će u Divotu i mnogi će pasti. Njegovim će
rukama izmaći Edom i Moab i glavnina sinova Amonovih. 42
Pružit će svoju ruku za zemljama: Egipat mu neće izmaći. 43
On će se domoći zlatnog i srebrnog blaga i svih dragocjenosti
Egipta. Pratit će ga Libijci i Etiopljani. 44 Ali će ga uznemiriti
vijesti s istoka i sa sjevera te će poći vrlo gnjevan da uništi i
zatre mnoštvo. 45 Postavit će svoje dvorske šatore između

mora i Svete gore Divote. Ali će i njemu doći kraj, i nitko mu
neće pomoći.

12 U ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji štiti sinove
tvog naroda. Bit će to vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše
otkako je ljudi pa do toga vremena. U ono vrijeme tvoj će se
narod spasiti - svi koji se nađu zapisani u Knjizi. **2** Tada će se
probuditi mnogi koji snivaju u prahu zemljinu; jedni za vječni
život, drugi za sramotu, za vječnu gadost. **3** Umnici će blistati
kao sjajni nebeski svod, i koji su mnoge učili pravednosti, kao
zvijezde navijeke, u svu vječnost. **4** A ti, Daniele, drži u tajnosti
ove riječi i zapečati ovu knjigu do vremena svršetka! Mnogi
će tumarati, i bezakonja će rasti." **5** Ja, Daniel, pogledah, kad
eno: druga dvojica stajahu jedan s jedne, drugi s druge strane
rijeke. **6** Jedan upita čovjeka odjevena u lanene haljine koji
stajaše iznad voda rijeke: "Kada će doći kraj tim čudesima?" **7**
Začuh čovjeka odjevena u lanene haljine, koji stajaše iznad
voda rijeke; on podiže k nebu desnicu i ljevicu, kunući se Vječno
živim. "Nakon jednog vremena, dva vremena i pola vremena -
kada dođe kraj rasulu snage svetoga naroda - sve će se to
svršiti." **8** Ja slušah, ali ne razumjeh, pa upitah: "Gospodaru,
kako će to svršiti?" **9** On reče: "Idi, Daniele, ove su riječi
tajne i zapečaćene do vremena svršetka. **10** Mnogi će se
očistiti, ubijeliti i prokušati; a bezbožnici će i dalje biti bezbožni;
bezbožnici se neće urazumjeti, a umnici će razumjeti. **11** Od
časa kad bude dokinuta svagdašnja žrtva i postavljena grozota
pustoši: tisuću dvjesta i devedeset dana. **12** Blago onomu koji
dočeka i dosegne tisuću trista trideset i pet dana! **13** A ti idi i
otpočini; ustat ćeš da primiš svoju baštinu na kraju dana."

Hošea

1 Riječ Jahvina koja dođe Hošei, sinu Beerijevu, u dane
Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva judejskih, u dane
Jeroboama, sina Joaševa, kralja izraelskog. **2** Početak riječi
Jahvinih Hošei. Jahve reče Hošei: "Idi, oženi se bludnicom i
izrodi djecu bludničku, jer se zemlja bludu odala, odmetnuvši se
od Jahve!" **3** I on ode, uze Gomeru, kćer Diblajimovu, koja zače
i rodi mu sina. **4** Jahve mu reče: "Nadjeni mu ime Jizreel, jer još
samo malo i kaznit ću pokolje jizreelske na domu Jehuovu i
dokončat ću kraljevstvo doma Izraelova. **5** I u taj dan slomit ću
luk Izraelov u Dolini jizreelskoj." **6** I ona opet zače i rodi kćer. I
reče mu Jahve: "Nadjeni joj ime Nemila, jer mi odsad neće biti
mila kuća Izraelova, od nje ću se povući; **7** a omiljet će mi kuća
Judina, spasit ću je Jahvom, Bogom njihovim, a neću je spasiti
lukom, mačem ni kopljem, ni konjima ni konjanicima." **8** Kad
odoji Nemilu, zače opet i rodi sina. **9** I reče Jahve: "Nadjeni mu
ime Ne-narod-moj, jer više niste narod moj i ja vama nisam više
Onaj koji jest." **10** "A djece Izraelove bit će brojem k'o pijeska u
moru što se izmjerit' ne može ni izbrojit'. Umjesto da im govore:
'Vi niste moj narod,' zvat će ih: 'Sinovi Boga živoga.' **11** Ujedinit
će se sinovi Judini i sinovi Izraelovi, postavit će sebi jednoga
glavara i otići će iz zemlje; jer velik će biti dan jizreelski.

2 Recite braći svojoj: 'Narode moj,' sestrama svojim: 'Mila.'
2 Podignite tužbu, podignite, protiv majke svoje, jer ona
mi nije više žena, a ja joj muž više nisam. Nek' odbaci od
sebe bludničenja i preljube između svojih dojki, **3** da je golu ne
svučem te učinim da bude k'o na dan rođenja; da je ne obratim
u pustinju, da je u zemlju suhu ne obratim i žeđu ne umorim. **4**
Ja joj djece neću milovati, jer djeca su to bludnička. **5** Da, bludu
se odala mati njihova, sramotila se ona koja ih zače. Da, rekla
je: 'Trčat ću za svojim milosnicima, za njima koji mi daju kruh
moj i vodu, vunu moju i lan, ulje i piće moje.' **6** Stoga ću put joj
trnjem zagraditi, zidom opkoliti, da ne nađe više svojih staza.
7 I trčat će za milosnicima, ali ih stići neće, tražit će ih, al' ih
neće pronaći. Tada će reći: 'Idem se vratiti prvome mužu, jer
sretnija bijah prije nego sada.' **8** I ona nije razumjela da joj ja
davah i žito i mošt i ulje, da je ja obasipah srebrom i zlatom od
kojega načiniše baale. **9** Stoga ću uzeti natrag svoje žito u svoje
vrijeme i svoj mošt u pravi čas; oduzet ću svoju vunu i svoj
lan kojima je imala pokriti golotinju svoju; **10** sad ću joj otkriti
sramotu na oči njenih milosnika, i nitko je iz moje neće izbaviti
ruke. **11** Učinit ću kraj svim njenim veseljima, svetkovinama,
mlađacima, subotama i svim blagdanima njezinim. **12** Opustošit
ću joj čokote i smokve za koje je govorila: 'To je plaća što mi je
dadoše moji milosnici.' Obratit ću ih u šikarje, i životinje će ih
poljske obrstiti. **13** Kaznit ću je za dane Baalove kojima je kad
palila, kitila se grivnom i kolajnom i trčala za svojim milosnicima;
a mene je zaboravljala - riječ je Jahvina. **14** Stoga ću je, evo,
primamiti, odvesti je u pustinju i njenu progovorit' srcu. **15** I vratit
ću joj ondje njene vinograde, i od Doline ću akorske učiniti vrata
nade. Ondje će mi odgovarat' ona kao u dane svoje mladosti,
kao u vrijeme kada je izišla iz Egipta. **16** U onaj dan - riječ je
Jahvina - ti ćeš me zvati: 'Mužu moj', a nećeš me više zvati: 'Moj
Baale.' **17** Uklonit ću joj iz usta imena baalska i neće im više ime
spominjati. **18** U onaj dan, učinit ću za njih savez sa životinjama
u polju, sa pticama nebeskim i gmazovima zemskim; luk, mač i
boj istrijebit ću iz zemlje da mirno u njoj počiva. **19** Zaručit ću te
sebi dovijeka; zaručit ću te u pravdi i u pravu, u nježnosti i u
ljubavi; **20** zaručit ću te sebi u vjernosti i ti ćeš spoznati Jahvu.
21 U onaj dan - riječ je Jahvina - odazvat ću se nebesima, a ona
će se zemlji odazvati; **22** zemlja će se odazvati žitu, moštu i
ulju, a oni će se odazvati Jizreelu. **23** I posijat ću ga u zemlji,
zamilovat ću Nemilu, Ne-narodu mom reći ću: 'Ti si narod moj!'
a on će reći: 'Bože moj!'"

3 Potom mi Jahve reče: "Idi opet, ljubi ženu koja drugog ljubi
i čini preljub, kao što Jahve ljubi djecu Izraelovu dok se oni k
drugim bogovima okreću i žude za kolačima od grožđa." **2** Ja je
tad kupih za petnaest srebrnika, za homer i letek ječma, **3** i
rekoh joj: "Za mnogo dana ostat ćeš mi povučena, nećeš se
odavati bludu ni podavati nikojem čovjeku, a ni ja neću k tebi
prilaziti." **4** Jer mnogo će dana sinovi Izraelovi ostati bez kralja i
bez kneza, bez žrtve i bez stupa, bez oplećka i bez kumira. **5**
Poslije toga, sinovi će se Izraelovi vratiti; tražit će Jahvu, Boga
svoga, i Davida, svoga kralja; sa strahom će pristupiti k Jahvi i k
njegovim dobrima, na kraju dana.

4 Čujte riječ Jahvinu, sinovi Izraelovi, jer Jahve se parbi sa
stanovnicima zemlje. **2** Nema više vjernosti, nema ljubavi,
nema znanja Božjega u zemlji, već proklinjanje i laž, ubijanje i
krađa, preljub i nasilje, jedna krv drugu stiže. **3** Stoga tuguje
zemlja i ginu svi stanovnici s poljskim zvijerima i pticama
nebeskim te ugibaju i ribe u moru. **4** Ipak neka se nitko ne parbi,
neka nitko ne kori! Ali s tobom se moram parbiti, svećeniče. **5**
Danju ti posrćeš, a noću s tobom posrće i prorok; pogubit ću
mater tvoju. **6** Moj narod gine: nema znanja; jer si ti znanje
odbacio, i ja odbacujem tebe iz svećenstva svoga; jer si Zakon
svoga Boga zaboravio, i ja ću tvoje zaboraviti sinove. **7** Što
ih je više bivalo, više su protiv mene griješili, Slavu su svoju
Sramotom zamijenili. **8** Grijesima mog naroda oni se hrane,
duša im hlepi za bezakonjem njegovim. **9** I sa svećenikom bit
će k'o i s narodom; kaznit ću ga za njegove putove i naplatit ću
mu za njegova djela. **10** Jest će, ali se nasititi neće; bludničit će,
ali se neće množiti, jer oni su prestali štovati Jahvu - **11** blud,
mošt i vino zarobiše im srce. **12** Narod moj savjet traži od drva,
palica mu njegova daje odgovore: jer duh razvratni njih zavodi
te se od Boga svoga bludu odaju. **13** Oni žrtvuju na gorskim
vrhuncima i na bregovima pale kad, pod hrastom, jablanom i
dubom; jer je tako lagodno pod njihovom sjenom. I zato, odaju li
se vaše kćeri bludu, čine li preljub vaše nevjeste, **14** neću vam
kazniti kćeri što bludniče niti nevjeste vaše što preljub čine;
jer oni sami idu nasamo s bludnicama i žrtvuju s milosnicama
hramskim. Tako, bez razuma narod u propast srlja! **15** Ako li se
ti bludu odaješ, Izraele, neka bar Juda ne griješi! I ne idite u
Gilgal, ne penjite se u Bet Aven, ne kunite se "živoga mi Jahve."
16 Jer poput junice tvrdoglave Izrael tvrdoglav postade, pa kako
da ga Jahve sad pase k'o janje na prostranoj livadi? **17** Efrajim
se udružio s kumirima: pusti ga! **18** A kad završe pijanku, bluda

se prihvaćaju, Sramotu vole više nego Slavu svoju. **19** Vihor će
ih svojim krilima stegnuti i njihovi će ih osramotit' žrtvenici.

5 Poslušajte ovo, svećenici, pazi, dome Izraelov, dome kraljev,
de posluhni, jer vaš je sud! Vi ste bili zamka u Mispi i mreža
napeta na Taboru. **2** Jamu su duboko iskopali prestupnici, ali ću
ih sve kazniti. **3** Poznajem ja Efrajima, Izrael mi nije sakriven:
da, Efrajime, bludu si se odao, okaljao si se, Izraele. **4** Ne
daju im djela njihova da se Bogu svome vrate, jer je duh bluda
među njima; oni Jahve ne poznaju. **5** Ponos Izraelov svjedoči
protiv njega; svojom krivnjom posrnu Efrajim, posrnut će i Juda
s njim. **6** Ići će s ovcama i govedima Jahvu tražiti ali ga naći
neće - povukao se od njih! **7** Jahvu su iznevjerili: rodili su
kopilad; vjetar će žarki proždrijeti polja njihova. **8** Zasvirajte u
rog u Gibeji, u trublju u Rami, uzbunite Bet Aven: za petama
su ti, Benjamine! **9** Opustošit će Efrajima u dan kazne: među
plemenima Izraelovim objavljujem ono što je sasvim pouzdano.
10 Knezovi judejski postadoše poput onih što razmiču međe; na
njih ću k'o vodu gnjev svoj izliti. **11** Efrajim je tlačitelj, on pravdu
gazi jer mu se svidjelo ići za ništavilom. **12** A ja ću biti poput
moljca Efrajimu, kao gnjilež kući Judinoj. **13** Tad je Efrajim svoju
bolest vidio, a Juda ranu svoju; i pođe Efrajim u Asiriju, obrati se
Juda velikome kralju; al' on vas neće iscijeliti niti vam ranu vašu
zaliječiti. **14** Jer k'o lav ću biti Efrajimu, kao lavić domu Judinu;
ja, ja ću razderati i otići, odnijet ću i nitko neće spasiti. **15** Poći
ću, vratit ću se na svoje mjesto, dok krivnju ne priznaju i lice
moje ne potraže; kad u nevolji budu, iskat će me.

6 "Hajde, vratimo se Jahvi! On je razderao, on će nas iscijeliti:
on je udario, on će nam poviti rane; **2** poslije dva dana oživit
će nas, trećeg će nas dana podignuti i mi ćemo živjeti pred njim.
3 Težimo da upoznamo Jahvu: k'o zora pouzdan mu dolazak.
On će nam doći poput dažda jesenskog, poput kiše proljetne što
natapa zemlju." **4** Što za tebe mogu učiniti, Efrajime? Što za
tebe mogu učiniti, Judo? K'o oblak jutarnji ljubav je vaša, k'o
rana rosa koje nestaje. **5** Zato sam ih preko proroka sjekao i
ubijao riječima usta svojih; al' sud će tvoj izaći k'o svjetlost. **6**
Jer ljubav mi je mila, ne žrtve, poznavanje Boga, ne paljenice. **7**
Al' oni su kod Adama prekršili Savez i ondje mene iznevjerili.
8 Gilead je grad zlikovački, pun krvavih tragova. **9** Družba je
svećenička kao zasjeda razbojnička: ubijaju na šekemskom
putu; odista, sramotu počinjaju! **10** Strahotu vidjeh u domu
Izraelovu; Efrajim se ondje bludu odaje i skvrni se Izrael. **11** I
tebi sam, Judo, žetvu odredio kad okrenem udes naroda svoga.

7 Kad hoću Izraela liječiti, otkriva se bezakonje Efrajimovo i
zloća Samarije; prijevarom se bave oni: tat u kuću provaljuje,
a vani napadaju razbojnici. **2** I u srcu svome oni ne kažu
da ja pamtim svu zlopakost njihovu! Ali djela su ih njihova
sad opkolila, pred licem mojim ona stoje. **3** Svojom zloćom
razveseljuju kralja, a knezove podlošću svojom. **4** Svi su oni
preljubnici, kao peć su ražarena koju pekar više ne potpaljuje
kad zamijesi tijesto pa dok ne ukisne. **5** U dan kralja našega
knezovi obolješe od žestine vina, a on ruku pruža pijanima.
6 U zavjeri srce im se žari poput peći; svu noć njihova jarost
drijema, ujutru se razgara k'o plam ognjeni; **7** poput peći svi se
raspalili te proždiru svoje suce. Padoše svi njihovi kraljevi, a
nijedan od njih zazvao me nije. **8** Efrajim se miješa s narodima,
Efrajim je pogača što je ne prevrnuše. **9** Tuđinci proždiru snagu
njegovu, a on toga i ne zna! Sjedine mu pobijeliše glavu, a
on toga i ne zna! **10** Naprasitost Izraelova protiv njih samih
svjedoči; i oni se ne vraćaju Jahvi, Bogu svome, i uza sve to oni
ga ne traže! **11** Efrajim je kao golubica plaha i bez razuma; oni
pozivaju Egipat, idu u Asiriju. **12** Kamo god otišli, na njih ću
razapeti svoju mrežu, oborit ću ih kao ptice nebeske, za njihovu
ih kazniti zloću. **13** Teško njima jer od mene odbjegoše! Propast
na njih jer se pobuniše protiv mene! Otkupit' ih hoću, a oni protiv
mene lažu. **14** Oni me ne prizivlju iz srca kada kukaju na svojim
ležajima; razdiru svoje lice zbog žita i mošta, ali protiv mene se
bune. **15** Dok sam im ja mišicu krijepio, oni su zlosti smišljali
protiv mene! **16** Okreću se prema ništavostima, oni su poput
varljiva luka. Poradi razbješnjela jezika knezovi će im od mača
pasti, bit će im to na ruglo u zemlji egipatskoj!

8 Trublju na usta, poput stražara na Domu Jahvinu; jer oni
moj Savez prestupiše, otpadoše od moga Zakona. **2** Meni
viču: "Poznajemo te, Bože Izraelov." **3** Ali je Izrael odbacio
dobro, dušman će ga progoniti. **4** Kraljeve su postavljali bez
mene, knezove birali bez znanja moga. Od srebra svog i zlata
načiniše sebi kumire da budu uništeni. **5** Odbacih tvoje tele,
Samarijo, na njih se gnjev moj rasplamtio. Dokle će ostati nečisti
sinovi Izraelovi? **6** Umjetnik ga je neki načinio, i ono Bog nije.
Prometnut će se u komadiće tele samarijsko. **7** Posijali su vjetar,
i požet će oluju; žito im neće proklijati, neće brašna dati; ako ga
i dade proždrijet će ga tuđinci. **8** Progutan je Izrael, evo ga
među narodima poput nevrijedne posude; **9** jer otiđoše k Asircu,
divljem magarcu što sam živi! Efrajim obdaruje milosnike. **10**
Neka ih samo obdaruje, među narode ću ih sada razasuti: i
doskora će uzdrhtati pod teretom kralja knezova. **11** Žrtvenike je
umnožio Efrajim, za grijeh su mu oni poslužili. **12** Da mu i tisuću
zakona svojih napišem, oni ih smatraju tuđima. **13** Nek' žrtvuju
klanice što mi ih prinose, nek' samo jedu meso! Jahvi se ne
mile. Odsad će se spominjati bezakonja njihova i njihove će
kazniti grijehe: u Egipat će se oni vratiti. **14** Izrael je zaboravio
tvorca svoga i sebi dvorove sagradio; Juda je namnožio gradove
tvrde. Oganj ću pustiti na gradove njegove; vatra će mu dvorove
progutati.

9 Ne raduj se, Izraele, ne kliči k'o drugi narodi; bludu se oda,
jer, ostavivši Boga svoga, zavolio si plaću bludničku po svim
gumnima žitnim. **2** Ni gumno ni kaca neće ih hraniti, i mlado će
ih vino prevariti. **3** Neće više živjeti u zemlji Jahvinoj, Efrajim će
se vratiti u Egipat i nečista će jela jesti u Asuru. **4** Neće više
Jahvi lijevati vina, nit' će mu prinositi žrtve svoje; kruh će im biti
kao kruh žalosti, i nečist će biti tko ga bude jeo; jer njihov je
kruh samo za njih, neće ući u Dom Jahvin. **5** Što ćete činiti
na dan blagdanski, na dan svetkovine Jahvine? **6** Jer, evo
gdje odoše pred pustošenjem; prihvatit će ih Egipat, sahraniti
Memfis, srebrna im blaga kopriva će baštiniti, šatore će njihove
obrasti trnje. **7** Dođoše dani kazne! Dođoše dani odmazde!
Nek' znade Izrael! Lud je prorok, nadahnuti bunca! Zbog velikog
bezakonja tvoga i silnog buntovništva. **8** Efrajim uhodi šator
prorokov, stavljaju mu zamke po svim putovima, odmazda je u

kući Boga njegova. 9 U duboku su pali pokvarenost kao u dane
Gibeje; spomenut će se Jahve bezakonja njihova i grijehe će
njihove kazniti. 10 Kao grožđe u pustinji nađoh ja Izraela, kao
rani plod na smokvi vidjeh oce vaše; oni dođoše u Baal Peor,
posvetiše se sramoti i postadoše grozote kao ljubimci njihovi. 11
Odletje poput ptice slava Efrajimova: od rođenja, od utrobe, od
začeća. 12 Ako i podignu svoje sinove, oduzet ću ih prije dobi
muževne, da, teško njima kada ih ostavim! 13 Efrajim je k'o da
gledam Tir na njivi posađen, al' će Efrajim djecu svoju voditi na
klanje. 14 Daj im, o Jahve! A što da im dadeš? Daj im krilo
jalovo, dojke usahle. 15 U Gilgalu sva je njihova zloća, ondje
sam ih zamrzio. Zbog njihovih djela opakih iz kuće svoje ću ih
izagnati, voljeti ih više neću, svi su im knezovi odmetnici. 16
Pogođen je Efrajim, korijen mu je usahnuo; roda neće imati. Ako
im se i rodi djece, ubit ću im mili plod utrobe. 17 Odbacit će ih
Bog moj jer ga nisu poslušali; i potucat će se među narodima.

10 Bujna je loza bio Izrael, rod bogat ona je nosila. I što
mu je više rodilo plodova, to je više umnažao žrtvenike;
što mu je bogatija zemlja bila, to je kićenije dizao stupove. 2
Srce je njihovo prijevarno, okajat će to oni! Porušit će im On
žrtvenike, polomiti stupove njihove. 3 Kazat će tada: “Mi kralja
nemamo jer se Jahve bojali nismo. TÓa čemu bi nam bio kralj?”
4 Riječi prosiplju, lažno se kunu, sklapaju saveze; a pravo
cvate k'o otrovno bilje u brazdama polja. 5 Za tele betavensko
strepe stanovnici Samarije; da, zbog njega tuguje narod njegov,
svećenici njegovi kukaju nad njim, nad slavom njegovom jer je
od njega prognana. 6 A njega samog odvući će u Asiriju na
dar velikome kralju. Efrajima stid će spopasti, crvenjet će se
Izrael zbog svoje odluke. 7 Uništena je Samarija. Njen kralj tek
trunak je vodi na površju. 8 Bit će razorene sramne uzvišice,
grijeh Izraelov; trnje će i čičak rasti po žrtvenicima njihovim.
Tad će govoriti brdima: “Pokrijte nas!” i bregovima: “Padnite
na nas!” 9 Većma no u dane gibejske griješio si, Izraele! A da
se i ondje zaustaviše, ne bi li ih zatekao rat kao bezakonike
gibejske? 10 Kako mi se svidi, kaznit ću ih: sabrat će se protiv
njih narodi da ih za dvostruko kazne bezakonje. 11 Efrajim je
junica dobro naučena koja rado vrše; šiju ću joj lijepu ujarmiti,
upregnut ću Efrajima. Juda će orati, Jakov branat'. 12 Sijte
pravednost, požet ćete ljubav; krčite zemlje nove: vrijeme je da
Jahvu tražite dok ne dođe i podaždi vam pravdom. 13 Orali ste
bezbožnost, želi bezakonje, jeli plod prijevare. Pouzdao si se u
kola svoja i u mnoštvo svojih ratnika, 14 zato će se vika bojna
razlijegati tvojim gradovima i sve će ti tvrđe biti razorene k'o što
Šalman razori Bet Arbel u dan ratni, kada mater smrskaše na
sinovima. 15 Evo što vam Betel učini jer ste u zlu ogrezli: u zoru
će zavijek nestati kralja Izraelova!

11 Dok Izrael bijaše dijete, ja ga ljubljah, iz Egipta dozvah
sina svoga. 2 Al' što sam ih više zvao, sve su dalje
od mene odlazili; baalima su žrtvovali, kadili kumirima. 3 A
ja sam Efrajima hodati učio, držeći ga za ruke njegove; al'
oni ne spoznaše da sam se za njih brinuo. 4 Užima za ljude
privlačio sam ih, konopcima ljubavi; bijah im k'o onaj koji u
čeljustima njihovim žvale opušta; nad njega se saginjah i davah
mu jesti. 5 U zemlju egipatsku on će se vratiti, Asirac će mu
kraljem biti, jer se ne htjede vratiti k meni. 6 Mač će bješnjeti
njegovim gradovima, uništiti prijevornice njegove, proždirat će
zbog spletaka njegovih. 7 Narod je moj sklon otpadu; i premda
ga k Višnjem dozivlju, nitko da ga podigne. 8 Kako da te dadem,
Efrajime, kako da te predam, Izraele! Kako da te dadem kao
Admu, da učinim s tobom kao Sebojimu? Srce mi je uznemireno,
uzavrela mi sva utroba: 9 neću više gnjevu dati maha, neću opet
zatirati Efrajima, jer ja sam Bog, a ne čovjek: Svetac posred
tebe - neću više gnjevan dolaziti! 10 Za Jahvom će ići on, k'o lav
on će rikati; a kad zarikao bude, sinovi će mu veselo dohrliti sa
zapada; 11 k'o ptice će dohrliti iz Egipta, k'o golubica iz zemlje
asirske, i naselit ću ih po kućama njihovim - riječ je Jahvina. 12
Opkolio me lažju Efrajim i prijevarom Izraelov dom. A i Juda još
je nestalan Bogu, Svecu vjernome.

12 Efrajim pase vjetar, za vjetrom istočnim trči cio dan, sve
više je laži njegovih i nasilja. Savez sklapaju s Asirijom,
ulje nose u Egipat. 2 S Izraelom ima Jahve parnicu, kaznit će
Jakova prema postupcima, vratit će mu po djelima njegovim.
3 Već u krilu materinu brata je potisnuo, u snazi muževnoj s
Bogom se borio. 4 S Anđelom se borio i nadvladao ga, plakao
je i zaklinjao ga. Našao ga je u Betelu i ondje mu je govorio. 5
Da, Jahve, Bog nad Vojskama, Jahve je ime njegovo. 6 Ti se
dakle Bogu svojem vrati, čuvaj ljubav i pravednost i u Boga
se svoga uzdaj svagda! 7 U ruci je Kanaanu kriva tezulja, on
voli zakidati. 8 I reče Efrajim: “Samo sam se obogatio, blago
sam nagomilao.” Ali ništa mu od sveg dobitka neće ostati, jer
se ogriješio bezakonjima. 9 Ja sam Jahve, Bog tvoj, sve od
zemlje egipatske, još ću ti dati da stanuješ pod šatorima kao u
dane Sastanka; 10 govorit ću prorocima, umnožit ću viđenja i
po prorocima prispodobom učiti. 11 Gilead je puko bezakonje,
ispraznost sama; u Gilgali žrtvuju bikove; zato će im oltari biti
k'o hrpe kamenja u brazdama poljskim. 12 Jakov pobježe u kraj
aramski, za ženu služaše Izrael, za ženu jednu stada čuvaše.
13 Al' po Proroku izvede Jahve Izraela iz Egipta, i po Proroku
on ga je čuvao. 14 Pregorko ga Efrajim uvrijedi: stoga će krv
njegovu na nj svaliti, platit će mu Gospod njegov za pogrde.

13 Kad je Efrajim govorio, strah je zadavao, jer bijaše on
prvak u Izraelu, al' ogriješi se Baalom i poginu. 2 I sad još
griješe oni od srebra praveć' sebi kipove, kumire po svojoj mašti;
svi su oni djelo rukotvorca! Tima - vele - žrtvujte, ljudi neka
cjelivaju teoce! 3 Zato, bit će oni kao oblak jutarnji, kao rosa koje
brzo nestaje, kao pljeva raznesena s gumna, kao dim što kroz
otvor izlazi. 4 A ja sam Jahve, Bog tvoj sve od zemlje egipatske:
drugog Boga osim mene ne ljubi! Osim mene nema spasitelja.
5 Ja te ljubljah u pustinji, u zemlji suhoj. 6 Ja ih pasoh, i siti
bijahu; nasićenima srce se uzoholi; i tako me zaboraviše. 7
Stoga ću im biti kao lav, kao leopard što na putu vreba; 8
kao medvjedica kojoj ugrabiše mlade, ja ću se na njih baciti,
rastrgat' im grudi do srca; k'o lav ću proždrijeti meso njihovo,
zvijeri će ih poljske rastrgati. 9 Uništit ću te, Izraele, i tko će ti
pomoći? 10 TÓa gdje ti je kralj da te spasi, gdje tvoji knezovi
da te brane - oni za koje si govorio: “Daj mi kralja i knezove!”
11 U gnjevu svom kralja ti dadoh i u srdžbi ti ga uzimam. 12
Dobro se čuva bezakonje Efrajimovo, grijeh je njegov dobro

pohranjen. **13** Dođoše na nj trudovi porodiljski, ali on je ludo
čedo, ne izlazi na vrijeme iz utrobe materine! **14** Ja ću ih izbaviti
od vlasti Podzemlja, od smrti ću ih spasiti! Gdje je tvoja kuga, o
smrti, gdje pomor tvoj, Podzemlje! Samilost se sakri od mojih
očiju! **(Sheol h7585)** **15** Tako je rodan među braćom Efrajim, ali će
doći vjetar istočni, vjetar Jahvin iz pustinje: isušit će mu izvore,
presahnuti studence, opljačkat mu riznicu, blago odnijeti. **16**
Ispaštat će Samarija jer se protiv Boga svoga pobunila. Od mača
past će oni, djecu će njihovu smrskati, žene trudne rasporiti.

14 Vrati se, Izraele, Jahvi Bogu svome, jer zbog svojeg si
bezakonja posrnuo. **2** Uzmite sa sobom riječi i Jahvi se
vratite. Recite mu: “Skini sa nas bezakonje i dobrohotno primi
da ti prinesemo plod svojih usana. **3** Asirac nas neće izbavljati i
nećemo konje više jahati niti ćemo djelu ruku svojih govoriti:
'Bože naš!' - jer u tebe sirota milost nalazi.” **4** Iscijelit ću ih od
njihova otpada, od svega ću ih srca ljubiti; jer gnjev se moj
odvratio od njih. **5** Bit ću kao rosa Izraelu; kao ljiljan on će cvasti,
pustit će korijen poput jablana, **6** nadaleko pružat će izdanke.
Ljepota će mu biti kao u masline, miris poput libanonskog.
7 Opet će u mojoj sjeni boraviti, uzgajat će svoju pšenicu,
vinograde gajit' što će steći ime vina helbonskog. **8** Efrajime, što
ti imaš još s kumirima? Ja sam ga uslišao i pogledao. Ja sam
poput zelena čempresa: po meni si rodan plodovima. **9** Tko je
mudar neka shvati ovo, i čovjek razuman neka spozna! Jer pravi
su putovi Jahvini: pravednici hode po njima, grešnici na njima
posrću.

Joel

1 Riječ Jahvina koja dođe Joelu, sinu Petuelovu. **2** Čujte ovo,
starci, počujte, svi žitelji zemlje! Je li ovakvo što ikad bilo u
vaše dane il' u dane vaših otaca? **3** Recite ovo svojim sinovima,
vaši sinovi svojim sinovima, a njihovi sinovi potonjem koljenu.
4 Što ostavi šaška, proždrije skakavac, što ostavi skakavac,
proždrije gusjenica, što ostavi gusjenica, proždrije ljupilac. **5**
Probudite se, pijanice, i plačite! Sve vinopije, tužite za novim
vinom: iz usta vam je oteto. **6** Jer prekri moju zemlju narod
moćan i bezbrojan; zubi su mu kao zubi lavlji, očnjaci mu kao
u lavice. **7** Opustoši mi lozu vinovu i polomi smokve moje;
oguli ih i razbaca, grane su im pobijeljele. **8** Plačite k'o djevica
odjevena u kostrijet za zaručnikom svojim. **9** Nestade prinosnice
i ljevanice iz Doma Jahvina. Tuže svećenici, sluge Jahvine.
10 Opustošeno polje, zemlja poharana. Poharano žito, vino
propade, presahnu ulje. **11** Tugujte, težaci, kukajte, vinogradari,
za pšenicom i za ječmom, jer propade žetva poljska. **12** Loza
usahnu, uvenu smokva, mogranj, palma i jabuka: svako se drvo
poljsko sasuši. Da, nestade radosti između sinova ljudskih. **13**
Svećenici, opašite kostrijet i tužite! Službenici žrtvenika, naričite!
Dođite, prenoćite u kostrijeti, službenici Boga mojeg! Jer iz
Doma Boga našeg nesta prinosnice i ljevanice! **14** Naredite
sveti post, proglasite zbor svečani; starješine, saberite sve
stanovnike zemlje u kuću Jahve, Boga svojeg. Zavapijte Jahvi:
15 "Jao dana!" Jer Jahvin dan je blizu i dolazi k'o pohara od
Svevišnjeg. **16** Ne iščeznu li hrana pred našim očima? Nije li
nestalo radosti i sreće iz Doma Boga našega? **17** Istrunu zrnje
pod grudama; puste su žitnice, porušene spreme jer žita nesta.
18 Kako li stoka uzdiše! Krda goveda podivljala lutaju jer im
nema paše. Čak i stada ovaca kaznu podnose. **19** Tebi, Jahve,
vapijem: oganj popali pašnjake pustinjske, plamen sažga sva
stabla poljska. **20** Čak i zvijeri čeznu za tobom, jer presušiše
potoci, oganj popali pašnjake pustinjske.

2 Trubite u trubu na Sionu! Dižite uzbunu na svetoj mi gori!
Neka svi stanovnici zemlje dršću, jer dolazi Jahvin dan. Da,
on je blizu. **2** Dan pun mraka i tmine, dan oblačan i crn. K'o
zora po gorama se prostire narod jak i mnogobrojan, kakva
ne bje nikad prije, niti će ga igda biti do vremena najdaljih. **3**
Pred njim oganj proždire, za njim plamen guta. Zemlja je k'o vrt
rajski pred njim, a za njim pustinja tužna. Ništa mu ne umiče.
4 Nalik su na konje, jure poput konjanika. **5** Buče kao bojna
kola, po gorskim vrhuncima skaču, pucketaju k'o plamen ognjeni
kad strnjiku proždire, kao vojska jaka u bojnome redu. **6** Pred
njima narodi dršću i svako lice problijedi. **7** Skaču k'o junaci,
k'o ratnici se na zidove penju. Svaki ide pravo naprijed, ne
odstupa od svog puta. **8** Ne tiskaju jedan drugog, već svak'
ide svojom stazom. Padaju od strijela ne kidajuć' redova. **9**
Na grad navaljuju, na zidine skaču, penju se na kuće i kroz
okna ulaze poput lupeža. **10** Pred njima se zemlja trese, nebo
podrhtava, sunce, mjesec mrčaju, zvijezdama se trne sjaj. **11**
I Jahve glas svoj šalje pred vojsku svoju. I odista, tabor mu
je silno velik, zapovijedi njegove moćan izvršitelj. Da, velik je
Jahvin dan i vrlo strašan. Tko će ga podnijeti? **12** "Al' i sada -
riječ je Jahvina - vratite se k meni svim srcem svojim posteć',
plačuć' i kukajuć'." **13** Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se
Jahvi, Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe, spor
na ljutnju, a bogat dobrotom, on se nad zlom ražali. **14** Tko
zna neće li se opet ražaliti, neće li blagoslov ostaviti za sobom!
Prinose i ljevanice Jahvi, Bogu našemu! **15** Trubite u trubu
na Sionu! Sveti post naredite, oglasite zbor svečani, **16** narod
saberite, posvetite zbor. Saberite starce, sakupite djecu, čak i
nejač na prsima. Neka ženik iziđe iz svadbene sobe a nevjesta
iz odaje. **17** Između trijema i žrtvenika neka tuže svećenici,
sluge Jahvine. Neka mole: "Smiluj se, Jahve, svojem narodu! Ne
prepusti baštine svoje sramoti, poruzi naroda. Zašto da se kaže
među narodima: Gdje im je Bog?" **18** Tad Jahve, ljubomoran
na zemlju svoju, smilova se svom narodu. **19** Odgovori Jahve
svojem narodu: "Šaljem vam, evo, žita, vina i ulja da se njime
nasitite. Nikad više neću pustiti da budete na sramotu narodima.
20 Protjerat ću Sjevernjaka od vas daleko, odagnat ga u zemlju
suhu i pustu, prethodnicu u Istočno more, zalaznicu u Zapadno
more. Dići će se njegov smrad, dizat će se trulež njegova." (Jer
učini stvari velike.) **21** O zemljo, ne boj se! Budi sretna, raduj
se, jer Jahve učini djela velika. **22** Zvijeri poljske, ne bojte se;
pašnjaci u pustinji opet se zelene, voćke daju rod, smokva i loza
nose izobila. **23** Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se veselite,
svojem Bogu; jer vam daje kišu jesensku u pravoj mjeri, izli na
vas kišu, jesensku i proljetnu kišu kao nekoć. **24** Gumna će biti
puna žita, kace će se prelijevati od vina i ulja. **25** "Nadoknadit ću
vam godine koje izjedoše skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška,
silna vojska moja što je poslah na vas." **26** Jest ćete izobila,
jest ćete do sita, slavit ćete ime Jahve, svojeg Boga, koji je s
vama čudesno postupao. ("Moj se narod neće postidjeti nikad
više.") **27** "Znat ćete da sam posred Izraela, da sam ja Jahve,
vaš Bog, i nitko više. Moj se narod neće postidjeti nikad više."
28 "Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i proricat
će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići
gledati viđenja. **29** Čak ću i na sluge i sluškinje izliti Duha svojeg
u dane one. **30** Pokazat ću znamenja na nebu i zemlji, krv i
oganj i stupove dima." **31** Sunce će se prometnut' u tminu a
mjesec u krv, prije nego svane Jahvin dan, velik i strašan. **32**
Svi što prizivaju ime Jahvino spašeni će biti, jer će na brdu
Sionu i u Jeruzalemu biti spasenje, kao što Jahve reče, a među
preživjelima oni koje Jahve pozove.

3 "Jer, gle, u one dane i u ono vrijeme, kad okrenem udes
Judeji i Jeruzalemu, **2** sakupit ću sve narode i povesti
ih u dolinu Jošafat. Ondje ću im suditi zbog Izraela, naroda
mog i moje baštine, koju rastjeraše među narode i razdijeliše
moju zemlju među se. **3** Baciše ždrijeb za moj narod; davali
su dječake za bludnice, djevojke prodavali za vino i pili." **4** "I
vi, Tire i Sidone, što hoćete od mene? I vi, filistejski kraljevi?
Želite li mi se osvetiti? Ako se budete svetili meni, osveta će
brzo na vaše glave. **5** Na vas što mi oteste srebro i zlato, što
odnesoste bogate mi riznice u svoje hramove, **6** na vas koji
prodavaste Grcima sinove Jude i Jeruzalema da biste ih otjerali
od domovine njihove. **7** Gle, ja ih kanim dići s mjesta gdje god ih
prodaste, i učinit ću da vam zločin vaš padne na glave. **8** Prodat

ću vaše sinove i kćeri sinovima Judinim, a oni će ih prodat'
Sabejcima, daleku narodu. Jer Jahve reče!" **9** Razglasite ovo
među narodima! Posvetite se za rat! Dižite junake! Naprijed,
navalite, svi ratnici! **10** Prekujte raonike u mačeve, kosire u
koplja, nek' slabić kaže: "Junak sam!" **11** Pohitajte i dođite, svi
okolni narodi, i ondje se saberite! (Jahve, onamo pošalji svoje
junake!) **12** "Budite se, narodi, stupajte u Dolinu Jošafat, jer ću
ondje sjesti da sudim svim okolnim narodima. **13** Hvatajte se
srpa: ljetina je zrela. Ustanite, siđite: tijesak je pun, prelijevaju
se kace, jer je velika zloća njihova." **14** Mnoštvo, mnoštvo u
Dolini Odluke! Da, blizu je dan Jahvin u Dolini Odluke! **15** Sunce
i mjesec pomrčaše, zvijezde potamnješe. **16** Jahve grmi sa
Siona, glas diže iz Jeruzalema; nebo se i zemlja tresu. Ali je
Jahve utočište svome narodu i zaštita sinovima Izraela. **17**
"Znat ćete tada da sam ja Jahve vaš Bog što stoluje na Sionu,
svetoj gori svojoj. Jeruzalem će biti svetište, tuđinac više neće
kroza nj proći." **18** Kad dođe taj dan, kapat će gore moštom, iz
bregova će brizgati mlijeko, kroza sva korita riječna u Judeji
voda će proteći. Vrelo će šiknuti iz kuće Jahvine da natopi Dolinu
sitimsku. **19** Egipat će opustjeti, Edom će postati beživotna
pustinja zbog nasilja učinjena sinovima Judinim, jer proliše krv
nevinu u njihovoj zemlji. **20** Judeja će dovijek biti naseljena i
Jeruzalem u sva koljena. **21** "Osvetit ću krv njihovu za koju se
nisam još osvetio." Jahve će dići Dom svoj na Sionu.

Amos

1 Riječi Amosa, pastira iz Tekoe. Njegova viđenja o Izraelu
u doba judejskoga kralja Uzije i Jeroboama, sina Joaša,
izraelskoga kralja, dvije godine prije potresa. **2** Veli on: “Jahve
grmi sa Siona, iz Jeruzalema glas mu se ori; stočarski pašnjaci
tuže i suši se vrh Karmela.” **3** Ovako govori Jahve: “Za tri zločina
Damaska, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer su vrhli
Gilead cijepom željeznim, **4** pustit ću oganj na dom Hazaelov da
sažeže Ben-Hadadove dvorce; **5** polomit ću zasune Damaska,
istrijebiti živalj Bikat Avena i žezlonošu iz Bet Edena; narod
će aramski u ropstvo u Kir,” veli Jahve Gospod. **6** Ovako
govori Jahve: “Za tri zločina Gaze, za četiri zločina, odluka je
neopoziva: jer odvedoše sve u izgnanstvo i Edomu predadoše,
7 pustit ću oganj na zidine Gaze da dvorce joj sažeže. **8** Istrijebit
ću žitelje ašdodske i žezlonošu iz Aškelona. Pružit ću ruku
na Ekron da ostatak filistejski pogine,” veli Jahve Gospod.
9 Ovako govori Jahve: “Za tri zločina Tira, za četiri zločina,
odluka je neopoziva: jer predade sve izgnanike Edomu i nisu se
sjetili bratskog saveza, **10** pustit ću oganj na zidove Tira da
sažeže njihove dvorce.” **11** Ovako govori Jahve: “Za tri zločina
Edoma, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer gonjaše brata
mačem prigušujuć' samilost svoju, jer gnjev svoj potpirivaše
jednako, jer poticaše bijes svoj, **12** pustit ću oganj na Teman da
sažeže dvorce u Bosri.” **13** Ovako govori Jahve: “Za tri zločina
Amonovih sinova, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer
parahu trudnice gileadske da rašire granice svoje, **14** potpalit
ću oganj na zidinama Rabe da dvorce joj sažeže, s bojnom
grajom u dan rata, s burama u dan vihora, **15** a kralj će im otić'
u izgnanstvo, on i knezovi njegovi s njime,” veli Jahve Gospod.

2 Ovako govori Jahve: “Za tri zločina Moaba, za četiri zločina,
odluka je neopoziva: jer kosti edomskoga kralja spališe u
vapno, **2** pustit ću oganj na Moab da dvorce kerijotske sažeže, a
Moab će umrijet u metežu, s bojnom grajom i sa zvukom trube;
3 oborit ću suca u njemu i poklati sve knezove s njime,” veli
Jahve Gospod. **4** Ovako govori Jahve: “Za tri zločina Judina, za
četiri zločina, odluka je neopoziva: jer odbaciše Zakon Jahvin
i njegovih se odredaba ne držahu; zavedoše ih lažni bozi za
kojima iđahu očevi njihovi, **5** pustit ću oganj na Judu, da sažeže
dvorce jeruzalemske.” **6** Ovako govori Jahve: “Za tri zločina
Izraela, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer prodavahu
pravednika za srebro i nevoljnika za sandale; **7** jer gaze po glavi
siromahu i sirotinju na zlo vode; sin i otac k istoj djevojci idu da
oskvrnu moje sveto ime; **8** i na haljinama u zalog uzetima leže
kraj svakoga žrtvenika; i piju vino oglobljenih u Domu Boga
svojega. **9** Ja pred njima istrijebih Amorejce visoke k'o cedar,
jake poput hrašća, ja uništih i plod na njima i korijen pod njima.
10 Ja vas izvedoh iz zemlje egipatske i četrdeset vas godina
vodih po pustinji da zaposjednete zemlju amorejsku. **11** Ja
podigoh proroke između vaših sinova i nazirejce među vašim
mladićima. Nije li tako, sinovi Izraelovi? - riječ je Jahvina. **12** Al'
vi nagnaste nazirejce da vino piju, a prorocima zapovjediste:
'Ne prorokujte!' **13** Gle, ja vas prignječujem o tlo pod vama,
k'o što vršalice gnječe klasje; **14** neće biti bijega brzu, jaka
neće učvrstiti snaga, junak se neće spasiti, **15** strijelac se neće
održati, hitri trkač pobjeć' neće, nit' će jahač umaći, **16** najsrčaniji
će ratnici bježat' nagi onog dana” - riječ je Jahvina.

3 Počujte, sinovi Izraelovi, ovu riječ koju Jahve zbori protiv
vas, protiv svakoga roda što ga izvedoh iz zemlje egipatske:
2 “Među svim plemenima zemaljskim samo vas poznah, zato ću
vas kazniti za sve grijehe vaše.” **3** Idu li dvojica zajedno da se
ne dogovore? **4** Riče li lav u šumi ako plijena nema? Reži li
lavić u brlogu ako ništa ne ulovi? **5** Pada l' ptica na zemlju ako
na njoj zamke nema? Diže li se mreža sa zemlje ako se ništa ne
uhvati? **6** Trubi li truba po gradu da se narod ne uzbuni? Hoće
li kob pogoditi grad ako je Jahve ne pošalje? **7** Ništa ne čini
Jahve Gospod a da osnove svoje ne otkrije slugama svojim
prorocima. **8** Lav riče: tko da se ne prestravi? Gospod Jahve
govori: tko da ne prorokuje? **9** Proglasite ovo po dvorcima
asirskim i po dvorcima u zemlji egipatskoj; recite: “Skupite se
na planini Samarije, pogledajte velik nered u njoj i tlačenje
posred nje.” **10** Jer ne znaju činiti pravo - riječ je Jahvina - u
dvorcima gomilaju nasilje i tlačenje. **11** Stog ovako govori Jahve
Gospod: “Neprijatelj će opkoliti zemlju, utvrde će tvoje razvaliti,
tvoje dvorce oplijeniti.” **12** Ovako govori Jahve: “Kao kad pastir
istrgne dvije golijeni ili komadić uha iz lavljih ralja, tako će se
istrgnuti sinovi Izraelovi koji sjede u Samariji na rubu počivaljke i
na divanima.” **13** Čujte i posvjedočite protiv doma Jakovljeva -
riječ je Jahve Gospoda, Boga nad Vojskama: **14** “Onoga dana
kad kaznim Izraela za zločine, kaznit ću i žrtvenike betelske;
žrtvenički će se rozi odlomiti i na tlo popadati. **15** Razorit ću
zimsku kuću i ljetnu kuću, propast će kuće bjelokosne. Mnogih
će kuća nestati” - riječ je Jahvina.

4 Počujte ovu riječ, krave bašanske, što boravite na samarijskoj
gori, tlačite potrebite, ugnjetavate siromahe, govorite
muževima: “Donesi da pijemo!” **2** Zakle se Jahve Gospod
svetošću svojom: “Dolaze vam, evo, dani kad će vas izvlačiti
kukama, a posljednju od vas ostima. **3** Kroz pukotine ćete
izlaziti, ne obziruć' se nikamo, i biti bačene prema Hermonu”
- riječ je Jahvina. **4** “Idite samo u Betel i griješite, u Gilgal i
množite grijehe svoje! Prinosite svakog jutra žrtve, i desetine
svaki treći dan. **5** Palite tijesto uskislo na žrtvu zahvalnicu,
oglasite žrtve dragovoljne, razglasite ih, jer to volite, sinovi
Izraelovi” - riječ je Jahve Gospoda. **6** “Zato dadoh da vam zubi
čisti ostanu u svim gradovima vašim, ostavih vas bez kruha u
svim selima vašim; pa ipak se ne obratiste k meni” - riječ je
Jahvina. **7** “Uskratih vam i kišu tri mjeseca prije žetve; pustih da
kiši na jedan grad, al' ne i na drugi; jedno bi se polje nakvasilo,
a drugo bi se - na koje ne pustih kiše - sasušilo. **8** Dva-tri grada
lutahu tako u treći da piju vode, ali se ne mogoše napiti, pa
ipak se ne obratiste k meni” - riječ je Jahvina. **9** “Udarah vas
snijeću i medljikom, sasuših vam vrtove i vinograde, proždriješe
vam skakavci smokve i masline, pa ipak se ne obratiste k
meni” - riječ je Jahvina. **10** “Poslah na vas kugu poput kuge
egipatske; mladiće vaše poklah mačem, a konji vam bjehu
k'o plijen odvedeni; napunih vam nosnice smradom iz tabora
vašega, pa ipak se ne obratiste k meni” - riječ je Jahvina. **11**
“Obarah vas k'o što Bog obori Sodomu i Gomoru, bijaste k'o

glavnja iz ognja istrgnuta, pa ipak se ne obratiste k meni" - riječ je Jahvina. 12 "Stog ću, Izraele, ovako s tobom postupiti, i jer
ću tako s tobom postupiti, pripravi se, Izraele, da susretneš Boga svoga!" 13 Jer, gle, on sazda planine i stvori vjetar, otkriva
čovjeku misao svoju, on tvori zoru i mrak, i penje se na vrh
visova zemaljskih, Jahve, Bog nad Vojskama, njegovo je ime.

5 Počujte ovu riječ što je iznosim protiv vas, naricaljku, dome
Izraelov: 2 Pade i više neće ustati djevica izraelska. Na tlu
svojem ona leži, nikog da je digne. 3 Jer ovako govori Jahve
Gospod domu Izraelovu: u gradu iz kojeg izlažaše tisuća, ostat
će stotina, iz kojeg izlažaše stotina, ostat će ih deset. 4 Jer
ovako govori Jahve domu Izraelovu: "Tražite i živjet ćete. 5 Ne
tražite Betela, ne idite u Gilgal, ne putujte u Beer Šebu, jer će
Gilgal bit odveden u izgnanstvo, a Betel će se prometnuti u
ništa. 6 Tražite Jahvu i živjet ćete, il' će ko' oganj zahvatiti kuću
Josipovu i sažeć' je, a u Betelu nikog da plamen ugasi." 7 Jao
onima koji pravdu pretvaraju u pelin, u prah bacaju poštenje!
8 On napravi Vlašiće i Štapce, on obrće mrak u zoru, a dan
u najglušu noć. On saziva morske vode i valja ih preko lica
zemlje. Jahve mu je ime. 9 Nenadano šalje pustoš na tvrđavu i
utvrdi propast nosi. 10 Mrze čovjeka što na vratima pravdu dijeli
i grde onog što zbori pošteno. 11 Stoga, jer gazite siromaha,
dižući od njega porez u žitu - u kućama što ih sazdaste od
tesanika nikad živjet' nećete; iz ljupkih vinograda što ih posadiste
nikad nećete piti vina. 12 Jer znam mnoge vaše zločine, i vaše
grijehe pregoleme: tlačite pravednika i primate mito, odbijajuć'
siromaha na gradskim vratima. 13 Mudrac šuti u ovo vrijeme,
jer vremena su tako zla. 14 Tražite dobro, a ne zlo, da biste
živjeli, i da Jahve, Bog nad Vojskama, odista s vama bude kao
što velite da jest. 15 Mrzite zlo, ljubite dobro, držite pravicu na
gradskim vratima, pa će se možda Jahve, Bog nad Vojskama,
smilovat' ostatku Josipovu. 16 Stog ovako govori Jahve, Bog
nad Vojskama, Gospod: "Na svakom će trgu biti kuknjava, po
svim će ulicama zapomagati: 'Jao! Jao!' Težake će sazvat' da
jauču, narikače da nariču, 17 bit će jauk u svakom vinogradu, jer
ću proći posred tebe" - veli Jahve. 18 "Jao vama što žudite
za danom Jahvinim! Što će vam biti dan Jahvin? Tama, a ne
svjetlost. 19 Bit će vam k'o onom što uteče lavljim raljama, a
sretne ga medvjed; koji uđe u kuću i stavi ruku na zid, a ujede
ga zmija. 20 Neće li dan Jahvin biti tama, a ne svjetlost? Mrklina,
a ne sunčan sjaj? 21 Mrzim i prezirem vaše blagdane i nisu mi
mile vaše svečanosti. 22 Paljenice kad mi prinosite, prinosnice
mi vaše nisu mile, na pričesnice se od ugojenih telaca vaših i ne
osvrćem. 23 Uklonite od mene dreku svojih pjesama, neću da
slušam zvuke vaših harfa. 24 Pravda nek' poteče kao voda i
pravica k'o bujica silna. 25 Prinosiste li mi žrtve i prinos u pustinji
četrdeset godina, dome Izraelov? 26 Nosit ćete Sikuta, svoga
kralja, i Kevana, boga svoga, likove što ih sebi napraviste, 27
dok vas budem odvodio onkraj Damaska," govori Jahve - Bog
nad Vojskama njemu je ime.

6 Jao bezbrižnima na Sionu i spokojnima na samarijskoj gori,
nazvanima "prvina naroda", kojima se obraća dom Izraelov.
2 Krenite u Kalnu i vidite, idite odande u Veliki Hamat, siđite u
Gat filistejski. Jeste li bolji od tih kraljevstava? Je li im područje
veće od vašega? 3 Mislite: daleko je kobni dan, a primičete vlast
nasilja. 4 Ležeći na bjelokosnim posteljama, na počivaljkama
izvaljeni, jedu janjad iz stada i telad iz staje; 5 deru se uza
zvuk harfe, izumljuju glazbala k'o David, 6 piju vino iz vrčeva i
mažu se najfinijim uljem, al' za slom Josipov ne mare. 7 Stog
će prvi sad biti prognani; umuknut će veselje raskošnika. 8
Zakle se Gospod Jahve samim sobom - riječ je Jahve, Boga
nad Vojskama: "Gnušam se oholosti Jakovljeve i mrzim dvorce
njegove, predat ću grad i sve u njemu." 9 Ako i deset ljudi
ostane u jednoj kući, umrijet će. 10 Rođak će i spaljivač prionuti
da iznesu kosti iz kuće; ako bi tko upitao onog u kutu kuće: "Je li
još tko ostao s tobom?" on će odvratiti: "Ne! Pst! Jahvino se ime
ne smije spomenuti." 11 Jer, gle, Jahve zapovjedi, i velika se
kuća ruši u komade, mala se kuća ori u komadiće. 12 Jure li
konji po litici, ore li se more volovima, da vi pretvarate pravdu u
otrov a plod pravednosti u pelin? 13 Vi se radujete Lo Dabaru
kad velite: "Nismo li svojom snagom zauzeli Karnajim?" 14 "Ha,
evo, dome Izraelov, dižem na te - riječ je Jahve, Boga nad
Vojskama - narod što će vas tlačiti od Ulaza hamatskoga do
Pustinjskog potoka."

7 Evo što mi pokaza Jahve Gospod: gle, sazda skakavce kad
otava poče nicati, otava nakon kraljevske kosidbe. 2 Kad
izjedoše sav zemaljski usjev, rekoh: "Jahve Gospode, oprosti,
molim te! Kako će Jakov preživjeti onako malen?" 3 I Jahve
se stoga pokaja: "Neće biti", reče Jahve. 4 Evo što mi pokaza
Jahve Gospod: Gle, Jahve Gospod pozva oganj da kažnjava;
već proždrije veliki Bezdan i uprav poče gutati polje. 5 A ja
ću: "Stani, Jahve Gospode, molim te! Kako će Jakov preživjeti
onako malen?" 6 I Jahve se stog pokaja: "Ni ovoga neće biti",
reče Jahve Gospod. 7 Evo što mi Jahve Gospod pokaza: gle,
čovjek stoji na zidu, u ruci mu visak. 8 "Što vidiš, Amose?" -
upita me Jahve. "Visak", rekoh. Tada Gospod reče: "Evo, izmjerit
ću viskom svoj narod izraelski; neću ga više štedjeti. 9 Razorit
će se uzvišice Izakove, opustjeti svetišta izraelska, i s mačem
ću ustati na kuću Jeroboamovu." 10 Amasja, svećenik betelski,
poruči izraelskom kralju Jeroboamu: "Amos se urotio protiv tebe
usred doma Izraelova; zemlja ne može više podnijeti njegovih
riječi. 11 Jer ovako on govori: 'Jeroboam će poginuti od mača, a
Izrael će iz svoje zemlje u izgnanstvo.'" 12 Amasja reče Amosu:
"Odlazi, vidioče! Bježi u zemlju Judinu, ondje jedi kruh i ondje
prorokuj! 13 Ali u Betelu da više nisi prorokovao, jer ovo je
kraljevsko svetište, kraljevski hram." 14 "Nisam bio prorok ni
proročki sin" - odgovori Amos Amasji - "bio sam stočar i gajio
sam divlje smokve: 15 ali me Jahve uze od stada i Jahve mi
reče: 'Idi, prorokuj mojemu narodu Izraelu.' 16 Sada čuj riječ
Jahvinu. Ti veliš: 'Ne prorokuj protiv Izraela, ne proriči protiv
doma Izakova.' 17 Zato ovako govori Jahve: 'Tvoja će žena
bludničit' po gradu, sinovi tvoji i kćeri od mača će pasti, tvoja će
se zemlja užetom razdijeliti, a ti ćeš umrijeti na nečistu tlu, i
Izrael će otići u izgnanstvo iz svoje zemlje.'"

8 Evo što mi pokaza Jahve Gospod: gle, kotarica zrela ploda: 2
"Što vidiš, Amose?" - upita me. "Kotaricu zrela ploda", rekoh.
Tada mi Jahve reče: "Moj narod izraelski dozreo je za propast;
neću ga više štedjeti. 3 I hramske će pjevačice jaukati toga

dana - riječ je Jahve Gospoda - bit će mnoštvo trupla, svuda će
se bacati." 4 Slušajte ovo, vi što gazite potrebnika i satirete
uboge u zemlji! 5 Kažete: "Kad li će mlađak proći, da prodamo
žito, i subota, da tržimo pšenicu. Smanjujuć' efu, povećavajući
šekel, da varamo krivim mjerama: 6 da kupimo siromaha za
novac, potrebita za sandale, i da prodajemo otražak od žita. 7
Zakle se Jahve Ponosom Jakovljevim: "Dovijeka neću zaboraviti
nijednoga vašeg djela." 8 Neće l' se od toga zemlja potresti,
protužiti svi njeni stanovnici, neće li se sva podići kao Nil, spustiti
kao Rijeka egipatska? 9 "Toga ću dana - riječ je Jahve Gospoda
- učiniti da sunce zapadne u podne, i pomračit ću zemlju u
po bijela dana. 10 Okrenut ću svetkovine vaše u kuknjavu i
sve vaše pjevanje u tužaljku; obući ću u kostrijet svako bedro,
oćelavit ću svaku glavu. Bit će kao kad se tuži za jedincem, i što
ostane, bit će kao dan gorčine." 11 "Evo, dani dolaze - riječ je
Jahve Gospoda - kad ću poslati glad na zemlju, ne glad kruha ni
žeđ vode, već slušanja riječi Jahvine. 12 Tumarat će od mora
do mora, od sjevera do istoka potucati se ištući riječ Jahvinu, ali
je neće naći. 13 U onaj će dan obamirati od žeđi lijepe djevojke i
mladići. 14 Koji se kunu Grijehom samarijskim i zaklinju se:
'Tako živ bio bog tvoj, Dane!' i: 'Tako živ bio Ljubimac tvoj, Beer
Šebo!' oni će pasti i nikad ustati neće."

9 Vidjeh Gospoda gdje stoji kraj žrtvenika i govori: "Udari u
glavice stupova, neka se pragovi zatresu! Svima ću satrti
glave, što ostane, pod mač ću udariti. Nijedan neće utići, nitko
se neće spasiti. 2 Zariju li se i u Podzemlje, iščupat će ih ruka
moja. Popnu li se i na nebo, odande ću ih skinuti. (Sheol h7585) 3
Ako se sakriju i navrh Karmela, naći ću ih i pohvatati. Ako se
od mog pogleda na dno morsko skriju, zapovjedit ću Zmaju
da ih proždre. 4 Ako i u izgnanstvo odu pred neprijateljem,
naredit ću maču da ih sasiječe; upravit ću oči na njih, ali na
nesreću, ne na dobro." 5 Jahve, Gospod nad Vojskama... on
dodirne zemlju i ona se potrese, svi joj stanovnici protuže; diže
se sva poput Nila i spušta k'o Rijeka egipatska. 6 On sazda sebi
prijesto na nebesima, i svod svoj na zemlji osnova; on poziva
morske vode i lijeva ih zemlji preko lica - Jahve mu je ime. 7
"Sinovi Izraelovi, niste li za me kao i Kušani" - riječ je Jahvina.
"Ne izvedoh li ja Izraela iz zemlje egipatske, kao Filistejce iz
Kaftora i Aramejce iz Kira?" 8 Gle, oči Jahve Gospoda uprte
su na grešno kraljevstvo, izbrisat će ga s lica zemlje. "Ipak
neću sasvim zatrti dom Jakovljev" - riječ je Jahvina. 9 "Jer, gle,
zapovijed ću dati i rastresti dom Izraelov među sve narode,
k'o što se trese žito u rešetu, da ni zrnce na zemlju ne padne.
10 Svi grešnici naroda moga od mača će pasti, svi koji kažu:
'Nije blizu i neće nas stići nesreća.'" 11 "U dan ću onaj podići
raspalu kolibu Davidovu, zatvorit' joj pukotine, popraviti mjesta
ruševna, opet je sazidati k'o u stara vremena, 12 da osvoje
ostatak Edoma i svih naroda nad kojima je zazvano ime moje" -
riječ je Jahve Gospoda, tvorca svega toga. 13 "Evo dolaze dani
- riječ je Jahvina - kada će orač stizat' žeteoca, mastilac grožđa
sijača, kad će planine procuriti mladim vinom i svi se bregovi
prelijevati njime. 14 Okrenut ću sudbinu naroda moga Izraela:
obnovit će gradove srušene i živjeti u njima, saditi vinograde i
vino im piti, zasaditi vrtove i jesti njihov rod. 15 Posadit ću ih u
zemlju njihovu i nikad se više neće iščupati iz zemlje koju im
dadoh" - veli Jahve, Bog tvoj.

Obadija

1 Viđenje Obadijino. Ovako govori Jahve Gospod Edomu! Čuli
smo vijest od Jahve, glasnik bi poslan k narodima: “Ustajte!
Na nj u boj krenimo!” **2** “Jer gle, učinit ću te najmanjim među
narodima, prezrenim veoma. **3** Uznositost srca tvoga zavela te,
tebe što živiš u pećinama kamenim, u visoku stanu svojemu, i
u srcu svome zboriš: 'Tko li će me na zemlju skinuti?' **4** Da
se vineš k'o orao, gnijezdo sviješ među zvijezdama, i odande
skinut ću te” - riječ je Jahvina. **5** “Dođu li k tebi lupeži il' kradljivci
noćni, kako li ćeš biti oplijenjen! Neće li te okrasti po miloj volji?
Dođu li trgači k tebi, zar će i pabirka ostaviti? **6** Kako li Edom
bješe pretresen, skrivena mu skrovišta pretražena! **7** Do granica
te potjeraše, svi te saveznici tvoji prevariše, nadvladaše te
tvoji prijatelji! Oni što kruh tvoj jedu zamku ti staviše: 'Sasvim
je bez uma!' **8** Neću li u dan onaj - riječ je Jahvina - uništit'
mudraca u Edomu i razum iz gore Ezavljeve? **9** Ratnike tvoje,
Temane, užas će spopasti, i posljednji će biti istrijebljen na gori
Ezavljevoj.” “Za pokolj **10** i nasilje nad bratom svojim Jakovom
sram će te pokriti i nestat ćeš zasvagda. **11** U dan onaj kad
stajaše postrance, dok mu tuđinci blago odvodiše, dok stranci
ulažahu na vrata njegova i ždrijeb bacahu za Jeruzalem, ti
bijaše kao jedan od njih. **12** Ne naslađuj se bratu u dan nesreće
njegove! Ne likuj nad sinovima judejskim u dan propasti njine!
Ne razvaljuj usta u dan tjeskobni! **13** Ne provaljuj na vrata
naroda moga u dan nesreće njegove! Ne naslađuj se njegovom
propašću u dan nesreće njegove! Ne pružaj ruke na imanje
njegovo u dan nesreće njegove! **14** Ne stoj na raskršćima da
pobiješ njegove bjegunce! Ne izdaji preživjelih njegovih u dan
tjeskobni!” **15** Jer blizu je Jahvin dan svima narodima! Dat će ti
se milo za drago, tvoja će djela na tvoju glavu pasti. **16** “Jest,
kako vi piste na svetoj mi gori, pit će svi narodi bez oduška, pit
će i iskapiti - i bit će k'o da ih nigda bilo nije. **17** Al' na gori Sionu
bit će spasenici - postat će sveta - i dom će Jakovljev baštiniti
svoju baštinu. **18** Dom će Jakovljev biti oganj, dom Josipov
plamen, dom Ezavljev strnjika. Potpalit će ga i proždrijeti, i
od doma Ezavljeva nitko neće ostati” - riječ je Jahvina. **19**
Žitelji negepski baštinit će goru Ezavljevu, žitelji Šefele zemlju
filistejsku; baštinit će kraj Efrajimov i kraj samarijski, a Benjamin
će baštiniti Gilead. **20** A izgnana nekoć vojska sinova Izraelovih
baštinit će Kanaan sve do Sarfate; izgnanici jeruzalemski što
su u Sefaradu baštinit će gradove negepske. **21** Izbavitelji će
uzaći na goru Sion da sude gori Ezavljevoj. I tada će nastat'
kraljevstvo Jahvino.

Jona

1 Riječ Jahvina dođe Joni, sinu Amitajevu: **2** “Ustani,” reče
mu, “idi u Ninivu, grad veliki, i propovijedaj u njemu, jer se
zloća njihova popela do mene.” **3** A Jona ustade da pobjegne u
Taršiš, daleko od Jahve. Siđe u Jafu i nađe lađu što je plovila
u Taršiš. Plati vozarinu i ukrca se da otplovi s njima u Taršiš,
daleko od Jahve. **4** Ali Jahve podiže na moru silan vjetar i
nastade nevrijeme veliko na moru te mišljahu da će se lađa
razbiti. **5** Uplašiše se mornari; svaki zazva svoga boga, i da bi
je olakšali, stadoše iz lađe bacati tovar što bijaše u njoj. Jona
pak bijaše sišao na dno lađe, legao i zaspao tvrdim snom. **6**
Zapovjednik lađe pristupi mu i reče: “Što spavaš kao zaklan?
Ustaj i prizivlji Boga svojega! Možda će nas se sjetiti Bog taj da
ne poginemo.” **7** Potom rekoše jedni drugima: “Hajde da bacimo
ždrijeb da vidimo od koga nam dođe ovo zlo.” Baciše ždrijeb i
pade ždrijeb na Jonu. **8** Oni mu onda rekoše: “Kaži nam: zbog
koga nas ovo zlo snađe, kojim se poslom baviš, odakle dolaziš,
iz koje si zemlje i od kojega naroda?” **9** On im odgovori: “Ja
sam Hebrej, i štujem Jahvu, Boga nebeskoga, koji stvori more
i zemlju.” **10** Ljudi se uplašiše veoma i rekoše mu: “Što si to
učinio!” Jer bijahu doznali da on bježi od Jahve - sam im je
to pripovjedio. **11** Oni ga zapitaše: “Što da učinimo s tobom
da nam se more smiri?” Jer se more sve bješnje dizalo. **12**
On im odgovori: “Uzmite me i bacite u more, pa će vam se
more smiriti, jer znam da se zbog mene diglo na vas ovo veliko
nevrijeme.” **13** Ljudi uzeše veslati ne bi li se primakli kopnu, jer
se more sve bješnje dizalo protiv njih. **14** Tad zazvaše Jahvu i
rekoše: “Ah, Jahve, ne daj da poginemo zbog života ovoga
čovjeka i ne svali na nas krv nevinu, jer ti si Jahve: činiš kako ti
je milo.” **15** I uzevši Jonu, baciše ga u more - i more presta
bjesnjeti. **16** Tada velik strah Jahvin obuze ljude te prinesoše
žrtvu Jahvi i učiniše zavjete. **17** Jahve zapovjedi velikoj ribi da
proguta Jonu. Tri dana i tri noći ostade Jona u ribljoj utrobi.

2 Iz utrobe riblje stade Jona moliti Jahvu, Boga svojega. **2**
On reče: “Iz nevolje svoje zavapih Jahvi, i on me usliša; iz
utrobe Podzemlja zazvah, i ti si mi čuo glas. **(Sheol h7585)** **3** Ti
me baci moru u dubine, i voda me opteče. Sve poplave tvoje i
valovi oboriše se na me. **4** Pomislih: odbačen sam ispred očiju
tvojih. Al' ipak oči upirem svetom Hramu tvojem. **5** Vode me do
grla okružiše, bezdan me opkoli. Trave mi glavu omotaše, **6**
siđoh do korijena planina. Nada mnom se zatvoriše zauvijek
zasuni zemljini. Al' ti iz jame izvadi život moj, o Jahve, Bože
moj. **7** Samo što ne izdahnuh kad se spomenuh Jahve, i molitva
se moja k tebi vinula, prema svetom Hramu tvojemu. **8** Oni koji
štuju isprazna ništavila milost svoju ostavljaju. **9** A ja ću ti s
pjesmom zahvalnicom žrtvu prinijeti. Što se zavjetovah, ispunit
ću. Spasenje je od Gospoda.” **10** Tada Jahve zapovjedi ribi i
ona izbljuva Jonu na obalu.

3 Riječ Jahvina dođe Joni drugi put: **2** “Ustani,” reče mu, “idi
u Ninivu, grad veliki, propovijedaj u njemu što ću ti reći.” **3**
Jona ustade i ode u Ninivu, kako mu Jahve zapovjedi. Niniva
bijaše grad velik do Boga - tri dana hoda. **4** Jona prođe gradom
dan hoda, propovijedajući: “Još četrdeset dana i Niniva će
biti razorena.” **5** Ninivljani povjerovaše Bogu; oglasiše post i
obukoše se u kostrijet, svi od najvećega do najmanjega. **6**
Glas doprije do kralja ninivskoga: on ustade s prijestolja, skide
plašt sa sebe, odjenu se u kostrijet i sjede u pepeo. **7** Tada
se po odredbi kralja i njegovih velikaša oglasi i objavi u Ninivi:
“Ljudi i stoka, goveda i ovce da ne okuse ništa, ni da pasu, ni
da vodu piju. **8** Nego i ljudi i stoka da se pokriju kostrijeću, da
glasno Boga zazivlju i da se obrati svatko sa svojega zlog puta i
nepravde koju je činio. **9** Tko zna, možda će se povratiti Bog,
smilovati se i odustati od ljutoga svog gnjeva da ne izginemo?”
10 Bog vidje što su činili: da se obratiše od svojega zlog puta. I
sažali se Bog zbog nesreće kojom im bijaše zaprijetio i ne učini.

4 Joni bi veoma krivo i rasrdi se. **2** I ovako se pomoli Jahvi:
“Ah, Jahve, nisam li ja to slutio dok još u svojoj zemlji bijah?
Zato sam htio prije pobjeći u Taršiš; jer znao sam da si ti Bog
milostiv i milosrdan, spor na gnjev i bogat milosrđem i da se
nad nesrećom brzo sažališ. **3** Sada, Jahve, uzmi moj život,
jer mi je bolje umrijeti nego živjeti.” **4** Jahve odgovori: “Srdiš li
se ti s pravom?” **5** Jona iziđe iz grada i sjede s istoka gradu;
načini ondje kolibu i sjede pod njom u hlad da vidi što će biti od
grada. **6** A Jahve Bog učini da izraste bršljan nad Jonom i pruži
sjenu njegovoj glavi te da ga izliječi od zlovolje. Jona se bršljanu
veoma obradova. **7** Ali sutradan, u osvit zore, Bog zapovjedi
crvu da podgrize bršljan, i on usahnu. **8** Kad je ogranulo sunce,
posla Bog vruć istočni vjetar; sunce je palilo glavu Joninu te je
sasvim klonuo. Poželje umrijeti i reče: “Bolje mi je umrijeti nego
živjeti.” **9** Bog upita Jonu: “Srdiš li se s pravom zbog bršljana?”
On odgovori: “Da, s pravom sam ljut nasmrt.” **10** Jahve mu
reče: “Tebi je žao bršljana oko kojega se nisi trudio, nego je
u jednu noć nikao i u jednu noć usahnuo. **11** A meni da ne
bude žao Ninive, grada velikoga, u kojem ima više od sto i
dvadeset tisuća ljudi koji ne znaju razlikovati desno i lijevo, a uz
to i mnogo životinja!”

Mihej

1 Riječ Jahvina, upućena Miheju Morešećaninu u vrijeme
Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva judejskih. Njegova viđenja
o Samariji i o Jeruzalemu. **2** Čujte, narodi, vi svi! Slušaj, zemljo,
i sve što te ispunja! Gospod Jahve protiv vas će svjedočiti -
Gospod iz svetoga Hrama svojega! **3** Jer evo: Jahve izlazi iz
svetoga mjesta svojega, silazi i hodi po visovima zemaljskim. **4**
Gore se rastapaju pod njegovim koracima i doline rasijedaju kao
vosak pred ognjem, kao voda što se razlijeva niz obronak. **5**
Sve je to za zločinstvo Jakovljevo i za grijehe doma Izraelova.
Koje je zločinstvo Jakovljevo? Nije li Samarija? Što su uzvišice
Judine? Nije li Jeruzalem? **6** "Učinit ću od Samarije kamenu
gomilu u polju, ledinu za vinograd. Zavaljat ću kamenje njezino
u dolinu, otkrit ću joj temelje. **7** Razbit će se svi njeni kipovi,
sva će joj se plaća bludnička ognjem spaliti, raskomadat ću
sve njene idole, jer su od bludničke plaće nakupljeni, i opet
će postati plaćom bludničkom." **8** "Zato ću zakukati i zaridati,
ići ću gol i bos, zavijat ću kao šakali, urlikat ću kao nojevi. **9**
Jer njenoj rani nema lijeka, sve do Jude dopire, dotiče Vrata
moga naroda, sve do Jeruzalema! **10** Ne objavljujte toga u
Gatu, u Akonu nemojte plakati! U Bet Leafri valjajte se u
prašini! **11** Odlazi sramotno, stanovnice šafirska! Iz svoga grada
nije izašla stanovnica saananska! Bet Haesel iščupan je iz
temelja, iz svojih čvrstih osnova. **12** Kako se može nadati sreći
stanovnica marotska? Jer nesreća silazi od Jahve sve do vrata
jeruzalemskih. **13** Upregni brze konje u bojna kola, stanovnice
lakiška! To je bio početak grijeha Kćeri sionske, jer su se u tebi
našla zločinstva Izraelova. **14** Zato ćeš dati otpusnicu Morešet
Gatu, domovi će akzipski razočarati kraljeve izraelske. **15** Još
ću ti dovesti osvajača, stanovnice mareška, stići će do Adulama
slava Izraelova. **16** Čupaj kosu i ostriži se za milom djecom
svojom! Postani ćelava kao orao lešinar, jer su izgnana daleko
od tebe."

2 Teško onima koji smišljaju nedjelo i snuju zlo na posteljama
svojim! Kad svane dan, oni ga izvrše, jer je sila u njihovoj
ruci. **2** Zažele li polja, otimaju ih, i kuće, uzimaju ih; čine nasilje
čovjeku i kući njegovoj, vlasniku i posjedu njegovu. **3** Zato ovako
govori Jahve: "Evo tome rodu smišljam zlo iz kojega nećete
izvući vratova, niti ćete hoditi ponosito, jer će biti zlo vrijeme.
4 U onaj će vam se dan složiti rugalica, zapjevati tužaljka i
reći: 'Propalo je! Posve smo opustošeni, baština je naroda
moga otuđena i nitko da mu je vrati, naša polja podijeljena su
odmetniku.' **5** Zato neće biti nikoga tko bi bacio kocku za dio
tvoj u zboru Jahvinu." **6** "Ne balite!" - bale oni - "Tako se ne bali!
Sramota na nas neće pasti! **7** Zar će biti proklet dom Jakovljev?
Zar je Jahve izgubio strpljivost? Zar on tako postupa? Nisu li
riječi njegove ugodne Izraelu, narodu njegovu?" **8** Vi se sami
dižete kao neprijatelji narodu mojemu. Čovjeku nezazornu vi
otimate kabanicu, onome koji bez straha putuje ratne strahote
dosuđujete. **9** Vi izgonite žene moga naroda iz njihovih milih
domova; djeci njihovoj zauvijek oduzimate slavu koju sam im
dao: **10** "Ustanite, idite! Ovo nije počivalište! Zbog nečistoće
teško vas uže svezalo." **11** Kad bi mogao biti nadahnut čovjek
koji izmišlja ovu opsjenu: "Prorokujem ti vino i piće", on bi bio
prorok narodu ovome. **12** Svega ću te sabrati, Jakove, sakupit
ću Ostatak Izraelov! Smjestit ću ih zajedno kao ovce u toru,
kao stado na paši - neće se bojati nikoga. **13** Pred njima stupa
rušilac: oni će se porušiti i ući, kroz vrata će proći i izaći; pred
njima će ići njihov kralj, Jahve će biti na čelu.

3 Potom rekoh: "Čujte sada, glavari kuće Jakovljeve, suci
doma Izraelova! Nije li na vama da znate što je pravo? Ali vi
mrzite dobro, a ljubite zlo! **2** Vi ljudima derete kožu s tijela i
meso s kosti njihovih. **3** Oni proždiru tijelo moga naroda i deru
mu kožu, lome kosti. Oni ih komadaju kao u loncu, kao meso
u punom kotlu! **4** Zato, oni će Jahvu zazivati, a on im neće
odgovoriti. Sakrit će, u ono vrijeme, lice od njih zbog zločina
koje su počinili." **5** Ovako govori Jahve protiv prorokÄa koji
moj narod zavode: "Ako imaju zalogaj u zubima, proglašuju:
'Mir!' Ali protiv onoga koji im ništa ne stavlja u usta naviještaju
sveti rat. **6** Zato ćete imati noć mjesto vaših viđenja i tminu
mjesto proricanja. Zaći će sunce tim prorocima i dan će za njih
pomrčati. **7** Tada će se posramiti vidovnjaci i zblaniti vračari. Svi
će oni pokriti gubice, jer odgovora Božjeg neće biti. **8** Ali ja
sam pun snage i duha Jahvina, pun pravde i jakosti da objavim
Jakovu opačinu njegovu, Izraelu njegov grijeh. **9** Čujte dakle
ovo, glavari kuće Jakovljeve, suci doma Izraelova, vi kojima se
pravda gadi te izvrćete sve što je ispravno! **10** Vi koji gradite
Sion u krvi i Jeruzalem u zločinu! **11** Glavari njegovi sude prema
mitu, svećenici njegovi poučavaju radi zarade, proroci njegovi
bale za novac. A na Jahvu se oni pozivaju i govore: 'Nije li
Jahve u našoj sredini? Neće na nas zlo navaliti.' **12** Poradi vas i
vaše krivnje Sion će biti polje preorano, Jeruzalem ruševina, a
Goru Doma prekrit će šuma."

4 Dogodit će se na kraju danÄa: Gora Doma Jahvina bit će
postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. **2** K
njoj će se stjecat svi narodi, nagrnut će mnoga plemena i reći:
"Hajde, uziđimo na goru Jahvinu, u Dom Boga Jakovljeva! On
će nas naučit' svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim.
Jer će sa Siona Zakon izaći, riječ Jahvina iz Jeruzalema." **3**
On će upravljati mnogim pučanstvima i bit će sudac moćnim
narodima. Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u
radne srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više
za rat vježbati. **4** Svaki će mirno živjeti pod lozom vinovom,
pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti. To rekoše usta
Jahve nad Vojskama. **5** Jer svi narodi idu, svaki u ime boga
svojega, a mi, mi idemo u imenu Jahve, Boga našega, uvijek i
dovijeka. **6** "U onaj dan - riječ je Jahvina - sabrat ću hrome,
okupiti raspršene i sve kojima sam zlo učinio. **7** Od hromih ću
Ostatak učiniti, moćan narod od onih što su izgnani." Tada će
Jahve nad njima kraljevati na gori Sionu od sada i dovijeka.
8 I ti Kulo stadÄa, Ofele Kćeri sionske, opet će se tebi vratiti
prijašnja vlast, kraljevstvo Kćeri jeruzalemske. **9** Zašto sada
kukaš kuknjavom? Nema li kralja u tebi? Zar su savjetnici tvoji
propali da te obuzimlju bolovi kao porodilju? **10** Savijaj se od
boli i kriči, Kćeri sionska, kao žena koja porađa, jer ćeš sada iz
grada izići i stanovati na polju. Do Babilona ti ćeš otići, ondje ćeš
se osloboditi, ondje će te Jahve otkupiti iz šaka tvojih dušmana.

11 A sada se mnogi narodi protivu tebe sabraše. Oni govore:
"Neka se obeščasti, neka se naše oči nasite Siona!" 12 Ali
zamisli Jahvine oni ne znaju i ne razumiju namjere njegove: kao
snoplje na gumnu on ih je sabrao. 13 Ustani! Ovrši žito, Kćeri
sionska, jer ti pravim gvozden rog i mjedena kopita. I satrt ćeš
mnoge narode; zavjetovat ćeš Jahvi blago njihovo i bogatstvo
njihovo Gospodaru sve zemlje.

5 Utvrdi se sada, Tvrđavo! Opkoljeni smo i opsjednuti, palicom
po licu udaraju Suca Izraelova. 2 A ti, Betleheme Efrato,
najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će mi izaći onaj
koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od vječnih
vremena. 3 Zato će ih Jahve ostaviti dok ne rodi ona koja ima
roditi. Tada će se Ostatak njegove braće vratiti djeci Izraelovoj. 4
On će se uspraviti, na pašu izvodit' svoje stado silom Jahvinom,
veličanstvom imena Boga svojega. Oni će u miru živjeti, jer će
on rasprostrijeti svoju vlast sve do krajeva zemaljskih. 5 On - on
je mir! Ako Asirci provale u našu zemlju, ako stupe u naše dvore,
podići ćemo na njih sedam pastira, osam narodnih knezova.
6 Zemlju asirsku oni će mačem opasti, zemlju Nimrodovu
sabljama. I on će nas osloboditi od Asiraca ako provale u našu
zemlju, ako stupe na naše tlo. 7 Tada će Ostatak Jakovljev,
među brojnim narodima, biti kao rosa koja od Jahve dolazi, kao
kapljice kiše na travi koja ne čeka na čovjeka niti iščekuje sina
čovječjeg. 8 Tada će Ostatak Jakovljev, među brojnim narodima,
biti kao lav među šumskim zvijerima, kao lavić među ovčjim
stadima: svaki put kad prolazi, on gazi nogama, razdire, i nitko
da od njega izbavi. 9 Tvoja ruka neka se podigne na protivnike,
svi tvoji neprijatelji bit će zatrti! 10 "U onaj dan - riječ je Jahvina
- potamanit ću sve tvoje konje, uništiti tvoja bojna kola; 11
razorit ću po tvojoj zemlji svako naselje, porušiti sve tvoje tvrde
gradove. 12 Zatrt ću iz tvoje ruke bajanje, vračara više nećeš
imati; 13 i zatrt ću u tebi sve kipove i stupove kamene. I ti se
više nećeš klanjati pred djelom ruku svojih. 14 Iskorijenit ću
ašere iz tebe i razorit ću tvoje gradove. 15 U gnjevu, u bijesu,
izvršit ću osvetu na narodima koji nisu slušali."

6 Čujte, dakle, riječ koju govori Jahve: "Ustani! Povedi parnicu
pred gorama, i neka bregovi čuju tvoj glas!" 2 Slušajte, gore,
parnicu Jahvinu, čujte, temelji zemaljski, jer Jahve se parbi
s narodom svojim, on se parniči s Izraelom: 3 "Narode moj,
što sam ti učinio? Čime sam te zamorio? Odgovori mi. 4 Ja
sam tebe izveo iz zemlje egipatske, izbavio te iz kuće ropstva;
poslao sam pred tobom Mojsija, Arona i Mirjamu. 5 Narode moj,
sjeti se sada: Što je bio naumio Balak, kralj moapski? Što je
njemu odgovorio Bileam, sin Beorov? ...od Šitima do Gilgala,
da poznaš pravedna djela Jahvina." 6 "S čime ću doći pred
Jahvu, hoću li pasti ničice pred Bogom Svevišnjim? Hoću li doći
preda nj sa žrtvom paljenicom, s teocima od jedne godine? 7
Hoće li mu biti mile tisuće ovnova, tisuće tisuća potokÃa ulja?
Treba li prinijeti sina prvorođenog zbog svoga zločina, plod
svoje utrobe zbog grijeha koji sam počinio?" 8 "Objavljeno ti
je, čovječe, što je dobro, što Jahve traži od tebe: samo činiti
pravicu, milosrđe ljubiti i smjerno sa svojim Bogom hoditi." 9
Jahvin glas viče gradu: "Slušajte, vi plemenjaci i sabore gradski!
10 Zar mogu podnositi krivo stečeno blago i patvorenu efu
prokletu? 11 Mogu li opravdati onoga koji se služi mjerom
krivom, vrećom krivotvorenih utega? 12 Bogataši vaši puni su
okrutnosti, stanovnici vaši laž govore, varljiv je jezik u njihovim
ustima! 13 Zato sam te i ja počeo udarati, tamaniti zbog grijeha
tvojih. 14 Jest ćeš, a nećeš se nasititi, gladan ćeš ostati; stavljat
ćeš na stranu, a ništa nećeš sačuvati; ako što i sačuvaš, ja ću
maču predati. 15 Sijat ćeš, ali nećeš žeti; tijestit ćeš maslinu, a
ulja neće biti; gazit ćeš mošt, a vina nećeš piti. 16 Držiš se
zakona Omrijevih i svih djela doma Ahabova, živiš po osnovama
njihovim: učinit ću od tebe pustinju, od žitelja tvojih porugu, da
nosite sramotu mnogih naroda."

7 Teško meni! Postao sam kao žetelac ljeti, kao trgač poslije
jematve: nema bobice grožđa da je pozobljem, nema smokve
ranke za kojom žudim! 2 Vjernici su iščezli iz zemlje: nijednog
pravednika među ljudima! Svi vrebaju za krvoprolićem, svaki
svome bratu mrežu postavlja. 3 Njihove ruke za zlo su sposobne:
glavar traži dar, sudac sudi prema poklonu, velikaš po svome
hiru odlučuje. 4 I najbolji među njima je kao trn, najpravedniji
kao drača živica. Iskušenje njihovo danas sa Sjevera dolazi,
dolazi ura strave njihove. 5 Ne pouzdavajte se u bližnjega, ne
vjerujte u prijatelja; pred onom koja s tobom dijeli postelju pazi
da usta ne otvoriš. 6 Jer sin svoga oca zlostavlja, kćerka na
majku ustaje, snaha na svoju svekrvu, svakome je dušmanin
njegov ukućanin. 7 A ja, prema Jahvi ja sam zagledan, čekam
na Boga koji spasava, Bog moj mene će uslišati. 8 Ne raduj se
mome zlu, dušmanko moja, ako sam pao, ustat ću; ako boravim
u tminama, Jahve je svjetlost moja. 9 Moram podnositi srdžbu
Jahvinu, jer sam protiv njega sagriješio, sve dok on ne prosudi
spor moj i izrekne pravdu; izvest će me na svjetlost, gledat ću
pravednost njegovu. 10 Kada ga moja dušmanka ugleda, od
stida će se pokriti ona koja mi je govorila: "Gdje je on, Jahve,
tvoj Bog?" Moje će se oči naslađivati kad je ugledam: ona će biti
zgažena kao blato na putu. 11 Dolazi dan kad će se sazidati
tvoji bedemi! Toga dana nadaleko će se prostirati tvoje granice!
12 Toga dana dolazit će k tebi od zemlje asirske do Egipta, od
Tira do Rijeke, od mora do mora, od gore do gore. 13 Zemlja
će postat' pustinja zbog stanovnika svojih, zbog djela njihovih.
14 Pasi svoj narod svojom palicom, stado svoje baštine, koje
osamljeno živi u šikarju, usred plodnih voćnjaka. Neka pase u
Bašanu i Gileadu, kao u davne dane! 15 Kao u dane kad si
izašao iz Egipta, pokaži nam čudesa! 16 Narodi će ih vidjeti i bit
će posramljeni uza svu silu svoju; stavit će ruku na usta i uši
će im oglušiti. 17 Lizat će prašinu kao zmija, kao gmazovi koji
gmižu po zemlji. Izići će dršćući iz svojih jazbina, prestravljeni i
ustrašeni pred tobom. 18 Tko je Bog kao ti koji prašta krivnju,
koji grijeh oprašta i prelazi preko prekršaja Ostatka baštine
svoje, koji ne ustraje dovijeka u svome gnjevu, nego uživa u
pomilovanju? 19 Još jednom, imaj milosti za nas! Satri naše
opačine, baci na dno mora sve grijehe naše! 20 Udijeli Jakovu
vjernost svoju, dobrotu svoju Abrahamu, kako si se zakleo
ocima našim od dana iskonskih.

Nahum

1 Proročanstvo nad Ninivom. Knjiga viđenja Nahuma
Elkošanina. **2** Jahve je Bog ljubomoran i osvetnik! Jahve
se osvećuje, gospodar srdžbe! Jahve se osvećuje svojim
protivnicima, ustrajan u gnjevu na neprijatelje. **3** Jahve je
spor u gnjevu, ali silan u moći. Ne, Jahve neće pustiti krivca
nekažnjena. U vihoru i oluji put je njegov, oblaci su prašina koju
podižu njegovi koraci. **4** Prijeti moru i isušuje ga, presušuje
sve rijeke. ...Bašan i Karmel uvenuli su, povenuli su pupoljci
Libana! **5** Pred njim se gore potresaju, bregovi se ljuljaju, zemlja
se pod njim provaljuje, krug zemaljski i sve što na njem stanuje.
6 Tko može izdržati pred bijesom njegovim? Tko će odoljeti
pred gnjevnom srdžbom njegovom? Jarost se njegova kao vatra
izlijeva i litice se pred njim kidaju. **7** Jahve je dobar onima
koji se u njeg' uzdaju, on je okrilje u dan nevolje, poznaje one
koji se njemu utječu **8** kada potopne vode poplave. Uništit će
one koji se protiv njega podižu, progonit će svoje dušmane u
najmrkliji mrak. **9** Što vi snujete protiv Jahve? On uništava
do kraja; nevolja se neće dva puta podići. **10** Kao trnovita
šikara i kao pijanci na pijanki, k'o suha slama bit će potpuno
smlavljeni. **11** Iz tebe je potekao onaj koji snuje zlo protiv Jahve,
savjetnik Belijala. **12** Jahve ovako govori: “Neka su spremni,
neka mnogobrojni, bit će pokošeni, uništeni. Ako sam te ponizio,
neću te odsada ponižavati. **13** A sada, razbit ću jaram koji te
steže, raskidat ću tvoje okove.” **14** Protiv tebe Jahve naređuje:
“Neće više biti roda tvoga imena, iz hrama tvojih bogova istrijebit
ću likove rezane i livene, a od tvog groba ruglo ću učiniti.”
15 Gledajte, preko gora hrli glasnik, on naviješta: “Spasenje!”
Svetkuj svoje blagdane, Judo, ispuni svoje zavjete, jer Belijal
više neće prolaziti po tebi, on je sasvim zatrt.

2 Protiv tebe dolazi rušitelj. Postavi stražu na bedeme, gledaj
na put, opaši bedra, saberi sve svoje snage. **2** Da, Jahve
će obnoviti vinograd Jakovljev i vinograd Izraelov. Pljačkaši ih
opljačkali, mladice im potrli. **3** Štitovi njegovih junaka crvene
se, njegovi su ratnici u grimizu; ognjem blista čelik na njihovim
bojnim kolima kad krenu u boj; konji im se propinju. **4** Po
ulicama bjesne bojna kola, lete preko trgova; na pogled su
baklje goruće; kao munje, samo sijevaju. **5** Pozivaju se borci
odabrani, bacaju se u rovove, hrle brzo na bedeme, već je
zaklon postavljen. **6** Vrata koja gledaju na Rijeku otvaraju se,
strava je u palači. **7** Podižu, u izgnanstvo odvode Gospodaricu,
robinjice njene cvile, tuguju kao golubice, u prsa se udaraju.
8 Niniva je nabujalo jezero, oni bježe pred vodom njezinom.
“Zaustavite se, stanite!” Ali se nitko ne okreće. **9** “Grabite
srebro! Grabite zlato!” Blagu kraja nema, obilje dragocjenosti!
10 Pljačkanje, haranje, razaranje! Srce zamire, koljena klecaju,
u bedrima drhtavica, svima su lica poblijedjela. **11** Gdje je
skrovište lavovima i log lavićima? Kad je lav izlazio, lavica je
ostajala i lavovi mališani; plašio ih nitko nije. **12** Lav je grabio
za svoje laviće, davio je za svoje lavice; svoje spilje punio je
plijenom, svoja skrovišta lovinom. **13** “Evo me! Tebi!” - riječ je
Jahve nad Vojskama. “Pretvorit ću u dim tvoja bojna kola, mač
će poklati tvoje laviće. Istrijebit ću sa zemlje tvoja pljačkanja, i
neće se više čuti povik tvojih glasnika.”

3 Teško gradu krvničkom, pun je laži, prepun grabeža, s
pljačkanjem on ne prestaje! **2** Slušajte! Pucaju bičem!
Slušajte! Štropot točkova! Konji upropanj, kola poskakuju. **3**
Konjanici u stremenu, mačevi sjaju, koplja sijevaju ... gomile
ranjenih, snopovi mrtvih, trupla unedogled, svuda se o truplo
spotiče! **4** Eto plaće za razvrat bludnice, ljupke ljubaznice,
vješte čarobnice koja je zavodila narode svojim razvratom i
plemena svojim čaranjima. **5** “Evo me! Tebi!” - riječ je Jahve nad
Vojskama. “Na tvoje lice podignut ću skute tvoje haljine, tvoju
golotinju pokazat ću narodima, tvoju sramotu kraljevstvima. **6**
Bacit ću na tebe smeće, osramotit ću te, izložiti na stup sramote.
7 Svaki koji te vidi, bježat će od tebe. Reći će: 'Niniva! Kakva
razvalina!' Tko je može požaliti? Gdje joj naći tješitelje?” **8**
Jesi li tvrđa od Tebe Amonove koja sjedi na rukavima Rijeke?
Njezino predziđe bilo je more, njezini bedemi bile su vode.
9 Njezina snaga bila je Etiopija, Egipat; nije imala granica.
Narodi Puta i Libije bili su joj pomoćnici. **10** A i ona je otišla u
progonstvo, morala je ići u sužanjstvo; njezina nejaka djeca bila
su razmrskana po svim raskršćima; za ugledne ljude njezine
bacali su ždrijeb, svi njezini velikani okovani su lancima. **11**
Tako ćeš i ti biti slomljena, bit ćeš svladana; tako ćeš i ti morati
tražiti utočište pred dušmaninom. **12** Tvoje utvrde sve su kao
smokvino stablo s urodom mladih smokava; kad se potrese
stablo, smokve padaju u usta svakome koji ih želi jesti. **13**
Gledaj svoj narod: sve je žensko u domu tvome; vrata tvoje
zemlje širom se otvaraju neprijatelju; oganj je sažgao tvoje
prijevornice. **14** Nacrpi vode za opsadu, utvrdi svoje bedeme,
gnječi blato, gazi ilovaču, uzmi kalup za opeku. **15** A ipak će te
oganj sažeći i mač potamaniti. Namnoži se kao kukci, namnoži
se kao skakavci; **16** [16a] umnoži svoje trgovce da ih bude više
nego zvijezda na nebu, **17** [17a] tvoje posade neka bude kao
skakavaca, a tvojih pisara kao kobilica. Borave po zidovima
kad je hladan dan. Sunce grane: [16b] kukci razvijaju krilašca i
lete, [17b] i odlaze tko zna kamo. **18** Jao! Kako su zaspali tvoji
pastiri, kralju asirski? Tvoji izabrani vojnici drijemaju, narod se
tvoj raspršio po gorama, nitko ga više ne može sakupiti. **19**
Tvojoj rani nema lijeka! Neizlječiva je tvoja ozljeda. Svi koji to
saznaju plješću tvojoj razvalini. Tko nije bez sanka i prestanka
osjećao na sebi tvoju okrutnost?

Habakuk

1 Proroštvo koje vidje prorok Habakuk. **2** Dokle ću, Jahve,
zapomagati, a da ti ne čuješ? Vikati k tebi "Nasilje!" a da
ti ne spasiš? **3** Zašto mi nepravdu iznosiš pred oči, zašto
gledaš ugnjetavanje? Pljačka je i nasilje preda mnom. Raspra
je, razmirica bjesni! **4** Zakon je izgubio snagu, a pravda se ni
načas ne pomalja. Da, zlikovac progoni pravednika, pravo je
stoga izopačeno. **5** Obazrite se na narode, pogledajte, čudite se,
zapanjite! Jer u vaše dane činim djelo u koje ne biste vjerovali
da vam ga tko ispriča. **6** Da! Evo dižem Kaldejce, narod divlji i
naprasit što nadire širom zemlje da obitavališta otme tuđa. **7**
On je strašan i jezovit, od njega samog izlazi njegovo pravo i
njegov ponos. **8** Konji su mu brži od leoparda, hitriji od vukova
uvečer; jahači mu poskakuju, stižu izdaleka, ustremljeni k'o
orlovi da plijen proždru. **9** Svi će doći rad' grabeža, lica im
žegu k'o istočni vjetar, grabe roblje kao pijesak! **10** Taj se narod
kraljevima ruga, podsmjehuje knezovima, poigrava se svim
utvrdama, nasipa zemlju i zauzima ih. **11** Tad se k'o vjetar
okrenu i ode, zlikovac komu je snaga bog postala. **12** Nisi li
od davnih vremena, Jahve, Bože moj, Sveče moj? Ti koji ne
umireš! Ti si, Jahve podigao ovaj narod radi pravde, postavio ga,
Stijeno, da kažnjava. **13** Prečiste su tvoje oči da bi zloću gledale.
Ti ne možeš motriti tlačenja. Zašto gledaš vjerolomce, šutiš kad
zlikovac ništi pravednijeg od sebe? **14** Postupaš s ljudima k'o s
morskim ribama, k'o s gmazovima što nemaju gospodara! **15** On
ih sve lovi na udicu, izvlači ih mrežom, pređom ih skuplja i tako
se raduje i likuje. **16** Stog žrtvuje mreži svojoj, pali tamjan svojoj
pređi jer mu pribavljaju zalogaj slastan, hranu pretilu. **17** Valja li,
dakle, da neprestano poteže mač i kolje narod nemilice?

2 Stat ću na stražu svoju, postavit se na bedem, paziti što
će mi reći, kako odgovorit na moje tužbe. **2** Tada Jahve
odgovori i reče: "Zapiši viđenje, ureži ga na pločice, da ga
čitač lako čita." **3** Jer ovo je viđenje samo za svoje vrijeme:
ispunjenju teži, ne vara; ako stiže polako, čekaj, jer odista
će doći i neće zakasniti! **4** Gle: propada onaj čija duša nije
pravedna, a pravednik živi od svoje vjere. **5** Bogatstvo je odista
podmuklo! Ohol je i ne može počinuti tko ždrijelo razvaljuje k'o
Podzemlje, tko je kao smrt nezasitan, tko sabire za se sve
narode, tko kupi za se sva plemena! **(Sheol h7585)** **6** Zar mu se
neće svi podrugivati, rugalicu i zagonetku spjevat' protiv njega?
Reći će: Jao onom tko množi što nije njegovo (a dokle će?) i
opterećuje se zalogama! **7** Neće li naglo ustat' vjerovnici tvoji,
neće li se probuditi ljuti tvoji tlačitelji? Tada ćeš im plijen biti! **8**
Jer si opljačkao mnoge narode, sav ostatak naroda opljačkat će
tebe, jer si prolio krv ljudsku, poharao zemlju, grad i sve mu
žitelje. **9** Jao onom tko otimačinu zgrće nepravednu kući svojoj,
da visoko svije gnijezdo svoje i otkloni ruku zla! **10** Nanese
sramotu kući svojoj: zatirući mnoga plemena, griješiš protiv
sebe. **11** Jer iz samih zidova kamen kriči, a krovna mu greda
odgovara. **12** Jao onom tko grad diže krvlju i tvrđavu zasnuje na
nepravdi! **13** Nije li to, gle, od Jahve nad Vojskama da se narodi
za oganj trude, puci nizašto muče? **14** Jer će se zemlja napuniti
znanja o slavi Jahvinoj kao što vode prekrivaju more. **15** Jao
onom tko bližnjeg navodi na piće, ulijeva otrov dok on pije da bi
promatrao njegovu nagost! **16** Ti si pijan od sramote, ne od
slave! Pij samo i pokazuj kapicu. Dolazi ti pehar iz desnice
Jahvine i sramota na slavu tvoju! **17** Nasilje nad Libanonom tebe
će prestraviti, pokolj zvijeri, jer si ljudsku krv prolio, poharao
zemlju, grad i njegove žitelje. **18** Čemu koristi tesan lik da ga
umjetnik teše? Čemu lijevan lik, lažno proroštvo, da se tvorac
njegov u nj pouzdaje oblikujuć' nijeme kipove? **19** Jao onom
tko komadu drva kaže: "Probudi se!" Kamenu nijemom: "Preni
se!" On da prorokuje? Optočen može biti i zlatom i srebrom, ali
nikakva daha životnog nema u njemu. **20** Ali je Jahve u svojem
svetom Hramu: nek' zemlja sva zašuti pred njime!

3 Molitva. Od proroka Habakuka. Na način tužbalice. **2** Jahve,
čuo sam za slavu tvoju, Jahve, tvoje mi djelo ulijeva jezu!
Ponovi ga u naše vrijeme! Otkrij ga u naše vrijeme! U gnjevu
se svojem smilovanja sjeti! **3** Bog stiže iz Temana, a Svetac s
planine Parana! Veličanstvo njegovo zastire nebesa, zemlja mu
je puna slave. **4** Sjaj mu je k'o svjetlost, zrake sijevaju iz njegovih
ruku, ondje mu se krije (sila) **5** Kuga pred njim ide, groznica ga
sustopice prati. **6** On stane, i zemlja se trese, on pogleda, i
dršću narodi. Tad se raspadoše vječne planine, bregovi stari
propadoše, njegove su staze od vječnosti. **7** Prestrašene vidjeh
kušanske šatore, čadore što dršću u zemlji midjanskoj. **8** Jahve,
planu li tvoj gnjev na rijeke ili jarost tvoja na more te jezdiš na
svojim konjima, na pobjedničkim bojnim kolima? **9** Otkrivaš
svoj luk i otrovnim ga strijelama sitiš. Bujicama rasijecaš tlo, **10**
planine dršću kad te vide, navaljuje oblaka prolom, bezdan diže
svoj glas. **11** Sunce uvis diže ruke, mjesec u obitavalištu svojem
popostaje, pred blijeskom tvojih strijela, pred blistavim sjajem
koplja tvoga. **12** Jarosno po zemlji koračaš, srdito gaziš narode.
13 Iziđe da spasiš narod svoj, da spasiš svog pomazanika;
sori vrh kuće bezbožnikove, ogoli joj temelje do stijene. **14**
Kopljima si izbo vođu ratnika njegovih, koji navališe da nas s
radošću satru, kao da će potajice proždrijet' ubogoga. **15** Gaziš
po moru s konjima svojim, po pučini silnih voda! **16** Čuo sam!
Sva se moja utroba trese, podrhtavaju mi usne na taj zvuk,
trulež prodire u kosti moje, noge klecaju poda mnom. Počinut ću
kada dan tjeskobni svane narodu što nas sad napada. **17** Jer
smokvino drvo neće više cvasti niti će na lozi biti ploda, maslina
će uskratiti rod, polja neće donijeti hrane, ovaca će nestati iz
tora, u oborima neće biti ni goveda. **18** Ali ja ću se radovati
u Jahvi i kliktat ću u Bogu, svojem Spasitelju. **19** Jahve, moj
Gospod, moja je snaga, on mi daje noge poput košutinih i vodi
me na visine. Zborovođi. Na žičanim glazbalima.

Sefanija

1 Riječ Jahvina upućena Sefaniji, sinu Kušija, sina Gedalijina,
sina Amarjina, sina Ezekijina, u vrijeme Jošije, sina Amonova,
kralja judejskoga. **2** "Da, sve ću zbrisati s lica zemlje" - riječ
je Jahvina! **3** "Izbrisat ću ljude i zvijeri, ptice nebeske i ribe
morske, učinit ću da padnu bezbožnici, istrijebit ću ljude s
lica zemlje" - riječ je Jahvina! **4** "Podignut ću ruku na Judu i
na sve stanovnike Jeruzalema i istrijebit ću iz ovoga mjesta
ostatak Baalov, ime služitelja idolskih sa svećenicima njegovim;
5 one koji se klanjaju na krovovima vojsci nebeskoj, one koji
se klanjaju pred Jahvom a zaklinju se Milkomom; **6** one koji
su se odmetnuli od Jahve, koji ne traže Jahvu i nimalo za nj
ne mare." **7** Tišina pred Jahvom Gospodom, jer je dan Jahvin
blizu! Da, Jahve je prigotovio žrtvu, posvetio je svoje uzvanike.
8 "U dan žrtve Jahvine, kaznit ću knezove, sinove kraljeve, i
sve koji se oblače na način tuđinski. **9** Kaznit ću u taj dan sve
koji preko praga poskakuju, koji Dom Gospodara svojega pune
nasiljem i prijevarom." **10** "U onaj dan" - riječ je Jahvina - "vapaj
će se podići od Ribljih vrata, urlici iz novog dijela grada, silna
lomljavina sa brežuljaka. **11** Kukajte, stanovnici makteški, jer je
satrt sav narod kanaanski, zbrisani su svi mjerači srebra. **12** I
u to vrijeme pretražit ću Jeruzalem sa zubljama i pohodit ću
kaznom ljude koji miruju na svojoj vinskoj droždini i u svom
srcu govore: 'Jahve ne može učiniti ni dobro ni zlo.'" **13** Blago
njihovo bit će prepušteno pljački, njihove kuće pustošenju. Oni
su gradili kuće - neće u njima stanovati; sadili su vinograde - iz
njih vina neće piti. **14** Blizu je dan Jahvin, veliki! Blizu je i žurno
dolazi! Gorak je glas dana Jahvina: tada će i junak zajaukati.
15 Dan gnjeva, onaj dan! Dan tjeskobe i nevolje! Dan užasa i
pustošenja! Dan pomrčine i naoblake! Dan tmina i magluština!
16 Dan trubljavine i bojne vike na gradove utvrđene i na visoka
kruništa. **17** "Prepustit ću ljude nevoljama i vrludat će kao slijepci
(jer su protiv Jahve sagriješili), krv će se njihova prosuti kao
prašina, njihova trupla bit će bačena kao smeće. **18** Ni njihovo
srebro ni njihovo zlato neće ih spasiti." U dan gnjeva Jahvina
oganj njegove revnosti svu će zemlju sažeći. Jer on će uništiti,
zatrti sve stanovnike zemlje.

2 Saberite se, skupite, narode bestidni **2** prije nego budete
izgnani kao pljeva koja se u dan raspršiti, prije nego stigne
na vas plamen i gnjev Jahvin, prije nego stigne na vas dan
gnjeva Jahvina. **3** Tražite Jahvu, svi skromni na zemlji, svi koji
izvršavate odredbe njegove! Tražite pravdu, tražite poniznost: vi
ćete možda biti zaštićeni u dan gnjeva Jahvina. **4** Da, Gaza
će postati pustinja, Aškelon pustoš. Ašdod u puklo podne bit
će izgnan, Ekron iz temelja iščupan. **5** Teško stanovnicima
obale morske, narodu kretskome! Evo riječi Jahvine protivu vas:
"Ja ću te poniziti, zemljo Filistejaca, uništit ću te, istrijebit ću
sve tvoje stanovnike! **6** I postat ćeš ispaša, pasište pastirsko i
ograda za stado." **7** I taj kraj pripast će u dio Ostatku doma
Judina; tu će oni izvoditi blago na pašu; uvečer se odmarati u
kućama aškelonskim, jer će ih pohoditi Jahve, Bog njihov, i on
će promijeniti sudbinu njihovu. **8** Čuo sam uvredu Moabovu
i podrugivanja sinova Amonovih kad su vrijeđali moj narod i
ponosili se zemljištem svojim. **9** "Zato, života mi moga!" - riječ je
Jahve nad Vojskama, Boga Izraelova: "Moab će postati kao
Sodoma i sinovi Amonovi kao Gomora: polje obraslo koprivom,
hrpa soli pustoš dovijeka. Ostatak moga naroda oplijenit će ih,
preostatak moga naroda zaposjest će ih." **10** To će biti cijena
za njihovu oholost jer su se uznosili i rugali narodu Jahve nad
Vojskama. **11** Za njih će Jahve biti strašan: kad uništi sve bogove
zemaljske, pred njim će se pokloniti - svaki na svojoj zemlji -
svi otoci naroda. **12** I vi, Etiopljani: "Vi ćete biti probijeni mojim
mačem." **13** Zatim će svoju ruku dići protiv Sjevera i razrušit će
zemlju asirsku, od Ninive će pustoš učiniti, suhu pustoš kao
pustinja. **14** Usred nje će stado ležati, zvijeri svakojake; čaplje i
pelikani počivat će noću na glavicama stupova, sova će hukati
na prozoru, gavran graktati na pragu. **15** To li je veseli grad koji
je stolovao u miru, koji je u svom srcu govorio: "Ja, i jedino ja!"
Gledaj! Postade razvalina, brlog zvjerinji! Svi koji pokraj njega
prolaze zvižde i mašu rukama.

3 Teško nepokornom, okaljanom, nasilničkom gradu! **2** On
nikada nije čuo poziva, nikada nije prihvatio pouku; Jahvi on
se nikada nije povjerio; svome Bogu nije se nikada približio. **3**
Njegovi su knezovi usred njega - lavovi koji riču; njegovi su
suci - vuci večernji koji do jutra nisu kosti glodali; **4** proroci su
njegovi - razmetljivci, puki lažljivci, svećenici njegovi skvrne
Svetište, krše Zakon. **5** Usred njega, Jahve je pravedan - on ne
čini nepravde; svako jutro iznosi svoju pravicu, u praskozorje
ne izostaje; ali bezbožnik srama ne poznaje. **6** "Uništio sam
narode, razorena su kruništa kula njihovih, poharao sam njihove
ulice: nema više prolaznika! Razoreni su njihovi gradovi: nema
ljudi, nema stanovnika! **7** Govorio sam: 'Ti ćeš se mene ipak
bojati, prigrlit ćeš pouku; u njihovim očima ne mogu nestati toliki
moji pohodi.' Ali ne! - oni su žurno pokvarili sva djela svoja. **8**
Zato mene čekajte - riječ je Jahvina - do dana kad ustanem kao
tužilac; jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se saberu
kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje
srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana. **9** Dat
ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime Jahvino i služiti
mu jednodušno. **10** S druge obale rijeka etiopskih prinosit će mi
žrtvene darove moji štovaoci. **11** U onaj dan nećeš se sramiti
svih svojih nedjela koja si protiv mene počinio, jer ću ukloniti iz
tebe tvoje ohole hvalisavce; i nećeš se više šepiriti na Svetoj
gori mojoj, **12** jer ću pustiti da u tebi opstane samo skroman
i čedan narod, i u imenu Jahvinu tražit će okrilje **13** Ostatak
Izraelov. Oni neće više činiti nepravdu, neće više govoriti laži;
u njihovim ustima neće se više naći jezik prijevarni. Moći će
pasti i odmarati se, i nitko im neće smetati." **14** Klikći od radosti,
Kćeri sionska, viči od veselja, Izraele! Veseli se i raduj se iz
sveg srca, Kćeri jeruzalemska! **15** Jahve te riješio tvoje osude,
neprijatelje tvoje uklonio! Jahve, kralj Izraelov, u sredini je tvojoj!
Ne boj se više zla! **16** U onaj dan reći će se Jeruzalemu: "Ne boj
se, Sione! Neka ti ne klonu ruke! **17** Jahve, Bog tvoj, u sredini je
tvojoj, silni spasitelj! On će se radovati tebi pun veselja, obnovit
će ti svoju ljubav, kliktat će nad tobom radosno **18** kao u dan
svečani. Odvratio sam od tebe nevolju da na sebi više ne nosiš
sramotu. **19** Evo svladavam sve tvoje tlačitelje. U ono vrijeme

izbavit ću sve hrome, sabrat ću prognane, pribavit im hvalu i
diku po svoj zemlji gdje ih sramota bijaše dopala. **20** U ono
vrijeme ja ću vas dovesti, u ono vrijeme ja ću vas sabrati! Tada
ću vam dati hvalu i diku među narodima zemlje, kad okrenem
vašu sudbinu pred vašim očima” - govori Jahve.

Hagaj

1 Druge godine kralja Darija, šestoga mjeseca, prvoga dana
u mjesecu, dođe riječ Jahvina preko proroka Hagaja
Zerubabelu, sinu Šealtielovu, namjesniku judejskom, i Jošui,
sinu Josadakovu, velikom svećeniku: **2** “Ovako govori Jahve
nad Vojskama. Narod ovaj govori: 'Nije još došlo vrijeme da se
opet sazda Dom Jahvin!' **3** Zato je došla riječ Jahvina preko
proroka Hagaja: **4** A vama je vrijeme da stanujete u pokrivenim
kućama, dok je ovaj Dom razvaljen. **5** I zato, ovako sada govori
Jahve nad Vojskama: Razmotrite svoje putove! **6** Sijete mnogo,
malo dovozite; jedete, a niste siti; pijete, a napojit' se ne možete;
odijevate se, a nije vam toplo. Poslenik zarađuje plaću, a stavlja
je u prodrt tobolac!” **7** Ovako govori Jahve nad Vojskama:
“Razmotrite svoje putove! **8** Idite na goru, dovezite drva i
podignite opet Dom; bit će mi to milo i proslavit ću se” - govori
Jahve. **9** “Nadaste se obilju, a gle, malo je; što dovezete kući, ja
otpuhnem. A zašto?” - riječ je Jahve nad Vojskama. “Zato što je
Dom moj razvaljen, dok se svaki od vas brine za dom svoj. **10**
Stog' je nebo uskratilo rosu, a zemlja uskratila usjeve. **11** Ja
dozvah sušu na zemlju i gore, na žito i vino, na ulje i na sve što
zemlja rađa, na ljude i stoku i na svaki trudno stečen plod.”
12 A Zerubabel, sin Šealtielov, i Jošua, sin Josadakov, veliki
svećenik, i sav ostali narod poslušaše glas Jahve, Boga svojega,
i riječi proroka Hagaja u onome radi čega ga Jahve njima posla:
i narod se poboja Jahve. **13** Tada Hagaj, glasnik Jahvin, po
Jahvinu nalogu ovako reče narodu: “Ja sam s vama” - riječ je
Jahvina. - **14** Jahve probudi duh Zerubabelu, sinu Šealtielovu,
namjesniku judejskom, i duh Jošui, sinu Josadakovu, velikom
svećeniku, i duh svemu ostalom narodu te oni dođoše i prionuše
na posao u Domu Jahve nad Vojskama, Boga svojega. **15**
Bijaše to dvadeset i četvrtoga dana šestog mjeseca.

2 Druge godine kralja Darija, sedmoga mjeseca, dvadeset
i prvoga dana u mjesecu, dođe riječ Jahvina preko proroka
Hagaja: **2** “Reci ovako Zerubabelu, sinu Šealtielovu, namjesniku
judejskom, i Jošui, sinu Josadakovu, velikom svećeniku, i
ostalom narodu: **3** 'Ima li još koga među vama koji vidje ovaj
Dom u njegovoj staroj slavi? A kakva ga sada vi vidite? Prema
onome, nije li to k'o ništa u vašim očima? **4** Budi, dakle,
junak, Zerubabele - riječ je Jahvina - budi junak, Jošua, sine
Josadakov, veliki svećeniče! Budi junak, narode sve zemlje -
riječ je Jahvina. Na posao! Jer, ja sam s vama! - riječ je Jahve
nad Vojskama! **5** Po obećanju što ga vama dadoh kad izađoste
iz Egipta, duh moj posred vas ostaje. Ne bojte se!' **6** Jer ovako
govori Jahve nad Vojskama: 'Zamalo, i ja ću potresti nebesa i
zemlju, i more i kopno. **7** Potrest ću sve narode da dođe blago
svih naroda, i slavom ću napunit ovaj Dom' - kaže Jahve nad
Vojskama. **8** 'Moje je zlato, moje je srebro' - riječ je Jahve
nad Vojskama. **9** 'Slava ovoga drugog Doma bit će veća nego
prvoga' - riječ je Jahve nad Vojskama. 'I na ovom ću mjestu dati
mir' - riječ je Jahve nad Vojskama.” **10** Dvadeset i četvrtoga
dana devetoga mjeseca, druge godine kralja Darija, dođe riječ
Jahvina preko proroka Hagaja: **11** Ovako govori Jahve nad
Vojskama. “Pitaj svećenike što kaže Zakon i reci: **12** 'Kad bi tko
u skutu svoje haljine nosio posvećeno meso, ili bi se skutom
dotakao kruha, jela, vina, ulja ili kakve god hrane, bi li to postalo
sveto?'” Svećenici odgovoriše: “Ne!” **13** Hagaj dalje upita: “Kad
bi netko koji se onečistio dodirnuvši mrtvaca dotakao nešto od
onoga, bi li to postalo nečisto?” Svećenici odgovoriše: “Bilo bi
nečisto.” **14** Onda Hagaj ovako reče: “Takav je i ovaj puk, takav
je ovaj narod preda mnom - riječ je Jahvina - takvo je svako
djelo ruku njihovih, i sve što ovdje prinose: sve je nečisto!” **15** “A
sada, promislite u srcu, od današnjega dana unapredak: Prije
negoli se poče stavljati kamen na kamen u Jahvinu Svetištu, **16**
kakvi ono bijaste? Dolažaste hrpi od dvadeset mjerica, a bješe
ih samo deset! Dolažaste kaci da zahvatite pedeset mjerica, a
bješe ih samo dvadeset! **17** Udarao sam snijeću, medljikom i
grÓadom svako djelo vaših ruku, ali nikoga nema k meni” -
riječ je Jahvina. **18** “Stoga dobro pripazite od današnjeg dana
unapredak - od dvadeset i četvrtoga dana devetoga mjeseca,
kad se stao graditi Hram Jahvin, pripazite dobro **19** ima li još
žita u žitnici? Ni vinova loza ni smokva, ni mogranj ni maslina
nisu rađali! Al' od ovog dana ja ću blagosloviti.” **20** Dvadeset i
četvrtoga dana istoga mjeseca dođe riječ Jahvina Hagaju drugi
put: **21** “Reci ovako Zerubabelu, namjesniku judejskom: 'Ja ću
potresti nebesa i zemlju! **22** Oborit ću prijestolja kraljevstvima i
uništit ću moć kraljevima naroda. Prevrnut ću bojna kola i one
na njima, konji i konjanici njihovi bit će oboreni, past će od mača
brata svojega.'” **23** “Toga dana” - riječ je Jahve nad Vojskama -
“uzet ću te, Zerubabele, sine Šealtielov, slugo moja” - riječ je
Jahvina - “i stavit ću te kao pečatnjak, jer tebe izabrah” - riječ je
Jahve nad Vojskama.

Zaharija

1 Osmoga mjeseca druge godine Darijeve dođe riječ Jahvina
proroku Zahariji, sinu Berekjinu, sinu Idonovu. **2** “Jahve
se teško razgnjevio na oce vaše! **3** Zatim im reci: 'Ovako
govori Jahve nad Vojskama: Vratite se meni, i ja ću se vratiti
vama' - riječ je Jahve nad Vojskama. **4** 'Ne budite poput svojih
otaca koje su pozivali negdašnji proroci.' Ovako govori Jahve
nad Vojskama: 'Vratite se sa zlih putova svojih i od zlih djela.
Ali oni nisu slušali ni pazili na mene' - govori Jahve. **5** Gdje
su sad oci vaši? Zar će dovijeka živjeti proroci? **6** Ali moje
riječi i odredbe, koje sam naložio slugama svojim prorocima,
nisu li stigle vaše oce? Oni se obratiše i priznaše: 'Jahve nad
Vojskama učinio je s nama kako bijaše namislio učiniti prema
našim putovima i našim djelima.'” **7** Dvadeset i četvrtog dana,
jedanaestoga mjeseca, a to je mjesec Šebat, druge godine
Darijeve, dođe riječ Jahvina proroku Zahariji, sinu Berekjinu,
sinu Idonovu. **8** Imao sam noću viđenje. Gle, na riđanu čovjek
jaše među mirtama koje imaju duboko korijenje, a iza njega
konji riđi, smeđi i bijeli. **9** Upitah: “Koji su ovi, gospodaru?”
Anđeo koji je sa mnom govorio reče mi: “Ja ću ti pokazati koji
su.” **10** Čovjek koji stajaše među mirtama odgovori: “Ovo su oni
koje je poslao Jahve da obilaze zemlju.” **11** Oni se obratiše
anđelu Jahvinu, koji stajaše među mirtama, i kazaše: “Obišli
smo zemlju, i gle: sva zemlja počiva i miruje.” **12** Tada progovori
anđeo Jahvin i reče: “Jahve nad Vojskama, kada ćeš se već
jednom smilovati Jeruzalemu i gradovima judejskim na koje se
već sedamdeset godina ljuto srdiš?” **13** A Jahve anđelu koji je
govorio sa mnom odgovori utješnim riječima. **14** I anđeo koji je
govorio sa mnom reče mi: “Objavi ovo: 'Ovako govori Jahve
nad Vojskama: Ljubavlju ljubomornom gorim za Jeruzalem i za
Sion, **15** a velikim gnjevom plamtim na ohole narode, jer kad se
ono malo rasrdih, oni prijeđoše mjeru.' **16** Zato ovako govori
Jahve: 'Vraćam se Jeruzalemu s milosrđem; opet će u njemu
sagraditi Dom moj' - riječ je Jahve nad Vojskama - 'i opet će se
u Jeruzalemu protezati uže mjeračko.' **17** I ovo poruči: 'Ovako
govori Jahve nad Vojskama: Moji će se gradovi opet prelijevati
obiljem, i Jahve će utješiti Sion, izabrati Jeruzalem.'” **18** Podigoh
oči i vidjeh. I gle: četiri roga. **19** Upitah anđela koji je govorio
sa mnom: “Što je ovo?” On mi odgovori: “To su rogovi koji su
raznijeli Judu, Izraela i Jeruzalem.” **20** Onda mi Jahve pokaza
četiri kovača. **21** A ja upitah: “Što su došli ovi raditi?” On mi
odgovori: “Ono su rogovi koji su raznijeli Judu te se nitko više
ne usuđuje dići glavu; a ovi su došli da ih zastraše i da slome
rogove narodima koji podizahu rog na zemlju Judinu kako bi je
raznijeli.”

2 Podigoh oči i vidjeh. I gle: čovjek, a u ruci mu mjeračko
uže. **2** Upitah ga: “Kamo ideš?” Odgovori mi: “Da izmjerim
Jeruzalem i da vidim koliko je širok a koliko dug.” **3** I gle,
anđeo koji je govorio sa mnom stajaše nepomično, a drugi mu
iziđe u susret **4** i reče mu: “Trči, reci onome mladiću ovako:
Jeruzalem će biti kao otvoren grad radi mnoštva ljudi i stoke koji
će biti u njemu. **5** A ja ću mu - riječ je Jahvina - biti ognjen
zid unaokolo i Slava njegova sred njega.” **6** “Hej! Hej! Bježite
iz zemlje sjeverne” - riječ je Jahvina - “jer u sva četiri vjetra
nebeska razasuo sam vas” - riječ je Jahvina! **7** “Hej, Sione, koji
živiš kod kćeri babilonske, spasi se!” **8** Ovako govori Jahve
nad Vojskama, čija me Slava izaslala k narodima koji su vas
opljačkali: “Tko vas dira, dira mi zjenicu oka. **9** Gle, ruku dižem
na njih da plijenom budu svojim robovima.” Znat ćete tako da
me posla Jahve nad Vojskama! **10** “Kliči i raduj se, kćeri sionska,
jer evo, dolazim usred tebe prebivat' - riječ je Jahvina. **11** U onaj
dan mnogi će narodi uz Jahvu prionuti i bit će narod moj, a ja ću
prebivati usred tebe.” Znat ćeš tako da me tebi posla Jahve
nad Vojskama. **12** I Judeja će biti baština Jahvina, njegov dio u
Svetoj zemlji, i on će opet izabrati Jeruzalem. **13** Tiho, ljudi svi,
pred Jahvom, jer, evo, on ustaje iz svetoga Prebivališta svojega!

3 Potom mi pokaza Jošuu, velikog svećenika, koji stajaše pred
anđelom Jahvinim, i Satana, koji mu stajaše zdesna da ga
tuži. **2** Anđeo Jahvin reče Satanu: “Suzbio te Jahve, Satane!
Suzbio te Jahve koji izabra Jeruzalem! Nije li on glavnja iz
ognja izvučena?” **3** A Jošua bijaše obučen u prljave haljine dok
stajaše pred anđelom Jahvinim. **4** Anđeo se obrati onima koji
pred njim stajahu i reče im: “Skinite s njega te prljave haljine!”
I reče mu: “Evo, skidam s tebe tvoju krivicu i odijevam te u
dragocjenu haljinu!” **5** I nastavi: “Stavite mu čist povez oko
glave!” Oni mu staviše čist povez oko glave i odjenuše ga u
dragocjene haljine u nazočnosti anđelovoj. **6** I anđeo Jahvin
upozori Jošuu: **7** “Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Ako
budeš mojim putovima hodio i mojih se pridržavao naredaba, ti
ćeš biti upravitelj u Domu mojemu, čuvat ćeš moja predvorja i
dat ću ti pristup među one koji ondje stoje. **8** Poslušaj, dakle,
Jošua, veliki svećeniče, ti i drugovi tvoji koji su oko tebe, jer vi
ste ljudi znamenja! Evo, ja ću dovesti Izdanak, Slugu svojega, i
uklonit ću opačinu ove zemlje u jedan dan. **9** Jer evo kamena
koji stavljam pred Jošuu: na tom je kamenu sedam očiju i u nj
ću urezati natpis' - riječ je Jahve nad Vojskama. **10** 'U dan onaj'
- riječ je Jahve nad Vojskama - 'pozivat ćete jedan drugoga pod
lozu i pod smokvu.'”

4 Anđeo koji je govorio sa mnom vrati se tad i probudi me
kao čovjeka koji se oda sna budi. **2** “Što vidiš?” - upita. Ja
odgovorih: “Vidim, evo, svijećnjak, sav od zlata, s posudom
za ulje vrh njega; i sedam je žižaka na svijećnjaku, sa sedam
lijevaka za sedam žižaka što su na njemu. **3** Dvije su masline
kraj njega, jedna njemu zdesna, druga slijeva.” **4** Obratih
se anđelu koji je govorio sa mnom i upitah ga: “Što je to,
gospodaru?” **5** Anđeo koji je govorio sa mnom odgovori mi: “Zar
ne znaš što je to?” Ja rekoh: “Ne, gospodaru.” **6** [6a] On mi tad
odgovori ovako: [6b]Evo riječi Jahvine Zerubabelu: “Ne silom niti
snagom, već duhom mojim!” - riječ je Jahve nad Vojskama. **7**
Što si ti, goro velika? Pred Zreubabelom postaješ ravnica! On
će izvući krunišni kamen uz poklike: “Hvala! Hvala za njega!” **8**
Dođe mi potom riječ Jahvina: **9** Zerubabelove su ruke ovaj Dom
utemeljile, njegove će ga ruke završiti. I vi ćete znati da me k
vama poslao Jahve nad Vojskama. **10** [10a] Jer, tko je prezreo
dan skromnih početaka? Radovat će se kad vide olovni visak
u ruci Zerubabelovoj. [10b] “Ovih sedam oči su Jahvine što
strijeljaju po svoj zemlji.” **11** Tad progovorih i zapitah ga: “Što su

one dvije masline desno i lijevo od svijećnjaka?" 12 Progovorih
opet i upitah ga: "Što su one dvije maslinove grančice koje kroz
dvije zlatne cijevi dolijevaju ulje?" 13 On mi odgovori: "Zar ne
znaš što je to?" Odvratih: "Ne, gospodaru!" 14 On reče: "To su
dva Pomazanika koji stoje pred Gospodarem sve zemlje."

5 Podigoh opet oči i vidjeh: leti svitak knjige. 2 Anđeo me
upita: "Što vidiš?" Odgovorih: "Vidim svitak knjige gdje leti:
dužina joj je dvadeset lakata, a širina deset." 3 On mi tad reče:
"To je prokletstvo koje će zahvatiti svu zemlju; odsad, svaki koji
krade bit će po njem izgnan odavde i svaki koji krivo priseže bit
će po njem odavde protjeran. 4 Ja ću ga izvesti - riječ je Jahve
nad Vojskama - da uđe u kuću lupežu i u kuću onome koji se
krivo kune mojim imenom te da boravi usred njegove kuće i
uništi je skupa s njenim drvljem i kamenjem." 5 Anđeo koji je
govorio sa mnom iziđe i reče mi: "Podigni oči i pogledaj što se to
pojavljuje." 6 Ja ga upitah: "Što je to?" On reče: "To se pojavljuje
efa." I nastavi: "To je opća pokvarenost na zemlji." 7 I gle, podiže
se olovan poklopac i jedna žena sjedi usred efe. 8 On reče: "To
je zloća." I gurnu je u efu i baci joj na otvor olovni poklopac. 9
Podigavši oči, vidjeh: dvije žene izlaze s vjetrom u krilima, a
krila im bijahu kao krila rode; one podigoše efu između zemlje i
neba. 10 Upitah tad anđela koji je govorio sa mnom: "Kamo
odnose efu?" 11 On mi odgovori: "Da joj sagrade hram u zemlji
šinearskoj i da joj pripreme postolje na koje će je postaviti."

6 I podigoh oči i vidjeh: gle, četvera bojna kola izlaze između
dviju gora; a gore bijahu od mjedi. 2 U prvim kolima bijahu
riđi konji; u drugim kolima crni konji; 3 u trećim kolima bijeli
konji, a u četvrtim kolima konji šareni. 4 Obratih se anđelu koji
je govorio sa mnom i upitah ga: "Što je to, gospodaru?" 5 Anđeo
mi odgovori ovako: "Ti kreću u četiri vjetra nebeska pošto su
stajali pred Gospodarem sve zemlje. 6 Riđani kreću u zemlju
istočnu; vranci u zemlju sjevernu; bijelci kreću u zemlju zapadnu,
a šarci kreću u zemlju južnu." 7 Krepko oni stupaju, nestrpljivi da
obiđu zemlju. On im reče: "Idite, obiđite zemlju!" I oni krenuše
obilaziti zemljom. 8 On me zovnu i reče mi: "Vidi, oni koji su
krenuli u sjevernu zemlju umirit će gnjev moj u zemlji sjevernoj."
9 I dođe mi riječ Jahvina: 10 "Uzmi prinose od izgnanika - od
Heldaja, Tobije i Jedaje - i pođi danas i uđi u dom Jošije, sina
Sefanijina, koji je došao iz Babilona. 11 Uzmi srebra i zlata,
načini krunu i stavi na glavu Jošui, sinu Josadakovu, velikom
svećeniku. 12 I reci mu: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama:
Evo čovjeka komu je ime Izdanak; ispod njega će proklijati i on
će sazdati Svetište Jahvino. 13 On će sazdati Svetište Jahvino i
proslaviti se. On će sjediti i vladati na prijestolju. A do njega će
na prijestolju biti svećenik. Sklad savršen bit će među njima. 14
A kruna neka ostane u Jahvinu Svetištu za spomen Heldaju,
Tobiji, Jedaji i Jošiji, sinu Sefanijinu. 15 I oni koji su daleko doći
će i sazdat će Svetište Jahvino. Znat ćete tako da me Jahve nad
Vojskama k vama poslao.' To će se zbiti ako zaista poslušate
glas Jahve, Boga svojega."

7 Četvrte godine kralja Darija, četvrtoga dana devetoga
mjeseca, Kisleva, dođe riječ Jahvina Zahariji. 2 Betel je
naime poslao Sar-Esera i Regem-Meleka s njihovim ljudima da
mole lice Jahvino 3 i da pitaju svećenike u Domu Jahve nad
Vojskama i proroke: "Hoćemo li plakati petoga mjeseca i postiti,
kao što činimo već tolike godine?" 4 Tada mi dođe riječ Jahve
nad Vojskama: "Reci svemu puku zemlje i svećenicima: 5 'Kad
postite i naričete petoga i sedmoga mjeseca već sedamdeset
godina, zar meni postite? 6 A kad jedete i pijete, zar sebi
ne jedete i pijete? 7 Nisu li to propisi koje je Jahve objavio
preko negdašnjih proroka kada Jeruzalem bijaše naseljen i
miran kao i gradovi oko njega i kada bijaše napučen Negeb i
Šefela?'" 8 Riječ Jahvina dođe Zahariji: 9 "Ovako govori Jahve
nad Vojskama: 'Sudite istinito i budite dobrostivi i milosrdni jedni
drugima. 10 Ne tlačite udovu ni sirotu, ni došljaka ni uboga, i
ne snujte u srcu pakosti jedan prema drugom.' 11 Ali oni ne
htjedoše poslušati, već prkosno okrenuše leđa; zatisnuše uši da
ne bi čuli; 12 otvrdnuše srcem kao kremen, da ne bi čuli Zakon i
riječi koje im je slao Jahve nad Vojskama, svojim duhom, preko
drevnih proroka. I Jahve nad Vojskama silno se tad razgnjevi.
13 I zato, kao što je on zvao a oni ga ne slušaše, tako su sad
oni zvali a ja ih nisam slušao - riječ je Jahve nad Vojskama.
14 I razmeo sam ih među sve narode kojih ne poznavahu, a
zemlja iza njih bi opustošena, te nitko nije njome prolazio niti se
vraćao. Tako su zemlju blagostanja obratili u pustoš!"

8 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Ovako govori Jahve nad
Vojskama: 'Ljubavlju ljubomornom za Sion izgaram i gnjevom
velikim plamtim za nj! Vraćam se u Sion, prebivati hoću sred
Jeruzalema.' 3 Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Jeruzalem
će se zvati Gradom vjernosti i Gorom Jahve nad Vojskama,
Gorom svetosti.' 4 Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Starci i
starice opet će posjedati po trgovima jeruzalemskim, svatko sa
štapom u ruci zbog starosti prevelike. 5 A gradski će se trgovi
ispuniti dječacima i djevojčicama koji će se igrati na njegovim
trgovima.' 6 Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Ako to bude
čudo u očima Ostatka u dane one, zar će to biti čudo i u mojim
očima' - riječ je Jahve nad Vojskama. 7 Ovako govori Jahve nad
Vojskama: 'Evo spasit ću svoj narod iz zemlje istočne i iz zemlje
sunčanog zapada. 8 Ja ću ih dovesti da se nastane usred
Jeruzalema. I bit će mi narod a ja ću im biti Bog u vjernosti i
pravdi.' 9 Ovako Govori Jahve nad Vojskama: 'Neka ojačaju
ruke vama koji ovih dana slušate riječi ove iz usta proroka koji
prorokuje od dana kada bjehu položeni temelji Domu Jahve nad
Vojskama da bi se opet sagradilo Svetište. 10 Jer, prije ovih
dana ne bijaše nadnice za čovjeka niti nadnice za živinče; niti
bijaše mira od neprijatelja onome koji je izlazio ni onome koji je
dolazio; puštao sam ljude jedne protiv drugih. 11 Ali sada, neću
biti prema Ostatku ovog naroda kao minulih dana - riječ je Jahve
nad Vojskama - 12 nego ću posijati mir: loza će roditi grožđem,
zemlja će davati usjeve, a nebo će davati rosu svoju. Sve ću
to dati Ostatku ovoga naroda. 13 I kao što bijaste prokletstvo
među narodima, dome Judin i dome Izraelov, tako ću vas spasiti
da budete blagoslovom! Ne bojte se, nek' vam jake budu ruke!'
14 Jer ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Kao što bijah namislio
unesreći vas kada su me razgnjevili oci vaši - govori Jahve nad
Vojskama - i nisam se pokajao, 15 tako, promijenivši naum, u
ove dane mislim usreći Jeruzalem i dom Judin. Ne bojte se! 16

A ovo vam je činiti: Govorite istinu jedan drugom; sudite istinito i
miroljubivo na vratima gradskim! 17 Ne snujte jedan drugome
zlo u srcu; ne ljubite lažnu kletvu. Jer sve to ja mrzim' - riječ je
Jahvina!" 18 Dođe mi riječ Jahve nad Vojskama: 19 "Ovako
govori Jahve nad Vojskama: Post četvrtoga, post petoga, post
sedmoga i post desetoga mjeseca postat će za Dom Jahvin
radost, veselje i veseli blagdani. Ali ljubite istinu i mir!" 20 "Ovako
govori Jahve nad Vojskama: Još će dolaziti narodi i stanovnici
mnogih gradova. 21 Stanovnici jednoga grada ići će u drugi
govoreći: 'Hajde da idemo moliti lice Jahvino i tražiti Jahvu nad
Vojskama!' Ići ću i ja! 22 I doći će mnogi puk i moćni će narodi
tražiti Jahvu nad Vojskama u Jeruzalemu i moliti lice Jahvino.
23 Ovako govori Jahve nad Vojskama! U one će dane deset ljudi
od naroda svih jezika hvatati jednog Židova za skut govoreći:
'Idemo s vama, jer čusmo da je s vama Bog.'"

9 Proroštvo. Riječ Jahvina. Jahve prolazi zemljom Hadraka,
Damask mu je počivalište; jer Jahvini su gradovi Arama i sva
plemena Izraela. 2 Hamat također, koji s njim graniči, 3 i Tir
i Sidon, tako mudar. Tir podiže tvrde bedeme, zgrnu srebra
kao prašine i zlata kao blata s ulica. 4 Al' evo, Gospod će ga
osvojiti, survati u more moć njegovu, a njega će progutati oganj.
5 Vidjet će to Aškelon i prestrašiti se, a Gaza sva će uzdrhtati, i
Ekron, jer ga nada prevari: nestat će kralja iz Gaze, Aškelon će
pust ostati, 6 u Ašdodu stanovat će kopilad! Zatrt ću ponos
Filistejaca, 7 uklonit ću im krv iz usta i gnusobu iz zuba. I oni
će pripasti Bogu našem i bit će kao jedna obitelj u Judeji, a
Ekron će biti kao Jebusejac. 8 Uz Dom svoj utaborit ću se
kao straža, protiv onih koji odlaze i dolaze; tlačitelj neće više
ovud prolaziti, jer njegovu sam uvidio bijedu. 9 Klikni iz sveg
grla, Kćeri sionska! Viči od radosti, Kćeri jeruzalemska! Tvoj
kralj se evo tebi vraća: pravičan je i pobjedonosan, ponizan
jaše na magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu. 10 On će
istrijebit' kola iz Efrajima i konje iz Jeruzalema; on će istrijebit'
luk ubojni. On će navijestit' mir narodima; vlast će mu se proširit'
od mora do mora i od Rijeke do rubova zemlje. 11 A i tebi, zbog
krvi tvoga Saveza, vratit ću sužnje tvoje iz jama bezvodnih.
12 Vratite se u Tvrđavu, izgnanici puni nade, još danas - ja
navješćujem - dvostruko ću ti uzvratiti. 13 Jer, Judu sam kao luk
napeo, a Efrajimom luk naoružao: tvoje ću, o Sione, zavitlat'
sinove - protiv sinova tvojih, o Javane - i učinit ću te kao mač
junaka. 14 Nad njima tad će se pojaviti Jahve i kao munja letjet
će mu strijela. Jahve Gospod u rog će zatrubit', hodit će na
južnim vihorima. 15 Jahve nad Vojskama zakrilit će ih i oni
će gaziti nogama kamenje praćaka, pit će krv kao da je vino,
napojit' se kao škropilo, kao uglovi na žrtveniku. 16 Jahve Bog
njihov spasit će ih u dan onaj; kao stado on će pasti narod svoj;
kao drago kamenje krune oni će blistat' u zemlji njegovoj. 17 Ah,
kako li će sretan, kako lijep biti! Od žita će rasti mladići, a od
slatkog vina djevice.

10 Tražite od Jahve dažda u vrijeme proljetno! Jahve stvara
munje i daje kišu; čovjeku kruh daje, a stoci travu. 2
Lažno bajaju kumiri, prijevaru vide gatari, obmanu govore snovi,
varljivu utjehu daju, zato kao stado blude ljudi, lutaju jer nemaju
pastira. 3 Moj je gnjev planuo na pastire, i ja ću kaznom pohodit
jarce. Da, Jahve nad Vojskama pohodit će stado svoje, dom
Judin. I učinit će da budu k'o gizdav konj u boju: 4 od njega
će poteći kamen zaglavni, klin šatorski, od njega ubojit luk, od
njega sve vođe. 5 Bit će zajedno kao junaci što u boju gaze kao
po blatu uličnom; vojevat će, jer Jahve je s njima, i osramotit će
one koji konje jašu. 6 "Ojačat ću dom Judin, spasiti dom Josipov.
Opet ću ih naseliti, žao mi ih, i bit će kao da ih nisam odbacio,
jer ja sam Jahve, Bog njihov - uslišat ću ih." 7 Efrajimci bit će
kao junaci i radostit će im se srce kao od vina: vidjet će sinove
svoje i veseliti se, u Jahvi će klicati srce njihovo. 8 "Zazviždat ću
im i sabrati ih, jer ja sam ih izbavio, bit će opet brojni kao što
bjehu. 9 Rasijao sam ih među narode, ali će se oni u zemljama
dalekim spomenuti mene, poučit će svoje sinove, i oni će se
vratiti. 10 Vratit ću ih iz zemlje egipatske, sabrat ću ih iz Asirije
i dovest ih u zemlju gileadsku i na Libanon, i neće biti dosta
mjesta za njih." 11 Prijeći će more egipatsko, jer on će udariti
valove morske, sve dubine Nila presahnut će. Bit će oboren
ponos Asirije, oduzeto žezlo Egiptu. 12 U Jahvi će biti snaga
njihova, njegovim će se oni proslavit imenom - riječ je Jahvina.

11 Otvori vrata, Libanone, nek' ti oganj sažeže cedrove!
2 Kukaj, čempresu, jer pade cedar, jer su mogućnici
upropašteni! Kukajte, hrastovi bašanski, jer posječena je šuma
najgušća. 3 Čuj jauk pastira, opustošen je sjaj njihov! Čuj riku
lavića, opustošen je ponos jordanski! 4 Ovako mi reče Jahve: 5
"Pasi ovce klanice! Kupci ih njihovi kolju nekažnjeno, a koji ih
prodaju, govore: 'Blagoslovljen bio Jahve, obogatio sam se!' i
pastiri ih njihovi ne štede. 6 Ni ja više neću štedjeti žitelja zemlje
- riječ je Jahve nad Vojskama - nego: predajem, evo, svakoga u
ruke njegova bližnjega i u ruke kralja njegova; i oni će pustošiti
zemlju, a ja neću izbavljati iz ruku njihovih." 7 Stadoh pasti ovce
klanice za trgovce ovcama te uzeh dva štapa: jedan nazvah
Naklonost, drugi Sveza. Tako sam pasao stado. 8 I u jednom
mjesecu odbacih tri pastira. Ali mi i ovce dojadiše, omrznuh
im. 9 Tad rekoh: "Neću vas više pasti! Koja mora uginuti, nek'
ugine! Koja mora nestati, nek' nestane! A koje ostanu, neka
jedna drugoj meso prožderu!" 10 Tad uzeh svoj štap Naklonost i
slomih ga da raskinem Savez svoj što ga bijah sklopio sa svim
narodima. 11 I on se raskinu onog dana, i trgovci ovcama koji
su to gledali doznaše da je to bila riječ Jahvina. 12 Rekoh im
tad: "Ako vam je to dobro, dajte mi plaću; ako nije, nemojte."
Oni mi odmjeriše plaću: trideset srebrnika. 13 A Jahve mi reče:
"Baci u riznicu tu lijepu cijenu kojom su me procijenili!" Ja uzeh
trideset srebrnika i bacih u riznicu u Domu Jahvinu. 14 Onda
slomih i svoj drugi štap, Svezu - da raskinem bratstvo između
Jude i Izraela. 15 I reče mi Jahve: "Uzmi još opremu bezumna
pastira, 16 jer, evo, podići ću jednoga bezumnog pastira u ovoj
zemlji: za izgubljene on se neće brinuti, zalutale neće tražiti,
ranjene neće vidati, iscrpljene neće nositi, nego će jesti meso
od pretilih i papke im otkidati. 17 Teško pastiru opakom koji
stado ostavlja! Neka mu mač stigne ruku i desno oko! Nek' mu
desnica sasvim usahne, oko desno sasvim potamni!"

12 Proroštvo. Besjeda Jahvina o Izraelu. Govori Jahve koji
razape nebesa, utemelji zemlju i stvori dah čovjeku u
grudima: 2 "Evo, učinit ću Jeruzalem čašom opojnom svim

narodima uokolo - za opsade Jeruzalema. 3 U onaj dan učinit
ću Jeruzalem teškim kamenom svim narodima: svi koji ga budu
dizali teško će se izraniti, a skupit će se na nj svi narodi zemlje.
4 U onaj dan - riječ je Jahvina - udarit ću sve konje strahom, a
njine jahače mahnitošću. Ali nad domom Judinim otvorit ću oči,
a sljepilom ću udariti sve konje narodÄa. 5 Tada će u srcu reći
plemena Judina: 'Snaga je Jeruzalemaca u Jahvi nad Vojskama,
Bogu njihovu!' 6 U onaj dan učinit ću da plemena Judina budu
kao žeravnica užarena na drvlju, kao baklja upaljena na snoplju: i
proždirat će zdesna i slijeva sve narode uokolo. A Jeruzalem će i
dalje stajati na svome mjestu." 7 Jahve će najprije spasiti Judine
šatore da se ponos doma Davidova i ponos Jeruzalemaca ne
izdigne iznad Jude. 8 U onaj dan Jahve će zakriliti Jeruzalemce:
najsustaliji među njima bit će u onaj dan kao David, a dom
Davidov bit će kao božanstvo, kao Anđeo Jahvin pred njima. 9
"U onaj dan pregnut ću da uništim sve narode koji dođu na
Jeruzalem. 10 A na dom Davidov i na Jeruzalemce izlit ću
duh milosni i molitveni. I gledat će na onoga koga su proboli;
naricat će nad njim kao nad jedincem, gorko ga oplakivati kao
prvenca. 11 U onaj dan plač velik će nastati u Jeruzalemu, poput
plača hadad-rimonskog u ravnici megidonskoj. 12 I plakat će
zemlja, svaka porodica napose, i žene njihove napose; porodica
doma Davidova napose, i žene njihove napose; porodica doma
Natanova napose, i žene njihove napose; 13 porodica doma
Levijeva napose, i žene njihove napose; porodica Šimejeva
napose, i žene njihove napose; 14 i sve ostale porodice, svaka
porodica za sebe, i žene njihove napose.

13 U onaj dan otvorit će se izvor domu Davidovu i
Jeruzalemcima da se operu od grijeha i nečistoće. 2 U
onaj dan - riječ je Jahve nad Vojskama - iskorijenit ću iz zemlje
imena kumirÄa da se više ne spominju; uklonit ću iz zemlje i
proroke i duh nečistoće. 3 Ako netko još bude prorokovao, otac
i mati koji su ga rodili reći će mu: 'Nećeš više živjeti, jer laž
govoriš u ime Jahvino!' Otac i mati koji su ga rodili probost će ga
kada bude prorokovao. 4 U onaj dan svaki će se prorok stidjeti
svoga viđenja; neće se više ogrtati plaštem od kostrijeti da bi
lagali, 5 nego će govoriti: 'Nisam ja prorok; ja sam ratar, zemlja
je moje dobro od mladosti!' 6 Ako li ga tko upita: 'Kakve su ti to
rane po tijelu?' on će odgovoriti: 'Izranjen sam kod prijateljÄa.'
7 Probudi se, maču, protiv mog pastira, protiv čovjeka, moga
srodnika - riječ je Jahve nad Vojskama. Udari pastira, i ovce
će se razbjeći! Okrenut ću ruku protiv slabića, 8 i u svoj će
zemlji - riječ je Jahvina - dvije trećine biti istrijebljene, a trećina
ostavljena. 9 Tu ću trećinu kroz oganj provesti, pročistit ću
ih kao što se pročišćuje srebro, iskušat' ih kao što se srebro
iskušava. I on će zazivati ime moje, a ja ću mu se odazvati; i
reći ću: 'Moj je to narod!' a on će reći: 'Jahve je Bog moj!'"

14 Gle, dolazi dan Jahvin kada će se podijeliti plijen usred
tebe. 2 I sabrat ću sve narode u Jeruzalem u borbu.
I zaposjest će grad, opljačkati kuće i silovati žene. Polovina
će grada otići u izgnanstvo, ali Ostatak neće biti istrijebljen iz
grada. 3 Tada će Jahve izaći i boriti se protiv tih naroda kako
on zna ratovati u dan ratni. 4 Noge će mu, u dan onaj, stajati
na Gori maslinskoj koja je nasuprot Jeruzalemu na istoku. I
raskolit će se Gora maslinska po srijedi, između istoka i zapada,
u golemu dolinu: jedna će se polovina pomaknuti na sjever,
druga na jug. 5 Dolina Gore moje bit će ispunjena od Goe pa do
Jasola i bit će zakrčena kao što je bila zakrčena poslije potresa
u dane Uzije, kralja judejskog. Tada će doći Jahve, Bog tvoj, i
svi sveci s njim. 6 U dan onaj neće više biti ni studeni ni leda. 7
Bit će to dan čudesan - znade ga Jahve - ni dan ni noć; i u
vrijeme večeribit će svjetlo. 8 U onaj dan žive će vode poteći iz
Jeruzalema, pola k moru istočnom, pola kmoru zapadnom. Bit
će tako ljeti i zimi. 9 I Jahve će biti kralj nad svom zemljom.
10 Sva će se zemlja pretvoriti u ravnicu, od Gebe do Rimona
negepskog. A Jeruzalem će se uzvisiti na svom mjestu; i bit
će nastanjen - od Vrata Benjaminovih do Prvih vrata, to jest
do Vrata ugaonih, i od Kule Hananeelove do Kraljeva tijeska.
11 Opet će se stanovati u njemu, i više neće biti prokletstva;
Jeruzalem će živjeti u miru. 12 A evo kojom će ranom Jahve
udariti sve narode koji budu zavojštili na Jeruzalem: meso će im
se raspadati dok budu na nogama; oči će im trunuti u dupljama,
jezik gnjiti u ustima. 13 U dan onaj nastat će među njima silan
metež od Jahve: jedan će drugoga za ruku hvatati, i ruka će se
jednoga dizati na drugoga. 14 I Juda će se boriti u Jeruzalemu.
Tu će se sakupiti bogatstva svih okolnih naroda: zlato, srebro,
odjeća u velikoj množini. 15 A slična će rana pasti na konje,
mazge, deve i magarce, i na svu stoku koja se nađe u tome
taboru. 16 Tko preživi od svih naroda koji dođu na Jeruzalem,
uzlazit će godimice da se pokloni pred Kraljem, Jahvom nad
Vojskama, i da slave Blagdan sjenica. 17 Ako koje pleme zemlje
ne uzađe u Jeruzalem da se pokloni pred Kraljem, Jahvom nad
Vojskama, neće biti kiše za njega. 18 Ako li pleme egipatsko ne
uzađe i ne dođe, stići će ga isti udarac kojim će Jahve udariti
narode koji ne bi uzašli svetkovati Blagdan sjenica. 19 Takva
će biti kazna Egiptu i svim narodima koji ne budu uzašli da
svetkuju Blagdan sjenica. 20 U onaj dan stajat će na konjskim
praporcima 'Jahvi posvećen'; a u Domu Jahvinu bit će lonci kao
žrtvene čaše pred žrtvenikom; 21 i svaki će lonac u Jeruzalemu
i u Judeji biti posvećen Jahvi nad Vojskama - svi koji budu htjeli
žrtvovati uzimat će ih i kuhati u njima. I u dan onaj neće više biti
trgovaca u Domu Jahve nad Vojskama.

Malahija

1 Proroštvo. Riječ Gospodnja Izraelu po Malahiji. **2** Ljubio sam
vas - govori Jahve, a vi pitate: “Po čemu si nas ljubio?” Ne
bijaše li Ezav brat Jakovljev? - riječ je Jahvina - **3** ali Jakova
sam zavolio, a Ezav mi omrznu: gradove mu u pustoš pretvorih,
a baštinu njegovu dadoh pustinjskim šakalima. **4** Jer, rekne
li Edom: Bili smo smrvljeni, ali ćemo opet podići ruševine!”
ovako kaže Jahve nad Vojskama: Neka grade oni, a ja ću
razgraditi! Zvat će ih zemljom bezbožničkom i narodom na koji
se Jahve srdi dovijeka! **5** Vaše će oči vidjeti, i reći ćete: “Velik
je Jahve preko granica zemlje izraelske.” **6** Sin časti oca, a
sluga gospodara. Ali, ako sam ja otac, gdje je čast moja? Ako
sam gospodar, gdje je strah od mene? To govori Jahve nad
Vojskama vama, svećenici, koji moje ime prezirete, a pitate:
“Čime smo prezreli ime tvoje?” **7** Oskvrnjen kruh na mome
prinosite žrtveniku i još pitate: “Čime te oskvrnismo?” Time što
kažete “Stol je Jahvin stvar nevažna!” **8** A kada za žrtvu slijepu
stoku prinosite, zar to nije zlo? I kad prinosite hromo i bolesno,
zar to nije zlo? Donesi takvo što svome namjesniku, hoće li biti
zadovoljan i dobro te primiti? - govori Jahve nad Vojskama. **9**
Sada umilostivite lice Božje da nam se smiluje. To donose ruke
vaše, hoće li vas dobro primiti? - govori Jahve nad Vojskama.
10 O kada bi tko od vas zatvorio vrata da mi zaludu ne palite
ognja na žrtveniku! Niste mi mili - govori Jahve nad Vojskama - i
ne primam žrtve iz ruke vaše. **11** Jer od istoka do zapada veliko
je ime moje među narodima, i na svakom mjestu prinosi se
kad i žrtva čista Imenu mojemu, jer veliko je Ime moje među
narodima - govori Jahve nad Vojskama. **12** Ali vi ga skvrnite
kada govorite: “Stol je Gospodnji okaljan i hrana na njemu ni
za što nije!” **13** Kažete još: “Gle, šteta truda!” i prezirete ga -
govori Jahve nad Vojskama. Kada dovodite stoku otetu, hromu i
bolesnu, te je prinosite kao dar žrtveni, zar da to iz vaše ruke
milostivo primim? - govori Jahve nad Vojskama. **14** Proklet
bio varalica koji u stadu ima ovna što mi ga je zavjetovao, a
žrtvuje mi ovcu jalovicu. Jer ja sam velik kralj - govori Jahve nad
Vojskama - i strašno je Ime moje među narodima.

2 A sad vas opominjem, svećenici! **2** Ako ne budete poslušali,
ako ne budete k srcu uzeli da proslavite Ime moje - govori
Jahve nad Vojskama - kletvu ću na vas svaliti i proklet ću
vaš blagoslov. I već ga prokleh jer to niste k srcu uzeli. **3** I
slomit ću vam ruku, bacit ću vam u lice izmetine, izmetine vaših
svetkovina, i s njima ću vas splaviti. **4** Po tom ćete znati: to je
bila moja opomena da ostane Savez moj s Levijem - govori
Jahve nad Vojskama. **5** A moj Savez s njim, to bijaše život i mir
- ja sam mu ih dao: bijaše to strah - i on me se bojao, Imena se
moga plašio. **6** Zakon istine bijaše u njegovim ustima i pakost
mu ne kaljaše usana; u miru i pravičnosti hodio je sa mnom i
mnoge je od grijeha odvratio. **7** Da, usne svećenikove treba da
čuvaju znanje, a iz njegovih usta treba tražiti Zakon: ta on je
glasnik Jahve nad Vojskama. **8** Ali vi ste s puta zašli, učinili
ste da se mnogi o Zakon spotiču, raskinuli ste Savez Levijev
- govori Jahve nad Vojskama. **9** Zato učinih da vas preziru i
ponizuju svi narodi jer se putova mojih vi držali niste, nego ste
bili pristrani primjenjujuć Zakon. **10** Nemamo li svi jednog Oca?
Nije li nas jedan Bog stvorio? Zašto smo onda jedan drugome
nevjerni te skvrnimo Savez svojih otaca? **11** Iznevjerio se Juda:
učinili su sramotu u Izraelu i Jeruzalemu, jer Juda je oskvrnuo
Svetinju, Jahvi dragu, i ženi se kćerju tuđega božanstva. **12**
Svakog tko tako učini, ma tko bio on, nek iskorijeni Jahve iz
šatora Jakovljevih i između onih koji prinose žrtvu Jahvi nad
Vojskama! **13** I ovo još vi činite: zalijevate suzama Jahvin
žrtvenik tužeći i ridajući, jer on više neće da se žr tvi prikloni, iz
ruke mu vaše ona nije ugodna. **14** I vi pitate: “Zašto?” Zato što
je Jahve bio svjedok između tebe i žene mladosti tvoje kojoj si
nevjeran premda ti drugarica bijaše i žena tvoga saveza. **15** Nije
li On načinio jedno jedino biće dahom životnim obdareno? A što
to jedino biće traži? Božanski naraštaj! Poštuj dakle život svoj i
ne budi nevjeran ženi svoje mladosti. **16** Jer ja mrzim otpuštanje
žena - govori Jahve, Bog Izraelov - i onog koji nevjerom haljine
svoje kalja - govori Jahve nad Vojskama! Poštujte dakle život
svoj, ne budite nevjerni! **17** Dosađujete Jahvi svojim riječima, a
pitate: “U čemu mu dosađujemo?” Time što govorite: “Svi koji
zlo čine dobro su viđeni u očima Jahvinim i takvi su mu mili!” ili:
“Gdje je Bog pravde?”

3 Evo šaljem glasnika da put preda mnom pripravi. I doći će
iznenada u Hram svoj Gospod koga vi tražite i anđeo Saveza
koga žudite. Evo ga, dolazi već - govori Jahve nad Vojskama. **2**
Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska i tko će opstati kad se
on pojavi? Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeličeva. **3**
I zasjest će kao onaj što topi srebro i pročišćava. Očistit će
sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro, da prinose
Jahvi žrtvu u pravednosti. **4** Tad će biti draga Jahvi žrtva Judina
i jeruzalemska kao u drevne dane i kao prvih godina. **5** Doći
ću k vama na sud i bit ću spreman svjedok protiv vračeva
i preljubnika, protiv onih koji se lažno kunu, protiv onih koji
zakidaju plaću radniku, udovici i siroti, protiv onih koji gaze pravo
stranaca i mene se ne boje - govori Jahve nad Vojskama. **6** Jer
ja, Jahve, ne mijenjam se, a vi se, sinovi Jakovljevi, mijenjate
bez prestanka! **7** Od vremena svojih otaca odstupate od mojih
uredaba i ne čuvate ih. Vratite se meni, a ja ću se vratiti vama
- govori Jahve nad Vojskama. Pitate: “Kako da se vratimo?”
8 Smije li čovjek prikraćivati Boga? A vi mene prikraćujete. I
pitate: “U čemu te prikratismo?” U desetini i u prinosu. **9** Udareni
ste prokletstvom jer me prikraćujete vi, sav narod! **10** Donesite
čitavu desetinu u riznicu da u mojoj kući bude hrane. Tada me
iskušajte - govori Jahve nad Vojskama - neću li vam otvoriti
ustave nebeske i neću li izliti na vas punom mjerom blagoslov,
11 neću li zbog vas zaprijetit skakavcu da vam više ne kvari
usjeva i da vam ne bude nerodna loza u polju - govori Jahve
nad Vojskama. **12** Svi će vas narodi tad držati sretnima, jer ćete
biti zemlja blaženstva - govori Jahve nad Vojskama. **13** Teške
su besjede vaše protiv mene - govori Jahve. **14** Vi ipak pitate:
“Što smo između sebe govorili protiv tebe?” Govorili ste: “Zaludu
je Bogu služiti i kakva je korist što njegove čuvamo propise i
žalosni hodimo pred Jahvom nad Vojskama. **15** Odsad ćemo
sretnim zvati oholice: napreduju oni koji zlo čine, i premda Boga
iskušavaju, izvuku se!” **16** Ali kad se razgovaraju oni koji se
Boga boje, Jahve pazi, sluša ih, i to se pred njim piše u knjigu

spomenicu u korist onih koji se boje Jahve i štuju Ime njegovo.
17 Moji će biti, moja stečevina - govori Jahve nad Vojskama. U
Dan koji spremam bit ću im milostiv kao što je milostiv otac
sinu koji mu služi. **18** I tada ćete opet razlikovati pravednika od
grešnika, onoga koji služi Bogu od onoga koji mu ne služi.

4 Jer evo dan dolazi poput peći užaren; oholi i zlikovci bit
će kao strnjika: dan koji se bliži spalit će ih - govori Jahve
nad Vojskama - da im neće ostati ni korijena ni grančice. **2** A
vama koji se Imena moga bojite sunce pravde će ogranuti sa
zdravljem u zrakama, i vi ćete izlaziti poskakujući kao telad na
pašu. **3** I gazit ćete bezbožnike kao prah pod nogama u dan
koji spremam" - govori Jahve nad Vojskama. **4** "Spomenite se
Zakona Mojsija, sluge moga, kome sam na Horebu propisao
zakone i uredbe za sav Izrael. **5** Evo, poslat ću vam proroka Iliju
prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan. **6** On će obratiti
srce otaca k sinovima, a srce sinova k ocima, da ne dođem i ne
udarim prokletstvom zemlju."

NOVI ZAVJET

A Isus je govorio: "Oče, oprosti im, ne znaju što čine!"
I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke.
Luka 23:34

Matej

1 Rodoslovlje Isusa Krista, sina Davidova, sina Abrahamova.
2 Abrahamu se rodi Izak. Izaku se rodi Jakov. Jakovu se
rodi Juda i njegova braća. **3** Judi Tamara rodi Peresa i Zeraha.
Peresu se rodi Hesron. Hesronu se rodi Ram. **4** Ramu se rodi
Aminadab. Aminadabu se rodi Nahšon. Nahšonu se rodi Salma.
5 Salmi Rahaba rodi Boaza. Boazu Ruta rodi Obeda. Obedu se
rodi Išaj. **6** Išaju se rodi David kralj. Davidu bivša žena Urijina
rodi Salomona. **7** Salomonu se rodi Roboam. Roboamu se rodi
Abija. Abiji se rodi Asa. **8** Asi se rodi Jozafat. Jozafatu se rodi
Joram. Joramu se rodi Ahazja. **9** Ahazji se rodi Jotam. Jotamu
se rodi Ahaz. Ahazu se rodi Ezekija. **10** Ezekiji se rodi Manaše.
Manašeu se rodi Amon. Amonu se rodi Jošija. **11** Jošiji se rodi
Jehonija i njegova braća u vrijeme progonstva u Babilon. **12**
Poslije progonstva u Babilon Jehoniji se rodi Šealtiel. Šealtielu
se rodi Zerubabel. **13** Zerubabelu se rodi Abiud. Abiudu se rodi
Elijakim. Elijakimu se rodi Azor. **14** Azoru se rodi Sadok. Sadoku
se rodi Akim. Akimu se rodi Elijud. **15** Elijudu se rodi Eleazar.
Eleazaru se rodi Matan. Matanu se rodi Jakov. **16** Jakovu se
rodi Josip, muž Marije, od koje se rodio Isus koji se zove Krist.
17 U svemu dakle: od Abrahama do Davida četrnaest naraštaja;
od Davida do progonstva u Babilon četrnaest naraštaja; poslije
progonstva u Babilon do Krista četrnaest naraštaja. **18** A rođenje
Isusa Krista zbilo se ovako. Njegova majka Marija, zaručena s
Josipom, prije nego se sastadoše, nađe se trudna po Duhu
Svetom. **19** A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrgnuti
sramoti, nego naumi da je potajice napusti. **20** Dok je on to
snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: “Josipe,
sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u
njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. **21** Rodit će sina, a ti
ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha
njegovih.” **22** Sve se to dogodilo da se ispuni što Gospodin reče
po proroku: **23** Evo, Djevica će začeti i roditi sina i nadjenut će
mu se ime Emanuel - što znači: S nama Bog! **24** Kad se Josip
probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k
sebi svoju ženu. **25** I ne upozna je dok ne rodi sina. I nadjenu
mu ime Isus.

2 Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane Heroda
kralja, gle, mudraci se s Istoka pojaviše u Jeruzalemu **2**
raspitujući se: “Gdje je taj novorođeni kralj židovski? Vidjesmo
gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti.” **3**
Kada to doču kralj Herod, uznemiri se on i sav Jeruzalem s
njime. **4** Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance narodne
pa ih ispitivaše gdje se Krist ima roditi. **5** Oni mu odgovoriše: “U
Betlehemu judejskome jer ovako piše prorok: **6** A ti, Betleheme,
zemljo Judina! Nipošto nisi najmanji među kneževstvima Judinim
jer iz tebe će izaći vladalac koji će pasti narod moj - Izraela! **7**
Tada Herod potajno dozva mudrace i razazna od njih vrijeme
kad se pojavila zvijezda. **8** Zatim ih posla u Betlehem: “Pođite,
reče, i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga nađete, javite mi da
i ja pođem te mu se poklonim.” **9** Oni saslušavši kralja, pođoše.
I gle, zvijezda kojoj vidješe izlazak iđaše pred njima sve dok
ne stiže i zaustavi se povrh mjesta gdje bijaše dijete. **10** Kad
ugledaše zvijezdu, obradovaše se radošću veoma velikom.
11 Uđu u kuću, ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom,
padnu ničice i poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu
mu darove: zlato, tamjan i smirnu. **12** Upućeni zatim u snu da
se ne vraćaju Herodu, otiđoše drugim putem u svoju zemlju. **13**
A pošto oni otiđoše, gle, anđeo se Gospodnji u snu javi Josipu:
“Ustani, reče, uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipat i
ostani ondje dok ti ne reknem jer će Herod tražiti dijete da ga
pogubi. **14** On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu te
krene u Egipat. **15** I osta ondje do Herodova skončanja - da se
ispuni što Gospodin reče po proroku: Iz Egipta dozvah Sina
svoga. **16** Vidjevši da su ga mudraci izigrali, Herod se silno
rasrdi i posla poubijati sve dječake u Betlehemu i po svoj okolici,
od dvije godine naniže - prema vremenu što ga razazna od
mudraca. **17** Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji:
18 U Rami se glas čuje, kuknjava i plač gorak: Rahela oplakuje
sinove svoje i neće da se utješi jer više ih nema. **19** Nakon
Herodova skončanja, gle, anđeo se Gospodnji javi u snu Josipu
u Egiptu: **20** “Ustani, reče, uzmi dijete i njegovu majku te pođi u
zemlju izraelsku jer su umrli oni koji su djetetu o glavi radili.”
21 On ustane, uzme dijete i njegovu majku te uđe u zemlju
izraelsku. **22** Ali saznavši da Arhelaj vlada Judejom namjesto
svoga oca Heroda, bojao se poći onamo pa, upućen u snu, ode
u kraj galilejski. **23** Dođe i nastani se u gradu zvanu Nazaret - da
se ispuni što je rečeno po prorocima: Zvat će se Nazarećanin.

3 U one dane pojavi se Ivan Krstitelj propovijedajući u Judejskoj
pustinji: **2** “Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!”
3 Ovo je uistinu onaj o kom proreče Izaija prorok: Glas viče u
pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze! **4** Ivan je
imao odjeću od devine dlake i kožnat pojas oko bokova; hranom
mu bijahu skakavci i divlji med. **5** Grnuo k njemu Jeruzalem, sva
Judeja i sva okolica jordanska. **6** Primali su od njega krštenje u
rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijehe. **7** Kad ugleda mnoge
farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, reče im: “Leglo
gujinje! Tko li vas je samo upozorio da bježite od skore srdžbe?
8 Donosite dakle plod dostojan obraćenja. **9** I ne usudite se
govoriti u sebi: 'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam, Bog
iz ovoga kamenja može podići djecu Abrahamovu. **10** Već je
sjekira položena na korijen stablima. Svako dakle stablo koje ne
donosi dobroga roda, siječe se i u oganj baca.” **11** “Ja vas,
istina, krstim vodom na obraćenje, ali onaj koji za mnom dolazi
jači je od mene. Ja nisam dostojan obuće mu nositi. On će vas
krstiti Duhom Svetim i ognjem. **12** U ruci mu vijača, pročistit
će svoje gumno i skupiti žito u svoju žitnicu, a pljevu spaliti
ognjem neugasivim.” **13** Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan
Ivanu da ga on krsti. **14** Ivan ga odvraćaše: “Ti mene treba da
krstiš, a ti da k meni dolaziš?” **15** Ali mu Isus odgovori: “Pusti
sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!” Tada
mu popusti. **16** Odmah nakon krštenja izađe Isus iz vode. I
gle! Otvoriše se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje silazi kao
golub i spušta se na nj. **17** I eto glasa s neba: “Ovo je Sin moj,
Ljubljeni! U njemu mi sva milina!”

4 Duh tada odvede Isusa u pustinju da ga đavao iskuša.
2 I propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon

ogladnje. 3 Tada mu pristupi napasnik i reče: “Ako si Sin Božji,
reci da ovo kamenje postane kruhom.” 4 A on odgovori: “Pisano
je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz
Božjih usta.” 5 Đavao ga tada povede u Sveti grad, postavi ga
na vrh Hrama 6 i reče mu: “Ako si Sin Božji, baci se dolje! Ta
pisano je: Anđelima će svojim zapovjediti za tebe i na rukama
će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.” 7 Isus
mu kaza: “Pisano je također: Ne iskušavaj Gospodina, Boga
svojega!” 8 Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza
mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu 9 pa mu reče: “Sve ću ti
to dati ako mi se ničice pokloniš.” 10 Tada mu reče Isus: “Odlazi,
Sotono! Ta pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu
jedinom služi!” 11 Tada ga pusti đavao. I gle, anđeli pristupili i
služili mu. 12 A čuvši da je Ivan predan, povuče se u Galileju. 13
Ostavi Nazaret te ode i nastani se u Kafarnaumu, uz more, na
području Zebulunovu i Naftalijevu 14 da se ispuni što je rečeno
po proroku Izaiji: 15 Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva,
Put uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska - 16
narod što je sjedio u tmini svjetlost vidje veliku; onima što mrkli
kraj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu. 17 Otada je Isus
počeo propovijedati: “Obratite se jer približilo se kraljevstvo
nebesko!” 18 Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata,
Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u
more; bijahu ribari. 19 I kaže im: “Hajdete za mnom, učinit ću
vas ribarima ljudi!” 20 Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. 21
Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i
brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali
mreže. Pozva i njih. 22 Oni brzo ostave lađu i oca te pođu
za njim. 23 I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po
njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje o Kraljevstvu i
liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu. 24 I glas se o
njemu pronese svom Sirijom. I donosili su mu sve koji bolovahu
od najrazličitijih bolesti i patnja - opsjednute, mjesečare, uzete -
i on ih ozdravljaše. 25 Za njim je pohrlio silan svijet iz Galileje,
Dekapola, Jeruzalema, Judeje i Transjordanije.

5 Ugledavši mnoštvo, uziđe na goru. I kad sjede, pristupe
mu učenici. 2 On progovori i stane ih naučavati: 3 “Blago
siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko! 4 Blago
ožalošćenima: oni će se utješiti! 5 Blago krotkima: oni će
baštiniti zemlju! 6 Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će
se nasititi! 7 Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe! 8
Blago čistima srcem: oni će Boga gledati! 9 Blago mirotvorcima:
oni će se sinovima Božjim zvati! 10 Blago progonjenima zbog
pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!” 11 “Blago vama
kad vas - zbog mene - pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv
vas! 12 Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima! Ta
progonili su tako proroke prije vas!” 13 “Vi ste sol zemlje. Ali ako
sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da
se baci van i da ljudi po njoj gaze.” 14 “Vi ste svjetlost svijeta. Ne
može se sakriti grad što leži na gori. 15 Niti se užiže svjetiljka da
se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući.
16 Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša
dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.” 17 “Ne
mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao
ukinuti, nego ispuniti. 18 Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo
i zemlja, ne, ni jedno slovce, ni jedan potezić iz Zakona neće
proći, dok se sve ne zbude. 19 Tko dakle ukine jednu od tih,
pa i najmanjih zapovijedi i tako nauči ljude, najmanji će biti u
kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će biti
velik u kraljevstvu nebeskom.” 20 “Uistinu kažem vam: ne bude
li pravednost vaša veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja,
ne, nećete ući u kraljevstvo nebesko.” 21 “Čuli ste da je rečeno
starima: Ne ubij! Tko ubije, bit će podvrgnut sudu. 22 A ja vam
kažem: Svaki koji se srdi na brata svoga, bit će podvrgnut sudu.
A tko bratu rekne 'Glupane!', bit će podvrgnut Vijeću. A tko reče:
'Luđače!', bit će podvrgnut ognju paklenomu.” **(Geenna g1067)** 23
“Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj
brat ima nešto protiv tebe, 24 ostavi dar ondje pred žrtvenikom,
idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar.” 25
“Nagodi se brzo s protivnikom dok si još s njim na putu, da
te protivnik ne preda sucu, a sudac tamničaru, pa da te ne
bace u tamnicu. 26 Zaita, kažem ti, nećeš izići odande dok ne
isplatiš do posljednjeg novčića.” 27 “Čuli ste da je rečeno: Ne
čini preljuba! 28 A ja vam kažem: Tko god s požudom pogleda
ženu, već je s njome učinio preljub u srcu. 29 Ako te desno oko
sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne
jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao.
(Geenna g1067) 30 Ako te desnica tvoja sablažnjava, odsijeci je i
baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego
da ti cijelo tijelo ode u pakao.” **(Geenna g1067)** 31 “Rečeno je
također: Tko otpusti svoju ženu, neka joj dade otpusnicu. 32 A ja
vam kažem: Tko god otpusti svoju ženu - osim zbog bludništva -
navodi je na preljub i tko se god otpuštenom oženi, čini preljub.”
33 “Čuli ste još da je rečeno starima: Ne zaklinji se krivo, nego
izvrši Gospodinu svoje zakletve. 34 A ja vam kažem: Ne kunite
se nikako! Ni nebom jer je prijestolje Božje. 35 Ni zemljom jer je
podnožje njegovim nogama. Ni Jeruzalemom jer grad je Kralja
velikoga! 36 Ni svojom se glavom ne zaklinji jer ni jedne vlasi ne
možeš učiniti bijelom ili crnom. 37 Vaša riječ neka bude: 'Da,
da, - ne, ne!' Što je više od toga, od Zloga je.” 38 “Čuli ste da
je rečeno: Oko za oko, zub za zub! 39 A ja vam kažem: Ne
opirite se Zlomu! Naprotiv, pljusne li te tko po desnom obrazu,
okreni mu i drugi. 40 Onomu tko bi se htio s tobom parničiti da
bi se domogao tvoje donje haljine prepusti i gornju. 41 Ako
te tko prisili jednu milju, pođi s njim dvije. 42 Tko od tebe što
zaište, podaj mu! I ne okreni se od onoga koji hoće da mu
pozajmiš.” 43 “Čuli ste da je rečeno: Ljubi svoga bližnjega, a
mrzi neprijatelja. 44 A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite
za one koji vas progone 45 da budete sinovi svoga oca koji je
na nebesima, jer on daje da sunce njegovo izlazi nad zlima i
dobrima i da kiša pada pravednicima i nepravednicima. 46 Jer
ako ljubite one koji vas ljube, kakva li vam plaća? Zar to isto ne
čine i carinici? 47 I ako pozdravljate samo braću, što osobito
činite? Zar to isto ne čine i pogani?” 48 “Budite dakle savršeni
kao što je savršen Otac vaš nebeski!”

6 “Pazite da svoje pravednosti ne činite pred ljudima da vas
oni vide. Inače, nema vam plaće u vašeg Oca koji je na
nebesima. 2 Kada dakle dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom,

kako to u sinagogama i na ulicama čine licemjeri da bi ih ljudi
hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. 3 Ti naprotiv,
kada daješ milostinju - neka ti ne zna ljevica što čini desnica,
4 da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi
u skrovitosti, uzvratit će ti!" 5 "Tako i kad molite, ne budite
kao licemjeri. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima
ulica da se pokažu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju
plaću. 6 Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata
i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji
vidi u skrovitosti, uzvratit će ti." 7 "Kad molite, ne blebećite kao
pogani. Misle da će s mnoštva riječi biti uslišani. 8 Ne nalikujte
na njih. Ta zna vaš Otac što vam treba i prije negoli ga zaištete.
9 Vi, dakle, ovako molite: 'Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti
se ime tvoje! 10 Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na
nebu tako i na zemlji! 11 Kruh naš svagdanji daj nam danas! 12
I opusti nam duge naše kako i mi otpustismo dužnicima svojim!
13 I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zloga!'" 14
"Doista, ako vi otpustite ljudima njihove prijestupke, otpustit će i
vama Otac vaš nebeski. 15 Ako li vi ne otpustite ljudima, ni
Otac vaš neće otpustiti vaših prijestupaka." 16 "I kad postite, ne
budite smrknuti kao licemjeri. Izobličuju lica da pokažu ljudima
kako poste. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. 17 Ti
naprotiv, kad postiš, pomaži glavu i umij lice 18 da ne zapaze
ljudi kako postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti. I Otac
tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti." 19 "Ne zgrćite sebi
blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagrizaju i gdje ga kradljivci
potkapaju i kradu. 20 Zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni
moljac ni rđa ne nagrizaju i gdje kradljivci ne potkapaju niti
kradu. 21 Doista, gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce." 22 "Oko
je tijelu svjetiljka. Ako ti je dakle oko bistro, sve će tijelo tvoje biti
svijetlo. 23 Ako ti je pak oko nevaljalo, sve će tijelo tvoje biti
tamno. Ako je dakle svjetlost koja je u tebi - tamna, kolika će
istom tama biti?" 24 "Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili
će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prianjati,
a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu." 25
"Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete
jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući. Zar
život nije vredniji od jela i tijelo od odijela?" 26 "Pogledajte ptice
nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani
vaš nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih? 27 A tko od vas
zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat? 28 I za
odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu!
Ne muče se niti predu. 29 A kažem vam: ni Salomon se u svoj
svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. 30 Pa ako travu
poljsku, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva,
neće li još više vas, malovjerni?" 31 "Nemojte dakle zabrinuto
govoriti: 'Što ćemo jesti?' ili: 'Što ćemo piti?' ili: 'U što ćemo
se obući?' 32 Ta sve to pogani ištu. Zna Otac vaš nebeski da
vam je sve to potrebno. 33 Tražite stoga najprije Kraljevstvo
i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati. 34 Ne
budite dakle zabrinuti za sutra. Sutra će se samo brinuti za se.
Dosta je svakom danu zla njegova."

7 "Ne sudite da ne budete suđeni! 2 Jer sudom kojim sudite
bit ćete suđeni. I mjerom kojom mjerite mjerit će vam se. 3
Što gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne
opažaš? 4 Ili kako možeš reći bratu svomu: 'De da ti izvadim
trun iz oka', a eto brvna u oku tvom? 5 Licemjere, izvadi najprije
brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun iz oka
bratova!" 6 "Ne dajte svetinje psima! Niti svoga biserja bacajte
pred svinje da ga ne pogaze nogama pa se okrenu i rastrgaju
vas." 7 "Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i
otvorit će vam se! 8 Doista, tko god ište, prima; i tko traži,
nalazi; i onomu koji kuca otvorit će se. 9 Ta ima li koga među
vama da bi svojemu sinu, ako ga zaište kruha, kamen dao? 10
Ili ako ribu zaište, zar će mu zmiju dati? 11 Ako dakle vi, iako zli,
znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac
vaš, koji je na nebesima, dobrima obdariti one koji ga zaištu!" 12
"Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je,
doista, Zakon i Proroci." 13 "Uđite na uska vrata! Jer široka su
vrata i prostran put koji vodi u propast i mnogo ih je koji njime
idu. 14 O kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u Život i malo
ih je koji ga nalaze!" 15 "Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze
k vama u ovčjem odijelu, a iznutra su vuci grabežljivi. 16 Po
njihovim ćete ih plodovima prepoznati. Bere li se s trnja grožđe
ili s bodljike smokve? 17 Tako svako dobro stablo rađa dobrim
plodovima, a nevaljalo stablo rađa plodovima zlim. 18 Ne može
dobro stablo donijeti zlih plodova niti nevaljalo stablo dobrih
plodova. 19 Svako stablo koje ne rađa dobrim plodom siječe
se i u oganj baca. 20 Dakle: po plodovima ćete ih njihovim
prepoznati." 21 "Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi
govori: 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju Oca
mojega, koji je na nebesima. 22 Mnogi će me u onaj dan pitati:
'Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali,
u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?'
23 Tada ću im kazati: 'Nikad vas nisam poznavao! Nosite se
od mene, vi bezakonici!'" 24 "Stoga, tko god sluša ove moje
riječi i izvršava ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi kuću na
stijeni. 25 Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se
na tu kuću, ali ona ne pada. Jer - utemeljena je na stijeni." 26
"Naprotiv, tko god sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao
lud čovjek koji sagradi kuću na pijesku. 27 Zapljušti kiša, navale
bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona se sruši. I
bijaše to ruševina velika." 28 Kad Isus završi ove svoje besjede,
mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom. 29 Ta učio ih kao
onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi pismoznanci.

8 Kad je Isus sišao s gore, pohrli za njim silan svijet. 2 I
gle, pristupi neki gubavac, pokloni mu se do zemlje i reče:
"Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti." 3 Isus pruži ruku i
dotakne ga se govoreći: "Hoću, očisti se!" I odmah se očisti od
gube. 4 Kaže mu Isus: "Pazi, nikomu ne kazuj, nego idi, pokaži
se svećeniku i prinesi dar što ga propisa Mojsije, njima za
svjedočanstvo." 5 Kad uđe u Kafarnaum, pristupi mu satnik pa
ga zamoli: 6 "Gospodine, sluga mi leži kod kuće uzet, u strašnim
mukama." 7 Kaže mu: "Ja ću doći izliječiti ga." 8 Odgovori
satnik: "Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego
samo reci riječ i izliječen će biti sluga moj. 9 Ta i ja, premda
sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike pa reknem
jednomu: 'Idi!' - i ode, drugomu: 'Dođi!' - i dođe, a sluzi svomu:

'Učini to' - i učini." 10 Čuvši to, zadivi se Isus i reče onima koji
su išli za njim: "Zaista, kažem vam, ni u koga u Izraelu ne nađoh
tolike vjere. 11 A kažem vam: Mnogi će s istoka i zapada doći i
sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu
nebeskom, 12 a sinovi će kraljevstva biti izbačeni van u tamu.
Ondje će biti plač i škrgut zubi." 13 I reče Isus satniku: "Idi, neka
ti bude kako si vjerovao!" I ozdravi sluga u taj čas. 14 Ušavši u
kuću Petrovu, Isus ugleda njegovu punicu koja ležaše u ognjici.
15 Dotače joj se ruke i pusti je ognjica. Ona ustade i posluživaše
mu. 16 A uvečer mu doniješe mnoge opsjednute. On izagna
duhove riječju i sve bolesnike ozdravi - 17 da se ispuni što je
rečeno po Izaiji proroku: On slabosti naše uze i boli ponese.
18 Kad Isus vidje mnoštvo oko sebe, zapovjedi da se prijeđe
prijeko. 19 I pristupi jedan pismoznanac te mu reče: "Učitelju, za
tobom ću kamo god ti pošao." 20 Kaže mu Isus: "Lisice imaju
jazbine i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi
glavu naslonio." 21 Drugi mu od učenika reče: "Gospodine,
dopusti mi da prije odem i pokopam svoga oca." 22 Isus mu
kaže: "Hajde za mnom i pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve."
23 Kad uđe u lađu, pođoše za njim njegovi učenici. 24 I gle,
žestok vihor nasta na moru tako da lađu prekrivahu valovi.
A on je spavao. 25 Oni pristupiše i probudiše ga govoreći:
"Gospodine, spasi, pogibosmo!" 26 Kaže im: "Što ste plašljivi,
malovjerni?" Tada ustade i zaprijeti vjetrovima i moru te nasta
velika utiha. 27 A ljudi su u čudu pitali: "Tko je taj da mu se i
vjetrovi i more pokoravaju?" 28 I kada dođe prijeko, u gadarski
kraj, eto mu u susret dvaju opsjednutih: izlazili su iz grobnica,
silno goropadni, te nitko nije mogao proći onim putem. 29 I gle,
povikaše: "Što ti imaš s nama, Sine Božji? Došao si ovamo prije
vremena mučiti nas?" 30 A podalje od njih paslo je veliko krdo
svinja. 31 Zlodusi ga zaklinjahu: "Ako nas istjeraš, pošalji nas u
ovo krdo svinja." 32 On im reče: "Idite!" Oni iziđoše i uđoše u
svinje. I gle, sve krdo jurnu niz obronak u more i podavi se u
vodama. 33 A svinjari pobjegoše, odoše u grad te razglasiše
sve, napose o opsjednutima. 34 I gle, sav grad iziđe u susret
Isusu. Kad ga ugledaše, zamole ga da ode iz njihova kraja.

9 I ušavši u lađu, preplovi i dođe u svoj grad. 2 Kad gle,
doniješe mu uzetoga koji je ležao na nosiljci. Vidjevši njihovu
vjeru, reče Isus uzetomu: "Hrabro, sinko, otpuštaju ti se grijesi!"
3 A gle, neki od pismoznanaca rekoše u sebi: "Ovaj huli!" 4
Prozrevši njihove misli, Isus reče: "Zašto snujete zlo u srcima? 5
Ta što je lakše reći: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći: 'Ustani i hodi'?
6 Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijehe!"
Tada reče uzetomu: "Ustani, uzmi nosiljku i pođi kući!" 7 I on
usta te ode kući. 8 Kad mnoštvo to vidje, zaprepasti se i poda
slavu Bogu koji takvu vlast dade ljudima. 9 Odlazeći odande,
ugleda Isus čovjeka zvanog Matej gdje sjedi u carinarnici. I kaže
mu: "Pođi za mnom!" On usta i pođe za njim. 10 Dok je Isus
bio u kući za stolom, gle, mnogi carinici i grešnici dođoše za
stol s njime i njegovim učenicima. 11 Vidjevši to, farizeji stanu
govoriti: "Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima?" 12 A
on, čuvši to, reče: "Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima.
13 Hajdete i proučite što znači: Milosrđe mi je milo, a ne žrtva.
Ta ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike." 14 Tada pristupe
k njemu Ivanovi učenici govoreći: "Zašto mi i farizeji postimo, a
učenici tvoji ne poste?" 15 Nato im Isus reče: "Mogu li svatovi
tugovati dok je s njima zaručnik? Doći će već dani kad će im
se ugrabiti zaručnik, i tada će postiti!" 16 "A nitko ne stavlja
krpe od sirova sukna na staro odijelo, jer zakrpa vuče s odijela
pa nastane još veća rupa." 17 "I ne ulijeva se novo vino u
stare mješine. Inače se mješine proderu, vino prolije, a mješine
propadnu. Nego, novo se vino ulijeva u nove mješine pa se
oboje sačuva." 18 Dok im on to govoraše, gle, pristupi neki
glavar, pokloni mu se do zemlje i reče: "Kći mi, evo, umrije, ali
dođi, stavi ruku na nju, i oživjet će." 19 Isus usta te s učenicima
pođe za njim. 20 I gle, neka žena koja bolovaše dvanaest
godina od krvarenja priđe odostraga i dotaknu se skuta njegove
haljine. 21 Mislila je: "Dotaknem li se samo njegove haljine,
spasit ću se." 22 A Isus se okrenu i vidjevši je reče: "Hrabro,
kćeri, vjera te tvoja spasila." I žena bi spašena od toga časa. 23
I uđe Isus u kuću glavarovu. Ugleda svirače i bučno mnoštvo
pa 24 reče: "Odstupite! Djevojka nije umrla, nego spava." Oni
mu se podsmjehivahu. 25 A kad je svijet bio izbačen, uđe on,
primi djevojku za ruku i ona bi uskrišena. 26 I razglasi se to
po svem onom kraju. 27 Kad je Isus odlazio odande, pođu za
njim dva slijepca vičući: "Smiluj nam se, Sine Davidov!" 28 A
kad uđe u kuću, pristupe mu slijepci. Isus im kaže: "Vjerujete li
da mogu to učiniti?" Kažu mu: "Da, Gospodine!" 29 Tada se
dotače njihovih očiju govoreći: "Neka vam bude po vašoj vjeri."
30 I otvoriše im se oči. A Isus im poprijeti: "Pazite da nitko ne
dozna!" 31 Ali oni, izišavši, razniješe glas o njemu po svem
onom kraju. 32 Tek što oni iziđoše, gle, doniješe mu njemaka
opsjednuta. 33 Pošto izagna đavla, progovori njemak. Mnoštvo
se čudom čudilo i govorilo: "Nikada se takvo što ne vidje u
Izraelu!" 34 A farizeji govorahu: "Po poglavici đavolskome izgoni
đavle." 35 I obilazio je Isus sve gradove i sela učeći po njihovim
sinagogama, propovijedajući Evanđelje o Kraljevstvu i liječeći
svaku bolest i svaku nemoć. 36 Vidjevši mnoštvo, sažali mu se
nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. 37
Tada reče svojim učenicima: "Žetve je mnogo, a radnika malo.
38 Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu
svoju."

10 Dozva dvanaestoricu svojih učenika i dade im vlast nad
nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i
svaku nemoć. 2 A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi
Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat njegov; i Jakov, sin Zebedejev,
i Ivan brat njegov; 3 Filip i Bartolomej; Toma i Matej carinik;
Jakov Alfejev i Tadej; 4 Šimun Kananaj i Juda Iškariotski, koji ga
izda. 5 Tu dvanaestoricu posla Isus uputivši ih: "K poganima
ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite! 6 Pođite radije k
izgubljenim ovcama doma Izraelova! 7 Putom propovijedajte:
'Približilo se kraljevstvo nebesko!' 8 Bolesne liječite, mrtve
uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno primiste,
besplatno dajte! 9 Ne stječite zlata, ni srebra, ni mjedi sebi u
pojase, 10 ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni štapa.
Ta vrijedan je radnik hrane svoje." 11 "U koji god grad ili selo
uđete, razvidite tko je u njemu dostojan: ondje ostanite sve
dok ne odete. 12 Ulazeći u kuću, zaželite joj mir. 13 Bude li

kuća dostojna, neka mir vaš siđe na nju. Ne bude li dostojna,
neka se mir vaš k vama vrati. 14 Gdje vas ne prime i ne
poslušaju riječi vaših, izađite iz kuće ili grada toga i prašinu
otresite sa svojih nogu. 15 Zaista, kažem vam, lakše će biti
zemlji sodomskoj i gomorskoj na Dan sudnji negoli gradu tomu."
16 "Evo, ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle
mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi! 17 Čuvajte se ljudi,
jer će vas predavati vijećima i po svojim će vas sinagogama
bičevati. 18 Pred upravitelje i kraljeve vodit će vas poradi mene,
za svjedočanstvo njima i poganima. 19 Kad vas predadu, ne
budite zabrinuti kako ili što ćete govoriti. Dat će vam se u onaj
čas što ćete govoriti. 20 Ta ne govorite to vi, nego Duh Oca
vašega govori u vama!" 21 "Brat će brata predavati na smrt i
otac dijete. Djeca će ustajati na roditelje i ubijati ih. 22 Svi će
vas zamrziti zbog imena moga. Ali tko ustraje do svršetka, bit će
spašen." 23 "Kad vas stanu progoniti u jednom gradu, bježite u
drugi. Zaista, kažem vam, nećete obići gradova izraelskih prije
nego što dođe Sin Čovječji." 24 "Nije učenik nad učiteljem niti
sluga nad gospodarom svojim. 25 Dosta je da učenik bude kao
njegov učitelj i sluga kao njegov gospodar. Ako su domaćina
Beelzebulom nazvali, koliko će više njegove ukućane?" 26 "Ne
bojte ih se dakle. Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti ni
tajno što se neće doznati. 27 Što vam govorim u tami, recite na
svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte na krovovima." 28 "Ne
bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se
više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu." **(Geenna g1067)** 29 "Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? Pa ipak ni
jedan od njih ne pada na zemlju bez Oca vašega. 30 A vama su
i vlasi na glavi sve izbrojene. 31 Ne bojte se dakle! Vredniji ste
nego mnogo vrabaca." 32 "Tko god se, dakle, prizna mojim
pred ljudima, priznat ću se i ja njegovim pred Ocem, koji je na
nebesima. 33 A tko se odreče mene pred ljudima, odreći ću
se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima." 34 "Ne
mislite da sam došao mir donijeti na zemlju. Ne, nisam došao
donijeti mir, nego mač. 35 Ta došao sam rastaviti čovjeka od
oca njegova i kćer od majke njezine i snahu od svekrve njezine;
36 i neprijatelji će čovjeku biti ukućani njegovi. 37 "Tko ljubi oca
ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili
kćer više nego mene, nije mene dostojan. 38 Tko ne uzme
svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. 39 Tko
nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi
mene, naći će ga." 40 "Tko vas prima, mene prima; a tko prima
mene, prima onoga koji je mene poslao. 41 Tko prima proroka
jer je prorok, primit će plaću proročku; tko prima pravednika jer
je pravednik, primit će plaću pravedničku. 42 Tko napoji jednoga
od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj
učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća."

11 Pošto Isus završi upućivati dvanaestoricu učenika, ode
odande naučavati i propovijedati po njihovim gradovima.
2 A kad Ivan u tamnici doču za djela Kristova, posla svoje
učenike 3 da ga upitaju: "Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga
da čekamo?" 4 Isus im odgovori: "Pođite i javite Ivanu što ste
čuli i vidjeli: 5 Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste,
gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje Evanđelje. 6
I blago onom tko se ne sablazni o mene." 7 Kad oni odoše,
poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: "Što ste izišli u pustinju
gledati? Trsku koju vjetar ljulja? 8 Ili što ste izišli vidjeti? Čovjeka
u mekušasto odjevena? Eno, oni što se mekušasto nose po
kraljevskim su dvorima. 9 Ili što ste izišli? Vidjeti proroka? Da,
kažem vam, i više nego proroka. 10 On je onaj o kome je
pisano: Evo, ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da
pripravi put pred tobom. 11 Zaista, kažem vam, između rođenih
od žene ne usta veći od Ivana Krstitelja. A ipak, i najmanji u
kraljevstvu nebeskom veći je od njega! 12 A od dana Ivana
Krstitelja do sada kraljevstvo nebesko silom se probija i siloviti
ga grabe. 13 Uistinu, svi proroci i Zakon prorokovahu do Ivana.
14 Zapravo ako hoćete: on je Ilija koji ima doći." 15 "Tko ima uši,
neka čuje." 16 "A komu da prispodobim ovaj naraštaj? Nalik
je djeci što sjede na trgovima pa jedni drugima dovikuju: 17
'Zasvirasmo vam i ne zaigraste, zakukasmo i ne zaplakaste.'"
18 "Doista, dođe Ivan. Nije jeo ni pio, a govori se: 'Đavla ima.' 19
Dođe Sin Čovječji koji jede i pije, a govori se: 'Gle, izjelice i
vinopije, prijatelja carinika i grešnika!' Ali opravda se Mudrost
djelima svojim." 20 Tada stane prekoravati gradove u kojima se
dogodilo najviše njegovih čudesa, a oni se ne obratiše: 21 "Jao
tebi, Korozaine! Jao tebi, Betsaido! Da su se u Tiru i Sidonu
zbila čudesa koja su se dogodila u vama, odavna bi se već oni
u kostrijeti i pepelu bili obratili. 22 Ali kažem vam: Tiru i Sidonu
bit će na Dan sudnji lakše negoli vama." 23 "I ti, Kafarnaume!
Zar ćeš se do neba uzvisiti? Do u Podzemlje ćeš se strovaliti!
Doista, da su se u Sodomi zbila čudesa koja su se dogodila u
tebi, ostala bi ona do danas. **(Hadēs g86)** 24 Ali kažem vam:
Zemlji će sodomskoj biti na Dan sudnji lakše nego tebi." 25
U ono vrijeme reče Isus: "Slavim te, Oče, Gospodaru neba i
zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima.
26 Da, Oče, tako se tebi svidjelo. 27 Sve je meni predao Otac
moj i nitko ne pozna Sina doli Otac niti tko pozna Oca doli Sin
i onaj kome Sin hoće objaviti." 28 "Dođite k meni svi koji ste
izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. 29 Uzmite jaram moj
na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći
ćete spokoj dušama svojim. 30 Uistinu, jaram je moj sladak i
breme moje lako."

12 U ono vrijeme prolazio je Isus subotom kroz usjeve.
Učenici su njegovi ogladnjeli te počeli trgati klasje i jesti. 2
Vidjevši to, farizeji mu rekoše: "Gle, učenici tvoji čine što nije
dopušteno činiti subotom." 3 On im reče: "Niste li čitali što
učini David kad ogladnje on i njegovi pratioci? 4 Kako uđe
u Dom Božji te pojedoše prinesene kruhove, a to ne bijaše
slobodno jesti ni njemu ni njegovim pratiocima, nego samo
svećenicima? 5 Ili zar niste čitali u Zakonu da subotom svećenici
u Hramu krše subotu, a bez krivnje su? 6 A velim vam: veće
od Hrama jest ovdje! 7 I kad biste razumjeli što ono znači:
Milosrđe mi je milo, a ne žrtva, ne biste osudili ove nekrive. 8 Ta
Sin Čovječji gospodar je subote!" 9 Otišavši odande, dođe u
njihovu sinagogu, 10 kad gle čovjeka s usahlom rukom. A oni
upitaše Isusa da bi ga mogli optužiti: "Je li dopušteno subotom
liječiti?" 11 On im reče: "Tko to od vas jedinu ovcu koju ima ne
bi subotom prihvatio i izvadio kad bi mu upala u jamu? 12 A

koliko je čovjek vredniji od ovce! Tako, slobodno je subotom
činiti dobro!" 13 Tada reče čovjeku: "Ispruži ruku!" On je ispruži, i
- ruka mu zdrava kao i druga! 14 A farizeji iziđoše i održaše
vijećanje protiv njega, kako da ga pogube. 15 Kad Isus to dozna,
ukloni se odande. Za njim je išlo mnoštvo. On ih sve ozdravi 16
i poprijeti im da ga ne prokazuju - 17 da se ispuni što je rečeno
po Izaiji proroku: 18 Evo Sluge mojega, koga sebi izabrah: mog
ljubimca, miljenika duše moje! Stavit ću Duha svoga na njega:
naviještat će pravo narodima; 19 preti se neće, neće bučiti, glas
mu se neće čuti po trgovima; 20 trske stučene prelomiti neće,
stijenja što tek tinja neće ugasiti - sve dok do pobjede ne izvede
pravo. 21 Ime njegovo nada je narodima! 22 Tada mu donesoše
opsjednuta, slijepa i nijema. I ozdravi ga te njemak progovori i
progleda. 23 I sve ono mnoštvo zapanjeno govoraše: "Da ovo
nije Sin Davidov?" 24 A farizeji čuvši to rekoše: "Ne može ovaj
izgoniti đavle osim po Beelzebulu, poglavici đavolskom." 25
A on, znajući njihove misli, reče im: "Svako kraljevstvo u sebi
razdijeljeno opustjet će i svaki grad ili kuća u sebi razdijeljena
neće opstati. 26 Ako Sotona Sotonu izgoni, u sebi je razdijeljen.
Kako će dakle opstati kraljevstvo njegovo? 27 I ako ja po
Beelzebulu izgonim đavle, po kome ih sinovi vaši izgone? Zato
će vam oni biti suci. 28 Ali ako ja po Duhu Božjem izgonim
đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje." 29 "Ili kako bi
tko mogao ući u kuću jakoga i oplijeniti mu pokućstvo ako prije
ne sveže jakoga? Tada će mu kuću oplijeniti." 30 "Tko nije sa
mnom, protiv mene je, i tko ne sabire sa mnom, rasipa." 31 "Zato
kažem vam: svaki će se grijeh i bogohulstvo oprostiti ljudima, ali
rekne li tko bogohulstvo protiv Duha, neće se oprostiti. 32 I
rekne li tko riječ protiv Sina Čovječjega, oprostit će mu se. Ali
tko rekne protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovom
svijetu ni u budućem." (aiōn g165) 33 "Ili uzmite: dobro stablo i
plod mu je dobar. Ili uzmite: trulo stablo i plod mu je truo. Ta po
plodu se stablo poznaje. 34 Leglo gujinje! Kako možete govoriti
dobro kad ste opaki. Ta iz obilja srca usta govore! 35 Dobar
čovjek iz riznice dobre vadi dobro, a zao čovjek iz riznice zle
vadi zlo. 36 A kažem vam: za svaku bezrazložnu riječ koju ljudi
reknu dat će račun na Dan sudnji. 37 Doista, tvoje će te riječi
opravdati i tvoje će te riječi osuditi." 38 Jednom zapodjenuše s
njime razgovor neki pismoznanci i farizeji: "Učitelju, htjeli bismo
od tebe vidjeti znak." 39 A on im odgovori: "Naraštaj opak i
preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jone
proroka. 40 Doista, kao što Jona bijaše u utrobi kitovoj tri dana i
tri noći, tako će i Sin Čovječji biti u srcu zemlje tri dana i tri
noći. 41 Ninivljani će ustati na Sudu zajedno s ovim naraštajem i
osuditi ga jer se oni na propovijed Joninu obratiše, a evo, ovdje
je i više od Jone! 42 Kraljica će Juga ustati na Sudu zajedno s
ovim naraštajem i osuditi ga jer je s krajeva zemlje došla čuti
mudrost Salomonovu, a evo, ovdje je i više od Salomona!" 43 "A
kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći
spokoja, ali ne nalazi! 44 Tada rekne: 'Vratit ću se u kuću odakle
iziđoh.' I došavši, nađe je praznu, pometenu i uređenu. 45 Tada
ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te
uđu i nastane se ondje. Na kraju bude s onim čovjekom gore
nego na početku. Tako će biti i s ovim opakim naraštajem."
46 Dok on još govoraše mnoštvu, eto majke i braće njegove.
Stajahu vani tražeći da s njime govore. 47 Reče mu netko: "Evo
majke tvoje i braće tvoje, vani stoje i traže da s tobom govore."
48 Tomu koji mu to javi on odgovori: "Tko je majka moja, tko
li braća moja?" 49 I pruži ruku prema učenicima: "Evo, reče,
majke moje i braće moje! 50 Doista, tko god vrši volju Oca
mojega, koji je na nebesima, taj mi je brat i sestra i majka."

13 Onoga dana Isus iziđe iz kuće i sjede uz more. 2 I nagrnu
k njemu silan svijet te je morao ući u lađu: sjede, a
sve ono mnoštvo stajaše na obali. 3 I zborio im je mnogo u
prispodobama: "Gle, iziđe sijač sijati. 4 I dok je sijao, nešto
zrnja pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga. 5 Nešto opet
pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah
izniknu jer nemaše duboke zemlje. 6 A kad sunce ogranu,
izgorje i jer nemaše korijena, osuši se. 7 Nešto opet pade u
trnje, trnje uzraste i uguši ga. 8 Nešto napokon pade na dobru
zemlju i davaše plod: jedno stostruk, drugo šezdesetostruk,
treće tridesetostruk." 9 "Tko ima uši, neka čuje!" 10 I pristupe
učenici pa ga zapitaju: "Zašto im zboriš u prispodobama?" 11 On
im odgovori: "Zato što je vama dano znati otajstva kraljevstva
nebeskoga, a njima nije dano. 12 Doista, onomu tko ima dat
će se i obilovat će, a onomu tko nema oduzet će se i ono
što ima. 13 U prispodobama im zborim zato što gledajući ne
vide i slušajući ne čuju i ne razumiju." 14 "Tako se ispunja
na njima proroštvo Izaijino koje govori: Slušat ćete, slušati -
i nećete razumjeti; gledat ćete, gledati - i nećete vidjeti! 15
Jer usalilo se srce naroda ovoga: uši začepiše, oči zatvoriše
da očima ne vide, ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se
ne obrate pa ih izliječim. 16 A blago vašim očima što vide, i
ušima što slušaju. 17 Zaista, kažem vam, mnogi su proroci i
pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi
slušate, ali nisu čuli." 18 "Vi, dakle, poslušajte prispodobu o
sijaču. 19 Svakomu koji sluša Riječ o Kraljevstvu, a ne razumije,
dolazi Zli te otima što mu je u srcu posijano. To je onaj uz put
zasijan. 20 A zasijani na tlo kamenito - to je onaj koji čuje Riječ i
odmah je s radošću prima, 21 ali nema u sebi korijena, nego je
nestalan: kad zbog Riječi nastane nevolja ili progonstvo, odmah
se pokoleba. 22 Zasijani u trnje - to je onaj koji sluša Riječ, ali
briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše Riječ, te ona
ostane bez ploda. (aiōn g165) 23 Zasijani na dobru zemlju - to je
onaj koji Riječ sluša i razumije, pa onda, dakako, urodi i daje:
jedan stostruko, jedan šezdesetostruko, a jedan tridesetostruko."
24 Drugu im prispodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao kad
čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. 25 Dok su njegovi
ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i
ode. 26 Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj.
27 Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: 'Gospodaru, nisi li
ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?'
28 On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu sluge
kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?' 29 A
on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s
njim i pšenicu. 30 Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme
žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u
snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.'" 31 I drugu
im prispodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek

uze gorušičino zrno i posija ga na svojoj njivi. 32 Ono je doduše
najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega
povrća. Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde
mu se po granama." 33 I drugu im kaza prispodobu: "Kraljevstvo
je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere
brašna dok sve ne uskisne." 34 Sve je to Isus mnoštvu zborio u
prispodobama. I ništa im nije zborio bez prispodoba - 35 da se
ispuni što je rečeno po proroku: Otvorit ću u prispodobama usta
svoja, iznijet ću što je sakriveno od postanka svijeta. 36 Tada
otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu učenici govoreći:
"Razjasni nam prispodobu o kukolju na njivi." 37 On odgovori:
"Sijač dobroga sjemena jest Sin Čovječji. 38 Njiva je svijet.
Dobro sjeme sinovi su Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga. 39
Neprijatelj koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a
žeteoci anđeli. (aiōn g165) 40 Kao što se kukolj sabire i ognjem
sažiže, tako će biti na svršetku svijeta. (aiōn g165) 41 Sin će
Čovječji poslati svoje anđele da pokupe iz njegova kraljevstva
sve zavodnike i bezakonike 42 i bace ih u peć ognjenu, gdje
će biti plač i škrgut zubi. 43 Tada će pravednici zasjati poput
sunca u kraljevstvu Oca svojega." "Tko ima uši, neka čuje!" 44
"Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi: čovjek
ga pronađe, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi
tu njivu." 45 "Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac
traga za lijepim biserjem: 46 pronađe jedan dragocjeni biser,
ode, rasproda sve što ima i kupi ga." 47 "Nadalje, kraljevstvo je
nebesko kao kad mreža bačena u more zahvati svakovrsne
ribe. 48 Kad se napuni, izvuku je na obalu, sjednu i skupe dobre
u posude, a loše izbace. 49 Tako će biti na svršetku svijeta.
Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih (aiōn g165) 50 i baciti
ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi." 51 "Jeste li
sve ovo razumjeli?" Odgovore mu: "Jesmo." 52 A on će im:
"Stoga svaki pismoznanac upućen u kraljevstvo nebesko sličan
je čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro." 53
Kad Isus završi sve ove prispodobe, ode odande. 54 I dođe
u svoj zavičaj. Naučavaše ih u njihovoj sinagogi te zapanjeni
govorahu: "Odakle ovomu ta mudrost i te čudesne sile? 55 Nije
li ovo drvodjeljin sin? Nije li mu majka Marija, a braća Jakov, i
Josip, i Šimun, i Juda? 56 I sestre mu nisu li sve među nama?
Odakle mu sve to?" 57 I sablažnjavahu se o njega. A Isus im
reče: "Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i u svom domu."
58 I ne učini ondje mnogo čudesa zbog njihove nevjere.

14 U ono vrijeme doču Herod tetrarh za Isusa 2 pa reče
svojim slugama: "To je Ivan Krstitelj! On uskrsnu od mrtvih
i zato čudesne sile djeluju u njemu." 3 Herod doista bijaše
uhitio Ivana te ga svezana bacio u tamnicu zbog Herodijade,
žene brata svoga Filipa. 4 Jer Ivan mu govoraše: "Ne smiješ je
imati!" 5 Htjede ga ubiti, ali se bojao naroda jer su ga smatrali
prorokom. 6 Na Herodov rođendan zaplesa kći Herodijadina
pred svima i svidje se Herodu. 7 Zato se zakle dati joj što god
zaište. 8 A ona nagovorena od matere: "Daj mi, reče, ovdje na
pladnju glavu Ivana Krstitelja." 9 Ražalosti se kralj, ali zbog
zakletve i sustolnika zapovjedi da se dade. 10 Posla odrubiti
glavu Ivanu u tamnici. 11 I doniješe glavu njegovu na pladnju,
dadoše djevojci, a ona je odnije materi. 12 A učenici njegovi
dođu, uzmu njegovo tijelo i pokopaju ga pa odu i jave Isusu.
13 Kad je Isus to čuo, povuče se odande lađom na samotno
mjesto, u osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz
gradova. 14 Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad
njim te izliječi njegove bolesnike. 15 Uvečer mu pristupe učenici
pa mu reknu: "Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle
svijet: neka odu po selima kupiti hrane." 16 A Isus im reče: "Ne
treba da idu, dajte im vi jesti." 17 Oni mu kažu: "Nemamo ovdje
ništa osim pet kruhova i dvije ribe." 18 A on će im: "Donesite mi
ih ovamo." 19 I zapovjedi da mnoštvo posjeda po travi. On uze
pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa
razlomi i dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvu. 20 I jeli su
svi i nasitili se. Od preteklih ulomaka nakupiše dvanaest punih
košara. 21 A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim žena i
djece. 22 I odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace
prijeko dok on otpusti mnoštvo. 23 A pošto otpusti mnoštvo,
uziđe na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje
sam. 24 Lađa se već mnogo stadija bila ostisla od kraja, šibana
valovima. Bijaše protivan vjetar. 25 O četvrtoj noćnoj straži dođe
on k njima hodeći po moru. 26 A učenici ugledavši ga kako hodi
po moru, prestrašeni rekoše: "Utvara!" I od straha kriknuše. 27
Isus im odmah progovori: "Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!"
28 Petar prihvati i reče: "Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da
dođem k tebi po vodi!" 29 A on mu reče: "Dođi!" I Petar siđe s
lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu. 30 Ali kad spazi vjetar,
poplaši se, počne tonuti te krikne: "Gospodine, spasi me!" 31
Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: "Malovjerni, zašto
si posumnjao?" 32 Kad uđoše u lađu, utihnu vjetar. 33 A oni na
lađi poklone mu se ničice govoreći: "Uistinu, ti si Sin Božji!" 34
Pošto preploviše, dođu na kraj, u Genezaret. 35 I ljudi ga onoga
kraja prepoznaju pa razglase po svoj onoj okolici. I donošahu
mu sve bolesnike 36 te ga moljahu da se samo dotaknu skuta
njegove haljine. I koji bi se dotakli, ozdravili bi.

15 Tada pristupe Isusu farizeji i pismoznanci iz Jeruzalema
govoreći: 2 "Zašto tvoji učenici prestupaju predaju starih?
Ne umivaju ruku prije jela!" 3 On im odgovori: "A zašto vi
prestupate zapovijed Božju radi svoje predaje? 4 Ta reče Bog:
Poštuj oca i majku! I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka se
kazni! 5 A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja te od
mene ide neka bude sveti dar, 6 ne treba da poštuje oca svoga
ni majku svoju.' Tako dokinuste riječ Božju radi svoje predaje. 7
Licemjeri, dobro prorokova o vama Izaija: 8 Narod me ovaj
usnama časti, a srce mu je daleko od mene. 9 Uzalud me štuju
naučavajući nauke - uredbe ljudske." 10 Tada dozove mnoštvo i
reče: "Slušajte i razumijte! 11 Ne onečišćuje čovjeka što ulazi u
usta, nego što iz usta izlazi - to čovjeka onečišćuje." 12 Tada
pristupe k njemu učenici i kažu mu: "Znaš li da su se farizeji
sablaznili kad su čuli tu riječ?" 13 On im odgovori: "Svaki nasad
koji ne posadi Otac moj nebeski iskorijenit će se. 14 Pustite ih!
Slijepi su, vođe slijepaca! A ako slijepac slijepca vodi, obojica
će u jamu pasti." 15 Petar prihvati i reče mu: "Protumači nam
tu prispodobu!" 16 A on reče: "I vi još uvijek ne razumijete?
17 Ne shvaćate li: sve što ulazi na usta, ide u trbuh te se
izbacuje u zahod. 18 Naprotiv, što iz usta izlazi, iz srca izvire i to

onečišćuje čovjeka. **19** Ta iz srca izviru opake namisli, ubojstva,
preljubi, bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, psovke. **20**
To onečišćuje čovjeka; a jesti neopranih ruku ne onečišćuje
čovjeka." **21** Isus zatim ode odande i povuče se u krajeve tirske
i sidonske. **22** I gle: žena neka, Kanaanka iz onih krajeva,
iziđe vičući: "Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi
je teško opsjednuta!" **23** Ali on joj ne uzvrati ni riječi. Pristupe
mu na to učenici te ga moljahu: "Udovolji joj jer viče za nama."
24 On odgovori: "Poslan sam samo k izgubljenim ovcama
doma Izraelova." **25** Ali ona priđe, pokloni mu se ničice i kaže:
"Gospodine, pomozi mi!" **26** On odgovori: "Ne priliči uzeti kruh
djeci i baciti ga psićima." **27** A ona će: "Da, Gospodine! Ali psići
jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!" **28** Tada
joj Isus reče: "O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako
želiš." I ozdravi joj kći toga časa. **29** Otišavši odande, dođe
Isus do Galilejskog mora, uziđe na goru i sjede ondje. **30** Tada
nagrnu k njemu silan svijet s hromima, kljastima, slijepima,
nijemima i mnogima drugima. Polože mu ih do nogu, a on ih
izliječi. **31** Gledajući kako su nijemi progovorili, kljasti ozdravili,
hromi prohodali, slijepi progledali, divilo se mnoštvo i slavilo
Boga Izraelova. **32** A Isus dozva svoje učenike pa im reče:
"Žao mi je naroda jer su već tri dana uza me, a nemaju što
jesti. Otpraviti ih gladne neću da ne klonu putem." **33** Kažu
mu učenici: "Odakle nam u pustinji toliko kruha da nahranimo
toliko mnoštvo?" **34** A Isus im reče: "Koliko kruhova imate?"
Oni će: "Sedam, i malo riba." **35** Nato zapovjedi mnoštvu da
posjeda po zemlji, **36** uze sedam kruhova i ribe, zahvali, razlomi
i davaše učenicima, a učenici mnoštvu. **37** I jeli su i nasitili se.
A od preteklih ulomaka nakupiše sedam punih košara. **38** A
blagovalo je četiri tisuće muškaraca, osim žena i djece. **39** Tada
otpusti mnoštvo, uđe u lađu i ode u kraj magadanski.

16 Pristupe k njemu farizeji i saduceji. Iskušavajući ga,
zatraže da im pokaže kakav znak s neba. **2** On im
odgovori: "Uvečer govorite: 'Bit će vedro, nebo se žari.' **3** A
ujutro: 'Danas će nevrijeme, nebo se tamno zacrvenjelo.' Lice
neba znadete rasuditi, a znakove vremena ne znate. **4** Naraštaj
opak i preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati doli
znak Jonin." Tada ih ostavi i ode. **5** Učenici dođoše prijeko, a
zaboraviše ponijeti kruha. **6** A Isus im reče: "Pazite, čuvajte
se kvasca farizejskog i saducejskog!" **7** Oni zamišljeni među
sobom govorahu: "Kruha ne ponijesmo." **8** Zamijetio to Isus pa
reče: "Što ste zamišljeni, malovjerni, da kruha nemate? **9** Zar
još ne shvaćate, ne sjećate li se onih pet kruhova na pet tisuća
i koliko košara nakupiste? **10** I onih sedam kruhova na četiri
tisuće i koliko košara nakupiste? **11** Kako onda ne shvaćate da
vam to ne rekoh o kruhu? Nego, čuvajte se kvasca farizejskog i
saducejskog." **12** Tada razumješe kako im ne reče da se čuvaju
kvasca krušnoga, nego nauka farizejskog i saducejskoga. **13**
Kad Isus dođe u krajeve Cezareje Filipove, upita učenike: "Što
govore ljudi, tko je Sin Čovječji?" **14** Oni rekoše: "Jedni da je
Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od
proroka." **15** Kaže im: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" **16** Šimun
Petar prihvati i reče: "Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga."
17 Nato Isus reče njemu: "Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti
to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima. **18** A
ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu
svoju i vrata paklena neće je nadvladati. **(Hadēs g86)** **19** Tebi
ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na
zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji,
bit će odriješeno na nebesima." **20** Tada zaprijeti učenicima neka
nikomu ne reknu da je on Krist. **21** Otada poče Isus upućivati
učenike kako treba da pođe u Jeruzalem, da mnogo pretrpi
od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude
ubijen i treći dan da uskrsne. **22** Petar ga uze na stranu i poče
odvraćati: "Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije
dogoditi!" **23** Isus se okrene i reče Petru: "Nosi se od mene,
sotono! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego
što je ljudsko!" **24** Tada Isus reče svojim učenicima: "Hoće li
tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj
križ i neka ide za mnom. **25** Tko hoće život svoj spasiti, izgubit
će ga, a tko izgubi život svoj poradi mena, naći će ga. **26** Ta
što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojemu
naudi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj? **27** Doći će,
doista, Sin Čovječji u slavi Oca svoga s anđelima svojim i tada
će naplatiti svakomu po djelima njegovim." **28** "Zaista, kažem
vam, neki od ovdje nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide Sina
Čovječjega gdje dolazi sa svojim kraljevstvom."

17 Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana,
brata njegova, te ih povede na goru visoku, u osamu, **2** i
preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu
postadoše bijele kao svjetlost. **3** I gle: ukazaše im se Mojsije i
Ilija te razgovarahu s njime. **4** A Petar prihvati i reče Isusu:
"Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit ću ovdje
tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu." **5** Dok je on još
govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše:
"Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!" **6**
Čuvši glas, učenici padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše.
7 Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče: "Ustanite, ne bojte se!"
8 Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama. **9** Dok su
silazili s gore, zapovjedi im Isus: "Nikomu ne kazujte viđenje dok
Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne." **10** Upitaše ga učenici: "Što
dakle pismoznanci govore da prije treba da dođe Ilija?" **11** On
im odgovori: "Ilija će doduše doći i sve obnoviti. **12** No velim
vam: Ilija je već došao, ali ga ne upoznaše, već učiniše s njim
što im se prohtjelo. Tako je i Sinu Čovječjemu trpjeti od njih." **13**
Tada razumješe učenici da im to reče o Ivanu Krstitelju. **14**
Kada dođoše k mnoštvu, pristupi mu čovjek, padne pred njim
na koljena **15** i reče: "Gospodine, smiluj se sinu mojemu jer je
mjesečar i zlo mu je. Često doista pada u oganj i često u vodu.
16 Dovedoh ga tvojim učenicima i ne mogoše ga izliječiti." **17** A
Isus odgovori: "O rode nevjerni i opaki! Dokle mi je biti s vama!
Dokle li vas podnositi! Dovedite mi ga ovamo!" **18** I zaprijeti Isus
zloduhu te on iziđe iz njega. I ozdravi dječak toga časa. **19** Tada
učenici pristupiše nasamo k Isusu i rekoše: "Zašto ga mi ne
mogosmo izagnati?" **20** Kaže im: "Zbog vaše malovjernosti.
Zaista, kažem vam, ako imadnete vjere koliko je zrno gorušičino
te reknete ovoj gori: 'Premjesti se odavde onamo!', premjestit će
se i ništa vam neće biti nemoguće." **22** A kad su se skupili u

Galileji, reče im Isus: “Sin Čovječji ima biti predan ljudima u ruke
23 i ubit će ga, ali on će treći dan uskrsnuti.” I ožalostiše se
silno. 24 Kad stigoše u Kafarnaum, pristupe Petru oni što ubiru
dvodrahme pa mu rekoše: “Učitelj vaš ne plaća dvodrahme?” 25
“Plaća”, odgovori. A kad on uđe u kuću, pretekne ga Isus: “Što
ti se čini, Šimune? Kraljevi zemaljski od koga ubiru carinu ili
porez? Od svojih sinova ili od tuđih?” 26 Kad on odgovori: “Od
tuđih!”, reče mu Isus: “Sinovi su, dakle, oslobođeni. 27 Ali da ih
ne sablaznimo, pođi k moru, baci udicu i prvu ribu koja naiđe
uzmi, otvori joj usta i naći ćeš stater. Uzmi ga pa im ga podaj za
me i za se.”

18 U onaj čas pristupe učenici Isusu pa ga zapitaju: “Tko
je, dakle, najveći u kraljevstvu nebeskom?” 2 On dozove
dijete, postavi ga posred njih 3 i reče: “Zaista, kažem vam, ako
se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo
nebesko. 4 Tko god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći
u kraljevstvu nebeskom. 5 I tko primi jedno ovakvo dijete u moje
ime, mene prima.” 6 “Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga
od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bolje da mu se o
vrat objesi mlinski kamen pa da potone u dubinu morsku.” 7
“Jao svijetu od sablazni! Neizbježivo dolaze sablazni, ali jao
čovjeku po kom dolazi sablazan. 8 Pa ako te ruka ili noga
sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Bolje ti je ući u život
kljastu ili hromu, nego s obje ruke ili s obje noge biti bačen u
oganj vječni. **(aiōnios g166)** 9 I ako te oko sablažnjava, izvadi ga i
baci od sebe. Bolje ti je jednooku u život ući, nego s oba oka biti
bačen u pakao ognjeni.” **(Geenna g1067)** 10 “Pazite da ne prezrete
ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem vam, anđeli njihovi na
nebu uvijek gledaju lice Oca mojega, koji je na nebesima.” 12
“Što vam se čini? Ako neki čovjek imadne sto ovaca i jedna od
njih zaluta, neće li on ostaviti onih devedeset i devet u gorama i
poći u potragu za zalutalom? 13 Posreći li mu se te je nađe,
zaista, kažem vam, raduje se zbog nje više nego zbog onih
devedeset i devet koje nisu zalutale. 14 Tako ni Otac vaš, koji je
na nebesima, neće da propadne ni jedan od ovih malenih.” 15
“Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo. 16 Ako te posluša,
stekao si brata. Ne posluša li te, uzmi sa sobom još jednoga ili
dvojicu, neka na iskazu dvojice ili trojice svjedoka počiva svaka
tvrdnja. 17 Ako ni njih ne posluša, reci Crkvi. Ako pak ni Crkve
ne posluša, neka ti bude kao poganin i carinik.” 18 “Zaista,
kažem vam, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu;
i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu.” 19
“Nadalje, kažem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno
zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima.
20 Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja
među njima.” 21 Tada pristupi k njemu Petar i reče: “Gospodine,
koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do
sedam puta?” 22 Kaže mu Isus: “Ne kažem ti do sedam puta,
nego do sedamdeset puta sedam.” 23 “Stoga je kraljevstvo
nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama. 24 Kad
započe obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše
deset tisuća talenata. 25 Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi
gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te se
podmiri dug. 26 Nato sluga padne ničice preda nj govoreći:
'Strpljenja imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti.' 27 Gospodar se
smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprosti.” 28 “A kad taj isti
sluga izađe, naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše
sto denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći: 'Vrati što si
dužan!' 29 Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati: 'Strpljenja
imaj sa mnom i vratit ću ti.' 30 Ali on ne htjede, nego ode
i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga.” 31 “Kad njegovi
drugovi vidješe što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to
dojaviše gospodaru. 32 Tada ga gospodar dozva i reče mu:
'Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. 33
Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se i
ja tebi smilovao?' 34 I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima
dok mu ne vrati svega duga. 35 Tako će i Otac moj nebeski
učiniti s vama ako svatko od srca ne oprosti svomu bratu.”

19 Kad Isus završi ove besjede, ode iz Galileje i dođe u
judejski kraj s onu stranu Jordana. 2 Za njim je išao silan
svijet. Ondje ih izliječi. 3 Pristupe mu tada farizeji pa, da ga
iskušaju, kažu: “Je li dopušteno otpustiti ženu s kojega god
razloga?” 4 On odgovori: “Zar niste čitali: Stvoritelj od početka
muško i žensko stvori ih 5 i reče: Stoga će čovjek ostaviti oca i
majku da prione uza svoju ženu; i dvoje njih bit će jedno tijelo?
6 Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što, dakle, Bog združi,
čovjek neka ne rastavlja.” 7 Kažu mu: “Zašto onda Mojsije
zapovjedi dati otpusno pismo i - otpustiti?” 8 Odgovori im: “Zbog
tvrdoće srca vašega dopusti vam Mojsije otpustiti žene, ali od
početka ne bijaše tako. 9 A ja vam kažem: Tko otpusti svoju
ženu - osim zbog bludništva - pa se oženi drugom, čini preljub.”
10 Kažu mu učenici: “Ako je tako između muža i žene, bolje je
ne ženiti se.” 11 A on im reče: “Ne shvaćaju toga svi, nego samo
oni kojima je dano. 12 Doista, ima za ženidbu nesposobnih koji
se takvi iz utrobe materine rodiše. Ima nesposobnih koje ljudi
onesposobiše. A ima nesposobnih koji sami sebe onesposobiše
poradi kraljevstva nebeskoga. Tko može shvatiti, neka shvati.”
13 Tada mu doniješe dječicu da na njih stavi ruke i pomoli se.
A učenici im branili. 14 Nato će im Isus: “Pustite dječicu i ne
priječite im k meni jer takvih je kraljevstvo nebesko!” 15 I položi
ruke na njih pa krene odande. 16 I gle, pristupi mu netko i reče:
“Učitelju, koje mi je dobro činiti da imam život vječni?” **(aiōnios
g166)** 17 A on mu reče: “Što me pitaš o dobrome? Jedan je
samo dobar! Ali ako hoćeš u život ući, čuvaj zapovijedi.” 18
Upita ga: “Koje?” A Isus reče: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne
ukradi! Ne svjedoči lažno! 19 Poštuj oca i majku! I ljubi svoga
bližnjega kao sebe samoga!” 20 Kaže mu mladić: “Sve sam to
čuvao. Što mi još nedostaje?” 21 Reče mu Isus: “Hoćeš li biti
savršen, idi, prodaj što imaš i podaj siromasima pa ćeš imati
blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom.” 22 Na tu riječ ode
mladić žalostan jer imaše velik imetak. 23 A Isus reče svojim
učenicima: “Zaista, kažem vas, teško će bogataš u kraljevstvo
nebesko. 24 Ponovno vam velim: Lakše je devi kroz uši iglene
nego bogatašu u kraljevstvo Božje.” 25 Čuvši to, učenici se silno
snebivahu govoreći: “Tko se onda može spasiti?” 26 A Isus upre
u njih pogled pa im reče: “Ljudima je to nemoguće, ali Bogu
je sve moguće.” 27 Tada Petar prihvati pa upita: “Evo, mi sve
ostavismo i pođosmo za tobom. Što ćemo za to dobiti?” 28

Reče im Isus: “Zaista, kažem vam, vi koji pođoste za mnom, o
preporodu, kad Sin Čovječji sjedne na prijestolje svoje slave, i vi
ćete sjediti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest plemena
Izraelovih. 29 I tko god ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili
majku, ili ženu, ili djecu, ili polja poradi imena mojega, stostruko
će primiti i život vječni baštiniti.” **(aiōnios g166)** 30 “A mnogi prvi
bit će posljednji, i posljednji prvi.”

20 “Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izađe
najmiti radnike u svoj vinograd. 2 Pogodi se s radnicima
po denar na dan i pošalje ih u svoj vinograd. 3 Izađe i o trećoj
uri i vidje druge gdje stoje na trgu besposleni 4 pa i njima reče:
'Idite i vi u moj vinograd pa što bude pravo, dat ću vam.' 5 I
oni odoše. Izađe opet o šestoj i devetoj uri te učini isto tako.
6 A kad izađe o jedanaestoj uri, nađe druge gdje stoje i reče
im: 'Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?' 7 Kažu mu: 'Jer
nas nitko ne najmi.' Reče im: 'Idite i vi u vinograd.'” 8 “Uvečer
kaže gospodar vinograda svojemu upravitelju: 'Pozovi radnike
i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.' 9
Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. 10 Pa kada
dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po
denar. 11 A kad primiše, počeše mrmljati protiv domaćina: 12
'Ovi posljednji jednu su uru radili i izjednačio si ih s nama, koji
smo podnosili svu tegobu dana i žegu.'” 13 “Nato on odgovori
jednomu od njih: 'Prijatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio
sa mnom po denar? 14 Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovomu
posljednjemu dati kao i tebi. 15 Nije li mi slobodno činiti sa
svojim što hoću? Ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?'” 16
“Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji.” 17 Dok je Isus
uzlazio u Jeruzalem, uze dvanaestoricu nasamo te im putem
reče: 18 “Evo, uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će predan
glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će ga na smrt
19 i predati poganima da ga izrugaju, izbičuju i razapnu, ali
on će treći dan uskrsnuti.” 20 Tada mu pristupi mati sinova
Zebedejevih zajedno sa sinovima, pade ničice da od njega
nešto zaište. 21 A on će joj: “Što želiš?” Kaže mu: “Reci da ova
moja dva sina u tvome kraljevstvu sjednu uza te, jedan tebi
zdesna, drugi slijeva.” 22 Isus odgovori: “Ne znate što ištete.
Možete li piti čašu koju ću ja piti?” Kažu mu: “Možemo!” 23 A on
im reče: “Čašu ćete moju doduše piti, ali sjesti meni zdesna ili
slijeva - to nisam ja vlastan dati, to je onih kojima je pripravio
moj Otac.” 24 Kada su to čula ostala desetorica, razgnjeve se
na dva brata. 25 Zato ih Isus dozva i reče: “Znate da vladari
gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću.
26 Neće tako biti među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama
bude najveći, neka vam bude poslužitelj. 27 I tko god hoće da
među vama bude prvi, neka vam bude sluga.” 28 “Tako i Sin
Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj
dade kao otkupninu za mnoge.” 29 Kad su izlazili iz Jerihona,
pođe za njim silan svijet. 30 I gle, dva slijepca sjeđahu kraj
puta. Čuvši da Isus prolazi, povikaše: “Gospodine, smiluj nam
se, Sine Davidov!” 31 Mnoštvo ih ušutkivalo, ali oni još jače
viknuše: “Gospodine, smiluj nam se, Sine Davidov!” 32 Isus se
zaustavi, dozove ih i reče: “Što hoćete da vam učinim?” 33
Kažu mu: “Gospodine, da nam se otvore oči.” 34 Isus se ganut
dotače njihovim očiju i oni odmah progledaše. I pođoše za njim.

21 Kad se približiše Jeruzalemu te dođoše u Betfagu, na
Maslinskoj gori, posla Isus dvojicu učenika 2 govoreći:
“Pođite u selo pred vama i odmah ćete naći privezanu magaricu
i uz nju magare. Odriješite ih i dovedite k meni. 3 Ako vam tko
što rekne, recite: 'Gospodinu trebaju', i odmah će ih pustiti.” 4
To se dogodi da se ispuni što je rečeno po proroku: 5 Recite
kćeri Sionskoj: Evo kralj ti tvoj dolazi, krotak, jašuć na magarcu,
na magaretu, mladetu magaričinu. 6 Učenici odu i učine kako
im naredi Isus. 7 Dovedu magaricu i magare te stave na
njih haljine i Isus uzjaha na njih. 8 Silan svijet prostrije svoje
haljine po putu, a drugi rezahu grane sa stabala i sterahu ih
po putu. 9 Mnoštvo pak pred njim i za njim klicaše: “Hosana
Sinu Davidovu! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!
Hosana u visinama!” 10 Kad uđe u Jeruzalem, uskomešao se
sav grad i govorio: “Tko je ovaj?” 11 A mnoštvo odgovaraše: “To
je Prorok, Isus iz Nazareta galilejskoga.” 12 Isus uđe u Hram i
izagna sve koji su prodavali i kupovali u Hramu. Mjenjačima
isprevrta stolove i prodavačima golubova klupe. 13 Kaže im:
“Pisamo je: Dom će se moj zvati Dom molitve, a vi od njega
činite pećinu razbojničku.” 14 U Hramu mu priđoše slijepi i
hromi i on ih ozdravi. 15 A kad glavari svećenički i pismoznanci
vidješe čudesa koja učini i djecu što viču Hramom: “Hosana Sinu
Davidovu!”, gnjevni 16 mu rekoše: “Čuješ li što ovi govore?”
Kaže im Isus: “Da! A niste li čitali: Iz usta djece i dojenčadi sebi
si pripravio hvalu?” 17 On ih ostavi, pođe iz grada u Betaniju te
ondje prenoći. 18 Ujutro se vraćao u grad i ogladnje. 19 Ugleda
smokvu kraj puta i priđe k njoj, ali ne nađe na njoj ništa osim
lišća pa joj kaže: “Ne bilo više ploda s tebe dovijeka!” I smokva
umah usahnu. **(aiōn g165)** 20 Vidjevši to, učenici se začude:
“Kako umah smokva usahnu!” 21 Isus im odvrati: “Zaista, kažem
vam, ako budete imali vjeru i ne posumnjate, činit ćete ne samo
ovo sa smokvom, nego - reknete li i ovoj gori: 'Digni se i baci u
more!', bit će tako. 22 I sve što zaištete u molitvi vjerujući, primit
ćete.” 23 I uđe u Hram. Dok je naučavao, pristupiše mu glavari
svećenički i starješine narodne te ga upitaše: “Kojom vlašću
to činiš? Tko ti dade tu vlast?” 24 Isus im odgovori: “I ja ću
vas jedno upitati. Ako mi na to odgovorite, ja ću vama kazati
kojom vlašću ovo činim. 25 Krst Ivanov odakle li bijaše? Od
Neba ili od ljudi?” A oni umovahu među sobom: “Reknemo li 'Od
Neba', odvratit će nam: 'Zašto mu, dakle, ne povjerovaste?'
26 A reknemo li 'Od ljudi', strah nas je mnoštva. Ta svi Ivana
smatraju prorokom.” 27 Zato odgovore Isusu: “Ne znamo.” I on
njima reče: “Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim.” 28
“A što vam se čini? Čovjek neki imao dva sina. Priđe prvomu i
reče: 'Sinko, hajde danas na posao u vinograd!' 29 On odgovori:
'Neću!' No poslije se predomisli i ode. 30 Priđe i drugomu pa
mu reče isto tako. A on odgovori: 'Evo me, gospodaru!' i ne
ode. 31 Koji od te dvojice izvrši volju očevu?” Kažu: “Onaj
prvi.” Nato će im Isus: “Zaista, kažem vam, carinici i bludnice
pretekoše vas u kraljevstvo Božje! 32 Doista, Ivan dođe k vama
putom pravednosti i vi mu ne povjerovaste, a carinici mu i
bludnice povjerovaše. Vi pak, makar to vidjeste, ni kasnije se ne

predomisliste da mu povjerujete." **33** "Drugu prispodobu čujte!
Bijaše neki domaćin koji posadi vinograd, ogradi ga ogradom,
iskopa u njemu tijesak i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima
i otputova. **34** Kad se približilo vrijeme plodova, posla svoje
sluge vinogradarima da uzmu njegov urod. **35** A vinogradari
pograbe njegove sluge pa jednoga istukoše, drugog ubiše, a
trećega kamenovaše. **36** I opet posla druge sluge, više njih
nego prije, ali oni i s njima postupiše jednako." **37** "Naposljetku
posla k njima sina svoga misleći: 'Poštovat će mog sina.' **38** Ali
kad vinogradari ugledaju sina, rekoše među sobom: 'Ovo je
baštinik! Hajde da ga ubijemo i imat ćemo baštinu njegovu!'
39 I pograbe ga, izbace iz vinograda i ubiju." **40** "Kada dakle
dođe gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?"
41 Kažu mu: "Opake će nemilo pogubiti, a vinograd iznajmiti
drugim vinogradarima što će mu davati urod u svoje vrijeme."
42 Kaže im Isus: "Zar nikada niste čitali u Pismima: Kamen što
ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. Gospodnje je to
djelo - kakvo čudo u očima našim! **43** Zato će se - kažem vam -
oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi
njegove plodove! (**44** I tko padne na taj kamen, smrskat će se,
a na koga on padne, satrt će ga.)" **45** Kad su glavari svećenički
i farizeji čuli te njegove prispodobe, razumjeli su da govori o
njima. **46** I tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše mnoštva jer
ga je smatralo prorokom.

22 Isus im ponovno prozbori u prispodobama: **2** "Kraljevstvo
je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu.
3 Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše
doći. **4** Opet posla druge sluge govoreći: 'Recite uzvanicima:
Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve
pripravljeno. Dođite na svadbu!'" **5** "Ali oni ne mareći odoše -
jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. **6** Ostali uhvate
njegove sluge, zlostave ih i ubiju. **7** Nato se kralj razgnjevi,
posla svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali." **8**
"Tada kaže slugama: 'Svadba je, evo, pripravljena ali uzvanici
ne bijahu dostojni. **9** Pođite stoga na raskršća i koga god
nađete, pozovite na svadbu!'" **10** "Sluge iziđoše na putove i
sabraše sve koje nađoše - i zle i dobre. I svadbena se dvorana
napuni gostiju. **11** Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje
čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. **12** Kaže mu:
'Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?' A on
zanijemi. **13** Tada kralj reče poslužiteljima: 'Svežite mu ruke i
noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi.'
14 Doista, mnogo je zvanih, malo izabranih." **15** Tada farizeji
odoše i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. **16** Pošalju
k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: "Učitelju!
Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko
je tko jer nisi pristran. **17** Reci nam, dakle, što ti se čini: je li
dopušteno dati porez caru ili nije?" **18** Znajući njihovu opakost,
reče Isus: "Zašto me iskušavate, licemjeri? **19** Pokažite mi
porezni novac!" Pružiše mu denar. **20** On ih upita: "Čija je ovo
slika i natpis?" **21** Odgovore: "Carev." Kaže im: "Podajte dakle
caru carevo, a Bogu Božje." **22** Čuvši to, zadive se pa ga ostave
i odu. **23** Toga dana pristupiše k njemu saduceji, koji vele da
nema uskrsnuća, i upitaše ga: **24** "Učitelju, Mojsije reče: Umre
li tko bez djece, neka se njegov brat oženi njegovom ženom
te podigne porod bratu svomu. **25** Bijaše tako u nas sedmero
braće. Prvi se oženi i umrije bez poroda ostavivši ženu svom
bratu. **26** Tako i drugi i treći, sve do sedmoga. **27** A nakon svih
umrije i žena. **28** Kojemu će dakle od te sedmorice biti žena o
uskrsnuću? Jer sva su je sedmorica imala." **29** Odgovori im
Isus: "U zabludi ste jer ne razumijete Pisama ni sile Božje. **30**
Ta u uskrsnuću niti se žene niti udavaju, nego su kao anđeli
na nebu. **31** A što se tiče uskrsnuća mrtvih, zar niste čitali što
vam reče Bog: **32** Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog
Jakovljev? Nije on Bog mrtvih, nego živih!" **33** Čuvši to, mnoštvo
osta zaneseno njegovim naukom. **34** A kad su farizeji čuli kako
ušutka saduceje, okupiše se, **35** a jedan od njih, zakonoznanac,
da ga iskuša, upita: **36** "Učitelju, koja ja zapovijed najveća u
Zakonu?" **37** A on mu reče: "Ljubi Gospodina Boga svojega svim
srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. **38** To
je najveća i prva zapovijed. **39** Druga, ovoj slična: Ljubi svoga
bližnjega kao sebe samoga. **40** O tim dvjema zapovijedima visi
sav Zakon i Proroci." **41** Kad se farizeji skupiše, upita ih Isus: **42**
"Što mislite o Kristu? Čiji je on sin?" Kažu mu: "Davidov." **43** A
on će njima: "Kako ga onda David u Duhu naziva Gospodinom,
kad veli: **44** Reče Gospod Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna
dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim?'
45 Ako ga dakle David naziva Gospodinom, kako mu je sin?" **46**
I nitko mu nije mogao odgovoriti ni riječi, niti se od toga dana tko
usudio upitati ga bilo što.

23 Tada Isus prozbori mnoštvu i svojim učenicima: **2** "Na
Mojsijevu stolicu zasjedoše pismoznanci i farizeji. **3** Činite
dakle i obdržavajte sve što vam kažu, ali se nemojte ravnati
po njihovim djelima jer govore, a ne čine. **4** Vežu i ljudima na
pleća tovare teška bremena, a sami ni da bi ih prstom makli.
5 Sva svoja djela čine zato da ih ljudi vide. Doista, proširuju
zapise svoje i produljuju rese. **6** Vole pročelja na gozbama,
prva sjedala u sinagogama, **7** pozdrave na trgovima i da ih ljudi
zovu 'Rabbi'. **8** Vi pak ne dajte se zvati 'Rabbi', jer jedan je
učitelj vaš, a svi ste vi braća. **9** Ni ocem ne zovite nikoga na
zemlji jer jedan je Otac vaš - onaj na nebesima. **10** I ne dajte
da vas vođama zovu, jer jedan je vaš vođa - Krist. **11** Najveći
među vama neka vam bude poslužitelj. **12** Tko se god uzvisuje,
bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen." **13** "Jao
vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Zaključavate kraljevstvo
nebesko pred ljudima; sami ne ulazite, a ne date ući ni onima
koji bi htjeli." **15** "Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri!
Obilazite morem i kopnom da pridobijete jednog sljedbenika.
A kad ga pridobijete, promećete ga u sina paklenoga dvaput
goreg od sebe." **(Geenna g1067)** **16** "Jao vama! Slijepe vođe!
Govorite: 'Zakune li se tko Hramom, nije ništa. Ali ako se zakune
hramskim zlatom, veže ga zakletva.' **17** Budale i slijepci! Ta što
je veće: zlato ili Hram što posvećuje zlato? **18** Nadalje: 'Zakune
li se tko žrtvenikom, nije ništa. Ali ako se zakune darom što je
na njemu, veže ga zakletva.' **19** Slijepci! Ta što je veće: dar ili
žrtvenik što dar posvećuje? **20** Tko se dakle zakune žrtvenikom,
kune se njime i svime što je na njemu. **21** I tko se zakune
Hramom, kune se njime i Onim koji u njemu prebiva. **22** I tko se
zakune nebom, kune se prijestoljem Božjim i Onim koji na njemu

sjedi." 23 "Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Namirujete
desetinu od metvice i kopra i kima, a propuštate najvažnije u
Zakonu: pravednost, milosrđe, vjernost. Ovo je trebalo činiti, a
ono ne propuštati. 24 Slijepe vođe! Cijedite komarca, a gutate
devu!" 25 "Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Čistite
čašu i zdjelu izvana, a iznutra su pune grabeža i pohlepe. 26
Farizeju slijepi! Očisti najprije nutrinu čaše da joj i vanjština
bude čista." 27 Jao vama pismoznanci i farizeji! Licemjeri!
Nalik ste na obijeljene grobove. Izvana izgledaju lijepi, a iznutra
su puni mrtvačkih kostiju i svakojake nečistoće. 28 Tako i vi
izvana ljudima izgledate pravedni, a iznutra ste puni licemjerja
i bezakonja." 29 "Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri!
Gradite grobnice prorocima i kitite spomenike pravednicima 30
te govorite: 'Da smo mi živjeli u dane otaca svojih, ne bismo
bili njihovi sudionici u prolijevanju krvi proročke.' 31 Tako sami
protiv sebe svjedočite da ste sinovi ubojica proroka. 32 Dopunite
samo mjeru otaca svojih!" 33 "Zmije! Leglo gujinje! Kako ćete
uteći osudi paklenoj? **(Geenna g1067)** 34 Zato evo ja šaljem vama
proroke i mudrace i pismoznance. Jedne ćete od njih ubiti i
raspeti, druge bičevati po svojim sinagogama i progoniti od grada
do grada 35 da tako na vas dođe sva pravedna krv, prolivena
na zemlji od krvi Abela pravednoga pa do krvi Zaharije, sina
Barahijina, kojega ubiste između Hrama i žrtvenika. 36 Zaista,
kažem vam, sve će to doći na ovaj naraštaj!" 37 "Jeruzaleme,
Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi
poslani! Koliko li puta htjedoh okupiti djecu tvoju kao što kvočka
okuplja piliće pod krila, i ne htjedoste. 38 Evo, napuštena vam
kuća. 39 Doista, kažem vam, odsada me nećete vidjeti dok ne
reknete: Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!"

24 Isus iziđe iz Hrama. Putom mu pristupiše učenici pokazujući
mu hramsko zdanje. 2 A on im reče: "Ne vidite li sve ovo?
Zaista, kažem vam, ne, neće se ovdje ostaviti ni kamen na
kamenu nerazvaljen." 3 Dok je zatim na Maslinskoj gori sjedio,
pristupiše k njemu učenici nasamo govoreći: "Reci nam kada će
to biti i koji će biti znak tvojega Dolaska i svršetka svijeta?" **(aiōn
g165)** 4 Isus im odgovori: "Pazite da vas tko ne zavede! 5 Mnogi
će doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam Krist!' I mnoge će
zavesti." 6 "A čut ćete za ratove i za glasove o ratovima. Pazite,
ne uznemirujte se. Doista treba da se to dogodi, ali to još nije
svršetak. 7 Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv
kraljevstva; bit će gladi i potresa po raznim mjestima. 8 Ali sve
je to samo početak trudova." 9 "Tada će vas predavati na muke
i ubijati vas. I svi će vas narodi zamrziti zbog imena moga. 10
Mnogi će se tada sablazniti, izdavat će jedni druge i mrziti se
među sobom. 11 Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge zavesti.
12 Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih. 13 Ali
tko ustraje do svršetka, bit će spašen." 14 "I propovijedat će se
ovo evanđelje Kraljevstva po svem svijetu za svjedočanstvo
svim narodima. Tada će doći svršetak." 15 "Kada dakle vidite
da grozota pustoši, po proroštvu Daniela proroka, stoluje na
svetome mjestu - tko čita, neka razumije: 16 koji se tada zateknu
u Judeji, neka bježe u gore; 17 tko bude na krovu, neka ne
silazi uzeti što iz kuće; 18 i tko bude u polju, neka se ne okreće
natrag da uzme haljinu!" 19 "A jao trudnicama i dojiljama u one
dane!" 20 "I molite da bijeg vaš ne bude zimi ili subotom 21 jer
tada će biti velika tjeskoba kakve ne bijaše od početka svijeta
sve do sada, a neće je ni biti." 22 "I kad se ne bi skratili dani oni,
nitko se ne bi spasio. No poradi izabranih skratit će se dani
oni." 23 "Ako vam tada tko rekne: 'Gle, evo Krista!' ili: 'Eno ga!' -
ne povjerujte! 24 Ustat će, doista, lažni kristi i lažni proroci i
iznijeti znamenja velika i čudesa da, bude li moguće, zavedu i
izabrane." 25 "Eto, prorekao sam vam." 26 "Reknu li vam dakle:
'Evo, u pustinji je!', ne izlazite; 'Evo ga u ložnicama!', ne vjerujte.
27 Jer kao što munja izlazi od istoka i bljesne do zapada, tako
će biti i s dolaskom Sina Čovječjega." 28 "Gdje bude strvine,
ondje će se skupljati orlovi." 29 "A odmah nakon nevolje onih
dana sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetljeti i zvijezde
će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati." 30 "I tada će se
pojaviti znak Sina Čovječjega na nebu. I tada će proplakati sva
plemena zemlje. I ugledat će Sina Čovječjega gdje dolazi na
oblacima nebeskim s velikom moći i slavom. 31 I razaslat će
anđele svoje s trubljom velikom i sabrat će mu izabranike s četiri
vjetra, s jednoga kraja neba do drugoga." 32 "A od smokve se
naučite prispodobi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera,
znate: blizu je ljeto. 33 Tako i vi kad sve to ugledate, znajte:
blizu je, na vratima!" 34 "Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti
naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude. 35 Nebo će i zemlja
uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti." 36 "A o onom danu i
času nitko ne zna, pa ni anđeli nebeski, ni Sin, nego samo Otac.
37 Kao u dane Noine, tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega. 38
Kao što su u dane one - prije potopa - jeli i pili, ženili se i udavali
do dana kad Noa uđe u korablju 39 i ništa nisu ni slutili dok ne
dođe potop i sve odnije - tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega.
40 Dvojica će tada biti u polju: jedan će se uzeti, drugi ostaviti.
41 Dvije će mljeti u mlinu: jedna će se uzeti, druga ostaviti."
42 "Bdijte dakle jer ne znate u koji dan Gospodin vaš dolazi.
43 A ovo znajte: kad bi domaćin znao o kojoj straži kradljivac
dolazi, bdio bi i ne bi dopustio potkopati kuće. 44 Zato i vi budite
pripravni jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi." 45 "Tko
li je onaj vjerni i razumni sluga što ga gospodar postavi nad
svojim ukućanima da im izda hranu u pravo vrijeme? 46 Blago
onome sluzi kojega gospodar kada dođe nađe da tako radi! 47
Zaista, kažem vam, postavit će ga nad svim imanjem svojim."
48 "No rekne li taj zli sluga u srcu: 'Okasnit će gospodar moj' 49
pa stane tući sudrugove, jesti i piti s pijanicama, 50 doći će
gospodar toga sluge u dan u koji mu se ne nada i u čas u koji i
ne sluti; 51 rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među licemjerima.
Ondje će biti plač i škrgut zubi."

25 "Tada će kraljevstvo nebesko biti kao kad deset djevica
uzeše svoje svjetiljke i iziđoše u susret zaručniku. 2 Pet
ih bijaše ludih, a pet mudrih. 3 Lude uzeše svjetiljke, ali ne
uzeše sa sobom ulja. 4 Mudre pak zajedno sa svjetiljkama
uzeše u posudama ulja." 5 "Budući da je zaručnik okasnio,
sve one zadrijemaše i pozaspaše. 6 O ponoći nasta vika:
'Evo zaručnika! Iziđite mu u susret!' 7 Tada ustadoše sve one
djevice i urediše svoje svjetiljke. 8 Lude tada rekoše mudrima:
'Dajte nam od svoga ulja, gase nam se svjetiljke!' 9 Mudre im
odgovore: 'Nipošto! Ne bi doteklo nama i vama. Pođite radije k
prodavačima i kupite!'" 10 "Dok one odoše kupiti, dođe zaručnik:

koje bijahu pripravne, uđoše s njim na svadbu i zatvore se vrata.
11 Poslije dođu i ostale djevice pa stanu dozivati: 'Gospodine!
Gospodine! Otvori nam!' 12 A on im odgovori: 'Zaista kažem
vam, ne poznam vas!' 13 Bdijte dakle jer ne znate dana ni časa!"
14 "Doista, kao kad ono čovjek, polazeći na put, dozva sluge i
dade im svoj imetak. 15 Jednomu dade pet talenata, drugomu
dva, a trećemu jedan - svakomu po njegovoj sposobnosti. 16 I
otputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi
ih i stekne drugih pet. 17 Isto tako i onaj sa dva stekne druga
dva. 18 Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju
i sakri novac gospodarov." 19 "Nakon dugo vremena dođe
gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. 20 Pristupi mu onaj što
je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: 'Gospodaru!
Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!'
21 Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si
bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara
svoga!'" 22 "Pristupi i onaj sa dva talenta te reče: 'Gospodaru!
Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!'
23 Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si
bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara
svoga.'" 24 "A pristupi i onaj koji je primio jedan talenat te reče:
'Gospodaru! Znadoh te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i
kupiš gdje nisi vijao. 25 Pobojah se stoga, odoh i sakrih talenat
tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!' 26 A gospodar mu reče: 'Slugo zli i
lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam
vijao! 27 Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja
bih po povratku izvadio svoje s dobitkom.'" 28 "'Uzmite stoga
od njega talenat i podajte onomu koji ih ima deset. 29 Doista,
onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga
koji nema oduzet će se i ono što ima. 30 A beskorisnoga slugu
izbacite van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.'" 31 "Kad
Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na
prijestolje slave svoje. 32 I sabrat će se pred njim svi narodi, a
on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce
od jaraca. 33 Postavit će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva." 34
"Tada će kralj reći onima sebi zdesna: 'Dođite, blagoslovljeni
Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od
postanka svijeta! 35 Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i
napojiste me; stranac bijah i primiste me; 36 gol i zaogrnuste
me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.'"
37 "Tada će mu pravednici odgovoriti: 'Gospodine, kada te to
vidjesmo gladna i nahranismo te; ili žedna i napojismo te? 38
Kada te vidjesmo kao stranca i primismo; ili gola i zaogrnusmo
te? 39 Kada te vidjesmo bolesna ili u tamnici i dođosmo k tebi?'
40 A kralj će im odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god učiniste
jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!'" 41 "Zatim
će reći i onima slijeva: 'Odlazite od mene, prokleti, u oganj
vječni, pripravljen đavlu i anđelima njegovim! (aiōnios g166) 42 Jer
ogladnjeh i ne dadoste mi jesti; ožednjeh i ne dadoste mi piti; 43
stranac bijah i ne primiste me; gol i ne zaogrnuste me; bolestan
i u tamnici i ne pohodiste me!'" 44 "Tada će mu i oni odgovoriti:
'Gospodine, a kada te to vidjesmo gladna, ili žedna, ili stranca,
ili gola, ili bolesna, ili u tamnici, i ne poslužismo te?' 45 Tada
će im on odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god ne učiniste
jednomu od ovih najmanjih, ni meni ne učiniste.'" 46 "I otići će
ovi u muku vječnu, a pravednici u život vječni." (aiōnios g166)

26 I kad Isus završi sve te besjede, reče svojim učenicima: 2
"Znate da je za dva dana Pasha, i Sin Čovječji predaje se
da se razapne." 3 Uto se sabraše glavari svećenički i starješine
narodne u dvoru velikoga svećenika imenom Kajfe 4 i zaključiše
Isusa na prijevaru uhvatiti i ubiti. 5 Jer se govorilo: "Nikako ne
o Blagdanu da ne nastane pobuna u narodu." 6 Kad je Isus
bio u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, 7 pristupi mu neka
žena s alabastrenom posudicom skupocjene pomasti i polije
ga po glavi, dok je on bio za stolom. 8 Vidjevši to, učenici
negodovahu: "Čemu ta rasipnost? 9 Moglo se to skupo prodati i
dati siromasima." 10 Zapazio to Isus pa im reče: "Što dodijavate
ženi? Dobro djelo učini prema meni. 11 Ta siromaha svagda
imate uza se, a mene nemate svagda. 12 Izlila je tu pomast na
moje tijelo - za ukop mi to učini. 13 Zaista, kažem vam, gdje
se god bude propovijedalo ovo evanđelje, po svem svijetu,
navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na spomen." 14 Tada
jedan od dvanaestorice, zvan Juda Iškariotski, pođe glavarima
svećeničkim 15 i reče: "Što ćete mi dati i ja ću vam ga predati."
A oni mu odmjeriše trideset srebrnjaka. 16 Otada je tražio priliku
da ga preda. 17 Prvoga dana Beskvasnih kruhova pristupiše
učenici Isusu i upitaše: "Gdje hoćeš da ti pripravimo te blaguješ
pashu?" 18 On reče: "Idite u grad tomu i tomu i recite mu: 'Učitelj
veli: Vrijeme je moje blizu, kod tebe slavim pashu sa svojim
učenicima.'" 19 I učine učenici kako im naredi Isus i priprave
pashu. 20 Uvečer bijaše Isus za stolom s dvanaestoricom. 21 I
dok su blagovali, reče: "Zaista, kažem vam, jedan će me od
vas izdati." 22 Silno ožalošćeni, stanu mu jedan za drugim
govoriti: "Da nisam ja, Gospodine?" 23 On odgovori: "Onaj koji
umoči sa mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati. 24 Sin Čovječji,
istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji
predaje Sina Čovječjega. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni
rodio nije." 25 A Juda, izdajnik, prihvati i reče: "Da nisam ja,
učitelju?" Reče mu: "Ti kaza." 26 I dok su blagovali, uze Isus
kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče:
"Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!" 27 I uze čašu, zahvali i dade
im govoreći: "Pijte iz nje svi! 28 Ovo je krv moja, krv Saveza
koja se za mnoge prolijeva na otpuštenje grijeha. 29 A kažem
vam: ne, neću od sada piti od ovog roda trsova do onoga dana
kad ću ga - novoga - s vama piti u kraljevstvu Oca svojega." 30
Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori. 31
Tada im reče Isus: "Svi ćete se vi još ove noći sablazniti o mene.
Ta pisano je: Udarit će pastira i stado će se razbjeći. 32 Ali kad
uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.' 33 Nato će mu Petar:
"Ako se i svi sablazne o tebe, ja se nikada neću!" 34 Reče
mu Isus: "Zaista, kažem ti, još ove noći, prije negoli se pijetao
oglasi, triput ćeš me zatajiti!" 35 Kaže mu Petar: "Bude li trebalo
i umrijeti s tobom, ne, neću te zatajiti." Tako rekoše i svi učenici.
36 Tada dođe Isus s njima u predio zvan Getsemani i kaže
učenicima: "Sjednite ovdje dok ja odem onamo pomoliti se." 37 I
povede sa sobom Petra i oba sina Zebedejeva. Spopade ga
žalost i tjeskoba. 38 Tada im reče: "Duša mi je nasmrt žalosna.
Ostanite ovdje i bdijte sa mnom!" 39 I ode malo dalje, pade

ničice moleći: “Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoiđe
ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti.” **40** I dođe
učenicima i nađe ih pozaspale pa reče Petru: “Tako, zar niste
mogli jedan sat probdjeti sa mnom? **41** Bdijte i molite da ne
padnete u napast! Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.” **42**
Opet, po drugi put, ode i pomoli se: “Oče moj! Ako nije moguće
da me čaša mine da je ne pijem, budi volja tvoja!” **43** I ponovno
dođe i nađe ih pozaspale, oči im se sklapale. **44** Opet ih ostavi,
pođe i pomoli se po treći put ponavljajući iste riječi. **45** Tada
dođe učenicima i reče im: “Samo spavajte i počivajte! Evo,
približio se čas! Sin Čovječji predaje se u ruke grešničke! **46**
Ustanite, hajdemo! Evo, približio se moj izdajica.” **47** Dok je
on još govorio, gle, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s
njime silna svjetina s mačevima i toljagama poslana od glavara
svećeničkih i starješina narodnih. **48** A izdajica im dao znak:
“Koga poljubim, taj je, njega uhvatite!” **49** I odmah pristupi
Isusu i reče: “Zdravo, Učitelju!” I poljubi ga. **50** A Isus mu reče:
“Prijatelju, zašto ti ovdje!” Tada pristupe, podignu ruke na Isusa i
uhvate ga. **51** I gle, jedan od onih koji bijahu s Isusom maši se
rukom, trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe
mu uho. **52** Kaže mu tada Isus: “Vrati mač na njegovo mjesto
jer svi koji se mača laćaju od mača i ginu. **53** Ili zar misliš da
ja ne mogu zamoliti Oca svojega i eto umah uza me više od
dvanaest legija anđela? **54** No kako bi se onda ispunila Pisma
da tako mora biti?” **55** U taj čas reče Isus svjetini: “Kao na
razbojnika izišđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite?
Danomice sjeđah u Hramu naučavajući i ne uhvatiste me.” **56** A
sve se to dogodilo da se ispune Pisma proročka. Tada ga svi
učenici ostave i pobjegnu. **57** Nato uhvatiše Isusa i odvedoše ga
velikomu svećeniku Kajfi, kod kojega se sabraše pismoznanci
i starješine. **58** A Petar je išao za njim izdaleka do dvora
velikog svećenika; i ušavši unutra, sjedne sa stražarima da vidi
svršetak. **59** A glavari svećenički i cijelo Vijeće tražili su kakvo
lažno svjedočanstvo protiv Isusa da bi ga mogli pogubiti. **60** Ali
ne nađoše premda pristupiše mnogi lažni svjedoci. Napokon
pristupe dvojica **61** i reknu: “Ovaj reče: 'Mogu razvaliti Hram
Božji i za tri ga dana sagraditi.'” **62** Usta nato veliki svećenik
i reče mu: “Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi protiv tebe
svjedoče?” **63** Isus je šutio. Reče mu veliki svećenik: “Zaklinjem
te Bogom živim: Kaži nam jesi li ti Krist, Sin Božji?” **64** Reče
mu Isus: “Ti kaza! Štoviše, kažem vam: Odsada ćete gledati
Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima
nebeskim.” **65** Nato veliki svećenik razdrije haljine govoreći:
“Pohulio je! Što nam još trebaju svjedoci! Evo, sada ste čuli
hulu! **66** Što vam se čini?” Oni odgovoriše: “Smrt zaslužuje!” **67**
Tada su mu pljuvali u lice i udarali ga, a drugi ga pljuskali **68**
govoreći: “Proreci nam, Kriste, tko te udario?” **69** A Petar je
sjedio vani u dvorištu. I pristupi mu jedna sluškinja govoreći: “I ti
bijaše s Isusom Galilejcem.” **70** On pred svima zanijeka: “Ne
znam što govoriš.” **71** Kad iziđe u predvorje, spazi ga druga i
kaže nazočnima: “Ovaj bijaše s Isusom Nazarećaninom.” **72**
On opet zanijeka sa zakletvom: “Ne znam toga čovjeka.” **73**
Malo zatim nazočni pristupiše Petru i rekoše: “Doista, i ti si od
njih! Ta govor te tvoj izdaje!” **74** On se tada stane zaklinjati i
preklinjati: “Ne znam toga čovjeka.” I odmah se oglasi pijetao.
75 I spomenu se Petar riječi koju mu Isus reče: “Prije nego se
pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti.” I iziđe te gorko zaplaka.

27 A kad objutri, svi su glavari svećenički i starješine narodne
održali vijećanje protiv Isusa da ga pogube. **2** I svezana ga
odveli i predali upravitelju Pilatu. **3** Kada Juda, njegov izdajica,
vidje da je Isus osuđen, pokaja se i vrati trideset srebrnjaka
glavarima svećeničkim i starješinama **4** govoreći: “Sagriješih
predavši krv nedužnu!” Odgovoriše: “Što se to nas tiče? To je
tvoja stvar!” **5** I bacivši srebrnjake u Hram, ode te se objesi. **6**
Glavari svećenički uzeše srebrnjake i rekoše: **7** “Nije dopušteno
staviti ih u hramsku riznicu jer su krvarina.” Posavjetuju se i
kupe za njih lončarovu njivu za ukop stranaca. **8** Stoga se
ona njiva zove “Krvava njiva” sve do danas. **9** Tada se ispuni
što je rečeno po proroku Jeremiji: Uzeše trideset srebrnjaka -
cijenu Neprocjenjivoga kojega procijeniše sinovi Izraelovi - **10**
i dadoše ih za njivu lončarovu kako mi naredi Gospodin. **11**
Dovedoše dakle Isusa pred upravitelja. Upita ga upravitelj: “Ti li
si kralj židovski?” On odgovori: “Ti kažeš.” **12** I dok su ga glavari
svećenički i starješine narodne optuživale, ništa nije odgovarao.
13 Tada mu reče Pilat: “Ne čuješ li što sve protiv tebe svjedoče?”
14 I ne odgovori mu ni na jednu riječ te se upravitelj silno čudio.
15 A o Blagdanu upravitelj je običavao svjetini pustiti jednoga
uznika, koga bi već htjeli. **16** Tada upravo bijaše u njih poznati
uznik zvani Baraba. **17** Kad se dakle sabraše, reče im Pilat:
“Koga hoćete da vam pustim: Barabu ili Isusa koji se zove Krist?”
18 Znao je doista da ga predadoše iz zavisti. **19** Dok je sjedio
na sudačkoj stolici, poruči nu njegova žena: “Mani se ti onoga
pravednika jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega.”
20 Međutim, glavari svećenički i starješine nagovore svjetinu da
zaište Barabu, a Isus da se pogubi. **21** Upita ih dakle upravitelj:
“Kojega od ove dvojice hoćete da vam pustim?” A oni rekoše:
“Barabu!” **22** Kaže im Pilat: “Što dakle da učinim s Isusom koji
se zove Krist?” Oni će: “Neka se razapne.” **23** A on upita: “A što
je zla učinio?” Vikahu još jače: “Neka se razapne!” **24** Kad Pilat
vidje da ništa ne koristi, nego da biva sve veći metež, uzme
vodu i opere ruke pred svjetinom govoreći: “Nevin sam od krvi
ove! Vi se pazite!” **25** Sav narod nato odvrati: “Krv njegova
na nas i na djecu našu!” **26** Tada im pusti Barabu, a Isusa,
izbičevana, preda da se razapne. **27** Onda vojnici upraviteljevi
uvedoše Isusa u dvor upraviteljev i skupiše oko njega cijelu četu.
28 Svukoše ga pa zaogrnuše skrletnim plaštem. **29** Spletoše
zatim vijenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako i trsku u
desnicu. Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga: “Zdravo,
kralju židovski!” **30** Onda pljujući po njemu, uzimahu trsku i
udarahu ga njome po glavi. **31** Pošto ga izrugaše, svukoše
mu plašt, obukoše mu njegove haljine pa ga odvedoše da ga
razapnu. **32** Izlazeći nađu nekoga čovjeka Cirenca, imenom
Šimuna, i prisile ga da mu ponese križ. **33** I dođoše na mjesto
zvano Golgota, to jest Lubanjsko mjesto, **34** dadoše mu piti vino
sa žuči pomiješano. I kad okusi, ne htjede piti. **35** A pošto ga
razapeše, razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocku. **36**
I sjedeći ondje, čuvahu ga. **37** I staviše mu ponad glave krivicu
napisanu: “Ovo je Isus, kralj židovski.” **38** Tada razapeše s njime
dva razbojnika, jednoga zdesna, drugoga slijeva. **39** A prolaznici

su ga pogrđivali mašući glavama: **40** “Ti koji razvaljuješ Hram
i za tri ga dana sagradiš, spasi sam sebe! Ako si Sin Božji,
siđi s križa!” **41** Slično i glavari svećenički s pismoznancima
i starješinama, rugajući se, govorahu: **42** “Druge je spasio,
sebe ne može spasiti! Kralj je Izraelov! Neka sada siđe s križa
pa ćemo povjerovati u nj! **43** Uzdao se u Boga! Neka ga sad
izbavi ako mu omilje! Ta govorio je: 'Sin sam Božji!'” **44** Tako ga
vrijeđahu i s njim raspeti razbojnici. **45** Od šeste ure nasta tama
po svoj zemlji - do ure devete. **46** O devetoj uri povika Isus iza
glasa: “Eli, Eli, lema sabahtani?” To će reći: “Bože moj, Bože
moj, zašto si me ostavio?” **47** A neki od nazočnih, čuvši to,
govorahu: “Ovaj zove Iliju.” **48** I odmah pritrča jedan od njih,
uze spužvu, natopi je octom, natakne je na trsku i pruži mu
piti. **49** A ostali rekoše: “Pusti da vidimo hoće li doći Ilija da ga
spasi.” **50** A Isus opet povika iz glasa i ispusti duh. **51** I gle,
zavjesa se hramska razdrije odozgor dodolje, nadvoje; zemlja
se potrese, pećine se raspukoše, **52** grobovi otvoriše i tjelesa
mnogih svetih preminulih uskrsnuše **53** te iziđoše iz grobova
nakon njegova uskrsnuća, uđoše u sveti grad i pokazaše se
mnogima. **54** A satnik i oni koji su s njime čuvali Isusa vidješe
potres i što se zbiva, silno se prestrašiše i rekoše: “Uistinu,
Sin Božji bijaše ovaj.” **55** A bijahu ondje i izdaleka promatrahu
mnoge žene što su iz Galileje išle za Isusom poslužujući mu; **56**
među njima Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva i Josipova
majka, i majka sinova Zebedejevih. **57** Uvečer dođe neki bogat
čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji i sam bijaše učenik
Isusov. **58** On pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Tada Pilat
zapovjedi da mu se dadne. **59** Josip uze tijelo, povi ga u čisto
platno **60** i položi u svoj novi grob koji bijaše isklesao u stijeni.
Dokotrlja velik kamen na grobna vrata i otiđe. **61** A bijahu ondje
Marija Magdalena i druga Marija: sjedile su nasuprot grobu.
62 Sutradan, to jest dan nakon Priprave, sabraše se glavari
svećenički i farizeji kod Pilata **63** te mu rekoše: “Gospodaru,
sjetismo se da onaj varalica još za života kaza: 'Nakon tri dana
uskrsnut ću.' **64** Zapovjedi dakle da se grob osigura sve do
trećega dana da ne bi možda došli njegovi učenici, ukrali ga pa
rekli narodu: 'Uskrsnuo je od mrtvih!' I bit će posljednja prijevara
gora od prve.” **65** Reče im Pilat: “Imate stražu! Idite i osigurajte
kako znate!” **66** Nato oni odu i osiguraju grob: zapečate kamen i
postave stražu.

28 Po suboti, u osvit prvoga dana u tjednu, dođe Marija
Magdalena i druga Marija pogledati grob. **2** I gle, nastade
žestok potres jer anđeo Gospodnji siđe s neba, pristupi, otkotrlja
kamen i sjede na nj. **3** Lice mu bijaše kao munja, a odjeća
bijela kao snijeg. **4** Od straha pred njim zadrhtaše stražari i
obamriješe. **5** A anđeo progovori ženama: “Vi se ne bojte! Ta
znam: Isusa Raspetoga tražite! **6** Nije ovdje! Uskrsnu kako
reče. Hajde, vidite mjesto gdje je ležao **7** pa pođite žurno i
javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih. I evo, ide pred
vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Evo, rekoh vam.” **8**
One otiđoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću
otrčaše javiti njegovim učenicima. **9** Kad eto im Isusa u susret!
Reče im: “Zdravo!” One polete k njemu, obujme mu noge i
ničice mu se poklone. **10** Tada im Isus reče: “Ne bojte se!
Idite, javite mojoj braći da pođu u Galileju! Ondje će me vidjeti!”
11 Dok su one odlazile, gle, neki od straže dođoše u grad i
javiše glavarima svećeničkim sve što se dogodilo. **12** Oni se
sabraše sa starješinama na vijećanje, uzeše mnogo novaca
i dadoše vojnicima **13** govoreći: “Recite: 'Noću dok smo mi
spavali, dođoše njegovi učenici i ukradoše ga.' **14** Ako to dočuje
upravitelj, mi ćemo ga uvjeriti i sve učiniti da vi budete bez brige.”
15 Oni uzeše novac i učiniše kako bijahu poučeni. I razglasilo se
to među Židovima - sve do danas. **16** Jedanaestorica pođoše u
Galileju na goru kamo im je naredio Isus. **17** Kad ga ugledaše,
padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. **18** Isus im pristupi i
prozbori: “Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! **19** Pođite
dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca
i Sina i Duha Svetoga **20** i učeći ih čuvati sve što sam vam
zapovjedio!” “I evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka
svijeta.” **(aiōn g165)**

Marko

1 Početak Evanđelja Isusa Krista Sina Božjega. **2** Pisano je u
Izaiji proroku: Evo šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da
ti pripravi put. **3** Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu,
poravnite mu staze! **4** Tako se pojavi Ivan: krstio je u pustinji i
propovijedao krst obraćenja na otpuštenje grijeha. **5** Grnula k
njemu sva judejska zemlja i svi Jeruzalemci: primali su od njega
krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijehe. **6** Ivan
bijaše odjeven u devinu dlaku, s kožnatim pojasom oko bokova;
hranio se skakavcima i divljim medom. **7** I propovijedao je:
"Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se
i odriješiti mu remenje na obući. **8** Ja vas krstim vodom, a on će
vas krstiti Duhom Svetim." **9** Onih dana dođe Isus iz Nazareta
galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana. **10** I odmah, čim
izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje
silazi na nj, **11** a glas se zaori s nebesa: Ti si Sin moj, Ljubljeni!
U tebi mi sva milina! **12** I odmah ga Duh nagna u pustinju. **13** I
bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona;
bijaše sa zvijerima, a anđeli mu služahu. **14** A pošto Ivan bijaše
predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evanđelje Božje:
15 "Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se
i vjerujte evanđelju!" **16** I prolazeći uz Galilejsko more, ugleda
Šimuna i Andriju, brata Šimunova, gdje ribare na moru; bijahu
ribari. **17** I reče im Isus: "Hajdete za mnom i učinit ću vas
ribarima ljudi!" **18** Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim.
19 Pošavši malo naprijed, ugleda Jakova Zebedejeva i njegova
brata Ivana: u lađi su krpali mreže. **20** Odmah pozva i njih. Oni
ostave oca Zebedeja u lađi s nadničarima i otiđu za njim. **21** I
stignu u Kafarnaum. Odmah u subotu uđe on u sinagogu i poče
naučavati. **22** Bijahu zaneseni njegovim naukom. Ta učio ih je
kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci. **23** A u njihovoj se
sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On
povika: **24** "Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si
da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!" **25** Isus mu zaprijeti:
"Umukni i iziđi iz njega!" **26** Nato nečisti duh potrese njime pa
povika iz svega glasa i iziđe iz njega. **27** Svi se zaprepastiše
te se zapitkivahu: "Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i
samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se." **28** I
pročulo se odmah o njemu posvuda, po svoj okolici galilejskoj.
29 I odmah pošto iziđoše iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom
u kuću Šimunovu i Andrijinu. **30** A punica Šimunova ležala u
ognjici. I odmah mu kažu za nju. **31** On pristupi, prihvati je za
ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im. **32** Uvečer, kad
sunce zađe, donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute. **33** I
sav je grad nagrnuo k vratima. **34** I on ozdravi bolesnike - a
bijahu mnogi i razne im bolesti - i zloduhe mnoge izagna. I ne
dopusti zlodusima govoriti jer su ga znali. **35** Rano ujutro, još za
mraka, ustane, iziđe i povuče se na samotno mjesto i ondje
se moljaše. **36** Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi. **37** Kad
ga nađoše, rekoše mu: "Svi te traže." **38** Kaže im: "Hajdemo
drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam! Ta zato
sam došao." **39** I prođe svom Galilejom: propovijedao je u
njihovim sinagogama i zloduhe izgonio. **40** I dođe k njemu neki
gubavac, klekne i zamoli: "Ako hoćeš, možeš me očistiti!" **41**
Isus ganut pruži ruku, dotače ga se pa će mu: "Hoću, budi čist!"
42 I odmah nesta s njega gube i očisti se. **43** Isus se otrese
na nj i odmah ga otpravi **44** riječima: "Pazi, nikomu ništa ne
kazuj, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje
što propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo." **45** Ali čim iziđe,
stane on uvelike pripovijedati i razglašavati događaj tako da Isus
više nije mogao javno ući u grad, nego se zadržavao vani na
samotnim mjestima. I dolažahu k njemu odasvud.

2 I pošto nakon nekoliko dana opet uđe u Kafarnaum, pročulo
se da je u kući. **2** I skupiše se mnogi te više nije bilo mjesta ni
pred vratima. On im navješćivaše Riječ. **3** I dođu noseći k njemu
uzetoga. Nosila ga četvorica. **4** Budući da ga zbog mnoštva nisu
mogli unijeti k njemu, otkriju krov nad mjestom gdje bijaše Isus.
Načinivši otvor, spuste postelju na kojoj je uzeti ležao. **5** Vidjevši
njihovu vjeru, kaže Isus uzetome: "Sinko! Otpuštaju ti se grijesi."
6 Sjedjeli su ondje neki pismoznanci koji počeše mudrovati u
sebi: **7** "Što to ovaj govori? Huli! Ta tko može grijehe otpuštati
doli Bog jedini?" **8** Isus duhom odmah proniknu da tako mudruju
u sebi, pa će im: "Što to mudrujete u sebi? **9** Ta što je lakše?
Reći uzetomu: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći: 'Ustani, uzmi svoju
postelju i hodi?' **10** Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji
otpuštati grijehe!" I reče uzetomu: **11** "Tebi zapovijedam, ustani,
uzmi postelju i pođi kući!" **12** I on usta, uze odmah postelju i
iziđe na očigled svima. Svi su zaneseni slavili Boga govoreći:
"Takvo što nikad još ne vidjesmo!" **13** Isus ponovno iziđe k
moru. Sve je ono mnoštvo grnulo k njemu i on ih poučavaše. **14**
Prolazeći ugleda Levija Alfejeva gdje sjedi u carinarnici. I kaže
mu: "Pođi za mnom!" On usta i pođe za njim. **15** Kada zatim Isus
bijaše za stolom u njegovoj kući, nađoše se za stolom s njime i
njegovim učenicima i mnogi carinici i grešnici. Bilo ih je uistinu
mnogo. A slijedili su ga **16** i pismoznanci farizejske sljedbe
pa vidjevši da jede s grešnicima i carinicima rekoše njegovim
učenicima: "Zašto jede s carinicima i grešnicima?" **17** Čuvši to,
Isus im reče: "Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima! Ne
dođoh zvati pravednike, nego grešnike." **18** Ivanovi su učenici i
farizeji postili. I dođu neki i kažu mu: "Zašto učenici Ivanovi i
učenici farizejski poste, a tvoji učenici ne poste?" **19** Nato im
Isus reče: "Mogu li svatovi postiti dok je zaručnik s njima? Dokle
god imaju zaručnika sa sobom, ne mogu postiti. **20** Doći će već
dani kad će im se ugrabiti zaručnik i tada će postiti u onaj dan!"
21 "Nitko ne prišiva krpe od sirova sukna na staro odijelo. Inače
nova zakrpa vuče sa starog odijela pa nastane još veća rupa."
22 "I nitko ne ulijeva novo vino u stare mješine. Inače će vino
poderati mješine pa propade i vino i mješine. Nego - novo vino u
nove mješine!" **23** Jedne je subote prolazio kroz usjeve. Njegovi
učenici počeše putem trgati klasje. A farizeji mu rekoše: **24** "Gle!
Zašto čine što subotom nije dopušteno?" **25** Isus im odgovori:
"Zar nikad niste čitali što učini David kad ogladnje te se nađe
u potrebi on i njegovi pratioci? **26** Kako za velikog svećenika
Ebjatara uđe u Dom Božji i pojede prinesene kruhove kojih ne
smije jesti nitko osim svećenika; a on dade i svojim pratiocima?"
27 I govoraše im: "Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek
radi subote. **28** Tako, Sin Čovječji gospodar je subote!"

3 Uđe ponovno u sinagogu. Bio je ondje čovjek usahle ruke. **2**
A oni vrebahu hoće li ga Isus u subotu izliječiti, da ga optuže.
3 On kaže čovjeku usahle ruke: “Stani na sredinu!” **4** A njima će:
“Je li subotom dopušteno činiti dobro ili činiti zlo, život spasiti ili
pogubiti?” No oni su šutjeli. **5** A on, ražalošćen okorjelošću srca
njihova, srdito ihošinu pogledom pa reče tom čovjeku: “Ispruži
ruku!” On ispruži - i ruka mu zdrava! **6** Farizeji iziđu i dadnu se
odmah s herodovcima na vijećanje protiv njega kako da ga
pogube. **7** Isus se s učenicima povuče k moru. Za njim je išao
silan svijet iz Galileje. I iz Judeje, **8** iz Jeruzalema, iz Idumeje, iz
Transjordanije i iz okolice Tira i Sidona - silno je mnoštvo čulo
što čini i nagrnulo k njemu. **9** Stoga reče učenicima neka mu se
zbog mnoštva pripravi lađica da ga ne bi zgnjeli. **10** Jer mnoge
je ozdravio pa su se svi koji bijahu pogođeni kakvim zlom bacali
na nj da bi ga se dotakli. **11** A nečisti duhovi, čim bi ga spazili,
padali bi preda nj i vikali: “Ti si Sin Božji!” **12** A on im se oštro
prijetio da ga ne prokazuju. **13** Uziđe na goru i pozove koje sam
htjede. I dođoše k njemu. **14** I ustanovi dvanaestoricu da budu s
njime i da ih šalje propovijedati **15** s vlašću da izgone đavle. **16**
Ustanovi dakle dvanaestoricu: Šimuna, kojemu nadjenu ime
Petar, **17** i Jakova Zebedejeva i Ivana, brata Jakovljeva, kojima
nadjenu ime Boanerges, to jest Sinovi groma, **18** i Andriju i Filipa
i Bartolomeja i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva i Tadeja i Šimuna
Kananajca **19** i Judu Iškariotskoga, koji ga izda. **20** I dođe Isus
u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. **21**
Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: “Izvan
sebe je!” **22** I pismoznanci što siđoše iz Jeruzalema govorahu:
“Beelzebula ima, po poglavici đavolskom izgoni đavle.” **23** A on
ih dozva pa im u prispodobama govoraše: “Kako može Sotona
Sotonu izgoniti? **24** Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne
može opstati. **25** Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne može
opstati. **26** Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdijelio
se, ne može opstati, nego mu je kraj. **27** Nitko, dakako, ne može
u kuću jakoga ući i oplijeniti mu pokućstvo ako prije jakoga
ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti!” **28** Doista, kažem vam,
sve će se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi
i hule kojima pohule. **29** No pohuli li tko na Duha Svetoga,
nema oproštenja dovijeka; krivac je grijeha vječnoga.” **(aiōn g165,
aiōnios g166)** **30** Jer govorahu: “Duha nečistoga ima.” **31** I dođu
majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju
neka ga pozovu. **32** Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu:
“Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!” **33** On im odgovori:
“Tko je majka moja i braća moja?” **34** I okruži pogledom po
onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: “Evo majke moje,
evo braće moje! **35** Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i
sestra i majka.”

4 I poče opet poučavati uz more. I zgrnu se k njemu silan
svijet te on uđe u lađu i sjede na moru, a sve ono mnoštvo
bijaše uz more, na kopnu. **2** Poučavao ih je u prispodobama
mnogočemu. Govorio im u pouci: **3** “Poslušajte! Gle, iziđe sijač
sijati. **4** I dok je sijao, poneko zrno pade uz put, dođoše ptice i
pozobaše ga. **5** Neko opet pade na kamenito tlo gdje nemaše
dosta zemlje. Odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. **6** Ali
kad ogranu sunce, izgorje; i jer nemaše korijenja, osuši se. **7**
Neko opet pade u trnje i trnje uzraste i uguši ga te ploda ne
donese. **8** Neko napokon pade u dobru zemlju i dade plod,
razraste se i razmnoži, te donese: jedno tridesetostruko, jedno
šezdesetostruko, jedno stostruko.” **9** I doda: “Tko ima uši da
čuje, neka čuje!” **10** Kad bijaše nasamo, oni oko njega zajedno
s dvanaestoricom pitahu ga o prispodobama. **11** I govoraše
im: “Vama je dano otajstvo kraljevstva Božjega, a onima vani
sve biva u prispodobama: **12** da gledaju, gledaju - i ne vide,
slušaju, slušaju - i ne razumiju, da se ne obrate pa da im se
otpusti.” **13** I kaže im: “Zar ne znate tu prispodobu? Kako ćete
onda razumjeti prispodobe uopće? **14** Sijač sije Riječ. **15** Oni uz
put, gdje je Riječ posijana, jesu oni kojima, netom čuju, odmah
dolazi Sotona i odnosi Riječ u njih posijanu. **16** Zasijani na
tlo kamenito jesu oni koji kad čuju Riječ, odmah je s radošću
prime, **17** ali nemaju u sebi korijena, nego su nestalni: kad
nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se sablazne.
18 A drugi su oni u trnje zasijani. To su oni koji poslušaju Riječ,
19 ali nadošle brige vremenite, zavodljivost bogatstva i ostale
požude uguše Riječ te ona ostane bez ploda. **(aiōn g165)** **20** A
zasijani na dobru zemlju jesu oni koji čuju i prime Riječ te urode:
tridesetostruko, šezdesetostruko, stostruko. **21** I govoraše im:
“Unosi li se svjetiljka da se pod posudu stavi ili pod postelju? Zar
ne da se stavi na svijećnjak? **22** Ta ništa nije zastrto, osim zato
da se očituje; i ništa skriveno, osim zato da dođe na vidjelo! **23**
Ima li tko uši da čuje, neka čuje.” **24** I govoraše im: “Pazite što
slušate. Mjerom kojom mjerite mjerit će vam se. I nadodat će
vam se. **25** Doista, onomu tko ima dat će se, a onomu tko nema
oduzet će se i ono što ima.” **26** I govoraše im: “Kraljevstvo
je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. **27** Spavao on
ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste - sam ne zna kako;
28 zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda
klas i napokon puno zrnja na klasu. **29** A čim plod dopusti,
brže se on laća srpa jer eto žetve.” **30** I govoraše: “Kako da
prispodobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prispodobi
iznesemo? **31** Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju.
Manje od svega sjemenja na zemlji, **32** jednoć posijano, naraste
i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se
pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.” **33** Mnogim
takvim prispodobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu
slušati. **34** Bez prispodobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim
učenicima sve razjašnjavao. **35** Uvečer istoga dana kaže im:
“Prijeđimo prijeko!” **36** Oni otpuste mnoštvo i povezu Isusa kako
već bijaše u lađi. A pratile su ga i druge lađe. **37** Najednom
nasta žestoka oluja, na lađu navale valovi te su je već gotovo
napunili. **38** A on na krmi spavaše na uzglavku. Probude ga i
kažu mu: “Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?” **39** On se probudi,
zaprijeti vjetru i reče moru: “Utihni! Umukni!” I smiri se vjetar i
nasta velika utiha. **40** Tada im reče: “Što ste bojažljivi? Kako
nemate vjere?” **41** Oni se silno prestrašiše pa se zapitkivahu:
“Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?”

5 Stigoše na onu stranu mora, u kraj gerazenski. **2** Čim iziđe
iz lađe, odmah mu iz grobnica pohiti u susret neki čovjek s
nečistim duhom. **3** Obitavalište je imao u grobnicama. I nitko
ga više nije mogao svezati ni lancima **4** jer je već često bio
i okovima i lancima svezan, ali je raskinuo okove i iskidao

lance i nitko ga nije mogao ukrotiti. **5** Po cijele bi noći i dane u
grobnicama i po brdima vikao i bio se kamenjem. **6** Kad izdaleka
opazi Isusa, dotrči i pokloni mu se, **7** a onda u sav glas povika:
“Što ti imaš sa mnom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Zaklinjem
te Bogom, ne muči me!” **8** Jer Isus mu bijaše rekao: “Iziđi,
duše nečisti, iz ovoga čovjeka!” **9** Isus ga nato upita: “Kako ti je
ime?” Kaže mu: “Legija mi je ime! Ima nas mnogo!” **10** I uporno
zaklinjaše Isusa da ih ne istjera iz onoga kraja. **11** A ondje je
pod brdom paslo veliko krdo svinja. **12** Zaklinjahu ga dakle:
“Pošalji nas u ove svinje da u njih uđemo!” **13** I on im dopusti.
Tada iziđoše nečisti duhovi i uđoše u svinje. I krdo od oko dvije
tisuće jurnu niz obronak u more i podavi se u moru. **14** Svinjari
pobjegoše i razglasiše gradom i selima. A ljudi pođoše vidjeti
što se dogodilo. **15** Dođu Isusu. Ugledaju opsjednutoga: sjedio
je obučen i zdrave pameti - on koji ih je imao legiju. I prestraše
se. **16** A očevici im razlagahu kako je to bilo s opsjednutim
i ono o svinjama. **17** Tada ga stanu moliti da ode iz njihova
kraja. **18** Kad je ulazio u lađu, onaj što bijaše opsjednut molio
ga da bude uza nj. **19** No on mu ne dopusti, nego mu reče:
“Pođi kući k svojima pa im javi što ti je učinio Gospodin, kako ti
se smilovao.” **20** On ode i poče razglašavati po Dekapolu što
mu učini Isus. I svi su se divili. **21** Kad se Isus lađom ponovno
prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. **22** Stajao je uz
more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair.
Ugledavši ga, padne mu pred noge **23** pa ga usrdno moljaše:
“Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi
i ostane u životu!” **24** I pođe s njima. A za njim je išao silan
svijet i pritiskao ga. **25** A neka je žena dvanaest godina bolovala
od krvarenja, **26** mnogo pretrpjela od pustih liječnika, razdala
sve svoje i ništa nije koristilo; štoviše, bivalo joj je sve gore. **27**
Čuvši za Isusa, priđe mu među mnoštvom odostraga i dotaknu
se njegove haljine. **28** Mislila je: “Dotaknem li se samo njegovih
haljina, bit ću spašena.” **29** I odmah prestane njezino krvarenje
te osjeti u tijelu da je ozdravila od zla. **30** Isus odmah u sebi
osjeti da je iz njega izišla sila pa se okrenu usred mnoštva i
reče: “Tko se to dotaknu mojih haljina?” **31** A učenici mu rekoše:
“Ta vidiš kako te mnoštvo odasvud pritišće i još pitaš: 'Tko me
se to dotaknu?'” **32** A on zaokruži pogledom da vidi onu koja
to učini. **33** Žena, sva u strahu i trepetu, svjesna onoga što
joj se dogodilo, pristupi i baci se preda nj pa mu kaza sve po
istini. **34** On joj reče: “Kćeri, vjera te tvoja spasila! Pođi u miru i
budi zdrava od svojega zla!” **35** Dok je Isus još govorio, eto
nadstojnikovih s porukom. “Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti
učitelja?” **36** Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: “Ne
boj se! Samo vjeruj!” **37** I ne dopusti da ga itko drugi prati
osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. **38** I dođu u kuću
nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav
glas. **39** Uđe i kaže im: “Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo,
nego spava.” **40** A oni mu se podsmjehivahu. No on ih sve
izbaci, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratioce pa
uđe onamo gdje bijaše dijete. **41** Primi dijete za ruku govoreći:
“Talita, kum!” što znači: “Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!” **42** I
djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina.
I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. **43** On im dobro
poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

6 I otišavši odande, dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici.
2 I kada dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su ga
slušali preneraženi govorahu: “Odakle to ovome? Kakva li mu je
mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim
rukama? **3** Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljev,
i Josipov, i Judin, i Šimunov? I nisu li mu sestre ovdje među
nama?” I sablažnjavahu se o njega. **4** A Isus im govoraše: “Nije
prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom
domu.” **5** I ne mogaše ondje učiniti ni jedno čudo, osim što
ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih. **6** I čudio se
njihovoj nevjeri. Obilazio je selima uokolo i naučavao. **7** Dozva
dvanaestoricu te ih poče slati dva po dva dajući im vlast nad
nečistim dusima. **8** I zapovjedi im da na put ne nose ništa osim
štapa: ni kruha, ni torbe, ni novaca o pojasu, **9** nego da nose
samo sandale i da ne oblače dviju haljina. **10** I govoraše im:
“Kad uđete gdje u kuću, u njoj ostanite dok ne odete odande. **11**
Ako vas gdje ne prime te vas ne poslušaju, iziđite odande i
otresite prah ispod svojih nogu njima za svjedočanstvo.” **12**
Otišavši, propovijedali su obraćenje, **13** izgonili mnoge zloduhe i
mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali. **14** Dočuo
to i kralj Herod jer se razglasilo Isusovo ime te se govorilo: “Ivan
Krstitelj uskrsnuo od mrtvih i zato čudesne sile djeluju u njemu.”
15 A drugi govorahu: “Ilija je!” Treći opet: “Prorok, kao jedan od
proroka.” **16** Herod pak na to govoraše: “Uskrsnu Ivan kojemu ja
odrubih glavu.” **17** Herod doista bijaše dao uhititi Ivana i svezati
ga u tamnici zbog Herodijade, žene brata svoga Filipa, kojom se
bio oženio. **18** Budući da je Ivan govorio Herodu: “Ne smiješ
imati žene brata svojega!”, **19** Herodijada ga mrzila i htjela ga
ubiti, ali nije mogla **20** jer se Herod bojao Ivana; znao je da je on
čovjek pravedan i svet pa ga je štitio. I kad god bi ga slušao,
uvelike bi se zbunio, a rado ga je slušao. **21** I dođe zgodan dan
kad Herod o svom rođendanu priredi gozbu svojim velikašima,
časnicima i prvacima galilejskim. **22** Uđe kći Herodijadina i
zaplesa. Svidje se Herodu i sustolnicima. Kralj reče djevojci:
“Zaišti od mene što god hoćeš i dat ću ti!” **23** I zakle joj se:
“Što god zaišteš od mene, dat ću ti, pa bilo to i pol mojega
kraljevstva.” **24** Ona iziđe pa će svojoj materi: “Što da zaištem?”
A ona će: “Glavu Ivana Krstitelja!” **25** I odmah žurno uđe kralju
te zaište: “Hoću da mi odmah dadeš na pladnju glavu Ivana
Krstitelja!” **26** Ožalosti se kralj, ali zbog zakletve i sustolnika na
htjede je odbiti. **27** Kralj odmah posla krvnika i naredi da donese
glavu Ivanovu. On ode, odrubi mu glavu u tamnici, **28** donese je
na pladnju i dade je djevojci, a djevojka materi. **29** Kad za to
dočuše Ivanovi učenici, dođu, uzmu njegovo tijelo i polože ga u
grob. **30** Uto se apostoli skupe oko Isusa i izvijeste ga o svemu
što su činili i naučavali. **31** I reče im: “Hajdete i vi u osamu na
samotno mjesto, i otpočinite malo.” Jer mnogo je svijeta dolazilo
i odlazilo pa nisu imali kada ni jesti. **32** Otploviše dakle lađom
na samotno mjesto, u osamu. **33** No kad su odlazili, mnogi
ih vidješe i prepoznaše te se pješice iz svih gradova strčaše
onamo i pretekoše ih. **34** Kad iziđe, vidje silan svijet i sažali
mu se jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih stane poučavati u
mnogočemu. **35** A u kasni već sat pristupe mu učenici pa mu
reknu: “Pust je ovo kraj i već je kasno. **36** Otpusti ih da odu
po okolnim zaseocima i selima i kupe sebi što za jelo.” **37** No

on im odgovori: “Podajte im vi jesti.” Kažu mu: “Da pođemo i
kupimo za dvjesta denara kruha pa da im damo jesti?” 38 A on
će im: “Koliko kruhova imate? Idite i vidite!” Pošto izvidješe,
kažu: “Pet, i dvije ribe.” 39 I zapovjedi im da sve, u skupinama,
posjedaju po zelenoj travi. 40 I pružiše se po sto i po pedeset
na svaku lijehu. 41 On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na
nebo, izreče blagoslov pa razlomi kruhove i davaše učenicima
da posluže ljude. Tako i dvije ribe razdijeli svima. 42 I jeli su svi i
nasitili se. 43 I od ulomaka nakupiše dvanaest punih košara, a i
od riba. 44 A jelo je pet tisuća muškaraca. 45 On odmah prisili
učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko, prema Betsaidi,
dok on otpusti mnoštvo. 46 I pošto se rasta s ljudima, otiđe u
goru da se pomoli. 47 Uvečer pak lađa bijaše posred mora, a on
sam na kraju. 48 Vidjevši kako se muče veslajući, jer im bijaše
protivan vjetar, oko četvrte noćne straže dođe k njima hodeći
po moru. I htjede ih mimoići. 49 A oni, vidjevši kako hodi po
moru, pomisliše da je utvara pa kriknuše. 50 Jer svi su ga vidjeli
i prestrašili se. A on im odmah progovori: “Hrabro samo! Ja
sam! Ne bojte se!” 51 I uziđe k njima u lađu, a vjetar utihnu. I
veoma se, prekomjerno, snebivahu; 52 još ne shvatiše ono o
kruhovima, nego im srce bijaše stvrdnuto. 53 Pošto doploviše na
kraj, dođu u Genezaret i pristanu. 54 Kad iziđu iz lađe, ljudi ga
odmah prepoznaju 55 pa oblete sav onaj kraj. I počnu donositi
na nosilima bolesnike onamo gdje bi čuli da se on nalazi. 56 I
kamo bi god ulazio - u sela, u gradove, u zaseoke - po trgovima
bi stavljali bolesnike i molili ga da se dotaknu makar skuta
njegove haljine. I koji bi ga se god dotakli, ozdravljali bi.

7 Skupe se oko njega farizeji i neki od pismoznanaca koji
dođoše iz Jeruzalema. 2 I opaze da neki njegovi učenici
jedu kruh nečistih, to jest neopranih ruku. 3 A farizeji i svi
Židovi ne jedu ako prije temeljito ne operu ruke; drže se predaje
starih. 4 Niti s trga što jedu ako prije ne operu. Mnogo toga
još ima što zbog predaje drže: pranje čaša, vrčeva i lonaca. 5
Zato farizeji i pismoznanci upitaju Isusa: “Zašto tvoji učenici
ne postupaju po predaji starih, nego nečistih ruku blaguju?” 6
A on im reče: “Dobro prorokova Izaija o vama, licemjeri, kad
napisa: Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od
mene. 7 Uzalud me štuju naučavajući nauke - uredbe ljudske. 8
Napustili ste zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske.” 9 Još
im govoraše: “Lijepo! Dokidate Božju zapovijed da biste sačuvali
svoju predaju. 10 Mojsije doista reče: Poštuj oca svoga i majku
svoju. I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka se kazni. 11 A
vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja te od mene
ide neka bude 'korban', to jest sveti dar', 12 takvome više ne
dopuštate ništa učiniti za oca ili majku. 13 Tako dokidate riječ
Božju svojom predajom, koju sami sebi predadoste. I još štošta
tomu slično činite.” 14 Tada ponovno dozove mnoštvo i stane
govoriti: “Poslušajte me svi i razumijte! 15 Ništa što izvana
ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi
- to ga onečišćuje. 16 Tko ima uši da čuje, neka čuje!” 17 I
kad od mnoštva uđe u kuću, upitaše ga učenici za prispodobu.
18 I reče im: “Tako? Ni vi ne razumijete? Ne shvaćate li da
čovjeka ne može onečistiti što u nj ulazi 19 jer mu ne ulazi u
srce, nego u utrobu te izlazi u zahod?” Tako on očisti sva jela.
20 Još dometnu: “Što iz čovjeka izlazi, te onečišćuje čovjeka. 21
Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva,
krađe, ubojstva, 22 preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara,
razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje. 23 Sva
ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka.” 24 Odande otiđe u
kraj tirski. I uđe u neku kuću. Htio je da nitko ne sazna, ali se
nije mogao sakriti, 25 nego odmah doču žena koje kćerkica
imaše duha nečistoga. Ona dođe i pade mu pred noge. 26 A
žena bijaše Grkinja, Sirofeničanka rodom. I moljaše ga da joj iz
kćeri istjera zloduha. 27 A on joj govoraše: “Pusti da se prije
nasite djeca! Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima.” 28
A ona će mu: “Da, Gospodine! Ali i psići ispod stola jedu od
mrvica dječjih.” 29 Reče joj: “Zbog te riječi idi, izišao je iz tvoje
kćeri zloduh.” 30 I ode kući te nađe dijete gdje leži na postelji, a
zloduh je bio izišao. 31 Zatim se ponovno vrati iz krajeva tirskih
pa preko Sidona dođe Galilejskom moru, u krajeve dekapolske.
32 Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi
na nj ruku. 33 On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje
prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se njegova jezika. 34
Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: “Effata!” - to će reći:
“Otvori se!” 35 I odmah mu se otvoriše uši i razdriješi spona
jezika te stade govoriti razgovijetno. 36 A Isus im zabrani da
nikome ne kazuju. No što im je on više branio, oni su to više
razglašavali 37 i preko svake mjere zadivljeni govorili: “Dobro je
sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti!”

8 Onih se dana opet skupio silan svijet. Budući da nisu imali
što jesti, dozva Isus učenike pa im reče: 2 “Žao mi je naroda
jer su već tri dana uza me i nemaju što jesti. 3 Ako ih otpravim
gladne njihovim kućama, klonut će putom. A neki su od njih
došli iz daleka.” 4 Učenici mu odgovore: “Otkuda bi ih tko ovdje
u pustinji mogao nahraniti kruhom?” 5 On ih zapita: “Koliko
kruhova imate?” Oni odgovore: “Sedam.” 6 Nato zapovjedi
mnoštvu da posjeda po zemlji. I uze sedam kruhova, zahvali,
razlomi i davaše svojim učenicima da posluže. I poslužiše
mnoštvu. 7 A imali su i malo ribica. Blagoslovi i njih te reče
da i to posluže. 8 I jeli su i nasitili se. A od preteklih ulomaka
odniješe sedam košara. 9 Bilo ih je oko četiri tisuće. Tada ih
otpusti, 10 a sam sa svojim učenicima odmah uđe u lađu i ode u
kraj dalmanutski. 11 Tada istupiše farizeji i počeše raspravljati s
njime. Iskušavajući ga, zatraže od njega znak s neba. 12 On
uzdahnu iz sve duše i reče: “Zašto ovaj naraštaj traži znak?
Zaista, kažem vam, ovome se naraštaju neće dati znak.” 13
Tada ih ostavi, ponovno uđe u lađu pa otiđe prijeko. 14 A
zaboraviše ponijeti kruha; imali su samo jedan kruh sa sobom
na lađi. 15 Nato ih Isus opomenu: “Pazite, čuvajte se kvasca
farizejskog i kvasca Herodova!” 16 Oni, zamišljeni, među sobom
govorahu: “Kruha nemamo.” 17 Zamijetio to Isus pa im reče:
“Zašto ste zamišljeni što kruha nemate? Zar još ne shvaćate i
ne razumijete? Zar vam je srce stvrdnuto? 18 Oči imate, a ne
vidite; uši imate, a ne čujete? Zar se ne sjećate? 19 Kad sam
ono razlomio pet kruhova na pet tisuća, koliko punih košara
ulomaka odnijeste?” Kažu mu: “Dvanaest.” 20 “A kada razlomih
sedam na četiri tisuće, koliko punih košara ulomaka odnijeste?”
Odgovore: “Sedam.” 21 A on će njima: “I još ne razumijete?”

22 Dođu u Betsaidu, dovedu mu slijepca pa ga zamole da ga
se dotakne. 23 On uhvati slijepca za ruku, izvede ga iz sela,
pljunu mu u oči, stavi na nj ruke i zapita ga: “Vidiš li što?” 24
Slijepac upilji pogled i reče: “Opažam ljude; vidim nešto kao
drveće ... hodaju.” 25 Tada mu Isus opet stavi ruke na oči i
slijepac progleda i ozdravi te je mogao sve jasno na daleko
vidjeti. 26 Tada ga posla kući i reče mu: “Ne ulazi u selo.” 27 I
krenu Isus i njegovi učenici u sela Cezareje Filipove. Putem
on upita učenike: “Što govore ljudi, tko sam ja?” 28 Oni mu
rekoše: “Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si
neki od proroka.” 29 On njih upita: “A vi, što vi kažete, tko sam
ja?” Petar prihvati i reče: “Ti si Pomazanik - Krist!” 30 I zaprijeti
im da nikomu ne kazuju o njemu. 31 I poče ih poučavati kako
Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari
svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri
dana da ustane. 32 Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze
u stranu i poče odvraćati. 33 A on se okrenu, pogleda svoje
učenike pa zaprijeti Petru: “Nosi se od mene, sotono, jer ti nije
na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!” 34 Tada dozva
narod i učenike pa im reče: “Hoće li tko za mnom, neka se
odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.
35 Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život
svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga. 36 Ta što koristi
čovjeku steći sav svijet, a životu svojemu nauditi? 37 Ta što da
čovjek dadne u zamjenu za život svoj? 38 Doista, tko se zastidi
mene i mojih riječi u ovom preljubničkom i grešničkom naraštaju
- njega će se stidjeti i Sin Čovječji kada dođe u slavi Oca svoga
zajedno sa svetim anđelima.”

9 Još im govoraše: “Zaista, kažem vam, neki od ovdje nazočnih
neće okusiti smrti dok ne vide da je kraljevstvo Božje došlo u
sili.” 2 Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i
Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi
se pred njima. 3 I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma
- nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. 4 I
ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom. 5 A Petar
prihvati i reče Isusu: “Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo
tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.” 6 Doista nije
znao što da kaže jer bijahu prestrašeni. 7 I pojavi se oblak i
zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: “Ovo je Sin moj, Ljubljeni!
Slušajte ga!” 8 I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se
ne vidješe doli Isusa sama. 9 Dok su silazili s gore, naloži im da
nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih
ne ustane. 10 Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu
što znači to njegovo “od mrtvih ustati” 11 pa ga upitaju: “Zašto
pismoznanci govore da prije treba da dođe Ilija?” 12 A on im
reče: “Ilija će, doduše, prije doći i sve obnoviti. Pa kako ipak
piše o Sinu Čovječjem da će mnogo pretrpjeti i biti prezren? 13
Ali, velim vam: Ilija je već došao i oni učiniše s njim što im se
prohtjelo, kao što piše o njemu.” 14 Kada dođoše k učenicima,
ugledaše oko njih silan svijet i pismoznance kako raspravljaju s
njima. 15 Čim ga sve ono mnoštvo ugleda, iznenađeno brže
pohrli pozdraviti ga. 16 A on ih upita: “Što to raspravljaste s
njima?” 17 Odvrati netko iz mnoštva: “Učitelju, dovedoh k tebi
svoga sina koji ima nijemoga duha. 18 Gdje ga god zgrabi,
obara ga, a on pjeni, škripi zubima i koči se. Rekoh tvojim
učenicima da ga izagnaju, ali ne mogoše.” 19 On im odvrati: “O
rode nevjerni! Dokle mi je biti s vama? Dokle li vas podnositi?
Dovedite ga k meni!” 20 I dovedoše ga k njemu. Čim zloduh
ugleda Isusa, potrese dječakom i on se, oboren na zemlju, stane
valjati i pjeniti. 21 Isus upita njegova oca: “Koliko je vremena
kako mu se to događa?” On reče: “Od djetinjstva! 22 A često ga
znade baciti i u vatru i u vodu da ga upropasti. Nego, ako što
možeš, pomozi nam, imaj samilosti s nama!” 23 Nato mu Isus
reče: “Što? Ako možeš? Sve je moguće onomu koji vjeruje!” 24
Dječakov otac brže povika: “Vjerujem! Pomozi mojoj nevjeri!” 25
Vidjevši da svijet odasvud grne, Isus zaprijeti nečistomu duhu:
“Nijemi i gluhi duše, ja ti zapovijedam, iziđi iz njega i da nisi
više u nj ušao!” 26 Zloduh nato zaviče, žestoko strese dječaka
te iziđe, a on osta kao mrtav te su mnogi govorili da je umro.
27 No Isus ga dohvati za ruku, podiže ga i on ustade. 28 Kad
Isus uđe u kuću, upitaše ga učenici nasamo: “Kako to da ga mi
ne mogosmo izagnati?” 29 Odgovori im: “Ovaj se rod ničim
drugim ne može izagnati osim molitvom i postom.” 30 Otišavši
odande, prolažahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna.
31 Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: “Sin Čovječji
predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon
tri dana ustati.” 32 No oni ne razumješe te besjede, a bojahu
ga se pitati. 33 I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih:
“Što ste putem raspravljali?” 34 A oni umukoše jer putem među
sobom razgovarahu o tome tko je najveći. 35 On sjede i dozove
dvanaestoricu te im reče: “Ako tko želi biti prvi, neka bude od
svih posljednji i svima poslužitelj!” 36 I uzme dijete, postavi ga
posred njih, zagrli ga i reče im: 37 “Tko god jedno ovakvo dijete
primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima
mene, nego onoga koji mene posla.” 38 Reče mu Ivan: “Učitelju,
vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu
branili jer ne ide s nama.” 39 A Isus reče: “Ne branite mu!
Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo
zatim pogrditi. 40 Tko nije protiv nas, za nas je.” 41 “Uistinu,
tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista,
kažem vam, neće mu propasti plaća.” 42 “Onomu naprotiv tko bi
sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje
bilo da s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u more.” 43
“Pa ako te ruka sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u
život, nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi. **(Geenna g1067)** 45 I ako te noga sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu
ući u život, nego s obje noge bit bačen u pakao. **(Geenna g1067)**
47 I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u
kraljevstvo Božje, nego s oba oka biti bačen u pakao, **(Geenna g1067)** 48 gdje crv njihov ne gine niti se oganj gasi. 49 Uistinu,
ognjem će svaki od njih biti posoljen. 50 Dobra je sol. Ali ako sol
postane neslana, čime ćete nju začiniti? Imajte sol u sebi, a mir
među sobom!”

10 Krenuvši odande, dođe u judejski kraj i na onu stranu
Jordana. I opet mnoštvo nagrnu k njemu, a on ih po
svojem običaju ponovno poučavaše. 2 A pristupe farizeji pa, da
ga iskušaju, upitaše: “Je li mužu dopušteno otpustiti ženu?” 3
On im odgovori: “Što vam zapovjedi Mojsije?” 4 Oni rekoše:

“Mojsije je dopustio napisati otpusno pismo i - otpustiti.” **5** A
Isus će im: “Zbog okorjelosti srca vašega napisa vam on tu
zapovijed. **6** Od početka stvorenja muško i žensko stvori ih. **7**
Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu;
8 i dvoje njih bit će jedno tijelo. Tako više nisu dvoje, nego
jedno tijelo. **9** Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!”
10 U kući su ga učenici ponovno o tome ispitivali. **11** I reče
im: “Tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema
prvoj preljub. **12** I ako žena napusti svoga muža pa se uda za
drugoga, čini preljub.” **13** Donosili mu dječicu da ih se dotakne,
a učenici im branili. **14** Opazivši to, Isus se ozlovolji i reče im:
“Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je
kraljevstvo Božje! **15** Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva
Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući.” **16** Nato ih zagrli pa ih
blagoslivljaše polažući na njih ruke. **17** I dok je izlazio na put,
dotrči netko, klekne preda nj pa ga upita: “Učitelju dobri, što
mi je činiti da baštinim život vječni?” **(aiōnios g166)** **18** Isus mu
reče: “Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar doli Bog jedini!
19 Zapovijedi znadeš: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne
svjedoči lažno! Ne otmi! Poštuj oca svoga i majku!” **20** On mu
odgovori: “Učitelju, sve sam to čuvao od svoje mladosti.” **21** Isus
ga nato pogleda, zavoli ga i rekne mu: “Jedno ti nedostaje! Idi i
što imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu.
A onda dođi i idi za mnom.” **22** On se na tu riječ smrkne i ode
žalostan jer imaše velik imetak. **23** Isus zaokruži pogledom pa
će svojim učenicima: “Kako li će teško imućnici u kraljevstvo
Božje!” **24** Učenici ostadoše zapanjeni tim njegovim riječima.
Zato im Isus ponovi: “Djeco, kako je teško u kraljevstvo Božje!
25 Lakše je devi kroz ušice iglene nego bogatašu u kraljevstvo
Božje.” **26** Oni se još većma snebivahu te će jedan drugome:
“Pa tko se onda može spasiti?” **27** Isus upre u njih pogled i reče:
“Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!” **28**
Petar mu poče govoriti: “Evo, mi sve ostavismo i pođosmo za
tobom.” **29** Reče Isus: “Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi
kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi
mene i poradi evanđelja, **30** a da ne bi sada, u ovom vremenu,
s progonstvima primio stostruko kuća, i braće, i sestara, i majki,
i djece, i polja - i u budućem vijeku život vječni. **(aiōn g165, aiōnios
g166)** **31** A mnogi prvi bit će posljednji i posljednji prvi.” **32**
Putovali su tako uzlazeći u Jeruzalem. Isus je išao pred njima
te bijahu zaprepašteni, a oni koji su išli za njima, prestrašeni.
Tada Isus opet uze dvanaestoricu i poče im kazivati što će ga
zadesiti: **33** “Evo, uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će
predan glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će ga
na smrt, predati poganima, **34** izrugati i popljuvati. Izbičevat će
ga, ubit će ga, ali on će nakon tri dana ustati.” **35** I pristupe mu
Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreći mu: “Učitelju, htjeli
bismo da nam učiniš što te zaištemo.” **36** A on će im: “Što
hoćete da vam učinim?” **37** Oni mu rekoše: “Daj nam da ti
u slavi tvojoj sjednemo jedan zdesna, a drugi slijeva.” **38** A
Isus im reče: “Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ja
pijem, ili krstiti se krstom kojim se ja krstim?” **39** Oni mu rekoše:
“Možemo.” A Isus će im: “Čašu koju ja pijem pit ćete i krstom
kojim se ja krstim bit ćete kršteni, **40** ali sjesti meni zdesna ili
slijeva nisam ja vlastan dati - to je onih kojima je pripravljeno.”
41 Kad su to čula ostala desetorica, počeše se gnjeviti na Jakova
i Ivana. **42** Zato ih Isus dozva i reče im: “Znate da oni koji se
smatraju vladarima gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi
drže ih pod vlašću. **43** Nije tako među vama! Naprotiv, tko hoće
da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj! **44** I tko
hoće da među vama bude prvi, neka bude svima sluga. **45**
Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi
i život svoj dade kao otkupninu za mnoge.” **46** Dođu tako u
Jerihon. Kad je Isus s učenicima i sa silnim mnoštvom izlazio iz
Jerihona, kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej, sin Timejev.
47 Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, stane vikati: “Sine
Davidov, Isuse, smiluj mi se!” **48** Mnogi ga ušutkivahu, ali on još
jače vikaše: “Sine Davidov, smiluj mi se!” **49** Isus se zaustavi i
reče: “Pozovite ga!” I pozovu slijepca sokoleći ga: “Ustani! Zove
te!” **50** On baci sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu. **51** Isus ga
upita: “Što hoćeš da ti učinim?” Slijepac mu reče: “Učitelju moj,
da progledam.” **52** Isus će mu: “Idi, vjera te tvoja spasila!” I on
odmah progleda i uputi se za njim.

11 Kad se približe Jeruzalemu, Betfagi i Betaniji, do Maslinske
gore, pošalje dva učenika **2** i kaže im: “Hajdete u selo
pred vama. Čim u nj uđete, naći ćete privezano magare koje
još nitko nije zajahao. Odriješite ga i vodite. **3** Ako vam tko
reče: 'Što to radite?' recite: 'Gospodinu treba', i odmah će ga
ipak ovamo pustiti.” **4** Otiđoše i nađoše magare privezano uz
vrata vani na cesti i odriješe ga. **5** A neki od nazočnih upitaše:
“Što radite? Što driješite magare?” **6** Oni im odvrate kako im
reče Isus. I pustiše ih. **7** I dovedu magare Isusu, prebace preko
njega svoje haljine i on zajaha na nj. **8** Mnogi prostriješe svoje
haljine po putu, a drugi narezaše zelenih grana po poljima. **9**
I oni pred njim i oni za njim klicahu: “Hosana! Blagoslovljen
Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! **10** Blagoslovljeno kraljevstvo
oca našega Davida koji dolazi! Hosana u visinama!” **11** I uđe u
Jeruzalem, u Hram. I sve uokolo razgleda, pa kako već bijaše
kasno, pođe s dvanaestoricom u Betaniju. **12** Sutradan su
izlazili iz Betanije, a on ogladnje. **13** Ugleda izdaleka lisnatu
smokvu i priđe ne bi li na njoj što našao. Ali došavši bliže,
ne nađe ništa osim lišća jer ne bijaše vrijeme smokvama. **14**
Tada reče smokvi: “Nitko nikada više ne jeo s tebe!” Čuli su to
njegovi učenici. **(aiōn g165)** **15** Stignu tako u Jeruzalem. On uđe
u Hram i stane izgoniti one koji su prodavali i kupovali u Hramu.
Mjenjačima isprevrta stolove i prodavačima golubova klupe.
16 I ne dopusti da itko išta pronese kroz Hram. **17** Učio ih je i
govorio: “Nije li pisano: Dom će se moj zvati Dom molitve za sve
narode? A vi od njega načinili pećinu razbojničku!” **18** Kada su
za to dočuli glavari svećenički i pismoznanci, tražili su kako da
ga pogube. Uistinu, bojahu ga se jer je sav narod bio očaran
njegovim naukom. **19** A kad se uvečerilo, izlazili su iz grada. **20**
Kad su ujutro prolazili mimo one smokve, opaze da je usahla do
korijena. **21** Petar se prisjeti pa će Isusu: “Učitelju, pogledaj!
Smokva koju si prokleo usahnu.” **22** Isus im odvrati: “Imajte
vjeru Božju. **23** Zaista, kažem vam, rekne li tko ovoj gori: 'Digni
se i baci u more!' i u srcu svome ne posumnja, nego vjeruje da
će se dogoditi to što kaže - doista, bit će mu! **24** Stoga vam
kažem: Sve što god zamolite i zaištete, vjerujte da ste postigli i
bit će vam! **25** No kad ustanete na molitvu, otpustite ako što

imate protiv koga da i vama Otac vaš, koji je na nebesima,
otpusti vaše prijestupke." 27 I dođu opet u Jeruzalem. Dok je
obilazio Hramom, dođu k njemu glavari svećenički, pismoznanci
i starješine. 28 I govorahu mu: "Kojom vlašću to činiš? Ili tko ti
dade tu vlast da to činiš?" 29 A Isus im reče: "Jedno ću vas
upitati. Odgovorite mi, pa ću vam kazati kojom vlašću ovo činim.
30 Krst Ivanov bijaše li od Neba ili od ljudi? Odgovorite mi!" 31
A oni umovahu među sobom: "Reknemo li 'od Neba', odvratit
će 'Zašto mu dakle ne povjerovaste?' 32 Nego, da reknemo
'od ljudi!'" - Bojahu se mnoštva. Ta svi Ivana smatrahu doista
prorokom. 33 I odgovore Isusu: "Ne znamo." A Isus će im: "Ni ja
vama neću kazati kojom vlašću ovo činim."

12 I uze im zboriti u prispodobama: Čovjek vinograd posadi,
ogradom ogradi, iskopa tijesak i kulu podiže pa ga iznajmi
vinogradarima i otputova. 2 I u svoje vrijeme posla vinogradarima
slugu da od njih uzme dio uroda vinogradarskoga. 3 A oni ga
pograbiše, istukoše i otposlaše praznih ruku. 4 I opet posla
k njima drugog slugu: i njemu razbiše glavu i izružiše ga. 5
Trećega također posla: njega ubiše. Tako i mnoge druge: jedne
istukoše, druge pobiše." 6 "Još jednoga imaše, sina ljubljenoga.
Njega naposljetku posla k njima misleći: 'Poštovat će sina moga.'
7 Ali ti vinogradari među sobom rekoše: 'Ovo je baštinik! Hajde
da ga ubijemo i baština će biti naša.' 8 I pograbe ga, ubiju i
izbace iz vinograda." 9 "Što li će učiniti gospodar vinograda?
Doći će i pobiti te vinogradare i dati vinograd drugima. 10 Niste
li čitali ovo Pismo: Kamen što ga odbaciše graditelji, postade
kamen zaglavni. 11 Gospodnje je to djelo - kakvo čudo u očima
našim!" 12 I tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše mnoštva.
Razumješe da je protiv njih izrekao prispodobu pa ga ostave i
odu. 13 I pošalju k njemu neke od farizeja i herodovaca da ga
uhvate u riječi. 14 Oni dođu i kažu mu: "Učitelju, znamo da si
istinit i ne mariš tko je tko jer nisi pristran, nego po istini učiš putu
Božjemu. Je li dopušteno dati porez caru ili nije? Da damo ili da
ne damo?" 15 A on im reče prozirući njihovo licemjerje: "Što me
iskušavate? Donesite mi denar da vidim!" 16 Oni doniješe. I
reče im: "Čija je ovo slika i natpis?" A oni će mu: "Carev." 17 A
Isus im reče: "Caru podajte carevo, a Bogu Božje!" I divili su mu
se. 18 Dođu k njemu saduceji, koji vele da nema uskrsnuća, i
upitaju ga: 19 "Učitelju, Mojsije nam napisa: Umre li čiji brat i
ostavi ženu, a ne ostavi djeteta, neka njegov brat uzme tu ženu
te podigne porod bratu svomu. 20 Sedmero braće bijaše. Prvi
uze ženu i umrije ne ostavivši poroda. 21 I drugi je uze te umrije
ne ostavivši poroda. I treći jednako tako. 22 I sedmorica ne
ostaviše poroda. Najposlije i žena umrije. 23 Komu će biti žena
o uskrsnuću, kad uskrsnu? Jer sedmorica su je imala za ženu."
24 Reče im Isus: "Niste li u zabludi zbog toga što ne razumijete
Pisama ni sile Božje? 25 Ta kad od mrtvih ustaju, niti se žene
niti udavaju, nego su kao anđeli na nebesima. 26 A što se tiče
mrtvih, da ustaju, niste li čitali u knjizi Mojsijevoj ono o grmu,
kako Mojsiju reče Bog: Ja sam Bog Abrahamov i Bog Izakov i
Bog Jakovljev? 27 Nije on Bog mrtvih, nego živih. Uvelike se
varate." 28 Tada pristupi jedan od pismoznanaca koji je slušao
njihovu raspravu. Vidjevši da im je dobro odgovorio, upita ga:
"Koja je zapovijed prva od sviju?" 29 Isus odgovori: "Prva je:
Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini. 30 Zato
ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, i iz sve
duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje!" 31
"Druga je: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Nema druge
zapovijedi veće od tih." 32 Nato će mu pismoznanac: "Dobro,
učitelju! Po istini si kazao: On je jedini, nema drugoga osim
njega. 33 Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve
snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga - više je nego sve
paljenice i žrtve." 34 Kad Isus vidje kako je pametno odgovorio,
reče mu: "Nisi daleko od kraljevstva Božjega!" I nitko se više nije
usuđivao pitati ga. 35 A naučavajući u Hramu, uze Isus govoriti:
"Kako pismoznanci kažu da je Krist sin Davidov? 36 A sam
David reče u Duhu Svetome: Reče Gospod Gospodinu mojemu:
'Sjedni mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje
nogama tvojim!' 37 Sam ga David zove Gospodinom. Kako mu
je onda sin?" Silan ga je svijet s užitkom slušao. 38 A on im u
pouci svojoj govoraše: "Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu
u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, 39 prva sjedala u
sinagogama i pročelja na gozbama; 40 proždiru kuće udovičke,
još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštrija osuda!" 41
Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca
sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. 42 Dođe i neka
siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. 43
Tada dozove svoje učenike i reče im: "Doista, kažem vam, ova
je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. 44
Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje
sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak."

13 Kad je izlazio iz Hrama, rekne mu jedan od njegovih
učenika: "Učitelju, gledaj! Kakva li kamenja, kakvih li
zdanja!" 2 Isus mu odvrati: "Vidiš li ta veličanstvena zdanja?
Ne, neće se ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen." 3 Dok
je zatim na Maslinskoj gori sjedio sučelice Hramu, upitaju ga
nasamo Petar, Jakov, Ivan i Andrija: 4 "Reci nam kada će to
biti i na koji se znak sve to ima svršiti?" 5 Tada im Isus poče
govoriti: "Pazite da vas tko ne zavede. 6 Mnogi će doći u moje
ime i govoriti: Ja sam! I mnoge će zavesti. 7 Kada pak čujete
za ratove i za glasove o ratovima, ne uznemirujte se. Treba
da se to dogodi, ali to još nije svršetak." 8 "Narod će ustati
protiv naroda, kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će potresa po
raznim mjestima, bit će gladi. To je početak trudova." 9 "Vi
pak pazite sami na sebe. Predavat će vas vijećima i tući vas u
sinagogama, pred upraviteljima i kraljevima stajat ćete zbog
mene, njima za svjedočanstvo. 10 A treba da se najprije svim
narodima propovijeda evanđelje." 11 "Kad vas budu vodili na
izručenje, ne brinite se unaprijed što ćete govoriti, nego govorite
što vam bude dano u onaj čas. Ta niste vi koji govorite, nego
Duh Sveti. 12 Predavat će na smrt brat brata i otac sina. Djeca
će ustajati na roditelje i ubijati ih. 13 Svi će vas zamrziti zbog
imena moga. Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen." 14 "I
kad vidite da grozota pustoši stoluje gdje joj nije mjesto - tko
čita, neka razumije - koji se tada zateknu u Judeji, neka bježe u
gore! 15 Tko bude na krovu, neka ne silazi i ne ulazi u kuću da
iz nje što uzme. 16 I tko bude u polju, neka se ne okreće natrag
da uzme ogrtač!" 17 "Jao trudnicama i dojiljama u one dane! 18

A molite da to ne bude zimi 19 jer će onih dana biti tjeskoba
kakve ne bi od početka stvorenja, koje stvori Bog, sve do sada,
a neće je ni biti. 20 I kad Gospodin ne bi skratio dane one,
nitko se ne bi spasio. No poradi izabranih, koje on sebi izabra,
skratio je on te dane." 21 Ako vam tada tko rekne: 'Evo Krista
ovdje! Eno ondje!' - ne vjerujte. 22 Ustat će doista lažni kristi i
lažni proroci i tvorit će znamenja i čudesa da, bude li moguće,
zavedu izabrane. 23 Vi dakle budite na oprezu! Evo, prorekao
sam vam sve!" 24 Nego, u one dane, nakon one nevolje, sunce
će pomrčati i mjesec neće više svijetljeti 25 a zvijezde će s neba
padati i sile će se nebeske poljuljati. 26 Tada će ugledati Sina
Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom. 27
I razaslat će anđele i sabrati svoje izabranike s četiri vjetra,
s kraja zemlje do na kraj neba." 28 A od smokve se naučite
prispodobi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znate: ljeto
je blizu. 29 Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je, na
vratima! 30 Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj
dok se sve to ne zbude. 31 Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi
moje ne, neće uminuti." 32 "A o onom danu i času nitko ne zna,
pa ni anđeli na nebu, ni Sin, nego samo Otac." 33 "Pazite! Bdijte
jer ne znate kada je čas. 34 Kao kad ono čovjek neki polazeći
na put ostavi svoju kuću, upravu povjeri slugama, svakomu svoj
posao, a vrataru zapovjedi da bdije. 35 Bdijte, dakle, jer ne
znate kad će se domaćin vratiti - da li uvečer ili o ponoći, da li za
prvih pijetlova ili ujutro - 36 da vas ne bi našao pozaspale ako
iznenada dođe." 37 "Što vama kažem, svima kažem: Bdijte!"

14 Za dva dana bijaše Pasha i Beskvasni kruhovi. Glavari
svećenički i pismoznanci tražili su kako da ga na prijevaru
uhvate i ubiju. 2 Jer se govorilo: "Nikako ne na Blagdan da ne
nastane pobuna naroda." 3 I kad je u Betaniji, u kući Šimuna
Gubavca, bio za stolom, dođe neka žena s alabastrenom
posudicom prave skupocjene nardove pomasti. Razbi posudicu
i poli ga po glavi. 4 A neki negodovahu te će jedan drugomu:
"Čemu to rasipanje pomasti? 5 Mogla se pomast prodati za više
od tristo denara i dati siromasima." I otresahu se na nju. 6 A
Isus reče: "Pustite je, što joj dodijavate? Dobro djelo učini na
meni. 7 Ta siromaha svagda imate uza se i kad god hoćete
možete im dobro činiti, a mene nemate svagda. 8 Učinila je
što je mogla: unaprijed mi pomaza tijelo za ukop. 9 Zaista,
kažem vam, gdje se god bude propovijedalo evanđelje, po
svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na
spomen." 10 A Juda Iškariotski, jedan od dvanaestorice, ode
glavarima svećeničkim da im ga preda. 11 Kad su oni to čuli,
obradovali su se i obećali mu dati novca. I tražio je zgodu da ga
preda. 12 Prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala
pasha, upitaju učenici Isusa: "Gdje hoćeš blagovati pashu, da
odemo i pripravimo?" 13 On pošalje dvojicu učenika i rekne
im: "Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag
vode. Pođite za njim 14 pa gdje on uđe, recite domaćinu: 'Učitelj
pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim
učenicima?' 15 I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište,
prostrto i spremljeno. Ondje nam pripravite." 16 Učenici odu,
dođu u grad i nađu kako im on reče te priprave pashu. 17 A
uvečer dođe on s dvanaestoricom. 18 I dok bijahu za stolom te
blagovahu, reče Isus: "Zaista, kažem vam, jedan će me od vas
izdati - koji sa mnom blaguje." 19 Ožalošćeni, stanu mu govoriti
jedan za drugim: "Da nisam ja?" 20 A on im reče: "Jedan od
dvanaestorice koji umače sa mnom u zdjelicu. 21 Sin Čovječji,
istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji
ga predaje. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije!" 22 I
dok su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade
im i reče: "Uzmite, ovo je tijelo moje." 23 I uze čašu, zahvali
i dade im. I svi su iz nje pili. 24 A on im reče: "Ovo je krv
moja, krv Saveza, koja se za mnoge prolijeva. 25 Zaista, kažem
vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana
kad ću ga - novoga - piti u kraljevstvu Božjem." 26 Otpjevavši
hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori. 27 I reče im
Isus: "Svi ćete se sablazniti. Ta pisano je: Udarit ću pastira i
ovce će se razbjeći. 28 Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u
Galileju." 29 Nato će mu Petar: "Ako se i svi sablazne, ja neću!"
30 A Isus mu reče: "Zaista, kažem ti, baš ti, danas, ove noći, prije
nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti." 31 Ali on je
upornije uvjeravao: "Bude li trebalo i umrijeti s tobom - ne, neću
te zatajiti." A tako su svi govorili. 32 I dođu u predio imenom
Getsemani. I kaže Isus svojim učenicima: "Sjednite ovdje dok
se ne pomolim." 33 I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana.
Spopade ga užas i tjeskoba 34 pa im reče: "Duša mi je nasmrt
žalosna! Ostanite ovdje i bdijte!" 35 Ode malo dalje i rušeći se
na zemlju molio je da ga, ako je moguće, mimoiđe ovaj čas. 36
Govoraše: "Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od
mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!" 37 I dođe, nađe
ih pozaspale pa reče Petru: "Šimune, spavaš? Jedan sat nisi
mogao probdjeti? 38 Bdijte i molite da ne padnete u napast.
Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo." 39 Opet ode i pomoli se
istim riječima. 40 Ponovno dođe i nađe ih pozaspale. Oči im se
sklapale i nisu znali što da mu odgovore. 41 Dođe i treći put i
reče im: "Samo spavajte i počivajte! Gotovo je! Dođe čas! Evo,
predaje se Sin Čovječji u ruke grešničke! 42 Ustanite, hajdemo!
Evo, izdajica se moj približio!" 43 Uto, dok je on još govorio, stiže
Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime svjetina s mačevima i
toljagama, poslana od glavara svećeničkih, pismoznanaca i
starješina. 44 A izdajica im njegov dade znak: "Koga poljubim,
taj je! Uhvatite ga i oprezno odvedite!" 45 I kako dođe, odmah
pristupi k njemu i reče: "Učitelju!" I poljubi ga. 46 Oni podignu
na nj ruke i uhvate ga. 47 A jedan od nazočnih trgnu mač,
udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho. 48 Isus im
prozbori: "Kao na razbojnika izišdoste s mačevima i toljagama da
me uhvatite. 49 Danomice bijah vam u Hramu, naučavah i ne
uhvatiste me. No neka se ispune Pisma!" 50 I svi ga ostave
i pobjegnu. 51 A jedan je mladić išao za njim, ogrnut samo
plahtom. I njega htjedoše uhvatiti, 52 no on ostavi plahtu i gol
pobježe. 53 Zatim odvedoše Isusa velikom svećeniku. I skupe
se svi glavari svećenički, starješine i pismoznanci. 54 Petar je
izdaleka išao za njim do u dvor velikog svećenika. Tu je sjedio
sa stražarima i grijao se uz vatru. 55 A glavari svećenički i cijelo
Vijeće, da bi mogli pogubiti Isusa, tražili su protiv njega kakvo
svjedočanstvo, ali nikako da ga nađu. 56 Mnogi su doduše
lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva ne slagahu.
57 Ustali su neki i lažno svjedočili protiv njega: 58 "Mi smo ga
čuli govoriti: 'Ja ću razvaliti ovaj rukotvoreni Hram i za tri dana

sagraditi drugi, nerukotvoreni!'" **59** Ali ni u tom im svjedočanstvo
ne bijaše složno. **60** Usta nato veliki svećenik na sredinu i upita
Isusa: "Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi svjedoče protiv tebe?
61 A on je šutio i ništa mu nije odgovarao. Veliki ga svećenik
ponovo upita: "Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga?" **62** A Isus mu
reče: "Ja jesam! I gledat ćete Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna
Sile i dolazi s oblacima nebeskim." **63** Nato veliki svećenik
razdrije haljine i reče: "Što nam još trebaju svjedoci? **64** Čuli ste
hulu. Što vam se čini?" Oni svi presudiše da zaslužuje smrt.
65 I neki stanu pljuvati po njemu, zastirati mu lice i udarati ga
govoreći: "Proreci!" I sluge ga stadoše pljuskati. **66** I dok je
Petar bio dolje u dvoru, dođe jedna sluškinja velikoga svećenika;
67 ugledavši Petra gdje se grije, upre u nj pogled i reče: "I ti
bijaše s Nazarećaninom, Isusom." **68** On zanijeka: "Niti znam
niti razumijem što govoriš." I iziđe van u predvorje, a pijetao se
oglasi. **69** Sluškinja ga ugleda i poče opet govoriti nazočnima:
"Ovaj je od njih!" **70** On opet nijekaše. Domalo nazočni opet
stanu govoriti Petru: "Doista, i ti si od njih! Ta Galilejac si!" **71**
On se tada stane kleti i preklinjati: "Ne znam čovjeka o kom
govorite!" **72** I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu
se Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: "Prije nego se
pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti." I briznu u plač.

15 Odmah izjutra glavari svećenički zajedno sa starješinama
i pismoznancima - cijelo Vijeće - upriličili su vijećanje pa
Isusa svezali, odveli i predali Pilatu. **2** I upita ga Pilat: "Ti li si kralj
židovski?" On mu odgovori: "Ti kažeš." **3** I glavari ga svećenički
teško optuživahu. **4** Pilat ga opet upita: "Ništa ne odgovaraš?
Gle, koliko te optužuju." **5** A Isus ništa više ne odgovori te se
Pilat čudio. **6** O Blagdanu bi im pustio uznika koga bi zaiskali. **7**
A zajedno s pobunjenicima koji u pobuni počiniše umorstvo
bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba. **8** I uziđe svjetina
te poče od Pilata iskati ono što im običavaše činiti. **9** A on im
odgovori: "Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?" **10** Znao
je doista da ga glavari svećenički bijahu predali iz zavisti. **11**
Ali glavari svećenički podjare svjetinu da traži neka im radije
pusti Barabu. **12** Pilat ih opet upita: "Što dakle da učinim s ovim
kojega zovete kraljem židovskim?" **13** A oni opet povikaše:
"Raspni ga!" **14** Reče im Pilat: "Ta što je zla učinio?" Povikaše
još jače: "Raspni ga!" **15** Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti
Barabu, a Isusa izbičeva i preda da se razapne. **16** Vojnici ga
odvedu u unutarnjost dvora, to jest u pretorij, pa sazovu cijelu
četu **17** i zaogrnu ga grimizom; spletu trnov vijenac i stave mu
na glavu **18** te ga stanu pozdravljati: "Zdravo, kralju židovski!"
19 I udarahu ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu
mu se prigibajući koljena. **20** A pošto ga izrugaše, svukoše mu
grimiz i obukoše mu njegove haljine. I izvedu ga da ga razapnu.
21 I prisile nekog prolaznika koji je dolazio s polja, Šimuna
Cirenca, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ. **22**
I dovuku ga na mjesto Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto.
23 I nuđahu mu piti namirisana vina, ali on ne uze. **24** Kad ga
razapeše, razdijele među se haljine njegove bacivši za njih
kocku - što će tko uzeti. **25** A bijaše treća ura kad ga razapeše.
26 Bijaše napisan i natpis o njegovoj krivici: "Kralj židovski." **27**
A zajedno s njime razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu
zdesna, drugoga slijeva. **29** Prolaznici su ga pogrđivali mašući
glavama: "Ej, ti, koji razvaljuješ Hram i sagradiš ga za tri dana,
30 spasi sam sebe, siđi s križa!" **31** Slično i glavari svećenički s
pismoznancima rugajući se govorahu jedni drugima: "Druge je
spasio, sebe ne može spasiti! **32** Krist, kralj Izraelov! Neka sad
siđe s križa da vidimo i povjerujemo!" Vrijeđahu ga i oni koji
bijahu s njim raspeti. **33** A o šestoj uri tama nasta po svoj zemlji
- sve do ure devete. **34** O devetoj uri povika Isus iza glasa:
"Eloi, Eloi lama sabahtani?" To znači: "Bože moj, Bože moj,
zašto si me ostavio?" **35** Neki od nazočnih čuvši to govorahu:
"Gle, Iliju zove." **36** A jedan otrča, natopi spužvu octom, natakne
na trsku i pruži mu piti govoreći: "Pustite da vidimo hoće li doći
Ilija da ga skine." **37** A Isus zavapi jakim glasom i izdahnu. **38** I
zavjesa se hramska razdrije nadvoje, odozgor dodolje. **39** A kad
satnik koji stajaše njemu nasuprot vidje da tako izdahnu, reče:
"Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!" **40** Izdaleka promatrahu
i neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, majka
Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma - **41** te su ga pratile kad
bijaše u Galileji i posluživale mu - i mnoge druge koje uziđoše s
njim u Jeruzalem. **42** A uvečer, budući da je bila Priprava, to
jest predvečerje subote, **43** dođe Josip iz Arimateje, ugledan
vijećnik, koji također isčekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe
k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. **44** Pilat se začudi da je već umro
pa dozva satnika i upita ga je li odavna umro. **45** Kad sazna od
satnika, darova Josipu tijelo. **46** Josip kupi platno, skine tijelo i
zavije ga u platno te položi u grob, koji bijaše izduben iz stijene.
I dokotrlja kamen na grobna vrata. **47** A Marija Magdalena i
Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.

16 Kad prođe subota, Marija Magdalena i Marija Jakovljeva
i Saloma kupiše miomirisa da odu pomazati Isusa. **2** I
prvoga dana u tjednu, veoma rano, o izlasku sunčevu, dođu na
grob. **3** I razgovarahu među sobom: "Tko će nam otkotrljati
kamen s vrata grobnih?" **4** Pogledaju, a ono kamen otkotrljan.
Bijaše doista veoma velik. **5** I ušavši u grob, ugledaju mladića
zaogrnuta bijelom haljinom gdje sjedi zdesna. I preplaše se.
6 A on će im: "Ne plašite se! Isusa tražite, Nazarećanina,
Raspetoga? Uskrsnu! Nije ovdje! Evo mjesta kamo ga položiše.
7 Nego idite, recite njegovim učenicima i Petru: Ide pred vama u
Galileju! Ondje ćete ga vidjeti, kamo vam reče!" **8** One iziđu i
stanu bježati od groba: spopade ih strah i trepet. I nikomu ništa
ne rekoše jer se bojahu. **9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)** Uskrsnuvši dakle rano
prvog dana u tjednu, ukaza se najprije Mariji Magdaleni iz koje
bijaše istjerao sedam zloduha. **10** Ona ode i dojavi njegovima,
tužnima i zaplakanima. **11** Kad su oni čuli da je živ i da ga je ona
vidjela, ne povjerovaše. **12** Nakon toga ukazao se u drugome
obličju dvojici od njih na putu dok su išli u selo. **13** I oni odu i
dojave drugima. Ni njima ne povjerovaše. **14** Napokon se ukaza
jedanaestorici dok bijahu za stolom. Prekori njihovu nevjeru i
okorjelost srca što ne povjerovaše onima koji ga vidješe uskrsla
od mrtvih. **15** I reče im: "Pođite po svem svijetu, propovijedajte
evanđelje svemu stvorenju. **16** Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit
će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se. **17** A ovi će znakovi
pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje izganjati zloduhe, novim

će jezicima zboriti, **18** zmije uzimati; i popiju li što smrtonosno,
ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit će
im dobro." **19** I Gospodin Isus, pošto im to reče, bude uzet na
nebo i sjede zdesna Bogu. **20** Oni pak odoše i propovijedahu
posvuda, a Gospodin surađivaše i utvrđivaše Riječ popratnim
znakovima.

Luka

1 Kad već mnogi poduzeše sastaviti izvješće o događajima
koji se ispuniše među nama - 2 kako nam to predadoše oni
koji od početka bijahu očevici i sluge Riječi - 3 pošto sam sve,
od početka, pomno ispitao, naumih i ja tebi, vrli Teofile, sve po
redu napisati 4 da se tako osvjedočiš o pouzdanosti svega u
čemu si poučen. 5 U dane Heroda, kralja judejskoga, bijaše neki
svećenik imenom Zaharija iz razreda Abijina. Žena mu bijaše od
kćeri Aronovih, a ime joj Elizabeta. 6 Oboje bijahu pravedni
pred Bogom: živjeli su besprijekorno po svim zapovijedima i
odredbama Gospodnjim. 7 No nisu imali djeteta jer Elizabeta
bijaše nerotkinja, a oboje već poodmakle dobi. 8 Dok je Zaharija
jednom po redu svoga razreda obavljao svećeničku službu pred
Bogom, 9 ždrijebom ga zapade po bogoslužnom običaju da uđe
u Svetište Gospodnje i prinese kad. 10 Za vrijeme kađenice sve
je ono mnoštvo naroda vani molilo. 11 A njemu se ukaza anđeo
Gospodnji. Stajao je s desne strane kadionoga žrtvenika. 12
Ugledavši ga, Zaharija se prepade i strah ga spopade. 13 No
anđeo mu reče: "Ne boj se, Zaharija! Uslišana ti je molitva: žena
će ti Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan. 14 Bit
će ti radost i veselje i rođenje će njegovo mnoge obradovati.
15 Bit će doista velik pred Gospodinom. Ni vina ni drugoga
opojnog pića neće piti. Duha Svetoga bit će pun već od majčine
utrobe. 16 Mnoge će sinove Izraelove obratiti Gospodinu, Bogu
njihovu. 17 Ići će pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srce
otaca k sinovima i nepokorne k razumnosti pravednih te spremi
Gospodinu narod pripravan." 18 Nato Zaharija reče anđelu: "Po
čemu ću ja to razaznati. Ta star sam i žena mi poodmakle dobi."
19 Anđeo mu odgovori: "Ja sam Gabriel koji stojim pred Bogom.
Poslan sam da govorim s tobom i da ti donesem ovu radosnu
poruku. 20 I evo, budući da nisi povjerovao mojim riječima,
koje će se ispuniti u svoje vrijeme, zanijemjet ćeš i nećeš moći
govoriti do dana dok se to ne zbude." 21 Narod je iščekivao
Zahariju i čudio se što se toliko zadržao u Svetištu. 22 Kad je
napokon izašao, nije im mogao ništa reći pa zaključiše da je u
Svetištu imao viđenje. Nastojao im se doduše izraziti znakovima,
ali osta nijem. 23 Kad se navršiše dani njegove službe, otiđe
kući. 24 Nakon tih dana zatrudnje Elizabeta, njegova žena. Krila
se pet mjeseci govoreći: 25 "Evo, to mi je učinio Gospodin u
dane kad mu se svidje skinuti s mene sramotu među ljudima."
26 U šestome mjesecu posla Bog anđela Gabriela u galilejski
grad imenom Nazaret 27 k djevici zaručenoj s mužem koji se
zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. 28
Anđeo uđe k njoj i reče: "Zdravo, milosti puna! Gospodin s
tobom!" 29 Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav
bi to bio pozdrav. 30 No anđeo joj reče: "Ne boj se, Marijo!
Ta našla si milost u Boga. 31 Evo, začet ćeš i roditi sina i
nadjenut ćeš mu ime Isus. 32 On će biti velik i zvat će se Sin
Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida,
oca njegova, 33 i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijeke i
njegovu kraljevstvu neće biti kraja." (aiōn g165) 34 Nato će Marija
anđelu: "Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?" 35 Anđeo
joj odgovori: "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega
osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. 36 A evo tvoje
rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj zače sina. I njoj,
nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. 37 Ta Bogu
ništa nije nemoguće!" 38 Nato Marija reče: "Evo službenice
Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!" I anđeo otiđe od nje.
39 Tih dana usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. 40 Uđe u
Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. 41 Čim Elizabeta začu
Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta
Duha Svetoga 42 i povika iz svega glasa: "Blagoslovljena ti
među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! 43 Ta otkuda
meni da mi dođe majka Gospodina mojega? 44 Gledaj samo!
Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi
od radosti čedo u utrobi. 45 Blažena ti što povjerova da će se
ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!" 46 Tada Marija reče:
"Veliča duša moja Gospodina, 47 klikće duh moj u Bogu, mome
Spasitelju, 48 što pogleda na neznatnost službenice svoje:
odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom. 49 Jer velika mi
djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo! 50 Od koljena do
koljena dobrota je njegova nad onima što se njega boje. 51
Iskaza snagu mišice svoje, raspršio oholice umišljene. 52 Silne
zbaci s prijestolja, a uzvisi neznatne. 53 Gladne napuni dobrima,
a bogate otpusti prazne. 54 Prihvati Izraela, slugu svoga, kako
obeća ocima našim: 55 spomenuti se dobrote svoje prema
Abrahamu i potomstvu njegovu dovijeka." (aiōn g165) 56 Marija
osta s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vrati kući. 57
Elizabeti se međutim navršilo vrijeme da rodi. I porodi sina. 58
Kad su njezini susjedi i rođaci čuli da joj Gospodin obilno iskaza
dobrotu, radovahu se s njome. 59 Osmoga se dana okupe da
obrežu dječaka. Htjedoše ga prozvati imenom njegova oca -
Zaharija, 60 no mati se njegova usprotivi: "Nipošto, nego zvat će
se Ivan!" 61 Rekoše joj na to: "Ta nikoga nema od tvoje rodbine
koji bi se tako zvao." 62 Tada znakovima upitaju oca kojim ga
imenom želi prozvati. 63 On zaiska pločicu i napisa "Ivan mu je
ime!" Svi se začude, 64 a njemu se umah otvoriše usta i jezik
te progovori blagoslivljajući Boga. 65 Strah obuze sve njihove
susjede, a po svem su se Gorju judejskom razglašavali svi
ti događaji. 66 I koji su god čuli, razmišljahu o tome pitajući
se: "Što li će biti od ovoga djeteta?" Uistinu, ruka Gospodnja
bijaše s njime. 67 A Zaharija, otac njegov, napuni se Duha
Svetoga i stade prorokovati: 68 "Blagoslovljen Gospodin Bog
Izraelov, što pohodi i otkupi narod svoj! 69 Podiže nam snagu
spasenja u domu Davida, sluge svojega, 70 kao što obeća na
usta svetih proroka svojih odvijeka: (aiōn g165) 71 spasiti nas
od neprijatelja naših i od ruke sviju koji nas mrze; 72 iskazati
dobrotu ocima našim i sjetiti se svetog Saveza svojega, 73
zakletve kojom se zakle Abrahamu, ocu našemu: da će nam dati
74 te mu, izbavljeni iz ruku neprijatelja, služimo bez straha 75 u
svetosti i pravednosti pred njim u sve dane svoje. 76 A ti, dijete,
prorok ćeš se Svevišnjega zvati jer ćeš ići pred Gospodinom da
mu pripraviš putove, 77 da pružiš spoznaju spasenja narodu
njegovu po otpuštenju grijeha njihovih, 78 darom premilosrdnog
srca Boga našega po kojem će nas pohoditi Mlado sunce s
visine 79 da obasja one što sjede u tmini i sjeni smrtnoj, da
upravi noge naše na put mira." 80 Dječak je međutim rastao i

duhom jačao. Boravio je u pustinji sve do dana svoga javnog
nastupa pred Izraelom.

2 U one dane izađe naredba cara Augusta da se provede popis
svega svijeta. 2 Bijaše to prvi popis izvršen za Kvirinijeva
upravljanja Sirijom. 3 Svi su išli na popis, svaki u svoj grad. 4
Tako i Josip, budući da je bio iz doma i loze Davidove, uziđe
iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju - u grad Davidov, koji
se zove Betlehem - 5 da se podvrgne popisu zajedno sa
svojom zaručnicom Marijom koja bijaše trudna. 6 I dok se bili
ondje, navršilo joj se vrijeme da rodi. 7 I porodi sina svoga,
prvorođenca, povi ga i položi u jasle jer za njih nije bilo mjesta u
svratištu. 8 A u tom kraju bijahu pastiri: pod vedrim su nebom
čuvali noćnu stražu kod svojih stada. 9 Anđeo im Gospodnji
pristupi i slava ih Gospodnja obasja! Silno se prestrašiše. 10
No anđeo im reče: "Ne bojte se! Evo javljam vam blagovijest,
veliku radost za sav narod! 11 Danas vam se u gradu Davidovu
rodio Spasitelj - Krist, Gospodin. 12 I evo vam znaka: naći ćete
novorođenče povijeno gdje leži u jaslama." 13 I odjednom se
anđelu pridruži silna nebeska vojska hvaleći Boga i govoreći: 14
"Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima
njegovim!" 15 Čim anđeli otiđoše od njih na nebo, pastiri stanu
poticati jedni druge: "Hajdemo dakle do Betlehema. Pogledajmo
što se to dogodilo, događaj koji nam obznani Gospodin." 16
I pohite te pronađu Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u
jaslama. 17 Pošto sve pogledaše, ispripovijediše što im bijaše
rečeno o tom djetetu. 18 A svi koji su to čuli divili se tome što
su im pripovijedali pastiri. 19 Marija u sebi pohranjivaše sve
te događaje i prebiraše ih u svome srcu. 20 Pastiri se zatim
vratiše slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli kako
im je bilo rečeno. 21 Kad se navršilo osam dana da bude
obrezan, nadjenuše mu ime Isus, kako ga je bio prozvao anđeo
prije njegova začeća. 22 Kad se zatim po Mojsijevu Zakonu
navršiše dani njihova čišćenja, poniješe ga u Jeruzalem da ga
prikažu Gospodinu - 23 kao što piše u Zakonu Gospodnjem:
Svako muško prvorođenče neka se posveti Gospodinu! - 24 i da
prinesu žrtvu kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice
ili dva golubića. 25 Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu
Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobojazan, iščekivaše Utjehu
Izraelovu i Duh Sveti bijaše na njemu. 26 Objavio mu Duh Sveti
da neće vidjeti smrti dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. 27
Ponukan od Duha, dođe u Hram. I kad roditelji uniješe dijete
Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon, 28 primi ga
on u naručje, blagoslovi Boga i reče: 29 "Sad otpuštaš slugu
svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru! 30 Ta vidješe
oči moje spasenje tvoje, 31 koje si pripravio pred licem svih
naroda: 32 svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga
izraelskoga." 33 Otac njegov i majka divili se što se to o njemu
govori. 34 Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: "Ovaj
je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za
znak osporavan - 35 a i tebi će samoj mač probosti dušu - da se
razotkriju namisli mnogih srdaca!" 36 A bijaše neka proročica
Ana, kći Penuelova, iz plemena Ašerova, žena veoma odmakla u
godinama. Nakon djevojaštva živjela je s mužem sedam godina,
37 a sama kao udovica do osamdeset i četvrte. Nije napuštala
Hrama, nego je postovima i molitvama danju i noću služila
Bogu. 38 Upravo u taj čas nadođe. Hvalila je Boga i svima koji
iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu. 39
Kad obaviše sve po Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju,
u svoj grad Nazaret. 40 A dijete je raslo, jačalo i napunjalo se
mudrosti i milost je Božja bila na njemu. 41 Njegovi su roditelji
svake godine o blagdanu Pashe išli u Jeruzalem. 42 Kad mu
bijaše dvanaest godina, uziđoše po običaju blagdanskom. 43
Kad su minuli ti dani, vraćahu se oni, a dječak Isus osta u
Jeruzalemu, a da nisu znali njegovi roditelji. 44 Uvjereni da je
među suputnicima, odoše dan hoda, a onda ga stanu tražiti
među rodbinom i znancima. 45 I kad ga ne nađu, vrate se u
Jeruzalem tražeći ga. 46 Nakon tri dana nađoše ga u Hramu
gdje sjedi posred učitelja, sluša ih i pita. 47 Svi koji ga slušahu
bijahu zaneseni razumnošću i odgovorima njegovim. 48 Kad ga
ugledaše, zapanjiše se, a majka mu njegova reče: "Sinko, zašto
si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili." 49 A
on im reče: "Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u
onome što je Oca mojega?" 50 Oni ne razumješe riječi koju im
reče. 51 I siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A
majka je njegova brižno čuvala sve ove uspomene u svom srcu.
52 A Isus napredovaše u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi.

3 Petnaeste godine vladanja cara Tiberija, dok je upravitelj
Judeje bio Poncije Pilat, tetrarh Galileje Herod, a njegov
brat Filip tetrarh Itureje i zemlje trahonitidske, i Lizanije tetrarh
Abilene, 2 za velikog svećenika Ane i Kajfe, dođe riječ Božja
Ivanu, sinu Zaharijinu, u pustinji. 3 On obiđe svu okolicu
jordansku propovijedajući obraćeničko krštenje na otpuštenje
grijeha 4 kao što je pisano u Knjizi besjeda Izaije proroka: Glas
viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze! 5
Svaka dolina neka se ispuni, svaka gora i brežuljak neka se
slegne! Što je krivudavo, neka se izravna, a hrapavi putovi
neka se izglade! 6 I svako će tijelo vidjeti spasenje Božje. 7
Govoraše dakle mnoštvu koje je dolazilo da se krsti: "Leglo
gujinje! Tko vas samo upozori da bježite od skore srdžbe? 8
Donosite dakle plodove dostojne obraćenja. I nemojte početi u
sebi govoriti: 'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam: Bog iz
ovog kamenja može podići djecu Abrahamovu. 9 Već je sjekira
položena na korijen stablima: svako dakle stablo koje ne donosi
dobra roda siječe se i u oganj baca." 10 Pitalo ga mnoštvo:
"Što nam je dakle činiti?" 11 On im odgovaraše: "Tko ima dvije
haljine, neka podijeli s onim koji nema. U koga ima hrane, neka
učini isto tako." 12 Dođoše krstiti se i carinici pa ga pitahu:
"Učitelju, što nam je činiti?" 13 Reče im: "Ne utjerujte više nego
što vam je određeno." 14 Pitahu ga i vojnici: "A nama, što je
nama činiti?" I reče im: "Nikome ne činite nasilja, nikoga krivo
ne prijavljujte i budite zadovoljni svojom plaćom." 15 Narod
bijaše u iščekivanju i svi se u srcu pitahu o Ivanu nije li on
možda Krist. 16 Zato im Ivan svima reče: "Ja vas, istina, vodom
krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu
remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. 17
U ruci mu vijača da pročisti gumno svoje i sabere žito u žitnicu
svoju, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim." 18 I mnogim je
drugim pobudama Ivan narodu navješćivao evanđelje. 19 A

Heroda je tetrarha Ivan prekorio zbog Herodijade, žene njegova
brata i zbog svih njegovih zlodjela. **20** Svemu tome nadoda
Herod još i ovo: zatvori Ivana u tamnicu. **21** Kad se krstio sav
narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, **22** siđe
na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se
s neba zaori: "Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!"
23 Kad je Isus nastupio, bilo mu je oko trideset godina. Bijaše
- kako se smatralo - sin Josipov, Elijev, **24** Matatov, Levijev,
Malkijev, Janajev, Josipov. **25** Matatijin, Amosov, Naumov,
Heslijev, Nagajev, **26** Mahatov, Matatijin, Šimijev, Josehov,
Jodin, **27** Johananov, Resin, Zerubabelov, Šealtielov, Nerijev,
28 Malkijev, Adijev, Kosamov, Elmadamov, Erov, **29** Jošuin,
Eliezerov, Jorimov, Matatov, Levijev, **30** Šimunov, Judin, Josipov,
Jonamov, Elijakimov, **31** Melejin, Menin, Matatin, Natanov,
Davidov, **32** Jišajev, Obedov, Boazov, Salin, Nahšonov, **33**
Aminadabov, Adminov, Arnijev, Hesronov, Peresov, Judin, **34**
Jakovljev, Izakov, Abrahamov, Terahov, Nahorov, **35** Serugov,
Reuov, Pelegov, Eberov, Šelahov, **36** Kenanov, Arpakšadov,
Šemov, Noin, Lamekov, **37** Metušalahov, Henokov, Jeredov,
Mahalalelov, Kenanov, **38** Enošev, Šetov, Adamov, Božji.

4 Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga
četrdeset dana vodio pustinjom, **2** gdje ga je iskušavao
đavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad oni istekoše, ogladnje.
3 A đavao mu reče: "Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da
postane kruhom." **4** Isus mu odgovori: "Pisano je: Ne živi čovjek
samo o kruhu." **5** I povede ga đavao na visoko, pokaza mu
odjednom sva kraljevstva zemlje **6** i reče mu: "Tebi ću dati svu
ovu vlast i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem
je. **7** Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje." **8** Isus
mu odgovori: "Pisano je: Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i
njemu jedinomu služi!" **9** Povede ga u Jeruzalem i postavi na
vrh Hrama i reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se odavde dolje!
10 Ta pisamo je: Anđelima će svojim zapovjediti za tebe da
te čuvaju. **11** I: Na rukama će te nositi da se gdje nogom ne
spotakneš o kamen." **12** Odgovori mu Isus: "Rečeno je: Ne
iskušavaj Gospodina, Boga svojega!" **13** Pošto iscrpi sve kušnje,
đavao se udalji od njega do druge prilike. **14** A Isus se u snazi
Duha vrati u Galileju te glas o njemu puče po svoj okolici. **15** I
slavljen od sviju, naučavaše po njihovim sinagogama. **16** I dođe
u Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom običaju na dan
subotni u sinagogu te ustane čitati. **17** Pruže mu Knjigu proroka
Izaije. On razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji napisano:
18 Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla
blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje,
vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, **19** proglasiti godinu
milosti Gospodnje. **20** Tada savi knjigu, vrati je poslužitelju
i sjede. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u njega. **21** On im
progovori: "Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u
ušima." **22** I svi su mu povlađivali i divili se milini riječi koje su
tekle iz njegovih usta. Govorahu: "Nije li ovo sin Josipov?" **23** A
on im reče: "Zacijelo ćete mi reći onu prispodobu: Liječniče,
izliječi sam sebe! Što smo čuli da se dogodilo u Kafarnaumu,
učini i ovdje, u svom zavičaju." **24** I nastavi: "Zaista, kažem vam,
nijedan prorok nije dobro došao u svom zavičaju. **25** Uistinu,
kažem vam, mnogo bijaše udovica u Izraelu u dane Ilijine kad
se na tri godine i šest mjeseci zatvorilo nebo pa zavladala
velika glad po svoj zemlji. **26** I ni k jednoj od njih nije bio poslan
Ilija doli k ženi udovici u Sarfati sidonskoj. **27** I mnogo bijaše
gubavaca u Izraelu za proroka Elizeja. I nijedan se od njih ne
očisti doli Naaman Sirac." **28** Čuvši to, svi se u sinagogi napune
gnjevom, **29** ustanu, izbace ga iz grada i odvedu na rub brijega
na kojem je sagrađen njihov grad da ga strmoglave. **30** No on
prođe između njih i ode. **31** I siđe u Kafarnaum, grad galilejski. I
poučavaše ih subotom **32** te bijahu zaneseni njegovim naukom
jer silna bijaše riječ njegova. **33** A zatekao se u sinagogi čovjek
s duhom nečistoga đavla. On povika u sav glas: **34** "Hej, što ti
imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš!
Znam ja tko si ti: Svetac Božji." **35** Isus mu zaprijeti: "Umukni i
iziđi iz njega!" Nato đavao čovjeka obori u sredinu te iziđe iz
njega ne naudiv mu ništa. **36** I nasta opće zaprepaštenje te se
među sobom razgovarahu: "Kakve li riječi! S vlašću i snagom
zapovijeda nečistim dusima te izlaze!" **37** I glas se o njemu širio
po svim okolnim mjestima. **38** Ustavši iz sinagoge, uđe u kuću
Šimunovu. A Šimunovu je punicu mučila velika ognjica. I zamole
ga za nju. **39** On se nadvi nad nju, zaprijeti ognjici i ona je pusti.
I odmah ustade i posluživaše im. **40** O zalazu sunca svi koji su
imali bolesnike od raznih bolesti dovedoše ih k njemu. A on bi
na svakoga od njih stavljao ruke i ozdravljao ih. **41** A iz mnogih
su izlazili i zlodusi vičući: "Ti si Sin Božji!" On im se prijetio i nije
im dao govoriti jer su znali da je on Krist. **42** Kad osvanu dan,
iziđe i pođe na samotno mjesto. I mnoštvo ga tražilo. Dođoše k
njemu i zadržavahu ga da ne ode od njih. **43** A on im reče: "I
drugim gradovima treba da navješćujem evanđelje o kraljevstvu
Božjem. Jer za to sam poslan." **44** I naučavaše po sinagogama
judejskim.

5 Dok se jednom oko njega gurao narod da čuje riječ Božju,
stajaše on pokraj Genezaretskog jezera. **2** Spazi dvije lađe
gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže. **3** Uđe
u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da malo
otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo. **4** Kada
dovrši pouku, reče Šimunu: "Izvezi na pučinu i bacite mreže za
lov." **5** Odgovori Šimun: "Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa
ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže." **6** Učiniše tako te
uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. **7**
Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni
dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše. **8** Vidjevši
to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: "Idi od mene!
Grešan sam čovjek, Gospodine!" **9** Zbog lovine riba što ih
uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, **10** a tako i
Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče
Šimunu: "Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!" **11** Oni izvukoše
lađe na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim. **12** I dok bijaše u
jednom gradu, gle čovjeka puna gube! Ugledavši Isusa, padne
ničice i zamoli ga: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."
13 Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: "Hoću, očisti se!" I
odmah nesta gube s njega. **14** I zapovjedi mu: "Nikome ni riječi,
nego otiđi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje
kako propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo." **15** Glas se o

njemu sve više širio i silan svijet grnuo k njemu da ga sluša i
da ozdravi od svojih bolesti. 16 A on se sklanjao na samotna
mjesta da moli. 17 I jednog je dana on naučavao. A sjeđahu
ondje farizeji i učitelji Zakona koji bijahu došli iz svih galilejskih
i judejskih sela i Jeruzalema. A sila ga je Gospodnja nukala
da liječi. 18 I gle, ljudi doniješe na nosiljci čovjeka koji bijaše
uzet. Tražili su da ga unesu i stave preda nj. 19 Budući da zbog
mnoštva nisu našli kuda bi ga unijeli, popnu se na krov te ga
između crepova s nosiljkom spuste u sredinu pred Isusa. 20
Vidjevši njihovu vjeru reče on: “Čovječe, otpušteni su ti grijesi!”
21 Pismoznanci i farizeji počeše mudrovati: “Tko je ovaj što huli?
Tko može grijehe otpuštati doli Bog jedini?” 22 Proniknuvši
njihovo mudrovanje, upita ih Isus: “Što mudrujete u sebi? 23 Što
je lakše? Reći: 'Otpušteni su ti grijesi' ili reći: 'Ustani i hodi?' 24
Ali da znate: Vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijehe!”
I reče uzetomu: “Tebi zapovijedam: ustani, uzmi nosiljku i idi
kući!” 25 I on odmah usta pred njima, uze na čemu ležaše i ode
kući slaveći Boga. 26 A sve obuze zanos te su slavili Boga
i puni straha govorili: “Danas vidjesmo nešto neviđeno!” 27
Nakon toga iziđe i ugleda carinika imenom Levija gdje sjedi u
carinarnici. I reče mu: “Pođi za mnom!” 28 On sve ostavi, usta i
pođe za njim. 29 I Levi mu u svojoj kući priredi veliku gozbu. A
s njime bijaše za stolom veliko mnoštvo carinika i drugih. 30
Farizeji i pismoznanci njihovi negodovahu i govorahu njegovim
učenicima: “Zašto s carinicima i grešnicima jedete i pijete?” 31
Isus im odgovori: “Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima.
32 Nisam došao zvati pravedne, nego grešnike na obraćenje.”
33 A oni mu rekoše: “Učenici Ivanovi, a tako i farizejski, počesto
poste i obavljaju molitve, tvoji pak jedu i piju.” 34 Reče im Isus:
“Ne možete svatove prisiliti da poste dok je zaručnik s njima. 35
Doći će već dani: kad im se ugrabi zaručnik, tada će postiti, u
one dane!” 36 A kazivao im je i prispodobu: “Nitko neće otparati
krpe s novog odijela da je stavi na staro odijelo. Inače će i novo
rasparati, a starom neće pristajati krpa s novoga.” 37 “I nitko ne
ulijeva novo vino u stare mješine. Inače će novo vino proderati
mješine pa će se i ono proliti i mješine će propasti. 38 Nego,
novo vino neka se ulijeva u nove mješine!” 39 “I nitko pijuć
staro, ne zaželi novoga. Ta veli se: 'Valja staro!'”

6 Jedne je subote prolazio kroz usjeve. Učenici su njegovi
trgali klasje, trli ga rukama i jeli. 2 A neki farizeji rekoše:
“Zašto činite što subotom nije dopušteno?” 3 Odgovori im Isus:
“Zar niste čitali što učini David kad ogladnje on i njegovi pratioci?
4 Kako uđe u Dom Božji, uze, pojede i svojim pratiocima
dade prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko, nego samo
svećenici?” 5 I govoraše im: “Sin Čovječji gospodar je subote!”
6 Druge subote uđe u sinagogu i stane naučavati. Bio je ondje
čovjek kome desnica bijaše usahla. 7 Pismoznanci i farizeji
vrebahu na nj da li subotom liječi kako bi našli u čemu da ga
optuže. 8 A on je znao njihove namjere pa reče čovjeku s
usahlom rukom: “Ustani i stani na sredinu!” On usta i stade. 9
A Isus im reče: “Pitam ja vas: je li subotom dopušteno činiti
dobro ili činiti zlo? Život spasiti ili upropastiti?” 10 Sve ih ošinu
pogledom pa reče čovjeku: “Ispruži ruku!” On učini tako - i ruka
mu zdrava. 11 A oni se, izbezumljeni, počnu dogovarati što da
poduzmu protiv Isusa. 12 Onih dana iziđe na goru da se pomoli.
I provede noć moleći se Bogu. 13 Kad se razdanilo, dozva k
sebi učenike te između njih izabra dvanaestoricu, koje prozva
apostolima: 14 Šimuna, koga prozva Petrom, i Andriju, brata
njegova, i Jakova, i Ivana, i Filipa, i Bartolomeja, 15 i Mateja, i
Tomu, i Jakova Alfejeva, i Šimuna zvanoga Revnitelj, 16 i Judu
Jakovljeva, i Judu Iškariotskoga, koji posta izdajica. 17 Isus siđe
s njima i zaustavi se na ravnu. I silno mnoštvo njegovih učenika
i silno mnoštvo naroda iz cijele Judeje i Jeruzalema, iz primorja
tirskog i sidonskog 18 nagrnuše da ga slušaju i da ozdrave od
svojih bolesti. I ozdravljali su oni koje su mučili nečisti dusi. 19
Sve je to mnoštvo tražilo da ga se dotakne jer je snaga izlazila
iz njega i sve ozdravljala. 20 On podigne oči prema učenicima i
govoraše: “Blago vama, siromasi: vaše je kraljevstvo Božje! 21
Blago vama koji sada gladujete: vi ćete se nasititi! Blago vama
koji sada plačete: vi ćete se smijati! 22 Blago vama kad vas
zamrze ljudi i kad vas izopće i pogrde te izbace ime vaše kao
zločinačko zbog Sina Čovječjega! 23 Radujte se u dan onaj i
poskakujte: evo, plaća vaša velika je na nebu. Ta jednako su
činili prorocima oci njihovi!” 24 “Ali jao vama, bogataši: imate
svoju utjehu! 25 Jao vama koji ste sada siti: gladovat ćete!
Jao vama koji se sada smijete: jadikovat ćete i plakati! 26 Jao
vama kad vas svi budu hvalili! Ta tako su činili lažnim prorocima
oci njihovi.” 27 “Nego, velim vama koji slušate: Ljubite svoje
neprijatelje, dobro činite svojim mrziteljima, 28 blagoslivljajte
one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju.” 29
“Onomu tko te udari po jednom obrazu pruži i drugi, i onomu tko
ti otima gornju haljinu ne krati ni donje. 30 Svakomu tko od
tebe ište daji, a od onoga tko tvoje otima ne potražuj.” 31 “I
kako želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima.” 32 “Ako
ljubite one koji vas ljube, kakvo li vam uzdarje? Ta i grešnici
ljube ljubitelje svoje. 33 Jednako tako, ako dobro činite svojim
dobročiniteljima, kakvo li vam uzdarje? I grešnici to isto čine.
34 Ako pozajmljujete samo onima od kojih se nadate dobiti,
kakvo li vam uzdarje? I grešnici grešnicima pozajmljuju da im se
jednako vrati.” 35 “Nego, ljubite neprijatelje svoje. Činite dobro i
pozajmljujte ne nadajuć se odatle ničemu. I bit će vam plaća
velika, i bit ćete sinovi Svevišnjega jer je on dobrostiv i prema
nezahvalnicima i prema opakima.” 36 “Budite milosrdni kao što
je Otac vaš milosrdan.” 37 “Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne
osuđujte i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se.
38 Dajite i dat će vam se: mjera dobra, nabijena, natresena,
preobilna dat će se u krilo vaše jer mjerom kojom mjerite vama
će se zauzvrat mjeriti.” 39 A kaza im i prispodobu: “Može li
slijepac slijepca voditi? Neće li obojica u jamu upasti? 40 Nije
učenik nad učiteljem. Pa i tko je posve doučen, bit će samo kao
njegov učitelj.” 41 “Što gledaš trun u oku brata svojega, a brvna
u oku svome ne opažaš? 42 Kako možeš kazati bratu svomu:
'Brate, de da izvadim trun koji ti je u oku', a sam u svom oku
brvna ne vidiš? Licemjere! Izvadi najprije brvno iz oka svoga
pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun što je u oku bratovu.”
43 “Nema dobra stabla koje bi rađalo nevaljalim plodom niti
stabla nevaljala koje bi rađalo dobrim plodom. 44 Ta svako se
stablo po svom plodu poznaje. S trnja se ne beru smokve niti
se s gloga grožđe trga.” 45 “Dobar čovjek iz dobra blaga srca

svojega iznosi dobro, a zao iz zla iznosi zlo. Ta iz obilja srca
usta mu govore." **46** "Što me zovete 'Gospodine, Gospodine!', a
ne činite što zapovijedam? **47** Tko god dolazi k meni te sluša
moje riječi i vrši ih, pokazat ću vam kome je sličan: **48** sličan je
čovjeku koji gradi kuću pa iskopa u dubinu i postavi temelj na
kamen. A kad bude poplava, nahrupi bujica na tu kuću, ali je ne
može uzdrmati jer je dobro sagrađena. **49** A koji čuje i ne izvrši,
sličan je čovjeku koji sagradi kuću na tlu bez temelja; nahrupi na
nju bujica i umah se sruši te bude od te kuće razvalina velika."

7 Pošto dovrši sve te svoje besjede narodu, uđe u Kafarnaum.
2 Nekomu satniku bijaše bolestan sluga, samo što ne
izdahnu, a bijaše mu veoma drag. **3** Kad je satnik čuo za
Isusa, posla k njemu starješine židovske moleći ga da dođe i
ozdravi mu slugu. **4** Kad oni dođoše Isusu, usrdno ga moljahu:
"Dostojan je da mu to učiniš **5** jer voli naš narod, i sinagogu
nam je sagradio." **6** Isus se uputi s njima. I kad bijaše već kući
nadomak, posla satnik prijatelje s porukom: "Gospodine, ne
muči se. Nisam dostojan da uđeš pod krov moj. **7** Zato se i
ne smatrah dostojnim doći k tebi. Nego - reci riječ da ozdravi
sluga moj. **8** Ta i ja, premda sam vlasti podređen, imam pod
sobom vojnike pa reknem jednomu: 'Idi' - i ode, drugomu: 'Dođi'
- i dođe, a sluzi svomu: 'Učini to' - i učini." **9** Čuvši to, zadivi
mu se Isus pa se okrenu mnoštvu koje je išlo za njim i reče:
"Kažem vam, ni u Izraelu na nađoh tolike vjere." **10** Kad se oni
koji su bili poslani vratiše kući, nađoše slugu zdrava. **11** Nakon
toga uputi se Isus u grad zvani Nain. Pratili ga njegovi učenici i
silan svijet. **12** Kad se približi gradskim vratima, gle, upravo su
iznosili mrtvaca, sina jedinca u majke, majke udovice. Pratilo ju
mnogo naroda iz grada. **13** Kad je Gospodin ugleda, sažali mu
se nad njom i reče joj: "Ne plači!" **14** Pristupi zatim, dotače se
nosila; nosioci stadoše, a on reče: "Mladiću, kažem ti, ustani!"
15 I mrtvac se podiže i progovori, a on ga dade njegovoj majci.
16 Sve obuze strah te slavljahu Boga govoreći: "Prorok velik
usta među nama! Pohodi Bog narod svoj!" **17** I proširi se taj
glas o njemu po svoj Judeji i po svoj okolici. **18** Sve to dojaviše
Ivanu njegovi učenici. On dozva dvojicu svojih učenika **19** i
posla ih Gospodinu da ga pitaju: "Jesi li ti Onaj koji ima doći
ili drugoga da čekamo?" **20** Došavši k njemu, rekoše ti ljudi:
"Ivan Krstitelj posla nas k tebi da pitamo: 'Jesi li ti Onaj koji
ima doći ili drugoga da čekamo?'" **21** Upravo u taj čas Isus je
ozdravio mnoge od bolesti, muka i zlih duhova i mnoge je slijepe
podario vidom. **22** Tada im odgovori: "Pođite i javite Ivanu što
ste vidjeli i čuli: Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste,
gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje evanđelje.
23 I blago onom tko se ne sablazni o mene." **24** Kad Ivanovi
glasnici odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: "Što ste
izašli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljulja? **25** Ili što ste
izašli vidjeti: Čovjeka u mekušaste haljine odjevena? Eno, oni u
sjajnoj odjeći i raskošju po kraljevskim su dvorima. **26** Ili što ste
izašli vidjeti? Proroka? Uistinu, kažem vam, i više nego proroka!
27 On je onaj o kome je pisano: Evo, šaljem glasnika svoga pred
licem tvojim da pripravi put pred tobom. **28** Kažem vam: među
rođenima od žene nitko nije veći od Ivana. A ipak, i najmanji u
kraljevstvu Božjem veći je od njega." **29** Sav narod koji ga je
slušao, pa i carinici, uvidješe pravednost Božju: pokrstiše se
Ivanovim krstom. **30** Naprotiv, farizeji i zakonoznanci ometoše
što je Bog s njima naumio jer ne htjedoše da ih Ivan krsti. **31**
"S kime dakle da prispodobim ljude ovog naraštaja? Komu su
nalik? **32** Nalik su djeci što sjede na trgu pa jedni drugima po
poslovici dovikuju: 'Zasvirasmo vam i ne zaigraste! Zakukasmo i
ne zaplakaste!' **33** Doista, došao je Ivan Krstitelj. Nije kruha jeo
ni vina pio, a velite: 'Đavla ima!' **34** Došao je Sin Čovječji koji
jede i pije, a govorite: 'Evo izjelice i vinopije, prijatelja carinika i
grešnika!' **35** Ali opravda se Mudrost pred svom djecom svojom."
36 Neki farizej pozva Isusa da bi blagovao s njime. On uđe u
kuću farizejevu i priđe stolu. **37** Kad eto neke žene koja bijaše
grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom u farizejevoj kući
pa ponese alabastrenu posudicu pomasti **38** i stade odostrag
kod njegovih nogu. Sva zaplakana poče mu suzama kvasiti
noge: kosom ih glave svoje otirala, cjelivala i mazala pomašću.
39 Kad to vidje farizej koji ga pozva, pomisli: "Kad bi ovaj bio
Prorok, znao bi tko i kakva je to žena koja ga se dotiče: da je
grešnica." **40** A Isus, da mu odgovori, reče: "Šimune, imam ti
nešto reći." A on će: "Učitelju, reci!" A on: **41** "Neki vjerovnik
imao dva dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara,
drugi pedeset. **42** Budući da nisu imali odakle vratiti, otpusti
obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?" **43** Šimun odgovori:
"Predmnijevam, onaj kojemu je više otpustio." Reče mu Isus:
"Pravo si prosudio." **44** I okrenut ženi reče Šimunu: "Vidiš li
ovu ženu? Uđoh ti u kuću, nisi mi vodom noge polio, a ona
mi suzama noge oblila i kosom ih svojom otrla. **45** Poljupca
mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge cjelivati. **46**
Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi pomašću noge pomaza.
47 Stoga, kažem ti, oprošteni su joj grijesi mnogi jer ljubljaše
mnogo. Komu se malo oprašta, malo ljubi." **48** A ženi reče:
"Oprošteni su ti grijesi." **49** Sustolnici počeli nato među sobom
govoriti: "Tko je ovaj da i grijehe oprašta?" **50** A on reče ženi:
"Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!"

8 Zatim zareda obilaziti gradom i selom propovijedajući i
navješćujući evanđelje o kraljevstvu Božjemu. Bila su s njim
dvanaestorica **2** i neke žene koje bijahu izliječene od zlih duhova
i bolesti: Marija zvana Magdalena, iz koje bijaše izagnao sedam
đavola; **3** zatim Ivana, žena Herodova upravitelja Huze; Suzana
i mnoge druge. One su im posluživale od svojih dobara. **4** Kad
se skupio silan svijet te iz svakoga grada nagrnuše k njemu,
prozbori u prispodobi: **5** "Iziđe sijač sijati sjeme. Dok je sijao,
jedno pade uz put, bi pogaženo i ptice ga nebeske pozobaše.
6 Drugo pade na kamen i, tek što je izniklo, osuši se jer ne
imaše vlage. **7** Drugo opet pade među trnje i trnje ga preraste i
uguši. **8** Drugo napokon pade u dobru zemlju, nikne i urodi
stostrukim plodom." Rekavši to, povika: "Tko ima uši da čuje,
neka čuje!" **9** Upitaše ga učenici kakva bi to bila prispodoba. **10**
A on im reče: "Vama je dano znati otajstva kraljevstva Božjega,
a ostalima u prispodobama - da gledajući ne vide i slušajući ne
razumiju." **11** "A ovo je prispodoba: Sjeme je Riječ Božja. **12** Oni
uz put slušatelji su. Zatim dolazi đavao i odnosi Riječ iz srca
njihova da ne bi povjerovali i spasili se. **13** A na kamenu - to su
oni koji kad čuju, s radošću prime Riječ, ali korijena nemaju:
ti neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme kušnje otpadnu. **14** A što

pade u trnje - to su oni koji poslušaju, ali poneseni brigama,
bogatstvom i nasladama života, uguše se i ne dorode roda. **15**
Ono pak u dobroj zemlji - to su oni koji u plemenitu i dobru srcu
slušaju Riječ, zadrže je i donose rod u ustrajnosti." **16** "Nitko ne
užiže svjetiljke da je pokrije posudom ili stavi pod postelju, nego
je stavlja na svijećnjak da oni koji ulaze vide svjetlost. **17** Ta
ništa nije tajno što se neće očitovati; ništa skriveno što se neće
saznati i na vidjelo doći." **18** "Pazite dakle kako slušate. Doista,
onomu tko ima dat će se, a onomu tko nema oduzet će se i
ono što misli da ima." **19** A majka i braća njegova htjedoše
k njemu, ali ne mogoše do njega zbog mnoštva. **20** Javiše
mu: "Majka tvoja i braća tvoja stoje vani i žele te vidjeti." **21**
A on im odgovori: "Majka moja, braća moja - ovi su koji riječ
Božju slušaju i vrše." **22** Jednoga dana uđe u lađu on i učenici
njegovi. I reče im: "Prijeđimo na onu stranu jezera." I otisnuše
se. **23** Dok su plovili, on zaspa. I spusti se oluja na jezero. Voda
stane nadirati te bijahu u pogibli. **24** Oni pristupiše i probudiše
ga govoreći: "Učitelju, učitelju, propadosmo!" On se probudi,
zaprijeti vjetru i valovlju; i oni se smire te nasta utiha. **25** A on će
im: "Gdje vam je vjera?" A oni se prestrašeni u čudu zapitkivahu:
"Tko li je ovaj da i vjetrovima zapovijeda i vodi, i pokoravaju mu
se?" **26** Doploviše u gergezenski kraj koji je nasuprot Galileji. **27**
Čim iziđe na kopno, eto mu iz grada u susret nekog čovjeka
koji imaše zloduhe. Već dugo vremena nije se uopće odijevao
niti stanovao u kući, nego po grobnicama. **28** Kad opazi Isusa,
zastenja, pade ničice preda nj i u sav glas povika: "Što ti imaš sa
mnom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Molim te, ne muči me!"
29 Jer bijaše zapovjedio nečistom duhu da iziđe iz toga čovjeka.
Da, dugo ga je već vremena držao u vlasti i makar su ga lancima
vezali i u verigama čuvali, on bi raskidao spone i zloduh bi ga
odagnao u pustinju. **30** Isus ga nato upita: "Kako ti je ime?" On
reče: "Legija", jer u nj uđoše mnogi zlodusi. **31** I zaklinjahu ga da
im ne naredi vratiti se u Bezdan. **(Abyssos g12)** **32** A ondje u gori
paslo je poveliko krdo svinja. Zaklinjahu ga dakle da im dopusti
ući u njih. I on im dopusti. **33** Tada zlodusi iziđoše iz čovjeka i
uđoše u svinje. Krdo jurnu niz obronak u jezero i podavi se. **34**
Vidjevši što se dogodilo, svinjari pobjegoše i razglasiše gradom
i selima. **35** A ljudi iziđoše vidjeti što se dogodilo. Dođoše
Isusu i nađoše čovjeka iz kojega bijahu izašli zlodusi gdje do
nogu Isusovih sjedi, obučen i zdrave pameti. I prestraše se.
36 A očevici im ispripovijediše kako je opsjednuti ozdravio. **37**
I zamoli ga sve ono mnoštvo iz okolice gergezenske da ode
od njih jer ih strah velik spopade. On uđe u lađu i vrati se. **38**
A moljaše ga čovjek iz koga iziđoše zlodusi da može ostati s
njim, ali ga on otpusti govoreći: **39** "Vrati se kući i pripovijedaj
što ti učini Bog." On ode razglašujući po svem gradu što mu
učini Isus. **40** Na povratku Isusa dočeka mnoštvo jer su ga svi
željno iščekivali. **41** I gle, dođe čovjek, ime mu Jair, koji bijaše
predstojnik sinagoge. Baci se Isusu pred noge i stane ga moliti
da dođe u njegovu kuću. **42** Imaše kćer jedinicu, otprilike od
dvanaest godina, koja umiraše. Dok je onamo išao, mnoštvo ga
guralo odasvud. **43** A neka žena koja je već dvanaest godina
bolovala od krvarenja, sve svoje imanje potrošila na liječnike i
nitko je nije mogao izliječiti, **44** priđe odostrag i dotaknu se skuta
njegove haljine i umah joj se zaustavi krvarenje. **45** I reče Isus:
"Tko me se to dotaknu?" Svi se branili, a Petar će: "Učitelju,
mnoštvo te gura i pritišće." **46** A Isus: "Netko me se dotaknuo.
Osjetio sam kako snaga izlazi iz mene." **47** A žena, vidjevši da
se ne može kriti, sva u strahu pristupi i baci se preda nj te pred
svim narodom ispripovjedi zašto ga se dotakla i kako je umah
ozdravila. **48** A on joj reče: "Kćeri, vjera te tvoja spasila. Idi u
miru!" **49** Dok je on još govorio, eto jednog od nadstojnikovih s
porukom: "Umrla ti kći, ne muči više Učitelja." **50** Čuo to Isus pa
mu reče: "Ne boj se! Samo vjeruj i ona će se spasiti!" **51** Uđe u
kuću, ali nikomu ne dopusti da s njim uđe osim Petra, Ivana,
Jakova i djetetova oca i majke. **52** A svi plakahu i žalovahu za
njom. A on im reče: "Ne plačite! Nije umrla, nego spava!" **53**
No oni mu se podsmjehivahu znajući da je umrla. **54** On je
uhvati za ruku i povika: "Dijete, ustani!" **55** I povrati joj se duh i
umah ustade, a on naredi da joj dadu jesti. **56** Njezini se roditelji
začudiše, a on zapovjedi da nikome ne reknu što se dogodilo.

9 Sazva dvanaestoricu i dade im moć i vlast nad svim
zlodusima i da liječe bolesti. **2** I posla ih propovijedati
kraljevstvo Božje i liječiti bolesnike. **3** I reče im: "Ništa ne
uzimajte na put: ni štapa, ni torbe, ni kruha, ni srebra! I da
niste imali više od dvije haljine! **4** U koju god kuću uđete, ondje
ostanite pa odande dalje pođite. **5** Gdje vas ne prime, iziđite iz
toga grada i stresite prašinu s nogu za svjedočanstvo protiv
njih." **6** Oni krenuše: obilazili su po selima, navješćivali evanđelje
i liječili posvuda. **7** Dočuo Herod tetrarh sve što se događa
te se nađe u nedoumici jer su neki govorili: "Ivan uskrsnu od
mrtvih"; **8** drugi: "Pojavio se Ilija"; treći opet: "Ustao je neki od
drevnih proroka." **9** A Herod reče: "Ivanu ja odrubih glavu. Tko
je onda ovaj o kom toliko čujem?" I tražio je priliku da ga vidi. **10**
Apostoli se vrate i ispripovjede što su učinili. Isus ih povede sa
sobom i povuče se nasamo u grad zvani Betsaida. **11** Saznalo
to mnoštvo po pođe za njim. On ih primi te im govoraše o
kraljevstvu Božjem i ozdravljaše sve koji su trebali ozdravljenja.
12 Dan bijaše na izmaku. Pristupe dakle dvanaestorica pa mu
reknu: "Otpusti svijet, neka pođu po okolnim selima i zaseocima
da se sklone i nađu jela jer smo ovdje u pustu kraju." **13** A on
im reče: "Podajte im vi jesti!" Oni rekoše: "Nemamo više od
pet kruhova i dvije ribe, osim da odemo kupiti hrane za sav
ovaj narod." **14** A bijaše oko pet tisuća muškaraca. Nato će
on svojim učenicima: "Posjedajte ih po skupinama, otprilike po
pedeset." **15** I učine tako: sve ih posjedaju. **16** A on uze pet
kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, blagoslovi ih i razlomi
pa davaše učenicima da posluže mnoštvo. **17** Jeli su i svi se
nasitili. I od preteklih ulomaka nakupilo se dvanaest košara.
18 Dok je jednom u osami molio, bijahu s njim samo njegovi
učenici. On ih upita: "Što govori svijet, tko sam ja?" **19** Oni
odgovoriše: "Da si Ivan Krstitelj, drugi: da si Ilija, treći opet: da
neki od drevnih proroka usta." **20** A on im reče: "A vi, što vi
kažete, tko sam ja?" Petar prihvati i reče: "Krist - Pomazanik
Božji!" **21** A on im zaprijeti da toga nikomu ne kazuju. **22** Reče:
"Treba da Sin Čovječji mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari
svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i treći dan da
uskrsne." **23** A govoraše svima: "Hoće li tko za mnom, neka se
odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka
ide za mnom. **24** Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko

izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti. **25** Ta što koristi
čovjeku ako sav svijet zadobije, a sebe samoga izgubi ili sebi
naudi?" **26** "Doista, tko se zastidi mene i mojih riječi, toga će se
i Sin Čovječji stidjeti kada dođe u slavi svojoj i Očevoj i svetih
anđela." **27** "A kažem vam uistinu: neki od nazočnih neće okusiti
smrti dok ne vide kraljevstva Božjega." **28** Jedno osam dana
nakon tih besjeda povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova
te uziđe na goru da se pomoli. **29** I dok se molio, izgled mu se
lica izmijeni, a odjeća sjajem zablista. **30** I gle, dva čovjeka
razgovarahu s njime. Bijahu to Mojsije i Ilija. **31** Ukazali se u
slavi i razgovarali s njime o njegovu Izlasku, što se doskora
imao ispuniti u Jeruzalemu. **32** No Petra i njegove drugove
bijaše svladao san. Kad se probudiše, ugledaše njegovu slavu i
dva čovjeka koji stajahu uza nj. **33** I dok su oni odlazili od njega,
reče Petar Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načinimo
tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji." Nije znao što
govori. **34** Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih.
Ušavši u oblak, oni se prestrašiše. **35** A glas se začu iz oblaka:
"Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!" **36** I upravo kad se
začu glas, osta Isus sam. Oni su šutjeli i nikomu onih dana nisu
kazivali što su vidjeli. **37** A kad su sutradan sišli s gore, pohiti
mu u susret silan svijet. **38** I gle, čovjek neki iz mnoštva povika:
"Učitelju, molim te pogledaj mi sina: jedinac mi je, **39** a gle, duh
ga spopada te on odmah udari u kriku; trza njime i on se pjeni te
jedva da od njega odstupi dok ga nije posve satro. **40** Molio sam
tvoje učenike da ga izagnaju, ali ne mogoše." **41** Isus odvrati: "O
rode nevjerni i opaki, dokle mi je biti s vama i podnositi vas?
Dovedi ovamo svoga sina!" **42** I dok je prilazio, obori ga zloduh i
potrese. A Isus zaprijeti nečistom duhu te izliječi dječaka i preda
ga njegovu ocu. **43** Svi se zapanjiše zbog veličanstva Božjega.
Dok su se svi divili svemu što je činio, reče on učenicima: **44**
"Uzmite k srcu ove riječi: Sin Čovječji doista ima biti predan
ljudima u ruke." **45** Ali oni nerazumješe te besjede, bijaše im
skrivena te ne shvatiše, a bojahu se upitati ga o tome. **46** U
njima se porodi misao tko bi od njih bio najveći. **47** Znajući tu
misao njihova srca, uzme Isus dijete, postavi ga uza se **48** i
reče im: "Tko god primi ovo dijete u moje ime, mene prima. A
tko mene prima, prima onoga koji me je poslao. Doista, tko je
najmanji među vama svima, taj je velik!" **49** Prihvati Ivan i reče:
"Učitelju, vidjesmo jednoga koji u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi
smo mu branili, jer ne ide za nama." **50** Reče mu Isus: "Ne
branite! Ta tko nije protiv vas, za vas je!" **51** Kad su se navršili
dani da bude uznesen, krenu Isus sa svom odlučnošću prema
Jeruzalemu. **52** I posla glasnike pred sobom. Oni odoše i uđoše
u neko samarijansko selo da mu priprave mjesto. **53** No ondje
ga ne primiše jer je bio na putu u Jeruzalem. **54** Kada to vidješe
učenici Jakov i Ivan, rekoše: "Gospodine, hoćeš li da kažemo
neka oganj siđe s neba i uništi ih?" **55** No on se okrenu i prekori
ih. **56** I odoše u drugo selo. **57** Dok su išli putom, reče mu
netko: "Za tobom ću kamo god ti pošao." **58** Reče mu Isus:
"Lisice imaju jazbine, ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji
nema gdje bi glavu naslonio." **59** Drugomu nekom reče: "Pođi
za mnom!" A on će mu: "Dopusti mi da prije odem i pokopam
oca." **60** Reče mu: "Pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve, a ti
idi i navješćuj kraljevstvo Božje." **61** I neki drugi reče: "Za tobom
ću, Gospodine, ali dopusti mi da se prije oprostim sa svojim
ukućanima." **62** Reče mu Isus: "Nitko tko stavi ruku na plug pa
se obazire natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje."

10 Nakon toga odredi Gospodin drugih sedamdesetdvojicu
učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i
u svako mjesto kamo je kanio doći. **2** Govorio im je: "Žetva
je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da
radnike pošalje u žetvu svoju. **3** Idite! Evo, šaljem vas kao
janjce među vukove. **4** Ne nosite sa sobom ni kese, ni torbe,
ni obuće. I nikoga putem ne pozdravljajte. **5** U koju god kuću
uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!' **6** Bude li tko ondje prijatelj
mira, počinut će na njemu mir vaš. Ako li ne, vratit će se na
vas. **7** U toj kući ostanite, jedite i pijte što se kod njih nađe. Ta
vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću." **8**
"Kad u koji grad uđete pa vas prime, jedite što vam se ponudi **9**
i liječite bolesnike koji su u njemu. I kazujte im: 'Približilo vam se
kraljevstvo Božje!' **10** A kad u neki grad uđete pa vas ne prime,
iziđite na njegove ulice i recite: **11** 'I prašinu vašega grada, koja
nam se nogu uhvatila, stresamo vam sa sebe! Ipak znajte ovo:
Približilo se kraljevstvo Božje!' **12** Kažem vam: Sodomcima će u
onaj dan biti lakše negoli tomu gradu." **13** "Jao tebi, Korozaine!
Jao tebi, Betsaido! Da su se u Tiru i Sidonu zbila čudesa koja su
se dogodila u vama, odavna bi već, sjedeć u kostrijeti i pepelu,
činili pokoru. **14** Ali Tiru i Sidonu bit će na Sudu lakše negoli
vama. **15** I ti Kafarnaume! Zar ćeš se do neba uzvisiti? Do u
Podzemlje ćeš se strovaliti. **(Hadēs g86)** **16** Tko vas sluša, mene
sluša; tko vas prezire, mene prezire. A tko mene prezire, prezire
onoga koji mene posla." **17** Vratiše se zatim sedamdesetdvojica
radosni govoreći: "Gospodine, i zlodusi nam se pokoravaju na
tvoje ime!" **18** A on im reče: "Promatrah Sotonu kako poput
munje s neba pade. **19** Evo, dao sam vam vlast da gazite po
zmijama i štipavcima i po svoj sili neprijateljevoj i ništa vam neće
naškoditi. **20** Ali ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju,
nego radujte se što su vam imena zapisana na nebesima." **21**
U taj isti čas uskliknu Isus u Duhu Svetom: "Slavim te, Oče,
Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a
objavio malenima. Da, Oče! Tako se tebi svidjelo. **22** Sve mi
preda Otac moj i nitko ne zna tko je Sin - doli Otac; niti tko
je Otac - doli Sin i onaj kome Sin hoće da objavi." **23** Tada
se okrene učenicima pa im nasamo reče: "Blago očima koje
gledaju što vi gledate! **24** Kažem vam: mnogi su proroci i kraljevi
htjeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali
nisu čuli!" **25** I gle, neki zakonoznanac usta i, da ga iskuša,
upita: "Učitelju, što mi je činiti da život vječni baštinim?" **(aiōnios g166)**
26 A on mu reče: "U Zakonu što piše? Kako čitaš?" **27**
Odgovori mu onaj: Ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca
svoga, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim
umom svojim; i svoga bližnjega kao sebe samoga!" **28** Reče
mu na to Isus: "Pravo si odgovorio. To čini i živjet ćeš." **29** Ali
hoteći se opravdati, reče on Isusu: "A tko je moj bližnji?" **30** Isus
prihvati i reče: "Čovjek neki silazio iz Jeruzalema u Jerihon.
Upao među razbojnike koji ga svukoše i izraniše pa odoše
ostavivši ga polumrtva. **31** Slučajno je onim putem silazio neki
svećenik, vidje ga i zaobiđe. **32** A tako i levit: prolazeći onuda,

vidje ga i zaobiđe. 33 Neki Samarijanac putujući dođe do njega,
vidje ga, sažali se 34 pa mu pristupi i povije rane zalivši ih uljem
i vinom. Zatim ga posadi na svoje živinče, odvede ga u gostinjac
i pobrinu se za nj. 35 Sutradan izvadi dva denara, dade ih
gostioničaru i reče: 'Pobrini se za njega. Ako što više potrošiš,
isplatit ću ti kad se budem vraćao.'" 36 "Što ti se čini, koji je od
ove trojice bio bližnji onomu koji je upao među razbojnike?"
37 On odgovori: "Onaj koji mu iskaza milosrđe." Nato mu reče
Isus: "Idi pa i ti čini tako!" 38 Dok su oni tako putovali, uđe
on u jedno selo. Žena neka, imenom Marta, primi ga u kuću.
39 Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede do nogu
Gospodinovih i slušaše riječ njegovu. 40 A Marta bijaše sva
zauzeta posluživanjem pa pristupi i reče: "Gospodine, zar ne
mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da
mi pomogne." 41 Odgovori joj Gospodin: "Marta, Marta! Brineš
se i uznemiruješ za mnogo, 42 a jedno je potrebno. Marija je
uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti."

11 Jednom je Isus na nekome mjestu molio. Čim presta, reče
mu jedan od učenika: "Gospodine, nauči nas moliti kao
što je i Ivan naučio svoje učenike." 2 On im reče: "Kad molite,
govorite: 'Oče! Sveti se ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje! 3 Kruh
naš svagdanji daji nam svaki dan! 4 I otpusti nam grijehe naše:
ta i mi otpuštamo svakom dužniku svojem! I ne uvedi nas u
napast!'" 5 I reče im: "Tko to od vas ima ovakva prijatelja? Pođe
k njemu o ponoći i rekne mu: 'Prijatelju, posudi mi tri kruha.
6 Prijatelj mi se s puta svratio te nemam što staviti preda nj!'
7 A onaj mu iznutra odgovori: 'Ne dosađuj mi! Vrata su već
zatvorena, a dječica sa mnom u postelji. Ne mogu ustati da ti
dadnem...' 8 Kažem vam: ako i ne ustane da mu dadne zato što
mu je prijatelj, ustat će i dati mu što god treba zbog njegove
bezočnosti." 9 "I ja vama kažem: Ištite i dat će vam se! Tražite i
naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! 10 Doista, tko god ište,
prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca, otvorit će se." 11 "A
koji je to otac među vama: kad ga sin zaište ribu, zar će mu
mjesto ribe zmiju dati? 12 Ili kad zaište jaje, zar će mu dati
štipavca? 13 Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati
djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim
one koji ga zaištu!" 14 I istjerivaše đavla koji bijaše nijem. Kad
iziđe đavao, progovori njemak. I mnoštvo se divilo. 15 A neki
od njih rekoše: "Po Beelzebulu, poglavici đavolskom, izgoni
đavle!" 16 A drugi su iskušavajući ga, tražili od njega kakav
znak s neba. 17 Ali on, znajući njihove misli, reče im: "Svako
kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i kuća će na kuću
pasti. 18 Ako je dakle Sotona u sebi razdijeljen, kako će opstati
kraljevstvo njegovo? Jer vi kažete da ja po Beelzebulu izgonim
đavle. 19 Ako dakle ja po Beelzebulu izgonim đavle, po kome
ih vaši sinovi izgone? Zato će vam oni biti suci. 20 Ali ako ja
prstom Božjim izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo
Božje." 21 "Dokle god jaki i naoružani čuva svoj stan, u miru je
sav njegov posjed. 22 Ali ako dođe jači od njega, svlada ga i
otme mu sve njegovo oružje u koje se uzdao, a plijen razdijeli."
23 "Tko nije sa mnom, protiv mene je. I tko sa mnom ne sabire,
rasipa." 24 "Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim
mjestima tražeći spokoja. Kad ga ne nađe, rekne: 'Vratit ću se u
kuću odakle iziđoh.' 25 Došavši, nađe je pometenu i uređenu.
26 Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih
od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude onomu
čovjeku gore nego na početku." 27 Dok je on to govorio, povika
neka žena iz mnoštva: "Blažena utroba koja te nosila i prsi koje
si sisao!" 28 On odgovori: "Još blaženiji oni koji slušaju riječ
Božju i čuvaju je!" 29 Kad je nagrnulo mnoštvo, poče im Isus
govoriti: "Naraštaj ovaj naraštaj je opak. Znak traži, ali mu se
znak neće dati doli znak Jonin. 30 Doista, kao što je Jona bio
znak Ninivljanima, tako će biti i Sin Čovječji ovomu naraštaju."
31 "Kraljica će Juga ustati na Sudu s ljudima ovog naraštaja i
osuditi ih jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Salomonovu,
a evo ovdje i više od Salomona! 32 Ninivljani će ustati na Sudu
s ovim naraštajem i osuditi ga jer se obratiše na propovijed
Joninu, a evo ovdje i više od Jone!" 33 "Nitko ne užiže svjetiljku
da je stavi u zakutak ili pod posudu, nego na svijećnjak da oni
koji ulaze vide svjetlost. 34 Oko je svjetiljka tvomu tijelu. Kad
ti je oko bistro, sve ti je tijelo svijetlo. A kad je ono nevaljalo,
i tijelo ti je tamno. 35 Pazi dakle da svjetlost koja je u tebi
ne bude tamna. 36 Ako ti dakle sve tijelo bude svijetlo, bez
djelića tame, bit će posve svijetlo, kao kad te svjetiljka svojim
sjajem rasvjetljuje." 37 Dok je on govorio, pozva ga neki farizej k
sebi na objed. On uđe i priđe k stolu. 38 Vidjevši to, farizej se
začudi što se Isus prije objeda ne opra. 39 A Gospodin mu
reče: "Da, vi farizeji čistite vanjštinu čaše u zdjele, a nutrina
vam je puna grabeža i pakosti. 40 Bezumnici! Nije li onaj koji
načini vanjštinu načinio i nutrinu. 41 Nego, dajte za milostinju
ono iznutra i gle - sve vam je čisto." 42 "Ali jao vama, farizeji!
Namirujete desetinu od metvice i rutvice i svake vrste povrća, a
ne marite za pravednost i ljubav Božju. Ovo je trebalo činiti, a
ono ne zanemariti." 43 "Jao vama farizeji! Volite prvo sjedalo u
sinagogama i pozdrave na trgovima. 44 Jao vama! Vi ste kao
nezamjetljivi grobovi po kojima ljudi ne znajući hode." 45 Nato
će neki zakonoznanac: "Učitelju, tako govoreći i nas vrijeđaš."
46 A on reče: "Jao i vama, zakonoznanci! Tovarite na ljude terete
nepodnosive, a sami ni da ih se jednim prstom dotaknete." 47
"Jao vama! Podižete spomenike prorocima, a vaši ih oci ubiše.
48 Zato ste svjedoci i sumišljenici djela svojih otaca: oni ih ubiše,
a vi spomenike podižete! 49 Zbog toga i kaza Mudrost Božja:
'Poslat ću k njima proroke i apostole. Neke će poubijati i prognati
- 50 da se od ovog naraštaja zatraži krv svih proroka prolivena
od postanka svijeta, 51 od krvi Abelove do krvi Zaharije, koji je
pogubljen između žrtvenika i svetišta.' Da, kažem vam, tražit će
se od ovoga naraštaja!" 52 "Jao vama, zakonoznanci! Uzeste
ključ znanja: sami ne uđoste, a spriječiste one koji htjedoše ući."
53 Kad Isus izađe odande, stadoše pismoznanci i farizeji žestoko
na nj navaljivati i postavljati mu mnoga pitanja 54 vrebajući na
nj, ne bi li štogod ulovili iz njegovih usta.

12 Kad se uto skupilo mnoštvo, tisuće i tisuće, te su jedni
druge gazili, poče Isus govoriti najprije svojim učenicima:
"Čuvajte se kvasca farizejskoga, to jest licemjerja. 2 Ništa nije
skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće saznati. 3
Naprotiv, sve što u tami rekoste, na svjetlu će se čuti; i što ste po
skrovištima u uho šaptali, propovijedat će se po krovovima." 4

“A kažem vama, prijateljima svojim: ne bojte se onih koji ubijaju
tijelo, a nakon toga nemaju više što učiniti. 5 Pokazat ću vam
koga vam se bojati: onoga se bojte koji pošto ubije, ima moć
baciti u pakao. Da, velim vam, njega se bojte! **(Geenna g1067)**
6 Ne prodaje li se pet vrapčića za dva novčića? Pa ipak ni
jednoga od njih Bog ne zaboravlja. 7 A vama su i vlasi na glavi
sve izbrojene. Ne bojte se! Vredniji ste nego mnogo vrabaca!”
8 “A kažem vam: tko se god prizna mojim pred ljudima, i Sin
Čovječji priznat će se njegovim pred anđelima Božjim. 9 A tko
mene zaniječe pred ljudima, bit će zanijekan pred anđelima
Božjim.” 10 “I tko god rekne riječ na Sina Čovječjega, oprostit
će mu se. Ali tko pohuli protiv Duha Svetoga, neće mu se
oprostiti.” 11 “Nadalje, kad vas budu dovodili pred sinagoge i
poglavarstva i vlasti, ne budite zabrinuti kako ćete se ili čime
braniti, što li reći! 12 Ta Duh Sveti poučit će vas u taj čas što
valja reći.” 13 Tada mu netko iz mnoštva reče: “Učitelju, reci
mome bratu da podijeli sa mnom baštinu.” 14 Nato mu on reče:
“Čovječe, tko me postavio sucem ili djeliocem nad vama?” 15 I
dometnu im: “Klonite se i čuvajte svake pohlepe: koliko god
netko obilovao, život mu nije u onom što posjeduje.” 16 Kaza im
i prispodobu: “Nekomu bogatu čovjeku obilno urodi zemlja 17 pa
u sebi razmišljaše: 'Što da učinim? Nemam gdje skupiti svoju
ljetinu.' 18 I reče: 'Evo što ću učiniti! Srušit ću svoje žitnice i
podignuti veće pa ću ondje zgrnuti sve žito i dobra svoja. 19
Tada ću reći duši svojoj: dušo, evo imaš u zalihi mnogo dobara
za godine mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!' 20 Ali Bog mu reče:
'Bezumniče! Već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe! A što
si pripravio, čije će biti?' 21 Tako biva s onim koji sebi zgrće
blago, a ne bogati se u Bogu.” 22 Zatim reče svojim učenicima:
“Zato vam kažem: ne budite zabrinuti za život: što ćete jesti; ni
za tijelo: u što ćete se obući. 23 Ta život je vredniji od jela i tijelo
od odijela. 24 Promotrite gavrane! Ne siju niti žanju, nemaju
spremišta ni žitnice, pa ipak ih Bog hrani. Koliko li ste vi vredniji
od ptica! 25 A tko od vas zabrinutošću može svojemu stasu
dodati lakat? 26 Ako dakle ni ono najmanje ne možete, što ste
onda za ostalo zabrinuti? 27 Promotrite ljiljane, kako niti predu
niti tkaju, a kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne
zaodjenu kao jedan od njih. 28 Pa ako travu koja je danas u
polju, a sutra se u peć baca Bog tako odijeva, koliko li će više
vas, malovjerni!” 29 “Zato i vi: ne tražite što ćete jesti, što piti.
Ne uznemirujte se! 30 Ta sve to traže pogani ovoga svijeta. Otac
vaš zna da vam je sve to potrebno. 31 Nego, tražite kraljevstvo
njegovo, a to će vam se nadodati!” 32 “Ne boj se, stado malo:
svidjelo se Ocu vašemu dati vam Kraljevstvo.” 33 “Prodajte
što god imate i dajte za milostinju! Načinite sebi kese koje ne
stare, blago nepropadljivo na nebesima, kamo se kradljivac
ne približava i gdje moljac ne rastače. 34 Doista, gdje vam je
blago, ondje će vam i srce biti.” 35 “Neka vam bokovi budu
opasani i svjetiljke upaljene, 36 a vi slični ljudima što čekaju
gospodara kad se vraća sa svadbe da mu odmah otvore čim
stigne i pokuca. 37 Blago onim slugama koje gospodar, kada
dođe, nađe budne! Zaista, kažem vam, pripasat će se, posaditi
ih za stol pa će pristupiti i posluživati ih. 38 Pa dođe li o drugoj ili
o trećoj straži i nađe ih tako, blago njima!” 39 “A ovo znajte:
kad bi domaćin znao u koji čas kradljivac dolazi, ne bi dao
prokopati kuće. 40 I vi budite pripravni jer u čas kad i ne mislite
Sin Čovječji dolazi.” 41 Nato će Petar: “Gospodine, govoriš li tu
prispodobu samo za nas ili i za sve?” 42 Reče Gospodin: “Tko li
je onaj vjerni i razumni upravitelj što će ga gospodar postaviti
nad svojom poslugom da im u pravo vrijeme daje obrok? 43
Blago onome sluzi kojega gospodar kada dođe, nađe da tako
radi. 44 Uistinu, kažem vam, postavit će ga nad svim imanjem
svojim.” 45 “No rekne li taj sluga u srcu: 'Okasnit će gospodar
moj' pa stane tući sluge i sluškinje, jesti, piti i opijati se, 46 doći
će gospodar toga sluge u dan u koji mu se ne nada i u čas u koji
i ne sluti; rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među nevjernicima.”
47 “I onaj sluga što je znao volju gospodara svoga, a nije bio
spreman ili nije učinio po volji njegovoj, dobit će mnogo udaraca.
48 A onaj koji nije znao, ali je učinio što zaslužuje udarce, dobit
će malo udaraca. Kome je god mnogo dano, od njega će se
mnogo iskati. Kome je mnogo povjereno, više će se od njega
iskati.” 49 “Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je
već planuo! 50 Ali krstom mi se krstiti i kakve li muke za me
dok se to ne izvrši!” 51 “Mislite li da sam došao mir dati na
zemlji? Nipošto, kažem vam, nego razdjeljenje. 52 Ta bit će
odsada petorica u jednoj kući razdijeljena: razdijelit će se trojica
protiv dvojice i dvojica protiv trojice - 53 otac protiv sina i sin
protiv oca, mati protiv kćeri i kći protiv matere, svekrva protiv
snahe i snaha protiv svekrve.” 54 Zatim je govorio mnoštvu:
“Kad opazite da se oblak diže na zapadu, odmah kažete: 'Kiša
će!' I bude tako. 55 Kad zapuše južnjak, kažete: 'Bit će vrućine!'
I bude. 56 Licemjeri! Lice zemlje i neba umijete rasuditi, kako
onda ovo vrijeme ne rasuđujete?” 57 “Zašto sami od sebe ne
sudite što je pravo? 58 Kad s protivnikom ideš glavaru, na putu
sve uloži da ga se oslobodiš pa te ne odvuče k sucu. Sudac će
te predati izvršitelju, a izvršitelj baciti u tamnicu. 59 Kažem ti:
nećeš izići odande dok ne isplatiš do posljednjega novčića.”

13 Upravo u taj čas dođoše neki te mu javiše što se dogodilo
s Galilejcima kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih
žrtava. 2 Isus im odgovori: “Mislite li da ti Galilejci, jer tako
postradaše, bijahu grešniji od drugih Galilejaca? 3 Nipošto,
kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti! 4
Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih,
zar mislite da su oni bili veći dužnici od svih Jeruzalemaca? 5
Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete tako
propasti.” 6 Nato im pripovjedi ovu prispodobu: “Imao netko
smokvu zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražeć ploda na njoj
i ne nađe 7 pa reče vinogradaru: 'Evo, već tri godine dolazim i
tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci je. Zašto da
iscrpljuje zemlju?' 8 A on mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi je
još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim. 9 Možda će
ubuduće ipak uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je.'” 10 Jedne je
subote naučavao u nekoj sinagogi. 11 Kad eto žene koja je
osamnaest godina imala duha bolesti. Bila je zgrbljena i nikako
se nije mogla uspraviti. 12 Kad je Isus opazi, dozva je i reče joj:
“Ženo, oslobođena si svoje bolesti!” 13 I položi na nju ruke, a
ona se umah uspravi i poče slaviti Boga. 14 Nadstojnik sinagoge
- ozlovoljen što je Isus u subotu izliječio - govoraše mnoštvu:
“Šest je dana u koje treba raditi! U te dakle dane dolazite i
liječite se, a ne u dan subotni!” 15 Odgovori mu Gospodin:

“Licemjeri! Ne driješi li svaki od vas u subotu svoga vola ili
magarca od jasala da ga vodi na vodu? 16 Nije li dakle i ovu
kćer Abrahamovu, koju Sotona sveza evo osamnaest je već
godina, trebalo odriješiti od tih spona u dan subotni?” 17 Na te
njegove riječi postidješe se svi protivnici njegovi, a sav se narod
radovaše zbog svega čime se on proslavio. 18 Govoraše dakle:
“Čemu je slično kraljevstvo Božje? Čemu da ga prispodobim?
19 Ono je kao kad čovjek uze gorušičino zrno i baci ga u svoj vrt.
Uzraste i razvi se u stablo te mu se ptice nebeske gnijezde po
granama.” 20 I opet im reče: “Čemu da prispodobim kraljevstvo
Božje? 21 Ono je kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri
mjere brašna dok sve ne uskisne.” 22 Putujući tako u Jeruzalem,
prolazio je i naučavao gradovima i selima. 23 Reče mu tada
netko: “Gospodine, je li malo onih koji se spasavaju?” A on
im reče: 24 “Borite se da uđete na uska vrata jer mnogi će,
velim vam, tražiti da uđu, ali neće moći.” 25 “Kada gospodar
kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete kucati
na vrata: 'Gospodine, otvori nam!', on će vam odgovoriti: 'Ne
znam vas odakle ste!' 26 Tada ćete početi govoriti: 'Pa mi smo s
tobom jeli i pili, po našim si trgovima naučavao!' 27 A on će vam
reći: 'Kažem vam: ne znam odakle ste. Odstupite od mene,
svi zlotvori!'” 28 “Ondje će biti plač i škrgut zubi kad ugledate
Abrahama i Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem, a
sebe vani, izbačene. 29 I doći će s istoka i zapada, sa sjevera i
juga i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem. 30 Evo, ima posljednjih
koji će biti prvi, ima i prvih koji će biti posljednji.” 31 U taj čas
pristupe neki farizeji i reknu mu: “Otiđi, otputuj odavde jer te
Herod hoće ubiti.” 32 A on će njima: “Idite i kažite toj lisici: 'Evo,
izgonim đavle i liječim danas i sutra, a treći dan dovršujem. 33
Ali danas, sutra i prekosutra moram nastaviti put jer ne priliči da
prorok pogine izvan Jeruzalema.'” 34 “Jeruzaleme, Jeruzaleme,
koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li
puta htjedoh skupiti djecu tvoju kao kvočka piliće pod krila i ne
htjedoste! 35 Evo, napuštena vam kuća. A kažem vam, nećete
me vidjeti dok ne dođe čas te reknete: “Blagoslovljen Onaj koji
dolazi u ime Gospodnje!”

14 Jedne subote dođe on u kuću nekoga prvaka farizejskog
na objed. A oni ga vrebahu. 2 Kad evo: pred njim
neki čovjek koji je imao vodenu bolest. 3 Nato Isus upita
zakonoznance i farizeje: “Je li dopušteno subotom liječiti ili nije?”
4 A oni mukom ponikoše. On ga dotaknu, izliječi i otpusti. 5 A
njima reče: “Ako komu od vas sin ili vol padne u bunar, neće li
ga brže bolje izvući i u dan subotni?” 6 I ne mogoše mu na to
odgovoriti. 7 Promatrajući kako uzvanici biraju prva mjesta,
kaza im prispodobu: 8 “Kada te tko pozove na svadbu, ne
sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od
tebe, 9 te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne
ti: 'Ustupi mjesto ovome.' Tada ćeš, postiđen, morati zauzeti
posljednje mjesto. 10 Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na
posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne:
'Prijatelju, pomakni se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred svim
sustolnicima, 11 jer - svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji
se ponizuje, bit će uzvišen.” 12 A i onome koji ga pozva, kaza:
“Kad priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj svojih prijatelja, ni
braće, ni rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi možda i oni tebe
pozvali i tako ti uzvratili. 13 Nego kad priređuješ gozbu, pozovi
siromahe, sakate, hrome, slijepe. 14 Blago tebi jer oni ti nemaju
čime uzvratiti. Uzvratit će ti se doista o uskrsnuću pravednih.”
15 Kad je to čuo jedan od sustolnika, reče mu: “Blago onome
koji bude blagovao u kraljevstvu Božjem!” 16 A on mu reče:
“Čovjek neki priredi veliku večeru i pozva mnoge. 17 I posla
slugu u vrijeme večere da rekne uzvanicima: 'Dođite! Već je
pripravljeno!' 18 A oni se odreda počeli ispričavati. Prvi mu reče:
'Njivu sam kupio i valja mi poći pogledati je. Molim te, ispričaj
me.' 19 Drugi reče: 'Kupio sam pet jarmova volova pa idem
okušati ih. Molim te, ispričaj me.' 20 Treći reče: 'Oženio sam se i
zato ne mogu doći.'” 21 “Sluga se vrati i javi to domaćinu. Tada
domaćin, gnjevan, reče sluzi: 'Iziđi brzo na trgove gradske i
ulice pa dovedi ovamo prosjake, sakate, slijepe i hrome.' 22
I sluga reče: 'Gospodaru, učinjeno je što si naredio i još ima
mjesta.' 23 Reče gospodar sluzi: 'Iziđi na putove i među ograde
i prisili neka uđu da mi se napuni kuća.' 24 A kažem vam:
nijedan od onih pozvanih neće okusiti moje večere.” 25 S njim je
zajedno putovalo silno mnoštvo. On se okrene i reče im: 26
“Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu,
braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik! 27 I
tko ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj
učenik!” 28 “Tko od vas, nakan graditi kulu, neće prije sjesti i
proračunati troškove ima li čime dovršiti: 29 da ga ne bi - pošto
već postavi temelj, a ne mogne dovršiti - počeli ismjehivati svi
koji to vide: 30 'Ovaj čovjek poče graditi, a ne može dovršiti!' 31
Ili koji kralj kad polazi da se zarati s drugim kraljem, neće prije
sjesti i promisliti da li s deset tisuća može presresti onoga koji
na nj dolazi s dvadeset tisuća? 32 Ako ne može, dok je onaj
još daleko, poslat će poslanstvo da zaište mir.” 33 “Tako dakle
nijedan od vas koji se ne odrekne svega što posjeduje, ne može
biti moj učenik.” 34 “Dobra je sol. Ali ako i sol obljutavi, čime će
se ona začiniti? 35 Nije prikladna ni za zemlju ni za gnojište.
Van se baca. Tko ima uši da čuje, neka čuje!”

15 Okupljahu se oko njega svi carinici i grešnici da ga
slušaju. 2 Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: “Ovaj
prima grešnike, i blaguje s njima.” 3 Nato im Isus kaza ovu
prispodobu: 4 “Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi
jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te
pođe za izgubljenom dok je ne nađe? 5 A kad je nađe, stavi je
na ramena sav radostan 6 pa došavši kući, sazove prijatelje i
susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju
izgubljenu.' 7 Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost
zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet
pravednika kojima ne treba obraćenja.” 8 “Ili koja to žena, ima
li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku,
pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe? 9 A kad je nađe,
pozove prijateljice i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom!
Nađoh drahmu što je bijah izgubila.' 10 Tako, kažem vam, biva
radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika.”
11 I nastavi: “Čovjek neki imao dva sina. 12 Mlađi reče ocu:
'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. 13
Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku

zemlju i ondje potrati svoja dobra živeći razvratno." **14** "Kad sve
potroši, nasta ljuta glad u onoj zemlji te on poče oskudijevati. **15**
Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na
svoja polja pasti svinje. **16** Želio se nasititi rogačima što su ih
jele svinje, ali mu ih nitko nije davao." **17** "Došavši k sebi, reče:
'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje
umirem od gladi! **18** Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče,
sagriješih protiv Neba i pred tobom! **19** Nisam više dostojan zvati
se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'" **20**
"Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac
ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. **21** A sin
će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više
dostojan zvati se sinom tvojim.' **22** A otac reče slugama: 'Brzo
iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku
i obuću na noge! **23** Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se
pogostimo i proveselimo **24** jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje,
izgubljen bijaše i nađe se!' I stadoše se veseliti." **25** "A stariji mu
sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i
igru **26** pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. **27** A ovaj
će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina
zdrava dočeka.' **28** A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada
iziđe i stane ga nagovarati. **29** A on će ocu: 'Evo toliko ti godina
služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta
nisi dao da se s prijateljima proveselim. **30** A kada dođe ovaj sin
tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno
tele.' **31** Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje
- tvoje je. **32** No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj
bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!'"

16 Govoraše i svojim učenicima: "Bijaše neki bogat čovjek
koji je imao upravitelja. **2** Ovaj je bio optužen pred njim
kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče: 'Što to čujem
o tebi? Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti
upravitelj!' **3** Nato upravitelj reče u sebi: 'Što da učinim kad mi
gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam snage. Prositi?
Stidim se. **4** Znam što ću da me prime u svoje kuće kad budem
maknut s uprave.'" **5** "I pozva dužnike svoga gospodara, jednog
po jednog. Upita prvoga: 'Koliko duguješ gospodaru mojemu?'
On reče: 'Sto bata ulja.' **6** A on će mu: 'Uzmi svoju zadužnicu,
sjedni brzo, napiši pedeset.' **7** Zatim reče drugomu: 'A ti, koliko
ti duguješ?' On odgovori: 'Sto kora pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi
svoju zadužnicu i napiši osamdeset.'" **8** "I pohvali gospodar
nepoštenog upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi su ovoga
svijeta snalažljiviji prema svojima od sinova svjetlosti." **(aiōn
g165)** **9** "I ja vama kažem: napravite sebi prijatelje od nepoštena
bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore."
(aiōnios g166) **10** "Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je
vjeran; a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten.
11 Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li
će vam istinsko povjeriti? **12** I ako u tuđem ne bijaste vjerni,
tko li će vam vaše dati?" **13** "Nijedan sluga ne može služiti
dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz
jednoga prianjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i
bogatstvu." **14** Sve su to slušali farizeji, srebroljupci, i rugali mu
se. **15** On im reče: "Vi se pravite pravedni pred ljudima, ali zna
Bog srca vaša. Jer što je ljudima uzvišeno, odvratnost je pred
Bogom." **16** "Zakon i Proroci do Ivana su, a otada se navješćuje
kraljevstvo Božje i svatko se u nj silom probija. **17** Lakše će nebo
i zemlja proći, negoli propasti i jedan potezić Zakona." **18** "Tko
god otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini preljub. I tko se
god oženi otpuštenom, čini preljub." **19** "Bijaše neki bogataš.
Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio. **20**
A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pred
njegovim vratima **21** i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s
bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve." **22**
"Kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u krilo Abrahamovo.
Umrije i bogataš te bude pokopan. **23** Tada u teškim mukama u
paklu, podiže svoje oči te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu
Lazara **(Hadēs g86)** **24** pa zavapi: 'Oče Abrahame, smiluj mi se i
pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u vodu i rashladi
mi jezik jer se strašno mučim u ovom plamenu.' **25** Reče nato
Abraham: 'Sinko! Sjeti se da si za života primio dobra svoja, a
tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš. **26** K tome
između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i htjeli prijeći
odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.'"
27 "Nato će bogataš: 'Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću
oca moga. **28** Imam petero braće pa neka im posvjedoči da
i oni ne dođu u ovo mjesto muka.' **29** Kaže Abraham: 'Imaju
Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!' **30** A on će: 'O ne, oče
Abrahame! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će se.' **31**
Reče mu: 'Ako ne slušaju Mojsija i Proroka, neće povjerovati
sve da i od mrtvih tko ustane.'"

17 I reče svojim učenicima: "Nije moguće da ne dođu
sablazni, no jao onome po kom dolaze; **2** je li s mlinskim
kamenom o vratu strovaljen u more, korisnije mu je, nego da
sablazni jednoga od ovih malenih. **3** Čuvajte se!" "Pogriješi li tvoj
brat, prekori ga; ako se obrati, oprosti mu. **4** Pa ako se sedam
puta na dan ogriješi o tebe i sedam se puta obrati tebi govoreći:
'Žao mi je!', oprosti mu." **5** Apostoli zamole Gospodina: "Umnoži
nam vjeru!" **6** Gospodin im odvrati: "Da imate vjere koliko je
zrno gorušičino, rekli biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i
presadi se u more!' I on bi vas poslušao." **7** "Tko će to od vas
reći sluzi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati s polja: 'Dođi brzo
i sjedni za stol?' **8** Neće li mu naprotiv reći: 'Pripravi što ću
večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom
ćeš ti jesti i piti?' **9** Zar duguje zahvalnost sluzi jer je izvršio
što mu je naređeno? **10** Tako i vi: kad izvršite sve što vam je
naređeno, recite: 'Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili
dužni učiniti!'" **11** Dok je tako putovao u Jeruzalem, prolazio je
između Samarije i Galileje. **12** Kad je ulazio u neko selo, eto mu
u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko **13** i zavape:
"Isuse, Učitelju, smiluj nam se!" **14** Kad ih Isus ugleda, reče im:
"Idite, pokažite se svećenicima!" I dok su išli, očistiše se. **15**
Jedan od njih vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav
glas. **16** Baci se ničice k Isusovim nogama zahvaljujući mu. A
to bijaše neki Samarijanac. **17** Nato Isus primijeti: "Zar se ne
očistiše desetorica? **18** A gdje su ona devetorica? Ne nađe li
se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga
tuđinca?" **19** A njemu reče: "Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!"

20 Upitaju ga farizeji: “Kad će doći kraljevstvo Božje?” Odgovori
im: “Kraljevstvo Božje ne dolazi primjetljivo. 21 Niti će se moći
kazati: 'Evo ga ovdje!' ili: 'Eno ga ondje!' Ta evo - kraljevstvo je
Božje među vama!” 22 Zatim reče učenicima: “Doći će dani
kad ćete zaželjeti vidjeti i jedan dan Sina Čovječjega, ali ga
nećete vidjeti. 23 Govorit će vam: 'Eno ga ondje, evo ovdje!' Ne
odlazite i ne pomamite se! 24 Jer kao što munja sijevne na
jednom kraju obzorja i odbljesne na drugom, tako će biti i sa
Sinom Čovječjim u Dan njegov. 25 No prije treba da on mnogo
pretrpi i da ga ovaj naraštaj odbaci.” 26 “I kao što bijaše u dane
Noine, tako će biti i u dane Sina Čovječjega: 27 jeli su, pili, ženili
se i udavali do dana kad Noa uđe u korablju. I dođe potop i
sve uništi. 28 Slično kao što bijaše u dane Lotove: jeli su, pili,
kupovali, prodavali, sadili, gradili. 29 A onog dana kad Lot iziđe
iz Sodome, zapljušti s neba oganj i sumpor i sve uništi. 30 Tako
će isto biti u dan kad se Sin Čovječji objavi.” 31 “U onaj dan tko
bude na krovu, a stvari mu u kući, neka ne siđe da ih uzme. 32 I
tko bude u polju, neka se ne okreće natrag. Sjetite se žene
Lotove! 33 Tko god bude nastojao život svoj sačuvati, izgubit će
ga; a tko ga izgubi, živa će ga sačuvati.” 34 “Kažem vam, one
će noći biti dvojica u jednoj postelji: jedan će se uzeti, drugi
ostaviti. 35 Dvije će mljeti zajedno: jedna će se uzeti, druga
ostaviti.” 37 Upitaše ga na to: “Gdje to, Gospodine?” A on im
reče: “Gdje bude trupla, ondje će se okupljati i orlovi.”

18 Kaza im i prispodobu kako valja svagda moliti i nikada
ne sustati: 2 “U nekom gradu bio sudac. Boga se nije
bojao, za ljude nije mario. 3 U tom gradu bijaše i neka udovica.
Dolazila k njemu i molila: 'Obrani me od mog tužitelja!' 4 No
on ne htjede zadugo. Napokon reče u sebi: 'Iako se Boga ne
bojim nit za ljude marim, ipak, 5 jer mi udovica ova dodijava,
obranit ću je da vječno ne dolazi mučiti me.'” 6 Nato reče
Gospodin: “Čujte što govori nepravedni sudac! 7 Neće li onda
Bog obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu sve
ako i odgađa stvar njihovu? 8 Kažem vam, ustat će žurno na
njihovu obranu. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere
na zemlji?” 9 Nekima pak koji se pouzdavahu u sebe da su
pravednici, a druge potcjenjivahu, reče zatim ovu prispodobu:
10 “Dva čovjeka uziđoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi
carinik. 11 Farizej se uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala
ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici
ili - kao ovaj carinik.' 12 Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu
od svega što steknem.' 13 A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi
se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći:
'Bože milostiv budi meni grešniku!' 14 Kažem vam: ovaj siđe
opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će
ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen.” 15 A donosili mu i
dojenčad da ih se dotakne. Vidjevši to, učenici im branili. 16 A
Isus ih dozva i reče: “Pustite dječicu neka dolaze k meni i ne
priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje.” 17 “Zaista, kažem
vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće
ući.” 18 I upita ga neki uglednik: “Učitelju dobri, što mi je činiti da
baštinim život vječni?” (aiōnios g166) 19 Reče mu Isus: “Što me
zoveš dobrim? Nitko nije dobar, doli Bog jedini. 20 Zapovijedi
znaš: Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno!
Poštuj oca svoga i majku!” 21 A onaj će: “Sve sam to čuvao od
mladosti.” 22 Čuvši to, Isus mu reče: “Još ti jedno preostaje:
sve što imaš prodaj i razdaj siromasima pa ćeš imati blago na
nebu. A onda dođi i idi za mnom.” 23 Kad je on to čuo, ražalosti
se jer bijaše silno bogat. 24 Vidjevši ga, reče Isus: “Kako li je
teško imućnicima u kraljevstvo Božje! 25 Lakše je devi kroz
uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje.” 26 Koji su to
čuli, rekoše: “Pa tko se onda može spasiti?” 27 A on će: “Što
je nemoguće ljudima, moguće je Bogu.” 28 Nato reče Petar:
“Evo, mi ostavismo svoje i pođosmo za tobom.” 29 Isus će im:
“Zaista, kažem vam, nema ga tko bi ostavio kuću, ili ženu, ili
braću, ili roditelje, ili djecu poradi kraljevstva Božjega, 30 a da
ne bi primio mnogostruko već u ovom vremenu, i u budućem
vijeku život vječni.” (aiōn g165, aiōnios g166) 31 I uzevši sa sobom
dvanaestoricu, reče im: “Evo uzlazimo u Jeruzalem i na Sinu
Čovječjem ispunit će se sve što su napisali proroci: 32 doista,
bit će predan poganima, izrugan, zlostavljan i popljuvan; 33 i
pošto ga izbičuju, ubit će ga, ali on će treći dan ustati.” 34 No
oni ništa od toga ne razumješe. Te im riječi bijahu skrivene i ne
shvaćahu što bijaše rečeno. 35 A kad se približavao Jerihonu,
neki slijepac sjedio kraj puta i prosio. 36 Čuvši gdje mnoštvo
prolazi, raspitivao se što je to. 37 Rekoše mu: “Isus Nazarećanin
prolazi.” 38 Tada povika: “Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!” 39
Oni ga sprijeda ušutkivali, ali on je još jače vikao: “Sine Davidov,
smiluj mi se!” 40 Isus se zaustavi i zapovjedi da ga dovedu k
njemu. Kad se on približi, upita ga: 41 “Što hoćeš da ti učinim?”
A on će: “Gospodine, da progledam.” 42 Isus će mu: “Progledaj!
Vjera te tvoja spasila.” 43 I umah progleda i uputi se za njim
slaveći Boga. I sav narod koji to vidje dade hvalu Bogu.

19 I uđe u Jerihon. Dok je njime prolazio, 2 eto čovjeka
imenom Zakej. Bijaše on nadcarinik, i to bogat. 3 Želio je
vidjeti tko je to Isus, ali ne mogaše od mnoštva jer je bio niska
stasa. 4 Potrča naprijed, pope se na smokvu da ga vidi jer je
onuda imao proći. 5 Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda gore i
reče mu: “Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj
kući.” 6 On žurno siđe i primi ga sav radostan. 7 A svi koji to
vidješe stadoše mrmljati: “Čovjeku se grešniku svratio!” 8 A
Zakej usta i reče Gospodinu: “Evo, Gospodine, polovicu svog
imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario,
vraćam četverostruko.” 9 Reče mu na to Isus: “Danas je došlo
spasenje ovoj kući jer i on je sin Abrahamov! 10 Ta Sin Čovječji
dođe potražiti i spasiti izgubljeno!” 11 Kako su oni to slušali,
dometnu on prispodobu - zato što bijaše nadomak Jeruzalemu i
oni mislili da će se umah pojaviti kraljevstvo Božje. 12 Reče
dakle: “Neki je ugledan čovjek imao otputovati u daleku zemlju
da primi svoje kraljevstvo pa da se vrati. 13 Dozva svojih deset
slugu, dade im deset mna i reče: 'Trgujte dok ne dođem.' 14
A njegovi ga građani mrzili te poslaše za njim poslanstvo s
porukom: 'Nećemo da se ovaj zakralji nad nama.'” 15 “Kad
je on primio kraljevstvo i vratio se, naredi da mu dozovu one
sluge kojima je predao novac da sazna što su zaradili.” 16
“Pristupi prvi i reče: 'Gospodaru, tvoja mna donije deset mna.'
17 Reče mu: 'Valjaš, slugo dobri! U najmanjem si bio vjeran,
vladaj nad deset gradova!' 18 Dođe i drugi govoreći: 'Mna je
tvoja, gospodaru, donijela pet mna.' 19 I tomu reče: 'I ti budi nad

pet gradova!'" **20** "Treći, opet dođe govoreći: 'Gospodaru, evo ti
tvoje mne. Držao sam je pohranjenu u rupcu. **21** Bojao sam te
se jer si čovjek strog: uzimaš što nisi pohranio, žanješ što nisi
posijao.'" **22** "Kaže mu: 'Iz tvojih te usta sudim, zli slugo! Znao si
da sam čovjek strog, da uzimam što nisam pohranio i žanjem
što nisam posijao? **23** Zašto onda nisi uložio moj novac u
novčarnicu? Ja bih ga po povratku podigao s dobitkom.' **24** Nato
reče nazočnima: 'Uzmite od njega mnu i dajte onomu koji ih
ima deset.' **25** Rekoše mu: 'Gospodaru, ta već ima deset mna!'
26 Kažem vam: svakomu koji ima još će se dati, a od onoga
koji nema oduzet će se i ono što ima. **27** A moje neprijatelje -
one koji me ne htjedoše za kralja - dovedite ovamo i smaknite
ih pred mojim očima!'" **28** Rekavši to, nastavi put uzlazeći u
Jeruzalem. **29** Kad se približi Betfagi i Betaniji, uz goru koja se
zove Maslinska, posla dvojicu učenika **30** govoreći: "Hajdete u
selo pred vama. Čim uđete u nj, naći ćete privezano magare
koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i dovedite. **31** Upita li
vas tko: 'Zašto driješite?', ovako recite: 'Gospodinu treba.'" **32**
Oni koji bijahu poslani otiđoše i nađoše kako im bijaše rekao. **33**
I dok su driješili magare, rekoše im gospodari: "Što driješite
magare?" **34** Oni odgovore: "Gospodinu treba." **35** I dovedoše
ga Isusu i staviše svoje haljine na magare te posjednuše Isusa.
36 I kuda bi on prolazio, prostirali bi po putu svoje haljine. **37**
A kad se već bio približio obronku Maslinske gore, sve ono
mnoštvo učenika, puno radosti, poče iza glasa hvaliti Boga
za sva silna djela što ih vidješe: **38** "Blagoslovljen Kralj, Onaj
koji dolazi u ime Gospodnje! Na nebu mir! Slava na visinama!"
39 Nato mu neki farizeji iz mnoštva rekoše: "Učitelju, prekori
svoje učenike." **40** On odgovori: "Kažem vam, ako ovi ušute,
kamenje će vikati!" **41** Kad se približi i ugleda grad, zaplaka nad
njim **42** govoreći: "O kad bi i ti u ovaj dan spoznao što je za
tvoj mir! **43** Ali sada je sakriveno tvojim očima. Doći će dani na
tebe kad će te neprijatelji tvoji opkoliti opkopom, okružit će te i
pritijesniti odasvud. **44** Smrskat će o zemlju tebe i djecu tvoju
u tebi. I neće ostaviti u tebi ni kamena na kamenu zbog toga
što nisi upoznao časa svoga pohođenja." **45** Ušavši u Hram,
stane izgoniti prodavače. **46** Kaže im: "Pisano je: Dom moj bit
će Dom molitve, a vi od njega načiniste pećinu razbojničku!"
47 I danomice naučavaše u Hramu. A glavari su svećenički i
pismoznanci tražili kako da ga pogube, a tako i prvaci narodni,
48 ali nikako naći što da učine jer je sav narod visio o njegovoj
riječi.

20 Jednog dana dok je naučavao narod u Hramu i naviještao
evanđelje, ispriječe se glavari svećenički i pismoznanci sa
starješinama **2** pa mu dobace: "Reci nam kojom vlašću to činiš
ili tko ti dade tu vlast?" **3** On odgovori: "Upitat ću i ja vas. Recite
mi: **4** krst Ivanov bijaše li od Neba ili od ljudi?" **5** A oni smišljahu
među sobom: "Reknemo li 'od Neba', odvratit će 'Zašto mu
ne povjerovaste?' **6** A reknemo li 'od ljudi', sav će nas narod
kamenovati. Ta uvjeren je da je Ivan prorok." **7** I odgovore da ne
znaju odakle. **8** I Isus reče njima: "Ni ja vama neću kazati kojom
vlašću ovo činim." **9** Zatim uze narodu kazivati ovu prispodobu:
"Čovjek posadi vinograd, iznajmi ga vinogradarima i otputova na
dulje vrijeme." **10** "Kada dođe doba, posla slugu vinogradarima
da mu dadnu od uroda vinogradskoga. No vinogradari ga
istukoše i otposlaše praznih ruku. **11** Nato on posla drugoga
slugu. Ali oni i toga istukoše, izružiše i otposlaše praznih ruku. **12**
Posla i trećega. A oni i njega izraniše i izbaciše." **13** "Nato reče
gospodar vinograda: 'Što da učinim? Poslat ću im sina svoga
ljubljenoga. Njega će valjda poštovati.' **14** Ali kada ga vinogradari
ugledaju, stanu među sobom umovati: 'Ovo je baštinik. Ubijmo
ga da baština bude naša.' **15** Izbaciše ga iz vinograda i ubiše."
"Što će dakle učiniti s njima gospodar vinograda? **16** Doći će i
pogubiti te vinogradare i dati vinograd drugima." Koji ga slušahu
rekoše: "Bože sačuvaj!" **17** A on ih ošinu pogledom i reče: "A
što ono piše: Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen
zaglavni? **18** Tko god padne na taj kamen, smrskat će se, a na
koga on padne, satrt će ga." **19** Pismoznanci i glavari svećenički
gledahu da istog časa stave ruke na nj, ali se pobojaše naroda.
Dobro razumješe da o njima kaza tu prispodobu. **20** Vrebajući
na nj, poslaše uhode koji su se pravili pravednicima da ga
uhvate u riječi pa da ga predaju oblasti i vlasti upraviteljevoj. **21**
Upitaše ga dakle: "Učitelju, znamo da pravo zboriš i naučavaš
te nisi pristran, nego po istini učiš putu Božjem. **22** Je li nam
dopušteno dati porez caru ili nije?" **23** Proničući njihovu lukavost,
reče im: **24** "Pokažite mi denar." "Čiju ima sliku i natpis?" **25** A
oni će: "Carevu." On im reče: "Stoga dajte caru carevo, a Bogu
Božje." **26** I ne mogoše ga uhvatiti u riječi pred narodom, nego
umuknuše zadivljeni njegovim odgovorom. **27** Pristupe mu neki
od saduceja, koji niječu uskrsnuće. Upitaše ga: **28** "Učitelju!
Mojsije nam napisa: Umre li bez djece čiji brat koji imaše ženu,
neka njegov brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu.
29 Bijaše tako sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez djece.
30 Drugi uze njegovu ženu, **31** onda treći; i tako redom sva
sedmorica pomriješe ne ostavivši djece. **32** Naposljetku umrije i
žena. **33** Kojemu će dakle od njih ta žena pripasti o uskrsnuću?
Jer sedmorica su je imala za ženu." **34** Reče im Isus: "Djeca se
ovog svijeta žene i udaju. **(aiōn g165)** **35** No oni koji se nađoše
dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se žene niti udaju.
(aiōn g165) **36** Zaista, ni umrijeti više ne mogu: anđelima su
jednaki i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća." **37** "A da mrtvi
ustaju, naznači i Mojsije kad u odlomku o grmu Gospodina zove
Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom Jakovljevim.
38 A nije on Bog mrtvih, nego živih. Ta svi njemu žive!" **39** Neki
pismoznanci primijete: "Učitelju! Dobro si rekao!" **40** I nisu se
više usuđivali upitati ga bilo što. **41** A on im reče: "Kako kažu da
je Krist sin Davidov? **42** Ta sam David veli u Knjizi psalama:
Reče Gospod Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna **43** dok
ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!' **44**
David ga dakle naziva Gospodinom. Kako mu je onda sin?"
45 I pred svim narodom reče svojim učenicima: **46** "Čuvajte
se pismoznanaca, koji rado hodaju u dugim haljinama, vole
pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na
gozbama, **47** proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih
molitava. Stići će ih to oštrija osuda."

21 Pogleda i vidje kako bogataši bacaju u riznicu svoje
darove. **2** A ugleda i neku ubogu udovicu kako baca
onamo dva novčića. **3** I reče: "Uistinu, kažem vam: ova je sirota
udovica ubacila više od sviju. **4** Svi su oni zapravo među darove
ubacili od svog suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sav

žitak što ga imaše.” 5 I dok su neki razgovarali o Hramu, kako
ga resi divno kamenje i zavjetni darovi, reče: 6 “Doći će dani
u kojima se od ovoga što motrite neće ostaviti ni kamen na
kamenu nerazvaljen.” 7 Upitaše ga: “Učitelju, a kada će to biti? I
na koji se znak to ima dogoditi?” 8 A on reče: “Pazite, ne dajte
se zavesti. Mnogi će doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam' i:
'Vrijeme se približilo!' Ne idite za njima. 9 A kad čujete za ratove
i pobune, ne prestrašite se. Doista treba da se to prije dogodi, ali
to još nije odmah svršetak.” 10 Tada im kaza: “Narod će ustati
protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. 11 I bit će velikih
potresa i po raznim mjestima gladi i pošasti; bit će strahota i
velikih znakova s neba.” 12 “No prije svega toga podignut će na
vas ruke i progoniti vas, predavati vas u sinagoge i tamnice.
Vući će vas pred kraljeve i upravitelje zbog imena mojega. 13
Zadesit će vas to radi svjedočenja.” 14 “Stoga uzmite k srcu:
nemojte unaprijed smišljati obranu! 15 Ta ja ću vam dati usta i
mudrost kojoj se neće moći suprotstaviti niti oduprijeti nijedan
vaš protivnik. 16 A predavat će vas čak i vaši roditelji i braća,
rođaci i prijatelji. Neke će od vas i ubiti.” 17 “Svi će vas zamrziti
zbog imena mojega. 18 Ali ni vlas vam s glave neće propasti.
19 Svojom ćete se postojanošću spasiti.” 20 “Kad ugledate da
vojska opkoljuje Jeruzalem, tada znajte: približilo se njegovo
opustošenje. 21 Koji se tada zateknu u Judeji, neka bježe u
gore; a koji u Gradu, neka ga napuste; koji pak po poljima, neka
se u nj ne vraćaju 22 jer to su dani odmazde, da se ispuni sve
što je pisano.” 23 “Jao trudnicama i dojiljama u one dane jer bit
će jad velik na zemlji i gnjev nad ovim narodom. 24 Padat će
od oštrice mača, odvodit će ih kao roblje po svim narodima.
I Jeruzalem će gaziti pogani sve dok se ne navrše vremena
pogana.” 25 “I bit će znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama, a na
zemlji bezizlazna tjeskoba naroda zbog huke mora i valovlja. 26
Izdisat će ljudi od straha i iščekivanja onoga što prijeti svijetu.
Doista, sile će se nebeske poljuljati. 27 Tada će ugledati Sina
Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moći i slavom. 28
Kad se sve to stane zbivati, uspravite se i podignite glave jer se
približuje vaše otkupljenje.” 29 I reče im prispodobu: “Pogledajte
smokvu i sva stabla. 30 Kad već propupaju, i sami vidite i
znate: blizu je već ljeto. 31 Tako i vi kad vidite da se to zbiva,
znajte: blizu je kraljevstvo Božje. 32 Zaista, kažem vam, ne,
neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve ne zbude. 33 Nebo će i
zemlja uminuti, ali moje riječi ne, neće uminuti.” 34 “Pazite na se
da vam srca ne otežaju u proždrljivosti, pijanstvu i u životnim
brigama te vas iznenada ne zatekne onaj Dan 35 jer će kao
zamka nadoći na sve žitelje po svoj zemlji.” 36 “Stoga budni
budite i u svako doba molite da uzmognete umaći svemu tomu
što se ima zbiti i stati pred Sina Čovječjega.” 37 Danju je učio u
Hramu, a noću bi izlazio i noćio na gori zvanoj Maslinska. 38 A
sav bi narod rano hrlio k njemu u Hram da ga sluša.

22 Bližio se Blagdan beskvasnih kruhova zvan Pasha. 2
Glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da Isusa
smaknu jer se bojahu naroda. 3 A Sotona uđe u Judu zvanog
Iškariotski koji bijaše iz broja dvanaestorice. 4 On ode i ugovori
s glavarima svećeničkim i zapovjednicima kako da im ga preda.
5 Oni se povesele i ugovore da će mu dati novca. 6 On pristade.
Otada je tražio priliku da im ga preda mimo naroda. 7 Kada
dođe Dan beskvasnih kruhova, u koji je trebalo žrtvovati pashu,
8 posla Isus Petra i Ivana i reče: “Hajdete, pripravite nam da
blagujemo pashu.” 9 Rekoše mu: “Gdje hoćeš da pripravimo?”
10 On im reče: “Evo, čim uđete u grad, namjerit ćete se na
čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim u kuću u koju uniđe
11 i recite domaćinu te kuće: 'Učitelj veli: Gdje je svratište u
kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?' 12 I on će vam
pokazati na katu veliko blagovalište prostrto: ondje pripravite.”
13 Oni odu, nađu kako im je rekao i priprave pashu. 14 Kada
dođe čas, sjede Isus za stol i apostoli s njim. 15 I reče im:
“Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije
svoje muke. 16 Jer kažem vam, neću je više blagovati dok se
ona ne završi u kraljevstvu Božjem.” 17 I uze čašu, zahvali i
reče: “Uzmite je i razdijelite među sobom. 18 Jer kažem vam,
ne, neću više piti od roda trsova dok kraljevstvo Božje ne dođe.”
19 I uze kruh, zahvali, razlomi i dade im govoreći: “Ovo je tijelo
moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen.” 20
Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: “Ova čaša novi je Savez
u mojoj krvi koja se za vas prolijeva.” 21 “A evo, ruka mog
izdajice sa mnom je na stolu. 22 Sin Čovječji, istina, ide kako je
određeno, ali jao čovjeku onomu koji ga predaje.” 23 I oni se
počeše ispitivati tko bi od njih mogao takvo što učiniti. 24 Uto
nasta među njima prepirka tko bi od njih bio najveći. 25 A on im
reče: “Kraljevi gospoduju svojim narodima i vlastodršci nazivaju
sebe dobrotvorima. 26 Vi nemojte tako! Naprotiv, najveći među
vama neka bude kao najmlađi; i predstojnik kao poslužitelj. 27
Ta tko je veći? Koji je za stolom ili koji poslužuje? Zar ne onaj
koji je za stolom? A ja sam posred vas kao onaj koji poslužuje.”
28 “Da, vi ste sa mnom ustrajali u mojim kušnjama. 29 Ja vam
stoga u baštinu predajem kraljevstvo što ga je meni predao moj
Otac: 30 da jedete i pijete za mojim stolom u kraljevstvu mojemu
i sjedite na prijestoljima sudeći dvanaest plemena Izraelovih.”
31 “Šimune, Šimune, evo Sotona zaiska da vas prorešeta kao
pšenicu. 32 Ali ja sam molio za tebe da ne malakše tvoja vjera.
Pa kad k sebi dođeš, učvrsti svoju braću.” 33 Petar mu reče:
“Gospodine, s tobom sam spreman i u tamnicu i u smrt.” 34 A
Isus će mu: “Kažem ti, Petre, neće se danas oglasiti pijetao dok
triput ne zatajiš da me poznaš.” 35 I reče: “Kad sam vas poslao
bez kese i bez torbe i bez sandala, je li vam što nedostajalo?”
Oni odgovore: “Ništa.” 36 Nato će im: “No sada tko ima kesu,
neka je uzme! Isto tako i torbu! A koji nema, neka proda svoju
haljinu i neka kupi sebi mač 37 jer kažem vam, ono što je
napisano treba se ispuniti na meni: Među zlikovce bi ubrojen.
Uistinu, sve što se odnosi na mene ispunja se.” 38 Oni mu
rekoše: “Gospodine, evo ovdje dva mača!” Reče im: “Dosta je!”
39 Tada iziđe te se po običaju zaputi na Maslinsku goru. Za
njim pođoše i njegovi učenici. 40 Kada dođe onamo, reče im:
“Molite da ne padnete u napast!” 41 I otrgnu se od njih koliko bi
se kamenom dobacilo, pade na koljena pa se molio: 42 “Oče!
Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene. Ali ne moja volja, nego
tvoja neka bude!” 43 A ukaza mu se anđeo s neba koji ga
ohrabri. A kad je bio u smrtnoj muci, usrdnije se molio. 44 I
bijaše znoj njegov kao kaplje krvi koje su padale na zemlju. 45
Usta od molitve, dođe učenicima i nađe ih snene od žalosti 46

pa im reče: “Što spavate? Ustanite! Molite da ne padnete u
napast!” 47 Dok je on još govorio, eto svjetine, a pred njom
jedan od dvanaestorice, zvani Juda. On se približi Isusu da
ga poljubi. 48 Isus mu reče: “Juda, poljupcem Sina Čovječjeg
predaješ?” 49 A oni oko njega, vidjevši što se zbiva, rekoše:
“Gospodine, da udarimo mačem?” 50 I jedan od njih udari slugu
velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho. 51 Isus odgovori:
“Pustite! Dosta!” Onda se dotače uha i zacijeli ga. 52 Nato
Isus reče onima koji se digoše na nj, glavarima svećeničkim,
zapovjednicima hramskim i starješinama: “Kao na razbojnika
iziđoste s mačevima i toljagama! 53 Danomice bijah s vama
u Hramu i ne digoste ruke na me. No ovo je vaš čas i vlast
Tmina.” 54 Uhvatiše ga dakle, odvedoše i uvedoše u dom
velikoga svećenika. Petar je išao za njim izdaleka. 55 A posred
dvorišta naložiše vatru i posjedaše uokolo. Među njih sjedne
Petar. 56 Ugleda ga neka sluškinja gdje sjedi kraj vatre, oštro ga
pogleda i reče: “I ovaj bijaše s njim!” 57 A on zanijeka: “Ne
znam ga, ženo!” 58 Malo zatim opazi ga netko drugi i reče: “I ti
si od njih!” A Petar reče: “Čovječe, nisam!” 59 I nakon otprilike
jedne ure drugi neki navaljivaše: “Doista, i ovaj bijaše s njim! Ta
Galilejac je!” 60 A Petar će: “Čovječe, ne znam što govoriš!” I
umah, dok je on još govorio, oglasi se pijetao. 61 Gospodin
se obazre i upre pogled u Petra, a Petar se spomenu riječi
Gospodinove, kako mu ono reče: “Prije nego se danas pijetao
oglasi, zatajit ćeš me tri puta.” 62 I iziđe te gorko zaplaka. 63 A
ljudi koji su Isusa čuvali udarajući ga poigravali se njime 64
i zastirući mu lice, zapitkivali ga: “Proreci tko te udario!” 65 I
mnogim se drugim pogrdama nabacivali na nj. 66 A kad se
razdanilo, sabra se starješinstvo narodno, glavari svećenički i
pismoznanci te ga dovedoše pred svoje Vijeće 67 i rekoše:
“Ako si ti Krist, reci nam!” A on će im: “Ako vam reknem, nećete
vjerovati; 68 ako vas zapitam, nećete odgovoriti. 69 No od sada
će Sin Čovječji sjedjeti zdesna Sile Božje.” 70 Nato svi rekoše:
“Ti si, dakle, Sin Božji!” On im reče: “Vi velite! Ja jesam!” 71
Nato će oni: “Što nam još svjedočanstvo treba? Ta sami smo
čuli iz njegovih usta!”

23 I ustade sva ona svjetina. Odvedoše ga Pilatu 2 i stadoše
ga optuživati: “Ovoga nađosmo kako zavodi naš narod i
brani davati caru porez te za sebe tvrdi da je Krist, kralj.” 3 Pilat
ga upita: “Ti li si kralj židovski?” On mu odgovori: “Ti kažeš!”
4 Tada Pilat reče glavarima svećeničkim i svjetini: “Nikakve
krivnje ne nalazim na ovom čovjeku!” 5 No oni navaljivahu:
“Buni narod naučavajući po svoj Judeji, počevši od Galileje pa
dovde!” 6 Čuvši to, Pilat propita da li je taj čovjek Galilejac.
7 Saznavši da je iz oblasti Herodove, posla ga Herodu, koji i
sam bijaše onih dana u Jeruzalemu. 8 A kad Herod ugleda
Isusa, veoma se obradova jer ga je već odavna želo vidjeti zbog
onoga što je o njemu slušao te se nadao od njega vidjeti koje
čudo. 9 Postavljao mu je mnoga pitanja, ali mu Isus uopće nije
odgovarao. 10 A stajahu ondje i glavari svećenički i pismoznanci
optužujući ga žestoko. 11 Herod ga zajedno sa svojom vojskom
prezre i ismija: obuče ga u bijelu haljinu i posla natrag Pilatu.
12 Onoga se dana Herod i Pilat sprijateljiše, jer prije bijahu
neprijatelji. 13 A Pilat dade sazvati glavare svećeničke, vijećnike
i narod 14 te im reče: “Doveli ste mi ovoga čovjeka kao da buni
narod. Ja ga evo ispitah pred vama pa ne nađoh na njemu ni
jedne krivice za koju ga optužujete. 15 A ni Herod jer ga posla
natrag nama. Evo, on nije počinio ništa čime bi zaslužio smrt.
16 Kaznit ću ga dakle i pustiti.” 18 I povikaše svi uglas: “Smakni
ovoga, a pusti nam Barabu!” 19 A taj bijaše bačen u tamnicu
zbog neke pobune u gradu i ubojstva. 20 Pilat im stoga ponovno
progovori hoteći osloboditi Isusa. 21 Ali oni vikahu: “Raspni,
raspni ga!” 22 On im treći put reče: “Ta što je on zla učinio? Ne
nađoh na njemu smrtne krivice. Kaznit ću ga dakle i pustiti.” 23
Ali oni navaljivahu iza glasa ištući da se razapne. I vika im bivala
sve jača. 24 Pilat presudi da im bude što ištu. 25 Pusti onoga koji
zbog pobune i ubojstva bijaše bačen u tamnicu, koga su iskali,
a Isusa preda njima na volju. 26 Kad ga odvedoše, uhvatiše
nekog Šimuna Cirenca koji je dolazio s polja i stave na nj križ da
ga nosi za Isusom. 27 Za njim je išlo silno mnoštvo svijeta,
napose žena, koje su plakale i naricale za njim. 28 Isus se
okrenu prema njima pa im reče: “Kćeri Jeruzalemske, ne plačite
nada mnom, nego plačite nad sobom i nad djecom svojom.
29 Jer evo idu dani kad će se govoriti: 'Blago nerotkinjama,
utrobama koje ne rodiše i sisama koje ne dojiše.' 30 Tad će
početi govoriti gorama: 'Padnite na nas!' i bregovima: 'Pokrijte
nas!' 31 Jer ako se tako postupa sa zelenim stablom, što li će
biti sa suhim?” 32 A vodili su i drugu dvojicu, zločince, da ih
s njime pogube. 33 I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja,
ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga
slijeva. 34 A Isus je govorio: “Oče, oprosti im, ne znaju što čine!”
I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke. 35 Stajao je
ondje narod i promatrao. A podrugivali se i glavari govoreći:
“Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji,
Izabranik!” 36 Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom
37 govoreći: “Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!” 38 A
bijaše i natpis ponad njega: “Ovo je kralj židovski.” 39 Jedan ga
je od obješenih zločinaca pogrđivao: “Nisi li ti Krist? Spasi sebe i
nas!” 40 A drugi ovoga prekoravaše: “Zar se ne bojiš Boga ni ti,
koji si pod istom osudom? 41 Ali mi po pravdi jer primamo što
smo djelima zaslužili, a on - on ništa opako ne učini.” 42 Onda
reče: “Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.” 43 A
on će mu: “Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju!” 44
Bijaše već oko šeste ure kad nasta tama po svoj zemlji - sve
do ure devete, 45 jer sunce pomrča, a hramska se zavjesa
razdrije po sredini. 46 I povika Isus iza glasa: “Oče, u ruke
tvoje predajem duh svoj!” To rekavši, izdahnu. 47 Kad satnik
vidje što se zbiva, stane slaviti Boga: “Zbilja, čovjek ovaj bijaše
pravednik!” 48 I kad je sav svijet koji se zgrnuo na taj prizor
vidio što se zbiva, vraćao se bijući se u prsa. 49 Stajahu podalje
i gledahu to svi znanci njegovi i žene koje su za njim išle iz
Galileje. 50 I dođe čovjek imenom Josip, vijećnik, čovjek čestit i
pravedan; 51 on ne privoli njihovoj odluci i postupku. Bijaše
iz Arimateje, grada judejskoga i iščekivaše kraljevstvo Božje.
52 Taj dakle pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. 53 Zatim ga
skinu, povi u platno i položi u grob isklesan u koji još ne bijaše
nitko položen. 54 Bijaše dan Priprave; subota je svitala. 55 A
pratile to žene koje su s Isusom došle iz Galileje: motrile grob i

kako je položeno tijelo njegovo. 56 Zatim se vrate i priprave
miomirise i pomasti. U subotu mirovahu po propisu.

24 Prvoga dana u tjednu, veoma rano, dođoše one na grob s
miomirisima što ih pripraviše. 2 Kamen nađoše otkotrljan
od groba. 3 Uđoše, ali ne nađoše tijela Gospodina Isusa. 4 I
dok su stajale zbunjene nad tim, gle, dva čovjeka u blistavoj
odjeći stadoše do njih. 5 Zastrašene obore lica k zemlji, a oni
će im: "Što tražite Živoga među mrtvima? 6 Nije ovdje, nego
uskrsnu! Sjetite se kako vam je govorio dok je još bio u Galileji:
7 'Treba da Sin Čovječji bude predan u ruke grešnika, i raspet, i
treći dan da ustane.'" 8 I sjetiše se one riječi njegovih, 9 vratiše
se s groba te javiše sve to jedanaestorici i svima drugima. 10 A
bile su to: Marija Magdalena, Ivana i Marija Jakovljeva. I ostale
zajedno s njima govorahu to apostolima, 11 ali njima se te riječi
pričiniše kao tlapnja, te im ne vjerovahu. 12 A Petar usta i potrča
na grob. Sagnuvši se, opazi samo povoje. I vrati se kući čudeći
se tome što se zbilo. 13 I gle, dvojica su od njih toga istog dana
putovala u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema
šezdeset stadija. 14 Razgovarahu međusobno o svemu što se
dogodilo. 15 I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se
Isus i pođe s njima. 16 Ali prepoznati ga - bijaše uskraćeno
njihovim očima. 17 On ih upita: "Što to putem pretresate među
sobom?" Oni se snuždeni zaustave 18 te mu jedan od njih,
imenom Kleofa, odgovori: "Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu
te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?" 19 A on će:
"Što to?" Odgovore mu: "Pa ono s Isusom Nazarećaninom,
koji bijaše prorok - silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim
narodom: 20 kako su ga glavari svećenički i vijećnici naši predali
da bude osuđen na smrt te ga razapeli. 21 A mi se nadasmo
da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo
je već treći dan što se to dogodilo. 22 A zbuniše nas i žene
neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, 23 ali nisu našle
njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli
koji su rekli da je on živ. 24 Odoše nato i neki naši na grob i
nađoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe." 25 A on će
im: "O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci
navijestili! 26 Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju
slavu?" 27 Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači
im što u svim Pismima ima o njemu. 28 Uto se približe selu
kamo su išli, a on kao da htjede dalje. 29 No oni navaljivahu:
"Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!" I uniđe
da ostane s njima. 30 Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh,
izreče blagoslov, razlomi te im davaše. 31 Uto im se otvore
oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. 32 Tada rekoše
jedan drugome: "Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem
govorio, dok nam je otkrivao Pisma?" 33 U isti se čas digoše i
vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaestoricu i one koji
bijahu s njima. 34 Oni im rekoše: "Doista uskrsnu Gospodin i
ukaza se Šimunu!" 35 Nato oni pripovjede ono s puta i kako ga
prepoznaše u lomljenju kruha. 36 Dok su oni o tom razgovarali,
stane Isus posred njih i reče im: "Mir vama!" 37 Oni, zbunjeni i
prestrašeni, pomisliše da vide duha. 38 Reče im Isus: "Zašto se
prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce? 39 Pogledajte
ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni
kostiju nema kao što vidite da ja imam." 40 Rekavši to, pokaza
im ruke i noge. 41 I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se
čudom čudili, on im reče: "Imate li ovdje što za jelo?" 42 Oni mu
pruže komad pečene ribe. 43 On uzme i pred njima pojede.
44 Nato im reče: "To je ono što sam vam govorio dok sam još
bio s vama: treba da se ispuni sve što je u Mojsijevu Zakonu,
u Prorocima i Psalmima o meni napisano." 45 Tada im otvori
pamet da razumiju Pisma 46 te im reče: "Ovako je pisano: 'Krist
će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, 47 i u njegovo će se ime
propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima
počevši od Jeruzalema.' 48 Vi ste tomu svjedoci. 49 I evo, ja
šaljem na vas Obećanje Oca svojega. Ostanite zato u gradu dok
se ne obučete u Silu odozgor." 50 Zatim ih izvede do Betanije,
podiže ruke pa ih blagoslovi. 51 I dok ih blagoslivljaše, rasta se
od njih i uznesen bi na nebo. 52 Oni mu se ničice poklone pa se
s velikom radosti vrate u Jeruzalem 53 te sve vrijeme u Hramu
blagoslivljahu Boga.

Ivan

1 U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše
Bog. **2** Ona bijaše u početku u Boga. **3** Sve postade po njoj i
bez nje ne postade ništa. Svemu što postade **4** u njoj bijaše
život i život bijaše ljudima svjetlo; **5** i svjetlo u tami svijetli i tama
ga ne obuze. **6** Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. **7** On
dođe kao svjedok da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po
njemu. **8** Ne bijaše on Svjetlo, nego - da posvjedoči za Svjetlo.
9 Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na
svijet; **10** bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga
ne upozna. **11** K svojima dođe i njegovi ga ne primiše. **12** A
onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja:
onima koji vjeruju u njegovo ime, **13** koji su rođeni ne od krvi, ni
od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego - od Boga. **14** I
Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu
njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun
milosti i istine. **15** Ivan svjedoči za njega. Viče: "To je onaj o
kojem rekoh: koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše
prije mene!" **16** Doista, od punine njegove svi mi primismo, i
to milost na milost. **17** Uistinu, Zakon bijaše dan po Mojsiju,
a milost i istina nasta po Isusu Kristu. **18** Boga nitko nikada
ne vidje: Jedinorođenac - Bog - koji je u krilu Očevu, on ga
obznani. **19** A evo svjedočanstva Ivanova. Kad su Židovi iz
Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: "Tko
si ti?", **20** on prizna; ne zanijeka, nego prizna: "Ja nisam Krist."
21 Upitaše ga nato: "Što dakle? Jesi li Ilija?" Odgovori: "Nisam."
"Jesi li Prorok?" Odgovori: "Ne." **22** Tada mu rekoše: "Pa tko
si da dadnemo odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš
sam o sebi?" **23** On odgovori: "Ja sam glas koji viče u pustinji:
Poravnite put Gospodnji! - kako reče prorok Izaija." **24** A neki
izaslanici bijahu farizeji. **25** Oni prihvatiše riječ i upitaše ga:
"Zašto onda krstiš kad nisi Krist, ni Ilija, ni Prorok?" **26** Ivan
im odgovori: "Ja krstim vodom. Među vama stoji koga vi ne
poznate - **27** onaj koji za mnom dolazi, komu ja nisam dostojan
odriješiti remenje na obući." **28** To se dogodilo u Betaniji s onu
stranu Jordana, gdje je Ivan krstio. **29** Sutradan Ivan ugleda
Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: "Evo Jaganjca Božjega koji
odnosi grijeh svijeta!" **30** To je onaj o kojem rekoh: Za mnom
dolazi čovjek koji je preda mnom jer bijaše prije mene!" **31** "Ja
ga nisam poznavao, ali baš zato dođoh i krstim vodom da se on
očituje Izraelu." **32** I posvjedoči Ivan: "Promatrao sam Duha
gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu. **33** Njega ja
nisam poznavao, ali onaj koji me posla vodom krstiti reče mi:
'Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji
krsti Duhom Svetim.' **34** I ja sam to vidio i svjedočim: on je Sin
Božji." **35** Sutradan opet stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika.
36 Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: "Evo Jaganjca
Božjega!" **37** Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika
pa pođoše za Isusom. **38** Isus se obazre i vidjevši da idu za
njim, upita ih: "Što tražite?" Oni mu rekoše: "Rabbi" - što znači:
"Učitelju - gdje stanuješ?" **39** Reče im: "Dođite i vidjet ćete."
Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj
dan. Bila je otprilike deseta ura. **40** Jedan od one dvojice, koji
su čuvši Ivana pošli za Isusom, bijaše Andrija, brat Šimuna
Petra. **41** On najprije nađe svoga brata Šimuna te će mu: "Našli
smo Mesiju!" - što znači "Krist - Pomazanik". **42** Dovede ga
Isusu, a Isus ga pogleda i reče: "Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat
ćeš se Kefa!" - što znači "Petar - Stijena". **43** Sutradan naumi
Isus poći u Galileju. Nađe Filipa i reče mu: "Pođi za mnom!" **44**
Filip je bio iz Betsaide, iz grada Andrijina i Petrova. **45** Filip
nađe Natanaela i javi mu: "Našli smo onoga o kome je pisao
Mojsije u Zakonu i Proroci: Isusa, sina Josipova, iz Nazareta."
46 Reče mu Natanael: "Iz Nazareta da može biti što dobro?"
Kaže mu Filip: "Dođi i vidi." **47** Kad Isus ugleda gdje Natanael
dolazi k njemu, reče za njega: "Evo istinitog Izraelca u kojem
nema prijevare!" **48** Kaže mu Natanael: "Odakle me poznaješ?"
Odgovori mu Isus: "Vidjeh te prije negoli te Filip pozva, dok si bio
pod smokvom." **49** Nato će mu Natanael: "Učitelju, ti si Sin Božji!
Ti kralj si Izraelov!" **50** Odgovori mu Isus: "Stoga što ti rekoh:
'Vidjeh te pod smokvom', vjeruješ. I više ćeš od toga vidjeti!" **51**
I nadoda: "Zaista, zaista, kažem vam: gledat ćete otvoreno nebo
i anđele Božje gdje uzlaze i silaze nad Sina Čovječjega."

2 Trećeg dana bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje
Isusova majka. **2** Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi
učenici. **3** Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: "Vina
nemaju." **4** Kaže joj Isus: "Ženo, što ja imam s tobom? Još nije
došao moj čas!" **5** Nato će njegova mati poslužiteljima: "Što
god vam rekne, učinite!" **6** A bijaše ondje Židovima za čišćenje
šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. **7** Kaže Isus
poslužiteljima: "Napunite posude vodom!" I napune ih do vrha. **8**
Tada im reče: "Zagrabite sada i nosite ravnatelju stola." Oni
odnesu. **9** Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle
je - znale su sluge koje zagrabiše vodu - ravnatelj stola pozove
zaručnika **10** i kaže mu: "Svaki čovjek stavlja na stol najprije
dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve
do sada." **11** Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje
i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici.
12 Nakon toga siđe sa svojom majkom, s braćom i sa svojim
učenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše nekoliko dana. **13** Blizu
bijaše židovska Pasha. Stoga Isus uziđe u Jeruzalem. **14** U
Hramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje
sjede. **15** I načini bič od užeta te ih sve istjera iz Hrama zajedno
s ovcama i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove isprevrta,
16 a prodavačima golubova reče: "Nosite to odavde i ne činite
od kuće Oca mojega kuću trgovačku." **17** Prisjetiše se njegovi
učenici da je pisano: Izjeda me revnost za Dom tvoj. **18** Nato
se umiješaju Židovi i upitaju ga: "Koje nam znamenje možeš
pokazati da to smiješ činiti?" **19** Odgovori im Isus: "Razvalite
ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići." **20** Rekoše mu nato
Židovi: "Četrdeset i šest godina gradio se ovaj Hram, a ti da ćeš
ga u tri dana podići?" **21** No on je govorio o hramu svoga tijela.
22 Pošto uskrsnu od mrtvih, prisjetiše se njegovi učenici da je to
htio reći te povjerovaše Pismu i besjedi koju Isus reče. **23** Dok
je boravio u Jeruzalemu o blagdanu Pashe, mnogi povjerovaše
u njegovo ime promatrajući znamenja koja je činio. **24** No sam
se Isus njima nije povjeravao jer ih je sve dobro poznavao **25** i

nije trebalo da mu tko daje svjedočanstvo o čovjeku: ta sam je
dobro znao što je u čovjeku.

3 Bijaše među farizejima čovjek imenom Nikodem, ugledan
Židov. **2** On dođe Isusu obnoć i reče mu: “Rabbi, znamo da
si od Boga došao kao učitelj jer nitko ne može činiti znamenja
kakva ti činiš ako Bog nije s njime.” **3** Odgovori mu Isus: “Zaista,
zaista, kažem ti: tko se ne rodi nanovo, odozgor, ne može
vidjeti kraljevstva Božjega!” **4** Kaže mu Nikodem: “Kako se
čovjek može roditi kad je star? Zar može po drugi put ući u
utrobu majke svoje i roditi se?” **5** Odgovori Isus: “Zaista, zaista,
kažem ti: ako se tko ne rodi iz vode i Duha, ne može ući u
kraljevstvo Božje. **6** Što je od tijela rođeno, tijelo je; i što je od
Duha rođeno, duh je. **7** Ne čudi se što ti rekoh: 'Treba da se
rodite nanovo, odozgor.' **8** Vjetar puše gdje hoće; čuješ mu
šum, a ne znaš odakle dolazi i kamo ide. Tako je sa svakim
koji je rođen od Duha.” **9** Upita ga Nikodem: “Kako se to može
zbiti?” **10** Odgovori mu Isus: “Ti si učitelj u Izraelu pa to da ne
razumiješ? **11** Zaista, zaista, kažem ti: govorimo što znamo,
svjedočimo za ono što vidjesmo, ali svjedočanstva našega ne
primate. **12** Ako vam rekoh zemaljsko pa ne vjerujete, kako
ćete vjerovati kad vam budem govorio nebesko? **13** Nitko nije
uzašao na nebo doli onaj koji siđe s neba, Sin Čovječji. **14** I kao
što je Mojsije podigao zmiju u pustinji tako ima biti podignut Sin
Čovječji **15** da svaki koji vjeruje u njemu ima život vječni. **(aiōnios
g166)** **16** Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina
Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne,
nego da ima život vječni. **(aiōnios g166)** **17** Ta Bog nije poslao
Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu.
18 Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, već je
osuđen što nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega.
19 A ovo je taj sud: Svjetlost je došla na svijet, ali ljudi su više
ljubili tamu nego svjetlost jer djela im bijahu zla. **20** Uistinu,
tko god čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da se ne
razotkriju djela njegova; **21** a tko čini istinu, dolazi k svjetlosti
nek bude bjelodano da su djela njegova u Bogu učinjena.” **22**
Poslije toga ode Isus sa svojim učenicima u Judejsku zemlju. Tu
je boravio s njima i krstio. **23** A krstio je i Ivan, u Enonu blizu
Salima, jer ondje bijaše mnogo vode. Ljudi su dolazili i krstili se.
24 Jer Ivan još nije bio bačen u tamnicu. **25** Između Ivanovih
učenika i nekog Židova nastade tako prepirka o čišćenju. **26**
Dođoše Ivanu i rekoše mu: “Učitelju, onaj koji s tobom bijaše s
onu stranu Jordana i za kojega si ti svjedočio - on eno krsti i svi
hrle k njemu.” **27** Ivan odgovori: “Nitko ne može sebi uzeti ništa
ako mu nije dano s neba. **28** Vi ste mi sami svjedoci da sam
rekao: 'Nisam ja Krist, nego poslan sam pred njim.' **29** Tko ima
zaručnicu, zaručnik je. A prijatelj zaručnikov, koji stoji uza nj i
sluša ga, klikće od radosti na glas zaručnikov. Ta se moja radost
upravo ispunila. **30** On treba da raste, a ja da se umanjujem. **31**
Tko odozgor dolazi, on je iznad sviju; tko je sa zemlje, zemaljski
je i zemaljski govori. Tko dolazi s neba, on je iznad sviju: **32** što
je vidio i čuo - za to svjedoči, a svjedočanstva njegova nitko ne
prima. **33** Tko primi njegovo svjedočanstvo, potvrđuje da je Bog
istinit. **34** Uistinu, onaj koga Bog posla Božje riječi govori jer Bog
Duha ne daje na mjeru. **35** Otac ljubi Sina i sve je predao u ruku
njegovu. **36** Tko vjeruje u Sina, ima vječni život; a tko neće da
vjeruje u Sina, neće vidjeti života; gnjev Božji ostaje na njemu.”
(aiōnios g166)

4 Kad Gospodin dozna da su farizeji dočuli kako on, Isus,
okuplja i krsti više učenika nego Ivan - **2** iako zapravo nije
krstio sam Isus, nego njegovi učenici - **3** ode iz Judeje i ponovno
se vrati u Galileju. **4** Morao je proći kroza Samariju. **5** Dođe
dakle u samarijski grad koji se zove Sihar, blizu imanja što
ga Jakov dade svojemu sinu Josipu. **6** Ondje bijaše zdenac
Jakovljev. Isus je umoran od puta sjedio na zdencu. Bila je
otprilike šesta ura. **7** Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti
vode. Kaže joj Isus: “Daj mi piti!” **8** Njegovi učenici bijahu otišli u
grad kupiti hrane. **9** Kaže mu na to Samarijanka: “Kako ti, Židov,
ištеš piti od mene, Samarijanke?” Jer Židovi se ne druže sa
Samarijancima. **10** Isus joj odgovori: “Kad bi znala dar Božji i tko
je onaj koji ti veli: 'Daj mi piti', ti bi u njega zaiskala i on bi ti
dao vode žive.” **11** Odvrati mu žena: “Gospodine, ta nemaš
ni čime bi zahvatio, a zdenac je dubok. Otkuda ti dakle voda
živa? **12** Zar si ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam
dade ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada
njegova?” **13** Odgovori joj Isus: “Tko god pije ove vode, opet će
ožednjeti. **14** A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće
ožednjeti nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu
izvorom vode koja struji u život vječni.” **(aiōn g165, aiōnios g166)**
15 Kaže mu žena: “Gospodine, daj mi te vode da ne žeđam i da
ne moram dolaziti ovamo zahvaćati.” **16** Nato joj on reče: “Idi i
zovi svoga muža pa se vrati ovamo.” **17** Odgovori mu žena:
“Nemam muža.” Kaže joj Isus: “Dobro si rekla: 'Nemam muža!'
18 Pet si doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti
muž. To si po istini rekla.” **19** Kaže mu žena: “Gospodine, vidim
da si prorok. **20** Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a
vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati.”
21 A Isus joj reče: “Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se nećete
klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. **22** Vi se klanjate
onome što ne poznate, a mi se klanjamo onome što poznamo
jer spasenje dolazi od Židova. **23** Ali dolazi čas - sada je! - kad
će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini jer takve
upravo klanjatelje traži Otac. **24** Bog je duh i koji se njemu
klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju.” **25** Kaže mu žena:
“Znam da ima doći Mesija zvani Krist - Pomazanik. Kad on
dođe, objavit će nam sve.” **26** Kaže joj Isus: “Ja sam, ja koji s
tobom govorim!” **27** Uto dođu njegovi učenici pa se začude što
razgovara sa ženom. Nitko ga ipak ne zapita: “Što tražiš?” ili:
“Što razgovaraš s njom?” **28** Žena ostavi svoj krčag pa ode u
grad i reče ljudima: **29** “Dođite da vidite čovjeka koji mi je kazao
sve što sam počinila. Da to nije Krist?” **30** Oni iziđu iz grada te
se upute k njemu. **31** Učenici ga dotle nudili: “Učitelju, jedi!” **32**
A on im reče: “Hraniti mi se valja jelom koje vi ne poznajete.” **33**
Učenici se nato zapitkivahu: “Da mu nije tko donio jesti?” **34**
Kaže im Isus: “Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i
dovršiti djelo njegovo. **35** Ne govorite li vi: 'Još četiri mjeseca i
evo žetve?' Gle, kažem vam, podignite oči svoje i pogledajte
polja: već se bjelasaju za žetvu. **36** Žetelac već prima plaću,
sabire plod za vječni život da se sijač i žetelac zajedno raduju.

(aiōnios g166) 37 Tu se obistinjuje izreka: 'Jedan sije, drugi žanje.'
38 Ja vas poslah žeti ono oko čega se niste trudili; drugi su se
trudili, a vi ste ušli u trud njihov." 39 Mnogi Samarijanci iz onoga
grada povjerovaše u njega zbog riječi žene koja je svjedočila:
"Kazao mi je sve što sam počinila." 40 Kad su dakle Samarijanci
došli k njemu, moljahu ga da ostane u njih. I ostade ondje dva
dana. 41 Tada ih je još mnogo više povjerovalo zbog njegove
riječi 42 pa govorahu ženi: "Sada više ne vjerujemo zbog tvoga
kazivanja; ta sami smo čuli i znamo: ovo je uistinu Spasitelj
svijeta." 43 Nakon dva dana ode odande u Galileju. 44 Sam
je Isus doduše izjavio da prorok nema časti u svom zavičaju.
45 Kad je dakle stigao u Galileju, Galilejci ga lijepo primiše jer
bijahu vidjeli što je sve učinio u Jeruzalemu za blagdana. Jer
su i oni bili uzišli na blagdan. 46 Dođe dakle ponovno u Kanu
Galilejsku, gdje bijaše pretvorio vodu u vino. Ondje bijaše neki
kraljevski službenik koji je imao bolesna sina u Kafarnaumu. 47
Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, ode k njemu pa
ga moljaše da siđe i ozdravi mu sina jer već samo što nije umro.
48 Nato mu Isus reče: "Ako ne vidite znamenja i čudesa, ne
vjerujete!" 49 Kaže mu kraljevski službenik: "Gospodine, siđi
dok mi ne umre dijete." 50 Kaže mu Isus: "Idi, sin tvoj živi!"
Povjerova čovjek riječi koju mu reče Isus i ode. 51 Dok je on još
silazio, pohite mu u susret sluge s viješću da mu sin živi. 52
Upita ih dakle za uru kad mu je krenulo nabolje. Rekoše mu:
"Jučer oko sedme ure pustila ga ognjica." 53 Tada razabra otac
da je to bilo upravo onog časa kad mu Isus reče: "Sin tvoj živi." I
povjerova on i sav dom njegov. 54 Bijaše to drugo znamenje što
ga učini Isus po povratku iz Judeje u Galileju.

5 Nakon toga bijaše židovski blagdan pa Isus uziđe u
Jeruzalem. 2 U Jeruzalemu se kod Ovčjih vrata nalazi
kupalište koje se hebrejski zove Bethzatha, a ima pet trijemova.
3 U njima je ležalo mnoštvo bolesnika - slijepih, hromih, uzetih:
čekali su da izbije voda. 4 Anđeo bi Gospodnji, naime, silazio
od vremena do vremena u ribnjak i pokrenuo vodu: tko bi prvi
ušao pošto je voda izbila, ozdravio bi makar bolovao od bilo
kakve bolesti. 5 Bijaše ondje neki čovjek koji je trpio od svoje
bolesti trideset i osam godina. 6 Kad ga Isus opazi gdje leži i
kada dozna da je već dugo u tome stanju, kaže mu: "Želiš li
ozdraviti?" 7 Odgovori mu bolesnik: "Gospodine, nikoga nemam
tko bi me uronio u kupalište kad se voda uzbiba. Dok ja stignem,
drugi već prije mene siđe." 8 Kaže mu Isus: "Ustani, uzmi svoju
postelju i hodi!" 9 Čovjek odmah ozdravi, uzme svoju postelju i
prohoda. Toga dana bijaše subota. 10 Židovi su stoga govorili
ozdravljenomu: "Subota je! Ne smiješ nositi postelju svoju!"
11 On im odvrati: "Onaj koji me ozdravi reče mi: 'Uzmi svoju
postelju i hodi!'" 12 Upitaše ga dakle: "Tko je taj čovjek koji ti je
rekao: 'Uzmi i hodi?'" 13 No ozdravljenik nije znao tko je taj jer
je Isus nestao u mnoštvu što se ondje nalazilo. 14 Nakon toga
nađe ga Isus u Hramu i reče mu: "Eto, ozdravio si! Više ne
griješi da te što gore ne snađe!" 15 Čovjek ode i javi Židovima
da je Isus onaj koji ga je ozdravio. 16 Zbog toga su Židovi počeli
Isusa napadati što to radi subotom. 17 Isus im odgovori: "Otac
moj sve do sada radi pa i ja radim." 18 Zbog toga su Židovi
još više gledali da ga ubiju jer je ne samo kršio subotu nego i
Boga nazivao Ocem svojim izjednačujući sebe s Bogom. 19
Isus nato odvrati: "Zaista, zaista, kažem vam: Sin ne može sam
od sebe činiti ništa, doli što vidi da čini Otac; što on čini, to
jednako i Sin čini. 20 Jer Otac Ljubi Sina i pokazuje mu sve što
sam čini. Pokazat će mu i veća djela od ovih te ćete se čudom
čuditi. 21 Uistinu, kao što Otac uskrisuje mrtve i oživljava tako i
Sin oživljava koje hoće. 22 Otac doista ne sudi nikomu: sav
je sud predao Sinu 23 da svi časte Sina kao što časte Oca.
Tko ne časti Sina, ne časti ni Oca koji ga posla." 24 "Zaista,
zaista, kažem vam: tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji
me posla, ima život vječni i ne dolazi na sud, nego je prešao
iz smrti u život. (aiōnios g166) 25 Zaista, zaista, kažem vam:
dolazi čas - sada je! - kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega i koji
čuju, živjet će. 26 Doista, kao što Otac ima život u sebi tako je i
Sinu dao da ima život u sebi; 27 i ovlasti ga da sudi jer je Sin
Čovječji. 28 Ne čudite se tome jer dolazi čas kad će svi koji
su u grobovima, čuti njegov glas. 29 I izići će: koji su dobro
činili - na uskrsnuće života, a koji su radili zlo - na uskrsnuće
osude. 30 Ja sam od sebe ne mogu učiniti ništa: kako čujem,
sudim, i sud je moj pravedan jer ne tražim svoje volje, nego
volju onoga koji me posla." 31 "Ako ja svjedočim sam za sebe,
svjedočanstvo moje nije istinito. 32 Drugi svjedoči za mene
i znam: istinito je svjedočanstvo kojim on svjedoči za mene.
33 Vi ste poslali k Ivanu i on je posvjedočio za istinu. 34 Ja
ne primam svjedočanstva od čovjeka, već govorim to da se vi
spasite. 35 On bijaše svjetiljka što gori i svijetli, a vi se htjedoste
samo za čas naslađivati njegovom svjetlosti. 36 Ali ja imam
svjedočanstvo veće od Ivanova: djela koja mi je dao izvršiti
Otac, upravo ta djela koja činim, svjedoče za mene - da me
poslao Otac. 37 Pa i Otac koji me posla sam je svjedočio za
mene. Niti ste glasa njegova ikada čuli niti ste lica njegova ikada
vidjeli, 38 a ni riječ njegova ne prebiva u vama jer ne vjerujete
onomu kojega on posla. 39 Vi istražujete Pisma jer mislite po
njima imati život vječni. I ona svjedoče za mene, (aiōnios g166)
40 a vi ipak nećete da dođete k meni da život imate. 41 Slave od
ljudi ne tražim, 42 ali vas dobro upoznah: ljubavi Božje nemate
u sebi. 43 Ja sam došao u ime Oca svoga i vi me ne primate.
Dođe li tko drugi u svoje ime, njega ćete primiti. 44 Ta kako
biste vi vjerovali kad tražite slavu jedni od drugih, a slave od
Boga jedinoga ne tražite! 45 Ne mislite da ću vas ja tužiti Ocu.
Vaš je tužitelj Mojsije u koga se uzdate. 46 Uistinu, kad biste
vjerovali Mojsiju, i meni biste vjerovali: ta o meni je on pisao. 47
Ali ako njegovim pismima ne vjerujete, kako da mojim riječima
vjerujete?"

6 Nakon toga ode Isus na drugu stranu Galilejskog,
Tiberijadskog mora. 2 Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali
znamenja što ih je činio na bolesnicima. 3 A Isus uziđe na goru
i ondje sjeđaše sa svojim učenicima. 4 Bijaše blizu Pasha,
židovski blagdan. 5 Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet
dolazi k njemu pa upita Filipa: "Gdje da kupimo kruha da ovi
blaguju?" 6 To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti. 7
Odgovori mu Filip: "Za dvjesta denara kruha ne bi bilo dosta
da svaki nešto malo dobije." 8 Kaže mu jedan od njegovih
učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: 9 "Ovdje je dječak koji ima

pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?" **10**
Reče Isus: "Neka ljudi posjedaju!" A bilo je mnogo trave na
tome mjestu. Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća.
11 Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji
su posjedali. A tako i od ribica - koliko su god htjeli. **12** A kad
se nasitiše, reče svojim učenicima: "Skupite preostale ulomke
da ništa ne propadne!" **13** Skupili su dakle i napunili dvanaest
košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima
koji su blagovali. **14** Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus
učini, rekoše: "Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!" **15**
Kad Isus spozna da kane doći, pograbiti ga i zakraljiti, povuče
se ponovno u goru, posve sam. **16** Kad nasta večer, siđoše
njegovi učenici k moru, **17** uđoše u lađicu i krenuše na onu
stranu mora, u Kafarnaum. Već se i smrklo, a Isusa još nikako k
njima. **18** More se uzburkalo od silnog vjetra što je zapuhao. **19**
Pošto su dakle isplovili oko dvadeset i pet do trideset stadija,
ugledaju Isusa gdje ide po moru i približava se lađici. Prestraše
se, **20** a on će njima: "Ja sam! Ne bojte se!" **21** Htjedoše ga
uzeti u lađicu, kadli se lađica odmah nađe na obali kamo su se
zaputili. **22** Sutradan mnoštvo, koje osta s onu stranu mora,
zapazi da ondje bijaše samo jedna lađica i da Isus nije bio ušao
zajedno sa svojim učenicima u lađicu, nego da oni odoše sami.
23 Iz Tiberijade pak stigoše druge lađice blizu onog mjesta gdje
jedoše kruh pošto je Gospodin izrekao zahvalnicu. **24** Kada
dakle mnoštvo vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika,
uđu u lađice i odu u Kafarnaum tražeći Isusa. **25** Kad ga nađoše
s onu stranu mora, rekoše mu: "Učitelju, kad si ovamo došao?"
26 Isus im odgovori: "Zaista, zaista, kažem vam: tražite me,
ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od
onih kruhova i nasitili se. **27** Radite, ali ne za hranu propadljivu,
nego za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin
Čovječji jer njega Otac - Bog - opečati." **(aiōnios g166)** **28** Rekoše
mu dakle: "Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?" **29**
Odgovori im Isus: "Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega
je on poslao." **30** Rekoše mu onda: "Kakvo ti znamenje činiš
da vidimo pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo? **31** Očevi
naši blagovaše manu u pustinji, kao što je pisano: Nahrani ih
kruhom nebeskim." **32** Reče im Isus: "Zaista, zaista, kažem
vam: nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego Otac moj daje vam
kruh s neba, kruh istinski; **33** jer kruh je Božji Onaj koji silazi s
neba i daje život svijetu." **34** Rekoše mu nato: "Gospodine, daj
nam uvijek toga kruha." **35** Reče im Isus: "Ja sam kruh života.
Tko dolazi k meni, neće ogladnjeti; tko vjeruje u mene, neće
ožednjeti nikada. **36** No rekoh vam: vidjeli ste me, a opet ne
vjerujete. **37** Svi koje mi daje Otac doći će k meni, i onoga tko
dođe k meni neću izbaciti; **38** jer siđoh s neba ne da vršim svoju
volju, nego volju onoga koji me posla. **39** A ovo je volja onoga
koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim,
nego da ih uskrisim u posljednji dan. **40** Da, to je volja Oca
mojega da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i
ja da ga uskrisim u posljednji dan." **(aiōnios g166)** **41** Židovi nato
mrmljahu protiv njega što je rekao: "Ja sam kruh koji je sišao s
neba." **42** Govorahu: "Nije li to Isus, sin Josipov? Ne poznajemo
li mu oca i majku? Kako sada govori: 'Sišao sam s neba?'" **43**
Isus im odvrati: "Ne mrmljajte među sobom! **44** Nitko ne može
doći k meni ako ga ne povuče Otac koji me posla; i ja ću ga
uskrisiti u posljednji dan. **45** Pisano je u Prorocima: Svi će biti
učenici Božji. Tko god čuje od Oca i pouči se, dolazi k meni. **46**
Ne da bi tko vidio Oca, doli onaj koji je kod Boga; on je vidio
Oca. **47** Zaista, zaista, kažem vam: tko vjeruje, ima život vječni.
(aiōnios g166) **48** Ja sam kruh života. **49** Očevi vaši jedoše u
pustinji manu i pomriješe. **50** Ovo je kruh koji silazi s neba: da
tko od njega jede, ne umre. **51** Ja sam kruh živi koji je s neba
sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, življet će uvijeke. Kruh
koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta." **(aiōn g165)** **52**
Židovi se nato među sobom prepirahu: "Kako nam ovaj može
dati tijelo svoje za jelo?" **53** Reče im stoga Isus: "Zaista, zaista,
kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi
njegove, nemate života u sebi! **54** Tko blaguje tijelo moje i pije
krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.
(aiōnios g166) **55** Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće
istinsko. **56** Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje
i ja u njemu. **57** Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim
po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje življet će po meni. **58**
Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i
pomriješe. Tko jede ovaj kruh, življet će uvijeke." **(aiōn g165)** **59**
To reče Isus naučavajući u sinagogi u Kafarnaumu. **60** Mnogi od
njegovih učenika čuvši to rekoše: "Tvrda je to besjeda! Tko
je može slušati?" **61** A Isus znajući sam od sebe da njegovi
učenici zbog toga mrmljaju, reče im: "Zar vas to sablažnjava?
62 A što ako vidite Sina Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je
prije bio?" **63** "Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa.
Riječi koje sam vam govorio duh su i život su." **64** "A ipak, ima
ih među vama koji ne vjeruju." Jer znao je Isus od početka koji
su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati. **65** I doda:
"Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu
nije dano od Oca." **66** Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu
išli s njime. **67** Reče stoga Isus dvanaestorici: "Da možda i vi
ne kanite otići?" **68** Odgovori mu Šimun Petar: "Gospodine,
kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! **(aiōnios g166)**
69 I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji." **70** Odgovori im
Isus: "Nisam li ja vas dvanaestoricu izabrao? A ipak, jedan je od
vas đavao." **71** Govoraše to o Judi, sinu Šimuna Iškariotskoga,
jednom od dvanaestorice, jer on ga je imao izdati.

7 Nakon toga Isus je obilazio po Galileji; nije htio u Judeju jer
su Židovi tražili da ga ubiju. **2** Bijaše blizu židovski Blagdan
sjenica. **3** Rekoše mu stoga njegova braća: "Otiđi odavle i pođi
u Judeju da i tvoji učenici vide djela što činiš. **4** Ta tko želi biti
javno poznat, ne čini ništa u tajnosti. Ako već činiš sve to, očituj
se svijetu." **5** Jer ni braća njegova nisu vjerovala u njega. **6**
Reče im nato Isus: "Moje vrijeme još nije došlo, a za vas je
vrijeme svagda pogodno. **7** Vas svijet ne može mrziti, ali mene
mrzi jer ja svjedočim protiv njega: da su mu djela opaka. **8** Vi
samo uziđite na blagdan. Ja još ne uzlazim na ovaj blagdan jer
moje se vrijeme još nije ispunilo." **9** To im reče i ostade u Galileji.
10 Ali pošto njegova braća uziđoše na blagdan, uziđe i on, ne
javno, nego potajno. **11** A Židovi su ga tražili o blagdanu pitajući:
"Gdje je onaj?" **12** I među mnoštvom o njemu se mnogo šaptalo.
Jedni govorahu: "Dobar je!" Drugi pak: "Ne, nego zavodi narod."

13 Ipak nitko nije otvoreno govorio o njemu zbog straha od
Židova. 14 Usred blagdana uziđe Isus u Hram i stade naučavati.
15 Židovi se u čudu pitahu: “Kako ovaj znade Pisma, a nije
učio?” 16 Nato im Isus odvrati: “Moj nauk nije moj, nego onoga
koji me posla. 17 Ako tko hoće vršiti volju njegovu, prepoznat će
da li je taj nauk od Boga ili ja sam od sebe govorim. 18 Tko sam
od sebe govori, svoju slavu traži, a tko traži slavu onoga koji
ga posla, taj je istinit i nema u njemu nepravednosti. 19 Nije li
vam Mojsije dao Zakon? Pa ipak nitko od vas ne vrši Zakona.”
“Zašto tražite da me ubijete?” 20 Odgovori mnoštvo: “Zloduha
imaš! Tko traži da te ubije?” 21 Uzvrati im Isus: “Jedno djelo
učinih i svi se čudite. 22 Mojsije vam dade obrezanje - ne, ono i
nije od Mojsija, nego od otaca - i vi u subotu obrezujete čovjeka.
23 Ako čovjek može primiti obrezanje u subotu da se ne prekrši
Mojsijev zakon, zašto se ljutite na mene što sam svega čovjeka
ozdravio u subotu? 24 Ne sudite po vanjštini, nego sudite sudom
pravednim!” 25 Rekoše tada neki Jeruzalemci: “Nije li to onaj
koga traže da ga ubiju? 26 A evo, posve otvoreno govori i ništa
mu ne kažu. Da nisu možda i glavari doista upoznali da je on
Krist? 27 Ali za njega znamo odakle je, a kad Krist dođe, nitko
neće znati odakle je!” 28 Nato Isus, koji je učio u Hramu, povika:
“Da! Poznajete me i znate odakle sam! A ipak ja nisam došao
sam od sebe: postoji jedan istiniti koji me posla. Njega vi ne
znate. 29 Ja ga znadem jer sam od njega i on me poslao.” 30
Židovi su otad vrebali da ga uhvate. Ipak nitko ne stavi na nj
ruke jer još nije bio došao njegov čas. 31 A mnogi iz mnoštva
povjerovaše u nj te govorahu: “Zar će Krist, kada dođe, činiti
više znamenja nego što ih ovaj učini?” 32 Dočuli farizeji da se to
u mnoštvu o njemu šapće. Stoga glavari svećenički i farizeji
poslaše stražare da ga uhvate. 33 Tada Isus reče: “Još sam
malo vremena s vama i odlazim onomu koji me posla. 34 Tražit
ćete me i nećete me naći; gdje sam ja, vi ne možete doći.” 35
Rekoše nato Židovi među sobom: “Kamo to ovaj kani da ga
mi nećemo naći? Da ne kani poći raseljenima među Grcima i
naučavati Grke? 36 Što li znači besjeda koju reče: 'Tražit ćete
me i nećete me naći; gdje sam ja, vi ne možete doći'?” 37 U
posljednji, veliki dan blagdana Isus stade i povika: “Ako je tko
žedan, neka dođe k meni! Neka pije 38 koji vjeruje u mene! Kao
što reče Pismo: 'Rijeke će žive vode poteći iz njegove utrobe!'”
39 To reče o Duhu kojega su imali primiti oni što vjeruju u njega.
Tada doista ne bijaše još došao Duh jer Isus nije bio proslavljen.
40 Kad su neki iz naroda čuli te riječi, govorahu: “Ovo je uistinu
Prorok.” 41 Drugi govorahu: “Ovo je Krist.” A bilo ih je i koji su
pitali: “Pa zar Krist dolazi iz Galileje? 42 Ne kaže li Pismo da
Krist dolazi iz potomstva Davidova, i to iz Betlehema, mjesta
gdje bijaše David?” 43 Tako je u narodu nastala podvojenost
zbog njega. 44 Neki ga čak htjedoše uhvatiti, ali nitko ne stavi
na nj ruke. 45 Dođoše dakle stražari glavarima svećeničkim
i farizejima, a ovi im rekoše: “Zašto ga ne dovedoste?” 46
Stražari odgovore: “Nikada nitko nije ovako govorio.” 47 Nato će
im farizeji: “Zar ste se i vi dali zavesti? 48 Je li itko od glavara ili
farizeja povjerovao u njega? 49 Ali ta svjetina koja ne pozna
Zakona - to je prokleto!” 50 Kaže im Nikodem - onaj koji ono
prije dođe k Isusu, a bijaše jedan od njih: 51 “Zar naš Zakon
sudi čovjeku ako ga prije ne sasluša i ne dozna što čini?” 52
Odgovoriše mu: “Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš vidjeti da
iz Galileje ne ustaje prorok.” 53 I otiđoše svaki svojoj kući.

8 A Isus se uputi na Maslinsku goru. 2 U zoru eto ga opet
u Hramu. Sav je narod hrlio k njemu. On sjede i stade
poučavati. 3 Uto mu pismoznanci i farizeji dovedu neku ženu
zatečenu u preljubu. Postave je u sredinu 4 i kažu mu: “Učitelju!
Ova je žena zatečena u samom preljubu. 5 U Zakonu nam je
Mojsije naredio takve kamenovati. Što ti na to kažeš?” 6 To
govorahu samo da ga iskušaju pa da ga mogu optužiti. Isus
se sagne pa stane prstom pisati po tlu. 7 A kako su oni dalje
navaljivali, on se uspravi i reče im: “Tko je od vas bez grijeha,
neka prvi na nju baci kamen.” 8 I ponovno se sagnuvši, nastavi
pisati po zemlji. 9 A kad oni to čuše, stadoše odlaziti jedan za
drugim, počevši od starijih. Osta Isus sam - i žena koja stajaše
u sredini. 10 Isus se uspravi i reče joj: “Ženo, gdje su oni? Zar
te nitko ne osudi?” 11 Ona reče: “Nitko, Gospodine.” Reče joj
Isus: “Ni ja te ne osuđujem. Idi i odsada više nemoj griješiti.”
12 Isus im zatim ponovno progovori: “Ja sam svjetlost svijeta;
tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost
života.” 13 Farizeji mu nato rekoše: “Ti svjedočiš sam za sebe:
svjedočanstvo tvoje nije istinito!” 14 Odgovori im Isus: “Ako ja i
svjedočim sam za sebe, svjedočanstvo je moje istinito jer znam
odakle dođoh i kamo idem. A vi ne znate ni odakle dolazim ni
kamo idem. 15 Vi sudite po tijelu; ja ne sudim nikoga; 16 no ako
i sudim, sud je moj istinit jer nisam sam, nego - ja i onaj koji me
posla, Otac. 17 Ta i u vašem zakonu piše da je svjedočanstvo
dvojice istinito. 18 Ja svjedočim za sebe, a svjedoči za mene
i onaj koji me posla, Otac.” 19 Nato ga upitaju: “Gdje je tvoj
Otac?” Odgovori Isus: “Niti mene poznajete niti Oca mojega.
Kad biste poznavali mene, i Oca biste moga poznavali.” 20 Te
riječi rekao je Isus u riznici dok je naučavao u Hramu. I nitko
ga ne uhvati jer još ne bijaše došao njegov čas. 21 Reče im
ponovno Isus: “Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i u svojem ćete
grijehu umrijeti. Kamo ja odlazim, vi ne možete doći.” 22 Židovi
se nato stanu pitati: “Da se možda ne kani ubiti kad govori:
'Kamo ja odlazim, vi ne možete doći'?” 23 A Isus nastavi: “Vi ste
odozdol, ja sam odozgor. Vi ste od ovoga svijeta, a ja nisam od
ovoga svijeta. 24 Stoga vam i rekoh: 'Umrijet ćete u grijesima
svojim.' Uistinu, ako ne povjerujete da Ja jesam, umrijet ćete u
grijesima svojim.” 25 Nato mu oni rekoše: “A tko si ti?” Odvrati
Isus: 26 “Ta što da vam s početka opet zborim? Mnogo toga
imam o vama zboriti i suditi; no onaj koji me posla istinit je, i
što sam čuo od njega, to ja zborim svijetu.” 27 Ne shvatiše da
im govori o Ocu. 28 Isus im nato reče: “Kad uzdignete Sina
Čovječjega, tada ćete upoznati da Ja jesam i da sam od sebe
ne činim ništa, nego da onako zborim kako me naučio Otac.
29 Onaj koji me posla sa mnom je i ne ostavi me sama jer ja
uvijek činim što je njemu milo.” 30 Na te njegove riječi mnogi
povjerovaše u njega. 31 Tada Isus progovori Židovima koji
mu povjerovaše: “Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste
učenici; 32 upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.” 33
Odgovore mu: “Potomstvo smo Abrahamovo i nikome nikada
nismo robovali. Kako to ti govoriš: 'Postat ćete slobodni?'” 34
Odgovori im Isus: “Zaista, zaista, kažem vam: tko god čini

grijeh, rob je grijeha. **35** Rob ne ostaje u kući zauvijek, a sin
ostaje zauvijek. **(aiōn g165)** **36** Ako vas dakle Sin oslobodi, zbilja
ćete biti slobodni. **37** Znam: potomstvo ste Abrahamovo, a ipak
tražite da me ubijete jer moja riječ nema mjesta u vama. **38** Ja
govorim što vidjeh kod Oca, a vi činite što čuste od svog oca."
39 Odgovoriše mu: "Naš je otac Abraham". Kaže im Isus: "Da
ste djeca Abrahamova, djela biste Abrahamova činili. **40** A eto,
tražite da ubijete mene, mene koji sam vam govorio istinu što
sam je od Boga čuo. Takvo što Abraham nije učinio! **41** Vi činite
djela oca svojega." Rekoše mu: "Mi se nismo rodili iz preljuba,
jedan nam je Otac - Bog." **42** Reče im Isus: "Kad bi Bog bio vaš
Otac, ljubili biste mene jer sam ja od Boga izišao i došao; nisam
sam od sebe došao, nego on me posla. **43** Zašto moje besjede
ne razumijete? Zato što niste kadri slušati moju riječ. **44** Vama je
otac đavao i hoće vam se vršiti prohtjeve oca svoga. On bijaše
čovjekoubojica od početka i ne stajaše u istini jer nema istine u
njemu: kad govori laž, od svojega govori jer je lažac i otac laži.
45 A meni, jer istinu govorim, meni ne vjerujete. **46** Tko će mi od
vas dokazati grijeh? Ako istinu govorim, zašto mi ne vjerujete?
47 Tko je od Boga, riječi Božje sluša; vi zato ne slušate jer niste
od Boga." **48** Odgovoriše mu Židovi: "Ne kažemo li pravo da si ti
Samarijanac i da imaš zloduha?" **49** Odgovori Isus: "Ja nemam
zloduha, nego častim svoga Oca, a vi me obeščašćujete. **50**
No ja ne tražim svoje slave; ima tko traži i sudi. **51** Zaista,
zaista, kažem vam: ako tko očuva moju riječ, neće vidjeti smrti
dovijeka." **(aiōn g165)** **52** Rekoše mu Židovi: "Sada vidimo da
imaš zloduha. Abraham umrije, tako i proroci, a ti kažeš: 'Ako
tko čuva moju riječ, neće okusiti smrti dovijeka.' **(aiōn g165)** **53**
Zar si ti veći od oca našega Abrahama, koji je umro? Pa i
proroci pomriješe. Kime se to praviš?" **54** Odgovori Isus: "Ako ja
sam sebe slavim, slava moja nije ništa. Ima koji me slavi - Otac
moj, a vi velite da je on vaš Bog, **55** no ne poznajete ga, a ja ga
znam. Ako vam reknem da ga ne znam, bit ću lažac jednak
vama. No znam ga i riječ njegovu čuvam. **56** Abraham, otac
vaš, usklikta što će vidjeti moj Dan. I vidje i obradova se." **57**
Rekoše mu nato Židovi: "Ni pedeset ti još godina nije, a vidio si
Abrahama?" **58** Reče im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: prije
negoli Abraham posta, Ja jesam!" **59** Nato pograbiše kamenje
da bace na nj. No Isus se sakri te iziđe iz Hrama.

9 Prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. **2** Zapitaše ga
njegovi učenici: "Učitelju, tko li sagriješi, on ili njegovi roditelji
te se slijep rodio?" **3** Odgovori Isus: "Niti sagriješi on niti njegovi
roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja." **4**
"Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me posla. Dolazi
noć, kad nitko ne može raditi. **5** Dok sam na svijetu, svjetlost
sam svijeta." **6** To rekavši, pljune na zemlju i od pljuvačke načini
kal pa mu kalom premaza oči. **7** I reče mu: "Idi, operi se u
kupalištu Siloamu!" - što znači "Poslanik." Onaj ode, umije se
pa se vrati gledajući. **8** Susjedi i oni koji su ga prije viđali kao
prosjaka govorili su: "Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?" **9**
Jedni su govorili: "On je." Drugi opet: "Nije, nego mu je sličan."
On je sam tvrdio: "Da, ja sam!" **10** Nato ga upitaše: "Kako su
ti se otvorile oči?" **11** On odgovori: "Čovjek koji se zove Isus
načini kal, premaza mi oči i reče mi: 'Idi u Siloam i operi se.'
Odoh dakle, oprah se i progledah." **12** Rekoše mu: "Gdje je on?"
Odgovori: "Ne znam." **13** Tada odvedoše toga bivšeg slijepca
farizejima. **14** A toga dana kad Isus načini kal i otvori njegove
oči, bijaše subota. **15** Farizeji ga počeše iznova ispitivati kako je
progledao. On im reče: "Stavio mi kal na oči i ja se oprah - i evo
vidim." **16** Nato neki između farizeja rekoše: "Nije taj čovjek
od Boga: ne pazi na subotu." Drugi su pak govorili: "A kako bi
jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?" I nastade među
njima podvojenost. **17** Zatim ponovno upitaju slijepca: "A što ti
kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!" On odgovori: "Prorok je!" **18**
Židovi ipak ne vjerovahu da on bijaše slijep i da je progledao
dok ne dozvaše roditelje toga koji je progledao **19** i upitaše ih:
"Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep rodio? Kako sada
vidi?" **20** Njegovi roditelji odvrate: "Znamo da je ovo naš sin i da
se slijep rodio. **21** A kako sada vidi, to mi ne znamo; i tko mu je
otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je: neka sam o
sebi govori!" **22** Rekoše tako njegovi roditelji jer su se bojali
Židova. Židovi se doista već bijahu dogovorili da se iz sinagoge
ima izopćiti svaki koji njega prizna Kristom. **23** Zbog toga rekoše
njegovi roditelji: "Punoljetan je, njega pitajte!" **24** Pozvaše stoga
po drugi put čovjeka koji bijaše slijep i rekoše mu: "Podaj
slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grešnik!" **25** Nato im on
odgovori: "Je li grešnik, ja ne znam. Jedno znam: slijep sam bio,
a sada vidim." **26** Rekoše mu opet: "Što ti učini? Kako ti otvori
oči?" **27** Odgovori im: "Već vam rekoh i ne poslušaste me. Što
opet hoćete čuti? Da ne kanite i vi postati njegovim učenicima?"
28 Nato ga oni izgrdiše i rekoše: "Ti si njegov učenik, a mi smo
učenici Mojsijevi. **29** Mi znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za
ovoga ne znamo ni odakle je." **30** Odgovori im čovjek: "Pa to i
jest čudnovato da vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči. **31**
Znamo da Bog grešnike ne uslišava; nego je li tko bogobojazan
i vrši li njegovu volju, toga uslišava. **32** Odvijeka se nije čulo da
bi tko otvorio oči slijepcu od rođenja. **(aiōn g165)** **33** Kad ovaj ne
bi bio od Boga, ne bi mogao činiti ništa". **34** Odgovore mu: "Sav
si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?" i izbaciše ga. **35** Dočuo
Isus da su onoga izbacili pa ga nađe i reče mu: "Ti vjeruješ u
Sina Čovječjega?" **36** On odgovori: "A tko je taj, Gospodine, da
vjerujem u njega?" **37** Reče mu Isus: "Vidio si ga! To je onaj koji
govori s tobom!" **38** A on reče: "Vjerujem, Gospodine!" I baci se
ničice preda nj. **39** Tada Isus reče: "Radi suda dođoh na ovaj
svijet: da progledaju koji ne vide, a koji vide, da oslijepe!" **40**
Čuli to neki od farizeja koji su bili s njime pa ga upitaju: "Zar
smo i mi slijepi?" **41** Isus im odgovori: "Da ste slijepi, ne biste
imali grijeha. No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeh vaš ostaje."

10 "Zaista, zaista, kažem vam: tko god u ovčinjak ne ulazi
na vrata, nego negdje drugdje preskače, kradljivac je i
razbojnik. **2** A tko na vrata ulazi, pastir je ovaca. **3** Tome vratar
otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom
pa ih izvodi. **4** A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce
idu za njim jer poznaju njegov glas. **5** Za tuđincem, dakako,
ne idu, već bježe od njega jer tuđinčeva glasa ne poznaju." **6**
Isus im kaza tu poredbu, ali oni ne razumješe što im htjede
time kazati. **7** Stoga im Isus ponovno reče: "Zaista, zaista,
kažem vam: ja sam vrata ovcama. **8** Svi koji dođoše prije mene,

kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušaše. 9 Ja sam
vrata. Kroza me tko uđe, spasit će se: i ulazit će i izlaziti i pašu
nalaziti. 10 Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i pogubi.
Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju." 11 "Ja sam
pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. 12 Najamnik
- koji nije pastir i nije vlasnik ovaca - kad vidi vuka gdje dolazi,
ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: 13 najamnik je i nije
mu do ovaca. 14 Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene
poznaju moje, 15 kao što mene poznaje Otac i ja poznajem
Oca i život svoj polažem za ovce. 16 Imam i drugih ovaca, koje
nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj
čuti i bit će jedno stado, jedan pastir. 17 Zbog toga me i ljubi
Otac što polažem život svoj da ga opet uzmem. 18 Nitko mi ga
ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polažem. Vlast imam
položiti ga, vlast imam opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Oca
svoga." 19 Među Židovima ponovno nasta podvojenost zbog tih
riječi. 20 Mnogi su od njih govorili: "Zloduha ima pa mahnita! Što
ga slušate?" 21 Drugi su govorili: "Nisu to riječi opsjednuta.
Zar zloduh može slijepima oči otvoriti?" 22 Svetkovao se tada
u Jeruzalemu Blagdan posvećenja. Bila je zima. 23 Isus je
obilazio Hramom po trijemu Salomonovu. 24 Okružili ga Židovi i
govorili mu: "Dokle ćeš nam dušu držati u neizvjesnosti? Ako
si ti Krist, reci nam otvoreno!" 25 Isus im odgovori: "Rekoh
vam pa ne vjerujete. Djela što ih ja činim u ime Oca svoga -
ona svjedoče za mene. 26 Ali vi ne vjerujete jer niste od mojih
ovaca. 27 Ovce moje slušaju glas moj; ja ih poznajem i one
idu za mnom. 28 Ja im dajem život vječni te neće propasti
nikada i nitko ih neće ugrabiti iz moje ruke. **(aiōn g165, aiōnios
g166)** 29 Otac moj, koji mi ih dade, veći je od svih i nitko ih
ne može ugrabiti iz ruke Očeve. 30 Ja i Otac jedno smo." 31
Židovi ponovno pograbiše kamenje da ga kamenuju. 32 Isus im
odgovori: "Mnoga vam dobra djela Očeva pokazah. Za koje me
od tih djela kamenujete?" 33 Odgovoriše mu Židovi: "Zbog dobra
te djela ne kamenujemo, nego zbog hule: što ti - čovjek - sebe
Bogom praviš." 34 Odgovori im Isus: "Nije li pisano u vašem
Zakonu: Ja rekoh: bogovi ste! 35 Ako bogovima nazva one
kojima je riječ Božja upravljena - a Pismo se ne može dokinuti
- 36 kako onda vi onome kog Otac posveti i posla na svijet
možete reći: 'Huliš!' - zbog toga što rekoh: 'Sin sam Božji!' 37
Ako ne činim djela Oca svoga, nemojte mi vjerovati. 38 Ali ako
činim, sve ako meni i ne vjerujete, djelima vjerujte pa uvidite i
upoznajte da je Otac u meni i ja u Ocu." 39 Nato ga ponovno
nastojahu uhvatiti, ali im on izmaknu iz ruku. 40 I ode ponovno
na onu stranu Jordana - na mjesto gdje je prije Ivan krstio. I osta
ondje. 41 A mnogi dođoše k njemu i rekoše mu: "Ivan doduše
ne učini nijednog znamenja, ali se sve obistinilo što je rekao o
ovome." 42 Mnogi ondje povjerovaše u njega.

11 Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i
sestre joj Marte. 2 Marija bijaše ono pomazala Gospodina
pomašću i otrla mu noge svojom kosom. Njezin dakle brat Lazar
bijaše bolestan. 3 Sestre stoga poručiše Isusu: "Gospodine, evo
onaj koga ljubiš, bolestan je." 4 Čuvši to, Isus reče: "Ta bolest
nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin
Božji." 5 A Isus ljubljaše Martu i njezinu sestru i Lazara. 6 Ipak,
kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome
mjestu gdje se nalazio. 7 Istom nakon toga reče učenicima:
"Pođimo opet u Judeju!" 8 Kažu mu učenici: "Učitelju, Židovi
su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš onamo?" 9
Odgovori Isus: "Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko danju, ne
spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta. 10 Hodi li tko noću,
spotiče se jer nema svjetlosti u njemu." 11 To reče, a onda im
dometnu: "Lazar, prijatelj naš, spava, no idem probuditi ga." 12
Rekoše mu nato učenici: "Gospodine, ako spava, ozdravit će."
13 No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomisliše da govori o
spavanju, o snu. 14 Tada im Isus reče posve otvoreno: "Lazar je
umro. 15 Ja se radujem što ne bijah ondje, i to poradi vas -
da uzvjerujete. Nego pođimo k njemu!" 16 Nato Toma zvani
Blizanac reče suučenicima: "Hajdemo i mi da umremo s njime!"
17 Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj već četiri dana u
grobu. 18 Betanija bijaše blizu Jeruzalema otprilike petnaest
stadija. 19 A mnogo Židova bijaše došlo tješiti Martu i Mariju
zbog brata njihova. 20 Kad Marta doču da Isus dolazi, pođe
mu u susret dok je Marija ostala u kući. 21 Marta reče Isusu:
"Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. 22 Ali i sada
znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti." 23 Kaza joj Isus:
"Uskrsnut će brat tvoj!" 24 A Marta mu odgovori: "Znam da će
uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan." 25 Reče joj Isus: "Ja
sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će.
26 I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li
ovo?" **(aiōn g165)** 27 Odgovori mu: "Da, Gospodine! Ja vjerujem
da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!" 28 Rekavši to
ode, zovnu svoju sestru Mariju i reče joj krišom: "Učitelj je ovdje
i zove te." 29 A ona, čim doču, brzo ustane i pođe k njemu. 30
Isus još ne bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu
gdje ga je Marta susrela. 31 Kad Židovi, koji su s Marijom bili u
kući i tješili je, vidješe kako je brzo ustala i izišla, pođoše za
njom; mišljahu da ide na grob plakati. 32 A kad Marija dođe
onamo gdje bijaše Isus i kad ga ugleda, baci mu se k nogama
govoreći: "Gospodine, da si bio ovjde, brat moj ne bi umro." 33
Kad Isus vidje kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen
u duhu i uzbuđen 34 upita: "Kamo ste ga položili?" Odgovoriše
mu: "Gospodine, dođi i pogledaj!" 35 I zaplaka Isus. 36 Nato
su Židovi govorili: "Gle, kako ga je ljubio!" 37 A neki između
njih rekoše: "Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao
učiniti da ovaj ne umre?" 38 Isus onda, ponovno potresen,
pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. 39 Isus
zapovjedi: "Odvalite kamen!" Kaže mu pokojnikova sestra Marta:
"Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan." 40 Kaže joj Isus:
"Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?" 41
Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče: "Oče, hvala ti
što si me uslišao. 42 Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no
rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao."
43 Rekavši to povika iza glasa: "Lazare, izlazi!" 44 I mrtvac
iziđe, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano
ručnikom. Nato Isus reče: "Odriješite ga i pustite neka ide!" 45
Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što
Isus učini, povjerovaše u nj. 46 A neki od njih odu farizejima i
pripovjede im što Isus učini. 47 Stoga glavari svećenički i farizeji
sazvaše Vijeće. Govorili su: "Što da radimo? Ovaj čovjek čini

mnoga znamenja. 48 Ako ga pustimo tako, svi će povjerovati u
nj pa će doći Rimljani i oduzeti nam ovo mjesto i narod!" 49 A
jedan od njih - Kajfa, veliki svećenik one godine - reče im: "Vi
ništa ne znate. 50 I ne mislite kako je za vas bolje da jedan
čovjek umre za narod, nego da sav narod propadne!" 51 To
ne reče sam od sebe, nego kao veliki svećenik one godine
prorokova da Isus ima umrijeti za narod; 52 ali ne samo za
narod nego i zato da raspršene sinove Božje skupi u jedno. 53
Toga dana dakle odluče da ga ubiju. 54 Zbog toga se Isus više
nije javno kretao među Židovima, nego je odatle otišao u kraj
blizu pustinje, u grad koji se zove Efrajim. Tu se zadržavao s
učenicima. 55 Bijaše blizu židovska Pasha i mnogi iz toga kraja
uziđoše prije Pashe u Jeruzalem da se očiste. 56 Iskahu dakle
Isusa te se stojeći u Hramu zapitkivahu: "Što vam se čini? Zar
on ne kani doći na Blagdan?" 57 A glavari svećenički i farizeji
izdadoše naredbu: ako tko sazna gdje je, neka dojavi da ga
uhvate.

12 Šest dana prije Pashe dođe Isus u Betaniju gdje bijaše
Lazar koga je Isus uskrisio od mrtvih. 2 Ondje mu prirediše
večeru. Marta posluživaše, a Lazar bijaše jedan od njegovih
sustolnika. 3 Tada Marija uzme libru prave dragocjene nardove
pomasti, pomaže Isusu noge i otare ih svojom kosom. I sva se
kuća napuni mirisom pomasti. 4 Nato reče Juda Iškariotski,
jedan od njegovih učenika, onaj koji ga je imao izdati: 5 "Zašto
se ta pomast nije prodala za trista denara i razdala siromasima?"
6 To ne reče zbog toga što mu bijaše stalo do siromaha, nego
što bijaše kradljivac: kako je imao kesu, kradom je uzimao što
se u nju stavljalo. 7 Nato Isus odvrati: "Pusti je! Neka to izvrši
za dan mog ukopa! 8 Jer siromahe imate uvijek uza se, a mene
nemate uvijek." 9 Silno mnoštvo Židova dozna da je Isus ondje
pa se okupi, ne samo zbog Isusa, već i zato da vide Lazara
kojega on bijaše uskrisio od mrtvih. 10 A glavari svećenički
odlučiše i Lazara ubiti 11 jer su zbog njega mnogi Židovi odlazili
i vjerovali u Isusa. 12 Kad je sutradan silan svijet koji dođe
na Blagdan čuo da Isus dolazi u Jeruzalem, 13 uze palmove
grančice i iziđe mu u susret. Vikahu: "Hosana! Blagoslovljen
Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Kralj Izraelov." 14 A Isus nađe
magarčića i sjede na nj kao što je pisano: 15 Ne boj se, kćeri
Sionska! Evo, kralj tvoj dolazi jašuć na mladetu magaričinu! 16
To učenici njegovi isprva ne razumješe. Ali pošto je Isus bio
proslavljen, prisjetiše se da je to bilo o njemu napisano i da
mu baš to učiniše. 17 Mnoštvo koje bijaše s njime kad Lazara
pozva iz groba i uskrisi od mrtvih pronosilo je svjedočanstvo
o tome. 18 Stoga mu je i izišao u susret silan svijet: pročulo
se da je on učinio to znamenje. 19 Farizeji nato rekoše među
sobom: "Vidite da ništa ne postižete. Eno, svijet ode za njim!"
20 A među onima koji su se došli klanjati na Blagdan bijahu i
neki Grci. 21 Oni pristupe Filipu iz Betsaide galilejske pa ga
zamole: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa." 22 Filip ode i
kaže to Andriji pa Andrija i Filip odu i kažu Isusu. 23 Isus im
odgovori: "Došao je čas da se proslavi Sin Čovječji. 24 Zaista,
zaista, kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne
umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod. 25 Tko ljubi
svoj život, izgubit će ga. A tko mrzi svoj život na ovome svijetu,
sačuvat će ga za život vječni. **(aiōnios g166)** 26 Ako mi tko hoće
služiti, neka ide za mnom. I gdje sam ja, ondje će biti i moj
služitelj. Ako mi tko hoće služiti, počastit će ga moj Otac." 27
"Duša mi je sada potresena i što da kažem? Oče, izbavi me
iz ovoga časa? No, zato dođoh u ovaj čas! 28 Oče, proslavi
ime svoje!" Uto dođe glas s neba: "Proslavio sam i opet ću
proslaviti!" 29 Mnoštvo koje je ondje stajalo i slušalo govoraše:
"Zagrmjelo je!" Drugi govorahu: "Anđeo mu je zborio." 30 Isus
na to reče: "Ovaj glas nije bio poradi mene, nego poradi vas."
31 "Sada je sud ovomu svijetu, sada će knez ovoga svijeta biti
izbačen. 32 A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k
sebi." 33 To reče da označi kakvom će smrću umrijeti. 34 Nato
mu mnoštvo odgovori: "Mi smo iz Zakona čuli da Krist ostaje
zauvijek. Kako onda ti govoriš da Sin Čovječji treba da bude
uzdignut? Tko je taj Sin Čovječji?" **(aiōn g165)** 35 Isus im nato
reče: "Još je malo vremena svjetlost među vama. Hodite dok
imate svjetlost da vas ne obuzme tama. Tko hodi u tami, ne
zna kamo ide. 36 Dok imate svjetlost, vjerujte u svjetlost da
budete sinovi svjetlosti!" To Isus doreče, a onda ode i sakri se
od njih. 37 Iako je Isus pred njima učinio tolika znamenja, oni ne
povjerovaše u njega, 38 da se ispuni riječ koju kaza prorok
Izaija: Gospodine! Tko povjerova našoj poruci? Kome li se otkri
ruka Gospodnja? 39 Stoga i ne mogahu vjerovati, jer Izaija dalje
kaže: 40 Zaslijepi im oči, stvrdnu srca; da očima ne vide, srcem
ne razumiju te se ne obrate pa ih ozdravim. 41 Reče to Izaija jer
je vidio slavu njegovu te o njemu zborio. 42 Ipak, mnogi su i od
glavara vjerovali u njega, ali zbog farizeja nisu to priznavali: da
ne budu izopćeni iz sinagoge. 43 Jer više im je bilo do slave
ljudske, nego do slave Božje. 44 A Isus povika: "Tko u mene
vjeruje, ne vjeruje u mene, nego u onoga koji me posla; 45 i tko
vidi mene, vidi onoga koji me posla. 46 Ja - Svjetlost - dođoh na
svijet da nijedan koji u mene vjeruje u tami ne ostane. 47 I sluša
li tko moje riječi, a ne čuva ih, ja ga ne sudim. Ja nisam došao
suditi svijetu, nego svijet spasiti. 48 Tko mene odbacuje i riječi
mojih ne prima, ima svoga suca: riječ koju sam zborio - ona će
mu suditi u posljednji dan. 49 Jer nisam ja zborio sam od sebe,
nego onaj koji me posla - Otac - on mi dade zapovijed što da
kažem, što da zborim. 50 I znam: zapovijed njegova jest život
vječni. Što ja dakle zborim, tako zborim kako mi je rekao Otac."
(aiōnios g166)

13 Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao
njegov čas da prijeđe s ovoga svijeta Ocu, budući da je
ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio. 2 I za večerom je
đavao već bio ubacio u srce Judi Šimuna Iškariotskoga da ga
izda. 3 A Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke i da je od
Boga izišao te da k Bogu ide pa 4 usta od večere, odloži haljine,
uze ubrus i opasa se. 5 Nalije zatim vodu u praonik i počne
učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan. 6
Dođe tako do Šimuna Petra. A on će mu: "Gospodine! Zar ti da
meni pereš noge?" 7 Odgovori mu Isus: "Što ja činim, ti sada
ne znaš, ali shvatit ćeš poslije." 8 Reče mu Petar: "Nećeš mi
prati nogu nikada!" Isus mu odvrati: "Ako te ne operem, nećeš
imati dijela sa mnom." **(aiōn g165)** 9 Nato će mu Šimun Petar:
"Gospodine, onda ne samo noge, nego i ruke i glavu!" 10 Kaže
mu Isus: "Tko je okupan, ne treba drugo da opere nego noge - i

sav je čist! I vi ste čisti, ali ne svi!" 11 Jer znao je tko će ga izdati.
Stoga je i rekao: "Niste svi čisti." 12 Kad im dakle opra noge, uze
svoje haljine, opet sjede i reče im: "Razumijete li što sam vam
učinio? 13 Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite
jer to i jesam! 14 Ako dakle ja - Gospodin i Učitelj - vama oprah
noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. 15 Primjer sam
vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih." 16 Zaista, zaista,
kažem vam: nije sluga veći od gospodara niti poslanik od onoga
koji ga posla. 17 Ako to znate, blago vama budete li tako i činili!"
18 "Ne govorim o svima vama! Ja znam koje izabrah! Ali - neka
se ispuni Pismo: Koji blaguje kruh moj, petu na me podiže." 19
"Već vam sada kažem, prije negoli se dogodi, da kad se dogodi
vjerujete da Ja jesam. 20 Zaista, zaista, kažem vam: Tko primi
onoga kojega ja šaljem, mene prima. A tko mene primi, prima
onoga koji je mene poslao." 21 Rekavši to, potresen u duhu
Isus posvjedoči: "Zaista, zaista, kažem vam: jedan će me od
vas izdati!" 22 Učenici se zgledahu među sobom u nedoumici o
kome to govori. 23 A jedan od njegovih učenika - onaj kojega je
Isus ljubio - bijaše za stolom Isusu do krila. 24 Šimun Petar
dade mu znak i reče: "Pitaj tko je taj o kome govori." 25 Ovaj
se privine Isusu uz prsa i upita: "Gospodine, tko je taj?" 26
Isus odgovori: "Onaj je kome ja dadnem umočen zalogaj." 27
Tada umoči zalogaj, uze ga i dade Judi Šimuna Iškariotskoga.
Nakon zalogaja uđe u nj Sotona. Nato mu Isus reče: "Što činiš,
učini brzo!" 28 Nijedan od sustolnika nije razumio zašto mu je
to rekao. 29 Budući da je Juda imao kesu, neki su mislili da
mu je Isus rekao: "Kupi što nam treba za blagdan!" - ili neka
poda nešto siromasima. 30 On dakle uzme zalogaj i odmah
iziđe. A bijaše noć. 31 Pošto Juda iziđe, reče Isus: "Sada je
proslavljen Sin Čovječji i Bog se proslavio u njemu! 32 Ako
se Bog proslavio u njemu, i njega će Bog proslaviti u sebi, i
uskoro će ga proslaviti! 33 Dječice, još sam malo s vama. Tražit
ćete me, ali kao što rekoh Židovima, kažem sada i vama: kamo
ja odlazim, vi ne možete doći. 34 Zapovijed vam novu dajem:
ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite
jedni druge. 35 Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako
budete imali ljubavi jedni za druge." 36 Kaže mu Šimun Petar:
"Gospodine, kamo to odlaziš?" Isus mu odgovori: "Kamo ja
odlazim, ti zasad ne možeš poći za mnom. No poći ćeš poslije."
37 Nato će mu Petar: "Gospodine, a zašto sada ne bih mogao
poći za tobom? Život ću svoj položiti za tebe!" 38 Odgovori
Isus: "Život ćeš svoj položiti za mene? Zaista, zaista, kažem ti:
Pijetao neće zapjevati dok me triput ne zatajiš."

14 "Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u
mene vjerujte! 2 U domu Oca mojega ima mnogo stanova.
Da nema, zar bih vam rekao: 'Idem pripraviti vam mjesto'? 3
Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k
sebi da i vi budete gdje sam ja. 4 A kamo ja odlazim, znate
put." 5 Reče mu Toma: "Gospodine, ne znamo kamo odlaziš.
Kako onda možemo put znati?" 6 Odgovori mu Isus: "Ja sam
Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni. 7 Da
ste upoznali mene, i Oca biste moga upoznali. Od sada ga i
poznajete i vidjeli ste ga." 8 Kaže mu Filip: "Gospodine, pokaži
nam Oca i dosta nam je!" 9 Nato će mu Isus: "Filipe, toliko sam
vremena s vama i još me ne poznaš?" "Tko je vidio mene, vidio
je i Oca. Kako ti onda kažeš: 'Pokaži nam Oca'? 10 Ne vjeruješ
li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od
sebe ne govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja. 11
Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac u meni. Ako ne inače, zbog
samih djela vjerujte. 12 Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje u
mene, činit će djela koja ja činim; da veća će od njih činiti jer ja
odlazim Ocu. 13 I što god zaištete u moje ime, učinit ću, da se
proslavi Otac u Sinu. 14 Ako me što zaištete u moje ime, učinit
ću." 15 "Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. 16 I ja ću
moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama
zauvijek: (aiōn g165) 17 Duha Istine, kojega svijet ne može primiti
jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u
vama je. 18 Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama. 19
Još malo i svijet me više neće vidjeti, no vi ćete me vidjeti jer ja
živim i vi ćete živjeti. 20 U onaj ćete dan spoznati da sam ja u
Ocu svom i vi u meni i ja u vama. 21 Tko ima moje zapovijedi i
čuva ih, taj me ljubi; a tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i
ja ću ljubiti njega i njemu se očitovati." 22 Kaže mu Juda, ne
Iškariotski: "Gospodine, kako to da ćeš se očitovati nama, a
ne svijetu?" 23 Odgovori mu Isus: "Ako me tko ljubi, čuvat će
moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i
kod njega se nastaniti. 24 Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne
čuva. A riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla. 25
To sam vam govorio dok sam boravio s vama. 26 Branitelj -
Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o
svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh. 27 Mir vam
ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što
svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši.
28 Čuli ste, rekoh vam: 'Odlazim i vraćam se k vama.' Kad biste
me ljubili, radovali biste se što idem Ocu jer Otac je veći od
mene. 29 Kazao sam vam to sada, prije negoli se dogodi, da
vjerujete kad se dogodi. 30 Neću više s vama mnogo govoriti
jer dolazi knez svijeta. Protiv mene ne može on ništa. 31 Ali
neka svijet upozna da ja ljubim Oca i da tako činim kako mi je
zapovjedio Otac. Ustanite, pođimo odavde!"

15 "Ja sam istinski trs, a Otac moj - vinogradar. 2 Svaku
lozu na meni koja ne donosi roda on siječe, a svaku koja
rod donosi čisti da više roda donese. 3 Vi ste već očišćeni po
riječi koju sam vam zborio. 4 Ostanite u meni i ja u vama. Kao
što loza ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane
na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. 5 Ja sam trs, vi
loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda.
Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa. 6 Ako tko ne ostane
u meni, izbace ga kao lozu i usahne. Takve onda skupe i bace u
oganj te gore. 7 Ako ostanete u meni i riječi moje ako ostanu u
vama, što god hoćete, ištite i bit će vam. 8 Ovim se proslavlja
Otac moj: da donosite mnogo roda i da budete moji učenici. 9
Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio vas; ostanite u
mojoj ljubavi. 10 Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u
mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te
ostajem u ljubavi njegovoj. 11 To sam vam govorio da moja
radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna. 12 Ovo je
moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio! 13

Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje
prijatelje. 14 Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam.
15 Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov
gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve
što sam čuo od Oca svoga. 16 Ne izabraste vi mene, nego ja
izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da
ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime. 17
Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge." 18 "Ako vas svijet
mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas. 19 Kad biste bili
od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no budući da niste od svijeta,
nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi.
20 Sjećajte se riječi koju vam rekoh: 'Nije sluga veći od svoga
gospodara.' Ako su mene progonili, i vas će progoniti; ako su
moju riječ čuvali, da vašu će čuvati. 21 A sve će to poduzimati
protiv vas poradi imena moga jer ne znaju onoga koji mene
posla. 22 Da nisam došao i da im nisam govorio, ne bi imali
grijeha; no sada nemaju izgovora za svoj grijeh. 23 Tko mene
mrzi, mrzi i Oca mojega. 24 Da nisam učinio među njima djela
kojih nitko drugi ne čini, ne bi imali grijeha; a sada vidješe pa
ipak zamrziše i mene i Oca mojega. 25 No neka se ispuni riječ
napisana u njihovu Zakonu: Mrze me nizašto. 26 A kada dođe
Branitelj koga ću vam poslati od Oca - Duh Istine koji od Oca
izlazi - on će svjedočiti za mene. 27 I vi ćete svjedočiti jer ste od
početka sa mnom.

16 To sam vam govorio da se ne sablaznite. 2 Izopćavat
će vas iz sinagoga. Štoviše, dolazi čas kad će svaki koji
vas ubije misliti da služi Bogu. 3 A to će činiti jer ne upoznaše
ni Oca ni mene. 4 Govorio sam vam ovo da se, kada dođe
vrijeme, sjetite da sam vam rekao." "S početka vam ne rekoh
ovo jer bijah s vama. 5 A sada odlazim k onome koji me posla i
nitko me od vas ne pita: 'Kamo ideš?' 6 Naprotiv, žalošću se
ispunilo vaše srce što vam ovo kazah. 7 No kažem vam istinu:
bolje je za vas da ja odem: jer ako ne odem, Branitelj neće doći
k vama; ako pak odem, poslat ću ga k vama. 8 A kad on dođe,
pokazat će svijetu što je grijeh, što li pravednost, a što osuda: 9
grijeh je što ne vjeruju u mene; 10 pravednost - što odlazim k
Ocu i više me ne vidite; 11 a osuda - što je knez ovoga svijeta
osuđen. 12 Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete
nositi. 13 No kada dođe on - Duh Istine - upućivat će vas u svu
istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i
navješćivat će vam ono što dolazi. 14 On će mene proslavljati jer
će od mojega uzimati i navješćivati vama. 15 Sve što ima Otac,
moje je. Zbog toga vam rekoh: od mojega uzima i - navješćivat
će vama." 16 "Malo, i više me nećete vidjeti; i opet malo, pa
ćete me vidjeti." 17 Nato se neki od učenika zapitkivahu: "Što je
to što nam kaže: 'Malo, i nećete me vidjeti, i opet malo, pa ćete
me vidjeti' i 'Odlazim Ocu'?" 18 Govorahu dakle: "Što je to što
kaže 'Malo'? Ne znamo što govori." 19 Isus spozna da su ga
htjeli pitati pa im reče: "Pitate se među sobom o tome što kazah:
'Malo, i nećete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti'? 20
Zaista, zaista, kažem vam: vi ćete plakati i jaukati, a svijet će
se veseliti. Vi ćete se žalostiti, ali žalost će se vaša okrenuti u
radost. 21 Žena kad rađa, žalosna je jer je došao njezin čas;
ali kad rodi djetešce, ne spominje se više muke od radosti što
se čovjek rodio na svijet. 22 Tako dakle i vi: sad ste u žalosti,
no ja ću vas opet vidjeti; i srce će vam se radovati i radosti
vaše nitko vam oteti neće. 23 U onaj me dan nećete ništa više
pitati. Zaista, zaista, kažem vam: što god zaištete u Oca, dat će
vam u moje ime. 24 Dosad niste iskali ništa u moje ime. Ištite
i primit ćete da radost vaša bude potpuna!" 25 "To sam vam
govorio u poredbama. Dolazi čas kad vam više neću govoriti u
poredbama, nego ću vam otvoreno navješćivati Oca. 26 U onaj
dan iskat ćete u moje ime i ne velim vam da ću ja moliti Oca za
vas. 27 Ta sam vas Otac ljubi jer vi ste mene ljubili i vjerovali da
sam ja od Boga izišao. 28 Izišao sam od Oca i došao na svijet.
Opet ostavljam svijet i odlazim Ocu." 29 Kažu mu učenici: "Evo,
sad otvoreno zboriš i nikakvon se poredbom ne služiš. 30 Sada
znamo da sve znaš i ne treba da te tko pita. Stoga vjerujemo da
si izišao od Boga." 31 Odgovori im Isus: "Sada vjerujete? 32
Evo dolazi čas i već je došao: raspršit ćete se svaki na svoju
stranu i mene ostaviti sama. No ja nisam sam jer Otac je sa
mnom. 33 To vam rekoh da u meni mir imate. U svijetu imate
muku, ali hrabri budite - ja sam pobijedio svijet!"

17 To Isus doreče, a onda podiže oči k nebu i progovori:
"Oče, došao je čas: proslavi Sina svoga da Sin proslavi
tebe 2 i da vlašću koju si mu dao nad svakim tijelom dade život
vječni svima koje si mu dao. **(aiōnios g166)** 3 A ovo je život vječni:
da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao -
Isusa Krista. **(aiōnios g166)** 4 Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši
djelo koje si mi dao izvršiti. 5 A sada ti, Oče, proslavi mene kod
sebe onom slavom koju imadoh kod tebe prije negoli je svijeta
bilo. 6 Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta.
Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i riječ su tvoju sačuvali. 7 Sad
upoznaše da je od tebe sve što si mi dao 8 jer riječi koje si mi
dao njima predadoh i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam
od tebe izišao te povjerovaše da si me ti poslao. 9 Ja za njih
molim; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer su
tvoji. 10 I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se proslavih u
njima. 11 Ja više nisam u svijetu, no oni su u svijetu, a ja idem k
tebi. Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu
jedno kao i mi. 12 Dok sam ja bio s njima, ja sam ih čuvao u
tvom imenu, njih koje si mi dao; i štitio ih, te nijedan od njih ne
propade osim sina propasti, da se Pismo ispuni. 13 A sada k
tebi idem i ovo govorim u svijetu da imaju puninu moje radosti u
sebi. 14 Ja sam im predao tvoju riječ, a svijet ih zamrzi jer nisu
od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. 15 Ne molim te da ih
uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga. 16 Oni nisu od
svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. 17 Posveti ih u istini: tvoja
je riječ istina. 18 Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslah
njih u svijet. 19 I za njih posvećujem samog sebe da i oni budu
posvećeni u istini. 20 Ne molim samo za ove nego i za one koji
će na njihovu riječ vjerovati u mene: 21 da svi budu jedno kao
što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet
uzvjeruje da si me ti poslao. 22 I slavu koju si ti dao meni ja
dadoh njima: da budu jedno kao što smo mi jedno - 23 ja u
njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno da svijet upozna
da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio. 24 Oče,
hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu
sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si
me ljubio prije postanka svijeta. 25 Oče pravedni, svijet te nije

upoznao, ja te upoznah; a i ovi upoznaše da si me ti poslao.
26 I njima sam očitovao tvoje ime, i još ću očitovati, da ljubav
kojom si ti mene ljubio bude u njima - i ja u njima."

18 To rekavši, zaputi se Isus sa svojim učenicima na drugu
stranu potoka Cedrona. Ondje bijaše vrt u koji uđe Isus i
njegovi učenici. 2 A poznavaše to mjesto i Juda, njegov izdajica,
jer se Isus tu često sastajao sa svojim učenicima. 3 Juda onda
uze četu i od svećeničkih glavara i farizeja sluge te dođe onamo
sa zubljama, svjetiljkama i oružjem. 4 Znajući sve što će s njim
biti, istupi Isus naprijed te ih upita: "Koga tražite?" 5 Odgovore
mu: "Isusa Nazarećanina." Reče im Isus: "Ja sam!" A stajaše s
njima i Juda, njegov izdajica. 6 Kad im dakle reče: "Ja sam!" -
oni ustuknuše i popadaše na zemlju. 7 Ponovno ih tada upita:
"Koga tražite?" Oni odgovore: "Isusa Nazarećanina." 8 Isus
odvrati: "Rekoh vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, pustite
ove da odu" - 9 da se ispuni riječ koju reče: "Ne izgubih ni
jednoga od onih koje si mi dao." 10 A Šimun Petar isuče mač
koji je imao uza se pa udari slugu velikoga svećenika i odsiječe
mu desno uho. Sluga se zvao Malho. 11 Nato Isus reče Petru:
"Djeni mač u korice! Čašu koju mi dade Otac zar da ne pijem?"
12 Tada četa, zapovjednik i židovski sluge uhvatiše Isusa te
ga svezaše. 13 Odvedoše ga najprije Ani jer on bijaše tast
Kajfe, velikoga svećenika one godine. 14 Kajfa pak ono svjetova
Židove: "Bolje da jedan čovjek umre za narod." 15 Za Isusom
su išli Šimun Petar i drugi učenik. Taj učenik bijaše poznat
s velikim svećenikom pa s Isusom uđe u dvorište velikoga
svećenika. 16 Petar osta vani kod vrata. Tada taj drugi učenik,
znanac velikoga svećenika, iziđe i reče vratarici te uvede Petra.
17 Nato će sluškinja, vratarica, Petru: "Da nisi i ti od učenika
toga čovjeka?" On odvrati: "Nisam!" 18 A stajahu ondje sluge i
stražari, raspirivahu žeravicu jer bijaše studeno i grijahu se. S
njima je stajao i Petar i grijao se. 19 Veliki svećenik zapita Isusa
o njegovim učenicima i o njegovu nauku. 20 Odgovori mu Isus:
"Ja sam javno govorio svijetu. Uvijek sam naučavao u sinagogi i
u Hramu gdje se skupljaju svi Židovi. Ništa nisam u tajnosti
govorio. 21 Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su slušali što sam
im govorio. Oni eto znaju što sam govorio." 22 Na te njegove
riječi jedan od nazočnih slugu pljusne Isusa govoreći: "Tako li
odgovaraš velikom svećeniku?" 23 Odgovori mu Isus: "Ako sam
krivo rekao, dokaži da je krivo! Ako li pravo, zašto me udaraš?"
24 Ana ga zatim posla svezana Kajfi, velikom svećeniku. 25
Šimun Petar stajao je ondje i grijao se. Rekoše mu: "Da nisi i ti
od njegovih učenika?" On zanijeka: "Nisam!" 26 Nato će jedan
od slugu velikog svećenika, rođak onoga komu je Petar bio
odsjekao uho: "Nisam li te ja vidio u vrtu s njime?" 27 I Petar
opet zanijeka, a pijetao odmah zapjeva. 28 Nato odvedoše
Isusa od Kajfe u dvor upraviteljev. Bilo je rano jutro. I oni ne
uđoše da se ne okaljaju, već da mognu blagovati pashu. 29
Pilat tada iziđe pred njih i upita: "Kakvu tužbu iznosite protiv
ovoga čovjeka?" 30 Odgovore mu: "Kad on ne bi bio zločinac,
ne bismo ga predali tebi." 31 Reče im nato Pilat: "Uzmite ga vi i
sudite mu po svom zakonu." Odgovoriše mu Židovi: "Nama nije
dopušteno nikoga pogubiti" - 32 da se ispuni riječ Isusova kojom
je označio kakvom mu je smrću umrijeti. 33 Nato Pilat uđe opet
u dvor, pozove Isusa i upita ga: "Ti li si židovski kralj?" 34 Isus
odgovori: "Govoriš li ti to sam od sebe ili ti to drugi rekoše o
meni?" 35 Pilat odvrati: "Zar sam ja Židov? Tvoj narod i glavari
svećenički predadoše te meni. Što si učinio?" 36 Odgovori Isus:
"Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Kad bi moje kraljevstvo
bilo od ovoga svijeta, moje bi se sluge borile da ne budem
predan Židovima. Ali kraljevstvo moje nije odavde." 37 Nato
mu reče Pilat: "Ti si dakle kralj?" Isus odgovori: "Ti kažeš: ja
sam kralj. Ja sam se zato rodio i došao na svijet da svjedočim
za istinu. Tko je god od istine, sluša moj glas." 38 Reče mu
Pilat: "Što je istina?" 39 Rekavši to, opet iziđe pred Židove i
reče im: "Ja ne nalazim na njemu nikakve krivice. A u vas je
običaj da vam o Pashi nekoga pustim. Hoćete li dakle da vam
pustim kralja židovskoga?" 40 Povikaše nato opet: "Ne toga,
nego Barabu!" A Baraba bijaše razbojnik.

19 Tada Pilat uze i izbičeva Isusa. 2 A vojnici spletoše vijenac
od trnja i staviše mu ga na glavu; i zaogrnuše ga grimiznim
plaštem. 3 I prilazili su mu i govorili: "Zdravo kralju židovski!" I
pljuskali su ga. 4 A Pilat ponovno iziđe i reče im: "Evo vam ga
izvodim da znate: ne nalazim na njemu nikakve krivice." 5 Iziđe
tada Isus s trnovim vijencem, u grimiznom plaštu. A Pilat im
kaže: "Evo čovjeka!" 6 I kad ga ugledaše glavari svećenički i
sluge, povikaše: "Raspni, raspni!" Kaže im Pilat: "Uzmite ga vi i
raspnite jer ja ne nalazim na njemu krivice." 7 Odgovoriše mu
Židovi: "Mi imamo Zakon i po Zakonu on mora umrijeti jer se
pravio Sinom Božjim." 8 Kad je Pilat čuo te riječi, još se više
prestraši 9 pa ponovno uđe u dvor i kaže Isusu: "Odakle si ti?"
No Isus mu ne dade odgovora. 10 Tada mu Pilat reče: "Zar
meni ne odgovaraš? Ne znaš li da imam vlast da te pustim i
da imam vlast da te razapnem?" 11 Odgovori mu Isus: "Ne bi
imao nada mnom nikakve vlasti da ti nije dano odozgor. Zbog
toga ima veći grijeh onaj koji me predao tebi." 12 Od tada ga je
Pilat nastojao pustiti. No Židovi vikahu: "Ako ovoga pustiš, nisi
prijatelj caru. Tko se god pravi kraljem, protivi se caru." 13 Čuvši
te riječi, Pilat izvede Isusa i posadi na sudačku stolicu na mjestu
koje se zove Litostrotos - Pločnik, hebrejski Gabata - 14 a bijaše
upravo priprava za Pashu, oko šeste ure - i kaže Židovima:
"Evo kralja vašega!" 15 Oni na to povikaše: "Ukloni! Ukloni!
Raspni ga!" Kaže im Pilat: "Zar kralja vašega da razapnem?"
Odgovoriše glavari svećenički: "Mi nemamo kralja osim cara!"
16 Tada im ga preda da se razapne. Uzeše dakle Isusa. 17 I
noseći svoj križ, iziđe on na mjesto zvano Lubanjsko, hebrejski
Golgota. 18 Ondje ga razapeše, a s njim i drugu dvojicu, s jedne
i druge strane, a Isusa u sredini. 19 A napisa Pilat i natpis te
ga postavi na križ. Bilo je napisano: "Isus Nazarećanin, kralj
židovski." 20 Taj su natpis čitali mnogi Židovi jer mjesto gdje je
Isus bio raspet bijaše blizu grada, a bilo je napisano hebrejski,
latinski i grčki. 21 Nato glavari svećenički rekoše Pilatu: "Nemoj
pisati: 'Kralj židovski', nego da je on rekao: 'Kralj sam židovski.'"
22 Pilat odgovori: "Što napisah, napisah!" 23 Vojnici pak, pošto
razapeše Isusa, uzeše njegove haljine i razdijeliše ih na četiri
dijela - svakom vojniku po dio. A uzeše i donju haljinu, koja
bijaše nešivena, otkana u komadu odozgor dodolje. 24 Rekoše
zato među sobom: "Ne derimo je, nego bacimo za nju kocku pa

komu dopane" - da se ispuni Pismo koje veli: Razdijeliše među
se haljine moje, za odjeću moju baciše kocku. I vojnici učiniše
tako. 25 Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra
njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. 26 Kad Isus
vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: "Ženo!
Evo ti sina!" Zatim reče učeniku: "Evo ti majke!" 27 I od toga
časa uze je učenik k sebi. 28 Nakon toga, kako je Isus znao da
je sve dovršeno, da bi se ispunilo Pismo, reče: "Žedan sam." 29
A ondje je stajala posuda puna octa. I natakoše na izopovu trsku
spužvu natopljenu octom pa je primakoše njegovim ustima. 30
Čim Isus uze ocat, reče: "Dovršeno je!" I prignuvši glavu, preda
duh. 31 Kako bijaše Priprava, da ne bi tijela ostala na križu
subotom, jer velik je dan bio one subote, Židovi zamoliše Pilata
da se raspetima prebiju golijeni i da se skinu. 32 Dođoše dakle
vojnici i prebiše golijeni prvomu i drugomu koji su s Isusom bili
raspeti. 33 Kada dođoše do Isusa i vidješe da je već umro,
ne prebiše mu golijeni, 34 nego mu jedan od vojnika kopljem
probode bok i odmah poteče krv i voda. 35 Onaj koji je vidio
svjedoči i istinito je svjedočanstvo njegovo. On zna da govori
istinu da i vi vjerujete 36 jer se to dogodilo da se ispuni Pismo:
Nijedna mu se kost neće slomiti. 37 I drugo opet Pismo veli:
Gledat će onoga koga su proboli. 38 Nakon toga Josip iz
Arimateje, koji je - kriomice, u strahu od Židova - bio učenik
Isusov, zamoli Pilata da smije skinuti tijelo Isusovo. I dopusti mu
Pilat. Josip dakle ode i skine Isusovo tijelo. 39 A dođe i Nikodem
- koji je ono prije bio došao Isusu noću - i donese sa sobom oko
sto libara smjese smirne i aloja. 40 Uzmu dakle tijelo Isusovo i
poviju ga u povoje s miomirisima, kako je u Židova običaj za
ukop. 41 A na mjestu gdje je Isus bio raspet bijaše vrt i u vrtu
nov grob u koji još nitko ne bijaše položen. 42 Ondje dakle zbog
židovske Priprave, jer grob bijaše blizu, polože Isusa.

20 Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe
Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba
dignut. 2 Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku,
kojega je Isus ljubio, pa im reče: "Uzeše Gospodina iz groba i
ne znamo gdje ga staviše." 3 Uputiše se onda Petar i onaj drugi
učenik i dođoše na grob. 4 Trčahu obojica zajedno, ali onaj
drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. 5 Sagne se i
opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. 6 Uto dođe i Šimun Petar koji
je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže 7 i ubrus
koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose
svijen na jednome mjestu. 8 Tada uđe i onaj drugi učenik koji
prvi stiže na grob i vidje i povjerova. 9 Jer oni još ne upoznaše
Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih. 10 Potom se učenici
vratiše kući. 11 A Marija je stajala vani kod groba i plakala.
12 Zaplakana zaviri u grob i ugleda dva anđela u bjelini kako
sjede na mjestu gdje je ležalo tijelo Isusovo - jedan kod glave,
drugi kod nogu. 13 Kažu joj oni: "Ženo, što plačeš?" Odgovori
im: "Uzeše Gospodina mojega i ne znam gdje ga staviše." 14
Rekavši to, obazre se i ugleda Isusa gdje stoji, ali nije znala da
je to Isus. 15 Kaže joj Isus: "Ženo, što plačeš? Koga tražiš?"
Misleći da je to vrtlar, reče mu ona: "Gospodine, ako si ga ti
odnio, reci mi gdje si ga stavio i ja ću ga uzeti." 16 Kaže joj Isus:
"Marijo!" Ona se okrene te će mu hebrejski: "Rabbuni!" - što
znači: "Učitelju!" 17 Kaže joj Isus: "Ne zadržavaj se sa mnom
jer još ne uziđoh Ocu, nego idi mojoj braći i javi im: Uzlazim
Ocu svomu i Ocu vašemu, Bogu svomu i Bogu vašemu." 18
Ode dakle Marija Magdalena i navijesti učenicima: "Vidjela sam
Gospodina i on mi je to rekao." 19 I uvečer toga istog dana,
prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili
vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: "Mir vama!" 20 To
rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici
vidjevši Gospodina. 21 Isus im stoga ponovno reče: "Mir vama!
Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas." 22 To rekavši, dahne
u njih i kaže im: "Primite Duha Svetoga. 23 Kojima otpustite
grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im." 24 Ali
Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima
kad dođe Isus. 25 Govorili su mu dakle drugi učenici: "Vidjeli
smo Gospodina!" On im odvrati: "Ako ne vidim na njegovim
rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako
ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati." 26 I nakon
osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma.
Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: "Mir
vama!" 27 Zatim će Tomi: "Prinesi prst ovamo i pogledaj mi
ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego
vjeran." 28 Odgovori mu Toma: "Gospodin moj i Bog moj!" 29
Reče mu Isus: "Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi
koji ne vidješe, a vjeruju!" 30 Isus je pred svojim učenicima
učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi.
31 A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da
vjerujući imate život u imenu njegovu.

21 Poslije toga očitova se Isus ponovno učenicima na
Tiberijadskome moru. Očitova se ovako: 2 Bijahu zajedno
Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske,
zatim Zebedejevi i još druga dva njegova učenika. 3 Kaže im
Šimun Petar: "Idem ribariti." Rekoše: "Idemo i mi s tobom."
Izađoše i uđoše u lađu, ali te noći ne uloviše ništa. 4 Kad je
već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu znali da je
to Isus. 5 Kaže im Isus: "Dječice, imate li što za prismok?"
Odgovoriše mu: "Nemamo." 6 A on im reče: "Bacite mrežu na
desnu stranu lađe i naći ćete." Baciše oni i više je ne mogoše
izvući od mnoštva ribe. 7 Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio
kaže Petru: "Gospodin je!" Kad je Šimun Petar čuo da je to
Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u
more. 8 Ostali učenici dođoše s lađicom vukući mrežu s ribom
jer ne bijahu daleko od kraja, samo kojih dvjesta lakata. 9 Kad
iziđu na kraj, ugledaju pripravljenu žeravicu i na njoj pristavljenu
ribu i kruh. 10 Kaže im Isus: "Donesite riba što ih sada uloviste."
11 Nato se Šimun Petar popne i izvuče na kraj mrežu punu
velikih riba, sto pedeset i tri. I premda ih je bilo toliko, mreža se
ne raskinu. 12 Kaže im Isus: "Hajde, doručkujte!" I nitko se od
učenika ne usudi upitati ga: "Tko si ti?" Znali su da je Gospodin.
13 Isus pristupi, uzme kruh i dade im, a tako i ribu. 14 To se već
treći put očitova Isus učenicima pošto uskrsnu od mrtvih. 15
Nakon doručka upita Isus Šimuna Petra: "Šimune Ivanov, ljubiš li
me više nego ovi?" Odgovori mu: "Da, Gospodine, ti znaš da te
volim." 16 Kaže mu: "Pasi jaganjce moje!" Upita ga po drugi put:
"Šimune Ivanov, ljubiš li me?" Odgovori mu: "Da, Gospodine, ti

znaš da te volim!” Kaže mu: “Pasi ovce moje!” **17** Upita ga treći
put: “Šimune Ivanov, voliš li me?” Ražalosti se Petar što ga
upita treći put: “Voliš li me?” pa mu odgovori: “Gospodine, ti sve
znaš! Tebi je poznato da te volim.” Kaže mu Isus: “Pasi ovce
moje!” **18** “Zaista, zaista kažem ti: Dok si bio mlađi, sam si se
opasivao i hodio kamo si htio; ali kad ostariš, raširit ćeš ruke
i drugi će te opasivati i voditi kamo nećeš.” **19** A to mu reče
nagovješćujući kakvom će smrću proslaviti Boga. Rekavši to
doda: “Idi za mnom!” **20** Petar se okrene i opazi da ga slijedi
onaj učenik kojega je Isus ljubio i koji se za večere bijaše privio
Isusu uz prsa i upitao ga: “Gospodine, tko će te to izdati?” **21**
Vidjevši ga, Petar kaže Isusu: “Gospodine, a što s ovim?” **22**
Odgovori mu Isus: “Ako hoću da on ostane dok ne dođem, što
je tebi do toga? Ti idi za mnom!” **23** Stoga se pronese među
braćom glas da onaj učenik neće umrijeti. No Isus mu nije
rekao: “Neće umrijeti”, nego: “Ako hoću da on ostane dok ne
dođem, što je tebi do toga?” **24** Taj učenik za ovo svjedoči i ovo
napisa. I znamo da je istinito svjedočanstvo njegovo. **25** A ima
još mnogo toga što učini Isus i kad bi se sve redom popisalo,
sav svijet, mislim, ne bi obuhvatio knjiga koje bi se napisale.

Djela apostolska

1 Prvu sam knjigu, Teofile, sastavio o svemu što je Isus činio i
učio **2** do dana kad je uznesen pošto je dao upute apostolima
koje je izabrao po Duhu Svetome. **3** Njima je poslije svoje muke
mnogim dokazima pokazao da je živ, četrdeset im se dana
ukazivao i govorio o kraljevstvu Božjem. **4** I dok je jednom
s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema,
nego neka čekaju Obećanje Očevo "koje čuste od mene: **5**
Ivan je krstio vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti
kršteni Duhom Svetim." **6** Nato ga sabrani upitaše: "Gospodine,
hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?" **7**
On im odgovori: "Nije vaše znati vremena i zgode koje je Otac
podredio svojoj vlasti. **8** Nego primit ćete snagu Duha Svetoga
koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj
Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje." **9** Kada to reče, bi
uzdignut njima naočigled i oblak ga ote njihovim očima. **10** I dok
su netremice gledali kako on odlazi na nebo, gle, dva čovjeka
stadoše kraj njih u bijeloj odjeći **11** i rekoše im: "Galilejci, što
stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus koji je od vas uznesen na
nebo isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo." **12**
Onda se vratiše u Jeruzalem s brda zvanoga Maslinsko, koje je
blizu Jeruzalema, udaljeno jedan subotni hod. **13** I pošto uđu u
grad, uspnu se u gornju sobu gdje su boravili: Petar i Ivan i
Jakov i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov Alfejev i
Šimun Revnitelj i Juda Jakovljev - **14** svi oni bijahu jednodušno
postojani u molitvi sa ženama, i Marijom, majkom Isusovom, i
braćom njegovom. **15** U one dane ustade Petar među braćom -
a bijaše sakupljenog naroda oko sto i dvadeset duša - i reče:
16 "Braćo! Trebalo je da se ispuni Pismo što ga na usta Davidova
proreče Duh Sveti o Judi koji bijaše vođa onih što uhvatiše
Isusa. **17** A Juda se ubrajao među nas i imao udio u ovoj
službi. **18** On, eto, steče predio cijenom nepravednosti pa se
stropošta, raspuče po sredini i razli mu se sva utroba. **19** I svim
je Jeruzalemcima znano da se onaj predio njihovim jezikom
zove Akeldama, to jest Predio smrti. **20** Pisano je doista u Knjizi
psalama: Njegova kuća nek opusti, nek ne bude stanovnika u
njoj! Njegovo nadgledništvo nek dobije drugi! **21** Jedan dakle od
ovih ljudi što bijahu s nama za sve vrijeme što je među nama
živio Gospodin Isus - **22** počevši od krštenja Ivanova pa sve do
dana kad bi uzet od nas - treba da bude svjedokom njegova
uskrsnuća. **23** I postaviše dvojicu: Josipa koji se zvao Barsaba a
prozvao se Just, i Matiju. **24** Onda se pomoliše: "Ti, Gospodine,
poznavaoče svih srdaca, pokaži koga si od ove dvojice izabrao
25 da primi mjesto ove apostolske službe kojoj se iznevjeri Juda
da ode na svoje mjesto." **26** Onda baciše kocke i kocka pade na
Matiju; tako bi pribrojen jedanaestorici apostola.

2 Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno
na istome mjestu. **2** I eto iznenada šuma s neba, kao kad se
digne silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. **3** I pokažu
im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na
svakoga od njih. **4** Svi se napuniše Duha Svetoga i počeše
govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti. **5** A u
Jeruzalemu su boravili Židovi, ljudi pobožni iz svakog naroda pod
nebom. **6** Pa kad nasta ona huka, strča se mnoštvo i smetÄe
jer ih je svatko čuo govoriti svojim jezikom. **7** Svi su bili izvan
sebe i divili se govoreći: "Gle! Nisu li svi ovi što govore Galilejci?
8 Pa kako to da ih svatko od nas čuje na svojem materinskom
jeziku? **9** Parti, Međani, Elamljani, žitelji Mezopotamije, Judeje i
Kapadocije, Ponta i Azije, **10** Frigije i Pamfilije, Egipta i krajeva
libijskih oko Cirene, pridošlice Rimljani, **11** Židovi i sljedbenici,
Krećani i Arapi - svi ih mi čujemo gdje našim jezicima razglašuju
veličanstvena djela Božja." **12** Svi su izvan sebe zbunjeno jedan
drugog pitali: "Što bi to moglo biti?" **13** Drugi su pak, podrugujući
se, govorili: "Slatkog su se vina ponapili!" **14** A Petar zajedno s
jedanaestoricom ustade, podiže glas i prozbori: "Židovi i svi što
boravite u Jeruzalemu, ovo znajte i riječi mi poslušajte: **15** Nisu
ovi pijani, kako vi mislite - ta istom je treća ura dana - **16** nego
to je ono što je rečeno po proroku Joelu: **17** "U posljednje dane,
govori Bog: Izlit ću Duha svoga na svako tijelo i proricat će vaši
sinovi i kćeri, vaši će mladići gledati viđenja, a starci vaši sne
sanjati. **18** Čak ću i na sluge i sluškinje svoje izliti Duha svojeg u
dane one i proricat će. **19** Pokazat ću čudesa na nebu gore i
znamenja na zemlji dolje, krv i oganj i stupove dima. **20** Sunce
će se prometnut u tminu, a mjesec u krv prije nego svane Dan
Gospodnji velik i slavan. **21** I tko god prizove ime Gospodnje bit
će spašen." **22** "Izraelci, čujte ove riječi: Isusa Nazarećanina,
čovjeka kojega Bog pred vama potvrdi silnim djelima, čudesima
i znamenjima koja, kao što znate, po njemu učini među vama
- **23** njega, predana po odlučenu naumu i promislu Božjem,
po rukama bezakonika razapeste i pogubiste. **24** Ali Bog ga
uskrisi oslobodivši ga grozote smrti jer ne bijaše moguće da
ona njime ovlada. **25** David doista za nj kaže: Gospodin mi je
svagda pred očima jer mi je zdesna da ne posrnem. **26** Stog mi
se raduje srce i kliče jezik, pa i tijelo mi spokojno počiva. **27**
Jer mi nećeš ostaviti dušu u Podzemlju ni dati da pravednik
tvoj truleži ugleda. **(Hadēs g86)** **28** Pokazat ćeš mi stazu života,
ispuniti me radošću lica svoga. **29** Braćo, dopustite da vam
otvoreno kažem: praotac je David umro, pokopan je i eno mu
među nama groba sve do današnjeg dana. **30** Ali kako je
bio prorok i znao da mu se zakletvom zakle Bog plod utrobe
njegove posaditi na prijestolje njegovo, **31** unaprijed je vidio i
navijestio uskrsnuće Kristovo: Nije ostavljen u Podzemlju niti mu
tijelo truleži ugleda. **(Hadēs g86)** **32** Toga Isusa uskrisi Bog! Svi
smo mi tomu svjedoci. **33** Desnicom dakle Božjom uzvišen,
primio je od Oca Obećanje, Duha Svetoga, i izlio ga kako i sami
gledate i slušate. **34** Ta David nije bio uznesen na nebesa, a
veli: Reče Gospodin Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna' **35**
dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim! **36**
Pouzdano dakle neka znade sav dom Izraelov da je toga Isusa
kojega vi razapeste Bog učinio i Gospodinom i Kristom." **37** Kad
su to čuli, duboko potreseni rekoše Petru i drugim apostolima:
"Što nam je činiti, braćo?" **38** Petar će im: "Obratite se i svatko
od vas neka se krsti u ime Isusa Krista da vam se oproste grijesi
i primit ćete dar, Duha Svetoga. **39** Ta za vas je ovo obećanje i
za djecu vašu i za sve one izdaleka, koje pozove Gospodin Bog
naš." **40** I mnogim je drugim riječima još svjedočio i hrabrio ih:
"Spasite se od naraštaja ovog opakog!" **41** I oni prigrliše riječ
njegovu i krstiše se te im se u onaj dan pridruži oko tri tisuće

duša. 42 Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu,
lomljenju kruha i molitvama. 43 Strahopoštovanje obuzimaše
svaku dušu: apostoli su činili mnoga čudesa i znamenja. 44 Svi
koji prigrliše vjeru bijahu združeni i sve im bijaše zajedničko.
45 Sva bi imanja i dobra prodali porazdijelili svima kako bi
tko trebao. 46 Svaki bi dan jednodušno i postojano hrlili u
Hram, u kućama bi lomili kruh te u radosti i prostodušnosti srca
zajednički uzimali hranu 47 hvaleći Boga i uživajući naklonost
svega naroda. Gospodin je pak danomice zajednici pridruživao
spasenike.

3 Petar i Ivan uzlazili su u Hram na devetu molitvenu uru. 2
Upravo su donosili nekog čovjeka, hroma od majčine utrobe;
njega bi svaki dan postavljali kod hramskih vrata, zvanih Divna,
da prosi milostinju od onih koji ulaze u Hram. 3 On ugleda Petra
i Ivana upravo kad zakoračiše u Hram te zamoli milostinju. 4
Petar ga zajedno s Ivanom prodorno pogleda i reče: "Pogledaj
u nas!" 5 Dok ih je molećivo motrio očekujući od njih nešto
dobiti, 6 reče mu Petar: "Srebra i zlata nema u mene, ali što
imam - to ti dajem: u ime Isusa Krista Nazarećanina hodaj!" 7 I
uhvativši ga za desnu ruku, pridiže ga: umah mu omoćaše noge
i gležnjevi 8 pa skoči, uspravi se, stane hodati te uđe s njima u
Hram hodajući, poskakujući i hvaleći Boga. 9 Sav ga narod
vidje kako hoda i hvali Boga. 10 Razabraše da je to on - onaj
koji je na Divnim vratima Hrama prosio milostinju - i ostadoše
zapanjeni i izvan sebe zbog onoga što se s njim dogodilo. 11
Kako se pak on držao Petra i Ivana, sav se narod zapanjen
strča k njima u trijem zvani Salomonov. 12 Kada to vidje Petar,
obrati se narodu: "Izraelci, što se ovomu čudite? Ili što nas
gledate kao da smo svojom snagom ili pobožnošću postigli da
ovaj prohoda? 13 Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev, Bog otaca
naših, proslavi slugu svoga, Isusa kojega vi predadoste i kojega
se odrekoste pred Pilatom kad već bijaše odlučio pustiti ga.
14 Vi se odrekoste Sveca i Pravednika, a izmoliste da vam se
daruje ubojica. 15 Začetnika života ubiste. Ali Bog ga uskrisi od
mrtvih, čemu smo mi svjedoci." 16 "I po vjeri u njegovo ime,
to je ime dalo snagu ovomu kojega gledate i poznate: vjera u
Njega vratila je ovomu potpuno zdravlje naočigled vas sviju." 17
"I sada, braćo, znam da ste ono uradili iz neznanja kao i glavari
vaši. 18 Ali Bog tako ispuni što unaprijed navijesti po ustima svih
proroka: da će njegov Pomazanik trpjeti. 19 Pokajte se dakle i
obratite da se izbrišu grijesi vaši 20 pa od Gospodina dođu
vremena rashlade te on pošalje vama unaprijed namijenjenog
Pomazanika, Isusa." 21 Njega treba da nebo pridrži do vremena
uspostave svega što obeća Bog na usta svetih proroka svojih
odvijeka." (aiōn g165) 22 "Mojsije tako reče: Proroka poput mene
od vaše braće podignut će vam Gospodin, Bog vaš. Njega
slušajte u svemu što vam god reče. 23 I svaka duša koja ne
posluša toga proroka, neka se iskorijeni iz naroda." 24 "I svi
Proroci koji su - od Samuela dalje - govorili, također su navijestili
ove dane." 25 "Vi ste sinovi proroka i Saveza koji sklopi Bog s
ocima vašim govoreći Abrahamu: Potomstvom će se tvojim
blagoslivljati sva plemena zemlje. 26 Vama najprije podiže Bog
Slugu svoga i posla ga blagoslivljati vas da se svatko obrati od
opačina svojih."

4 Dok su oni još govorili narodu, priđu im svećenici, hramski
zapovjednik i saduceji, 2 ozlovoljeni što uče narod i navješćuju
- u Isusu - uskrsnuće od mrtvih; 3 pograbe ih i bace u tamnicu
do sutra jer već bijaše večer. 4 Ipak mnogi od onih koji su čuli
Riječ, povjerovaše te broj vjernika poraste nekako do pet tisuća.
5 Sutradan se sastadoše u Jeruzalemu glavari, starješine i
pismoznanci - 6 i veliki svećenik Ana, i Kajfa, i Ivan, i Aleksandar,
i svi od roda velikosvećeničkoga. 7 Izvedoše apostole preda se
pa ih stadoše ispitivati: "Kojom snagom ili po kojem imenu vi
to učiniste?" 8 Onda Petar pun Duha Svetoga reče: "Glavari
narodni i starješine! 9 Zar mi danas odgovaramo zbog dobra
djela učinjena bolesnu čovjeku? Po kome je ovaj spašen? 10
Neka bude znano svima vama i svemu narodu Izraelovu: po
imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi raspeli, a kojega
Bog uskrisi od mrtvih! Po njemu ovaj stoji pred vama zdrav! 11
On je onaj kamen koji vi graditelji odbaciste, ali koji postade
kamen zaglavni. 12 I nema ni u kome drugom spasenja. Nema
uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu
se možemo spasiti." 13 Kad vidješe neustrašivost Petrovu i
Ivanovu, a znajući da su to ljudi nepismeni i neuki, bijahu u
čudu; znali su ih, da bijahu s Isusom, ali 14 videći gdje s njima
stoji izliječeni čovjek, nisu mogli ništa protusloviti. 15 Stoga
zapovjediše da izađu iz vijećnice pa stadoše raspravljati: 16
"Što ćemo s tim ljudima? Ta učinili su očit znak, poznat svim
Jeruzalemcima, ne možemo ga nijekati; 17 ali da se još više
ne razglasi u narod, zaprijetimo im da nikomu živom o tom
Imenu više ne govore." 18 Pozvaše ih i zapovjediše im da
podnipošto ne zbore niti naučavaju u ime Isusovo. 19 Ali im
Petar i Ivan odgovoriše: "Sudite je li pred Bogom pravo slušati
radije vas nego Boga. 20 Mi doista ne možemo ne govoriti što
vidjesmo i čusmo." 21 Ali oni ne našavši kako da ih kazne, opet
im zaprijete pa ih otpuste poradi naroda jer su svi slavili Boga
zbog onoga što se dogodilo. 22 Jer čovjeku na kom se dogodi
čudo ozdravljenja bijaše više od četrdeset godina. 23 Otpušteni,
odoše svojima i javiše što im rekoše veliki svećenici i starješine.
24 Kad su oni to čuli, jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše:
"Gospodine, ti si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u
njima! 25 Ti si na usta oca našega, sluge svoga Davida, po
Duhu Svetom rekao: Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti
snuju? 26 Ustaju kraljevi zemaljski, Knezovi se rotÄe protiv
Gospodina i protiv Pomazanika njegova. 27 RotÄe se, uistinu,
u ovome gradu na svetog Slugu tvoga Isusa, kog pomaza,
rotÄe se Herod i Poncije Pilat zajedno s narodima i pucima
izraelskim 28 da učine što tvoja ruka i tvoja volja predodredi da
se zbude. 29 I evo sada, Gospodine, promotri prijetnje njihove i
daj slugama svojim sa svom smjelošću navješćivati riječ tvoju!
30 Pruži ruku svoju da bude ozdravljenja, znamenja i čudesa
po imenu svetoga Sluge tvoga Isusa." 31 I pošto se pomoliše,
potrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i svi se napuniše Duha
Svetoga te stanu navješćivati riječ Božju smjelo. 32 U mnoštva
onih što prigrliše vjeru bijaše jedno srce i jedna duša. I nijedan
od njih nije svojim zvao ništa od onoga što je imao, nego im
sve bijaše zajedničko. 33 Apostoli pak velikom silom davahu
svjedočanstvo o uskrsnuću Gospodina Isusa i svi uživahu veliku
naklonost. 34 Doista, nitko među njima nije oskudijevao jer koji

bi god posjedovali zemljišta ili kuće, prodavali bi ih i utržak donosili **35** i stavljali pred noge apostolima. A dijelilo se svakomu koliko je trebao. **36** A Josip, od apostola prozvan Barnaba, što znači Sin utjehe, levit, rodom Cipranin, **37** posjedovaše jednu njivu; proda je pa donese novac i postavi pred noge apostolima.

5 Neki pak čovjek po imenu Ananija, zajedno sa svojom ženom Safirom proda imanje **2** pa u dogovoru sa ženom odvoji nešto od utrška, a samo jedan dio donese i postavi pred noge apostolima. **3** Petar mu reče: "Ananija, zašto ti Sotona ispuni srce te si slagao Duhu Svetomu i odvojio od utrška imanja? **4** Da je ostalo neprodano, ne bi li tvoje ostalo; i jednoć prodano, nije li u tvojoj vlasti? Zašto si se na takvo što odlučio? Nisi slagao ljudima, nego Bogu!" **5** Kako Ananija ču te riječi, sruši se i izdahnu. I silan strah spopade sve koji su to čuli. **6** Nato ustanu mladići, poviju ga, iznesu i pokopaju. **7** Nakon otprilike tri sata uđe njegova žena ne znajući što se dogodilo. **8** Petar joj reče: "Reci mi, jeste li za toliko dali imanje?" Ona odgovori: "Da, za toliko." **9** A Petar će joj: "Što vam bi da se složiste iskušati Duha Gospodnjega? Eto na vratima nogu onih koji ti pokopaše muža! I tebe će iznijeti!" **10** Ona se umah sruši do njegovih nogu i izdahnu. Oni mladići uđu, nađu je mrtvu, iznesu je i pokopaju uz muža. **11** I silan strah spopade cijelu Crkvu i sve koji su to čuli. **12** Po rukama se apostolskim događala mnoga znamenja i čudesa u narodu. Svi su se jednodušno okupljali u Trijemu Salomonovu. **13** Nitko se drugi nije usuđivao pridružiti im se, ali ih je narod veličao. **14** I sve se više povećavalo mnoštvo muževa i žena što vjerovahu Gospodinu **15** tako da su na trgove iznosili bolesnike i postavljali ih na ležaljkama i posteljama ne bi li, kad Petar bude prolazio, bar sjena njegova osjenila kojega od njih. **16** A slijegalo bi se i mnoštvo iz gradova oko Jeruzalema: donosili bi bolesnike i opsjednute od nečistih duhova, i svi bi ozdravljali. **17** Onda se podiže veliki svećenik i sve njegove pristaše - sljedba saducejska. **18** Puni zavisti, pohvataju apostole i strpaju ih u javnu tamnicu. **19** Ali anđeo Gospodnji noću otvori vrata tamnice, izvede ih i reče: **20** "Pođite i postojano u Hramu navješćujte narodu sve riječi Života ovoga." **21** Poslušni, u praskozorje su ušli u Hram te naučavali. Uto stiže veliki svećenik i njegove pristaše, sazovu Vijeće i sve starješinstvo sinova Izraelovih pa pošalju u zatvor da ih dovedu. **22** Kad stražari stigoše onamo, ne nađoše ih u tamnici pa se vrate i jave: **23** "Zatvor smo našli sa svom pomnjom zatvoren i čuvare na straži pred vratima, ali kad smo otvorili, nikoga unutra ne nađosmo." **24** Kad su hramski zapovjednik i veliki svećenici čuli te riječi, u nedoumici su se pitali što bi to moglo biti. **25** Nato netko pristigne i dojavi im: "Eno, ljudi koje baciste u tamnicu, u Hramu stoje i uče narod." **26** Tada zapovjednik sa stražarima ode te ih dovede - ne na silu jer se bojahu da ih narod ne kamenuje. **27** Dovedoše ih i privedoše pred Vijeće. Veliki ih svećenik zapita: **28** "Nismo li vam strogo zabranili učiti u to Ime? A vi ste eto napunili Jeruzalem svojim naukom i hoćete na nas navući krv toga čovjeka." **29** Petar i apostoli odvrate: "Treba se većma pokoravati Bogu negoli ljudima! **30** Bog otaca naših uskrisi Isusa kojega vi smakoste objesivši ga na drvo. **31** Njega Bog desnicom svojom uzvisi za Začetnika i Spasitelja da obraćenjem podari Izraela i oproštenjem grijeha. **32** I mi smo svjedoci tih događaja i Duh Sveti kojega dade Bog onima što mu se pokoravaju." **33** Nato se oni razgnjeviše i htjedoše ih ubiti. **34** Ali ustade u Vijeću neki farizej imenom Gamaliel, zakonoznanac, kojega je poštovao sav narod. On zapovjedi da ljude načas izvedu **35** pa će vijećnicima: "Izraelci, dobro promislite što ćete s tim ljudima. **36** Ta prije nekog vremena podiže se Teuda tvrdeći da je netko, i uza nj prista oko četiri stotine ljudi. Bi smaknut i sve mu se pristaše razbjegoše i netragom ih nesta. **37** Nakon toga se u dane popisa podiže Juda Galilejac i odvuče narod za sobom. I on propade i sve mu se pristaše raspršiše. **38** I sad evo kanite se, velim vam, tih ljudi i otpustite ih. Jer ako je taj naum ili to djelo od ljudi, propast će; **39** ako li je pak od Boga, nećete ga moći uništiti - da se i s Bogom u ratu ne nađete." Poslušaju ga **40** pa dozovu apostole, išibaju ih, zapovjede im da ne govore u ime Isusovo pa ih otpuste. **41** Oni pak odu ispred Vijeća radosni što bijahu dostojni podnijeti pogrde za Ime. **42** I svaki su dan u Hramu i po kućama neprestance učili i navješćivali Krista, Isusa.

6 U one dane, kako se broj učenika množio, Židovi grčkog jezika stadoše mrmljati protiv domaćih Židova što se u svagdanjem služenju zanemaruju njihove udovice. **2** Dvanaestorica nato sazvaše mnoštvo učenika i rekoše: "Nije pravo da mi napustimo riječ Božju da bismo služili kod stolova. **3** De pronađite, braćo, između sebe sedam muževa na dobru glasu, punih Duha i mudrosti. Njih ćemo postaviti nad ovom službom, **4** a mi ćemo se posvetiti molitvi i posluživanju Riječi." **5** Prijedlog se svidje svemu mnoštvu pa izabraše Stjepana, muža puna vjere i Duha Svetoga, zatim Filipa, Prohora, Nikanora, Timona, Parmenu te antiohijskog pridošlicu Nikolu. **6** Njih postave pred apostole, a oni pomolivši se, polože na njih ruke. **7** I riječ je Božja rasla, uvelike se množio broj učenika u Jeruzalemu i veliko je mnoštvo svećenika prihvaćalo vjeru. **8** Stjepan je pun milosti i snage činio velika čudesa i znamenja u narodu. **9** Nato se digoše neki iz takozvane sinagoge Slobodnjaka, Cirenaca, Aleksandrinaca te onih iz Cilicije i Azije pa počeše raspravljati sa Stjepanom, **10** ali nisu mogli odoljeti mudrosti i Duhu kojim je govorio. **11** Onda podmetnuše neke ljude koji rekoše: "Čuli smo ga govoriti pogrdne riječi protiv Mojsija i Boga." **12** Podjare i narod, starješine i pismoznance pa priđu, zgrabe ga i odvuku u Vijeće. **13** Ondje namjestiše lažne svjedoke koji rekoše: "Ovaj čovjek neprestance govori protiv svetog Mjesta i Zakona. **14** Čuli smo ga doista govoriti: 'Isus Nazarećanin razvalit će ovo Mjesto i izmijeniti običaje koje nam predade Mojsije'." **15** A svi koji su sjedili u Vijeću upriješe pogled u Stjepana te opaziše - lice mu kao u anđela.

7 Veliki svećenik upita: "Je li to tako?" **2** Stjepan odgovori: "Braćo i oci, čujte! Bog slave ukaza se ocu našemu Abrahamu dok bijaše u Mezopotamiji, prije negoli se nastani u Haranu, **3** i reče mu: Iziđi iz zemlje svoje, iz zavičaja svoga, hajde u zemlju koju ću ti pokazati. **4** On nato iziđe iz zemlje kaldejske i nastani se u Haranu. Odande ga nakon smrti oca njegova Bog preseli u ovu zemlju u kojoj vi sada boravite. **5** U njoj mu ne dade ni stope baštine, nego obeća dati je u posjed njemu i potomstvu njegovu nakon njega, premda još nije imao djeteta. **6**

Bog isto tako reče da će potomci njegovi biti pridošlice u zemlji
tuđoj, da će ih porobljavati i tlačiti četiri stotine godina. 7 Ali
narod kojemu budu robovali ja ću suditi, reče Bog. A nakon toga
izići će i iskazati mi štovanje na ovome mjestu. 8 Dade mu i
Savez obrezanja. Tako rodi Izaka i obreza ga osmi dan, Izak
Jakova, Jakov dvanaest rodozačetnika." 9 "Rodozačetnici pak,
iz zavisti, Josipa predadoše u Egipat. Ali Bog bijaše s njim 10 te
ga izbavljaše iz svih nevolja, podari ga naklonošću i mudrošću
pred faraonom, kraljem egipatskim koji ga postavi za upravitelja
nad Egiptom i nad cijelim dvorom svojim. 11 Onda u cijeloj zemlji
egipatskoj i kanaanskoj nasta glad i nevolja velika: oci naši ne
mogahu naći hrane. 12 Kad Jakov doču da u Egiptu ima žita,
posla onamo najprije oce naše. 13 Drugi se put Josip očitova
braći svojoj pa faraon dozna za podrijetlo Josipovo. 14 Josip
tada posla po Jakova, oca svoga, i svu rodbinu, sedamdeset i
pet duša. 15 Jakov tako siđe u Egipat. I umrije on i oci naši. 16
Preneseni su u Sihem i položeni u grob koji je Abraham za
srebro kupio od sinova Hamorovih u Sihemu." 17 "Kako se
bližilo vrijeme obećanja koje Bog obreče Abrahamu, rastao je u
Egiptu narod i množio se 18 dok ondje ne zavlada drugi kralj
koji nije poznavao Josipa. 19 Lukav prema rodu našemu, tlačio
je on oce naše da bi djecu svoju izlagali da ne ostanu na životu.
20 U taj se čas rodi Mojsije. Bijaše božanski lijep. Tri je mjeseca
hranjen u kući očinskoj, 21 a onda, kad je bio izložen, prigrli ga
kći faraonova i othrani sebi za sina. 22 Tako Mojsije, odgojen u
svoj mudrosti egipatskoj, bijaše silan na riječima i djelima." 23
"Kad mu bijaše četrdeset godina, ponuka ga srce da pohodi
braću svoju, sinove Izraelove. 24 I kad vidje kako je jednomu
nanesena nepravda, suprotstavi se i osveti zlostavljenoga ubivši
Egipćanina. 25 Mislio je da će braća njegova shvatiti kako će
im Bog po njegovoj ruci pružiti spasenje, ali oni ne shvatiše.
26 Sutradan se pojavi pred onima koji su se tukli te ih stade
nagovarati da se izmire: 'Ljudi, braća ste! Zašto zlostavljate
jedan drugoga?' 27 Ali ga onaj što je zlostavljao svoga bližnjega
odbi riječima: Tko te postavi glavarom i sucem nad nama? 28
Kaniš li ubiti i mene kao što si jučer ubio onog Egipćanina? 29
Na te riječi pobježe Mojsije i skloni se u zemlju midjansku, gdje
mu se rodiše dva sina." 30 "Nakon četrdeset godina ukaza mu
se Anđeo u pustinji brda Sinaja u rasplamtjeloj vatri jednoga
grma. 31 Opazivši to, zadivi se Mojsije viđenju. Dok je prilazio
da bolje promotri, eto glasa Gospodnjega: 32 Ja sam Bog
Otaca tvojih, Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev. Sav preplašen,
Mojsije se ne usudi pogledati. 33 A Gospodin će mu: Izuj obuću
s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš, sveto je tlo. 34 Vidio sam,
vidio nevolju naroda svoga u Egiptu i uzdisaj mu čuo pa siđoh
izbaviti ga. I sad hajde! Šaljem te u Egipat!" 35 "Toga Mojsija -
kojega su se odrekli rekavši: Tko te postavi glavarom i sucem? -
toga im Bog kao glavara i otkupitelja posla po Anđelu koji mu se
ukaza u grmu. 36 On ih izvede učinivši čudesa i znamenja u
zemlji egipatskoj, u Crvenome moru i u pustinji kroz četrdeset
godina. 37 To je onaj Mojsije koji reče sinovima Izraelovim:
Proroka poput mene od vaše braće podići će vam Bog. 38 To
je onaj koji za skupa u pustinji bijaše između Anđela što mu
govoraše na brdu Sinaju i otaca naših; onaj koji je primio riječi
životne da ih nama preda. 39 Njemu se ne htjedoše pokoriti oci
naši, nego ga odbiše i u srcima se svojima vratiše u Egipat 40
rekavši Aronu: 'Napravi nam bogove koji će ići pred nama! Ta
ne znamo što se dogodi s tim Mojsijem koji nas izvede iz zemlje
egipatske.' 41 Tele načiniše u dane one, prinesoše žrtvu tom
kumiru i veseljahu se djelima ruku svojih. 42 Bog se pak odvrati
i prepusti ih da časte vojsku nebesku, kao što piše u Knjizi
proročkoj: Prinosiste li mi žrtve i prinose četrdeset godina u
pustinji, dome Izraelov? 43 Poprimiste šator Molohov i zvijezdu
boga Refana - likove koje napraviste da biste im se klanjali.
Odvest ću vas stoga u progonstvo onkraj Babilona!" 44 "Oci
naši imahu u pustinji Šator svjedočanstva kako odredi Onaj
koji reče Mojsiju da se on načini po praliku koji je vidio. 45 Taj
su Šator preuzeli oci naši i pod Jošuom ga unijeli u posjed s
kojega Bog pred licem njihovim rastjera narode. Tako bijaše sve
do dana Davida, 46 koji je našao milost pred Bogom te molio
da nađe boravište Bogu Jakovljevu. 47 Istom Salomon izgradi
mu Dom. 48 Ali Svevišnji u rukotvorinama ne prebiva, kao što
veli prorok: 49 Nebesa su moje prijestolje, a zemlja podnožje
nogama. Kakav dom da mi sagradite, govori Gospodin, i gdje
da bude mjesto mog počinka? 50 Nije li ruka moja načinila
sve to? 51 Tvrdovrati i neobrezanih srdaca i ušiju, vi se uvijek
opirete Duhu Svetomu: kako oci vaši tako i vi! 52 Kojega od
proroka nisu progonili oci vaši? I pobiše one koji su unaprijed
navijestili dolazak Pravednika čiji ste vi sada izdajice i ubojice,
53 vi koji po anđeoskim uredbama primiste Zakon, ali ga se
niste držali." 54 Kad su to čuli, uskipješe u srcima i počeše
škripati zubima na njega. 55 Ali on, pun Duha Svetoga, uprije
pogled u nebo i ugleda slavu Božju i Isusa gdje stoji zdesna
Bogu 56 pa reče: "Evo vidim nebesa otvorena i Sina Čovječjega
gdje stoji zdesna Bogu." 57 Vičući iza glasa, oni zatisnuše uši i
navališe jednodušno na njega. 58 Izbaciše ga iz grada pa ga
kamenovahu. Svjedoci odložiše haljine do nogu mladića koji se
zvao Savao. 59 I dok su ga kamenovali, Stjepan je zazivao:
"Gospodine Isuse, primi duh moj!" 60 Onda se baci na koljena i
povika iza glasa: "Gospodine, ne uzmi im ovo za grijeh!" Kada
to reče, usnu.

8 Savao je pristao da se Stjepan smakne. U onaj dan navali
velik progon na Crkvu u Jeruzalemu. Svi se osim apostola
raspršiše po krajevima judejskim i samarijskim. 2 Bogobojazni su
ljudi pokopali Stjepana i održali veliko žalovanje za njim. 3 Savao
je pak pustošio Crkvu: ulazio je u kuće, odvlačio muževe i žene
i predavao ih u tamnicu. 4 Oni dakle što su se raspršili obilazili
su navješćujući Riječ. 5 Filip tako siđe u grad samarijski i stade
im propovijedati Krista. 6 Mnoštvo je jednodušno prihvaćalo što
je Filip govorio slušajući ga i gledajući znamenja koja je činio. 7
Doista, iz mnogih su opsjednutih izlazili nečisti duhovi vičući iza
glasa, a ozdravljali su i mnogi uzeti i hromi. 8 Nasta tako velika
radost u onome gradu. 9 Čovjek se neki, imenom Šimun, u
gradu već duže bavio čarobnjaštvom i općaravao narod tvrdeći
da je neki veliki. 10 Priklanjalo mu se sve, malo i veliko, te
govorilo: "Ovaj je Snaga Božja, zvana Velika." 11 A priklanjahu
mu se jer ih je duže vremena općaravao svojim vradžbinama.
12 Ali kad povjerovaše Filipu koji navješćivaše evanđelje o
kraljevstvu Božjemu i o imenu Isusa Krista, krštavahu se -

muževi i žene. 13 Povjerova i Šimun te se krsti i osta uz Filipa:
bio je zanesen promatrajući znamenja i čudesa koja su se
događala. 14 Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija
prigrlila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana. 15 Oni siđoše
i pomoliše se za njih da bi primili Duha Svetoga. 16 Jer još
ni na koga od njih ne bijaše sišao; bijahu samo kršteni u ime
Gospodina Isusa. 17 Tada polagahu ruke na njih i oni primahu
Duha Svetoga. 18 Kad Šimun vidje da se polaganjem ruku
apostolskih daje Duh, ponudi apostolima novaca 19 govoreći:
"Dajte i meni tu moć da svatko na koga položim ruke primi Duha
Svetoga." 20 Petar mu odvrati: "Novac tvoj zajedno s tobom
propao kad si mislio dar Božji novcima steći! 21 Nema tebi ovdje
dijela ni udjela jer tvoje srce nije pravo pred Bogom! 22 Obrati
se od te opakosti svoje i moli Gospodina ne bi li ti se kako
oprostila namisao srca tvoga. 23 Ta gledam te: žučju si gorak
i nepravdom okovan." 24 Šimun odgovori: "Molite i vi za me
Gospodina da me ne snađe ništa od toga što rekoste!" 25 Oni
pak pošto posvjedočiše i dorekoše riječ Gospodnju, vratiše se u
Jeruzalem navješćujući evanđelje mnogim selima samarijskim.
26 Anđeo se Gospodnji obrati Filipu: "Ustani i pođi na jug putom
što iz Jeruzalema silazi u Gazu; on je pust." 27 On usta i
pođe. Odjednom eto nekog Etiopljanina, dvoranina, visokog
dostojanstvenika kandake, kraljice etiopske koji bijaše nad svom
njezinom riznicom. 28 Vraćao se iz Jeruzalema, kamo je bio
pošao pokloniti se; sjeđaše na svojim kolima i čitaše proroka
Izaiju. 29 Duh reče Filipu: "Pođi i pridruži se tim kolima!" 30 Filip
pritrča i ču gdje onaj čita Izaiju proroka pa će mu: "Razumiješ
li što čitaš?" 31 On odvrati: "Kako bih mogao ako me tko ne
uputi?" Onda zamoli Filipa da se uspne i sjedne uza nj. 32 A
čitao je ovaj odlomak Pisma: Ko ovcu na klanje odvedoše ga,
ko janje nijemo pred onim što ga striže on ne otvara svojih usta.
33 U poniženju sud mu je uskraćen. Naraštaj njegov tko da
opiše? Da, uklonjen je sa zemlje život njegov. 34 Dvoranin se
obrati Filipu pa će mu: "Molim te, o kome to prorok govori? O
sebi ili o kome drugom? 35 Filip prozbori te mu, pošavši od
toga Pisma, navijesti evanđelje: Isusa. 36 Putujući tako, stigoše
do neke vode pa će dvoranin: "Evo vode! Što priječi da se
krstim?" 38 Zapovjedi da kola stanu pa obojica, Filip i dvoranin,
siđoše u vodu te ga Filip krsti. 39 A kad iziđoše iz vode, Duh
Gospodnji ugrabi Filipa te ga dvoranin više ne vidje. On radosno
nastavi svojim putom, 40 a Filip se nađe u Azotu. I kako je
prolazio, navješćivaše evanđelje svim gradovima dok ne stiže u
Cezareju.

9 Savao pak, sveudilj zadahnut prijetnjom i pokoljem prema
učenicima Gospodnjim, pođe k velikomu svećeniku, 2 zaiska
od njega pisma za sinagoge u Damasku, da sve koje nađe od
ovoga Puta, muževe i žene, okovane dovede u Jeruzalem. 3
Kad se putujući približi Damasku, iznenada ga obasja svjetlost s
neba. 4 Sruši se na zemlju i začu glas što mu govoraše: "Savle,
Savle, zašto me progoniš?" 5 On upita: "Tko si, Gospodine?" A
on će: "Ja sam Isus kojega ti progoniš! 6 Nego ustani, uđi u
grad i reći će ti se što ti je činiti." 7 Njegovi suputnici ostadoše
bez riječi: čuli su doduše glas, ali ne vidješe nikoga. 8 Savao
usta sa zemlje. Otvorenih očiju nije ništa vidio pa ga povedu za
ruku i uvedu u Damask. 9 Tri dana nije vidio, nije jeo ni pio. 10
U Damasku bijaše neki učenik imenom Ananija. Njemu u viđenju
reče Gospodin: "Ananija!" On se odazva: "Evo me, Gospodine!"
11 A Gospodin će mu: "Ustani, pođi u ulicu zvanu Ravna i u
kući Judinoj potraži Tržanina imenom Savla. Eno, moli se; 12
i u viđenju vidje čovjeka imenom Ananiju gdje ulazi i polaže
na nj ruke da bi progledao." 13 Ananija odgovori: "Gospodine,
od mnogih sam čuo o tom čovjeku kolika je zla tvojim svetima
učinio u Jeruzalemu. 14 On ima od velikih svećenika i punomoć
okovati sve koji prizivlju ime tvoje." 15 Gospodin mu odvrati:
"Pođi jer on mi je oruđe izabrano da ponese ime moje pred
narode i kraljeve i sinove Izraelove. 16 Ja ću mu uistinu pokazati
koliko mu je za ime moje trpjeti." 17 Ananija ode, uđe u kuću,
položi na nj ruke i reče: "Savle, brate! Gospodin, Isus koji ti se
ukaza na putu kojim si išao, posla me da progledaš i napuniš se
Duha Svetoga." 18 I odmah mu s očiju spade nešto kao ljuske
te on progleda pa usta, krsti se 19 i uzevši hrane, okrijepi se.
Nekoliko dana provede s učenicima u Damasku. 20 te odmah
stade po sinagogama propovijedati Isusa, da je on Sin Božji. 21
Koji ga god slušahu, izvan sebe govorahu: "Nije li ovo onaj koji
je u Jeruzalemu istrebljivao sve koji Ime ovo prizivlju, pa i ovamo
zato došao da ih okovane odvede pred velike svećenike?"
22 Savao pak, sve silniji, zbunjivaše Židove koji prebivahu u
Damasku dokazujući: "Ovo je Krist!" 23 Pošto je minulo podosta
vremena, odluče Židovi pogubiti ga, 24 ali Savao dozna za
njihov naum. Nadzirahu i vrata danju i noću da bi ga pogubili,
25 ali ga učenici noću uzeše i preko zidina oprezno spustiše u
košari. 26 Kad je Savao došao u Jeruzalem, gledao se pridružiti
učenicima, ali ga se svi bojahu: nisu vjerovali da je učenik. 27
Tada ga Barnaba uze i povede k apostolima te im pripovjedi
kako je Savao na putu vidio Gospodina koji mu je govorio i kako
je u Damasku smjelo propovijedao u ime Isusovo. 28 Od tada se
s njima slobodno kretao po Jeruzalemu i smjelo propovijedao u
ime Gospodnje. 29 Govorio je i raspravljao sa Židovima grčkog
jezika pa i oni snovahu pogubiti ga. 30 Saznala to braća pa ga
odvedoše u Cezareju i uputiše u Tarz. 31 Crkva je po svoj Judeji,
Galileji i Samariji uživala mir, izgrađivala se i napredovala u
strahu Gospodnjem te rasla utjehom Svetoga Duha. 32 Jednom
Petar, obilazeći posvuda, siđe i k svetima u Lidi. 33 Ondje nađe
nekog čovjeka imenom Eneja, koji je osam godina ležao na
postelji: bijaše uzet. 34 Reče mu Petar: "Eneja, ozdravlja te Isus
Krist! Ustani i prostri sam sebi!" On umah usta. 35 Vidješe to svi
žitelji Lide i Šarona te se obratiše Gospodinu. 36 U Jopi pak
bijaše učenica imenom Tabita, što prevedeno znači Košuta.
Bijaše ona bogata dobrim djelima i milostinjama što ih je dijelila.
37 Upravo u one dane obolje i umrije. Pošto je operu, izlože je u
gornjoj sobi. 38 A kako je Lida blizu Jope, učenici čuše da je
Petar ondje i poslaše k njemu dva čovjeka s molbom: "Dođi k
nama, ne oklijevaj!" 39 Petar usta i krenu s njima. Čim stiže,
odvedoše ga u gornju sobu. Okružiše ga sve udovice te mu
plačući pokazivahu haljine i odijela što ih je Košuta izrađivala
dok je još bila s njima. 40 Petar sve istjera van, kleknu, pomoli
se pa se okrenu prema tijelu i reče: "Tabita, ustani!" Ona otvori
oči, pogleda Petra i sjede. 41 On joj pruži ruku i pridiže je. Onda
pozove svete i udovice pa im je pokaza živu. 42 Dozna se za to

po svoj Jopi te mnogi povjerovaše u Gospodina. 43 Petar osta
neko vrijeme u Jopi u nekog Šimuna kožara.

10 U Cezareji bijaše neki čovjek imenom Kornelije, satnik
takozvane italske čete, 2 pobožan i bogobojazan sa
svim svojim domom. Dijelio je mnoge milostinje narodu i bez
prestanka se molio Bogu. 3 U viđenju negdje oko devete ure
dana ugleda on jasno anđela Božjega gdje dolazi k njemu i
veli mu: “Kornelije!” 4 Zagleda se u nj pa mu prestrašen reče:
“Što je, Gospodine?” A on njemu: “Molitve su tvoje i milostinje
uzišle kao žrtva podsjetnica pred Boga. 5 Zato sada pošalji
ljude u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar. 6 On je gost u
nekog Šimuna kožara čija je kuća uz more.” 7 Čim ode anđeo
koji mu je govorio, pozove on dvojicu slugu i jednoga pobožna,
privržena vojnika, 8 sve im ispripovjedi i posla ih u Jopu. 9
Sutradan, dok su oni putovali i približavali se gradu, oko šeste
ure uziđe Petar na krov moliti. 10 Ogladnje i zaželje se jela. Dok
mu pripremahu, pade on u zanos. 11 Gleda on nebo rastvoreno i
posudu neku poput velika platna: uleknuta s četiri okrajka, silazi
na zemlju. 12 U njoj bijahu svakovrsni četveronošci, gmazovi
zemaljski i ptice nebeske. 13 I glas će mu neki: “Ustaj, Petre!
Kolji i jedi!” 14 Petar odvrati: “Nipošto, Gospodine! Ta nikad
još ne okusih ništa okaljano i nečisto”. 15 A glas će mu opet,
po drugi put: “Što Bog očisti, ti ne zovi okaljanim!” 16 To se
ponovi do triput, a onda je posuda ponesena na nebo. 17 Dok
se Petar dvoumio što bi imalo značiti viđenje koje vidje, eto ljudi
koje je poslao Kornelije: pošto se raspitaše za Šimunovu kuću,
pojave se na vratima, 18 zovnu te upitaju je li ondje ugošćen
neki Šimun, nazvan Petar. 19 Dok je Petar sveudilj razmišljao o
viđenju, reče mu Duh: “Evo, neka te trojica traže. 20 De ustani,
siđi i pođi s njima ne skanjujući se jer ja sam ih poslao.” 21
Petar siđe k ljudima i reče: “Evo me! Ja sam onaj kojega tražite!
Zbog čega ste došli?” 22 Oni odgovore: “Satnik Kornelije, muž
pravedan i bogobojazan, za kojega svjedoči sav narod židovski,
primi od svetog anđela naputak da te dozove u dom svoj i čuje
od tebe riječi.” 23 Tada ih Petar pozva unutra i ugosti. Sutradan
usta i krenu s njima; pratila ga neka braća iz Jope. 24 Drugi
dan stiže u Cezareju. Kornelije ih je čekao sazvavši rodbinu i
prisne prijatelje. 25 Kad je Petar ulazio, pohrli mu Kornelije u
susret, padne mu k nogama i pokloni se. 26 Petar ga pridigne
govoreći: “Ustani! I ja sam čovjek.” 27 I razgovarajući s njime,
uđe i nađe sabrane mnoge 28 te im reče: “Vi znate kako je
Židovu zabranjeno družiti se sa strancem ili k njemu ulaziti, ali
meni Bog pokaza da nikoga ne zovem okaljanim ili nečistim. 29
Stoga, pozvan, i dođoh bez pogovora. Da čujemo dakle zbog
čega me pozvaste!” 30 Kornelije reče: “Prije četiri dana baš u
ovo doba, o devetoj uri, molio sam se u kući kad gle: čovjek neki
u sjajnoj odjeći stane preda me 31 i reče: 'Kornelije, uslišana ti je
molitva i milostinje su tvoje spomenute pred Bogom! 32 Pošalji
dakle u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar. On je gost u
kući Šimuna kožara uz more.' 33 Odmah sam dakle poslao k
tebi, a ti si dobro učinio što si došao. Evo nas dakle sviju pred
Bogom da čujemo sve što ti zapovjedi Gospodin!” 34 Petar tada
prozbori i reče: “Sad uistinu shvaćam da Bog nije pristran, 35
nego - u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i
čini pravdu. 36 Riječ posla sinovima Izraelovim navješćujući
im evanđelje: mir po Isusu Kristu; on je Gospodar sviju. 37 Vi
znate što se događalo po svoj Judeji, počevši od Galileje, nakon
krštenja koje je propovijedao Ivan: 38 kako Isusa iz Nazareta
Bog pomaza Duhom Svetim i snagom, njega koji je, jer Bog
bijaše s njime, prošao zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve
kojima bijaše ovladao đavao.” 39 “Mi smo svjedoci svega što on
učini u zemlji judejskoj i Jeruzalemu. I njega smakoše, objesivši
ga na drvo! 40 Bog ga uskrisi treći dan i dade mu da se očituje -
41 ne svemu narodu, nego svjedocima od Boga predodređenima
- nama koji smo s njime zajedno jeli i pili pošto uskrsnu od
mrtvih.” 42 “On nam i naloži propovijedati narodu i svjedočiti:
Ovo je onaj kojega Bog postavi sucem živih i mrtvih!” 43 “Za nj
svjedoče svi proroci: da tko god u nj vjeruje, po imenu njegovu
prima oproštenje grijeha.” 44 Dok je Petar još govorio te riječi,
siđe Duh Sveti na sve koji su slušali tu besjedu. 45 A vjernici iz
obrezanja, koji dođoše zajedno s Petrom, začudiše se što se i
na pogane izlio dar Duha Svetoga. 46 Jer čuli su ih govoriti
drugim jezicima i veličati Boga. Tada Petar reče: 47 “Može li tko
uskratiti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga
kao i mi?” 48 I zapovjedi da se krste u ime Isusa Krista. Tada ga
zamole da ostane ondje nekoliko dana.

11 Dočuli apostoli i braća po Judeji da i pogani primiše
riječ Božju 2 pa kad Petar uziđe u Jeruzalem, uzeše
mu obrezanici prigovarati: 3 “Ušao si, dobacivahu, k ljudima
neobrezanima i jeo s njima!” 4 Onda započe Petar te im izloži
sve po redu: 5 “Molio sam se, reče, u Jopi kadli u zanosu
ugledam viđenje: posudu neku poput velika platna, uleknuta s
četiri okrajka, gdje silazi s neba i dolazi do mene. 6 Zagledah se,
promotrih je i vidjeh četvoronošce zemaljske, zvijeri i gmazove
te ptice nebeske. 7 Začuh i glas koji mi govoraše: 'Ustaj, Petre!
Kolji i jedi!' 8 Ja odvratih: 'Nipošto, Gospodine! Ta nikad mi još
ništa okaljano ili nečisto ne uđe u usta.' 9 A glas će s neba po
drugi put: 'Što Bog očisti, ti ne zovi nečistim.' 10 To se ponovi do
triput, a onda se sve opet povuče na nebo.” 11 “I odmah se,
evo, pred kućom u kojoj bijah pojaviše tri čovjeka poslana iz
Cezareje k meni. 12 A Duh mi reče da pođem s njima ništa ne
premišljajući. Sa mnom pođoše i ova šestorica braće te uđosmo
u kuću tog čovjeka. 13 On nam pripovjedi kako je u svojoj kući
vidio anđela koji je stao preda nj i rekao: 'Pošalji u Jopu i dozovi
Šimuna nazvanog Petar; 14 on će ti navijestiti riječi po kojima
ćeš se spasiti ti i sav dom tvoj.'” 15 “I kad počeh govoriti, siđe na
njih Duh Sveti kao ono na nas u početku. 16 Sjetih se tada riječi
Gospodnje: 'Ivan je, govoraše on, krstio vodom, a vi ćete biti
kršteni Duhom Svetim.' 17 Ako im je dakle Bog dao isti dar kao i
nama koji povjerovasmo u Gospodina Isusa Krista, tko sam ja
da bih se smio oprijeti Bogu?” 18 Kad su to čuli, umiriše se te
stadoše slaviti Boga govoreći: “Dakle i poganima Bog dade
obraćenje na život!” 19 Oni dakle što ih raspršio nevolja nastala u
povodu Stjepana dopriješe do Fenicije, Cipra i Antiohije, nikomu
ne propovijedajući Riječi doli samo Židovima. 20 Neki su od njih
bili Ciprani i Cirenci. Kad stigoše u Antiohiju, propovijedahu
i Grcima navješćujući evanđelje: Gospodina, Isusa. 21 Ruka
Gospodnja bijaše s njima te velik broj ljudi povjerova i obrati se

Gospodinu. 22 Vijest o tome doprije do Crkve u Jeruzalemu
pa poslaše Barnabu u Antiohiju. 23 Kad on stiže i vidje milost
Božju, obradova se te potaknu sve da u odlučnosti srca ostanu
uz Gospodina. 24 Ta bijaše to muž čestit, pun Duha Svetoga i
vjere. Znatno se mnoštvo prikloni Gospodinu. 25 Barnaba se
zatim zaputi u Tarz potražiti Savla. 26 Kad ga nađe, odvede
ga u Antiohiju. Punu su se godinu dana sastajali u toj Crkvi
i poučavali poveće mnoštvo te se u Antiohiji učenici najprije
prozvaše kršćanima. 27 U one dane dođoše u Antiohiju neki
proroci iz Jeruzalema. 28 Jedan od njih, imenom Agab, usta i
po Duhu pretkaza da će uskoro nastati velika glad po svem
svijetu. Ona i nasta za Klaudija. 29 Stoga će svatko od učenika,
odlučiše, koliko smogne poslati da se posluži braći u Judeji. 30
To i učiniše te poslaše starješinama po Barnabi i Savlu.

12 U to vrijeme uze Herod zlostavljati neke od Crkve. 2
Mačem pogubi Jakova, brata Ivanova. 3 Kad vidje da je to
drago Židovima, uhvati i Petra (bijahu upravo Dani beskvasnih
kruhova). 4 Uhiti ga, baci u tamnicu i dade da ga čuvaju četiri
vojničke četverostraže, nakan izvesti ga nakon Pashe pred
narod. 5 Petra su dakle čuvali u tamnici, a Crkva se svesrdno
moljaše Bogu za njega. 6 One noći kad ga je Herod kanio
privesti, spavao je Petar između dva vojnika, okovan dvojim
verigama, a stražari pred vratima čuvahu stražu. 7 Kad eto:
pojavi se anđeo Gospodnji te svjetlost obasja ćeliju. Anđeo udari
Petra u rebra, probudi ga i reče: "Ustaj brzo!" I spadoše mu
verige s ruku. 8 Anđeo mu reče: "Opaši se i priveži obuću!" On
učini tako. Onda će mu anđeo: "Zaogrni se i hajde za mnom!" 9
Petar izađe, pođe za njim, a nije znao da je zbilja što se događa
po anđelu: činilo mu se da gleda viđenje. 10 Prošavši prvu
stražu, i drugu, dođoše do željeznih vrata koja vode u grad. Ona
im se sama otvore te oni izađu, prođu jednu ulicu, a onda anđeo
odjednom odstupi od njega. 11 Petar pak, došavši k sebi, reče:
"Sad uistinu znam da je Gospodin poslao anđela svoga i izbavio
me iz Herodove ruke i od svega što je očekivao židovski narod."
12 Kad je to uočio, zaputi se kući Marije, majke Ivana nazvanog
Marko. Ondje se mnogi bijahu sabrali i molili. 13 Kad Petar
pokuca na dvorišna vrata, dođe prisluhnuti sluškinja imenom
Ruža. 14 Kad prepozna Petrov glas, od radosti i ne otvori vrata,
nego utrča i javi da je Petar pred vratima. 15 Oni joj rekoše:
"Mahnitaš!" Ali je ona uporno tvrdila da je tako. Nato će oni: "Bit
će njegov anđeo!" 16 Petar nastavi kucati. Kad napokon otvoriše
i ugledaše ga, ostadoše izvan sebe. 17 On im rukom mahnu
neka šute pa im pripovjedi kako ga Gospodin izvede iz tamnice
te dometnu: "Javite to Jakovu i braći!" Onda izađe i ode u
drugo mjesto. 18 Kad se razdani, nasta među vojnicima uzbuna
nemalena što li se s Petrom dogodilo. 19 Herod ga stade tražiti,
a kad ga ne nađe, sasluša stražare i naredi da se smaknu. Onda
siđe iz Judeje u Cezareju i ondje osta. 20 A bio je u žestoku
sukobu s Tircima i Sidoncima. Oni zajednički dođoše k njemu i
pošto pridobiše kraljevskoga komornika Blasta, zaiskaše mir, jer
je njihova zemlja dobivala živež od kraljeve. 21 U određeni dan
sjede Herod odjeven u kraljevsko ruho na prijestol i stade im
govoriti. 22 Narod izvikivaše: "Božji glas, a ne ljudski!" 23 Umah
ga, zbog toga što ne dade slavu Bogu, udari anđeo Gospodnji
te on rascrvotočen izdahnu. 24 Riječ je pak Božja rasla i širila
se. 25 Barnaba i Savao, pošto obaviše služenje u Jeruzalemu,
vratiše se uzevši sa sobom Ivana zvanog Marko.

13 U antiohijskoj je Crkvi bilo proroka i učitelja: Barnaba,
Šimun zvani Niger, Lucije Cirenac, Manahen, suothranjenik
Heroda četverovlasnika, i Savao. 2 Dok su jednom obavljali
službu Božju i postili, reče Duh Sveti: "De mi odlučite Barnabu i
Savla za djelo na koje sam ih pozvao." 3 Onda su postili, molili,
položili na njih ruke i otpustili ih. 4 Poslani od Svetoga Duha
siđu u Seleuciju, a odande odjedre na Cipar. 5 Kad se nađoše u
Salamini, navješćivahu riječ Božju u židovskim sinagogama.
Imali su i Ivana za poslužitelja. 6 Pošto pak prođoše sav otok do
Pafa, nađoše nekog vračara, nazoviproroka, Židova, imenom
Barjesu. 7 On bijaše uz namjesnika Sergija Pavla, čovjeka
razborita. Sergije dozva Barnabu i Savla te zaiska čuti riječ
Božju, 8 ali im se usprotivi Elim, Vračar - tako mu se ime prevodi
- nastojeći odvratiti namjesnika od vjere. 9 Savao pak, zvan
i Pavao, pun Duha Svetoga, ošinu ga pogledom 10 i reče:
"Pun svake lukavosti i prevrtljivosti, sine đavolski, neprijatelju
svake pravednosti, zar nikako da prestaneš iskrivljavati ravne
putove Gospodnje? 11 Evo stoga sada ruke Gospodnje na
tebi: oslijepljet ćeš i neko vrijeme nećeš gledati sunca!" Odmah
pade na nj mrak i tama te on glavinjajući stade tražiti ruke
vodilje. 12 Videći što se dogodilo, povjerova tada namjesnik,
zanesen naukom Gospodnjim. 13 Pošto se Pavao i oni oko
njega otisnuše od Pafa, stigoše u Pergu pamfilijsku. Ivan ih
napusti te se vrati u Jeruzalem. 14 Oni pak krenuše iz Perge i
stigoše u Antiohiju pizidijsku. U dan subotni ušli su u sinagogu i
sjeli. 15 Nakon čitanja Zakona i Proroka pošalju nadstojnici
sinagoge k njima: "Braćo, rekoše, ima li u vas koja riječ utjehe
za narod, govorite!" 16 Nato usta Pavao, dadne rukom znak
i reče: "Izraelci i vi koji se Boga bojite, čujte! 17 Bog naroda
ovoga, Izraela, izabra oce naše i uzdiže narod za boravka u
zemlji egipatskoj te ga ispruženom rukom izvede iz nje. 18
Oko četrdeset ga je godina na rukama nosio u pustinji 19 pa
pošto zatre sedam naroda u zemlji kanaanskoj, ubaštini ga
u zemlji njihovoj 20 za kakve četiri stotine i pedeset godina.
Nakon toga dade im suce - do Samuela proroka. 21 Onda
zaiskaše kralja pa im Bog za četrdeset godina dade Šaula,
sina Kiševa, iz plemena Benjaminova. 22 Pošto svrgnu njega,
podiže im za kralja Davida za kojega posvjedoči: Nađoh Davida,
sina Jišajeva, čovjeka po svom srcu, koji će ispuniti sve moje
želje. 23 Iz njegova potomstva izvede Bog po svom obećanju
Izraelu Spasitelja, Isusa. 24 Pred njegovim je dolaskom Ivan
propovijedao krštenje obraćenja svemu narodu izraelskomu. 25
A kad je Ivan dovršavao svoju trku, govorio je: 'Nisam ja onaj
za koga me vi držite. Nego za mnom evo dolazi onaj komu ja
nisam dostojan odriješiti obuće na nogama.'" 26 "Braćo, sinovi
roda Abrahamova, vi i oni koji se među vama Boga boje, nama
je upravljena ova Riječ spasenja. 27 Doista, žitelji Jeruzalema
i glavari njihovi ne upoznaše njega ni riječi proročkih što se
čitaju svake subote pa ih, osudivši ga, ispuniše. 28 Premda
ne nađoše nikakva razloga smrti, zatražiše od Pilata da ga
smakne. 29 Pošto pak izvršiše sve što je o njemu napisano,

skinuše ga s drveta i položiše u grob. **30** Ali Bog ga uskrisi od
mrtvih. **31** On se mnogo dana ukazivao onima koji s njim bijahu
uzašli iz Galileje u Jeruzalem. Oni su sada njegovi svjedoci pred
narodom." **32** "I mi vam navješćujemo evanđelje: obećanje dano
ocima **33** Bog je ispunio djeci, nama, uskrisivši Isusa, kao što je
i pisano u Psalmu drugom: Ti si Sin moj, danas te rodih. **34** Da
ga pak uskrisi od mrtvih te se on više nikad neće vratiti u trulež,
rekao je ovime: Dat ću vama svetinje Davidove, pouzdane.
35 Zato i na drugome mjestu kaže: Nećeš dati da Svetac tvoj
ugleda truleži. **36** David doista, pošto u svom naraštaju posluži
volji Božjoj, preminu, pridruži se ocima svojim i vidje trulež, **37**
a Onaj koga Bog uskrisi ne vidje truleži. **38** Neka vam dakle
braćo, znano bude: po Ovome vam se navješćuje oproštenje
grijeha! **39** Po Ovome se tko god vjeruje, opravdava od svega
od čega se po Mojsijevu zakonu niste mogli opravdati! **40** Pazite
da se ne zbude što je rečeno u Prorocima: **41** Obazrite se,
preziratelji, snebijte se i nestanite! Jer djelo činim u dane vaše,
djelo u koje ne biste vjerovali da vam ga tko ispriča." **42** Na
izlasku su ih molili da im iduće subote o tome govore. **43** A
pošto se skup raspustio, mnogi Židovi i bogobojazne pridošlice
pođoše za Pavlom i Barnabom koji su ih nagovarali ustrajati u
milosti Božjoj. **44** Iduće se subote gotovo sav grad zgrnu čuti
riječ Gospodnju. **45** Kad su Židovi ugledali mnoštvo, puni zavisti
psujući suprotstavljali su se onomu što je Pavao govorio. **46**
Na to im Pavao i Barnaba smjelo rekoše: "Trebalo je da se
najprije vama navijesti riječ Božja. Ali kad je odbacujete i sami
sebe ne smatrate dostojnima života vječnoga, obraćamo se
evo poganima. **(aiōnios g166)** **47** Jer ovako nam je zapovjedio
Gospodin: Postavih te za svjetlost poganima, da budeš na
spasenje do nakraj zemlje. **48** Pogani koji su slušali radovali
su se i slavili riječ Gospodnju te povjerovaše oni koji bijahu
određeni za život vječni. **(aiōnios g166)** **49** Riječ se pak Gospodnja
pronese po svoj onoj pokrajini. **50** Ali Židovi potakoše ugledne
bogobojazne žene i prvake gradske te zametnuše progon protiv
Pavla i Barnabe pa ih izbaciše iz svoga kraja. **51** Oni pak stresu
prašinu s nogu protiv njih pa odu u Ikonij. **52** A učenici su se
ispunjali radošću i Duhom Svetim.

14 U Ikoniju isto tako uđoše u židovsku sinagogu i govorahu
tako da povjerova veliko mnoštvo Židova i Grka. **2** Ali
nepokorni Židovi razdražiše i podjariše pogane protiv braće. **3**
Oni se ipak zadržaše duže vremena, smjeli u Gospodinu koji
je svjedočio za Riječ milosti svoje, davao da se po njihovim
rukama događaju znamenja i čudesa. **4** Mnoštvo se gradsko
podvoji: jedni bijahu za Židove, drugi za apostole. **5** Pogani i
Židovi sa svojim glavarima navališe da zlostave i kamenuju
apostole. **6** Kada to opaziše, prebjegoše oni u likaonske gradove
Listru i Derbu i okolicu. **7** Ondje su navješćivali evanđelje. **8** U
Listri je sjedio neki čovjek uzetih nogu, hrom od majčine utrobe;
nikada nije hodao. **9** Čuo je Pavla gdje govori. **10** Pavao ga
pronikne pogledom, vidje da ima vjeru u spasenje pa mu iza
glasa reče: "Uspravi se na noge!" On skoči i prohoda. **11** Kad
mnoštvo ugleda što učini Pavao, povika likaonski: "Bogovi u
ljudskom obličju siđoše k nama!" **12** I nazvaše Barnabu Zeusom,
a Pavla Hermesom jer je Pavao vodio riječ. **13** A svećenik
Zeusa Predgradskoga dovede pred vrata bikove i vijence te
u zajednici s narodom htjede žrtvovati. **14** Kada su to dočuli
apostoli Barnaba i Pavao, razdriješe haljine i uletješe u narod
vičući: **15** "Ljudi, što to radite? I mi smo smrtnici, baš kao i vi!
Navješćujemo vam da se od tih ispraznosti obratite k Bogu
živomu koji stvori nebo i zemlju, more i sve što je u njima. **16**
On je u prošlim naraštajima pustio da svi pogani pođu svojim
putovima. **17** Ipak ne ostavi sebe neposvjedočena: dobročinstva
iskazuje, s neba vam kišu daje i vremena plodonosna, napunja
hranom i radošću srca vaša." **18** I tako govoreći, jedva sklonuše
mnoštvo da im ne žrtvuje. **19** Uto iz Antiohije i Ikonija nadođu
neki Židovi, pridobiju svjetinu te kamenuju Pavla i odvuku ga
izvan grada misleći da je mrtav. **20** Kad ga pak okružiše učenici,
usta on i uđe u grad. Sutradan ode s Barnabom u Derbu.
21 Pošto navijestiše evanđelje tomu gradu i mnoge učiniše
učenicima, vratiše se u Listru, u Ikonij i u Antiohiju. **22** Učvršćivali
su duše učenika bodreći ih da ustraju u vjeri jer da nam je kroz
mnoge nevolje ući u kraljevstvo Božje. **23** Postavljali su im po
crkvama starješine te ih, nakon molitve i posta, povjeravahu
Gospodinu u kojega su povjerovali. **24** Pošto su prešli Pizidiju,
stigoše u Pamfiliju. **25** U Pergi navijestiše Riječ pa siđu u Ataliju.
26 Odande pak odjedriše u Antiohiju, odakle ono bijahu povjereni
milosti Božjoj za djelo koje izvršiše. **27** Kada stigoše, sabraše
Crkvu i pripovjediše što sve učini Bog po njima: da i poganima
otvori vrata vjere. **28** I proveli su nemalo vremena s učenicima.

15 Uto neki siđoše iz Judeje i počeše učiti braću: "Ako se
ne obrežete po običaju Mojsijevu, ne možete se spasiti."
2 Kad između njih te Pavla i Barnabe nasta prepirka i raspra
nemalena, odrediše da Pavao i Barnaba i još neki drugi između
njih uzađu u Jeruzalem k apostolima i starješinama poradi tog
pitanja. **3** Oni su dakle, ispraćeni od Crkve, prolazili kroz Feniciju
i Samariju pripovijedajući o obraćenju pogana i donoseći svoj
braći veliku radost. **4** Kada pak stigoše u Jeruzalem, primi ih
Crkva, apostoli i starješine. Ispripovjediše što sve Bog učini
po njima. **5** Onda ustanu neki od onih što iz farizejske sljedbe
bijahu prigrlili vjeru pa reknu: "Treba ih obrezati i zapovjediti im
da opslužuju Zakon Mojsijev." **6** Nato se apostoli i starješine
sastanu da to razmotre. **7** Nakon duge raspre ustade Petar i reče
im: "Braćo, vi znate kako me Bog od najprvih dana između vas
izabra da iz mojih usta pogani čuju riječ evanđelja i uzvjeruju. **8**
I Bog, Poznavatelj srdaca, posvjedoči za njih: dade im Duha
Svetoga kao i nama. **9** Nikakve razlike nije pravio između nas i
njih: vjerom očisti njihova srca. **10** Što dakle sada iskušavate
Boga stavljajući učenicima na vrat jaram kojeg ni oci naši ni
mi nismo mogli nositi? **11** Vjerujemo, naprotiv: po milosti smo
Gospodina Isusa spašeni, baš kao i oni." **12** Nato sve mnoštvo
umuknu. Slušali su Barnabu i Pavla koji pripovjedahu kolika je
znamenja i čudesa Bog po njima učinio među poganima. **13**
Kad oni ušutješe, progovori Jakov: "Poslušajte me, braćo! **14**
Šimun je izložio kako se Bog već na početku pobrinu između
pogana uzeti narod imenu svojemu. **15** S time su u skladu riječi
Proroka. Ovako je doista pisano: **16** Nakon toga vratit ću se i
opet podići pali šator Davidov, iz ruševina ga podići, opet ga
sazidati **17** da preostali ljudi potraže Gospodina i svi pogani na
koje je zazvano ime moje, govori Gospodin, koji to **18** obznanjuje
odvijeka. **(aiōn g165)** **19** Zato smatram da ne valja dodijavati

onima koji se s poganstva obraćaju k Bogu, **20** nego im poručiti
da se uzdržavaju od mesa okaljana idolima, od bludništva, od
udavljenoga i od krvi. **21** Ta Mojsije od pradavnih naraštaja
ima po gradovima propovjednike koji ga u sinagogama svake
subote čitaju." **22** Tad apostoli i starješine zajedno sa svom
Crkvom zaključe izabrati neke muževe između sebe i poslati ih
u Antiohiju s Pavlom i Barnabom. Bijahu to Juda zvani Barsaba,
i Sila, muževi vodeći među braćom. **23** Po njima pošalju ovo
pismo: "Apostoli i starješine, braća, braći iz poganstva po
Antiohiji, Siriji i Ciliciji - pozdrav!" **24** "Budući da smo čuli kako
vas neki od naših, ali bez našega naloga, nekakvim izjavama
smetoše i duše vam uznemiriše, **25** zaključismo jednodušno
izabrati neke muževe i poslati ih k vama zajedno s našim
ljubljenim Barnabom i Pavlom, **26** ljudima koji su svoje živote
izložili za ime Gospodina našega Isusa Krista. **27** Šaljemo vam
dakle Judu i Silu. Oni će vam i usmeno priopćiti to isto. **28**
Zaključismo Duh Sveti i mi ne nametati vam nikakva tereta osim
onoga što je potrebno: **29** uzdržavati se od mesa žrtvovana
idolima, od krvi, od udavljenoga i od bludništva. Budete li se toga
držali, dobro ćete učiniti. Živjeli!" **30** Oni su se dakle oprostili i
sišli u Antiohiju; sabrali su mnoštvo i predali pismo. **31** Kad ga
pročitaše, svi se obradovaše zbog ohrabrenja. **32** Juda i Sila, i
sami proroci, mnogim riječima ohrabriše i utvrdiše braću. **33**
Neko se vrijeme zadrže pa se onda s mirom od braće vrate
onima koji ih poslaše. **35** A Pavao i Barnaba ostadoše u Antiohiji
naučavajući i navješćujući zajedno s mnogima drugima riječ
Gospodnju. **36** Nakon nekog vremena reče Pavao Barnabi:
"Vratimo se i pohodimo braću po svim gradovima u kojima smo
navješćivali riječ Gospodnju, da vidimo kako su!" **37** Barnaba je
htio povesti i Ivana zvanog Marko. **38** Pavao pak nije smatrao
uputnim sa sobom voditi onoga koji se u Pamfiliji odvojio od njih
te nije s njima pošao na djelo. **39** Spopade ih takva ogorčenost
da se raziđoše: Barnaba povede Marka i otplovi na Cipar, **40** a
Pavao sebi izabra Silu pa od braće povjeren milosti Gospodnjoj
41 proputova Siriju i Ciliciju, utvrđujući Crkve.

16 Stiže tako u Derbu i Listru. Ondje, gle, bijaše učenik
neki imenom Timotej, sin neke pokrštene Židovke i oca
Grka. **2** Uživao je dobar glas među braćom u Listri i Ikoniju.
3 Pavao htjede da on pođe s njime pa ga uze i obreza zbog
Židova koji bijahu u onim mjestima. Jer svi su znali da mu
je otac Grk. **4** I kako su prolazili gradovima, predavali su im
za opsluživanje odredbe koje su apostoli i starješine utvrdili u
Jeruzalemu. **5** Tako se Crkve učvršćivahu u vjeri i broj im se
danomice povećavao. **6** Prođoše Frigiju i galacijski kraj jer ih je
Duh Sveti spriječio propovijedati riječ u Aziji. **7** Kad su došli do
Mizije, htjedoše u Bitiniju, ali im ne dopusti Duh Isusov. **8** Onda
prođoše Miziju i siđoše u Troadu. **9** Noću je Pavao imao viđenje:
Makedonac neki stajaše i zaklinjaše ga: "Prijeđi u Makedoniju i
pomozi nam!" **10** Nakon viđenja nastojasmo odmah otputovati u
Makedoniju, uvjereni da nas Bog zove navješćivati im evanđelje.
11 Otplovismo iz Troade i zaputismo se ravno u Samotraku pa
sutradan u Neapol, **12** a odande u naseobinu Filipe - grad prvog
dijela Makedonije. U tom se gradu zadržasmo nekoliko dana.
13 U dan subotni iziđosmo izvan gradskih vrata k rijeci, gdje
smo mislili da će biti bogomolja. Sjedosmo i stadosmo govoriti
okupljenim ženama. **14** Slušala je tako i neka bogobojazna žena
imenom Lidija, prodavačica grimiza iz grada Tijatire. Gospodin
joj otvori srce, te ona prihvati što je Pavao govorio. **15** Pošto se
pak krsti ona i njezin dom, zamoli: "Ako smatrate da sam vjerna
Gospodinu, uđite u moj dom i ostanite u njemu." I prisili nas. **16**
Jednom nas na putu u bogomolju sretne neka ropkinja koja je
imala duha vračarskoga i gatajući donosila veliku dobit svojim
gospodarima. **17** Pošla je za Pavlom i za nama te vikala: "Ovi su
ljudi sluge Boga Svevišnjega; navješćuju vam put spasenja." **18**
To je činila mnogo dana. Pavlu to napokon dodija pa se okrenu i
reče duhu: "Zapovijedam ti u ime Isusa Krista: iziđi iz nje!" I iziđe
toga časa. **19** Kad njezini gospodari vidješe da im nesta nade u
dobit, pograbiše Pavla i Silu te ih odvukoše na trg pred glavare.
20 Privedoše ih pretorima i rekoše: "Ovi ljudi uznemiruju naš
grad. Židovi su **21** te šire običaje kojih mi Rimljani ne smijemo ni
prihvatiti ni držati." **22** Nato svjetina nahrupi na njih, a pretori
trgoše s njih odijelo i zapovjediše da se išibaju. **23** Pošto ih
izudaraše, bace ih u tamnicu i zapovjede tamničaru da ih pomno
čuva. **24** Primivši takvu zapovijed, uze ih on i baci u nutarnju
tamnicu, a noge im stavi u klade. **25** Oko ponoći su Pavao i Sila
molili pjevajući hvalu Bogu, a uznici ih slušali. **26** Odjednom
nasta potres velik te se poljuljaše temelji zatvora, umah se
otvoriše sva vrata, i svima spadoše okovi. **27** Tamničar se prenu
oda sna pa kad ugleda tamnička vrata otvorena, trgnu mač i
samo što se ne ubi misleći da su uznici pobjegli. **28** Ali Pavao
povika iza glasa: "Ne čini sebi nikakva zla! Svi smo ovdje!" **29**
Onaj nato zaiska svjetlo, uleti i dršćući baci se pred Pavla i Silu;
30 izvede ih i upita: "Gospodo, što mi je činiti da se spasim?" **31**
Oni će mu: "Vjeruj u Gospodina Isusa i spasit ćeš se - ti i dom
tvoj!" **32** Onda navijestiše riječ Gospodnju njemu i svima u domu
njegovu. **33** Te iste noćne ure uze ih, opra im rane pa se odmah
krsti - on i svi njegovi. **34** Onda ih uvede u dom, prostre stol te
se zajedno sa svim domom obradova što je povjerovao Bogu.
35 Kad se razdani, poslaše pretori liktore s porukom: "Pusti te
ljude!" **36** Tamničar to priopći Pavlu: "Pretori, reče, poručiše da
vas pustim. Iziđite dakle sad i pođite u miru!" **37** Nato im Pavao
odvrati: "Javno su nas neosuđene išibali, nas rimske građane, i
bacili u tamnicu. A sada da nas potajno izbace? Nipošto, nego
neka oni sami dođu i izvedu nas!" **38** Liktori to jave pretorima.
Oni su se uplašili kada doznaše da su Rimljani. **39** Zato dođu da
ih nagovore pa ih izvedu i zamole da odu iz grada. **40** Izišavši iz
tamnice, oni pođu k Lidiji, pogledaju i obodre braću pa odu.

17 Prošavši kroz Amfipol i Apoloniju, stigoše u Solun, gdje
bijaše židovska sinagoga. **2** Po običaju uđe Pavao onamo.
Tri je subote s njima raspravljao na temelju Pisama. **3** Tumačio
je i izlagao: "Trebalo je da Krist trpi i uskrsne od mrtvih. Taj
Krist jest Isus koga vam ja navješćujem." **4** Neki se od njih
uvjeriše pa se pridružiše Pavlu i Sili; tako i veliko mnoštvo
bogobojaznih Grka i nemalo uglednih žena. **5** Židove nato
spopade zavist pa pridobiše neke opake uličnjake, potakoše ih
i pobuniše grad te nahrupiše u kuću Jasonovu tražeći da se
Pavao i Sila izvedu pred narod. **6** Kako ih ne nađoše, odvukoše
Jasona i neke od braće pred gradske glavare vičući: "Evo i

ovdje onih koji pobuniše sav svijet. 7 Jason ih je ugostio. Svi
oni rade protiv carskih odredaba: tvrde da postoji drugi kralj
- Isus." 8 Time uzbuniše svjetinu i glavare koji su to čuli 9
te oni od Jasona i ostalih uzeše jamčevinu pa ih pustiše. 10
Braća su pak brže-bolje noću odaslala Pavla i Silu u Bereju.
Kad su stigli, odoše u židovsku sinagogu. 11 Ovi su Židovi bili
plemenitiji od solunskih: primili su Riječ sa svom spremnošću
i danomice istraživali Pisma, da li je to tako. 12 Mnogi od
njih stoga povjerovaše, a tako i nemalo uglednih grčkih žena
i muževa. 13 Ali kad su solunski Židovi doznali da Pavao i
u Bereji navješćuje riječ Božju, odoše te i ondje podjariše i
uzbuniše svjetinu. 14 Braća tada brže-bolje uputiše Pavla k
moru. Sila pak i Timotej ostadoše ondje. 15 Pratioci dovedoše
Pavla do Atene pa se vratiše noseći Sili i Timoteju zapovijed da
što prije dođu k njemu. 16 Dok ih je u Ateni iščekivao, ogorči se
Pavao u duši promatrajući kako je grad pokumiren. 17 Međutim
raspravljaše u sinagogi sa Židovima i bogobojaznima, a na trgu
svaki dan s onima koji bi se ondje zatekli. 18 Dobacivahu mu i
neki od epikurejskih i stoičkih filozofa. Jedni su govorili: "Što bi
htjela reći ta čavka?" Drugi pak: "Navješćuje, čini se, neke tuđe
bogove." Jer navješćivaše Isusa i uskrsnuće. 19 Onda su ga
uzeli i odveli na Areopag i upitali: "Bismo li mogli znati kakav to
nov nauk naučavaš? 20 Čudnovatim nam nekim tvrdnjama uši
puniš. Željeli bismo stoga znati što bi to imalo biti." 21 Nijedan
Atenjanin ni doseljeni stranac ni na što drugo ne trati vrijeme
nego na pripovijedanje i slušanje novosti. 22 Tada Pavao stade
posred Areopaga i reče: "Atenjani! U svemu ste, vidim, nekako
veoma bogoljubni. 23 Doista, prolazeći i promatrajući vaše
svetinje nađoh i žrtvenik s natpisom: Nepoznatom Bogu. Što
dakle ne poznajete, a štujete, to vam ja navješćujem." 24 "Bog
koji stvori svijet i sve na njemu, on, neba i zemlje Gospodar,
ne prebiva u rukotvorenim hramovima; 25 i ne poslužuju ga
ljudske ruke, kao da bi što trebao, on koji svima daje život, dah
i - sve. 26 Od jednoga sazda cijeli ljudski rod da prebiva po
svem licu zemlje; ustanovi određena vremena i međe prebivanja
njihova 27 da traže Boga, ne bi li ga kako napipali i našli. Ta nije
daleko ni od koga od nas. 28 U njemu doista živimo, mičemo se
i jesmo, kao što i neki od vaših pjesnika rekoše: "Njegov smo
čak i rod!" 29 "Ako smo dakle rod Božji, ne smijemo smatrati
da je božanstvo slično zlatu, srebru ili kamenu, liku isklesanu
umijećem i maštom ljudskom." 30 "I ne obazirući se na vremena
neznanja, nutka sada Bog ljude da se svi i posvuda obrate 31
jer ustanovi Dan u koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku
kojega odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih." 32
Kad čuše "uskrsnuće od mrtvih", jedni se stadoše rugati, a drugi
rekoše: "Još ćemo te o tom slušati!" 33 Tako se Pavao povuče
od njih. 34 Neki ipak prionuše uza nj i povjerovaše; među njima i
Dionizije Areopagit, neka žena imenom Damara i drugi s njima.

18 Nakon toga napusti Pavao Atenu i ode u Korint. 2 Ondje
nađe nekog Židova imenom Akvilu, rodom iz Ponta, koji
netom bijaše došao iz Italije sa svojom ženom Priscilom jer je
Klaudije naredio da svi Židovi napuste Rim. Pohodio ih je 3 i,
kako bijahu istog zanimanja, ostao kod njih i radio. Po zanimanju
bijahu šatorari. 4 Svake je pak subote raspravljao u sinagogi i
uvjeravao Židove i Grke. 5 Kad iz Makedonije pristigoše Sila i
Timotej, Pavao se potpuno posveti Riječi svjedočeći Židovima
da Isus jest Krist. 6 Kako se pak oni stadoše protiviti i huliti,
otrese on haljine i reče im: "Krv vaša na glave vaše! Ja sam
nedužan. Od sada idem k poganima." 7 I ode odande te prijeđe
u kuću nekoga bogobojazna čovjeka, imenom Ticija Justa, čija
kuća bijaše tik do sinagoge. 8 A nadstojnik sinagoge Krisp
povjerova Gospodinu zajedno sa svim svojim domom. I mnogi
od Korinćana koji su to slušali povjerovaše i pokrstiše se. 9
Jedne noći reče Gospodin Pavlu u viđenju: "Ne boj se, nego
govori i ne daj se ušutkati! 10 Ta ja sam s tobom i nitko se
neće usuditi da ti naudi. Jer mnogo je naroda mojega u ovome
gradu." 11 Tako se zadrža godinu i šest mjeseci naučavajući
među njima riječ Božju. 12 Ali dok je Galion bio prokonzul Ahaje,
navališe Židovi jednodušno na Pavla, dovukoše ga u sudnicu 13
i rekoše: "Ovaj potiče ljude da protiv zakona štuju Boga." 14
Pavao samo što nije zaustio kadli Galion reče Židovima: "Da je
posrijedi zločin kakav ili nedjelo opako, saslušao bih vas, Židovi,
kako je pravo; 15 je li pak raspra o riječi i imenima i o nekom
vašem zakonu, providajte sami; u tome ja ne želim biti sudac."
16 I otpremi ih iz sudnice. 17 A oni svi pograbiše nadstojnika
sinagoge Sostena i stadoše ga šibati pred sudnicom. Galion
nije za to ništa mario. 18 Pavao osta još podosta vremena,
a onda se oprosti s braćom pa pošto se u Kenhreji ošiša jer
imaše zavjet, zaplovi prema Siriji, a s njime i Priscila i Akvila.
19 Stigoše u Efez. Tu ih ostavi, a on uđe u sinagogu i stade
raspravljati sa Židovima. 20 Oni ga zamole da ostanu duže
vremena, ali on ne pristade, 21 nego se oprosti: "Još ću se,
reče, vratiti k vama, bude li Božja volja." I otplovi iz Efeza. 22
Kad stiže u Cezareju, uziđe pozdraviti Crkvu pa onda siđe u
Antiohiju. 23 Neko se vrijeme zadrža pa onda ode i zareda
galacijskim područjem i Frigijom utvrđujući sve učenike. 24
Uto neki Židov imenom Apolon, rodom Aleksandrijac, čovjek
rječit i upućen u Pisma, stiže u Efez. 25 On bijaše upućen u
Put Gospodnji pa je vatrene duše govorio i naučavao pomno
o Isusu, premda je znao samo za Ivanovo krštenje. 26 Poče
on tako smjelo govoriti u sinagogi. Čuše ga Priscila i Akvila,
uzeše ga k sebi i pomnije mu izložiše Put Božji. 27 A kad je
nakanio otići u Ahaju, ohrabriše ga braća i napisaše učenicima
da ga prime. Kad je stigao onamo, uvelike je koristio vjernicima
po milosti 28 jer je snažno pobijao Židove javno pokazujući iz
Pisama da Isus jest Krist.

19 Dok je Apolon bio u Korintu, Pavao, pošto prođe gornje
krajeve, dođe u Efez, nađe neke učenike 2 pa ih upita:
"Jeste li primili Duha Svetoga kad ste povjerovali?" Oni će mu:
"Ta ni čuli nismo da ima Duh Sveti." 3 Nato će on: "Kako ste
onda kršteni?" "Krštenjem Ivanovim", odvrate oni. 4 Nato će
Pavao: "Ivan je krstio krštenjem obraćenja govoreći narodu da
vjeruje u Onoga koji za njim dolazi, to jest u Isusa." 5 Čuvši
to, krste se u ime Gospodina Isusa, 6 pa kad Pavao položi
na njih ruke, dođe Duh Sveti na njih te stanu govoriti drugim
jezicima i prorokovati. 7 Bijaše u svemu dvanaestak muževa. 8
Onda Pavao uđe u sinagogu te je tri mjeseca hrabro raspravljao
i uvjeravao o kraljevstvu Božjem. 9 Ali kako neki, okorjeli i
nepokorni, ocrnjivahu ovaj Put pred mnoštvom, odstupi od njih,

odvoji učenike i danomice raspravljaše u školi nekog Tirana. **10**
Trajalo je to dvije godine, tako da su svi azijski žitelji, Židovi i
Grci, čuli riječ Božju. **11** Bog je pak činio čudesa nesvakidašnja
po rukama Pavlovima **12** tako da bi na bolesnike stavljali rupce
ili rublje s Pavlova tijela pa bi s njih nestajalo bolesti i zli duhovi
iz njih izlazili. **13** Zato i neki Židovi zaklinjaoci-potukači pokušaše
zazvati ime Gospodina Isusa nad one koji imahu zle duhove.
Govorili su: "Zaklinjem vas Isusom koga Pavao propovijeda."
14 To činjaše sedam sinova nekog Skeve, židovskoga velikog
svećenika. **15** Zli im duh odvrati: "Isusa poznajem i Pavla znam,
ali tko ste vi?" **16** I čovjek u kome bijaše zli duh, nasrnu na njih
i nadjača ih te oni goli i izranjeni pobjegoše iz one kuće. **17**
Doznaše to svi žitelji efeški, Židovi i Grci, pa ih sve obuze strah
te se stade veličati ime Gospodina Isusa. **18** Mnogi pak od onih
koji su povjerovali dolazili su ispovijedati i očitovati svoja djela.
19 I podosta onih koji su se bavili praznovjerjem donosili su knjige
i spaljivali ih pred svima. Procijeniše ih te nađoše da vrijede
pedeset tisuća srebrnjaka. **20** TAko se snagom Gospodnjom
Riječ širila i jačala. **21** Pošto se to ispuni, naumi Pavao preko
Makedonije i Ahaje otići u Jeruzalem te reče: "Pošto budem
ondje, trebat će da i Rim vidim." **22** Onda posla u Makedoniju
dvojicu svojih poslužitelja, Timoteja i Erasta, a on provede još
neko vrijeme u Aziji. **23** Nekako u ono doba nasta nemalena
pobuna protiv ovog Puta. **24** Neki srebrar, imenom Demetrije,
izrađivao je srebrne hramiće Artemidine i namicao obrtnicima
nemalu dobit. **25** Skupi on njih i sve koji su se bavili takvim
poslom te im reče: "Ljudi, vi znate, u ovom je umijeću naše
blagostanje. **26** A vidite i čujete da je taj Pavao ne samo u Efezu
nego gotovo i u svoj Aziji uvjerio i preokrenuo poveliko mnoštvo
govoreći da nema bogova rukama izdjeljanih. **27** Tako prijeti
opasnost ne samo da na zao glas dođe naše zanimanje, nego i
to da se ništa neće držati do hrama velike božice Artemide te će
nestati veličanstva one koju štuje sva Azija i sav svijet." **28** Čuvši
to, razgnjeve se pa poviču: "Velika je Artemida efeška!" **29** Sav
se grad uskomeša; jednodušno nahrupe u kazalište vukući sa
sobom Makedonce Gaja i Aristarha, suputnike Pavlove. **30** Kad
je Pavao htio među narod, ne dopustiše mu učenici. **31** Čak i
neki azijarsi, njegovi prijatelji, poslaše k njemu i zamoliše da
ne dolazi u kazalište. **32** Jedni su izvikivali jedno, drugi drugo
jer je skup bio uskomešan te mnogi nisu ni znali zašto su se
strčali. **33** Neki iz svjetine uputiše nekog Aleksandra jer su ga
Židovi gurali naprijed. Aleksandar pak mahnu rukom i htjede
se obraniti pred narodom. **34** Ali kada doznaše da je Židov,
udarahu gotovo dva sata svi u jedan glas: "Velika je Artemida
efeška!" **35** Onda tajnik umiri svjetinu pa reče: "Efežani! Tko to
od ljudi ne zna da je grad Efez čuvar hrama velike Artemide i
kipa s neba palog? **36** Budući dakle da je to neporecivo, valja
da budete mirni te ništa brzopleto ne činite. **37** Doveli ste ove
ljude, a nisu ni svetokradice ni hulitelji naše božice. **38** Ako
pak Demetrije i njegovi obrtnici imaju protiv koga kakvu tužbu,
sudovi se sastaju, a tu su i prokonzuli. Neka se tuže! **39** Ištete li
pak što drugo, u zakonitu će se skupu riješiti. **40** Ta izlažemo se
opasnosti da za ovo današnje budemo optuženi s pobune jer
nema nikakva razloga kojim bismo mogli opravdati ovu strku."
41 To rekavši, raspusti skup.

20 Kad se sleže metež, posla Pavao po učenike, ohrabri ih,
pozdravi i otputova u Makedoniju. **2** Prešavši one krajeve,
hrabreći braću besjedom mnogom, dođe u Grčku **3** i provede
ondje tri mjeseca. Upravo kad je htio otploviti u Siriju, postaviše
mu Židovi zasjedu pa odluči vratiti se preko Makedonije. **4** Pratili
su ga: Sopater Pirov, Berejac, Solunjani Aristarh i Sekund, Gaj
Derbanin, Timotej i Azijci Tihik i Trofim. **5** Oni odoše prije te nas
dočekaše u Troadi. **6** Mi pak nakon dana Beskvasnih kruhova
otplovismo iz Filipa i nakon pet dana dođosmo k njima u Troadu
gdje proboravismo sedam dana. **7** U prvi dan tjedna, kad se
sabrasmo lomiti kruh, Pavao im govoraše i kako je sutradan
kanio otputovati, probesjedi sve do ponoći. **8** U gornjoj sobi gdje
smo se sabrali bijaše dosta svjetiljaka. **9** Na prozoru je sjedio
neki mladić imenom Eutih. Kako je Pavao dulje govorio, utone
on u dubok san. Svladan snom, pade s trećeg kata dolje. Digoše
ga mrtva. **10** Pavao siđe, nadnese se nad dječaka, obujmi ga i
reče: "Ne uznemirujte se! Duša je još u njemu!" **11** Zatim se
pope pa pošto razlomi kruh i blagova, dugo je još zborio, sve
do zore. Tad otputova. **12** Mladića odvedoše živa, neizmjerno
utješeni. **13** Mi pak pođosmo naprijed lađom: otplovismo u
As. Odande smo imali povesti Pavla - tako je odredio kad se
spremao poći pješice. **14** Kad nam se u Asu pridruži, uzesmo ga
i stigosmo u Mitilenu. **15** Odande odjedrismo sutradan i stigosmo
nadomak Hija, prekosutra krenusmo u Sam, a idućeg dana
stigosmo u Milet. **16** Jer Pavao je odlučio mimoići Efez da se ne
bi zadržao u Aziji: žurio se da, uzmogne li, na dan Pedesetnice
bude u Jeruzalemu. **17** Ipak iz Mileta posla u Efez po starješine
Crkve. **18** Kad stigoše, reče im: "Vi znate kako sam se sve
vrijeme, od prvog dana kada stupih u Aziju, ponašao među
vama: **19** služio sam Gospodinu sa svom poniznošću u suzama
i kušnjama koje me zadesiše zbog zasjeda židovskih; **20** ništa
korisno nisam propustio navijestiti vam i naučiti vas - javno i
po kućama; **21** upozoravao sam Židove i Grke da se obrate k
Bogu i da vjeruju u Gospodina našega Isusa." **22** "A sad, evo,
okovan Duhom idem u Jeruzalem. Što će me u njemu zadesiti,
ne znam, **23** osim što mi Duh Sveti u svakom gradu jamči da
me čekaju okovi i nevolje. **24** Ali ni najmanje mi nije do života,
samo da dovršim trku svoju i službu koju primih od Gospodina
Isusa: svjedočiti za evanđelje milosti Božje." **25** "I sad, evo,
znam: nećete više vidjeti lica moga, svi vi posred kojih prođoh
propovijedajući Kraljevstvo. **26** Zato vam u ovaj dan današnji
jamčim: čist sam od krvi sviju **27** jer nisam propustio navijestiti
vam ništa od svega nauma Božjega." **28** "Pazite na sebe i na
sve stado u kojem vas Duh Sveti postavi nadglednicima, da
pasete Crkvu Božju koju steče krvlju svojom." **29** "Ja znam
da će nakon mog odlaska među vas uljesti vuci okrutni koji
ne štede stada, **30** a između vas će samih ustati ljudi koji će
iskrivljavati nauk da bi odvukli učenike za sobom. **31** Zato bdijte
imajući na pameti da sam tri godine bez prestanka noću i danju
suze lijevajući urazumljivao svakoga od vas." **32** "I sada vas
povjeravam Bogu i Riječi milosti njegove koja je kadra izgraditi
vas i dati vam baštinu među svima posvećenima." **33** "Ni za
čijim srebrom, zlatom ili ruhom nisam hlepio. **34** Sami znate: za
potrebe moje i onih koji su sa mnom zasluživale su ove ruke. **35**
U svemu vam pokazah: tako se trudeći treba se zauzimati za

nemoćne i na pameti imati riječi Gospodina Isusa jer on reče:
'Blaženije je davati nego primati.'" 36 Kada to doreče, klekne
te se zajedno sa svima njima pomoli. 37 Tad svi briznuše u
velik plač, obisnuše Pavlu oko vrata i stadoše ga cjelivati, 38
ražalošćeni nadasve riječju koju im reče: da više neće vidjeti lica
njegova. Zatim ga ispratiše na lađu.

21 Pošto se otrgosmo od njih, zaplovismo. Jedreći ravno,
stigosmo na Kos, a sutradan na Rod pa odande u Pataru.
2 Kad nađosmo lađu za Feniciju, popesmo se i otplovismo.
3 Kad bijasmo napomol Cipru, ostavismo ga slijeva jedreći
prema Siriji. Pristadosmo u Tiru jer je ondje lađa imala iskrcati
tovar. 4 Pronađosmo učenike i ostadosmo ondje sedam dana.
Oni po Duhu nagovarahu Pavla da ne uzlazi u Jeruzalem. 5
Ali kad nam istekoše dani, ipak otputovasmo. Ispratiše nas
svi, sa ženama i djecom, do izvan grada. Na žalu klekosmo i
pomolismo se. 6 Pozdravismo se, popesmo se na lađu, a oni
se vratiše kući. 7 Tako dovršismo plovidbu. Iz Tira stigosmo u
Ptolemaidu. Pozdravili smo braću i ostali jedan dan u njih. 8
Sutradan otputovasmo i stigosmo u Cezareju. Uđosmo u kuću
Filipa evanđelista, jednog od sedmorice, i ostadosmo kod njega.
9 On je imao četiri kćeri djevice koje su prorokovale. 10 Kako
smo se zadržali mnogo dana, siđe iz Judeje neki prorok imenom
Agab, 11 dođe k nama, uze Pavlov pojas, sveza sebi noge i
ruke te reče: "Ovo govori Duh Sveti: Čovjeka čiji je ovo pojas
ovako će svezati Židovi u Jeruzalemu i predati u ruke pogana."
12 Kada smo to čuli, stadosmo mi i mještani zaklinjati Pavla
da ne uzlazi u Jeruzalem. 13 Nato on odvrati: "Što plačete i
parate mi srce? Ta spreman sam ne samo biti svezan nego i
umrijeti u Jeruzalemu za ime Gospodina Isusa." 14 A kako se
nije dao nagovoriti, ušutjesmo rekavši: "Gospodnja budi volja!"
15 Nakon tih dana spremismo se i uzađosmo u Jeruzalem. 16 S
nama pođoše i učenici iz Cezareje pa nas odvedoše k nekomu
Mnasonu Cipraninu, starom učeniku, da u njega odsjednemo.
17 Kad stigosmo u Jeruzalem, primiše nas braća radosno. 18
Sutradan ode Pavao zajedno s nama k Jakovu. Nađoše se
ondje i sve starješine. 19 Pošto ih pozdravi, stade im potanko
izlagati što učini Bog među poganima po njegovoj službi. 20
Pošto su ga oni poslušali, dadoše slavu Bogu pa mu rekoše:
"Vidiš, brate: deseci su tisuća Židova povjerovali i svi su revnitelji
Zakona. 21 A o tebi im je dojavljeno da sve Židove koji su
među poganima upućuješ na otpad od Mojsija učeći ih da ne
obrezuju djece i ne žive po običajima. 22 Što dakle? Čut će
svakako da si došao. 23 Učini stoga što ti kažemo. U nas su
četiri čovjeka koji imaju zavjet. 24 Njih uzmi, s njima se zajedno
posveti, plati za njih da se ošišaju pa će svi spoznati da nema
ništa od onoga što im je o tebi dojavljeno, nego da si i ti na
pravu putu i da opslužuješ Zakon. 25 A što se tiče pogana koji
povjerovaše - poslali smo što odlučismo: da se klone mesa
žrtvovana idolima, krvi, udavljenoga i bludništva." 26 Nato Pavao
uze one ljude, sutradan se s njima zajedno posveti, uđe u Hram,
oglasi svršetak dana posvećenja nakon kojih će se za svakoga
od njih prinijeti prinos. 27 Kad se upravo navršavalo tih sedam
dana, neki ga Židovi iz Azije opaze u Hramu, uzbune sav narod
pa podignu na nj ruke 28 vičući: "Izraelci, u pomoć! Evo čovjeka
koji sve posvuda poučava protiv naroda, Zakona i ovoga mjesta
pa je još i Grke uveo u Hram i oskvrnuo ovo sveto mjesto." 29
Jer prije su s njime u Gradu vidjeli Trofima Efežanina i mislili
da je Pavao njega uveo u Hram. 30 Sav se grad uskomeša,
nasta strka naroda. Pograbe Pavla i odvuku ga izvan Hrama pa
odmah pozatvaraju vrata. 31 Dok su mu o glavi radili, dođe
do tisućnika čete glas da je sav Jeruzalem uzavreo. 32 On
odmah uze vojnike i satnike pa otrča dolje k njima. Oni pak
kako ugledaše tisućnika i vojnike, prestadoše udarati Pavla.
33 Onda se tisućnik približi, uhvati ga, zapovjedi da ga okuju
dvojim verigama pa stade ispitivati tko je i što je učinio. 34
Iz svjetine su jedni izvikivali ovo, drugi ono. Kako zbog graje
nije mogao saznati ništa pouzdano, zapovjedi da se odvede
u vojarnu. 35 Kad se Pavao pojavi na stubama, morali su ga
vojnici nositi zbog silovitosti svjetine. 36 Jer mnoštvo je naroda
išlo za njima i vikalo: "Smakni ga!" 37 Upravo na ulazu u vojarnu
reče Pavao tisućniku: "Smijem li nešto reći?" On ga upita: "Zar
znaš grčki? 38 Ti dakle nisi onaj Egipćanin koji je prije nekoliko
dana pobunio i u pustinju odveo one četiri tisuće bodežara?" 39
Pavao odvrati: "Ja sam Židov iz Tarza cilicijskoga, građanin
grada znamenitoga. Molim te, dopusti mi progovoriti narodu." 40
Kad mu on dopusti, Pavao stojeći na stubama mahnu rukom
narodu pa kad nasta velika tišina, prozbori hebrejskim jezikom:

22 "Braćo i oci, poslušajte što ću vam sad u svoju obranu
reći." 2 Kad čuše da im govori hebrejskim jezikom, još
većma utihnuše. On nastavi: 3 "Ja sam Židov, rođen u Tarzu
cilicijskom, ali odrastao u ovom gradu, do nogu Gamalielovih
odgojen točno po otačkom Zakonu; bijah revnitelj Božji kao
što ste svi vi još danas. 4 Ovaj sam Put na smrt progonio, u
okove bacao i predavao u tamnice muževe i žene, 5 kako mi
to može posvjedočiti i veliki svećenik i sve starješinstvo. Od
njih sam i pisma dobio za braću u Damasku pa se zaputio
da i one ondje okovane dovedem u Jeruzalem da se kazne."
6 "Dok sam tako putovao i približavao se Damasku, s neba
me oko podneva iznenada obasja svjetlost velika. 7 Sruših se
na tlo i začuh glas što mi govoraše: 'Savle, Savle, zašto me
progoniš?' 8 Ja odgovorih: 'Tko si, Gospodine?' Reče mi: 'Ja
sam Isus Nazarećanin koga ti progoniš.' 9 Oni koji bijahu sa
mnom svjetlost doduše primijetiše, ali ne čuše glasa Onoga
koji mi govoraše. 10 Rekoh nato: 'Što mi je činiti, Gospodine?'
Gospodin će mi: 'Ustani, pođi u Damask i ondje će ti se reći što
ti je određeno učiniti.' 11 Kako od sjaja one svjetlosti obnevidjeh,
pratioci me povedoše za ruku te stigoh u Damask." 12 "Neki
Ananija, čovjek po Zakonu pobožan i na dobru glasu u Židova
ondje nastanjenih - 13 dođe k meni, pristupi mi i reče: 'Savle,
brate, progledaj!' I ja se u taj čas zagledah u nj. 14 A on će:
'Bog otaca naših predodredi te da upoznaš volju njegovu, da
vidiš Pravednika i čuješ glas iz usta njegovih 15 jer bit ćeš mu
pred svim ljudima svjedokom onoga što si vidio i čuo. 16 I što
sad oklijevaš? Ustani, krsti se i operi grijehe svoje, prizivljući
Ime njegovo!'" 17 "Pošto se vratih u Jeruzalem, dok sam se
jednom molio u Hramu, padoh u zanos 18 i vidjeh Gospodina
gdje mi govori: 'Pohiti, žurno izađi iz Jeruzalema jer neće primiti
tvoga svjedočanstva o meni.' 19 Ja rekoh: 'Gospodine, oni znaju

da sam ja u tamnice bacao i bičevao po sinagogama one koji
vjeruju u te. 20 I dok se prolijevala krv Stjepana, svjedoka tvoga,
i ja sam ondje stajao i odobravao te čuvao haljine onih koji
ga ubijahu.' 21 Nato mi reče: 'Pođi jer ću te poslati daleko k
poganima!' 22 Slušali su ga sve do te riječi, a tada podigoše
glas: "Ukloni takva sa zemlje! Nije pravo da živi!" 23 Kako oni
stadoše bučiti, odbacivati haljine i vitlati prašinu u zrak, 24
zapovjedi tisućnik da Pavla uvedu u vojarnu pa odredi da ga
bičevima ispitaju kako bi doznao zašto tako viču protiv njega.
25 Kad ga remenjem rastegoše, reče on nazočnom satniku:
"Rimskoga građanina, i još neosuđena, smijete bičevati?" 26
Kad je to čuo satnik, priđe tisućniku i dojavi mu: "Što si to
nakanio? Ovaj je čovjek Rimljanin!" 27 Tisućnik tada priđe Pavlu
pa mu reče: "Reci mi, jesi li Rimljanin!" On odvrati: "Da." 28
Tisućnik dometnu: "Ja stekoh to građanstvo za skupe novce."
Pavao nato reče: "Ja sam se pak s njim i rodio." 29 Brže
stoga odstupe od njega oni koji su ga imali ispitivati. I tisućnik
se preplaši kad sazna da je Pavao Rimljanin, a on ga bijaše
okovao. 30 Sutradan pak kad je htio točno saznati za što ga
Židovi optužuju, odriješi ga pa zapovjedi da se sastanu veliki
svećenici i sve Vijeće te privede Pavla i postavi ga pred njih.

23 Pavao uprije pogled u Vijeće i reče: "Braćo, ja sam posve
mirne savjesti živio pred Bogom sve do dana današnjega."
2 Nato veliki svećenik Ananija naredi onima što stajahu uza
nj da ga udare po ustima. 3 Onda mu Pavao reče: "Udarit će
Bog tebe, zide obijeljeni! Ti li sjediš da me po Zakonu sudiš, a
protuzakonito zapovijedaš da me biju?" 4 Oni što su ondje stajali
rekoše nato: "Zar velikog svećenika Božjega da pogrđuješ?"
5 Pavao odvrati: "Nisam znao, braćo, da je veliki svećenik.
Ta pisano je: Glavara naroda svoga ne proklinji." 6 Pavao je
znao da su oni dijelom saduceji, a dijelom farizeji pa povika u
Vijeću: "Braćo, ja sam farizej, sin farizeja. Sudi mi se zbog nade,
uskrsnuća mrtvih." 7 Tek što je on to rekao, nasta razmirica
između farizeja i saduceja i mnoštvo se razdijeli. 8 Jer saduceji
vele da nema uskrsnuća, ni anđela, ni duha, a farizeji sve to
priznaju. 9 Nasta velika graja te ustadoše neki pismoznanci
farizejske stranke i zaoštre boj govoreći: "Ništa zlo ne nalazimo
na tom čovjeku! A što ako mu je duh govorio, ili anđeo?" 10
Kad razmirica posta još većom, poboja se tisućnik da Pavla
ne rastrgaju pa zapovjedi da vojska siđe, otme ga ispred njih i
povede u vojarnu. 11 Iduće noći pristupi mu Gospodin i reče:
"Hrabro samo! Jer kao što si za me svjedočio u Jeruzalemu
tako treba da i u Rimu posvjedočiš!" 12 Kad osvanu dan,
skovaše Židovi urotu i zakleše se da neće ni jesti ni piti dok ne
ubiju Pavla. 13 Bilo je više od četrdeset onih koji su skovali tu
zavjeru. 14 Oni odu k velikim svećenicima i starješinama pa
reknu: "Zakletvom se zaklesmo ništa ne okusiti dok ne ubijemo
Pavla. 15 Stoga vi sada zajedno s Vijećem predočite tisućniku
neka vam ga dovede kao da kanite točnije razaznati njegov
slučaj. A mi smo spremni pogubiti ga prije negoli se i približi." 16
Ali sin Pavlove sestre doču za zavjeru, približi se i uđe u vojarnu
dojaviti Pavlu. 17 Pavao pak pozove jednog satnika i reče mu:
"Ovog mladića odvedi k tisućniku: ima mu nešto dojaviti." 18 On
ga uze, odvede k tisućniku i reče mu: "Uznik me Pavao pozva i
zaiska da ovog mladića privedem k tebi; ima ti nešto reći." 19
Tisućnik ga prihvati za ruku, povede nasamo pa ga upita: "Što
mi imaš dojaviti?" 20 "Židovi su se, reče on, dogovorili da te
zamole da im sutra Pavla dovedeš u Vijeće kao da se kane
točnije raspitati o njemu. 21 Ne vjeruj im! U zasjedi ga čeka
više od četrdeset onih koji se zakleše da neće jesti ni piti dok
ga ne smaknu. Već su spremni, samo čekaju tvoju privolu."
22 Tisućnik onda otpusti mladića i zapovjedi mu: "Nikomu ne
kazuj da si mi to dojavio." 23 Zatim dozva dva satnika i reče
im: "Pripravite dvjesta vojnika, sedamdeset konjanika i dvjesta
strijelaca da nakon treće noćne ure pođu u Cezareju. 24 Neka
se pripravi živina na koju će se posaditi Pavao te živ i zdrav
dovesti k upravitelju Feliksu." 25 Napisa i pismo ovoga sadržaja:
26 "Klaudije Lizija vrlom upravitelju Feliksu - pozdrav! 27 Ovoga
čovjeka Židovi uhvatiše i tek što ga ne smakoše kadli s vojskom
pritrčah i istrgoh im ga kada doznah da je Rimljanin. 28 Htjedoh
saznati za što ga okrivljuju pa ga dovedoh u njihovo Vijeće. 29
Utvrdih da ga okrivljuju za nešto prijeporno u njihovu zakonu i
da nema nikakve krivnje kojom bi zaslužio smrt ili okove. 30 Kad
mi pak dojaviše da su protiv njega skovali zavjeru, poslah ga
k tebi, a tužitelje uputih neka se tebi obrate protiv njega." 31
Vojnici dakle, po primljenoj naredbi uzeše Pavla i odvedoše ga
noću u Antipatridu. 32 Sutradan ostave konjanike da s njime
pođu dalje, a oni se vratiše u vojarnu. 33 Kad konjanici stigoše
u Cezareju, uručiše upravitelju pismo i privedoše mu Pavla. 34
Pošto upravitelj pročita pismo, zapita iz koje je pokrajine. Kad
sazna da je iz Cilicije: 35 "Saslušat ću te, reče, kad pristignu i
tužitelji tvoji." Onda zapovjedi čuvati ga u dvoru Herodovu.

24 Nakon pet dana siđe veliki svećenik Ananija s nekim
starješinama i odvjetnikom, nekim Tertulom te izniješe
upravitelju tužbu protiv Pavla. 2 Pošto dozvaše Pavla, poče ga
Tertul optuživati: "Veliki mir što ga po tebi, vrli Felikse, uživamo
i boljitak što tvojom providnošću narodu ovomu nastaje, 3 u
svemu i posvuda primamo sa svom zahvalnošću. 4 Ali, da ti
dulje ne dodijavam, molim te da nas u svojoj blagonaklonosti
ukratko poslušaš. 5 Utvrdismo da je ovaj čovjek kuga, da
pokreće bune među svim Židovima po svijetu, da je kolovođa
nazaretske sljedbe, 6 da je čak i Hram pokušao oskvrnuti pa ga
uhitismo. 8 Od njega, ako ga o svemu tomu ispitaš, možeš
saznati za što ga mi optužujemo." 9 Podržaše ga i Židovi tvrdeći
da je tako. 10 Nato Pavao odvrati pošto mu upravitelj kimnu
da govori: "Kako znam da si već mnogo godina sudac narodu
ovomu, mirne se duše branim. 11 Ta možeš se osvjedočiti
da nema više od dvanaest dana otkad uzađoh u Jeruzalem
da se poklonim. 12 A nisu me našli ni u Hramu da s kim
raspravljam ili bunu podižem, ni u sinagogama, ni po gradu.
13 I ne mogu ti dokazati ono za što me sada optužuju." 14
"Jamčim ti, naprotiv, ovo: Putom koji nazivaju sljedbom služim
otačkom Bogu vjerujući u sve što je u Zakonu i u Prorocima
napisano, 15 uzdajući se u Boga da će uskrsnuti pravednici
i nepravednici, što oni i sami očekuju. 16 Zato se i ja trudim
uvijek imati savjest besprijekornu pred Bogom i pred ljudima."
17 "Nakon više godina dođoh da donesem milostinju za svoj
narod i prinose; 18 dok sam ih prinosio, nađoše me posvećena u
Hramu, a ne sa svjetinom ni u metežu. 19 Ali neki Židovi iz Azije

- da, trebalo bi da se oni pojave pred tobom i optuže me ako što
imaju protiv mene. 20 Ili neka ovi sami kažu: koji su zločin na
meni našli kad sam stajao pred Vijećem, 21 osim možda one
jedne riječi koju doviknuh među njima stojeći: Zbog uskrsnuća
mrtvih sudi mi se danas pred vama!" 22 Nato Feliks, koji je
točno znao sve o ovom Putu, odgodi njihovu parnicu rekavši:
"Kada dođe tisućnik Lizija, riješit ću vaš spor." 23 Satniku pak
naredi da se Pavao čuva, ali da uživa olakšice i da se nikomu od
njegovih ne brani posluživati ga. 24 Nakon nekoliko dana stigne
i Feliks sa svojom ženom Druzilom koja bijaše Židovka; posla
po Pavla i posluša ga o vjeri u Isusa Krista. 25 Kad Pavao stade
raspravljati o pravednosti, uzdržljivosti i budućem Sudu, Feliks
uplašen reče: "Zasad idi, a kad nađem vremena, pozvat ću te."
26 Ujedno se nadao da će mu Pavao dati novaca. Zato ga je
češće pozivao i s njim razgovarao. 27 Nakon dvije godine dobi
Feliks za nasljednika Porcija Festa. Hoteći ugoditi Židovima,
ostavi Feliks Pavla u okovima.

25 Fest dakle tri dana nakon dolaska u provinciju uđe iz
Cezareje u Jeruzalem. 2 Veliki mu svećenici i prvaci
židovski izniješe tužbu protiv Pavla te ga zaklinjahu 3 ištući
milost protiv Pavla: da ga pošalje u Jeruzalem. Jer spremali su
zasjedu da ga putom smaknu. 4 Ali Fest odvrati kako Pavao
treba da ostane zatvoren u Cezareji, a i on da će uskoro onamo.
5 "Ovlašteni dakle među vama, reče, neka sa mnom siđu pa ako
na tom čovjeku ima krivnje, neka ga tuže." 6 Pošto se u njih
zadrži najviše osam ili deset dana, siđe u Cezareju. Sutradan
sjede na sudačku stolicu i zapovjedi da se dovede Pavao. 7
Kad se on pojavi, okružiše ga Židovi koji su sišli iz Jeruzalema i
izniješe protiv njega mnoge i teške optužbe kojih ne mogahu
dokazati. 8 Pavao se branio: "Ničim se nisam ogriješio ni o
židovski Zakon, ni o Hram, ni o cara." 9 Nato Fest hoteći ugoditi
Židovima, odvrati Pavlu: "Hoćeš li u Jeruzalem da ti se ondje
za to sudi preda mnom?" 10 A Pavao će: "Stojim pred sudom
carevim, gdje treba da mi se sudi. Židovima ništa ne skrivih, kao
što i ti veoma dobro znaš. 11 Ako sam pak doista što skrivio i
učinio štogod što zavređuje smrt, ne izmičem smrti; ako li pak
ne stoji ono za što me ovi tuže, nitko me ne može njima izručiti.
Na cara se prizivljem!" 12 Tada se Fest posavjetova s vijećem
pa odgovori: "Na cara si se prizvao, pred cara ćeš ići!" 13
Nekoliko dana poslije dođu kralj Agripa i Berenika u Cezareju da
pozdrave Festa. 14 Kako se ondje zadržaše nekoliko dana, izloži
Fest kralju to o Pavlu: "Ima neki čovjek, reče, što ga je Feliks
ostavio uznikom. 15 Kad bijah u Jeruzalemu, izniješe veliki
svećenici i starješine protiv njega tužbu i zatražiše osudu. 16
Odgovorih im da u Rimljana nije običaj izručivati kojega čovjeka
prije negoli se, optužen, suoči s tužiteljima i dobije prigodu
da se brani od optužbe. 17 Pošto zajedno dođosmo ovamo,
bez ikakva odgađanja sjedoh ja sutradan na sudačku stolicu i
zapovjedih dovesti toga čovjeka. 18 Tužitelji ga okružiše, ali ne
izniješe tužbe ni za jedno od zlodjela koja sam ja naslućivao,
19 nego su protiv njega imali nešto prijeporno o svojoj vjeri i
o nekom Isusu koji je umro, a Pavao tvrdi da je živ. 20 Ne
snalazeći se u takvoj raspravi, upitah bi li htio u Jeruzalem
da mu se ondje za to sudi. 21 Budući da se Pavao prizivom
podložio presudi njegova Veličanstva, zapovjedih da ga čuvaju
dok ga ne pošaljem caru." 22 Na to će Agripa Festu: "Htio bih i
ja čuti toga čovjeka." "Sutra ćeš ga, reče, čuti." 23 Sutradan
dakle dođu Agripa i Berenika s velikim sjajem te uđu u dvoranu
zajedno s tisućnicima i najuglednijim gradskim muževima. Kad
na zapovijed Festovu dovedu Pavla, 24 reče Fest: "Agripa,
kralju, i vi svi ovdje s nama nazočni, gledajte ovoga čovjeka!
Zbog njega me sav narod židovski salijetao i u Jeruzalemu i
ovdje vičući da on ne smije više živjeti. 25 Ali ja nađoh da nije
učinio ništa čime bi zaslužio smrt pa kad se on sam prizvao na
njegovo Veličanstvo, odlučih poslati mu ga. 26 Ja nemam ništa
pouzdano o njemu napisati Gospodaru. Zato ga izvedoh pred
vas, ponajpače preda te, kralju Agripa, da bih nakon ove istrage
imao što napisati. 27 Čini mi se doista besmislenim poslati
uznika, a ne naznačiti optužbu protiv njega."

26 Nato Agripa reče Pavlu: "Dopušta ti se o sebi govoriti."
Pavao ispruži ruku i stade se braniti: 2 "Smatram se
sretnim što se u svemu za što me Židovi optužuju mogu, evo,
danas braniti pred tobom, kralju Agripa, 3 jer ti najbolje poznaješ
židovske običaje i zadjevice. Zato me, molim, velikodušno
poslušaj." 4 "Dakle, život moj od najranije mladosti proveden
u narodu mojem, u Jeruzalemu, znaju svi Židovi. 5 Poznaju
me odavna te mogu, ako samo hoće, svjedočiti da sam po
najstrožoj sljedbi naše vjere živio kao farizej. 6 I sada stojim
pred sudom zbog nade u obećanje koje Bog dade ocima našim
7 i kojemu se dovinuti nada dvanaest plemena naših, svesrdno
noću i danju služeći Bogu. Za tu me nadu, kralju, tuže Židovi.
8 Zašto nevjerojatnim smatrate da Bog mrtve uskrisuje?" 9
"Pa i ja sam nekoć smatrao da mi se svim silama boriti protiv
imena Isusa Nazarećanina. 10 To sam i činio u Jeruzalemu:
mnoge sam svete, pošto od velikih svećenika dobih punomoć, u
tamnice zatvorio, dao svoj glas kad su ih ubijali 11 i po svim ih
sinagogama često mučenjem prisiljavao psovati i, prekomjerno
bijesan na njih, progonio sam ih čak i u tuđim gradovima." 12
"Radi toga pođoh u Damask s punomoći i ovlaštenjem velikih
svećenika 13 kadli u pol bijela dana na putu vidjeh, kralju, kako
s neba svjetlost od sunca sjajnija obasja mene i moje suputnike.
14 Pošto popadasmo na zemlju, začuh glas što mi govoraše
hebrejskim jezikom: 'Savle, Savle, zašto me progoniš? Teško ti
se protiv ostana praćakati.' 15 Ja odvratih: 'Tko si, Gospodine?'
Gospodin će mi: 'Ja sam Isus koga ti progoniš! 16 Nego ustani,
na noge se jer zato ti se ukazah da te postavim za poslužitelja i
svjedoka onoga što si vidio i što ću ti pokazati. 17 Izbavit ću te od
naroda i od pogana kojima te šaljem 18 da im otvoriš oči pa se
obrate od tame k svjetlosti, od vlasti Sotonine k Bogu te po vjeri
u mene prime oproštenje grijeha i baštinu među posvećenima.'"
19 "Otada, kralju Agripa, ne bijah neposlušan nebeskom viđenju.
20 Nego najprije onima u Damasku pa onda i u Jeruzalemu, svoj
zemlji židovskoj i poganima navješćivah da se pokaju i obrate k
Bogu i čine djela dostojna obraćenja. 21 Zbog toga me Židovi
uhvatiše u Hramu i pokušaše ubiti. 22 Ali s pomoću Božjom sve
do dana današnjega svjedočim, evo, malu i veliku, ne govoreći
ništa osim onoga što Proroci govorahu i Mojsije da se ima zbiti:
23 da će Krist trpjeti i da će on, prvouskrsli od mrtvih, svjetlost

navješćivati narodu i poganima.” 24 Dok se on tako branio, Fest
će mu u sav glas: “Mahnitaš, Pavle! Veliko ti znanje mozgom
zavrnulo.” 25 “Ne mahnitam, vrli Feste, odvrati Pavao, nego
riječi istine i razbora kazujem. 26 Ta znade za to kralj komu
s pouzdanjem govorim. Ništa mu od toga, uvjeren sam, nije
nepoznato; jer nije se to dogodilo u kakvu zakutku. 27 Vjeruješ
li, kralju Agripa, Prorocima? Znam da vjeruješ!” 28 Agripa će
Pavlu: “Zamalo pa me uvjeri te kršćaninom postah!” 29 Pavao
pak: “Dao Bog te i za malo i za mnogo, ne samo ti nego i svi
koji me danas slušaju postali ovakvima kakav sam ja, osim ovih
okova!” 30 Nato usta kralj, upravitelj, Berenika i oni koji su s
njima zasjedali. 31 Udaljujući se govorili su među sobom: “Ovaj
čovjek ne čini ništa čime bi zaslužio smrt ili okove.” 32 Agripa
pak reče Festu: “Ovaj bi čovjek mogao biti pušten da se nije
prizvao na cara.”

27 Kad je odlučeno da odjedrimo u Italiju, predadoše i Pavla
i neke druge uznike satniku carske čete, imenom Juliju. 2
Popesmo se na neku adramitsku lađu koja je imala ploviti u
azijska mjesta pa otplovismo. S nama je bio Aristarh Makedonac,
Solunjanin. 3 Sutradan doplovismo u Sidon. Julije, koji je s
Pavlom čovječno postupao, dopusti mu poći k prijateljima da
se pobrinu za nj. 4 Odande smo otplovili, jedrili uz Cipar - jer
su nam vjetrovi bili protivni - 5 pa preplovili more duž Cilicije
i Pamfilije i stigli u Miru licijsku. 6 Ondje satnik nađe neku
aleksandrijsku lađu za Italiju i ukrca nas na nju. 7 Više smo
dana plovili sporo i jedva doprli do Knida. Kako nam vjetar ne
dade pristati, doplovismo pod Kretu kod Salmone 8 pa jedva
jedvice ploveći uza nju, stigosmo na neko mjesto zvano Dobra
pristaništa, blizu kojega je grad Laseja. 9 Kad je nakon duljeg
vremena plovidba već postala pogibeljna jer je Post već bio
izminuo, opominjaše Pavao: 10 “Ljudi, govorio im je, vidim da će
plovidba biti nezgodna i na veliku štetu ne samo za tovar i lađu
nego i za naše živote.” 11 Ali je satnik više vjerovao kormilaru i
brodovlasniku negoli Pavlovim riječima. 12 A kako luka nije bila
prikladna za zimovanje, većina je predlagala da odande otplove
ne bi li kako doprli do kretske luke Feniksa, što gleda prema
jugozapadu i sjeverozapadu, pa ondje prezimili. 13 Uto duhne
blagi južnjak i oni, misleći da bi mogli ostvariti naum, digoše
sidro i zaploviše tik uz Kretu. 14 Ali nedugo zatim razbjesni se
žestok vjetar zvan sjeveroistočnjak. 15 Zahvati lađu te mu nije
mogla odoljeti pa se prepustismo da nas nosi. 16 Prolazeći
ispod nekog otočića zvanog Kauda, jedva uspjesmo dohvatiti
čamac. 17 Podigoše ga pa upotrijebiše snast da potpašu lađu.
Bojeći se pak da se ne nasuču u Sirti, spustiše prvenjaču. Tako
ih je nosilo. 18 Budući da nas je oluja silovito udarala, sutradan
se riješiše tovara, 19 a treći dan svojim rukama izbaciše brodsku
opremu. 20 Kako se pak više dana nije pomaljalo ni sunce ni
zvijezde, a oluja bjesnjela nemalena, bila je već propala svaka
nada da ćemo se spasiti. 21 Ni jelo se već dugo nije. Onda usta
Pavao posred njih i reče: “Trebalo je, ljudi, poslušati me, ne
se otiskivati od Krete i izbjeći ovu nepogodu i štetu. 22 Sada
vas pak opominjem: razvedrite se jer ni živa duša između vas
neće stradati, nego samo lađa. 23 Noćas mi se ukaza anđeo
Boga čiji sam i komu služim 24 te reče: 'Ne boj se, Pavle!
Pred cara ti je stati i evo Bog ti daruje sve koji plove s tobom.'
25 Zato razvedrite se, ljudi! Vjerujem Bogu: bit će kako mi je
rečeno. 26 Ali treba da se nasučemo na neki otok.” 27 Bijaše
već četrnaesta noć što smo bili tamo-amo gonjani po Jadranu
kad oko ponoći naslutiše mornari da im se primiče neka zemlja.
28 Bacivši olovnicu, nađoše dvadeset hvati dubine; malo poslije
baciše je opet i nađoše ih petnaest. 29 Kako se bojahu da ne
naletimo na grebene, baciše s krme četiri sidra iščekujući da se
razdani. 30 Kad su mornari bili naumili uteći iz lađe i počeli
spuštati čamac u more pod izlikom da s pramca kane spustiti
sidra, 31 reče Pavao satniku i vojnicima: “Ako ovi ne ostanu na
lađi, vi se spasiti ne možete!” 32 Nato vojnici presjekoše užad
čamca i pustiše da padne. 33 Do pred svanuće nutkao je Pavao
sve da uzmu hrane: “Četrnaesti je danas dan, reče, što bez jela
čekate, ništa ne okusivši. 34 Stoga vas molim: založite nešto
jer to je za vaš spas. Ta nikome od vas ni vlas s glave neće
propasti.” 35 Rekavši to, uze kruh, pred svima zahvali Bogu,
razlomi i stade jesti. 36 Svi se razvedre te i oni uzmu hrane. 37
A svih nas je u lađi bilo dvjesta sedamdeset i šest duša. 38
Jednom nasićeni, stanu rasterećivati lađu bacajući žito u more.
39 Kad osvanu, mornari ne prepoznaše zemlje; razabraše neki
zaljev ravne obale pa odluče, bude li moguće, u nj zavesti lađu.
40 Odriješe sidra i ostave ih u moru. Istodobno popuste i spone
kormila, razapnu prvenjaču prema vjetru pa udare k obali. 41 Ali
naletješe na plićak i nasukaše brod: pramac, nasađen, osta
nepomičan, a krmu razdiraše žestina valova. 42 Tada vojnici
naumiše poubijati sužnje da ne bi koji isplivao i pobjegao, 43 ali
im satnik, hoteći spasiti Pavla, omete naum: zapovjedi da oni
koji znaju plivati najprvi poskaču i izađu na kraj, 44 a ostali će,
tko na daskama, tko na olupinama lađe. Tako svi živi i zdravi
prispješe na kopno.

28 Jednom spašeni, doznasmo da se otok zove Malta. 2
Urođenici nam iskazivahu nesvakidašnje čovjekoljublje.
Zapališe krijes i okupiše nas oko njega jer je počela kiša i bilo
zima. 3 Pavao nakupi naramak granja i baci na krijes kadli zbog
vrućine izađe zmija i pripije mu se za ruku. 4 Kad su urođenici
vidjeli gdje mu životinja visi o ruci, govorili su među sobom:
“Ovaj je čovjek zacijelo ubojica: umakao je moru i Pravda mu ne
da živjeti.” 5 Ali on otrese životinju u vatru i ne bi mu ništa;
6 a oni očekivahu da će oteći i umah se srušiti mrtav. Pošto
su dugo čekali i vidjeli da mu se ništa neobično nije dogodilo,
promijeniše mišljenje te stadoše govoriti da je bog. 7 U okolici
onoga mjesta bilo je imanje prvaka otoka, imenom Publija. On
nas je primio i tri dana uljudno gostio. 8 A Publijeva je oca
uhvatila ognjica i srdobolja pa je ležao. Pavao uđe k njemu,
pomoli se, stavi na nj ruke i izliječi ga. 9 Nakon toga su dolazili
i drugi koji na otoku bijahu bolesni te ozdravljali. 10 Oni nas
mnogim počastima počastiše i na odlasku nam priskrbiše što je
potrebno. 11 Nakon tri mjeseca otplovismo aleksandrijskom
lađom koja je prezimila na otoku i imala za znak Dioskure. 12
Doplovismo u Sirakuzu i ostadosmo ondje tri dana. 13 Odande
ploveći uz obalu, stigosmo u Regij. Sutradan okrenu južnjak te
za dva dana stigosmo u Puteole. 14 Ondje nađosmo braću koja
nas zamoliše da ostanemo u njih sedam dana. Tako stigosmo u

Rim. **15** Kada su tamošnja braća čula za nas, iziđoše nam u
susret do Apijeva trga i Triju gostionica. Kad ih Pavao ugleda,
zahvali Bogu i ohrabri se. **16** A kad uđosmo u Rim, Pavlu
su dopustili stanovati zasebno, zajedno s vojnikom koji ga je
čuvao. **17** Nakon tri dana sazva on židovske prvake. Kad se
sabraše, reče im: “Ja, braćo, ne učinih ništa protiv naroda ni
običaja otačkih, a ipak me okovana u Jeruzalemu predadoše
u ruke Rimljana. **18** Oni me nakon istrage htjedoše pustiti jer
nije na meni bilo ništa čime bih bio zaslužio smrt. **19** Kako se
Židovi tome opriješe, bio sam prisiljen prizvati se na cara; ne
dakle stoga što bih imao bilo za što tužiti svoj narod. **20** S toga
dakle razloga zamolih vidjeti vas i obratiti vam se jer zbog nade
Izraelove nosim ove verige.” **21** Oni mu odvrate: “Mi o tebi nismo
primili nikakva pisma iz Judeje niti nam je tko od pristigle braće
o tebi što zlo javio ili rekao. **22** Nego htjeli bismo od tebe čuti što
misliš jer o toj sljedbi znamo samo da joj se posvuda proturječi.”
23 Nato urekoše dan pa dođoše mnogi k njemu u stan. Izlagao
im je i svjedočio o kraljevstvu Božjemu te ih od jutra do večeri
iz Mojsijeva Zakona i Proroka uvjeravao o Isusu. **24** I jedne
uvjeriše njegove riječi, a drugi nisu vjerovali. **25** Nesložni tako
među sobom, stadoše se razilaziti kadli im Pavao reče još jednu
riječ: “Lijepo Duh Sveti po Izaiji proroku reče ocima vašim: **26** Idi
k tomu narodu i reci mu: Slušat ćete, slušati - i nećete razumjeti;
gledat ćete, gledati - i nećete vidjeti! **27** Jer usalilo se srce
naroda ovoga: uši začepiše, oči zatvoriše da očima ne vide,
ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih izliječim.
28 Neka vam je dakle svima znano: poganima je poslano ovo
spasenje Božje; oni će poslušati!” **30** Pavao osta pune dvije
godine u svom unajmljenom stanu gdje je primao sve koji su
dolazili k njemu, **31** propovijedao kraljevstvo Božje i naučavao o
Gospodinu Isusu Kristu sa svom slobodom, nesmetano.

Rimljanima

1 Pavao, sluga Krista Isusa, pozvan za apostola, odlučen
za evanđelje Božje - **2** koje Bog unaprijed obećavaše po
svojim prorocima u Pismima svetim **3** o Sinu svome, potomku
Davidovu po tijelu, **4** postavljenu Sinom Božjim, u snazi, po Duhu
posvetitelju uskrsnućem od mrtvih, o Isusu Kristu, Gospodinu
našemu, **5** po komu primismo milost i apostolstvo da na slavu
imena njegova k poslušnosti vjere privodimo sve pogane **6**
među kojima ste i vi pozvanici Isusa Krista: **7** svima u Rimu,
miljenicima Božjim, pozvanicima, svetima. Milost vam i mir od
Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista. **8** Ponajprije
zahvaljujem Bogu mojemu po Isusu Kristu za sve vas: što se
vaša vjera navješćuje po svem svijetu. **9** Doista, svjedok mi je
Bog - komu duhom svojim služim u evanđelju Sina njegova
- da vas se **10** u svojim molitvama neprekidno spominjem i
uvijek molim ne bi li mi se već jednom s voljom Božjom nekako
posrećilo doći k vama. **11** Jer čeznem vidjeti vas da vam predam
nešto dara duhovnoga te se ojačate, zapravo - **12** da se zajedno
s vama ohrabrim zajedničkom vjerom, vašom i mojom. **13** A
ne bih htio, braćo, da ne znate: često sam bio nakanio doći k
vama - i sve dosad bio spriječen - da i među vama uberem koji
plod kao i među drugim narodima. **14** Dužnik sam Grcima i
barbarima, mudracima i neznalicama. **15** Odatle moja nakana
da i vama u Rimu navijestim evanđelje. **16** Ne stidim se, uistinu,
evanđelja: ono je snaga Božja na spasenje svakomu tko vjeruje
- Židovu najprije, pa Grku. **17** Jer pravednost se Božja od
vjere k vjeri u njemu otkriva kao što je pisano: Pravednik će
od vjere živjeti. **18** Otkriva se doista s neba gnjev Božji na
svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji istinu sputavaju
nepravednošću. **19** Jer što se o Bogu može spoznati, očito im
je: Bog im očitova. **20** Uistinu, ono nevidljivo njegovo, vječna
njegova moć i božanstvo, onamo od stvaranja svijeta, umom
se po djelima razabire tako da nemaju isprike. **(aïdios g126)**
21 Jer premda upoznaše Boga, ne iskazaše mu kao Bogu ni
slavu ni zahvalnost, nego ishlapiše u mozganjima svojim te
se pomrači bezumno srce njihovo. **22** Gradeći se mudrima,
poludješe i **23** zamijeniše slavu neraspadljivog Boga likom,
obličjem raspadljiva čovjeka, i ptica, i četveronožaca, i gmazova.
24 Zato ih je Bog po pohotama srdaca njihovih predao nečistoći
te sami obeščašćuju svoja tijela, **25** oni što su Istinu - Boga
zamijenili lažju, častili i štovali stvorenje umjesto Stvoritelja,
koji je blagoslovljen u vjekove. Amen. **(aiōn g165)** **26** Stoga ih
je Bog predao sramotnim strastima: njihove žene zamijeniše
naravno općenje protunaravnim, **27** a tako su i muškarci napustili
naravno općenje sa ženom i raspalili se pohotom jedni za
drugima te muškarci s muškarcima sramotno čine i sami na
sebi primaju zasluženu plaću svoga zastranjenja. **28** I kako
nisu smatrali vrijednim držati se spoznaje Boga, predade ih Bog
nevaljanu umu te čine što ne dolikuje, **29** puni svake nepravde,
pakosti, lakomosti, zloće; puni zavisti, ubojstva, svađe, prijevare,
zlonamjernosti; došaptavači, **30** klevetnici, mrzitelji Boga, drznici,
oholice, preuzetnici, izmišljači zala, roditeljima neposlušni, **31**
nerazumni, nevjerni, bešćutni, nemilosrdni. **32** Znaju za odredbu
Božju - da smrt zaslužuju koji takvo što čine - a oni ne samo da
to čine nego i povlađuju onima koji čine.

2 Zato nemaš isprike, čovječe koji sudiš, tko god ti bio. Jer
time što drugoga sudiš, sebe osuđuješ: ta to isto činiš ti što
sudiš. **2** Znamo pak: Bog po istini sudi one koji takvo što čine. **3**
Misliš li da ćeš izbjeći sudu Božjemu, ti čovječe što sudiš one
koji takvo što čine, a sam to isto činiš? **4** Ili prezireš bogatstvo
dobrote, strpljivosti i velikodušnosti njegove ne shvaćajući da te
dobrota Božja k obraćenju privodi? **5** Tvrdokornošću svojom i
srcem koje neće obraćenja zgrćeš na se gnjev za Dan gnjeva i
objavljenja pravedna suda Boga **6** koji će uzvratiti svakom po
djelima: **7** onima koji postojanošću u dobrim djelima ištu slavu,
čast i neraspadljivost - život vječni; **(aiōnios g166)** **8** buntovnicima
pak i nepokornima istini, a pokornima nepravdi - gnjev i srdžba!
9 Nevolja i tjeskoba na svaku dušu čovječju koja čini zlo, na
Židova najprije, pa na Grka; **10** a slava, čast i mir svakomu
koji čini dobro, Židovu najprije, pa Grku! **11** Ta u Boga nema
pristranosti. **12** Uistinu koji bez Zakona sagriješiše, bez Zakona
će i propasti; i koji pod Zakonom sagriješiše, po Zakonu će biti
suđeni. **13** Ne, pred Bogom nisu pravedni slušatelji Zakona, nego
- izvršitelji će Zakona biti opravdani. **14** Ta kad se god pogani,
koji nemaju Zakona, po naravi drže Zakona, i nemajući Zakona,
oni su sami sebi Zakon: **15** pokazuju da je ono što Zakon nalaže
upisano u srcima njihovim. O tom svjedoči i njihova savjest, a i
prosuđivanja kojima se među sobom optužuju ili brane. **16** To će
se očitovati na Dan u koji će, po mojem evanđelju, Bog po Isusu
Kristu suditi ono što je skriveno u ljudima. **17** Ako pak ti koji
se Židovom nazivaš, koji mirno počivaš na Zakonu i dičiš se
Bogom, **18** koji poznaješ Volju i iz Zakona poučen razlučuješ
što je bolje **19** te si uvjeren da si vođa slijepih, svjetlo onih u
tami, **20** odgojitelj nerazumnih, učitelj nejačadi jer u Zakonu
imaš oličenje znanja i istine; **21** ti, dakle, koji drugoga učiš, sam
sebe ne učiš! Ti koji propovijedaš da se ne krade, kradeš! **22** Ti
koji zabranjuješ preljub, preljub počinjaš! Ti komu su odvratni
kumiri, pljačkaš hramove! **23** Ti koji se Zakonom dičiš, kršenjem
toga Zakona Boga obeščašćuješ! **24** Doista, kako je pisano, ime
se Božje zbog vas huli među narodima. **25** Da, obrezanje koristi
ako vršiš Zakon; ako pak kršiš Zakon, obrezanje tvoje postalo
je neobrezanje. **26** Ako dakle neobrezani opslužuje propise
Zakona, neće li se njegovo neobrezanje smatrati obrezanjem?
27 I onaj koji je podrijetlom neobrezanik, a ispunja Zakon, sudit
će tebi koji si, uza sve slovo i obrezanje, prijestupnik Zakona. **28**
Ta nije Židov tko je Židov naizvana i nije obrezanje ono izvana,
29 na tijelu, nego pravi je Židov u nutrini i pravo je obrezanje u
srcu, po duhu, ne po slovu. Pohvala mu nije od ljudi, nego od
Boga.

3 Koja je dakle prednost Židova? Ili kakva korist od obrezanja?
2 Velika u svakom pogledu. Ponajprije: povjerena su im
obećanja Božja. **3** Da, a što ako su se neki iznevjerili? Neće li
njihova nevjernost obeskrijepiti vjernost Božju? **4** Nipošto! Nego
neka Bog bude istinit, a svaki čovjek lažac, kao što je pisano: Da
pravedan budeš po obećanjima svojim i pobijediš kada te sudili
budu. **5** Ako pak naša nepravednost ističe Božju pravednost, što
ćemo na to reći? Nije li onda - po ljudsku govorim - nepravedan

Bog koji daje maha gnjevu? 6 Nipošto! Ta kako će inače Bog
suditi svijet? 7 Ako je, doista, istina Božja po mojoj lažljivosti
obilno zasjala njemu na slavu, zašto da ja još budem suđen kao
grešnik? 8 I zar da ne "činimo zlo da dođe dobro", kako nas
kleveći i kako neki kažu da govorimo? Sud ih pravedni čeka! 9
Što dakle? Imamo li prednost? Ne baš! Jer upravo optužismo
sve, i Židove i Grke, da su pod grijehom, 10 kao što je pisano:
Nema pravedna ni jednoga, 11 nema razumna, nema ga tko bi
Boga tražio. 12 Svi skrenuše, svi se zajedno pokvariše, nitko da
čini dobro - nijednoga nema. 13 Grob otvoren grlo je njihovo,
jezikom lažno laskaju, pod usnama im je otrov ljutičin, 14 usta im
puna kletve i grkosti; 15 noge im hitre da krv proliju, 16 razvaline
i nevolja na njinim su putima, 17 put mira oni ne poznaju,
18 straha Božjega nemaju pred očima. 19 A znamo: što god
Zakon veli, govori onima pod Zakonom, da svaka usta umuknu
i sav svijet bude krivac pred Bogom. 20 Zato se po djelima
Zakona nitko neće opravdati pred njim. Uistinu, po Zakonu -
samo spoznaja grijeha! 21 Sada se pak izvan Zakona očitovala
pravednost Božja, posvjedočena Zakonom i Prorocima, 22
pravednost Božja po vjeri Isusa Krista, prema svima koji vjeruju.
Ne, nema razlike! 23 Svi su zaista sagriješili i potrebna im je
slava Božja; 24 opravdani su besplatno, njegovom milošću po
otkupljenju u Kristu Isusu. 25 Njega je Bog izložio da krvlju
svojom bude Pomirilište po vjeri. Htio je tako očitovati svoju
pravednost kojom je u svojoj božanskoj strpljivosti propuštao
dotadašnje grijehe; 26 htio je očitovati svoju pravednost u
sadašnje vrijeme - da bude pravedan i da opravdava onoga koji
je od vjere Isusove. 27 Gdje je dakle hvastanje? Isključeno je.
Po kojem zakonu? Po zakonu djela? Ne, nego po zakonu vjere.
28 Smatramo zaista da se čovjek opravdava vjerom bez djela
Zakona. 29 Ili je Bog samo Bog Židova? Nije li i pogana? Da, i
pogana. 30 Jer jedan je Bog: on će opravdati obrezane zbog
vjere i neobrezane po vjeri. 31 Obeskrepljujemo li dakle Zakon
po vjeri? Nipošto! Naprotiv, Zakon utvrđujemo.

4 Što ćemo dakle reći? Što je Abraham, otac naš, našao po
tijelu? 2 Doista, ako je Abraham po djelima opravdan, ima se
čime dičiti - ali ne pred Bogom. 3 Ta što veli Pismo? Povjerova
Abraham Bogu i uračuna mu se u pravednost. 4 Onomu tko
radi ne računa se plaća kao milost, nego kao dug. 5 Onomu
tko ne radi, a vjeruje u Onoga koji opravdava bezbožnika,
vjera se uračunava u pravednost, 6 kao što i David blaženim
proglašuje čovjeka kojemu Bog uračunava pravednost bez djela:
7 Blaženi oni kojima je zločin otpušten, kojima je grijeh pokriven!
8 Blago čovjeku komu Gospodin ne ubraja krivnju. 9 Ide li dakle
ovo blaženstvo samo obrezane ili i neobrezane? Ta velimo:
Vjera se Abrahamu uračuna u pravednost. 10 A kako mu se
uračuna? Već obrezanu ili još neobrezanu? Ne obrezanu, nego
neobrezanu! 11 I znak obrezanja primi kao pečat pravednosti
koju je po vjeri zadobio još neobrezan, da bude ocem svih
vjernika: neobrezanih - te im se uračuna pravednost - 12 i ocem
obrezanih, ne onih koji su samo obrezani, nego onih koji uz to
idu stopama vjere još neobrezana oca našeg Abrahama. 13
Doista, obećanje da će biti baštinik svijeta nije Abrahamu ili
njegovu potomstvu dano na temelju nekog zakona, nego na
temelju pravednosti vjere. 14 Jer ako su baštinici oni iz Zakona,
prazna je vjera, jalovo obećanje. 15 Ta Zakon rađa gnjev; gdje
pak nema Zakona, nema ni prekršaja. 16 Zato - zbog vjere da
bude po milosti to obećanje zajamčeno svemu potomstvu, ne
potomstvu samo po Zakonu, nego i po vjeri Abrahama, koji je
otac svih nas - 17 kao što je pisano: Ocem mnoštva naroda
ja te postavljam - pred Onim komu povjerova, pred Bogom
koji oživljuje mrtve i zove da bude ono što nije. 18 U nadi
protiv svake nade povjerova Abraham da postane ocem naroda
mnogih po onom što je rečeno: Toliko će biti tvoje potomstvo. 19
Nepokolebljivom vjerom promotri on tijelo svoje već obamrlo
- bilo mu je blizu sto godina - i obamrlost krila Sarina. 20 Ali
pred Božjim obećanjem nije nevjeran dvoumio, nego se vjerom
ojačao davši slavu Bogu, 21 posve uvjeren da on može učiniti
što je obećao. 22 Zato mu se i uračuna u pravednost. 23 Ali nije
samo za nj napisano: Uračuna mu se, 24 nego i za nas kojima
se ima uračunati, nama što vjerujemo u Onoga koji od mrtvih
uskrisi Isusa, Gospodina našega, 25 koji je predan za opačine
naše i uskrišen radi našeg opravdanja.

5 Opravdani dakle vjerom, u miru smo s Bogom po Gospodinu
našem Isusu Kristu. 2 Po njemu imamo u vjeri i pristup u
ovu milost u kojoj stojimo i dičimo se nadom slave Božje. 3 I ne
samo to! Mi se dičimo i u nevoljama jer znamo: nevolja rađa
postojanošću, 4 postojanost prokušanošću, prokušanost nadom.
5 Nada pak ne postiđuje. Ta ljubav je Božja razlivena u srcima
našim po Duhu Svetom koji nam je dan! 6 Doista, dok mi još
bijasmo nemoćni, Krist je, već u to vrijeme, za nas bezbožnike
umro. 7 Zbilja, jedva bi tko za pravedna umro; možda bi se
za dobra tko i odvažio umrijeti. 8 A Bog pokaza ljubav svoju
prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas
umrije. 9 Koliko li ćemo se više sada, pošto smo opravdani
krvlju njegovom, spasiti po njemu od srdžbe? 10 Doista, ako
se s Bogom pomirismo po smrti Sina njegova dok još bijasmo
neprijatelji, mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti životom
njegovim. 11 I ne samo to! Dičimo se u Bogu po Gospodinu
našemu Isusu Kristu po kojem zadobismo pomirenje. 12 Zbog
toga, kao što po jednom Čovjeku uđe u svijet grijeh i po grijehu
smrt, i time što svi sagriješiše, na sve ljude prijeđe smrt... 13
Doista, do Zakona bilo je grijeha u svijetu, ali se grijeh ne ubraja
kad nema zakona. 14 Da, ali smrt je od Adama do Mojsija doista
kraljevala i nad onima koji ne sagriješiše prekršajem sličnim
kao Adam, koji je pralik Onoga koji ima doći. 15 Ali s darom
nije kao s grijehom. Jer ako su grijehom jednoga mnogi umrli,
mnogo se obilatije na sve razlila milost Božja, milost darovana
u jednom čovjeku, Isusu Kristu. 16 I dar - to nije kao kad je
ono jedan sagriješio: jer presuda nakon jednoga grijeha posta
osudom, a dar nakon mnogih grijeha - opravdanjem. 17 Uistinu,
ako grijehom jednoga smrt zakraljeva - po jednome, mnogo će
više oni koji primaju izobilje milosti i dara pravednosti kraljevati u
životu - po Jednome, Isusu Kristu. 18 Dakle, grijeh jednoga -
svim ljudima na osudu, tako i pravednost Jednoga - svim ljudima
na opravdanje, na život! 19 Doista, kao što su neposluhom
jednoga čovjeka mnogi postali grešnici tako će i posluhom
Jednoga mnogi postati pravednici. 20 A zakon nadođe da se
umnoži grijeh. Ali gdje se umnožio grijeh, nadmoćno izobilova
milost: 21 kao što grijeh zakraljeva smrću, da tako i milost

kraljuje pravednošću za život vječni po Isusu Kristu Gospodinu
našemu. **(aiōnios g166)**

6 Što ćemo dakle reći? Da ostanemo u grijehu da milost
izobiluje? **2** Nipošto! Jednom umrli grijehu, kako da još
živimo u njemu? **3** Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista
Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. **4** Krštenjem smo dakle
zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom
bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života. **5** Ako
smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo
srasti i po sličnosti njegovu uskrsnuću. **6** Ovo znamo: naš je
stari čovjek zajedno s njim raspet da onemoća ovo grešno tijelo
te više ne robujemo grijehu. **7** Ta tko umre, opravdan je od
grijeha. **8** Pa ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i
živjeti zajedno s njime. **9** Znamo doista: Krist uskrišen od mrtvih,
više ne umire, smrt njime više ne gospoduje. **10** Što umrije,
umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu. **11** Tako i vi:
smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu!
12 Neka dakle ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu da
slušate njegove požude; **13** i ne predajite grijehu udova svojih
za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih oživjele, predajte
Bogu i udove svoje dajte Bogu za oružje pravednosti. **14** Valjda
grijeh neće vama gospodovati! Ta niste pod Zakonom nego pod
milošću! **15** Što dakle? Da griješimo jer nismo pod Zakonom
nego pod milošću? Nipošto! **16** Ne znate li: ako se komu predate
za robove, na poslušnost, robovi ste onoga koga slušate:
bilo grijeha - na smrt, bilo poslušnosti - na pravednost. **17**
Bijaste robovi grijeha, ali ste, hvala Bogu, od srca poslušali ono
pravilo nauka kojemu ste povjereni; **18** da, oslobođeni grijeha,
postadoste sluge pravednosti. **19** Po ljudsku govorim zbog
vaše ljudske slabosti: kao što nekoć predadoste udove svoje za
robove nečistoći i bezakonju - do bezakonja, tako sada predajte
udove svoje za robove pravednosti - do posvećenja. **20** Uistinu,
kad bijaste robovi grijeha, "slobodni" bijaste od pravednosti. **21**
Pa kakav ste plod onda imali? Onoga se sada stidite jer svršetak
je tomu - smrt. **22** Sada pak pošto ste oslobođeni grijeha i
postali sluge Božje, imate plod svoj za posvećenje, a svršetak -
život vječni. **(aiōnios g166)** **23** Jer plaća je grijeha smrt, a dar Božji
jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem. **(aiōnios g166)**

7 Ili zar ne znate, braćo - poznavaocima zakona govorim - da
zakon gospodari čovjekom samo za vrijeme njegova života.
2 Doista, udana je žena vezana zakonom dok joj muž živi; umre
li joj muž, riješena je zakona o mužu. **3** Dakle: dok joj muž
živi, zvat će se, očito, preljubnicom pođe li za drugoga. Ako li
joj pak muž umre, slobodna je od zakona te nije preljubnica
pođe li za drugoga. **4** Tako, braćo moja, i vi po tijelu Kristovu
umrijeste Zakonu da pripadnete drugomu, Onomu koji je od
mrtvih uskrišen, te plodove donosimo Bogu. **5** Doista, dok
bijasmo u tijelu, grešne su strasti, Zakonom izazvane, djelovale
u našim udovima te smrti donosile plodove; **6** sada pak umrijevši
onomu što nas je sputavalo, riješeni smo Zakona te služimo u
novosti Duha, a ne u stareži slova. **7** Što ćemo dakle reći? Je li
Zakon grijeh? Nipošto! Nego: grijeha ne spoznah doli po Zakonu
jer za požudu ne bih znao da Zakon nije govorio: Ne poželi! **8**
A grijeh je, uhvativši priliku, po zapovijedi u meni prouzročio
svakovrsnu požudu. Ta bez zakona grijeh je mrtav. **9** Da, ja sam
nekoć živio bez zakona. Ali kad je došla zapovijed, grijeh oživje.
10 Ja pak umrijeh i ustanovi se: zapovijed dana za život bi mi na
smrt. **11** Doista grijeh, uhvativši priliku, zapovijeđu me zavede,
njome me i ubi. **12** Tako: Zakon je svet, i zapovijed je sveta, i
pravedna, i dobra. **13** Pa zar se to dobro meni u smrt prometnu?
Nipošto! Nego: grijeh, da se grijehom očituje, po tom dobru
uzrokuje mi smrt - da grijeh po zapovijedi postane najvećim
grešnikom. **14** Zakon je, znamo, duhovan; ja sam pak tjelesan,
prodan pod grijeh. **15** Zbilja ne razumijem što radim: ta ne činim
ono što bih htio, nego što mrzim - to činim. **16** Ako li pak činim
što ne bih htio, slažem se sa Zakonom, priznajem da je dobar.
17 Onda to ne činim više ja, nego grijeh koji prebiva u meni. **18**
Doista znam da dobro ne prebiva u meni, to jest u mojem tijelu.
Uistinu: htjeti mi ide, ali ne i činiti dobro. **19** Ta ne činim dobro
koje bih htio, nego zlo koje ne bih htio - to činim. **20** Ako li pak
činim ono što ne bih htio, nipošto to ne radim ja, nego grijeh koji
prebiva u meni. **21** Nalazim dakle ovaj zakon: kad bih htio činiti
dobro, nameće mi se zlo. **22** Po nutarnjem čovjeku s užitkom se
slažem sa Zakonom Božjim, **23** ali opažam u svojim udovima
drugi zakon koji vojuje protiv zakona uma moga i zarobljuje me
zakonom grijeha koji je u mojim udovima. **24** Jadan li sam ja
čovjek! Tko će me istrgnuti iz ovoga tijela smrtonosnoga? **25**
Hvala Bogu po Isusu Kristu Gospodinu našem! Ja, dakle, umom
ja služim zakonu Božjemu, a tijelom zakonu grijeha.

8 Nikakve dakle sada osude onima koji su u Kristu Isusu! **2**
Ta zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodi me zakona
grijeha i smrti. **3** Uistinu, što je bilo nemoguće Zakonu, jer je
zbog tijela onemoćao, Bog je učinio: poslavši Sina svoga u
obličju grešnoga tijela i s obzirom na grijeh, osudi grijeh u tijelu
4 da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne živimo po
tijelu nego po Duhu. **5** Da, oni koji žive po tijelu, teže za onim
što je tjelesno; a koji po Duhu, za onim što je Duhovo: **6** težnja
je tijela smrt, a težnja Duha život i mir. **7** Jer težnja je tijela
protivna Bogu: zakonu se Božjemu ne podvrgava, a i ne može.
8 Oni pak koji su u tijelu, ne mogu se Bogu svidjeti. **9** A vi niste
u tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji prebiva u vama. A nema li
tko Duha Kristova, taj nije njegov. **10** I ako je Krist u vama, tijelo
je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh je život zbog pravednosti.
11 Ako li Duh Onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama,
Onaj koji uskrisi Krista od mrtvih oživit će i smrtna tijela vaša po
Duhu svome koji prebiva u vama. **12** Dakle, braćo, dužnici smo,
ali ne tijelu da po tijelu živimo! **13** Jer ako po tijelu živite, umrijeti
vam je, ako li pak Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete.
14 Svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji. **15** Ta ne primiste duh
robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinstva u
kojem kličemo: "Abba! Oče!" **16** Sam Duh susvjedok je s našim
duhom da smo djeca Božja; **17** ako pak djeca, onda i baštinici,
baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno
trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo. **18** Smatram, uistinu:
sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi
koja se ima očitovati u nama. **19** Doista, stvorenje sa svom
žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih: **20** stvorenje je
uistinu podvrgnuto ispraznosti - ne po svojoj volji, nego zbog

onoga koji ga podvrgnu - ali u nadi. **21** Jer i stvorenje će se
osloboditi robovanja pokvarljivosti da sudjeluje u slobodi i slavi
djece Božje. **22** Jer znamo: sve stvorenje zajedno uzdiše i muči
se u porođajnim bolima sve do sada. **23** Ali ne samo ono! I
mi koji imamo prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući
posinstvo, otkupljenje svoga tijela. **24** Ta u nadi smo spašeni!
Nada pak koja se vidi nije nada. Jer što tko gleda, kako da se
tomu i nada? **25** Nadamo li se pak onomu čega ne gledamo,
postojano to iščekujemo. **26** Tako i Duh potpomaže našu nemoć.
Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za
nas zauzima neizrecivim uzdasima. **27** A Onaj koji proniče srca
zna koja je želja Duha - da se on po Božju zauzima za svete. **28**
Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga
ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani. **29** Jer koje
predvidje, te i predodredi da budu suobličeni slici Sina njegova
te da on bude prvorođenac među mnogom braćom. **30** Koje pak
predodredi, te i pozva; koje pozva, te i opravda; koje opravda, te
i proslavi. **31** Što ćemo dakle na to reći? Ako je Bog za nas, tko
će protiv nas? **32** Ta on ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je
za sve nas predao! Kako nam onda s njime neće sve darovati?
33 Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava! **34** Tko će
osuditi? Krist Isus umrije, štoviše i uskrsnu, on je i zdesna Bogu
- on se baš zauzima za nas! **35** Tko će nas rastaviti od ljubavi
Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja?
Pogibao? Mač? **36** Kao što je pisano: Poradi tebe ubijaju nas
dan za danom i mi smo im ko ovce za klanje. **37** U svemu tome
nadmoćno pobjeđujemo po onome koji nas uzljubi. **38** Uvjeren
sam doista: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni
budućnost, ni sile, **39** ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće
nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu
našem.

9 Istinu govorim u Kristu, ne lažem; susvjedok mi je savjest
moja u Duhu Svetom: **2** silna mi je tuga i neprekidna bol u
srcu. **3** Da, htio bih ja sam proklet biti, odvojen od Krista, za
braću svoju, sunarodnjake svoje po tijelu. **4** Oni su Izraelci,
njihovo je posinstvo, i Slava, i Savezi, i zakonodavstvo, i
bogoštovlje, i obećanja; **5** njihovi su i oci, od njih je, po tijelu, i
Krist, koji je iznad svega, Bog blagoslovljen u vjekove. Amen.
(aiōn g165) **6** Ali ne kao da se izjalovila riječ Božja. Jer nisu
Izrael svi koji potječu od Izraela; **7** i nisu svi djeca Abrahamova
zato što su njegovo potomstvo, nego po Izaku će ti se nazivati
potomstvo; **8** to jest: djeca tijela nisu i djeca Božja, nego - djeca
obećanja računaju se u potomstvo. **9** Evo doista riječi obećanja:
U ovo ću doba doći i Sara će imati sina. **10** Ali ne samo to! I
Rebeka je s jednim, s Izakom, ocem našim, zanijela. **11** Pa kad
još blizanci ne bijahu rođeni niti učiniše što dobro ili zlo - da bi
trajnom ostala odluka Božja o izabranju: **12** ne po djelima, nego
po onome tko poziva - rečeno joj je: Stariji će služiti mlađemu,
13 kako je pisano: Jakova sam zavolio, a Ezav mi omrznu. **14**
Što ćemo dakle reći? Možda da u Boga ima nepravde? Nipošto!
15 Ta Mojsiju veli: Smilovat ću se komu hoću da se smilujem;
sažalit ću se nad kim hoću da se sažalim. **16** Nije dakle do
onoga koji hoće ni do onoga koji trči, nego do Boga koji se
smiluje. **17** Jer Pismo veli faraonu: Zato te upravo podigoh da
na tebi pokažem svoju moć i da se razglasi ime moje po svoj
zemlji. **18** Tako dakle: smiluje se komu hoće, a otvrdnjuje koga
hoće. **19** Da, reći ćeš mi: Što se onda još tuži? Ta tko se to volji
njegovoj odupro? **20** Čovječe, tko si ti zapravo da se pravdaš s
Bogom? Zar da djelo rekne tvorcu: "Što si me ovakvim načinio?"
21 Ili zar lončar nema vlasti nad glinom da od istoga tijesta načini
posudu sad časnu, sad nečasnu. **22** A što ako je Bog, hoteći
očitovati gnjev i obznaniti svoju moć u silnoj strpljivosti podnosio
posude gnjeva, dozrele za propast, **23** da obznani bogatstvo
slave svoje na posudama milosrđa, koje unaprijed pripravi za
slavu, **24** na nama koje pozva ne samo između Židova nego i
između pogana? **25** Tako i u Hošeji veli: Ne-narod moj prozvat
ću narodom mojim i Neljubljenu ljubljenom. **26** Na mjestu gdje im
je rečeno: Vi niste moj narod prozvat će se sinovi Boga živoga.
27 Izaija pak proglasuje o Izraelu: Zaista, sinova će Izraelovih
brojem biti kao pijeska morskog - Ostatak će se spasiti; **28** jer
riječ će ispuniti i uskoro izvršiti Gospodin na zemlji. **29** Tako je
Izaija i prorekao: Da nam Gospodin nad Vojskama ne ostavi
sjeme, ko Sodoma bismo bili i Gomori nalik. **30** Što ćemo dakle
reći? Da pogani koji nisu tražili pravednosti stekoše pravednost,
pravednost po vjeri. **31** Izrael pak koji je tražio neki zakon
pravednosti, nije do zakona dopro. **32** Zašto? Jer nije tražio po
vjeri, nego kao po djelima. Spotakoše se o kamen spoticanja,
33 kao što je pisano: Evo postavljam na Sionu kamen spoticanja
i stijenu posrtanja. Ali tko u nj vjeruje, neće se postidjeti.

10 Braćo! Želja je srca moga i molitva Bogu za njih: da se
spase. **2** Svjedočim doista za njih: imaju revnosti Božje,
ali ne u pravom razumijevanju. **3** Ne priznajući, doista, Božje
pravednosti i tražeći uspostaviti svoju, pravednosti se Božjoj
ne podložiše. **4** Jer dovršetak je Zakona Krist - na opravdanje
svakomu tko vjeruje. **5** Da, Mojsije piše o onoj pravednosti iz
Zakona: Tko je vrši, naći će život u njoj. **6** A pravednost iz
vjere ovako veli: Nemoj reći u srcu svom: Tko će se popeti na
nebo - to jest Krista svesti? **7** Ili: Tko će sići u bezdan - to jest
izvesti Krista od mrtvih? **(Abyssos g12)** **8** Nego što veli? Blizu
ti je Riječ, u ustima tvojim i u srcu tvome - to jest Riječ vjere
koju propovijedamo. **9** Jer ako ustima ispovijedaš da je Isus
Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit
ćeš spašen. **10** Doista, srcem vjerovati opravdava, a ustima
ispovijedati spasava. **11** Jer veli Pismo: Tko god u nj vjeruje,
neće se postidjeti. **12** Nema uistinu razlike između Židova i
Grka jer jedan je Gospodin sviju, bogat prema svima koji ga
prizivlju. **13** Jer: Tko god prizove ime Gospodnje, bit će spašen.
14 Ali kako da prizovu onoga u koga ne povjerovaše? A kako
da povjeruju u onoga koga nisu čuli? Kako pak da čuju bez
propovjednika? **15** A kako propovijedati bez poslanja? Tako
je pisano: Kako li su ljupke noge onih koji donose blagovijest
dobra. **16** Ali nisu svi poslušali blagovijesti - evanđelja! Zaista,
Izaija veli: Gospodine, tko povjerova našoj poruci? **17** Dakle:
vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom. **18** Nego pitam:
Zar nisu čuli? Dapače! Po svoj zemlji razliježe se jeka, riječi
njihove sve do nakraj svijeta. **19** Onda pitam: Zar Izrael nije
shvatio? Najprije Mojsije veli: Ja ću vas na ljubomor izazvati
pukom ništavnim, razdražit ću vas glupim nekim narodom. **20**

Izaija pak hrabro veli: Nađoše me koji me ne tražahu, objavih se
onima koji me ne pitahu. 21 A Izraelu veli: Cio dan pružah ruku
narodu nepokornom i buntovnom.

11 Pitam dakle: Zar je Bog odbacio narod svoj? Nipošto?
Ta i ja sam Izraelac, iz potomstva Abrahamova, plemena
Benjaminova. 2 Nije Bog odbacio naroda svojega koga predvidje.
Ili zar ne znate što veli Pismo, ono o Iliji - kako se tuži Bogu
na Izraela: 3 Gospode, proroke tvoje pobiše, žrtvenike tvoje
porušiše; ja ostadoh sam i još mi o glavi rade. 4 Pa što mu veli
Božji glas? Ostavih sebi sedam tisuća ljudi koji ne prignuše
koljena pred Baalom. 5 Tako dakle i u sadašnje vrijeme postoji
Ostatak po milosnom izboru. 6 Ako pak po milosti, nije po
djelima; inače milost nije više milost! 7 Što dakle? Što Izrael ište,
to nije postigao, ali izabrani postigoše. Ostali pak otvrdnuše,
8 kao što je pisano: Dade im Bog duh obamrlosti, oči da ne
vide, uši da ne čuju sve do dana današnjega. 9 I David veli:
Nek im stol pred njima bude zamkom, i mrežom, i stupicom, i
plaćom. 10 Nek im potamne oči da ne vide i leđa im zauvijek
pogni! 11 Pitam dakle: jesu li posrnuli da propadnu? Nipošto!
Naprotiv: po njihovu posrtaju spasenje poganima da se tako
oni, Židovi, izazovu na ljubomor. 12 Pa ako je njihov posrtaj
bogatstvo za svijet, i njihovo smanjenje bogatstvo za pogane,
koliko li će više to biti njihov puni broj? 13 Vama pak, poganima,
velim: ja kao apostol pogana službu svoju proslavljam 14 ne bih
li na ljubomor izazvao njih, tijelo svoje, i spasio neke od njih.
15 Jer ako je njihovo odbačenje izmirenje svijeta, što li će biti
njihovo prihvaćanje ako ne oživljenje od mrtvih? 16 Ako li su
prvine svete, sveto je i tijesto; ako li je korijen svet, svete su i
grane. 17 Pa ako su neke grane odlomljene, a ti, divlja maslina,
pricijepljen umjesto njih, postao suzajedničar korijena, sočnosti
masline, 18 ne uznosi se nad grane. Ako li se hoćeš uznositi -
ne nosiš ti korijena, nego korijen tebe. 19 Reći ćeš na to: grane
su odlomljene da se ja pricijepim. 20 Dobro! Oni su zbog nevjere
odlomljeni, a ti po vjeri stojiš. Ne uznosi se, nego strahuj! 21 Jer
ako Bog ne poštedje prirodnih grana, ni tebe neće poštedjeti. 22
Promotri dakle dobrotu i strogost Božju: strogost na palima, a
dobrotu Božju na sebi ako ostaneš u toj dobroti, inače ćeš i ti biti
odsječen. 23 A i oni, ako ne ostanu u nevjeri, bit će pricijepljeni;
ta moćan je Bog da ih opet pricijepi. 24 Doista, ako si ti, po
naravi divlja maslina, odsječen pa mimo narav pricijepljen na
pitomu maslinu, koliko li će lakše oni po naravi biti pricijepljeni
na vlastitu maslinu! 25 Jer ne bih htio, braćo, da budete sami
po sebi pametni, a da ne znate ovo otajstvo: djelomično je
otvrdnuće zadesilo Izraela dok punina pogana ne uđe. 26 I
tako će se cio Izrael spasiti, kako je pisano: Doći će sa Siona
Otkupitelj, odvratit će bezbožnost od Jakova. 27 I to će biti
moj Savez s njima, kad uklonim grijehe njihove. 28 U pogledu
evanđelja oni su, istina, protivnici poradi vas, ali u pogledu
izabranja oni su ljubimci poradi otaca. 29 Ta neopozivi su dari i
poziv Božji! 30 Doista, kao što vi nekoć bijaste neposlušni Bogu,
a sada po njihovoj neposlušnosti zadobiste milosrđe 31 tako
i oni sada po milosrđu vama iskazanu postadoše neposlušni
da i oni sada zadobiju milosrđe. 32 Jer Bog je sve zatvorio u
neposlušnost da se svima smiluje. **(eleēsē g1653)** 33 O dubino
bogatstva, i mudrosti, i spoznanja Božjega! Kako li su nedokučivi
sudovi i neistraživi putovi njegovi! 34 Doista, tko spozna misao
Gospodnju, tko li mu bi savjetnikom? 35 Ili: tko ga darom preteče
da bi mu se uzvratiti moralo? 36 Jer sve je od njega i po njemu i
za njega! Njemu slava u vjekove! Amen. **(aiōn g165)**

12 Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja
tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu - kao svoje duhovno
bogoslužje. 2 Ne suobličujte se ovomu svijetu, nego se
preobrazujte obnavljanjem svoje pameti da mognete razabirati
što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno. **(aiōn
g165)** 3 Da, po milosti koja mi je dana svakomu između vas
velim: ne precjenjujte se više no što se treba cijeniti, nego
cijenite se razumno, kako je već komu Bog odmjerio mjeru
vjere. 4 Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a
nemaju svi isto djelovanje, 5 tako smo i mi, mnogi, jedno tijelo u
Kristu, a pojedinci udovi jedan drugomu. 6 Dare pak imamo
različite po milosti koja nam je dana: je li to prorokovanje - neka
je primjereno vjeri; 7 je li služenje - neka je u služenju; je li
poučavanje - u poučavanju; 8 je li hrabrenje - u hrabrenju; tko
dijeli, neka je darežljiv; tko je predstojnik - revan; tko iskazuje
milosrđe - radostan! 9 Ljubav nehinjena! Zazirite oda zla,
prianjajte uz dobro! 10 Srdačno se ljubite pravim bratoljubljem!
Pretječite jedni druge poštovanjem! 11 U revnosti budite hitri,
u duhu gorljivi, Gospodinu služite! 12 U nadi budite radosni,
u nevolji strpljivi, u molitvi postojani! 13 Pritječite u pomoć
svetima u nuždi, gajite gostoljubivost! 14 Blagoslivljajte svoje
progonitelje, blagoslivljajte, a ne proklinjite! 15 Radujte se s
radosnima, plačite sa zaplakanima! 16 Budite istomišljenici
među sobom! Neka vas ne zanosi što je visoko, nego privlači
što je ponizno. Ne umišljajte si da ste mudri! 17 Nikome zlo za
zlo ne vraćajte; zauzimajte se za dobro pred svim ljudima! 18
Ako je moguće, koliko je do vas, u miru budite sa svim ljudima!
19 Ne osvećujte se, ljubljeni, nego dajte mjesta Božjem gnjevu.
Ta pisano je: Moja je odmazda, ja ću je vratiti, veli Gospodin.
20 Naprotiv: Ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga, i ako je
žedan, napoj ga! Činiš li tako, ugljevlje mu ražareno zgrćeš na
glavu. 21 Ne daj se pobijediti zlom, nego dobrim svladavaj zlo.

13 Svaka duša neka se podlaže vlastima nad sobom. Jer
nema vlasti doli od Boga: koje postoje, od Boga su
postavljene. 2 Stoga tko se suprotstavlja vlasti, Božjoj se odredbi
protivi; koji se pak protive, sami će na se navući osudu. 3 Vladari
doista nisu strah i trepet zbog dobra, nego zbog zla djela. Hoćeš
li se ne bojati vlasti? Dobro čini pa ćeš imati pohvalu od nje! 4
Ta Božji je ona poslužitelj - tebi na dobro. Ako li zlo činiš, strahuj!
Ne nosi uzalud mača! Božji je ona poslužitelj: gnjev njegov
iskaljuje na onome koji zlo čini. 5 Treba se stoga podlagati, ne
samo zbog gnjeva nego i zbog savjesti. 6 Zato i poreze plaćate:
ta službenici su Božji oni koji se time bave. 7 Dajte svakomu
što mu pripada: komu porez - porez, komu carina - carina,
komu poštovanje - poštovanje, komu čast - čast. 8 Nikomu ništa
ne dugujte, osim da jedni druge ljubite. Jer tko drugoga ljubi,
ispunio je Zakon. 9 Uistinu: Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi!
Ne poželi! i ima li koja druga zapovijed, sažeta je u ovoj riječi:
Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. 10 Ljubav bližnjemu

zla ne čini. Punina dakle Zakona jest ljubav. **11** To tim više
što shvaćate ovaj čas: vrijeme je već da se oda sna prenemo
jer nam je sada spasenje bliže nego kad povjerovasmo. **12**
Noć poodmače, dan se približi! Odložimo dakle djela tame i
zaodjenimo se oružjem svjetlosti. **13** Kao po danu pristojno
hodimo, ne u pijankama i pijančevanjima, ne u priležništvima i
razvratnostima, ne u svađi i ljubomoru, **14** nego zaodjenite se
Gospodinom Isusom Kristom i, u brizi za tijelo, ne pogodujte
požudama.

14 Slaboga u vjeri prigrlite, ali ne da se prepirete o mišljenjima.
2 Netko vjeruje da smije sve jesti, slabi opet jede samo
povrće. **3** Tko jede, neka ne prezire onoga tko ne jede; tko pak
ne jede, neka ne sudi onoga tko jede. Ta Bog ga je prigrlio. **4**
Tko si ti da sudiš tuđega slugu? Svojemu Gospodaru i stoji i
pada! A stajat će jer moćan je Gospodin da ga podrži. **5** Netko
razlikuje dan od dana, nekomu je opet svaki dan jednak. Samo
nek je svatko posve uvjeren u svoje mišljenje. **6** Tko na dan
misli, poradi Gospodina misli; i tko jede, poradi Gospodina jede:
zahvaljuje Bogu. I tko ne jede, poradi Gospodina ne jede i -
zahvaljuje Bogu. **7** Jer nitko od nas sebi ne živi, nitko sebi ne
umire. **8** Doista, ako živimo, Gospodinu živimo, i ako umiremo,
Gospodinu umiremo. Živimo li dakle ili umiremo - Gospodinovi
smo. **9** Ta Krist zato umrije i oživje da gospodar bude i mrtvima i
živima. **10** A ti, što sudiš brata svoga? Ili ti, što prezireš brata
svoga? Ta svi ćemo stati pred sudište Božje. **11** Jer pisano je:
Života mi moga, govori Gospodin, prignut će se preda mnom
svako koljeno i svaki će jezik priznati Boga. **12** Svaki će dakle
od nas za sebe Bogu dati račun. **13** Dakle, ne sudimo više jedan
drugoga, nego radije sudite o tome da ne valja postavljati bratu
stupice ili spoticala. **14** Znam i uvjeren sam u Gospodinu: ništa
samo od sebe nije nečisto. Samo je onomu nečisto tko to smatra
nečistim. **15** Doista, ako je poradi hrane tvoj brat ražalošćen,
već nisi na putu ljubavi. Ne upropašćuj tom svojom hranom
onoga za koga je Krist umro! **16** Nemojte da se pogrđuje vaše
dobro! **17** Ta kraljevstvo Božje nije jelo ili piće, nego pravednost,
mir i radost u Duhu Svetome. **18** Da, tko tako Kristu služi,
mio je Bogu i cijene ga ljudi. **19** Nastojmo stoga promicati mir
i uzajamno izgrađivanje! **20** Ne razaraj djela Božjega poradi
hrane! Sve je, istina, čisto, ali je zlo za onoga tko na sablazan
jede. **21** Dobro je ne jesti mesa i ne piti vina i ne uzimati ništa
o što se tvoj brat spotiče. **22** Ti imaš uvjerenje. Za sebe ga
imaj pred Bogom. Blago onomu tko samoga sebe ne osuđuje u
onom na što se odlučuje! **23** Jede li tko dvoumeći, osudio se jer
ne radi iz uvjerenja. A sve što nije iz uvjerenja, grijeh je.

15 Mi jaki treba da nosimo slabosti slabih, a ne da sebi
ugađamo. **2** Svaki od nas neka ugađa bližnjemu na dobro,
na izgrađivanje. **3** Ta ni Krist nije sebi ugađao, nego kao što je
pisano: Poruge onih koji se rugaju tebi padoše na me. **4** Uistinu,
što je nekoć napisano, nama je za pouku napisano da po
postojanosti i utjesi Pisama imamo nadu. **5** A Bog postojanosti i
utjehe dao vam da međusobno budete složni po Kristu Isusu **6**
te jednodušno, iz jednoga grla, slavite Boga i Oca Gospodina
našega Isusa Krista. **7** Prigrljujte jedni druge kao što je Krist
prigrlio vas na slavu Božju. **8** Krist je, velim, postao poslužitelj
obrezanika za istinu Božju da ispuni obećanja dana ocima, **9** a
pogani da za milosrđe proslave Boga, kao što je pisano: Zato
ću te slaviti među pucima i psalam pjevati tvome imenu. **10** I
još veli: Kličite, puci, s njegovim narodom. **11** I još: Hvalite, svi
puci, Gospodina, slavili ga svi narodi! **12** Izaija opet veli: Pojavit
će se Jišajev izdanak, dignut da vlada narodima, u njemu je
nada narodima. **13** A Bog nade napunio vas svakom radošću
i mirom u vjeri da izobilujete u nadi snagom Duha Svetoga.
14 Ja sam, braćo moja, uvjeren: vi ste i sami puni čestitosti,
ispunjeni svakim znanjem, sposobni jedni druge urazumljivati.
15 Ipak vam djelomično smionije napisah da vas na poznato
nekako podsjetim poradi milosti koja mi je dana od Boga - **16**
da budem bogoslužnik Krista Isusa među poganima, svećenik
evanđelja Božjega te prinos pogana postane ugodan, posvećen
Duhom Svetim. **17** Imam se dakle čime dičiti u Kristu Isusu s
obzirom na ono što je Božje. **18** Jer ne bih se usudio govoriti o
nečemu što Krist riječju i djelom, **19** snagom znamenja i čudesa,
snagom Duha nije po meni učinio da k poslušnosti privede
pogane. Tako sam od Jeruzalema pa uokolo sve do Ilirika pronio
evanđelje Kristovo, **20** i to tako da sam se trsio navješćivati
evanđelje ne gdje se već spominjao Krist - da ne bih gradio
na temeljima drugih - **21** nego, kako je pisano: Vidjet će ga
oni kojima nije naviješten, shvatiti oni koji za nj nisu čuli. **22**
Time sam ponajčešće i bio spriječen doći k vama. **23** Sad mi
pak više nema mjesta u ovim krajevima, a živa mi je želja, ima
već mnogo godina, doći k vama **24** kad pođem u Španjolsku.
Nadam se doista da ću vas na proputovanju posjetiti i da ćete
me onamo otpraviti pošto mi se najprije bar donekle ispuni želja
biti s vama. **25** Ali sad idem u Jeruzalem da poslužim svetima.
26 Makedonija i Ahaja odlučiše očitovati neko zajedništvo prema
siromašnim svetima u Jeruzalemu. **27** Da, odlučiše, a i dužnici
su im. Jer ako su pogani postali sudionicima njihovih duhovnih
dobara, dužni su im u tjelesnima poslužiti. **28** Pošto dakle
to obavim - ovaj im plod zapečaćen uručim - uputit ću se u
Španjolsku i usput k vama. **29** A kada dođem k vama, doći ću,
znam, s puninom blagoslova Kristova. **30** Ali zaklinjem vas,
braćo, Gospodinom Isusom Kristom i ljubavlju Duha: suborci mi
budite u molitvama Bogu upravljenima za me, **31** da umaknem
onim nevjernima u Judeji i da moja pomoć Jeruzalemu bude po
volji svetima **32** te s Božjom voljom radosno dođem k vama i s
vama zajedno odahnem. **33** Bog mira sa svima vama! Amen.

16 Preporučujem vam Febu, sestru našu, poslužiteljicu Crkve
u Kenhreji: **2** primite je u Gospodinu kako dolikuje svetima
i priskočite joj u pomoć u svemu što od vas ustreba jer je i ona
bila zaštitnicom mnogima i meni samomu. **3** Pozdravite Prisku i
Akvilu, suradnike moje u Kristu Isusu. **4** Oni su za moj život
podmetnuli svoj vrat; zahvaljujem im ne samo ja nego i sve
Crkve pogana. **5** Pozdravite i Crkvu u njihovoj kući. Pozdravite
ljubljenog mi Epeneta koji je prvina Azije za Krista. **6** Pozdravite
Mariju koja se mnogo trudila za vas. **7** Pozdravite Andronika i
Juniju, rođake i suuznike moje; oni su ugledni među apostolima
i prije mene bili su u Kristu. **8** Pozdravite Amplijata, ljubljenoga
moga u Gospodinu. **9** Pozdravite Urbana, suradnika moga u
Kristu, i ljubljenog mi Staha. **10** Pozdravite Apela, prokušanoga u

Kristu. Pozdravite Aristobulove. **11** Pozdravite Herodiona, rođaka
moga. Pozdravite Narcisove koji su u Gospodinu. **12** Pozdravite
Trifenu i Trifozu koje se trude u Gospodinu. Pozdravite ljubljenu
Persidu koja se mnogo trudila u Gospodinu. **13** Pozdravite
Rufa, izabranika u Gospodinu, i majku njegovu i moju. **14**
Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Herma, Patrobu, Hermu i braću
koja su s njima. **15** Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i njegovu
sestru, i Olimpu, i sve svete koji su s njima. **16** Pozdravite jedni
druge cjelovom svetim. Pozdravljaju vas sve Crkve Kristove. **17**
Zaklinjem vas, braćo, čuvajte se onih koji siju razdore i sablazni
mimo nauk u kojem ste poučeni, i klonite ih se. **18** Jer takvi ne
služe Gospodinu našemu Kristu, nego svom trbuhu te lijepim i
laskavim riječima zavode srca nedužnih. **19** Doista, vaša je
poslušnost doprla do sviju. Zbog vas se dakle radujem i htio bih
da budete mudri za dobro, a bezazleni za zlo. **20** Bog mira
satrt će ubrzo Sotonu pod vašim nogama. Milost Gospodina
Isusa s vama! **21** Pozdravlja vas Timotej, suradnik moj, i Lucije,
Jason i Sosipater, rođaci moji. **22** Pozdravljam vas u Gospodinu
ja, Tercije, koji napisah ovu poslanicu. **23** Pozdravlja vas Gaj,
gostoprimac moj i cijele Crkve. Pozdravlja vas Erast, gradski
blagajnik, i brat Kvart. **25** Onomu koji vas može učvrstiti - po
mojem evanđelju i propovijedanju Isusa Krista, po objavljenju
Otajstva prešućenog drevnim vremenima, **(aiōnios g166)** **26** a
sada očitovanog i po proročkim pismima odredbom vječnoga
Boga svim narodima obznanjenog za poslušnost, vjeru - **(aiōnios
g166)** **27** jedinomu Mudromu, Bogu, po Isusu Kristu: Njemu slava
u vijeke! Amen. **(aiōn g165)**

1 Korinčanima

1 Pavao, po Božjoj volji pozvan za apostola Krista Isusa,
i brat Sosten **2** Crkvi Božjoj u Korintu - posvećenima u
Kristu Isusu, pozvanicima, svetima, sa svima što na bilo kojemu
mjestu prizivlju ime Isusa Krista, Gospodina našega, njihova i
našega. **3** Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina
Isusa Krista! **4** Zahvaljujem Bogu svojemu svagda za vas zbog
milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu: **5** u njemu se
obogatiste u svemu - u svakoj riječi i svakom spoznanju. **6**
Kako li se svjedočanstvo o Kristu utvrdilo u vama **7** te ne
oskudijevate ni na jednom daru čekajući Objavljenje Gospodina
našega Isusa Krista! **8** On će vas učiniti i postojanima do kraja,
besprigovornima u Dan Gospodina našega Isusa Krista. **9**
Vjeran je Bog koji vas pozva u zajedništvo Sina svojega Isusa
Krista, Gospodina našega. **10** Zaklinjem vas, braćo, imenom
Gospodina našega Isusa Krista: svi budite iste misli; neka ne
bude među vama razdora, nego budite savršeno istog osjećanja
i istog mišljenja. **11** Jer Klojini mi, braćo moja, o vama rekoše da
među vama ima svađa. **12** Mislim to što svaki od vas govori: "Ja
sam Pavlov", "A ja Apolonov", "A ja Kefin", "A ja Kristov". **13**
Zar je Krist razdijeljen? Zar je Pavao raspet za vas? Ili ste u
Pavlovo ime kršteni? **14** Hvala Bogu što ne krstih nikoga od vas,
osim Krispa i Gaja; **15** da ne bi tko rekao da ste u moje ime
kršteni. **16** A da, krstih i Stefanin dom. Inače ne znam krstih li
koga drugoga. **17** Jer ne posla me Krist krstiti, nego navješćivati
evanđelje, i to ne mudrošću besjede, da se ne obeskrijepi
križ Kristov. **18** Uistinu, besjeda o križu ludost je onima koji
propadaju, a nama spašenicima sila je Božja. **19** Ta pisano je:
Upropastit ću mudrost mudrih, i odbacit ću umnost umnih. **20**
Gdje je mudrac? Gdje je književnik? Gdje je istraživač ovoga
svijeta? Zar ne izludi Bog mudrost svijeta? **(aiōn g165)** **21** Doista,
kad svijet u mudrosti Božjoj Boga ne upozna mudrošću, svidjelo
se Bogu ludošću propovijedanja spasiti vjernike. **22** Jer i Židovi
znake ištu i Grci mudrost traže, **23** a mi propovijedamo Krista
raspetoga: Židovima sablazan, poganima ludost, **24** pozvanima
pak - i Židovima i Grcima - Krista, Božju snagu i Božju mudrost.
25 Jer ludo Božje mudrije je od ljudi i slabo Božje jače je od ljudi.
26 Ta gledajte, braćo, sebe, pozvane: nema mnogo mudrih po
tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih. **27** Nego
lude svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta izabra
Bog da posrami jake; **28** i neplemenite svijeta i prezrene izabra
Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest, **29** da se nijedan
smrtnik ne bi hvalio pred Bogom. **30** Od njega je da vi jeste u
Kristu Isusu, koji nama posta mudrost od Boga, i pravednost, i
posvećenje, i otkupljenje, **31** da bude kako je pisano: Tko se
hvali, u Gospodu neka se hvali.

2 I ja kada dođoh k vama, braćo, ne dođoh s uzvišenom
besjedom ili mudrošću navješćivati vam svjedočanstvo Božje
2 jer ne htjedoh među vama znati što drugo osim Isusa Krista,
i to raspetoga. **3** I ja priđoh k vama slab, u strahu i u veliku
drhtanju. **4** I besjeda moja i propovijedanje moje ne bijaše u
uvjerljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage
5 da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj nego na snazi
Božjoj. **6** Mudrost doduše navješćujemo među zrelima, ali ne
mudrost ovoga svijeta, ni knezova ovoga svijeta koji propadaju,
(aiōn g165) **7** nego navješćujemo Mudrost Božju, u Otajstvu,
sakrivenu; onu koju predodredi Bog prije vjekova za slavu
našu, **(aiōn g165)** **8** a koje nijedan od knezova ovoga svijeta
nije upoznao. Jer da su je upoznali, ne bi Gospodina slave
razapeli. **(aiōn g165)** **9** Nego, kako je pisano: Što oko ne vidje, i
uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe, to pripravi Bog onima koji
ga ljube. **10** A nama to Bog objavi po Duhu jer Duh sve proniče,
i dubine Božje. **11** Jer tko od ljudi zna što je u čovjeku osim
duha čovječjega u njemu? Tako i što je u Bogu, nitko ne zna
osim Duha Božjega. **12** A mi, mi ne primismo duha svijeta, nego
Duha koji je od Boga da znamo čime nas je obdario Bog. **13**
To i navješćujemo, ne naučenim riječima čovječje mudrosti,
nego naukom Duha izlažući duhovno duhovnima. **14** Naravan
čovjek ne prima što je od Duha Božjega; njemu je to ludost i ne
može spoznati jer po Duhu valja prosuđivati. **15** Duhovan pak
prosuđuje sve, a njega nitko ne prosuđuje. **16** Jer tko spozna
misao Gospodnju, tko da ga pouči? A mi imamo misao Kristovu.

3 I ja, braćo, nisam mogao govoriti vama kao duhovnima,
nego kao tjelesnima, kao nejačadi u Kristu. **2** Mlijekom vas
napojih, ne jelom: još ne mogoste, a ni sada još ne možete **3** jer
još ste tjelesni. Doista, dok je među vama zavist i prepiranje, zar
niste tjelesni, zar po ljudsku ne postupate? **4** Jer kad jedan
govori: "Ja sam Pavlov", a drugi: "Ja Apolonov", niste li odveć
ljudi? **5** Ta što je Apolon? Što je Pavao? Poslužitelji po kojima
povjerovaste - kako već komu Gospodin dade. **6** Ja zasadih,
Apolon zali, ali Bog dade rasti. **7** Tako niti je što onaj tko sadi
ni onaj tko zalijeva, nego Bog koji daje rasti. **8** Tko sadi i tko
zalijeva, jedno su; a svaki će po svome trudu primiti plaću. **9** Jer
Božji smo suradnici: Božja ste njiva, Božja građevina. **10** Po
milosti Božjoj koja mi je dana ja kao mudri graditelj postavih
temelj, a drugi naziđuje; ali svaki neka pazi kako naziđuje. **11**
Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je
postavljen, a taj je Isus Krist. **12** Naziđuje li tko na ovom temelju
zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvom, sijenom, slamom -
13 svačije će djelo izići na svjetlo. Onaj će Dan pokazati jer će
se u ognju očitovati. I kakvo je čije djelo, oganj će iskušati. **14**
Ostane li djelo, primit će plaću onaj tko ga je nazidao. **15** Izgori
li čije djelo, taj će štetovati; ipak, on će se sam spasiti, ali kao
kroz oganj. **16** Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u
vama. **17** Ako tko upropašćuje hram Božji, upropastit će njega
Bog. Jer hram je Božji svet, a to ste vi. **18** Nitko neka se ne
vara. Ako tko misli da je mudar među vama na ovome svijetu,
neka bude lud da bude mudar. **(aiōn g165)** **19** Jer mudrost ovoga
svijeta ludost je pred Bogom. Ta pisano je: On hvata mudre u
njihovu lukavstvu. **20** I opet: Gospodin poznaje namisli mudrih,
one su isprazne. **21** Zato neka se nitko ne hvasta ljudima jer
sve je vaše. **22** Bio Pavao, ili Apolon, ili Kefa, bio svijet, ili život,
ili smrt, ili sadašnje, ili buduće: sve je vaše, **23** vi Kristovi, a Krist
Božji.

4 Tako, neka nas svatko smatra službenicima Kristovim i
upraviteljima otajstava Božjih. **2** A od upravitelja iziskuje
se napokon da budu vjerni. **3** Meni pak nije nimalo do toga

da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a ni ja sam sebe ne
sudim. 4 Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time nisam
opravdan: moj je sudac Gospodin. 5 Zato ne sudite ništa prije
vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na vidjelo što je
sakriveno u tami i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko
primiti pohvalu od Boga. 6 Time, braćo, smjerah na sebe i
Apolona radi vas: da na nama naučite onu "Ne preko onoga što
je pisano" te se ne nadimate jednim protiv drugoga. 7 Ta tko
tebi daje prednost? Što imaš da nisi primio? Ako si primio, što
se hvastaš kao da nisi primio? 8 Već ste siti, već se obogatiste,
bez nas se zakraljiste! Kamo sreće da se zakraljiste da i mi s
vama zajedno kraljujemo! 9 Jer Bog je, čini mi se, nas apostole
prikazao posljednje, kao na smrt osuđene, jer postali smo prizor
svijetu, i anđelima, i ljudima - 10 mi ludi poradi Krista, vi mudri
u Kristu; mi slabi, vi jaki; vi čašćeni, mi prezreni; 11 sve do
ovoga časa i gladujemo, i žeđamo, i goli smo, i pljuskaju nas, i
beskućnici smo, 12 i patimo se radeći svojim rukama. Proklinjani
blagoslivljamo, proganjani ustrajavamo, 13 pogrđivani tješimo.
Kao smeće svijeta postasmo, svačiji izmet sve do sada. 14 Ne
pišem ovoga da vas postidim, nego da vas kao ljubljenu svoju
djecu urazumim. 15 Jer da imate u Kristu i deset tisuća učitelja,
ipak ne biste imali više otaca. Ta u Kristu Isusu po evanđelju ja
vas rodih! 16 Zaklinjem vas, dakle: nasljedovatelji moji budite.
17 Zato upravo poslah k vama Timoteja, koji mi je dijete ljubljeno
i vjerno u Gospodinu, da vas podsjeti na naputke moje, u Kristu,
kako posvuda u svakoj crkvi učim. 18 Neki se uzniješe kao da ja
neću doći k vama. 19 Ipak, eto me ubrzo k vama, ako Gospodin
htjedne, i rasudit ću ne riječi onih nadutih, nego krepost. 20 Ta
nije u riječi kraljevstvo Božje, nego u kreposti. 21 Što želite? Da
k vama dođem sa šibom ili s ljubavlju i duhom blagosti?

5 Općenito se čuje o bludnosti među vama, i to takvoj bludnosti
kakve nema ni među poganima: da netko ima očevu ženu. 2
I vi mi se uznijeli, mjesto da žalujete pa da se iskorijeni iz vaše
sredine onaj koji takvo djelo počini. 3 A ja, i nenazočan tijelom,
ali nazočan duhom, već sam presudio kao nazočan onoga koji
je takvo što počinio. 4 Pošto se u ime Gospodina našega Isusa
Krista okupite vi i moj duh, snagom Gospodina našega Isusa, 5
neka se takav preda Sotoni na propast tijela da bi se spasio duh
u Dan Gospodina Isusa. 6 Ne valja vam hvastanje! Zar ne znate
da malo kvasca sve tijesto ukvasa? 7 Očistite stari kvasac da
budete novo tijesto, kao što i jeste beskvasni jer već je žrtvovana
Pasha naša, Krist. 8 Zato svetkujmo, ne sa starim kvascem ni s
kvascem zloće i pakosti, nego s beskvasnim kruhovima čistoće i
istine. 9 Napisah vam u poslanici da se ne miješate s bludnicima
- 10 ne općenito s bludnicima ovoga svijeta, ili lakomcima, ili
razbojnicima, ili idolopoklonicima jer biste inače morali iz svijeta
izići. 11 Napisah vam zapravo da se ne miješate s nazovibratom
koji bi bio bludnik, ili lakomac, ili idolopoklonik, ili pogrđivač, ili
pijanica, ili razbojnik. S takvim ni za stol! 12 Što spada na me
suditi one vani? Ne sudite li vi one koji su unutra? 13 A one vani
sudit će Bog. Iskorijenite opakoga iz svoje sredine.

6 Tko bi se od vas u sporu s drugim usudio parničiti se pred
nepravednima, a ne pred svetima? 2 Ili zar ne znate da će
sveti suditi svijet? Pa ako ćete vi suditi svijet, zar niste vrijedni
suditi sitnice? 3 Ne znate li da ćemo suditi anđele, kamo li
ne ono svagdanje? 4 A vi, kad imate sporove o svagdanjem,
sucima postavljate one do kojih Crkva ništa ne drži! 5 Vama
na sramotu govorim. Tako? Zar nema među vama ni jednoga
mudra koji bi mogao rasuditi među braćom? 6 Nego brat se s
bratom parniči, i to pred nevjernicima? 7 Zapravo, već vam je
to nedostatak što se parničite među sobom. Zašto radije ne
trpite nepravdu? Zašto se radije ne pustite oplijeniti? 8 Nego
vi činite nepravdu i plijenite, i to braću. 9 Ili zar ne znate da
nepravednici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Ne varajte se!
Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni
muškoložnici, 10 ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači,
ni razbojnici neće baštiniti kraljevstva Božjega. 11 To evo, bijahu
neki od vas, ali oprali ste se, ali posvetili ste se, ali opravdali
ste se u imenu Gospodina našega Isusa Krista i u Duhu Boga
našega. 12 "Sve mi je dopušteno!" Ali - sve ne koristi. "Sve
mi je dopušteno!" Ali - neću da mnome išta vlada. 13 "Jela
trbuhu, a trbuh jelima; Bog će i jedno i drugo uništiti." Ali ne
tijelo bludnosti, nego Gospodinu, i Gospodin tijelu! 14 Ta Bog
koji je Gospodina uskrisio i nas će uskrisiti snagom njegovom.
15 Ne znate li da su tijela vaša udovi Kristovi? Hoću li dakle
uzeti udove Kristove i učiniti ih udovima bludničinim? Nipošto!
16 Ili zar ne znate: tko uz bludnicu prione, jedno je tijelo? Jer veli
se: Bit će njih dvoje jedno tijelo. 17 A tko prione uz Gospodina,
jedan je duh. 18 Bježite od bludnosti! Svaki grijeh koji učini
čovjek, izvan tijela je, a bludnik griješi protiv svojega tijela. 19
Ili zar ne znate? Tijelo vaše hram je Duha Svetoga koji je u
vama, koga imate od Boga, te niste svoji. 20 Jer kupljeni ste
otkupninom. Proslavite dakle Boga u tijelu svojem!

7 Sada o onome što ste mi pisali. Dobro je čovjeku ne dotaći
ženu. 2 Ipak, zbog bludnosti, neka svaki ima svoju ženu i
svaka neka ima svoga muža. 3 Muž neka vrši dužnost prema
ženi, a tako i žena prema mužu. 4 Žena nije gospodar svoga
tijela, nego muž, a tako ni muž nije gospodar svoga tijela, nego
žena. 5 Ne uskraćujte se jedno drugome, osim po dogovoru,
povremeno, da se posvetite molitvi pa se opet združite da vas
Sotona ne bi napastovao zbog vaše neizdržljivosti. 6 Ali to
velim kao dopuštenje, ne kao zapovijed. 7 A htio bih da svi ljudi
budu kao i ja; ali svatko ima svoj dar od Boga, ovaj ovako, onaj
onako. 8 Neoženjenima pak i udovicama velim: dobro im je ako
ostanu kao i ja. 9 Ako li se ne mogu uzdržati, neka se žene,
udaju. Jer bolje je ženiti se negoli izgarati. 10 A oženjenima
zapovijedam, ne ja, nego Gospodin: žena neka se od muža ne
rastavlja - 11 ako se ipak rastavi, neka ostane neudana ili neka
se s mužem pomiri - i muž neka ne otpušta žene. 12 Ostalima
pak velim - ja, ne Gospodin: ima li koji brat ženu nevjernicu
i ona privoli stanovati s njime, neka je ne otpušta. 13 I žena
koja ima muža nevjernika te on privoli stanovati s njome, neka
ne otpušta muža. 14 Ta muž nevjernik posvećen je ženom i
žena nevjernica posvećena je bratom. Inače bi djeca vaša bila
nečista, a ovako - sveta su. 15 Ako li se nevjernik hoće rastaviti,
neka se rastavi; brat ili sestra u takvim prilikama nisu vezani:
ta na mir nas je pozvao Bog. 16 Jer što znaš, ženo, hoćeš li
spasiti muža? Ili što znaš, mužu, hoćeš li spasiti ženu? 17 U
drugome svatko neka živi kako mu je Gospodin dodijelio, kako

ga je Bog pozvao. Tako određujem po svim crkvama. **18** Je li
tko pozvan kao obrezan, neka ne prepravlja obrezanja. Ako je
pozvan kao neobrezan, neka se ne obrezuje. **19** Obrezanje nije
ništa i neobrezanje nije ništa, nego - držanje Božjih zapovijedi.
20 Svatko neka ostane u onom zvanju u koje je pozvan. **21**
Jesi li pozvan kao rob? Ne brini! Nego, ako i možeš postati
slobodan, radije se okoristi. **22** Jer tko je u Gospodinu pozvan
kao rob, slobodnjak je Gospodnji. Tako i tko je pozvan kao
slobodnjak, rob je Kristov. **23** Otkupninom ste kupljeni: ne budite
robovi ljudima. **24** Svatko u čemu je pozvan, braćo, u tome
neka i ostane pred Bogom. **25** O djevicama nemam zapovijedi,
nego dajem savjet kao čovjek po milosrđu Gospodnjem vrijedan
povjerenja. **26** Smatram dakle: dobro je to zbog sadašnje
nevolje, dobro je čovjeku tako biti. **27** Jesi li vezan za ženu?
Ne traži rastave. Jesi li slobodan od žene? Ne traži žene. **28**
Ali ako se i oženiš, nisi sagriješio; i djevica ako se uda, nije
sagriješila. Ali takvi će imati tjelesnu nevolju, a ja bih vas rado
poštedio. **29** Ovo hoću reći, braćo: Vrijeme je kratko. Odsele i
koji imaju žene, neka budu kao da ih nemaju; **30** i koji plaču,
kao da ne plaču; i koji se vesele, kao da se ne vesele; i koji
kupuju, kao da ne posjeduju; **31** i koji uživaju ovaj svijet, kao da
ga ne uživaju, jer - prolazi obličje ovoga svijeta. **32** A rado bih
da budete bezbrižni. Neoženjen se brine za Gospodnje, kako da
ugodi Gospodinu. **33** A oženjen se brine za svjetovno, kako da
ugodi ženi, **34** pa je razdijeljen. I žena neudana i djevica brine
se za Gospodnje, da bude sveta i tijelom i duhom; a udana se
brine za svjetovno, kako da ugodi mužu. **35** Ovo pak govorim
vama na korist, ne da vam postavim zamku, nego da primjerno i
nesmetano budete privrženi Gospodinu. **36** Misli li tko da je
nepriličan prema svojoj djevici kad je preživotan i s njome mora
biti, neka čini što je nakanio, ne griješi: neka se uzmu. **37** Tko je
pak nepokolebljivo stalan u srcu te nema potrebe, a u vlasti mu
je volja pa to odluči u svom srcu - čuvati svoju djevicu - dobro
čini. **38** Tako, tko se oženi svojom djevicom, dobro čini, a tko se
ne oženi, bolje čini. **39** Žena je vezana dokle živi muž njezin.
Umre li muž, slobodna je: neka se uda za koga hoće, samo u
Gospodinu. **40** Bit će ipak blaženija ostane li onako, po mojem
savjetu. A mislim da i ja imam Duha Božjega.

8 U pogledu mesa žrtvovana idolima, znamo, svi posjedujemo
znanje. Ali znanje nadima, a ljubav izgrađuje. **2** Ako tko misli
da što zna, još ne zna kako treba znati. **3** A ljubi li tko Boga,
Bog ga poznaje. **4** Dakle, u pogledu blagovanja mesa žrtvovana
idolima, znamo: nema idola na svijetu i nema Boga do Jednoga.
5 Jer sve kad bi i bilo nazovibogova ili na nebu ili na zemlji - kao
što ima mnogo “bogova” i mnogo “gospodara”! - **6** nama je jedan
Bog, Otac, od koga je sve, a mi za njega; i jedan Gospodin,
Isus Krist, po kome je sve, i mi po njemu. **7** Ali nemaju svi
toga znanja. Neki, navikli na idole, još jedu meso kao idolima
žrtvovano i njihova se savjest kalja jer je nejaka. **8** A k Bogu nas
ne privodi jelo. Niti što gubimo ako ne jedemo; niti što dobivamo
ako jedemo. **9** A pazite da ne bi možda ta vaša sloboda bila
spoticaj nejakima. **10** Jer vidi li tko tebe koji imaš znanje za
stolom u hramu idolskomu, neće li se njegova savjest, jer je
nejaka, “izgraditi” da jede žrtvovano idolima? **11** I s tvoga znanja
propada nejaki, brat za kojega je Krist umro. **12** Tako griješeći
protiv braće i ranjavajući njihovu nejaku savjest, protiv Krista
griješite. **13** Zato ako jelo sablažnjava brata moga, ne, neću jesti
mesa dovijeka da brata svoga ne sablaznim. **(aiōn g165)**

9 Nisam li ja slobodan? Nisam li apostol? Nisam li vidio Isusa,
Gospodina našega? Niste li vi djelo moje u Gospodinu? **2**
Ako drugima nisam apostol, vama svakako jesam. Ta vi ste
pečat mojega apostolstva u Gospodinu. **3** Moj odgovor mojim
tužiteljima jest ovo: **4** Zar nemamo prava jesti i piti? **5** Zar
nemamo prava ženu vjernicu voditi sa sobom kao i drugi apostoli
i braća Gospodnja i Kefa? **6** Ili samo ja i Barnaba nemamo
prava ne raditi? **7** Tko ikada vojuje o svojem trošku? Tko sadi
vinograd pa roda njegova ne jede? Ili tko pase stado pa od
mlijeka stada ne jede? **8** Zar to govorim po ljudsku? Ne kaže li
to i Zakon? **9** Jer u Mojsijevu zakonu piše: Ne zavezuj usta volu
koji vrši! Zar je Bogu do volova? **10** Ne govori li on baš radi nas?
Doista, radi nas je napisano, jer tko ore, u nadi treba da ore; i
tko vrši, u nadi da će dobiti dio. **11** Ako smo mi vama sijali dobra
duhovna, veliko li je nešto ako vam požanjemo tjelesna? **12** Ako
drugi sudjeluju u vašim dobrima, zašto ne bismo mi mogli još
većma. Ali nismo se poslužili tim pravom, nego sve teglimo
da ne bismo postavili kakvu zapreku evanđelju Kristovu? **13**
Ne znate li: koji obavljaju svetinje, od svetišta se hrane; i koji
žrtveniku služe, sa žrtvenikom dijele? **14** Tako je i Gospodin
onima koji evanđelje navješćuju odredio od evanđelja živjeti. **15**
No ja se ničim od toga nisam poslužio. A i ne napisah toga da bi
se tako postupilo prema meni. Radije umrijeti, nego... Te mi
slave nitko neće oduzeti! **16** Jer što navješćujem evanđelje, nije
mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista, jao meni ako evanđelja
ne navješćujem. **17** Jer ako to činim iz vlastite pobude, ide
me plaća; ako li ne iz vlastite pobude - služba je to koja mi je
povjerena. **18** Koja mi je dakle plaća? Da propovijedajući pružam
evanđelje besplatno ne služeći se svojim pravom u evanđelju.
19 Jer premda slobodan od sviju, sam sebe svima učinih slugom
da ih što više steknem. **20** Bijah Židovima Židov da Židove
steknem; onima pod Zakonom, kao da sam pod Zakonom -
premda ja nisam pod Zakonom - da one pod Zakonom steknem;
21 onima bez Zakona, kao da sam bez zakona - premda nisam
bez Božjega zakona, nego u Kristovu zakonu - da steknem one
bez Zakona; **22** bijah nejakima nejak da nejake steknem. Svima
bijah sve da pošto-poto neke spasim. **23** A sve činim poradi
evanđelja da bih i ja bio suzajedničar u njemu. **24** Ne znate li:
trkači u trkalištu svi doduše trče, ali jedan prima nagradu? Tako
trčite da dobijete. **25** Svaki natjecatelj sve moguće izdržava;
oni da dobiju raspadljiv vijenac, mi neraspadljiv. **26** Ja dakle
tako trčim - ne kao besciljno, tako udaram šakom - ne kao da
mlatim vjetar, **27** nego krotim svoje tijelo i zarobljavam da sam
ne budem isključen pošto sam drugima propovijedao.

10 Jer ne bih, braćo, htio da budete u neznanju: oci naši svi
bijahu pod oblakom, i svi prijeđoše kroz more, **2** i svi su se
na Mojsija krstili u oblaku i u moru, **3** i svi su isto duhovno jelo
jeli, **4** i svi su isto duhovno piće pili. A pili su iz duhovne stijene
koja ih je pratila; stijena bijaše Krist. **5** Ali većina njih nije bila
po volji Bogu: ta poubijani su po pustinji. **6** To bijahu pralikovi

naši: da ne žudimo za zlima kao što su žudjeli oni. 7 I ne
budite idolopoklonici kao neki od njih, kako je pisano: Posjeda
narod da jede i pije pa ustadoše da igraju. 8 I ne podajimo
se bludu kao što se neki od njih bludu podaše i padoše u
jednom danu dvadeset i tri tisuće. 9 I ne iskušavajmo Gospodina
kao što su ga neki od njih iskušavali te od zmija izginuli. 10
I ne mrmljajte kao što neki od njih mrmljahu te izgiboše od
Zatornika. 11 Sve se to, kao pralik, događalo njima, a napisano
je za upozorenje nama, koje su zapala posljednja vremena.
(aiōn g165) 12 Tko dakle misli da stoji, neka pazi da ne padne.
13 Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjeran je
Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s
kušnjom dati i ishod da možete izdržati. 14 Zato, ljubljeni moji,
bježite od idolopoklonstva. 15 Kao razumnima velim: sudite
sami što govorim. 16 Čaša blagoslovna koju blagoslivljamo nije
li zajedništvo krvi Kristove? Kruh koji lomimo nije li zajedništvo
tijela Kristova? 17 Budući da je jedan kruh, jedno smo tijelo mi
mnogi; ta svi smo dionici jednoga kruha. 18 Gledajte Izraela po
tijelu! Koji blaguju žrtve nisu li zajedničari žrtvenika? 19 Što
dakle hoću reći? Idolska žrtva da je nešto? Ili idol da je nešto?
20 Naprotiv, da pogani vrazima žrtvuju, ne Bogu. A neću da
budete zajedničari vražji. 21 Ne možete piti čašu Gospodnju i
čašu vražju. Ne možete biti sudionici stola Gospodnjega i stola
vražjega. 22 Ili da izazivamo ljubomor Gospodnji? Zar smo jači
od njega? 23 “Sve je slobodno!” Ali - sve ne koristi. “Sve je
dopušteno!” Ali - sve ne saziđuje. 24 Nitko neka ne traži svoje,
nego dobro drugoga. 25 Sve što se prodaje na tržnici, jedite
ništa ne ispitujući poradi savjesti. 26 Ta Gospodnja je zemlja i
sve na njoj! 27 Pozove li vas koji nevjernik i želite se odazvati,
jedite što vam se ponudi ništa ne ispitujući poradi savjesti. 28
Ako vam tko reče: “To je žrtvovano”, ne jedite poradi onoga koji
vas je upozorio, i savjesti. 29 Savjesti mislim, ne svoje, nego
onoga drugoga. Ta zašto da moju slobodu druga savjest sudi?
30 Ako sa zahvalom sudjelujem, zašto da me grde zbog onoga
za što zahvaljujem? 31 Dakle, ili jeli, ili pili, ili drugo što činili, sve
na slavu Božju činite. 32 Ne budite na sablazan ni Židovima, ni
Grcima, ni Crkvi Božjoj, 33 kao što i ja svima u svemu ugađam
ne tražeći svoju korist, nego što koristi mnogima na spasenje.

11 Nasljedovatelji moji budite, kao što sam i ja Kristov. 2
Hvalim vas što me se u svemu sjećate i držite se predaja
kako vam predadoh. 3 Ali htio bih da znate: svakomu je mužu
glava Krist, glava ženi muž, a glava Kristu Bog. 4 Svaki muž
koji se moli ili prorokuje pokrivene glave sramoti glavu svoju. 5
Svaka pak žena koja se moli ili prorokuje gologlava sramoti
glavu svoju. Ta to je isto kao da je obrijana. 6 Jer ako se žena
ne pokriva, neka se šiša; ako li je pak ružno ženi šišati se ili
brijati, neka se pokrije. 7 A muž ne mora pokrivati glave, ta
slika je i slava Božja; a žena je slava muževa. 8 Jer nije muž
od žene, nego žena od muža. 9 I nije stvoren muž radi žene,
nego žena radi muža. 10 Zato žena treba da ima “vlast” na glavi
poradi anđela. 11 Ipak, u Gospodinu - ni žena bez muža, ni muž
bez žene! 12 Jer kao što je žena od muža, tako je i muž po
ženi; a sve je od Boga. 13 Sami sudite dolikuje li da se žena
gologlava Bogu moli? 14 Ne uči li nas i sama narav da je mužu
sramota ako goji kosu? 15 A ženi je dika ako je goji jer kosa joj
je dana mjesto prijevjesa. 16 Ako je kome do prepirke, takva
običaja mi nemamo, a ni Crkve Božje. 17 Kad već dajem ta
upozorenja, ne mogu pohvaliti što se ne sastajete na bolje,
nego na gore. 18 Ponajprije čujem, djelomično i vjerujem: kad
se okupite na Sastanak, da su među vama razdori. 19 Treba
doista da i podjela bude među vama da se očituju prokušani
među vama. 20 Kad se dakle tako zajedno sastajete, to nije
blagovanje Gospodnje večere: 21 ta svatko se pri blagovanju
prihvati svoje večere te jedan gladuje, a drugi se opija. 22
Zar nemate kuća da jedete i pijete? Ili Crkvu Božju prezirete
i postiđujete one koji nemaju? Što da vam kažem? Da vas
pohvalim? U tom vas ne hvalim. 23 Doista, ja od Gospodina
primih što vama predadoh: Gospodin Isus one noći kad bijaše
predan uze kruh, 24 zahvalivši razlomi i reče: “Ovo je tijelo moje
- za vas. Ovo činite meni na spomen.” 25 Tako i čašu po večeri
govoreći: “Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi. Ovo činite kad
god pijete, meni na spomen.” 26 Doista, kad god jedete ovaj
kruh i pijete čašu, smrt Gospodnju navješćujete dok on ne dođe.
27 Stoga, tko god jede kruh ili pije čašu Gospodnju nedostojno,
bit će krivac tijela i krvi Gospodnje. 28 Neka se dakle svatko
ispita pa tada od kruha jede i iz čaše pije. 29 Jer tko jede i pije,
sud sebi jede i pije ako ne razlikuje Tijela. 30 Zato su među
vama mnogi nejaki i nemoćni, i spavaju mnogi. 31 Jer kad
bismo sami sebe sudili, ne bismo bili suđeni. 32 A kad nas sudi
Gospodin, odgaja nas da ne budemo sa svijetom osuđeni. 33
Zato, braćo moja, kad se sastajete na blagovanje, pričekajte
jedni druge. 34 Je li tko gladan, kod kuće neka jede da se ne
sastajete na osudu. Drugo ću urediti kada dođem.

12 O darima Duha ne bih, braćo, htio da budete u neznanju.
2 Znate kako ste se dok bijaste pogani, zavedeni, zanosili
nijemim idolima. 3 Zato vam obznanjujem: nitko tko u Duhu
Božjem govori ne kaže: “Prokletstvo Isusu”. I nitko ne može
reći: “Gospodin Isus” osim u Duhu Svetom. 4 Različiti su dari,
a isti Duh; 5 i različite službe, a isti Gospodin; 6 i različita
djelovanja, a isti Bog koji čini sve u svima. 7 A svakomu se daje
očitovanje Duha na korist. 8 Doista, jednomu se po Duhu daje
riječ mudrosti, drugomu riječ spoznanja po tom istom Duhu; 9
drugomu vjera u tom istom Duhu, drugomu dari liječenja u tom
jednom Duhu; 10 drugomu čudotvorstva, drugomu prorokovanje,
drugomu razlučivanje duhova, drugomu različiti jezici, drugomu
tumačenje jezika. 11 A sve to djeluje jedan te isti Duh dijeleći
svakomu napose kako hoće. 12 Doista, kao što je tijelo jedno
te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su
tijelo - tako i Krist. 13 Ta u jednom Duhu svi smo u jedno tijelo
kršteni, bilo Židovi, bilo Grci, bilo robovi, bilo slobodni. I svi smo
jednim Duhom napojeni. 14 Ta ni tijelo nije jedan ud, nego
mnogi. 15 Rekne li noga: “Nisam ruka, nisam od tijela”, zar
zbog toga nije od tijela? 16 I rekne li uho: “Nisam oko, nisam
od tijela”, zar zbog toga nije od tijela? 17 Kad bi sve tijelo bilo
oko, gdje bi bio sluh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi bio njuh?
18 A ovako, Bog je rasporedio udove, svaki od njih u tijelu,
kako je htio. 19 Kad bi svi bili jedan ud, gdje bio bilo tijelo?
20 A ovako, mnogi udovi - jedno tijelo! 21 Ne može oko reći
ruci: “Ne trebam te”, ili pak glava nogama: “Ne trebam vas.” 22

Naprotiv, mnogo su potrebniji udovi tijela koji izgledaju slabiji. 23
A udove koje smatramo nečasnijima, okružujemo većom čašću.
I s nepristojnima se pristojnije postupa, 24 a pristojni toga ne
trebaju. Nego, Bog je tako sastavio tijelo da je posljednjem
udu dao izobilniju čast 25 da ne bude razdora u tijelu, nego
da se udovi jednako brinu jedni za druge. 26 I ako trpi jedan
ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se
zajedno svi udovi. 27 A vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno,
udovi. 28 I neke postavi Bog u Crkvi: prvo za apostole, drugo
za proroke, treće za učitelje; onda čudesa, onda dari liječenja;
zbrinjavanja, upravljanja, razni jezici. 29 Zar su svi apostoli?
Zar svi proroci? Zar svi učitelji? Zar svi čudotvorci? 30 Zar svi
imaju dare liječenja? Zar svi govore jezike? Zar svi tumače? 31
Čeznite za višim darima! A evo vam puta najizvrsnijega!

13 Kad bih sve jezike ljudske govorio i anđeoske, a ljubavi ne
bih imao, bio bih mjed što ječi ili cimbal što zveči. 2 Kad
bih imao dar prorokovanja i znao sva otajstva i sve spoznanje; i
kad bih imao svu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih
imao - ništa sam! 3 I kad bih razdao sav svoj imutak i kad bih
predao tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi ne bih imao - ništa mi
ne bi koristilo. 4 Ljubav je velikodušna, dobrostiva je ljubav, ne
zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; 5 nije nepristojna,
ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; 6 ne raduje se
nepravdi, a raduje se istini; 7 sve pokriva, sve vjeruje, svemu se
nada, sve podnosi. 8 Ljubav nikad ne prestaje. Prorokovanja?
Uminut će. Jezici? Umuknut će. Spoznanje? Uminut će. 9 Jer
djelomično je naše spoznanje, i djelomično prorokovanje. 10 A
kada dođe ono savršeno, uminut će ovo djelomično. 11 Kad
bijah nejače, govorah kao nejače, mišljah kao nejače, rasuđivah
kao nejače. A kad postadoh zreo čovjek, odbacih ono nejačko.
12 Doista, sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki, a tada -
licem u lice! Sada spoznajem djelomično, a tada ću spoznati
savršeno, kao što sam i spoznat! 13 A sada: ostaju vjera, ufanje
i ljubav - to troje - ali najveća je među njima ljubav.

14 Težite za ljubavlju, čeznite za darima Duha, a najvećma
da prorokujete. 2 Jer tko govori drugim jezikom, ne govori
ljudima nego Bogu: nitko ga ne razumije jer Duhom govori stvari
tajanstvene. 3 Tko pak prorokuje, ljudima govori: izgrađuje,
hrabri, tješi. 4 Tko govori drugim jezikom, sam sebe izgrađuje, a
tko prorokuje, Crkvu izgrađuje. 5 A htio bih da vi svi govorite
drugim jezicima, ali većma da prorokujete. Jer veći je tko
prorokuje, negoli tko govori drugim jezicima, osim ako protumači
Crkvi radi izgrađivanja. 6 A sada, braćo, kad bih došao k vama
govoreći drugim jezicima, što bi vam koristilo kad vam ne bih
priopćio bilo otkrivenje, bilo spoznanje, bilo proroštvo, bilo nauk?
7 Ako neživa glazbala, svirala ili citra, ne daju razgovijetna glasa,
kako će se razabrati što se to izvodi na svirali ili citri? 8 Ili ako
trublja daje nejasan glas, tko će se spremiti na boj? 9 Tako i
vi, ako jezikom ne budete jasno zborili, kako će se razabrati
što se govori? Govorit ćete u vjetar. 10 Toliko, recimo, ima na
svijetu vrsta glasova i - nijedan bez značenja. 11 Ako dakle ne
znam značenja glasa, bit ću sugovorniku tuđinac, a sugovornik
tuđinac meni. 12 Tako i vi, budući da čeznete za darima Duha,
nastojte njima obilovati radi izgrađivanja Crkve. 13 Stoga tko
govori drugim jezikom, neka se moli da može protumačiti. 14
Jer ako se drugim jezikom molim, moj se duh moli, ali um je
moj neplodan. 15 Što dakle? Molit ću se duhom, molit ću se i
umom; pjevat ću hvalospjeve duhom, ali pjevat ću ih i umom.
16 Jer ako Boga blagoslivljaš duhom, kako će neupućen reći
“Amen” na tvoju zahvalnicu? Ne zna što govoriš. 17 Ti doduše
lijepo zahvaljuješ, ali se drugi ne izgrađuje. 18 Hvala Bogu, ja
govorim drugim jezicima većma nego svi vi. 19 Ali draže mi
je u Crkvi reći pet riječi po svojoj pameti, da i druge poučim,
negoli deset tisuća riječi drugim jezikom. 20 Braćo, ne budite
djeca pameću, nego nejačad pakošću, a zreli pameću! 21 U
Zakonu je pisano: Drugim jezicima i drugim usnama govorit ću
ovomu narodu pa me ni tako neće poslušati, govori Gospodin.
22 Tako drugi jezici nisu znak vjernicima, nego nevjernicima; a
prorokovanje vjernicima, ne nevjernicima. 23 Ako se dakle skupi
sva Crkva zajedno i svi govore drugim jezicima, a uđu neupućeni
ili nevjernici, neće li reći da mahnitate? 24 Ako pak svi prorokuju,
a uđe koji nevjernik ili neupućen, sve ga prekorava, sve ga
osuđuje. 25 Tajne se njegova srca očituju te će pasti ničice i
pokloniti se Bogu priznajući: Zaista, Bog je u vama. 26 Što dakle
braćo? Kad se skupite te poneki ima hvalospjev, poneki ima
nauk, ima otkrivenje, ima jezik, ima tumačenje - sve neka bude
radi izgrađivanja. 27 Ako tko govori drugim jezikom - dvojica,
najviše trojica, i to jedan za drugim - jedan neka tumači; 28 ako
pak ne bi bilo tumača, neka šuti u Crkvi, neka govori sam sebi i
Bogu. 29 Od proroka pak neka govore dvojica ili trojica, drugi
neka rasuđuju. 30 Ali ako drugomu uza nj bude što objavljeno,
prvi neka šuti. 31 A možete jedan po jedan svi prorokovati da svi
budu poučeni i svi ohrabreni. 32 Proročki su duhovi prorocima
podložni 33 jer Bog nije Bog nesklada, nego Bog mira. Kao
u svim Crkvama svetih, žene na Sastancima neka šute. 34
Nije im dopušteno govoriti, nego neka budu podložne, kako i
Zakon govori. 35 Žele li što saznati, neka kod kuće pitaju svoje
muževe jer ružno je da žena govori na Sastanku. 36 Ili zar je
riječ Božja od vas proizašla, zar je samo k vama došla? 37
Smatra li tko da je prorok ili duhom obdaren, neka zna: što vam
pišem, Gospodnja je zapovijed. 38 Tko to ne prizna, ne priznaje
se. 39 Zato, braćo moja, težite prorokovati i ne priječite da se
govori drugim jezicima! 40 A sve neka bude dostojno i uredno.

15 Dozivljem vam, braćo, u pamet evanđelje koje vam
navijestih, koje primiste, u kome stojite, 2 po kojem se
spasavate, ako držite što sam vam navijestio; osim ako uzalud
povjerovaste. 3 Doista, predadoh vam ponajprije što i primih:
Krist umrije za grijehe naše po Pismima; 4 bi pokopan i uskrišen
treći dan po Pismima; 5 ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici. 6
Potom se ukaza braći, kojih bijaše više od pet stotina zajedno;
većina ih još i sada živi, a neki usnuše. 7 Zatim se ukaza Jakovu,
onda svim apostolima. 8 Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se
i meni. 9 Da, ja sam najmanji među apostolima i nisam dostojan
zvati se apostolom jer sam progonio Crkvu Božju. 10 Ali milošću
Božjom jesam što jesam i njegova milost prema meni ne bijaše
zaludna; štoviše, trudio sam se više nego svi oni - ali ne ja, nego
milost Božja sa mnom. 11 Ili dakle ja ili oni: tako propovijedamo,
tako vjerujete. 12 No ako se propovijeda da je Krist od mrtvih

uskrsnuo, kako neki među vama govore da nema uskrsnuća
mrtvih? 13 Ako nema uskrsnuća mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo.
14 Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje
naše, uzalud i vjera vaša. 15 Zatekli bismo se i kao lažni
svjedoci Božji što posvjedočismo protiv Boga: da je uskrisio
Krista, kojega nije uskrisio, ako doista mrtvi ne uskršavaju. 16
Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist nije uskrsnuo. 17 A ako
Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša, još ste u grijesima.
18 Onda i oni koji usnuše u Kristu, propadoše. 19 Ako se samo
u ovom životu u Krista ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi. 20
Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih! 21 Doista po
čovjeku smrt, po Čovjeku i uskrsnuće od mrtvih! 22 Jer kao što u
Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni. 23 Ali svatko
u svom redu: prvina Krist, a zatim koji su Kristovi, o njegovu
Dolasku; 24 potom - svršetak, kad preda kraljevstvo Bogu i
Ocu, pošto obeskrijepi svako Vrhovništvo, svaku Vlast i Silu. 25
Doista, on treba da kraljuje dok ne podloži sve neprijatelje pod
noge svoje. 26 Kao posljednji neprijatelj bit će obeskrijepljena
Smrt 27 jer sve podloži nogama njegovim. A kad veli: Sve je
podloženo, jasno - sve osim Onoga koji mu je sve podložio. 28 I
kad mu sve bude podloženo, tada će se i on sam, Sin, podložiti
Onomu koji je njemu sve podložio da Bog bude sve u svemu.
29 Što onda čine oni koji se krste za mrtve? Ako mrtvi uopće ne
uskršavaju, što se krste za njih? 30 Što se onda i mi svaki čas
izlažemo pogiblima? 31 Dan za danom umirem, tako mi slave
vaše, braćo, koju imam u Kristu Isusu, Gospodinu našem! 32
Ako sam se po ljudsku borio sa zvijerima u Efezu, kakva mi
korist? Ako mrtvi ne uskršavaju, jedimo i pijmo jer sutra nam je
umrijeti. 33 Ne varajte se: “Zli razgovori kvare dobre običaje.” 34
Otrijeznite se kako valja i ne griješite jer neki, na sramotu vam
kažem, ne znaju za Boga. 35 Ali reći će netko: Kako uskršavaju
mrtvi? I s kakvim li će tijelom doći? 36 Bezumniče! Što siješ,
ne oživljuje ako ne umre. 37 I što siješ, ne siješ tijelo buduće,
već golo zrno, pšenice - recimo - ili čega drugoga. 38 A Bog
mu daje tijelo kakvo hoće, i to svakom sjemenu svoje tijelo.
39 Nije svako tijelo isto tijelo; drugo je tijelo čovječje, drugo
tijelo stoke, drugo tijelo ptičje, a drugo riblje. 40 Ima tjelesa
nebeskih i tjelesa zemaljskih, ali drugi je sjaj nebeskih, a drugi
zemaljskih. 41 Drugi je sjaj sunca, drugi sjaj mjeseca i drugi
sjaj zvijezda; jer zvijezda se od zvijezde razlikuje u sjaju. 42
Tako i uskrsnuće mrtvih: sije se u raspadljivosti, uskršava u
neraspadljivosti; 43 sije se u sramoti, uskršava u slavi; sije se u
slabosti, uskršava u snazi; 44 sije se tijelo naravno, uskršava
tijelo duhovno. Ako ima tijelo naravno, ima i duhovno. 45 Tako je
i pisano: Prvi čovjek, Adam, postade živa duša, posljednji Adam
- duh životvorni. 46 Ali ne bi najprije duhovno, nego naravno
pa onda duhovno. 47 Prvi je čovjek od zemlje, zemljan; drugi
čovjek - s neba. 48 Kakav je zemljani takvi su i zemljani, a
kakav je nebeski takvi su i nebeski. 49 I kao što smo nosili
sliku zemljanoga, nosit ćemo i sliku nebeskoga. 50 A ovo,
braćo, tvrdim: tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstva Božjega i
raspadljivost ne baštini neraspadljivosti. 51 Evo otajstvo vam
kazujem: svi doduše nećemo usnuti, ali svi ćemo se izmijeniti.
52 Odjednom, u tren oka, na posljednju trublju - jer zatrubit će - i
mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi i mi ćemo se izmijeniti. 53 Jer
ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno
da se obuče u besmrtnost. 54 A kad se ovo raspadljivo obuče u
neraspadljivost i ovo smrtno obuče u besmrtnost, tada će se
obistiniti riječ napisana: Pobjeda iskapi smrt. 55 Gdje je, smrti,
pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj? **(Hadēs g86)** 56 Žalac
je smrti grijeh, snaga je grijeha Zakon. 57 A hvala Bogu koji
nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu! 58 Tako,
braćo moja ljubljena, budite postojani, nepokolebljivi, i obilujte
svagda u djelu Gospodnjem znajući da trud vaš nije neplodan u
Gospodinu.

16 U pogledu sabiranja za svete, i vi činite kako odredih
crkvama galacijskim. 2 Svakoga prvog dana u tjednu neka
svaki od vas kod sebe na stranu stavlja i skuplja što uzmogne
da se ne sabire istom kada dođem. 3 A kada dođem, poslat ću
s preporučnicom one koje odaberete da odnesu vašu ljubav u
Jeruzalem. 4 Bude li vrijedno da i ja pođem, poći će sa mnom.
5 A k vama ću doći kad prođem Makedoniju; Makedonijom ću
samo proći, 6 a kod vas ću se možda zadržati ili čak zimovati
da me otpratite kamo god pođem. 7 Ne bih vas doista htio tek
na prolazu vidjeti jer se nadam neko vrijeme proboraviti kod
vas, dopusti li Gospodin. 8 U Efezu ću ostati do Pedesetnice 9
jer vrata mi se otvoriše velika i uspješna, a protivnika mnogo.
10 Ako dođe Timotej, gledajte da bude kod vas bez bojazni
jer radi djelo Gospodnje kao i ja. 11 Neka ga dakle nitko ne
prezre. A ispratite ga u miru da dođe k meni jer ga s braćom
iščekujem. 12 A što se tiče brata Apolona: mnogo sam ga
nagovarao da ode k vama s braćom. I nikako mu ne bijaše s
voljom da sada dođe, no doći će kad mu bude zgodno. 13 Bdijte
postojani u vjeri, muževni budite, čvrsti. 14 Sve vaše neka bude
u ljubavi! 15 Zaklinjem vas, braćo - znate dom Stefanin, da
je prvina Ahaje i da se posvetiše posluživanju svetih - 16 da
se i vi pokoravate takvima i svakomu tko surađuje i trudi se.
17 Radujem se s dolaska Stefanina i Fortunatova i Ahajikova
jer oni nadoknadiše vašu nenazočnost: 18 umiriše duh moj i
vaš. Cijenite dakle takve. 19 Pozdravljaju vas crkve azijske.
Pozdravljaju vas mnogo u Gospodinu Akvila i Priska zajedno
s Crkvom u njihovu domu. 20 Pozdravljaju vas sva braća.
Pozdravite jedni druge cjelovom svetim. 21 Pozdrav mojom
rukom, Pavlovom. 22 Ako tko ne ljubi Gospodina, neka bude
proklet. Marana tha! 23 Milost Gospodina Isusa s vama! 24
Ljubav moja sa svima vama u Kristu Isusu!

2 Korinčanima

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa, i brat Timotej:
Crkvi Božjoj u Korintu sa svima svetima u svoj Ahaji. **2** Milost
vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! **3**
Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac
milosrđa i Bog svake utjehe! **4** On nas tješi u svakoj našoj
nevolji da bismo i mi sve koji su u nevolji mogli tješiti onom
utjehom kojom nas same tješi Bog. **5** Jer kao što su obilate
patnje Kristove u nama, tako je po Kristu obilata i utjeha naša. **6**
Bili mi nevoljama pritisnuti za vašu je to utjehu i spasenje; bili
utješeni, za vašu je utjehu - djelotvornu: da strpljivo podnesete
iste patnje koje i mi podnosimo. **7** I tako je stamena nada naša o
vama jer znamo: kao što ste zajedničari patnja tako ste i utjehe.
8 Ne bismo doista htjeli, braćo, da ne znate za nevolju koja nas
je snašla u Aziji. Bijasmo prekomjerno, preko snage, opterećeni
te smo već strepili i za život. **9** Ali u sebi prihvatismo i smrtnu
osudu da se ne bismo uzdali u same sebe, nego u Boga koji
uskrisuje mrtve. **10** On nas je od takve smrti izbavio i izbavit će
nas; u njega se uzdamo, on će nas i dalje izbavljati. **11** A i vi ćete
nam pomagati molitvom da bi mnogi za nas zahvaljivali Bogu
na milosti koja nam je darovana posredovanjem mnogih. **12** A
ovo je naša slava: svjedočansto naše savjesti da smo u svijetu
živjeli - osobito prema vama - u svetosti i iskrenosti Božjoj, ne u
mudrosti tjelesnoj, nego u Božjoj milosti. **13** Ta i ne pišemo vam
drugo doli ovo što čitate i razumijete; a nadam se da ćete i do
kraja razumjeti, **14** kao što nas djelomično i razumjeste: da smo
mi vaša slava kao i vi naša u Dan Gospodina našega Isusa.
15 U tom uvjerenju namjeravao sam najprije doći k vama **16** i
preko vas prijeći u Makedoniju pa se opet, da biste imali i drugu
milost, iz Makedonije vratiti k vama da me vi otpratite u Judeju.
17 Pa jesam li možda bio lakomislen kad sam to namjeravao? Ili
što namjeravam, po tijelu namjeravam te je u mene istodobno
"Da, da!" i "Ne, ne!"? **18** Bog je svjedok: naša riječ vama nije
"Da!" i "Ne!" **19** jer Sin Božji, Isus Krist, koga mi - ja i Silvan i
Timotej - vama navijestismo nije bio "Da!" i "Ne!" nego u njemu
bijaše "Da!". **20** Doista, sva obećanja Božja u njemu su "Da!". I
stoga po njemu i naš "Amen!" Bogu na slavu! **21** A Bog je onaj
koji nas zajedno s vama utvrđuje za Krista; on nas i pomaza,
22 on nas i zapečati i u srca naša dade zalog - Duha. **23** A ja
prizivljem Boga za svjedoka: duše mi, da vas poštedim, nisam
više dolazio u Korint. **24** Ta mi nismo gospodari vaše vjere,
nego suradnici vaše radosti. Ta u vjeri ste postojani.

2 Odlučih dakle u sebi da neću k vama opet sa žalošću. **2**
Jer ako ja vas ražalostim, a tko će mene obradovati ako ne
onaj koga ja žalostim? **3** Zato vam to i napisah da me, kada
dođem, ne ražaloste oni koji bi mi imali biti na radost. Uzdam se
doista u sve vas, da je moja radost - radost svih vas. **4** Pisah
vam uistinu uz mnoge suze, iz velike nevolje i tjeskobe srca,
ne da se ražalostite, nego da upoznate moju preveliku ljubav
prema vama. **5** Ako me tko ražalostio, nije ražalostio mene,
nego u neku ruku - da ne pretjeram - sve vas. **6** Dosta je takvu
ona kazna od većine **7** pa ga vi radije pomilujte i utješite da
ga pretjerana žalost ne shrva. **8** Zato vas molim, iskažite mu
ljubav. **9** Ta zato vam i pisah da vidim jeste li prokušani, jeste li
u svemu poslušni. **10** Komu dakle vi što oprostite, tomu i ja; jer i
ja, ako kome što oprostih, oprostih poradi vas - pred Kristom, **11**
da nas ne nadmudri Sotona. Ta znamo njegove namjere! **12**
Kada dođoh u Troadu poradi evanđelja Kristova, premda mi se
otvoriše vrata u Gospodinu, **13** ne bijaše mi duši spokoja što ne
nađoh Tita, brata svoga; oprostih se stoga s njima i pođoh u
Makedoniju. **14** Ali hvala Bogu koji nas u Kristu uvijek proslavlja
te širi po nama na svakome mjestu miris svoga spoznanja. **15**
Da, Kristov smo miomiris Bogu i među onima koji se spasavaju i
među onima koji propadaju: **16** ovima miris iz smrti za smrt,
onima miris iz života za život. A tko je za to podoban? **17**
Uistinu, mi nismo kao mnogi koji trguju riječju Božjom, nego
iskreno - kao od Boga pred Bogom - u Kristu govorimo.

3 Počinjemo li opet sami sebe preporučivati? Ili trebamo li,
kao neki, preporučna pisma na vas ili od vas? **2** Vi ste pismo
naše, upisano u srcima vašim; znaju ga i čitaju svi ljudi. **3** Vi
ste, očito, pismo Kristovo kojemu mi poslužismo, napisano ne
crnilom, nego Duhom Boga živoga; ne na pločama kamenim,
nego na pločama od mesa, u srcima. **4** Takvo pouzdanje imamo
po Kristu u Boga. **5** Ne kao da smo sami sobom, kao od sebe,
sposobni što pomisliti, nego naša je sposobnost od Boga. **6** On
nas osposobi za poslužitelje novoga Saveza, ne slova, nego
Duha; jer slovo ubija, a Duh oživljuje. **7** Pa ako je smrtonosna
služba, slovima uklesana u kamenju, bila tako slavna da sinovi
Izraelovi nisu mogli pogledati u lice Mojsijevo zbog prolazne
slave lica njegova, **8** koliko li će slavnija biti služba Duha. **9**
Jer ako je služba osude bila slavna, mnogo je slavnija služba
pravednosti. **10** I zbilja, nije ni bilo proslavljeno ono što je u toj
mjeri proslavljeno, ako se usporedi s uzvišenijom slavom. **11**
Jer ako je ono prolazno bilo slavno, mnogo je slavnije ovo što
ostaje. **12** Imajući dakle takvo pouzdanje, nastupamo sa svom
otvorenošću, **13** a ne kao Mojsije koji je stavljao prijevjes na lice
da sinovi Izraelovi ne vide svršetak prolaznoga. **14** Ali otvrdnu im
pamet. Doista, do dana današnjega zastire taj prijevjes čitanje
Staroga zavjeta: nije im otkriveno da je u Kristu prestao. **15**
Naprotiv, kad god se čita Mojsije, do danas prijevjes zastire srce
njihovo. **16** Ali kad se Izrael obrati Gospodinu, skinut će se
prijevjes. **17** Gospodin je Duh, a gdje je Duh Gospodnji, ondje je
sloboda. **18** A svi mi, koji otkrivenim licem odrazujemo slavu
Gospodnju, po Duhu se Gospodnjem preobražavamo u istu
sliku - iz slave u slavu.

4 Zato, budući da po milosrđu imamo ovu službu, ne
malakšemo. **2** Ali odrekosmo se sramotnoga prikrivanja:
ne nastupamo lukavo niti izopačujemo riječ Božju, nego se
objavljivanjem istine preporučujemo svakoj savjesti ljudskoj pred
Bogom. **3** Ako je i zastrto evanđelje naše, u onima je zastrto koji
propadaju: **4** u onima kojima bog ovoga svijeta oslijepi pameti
nevjerničke da ne zasvijetli svjetlost evanđelja slave Krista
koji je slika Božja. **(aiōn g165)** **5** Jer ne propovijedamo same
sebe, nego Krista Isusa Gospodinom, a sebe slugama vašim
poradi Isusa. **6** Ta Bog koji reče: Neka iz tame svjetlost zasine!,
on zasvijetli u srcima našim da nam spoznanje slave Božje
zasvijetli na licu Kristovu. **7** To pak blago imamo u glinenim

posudama da izvanredna ona snaga bude očito Božja, a ne
od nas. 8 U svemu pritisnuti, ali ne pritiješnjeni; dvoumeći, ali
ne zdvajajući; 9 progonjeni, ali ne napušteni; obarani, ali ne
oboreni - 10 uvijek umiranje Isusovo u tijelu pronosimo da se i
život Isusov u tijelu našem očituje. 11 Doista, mi se živi uvijek
na smrt predajemo poradi Isusa da se i život Isusov očituje u
našem smrtnom tijelu. 12 Tako smrt djeluje u nama, život u
vama. 13 A budući da imamo isti duh vjere kao što je pisano:
Uzvjerovah, zato besjedim, i mi vjerujemo pa zato i besjedimo.
14 Ta znamo: onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa i nas će s
Isusom uskrisiti i zajedno s vama uza se postaviti. 15 A sve je to
za vas: da milost - umnožena - zahvaljivanjem mnogih izobiluje
Bogu na slavu. 16 Zato ne malakšemo. Naprotiv, ako se naš
izvanji čovjek i raspada, nutarnji se iz dana u dan obnavlja. 17
Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato,
sve obilatije, breme vječne slave (aiōnios g166) 18 jer nama nije
do vidljivog nego do nevidljivog: ta vidljivo je privremeno, a
nevidljivo - vječno. (aiōnios g166)

5 Znamo doista: ako se razruši naš zemaljski dom, šator,
imamo zdanje od Boga, dom nerukotvoren, vječan na
nebesima. (aiōnios g166) 2 U ovome doista stenjemo i čeznemo
da se povrh njega zaodjenemo svojim nebeskim obitavalištem;
3 dakako, ako se nađemo obučeni, ne goli. 4 Da, i mi koji smo
u ovom šatoru, stenjemo opterećeni jer nećemo da budemo
svučeni, nego da se još obučemo da život iskapi što je smrtno.
5 A zato nas je sazdao Bog - on koji nam dade zalog Duha.
6 Uvijek smo stoga puni pouzdanja makar i znamo: naseljeni
u tijelu, iseljeni smo od Gospodina. 7 Ta u vjeri hodimo, ne
u gledanju. 8 Da, puni smo pouzdanja i najradije bismo se
iselili iz tijela i naselili kod Gospodina. 9 Zato se i trsimo da
mu omilimo, bilo naseljeni, bilo iseljeni. 10 Jer svima nam se
pojaviti pred sudištem Kristovim da svaki dobije što je kroz
tijelo zaradio, bilo dobro, bilo zlo. 11 Prožeti dakle strahom
Gospodnjim uvjeravamo ljude; razotkriveni smo Bogu, a nadam
se - i vašim savjestima. 12 Ne preporučujemo vam opet sami
sebe, nego vam dajemo prigodu ponositi se nama, da imate
odgovor za one koji se diče licem, a ne srcem. 13 Doista, ako
bijasmo “izvan sebe” - Bogu bijasmo; ako li “pri sebi” - vama
bijasmo. 14 Jer ljubav nas Kristova obuzima kad promatramo
ovo: jedan za sve umrije, svi dakle umriješe; 15 i za sve umrije
da oni koji žive ne žive više sebi, nego onomu koji za njih
umrije i uskrsnu. 16 Stoga mi od sada nikoga ne poznajemo po
tijelu; ako smo i poznavali po tijelu Krista, sada ga tako više
ne poznajemo. 17 Dakle, je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro
uminu, novo, gle, nasta! 18 A sve je od Boga koji nas sa sobom
pomiri po Kristu i povjeri nam službu pomirenja. 19 Jer Bog je u
Kristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opačina njihovih
i polažući u nas riječ pomirenja. 20 Kristovi smo dakle poslanici;
Bog vas po nama nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte,
pomirite se s Bogom! 21 Njega koji ne okusi grijeha Bog za nas
grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u njemu.

6 Kao suradnici opominjemo vas da ne primite uzalud milosti
Božje. 2 Jer on veli: U vrijeme milosti usliših te i u dan
spasa pomogoh ti. Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je
vrijeme spasa. 3 Ni u čemu ne dajemo nikakve sablazni
da se ne kudi ova služba, 4 nego se u svemu iskazujemo
kao poslužitelji Božji: velikom postojanošću u nevoljama, u
potrebama, u tjeskobama, 5 pod udarcima, u tamnicama, u
bunama, u naporima, u bdjenjima, u postovima, 6 u čistoći,
u spoznanju, u velikodušnosti, u dobroti, u Duhu Svetomu, u
ljubavi nehinjenoj, 7 u riječi istinitoj, u snazi Božjoj; oružjem
pravde zdesna i slijeva; 8 slavom i sramotom; zlim i dobrim
glasom; kao zavodnici, a istiniti; 9 kao nepoznati, a poznati; kao
umirući, a evo živimo; kao kažnjeni, a ne ubijeni; 10 kao žalosni,
a uvijek radosni; kao siromašni, a mnoge obogaćujemo; kao oni
koji ništa nemaju, a sve posjeduju. 11 Usta su naša otvorena
vama, Korinćani, srce naše raširenо. 12 Nije vam tijesno u
nama, ali je tijesno u vašim grudima. 13 Za uzdarje - kao djeci
govorim - raširite se i vi. 14 Ne ujarmljujte se s nevjernicima. Ta
što ima pravednost s bezakonjem? Ili kakvo zajedništvo svjetlo
s tamom? 15 Kakvu slogu Krist s Belijarom? Ili kakav dio vjernik
s nevjernikom? 16 Kakav sporazum hram Božji s idolima? Jer
mi smo hram Boga živoga, kao što reče Bog: Prebivat ću u
njima i hoditi među njima; i bit ću Bog njihov, a oni narod moj.
17 Zato iziđite iz njihove sredine i odvojite se, govori Gospodin, i
ništa nečisto ne dotičite i ja ću vas primiti. 18 I bit ću vam otac i
vi ćete mi biti sinovi i kćeri, veli Gospodin Svemogući.

7 Dakle, budući da imamo ta obećanja, očistimo se, ljubljeni,
od svake ljage tijela i duha te dovršimo posvećenje u strahu
Božjemu. 2 Shvatite nas! Nikomu nismo nanijeli nepravde,
nikoga nismo upropastili, nikoga zakinuli. 3 Ne govorim da
osudim. Ta rekoh već: u srcima ste našim te umiremo i živimo
zajedno. 4 Veliko je moje pouzdanje u vas, uvelike se vama
ponosim. Pun sam utjehe, obilujem radošću uza svu nevolju
našu. 5 Doista, i kada dođosmo u Makedoniju, nikakva spokoja
nije imalo tijelo naše, nego nevolje odasvud: izvana borbe,
iznutra strepnje. 6 Ali Bog, tješitelj poniznih, utješi nas dolaskom
Titovim. 7 Ne samo dolaskom njegovim, nego i utjehom kojom se
utješi zbog vas: obavijesti nas o vašoj čežnji, vašem jadikovanju,
vašoj žarkoj ljubavi prema meni tako da se još većma obradovah.
8 Doista, ako sam vas i ožalostio onom poslanicom, nije mi
žao; ako mi i bijaše žao - vidim uistinu da vas je ta poslanica
makar i načas ožalostila - 9 sad se radujem, ne što ste se
ožalostili, nego što ste se ožalostili na obraćenje. Jer ožalostili
ste se po Božju te zbog nas ni u čemu niste štetovali. 10 Jer
žalost po Božju rađa neopozivo spasonosnim obraćenjem, a
žalost svjetovna rađa smrću. 11 Gle, doista baš to što ste se
po Božju ožalostili, kolikom gorljivošću urodi među vama, pa
opravdavanjem, pa ogorčenjem, pa strahom, pa čežnjom, pa
revnošću, pa kažnjavanjem. Svime ste time pokazali da ste u
onome nedužni. 12 Ako sam vam dakle pisao, nisam to zbog
uvreditelja ni zbog uvrijeđenoga, nego zbog toga da vam se
očituje vaša gorljivost za nas pred Bogom. 13 To nas je utješilo.
A povrh te naše utjehe još se mnogo više obradovasmo zbog
radosti Titove jer svi vi okrijepiste duh njegov. 14 Doista, ako
sam mu se što vama pohvalio, ne postidjeh se, nego kao što
smo po istini vama govorili, tako je istina bila i pohvala naša
pred Titom. 15 I njegovo je srce prema vama još nježnije kad

se sjeti poslušnosti svih vas, kako ga sa strahom i trepetom
primiste. **16** Radujem se što se u svemu mogu pouzdati u vas.

8 Priopćujemo vam, braćo, milost Božju koja je dana crkvama
makedonskim: **2** unatoč mnogim kušnjama i nevoljama
izobilna njihova radost i skrajnje siromaštvo preli se u bogatstvo
darežljivosti. **3** Svjedočim uistinu: oni su nas dragovoljno - po
svojim mogućnostima i preko mogućnosti - **4** veoma usrdno
molili za milost zajedništva u ovom posluživanju svetih. **5** I to ne
samo kako se nadasmo, nego same sebe predadoše najprvo
Gospodinu, a onda nama, po volji Božjoj. **6** Zato zamolismo
Tita da kao što je započeo, tako i dovrši među vama i to djelo
darežljivosti. **7** Stoga kao što se u svemu odlikujete - u vjeri, i
riječi, i spoznanju, i svakoj gorljivosti, i u ljubavi svojoj prema
nama - odlikujte se i u ovoj darežljivosti. **8** Ne zapovijedam,
nego gorljivošću drugih prokušavam istinitost vaše ljubavi. **9** Ta
poznate darežljivost Gospodina našega Isusa Krista! Premda
bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom
obogatite. **10** Time dajem samo savjet: to doista dolikuje vama
koji već prošle godine prvi to započeste, ne samo činom nego
i odlukom. **11** Sada dovršite to djelo da kao što spremno
odlučiste, tako prema mogućnostima i dovršite. **12** Jer ima
li spremnosti, mila je po onom što ima, a ne po onom čega
nema. **13** Ne dakako: drugima olakšica, vama oskudica, nego -
jednakost! **14** U sadašnjem trenutku vaš suvišak za njihovu
oskudicu da jednom njihov suvišak bude za vašu oskudicu - te
bude jednakost, **15** kao što je pisano: Nije ništa preteklo onome
koji bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome koji bijaše
nakupio manje. **16** A hvala Bogu koji je stavio jednaku gorljivost
za vas u srce Titovo. **17** On je prihvatio i molbu, ali budući da
je veoma revan, otiđe k vama i dragovoljno. **18** S njime pak
šaljemo brata kojega s evanđelja slave sve crkve. **19** Štoviše,
crkve ga izabraše za našeg suputnika u ovom djelu darežljivosti
kojemu služimo - na slavu samoga Gospodina i na našu želju **20**
kako bismo izbjegli da nas tko ne prekori zbog ovog obilja kojim
raspolažemo. **21** Doista, revno nastojimo oko dobra ne samo
pred Gospodinom nego i pred ljudima. **22** Šaljemo s njima i
našega brata koji je, kako smo u mnogome često iskusili, gorljiv,
a sada je još mnogo gorljiviji zbog velikoga pouzdanja u vas. **23**
A Tito? Moj je drug i suradnik za vas. A braća naša? Poslanici
su crkava, slava Kristova. **24** Pružite im dakle pred crkvama
dokaz svoje ljubavi i toga da se s pravom vama ponosimo.

9 A o posluživanju svetih suvišno je da vam pišem. **2** Ta
poznajem vašu spremnost s koje se vama ponosim pred
Makedoncima: "Ahaja je spremna od prošle godine." I vaša
gorljivost potaknu mnoge. **3** Ipak šaljem braću da se u tome
pogledu ne opovrgne što se vama ponosimo; da budete spremni
kao što sam tvrdio te se - **4** ako sa mnom dođu Makedonci i
nađu vas nespremne - ne osramotimo s preuzetnosti mi, da ne
kažemo vi. **5** Smatrao sam dakle potrebnim zamoliti braću da
unaprijed pođu k vama i da pripreme vaš još prije obećani dar te
bude pripravan - kao dar darežljivosti, a ne škrtosti. **6** Ta eno:
tko sije oskudno, oskudno će i žeti; a tko sije obilato, obilato
će i žeti. **7** Svatko neka dade kako je srcem odlučio; ne sa
žalošću ili na silu jer Bog ljubi vesela darivatelja. **8** A Bog vas
može obilato obdariti svakovrsnim darom da u svemu svagda
imate svega dovoljno za se i izobilno za svako dobro djelo -
9 kao što je pisano: Rasipno dijeli, daje sirotinji, pravednost
njegova ostaje dovijeka. **(aiōn g165)** **10** A onaj koji pribavlja sjeme
sijaču i kruh za jelo, pribavit će i umnožiti sjeme vaše i povećati
plodove pravednosti vaše. **11** Tako ćete se u svemu obogatiti za
svakovrsnu darežljivost koja se, našim posredovanjem, izvija u
zahvalnicu Bogu. **12** Jer ovo bogoslužno posluživanje ne samo
da podmiruje oskudicu svetih nego se i obilno prelijeva u mnoge
zahvalnice Bogu. **13** Osvjedočeni ovim posluživanjem, slave
Boga zbog vašega pokornog ispovijedanja evanđelja Kristova i
zbog velikodušnog zajedništva prema njima i prema svima. **14** A
moleći se za vas, čeznu za vama zbog preobilne milosti Božje
na vama. **15** Hvala Bogu na njegovu neizrecivom daru!

10 Ja, Pavao, osobno vas zaklinjem blagošću i obazrivošću
Kristovom - ja koji sam licem u lice među vama "skroman",
a nenazočan prema vama "odvažan" - **2** molim da, jednom
nazočan, ne moram biti odvažan smionošću kojom se kanim
osmjeliti protiv nekih što smatraju da mi po tijelu živimo. **3** Jer
iako živimo u tijelu, ne vojujemo po tijelu. **4** Ta oružje našega
vojevanja nije tjelesno, nego božanski snažno za rušenje utvrda.
Obaramo mudrovanja **5** i svaku oholost koja se podiže protiv
spoznanja Boga i zarobljujemo svaki um na pokornost Kristu; **6** i
spremni smo kazniti svaku nepokornost čim bude savršena
vaša pokornost. **7** Gledajte što je očito! Ako je tko uvjeren
da je "Kristov", neka sam ponovno promisli ovo: kako je on
Kristov, tako smo i mi. **8** Kad bih se doista i malo više pohvalio
našom vlašću - koju nam Gospodin dade za vaše izgrađivanje,
a ne rušenje - ne bih se morao stidjeti. **9** Samo da se ne bi
činilo kao da vas zastrašujem poslanicama! **10** Jer "poslanice
su, kaže, stroge i snažne, ali tjelesna nazočnost nemoćna
i riječ bezvrijedna". **11** Takav neka promisli ovo: kakvi smo
nenazočni riječju u poslanicama, takvi smo i nazočni djelom. **12**
Ne usuđujemo se, doista, izjednačiti ili usporediti s nekima koji
sami sebe preporučuju, ali nisu razumni jer sami sebe sobom
mjere i sami sebe sa sobom uspoređuju. **13** Mi se pak nećemo
hvaliti u bezmjerje, nego po mjeri, mjerilu što nam ga odmjeri
Bog kao mjeru: doprijeti sve do vas. **14** Jer mi ne posežemo
preko svoga, kao da još nismo stigli do vas. Ta prvi doista
doprijesmo do vas s evanđeljem Kristovim. **15** Ne hvalimo se u
bezmjerje, tuđim naporima. A nadamo se da ćemo s uzrastom
vaše vjere među vama i mi - po našem mjerilu - prerasti u
izobilje: **16** i preko vaših granica navijestiti evanđelje, a ne
hvastati se onim što je već učinjeno na tuđem području. **17** Tko
se hvali, u Gospodinu neka se hvali. **18** Ta nije prokušan tko
sam sebe preporučuje, nego koga preporučuje Gospodin.

11 O kad biste podnijeli nešto malo bezumlja mojega! Da,
podnesite me! **2** Ljubomoran sam doista na vas Božjim
ljubomorom: ta zaručih vas s jednim mužem, kao čistu djevicu
privedoh vas Kristu. **3** Ali se bojim da se - kao što zmija zavede
Evu svojom lukavštinom - misli vaše ne pokvare i odmetnu od
iskrenosti prema Kristu. **4** Uistinu, ako tko dođe i propovijeda
drugog Isusa, kojega mi nismo propovijedali - ili ako drugoga
Duha primate, kojega niste primili; ili drugo evanđelje, koje

niste prigrlili - takva lijepo podnosÄite. 5 Smatram, eto, da ni u
čemu nisam manji od "nadapostola". 6 Jer ako sam i nevješt u
govoru, nisam u znanju; naprotiv, u svemu vam ga i pred svima
očitovasmo. 7 Ili sam grijeh počinio što sam vam - ponizujući
sebe da se vi uzvisite - besplatno navješćivao Božje evanđelje?
8 Druge sam crkve plijenio, od njih primao potporu da bih mogao
vama služiti. I dok bijah u vas, premda u oskudici, nikomu nisam
bio na teret. 9 U oskudici su mi pomogla braća koja dođoše iz
Makedonije. U svemu sam se čuvao da vam ne budem težak, a
i čuvat ću se. 10 Istine mi Kristove u meni, ove mi hvale nitko
neće oduzeti u ahajskim krajevima. 11 Zašto? Jer vas ne ljubim?
Bog znade! 12 A što činim, i dalje ću činiti da izbijem izliku
onima koji izliku traže ne bi li se s nama izjednačili u onom čime
se hvastaju. 13 Jer takvi su ljudi lažni apostoli, himbeni radnici,
prerušuju se u apostole Kristove. 14 I nikakvo čudo! Ta sam se
Sotona prerušuje u anđela svjetla. 15 Ništa osobito dakle ako se
i službenici njegovi prerušuju u službenike pravednosti. Svršetak
će im biti po djelima njihovim. 16 Opet velim: da me tko ne bi
smatrao bezumnim! Uostalom, primite me makar i kao bezumna
da se i ja nešto malo pohvalim. 17 Što govorim, ne govorim po
Gospodnju, nego kao u bezumlju, u ovoj hvalisavoj smionosti.
18 Budući da se mnogi hvale po ljudsku, i ja ću se hvaliti. 19 Ta
rado podnosÄite bezumne, vi umni! 20 Da, podnosÄite ako
vas tko zarobljava, ako vas tko proždire, ako tko otima, ako
se tko uznosi, ako vas tko po obrazu bije. 21 Na sramotu
govorim: bili smo, biva, slabi! Ipak, čime se god tko osmjeljuje -
u bezumlju govorim - osmjeljujem se i ja! 22 Hebreji su? I ja
sam! Izraelci su? I ja sam! Potomstvo su Abrahamovo? I ja
sam! 23 Poslužitelji su Kristovi? Kao mahnit govorim: ja još više!
U naporima - preobilno; u tamnicama - preobilno; u batinama -
prekomjerno; u smrtnim pogiblima - često. 24 Od Židova primio
sam pet puta po četrdeset manje jednu. 25 Triput sam bio
šiban, jednom kamenovan, triput doživio brodolom, jednu noć i
dan proveo sam u bezdanu. 26 Česta putovanja, pogibli od
rijeka, pogibli od razbojnika, pogibli od sunarodnjaka, pogibli
od pogana, pogibli u gradu, pogibli u pustinji, pogibli na moru,
pogibli od lažne braće; 27 u trudu i naporu, često u nespavanju,
u gladu i žeđi, često u postovima, u studeni i golotinji! 28 Osim
toga, uz drugo, salijetanje svakodnevno, briga za sve crkve. 29
Tko je slab, a ja da ne budem slab? Tko se sablažnjuje, a ja da
ne izgaram? 30 Treba li se hvaliti, svojom ću se slabošću hvaliti.
31 Bog i Otac Gospodina Isusa, blagoslovljen u vijeke, zna da ne
lažem. (aiōn g165) 32 U Damasku namjesnik kralja Arete čuvaše
grad damaščanski hoteći me uhvatiti. 33 Ali kroz prozor spustiše
me u košari preko zida te umakoh njegovim rukama.

12 Hvaliti se treba? Ne koristi doduše ali - dolazim na viđenje
i objave Gospodnje. 2 Znam čovjeka u Kristu: prije
četrnaest godina - da li u tijelu, ne znam; da li izvan tijela, ne
znam, Bog zna - taj je bio ponesen do trećeg neba. 3 I znam da
je taj čovjek - da li u tijelu, da li izvan tijela, ne znam, Bog zna
- 4 bio ponesen u raj i čuo neizrecive riječi, kojih čovjek ne
smije govoriti. 5 Time ću se hvaliti, a samim se sobom neću
hvaliti osim slabostima svojim. 6 Uistinu, kad bih se i htio hvaliti,
ne bih bio bezuman; istinu bih govorio. Ali se uzdržavam da
ne bi tko mislio o meni više nego što vidi na meni ili što čuje
od mene. 7 I da se zbog uzvišenosti objava ne bih uzoholio,
dan mi je trn u tijelu, anđeo Sotonin, da me udara da se ne
uzoholim. 8 Za to sam triput molio Gospodina, da odstupi
od mene. A on mi reče: 9 "Dosta ti je moja milost jer snaga
se u slabosti usavršuje." Najradije ću se dakle još više hvaliti
svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova. 10 Zato
uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima,
tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak. 11
Postao sam bezuman! Vi me natjeraste. Ta trebalo je da me vi
preporučite jer ni u čemu nisam manji od "nadapostola", premda
nisam ništa. 12 Znamenja apostolstva moga ostvarena su među
vama u posvemašnjoj postojanosti: znakovima i čudesima i
silnim djelima. 13 Ta u čemu ste to manji od drugih crkava, osim
što vam ja nisam bio na teret? Oprostite mi ovu "nepravdu".
14 Evo, spremam se treći put doći k vama i neću vam biti na
teret jer ne ištem vaše, nego vas. Djeca doista nisu dužna
stjecati roditeljima, nego roditelji djeci. 15 A ja ću najradije
trošiti i istrošiti se za duše vaše. Ako vas više ljubim, zar da
budem manje ljubljen? 16 Ali neka! Ja vas nisam opterećivao,
nego, "lukav" kako jesam, "na prijevaru vas uhvatih". 17 Da vas
možda nisam zakinuo po kome od onih koje poslah k vama? 18
Zamolio sam Tita i poslao s njime brata. Da vas možda Tit nije u
čemu zakinuo? Zar nismo hodili u istom duhu? I istim stopama?
19 Odavna smatrate da se pred vama branimo. Pred Bogom u
Kristu govorimo: sve je to, ljubljeni, za vaše izgrađivanje. 20
Bojim se doista da vas kada dođem, možda neću naći kakve
bih htio i da ćete vi mene naći kakva ne biste htjeli: da ne bi
možda bilo svađa, zavisti, žestina, spletkarenja, klevetanja,
došaptavanja, nadimanja, buna; 21 da me opet kada dođem, ne
bi ponizio Bog moj kod vas kako ne bih morao oplakivati mnoge
koji su prije sagriješili, a nisu se pokajali za nečistoću i bludnost
i razvratnost koju počiniše.

13 Evo treći put idem k vama. Svaka presuda neka počiva
na iskazu dvojice ili trojice svjedoka. 2 Onima koji su prije
sagriješili i svima drugima rekoh već i opet - kao onda drugi put
nazočan, tako i sada nenazočan - unaprijed velim: ako opet
dođem, neću štedjeti. 3 Jer vi tražite dokaz da u meni govori
Krist koji prema vama nije nemoćan, nego je snažan među
vama. 4 I raspet bi, istina, po slabosti, ali živi po snazi Božjoj. I
mi smo, istina, slabi u njemu, ali ćemo po snazi Božjoj živjeti s
njime za vas. 5 Same sebe ispitujte, jeste li u vjeri! Same sebe
provjeravajte! Zar ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u
vama? Inače niste pravi. 6 A spoznat ćete, nadam se, da smo
mi pravi. 7 Molimo se Bogu da ne činite nikakva zla; ne da
se mi pokažemo pravi, nego da vi dobro činite, pa izašli mi i
kao nepravi. 8 Ta ništa ne možemo protiv istine, nego samo za
istinu. 9 Da, radujemo se kad smo mi slabi, a vi jaki. Za to se i
molimo, za vaše usavršavanje. 10 To vam nenazočan pišem
zato da nazočan ne bih morao oštro nastupiti vlašću koju mi
Gospodin dade za izgrađivanje, a ne za rušenje. 11 Uostalom,
braćo, radujte se, usavršujte se, tješite se, složni budite, mir
njegujte i Bog ljubavi i mira bit će s vama. 12 Pozdravite jedni
druge svetim cjelovom. 13 Pozdravljaju vas svi sveti. 14 Milost
Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga
sa svima vama!

Galačanima

1 Pavao, apostol - ne od ljudi ni po kojem čovjeku, nego po
Isusu Kristu i Bogu Ocu koji ga uskrisi od mrtvih - **2** i sva
braća koja su sa mnom: Crkvama u Galaciji. **3** Milost vam i mir
od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista, **4** koji sam
sebe dade za grijehe naše da nas istrgne iz sadašnjega svijeta
opakoga kao što je volja Boga i Oca našega, **(aiōn g165)** **5** komu
slava u vijeke vjekova! Amen. **(aiōn g165)** **6** Čudim se da od
Onoga koji vas pozva na milost Kristovu tako brzo prelazite na
neko drugo evanđelje, **7** koje uostalom i ne postoji. Postoje
samo neki koji vas zbunjuju i hoće prevratiti evanđelje Kristovo.
8 Ali kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba navješćivao
neko evanđelje mimo onoga koje vam mi navijestismo, neka je
proklet! **9** Što smo već rekli, to sad i ponavljam: navješćuje
li vam tko neko evanđelje mimo onoga koje primiste, neka je
proklet. **10** Doista, nastojim li ovo pridobiti ljude ili Boga? Ili idem
li za tim da ljudima ugodim? Kad bih sveudilj nastojao ljudima
ugađati, ne bih bio Kristov sluga. **11** Obznanjujem vam, braćo:
evanđelje koje sam navješćivao nije od ljudi, **12** niti ga ja od
kojeg čovjeka primih ili naučih, nego objavom Isusa Krista. **13**
Ta čuli ste za moje negdašnje ponašanje u židovstvu: preko
svake sam mjere progonio i pustošio Crkvu Božju **14** te sam u
židovstvu, prerevno odan otačkim predajama, nadmašio mnoge
vršnjake u svojem narodu. **15** Ali kad se Onomu koji me odvoji
već od majčine utrobe i pozva milošću svojom, svidjelo **16** otkriti
mi Sina svoga da ga navješćujem među poganima, odmah, ne
posavjetovah se s tijelom i krvlju **17** i ne uziđoh u Jeruzalem k
onima koji bijahu apostoli prije mene, nego odoh u Arabiju pa
se opet vratih u Damask. **18** Onda nakon tri godine uziđoh u
Jeruzalem potražiti Kefu i ostadoh kod njega petnaest dana.
19 Od apostola ne vidjeh nikoga drugog osim Jakova, brata
Gospodinova. **20** Što vam pišem, Bog mi je svjedok, ne lažem.
21 Zatim dođoh u krajeve sirijske i cilicijske. **22** Osobno pak
bijah nepoznat Kristovim crkvama u Judeji. **23** One su samo
čule: "Negdašnji naš progonitelj sada navješćuje vjeru koju je
nekoć pustošio" **24** i slavile su Boga zbog mene.

2 Zatim nakon četrnaest godina opet uziđoh u Jeruzalem s
Barnabom, a povedoh sa sobom i Tita. **2** Uziđoh po objavi i
izložih im - napose uglednijima - evanđelje koje propovijedam
među poganima da ne bih možda, ili da nisam, trčao uzalud. **3**
Čak ni Tit, pratilac moj, premda Grk, nije bio prisiljen obrezati
se, **4** i to radi uljeza, lažne braće, koja se ušuljaše da vrebaju
slobodu koju imamo u Kristu Isusu, ne bi li nas učinili robovima.
5 Ne, ni načas im nismo popustili, nismo se podložili: da istina
evanđelja ostane kod vas! **6** A oni koji štogod znače - bili oni
što bili, nije mi do toga, Bog ne gleda tko je tko - ti uglednici,
uistinu, ništa nisu pridometnuli. **7** Nego naprotiv, vidjevši da mi
je povjereno evanđelje za neobrezane, kao Petru za obrezane
- **8** jer Onaj koji je bio na djelu po Petrovu apostolstvu među
obrezanima, bio je na djelu i po meni među poganima - **9** i
spoznavši milost koja mi je dana, Jakov, Kefa i Ivan, smatrani
stupovima, pružiše meni i Barnabi desnice zajedništva: mi ćemo
među pogane, a oni među obrezane! **10** Samo neka se sjećamo
siromaha, što sam revno i činio. **11** A kad Kefa stiže u Antiohiju,
u lice mu se usprotivih jer je zavrijedio osudu: **12** doista, prije
nego stigoše neki od Jakova, blagovao je zajedno s poganima;
a kad oni dođoše, počeo se povlačiti i odvajati bojeći se onih
iz obrezanja. **13** Za njim se povedoše i ostali Židovi te je i
Barnaba zaveden tom prijetvornošću. **14** Ali kad vidjeh da ne
hode ravno, po istini evanđelja, rekoh Kefi pred svima: "Ako ti,
Židov, poganski živiš, a ne židovski, kako možeš siliti pogane da
se požidove?" **15** Mi smo podrijetlom Židovi, a ne "grešnici iz
poganstva". **16** Ali znamo: čovjek se ne opravdava po djelima
Zakona, nego vjerom u Isusa Krista. Zato i mi u Krista Isusa
povjerovasmo da se opravdamo po vjeri u Krista, a ne po
djelima Zakona jer se po djelima Zakona nitko neće opravdati.
17 Ako se pak po tome što zaiskasmo opravdati se u Kristu
očitovalo da smo i mi grešnici, nije li onda Krist u službi grijeha?
Nipošto! **18** Doista, ako ponovno gradim što sam bio srušio,
pokazujem da sam prijestupnik. **19** Ta po Zakonu ja Zakonu
umrijeh da Bogu živim. S Kristom sam razapet. **20** Živim, ali ne
više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri
živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za
mene. **21** Ne dokidam milosti Božje! Doista, ako je opravdanje
po Zakonu, onda je Krist uzalud umro.

3 O bezumni Galaćani, tko li vas opčara? A pred očima vam
je Isus Krist bio ocrtan kao Raspeti. **2** Ovo bih samo htio
doznati od vas: jeste li primili Duha po djelima Zakona ili po vjeri
u Poruku? **3** Tako li ste bezumni? Započeli ste u Duhu pa da
sada u tijelu dovršite? **4** Zar ste toliko toga uzalud doživjeli? A
kad bi doista bilo uzalud! **5** Onaj dakle koji vam daje Duha i
čini među vama silna djela, čini li to zbog djela Zakona ili zbog
vjere u Poruku? **6** Tako Abraham povjerova Bogu i uračuna
mu se u pravednost. **7** Shvatite dakle: oni od vjere, to su
sinovi Abrahamovi. **8** A Pismo, predvidjevši da Bog po vjeri
opravdava pogane, unaprijed navijesti Abrahamu: U tebi će
blagoslovljeni biti svi narodi. **9** Tako: oni od vjere blagoslivlju
se s vjernikom Abrahamom. **10** Doista, koji su god od djela
Zakona, pod prokletstvom su. Ta pisano je: Proklet tko se god
ne drži i tko ne vrši svega što je napisano u Knjizi Zakona. **11** A
da se pred Bogom nitko ne opravdava Zakonom, očito je jer:
Pravednik će od vjere živjeti. **12** Zakon pak nije od vjere, nego
veli: Tko ga vrši, u njemu će naći život. **13** Krist nas otkupi od
prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom - jer pisano je:
Proklet je tko god visi na drvetu - **14** da u Kristu Isusu na pogane
dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po
vjeri. **15** Braćo, po ljudsku govorim: već i ljudski valjan savez
nitko ne poništava niti mu što dodaje. **16** A ova su obećanja
dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: "i potomcima"
kao o mnogima, nego kao o jednomu: I potomstvu tvojem, to
jest Kristu. **17** Ovo hoću kazati: Saveza koji je Bog valjano
sklopio ne obeskrepljuje Zakon, koji je nastao četiri stotine i
trideset godina poslije, i ne dokida obećanja. **18** Doista, ako
se baština zadobiva po Zakonu, ne zadobiva se po obećanju.
A Abrahama je Bog po obećanju obdario. **19** Čemu onda
Zakon? Dometnut je poradi prekršaja dok ne dođe potomstvo
komu je namijenjeno obećanje; sastavljen je po anđelima preko

posrednika. **20** Posrednika pak nema gdje je samo jedan. A Bog
je jedan. **21** Zar je dakle Zakon protiv obećanja Božjih? Nipošto!
Jer da je dan Zakon koji bi mogao oživljavati, pravednost bi
doista proizlazila iz Zakona. **22** Ali je Pismo sve zatvorilo pod
grijeh da se, po vjeri u Isusa Krista, obećano dade onima koji
vjeruju. **23** Prije dolaska vjere, pod Zakonom zatvoreni, bili smo
čuvani za vjeru koja se imala objaviti. **24** Tako nam je Zakon
bio nadzirateljem sve do Krista da se po vjeri opravdamo. **25**
A otkako je nadošla vjera, nismo više pod nadzirateljem. **26**
Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu. **27** Doista, koji
ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. **28** Nema više:
Židov - Grk! Nema više: rob - slobodnjak! Nema više: muško -
žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! **29** Ako li ste Kristovi,
onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.

4 Hoću reći: sve dok je baštinik maloljetan, ništa se ne razlikuje
od roba premda je gospodar svega: **2** pod skrbnicima je i
upraviteljima sve do dana koji je odredio otac. **3** Tako i mi: dok
bijasmo maloljetni, robovasmo počelima svijeta. **4** A kada dođe
punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen,
Zakonu podložan **5** da podložnike Zakona otkupi te primimo
posinstvo. **6** A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša
Duha Sina svoga koji kliče: “Abba! Oče!” **7** Tako više nisi rob
nego sin; ako pak sin, onda i baštinik po Bogu. **8** Onda dok još
niste poznavali Boga, služili ste bogovima koji po naravi to nisu.
9 Ali sada kad ste spoznali Boga - zapravo, kad je Bog spoznao
vas - kako se sad opet vraćate k nemoćnim i bijednim počelima i
opet im, ponovno, hoćete robovati? **10** Dane pomno opslužujete,
i mjesece, i vremena, i godine! **11** Sve se bojim za vas! Da se
možda nisam uzalud trudio oko vas! **12** Postanite, braćo, molim
vas, kao ja jer i ja postadoh kao vi. Ničim me niste povrijedili.
13 Znate: prvi sam vam put za bolesti navješćivao evanđelje.
14 Svoju kušnju, moje tijelo, niste ni prezreli ni odbacili, nego
ste me primili kao anđela Božjega, kao Krista Isusa. **15** Gdje
je sada ono vaše blaženstvo? Svjedočim vam doista: kad bi
bilo moguće, oči biste svoje bili iskopali i dali mi ih. **16** Tako?
Postadoh li vam neprijateljem propovijedajući vam istinu? **17** Oni
revnuju za vas, ne časno, nego - odvojiti vas hoće da onda vi za
njih revnujete. **18** Dobro je da se za vas revnuje u dobru uvijek,
a ne samo kad sam nazočan kod vas, **19** dječice moja, koju
ponovno u trudovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama. **20**
Htio bih sada biti kod vas, pa i jezik promijeniti, jer ne znam
što bih s vama. **21** Recite mi vi, koji želite biti pod Zakonom,
zar ne čujete Zakona? **22** Ta pisano je da je Abraham imao
dva sina, jednoga od ropkinje i jednoga od slobodne. **23** Ali
onaj od ropkinje rođen je po tijelu, a onaj od slobodne snagom
obećanja. **24** To je slika. Doista, te žene dva su Saveza: jedan s
brda Sinaja, koji rađa za ropstvo - to je Hagara. **25** Jer Hagara
znači brdo Sinaj u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu
jer robuje zajedno sa svojom djecom. **26** Onaj pak Jeruzalem
gore slobodan je; on je majka naša. **27** Pisano je doista: Kliči,
nerotkinjo, koja ne rađaš, podvikuj od radosti, ti što ne znaš
za trudove! Jer osamljena više djece ima negoli udana. **28** Vi
ste, braćo, kao Izak, djeca obećanja. **29** I kao što je onda onaj
po tijelu rođeni progonio onoga po duhu rođenoga, tako je i
sada. **30** Nego, što veli Pismo? Otjeraj sluškinju i sina njezina
jer sin sluškinje ne smije biti baštinik sa sinom slobodne. **31**
Zato, braćo, nismo djeca ropkinje nego slobodne.

5 Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se
ponovno u jaram ropstva! **2** Evo ja, Pavao, velim vam: ako
se obrežete, Krist vam ništa neće koristiti. **3** I ponovno jamčim
svakom čovjeku koji se obreže: dužan je opsluživati sav Zakon.
4 Prekinuli ste s Kristom vi koji se u Zakonu mislite opravdati;
iz milosti ste ispali. **5** Jer mi po Duhu iz vjere očekujemo
pravednost, nadu svoju. **6** Uistinu, u Kristu Isusu ništa ne vrijedi
ni obrezanje ni neobrezanje, nego - vjera ljubavlju djelotvorna.
7 Dobro ste trčali; tko li vas je samo spriječio da se više ne
pokoravate istini? **8** Ta pobuda nije od Onoga koji vas zove!
9 Malo kvasca cijelo tijesto ukvasa. **10** Ja se uzdam u vas u
Gospodinu: vi nećete drukčije misliti. A tko vas zbunjuje, snosit
će osudu, tko god bio. **11** A ja, braćo, ako sveudilj propovijedam
obrezanje, zašto me sveudilj progone? Onda je obeskrijepljena
sablazan križa! **12** Uškopili se oni koji vas podbunjuju! **13** Doista
vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka ta sloboda ne
bude izlikom tijelu, nego - ljubavlju služite jedni drugima. **14**
Ta sav je Zakon ispunjen u jednoj jedinoj riječi, u ovoj: Ljubi
bližnjega svoga kao sebe samoga! **15** Ako li pak jedni druge
grizete i glođete, pazite da jedni druge ne proždrete. **16** Hoću
reći: po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela! **17** Jer tijelo
žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela. Doista, to se jedno drugomu
protivi da ne činite što hoćete. **18** Ali ako vas Duh vodi, niste pod
Zakonom. **19** A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća,
razvratnost, **20** idolopoklonstvo, vračanje, neprijateljstva, svađa,
ljubomor, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja, **21** zavisti,
pijančevanja, pijanke i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao
što vam već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće
baštiniti. **22** Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost,
uslužnost, dobrota, vjernost, **23** blagost, uzdržljivost. Protiv tih
nema zakona. **24** Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i
požudama. **25** Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo! **26**
Ne hlepimo za taštom slavom! Ne izazivajmo jedni druge, ne
zaviđajmo jedni drugima!

6 Braćo, ako se tko i zatekne u kakvu prijestupu, vi, duhovni,
takva ispravljajte u duhu blagosti. A pazi na samoga sebe da
i ti ne podlegneš napasti. **2** Nosite jedni bremena drugih i tako
ćete ispuniti zakon Kristov! **3** Jer misli li tko da jest štogod, a
nije ništa, sam sebe vara. **4** Svatko neka ispita sam svoje djelo
pa će onda u samom sebi imati čime se dičiti, a ne u usporedbi
s drugim. **5** Ta svatko će nositi svoj teret. **6** Koji se uči Riječi,
neka sva dobra dijeli sa svojim učiteljem. **7** Ne varajte se: Bog
se ne da izrugivati! Što tko sije, to će i žeti! **8** Doista, tko sije u
tijelo svoje, iz tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u duh, iz duha
će žeti život vječni. **(aiōnios g166)** **9** Neka nam ne dozlogrdi činiti
dobro: ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti! **10** Dakle,
dok imamo vremena, činimo dobro svima, ponajpače domaćima
u vjeri. **11** Gledajte kolikim vam slovima pišem svojom rukom.
12 Svi koji se hoće praviti važni tijelom, sile vas na obrezanje,
samo da zbog križa Kristova ne bi trpjeli progonstvo. **13** Ta ni
sami obrezani ne opslužuju Zakona, ali hoće da se vi obrežete

da bi se mogli ponositi vašim tijelom. **14** A ja, Bože sačuvaj da
bih se ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista
po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu. **15** Uistinu, niti je što
obrezanje niti neobrezanje, nego - novo stvorenje. **16** A na sve
koji se ovoga pravila budu držali, i na sveg Izraela Božjega - mir
i milosrđe! **17** Ubuduće neka mi nitko ne dodijava jer ja na svom
tijelu nosim biljege Isusove! **18** Milost Gospodina našega Isusa
Krista s duhom vašim, braćo! Amen

Efežanima

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa: svetima koji su u
Efezu i vjernima u Isusu Kristu. **2** Milost vam i mir od Boga,
Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! **3** Blagoslovljen Bog i
Otac Gospodina našega Isusa Krista, on koji nas blagoslovi
svakim blagoslovom duhovnim u nebesima, u Kristu. **4** Tako: u
njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i
bez mane pred njim; **5** u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za
sebe, po Isusu Kristu, dobrohotnošću svoje volje, **6** na hvalu
Slave svoje milosti. Njome nas zamilova u Ljubljenome **7** u
kome, njegovom krvlju, imamo otkupljenje, otpuštenje prijestupa
po bogatstvu njegove milosti. **8** Nju preobilno u nas uli zajedno
sa svom mudrošću i razumijevanjem **9** obznanivši nam otajstvo
svoje volje po dobrohotnom naumu svojem što ga prije u njemu
zasnova **10** da se provede punina vremena: uglaviti u Kristu
sve - na nebesima i na zemlji. **11** U njemu, u kome i nama -
predodređenima po naumu Onoga koji sve izvodi po odluci svoje
volje - u dio pade **12** da budemo na hvalu Slave njegove - mi koji
smo se već prije nadali u Kristu. **13** U njemu ste i vi, pošto ste čuli
Riječ istine - evanđelje spasenja svoga - u njemu ste, prigrlivši
vjeru, opečaćeni Duhom obećanim, Svetim, **14** koji je zalog
naše baštine: otkupljenja, posvojenja - na hvalu Slave njegove.
15 Zato i ja, otkad sam čuo za vašu vjeru u Gospodinu Isusu i za
ljubav prema svima svetima, **16** ne prestajem zahvaljivati za vas
i sjećati vas se u svojim molitvama: **17** Bog Gospodina našega
Isusa Krista, Otac Slave, dao vam Duha mudrosti i objave kojom
ćete ga spoznati; **18** prosvijetlio vam oči srca da upoznate koje li
nade u pozivu njegovu, koje li bogate slave u baštini njegovoj
među svetima **19** i koje li prekomjerne veličine u moći njegovoj
prema nama koji vjerujemo: ona je primjerena djelotvornosti
sile i snage njegove **20** koju na djelu pokaza u Kristu, kad ga
uskrisi od mrtvih i posjede sebi zdesna na nebesima **21** iznad
svakog Vrhovništva i Vlasti i Moći i Gospodstva i svakog imena
imenovana ne samo na ovom svijetu nego i u budućemu. **(aiōn
g165)** **22** Sve mu podloži pod noge, a njega postavi - nad svime
- Glavom Crkvi, **23** koja je Tijelo njegovo, punina Onoga koji sve
u svima ispunja.

2 I vi bijaste mrtvi zbog prijestupa i grijeha **2** u kojima ste
nekoć živjeli po Eonu ovoga svijeta, po Knezu vlasti zraka,
po tomu duhu koji sada djeluje u sinovima neposlušnima. **(aiōn
g165)** **3** Među njima smo i mi nekoć živjeli u požudama tijela
svoga, udovoljavajući prohtjevima tijela i ćudi, te po naravi
bijasmo djeca gnjeva kao i drugi. **4** Ali Bog, bogat milosrđem,
zbog velike ljubavi kojom nas uzljubi, **5** nas koji bijasmo mrtvi
zbog prijestupa, oživi zajedno s Kristom - milošću ste spašeni! -
6 te nas zajedno s njim uskrisi i posadi na nebesima u Kristu
Isusu: **7** da u dobrohotnosti prema nama u Kristu Isusu pokaže
budućim vjekovima preobilno bogatstvo milosti svoje. **(aiōn g165)**
8 Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to
dar! **9** Ne po djelima, da se ne bi tko hvastao. **10** Njegovo smo
djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja Bog unaprijed
pripravi da u njima živimo. **11** Spominjite se stoga da nekoć
bijaste neznabošci u tijelu - neobrezanicima su vas zvali oni
koji se zovu obrezani, rukom, na tijelu - **12** i da u ono vrijeme
bijaste izvan Krista, udaljeni od građanstva izraelskoga, tuđi
Savezima obećanja, bez nade bijaste i neznabošci na svijetu.
13 Sada pak, u Kristu Isusu, vi koji nekoć bijaste daleko, dođoste
blizu - po Krvi Kristovoj. **14** Doista, on je mir naš, on koji od
dvoga učini jedno: pregradu razdvojnicu, neprijateljstvo razori u
svome tijelu. **15** Zakon zapovijedi s propisima obeskrijepi da
u sebi, uspostavljajući mir, od dvojice sazda jednoga novog
čovjeka **16** te obojicu u jednome Tijelu izmiri s Bogom po križu,
ubivši u sebi neprijateljstvo. **17** I dođe te navijesti mir vama
daleko i mir onima blizu, **18** jer po njemu jedni i drugi u jednome
Duhu imamo pristup Ocu. **19** Tako dakle više niste tuđinci ni
pridošlice, nego sugrađani ste svetih i ukućani Božji **20** nazidani
na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen sam Krist
Isus. **21** U njemu je sva građevina povezana i raste u hram svet
u Gospodinu. **22** U njemu ste i vi ugrađeni u prebivalište Božje u
Duhu.

3 Radi toga ja, Pavao, sužanj Krista Isusa za vas pogane...
2 Zacijelo ste čuli za rasporedbu milosti Božje koja mi je
dana za vas: **3** objavom mi je obznanjeno otajstvo, kako
netom ukratko opisah. **4** Čitajući to, možete dokučiti kako ja
shvaćam Kristovo otajstvo, **5** koje nije bilo obznanjeno sinovima
ljudskim drugih naraštaja. Ono je sada u Duhu objavljeno svetim
njegovim apostolima i prorocima: **6** da su pogani subaštinici i
“sutijelo” i sudionici obećanja u Kristu Isusu - po evanđelju, **7**
kojega postadoh poslužiteljem darom milosti Božje koja mi je
dana djelotvornošću snage njegove. **8** Meni, najmanjemu od
svih svetih, dana je ova milost: poganima biti blagovjesnikom
neistraživog bogatstva Kristova **9** i osvijetliti rasporedbu otajstva,
pred vjekovima skrivena u Bogu, koji sve stvori, **(aiōn g165)** **10** da
sada - po Crkvi - Vrhovništvima i Vlastima na nebesima bude
obznanjena mnogolika mudrost Božja **11** zasnovana - po naumu
o vjekovima - u Kristu Isusu Gospodinu našemu. **(aiōn g165)**
12 U njemu, s pouzdanjem po vjeri u njega, imamo slobodan
pristup. **13** Zato ne klonite, molim, s nevolja mojih za vas! One
su slava vaša! **14** Zato prigibam koljena pred Ocem, **15** od koga
ime svakom očinstvu na nebu i na zemlji: **16** neka vam dadne
po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi
za unutarnjeg čovjeka **17** da po vjeri Krist prebiva u srcima
vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni **18** mognete shvatiti
sa svima svetima što je Dužina i Širina i Visina i Dubina **19** te
spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve
Punine Božje. **20** Onomu pak koji snagom u nama djelatnom
može učiniti mnogo izobilnije nego li mi moliti ili zamisliti - **21**
Njemu slava u Crkvi i u Kristu Isusu za sva pokoljenja vijeka
vjekovječnoga! Amen. **(aiōn g165)**

4 Zaklinjem vas dakle ja, sužanj u Gospodinu: sa svom
poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostojno poziva
kojim ste pozvani! **2** Podnosite jedni druge u ljubavi; **3** trudite se
sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! **4** Jedno tijelo i jedan Duh
- kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! **5** Jedan
Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! **6** Jedan Bog i Otac sviju,
nad svima i po svima i u svima! **7** A svakomu je od nas dana
milost po mjeri dara Kristova. **8** Zato veli: Na visinu uzađe

vodeći sužnje, dade dare ljudima. 9 Ono "uzađe" - što drugo
znači doli to da i siđe u donje krajeve, na zemlju? 10 Koji siđe,
isti je onaj koji i uzađe ponad svih nebesa da sve ispuni. 11 On
i "dade" jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za
evanđeliste, a druge za pastire i učitelje 12 da opremi svete
za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova 13 dok svi
ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do
čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove: 14 da više
ne budemo nejačad kojom se valovi poigravaju i koje goni svaki
vjetar nauka u ovom kockanju ljudskom, u lukavosti što put
krči zabludi. 15 Nego, istinujući u ljubavi da poradimo te sve
uzraste u Njega, koji je Glava, Krist, 16 od kojega sve Tijelo,
usklađeno i povezano svakovrsnim zglobom zbrinjavanja po
djelotvornosti primjerenoj svakomu pojedinom dijelu, promiče
svoj rast na saziđivanje u ljubavi. 17 Ovo govorim i zaklinjem u
Gospodinu: ne živite više kao što pogani žive - u ispraznosti
pameti njihove: 18 zamračena uma, udaljeni od života Božjega,
sve zbog neznanja koje je u njima, zbog okorjelosti srca njihova.
19 Sami su sebe otupili i podali se razvratnosti da bi u pohlepi
počinjali svaku nečistoću. 20 Vi pak ne naučiste tako Krista, 21
ako ste ga doista čuli i u njemu bili poučeni kako je istina u
Isusu: 22 da vam je odložiti prijašnje ponašanje, starog čovjeka,
koga varave požude vode u propast, 23 a obnavljati se duhom
svoje pameti 24 i obući novog čovjeka, po Bogu stvorena u
pravednosti i svetosti istine. 25 Zato odložite laž i govorite istinu
jedan drugomu jer udovi smo jedni drugima. 26 Srdite se, ali ne
griješite! Sunce nek ne zađe nad vašom srdžbom 27 i ne dajite
mjesta đavlu. 28 Tko je krao, neka više ne krade, nego neka se
radije trudi svojim rukama priskrbljivati da ima što podijeliti s
potrebnim. 29 Nikakva nevaljala riječ neka ne izlazi iz vaših
usta, nego samo dobra, da prema potrebi saziđuje i milost
iskaže slušateljima. 30 I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega,
kojim ste opečaćeni za Dan otkupljenja! 31 Daleko od vas svaka
gorčina, i srdžba, i gnjev, i vika, i hula sa svom opakošću! 32
Naprotiv! Budite jedni drugima dobrostivi, milosrdni; praštajte
jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprosti.

5 Budite dakle nasljedovatelji Božji kao djeca ljubljena 2 i
hodite u ljubavi kao što je i Krist ljubio vas i sebe predao za
nas kao prinos i žrtvu Bogu na ugodan miris. 3 A bludnost i
svaka nečistoća ili pohlepa neka se i ne spominje među vama,
kako dolikuje svetima! 4 Ni prostota, ni ludorija, ni dvosmislica,
što se ne priliči, nego radije zahvaljivanje! 5 Jer dobro znajte
ovo: nijedan bludnik, ili bestidnik, ili pohlepnik - taj idolopoklonik
- nema baštine u kraljevstvu Kristovu i Božjemu. 6 Nitko neka
vas ispraznim riječima ne zavarava: zbog toga dolazi gnjev Božji
na sinove neposlušne. 7 Nemajte dakle ništa s njima! 8 Da,
nekoć bijaste tama, a sada ste svjetlost u Gospodinu: kao djeca
svjetlosti hodite - 9 plod je svjetlosti svaka dobrota, pravednost
i istina - 10 i odlučite se za ono što je milo Gospodinu. 11
A nemajte udjela u jalovim djelima tame, nego ih dapače
raskrinkavajte, 12 jer što potajno čine, sramota je i govoriti. 13
A sve što se raskrinka, pod svjetlošću postaje sjajno; što je
pak sjajno, svjetlost je. 14 Zato veli: "Probudi se, ti što spavaš,
ustani od mrtvih i zasvijetljet će ti Krist." 15 Razmotrite dakle
pomno kako živite! Ne kao ludi, nego kao mudri! 16 Iskupljujte
vrijeme jer dani su zli! 17 Zato ne budite nerazumni, nego
shvatite što je volja Gospodnja! 18 I ne opijajte se vinom u
kojem je razuzdanost, nego - punite se Duhom! 19 Razgovarajte
među sobom psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama!
Pjevajte i slavite Gospodina u svom srcu! 20 Svagda i za sve
zahvaljujte Bogu i Ocu u imenu Gospodina našega Isusa Krista!
21 Podložni budite jedni drugima u strahu Kristovu! 22 Žene
svojim muževima kao Gospodinu! 23 Jer muž je glava žene kao
i Krist Glava Crkve - On, Spasitelj Tijela. 24 Pa kao što se Crkva
podlaže Kristu, tako i žene muževima u svemu! 25 Muževi,
ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu te sebe predao za
nju 26 da je posveti, očistivši je kupelji vode uz riječ 27 te sebi
predvede Crkvu slavnu, bez ljage i nabora ili čega takva, nego
da bude sveta i bez mane. 28 Tako treba da i muževi ljube svoje
žene kao svoja tijela. Tko ljubi svoju ženu, sebe ljubi. 29 Ta
nitko nikada ne mrzi svoga tijela, nego ga hrani i njeguje kao i
Krist Crkvu. 30 Doista, mi smo udovi njegova Tijela! 31 Stoga će
čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; dvoje njih
bit će jedno tijelo. 32 Otajstvo je to veliko! Ja smjeram na Krista
i na Crkvu. 33 Dakle, neka svaki od vas ljubi svoju ženu kao
samog sebe, a žena neka poštuje svog muža.

6 Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to je pravedno.
2 Poštuj oca svoga i majku - to je prva zapovijed s obećanjem:
3 da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji. 4 A vi, očevi, ne
srdite djece svoje, nego ih odgajajte stegom i urazumljivanjem
Gospodnjim! 5 Robovi, slušajte svoje zemaljske gospodare
kao Krista - sa strahom i trepetom, u jednostavnosti srca. 6
Ne naoko, kao oni koji se ulaguju ljudima, nego kao sluge
Kristove koje zdušno vrše volju Božju; 7 dragovoljno služe - kao
Gospodinu, a ne ljudima, 8 znajući da će svatko, bio on rob ili
slobodnjak, učini li što dobro, za to dobiti plaću od Gospodina.
9 I vi, gospodari, isto se tako vladajte prema njima: kanite se
prijetnje, znajući da je i njihov i vaš Gospodar na nebesima i da
u njega nema pristranosti. 10 Ubuduće jačajte se u Gospodinu i
u silnoj snazi njegovoj. 11 Obucite svu opremu Božju da se
mognete oduprijeti lukavstvima đavlovim. 12 Jer nije nam se
boriti protiv krvi i mesa, nego protiv Vrhovništava, protiv Vlasti,
protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po
nebesima. (aiōn g165) 13 Zbog toga posegnite za svom opremom
Božjom da uzmognete odoljeti u dan zli i održati se kada sve
nadvladate. 14 Držite se dakle! Opašite bedra istinom, obucite
oklop pravednosti, 15 potpašite noge spremnošću za evanđelje
mira! 16 U svemu imajte uza se štit vjere: njime ćete moći
ugasiti ognjene strijele Zloga. 17 Uzmite i kacigu spasenja i
mač Duha, to jest Riječ Božju. 18 Svakovrsnom se molitvom i
prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite. Poradi toga i bdijte sa
svom ustrajnošću i molitvom za sve svete, 19 i za me, da mi se
otvore usta i dade riječ hrabro obznaniti otajstvo evanđelja 20
kojeg sam poslanik u okovima, da se ohrabrim o njemu kako
treba govoriti. 21 A da i vi znate što je sa mnom, kako mi je, o
svemu će vas obavijestiti Tihik, ljubljeni brat i vjerni poslužitelj u
Gospodinu. 22 Njega šaljem k vama baš zato da znate kako
smo i da ohrabri srca vaša. 23 Mir braći i ljubav, s vjerom, od

Boga Oca i Gospodina Isusa Krista! **24** Milost sa svima koji
ljube Gospodina našega Isusa Krista - u neraspadljivosti.

Filipljanima

1 Pavao i Timotej, sluge Krista Isusa, svima svetima u Kristu
Isusu koji su u Filipima, s nadglednicima i poslužiteljima.
2 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa
Krista! **3** Zahvaljujem Bogu svomu kad vas se god sjetim. **4**
Uvijek se u svakoj svojoj molitvi za vas s radošću molim **5**
zbog vašeg udjela u evanđelju od onoga prvog dana sve do
sada - **6** uvjeren u ovo: Onaj koji otpoče u vama dobro djelo,
dovršit će ga do Dana Krista Isusa. **7** I pravo je da tako osjećam
o svima vama! Ta ja vas nosim u srcu jer u okovima mojim i
u obrani i utvrđivanju evanđelja svi ste vi suzajedničari moje
milosti. **8** Bog mi je doista svjedok koliko žudim za svima vama
srcem Isusa Krista! **9** I molim za ovo: da ljubav vaša sve više
i više raste u spoznanju i potpunu pronicanju **10** te mognete
prosuditi što je najbolje da budete čisti i besprijekorni za Dan
Kristov, **11** puni ploda pravednosti po Isusu Kristu - na slavu i
hvalu Božju. **12** A hoću da znate, braćo: ovaj se moj udes pače
okrenuo u napredovanje evanđelja **13** tako da se moji okovi
u Kristu razglasiše u svem pretoriju i među svima drugima,
14 a većina braće u Gospodinu, ohrabrena mojim okovima,
još se više usuđuje neustrašivo zboriti Riječ. **15** Neki, istina,
propovijedaju Krista iz zavisti i nadmetanja, a neki iz dobre volje:
16 ovi iz ljubavi jer znaju da sam ovdje za obranu evanđelja; **17**
oni pak Krista navješćuju iz suparništva, neiskreno - misleći da
će tako otežati nevolju mojih okova. **18** Pa što onda? Samo se
na svaki način, bilo himbeno, bilo istinito, Krist navješćuje. I
tome se radujem, a i radovat ću se. **19** Jer znadem: po vašoj
molitvi i pomoći Duha Isusa Krista to će mi biti na spasenje, **20**
kako željno i očekujem i nadam se da se ni zbog čega neću
smesti, nego da će se mojom posvemašnjom odvažnošću -
kako uvijek tako i sada - Krist uzveličati u mome tijelu, bilo
životom, bilo smrću. **21** Ta meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak!
22 A ako mi živjeti u tijelu omogućuje plodno djelovanje, što da
odaberem? Ne znam! **23** Pritiješnjen sam od ovoga dvoga: želja
mi je otići i s Kristom biti jer to je mnogo, mnogo bolje; **24** ali
ostati u tijelu potrebnije je poradi vas. **25** U to uvjeren, znam da
ću ostati i biti uz vas sve, za vaš napredak i na radost vjere, **26**
da ponos vaš mnome poraste u Kristu Isusu kad opet dođem k
vama. **27** Samo se ponašajte dostojno evanđelja Kristova, pa -
došao ja i vidio vas ili nenazočan slušao što je s vama - da
mogu utvrditi kako ste postojani u jednome duhu i jednodušno
se zajednički borite za evanđeosku vjeru **28** ne plašeći se ni u
čemu protivnika. To je njima najava njihove propasti, a vašega
spasenja, i to od Boga. **29** Jer vama je dana milost: "za Krista",
ne samo u njega vjerovati nego za njega i trpjeti, **30** isti boj
bijući koji na meni vidjeste i sada o meni čujete.

2 Ima li dakle u Kristu kakve utjehe, ima li kakva ljubazna
bodrenja, ima li kakva zajedništva Duha, ima li kakva srca
i samilosti, **2** ispunite me radošću: složni budite, istu ljubav
njegujte, jednodušni, jedne misli budite; **3** nikakvo suparništvo ni
umišljenost, nego - u poniznosti jedni druge smatrajte višima
od sebe; **4** ne starajte se samo svaki za svoje, nego i za ono
što se tiče drugih! **5** Neka u vama bude isto mišljenje kao i
u Kristu Isusu: **6** On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao
svoje jednakosti s Bogom, **7** nego sam sebe "oplijeni" uzevši
lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, **8**
ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu. **9** Zato Bog
njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom,
10 da se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnika,
zemnika i podzemnika. **11** I svaki će jezik priznati: "Isus Krist jest
Gospodin!" - na slavu Boga Oca. **12** Tako, ljubljeni moji, poslušni
kako uvijek bijaste, ne samo kao ono za moje nazočnosti nego
mnogo više sada, za moje nenazočnosti, sa strahom i trepetom
radite oko svoga spasenja! **13** Da, Bog u svojoj dobrohotnosti
izvodi u vama i htjeti i djelovati. **14** Sve činite bez mrmljanja
i oklijevanja **15** da budete besprijekorni i čisti, djeca Božja
neporočna posred poroda izopačena i lukava u kojem svijetlite
kao svjetlila u svijetu **16** držeći riječ Života meni na ponos za
Dan Kristov, što nisam zaludu trčao niti se zaludu trudio. **17**
Naprotiv, ako se ja i izlijevam za žrtvu i bogoslužje, za vjeru
vašu, radostan sam i radujem se sa svima vama. **18** A tako i vi
budite radosni i radujte se sa mnom. **19** Nadam se u Gospodinu
Isusu da ću vam uskoro poslati Timoteja da mi odlane kad
saznam što je s vama. **20** Nikoga doista nemam tako srodne
duše tko bi se kao on svojski za vas pobrinuo **21** jer svi traže
svoje, a ne ono što je Isusa Krista. **22** A prokušanost vam je
njegova poznata: kao dijete s ocem služio je sa mnom evanđelju.
23 Njega se dakle nadam poslati tek što razvidim što je sa
mnom. **24** A uvjeren sam u Gospodinu da ću i sam uskoro doći.
25 Smatrao sam potrebnim poslati k vama Epafrodita, brata,
suradnika i suborca moga kojega ste poslali da mi poslužuje u
potrebi. **26** Jer je čeznuo za svima vama i bio zabrinut što ste
saznali da je obolio. **27** I doista je gotovo na smrt bio obolio, ali
Bog mu se smilovao, ne samo njemu nego i meni, da me ne
zadesi žalost na žalost. **28** Brže ga dakle poslah da se, pošto ga
vidite, opet obradujete, i ja da budem manje žalostan. **29** Primite
ga dakle u Gospodinu sa svom radosti i poštujte takve **30** jer se
za djelo Kristovo smrti sasvim približio, životnoj se pogibli izložio
da nadopuni ono u čemu me vi ne mogoste poslužiti.

3 Uostalom, braćo moja, radujte se u Gospodinu! Pisati vam
jedno te isto meni nije dosadno, a za vas je sigurnije. **2**
Čuvajte se tih pasa, čuvajte se tih opakih radnika, čuvajte
se te osakaćenosti! **3** Jer mi smo obrezanje, mi koji u Duhu
Božjemu obavljamo bogoslužje i dičimo se Kristom Isusom, a
ne pouzdajemo se u tijelo, **4** iako bih se ja mogao pouzdati
i u tijelo. Smatra li tko drugi da se može uzdati u tijelo, ja
još više: **5** obrezan osmog dana, od roda sam Izraelova,
plemena Benjaminova, Hebrej od Hebreja; po Zakonu farizej,
6 po revnosti progonitelj Crkve, po pravednosti zakonskoj
besprijekoran. **7** Ali što mi god bijaše dobitak, to poradi Krista
smatram gubitkom. **8** Štoviše, čak sve gubitkom smatram zbog
onoga najizvrsnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista, Gospodina
mojega, radi kojega sve izgubih i otpadom smatram: da Krista
steknem **9** i u njemu se nađem - ne svojom pravednošću, onom
od Zakona, nego pravednošću po vjeri u Krista, onom od Boga,
na vjeri utemeljenoj - **10** da upoznam njega i snagu uskrsnuća
njegova i zajedništvo u patnjama njegovim, **11** ne bih li kako,

suobličen smrti njegovoj, prispio k uskrsnuću od mrtvih. **12** Ne
kao da sam već postigao ili dopro do savršenstva, nego - hitim
ne bih li kako dohvatio jer sam i zahvaćen od Krista. **13** Braćo,
ja nipošto ne smatram da sam već dohvatio. Jedno samo: što je
za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom, prežem, **14**
k cilju hitim, k nagradi višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu. **15**
Koji smo god zreli, ovako mislimo! I ako što drukčije mislite, Bog
će vam ovako objaviti. **16** Samo, držimo se onoga do čega smo
stigli! **17** Braćo! Nasljedovatelji moji budite i promatrajte one
koji žive po uzoru koji imate u nama. **18** Jer često sam vam
govorio, a sada i plačući govorim: mnogi žive kao neprijatelji
križa Kristova. **19** Svršetak im je propast, bog im je trbuh, slava
u sramoti - jer misle na zemaljsko. **20** Naša je pak domovina na
nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega
Isusa Krista: **21** snagom kojom ima moć sve sebi podložiti on će
preobraziti ovo naše bijedno tijelo i suobličiti ga tijelu svomu
slavnomu.

4 Stoga, braćo moja ljubljena i željkovana, radosti moja i
vijenče moj, tako - čvrsto stojte u Gospodinu. **2** Evodiju
zaklinjem, i Sintihu zaklinjem da budu složne u Gospodinu.
3 Da, molim i tebe, čestiti druže, pomaži im jer su se one u
evanđelju borile zajedno sa mnom, i s Klementom i ostalim
mojim suradnicima, kojih su imena u knjizi Života. **4** Radujte
se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se! **5** Blagost vaša
neka je znana svim ljudima! Gospodin je blizu! **6** Ne budite
zabrinuti ni za što, nego u svemu - molitvom i prošnjom, sa
zahvaljivanjem - očitujte svoje molbe Bogu. **7** I mir Božji koji je
iznad svakog razuma čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu
Isusu. **8** Uostalom, braćo, što je god istinito, što god časno,
što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god
hvalevrijedno; je li što krepost, je li što pohvala - to nek vam
je na srcu! **9** Što ste naučili, i primili, i čuli, i vidjeli na meni -
to činite i Bog mira bit će s vama! **10** Uvelike se obradovah u
Gospodinu što ste napokon procvali te mislite na me; mislili ste i
prije, ali niste imali prigode. **11** Govorim to ne zbog oskudice,
ta naučen sam u svakoj prigodi biti zadovoljan. **12** Znam i
oskudijevati, znam i obilovati! Na sve sam i na svašta navikao:
i sit biti i gladovati, i obilovati i oskudijevati. **13** Sve mogu u
Onome koji me jača! **14** Ipak, lijepo je od vas što sa mnom
podijeliste moju nevolju. **15** A i vi, Filipljani, znate: u početku
evanđelja, kad otputovah iz Makedonije, nijedna mi se Crkva
nije pridružila u pogledu izdataka i primitaka, doli vi jedini. **16**
Čak ste mi i u Solun i jednom, i dvaput, za potrebe poslali. **17**
Ne, ne tražim dara; tražim samo plod izobilan u vašu korist.
18 Imam svega i u izobilju; namiren sam otkad po Epafroditu
primih ono od vas, miris ugodan, žrtvu milu, ugodnu Bogu. **19** A
Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome,
veličanstveno, u Kristu Isusu. **20** Bogu pak, Ocu našemu, slava
u vijeke vjekova! Amen. **(aiōn g165)** **21** Pozdravite svakoga
svetog u Kristu Isusu. Pozdravljaju vas braća koja su sa mnom.
22 Pozdravljaju vas svi sveti, ponajpače oni iz careva dvora. **23**
Milost Gospodina Isusa Krista s duhom vašim!

Kološanima

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa, i brat Timotej:
2 Kološanima, svetoj i vjernoj braći u Kristu. Milost vam i mir
od Boga, Oca našega! **3** Zahvaljujemo Bogu, Ocu Gospodina
našega Isusa Krista, svagda za vas moleći. **4** Jer čuli smo za
vašu vjeru u Kristu Isusu i za ljubav koju gajite prema svima
svetima **5** poradi nade koja vam je pohranjena u nebesima. Za
nju ste već čuli u Riječi istine - **6** evanđelju koje je do vas doprlo
te plodove nosi i raste, kao što po svem svijetu, tako i među
vama od dana kad ste čuli i spoznali milost Božju po istini, **7**
kako ste naučili od ljubljenog Epafre, sluge zajedno s nama; on
je umjesto nas, vjeran poslužitelj Kristov, **8** on nas je i obavijestio
o vašoj ljubavi u Duhu. **9** Zato i mi, od dana kada to čusmo,
neprestano za vas molimo i ištemo da se ispunite spoznajom
volje Njegove u svoj mudrosti i shvaćanju duhovnome: **10** da
živite dostojno Gospodina i posve mu ugodite, plodni svakim
dobrim djelom i rastući u spoznaji Božjoj; **11** osnaženi svakom
snagom, po sili Slave njegove, za svaku postojanost i strpljivost;
12 s radošću zahvaljujući Ocu koji vas osposobi za dioništvo
u baštini svetih u svjetlosti. **13** On nas izbavi iz vlasti tame i
prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, **14** u kome imamo
otkupljenje, otpuštenje grijeha. **15** On je slika Boga nevidljivoga,
Prvorođenac svakog stvorenja. **16** Ta u njemu je sve stvoreno
na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo Prijestolja, bilo
Gospodstva, bilo Vrhovništva, bilo Vlasti - sve je po njemu i za
njega stvoreno: **17** on je prije svega i sve stoji u njemu. **18** On je
Glava Tijela, Crkve; on je Početak, Prvorođenac od mrtvih, da u
svemu bude Prvak. **19** Jer svidjelo se Bogu u njemu nastaniti
svu Puninu **20** i po njemu - uspostavivši mir krvlju križa njegova -
izmiriti sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima. **21** I vas,
nekoć po zlim djelima udaljene i neprijateljski raspoložene, **22**
sada u ljudskom tijelu Kristovu, po smrti, sa sobom izmiri da vas
k sebi privede svete, bez mane i besprigovorne. **23** Samo ako
ostanete u vjeri utemeljeni, stalni i nepoljuljani u nadi evanđelja
koje čuste, koje se propovijeda svakom stvorenju pod nebom, a
ja mu, Pavao, postadoh poslužiteljem. **24** Radujem se sada dok
trpim za vas i u svom tijelu dopunjam što nedostaje mukama
Kristovim za Tijelo njegovo, za Crkvu. **25** Njoj ja postadoh
poslužiteljem po rasporedbi Božjoj koja mi je dana za vas da
potpuno pronesem Riječ Božju - **26** otajstvo pred vjekovima i
pred naraštajima skriveno, a sada očitovano svetima njegovim.
(aiōn g165) **27** Njima Bog htjede obznaniti kako li je slavom
bogato to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama, nada
slave! **28** Njega mi navješćujemo, opominjući svakoga čovjeka,
poučavajući svakoga čovjeka u svoj mudrosti da bismo svakoga
čovjeka doveli do savršenstva u Kristu. **29** Za to se i trudim i
borim njegovom djelotvornošću koja u meni snažno djeluje.

2 Htio bih uistinu da znate koliko mi se boriti za vas, za one
u Laodiceji i za sve koji me nisu vidjeli licem u lice: **2** da se
ohrabre srca njihova, povezana u ljubavi, te se vinu do svega
bogatstva, punine shvaćanja, do spoznanja otajstva Božjega -
Krista, **3** u kojem su sva bogatstva mudrosti i spoznaje skrivena.
4 To govorim zato da vas tko ne prevari zavodljivim riječima. **5**
Jer ako sam tijelom nenazočan, duhom sam ipak s vama: s
radošću promatram vaš red i čvrstoću vaše vjere u Krista. **6**
Kao što primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite:
7 ukorijenjeni i nazidani na njemu i učvršćeni vjerom kako
ste poučeni, obilujte zahvaljivanjem. **8** Pazite da vas tko ne
odvuče mudrovanjem i ispraznim zavaravanjem što se oslanja
na predaju ljudsku, na "počela svijeta", a ne na Krista. **9** Jer u
njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva; te ste i vi **10**
ispunjeni u njemu, koji je glava svakoga Vrhovništva i Vlasti. **11**
U njemu ste i obrezani obrezanjem nerukotvorenim - svukoste
tijelo puteno - obrezanjem Kristovim: **12** s njime suukopani u
krštenju, u njemu ste i suuskrsli po vjeri u snagu Boga koji ga
uskrisi od mrtvih. **13** On i vas, koji bijaste mrtvi zbog prijestupa
i neobrezanosti svoga tijela, i vas on oživi zajedno s njime.
Milostivo nam je oprostio sve prijestupe, **14** izbrisao zadužnicu
koja propisima bijaše protiv nas, protivila nam se. Nju on ukloni
pribivši je na križ. **15** Skinu Vrhovništva i Vlasti, javno to pokaza:
u pobjedničkoj ih povorci s njime vodi. **16** Neka vas dakle
nitko ne sudi po jelu ili po piću, po blagdanima, mlađacima ili
subotama. **17** To je tek sjena onoga što dolazi, a zbiljnost jest -
tijelo Kristovo. **18** Nitko neka vas ne podcjenjuje zato što on
sam uživa u "poniznosti i štovanju anđela", zadubljuje se u svoja
viđenja, bezrazložno se nadima tjelesnom pameću svojom, **19**
a ne drži se Glave, Njega od kojeg sve Tijelo, zglobovima i
svezama zbrinuto i povezano, raste rastom Božjim. **20** Ako ste s
Kristom umrli za počela svijeta, zašto se, kao da još u ovom
svijetu živite, dajete pod propise: **21** "Ne diraj, ne kušaj, ne
dotiči"? **22** Sve će to uporabom propasti. Uredbe i nauci ljudski!
23 Po samozvanu bogoštovlju, poniznosti i trapljenju tijela sve to
doduše slovi kao mudrost, ali nema nikakve vrijednosti, samo
zasićuje tijelo.

3 Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist
sjedi zdesna Bogu! **2** Za onim gore težite, ne za zemaljskim!
3 Ta umrijeste i život je vaš skriven s Kristom u Bogu! **4** Kad se
pojavi Krist, život vaš, tada ćete se i vi s njime pojaviti u slavi.
5 Umrtvite dakle udove svoje zemaljske: bludnost, nečistoću,
strasti, zlu požudu i pohlepu - to idolopoklonstvo! **6** Zbog toga
dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne. **7** Tim ste putom i vi
nekoć hodili, kad ste u tome živjeli. **8** Ali sada i vi odložite sve!
Gnjev, srdžba, opakost, hula, prostota van iz vaših usta! **9** Ne
varajte jedni druge! Jer svukoste staroga čovjeka s njegovim
djelima **10** i obukoste novoga, koji se obnavlja za spoznanje po
slici svoga Stvoritelja! **11** Tu više nema: Grk - Židov, obrezanje -
neobrezanje, barbar - skit, rob - slobodnjak, nego sve i u svima
- Krist. **12** Zaodjenite se dakle - kao izabranici Božji, sveti i
ljubljeni - u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost,
strpljivost **13** te podnosite jedni druge praštajući ako tko ima
protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio,
tako i vi! **14** A povrh svega - ljubav! To je sveza savršenstva. **15**
I mir Kristov neka upravlja srcima vašim - mir na koji ste pozvani
u jednom tijelu! I zahvalni budite! **16** Riječ Kristova neka u svem
bogatstvu prebiva u vama! U svakoj se mudrosti poučavajte i
urazumljujte! Psalmima, hvalospjevima, pjesmama duhovnim
od srca pjevajte hvalu Bogu! **17** I sve što god riječju ili djelom

činite, sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu
Ocu po njemu! **18** Žene, pokoravajte se svojim muževima kao
što dolikuje u Gospodinu! **19** Muževi, ljubite svoje žene i ne
budite osorni prema njima. **20** Djeco, slušajte roditelje u svemu,
ta to je milo u Gospodinu! **21** Očevi, ne ogorčujte svoje djece da
ne klonu duhom. **22** Robovi, slušajte u svemu svoje zemaljske
gospodare! Ne naoko, kao oni koji se ulaguju ljudima, nego u
jednostavnosti srca, bojeći se Gospodina. **23** Što god radite,
zdušno činite, kao Gospodinu, a ne ljudima, **24** znajući da ćete
od Gospodina primiti nagradu, baštinu. Gospodinu Kristu služite.
25 Doista, nepravedniku će se uzvratiti što je nepravedno učinio.
Ne, nema pristranosti!

4 Gospodari, pružajte svojim robovima što je pravo i pravično,
znajući da i vi imate Gospodina na nebu! **2** U molitvi ustrajte,
bdijte u njoj u zahvaljivanju! **3** Molite ujedno i za nas: da nam
Bog otvori vrata riječi te propovijedamo otajstvo Kristovo, za
koje sam i okovan; **4** da ga očitujem propovijedajući kako treba.
5 Mudro se ponašajte prema onima vani: iskupljujte vrijeme!
6 Riječ neka vam je uvijek ljubazna, solju začinjena: znajte
svakomu odgovoriti kako treba. **7** Što je sa mnom - o svemu će
vas obavijestiti Tihik, ljubljeni brat, vjerni poslužitelj i sa mnom
sluga u Gospodinu. **8** Njega šaljem k vama baš zato da znate
kako smo i da ohrabri srca vaša. **9** Šaljem ga s Onezimom,
vjernim i ljubljenim bratom, koji je vaš zemljak: oni će vam
priopćiti kako je ovdje. **10** Pozdravlja vas Aristarh, suuznik moj. I
Marko, nećak Barnabin, o kome primiste naredbe: dođe li k
vama, lijepo ga primite. **11** Pozdravlja vas i Isus, zvani Just. Od
onih koji su iz obrezanja samo su mi ovi suradnici na kraljevstvu
Božjemu, oni mi bijahu utjehom. **12** Pozdravlja vas Epafra,
vaš zemljak, sluga Krista Isusa; on se uvijek bori za vas u
molitvama: da se održite, savršeni i ispunjeni, u posvemašnjoj
volji Božjoj. **13** Svjedočim doista za nj: mnogo se trudi za vas i
za one u Laodiceji i one u Hierapolu. **14** Pozdravlja vas Luka,
ljubljeni liječnik, i Dema. **15** Pozdravite braću u Laodiceji, i Nimfu
i Crkvu u njezinoj kući. **16** A kad se ova poslanica pročita kod
vas, pobrinite se da se pročita i u Laodicejskoj crkvi, i vi da
pročitate onu iz Laodiceje. **17** I recite Arhipu: “Pazi na službu
koju si primio u Gospodinu: ispuni je!” **18** Pozdrav mojom rukom,
Pavlovom! Spominjite se mojih okova! Milost s vama!

1 Solunjanima

1 Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjana u Bogu Ocu i
Gospodinu Isusu Kristu. Milost vam i mir! **2** Zahvaljujemo
uvijek Bogu za sve vas i bez prestanka vas se sjećamo u svojim
molitvama **3** spominjući se vaše djelotvorne vjere, zauzete
ljubavi i postojane nade u Gospodinu našem Isusu Kristu, pred
Bogom i Ocem našim. **4** Svjesni smo, braćo od Boga ljubljena,
vašeg izabranja **5** jer evanđelje naše nije k vama došlo samo u
riječi nego i u snazi, u Duhu Svetome i mnogostrukoj punini.
Takvi smo, kao što znate, poradi vas među vama bili. **6** I vi
postadoste nasljedovatelji naši i Gospodinovi: sve u nevolji
mnogoj prigrliste Riječ s radošću Duha Svetoga **7** tako da
postadoste uzorom svim vjernicima u Makedoniji i Ahaji. **8** Od
vas je doista ne samo riječ Gospodnja odjeknula po Makedoniji i
Ahaji, nego se i vaša vjera u Boga posvuda tako proširila te nije
potrebno da o tome govorimo. **9** Oni sami o nama pripovijedaju:
kako dođosmo k vama, kako se od idola obratiste k Bogu da
biste služili Bogu živomu i istinskomu **10** i iščekivali s nebesa
Sina njegova koga uskrisi od mrtvih, Isusa koji nas izbavlja od
gnjeva što dolazi.

2 Sami doista znate, braćo: naš dolazak k vama nije bio
uzaludan. **2** Naprotiv, i pošto smo, kako znate, u Filipima
trpjeli i bili pogrđeni, odvažismo se u Bogu našemu iznijeti vam,
uz tešku borbu, evanđelje Božje. **3** Uistinu, naše poticanje ne
proistječe iz zablude, ni nečistoće, ni prijevare, **4** nego kako je
Bog prosudio povjeriti nam evanđelje, tako ga i navješćujemo -
ne kao da želimo ugoditi ljudima, nego Bogu koji prosuđuje srca
naša. **5** Nikada se zaista kako znate, ne poslužismo ni laskavom
riječju ni - Bog nam je svjedok - prikrivenom pohlepom. **6** Niti
smo od ljudi iskali slavu - ni od vas, ni od drugih - **7** premda
smo se mogli nametnuti kao Kristovi apostoli. Ali bili smo među
vama nježni kao majka što hrani i njeguje svoju djecu. **8** Tako,
puni ljubavi prema vama, htjedosmo vam predati ne samo
evanđelje Božje nego i naše duše jer ste nam omiljeli. **9** Sjećate
se doista, braćo, našega truda i napora. Propovijedali smo vam
evanđelje Božje i radili noću i danju da ne bismo opteretili koga
od vas. **10** Svjedoci ste vi i Bog kako smo se sveto, pravedno
i besprijekorno vladali prema vama, vjernicima. **11** Kao što
znate, svakoga smo od vas kao otac svoju djecu, **12** poticali,
sokolili i zaklinjali da živite dostojno Boga koji vas pozva u svoje
kraljevstvo i slavu. **13** Zato, eto, i mi bez prestanka zahvaljujemo
Bogu što ste, kad od nas primiste riječ poruke Božje, primili ne
riječ ljudsku, nego kakva uistinu jest, riječ Božju koja i djeluje u
vama, vjernicima. **14** Doista, vi ste, braćo, postali nasljedovatelji
crkava Božjih koje su u Judeji u Kristu Isusu: i vi isto trpite od
svojih suplemenika što i oni od Židova, **15** koji su i Gospodina
Isusa i proroke ubili, i nas progonili, te Bogu ne ugađaju i svim
se ljudima protive **16** kad nam priječe propovijedati poganima
da se spase, da bi tako u svako vrijeme navršili mjeru zlodjela
svojih. Ali sručio se na njih konačni gnjev. **17** A mi, braćo, pošto
smo za kratko vrijeme ostali bez vas - licem, ne srcem - brže se
bolje, u silnoj čežnji, požurismo ugledati vaše lice. **18** Zaista,
htjedosmo k vama - ja, Pavao, i jednom i dvaput - ali nas je
spriječio Sotona. **19** Ta tko li će biti naša nada, radost ili vijenac
dični - zar možda ne i vi? - pred Gospodinom našim Isusom o
njegovu Dolasku? **20** Vi ste doista slava naša i radost!

3 Zato kad više ne mogosmo izdržati, pristadosmo ostati u
Ateni sami **2** te poslasmo Timoteja, brata našega i suradnika
Božjega u Kristovu evanđelju, da vas učvrsti i ohrabri u vjeri **3**
da se nitko ne pokoleba u tim nevoljama. Ta i sami znate da smo
za to određeni: **4** doista, kad smo bili kod vas, pretkazivali smo
kako nas imaju zadesiti nevolje, što se, kako znate, i dogodilo.
5 Zbog toga i ja, ne mogavši više izdržati, poslah da saznam o
vašoj vjeri, da vas možda Zavodnik nije zaveo te je naš trud
postao uzaludan. **6** A sada kad se Timotej od vas k nama vratio
i donio nam radosnu vijest o vašoj vjeri i ljubavi, i da nas se
sveudilj ugodno sjećate i čeznete vidjeti nas, kao i mi vas - **7**
zbog toga smo, braćo, nad vama, vašom vjerom, bili utješeni
uza svu svoju tjeskobu i nevolju. **8** Da, sada živimo kada ste vi
postojani u Gospodinu! **9** I kojom bismo zahvalom mogli Bogu
uzvratiti za vas, za svu radost kojom se zbog vas radujemo
pred Bogom svojim, **10** dok noću i danju najusrdnije molimo da
vidimo vaše lice i nadoknadimo manjkavosti vaše vjere? **11** A
sam Bog i Otac naš i Gospodin naš Isus upravio naš put prema
vama! **12** Vama pak Gospodin dao te jedni prema drugima i
prema svima rasli i obilovali ljubavlju kakva je i naša prema
vama. **13** Učvrstio vam srca da budu besprijekorno sveta pred
Bogom i Ocem našim o Dolasku Gospodina našega Isusa i svih
svetih njegovih s njime.

4 Uostalom, braćo, molimo vas i zaklinjemo u Gospodinu
Isusu: primili ste od nas kako treba da živite da biste ugodili
Bogu. Vi tako i živite pa sve više napredujete! **2** Ta znate
koje smo vam zapovijedi dali u Gospodinu Isusu. **3** Doista,
ovo je volja Božja: vaše posvećenje - da se uzdržavate od
bludnosti, **4** da svatko od vas zna svoje tijelo posjedovati u
svetosti i poštovanju, **5** a ne u pohotnoj strasti kao pogani koji
ne poznaju Boga, **6** pa time ne prikraćivati i varati svoga brata.
Jer Gospodin je osvetnik za sve to, kao što vam već rekosmo i
posvjedočismo. **7** Bog nas, doista, nije pozvao na nečistoću,
nego na svetost. **8** Prema tome, tko to odbacuje, ne odbacuje
čovjeka nego Boga koji svoga Duha Svetoga udahnjuje u vas. **9**
A o bratoljublju vam nije potrebno pisati. Ta i sami ste od Boga
naučili ljubiti jedni druge, **10** a to doista i činite prema svoj braći
u cijeloj Makedoniji. Samo vas, braćo, potičemo da u tom još
više uznapredujete **11** pa da se trsite mirno živjeti, svoje činiti i
raditi svojim rukama, kako smo vam zapovijedili, **12** te tako
časno živite prema onima vani i nikoga ne trebate. **13** Nećemo
da budete u neznanju, braćo, o onima koji su usnuli, da ne
tugujete kao drugi koji nemaju nade. **14** Doista, ako vjerujemo
da je Isus umro i uskrsnuo, onda će Bog i one koji usnuše
u Isusu, privesti zajedno s njime. **15** Ovo vam uistinu velimo
po riječi Gospodnjoj: mi živi, preostali za Dolazak Gospodnji,
nećemo preteći onih koji su usnuli. **16** Jer sam će Gospodin - na
zapovijed, na glas arkanđelov, na zov trublje Božje - sići s neba.
I najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu, **17** a zatim ćemo mi živi,
preostali, zajedno s njima biti poneseni na oblacima u susret

Gospodinu, u zrak. I tako ćemo uvijek biti s Gospodinom. **18**
Tješite se dakle uzajamno ovim riječima!

5 A o vremenima i trenucima nije, braćo, potrebno pisati vam.
2 Ta i sami dobro znate da Dan Gospodnji dolazi baš kao
kradljivac u noći. **3** Dok još budu govorili: “Mir i sigurnost”,
zadesit će ih iznenadna propast kao trudovi trudnicu i neće
umaći. **4** Ali vi, braćo, niste u tami, da bi vas Dan mogao
zaskočiti kao kradljivac: **5** ta svi ste vi sinovi svjetlosti i sinovi
dana. Nismo doista od noći ni od tame. **6** Onda i ne spavajmo
kao ostali, nego bdijmo i trijezni budimo. **7** Jer koji spavaju,
noću spavaju; i koji se opijaju, noću se opijaju. **8** A mi koji smo
od dana, budimo trijezni, obucimo oklop vjere i ljubavi i stavimo
kacigu, nadu spasenja! **9** Ta Bog nas nije odredio za gnjev,
nego da imamo spasenje po Gospodinu našem Isusu Kristu,
10 koji je za nas umro da - bdjeli ili spavali - zajedno s njime
živimo. **11** Zato, tješite se uzajamno i izgrađujte jedan drugoga,
kako i činite. **12** Molimo vas, braćo: priznajte one koji se trude
među vama, koji su vam predstojnici u Gospodinu i opominju
vas; **13** s ljubavlju ih nadasve cijenite poradi njihova djela! Gajite
mir među sobom! **14** Potičemo vas, braćo: opominjite neuredne,
sokolite malodušne, podržavajte slabe, budite velikodušni prema
svima! **15** Pazite da tko komu zlo zlom ne uzvrati, nego uvijek
promičite dobro jedni prema drugima i prema svima. **16** Uvijek
se radujte! **17** Bez prestanka se molite! **18** U svemu zahvaljujte!
Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu. **19** Duha ne trnite, **20**
proroštava ne prezirite! **21** Sve provjeravajte: dobro zadržite,
22 svake se sjene zla klonite! **23** A sam Bog mira neka vas
posvema posveti i cijelo vaše biće - duh vaš i duša i tijelo - neka
se besprijekornim, savršenim sačuva za Dolazak Gospodina
našega Isusa Krista. **24** Vjeran je Onaj tko vas poziva: on će to
i učiniti. **25** Braćo, molite i za nas! **26** Pozdravite svu braću
cjelovom svetim. **27** Zaklinjem vas u Gospodinu: neka se ova
poslanica pročita svoj braći. **28** Milost Gospodina našega Isusa
Krista s vama!

2 Solunjanima

1 Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjana u Bogu Ocu našemu
i Gospodinu Isusu Kristu. **2** Milost vam i mir od Boga Oca i
Gospodina Isusa Krista! **3** Zahvaljivati moramo Bogu uvijek za
vas, braćo, kao što dolikuje jer izvanredno raste vaša vjera i
množi se ljubav svakoga od vas prema drugima, **4** tako da se mi
sami po crkvama Božjim vama ponosimo zbog vaše postojanosti
i vjere u svim progonstvima i nevoljama koje podnosite. **5** One
su najava pravednog Suda Božjega: da ćete se naći dostojni
kraljevstva Božjega za koje i trpite. **6** Jer pravo je da Bog vašim
mučiteljima mukom, **7** a vama, mučenima, zajedno s nama
spokojem uzvrati kad se Gospodin Isus objavi s nama, zajedno
s anđelima svoje moći, **8** u ognju žarkome i osveti se onima
koji ne poznaju Boga i ne pokoravaju se evanđelju Gospodina
našega Isusa. **9** Oni će biti kažnjeni vječnom propašću, daleko
od lica Gospodnjega i od slave njegova veličanstva, **(aiōnios
g166)** **10** kada - u onaj Dan - dođe da se proslavi u svojim
svetima i da se prodiči u svima koji povjerovaše. Jer povjerovalo
se svjedočanstvu našemu među vama. **11** Zato i molimo uvijek
za vas da vas Bog učini dostojnima poziva i snažno dovede do
punine svako vaše nastojanje oko dobra i djelo vaše vjere **12** te
da se proslavi ime Gospodina našega Isusa u vama i vi u njemu
- po milosti Boga našega i Gospodina Isusa Krista.

2 A što se tiče Dolaska Gospodina našega Isusa Krista i našeg
okupljanja oko njega, molimo vas, braćo: **2** ne dajte se brzo
pokolebati u svom shvaćanju niti uznemiriti ni nekim duhom, ni
nekom riječju, ni nekim tobože našim pismom, kao da će sad-na
Dan Gospodnji. **3** Neka vas nitko ne zavede ni na koji način. Jer
ako prije ne dođe onaj otpad i ne otkrije se Čovjek bezakonja,
Sin propasti, **4** Protivnik, onaj koji uzdiže sebe protiv svega što
se zove Bog ili svetinja, dotle da i u Božji hram zasjedne gradeći
se Bogom... **5** Ne sjećate li se, to sam vam govorio dok sam još
bio među vama? **6** I sada znate što ga zadržava da bi se pojavio
tek u svoje vrijeme. **7** Doista, otajstvo bezakonja već je na djelu,
samo ima tko da ga sada zadržava dok ne bude uklonjen. **8**
Tada će se otkriti Bezakonik. Njega će Gospodin Isus pogubiti
dahom usta i uništiti pojavkom Dolaska svoga - **9** njega koji
djelovanjem Sotoninim dolazi sa svom silom, lažnim znamenjima
i čudesima **10** i sa svim nepravednim zavaravanjem onih koji
propadaju poradi toga što ne prihvatiše ljubavi prema istini da
bi se spasili. **11** I zato im Bog šalje djelovanje zavodničko da
povjeruju laži **12** te budu osuđeni svi koji nisu povjerovali istini,
nego su se odlučili za nepravednost. **13** Mi pak moramo uvijek
zahvaljivati Bogu za vas, braćo od Gospodina ljubljena, što vas
je od početka odabrao za spasenje, posvećenjem u Duhu i
vjerom u istinu. **14** Da, na to vas pozva po našem evanđelju - na
posjedovanje slave Gospodina našega Isusa Krista. **15** Stoga
braćo, čvrsto stojte i držite se predaja u kojima ste poučeni bilo
našom riječju, bilo pismom. **16** A sam Gospodin naš Isus Krist i
Bog, Otac naš, koji nas uzljubi i koji nam po milosti dade trajno
ohrabrenje i dobru nadu, **(aiōnios g166)** **17** neka ohrabri vaša
srca i neka ih učvrsti u svakom dobru djelu i riječi!

3 Uostalom, molite, braćo, za nas da riječ Gospodnja trči i
proslavlja se kao i u vas **2** i da se oslobodimo nezgodnih i
opakih ljudi. Jer nemaju svi vjere! **3** Ali, vjeran je Gospodin
koji će nas učvrstiti i sačuvati od Zloga. **4** A uzdamo se,
u Gospodinu, u vas: da vršite i da ćete vršiti ono što vam
zapovijedamo. **5** A Gospodin neka upravi srca vaša k ljubavi
Božjoj i postojanosti Kristovoj. **6** Zapovijedamo vam, braćo, u
ime Gospodina Isusa Krista da se klonite svakoga brata što
živi neuredno i ne po predaji koju primiste od nas. **7** Ta sami
znate kako nas treba nasljedovati. Jer dok bijasmo među vama,
nismo živjeli neuredno: **8** ničiji kruh nismo badava jeli, nego
smo u trudu i naporu noću i danju radili da ne bismo opteretili
koga od vas. **9** Ne što ne bismo imali prava, nego da vam sebe
damo za uzor koji ćete nasljedovati. **10** Doista, dok bijasmo
u vas, ovo vam zapovijedasmo: Tko neće da radi, neka i ne
jede! **11** A čujemo da neki od vas žive neuredno: ništa ne rade,
nego dangube. **12** Takvima zapovijedamo i zaklinjemo ih u
Gospodinu Isusu Kristu: neka s mirom rade i svoj kruh jedu. **13**
Vama pak, braćo, neka ne dodija činiti dobro. **14** Ako li se tko ne
pokorava našoj riječi u ovoj poslanici, zabilježite ga, ne drugujte
s njime, da se postidi, **15** ali ga ne smatrajte neprijateljem,
nego ga urazumljujte kao brata. **16** A sam Gospodin mira dao
vam mir zauvijek i na svaki način! Gospodin sa svima vama!
17 Pozdrav mojom rukom, Pavlovom. Ovo je znak u svakoj
poslanici: ovako pišem. **18** Milost Gospodina našega Isusa
Krista sa svima vama!

1 Timoteju

1 Pavao, apostol Krista Isusa po nalogu Boga, Spasitelja
našega, i Krista Isusa, nade naše, **2** Timoteju, pravomu
sinu u vjeri: milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Krista Isusa,
Gospodina našega! **3** Kao što sam te zamolio kad sam odlazio
u Makedoniju, ostani u Efezu da zapovijediš nekima neka ne
naučavaju drugih nauka **4** i neka se ne zanose beskrajnim
bajkama i rodoslovljima, koja više pogoduju rasprama negoli
rasporedbi Božjoj po vjeri. **5** Svrha je te zapovijedi ljubav iz čista
srca, dobre savjesti i vjere neprijetvorne. **6** To su su neki promašili
i zastranili u praznorječje; **7** htjeli bi biti učitelji Zakona, a ne
razumiju ni što govore ni što tvrde. **8** A mi znamo da je Zakon
dobar ako se tko njime služi zakonito, **9** svjestan toga da je
Zakon tu ne za pravednika nego za bezakonike i nepokornike,
nepobožnike i grešnike, bezbožnike i svetogrdnike, ocoubojice
i materoubojice, koljače, **10** bludnike, muškoložnike, trgovce
ljudima, varalice, krivokletnike, i ima li još što protivno zdravom
nauku - **11** po evanđelju Slave blaženoga Boga koje je meni
povjereno. **12** Zahvalan sam Onome koji mi dade snagu - Kristu
Isusu, Gospodinu našemu - jer me smatrao vrijednim povjerenja,
kad u službu postavi mene **13** koji prije bijah hulitelj, progonitelj i
nasilnik. Ali pomilovan sam jer sam to u neznanju učinio, još u
nevjeri. **14** I milost Gospodina našega preobilovala je zajedno
s vjerom i ljubavlju, u Kristu Isusu. **15** Vjerodostojna je riječ i
vrijedna da se posve prihvati: Isus Krist dođe na svijet spasiti
grešnike, od kojih sam prvi ja. **16** A pomilovan sam zato da na
meni prvome Isus Krist pokaže svu strpljivost i pruži primjer
svima koji će povjerovati u njega za život vječni. **(aiōnios g166)** **17**
A Kralju vjekova, besmrtnome, nevidljivome, jedinome Bogu
čast i slava u vijeke vjekova. Amen. **(aiōn g165)** **18** Taj ti zadatak
predajem, sine Timoteju, u skladu s proroštvima nekoć nad
tobom izrečenima: na njih oslonjen, bij boj plemeniti **19** imajući
vjeru i dobru savjest, koju su neki odbacili i doživjeli brodolom
vjere. **20** Među njima je Himenej i Aleksandar, koje sam predao
Sotoni da nauče ne huliti.

2 Dakle, preporučujem prije svega da se obavljaju prošnje,
molitve, molbenice i zahvalnice za sve ljude, **2** za kraljeve i
sve koji su na vlasti, da provodimo miran i spokojan život u
svoj bogoljubnosti i ozbiljnosti. **3** To je dobro i ugodno pred
Spasiteljem našim Bogom, **4** koji hoće da se svi ljudi spase i
dođu do spoznanja istine. **5** Jer jedan je Bog, jedan je i posrednik
između Boga i ljudi, čovjek - Krist Isus, **6** koji sebe samoga dade
kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo, **7**
za koje sam ja postavljen propovjednikom i apostolom - istinu
govorim, ne lažem - učiteljem naroda u vjeri i istini. **8** Hoću dakle
da muškarci mole na svakome mjestu, podižući čiste ruke bez
srdžbe i raspre; **9** isto tako žene - u doličnu držanju: neka se
rese stidljivošću i razborom, ne pletenicama i zlatom ili biserjem
ili skupocjenim odijelom, **10** nego - dobrim djelima, kako dolikuje
ženama koje ispovijedaju bogoljubnost. **11** Žena neka u miru
prima pouku sa svom podložnošću. **12** Poučavati pak ženi ne
dopuštam, ni vladati nad mužem, nego - neka bude na miru. **13**
Jer prvi je oblikovan Adam, onda Eva; **14** i Adam nije zaveden, a
žena je, zavedena, učinila prekršaj. **15** A spasit će se rađanjem
djece ako ustraje u vjeri, ljubavi i posvećivanju, s razborom.

3 Vjerodostojna je riječ: teži li tko za nadgledništvom, časnu
službu želi. **2** Treba stoga da nadglednik bude besprijekoran,
jedne žene muž, trijezan, razuman, sređen, gostoljubiv, sposoban
poučavati, **3** ne vinu sklon, ne nasilan nego popustljiv, ne
ratoboran, ne srebroljubac; **4** da svojom kućom dobro upravlja
i sinove drži u pokornosti sa svom ozbiljnošću - **5** a ne zna
li netko svojom kućom upravljati, kako će se brinuti za Crkvu
Božju? - **6** ne novoobraćenik da se ne bi uzoholio i pao pod
osudu đavlovu. **7** A treba da ima i lijepo svjedočanstvo od onih
vani, da ne bi u rug upao i zamku đavlovu. **8** Đakoni isto tako
treba da budu ozbiljni, ne dvolični, ne odani mnogom vinu ni
prljavu dobitku - **9** imajući otajstvo vjere u čistoj savjesti. **10** I
neka se najprije iskušavaju, pa onda, budu li besprigovorni,
neka obavljaju službu. **11** Žene isto tako neka budu ozbiljne,
ne klevetnice nego trijezne, vjerne u svemu. **12** đakoni neka
budu jedne žene muževi, neka dobro upravljaju djecom i svojim
kućama. **13** Jer oni koji dobro obavljaju službu, stječu častan
položaj i veliku smjelost u vjeri, vjeri u Isusu Kristu. **14** Ovo
ti pišem u nadi da ću ubrzo doći k tebi, **15** a okasnim li, da
znaš kako se treba vladati u kući Božjoj, koja je Crkva Boga
živoga, stup i uporište istine. **16** Da, po sveopćem uvjerenju,
veliko je Otajstvo pobožnosti: On, očitovan u tijelu, opravdan u
Duhu, viđen od anđela, propovijedan među narodima, vjerovan
u svijetu, uznesen u slavu.

4 Duh izričito govori da će u posljednja vremena neki otpasti
od vjere i prikloniti se prijevarnim duhovima i zloduhovskim
naucima. **2** A sve to pod utjecajem himbe lažljivaca otupjele
savjesti **3** koji zabranjuju ženiti se i nameću uzdržavati se od
jela što ih je Bog stvorio da ih sa zahvalnošću uzimaju oni
koji vjeruju i znaju istinu. **4** Doista, svako je Božje stvorenje
dobro i ne valja odbaciti ništa što se uzima sa zahvalnošću **5**
jer se posvećuje riječju Božjom i molitvom. **6** To izlaži braći
i bit ćeš dobar poslužitelj Krista Isusa, hranjen riječima vjere
i dobroga nauka za kojim postojano ideš. **7** Svjetovne pak i
bablje priče odbijaj! Vježbaj se u pobožnosti! **8** Uistinu, tjelesno
vježbanje malo čemu koristi, a pobožnost je svemu korisna jer
joj je obećan život - sadašnji i budući. **9** Vjerodostojna je to riječ
i vrijedna da se posve prihvati. **10** Ta za to se trudimo i borimo
jer se pouzdajemo u Boga živoga koji je Spasitelj svih ljudi,
ponajpače vjernika. **11** Zapovijedaj to i naučavaj! **12** Nitko neka
ne prezire tvoje mladosti, nego budi uzor vjernicima u riječi, u
vladanju, u ljubavi, u vjeri, u čistoći. **13** Dok ne dođem, posveti
se čitanju, poticanju, poučavanju. **14** Ne zanemari milosnog dara
koji je u tebi, koji ti je dan po proroštvu zajedno s polaganjem
ruku starješinstva. **15** Oko toga nastoj, sav u tom budi da tvoj
napredak bude svima očit. **16** Pripazi na samog sebe i na
poučavanje! Ustraj u tome! Jer to vršeći, spasit ćeš i sebe i one
koji te slušaju.

5 Na starca se ne otresaj, nego ga nagovaraj kao oca, mladiće
kao braću, **2** starice kao majke, djevojke kao sestre - u svoj
čistoći. **3** Udovice poštuj - one koje su zaista udovice. **4** Ako li
ipak koja udovica ima djecu ili unuke, neka najprije oni znaju

očitovati svoju pobožnost prema vlastitom domu i uzdarjem
uzvraćati roditeljima jer to je ugodno Bogu. 5 A ona koja je zaista
udovica, posve sama, pouzdaje se u Boga, odana prošnjama
i molitvama noć i dan; 6 ona, naprotiv, koja provodi lagodan
život, živa je već umrla. 7 I to naglašuj da budu besprijekorne.
8 Ako li se tkogod za svoje, navlastito za ukućane, ne stara,
zanijekao je vjeru i gori je od nevjernika. 9 U popis neka se
unosi udovica ne mlađa od šezdeset godina, jednog muža žena,
10 koja ima svjedočanstvo dobrih djela: da je djecu odgojila, da
je bila gostoljubiva, da je svetima noge prala, da je nevoljnima
pomagala, da se svakom dobru djelu posvećivala. 11 Mlađe pak
udovice odbijaj jer kad ih požuda odvrati od Krista, hoće se
udati, 12 pa zasluže osudu što su pogazile prvotnu vjernost. 13
A uz to se, obilazeći po kućama, nauče biti besposlene, i ne
samo besposlene, nego i brbljave i nametljive, govoreći što ne bi
smjele. 14 Hoću dakle da se mlađe udaju, djecu rađaju, da budu
kućevne te ne daju protivniku nikakva povoda za pogrđivanje.
15 Jer već su neke zastranile za Sotonom. 16 Ako koja vjernica
ima udovica, neka im pomaže, a neka se ne opterećuje Crkva,
da uzmogne pomoći onima koje su zaista udovice. 17 Starješine
koji su dobri predstojnici dostojni su dvostruke časti, ponajpače
oni koji se trude oko Riječi i poučavanja. 18 Pismo doista veli:
Volu koji vrši ne zavezuj usta! I: Vrijedan je radnik plaće svoje.
19 Protiv starješine ne primaj tužbe, osim na osnovi dvaju ili
triju svjedoka. 20 One koji griješe, pred svima ukori da i drugi
imaju straha! 21 Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom i
izabranim anđelima da se toga držiš bez predrasude i ništa
ne činiš po naklonosti. 22 Ruku prebrzo ni na koga ne polaži i
ne budi dionikom tuđih grijeha! Sebe čistim čuvaj! 23 Ne pij
više samo vode, nego uzimaj malo vina poradi želuca i čestih
svojih slabosti. 24 Grijesi nekih ljudi očiti su i prije suda, nekih
pak samo nakon njega. 25 Tako su i dobra djela očita, a bila i
drukčija, ne mogu se sakriti.

6 Koji su pod jarmom, robovi, neka svoje gospodare smatraju
svake časti dostojnima da se ne bi pogrđivalo ime Božje i
nauk. 2 A oni kojima su gospodari vjernici, neka ih ne cijene
manje zato što su braća, nego neka im još više služe jer ti koji
primaju njihovo dobročinstvo vjernici su i ljubljena braća. To
naučavaj i preporučuj! 3 A tko drukčije naučava i ne prianja uza
zdrave riječi, riječi Gospodina našega Isusa Krista, i nauk u
skladu s pobožnošću, 4 nadut je, puka neznalica, samo boluje
od raspra i rječoborstava, od kojih nastaje zavist, svađa, pogrde,
zla sumnjičenja, 5 razračunavanja ljudi pokvarene pameti i
lišenih istine, što pobožnost smatraju dobitkom. 6 Pa i jest
dobitak velik pobožnost, zadovoljna onim što ima! 7 Ta ništa
nismo donijeli na svijet te iz njega ništa ni iznijeti ne možemo! 8
Imamo li dakle hranu i odjeću, zadovoljimo se time. 9 Jer oni koji
se hoće bogatiti, upadaju u napast, zamku i mnoge nerazumne i
štetne požude što ljude strovaljuju u zator i propast. 10 Zaista,
korijen svih zala jest srebroljublje; njemu odani, mnogi odlutaše
od vjere i sami sebe isprobadaše mukama mnogima. 11 A ti se,
Božji čovječe, toga kloni! Teži za pravednošću, pobožnošću,
vjerom, ljubavlju, postojanošću, krotkošću! 12 Bij dobar boj
vjere, osvoji vječni život na koji si pozvan i radi kojega si dao
ono lijepo svjedočanstvo pred mnogim svjedocima! (aiōnios
g166) 13 Zapovijedam pred Bogom koji svemu život daje i pred
Kristom Isusom koji pred Poncijem Pilatom posvjedoči lijepo
svjedočanstvo: 14 čuvaj Zapovijed, neokaljano i besprijekorno,
do Pojavka Gospodina našega Isusa Krista. 15 Njega će u
svoje vrijeme pokazati On, Blaženi i jedini Vladar, Kralj kraljeva i
Gospodar gospodara, 16 koji jedini ima besmrtnost, prebiva u
svjetlu nedostupnu, koga nitko od ljudi ne vidje niti ga vidjeti
može. Njemu čast i vlast vjekovječna! Amen. (aiōnios g166) 17
Onima koji su u sadašnjem svijetu bogati zapovijedaj neka ne
budu bahati i neka se ne uzdaju u nesigurno bogatstvo, nego u
Boga koji nam sve bogato daje na uživanje; (aiōn g165) 18 neka
dobro čine, neka se bogate dobrim djelima, neka budu darežljivi,
zajedničari - 19 prikupljajući sebi lijepu glavnicu za budućnost
da osvoje onaj pravi život. 20 Timoteju, poklad čuvaj kloneći se
svjetovnoga praznoglasja i proturječja nekog nazovispoznanja,
21 koje su neki ispovijedali pa od vjere zastranili. Milost s vama

2 Timoteju

1 Pavao, apostol Krista Isusa voljom Božjom, po obećanju
života, života u Kristu Isusu, **2** Timoteju, ljubljenom sinu:
milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Krista Isusa, Gospodina
našega. **3** Zahvalan sam Bogu, kojemu onamo od predaka
čiste savjesti služim, dok te se neprestano spominjem u svojim
molitvama noć i dan. **4** Sjetim se tvojih suza i zaželim vidjeti
te da se napunim radosti **5** imajući na pameti neprijetvornu
vjeru koja je u tebi - onu vjeru koja je najprije prebivala u tvojoj
baki Loidi i tvojoj majci Euniki, a uvjeren sam, i u tebi. **6** Poradi
toga podsjećam te: raspiruj milosni dar Božji koji je u tebi po
polaganju mojih ruku. **7** Jer nije nam Bog dao duha bojažljivosti,
nego snage, ljubavi i razbora. **8** Ne stidi se stoga svjedočanstva
za Gospodina našega, ni mene, sužnja njegova. Nego zlopati
se zajedno sa mnom za evanđelje, po snazi Boga **9** koji nas je
spasio i pozvao pozivom svetim - ne po našim djelima, nego po
svojem naumu i milosti koja nam je dana u Kristu Isusu prije
vremena vjekovječnih, **(aiōnios g166)** **10** a očitovana je sada
pojavkom Spasitelja našega Krista Isusa, koji obeskrijepi smrt i
učini da zasja život i neraspadljivost - po evanđelju **11** za koje
sam ja postavljen propovjednikom, apostolom i učiteljem. **12**
Poradi toga i ovo trpim, ali se ne stidim jer znam komu sam
povjerovao i uvjeren sam da je on moćan poklad moj sačuvati
za onaj Dan. **13** Uzorom neka ti budu zdrave riječi koje si od
mene čuo u vjeri i ljubavi u Kristu Isusu. **14** Lijepi poklad čuvaj
po Duhu Svetom koji prebiva u nama. **15** Napustiše me, to znaš,
svi u Aziji, među njima i Figel i Hermogen. **16** Neka Gospodin
milosrđem podari Oneziforov dom jer me često osvježivao i
nije se stidio mojih okova, **17** nego kad je bio u Rimu, brižljivo
me potražio i našao. **18** Dao mu Gospodin naći milosrđe u
Gospodina u onaj Dan! A koliko je usluga u Efezu iskazao, to ti
najbolje znaš.

2 Ti se dakle, dijete moje, jačaj milošću u Kristu Isusu **2** i što
si od mene po mnogim svjedocima čuo, to predaj vjernim
ljudima koji će biti podobni i druge poučiti. **3** S njima se zlopati
kao dobar vojnik Krista Isusa. **4** Tko vojuje, ne zapleće se u
svagdanje poslove kako bi se vojskovođi svidio. **5** I natječe li
se tko, ne ovjenčava se ako se zakonito ne natječe. **6** Ratar
koji se trudi treba da prvi primi od uroda. **7** Shvati što govorim!
Ta dat će ti Gospodin razum u svemu. **8** Spominji se Isusa
Krista, uskrsla od mrtvih, od potomstva Davidova - po mojem
evanđelju. **9** Za nj se ja zlopatim sve do okova, kao zločinac. Ali
riječ Božja nije okovana! **10** Stoga sve podnosim radi izabranih,
da i oni postignu spasenje, spasenje u Kristu Isusu, zajedno s
vječnom slavom. **(aiōnios g166)** **11** Vjerodostojna je riječ: Ako s
njime umrijesmo, s njime ćemo i živjeti. **12** Ako ustrajemo, s
njime ćemo i kraljevati. Ako ga zaniječemo, i on će zanijekati
nas. **13** Ako ne budemo vjerni, on vjeran ostaje. Ta ne može
sebe zanijekati! **14** Na to podsjećaj zaklinjući pred Bogom neka
ne bude rječoborstva: ničemu ne koristi, a na propast je onima
koji slušaju. **15** Uznastoj da kao prokušan staneš pred Boga kao
radnik koji se nema čega stidjeti, koji ispravno reže riječ istine.
16 Svjetovnih se pak praznorječja kloni: sve će više provaljivati
prema bezbožnosti **17** i riječ će njihova kao rak-rana izgrizati.
Od njih su Himenej i Filet, **18** koji zastraniše od istine tvrdeći da
je uskrsnuće već bilo te nekima prevraćaju vjeru. **19** Ipak čvrsti
temelj Božji stoji - pod ovim je pečatom: Poznaje Gospodin
one koji su njegovi i neka se kloni zloće tko god imenuje ime
Gospodnje. **20** Pa u velikoj kući ima posuda ne samo zlatnih i
srebrnih, nego i drvenih i glinenih; i jedne su časne, druge pak
nečasne. **21** Očisti li se dakle tko od toga, bit će posuda časna,
posvećena, korisna Gospodaru, za svako dobro djelo prikladna.
22 A mladenačkih se strastvenosti kloni! Teži za pravednošću,
vjerom, ljubavlju, mirom sa svima koji iz čista srca prizivlju
Gospodina. **23** Lude pak i neobuzdane raspre odbijaj znajući da
rađaju svađama. **24** A sluga Gospodnji treba da se ne svađa,
nego da bude nježan prema svima, sposoban poučavati, zlo
podnositi, **25** da s blagošću preodgaja protivnike, ne bi li ih
Bog podario obraćenjem te spoznaju istinu **26** i ponovno budu
trijezni izvan zamke đavla koji ih drži robljem svoje volje.

3 A ovo znaj: u posljednjim danima nastat će teška vremena.
2 Ljudi će doista biti sebeljupci, srebroljupci, preuzetnici,
oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalnici, bezbožnici,
3 bešćutnici, nepomirljivci, klevetnici, neobuzdanici, goropadnici,
neljubitelji dobra, **4** izdajice, brzopletnici, naduti, ljubitelji užitka
više nego ljubitelji Boga. **5** Imaju obličje pobožnosti, ali snage su
se njezine odrekli. I njih se kloni! **6** Od njih su doista oni što se
uvlače u kuće i zarobljuju ženice, natovarene grijesima, vodane
najrazličitijim strastima: **7** one uvijek uče, a nikako ne mogu doći
do spoznaje istine. **8** Kao što se Janes i Jambres suprotstaviše
Mojsiju, tako se i ovi, ljudi pokvarena uma, u vjeri neprokušani,
suprotstavljaju istini. **9** Ali neće više napredovati jer bezumlje će
ovih postati očito, kako se to i onima dogodilo. **10** A ti si pošao za
nmom u poučavanju, u ponašanju, u naumu, u vjeri, u strpljivosti,
u ljubavi, u postojanosti; **11** u progonstvima, u patnjama koje
su me zadesile u Antiohiji, u Ikoniju, u Listri. Kakva li sam
progonstva podnio! I iz svih me izbavio Gospodin! **12** A i svi koji
hoće živjeti pobožno u Kristu Isusu, bit će progonjeni. **13** Zli pak
ljudi i vračari napredovat će sve više u zlu - kao zavodnici i
zavedeni. **14** Ti, naprotiv, ostani u onome u čemu si poučen i
čemu si vjeru dao, svjestan od koga si sve poučen **15** i da od
malena poznaješ Sveta pisma koja su vrsna učiniti te mudrim
tebi na spasenje po vjeri, vjeri u Kristu Isusu. **16** Sve Pismo,
bogoduho, korisno je za poučavanje, uvjeravanje, popravljanje,
odgajanje u pravednosti, **17** da čovjek Božji bude vrstan, za
svako dobro djelo podoban.

4 Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom, koji će suditi
žive i mrtve, zaklinjem te pojavkom njegovim i kraljevstvom
njegovim: **2** propovijedaj Riječ, uporan budi - bilo to zgodno ili
nezgodno - uvjeravaj, prijeti, zapovijedaj sa svom strpljivošću i
poukom. **3** Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrava
nauka nego će sebi po vlastitim požudama nagomilavati učitelje
kako im godi ušima; **4** od istine će uho odvraćati, a bajkama
se priklanjati. **5** Ti, naprotiv, budi trijezan u svemu, zlopati se,
djelo izvrši blagovjesničko, služenje svoje posve ispuni! **6** Jer ja
se već prinosim za žrtvu ljevanicu, prispjelo je vrijeme moga
odlaska. **7** Dobar sam boj bio, trku završio, vjeru sačuvao.

8 Stoga, pripravljen mi je vijenac pravednosti kojim će mi u
onaj Dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac; ne samo meni,
nego i svima koji s ljubavlju čekaju njegov pojavak. **9** Nastoj
što prije doći k meni! **10** Jer Dema me, zaljubljen u sadašnji
svijet, napustio i otišao u Solun; Krescencije u Galaciju, Tit u
Dalmaciju. **(aiōn g165)** **11** Luka je jedini sa mnom. Marka uzmi i
dovedi sa sobom jer mi je koristan za služenje. **12** Tihika sam
poslao u Efez. **13** Kabanicu koju ostavih u Troadi kod Karpa,
kada dođeš, donesi. I knjige, osobito pergamene. **14** Aleksandar
kovač nanio mi je mnogo zla. Uzvratio mu Gospodin po njegovim
djelima! **15** Njega se i ti čuvaj jer se veoma usprotivio našim
riječima. **16** Za prve moje obrane nitko ne bijaše uza me, svi me
napustiše. Ne uračunalo im se! **17** Ali Gospodin je stajao uza
me, on me krijepio da se po meni potpuno razglasi Poruka te
je čuju svi narodi; i izbavljen sam iz usta lavljih. **18** Izbavit će
me Gospodin od svakoga zla djela i spasiti za svoje nebesko
kraljevstvo. Njemu slava u vijeke vjekova! Amen! **(aiōn g165)**
19 Pozdravi Prisku i Akvilu i Oneziforov dom! **20** Erast osta u
Korintu, a Trofima ostavih u Miletu bolesna. **21** Nastoj doći prije
zime. Pozdravlja te Eubul, Pudencije, Lino, Klaudija i sva braća.
22 Gospodin s duhom tvojim. Milost s vama!

Titu

1 Pavao, sluga Božji i apostol Isusa Krista poradi vjere
izabranika Božjih i spoznanja istine usmjerene k pobožnosti
2 u nadi života vječnoga što ga, prije vremena vjekovječnih,
obeća Bog, On koji ne laže, **(aiōnios g166)** **3** a u svoje doba
očitova riječ svoju u propovijedanju koje je meni povjereno
po odredbi Spasitelja našega, Boga: **4** Titu, pravomu sinu po
zajedničkoj vjeri, milost i mir od Boga i Krista Isusa, Spasitelja
našega! **5** Poradi toga ostavih te na Kreti da urediš preostalo
te po gradovima postaviš starješine kako sam ti ja odredio:
6 je li tko besprigovoran, jedne žene muž, jesu li mu djeca
vjernici i ne pod optužbom raskalašenosti ili nepokorna... **7** Jer
nadstojnik kao Božji upravitelj treba da bude besprigovoran:
ne samoživ, ne jedljiv, ne vinu sklon, ni nasilju, ni prljavu
dobitku, **8** nego gostoljubiv, ljubitelj dobra, razuman, pravedan,
svet, uzdržljiv, **9** priljubljen uz vjerodostojnu riječ nauka da
može i hrabriti u zdravom nauku i uvjeravati protivnike. **10** Jer
mnogi su nepokorni, praznorječni i zavodnici, ponajpače oni
iz obrezanja. **11** Njima treba začepiti usta jer cijele domove
prevraćaju naučavajući što ne bi smjeli, i to poradi prljava
dobitka. **12** Reče netko od njih, njihov vlastiti prorok: "Krećani
uvijek lašci, opake zvijeri, trbusi dangubni." **13** Svjedočanstvo je
to istinito. Zato ih karaj oštro da budu zdravi u vjeri, **14** da ne
prianjaju uza židovske bajke i propise ljudi koji se odvraćaju od
istine. **15** Sve je čisto čistima; okaljanima pak i nevjernima ništa
čisto, nego su im okaljani i razum i savjest. **16** Ispovijedaju da
Boga poznaju, ali djelima ga niječu - odvratni, neposlušni i za
koje god dobro djelo nepodesni.

2 Ti, naprotiv, govori što se priliči zdravu nauku: **2** starci
da budu trijezni, ozbiljni, razumni, zdrave vjere, ljubavi,
postojanosti; **3** starice isto tako - vladanja kakvo dolikuje
svetima: ne klevetnice, ne ropkinje mnogog vina, nego učiteljice
dobra **4** da urazumljuju mlađe neka ljube svoje muževe, djecu,
5 neka budu razumne, čiste, kućevne, dobre, podložne svojim
muževima da se riječ Božja ne bi pogrđivala. **6** Mladiće isto tako
potiči da budu razumni. **7** U svemu se pokaži uzorom dobrih
djela: u poučavanju - nepokvarljivost, ozbiljnost, **8** riječ zdrava,
besprigovorna da se onaj nasuprot postidi nemajući o nama
reći ništa zlo. **9** Robovi neka se svojim gospodarima u svemu
podlažu, ugađaju im, ne proturječe, **10** ne pronevjeruju, nego
neka im iskazuju svaku dobru vjernost da u svemu budu ures
nauku Spasitelja našega, Boga. **11** Pojavila se doista milost
Božja, spasiteljica svih ljudi; **12** odgojila nas da se odreknemo
bezbožnosti i svjetovnih požuda te razumno, pravedno i pobožno
živimo u sadašnjem svijetu, **(aiōn g165)** **13** iščekujući blaženu
nadu i pojavak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa
Krista. **14** On sebe dade za nas da nas otkupi od svakoga
bezakonja i očisti sebi Narod izabrani koji revnuje oko dobrih
djela. **15** To govori, zapovijedaj, karaj sa svom vlašću. Nitko
neka te ne prezire.

3 Podsjećaj ih da se podlažu poglavarstvima, vlastima, da
slušaju, da budu spremni na svako dobro djelo, **2** nikoga
da ne pogrđuju, da budu neratoborni, popustljivi, da očituju
svaku blagost prema svim ljudima. **3** Jer i mi nekoć bijasmo
nerazumni, nepokorni, lutalice, robovi raznih požuda i naslada,
živjeli smo u zlu i zavisti, odvratni bili, mrzili jedni druge. **4** Ali
kad se pojavila dobrostivost i čovjekoljublje Spasitelja našega,
Boga, **5** on nas spasi ne po djelima što ih u pravednosti mi
učinismo, nego po svojem milosrđu: kupelji novoga rođenja i
obnavljanja po Duhu Svetom **6** koga bogato izli na nas po Isusu
Kristu, Spasitelju našemu, **7** da opravdani njegovom milošću
budemo, po nadi, baštinici života vječnoga. **(aiōnios g166)** **8**
Vjerodostojna je ovo riječ i hoću da to uporno tvrdiš te da oni
koji su povjerovali Bogu uznastoje prednjačiti dobrim djelima. To
je dobro i korisno ljudima. **9** A ludih se raspra, i rodoslovlja, i
svađa, i sukoba zakonskih kloni: beskorisni su i isprazni. **10**
S krivovjercem nakon prvoga i drugog upozorenja prekini **11**
znajući da je izopačen i da griješi: on sam sebe osuđuje. **12** Kad
pošaljem k tebi Artemu ili Tihika, požuri se k meni u Nikopol
jer sam odlučio ondje prezimiti. **13** Zenu, pravnika, i Apolona
brižljivo opremi da im ništa ne ponestane. **14** A i naši neka se
uče prednjačiti dobrim djelima u životnim potrebama da ne budu
neplodni. **15** Pozdravljaju te svi koji su sa mnom. Pozdravi one
koji nas ljube u vjeri. Milost sa svima vama!

Filemonu

1 Pavao, sužanj Isusa Krista, i brat Timotej: ljubljenom
Filemonu, suradniku našemu, **2** i sestri Apiji, i Arhipu,
suborcu našem, i Crkvi u tvojoj kući. **3** Milost vam i mir od Boga,
Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! **4** Zahvaljujem svagda
Bogu svojemu spominjući te se u svojim molitvama **5** jer čujem
za tvoju ljubav i vjeru koju imaš prema Gospodinu Isusu Kristu
i prema svima svetima. **6** Nek zajedništvo tvoje vjere bude
djelotvorno u spoznanju svakoga mogućeg dobra među vama
poradi Krista! **7** Uvelike si me doista obradovao i utješio svojom
ljubavlju jer si, brate, okrijepio srca svetih. **8** Stoga, premda
imam punu slobodu u Kristu da ti zapovjedim što ti je činiti, **9**
poradi ljubavi radije molim, kakav već jesam, Pavao, starac,
a sada i sužanj Krista Isusa. **10** Molim te za svoje dijete koje
rodih u okovima, za Onezima, **11** negda tebi nekorisna, a sada i
tebi i meni veoma korisna. **12** Šaljem ti ga - njega, srce svoje.
13 Htjedoh ga zadržati kod sebe da mi mjesto tebe posluži u
okovima evanđelja. **14** Ali ne htjedoh preko tvoje volje da ne bi
tvoja dobrota bila od nevolje, nego od dobre volje. **15** Možda
baš zato bi za čas odijeljen da ga dobiješ zauvijek - **(aiōnios g166)**
16 ne kao roba, nego više od roba, kao brata ljubljenoga, osobito
meni, a koliko više tebi, i po tijelu i po Gospodinu. **17** Smatraš
li me dakle drugom, primi ga kao mene. **18** Ako ti je u čemu
skrivio ili ti je što dužan, to meni upiši. **19** Ja, Pavao, potpisujem
svojom rukom: ja ću platiti. Da ti ne reknem da mi i samoga sebe
duguješ! **20** Hajde, brate, da se tobom okoristim u Gospodinu:
okrijepi srce moje u Kristu! **21** Uzdajući se u tvoju poslušnost,
napisah ti uvjeren da ćeš još više učiniti, nego te molim. **22** K
tome, pripravi mi obitavalište jer se nadam da ću vam po vašim
molitvama biti darovan. **23** Pozdravlja te Epafra, moj suuznik u
Kristu Isusu, **24** Marko, Aristarh, Dema i Luka, moji suradnici.
25 Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim!

Jevrejima

1 Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima po
prorocima; **2** konačno, u ove dane, progovori nama u Sinu.
Njega postavi baštinikom svega; Njega po kome sazda svjetove.
(aiōn g165) **3** On, koji je odsjaj Slave i otisak Bića njegova te
sve nosi snagom riječi svoje, pošto očisti grijehe, sjede zdesna
Veličanstvu u visinama; **4** postade toliko moćniji od anđela
koliko je uzvišenije nego oni baštinio ime. **5** Ta kome od anđela
ikad reče: Ti si sin moj, danas te rodih; ili pak: Ja ću njemu biti
otac, a on će meni biti sin. **6** A opet, kad uvodi Prvorođenca
u svijet, govori: Nek pred njim nice padnu svi anđeli Božji. **7**
Za anđele veli: Anđele čini vjetrovima, sluge svoje plamenom
ognjenim, **8** ali za Sina: Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke
vjekova, i pravedno žezlo - žezlo je tvog kraljevstva. **(aiōn g165)**
9 Ti ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje, stoga Bog, Bog tvoj,
tebe pomaza uljem radosti kao nikog od tvojih drugova. **10** I:
Ti u početku, Gospodine, utemelji zemlju i nebo je djelo ruku
tvojih. **11** Propast će, ti ćeš ostati, sve će ostarjeti kao odjeća.
12 Mijenjaš ih poput haljine, kao odjeću, i nestaju. A ti si uvijek
isti - godinama tvojim nema kraja. **13** Za koga pak od anđela
ikad reče: Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za
podnožje nogama tvojim! **14** Svi ti zar nisu služnički duhovi što
se šalju služiti za one koji imaju baštiniti spasenje?

2 Zato treba da mi svesrdnije prianjamo uz ono što čusmo
da ne bismo promašili. **2** Jer ako je riječ po anđelima
izrečena bila čvrsta te je svaki prijestup i neposluh primio
pravednu plaću, **3** kako li ćemo mi umaći ako zanemarimo toliko
spasenje? Spasenje koje je počeo propovijedati Gospodin, koje
su nam potvrdili slušatelji, **4** a suposvjedočio Bog znamenjima
i čudesima, najrazličitijim silnim djelima i darivanjima Duha
Svetoga po svojoj volji. **5** Nije doista anđelima podložio budući
svijet o kojem govorimo. **6** Netko negdje posvjedoči: Što je
čovjek da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohađaš. **7** Ti
ga tek za malo učini manjim od anđela, slavom i časti njega
ovjenča, **8** njemu pod noge sve podloži. Kad mu, doista, sve
podloži, ništa ne ostavi što mu ne bi bilo podloženo. Sad još ne
vidimo da mu je sve podloženo, **9** ali Njega, za malo manjeg
od anđela, Isusa, vidimo zbog pretrpljene smrti slavom i časti
ovjenčana da milošću Božjom bude svakome na korist što je on
smrt okusio. **10** Dolikovalo je doista da Onaj radi kojega je sve i
po kojemu je sve - kako bi mnoge sinove priveo k slavi - po
patnjama do savršenstva dovede Početnika njihova spasenja.
11 Ta i Posvetitelj i posvećeni - svi su od jednoga! Zato se on i
ne stidi zvati ih braćom, **12** kad veli: Braći ću svojoj naviještat
ime tvoje, hvalit ću te usred zbora. **13** I još: Ja ću se u njega
uzdati, i još: Evo, ja i djeca koju mi Bog dade. **14** Pa budući
da djeca imaju zajedničku krv i meso, i sam on tako postade
u tome sudionikom da smrću obeskrijepi onoga koji imaše
moć smrti, to jest đavla, **15** pa oslobodi one koji - od straha
pred smrću - kroza sav život bijahu podložni ropstvu. **16** Ta ne
zauzima se dašto za anđele, nego se zauzima za potomstvo
Abrahamovo. **17** Stoga je trebalo da u svemu postane braći
sličan, da milosrdan bude i ovjerovljen Veliki svećenik u odnosu
prema Bogu kako bi okajavao grijehe naroda. **18** Doista, u čemu
je iskušan trpio, može iskušavanima pomoći.

3 Stoga, braćo sveta, sudionici nebeskoga poziva, promotrite
Apostola i Velikoga svećenika naše vjere - Isusa: **2** on
je ovjerovljen kod Onoga koji ga postavi kao ono i Mojsije u
svoj kući njegovoj. **3** Dostojan je doista toliko veće slave od
Mojsija koliko veću čast od kuće ima onaj tko ju je sagradio. **4**
Jer svaku kuću tkogod gradi, a sve je sagradio Bog. **5** Da, i
Mojsije bijaše ovjerovljen u svoj kući njegovoj kao služnik da
posvjedoči za ono što je imalo biti rečeno, **6** ali Krist - kao Sin,
nad kućom njegovom. Njegova smo kuća mi ako sačuvamo
smjelost i ponos nade. **7** Zato, kao što veli Duh Sveti: Danas
ako glas mu čujete, **8** ne budite srca tvrda kao u Pobuni, kao u
dan iskušenja u pustinji **9** gdje me kušnjom iskušavahu očevi
vaši premda gledahu djela moja **10** četrdeset godina. Zato mi
dodija naraštaj onaj pa rekoh: Uvijek su nestalna srca i ne
proniču moje putove. **11** Tako se zakleh u svom gnjevu: Nikad
neće ući u moj počinak! **12** Pazite, braćo, da ne bi u koga od
vas srce bilo opako, nevjerno, odmetnulo se od Boga živoga.
13 Pače hrabrite jedni druge dan za danom dok još odjekuje
ono Danas da ne otvrdne tko od vas zaveden grijehom. **14**
Doista, sudionici smo Kristovi postali ako, dakako, ono prvo
imanje stalnim sačuvamo **15** kad je rečeno: Danas ako glas mu
čujete, ne budite srca tvrda kao u Pobuni! **16** Jer, koji su to
čuli pa se pobunili? Zar ne svi koji su pod Mojsijem izašli iz
Egipta? **17** Koji li mu dodijavahu četrdeset godina? Zar ne oni
koji sagriješiše, kojih mrtva tijela popadaše u pustinji? **18** Kojima
se zakle da neće ući u njegov počinak, ako li ne nepokornima?
19 I vidimo da ne mogoše ući zbog nevjere.

4 Bojmo se dakle da se, dok ostaje obećanje o ulasku u njegov
Počinak, za koga od vas ne bi utvrdilo kako je zakasnio. **2**
Jer nama je naviještena blagovijest kao i njima, ali njima Riječ
poruke nije uskoristila jer se vjerom nisu pridružili onima koji su
poslušali. **3** U Počinak doista ulazimo mi koji povjerovasmo,
prema onom što je rekao: Tako se zakleh u svom gnjevu: Nikad
neće ući u moj počinak, premda su djela od postanka svijeta
dovršena. **4** Rekao je doista negdje o sedmom danu ovako:
I počinu Bog sedmoga dana od svih djela svojih. **5** A ovdje
opet: Nikad neće ući u moj počinak. **6** Preostaje dakle da neki
imaju u nj ući, a oni koji su prvi primili blagovijest ne uđoše zbog
nepokornosti. **7** Zato Bog ponovno određuje jedan dan, Danas,
u Davidu nakon toliko vremena govoreći, kako je već rečeno:
Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda. **8** Zbilja, da je
Jošua njih u Počinak uveo, ne bi Bog nakon toga govorio o
drugome danu. **9** Dakle: preostaje neki subotni počinak narodu
Božjemu! **10** Zaista, tko uđe u njegov počinak, počinuo je od
djela svojih kao ono i Bog od svojih. **11** Pohitimo dakle ući u taj
Počinak da nitko ne padne po uzoru na takvu nepokornost. **12**
Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštrija je od svakoga
dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli dušu i duh, zglobove i
moždinu te prosuđuje nakane i misli srca. **13** Nema stvorenja
njoj skrivena. Sve je, naprotiv, golo i razgoljeno očima Onoga
komu nam je dati račun. **14** Imajući dakle velikoga Velikog
svećenika koji prodrije kroz nebesa - Isusa, Sina Božjega -

čvrsto se držimo vjere. 15 Ta nemamo takva Velikog svećenika
koji ne bi mogao biti supatnik u našim slabostima, nego poput
nas iskušavana svime, osim grijehom. 16 Pristupajmo dakle
smjelo Prijestolju milosti da primimo milosrđe i milost nađemo
za pomoć u pravi čas!

5 Svaki veliki svećenik, zaista, od ljudi uzet, za ljude se
postavlja u odnosu prema Bogu da prinosi darove i žrtve
za grijehe. 2 On može primjereno suosjećati s onima koji su
u neznanju i zabludi jer je i sam zaogrnut slabošću. 3 Zato
mora i za narod i za sebe prinositi okajnice. 4 I nitko sam sebi
ne prisvaja tu čast, nego je prima od Boga, pozvan kao Aron.
5 Tako i Krist ne proslavi sam sebe postavši svećenik, nego
ga proslavi Onaj koji mu reče: Ti si sin moj, danas te rodih, 6
po onome što pak drugdje veli: Zauvijek ti si svećenik po redu
Melkisedekovu. (aiōn g165) 7 On je u dane svoga zemaljskog
života sa silnim vapajem i suzama prikazivao molitve i prošnje
Onomu koji ga je mogao spasiti od smrti. I bi uslišan zbog svoje
predanosti: 8 premda je Sin, iz onoga što prepati, naviknu
slušati 9 i, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju
začetnik vječnoga spasenja - (aiōnios g166) 10 proglašen od
Boga Velikim svećenikom po redu Melkisedekovu. 11 O tome
nas čeka besjeda velika, ali teško ju je riječima izložiti jer ste
tvrdih ušiju. 12 Pa trebalo bi doista da nakon toliko vremena već
budete učitelji, a ono treba da tkogod vas ponovno poučava
početnička počela kazivanja Božjih. Takvi ste: mlijeka vam treba,
a ne tvrde hrane. 13 Doista, tko je god još pri mlijeku, ne zna
ništa o nauku pravednosti jer - nejače je. 14 A za zrele je
tvrda hrana, za one koji imaju iskustvom izvježbana čula za
rasuđivanje dobra i zla.

6 Stoga mimoiđimo početnički nauk o Kristu i uzdignimo se
k savršenome ne postavljajući iznovice temelja: obraćenje
od mrtvih djela i vjera u Boga, 2 naučavanje o krštenjima i
polaganje ruku, uskrsnuće mrtvih i vječni sud. (aiōnios g166) 3
To ćemo pak učiniti, dakako, ako Bog da. 4 Zaista, onima koji
su jednom prosvijetljeni, i okusili dar nebeski, i postali dionici
Duha Svetoga, 5 i okusili Lijepu riječ Božju i snage budućega
svijeta, (aiōn g165) 6 pa otpali, nemoguće je opet se obnoviti na
obraćenje kad oni sami ponovno razapinju Sina Božjega i ruglu
ga izvrgavaju. 7 Jer zemlja koja se napije kiše što na nju često
pada i rađa raslinjem korisnim onima za koje se i obrađuje,
prima blagoslov od Boga; 8 ona pak koja donosi trnje i drač,
odbačena je, blizu prokletstvu a svršetak joj je: "U oganj!" 9 A
uvjereni smo, ljubljeni, sve ako tako i govorimo, da je s vama
dobro i da ste na putu spasenja. 10 Ta Bog nije nepravedan da
bi zaboravio vaše djelo i ljubav što je iskazaste njegovu imenu
posluživši i poslužujući svetima. 11 Želimo ipak da svatko od
vas sve do svršetka pokazuje tu istu gorljivost za ispunjenje
nade 12 te ne omlitavite, nego budete nasljedovatelji onih koji
po vjeri i strpljivosti baštine obećano. 13 Doista, kad je Bog
Abrahamu davao obećanje, jer se nije imao kime većim zakleti,
zakle se samim sobom: 14 Uistinu, blagosloviti, blagoslovit
ću te i umnožiti, umnožit ću te. 15 I tako Abraham, strpljiv,
postiže obećano. 16 Ljudi se doista kunu onim tko je veći i
zakletva im je, kao potkrepa, kraj svake raspre. 17 Tako i Bog:
htio je baštinicima obećanja obilatije pokazati nepromjenljivost
svoje odluke pa zato zajamči zakletvom 18 da bismo po dva
nepromjenljiva čina - u kojima je nemoguće da bi Bog prevario -
mi pribjeglice imali snažno ohrabrenje da se držimo ponuđene
nade. 19 Ona nam je kao pouzdano i čvrsto sidro duše što ulazi
u unutrašnjost iza zavjese, 20 kamo je kao preteča za nas ušao
Isus postavši zauvijek Veliki svećenik po redu Melkisedekovu.
(aiōn g165)

7 Doista, taj Melkisedek, kralj šalemski, svećenik Boga
Svevišnjega što je izašao u susret Abrahamu koji se vraćao
s poraza kraljeva i blagoslovio ga, 2 i komu Abraham odijeli
desetinu od svega; on koji u prijevodu znači najprije "kralj
pravednosti", a zatim i kralj šalemski, to jest "kralj mira"; 3 on,
bez oca, bez majke, bez rodoslovlja; on, kojemu dani nemaju
početka ni život kraja - sličan Sinu Božjemu, ostaje svećenik
zasvagda. 4 Pa promotrite koliki li je taj komu Abraham,
rodozačetnik, dade desetinu od najboljega. 5 Istina, i oni sinovi
Levijevi, koji primaju svećeništvo imaju zakonsku zapovijed da
ubiru desetinu od naroda, to jest od svoje braće premda su i
ona izašla iz boka Abrahamova. 6 Ali on, koji nije iz njihova
rodoslovlja, ubra desetinu od Abrahama i blagoslovi njega,
nosioca obećanja! 7 A posve je neprijeporno: veći blagoslivlja
manjega. 8 K tome, ovdje desetinu primaju smrtni ljudi, a ondje
onaj, za kojega se svjedoči da živi. 9 I u Abrahamu se, tako
reći, ubire desetina i od Levija koji inače desetinu prima 10 jer
još bijaše u boku očevu kad mu u susret iziđe Melkisedek. 11
Da se dakle savršenstvo postiglo po levitskom svećeništvu -
jer na temelju njega narod je dobio Zakon - koja bi onda bila
potreba da se po redu Melkisedekovu postavi drugi svećenik i
da se ne imenuje po redu Aronovu? 12 Doista kad se mijenja
svećeništvo, nužno se mijenja i Zakon. 13 Jer onaj o kojemu se
to veli pripadao je drugom plemenu, od kojega se nitko nije
posvetio žrtveniku. 14 Poznato je da je Gospodin naš potekao
od Jude, plemena za koje Mojsije ništa ne reče s obzirom na
svećenike. 15 To je još očitije ako se drugi svećenik postavlja
po sličnosti s Melkisedekom: 16 postao je svećenikom ne po
Zakonu tjelesne uredbe, nego snagom neuništiva života. 17 Ta
svjedoči se: Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu. (aiōn
g165) 18 Dokida se dakle prijašnja uredba zbog njezine nemoći
i beskorisnosti - 19 jer Zakon nije ništa priveo k savršenstvu
- a uvodi se bolja nada, po kojoj se približujemo Bogu. 20 I
to se nije zbilo bez zakletve. Jer oni su bez zakletve postali
svećenicima, 21 a on sa zakletvom Onoga koji mu reče: Zakleo
se Gospodin i neće se pokajati: "Zauvijek ti si svećenik". (aiōn
g165) 22 Utoliko je Isus i postao jamac boljega Saveza. 23
K tomu, mnogo je bilo svećenika jer ih je smrt priječila trajno
ostati. 24 A on, jer ostaje dovijeka, ima neprolazno svećeništvo.
(aiōn g165) 25 Zato i može do kraja spasavati one koji po njemu
pristupaju k Bogu - uvijek živ da se za njih zauzima. 26 Takav
nam Veliki svećenik i bijaše potreban - svet, nedužan, neokaljan,
odijeljen od grešnika i uzvišeniji od nebesa - 27 koji ne treba da
kao oni veliki svećenici danomice prinosi žrtve najprije za svoje
grijehe, a onda za grijehe naroda. To on učini jednom prinijevši
samoga sebe. 28 Zakon doista postavi za velike svećenike

ljude podložne slabosti, a riječ zakletve - nakon Zakona - Sina
zauvijek usavršena. **(aiōn g165)**

8 A glavno u ovom izlaganju jest: takva imamo Velikog
svećenika koji sjede zdesna prijestolja Veličanstva na
nebesima **2** kao bogoslužnik Svetinje i Šatora istinskoga što
ga podiže Gospodin, a ne čovjek. **3** Doista, svaki se veliki
svećenik postavlja da prinosi darove i žrtve. Odatle je potrebno
da i on ima što bi prinio. **4** Svakako, da je na zemlji, ne bi bio
svećenik jer postoje oni koji po Zakonu prinose darove. **5** Oni
služe slici i sjeni onoga nebeskoga, kako je upućen Mojsije
kad se spremao praviti šator: Pazi, veli doista, načini sve po
praliku koji ti je pokazan na brdu. **6** Ovako mu pak dopalo
uzvišenije bogosluženje koliko je Posrednik boljega Saveza, koji
je uzakonjen na boljim obećanjima. **7** Da je, zbilja, onaj prvi
bio besprijekoran, ne bi se drugome tražilo mjesto. **8** Doista,
kudeći ih veli: Evo dolaze dani - govori Gospodin - kad ću s
domom Izraelovim i s domom Judinim dovršiti novi Savez. **9** Ne
Savez kakav učinih s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku
da ih izvedem iz zemlje egipatske jer oni ne ustrajaše u mom
Savezu pa i ja zanemarih njih - govori Gospodin. **10** Nego, ovo
je Savez kojim ću se svezati s domom Izraelovim nakon ovih
dana - govori Gospodin: Zakone ću svoje staviti u dušu njihovu i
upisati ih u njihova srca. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj. **11** I
neće više nitko učiti sugrađanina i nitko brata svoga govoreći:
"Spoznaj Gospodina", ta svi će me poznavati, malo i veliko, **12**
jer ću se smilovati bezakonjima njihovim i grijeha se njihovih
neću više spominjati. **13** Kad veli novi, ostari onaj prvi. Što pak
stÓari i dotrajava, blizu je nestanku.

9 I onaj prvi je, svakako, imao bogoštovne uredbe i Svetinju,
ali ovosvjetsku. **2** Šator je uistinu bio uređen: prvi, u kojem
bijaše svijećnjak, stol i prinos kruhova, a zove se Svetinja; **3** iza
druge pak zavjese bio je Šator zvan Svetinja nad svetinjama - **4**
u njoj zlatni kadionik i Kovčeg saveza, sav optočen zlatom, a u
njemu zlatna posuda s manom i štap Aronov, koji je ono procvao,
i ploče Saveza; **5** povrh njega pak kerubi Slave što osjenjuju
Pomirilište. O tom ne treba sada potanko govoriti. **6** Pošto je
to tako uređeno, u prvi Šator stalno ulaze svećenici obavljati
bogoslužje, **7** a u drugi jednom godišnje samo veliki svećenik,
i to ne bez krvi koju prinosi za sebe i za nepažnje naroda.
8 Time Duh Sveti očituje da još nije otkriven put u Svetinju
dok još postoji prvi Šator. **9** To je slika za sadašnje vrijeme:
prinose se darovi i žrtve koje ne mogu u savjesti usavršiti
bogoslužnika - **10** sve same na ićima i pićima i raznim pranjima
utemeljene tjelesne uredbe, nametnute do časa ispravka. **11**
Krist se pak pojavi kao Veliki svećenik budućih dobara pa po
većem i savršenijem Šatoru - nerukotvorenu, koji nije od ovoga
stvorenja - **12** i ne po krvi jaraca i junaca, nego po svojoj uđe
jednom zauvijek u Svetinju i nađe vječno otkupljenje. **(aiōnios
g166)** **13** Doista, ako već poškropljena krv jaraca i bikova i pepeo
juničin posvećuje onečišćene, daje tjelesnu čistoću, **14** koliko
će više krv Krista - koji po Duhu vječnom samoga sebe bez
mane prinese Bogu - očistiti savjest našu od mrtvih djela, na
službu Bogu živomu! **(aiōnios g166)** **15** A radi ovoga je Posrednik
novoga Saveza: da po smrti za otkupljenje prekršaja iz starog
Saveza pozvani zadobiju obećanu vječnu baštinu. **(aiōnios g166)**
16 Jer gdje je posrijedi savez-oporuka, potrebno je dokazati
smrt oporučitelja. **17** Oporuka je doista valjana tek nakon smrti:
nikad ne vrijedi dok oporučitelj živi. **18** Stoga ni onaj prvi Savez
nije bez krvi ustanovljen. **19** Pošto je svemu narodu priopćio
svaku zapovijed zakonsku, uze Mojsije krv junaca i jaraca s
vodom i grimiznom vunom i izopom te samu Knjigu i sav narod
poškropi **20** govoreći: Ovo je krv Saveza koji vam odredi Bog;
21 a onda krvlju slično poškropi i Šator i sve bogoslužno posuđe.
22 I gotovo se sve po zakonu čisti krvlju i bez prolijevanja krvi
nema oproštenja. **23** Ako se dakle time čiste slike onoga što je
na nebu, potrebno je da se samo to nebesko čisti žrtvama od tih
uspješnijima. **24** Krist doista ne uđe u rukotvorenu Svetinju,
protulik one istinske, nego u samo nebo: da se sada pojavi pred
licem Božjim za nas. **25** Ne da mnogo puta prinosi samoga sebe
kao što veliki svećenik svake godine ulazi u Svetinju s tuđom
krvlju; **26** inače bi bilo trebalo da trpi mnogo puta od postanka
svijeta. No sada se pojavio, jednom na svršetku vjekova, da
grijeh dokine žrtvom svojom. **(aiōn g165)** **27** I kao što je ljudima
jednom umrijeti, a potom na sud, **28** tako i Krist: jednom se
prinese da grijehe mnogih ponese, a drugi će se put - bez obzira
na grijeh - ukazati onima koji ga iščekuju sebi na spasenje.

10 Budući da Zakon ima tek sjenu budućih dobara, a ne
sam lik zbiljnosti, on uistinu žrtvama koje se - iz godine u
godinu iste - neprestano prinose ne može nikada usavršiti one
što pristupaju. **2** Ta ne bi li se prestale prinositi kad bogoslužnici,
jednom očišćeni, ne bi više imali nikakve svijesti grijeha? **3**
Ali po njima se iz godine u godinu podsjeća na grijehe. **4** Jer
krv bikova i jaraca nikako ne može odnijeti grijeha. **5** Zato
On ulazeći u svijet veli: Žrtva i prinos ne mile ti se, nego si
mi tijelo pripravio; **6** paljenice i okajnice ne sviđaju ti se. **7**
Tada rekoh: "Evo dolazim!" U svitku knjige piše za mene: "Vršiti,
Bože, volju tvoju!" **8** Pošto gore reče: Žrtve i prinosi, paljenice
i okajnice - koje se po Zakonu prinose - ne mile ti se i ne
sviđaju, **9** veli zatim: Evo dolazim vršiti volju tvoju! Dokida prvo
da uspostavi drugo. **10** U toj smo volji posvećeni prinosom tijela
Isusa Krista jednom zauvijek. **11** I svaki je svećenik dan za
danom u bogoslužju te učestalo prinosi iste žrtve, koje nikako ne
mogu odnijeti grijeha. **12** A ovaj, pošto je prinio jednu jedincatu
žrtvu za grijehe, zauvijek sjede zdesna Bogu **13** čekajući otad
dok se neprijatelji ne podlože za podnožje nogama njegovim. **14**
Jednim uistinu prinosom zasvagda usavrši posvećene. **15** A to
nam svjedoči i Duh Sveti. Pošto je doista rekao: **16** "Ovo je
Savez kojim ću se svezati s njima nakon ovih dana", Gospodin
govori: "Zakone ću svoje staviti u njihova srca i upisati ih u dušu
njihovu. **17** I grijeha se njihovih i bezakonja njihovih neću više
spominjati." **18** A gdje su grijesi oprošteni, nema više prinosa za
njih. **19** Imamo dakle, braćo, slobodan ulaz u Svetinju po krvi
Isusovoj - **20** put nov i živ što nam ga On otvori kroz zavjesu,
to jest svoje tijelo; **21** imamo i Velikog svećenika nad kućom
Božjom. **22** Pristupajmo stoga s istinitim srcem u punini vjere,
srdaca škropljenjem očišćenih od zle savjesti i tijela oprana
čistom vodom. **23** Čuvajmo nepokolebljivu vjeru nade jer je
vjeran Onaj koji dade obećanje. **24** I pazimo jedni na druge

da se potičemo na ljubav i dobra djela **25** te ne propuštamo
svojih sastanaka, kako je u nekih običaj, nego se hrabrimo,
to više što više vidite da se bliži Dan. **26** Jer ako svojevoljno
griješimo pošto primismo spoznanje istine, nema više žrtve za
grijehe, **27** nego strašno isčekivanje suda i bijesa ognja što će
proždrijeti protivnike. **28** Je li tko prekršio Zakon Mojsijev, bez
milosrđa biva pogubljen na osnovi dvojice ili trojice svjedoka. **29**
Zamislite koliko li će goru kaznu zavrijediti tko Sina Božjega
pogazi, i nečistom smatra krv Saveza kojom je posvećen, i Duha
milosti pogrdi? **30** Ta poznajemo Onoga koji je rekao: Moja je
odmazda, ja ću je vratiti; i još: Sudit će Gospodin svome puku.
31 Strašno je upasti u ruke Boga živoga. **32** A spomenite se onih
prvih dana kada ste, tek prosvijetljeni, izdržali veliku patničku
borbu: **33** ovamo javno izvrgnuti porugama i nevoljama, onamo
postavši zajedničari onih s kojima se tako postupalo. **34** I doista,
sa sužnjevima ste suosjećali i s radošću prihvatili otimanje
dobara znajući da imate bolji, trajan posjed. **35** Ne gubite dakle
pouzdanja! Pripada mu velika plaća! **36** Postojanosti vam uistinu
treba da biste vršeći volju Božju zadobili obećano. **37** Jer još
malo, sasvim malo, i Onaj koji dolazi doći će i neće zakasniti **38**
A pravednik će moj od vjere živjeti, ako li pak otpadne, ne mili
se on duši mojoj. **39** A mi nismo od onih koji otpadaju, sebi na
propast, nego od onih koji vjeruju na spas duše.

11 A vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo,
uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo. **2** Zbog nje stari
primiše svjedočanstvo. **3** Vjerom spoznajemo da su svjetovi
uređeni riječju Božjom tako te ovo vidljivo ne posta od nečega
pojavnoga. **(aiōn g165)** **4** Vjerom Abel prinese Bogu bolju žrtvu
nego Kain. Po njoj primi svjedočanstvo da je pravedan - Bog
nad njegovim darovima posvjedoči - po njoj i mrtav još govori. **5**
Vjerom Henok bi prenesen da ne vidi smrti te iščeznu jer ga
je prenio Bog. Doista, prije prijenosa primio je svjedočanstvo
da omilje Bogu. **6** A bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu jer
tko mu pristupa, vjerovati mora da postoji i da je platac onima
koji ga traže. **7** Vjerom Noa, upućen u ono što još ne bijaše
vidljivo, predano sagradi korablju na spasenje svoga doma.
Time osudi svijet i postade baštinikom vjerničke pravednosti. **8**
Vjerom pozvan, Abraham posluša i zaputi se u kraj koji je imao
primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide. **9** Vjerom se kao
pridošlica naseli u obećanoj zemlji kao u tuđini, prebivajući pod
šatorima s Izakom i Jakovom, subaštinicima istog obećanja, **10**
jer iščekivaše onaj utemeljeni Grad kojemu je graditelj i tvorac
Bog. **11** Vjerom i Sara unatoč svojoj dobi zadobi moć da začne
jer vjernim smatraše Onoga koji joj dade obećanje. **12** Zato od
jednoga, i to obamrla, nasta mnoštvo poput zvijezda na nebu i
pijeska nebrojena na obali morskoj. **13** U vjeri svi su oni umrli,
a da nisu zadobili obećanja, već su ih samo izdaleka vidjeli i
pozdravili priznavši da su stranci i pridošlice na zemlji. **14** Doista,
koji tako govore, jasno očituju da domovinu traže. **15** Dakako,
da su mislili na onu iz koje su izišli, imali bi još prilike vratiti
se u nju. **16** Ali sada oni čeznu za boljom, to jest nebeskom.
Stoga se Bog ne stidi zvati se Bogom njihovim: ta pripravio im
je Grad. **17** Vjerom Abraham, kušan, prikaza Izaka. Jedinca
prikazivaše on koji je primio obećanje, **18** kome bi rečeno: Po
Izaku će ti se nazivati potomstvo! - **19** uvjeren da Bog može i od
mrtvih uskrisiti. Zato ga u predslici i ponovno zadobi. **20** Vjerom
baš u pogledu budućnosti Izak blagoslovi Jakova i Ezava. **21**
Vjerom Jakov, umirući, blagoslovi oba sina Josipova i duboko se
prignu oslonjen na vrh svojega štapa. **22** Vjerom Josip na umoru
napomenu ono o izlasku sinova Izraelovih i dade zapovijed o
svojim kostima. **23** Vjerom su Mojsija netom rođena tri mjeseca
krili njegovi roditelji jer vidješe da je djetešce lijepo i nisu se bojali
kraljeve naredbe. **24** Vjerom Mojsije, već odrastao, odbi zvati se
sinom kćeri faraonove. **25** Radije izabra biti zlostavljan zajedno s
Božjim narodom, nego se časovito okoristiti grijehom. **26** Većim
je bogatstvom od blaga egipatskih smatrao muku Kristovu jer je
gledao na plaću. **27** Vjerom napusti Egipat, ne bojeći se bijesa
kraljeva, postojan kao da Nevidljivoga vidi. **28** Vjerom je obavio
pashu i škropljenje krvlju da Zatornik ne dotakne prvenaca
Izraelovih. **29** Vjerom prođoše Crvenim morem kao po suhu, što
i Egipćani pokušaše, ali se potopiše. **30** Vjerom zidine jerihonske
padoše nakon sedmodnevnoga ophoda. **31** Vjerom Rahaba,
bludnica, ne propade zajedno s nepokornicima jer s mirom primi
uhode. **32** I što još da kažem? Ta ponestat će mi vremena,
počnem li raspredati o Gideonu, Baraku, Samsonu, Jiftahu,
Davidu, pa Samuelu i prorocima, **33** koji su po vjeri osvojili
kraljevstva, odjelotvorili pravednost, zadobili obećano, začepili
ralje lavovima, **34** pogasili žestinu ognja, umakli oštrici mača,
oporavili se od slabosti, ojačali u boju, odbili navale tuđinaca. **35**
Žene su po uskrsnuću ponovno zadobile svoje pokojne. Drugi
pak, stavljeni na muke, ne prihvatiše oslobođenja da bi ih zapalo
bolje uskrsnuće. **36** Drugi su opet iskusili izrugivanja i bičeve, pa
i okove i tamnicu. **37** Kamenovani su, piljeni, poubijani oštricom
mača, potucali se u runima, u kozjim kožusima, u oskudici,
potlačeni, zlostavljani - **38** svijet ih ne bijaše dostojan - vrludali
po pustinjama, gorama, pećinama i pukotinama zemaljskim. **39** I
svi oni po vjeri, istina, primiše svjedočanstvo, ali ne zadobiše
obećano **40** jer Bog je za nas predvidio nešto bolje da oni bez
nas ne dođu do savršenstva.

12 Zato i mi, okruženi tolikim oblakom svjedoka, odložimo
svaki teret i grijeh koji nas sapinje te postojano trčimo
u borbu koja je pred nama! **2** Uprimo pogled u Početnika i
Dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred
njim podnese križ, prezrevši sramotu te sjedi zdesna prijestolja
Božjega. **3** Doista pomno promotrite njega, koji podnese toliko
protivljenje grešnika protiv sebe, da - premoreni - ne klonete
duhom. **4** Ta još se do krvi ne oduprijeste u borbi protiv grijeha.
5 Pa zar ste zaboravili opomenu koja vam je kao sinovima
upravljena: Sine moj, ne omalovažavaj stege Gospodnje i ne
kloni kad te on ukori. **6** Jer koga Gospodin ljubi, onoga i stegom
odgaja, šiba sina koga voli. **7** Poradi vašega odgajanja trpite.
Bog s vama postupa kao sa sinovima: a ima li koji sin kojega
otac stegom ne odgaja? **8** Pa ako niste pod stegom, na kojoj
su svi imali udjela, onda ste kopilad, a ne djeca. **9** Zatim,
tjelesne smo oce imali odgojiteljima i poštovali ih. Pa nećemo
li se kudikamo više podlagati Ocu duhova te živjeti? **10** Oni
su nas doista nešto malo dana stegom odgajali kako se njima
činilo, a On - nama na korist, da postanemo sudionici njegove

svetosti. **11** Isprva se doduše čini da nijedno odgajanje nije
radost, nego žalost, ali onima koji su njime uvježbani poslije
donosi mironosni plod pravednosti. **12** Zato uspravite ruke
klonule i koljena klecava, **13** poravnite staze za noge svoje da
se hromo ne iščaši, nego, štoviše, da ozdravi. **14** Nastojte oko
mira sa svima! I oko posvećenja bez kojega nitko neće vidjeti
Gospodina! **15** Pripazite da se tko ne sustegne od milosti Božje,
da kakav gorki korijen ne proklija pa ne unese zabunu i ne
zarazi mnoge, **16** da tko ne postane bludnik ili svetogrdnik kao
Ezav, koji za jedan jedini obrok proda svoje prvorodstvo. **17** Ta
znate da je i poslije, kad je htio baštiniti blagoslov, odbačen jer
nije našao mogućnosti promjene premda ju je sa suzama tražio.
18 Jer niste pristupili opipljivoj gori i usplamtjelu ognju, ni mraku,
tami i vihoru, **19** ni ječanju trublje i tutnjavi riječi. - Koji su je
slušali, zamoliše da im se više ne govori **20** jer nisu podnosili
naredbe: Ako se ma i živinče dotakne brda, neka se kamenuje!
21 I prizor bijaše tako strašan da Mojsije reče: “Strah me je i
dršćem!” - **22** Nego, vi ste pristupili gori Sionu i gradu Boga
živoga, Jeruzalemu nebeskom, nebrojenim tisućama anđela,
svečanom skupu, **23** Crkvi prvorođenaca zapisanih na nebu,
Bogu, sucu sviju, dusima savršenih pravednika **24** i Posredniku
novog Saveza - Isusu - i krvi škropljeničkoj što snažnije govori
od Abelove. **25** Pazite da ne odbijete Onoga koji vam govori! Jer
ako ne umakoše oni što su odbili onoga koji je na zemlji davao
upute, kudikamo ćemo manje mi ako se okrenemo od Onoga koji
ih daje s nebesa. **26** Njegov glas tada zemlju uzdrma, sada pak
obećava: Još jednom ja ću potresti ne samo zemlju nego i nebo.
27 Ono “još jednom” pokazuje da će, kao stvoreno, uminuti ono
uzdrmano da ostane ono neuzdrmljivo. **28** Zato jer smo primili
kraljevstvo neuzdrmljivo, iskazujmo zahvalnost iz koje služimo
Bogu kako je njemu milo, s predanjem i strahopoštovanjem. **29**
Jer Bog je naš oganj što proždire.

13 Bratoljublje neka je trajno! **2** Gostoljublja ne zaboravljajte:
njime neki, i ne znajući, ugostiše anđele! **3** Sjećajte se
uznika kao suuznici; zlostavljanih - ta i sami ste u tijelu! **4**
Ženidba neka bude u časti u sviju i postelja neokaljana! Jer
bludnicima će i preljubnicima suditi Bog. **5** U življenju ne budite
srebroljupci, zadovoljni onim što imate! Ta on je rekao: Ne,
neću te zapustiti i neću te ostaviti. **6** Zato možemo pouzdano
reći: Gospodin mi je pomoćnik, ja ne strahujem: što mi tko
može? **7** Spominjite se svojih glavara koji su vam nevješćivali
riječ Božju: promatrajući kraj njihova života, nasljedujte njihovu
vjeru. **8** Isus Krist jučer i danas isti je - i uvijeke. **(aiōn g165)** **9**
Ne dajte se zanijeti različitim tuđim naucima! Jer bolje je srce
utvrđivati milošću nego jelima, koja nisu koristila onima što su
ih obdržavali. **10** Imamo žrtvenik s kojega nemaju pravo jesti
služitelji Šatora. **11** Jer tijela životinja, kojih krv veliki svećenik
unosi za grijeh u Svetinju, spaljuju se izvan tabora. **12** Zato i
Isus, da bi vlastitom krvlju posvetio narod, trpio je izvan vrata.
13 Stoga iziđimo k njemu izvan tabora noseći njegovu muku **14**
jer nemamo ovdje trajna grada, nego onaj budući tražimo. **15** Po
njemu dakle neprestano prinosimo Bogu žrtvu hvalbenu, to jest
plod usana što ispovijedaju ime njegovo. **16** Dobrotvornosti i
zajedništva ne zaboravljajte jer takve su žrtve mile Bogu! **17**
Poslušni budite svojim glavarima i podložni jer oni bdiju nad
vašim dušama kao oni koji će polagati račun; neka to čine s
radošću, a ne uzdišući jer vam to ne bi bilo korisno. **18** Molite za
nas! Uvjereni smo doista da imamo dobru savjest i u svemu
se želimo dobro ponašati. **19** Usrdnije vas pak molim: učinite
to kako bih vam se što brže vratio. **20** A Bog mira, koji po
krvi vječnoga Saveza od mrtvih izvede velikoga Pastira ovaca,
Gospodina našega Isusa, **(aiōnios g166)** **21** osposobio vas za
svako dobro djelo da vršite volju njegovu, činio u nama što
je njemu milo, po Isusu Kristu, komu slava u vijeke vjekova.
Amen. **(aiōn g165)** **22** Molim vas, braćo, podnesite ovu riječ
ohrabrenja: ta samo vam ukratko napisah! **23** Znajte: naš je brat
Timotej oslobođen. Ako uskoro stigne, s njime ću vas pohoditi.
24 Pozdravite sve svoje glavare i sve svete! Pozdravljaju vas ovi
iz Italije. **25** Milost sa svima vama!

Jakovljeva

1 Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista: dvanaestorma
plemena Raseljeništva pozdrav. **2** Pravom radošću smatrajte,
braćo moja, kad upadnete u razne kušnje **3** znajući da
prokušanost vaše vjere rađa postojanošću. **4** Ali neka postojanost
bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakva
nedostataka. **5** Nedostaje li komu od vas mudrosti, neka ište od
Boga, koji svima daje rado i bez negodovanja, i dat će mu se. **6**
Ali neka ište s vjerom, bez ikakva kolebanja. Jer kolebljivac je
sličan morskom valovlju, uzburkanu i gonjenu. **7** Neka takav ne
misli da će primiti što od Gospodina - **8** čovjek duše dvoumne,
nepostojan na svim putovima svojim. **9** Neka se brat niska soja
ponosi svojim uzvišenjem, **10** a bogataš svojim poniženjem.
Ta proći će kao cvijet trave: **11** sunce ogranu žarko te usahnu
trava i cvijet njezin uvenu; dražest mu lica propade. Tako će i
bogataš na stazama svojim usahnuti. **12** Blago čovjeku koji
trpi kušnju: prokušan, primit će vijenac života koji je Gospodin
obećao onima što ga ljube. **13** Neka nitko u napasti ne rekne:
"Bog me napastuje." Ta Bog ne može biti napastovan na zlo,
i ne napastuje nikoga. **14** Nego svakoga napastuje njegova
požuda koja ga privlači i mami. **15** Požuda zatim, zatrudnjevši,
rađa grijehom, a grijeh izvršen rađa smrću. **16** Ne varajte se,
braćo moja ljubljena! **17** Svaki dobar dar, svaki savršen poklon
odozgor je, silazi od Oca svjetlila u kome nema promjene ni
sjene od mijene. **18** Po svom naumu on nas porodi riječju
Istine da budemo prvina neka njegovih stvorova. **19** Znajte,
braćo moja ljubljena! Svatko neka bude brz da sluša, spor
da govori, spor na srdžbu. **20** Jer srdžba čovjekova ne čini
pravde Božje. **21** Zato odložite svaku prljavštinu i preostalu
zloću i sa svom krotkošću primite usađenu riječ koja ima moć
spasiti duše vaše. **22** Budite vršitelji riječi, a ne samo slušatelji,
zavaravajući sami sebe. **23** Jer ako je tko slušatelj riječi, a ne i
izvršitelj, sličan je čovjeku koji motri svoje rođeno lice u zrcalu:
24 promotri se, ode i odmah zaboravi kakav bijaše. **25** A koji se
oglÄedÄa u savršenom zakonu slobode i uza nj prione, ne kao
zaboravan slušatelj nego djelotvoran izvršitelj, blažen će biti u
svem djelovanju svome. **26** Smatra li se tko bogoljubnim, a ne
obuzdava svoga jezika, nego zavarava srce svoje, isprazna je
njegova bogoljubnost. **27** Bogoljubnost čista i neokaljana jest:
zauzimati se za sirote i udovice u njihovoj nevolji, čuvati se
neokaljanim od ovoga svijeta.

2 Braćo moja, vjeru Gospodina našega Isusa Krista slavnoga
ne miješajte s pristranošću! **2** Dođe li na vaš sastanak
čovjek sa zlatnim prstenjem, u sjajnoj odjeći, a dođe i siromah
u bijednoj odjeći **3** i vi se zagledate u onoga što nosi sjajnu
odjeću te reknete: "Ti lijepo ovdje sjedni!", a siromahu reknete:
"Ti stani - ili sjedni - ondje, podno podnožja moga!", **4** niste li u
sebi pristrano sudili te postali suci što naopako sude? **5** Čujte,
braćo moja ljubljena: nije li Bog one koji su svijetu siromašni
izabrao da budu bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je
obećao onima koji ga ljube? **6** A vi prezreste siromaha! Ne tlače
li vas upravo bogataši? Ne vuku li vas baš oni na sudove? **7** Ne
psuju li oni lijepo Ime na vas zazvano? **8** Ako doista izvršujete
kraljevski zakon po Pismu: Ljubi bližnjega svoga kao sebe
samoga, dobro činite; **9** ako li ste pristrani, grijeh činite i Zakon
vas osuđuje kao prijestupnike. **10** Ta tko sav Zakon uščuva, a u
jednome samo posrne, postao je krivac svega. **11** Jer tko reče:
Ne čini preljuba, reče i: Ne ubij. Ako dakle i ne činiš preljuba, a
ubiješ, postao si prijestupnik Zakona. **12** Tako govorite i tako
činite kao oni koji imaju biti suđeni po zakonu slobode. **13** Jer
nemilosrdan je sud onomu tko ne čini milosrđa; a milosrđe likuje
nad sudom. **14** Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima
vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasiti? **15** Ako su koji
brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje **16** pa im tkogod od vas
rekne: "Hajdete u miru, grijte se i sitite", a ne dadnete im što je
potrebno za tijelo, koja korist? **17** Tako i vjera: ako nema djela,
mrtva je u sebi. **18** Inače, mogao bi tko reći: "Ti imaš vjeru, a ja
imam djela. Pokaži mi svoju vjeru bez djela, a ja ću tebi djelima
pokazati svoju vjeru. **19** Ti vjeruješ da je jedan Bog? Dobro
činiš! I đavli vjeruju, i dršću." **20** Hoćeš li spoznati, šuplja glavo,
da je vjera bez djela jalova? **21** Zar se Abraham, otac naš, ne
opravda djelima, kad na žrtvenik prinese Izaka, sina svoga? **22**
Vidiš: vjera je surađivala s djelima njegovim i djelima se vjera
usavršila **23** te se ispunilo Pismo koje veli: Povjerova Abraham
Bogu i uračuna mu se u pravednost pa prijatelj Božji posta. **24**
Gledajte: čovjek se opravdava djelima, a ne samom vjerom. **25**
Ne opravda li se slično, djelima, i Rahaba bludnica kad primi
glasnike i drugim ih putom izvede? **26** Jer kao što je tijelo bez
duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva.

3 Neka vas, braćo moja, ne bude mnogo učitelja! Ta znate: bit
ćemo strože suđeni. **2** Doista, svi mnogo griješimo. Ako tko
u govoru ne griješi, savršen je čovjek, vrstan zauzdati i cijelo
tijelo. **3** Ubacimo li uzde u usta konjima da ih sebi upokorimo,
upravljamo i cijelim tijelom njihovim. **4** Evo i lađa: tolike su
i silni ih vjetrovi gone, a neznatno ih kormilo upravlja kamo
kormilarova volja hoće. **5** Tako i jezik: malen je ud, a velikim se
može ponositi. Evo: kolicna vatra koliku šumu zapali! **6** I jezik je
vatra, svijet nepravda jezik je među našim udovima, kalja cijelo
tijelo te, zapaljen od pakla, zapaljuje kotač života. **(Geenna g1067)**
7 Doista, sav rod zvijeri i ptica, gmazova i morskih životinja dade
se ukrotiti, i rod ih je ljudski ukrotio, **8** a jezik - zlo nemirno, pun
otrova smrtonosnog - nitko od ljudi ne može ukrotiti. **9** Njime
blagoslivljamo Gospodina i Oca, njime i proklinjemo ljude na
sliku Božju stvorene: **10** iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo.
Ne smije se, braćo moja, tako događati! **11** Zar vrelo na isti
otvor šiklja slatko i gorko? **12** Može li, braćo moja, smokva roditi
maslinama ili trs smokvama? Ni slan izvor ne može dati slatke
vode. **13** Je li tko mudar i razborit među vama? Neka dobrim
življenjem pokaže svoja djela u mudroj blagosti. **14** Ako u srcu
imate gorku zavist i svadljivost, ne uznosite se i ne lažite protiv
istine! **15** Nije to mudrost koja odozgor silazi, nego zemaljska,
ljudska, đavolska. **16** Ta gdje je zavist i svadljivost, ondje je
nered i svako zlo djelo. **17** A mudrost odozgor ponajprije čista
je, zatim mirotvorna, milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih
plodova, postojana, nehinjena. **18** Plod se pak pravednosti u
miru sije onima koji tvore mir.

4 Odakle ratovi, odakle borbe među vama? Zar ne odavde:
od pohota što vojuju u udovima vašim? **2** Žudite, a nemate;
ubijate i hlepite, a ne možete postići; borite se i ratujete. Nemate
jer ne ištete. **3** Ištete, a ne primate jer rđavo ištete: da u
pohotama svojim potratite. **4** Preljubnici! Ne znate li da je
prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu? Tko god
dakle hoće da bude prijatelj svijeta, promeće se u neprijatelja
Božjega. **5** Ili mislite da Pismo uzalud veli: Ljubomorno čezne
za duhom što ga nastani u nama? **6** A daje on i veću milost.
Zato govori: Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost.
7 Podložite se dakle Bogu! Oduprite se đavlu i pobjeći će od
vas! **8** Približite se Bogu i on će se približiti vama! Očistite
ruke, grešnici! Očistite srca, dvoličnjaci! **9** Zakukajte, protužite,
proplačite! Smijeh vaš nek se u plač obrati i radost u žalost!
10 Ponizite se pred Gospodinom i on će vas uzvisiti! **11** Ne
ogovarajte, braćo, jedni druge! Tko ogovara ili sudi brata svoga,
ogovara i sudi Zakon. A sudiš li Zakon, nisi vršitelj nego sudac
Zakona. **12** Jedan je Zakonodavac i Sudac: Onaj koji može
spasiti i pogubiti. A tko si ti da sudiš bližnjega? **13** De sada, vi što
govorite: “Danas ili sutra otići ćemo u taj i taj grad, provesti ondje
godinu, trgovati i zaraditi”, **14** a ne znate što će sutra biti. Ta što
je vaš život? Dašak ste što se načas pojavi i zatim nestane! **15**
Umjesto da govorite: “Htjedne li Gospodin, živjet ćemo i učiniti
ovo ili ono”, **16** vi se razmećete svojim hvastanjima! Svako je
takvo hvastanje opako. **17** Znati dakle dobro činiti, a ne činiti -
grijeh je.

5 De sada, bogataši, proplačite i zakukajte zbog nevolja koje
će vas zadesiti! **2** Bogatstvo vam istrunu, haljine vaše
postadoše hrana moljcima, **3** zlato vam i srebro zarđa i rđa će
njihova biti svjedočanstvo protiv vas te će kao vatra izjesti tijela
vaša! Zgrnuste blago u posljednje dane! **4** Evo: plaća kosaca
vaših njiva - koju im uskratiste - viče i vapaji žetelaca dopriješe
do ušiju Gospoda nad Vojskama. **5** Raskošno ste na zemlji i
razvratno živjeli, utoviste srca svoja za dan klanja! **6** Osudiste i
ubiste pravednika: on vam se ne suprotstavlja! **7** Strpite se
dakle, braćo, do Dolaska Gospodnjega! Evo: ratar iščekuje
dragocjeni urod zemlje, strpljiv je s njime dok ne dobije kišu
ranu i kasnu. **8** Strpite se i vi, očvrsnite srca jer se Dolazak
Gospodnji približio! **9** Ne tužite se jedni na druge da ne budete
osuđeni! Evo: sudac stoji pred vratima! **10** Za uzor strpljivosti i
podnošenja zala uzmite, braćo, proroke koji su govorili u ime
Gospodnje. **11** Eto: blaženima nazivamo one koji ustrajaše.
Za postojanost Jobovu čuste i nakanu Gospodnju vidjeste jer
milostiv je Gospodin i milosrdan! **12** Prije svega, braćo moja, ne
zaklinjite se ni nebom ni zemljom, ni ikojom drugom zakletvom.
Vaše “da” neka bude “da”, i “ne” - “ne”, da ne padnete pod sud.
13 Pati li tko među vama? Neka moli! Je li tko radostan? Neka
pjeva hvalospjeve! **14** Boluje li tko među vama? Neka dozove
starješine Crkve! Oni neka mole nad njim mažući ga uljem
u ime Gospodnje **15** pa će molitva vjere spasiti nemoćnika;
Gospodin će ga podići, i ako je sagriješio, oprostit će mu se. **16**
Ispovijedajte dakle jedni drugima grijehe i molite jedni za druge
da ozdravite! Mnogo može žarka molitva pravednikova. **17** Ilija
bijaše čovjek baš kao i mi; usrdno se pomoli da ne bude kiše i
kiše nije bilo na zemlji tri godine i šest mjeseci. **18** Zatim se
ponovno pomoli te nebo dade kišu i zemlja iznese urod svoj. **19**
Braćo moja, odluta li tko od vas od istine pa ga tkogod vrati, **20**
znajte: tko vrati grešnika s lutalačkog puta njegova, spasit će
dušu njegovu od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.

1 Petrova

1 Petar, apostol Isusa Krista: putnicima Raseljeništva u Pontu,
Galaciji, Kapadociji, Aziji i Bitiniji, **2** po predznanju Boga Oca,
posvećenjem Duha izabranima da budu poslušni te poškropljeni
krvlju Isusa Krista. Punina vam milosti i mira! **3** Blagoslovljen
Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista koji nas po velikom
milosrđu svojemu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih nanovo
rodi za životnu nadu, **4** za baštinu neraspadljivu, neokaljanu i
neuvelu, pohranjenu na nebesima za vas, **5** vas koje snaga
Božja po vjeri čuva za spasenje, spremno da se objavi u
posljednje vrijeme. **6** Zbog toga se radujte, makar se sada
možda trebalo malo i žalostiti zbog različitih kušnja: **7** da
prokušanost vaše vjere - dragocjenija od propadljivog zlata, koje
se ipak u vatri kuša - stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju
Isusa Krista. **8** Njega vi ljubite iako ga ne vidjeste; u njega, iako
ga još ne gledate, vjerujete te klikćete od radosti neizrecive i
proslavljene **9** što postigoste svrhu svoje vjere: spasenje duša.
10 To su spasenje istraživali i pronicali proroci koji prorokovahu
o milosti vama namijenjenoj. **11** Pronicali su na koje ili kakvo je
vrijeme smjerao Duh Kristov u njima koji je unaprijed svjedočio
o Kristovim patnjama te slavama što su nakon njih imale doći:
12 bi im objavljeno da ne sebi nego vama poslužuju ono što
vam sada u Duhu Svetom s neba poslanom navijestiše vaši
blagovjesnici, a nada što se i anđeli žude nadviti. **13** Zato opašite
bokove pameti svoje, trijezni budite i savršeno se pouzdajte
u milost koju vam donosi Objavljenje Isusa Krista. **14** Kao
poslušna djeca ne supriličujte se prijašnjim požudama iz doba
neznanja. **15** Naprotiv, kao što je svet Onaj koji vas pozva,
i vi budite sveti u svemu življenju. **16** Ta pisano je: Budite
sveti jer sam ja svet. **17** Ako dakle Ocem nazivate njega koji
nepristrano svakoga po djelu sudi, vrijeme svoga proputovanja
proživite u bogobojaznosti. **18** Ta znate da od svog ispraznog
načina života, što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nečim
raspadljivim, srebrom ili zlatom, **19** nego dragocjenom krvlju
Krista, Jaganjca nevina i bez mane. **20** On bijaše doduše
predviđen prije postanka svijeta, ali se očitova na kraju vremena
radi vas **21** koji po njemu vjerujete u Boga koji ga uskrisi od
mrtvih te mu dade slavu da vjera vaša i nada bude u Bogu.
22 Pošto ste posluhom istini očistili duše svoje za nehinjeno
bratoljublje, od srca žarko ljubite jedni druge. **23** Ta nanovo ste
rođeni, ne iz sjemena raspadljiva nego neraspadljiva: riječju
Boga koji živi i ostaje. **(aiōn g165)** **24** Doista, svako je tijelo kao
trava, sva mu slava ko cvijet poljski: sahne trava, vene cvijet, **25**
ali Riječ Gospodnja ostaje dovijeka. Ta pak riječ jest evanđelje
koje vam je naviješteno. **(aiōn g165)**

2 Odložite dakle svaku zloću i svaku prijevaru, himbe i zavisti
i sva klevetanja. **2** Kao novorođenčad žudite za duhovnim,
nepatvorenim mlijekom da po njemu uzrastete za spasenje, **3**
ako ste doista okusili kako je dobar Gospodin. **4** Pristupite k
njemu, Kamenu živomu što ga, istina, ljudi odbaciše, ali je u
očima Božjim izabran, dragocjen, **5** pa se kao živo kamenje
ugrađujte u duhovni Dom za sveto svećenstvo da prinosite žrtve
duhovne, ugodne Bogu po Isusu Kristu. **6** Stoga stoji u Pismu:
Evo postavljam na Sionu kamen odabrani, dragocjeni kamen
ugaoni: Tko u nj vjeruje, ne, neće se postidjeti. **7** Vama dakle koji
vjerujete - čast! A onima koji ne vjeruju - kamen koji odbaciše
graditelji postade kamen zaglavni **8** i kamen spoticanja, stijena
posrtanja; oni se o nj spotiču, neposlušni Riječi, za što su i
određeni. **9** A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti
puk, narod stečeni da naviještate silna djela Onoga koji vas iz
tame pozva k divnom svjetlu svojemu; **10** vi, nekoć Ne-narod, a
sada Narod Božji; vi Ne-mili, a sada Mili. **11** Ljubljeni! Zaklinjem
vas da se kao pridošlice i putnici klonite putenih požuda koje
vojuju protiv duše; **12** življenje vaše među poganima neka bude
uzorno da upravo onim za što vas sada potvaraju kao zločince,
pošto promotre vaša dobra djela, proslave Boga u dan pohoda.
13 Pokoravajte se svakoj ljudskoj ustanovi radi Gospodina: bilo
kralju kao vrhovniku, **14** bilo upraviteljima jer ih on šalje da
kazne zločince, a pohvale one koji dobro čine. **15** Doista, ovo
je Božja volja: da čineći dobro ušutkate neznanje bezumnika.
16 Kao slobodni ljudi - ali ne kao oni kojima je sloboda tek
pokrivalom zloće, već kao Božje sluge - **17** sve poštujte, bratstvo
ljubite, Boga se bojte, kralja častite! **18** Sluge, budite sa svim
poštovanjem pokorni gospodarima, ne samo dobrima i blagima
nego i naopakima. **19** To je uistinu milost ako tko radi savjesti,
radi Boga podnosi nevolje trpeći nepravedno. **20** Kakve li slave
doista ako za grijehe udarani strpljivo podnosite? No ako dobro
čineći trpite pa strpljivo podnosite, to je Bogu milo. **21** Ta na to
ste pozvani jer i Krist je trpio za vas i ostavio vam primjer da
idete stopama njegovim. **22** On koji grijeha ne učini nit mu usta
prijevaru izustiše; **23** on koji na uvredu nije uvredom uzvraćao i
mučen nije prijetio, prepuštajući to Sucu pravednom; **24** on koji
u tijelu svom grijehe naše ponese na drvo da umrijevši grijesima
pravednosti živimo; on čijom se modricom izliječiste. **25** Doista,
poput ovaca lutaste, ali se sada obratiste k pastiru i čuvaru duša
svojih.

3 Tako i vi, žene, pokoravajte se svojim muževima: ako
su neki od njih možda neposlušni Riječi, da i bez riječi
budu pridobiveni življenjem vas žena, **2** pošto promotre vaše
bogoljubno i čisto življenje. **3** Vaš nakit neka ne bude izvanjski
- pletenje kose, kićenje zlatom ili oblačenje haljina. **4** Nego:
čovjek skrovita srca, neprolazne ljepote, blaga i smirena duha.
To je pred Bogom dragocjeno. **5** Tako su se doista i nekoć svete
žene, zaufane u Boga, resile: pokoravale su se muževima. **6**
Sara se tako pokori Abrahamu te ga nazva gospodarom. Njezina
ste djeca ako činite dobro ne bojeći se nikakva zastrašivanja. **7**
Tako i vi, muževi, obazrivo živite sa svojim ženama, kao sa
slabijim spolom, te im iskazujte čast kao subaštinicima milosti
Života da ne spriječite svojih molitava. **8** Napokon, budite
svi jednodušni, puni suosjećanja i bratske ljubavi, milosrdni,
ponizni! **9** Ne vraćajte zlo za zlo ni uvredu za uvredu! Naprotiv,
blagoslivljajte jer ste na to i pozvani da baštinite blagoslov!
10 Doista, tko želi ljubiti život i naužit se dana sretnih, nek
suspregne jezik oda zla i usne od riječi prijevarnih; **11** zla nek
se kloni, a čini dobro, mir neka traži i za njim ide: **12** jer oči
Gospodnje gledaju pravedne, uši mu slušaju vapaje njihove,
a lice se Gospodnje okreće protiv zločinaca. **13** Pa tko da

vam naudi ako revnujete za dobro? **14** Nego, morali i trpjeti
zbog svoje pravednosti, blago vama! No ne bojte se njihova
zastrašivanja i ne plašite se! **15** Naprotiv, Gospodin - Krist neka
vam bude svet, u srcima vašim, te budite uvijek spremni na
odgovor svakomu koji od vas zatraži obrazloženje nade koja je
u vama, **16** ali blago i s poštovanjem, dobre savjesti da oni
koji ozloglašuju vaš dobar život u Kristu, upravo onim budu
postiđeni za što vas potvaraju. **17** Ta uspješnije je trpjeti, ako
je to Božja volja, čineći dobro, nego čineći zlo. **18** Doista, i
Krist jednom za grijehe umrije, pravedan za nepravedne, da
vas privede k Bogu - ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu.
19 U njemu otiđe i propovijedati duhovima u tamnici **20** koji
bijahu nekoć nepokorni, kad ih ono Božja strpljivost iščekivaše,
u vrijeme Noino, dok se gradila korablja u kojoj nekolicina, to
jest osam duša, bi spašena vodom. **21** Njezin protulik, krštenje -
ne odlaganje tjelesne nečistoće, nego molitva za dobru savjest
upravljena Bogu - i vas sada spasava po uskrsnuću Isusa Krista
22 koji, uzašavši na nebo, jest zdesna Bogu, pošto mu bijahu
pokoreni anđeli, vlasti i sile.

4 Dakle, budući da je Krist trpio u tijelu, i vi se oboružajte
istim mišljenjem - jer tko trpi u tijelu okanio se grijeha - **2** da
vrijeme što vam u tijelu još preostaje proživite ne više po ljudskim
požudama nego po Božjoj volji. **3** Dosta je uistinu što ste u
prošlom vremenu vršili volju pogana, hodeći u razvratnostima,
požudama, pijančevanjima, pijankama, opijanjima i bezakoničkim
idolopoklonstvima. **4** Stoga se čude što se ne slijevate u tu
istu rijeku raskalašenosti te proklinju. **5** Polagat će oni račun
Onomu tko je već spreman suditi žive i mrtve. **6** Zato je i
mrtvima naviješteno evanđelje da osuđeni doduše po ljudsku, u
tijelu, žive po Božju - u duhu. **7** Približio se svršetak svega!
Osvijestite se i otrijeznite za molitvu! **8** Prije svega imajte žarku
ljubav jedni prema drugima jer ljubav pokriva mnoštvo grijeha! **9**
Gostoljubivo primajte jedni druge bez mrmljanja! **10** Jedni druge
poslužujte - svatko po primljenom daru - kao dobri upravitelji
različitih Božjih milosti! **11** Govori li tko? Neka govori kao riječi
Božje! Poslužuje li tko? Neka poslužuje kao snagom koju daje
Bog da se u svemu slavi Bog po Isusu Kristu, komu slava
i vlast u vijeke vijekova! Amen. **(aiōn g165)** **12** Ljubljeni! Ne
čudite se požaru što bukti među vama da vas iskuša, kao da
vam se događa štogod neobično! **13** Naprotiv, radujte se kao
zajedničari Kristovih patnja da i o Objavljenju njegove slave
mognete radosno klicati. **14** Pogrđuju li vas zbog imena Kristova,
blago vama, jer Duh Slave, Duh Božji u vama počiva. **15** Tek
neka nitko od vas ne trpi kao ubojica, ili kradljivac, ili zločinac, ili
makar i kao nametljivac; **16** ako li kao kršćanin, neka se ne stidi,
nego slavi Boga zbog tog imena. **17** Ta vrijeme je da započne
Sud - od doma Božjega. No ako već od vas započinje, kakav
je onda svršetak onih što nisu poslušni Božjem evanđelju?
18 I ako se pravednik jedva spasava, opak i grešnik gdje da
se pojavi? **19** Stoga oni koji po volji Božjoj trpe, neka dobrim
djelima povjere duše svoje vjernom Stvoritelju.

5 Starješine dakle među vama opominjem, ja sustarješina i
svjedok Kristovih patnja, a zato i zajedničar slave koja se
ima očitovati: **2** pasite povjereno vam stado Božje, nadgledajte
ga - ne prisilno, nego dragovoljno, po Božju; ne radi prljava
dobitka, nego oduševljeno; **3** i ne kao gospodari Baštine nego
kao uzori stada. **4** Pa kad se pojavi Natpastir, primit ćete neuveli
vijenac slave. **5** Tako i vi, mladići, podložite se starješinama; svi
se jedni prema drugima pripašite poniznošću jer Bog se oholima
protivi, a poniznima daruje milost. **6** Ponizite se dakle pod
snažnom rukom Božjom da vas uzvisi u pravo vrijeme. **7** Svu
svoju brigu povjerite njemu jer on se brine za vas. **8** Otrijeznite
se! Bdijte! Protivnik vaš, đavao, kao ričući lav obilazi tražeći
koga da proždre. **9** Oprite mu se stameni u vjeri znajući da
takve iste patnje podnose vaša braća po svijetu. **10** A Bog svake
milosti, koji vas pozva na vječnu slavu u Kristu, on će vas, pošto
malo potrpite, usavršiti, učvrstiti, ojačati, utvrditi. **(aiōnios g166)**
11 Njemu vlast u vijeke vjekova! Amen. **(aiōn g165)** **12** Pišem
vam ukratko, po Silvanu, koga smatram bratom vjernim, da vas
ohrabrim i posvjedočim kako je ovo istinska milost Božja. Nje se
držite! **13** Pozdravlja vas suizabranica u Babilonu i Marko, sin
moj. **14** Pozdravite jedni druge cjelovom ljubavi! Mir svima vama
koji ste u Kristu!

2 Petrova

1 Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krista, onima koje
pravednošću Boga našega i Spasitelja Isusa Krista zapade
ista dragocjena vjera kao i nas. **2** Punina vam milosti i mira po
spoznaji Boga i Isusa, Gospodina našega! **3** Doista, po spoznaji
njega, koji nas pozva slavom svojom i krepošću, božanska nas
je snaga njegova obdarila svime za život i pobožnost. **4** Time
smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima da po njima
postanete zajedničari božanske naravi umakavši pokvarenosti
koja je u svijetu zbog požude. **5** Zbog toga svim marom prionite:
vjerom osigurajte krepost, krepošću spoznaje, **6** spoznanjem
uzdržljivost, uzdržljivošću postojanost, postojanošću pobožnost,
7 pobožnošću bratoljublje, bratoljubljem ljubav. **8** Jer ako to
imate i u tom napredujete, nećete biti besposleni i neplodni za
spoznanje Isusa Krista. **9** A tko toga nema, slijep je, kratkovidan;
zaboravio je da je očišćen od svojih prijašnjih grijeha. **10** Zato,
braćo, to revnije uznastojte učvrstiti svoj poziv i izabranje:
to čineći - ne, nećete posrnuti nikada! **11** Tako će vam se
bogato osigurati ulazak u vječno kraljevstvo Gospodina našega
i Spasitelja Isusa Krista. **(aiōnios g166)** **12** Zato ću vas uvijek
na to podsjećati premda to znate i utvrđeni ste u primljenoj
istini. **13** Pravo je, mislim, da vas dok sam u ovom šatoru,
budim opomenom, **14** svjestan da ću brzo napustiti svoj šator,
kako mi i Gospodin naš Isus Krist očitova. **15** A pobrinut ću se
da se i nakon mojeg izlaska uvijek toga sjećate. **16** Ta nismo
vam navijestili snagu i Dolazak Gospodina našega Isusa Krista
slijedeći izmudrene priče, nego kao očevici njegova veličanstva.
17 Od Oca je doista primio čast i slavu kad mu ono od uzvišene
Slave doprije ovaj glas: Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, u njemu
mi sva milina! **18** Taj glas, koji s neba dopiraše, čusmo mi
koji bijasmo s njime na Svetoj gori. **19** Tako nam je potvrđena
proročka riječ te dobro činite što uza nju prianjate kao uza
svjetiljku što svijetli na mrklu mjestu - dok Dan ne osvane i
Danica se ne pomoli u srcima vašim. **20** Ponajprije znajte ovo:
nijedno se proroštvo Pisma ne može tumačiti samovoljno **21**
jer nikada proroštvo ne bi ljudskom voljom doneseno, nego su
Duhom Svetim poneseni ljudi od Boga govorili.

2 Bilo je u narodu i lažnih proroka, kao što će i među vama biti
lažnih učitelja, onih koji će prokrijumčariti pogubna krivovjerja,
zanijekati Gospodina koji ih otkupi, i navući na se brzu propast.
2 I mnogi će se povesti za njihovim razvratnostima. Zbog njih
će se kuditi put istine. **3** U svojoj će vas lakomosti kupovati
izmišljotinama. Njihova osuda već odavna nije dokona i propast
im ne drijema. **4** Doista, ako Bog anđela koji sagriješiše nije
poštedio nego ih je sunovratio u Tartar i predao mračnom
bezdanu da budu čuvani za sud; **(Tartaroō g5020)** **5** ako staroga
svijeta ne poštedje, nego sačuva - osmoga - Nou, glasnika
pravednosti, sručivši potop na svijet bezbožni; **6** ako gradove
Sodomu i Gomoru u pepeo pretvori, osudi i za primjer budućim
bezbožnicima postavi; **7** ako pravednog Lota, premorena
razvratnim življenjem onih razularenika, oslobodi - **8** pravedniku
se doista dan za danom duša razdirala dok je gledao i slušao
bezakonička djela onih među kojima je boravio - **9** umije
Gospod i pobožnike iz napasti izbaviti, a nepravednike za
kaznu na Dan sudnji sačuvati, **10** ponajpače one koji u prljavoj
požudi idu za puti i preziru Veličanstvo. Preuzetnici, drznici
i ne trepnu pogrđujući Slave, **11** dok anđeli, iako jakošću i
snagom od njih veći, ne izriču protiv njih pred Gospodinom
pogrdna suda. **12** Oni pak kao nerazumne životinje, po naravi
rođene za lov i istrebljenje, pogrđuju što ne poznaju. Istim će
istrebljenjem i oni biti istrebljeni; **13** zadesit će ih nepravda,
plaća nepravednosti. Užitkom smatraju razvratnost u pol bijela
dana. Ljage i sramote! Naslađuju se prijevarama svojim dok se
s vama goste. **14** Oči su im pune preljubnice, nikako da se
nasite grijeha; mame duše nepostojane, srce im je uvježbano
u lakomstvu, prokleti sinovi! **15** Zabludiše, napustivši ravan
put, te pođoše putom Bosorova sina Bileama, koji prigrli plaću
nepravednosti, **16** ali primi i ukor za svoje nedjelo: nijemo živinče
ljudskim glasom prozbori i spriječi prorokovo bezumlje. **17** Oni
su izvori bezvodni, oblaci vjetrom gonjeni; za njih se čuva mrkla
tmina. **18** Naklapajući naduvene ispraznosti, požudama putenim,
razvratnostima mame one što netom odbjegoše od onih koji
žive u zabludi. **19** Obećavaju im slobodu, a sami su robovi
pokvarenosti. Jer svatko robuje onomu tko ga svlada. **20** Doista,
pošto su po spoznaji Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista
odbjegli od prljavština svijeta, ako se opet u njih upleću i daju se
svladati, ovo im je potonje gore od onoga prvoga. **21** Bilo bi im
doista bolje da nisu spoznali puta pravednosti, negoli, pošto ga
spoznaše, okrenuti leđa svetoj zapovijedi koja im je predana.
22 Dogodilo im se što veli istinita izreka: “Pas se vraća svojoj
bljuvotini i okupana svinja valjanju u blatu.”

3 Ljubljeni, pišem evo već drugu poslanicu. U objema
opomenom budim vaš zdrav razbor **2** da se sjetite riječi što
ih prorekoše sveti proroci i zapovijedi apostola vaših, zapovijedi
Gospodinove i Spasiteljeve. **3** Znajte ponajprije ovo: u posljednje
će se dane pojaviti podrugljivi izrugivači; povoditi će se za svojim
požudama **4** i pitati: “Što je s obećanjem njegova Dolaska? Jer
i otkad Oci pomriješe, sve ostaje kao što bijaše od početka
stvorenja.” **5** Ta oni naumice zaboravljaju da nebesa bijahu
odavna i da zemlja na Božju riječ posta iz vode i po vodi. **6** Na
isti način ondašnji svijet propade vodom potopljen. **7** A sadašnja
nebesa i zemlja istom su riječju pohranjena za oganj i čuvaju se
za Dan suda i propasti bezbožnih ljudi. **8** Jedno, ljubljeni, ne
smetnite s uma: jedan je dan kod Gospodina kao tisuću godina,
a tisuću godina kao jedan dan. **9** Ne kasni Gospodin ispuniti
obećanje, kako ga neki sporim smatraju, nego je strpljiv prema
vama jer neće da tko propadne, nego hoće da svi prispiju k
obraćenju. **10** Kao tat će doći Dan Gospodnji u koji će nebesa
trijeskom uminuti, počela se, užarena, raspasti, a zemlja i djela
na njoj razotkriti. **11** Kad se sve tako ima raspasti, kako li
treba da se svi vi ističete u svetu življenju i pobožnosti **12**
iščekujući i pospješujući dolazak Dana Božjega u koji će se
nebesa, zapaljena, raspasti i počela, užarena, rastaliti. **13** Ta
po obećanju njegovu iščekujemo nova nebesa i zemlju novu,
gdje pravednost prebiva. **14** Zato, ljubljeni, dok to iščekujete,
uznastojte da mu budete neokaljani i besprijekorni, u miru. **15** A
strpljivost Gospodina našega spasenjem smatrajte, kako vam i

ljubljeni brat naš Pavao napisa po mudrosti koja mu je dana.
16 Tako u svim poslanicama gdje o tome govori. U njima ima
ponešto nerazumljivo, što neupućeni i nepostojani iskrivljuju,
kao i ostala Pisma - sebi na propast. **17** Vi dakle, ljubljeni
pošto ste upozoreni, čuvajte se da ne biste, zavedeni bludnjom
razularenika, otpali od svoje postojanosti. **18** A rastite u milosti i
spoznanju Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista! Njemu
slava i sada i do u dan vječnosti! Amen! **(aiōn g165)**

1 Ivanova

1 Što bijaše od početka, što smo čuli, što smo vidjeli očima
svojim, što razmotrismo i ruke naše opipaše o Riječi, Životu -
2 da, Život se očitova, i vidjeli smo i svjedočimo, i navješćujemo
vam Život vječni, koji bijaše kod Oca i očitova se nama - **(aiōnios**
g166) **3** što smo vidjeli i čuli, navješćujemo i vama da i vi imate
zajedništvo s nama. A naše je zajedništvo s Ocem i sa Sinom
njegovim Isusom Kristom. **4** I to vam pišemo da radost naša
bude potpuna. **5** A ovo je navještaj koji smo čuli od njega i
navješćujemo vama: Bog je svjetlost i tame u njemu nema
nikakve! **6** Reknemo li da imamo zajedništvo s njim, a u tami
hodimo, lažemo i ne činimo istine. **7** Ako u svjetlosti hodimo, kao
što je on u svjetlosti, imamo zajedništvo jedni s drugima i krv
Isusa, Sina njegova, čisti nas od svakoga grijeha. **8** Reknemo li
da grijeha nemamo, sami sebe varamo i istine nema u nama. **9**
Ako priznamo grijehe svoje, vjeran je on i pravedan: otpustit će
nam grijehe i očistiti nas od svake nepravde. **10** Reknemo li
da nismo zgriješili, pravimo ga lašcem i riječi njegove nema u
nama.

2 Dječice moja, ovo vam pišem da ne griješite. Ako tko
i sagriješi, zagovornika imamo kod Oca - Isusa Krista,
Pravednika. **2** On je pomirnica za grijeha naše, i ne samo naše,
nego i svega svijeta. **3** I po ovom znamo da ga poznajemo:
ako zapovijedi njegove čuvamo. **4** Tko veli: “Poznajem ga”,
a zapovijedi njegovih ne čuva, lažac je, u njemu nema istine.
5 A tko čuva riječ njegovu, u njemu je zaista savršena ljubav
Božja. Po tom znamo da smo u njemu. **6** Tko veli da u njemu
ostaje, valja mu ići putom kojim je on hodio. **7** Ljubljeni, pišem
vam ne novu zapovijed, nego staru zapovijed, koju ste imali od
početka. Ta stara zapovijed jest riječ koju ste čuli. **8** A opet,
novu vam zapovijed pišem - obistinjuje se u njemu i vama -
jer tama prolazi, svjetlost istinita već svijetli. **9** Tko veli da je
u svjetlosti, a mrzi brata svojega, u tami je sve do sada. **10**
Tko ljubi brata svojega, u svjetlosti ostaje i sablazni u njemu
nema. **11** A tko mrzi brata svojega, u tami je, u tami hodi i
ne zna kamo ide jer mu tama zaslijepi oči. **12** Pišem vama,
dječice, jer su vam grijesi oprošteni po njegovu imenu. **13** Pišem
vama, oci, jer upoznaste onoga koji je od početka. Pišem vama,
mladići, jer ste pobijedili Zloga. **14** Napisah vama, djeco, jer
upoznaste Oca. Napisah vama, oci, jer upoznaste onoga koji je
od početka. Napisah vama, mladići, jer ste jaki i riječ Božja u
vama ostaje i pobijedili ste Zloga. **15** Ne ljubite svijeta ni što je u
svijetu. Ako tko ljubi svijet, nema u njemu ljubavi Očeve. **16** Jer
što je god svjetovno - požuda tijela, i požuda očiju, i oholost
života - nije od Oca, nego od svijeta. **17** Svijet prolazi i požuda
njegova, a tko čini volju Božju, ostaje dovijeka. **(aiōn g165)** **18**
Djeco, posljednji je čas! I, kako ste čuli, dolazi Antikrist. I sad su
se već mnogi antikristi pojavili. Odatle znamo da je posljednji
čas. **19** Od nas iziđoše, ali ne bijahu od nas. Jer kad bi bili od
nas, ostali bi s nama; ali neka se očituje da nisu od nas. **20** A vi
imate Pomazanje od Svetoga, i znanje svi imate. **21** Ne pisah
vam zato što ne biste znali istine, nego jer je znate i jer znate da
nikakva laž nije od istine. **22** Tko je lažac, ako ne onaj koji tvrdi
da Isus nije Krist? Antikrist je onaj **23** tko niječe Oca i Sina.
Svaki koji niječe Sina, nema ni Oca, a tko priznaje Sina, ima i
Oca. **24** A vi - što čuste od početka, u vama nek ostane. Ako u
vama ostane što čuste od početka, i vi ćete ostati u Sinu i Ocu.
25 A ovo je obećanje koje nam on obeća: život vječni. **(aiōnios**
g166) **26** Ovo vam napisah o onima koji vas zavode. **27** A vi -
Pomazanje koje primiste od njega u vama ostaje i ne treba da
vas itko poučava. Nego njegovo vas Pomazanje uči o svemu, a
istinito je i nije laž, pa kao što vas je ono naučilo, ostanite u
Njemu. **28** I sada, dječice, ostanite u njemu da budemo puni
pouzdanja kad se pojavi te se ne postidimo pred njim o njegovu
dolasku. **29** Ako znate da je on Pravednik, znate i da je svaki
koji čini pravdu od njega rođen.

3 Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja
zovemo, i jesmo. A svijet nas ne poznaje zato što ne poznaje
njega. **2** Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što
ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer vidjet
ćemo ga kao što jest. **3** I tko god ima tu nadu u njemu, čisti se
kao što je on čist. **4** Tko god čini grijeh, čini i bezakonje; ta grijeh
je bezakonje. **5** I znate: on se pojavi da odnese grijehe i grijeha
nema u njemu. **6** Tko god u njemu ostaje, ne griješi. Tko god
griješi, nije ga vidio nit upoznao. **7** Dječice, nitko neka vas ne
zavede! Tko čini pravdu, pravedan je kao što je On pravedan. **8**
Tko čini grijeh, od đavla je jer đavao griješi od početka. Zato se
pojavi Sin Božji: da razori djela đavolska. **9** Tko god je rođen
od Boga, ne čini grijeha jer njegovo sjeme ostaje u njemu; ne
može griješiti jer je rođen od Boga. **10** Po ovom se raspoznaju
djeca Božja i djeca đavolska: tko god ne čini pravde i tko ne
ljubi brata, nije od Boga. **11** Jer ovo je navještaj koji čuste od
početka: da ljubimo jedni druge. **12** Ne kao Kajin, koji bijaše od
Zloga i ubi brata svog. A zašto ga ubi? Jer mu djela bijahu zla, a
bratova pravedna. **13** Ne čudite se, braćo ako vas svijet mrzi. **14**
Mi znamo da smo iz smrti prešli u život jer ljubimo braću; tko ne
ljubi, ostaje u smrti. **15** Tko god mrzi brata svoga, ubojica je. A
znate da nijedan ubojica nema u sebi trajnoga, vječnoga života.
(aiōnios g166) **16** Po ovom smo upoznali Ljubav: on je za nas
položio život svoj. I mi smo dužni živote položiti za braću. **17** Tko
ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svoga u potrebi pa zatvori
pred njim srce - kako ljubav Božja ostaje u njemu? **18** Dječice,
ne ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom. **19** Po tom
ćemo znati da smo od istine. I umirit ćemo pred njim srce svoje
20 ako nas ono bilo u čem osuđuje. Jer Bog je veći od našega
srca i znade sve. **21** Ljubljeni, ako nas srce ne osuđuje, možemo
zaufano k Bogu. **22** I što god ištemo, primamo od njega jer
zapovijedi njegove čuvamo i činimo što je njemu drago. **23** I ovo
je zapovijed njegova: da vjerujemo u ime Sina njegova Isusa
Krista i da ljubimo jedni druge kao što nam je dao zapovijed. **24**
I tko čuva zapovijedi njegove, u njemu ostaje, i On u njemu. I po
ovom znamo da on ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao.

4 Ljubljeni, ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove
jesu li od Boga, jer su mnogi lažni proroci izišli u svijet. **2** Po
ovom prepoznajete Duha Božjega: svaki duh koji ispovijeda da
je Isus Krist došao u tijelu, od Boga je. **3** A nijedan duh koji ne
ispovijeda takva Isusa, nije od Boga: on je Antikristov, a za nj ste

čuli da dolazi i sad je već na svijetu. **4** Vi ste, dječice, od Boga i
pobijedili ste ih jer je moćniji Onaj koji je u vama nego onaj koji
je u svijetu. **5** Oni su od svijeta, zato iz svijeta govore i svijet ih
sluša. **6** Mi smo od Boga. Tko poznaje Boga, nas sluša, a tko
nije od Boga, ne sluša nas. Po tom prepoznajemo Duha istine i
duha zablude. **7** Ljubljeni, ljubimo jedni druge jer ljubav je od
Boga; i svaki koji ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga. **8** Tko
ne ljubi, ne upozna Boga jer Bog je ljubav. **9** U ovom se očitova
ljubav Božja u nama: Bog Sina svoga jedinorođenoga posla u
svijet da živimo po njemu. **10** U ovom je ljubav: ne da smo mi
ljubili Boga, nego - on je ljubio nas i poslao Sina svoga kao
pomirnicu za grijehe naše. **11** Ljubljeni, ako je Bog tako ljubio
nas, i mi smo dužni ljubiti jedni druge. **12** Boga nitko nikada ne
vidje. Ako ljubimo jedni druge, Bog ostaje u nama, i ljubav je
njegova u nama savršena. **13** Po ovom znamo da ostajemo u
njemu i on u nama: od Duha nam je svoga dao. **14** I mi smo
vidjeli i svjedočimo da je Otac poslao Sina kao Spasitelja svijeta.
15 Tko ispovijeda da je Isus Sin Božji, Bog ostaje u njemu, i
on u Bogu. **16** I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema
nama i povjerovali joj. Bog je ljubav i tko ostaje u ljubavi, u
Bogu ostaje, i Bog u njemu. **17** U ovom je savršenstvo naše
uzajamne ljubavi: imamo pouzdanje na Sudnji dan jer kakav je
on, takvi smo i mi u ovom svijetu. **18** Straha u ljubavi nema,
nego savršena ljubav izgoni strah; jer strah je muka i tko se boji,
nije savršen u ljubavi. **19** Mi ljubimo jer on nas prije uzljubi. **20**
Rekne li tko: “Ljubim Boga”, a mrzi brata svog, lažac je. Jer tko
ne ljubi svoga brata kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može
ljubiti. **21** I ovu zapovijed imamo od njega: Tko ljubi Boga, da
ljubi i brata svoga.

5 Tko god vjeruje: “Isus je Krist”, od Boga je rođen. I tko god
ljubi roditelja, ljubi i rođenoga. **2** Po ovom znamo da ljubimo
djecu Božju: kad Boga ljubimo i zapovijedi njegove vršimo. **3**
Jer ljubav je Božja ovo: zapovijedi njegove čuvati. A zapovijedi
njegove nisu teške. **4** Jer sve što je od Boga rođeno, pobjeđuje
svijet. I ovo je pobjeda što pobijedi svijet: vjera naša. **5** Ta tko to
pobjeđuje svijet ako ne onaj tko vjeruje da je Isus Sin Božji? **6**
On, Isus Krist, dođe kroz vodu i krv. Ne samo u vodi nego - u
vodi i krvi. I Duh je koji svjedoči jer Duh je istina. **7** Jer troje
je što svjedoči: **8** Duh, voda i krv; i to je troje jedno. **9** Ako
primamo svjedočanstvo ljudi, svjedočanstvo je Božje veće. Jer
ovo je svjedočanstvo Božje, kojim je svjedočio za Sina svoga:
10 Tko vjeruje u Sina Božjega, ima to svjedočanstvo Božje u
sebi. Tko ne vjeruje Bogu, učinio ga je lašcem jer nije vjerovao
u svjedočanstvo kojim je svjedočio Bog za Sina svoga. **11** I
ovo je svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni; i taj je život
u Sinu njegovu. **(aiōnios g166)** **12** Tko ima Sina, ima život; tko
nema Sina Božjega, nema života. **13** To napisah vama koji
vjerujete u ime Sina Božjega da znate da imate život vječni.
(aiōnios g166) **14** I ovo je pouzdanje koje imamo u njega: ako što
ištemo po volji njegovoj, uslišava nas. **15** I znamo li da nas
uslišava u svemu što ištemo, znamo da već imamo što smo od
njega iskali. **16** Vidi li tko brata svojega gdje čini grijeh koji nije
na smrt, neka ište i dat će mu život - onima koji čine grijeh što
nije na smrt. Ima grijeh što je na smrt; za nj ne velim da moli. **17**
Svaka je nepravda grijeh. A postoji grijeh koji nije na smrt. **18**
Znamo: tko god je rođen od Boga, ne griješi; nego Rođeni od
Boga čuva ga i Zli ga se ne dotiče. **19** Znamo: od Boga smo,
a sav je svijet pod Zlim. **20** Znamo: Sin je Božji došao i dao
nam razum da poznamo Istinitoga. I mi smo u Istinitom, u Sinu
njegovu, Isusu Kristu. On je Bog istiniti i Život vječni. **(aiōnios
g166)** **21** Dječice, klonite se idola!

2 Ivanova

1 Starješina izabranoj Gospođi i djeci njezinoj koju ja ljubim
u Istini - a ne samo ja nego i svi koji upoznaše Istinu - **2** radi
Istine koja ostaje u nama i bit će s nama dovijeka. **(aiōn g165)** **3**
Bila s nama milost, milosrđe i mir od Boga Oca i od Sina Očeva
Isusa Krista u istini i ljubavi! **4** Obradovah se veoma što sam
među tvojom djecom našao takve koji hode u istini, kao što
primismo zapovijed od Oca. **5** I sada te molim, Gospođo, ne
kao da ti novu zapovijed pišem, nego onu koju smo imali od
početka: da ljubimo jedni druge. **6** A ovo je ta ljubav: da živimo
po zapovijedima njegovim. To je zapovijed, kao što čuste od
početka, da u njoj živite. **7** Jer iziđoše na svijet mnogi zavodnici
koji ne ispovijedaju Isusa Krista koji dolazi u tijelu. To je zavodnik
i Antikrist. **8** Čuvajte se da ne izgubite što ste stekli, nego da
primite potpunu plaću. **9** Tko god pretjera i ne ostane u nauku
Kristovu, nema Boga. Tko ostaje u nauku, ima i Oca i Sina. **10**
Ako tko dolazi k vama i ne donosi tog nauka, ne primajte ga u
kuću i ne pozdravljajte ga. **11** Jer tko ga pozdravlja, sudjeluje
u njegovim zlim djelima. **12** Mnogo bih vam imao pisati, ali
ne htjedoh na papiru i crnilom, nego se nadam da ću doći k
vama i iz usta u usta govoriti da radost vaša bude potpuna. **13**
Pozdravljaju te djeca tvoje izabrane sestre.

3 Ivanova

1 Starješina ljubljenom Gaju koga ljubim u Istini. **2** Ljubljeni!
Želim ti u svemu dobro i da budeš zdrav, kao što je dobro
tvojoj duši. **3** Veoma se obradovah kada dođoše braća i
posvjedočiše za tvoju istinu: kako ti živiš po Istini. **4** Čuti da moja
djeca po Istini žive! - nema mi veće radosti od toga. **5** Ljubljeni,
pravi si vjernik u svemu što činiš za braću, i to za došljake. **6**
Oni posvjedočiše tvoju ljubav pred Crkvom i dobro ćeš učiniti
ako ih ispratiš Boga dostojno. **7** Jer poradi Imena izađoše i ne
primaju ništa od pogana. **8** Mi smo dakle dužni takve primati da
budemo suradnici Istine. **9** Pisao sam nešto Crkvi: ali Diotref,
koji hoće da bude prvi među njima, ne prima nas. **10** Zato ako
dođem, spočitnut ću mu djela koja čini naklapajući zlobne riječi
o nama. Ni to mu nije dosta, nego ne prima braće, a onima koji
bi to htjeli, brani i izgoni ih iz Crkve. **11** Ljubljeni! Ne nasljeduj
zlo, nego dobro. Tko dobro čini, od Boga je; tko zlo čini, nije
vidio Boga. **12** Za Demetrija svjedoče svi, i sama Istina, a i mi
svjedočimo. A znaš da je naše svjedočanstvo istinito. **13** Mnogo
bih ti imao pisati, ali neću da ti pišem crnilom i perom. **14** Nadam
se da ću te uskoro vidjeti pa ćemo iz usta u usta govoriti. Mir
tebi! Pozdravljaju te prijatelji. Pozdravi prijatelje poimence.

Judina

1 Juda, sluga Isusa Krista, brat Jakovljev: ljubljenima u Bogu,
Ocu, čuvanima za Isusa Krista - pozvanima. **2** Obilovali
milošću, mirom i ljubavlju! **3** Ljubljeni! Dok sam u svojoj brižljivosti
kanio pisati vam o našem zajedničkom spasenju, osjetio sam
potrebu da vas pismom potaknem da vojujete za vjeru koja
je jednom zauvijek predana svetima. **4** Jer ušuljali se neki,
odavna već zapisani za ovaj sud, bezbožnici koji milost Boga
našega prometću u razuzdanost i niječu jedinoga gospodara i
Gospodina našega Isusa Krista. **5** Želim vas podsjetiti, premda
jednom zauvijek sve znate, kako je Gospodin izbavio narod iz
Egipta, a zatim uništio nevjerne. **6** I anđele, koji nisu čuvali
svojeg dostojanstva nego su ostavili svoje prebivalište, sačuvao
je za sud velikoga Dana, okovane u mraku vječnim okovima;
(aïdios g126) **7** kao Sodoma i Gomora i okolni gradovi, koji su se
poput njih podali bludu i otišli za drugom pÓuti, stoje za primjer,
ispaštajući kaznu u vječnom ognju. **(aiōnios g166)** **8** Uza sve to i
ovi sanjari jednako skvrne tijelo, zabacuju Veličanstvo, pogrđuju
Slave. **9** Kad se Mihael arkanđeo s đavlom prepirao za tijelo
Mojsijevo, nije se usudio izreći pogrdan sud protiv njega, nego
reče: “Spriječio te Gospodin!” **10** A ovi pogrđuju ono što ne
poznaju; a što po naravi kao nerazumne životinje poznaju, u
tom trunu. **11** Jao njima! Putom Kajinovim pođoše, i zabludi se
Bileamovoj za plaću podaše, i propadoše od pobune Korahove.
12 Oni su ljage na vašim agapama, bezobzirno se s vama
gosteći i napasajući se; oblaci bezvodni što ih vjetrovi raznose,
stabla besplodna u kasnoj jeseni, dvaput usahla, iskorijenjena,
13 bijesno morsko valovlje što ispjenjuje svoje sramote, zvijezde
lutalice kojima je spremljena crna tmina dovijeka. **(aiōn g165)**
14 O njima prorokova sedmi od Adama, Henok: “Gle, dođe
Gospodin sa Desttisućama svojim **15** suditi svima i pokarati sve
bezbožnike za sva njihova bezbožna djela kojima bezbožno
sagriješiše i za sve drzovite riječi koje grešni bezbožnici izrekoše
protiv njega.” **16** To su rogoborni nezadovoljnici koji hode putom
svojih požuda, usta im zbore naduto, ulaguju se u lice radi
dobitka. **17** A vi, ljubljeni, sjetite se riječi što ih prorekoše apostoli
Gospodina našega Isusa Krista. **18** Oni vam govorahu: “U
posljednje će vrijeme biti podrugljivaca koji će se povoditi za
bezbožnim požudama svojim.” **19** To su sijači razdora, sjetilnici
koji nemaju Duha. **20** A vi, ljubljeni, naziđujte se na presvetoj
vjeri svojoj moleći se u Duhu Svetom, **21** uščuvajte se u ljubavi
Božjoj, iščekujući milosrđe Gospodina našega Isusa Krista za
vječni život. **(aiōnios g166)** **22** I jedne, svadljivce, karajte, **23**
druge spasavajte otimajući ih ognju, trećima se pak smilujte
sa strahom, mrzeći i haljinu puti okaljanu. **24** Onomu koji vas
može očuvati od pada i besprijekorne postaviti pred svoju Slavu
u klicanju - **25** jedinomu Bogu, Spasitelju našemu, po Isusu
Kristu, Gospodinu našemu: slava, veličanstvo, vlast i moć i prije
svakoga vijeka, i sada, i u sve vijeke. Amen. **(aiōn g165)**

Otkrivenje

1 Otkrivenje Isusa Krista: njemu ga dade Bog da on pokaže
slugama svojim ono što se ima dogoditi ubrzo. I on to označi
poslavši svog anđela sluzi svomu Ivanu **2** koji posvjedoči za
riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista - za sve što vidje. **3**
Blago onomu koji čita i onima što slušaju riječi ovog proroštva
te čuvaju što je u njem napisano. Jer vrijeme je blizu! **4** Ivan
sedmerim crkvama u Aziji. Milost vam i mir od Onoga koji
jest i koji bijaše i koji dolazi i od sedam duhova što su pred
Prijestoljem njegovim **5** i od Isusa Krista, Svjedoka vjernoga,
Prvorođenca od mrtvih, Vladara nad kraljevima zemaljskim.
Njemu koji nas ljubi, koji nas krvlju svojom otkupi od naših
grijeha **6** te nas učini kraljevstvom, svećenicima Bogu i Ocu
svojemu: Njemu slava i vlast u vijeke vjekova! Amen! **(aiōn g165)**
7 Gle, dolazi s oblacima i gledat će ga svako oko, svi koji su
ga proboli, i naricat će nad njim sva plemena zemaljska. Da!
Amen. **8** Ja sam Alfa i Omega, govori Gospodin Bog - Onaj
koji jest i koji bijaše i koji dolazi, Svevladar. **9** Ja, Ivan, brat
vaš i suzajedničar u nevolji, kraljevstvu i postojanosti, u Isusu:
bijah na otoku zvanu Patmos radi riječi Božje i svjedočanstva
Isusova. **10** Zanijeh se u duhu u dan Gospodnji i začuh iza
sebe jak glas, kao glas trublje. **11** Govoraše: "Što vidiš, napiši u
knjigu i pošalji sedmerim crkvama: U Efez, Smirnu, Pergam,
Tijatiru, Sard, Filadelfiju, Laodiceju." **12** Okrenuh se da vidim
glas koji govoraše sa mnom. I okrenuvši se, vidjeh sedam zlatnih
svijećnjaka, **13** a posred svijećnjaka netko kao Sin Čovječji,
odjeven u dugu haljinu, oko prsiju opasan zlatnim pojasom; **14**
glava mu i vlasi bijele poput bijele vune, poput snijega, a oči
mu kao plamen ognjeni; **15** noge mu nalik mjedi uglađenoj,
kao u peći užarenoj, a glas mu kao šum voda mnogih; **16** u
desnici mu sedam zvijezda, iz usta mu izlazi mač dvosječan,
oštar, a lice mu kao kad sunce sjaji u svoj svojoj snazi. **17** Kad
ga vidjeh, padoh mu k nogama kao mrtav. A on stavi na me
desnicu govoreći: "Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji, **18** i Živi!
Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vjekova te imam ključe Smrti, i
Podzemlja. **(aiōn g165, Hadēs g86)** **19** Napiši dakle što si vidio: ono
što jest i što se ima dogoditi poslije. **20** Glede tajne onih sedam
zvijezda koje vidje u mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka:
sedam zvijezda anđeli su sedam crkava, sedam svijećnjaka
sedam je crkava."

2 Anđelu Crkve u Efezu napiši: "Ovo govori Onaj koji drži
sedam zvijezda u desnici, Onaj koji stupa posred sedam
zlatnih svijećnjaka: **2** Znam tvoja djela, tvoj trud i postojanost
tvoju i da ne možeš podnijeti opakih. Iskušao si one koji se
prave apostolima, a nisu, i otkrio si da su lažljivci. **3** Postojan
si, podnio si za ime moje i nisi smalaksao. **4** Ali imam protiv
tebe: prvu si ljubav svoju ostavio. **5** Spomeni se dakle odakle si
pao, obrati se i čini prva djela. Inače dolazim k tebi i - uklonit
ću tvoj svijećnjak s mjesta njegova ako se ne obratiš. **6** Ali
ovo imaš: mrziš nikolaitska djela koja i ja mrzim." **7** "Tko ima
uho, nek posluša što Duh govori crkvama! Pobjedniku ću dati
jesti od stabla života koje je u raju Božjem." **8** I anđelu Crkve
u Smirni napiši: "Ovo govori Prvi i Posljednji, Onaj koji bijaše
mrtav i oživje: **9** Znam tvoju nevolju i siromaštvo - ali ti si bogat!
- i pogrde od onih koji se nazivaju Židovima, a nisu, nego su
sinagoga Sotonina. **10** Ne boj se onoga što ti je trpjeti! Evo,
Sotona, će neke od vas baciti u tamnicu da budete iskušani.
Bit ćete u nevolji deset dana. Budi vjeran do smrti i dat ću ti
vijenac života." **11** "Tko ima uho, nek posluša što Duh govori
crkvama! Pobjedniku neće nauditi druga smrt." **12** I anđelu Crkve
u Pergamu napiši: "Ovo govori Onaj u koga je mač dvosjek,
oštar: **13** Znam gdje prebivaš - ondje gdje je Sotonino prijestolje
- a čvrsto se držiš moga imena te nisi zanijekao moje vjere ni u
one dane kad je Antipa, moj svjedok, vjerni moj, ubijen kod
vas - gdje Sotona prebiva. **14** Ali imam nešto malo protiv tebe:
imaš ondje nekih što drže nauk Bileama što pouči Balaka da
stupicu stavi sinovima Izraelovim te blaguju od mesa žrtvovana
idolima i bludu se podadu. **15** Tako i ti imaš takvih koji drže
nauk nikolaitski. **16** Obrati se dakle! Inače dolazim ubrzo k
tebi da ratujem s njima mačem usta svojih." **17** "Tko ima uho,
nek posluša što Duh govori crkvama! Pobjedniku ću dati mane
sakrivene i bijel ću mu kamen dati, a na kamenu napisano ime
novo koje nitko ne zna doli onaj koji ga prima." **18** I anđelu Crkve
u Tijatiri napiši: "Ovo govori Sin Božji, Onaj u koga su oči kao
plamen ognjeni, a noge mu nalik na mjed uglađenu: **19** Znam
tvoja djela: tvoju ljubav, i vjeru, i služenje, i postojanost - i tvoja
posljednja djela obilatija od prvašnjih. **20** Ali imam protiv tebe:
puštaš ženu Jezabelu, koja se pravi proročicom, da uči i zavodi
moje sluge te se bludu podaju i blaguju od mesa žrtvovana
idolima. **21** Dadoh joj vremena za obraćenje, ali ona neće da se
obrati od bludnosti svoje. **22** Evo, bacam je na postelju, a bludne
drugare njene u veliku nevolju ako se ne odvrate od njezinih
djela; **23** i djecu ću joj smrću pobiti. I znat će sve crkve: Ja sam
Onaj koji istražuje bubrege i srca - i dat ću vam svakomu po
djelima. **24** Vama pak velim - vama drugim u Tijatiri koji ne drže
ovog nauka te ne upoznaše takozvanih dubina sotonskih: Ne
stavljam na vas drugoga bremena **25** nego - što imate, čvrsto
držite dok ne dođem." **26** "Pobjedniku, onomu što do kraja bude
vršio moja djela, dat ću vlast nad narodima **27** i vladat će njima
palicom gvozdenom, kao posuđe glineno satirati ih - **28** kao što i
ja to primih od Oca svoga. I dat ću mu zvijezdu Danicu. **29** Tko
ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama!"

3 I anđelu Crkve u Sardu napiši: "Ovo govori Onaj koji ima
sedam duhova Božjih i sedam zvijezda: Znam tvoja djela:
imaš ime da živiš, a mrtav si. **2** Budan budi i utvrdi ostatak koji
tek što ne umre. Doista, ne nađoh da su ti djela pred Bogom
mojim savršena. **3** Spomeni se dakle: kako si primio Riječ i
poslušao, tako je i čuvaj - i obrati se. Ne budeš li dakle budan,
doći ću kao tat, a nećeš znati u koji ću čas doći na te. **4** Ali
imaš u Sardu nekolicinu imena što ne okaljaše svojih haljina;
oni će hoditi sa mnom u bjelini jer su dostojni." **5** "Tako će
pobjednik biti odjeven u bijele haljine i neću izbrisati imena
njegova iz knjige života i priznat ću ime njegovo pred Ocem
svojim i anđelima njegovim." **6** "Tko ima uho, nek posluša što
Duh govori crkvama!" **7** I anđelu Crkve u Filadelfiji napiši: "Ovo
govori Sveti, Istiniti, Onaj koji ima ključ Davidov i kad otvori,
nitko neće zatvoriti; kad zatvori, nitko neće otvoriti: **8** Znam tvoja

djela. Evo, otvorio sam pred tobom vrata kojih nitko zatvoriti ne
može. Doista, malena je tvoja snaga, a očuvao si moju riječ
i nisi zatajio mog imena. 9 Evo, dovest ću neke iz sinagoge
Sotonine - koji sebe zovu Židovi, a nisu, nego lažu - evo, prisilit
ću ih da dođu da ti se do nogu poklone te upoznaju da te ja
ljubim. 10 Budući da si očuvao moju riječ o postojanosti, i ja
ću očuvati tebe od časa kušnje koji ima doći na sav svijet da
se iskušaju svi pozemljari. 11 Dolazim ubrzo. Čvrsto drži što
imaš da ti nitko ne ugrabi vijenca." 12 "Pobjednika ću postaviti
stupom u hramu Boga moga i odande on više neće izići i napisat
ću na njemu ime Boga svoga i ime grada Boga svoga, novog
Jeruzalema koji siđe s neba od Boga mojega, i ime moje novo."
13 "Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama!" 14 I
anđelu Crkve u Laodiceji napiši: "Ovo govori Amen, Svjedok
vjerni i istiniti, Početak Božjeg stvorenja: 15 Znam tvoja djela:
nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! 16 Ali jer si mlak, ni
vruć ni studen, povratit ću te iz usta. 17 Govoriš: 'Bogat sam,
obogatih se, ništa mi ne treba!' A ne znaš da si nevolja i bijeda, i
ubog, i slijep, i gol. 18 Savjetujem ti: kupi od mene zlata u vatri
žežena da se obogatiš i bijele haljine da se odjeneš da se ne
vidi tvoja sramotna golotinja; i pomasti da oči pomažeš i vidiš.
19 Ja korim i odgajam one koje ljubim. Revan budi i obrati se! 20
Evo, na vratima stojim i kucam; posluša li tko glas moj i otvori
mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom." 21
"Pobjednika ću posjesti sa sobom na prijestolje svoje, kao što i
ja, pobijedivši, sjedoh s Ocem svojim na prijestolje njegovo." 22
"Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama!"

4 Nakon toga vidjeh: gle, vrata otvorena na nebu! A onaj
prijašnji glas, što ga ono začuh kao glas trublje što govoraše
sa mnom, reče: "Uziđi ovamo i pokazat ću ti što se ima dogoditi
nakon ovoga!" 2 I odmah se u duhu zanijeh kad gle: prijestolje
stajaše na nebu i na prijestolje Netko sjede. 3 Taj što sjede
bijaše nalik na jaspis i sard. A uokolo prijestolja duga slična
smaragdu. 4 Uokolo prijestolja dvadeset i četiri prijestolja, a na
prijestolja sjedoše dvadeset i četiri starješine, obučene u bijele
haljine, sa zlatnim vijencima na glavi. 5 Od prijestolja izlaze
munje, i glasovi, i gromovi; pred prijestoljem gori sedam ognjenih
zubalja, to jest sedam duhova Božjih, 6 a pred prijestoljem
kao neko stakleno more, nalik na prozirac. U sredini prijestolja,
oko prijestolja, četiri bića, sprijeda i straga puna očiju: 7 prvo
biće slično lavu, drugo biće slično juncu, treće biće s licem kao
čovječjim, četvrto biće slično letećem orlu. 8 Ta su četiri bića
- u svakoga po šest krila - sve naokolo i iznutra puna očiju.
Bez predaha dan i noć govore: "Svet! Svet! Svet Gospodin,
Bog Svevladar, Onaj koji bijaše i koji jest i koji dolazi!" 9 I kad
god bića dadu slavu i čast pohvalnicu Onomu koji sjedi na
prijestolju, Živomu u vijeke vjekova, **(aiōn g165)** 10 dvadeset i
četiri starješine padnu ničice pred Onim koji sjedi na prijestolju i
poklone se njemu - Živomu u vijeke vjekova. I stavljaju svoje
vijence pred prijestolje govoreći: **(aiōn g165)** 11 "Dostojan si,
Gospodine, Bože naš, primiti slavu i čast i moć! Jer ti si sve
stvorio, i tvojom voljom sve postade i bi stvoreno!"

5 I vidjeh: na desnici Onoga koji sjedi na prijestolju - knjiga,
iznutra i izvana ispisana, zapečaćena sa sedam pečata!
2 I vidjeh snažna anđela gdje iza glasa proglašuje: "Tko je
dostojan otvoriti knjigu i otpečatiti pečate njezine?" 3 I nitko - ni
na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom - nije mogao otvoriti knjige
i pogledati u nju. 4 Briznem u plač jer se nitko ne nađe dostojan
otvoriti knjigu i pogledati u nju. 5 A jedan od starješina reče: "Ne
plači! Evo, pobijedi Lav iz plemena Judina, Korijen Davidov, on
će otvoriti knjigu i sedam pečata njezinih. 6 I vidjeh: posred
prijestolja i četiriju bića i posred starješina stoji, kao zaklan,
Jaganjac sa sedam rogova i sedam očiju, to jest sedam duhova
Božjih, po svoj zemlji poslanih. 7 On pristupi te iz desnice
Onoga koji sjedi na prijestolju uzme knjigu. 8 A kad on uze
knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starješine padoše ničice
pred Jaganjca. U svakoga bijahu citre i zlatne posudice pune
kada, to jest molitava svetačkih. 9 Pjevaju oni pjesmu novu:
"Dostojan si uzeti knjigu i otvoriti pečate njezine jer si bio zaklan
i otkupio, krvlju svojom, za Boga ljude iz svakoga plemena i
jezika, puka i naroda; 10 učinio si ih Bogu našemu kraljevstvom
i svećenicima i kraljevat će na zemlji." 11 I vidjeh, i začuh glas
anđela mnogih uokolo prijestolja, i bića i starješina. Bijaše ih na
mirijade mirijada i tisuće tisuća. 12 Klicahu iza glasa: "Dostojan
je zaklani Jaganjac primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i
čast, i slavu, i blagoslov!" 13 I začujem: sve stvorenje, i na nebu,
i na zemlji, i pod zemljom, i u moru - sve na njima i u njima
govori: "Onomu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu blagoslov i
čast, i slava i vlast u vijeke vjekova!" **(aiōn g165)** 14 I četiri bića
ponavljahu: "Amen!" A starješine padnu ničice i poklone se.

6 I vidjeh: kad Jaganjac otvori prvi od sedam pečata, začujem
gdje prvo od četiri bića govori glasom kao gromovnim: "Dođi!"
2 Pogledam, a ono konj bijelac i u njegova konjanika luk. I
dan mu je vijenac te kao pobjednik pođe da pobijedi. 3 Kad
Jaganjac otvori drugi pečat, začujem drugo biće gdje govori:
"Dođi!" 4 I iziđe drugi konj, riđan. I njegovu je konjaniku dano
dignuti mir sa zemlje da se ljudi među sobom pokolju. I dan
mu je mač velik. 5 Kad Jaganjac otvori treći pečat, začujem
treće biće gdje govori: "Dođi!" Pogledam, a ono konj vranac i
njegovu konjaniku u ruci tezulja. 6 Tada začujem kao neki glas
isred četiriju bića gdje govori: "Mjera pšenice za denar! Tri mjere
ječma za denar! A ulju i vinu ne udi!" 7 Kad Jaganjac otvori
četvrti pečat, začujem glas četvrtoga bića gdje govori: "Dođi!" 8
Pogledam, a ono konj sivac; konjaniku njegovu ime je "Smrt" i
prati ga Podzemlje. Dana im je vlast nad četvrtinom zemlje:
ubijati mačem i glađu i smrću i zvijerima zemaljskim. **(Hadēs g86)**
9 Kad Jaganjac otvori peti pečat, vidjeh pod žrtvenikom duše
zaklanih zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva što ga imahu.
10 Vikahu iza glasa: "Ta dokle, Gospodaru sveti i istiniti! Zar
nećeš suditi i osvetiti krv našu na pozemljarima?" 11 I svakome
je od njih dana bijela haljina i rečeno im je neka se strpe još
malo vremena dok se ne ispuni broj njihovih sudrugova u službi
i braće njihove koja imaju biti pobijena kao i oni. 12 I vidjeh: kad
Jaganjac otvori šesti pečat, potres velik nasta. I sunce pocrnje
kao dlakava kostrijet, sav mjesec posta kao krv. 13 I zvijezde
padoše s neba na zemlju kao što smokva smokvice stresa kad
je potrese žestok vjetar. 14 Nebo iščeznu kao savijena knjiga, a
sve se planine i otoci pokrenuše s mjesta. 15 Kraljevi zemaljski,
i velikaši, i vojvode, i bogataši, i mogućnici, rob i slobodnjak -

svi se sakriše u spilje i pećine gorske **16** govoreći gorama i
pećinama: “Padnite na nas i sakrijte nas od lica Onoga koji sjedi
na prijestolju i od srdžbe Jaganjčeve. **17** Jer dođe Dan onaj
veliki srdžbe njihove i tko će opstati!”

7 Nakon toga vidjeh: četiri anđela stoje na četiri kraja zemlje
zadržavajući četiri vjetra zemaljska da nikakav vjetar ne puše
ni zemljom ni morem nit ikojim drvećem. **2** I vidjeh drugoga
jednog anđela gdje uzlazi od istoka sunčeva s pečatom Boga
živoga. On povika iza glasa onoj četvorici anđela kojima bi dano
nauditi zemlji i moru: **3** “Ne udite ni zemlji ni moru ni drveću
dok ne opečatimo sluge Boga našega na čelima!” **4** I začujem
broj opečaćenih - sto četrdeset i četiri tisuće opečaćenih iz svih
plemena sinova Izraelovih: **5** iz plemena Judina dvanaest tisuća
opečaćenih, iz plemena Rubenova dvanaest tisuća, iz plemena
Gadova dvanaest tisuća, **6** iz plemena Ašerova dvanaest tisuća,
iz plemena Naftalijeva dvanest tisuća, iz plemena Manašeova
dvanaest tisuća, **7** iz plemena Šimunova dvanaest tisuća,
iz plemena Levijeva dvanaest tisuća, iz plemena Jisakarova
dvanaest tisuća, **8** iz plemena Zebulunova dvanaest tisuća, iz
plemena Josipova dvanaest tisuća, iz plemena Benjaminova
dvanaest tisuća opečaćenih. **9** Nakon toga vidjeh: eno velikoga
mnoštva, što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i
plemena, i puka, i jezika! Stoje pred prijestoljem i pred Jaganjcem
odjeveni u bijele haljine; palme im u rukama. **10** Viču iz glasa:
“Spasenje Bogu našemu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu!” **11** I
svi anđeli, što stajahu uokolo prijestolja i starješina i četiriju bića,
padoše pred prijestoljem ničice, na svoja lica, **12** i pokloniše se
Bogu govoreći: “Amen! Blagoslov i slava, i mudrost, i zahvalnica,
i čast, i moć i snaga Bogu našemu u vijeke vjekova. Amen.” **(aiōn
g165)** **13** I jedan me od starješina upita: “Ovi odjeveni u bijele
haljine, tko su i odakle dođoše?” **14** Odgovorih mu: “Gospodine
moj, ti to znaš.” A on će mi: “Oni dođoše iz nevolje velike i oprali
su haljine svoje i ubijelili ih u krvi Jaganjčevoj. **15** Zato su pred
prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u hramu njegovu, i Onaj
koji sjedi na prijestolju razapet će Šator svoj nad njima. **16** Neće
više gladovati ni žeđati, neće ih više paliti sunce nit ikakva žega
17 jer - Jaganjac koji je posred prijestolja bit će pastir njihov i
vodit će ih na izvore voda života. I otrt će Bog svaku suzu s
očiju njihovih.”

8 Kad Jaganjac otvori sedmi pečat, nasta muk na nebu oko
pola sata. **2** I vidjeh: sedmorici anđela što stoje pred Bogom
dano je sedam trubalja. **3** I drugi jedan anđeo pristupi i sa
zlatnom kadionicom stane na žrtvenik. I dano mu je mnogo
kada da ga s molitvama svih svetih prinese na zlatni žrtvenik
pred prijestoljem. **4** I vinu se dim kadni s molitvama svetih iz
ruke anđelove pred lice Božje. **5** Anđeo uze kadionicu, napuni
je vatrom sa žrtvenika i prosu na zemlju. I udariše gromovi, i
glasovi, i munje, i potres. **6** A sedam anđela sa sedam trubalja
pripremiše se da zatrube. **7** Prvi zatrubi. I nastadoše tuča i
oganj, pomiješani s krvlju, i budu bačeni na zemlju. I trećina
zemlje izgorje, i trećina stabala izgorje, i sva zelena trava izgorje.
8 Drugi anđeo zatrubi. I nešto kao gora velika, ognjem zapaljena,
bačeno bi u more. I trećina se mora pretvori u krv **9** te izginu
trećina stvorenja što u moru žive i trećina lađa propade. **10** Treći
anđeo zatrubi. I pade s neba zvijezda velika - gorjela je kao
zublja - pade na trećinu rijeka i na izvore voda. **11** Zvijezdi je ime
Pelin. I trećina se voda pretvori u pelin te mnoštvo ljudi poginu
od zagorčenih voda. **12** Četvrti anđeo zatrubi. I bi udarena
trećina sunca i trećina mjeseca i trećina zvijezda te pomrčaše za
trećinu. I dan izgubi trećinu svoga sjaja, a tako i noć. **13** I vidjeh
i začuh orla: letio posred neba i vikao iza glasa: “Jao! Jao! Jao
pozemljarima od novih glasova trubalja preostale trojice anđela
koji će sad-na zatrubiti!”

9 Peti anđeo zatrubi. I vidjeh: zvijezda je s neba na zemlju
pala i dani su joj ključi zjala Bezdanova. **(Abyssos g12)** **2**
Ona otvori zjalo Bezdanovo i vinu se iz zjala dim kao dim iz
peći goleme te pomrča sunce i zrak od dima iz zjala. **(Abyssos
g12)** **3** Iz dima pak iziđoše na zemlju skakavci i dana im je moć
kakvu imaju štipavci zemaljski. **4** I zapovjeđeno im je da ne ude
travi zemaljskoj nit ikojem zelenilu nit ikojem stablu, nego samo
ljudima koji nemaju pečata Božjega na čelu. **5** I dano im je
ne da ih ubijaju, nego samo da ih muče pet mjeseci, a muka
njihova da bude kao muka od uboda štipavaca. **6** U one će
dane ljudi iskati smrt, ali je neće naći; poželjet će umrijeti, ali
smrt će bježati od njih. **7** Skakavci bijahu izgledom nalik na
konje za boj spremne. Na glavama im kao neki zlatni vijenci,
lica im kao u ljudi, **8** kose kao u žena, a zubi kao u lavova. **9**
Imahu oklope kao od željeza, a šum krila njihovih kao štropot
bojnih kola s mnogo konja što u boj jure. **10** Repovi im kao u
štipavaca, sa žalcima, a u repovima im moć da ude ljudima
pet mjeseci. **11** Nad njima je kralj, anđeo Bezdana, hebrejski
mu ime Abadon, grčki Apolion - Upropastitelj. **(Abyssos g12)** **12**
Prvi Jao prođe. Evo, za njim dolaze još dva druga Jao. **13**
Šesti anđeo zatrubi. I začujem neki glas iz rogova zlatnoga
žrtvenika pred Bogom. **14** Govoraše šestom anđelu koji je držao
trublju: “Odriješi ona četiri anđela svezana na Rijeci velikoj,
Eufratu.” **15** I odriješena bijahu četiri anđela, spremna za taj čas
i dan i mjesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi. **16** A broj četa
konjaničkih, kako sam čuo, bijaše dvije mirijade mirijada. **17**
Ovako u viđenju vidjeh konje i njihove jahače: imahu oklope
ognjene, plavetne i sumporne boje; glave im kao u lavova, iz
usta im sukljao oganj, dim i sumpor. **18** Od ovih triju zala poginu
trećina ljudi - od ognja, dima i sumpora što sukljahu konjima iz
usta. **19** Doista, snaga je ovim konjima u ustima i repovima:
repovi im kao u zmija, s glavama kojima ude. **20** Ipak, preostali
ljudi, što ne poginuše od tih zala, ne obratiše se od djela ruku
svojih, da se više ne klanjaju zlodusima i kumirima - ni zlatnima,
ni srebrnima, ni mjedenima, ni kamenima ni drvenima koji niti
vide niti čuju nit hodaju - **21** i ne obratiše se od svojih ubojstava
ni od svojih čaranja ni od svoga bluda niti od svojih krađa.

10 I vidjeh drugoga jednog, snažnog anđela: silazio s neba
ogrnut oblakom, na glavi mu duga, lice mu kao sunce, a
noge kao ognjeno stupovlje; **2** u ruci drži otvorenu knjižicu. I
zakorači desnom nogom na more, lijevom na zemlju pa povika
iza glasa kao kad lav riče. **3** I kad povika, oglasi se sedam
gromova tutnjavom. **4** A kad se oglasi sedam gromova, htjedoh
pisati, ali začujem glas s neba: “Zapečati to što prozbori sedam
gromova! Toga ne piši!” **5** I onaj anđeo što ga vidjeh gdje stoji na

moru i zemlji, podiže k nebu desnicu **6** i zakle se Živim u vijeke
vjekova, koji stvori nebo i sve što je na njemu, zemlju i sve što je
na njoj, more i sve što je u njemu: "Neće više biti vremena! **(aiōn**
g165) **7** Nego - u dane kad se oglasi sedmi anđeo, čim zatrubi,
dovršit će se otajstvo Božje kao što on to navijesti slugama
svojim prorocima." **8** I glas što ga začuh s neba opet prozbori sa
mnom: "Idi, uzmi otvorenu knjigu iz ruke anđela što stoji na
moru i na zemlji!" **9** Pristupim k anđelu i zamolim ga da mi dade
knjižicu. A on će mi: "Uzmi je i progutaj! Zagorčit će ti utrobu, ali
će ti u ustima biti slatka kao med." **10** Uzeh knjižicu iz ruke
anđelove i progutah je. I bijaše mi u ustima kao med slatka, ali
kad je progutah, zagorči mi utrobu. **11** I rečeno mi je: "Treba
da ponovno prorokuješ proti pucima i narodima i kraljevima
mnogim!"

11 I dana mi je trska slična palici i rečeno mi je: "Ustani i
izmjeri hram Božji i žrtvenik i poklonike u njemu! **2** Vanjsko
dvorište hrama mimoiđi, ne mjeri ga jer je dano poganima: gazit
će svetim gradom četrdeset i dva mjeseca. **3** I ja ću poslati dva
svoja svjedoka da, obučeni u kostrijet, prorokuju tisuću dvjesta i
šezdeset dana. **4** Oni su dvije masline i dva svijećnjaka što stoje
pred Gospodarom zemlje. **5** Ako im tko hoće nauditi, oganj suče
iz usta njihovih i proždire njihove neprijatelje. Doista, htjedne li
im tko nauditi, tako treba da pogine. **6** Oni imaju vlast zaključati
nebo da ne pada kiša dok prorokuju; imaju vlast pretvoriti vode
u krv i udariti zemlju kojim god zlom kad god htjednu. **7** A kada
dovrše svoje svjedočanstvo, Zvijer koja izlazi iz Bezdana zaratit
će s njima, pobijediti ih i ubiti. **(Abyssos g12)** **8** I njihova će trupla
ležati na trgu grada velikoga koji se duhovno zove Sodoma i
Egipat, gdje je i Gospodin njihov raspet. **9** Ljudi iz svih puka i
plemena i jezika i naroda gledat će njihova trupla tri i pol dana i
neće dopustiti da im se trupla u grob polože. **10** Pozemljari
će se radovati i veseliti zbog njihove nesreće i darivati jedan
drugoga jer su ta dva proroka zadavala muku pozemljarima. **11**
Ali nakon tri i pol dana duh životni od Boga uđe u njih i stadoše
na noge te strah velik obuze one koji ih promatrahu. **12** I začuše
glas s neba silan: "Uziđite ovamo!" I uziđoše na oblaku u nebo
na očigled svojih neprijatelja. **13** U taj čas nasta velik potres:
pade desetina grada, a u potresu poginu sedam tisuća ljudi.
Preživjele spopade strah te proslaviše Boga nebeskoga. **14**
Drugi Jao prođe. Evo, treći Jao dolazi ubrzo! **15** I sedmi anđeo
zatrubi. I na nebu odjeknuše silni glasovi: "Uspostavljeno je nad
svijetom kraljevstvo Gospodara našega i Pomazanika njegova
i kraljevat će u vijeke vjekova!" **(aiōn g165)** **16** Tada dvadeset
i četiri starješine, što pred Bogom sjedoše na prijestolja, **17**
padoše ničice i pokloniše se Bogu govoreći. "Zahvaljujemo ti,
Gospodaru, Bože, Svevladaru, koji jesi i koji bijaše, zato što
uze u ruke moć svoju veliku i zakralji se! **18** Gnjevili se narodi,
ali dođe srdžba tvoja i čas da se sudi mrtvima i naplata dade
slugama tvojim prorocima i svetima i svima koji se boje imena
tvojega, malima i velikima; i da se unište oni koji kvare zemlju."
19 I otvori se hram Božji na nebu i pokaza se Kovčeg saveza
njegova u hramu njegovu te udare munje i glasovi i gromovi i
potres i tuča velika.

12 I znamenje veliko pokaza se na nebu: Žena odjevena
suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od
dvanaest zvijezda. **2** Trudna viče u porođajnim bolima i mukama
rađanja. **3** I pokaza se drugo znamenje na nebu: gle, Zmaj
velik, ognjen, sa sedam glava i deset rogova; na glavama mu
sedam kruna, **4** a rep mu povlači trećinu zvijezda nebeskih - i
obori ih na zemlju. Zmaj stade pred Ženu koja imaše roditi da
joj, čim rodi, proždre Dijete. **5** I ona porodi sina, muškića, koji će
vladati svim narodima palicom gvozdenom. I Dijete njeno bi
uzeto k Bogu i prijestolju njegovu. **6** A Žena pobježe u pustinju
gdje joj Bog pripravi sklonište da se ondje hrani tisuću dvjesta i
šezdeset dana. **7** I nasta rat na nebu: Mihael i njegovi anđeli
zarate se sa Zmajem. Zmaj uđe u rat i anđeli njegovi, **8** ali ne
nadvlada. I ne bijaše im više mjesta na nebu. **9** Zbačen je
Zmaj veliki, Stara zmija - imenom Đavao, Sotona, zavodnik
svega svijeta. Bačen je na zemlju, a s njime su bačeni i anđeli
njegovi. **10** I začujem glas na nebu silan: "Sada nasta spasenje
i snaga i kraljevstvo Boga našega i vlast Pomazanika njegova!
Jer zbačen je tužitelj braće naše koji ih je dan i noć optuživao
pred Bogom našim. **11** Ali oni ga pobijediše krvlju Jaganjčevom i
riječju svojega svjedočanstva: nisu ljubili života svoga - sve do
smrti. **12** Zato veselite se, nebesa i svi nebesnici! A jao vama,
zemljo i more, jer Đavao siđe k vama, gnjevan veoma, znajući
da ima malo vremena!" **13** Kad Zmaj vidje da je zbačen na
zemlju, stade progoniti Ženu koja rodi muškića. **14** No Ženi
bijahu dana dva velika krila orlujska da odleti u pustinju, u svoje
sklonište gdje se, sklonjena od Zmije, hrani jedno vrijeme i dva
vremena i polovicu vremena. **15** I Zmija iz usta pusti za Ženom
vodu poput rijeke da je rijeka odnese. **16** Ali zemlja priteče u
pomoć Ženi: otvori usta i popi rijeku što je Zmaj pusti iz usta.
17 I razgnjevi se Zmaj na Ženu pa ode i zarati se s ostatkom
njezina potomstva, s onima što čuvaju Božje zapovijedi i drže
svjedočanstvo Isusovo.

13 I stade na morski žal. I vidjeh: iz mora Zvijer izlazi sa
deset rogova i sedam glava; na rogovima joj deset kruna,
na glavama bogohulna imena. **2** Ta Zvijer što je vidjeh bijaše
nalik na leoparda, noge joj kao medvjeđe, usta kao usta lavlja.
Zmaj joj dade svoju silu i prijestolje i vlast veliku. **3** Jedna
joj glava bijaše kao na smrt zaklana, ali joj se smrtna rana
zaliječila. Sva se zemlja, začuđena, zanijela za Zvijeri **4** i svi se
pokloniše Zmaju koji dade takvu vlast Zvijeri. Pokloniše se i
Zvijeri govoreći: "Tko je kao Zvijer! Tko bi smio ratovati s njom?"
5 I dana su joj usta da govori drskosti i hule i dana joj je vlast da
to čini četrdeset i dva mjeseca. **6** I ona otvori usta da huli Boga,
da huli ime njegovo, njegov Šator i nebesnike. **7** I dano joj je
da se zarati sa svecima i da ih pobijedi. Dana joj je vlast nad
svakim plemenom i pukom i jezikom i narodom: **8** da joj se
poklone svi pozemljari, oni kojima ime nije zapisano u knjizi
života zaklanog Jaganjca, od postanka svijeta. **9** Tko ima uho,
nek posluša! **10** Je li tko za progonstvo, u progonstvo će ići! Je li
tko za mač, da bude pogubljen, mačem će biti pogubljen! U tom
je postojanost i vjera svetih. **11** I vidjeh: druga jedna Zvijer uzlazi
iz zemlje, ima dva roga poput jaganjca, a govori kao Zmaj. **12**
Vrši svu vlast one prve Zvijeri, u njenoj nazočnosti. Prisiljava

zemlju i sve pozemljare da se poklone prvoj Zvijeri kojoj ono
zacijeli smrtna rana. 13 Čini znamenja velika: i oganj spušta
s neba na zemlju naočigled ljudi. 14 Tako zavodi pozemljare
znamenjima koja joj je dano činiti u nazočnosti Zvijeri: svjetuje
pozemljarima da načine kip Zvijeri koja bijaše udarena mačem,
ali preživje. 15 I dano joj je udahnuti život kipu Zvijeri te kip
Zvijeri progovori i poubija sve koji se god ne klanjaju kipu Zvijeri.
16 Ona postiže da se svima - malima i velikima, bogatima i
ubogima, slobodnjacima i robovima - udari žig na desnicu ili na
čelo, 17 i da nitko ne mogne kupovati ili prodavati osim onog koji
nosi žig s imenom Zvijeri ili s brojem imena njezina. 18 U ovome
je mudrost: u koga je uma, nek odgoneta broj Zvijeri. Broj je to
jednog čovjeka, a broj mu je šest stotina šezdeset i šest.

14 I vidjeh: gle, Jaganjac stoji na gori Sionu, a s njime sto
četrdeset i četiri tisuće - na čelima im napisano ime
njegovo i ime Oca njegova! 2 I začujem s neba glas, kao šum
voda mnogih i tutnjavu silna groma; glas taj koji začuh bijaše
kao glas citraša što sviraju na citrama. 3 Pjevali su pjesmu novu
pred prijestoljem i pred četiri bića i pred starješinama. Nitko ne
mogaše naučiti te pjesme doli one sto četrdeset i četiri tisuće -
otkupljeni sa zemlje. 4 Ti se ne okaljaše sa ženama, djevci
su! Oni prate Jaganjca kamo god pođe. Otkupljeni su od ljudi
kao prvine Bogu i Jaganjcu; 5 na ustima se njihovim laž ne
nađe, neporočni su. 6 I vidjeh: drugi jedan anđeo leti posred
neba s evanđeljem vječnim da ga proglasi svim pozemljarima,
svakom narodu i plemenu i jeziku i puku. **(aiōnios g166)** 7 Viče
iza glasa: "Bojte se Boga i dajte mu slavu jer dođe čas suda
njegova! I poklonite se njemu koji stvori nebo i zemlju i more i
izvore voda!" 8 Za njim eto drugog anđela koji govori: "Pade,
pade Babilon, veliki koji vinom gnjeva i bluda svojega opi sve
narode!" 9 Za njima eto i trećeg anđela koji vikaše iza glasa:
"Tko god se klanja Zvijeri i kipu njezinu te primi žig na čelo ili
ruku, 10 pit će vino gnjeva Božjega, nerazvodnjeno, natočeno
već u čaši srdžbe njegove! I bit će udaren na muke u ognju i
sumporu svetim anđelima naočigled i naočigled Jaganjcu. 11
Dim muke njihove suklja u vijeke vjekova. Ni danju ni noću
nemaju počinka oni koji se klanjaju Zvijeri i kipu njezinu i tko god
primi žig s imenom njezinim." **(aiōn g165)** 12 U tom je postojanost
svetih - onih što čuvaju zapovijedi Božje i vjeru Isusovu. 13 I
začujem glas s neba: "Piši! Od sada blaženi mrtvi koji umiru u
Gospodinu! Da, govori Duh, neka otpočinu od svojih trudova!
Jer prate ih djela njihova!" 14 I vidjeh: gle, bijel oblak, a na oblak
sjede Netko kao Sin Čovječji; na glavi mu zlatan vijenac, u ruci
oštar srp. 15 I drugi jedan anđeo iziđe iz hrama vičući iza glasa
onomu što sjedi na oblaku: "Mahni srpom i žanji jer dođe čas
žetvi, zrela je žetva zemaljska!" 16 I onaj što sjedi na oblaku
baci srp na zemlju i zemlja bi požnjevena. 17 I drugi jedan
anđeo iziđe iz hrama nebeskoga. I on imaše oštar srp. 18 I od
žrtvenika iziđe drugi anđeo - onaj koji ima vlast nad ognjem - pa
povika iza glasa onomu, s oštrim srpom: "Mahni oštrim srpom i
poberi grozdove u vinogradu zemaljskom jer sazri grožđe!" 19 I
anđeo baci srp na zemlju i obra vinograd zemaljski, a obrano
baci u veliku kacu gnjeva Božjega. 20 Gazila se kaca izvan
grada te poteče krv iz kace konjima do uzda, tisuću i šest stotina
stadija uokolo.

15 I vidjeh drugo znamenje na nebu, veliko i čudesno: sedam
anđela sa sedam zala posljednjih - s njima se navršuje
gnjev Božji. 2 I vidjeh kao neko more od prozirca pomiješano
s ognjem. Oni koji pobijediše Zvijer i kip njezin i broj imena
njezina stoje u moru od prozirca s citrama Božjim u ruci. 3
Pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu Jaganjčevu:
"Velika su i čudesna djela tvoja, Gospodine, Bože, Svevladaru!
Pravedni su i istiniti putovi tvoji, Kralju naroda! 4 Tko da te
se ne boji, Gospodine, tko da ne slavi ime tvoje! Ti si jedini
svet! I zato svi će narodi doći i klanjati se pred tobom jer se
očitovahu pravedna djela tvoja!" 5 Nakon toga vidjeh: otvori se
hram Šatora svjedočanstva na nebu! 6 Iziđe sedam anđela sa
sedam zala iz hrama; odjeveni bijahu u blistav bijeli lan, oko
prsiju opasani zlatnim pojasom. 7 Jedno od četiri bića dade
sedmorici anđela sedam zlatnih čaša, punih gnjeva Boga koji
živi u vijeke vjekova. **(aiōn g165)** 8 I hram se napuni dimom od
Slave Božje i od njegove snage te nitko ne mogaše ući u hram
dok se ne navrši sedam zala sedmorice anđela.

16 I začujem iz hrama jak glas koji viknu sedmorici anđela:
"Hajdete, izlijte sedam čaša gnjeva Božjega na zemlju!" 2
Ode prvi i izli svoju čašu na zemlju. I pojavi se čir, koban i bolan,
na ljudima što nose žig Zvijerin i klanjaju se kipu njezinu. 3 Drugi
izli svoju čašu na more. I ono posta krv kao krv mrtvačeva te
izginu sve živo u moru. 4 Treći izli svoju čašu na rijeke i izvore
voda. I postadoše krv. 5 I začujem anđela voda gdje govori:
"Pravedan si, Ti koji jesi i koji bijaše, Sveti, što si tako dosudio!
6 Oni su prolili krv svetih i proroka i stoga ih krvlju napajaš!
Zavrijedili su!" 7 I začujem žrtvenik kako govori: "Da, Gospode,
Bože, Svevladaru! Istiniti su i pravedni sudovi tvoji!" 8 Četvrti izli
svoju čašu na sunce. I suncu je dano da pali ljude ognjem. 9 I
silna je žega palila ljude te su hulili ime Boga koji ima vlast nad
tim zlima, ali se ne obratiše da mu slavu dadu. 10 Peti izli svoju
čašu na prijestolje Zvijeri. I kraljevstvo joj prekriše tmine. Ljudi
su grizli jezike od muke 11 i hulili Boga nebeskoga zbog muka i
čireva, ali se ne obratiše od djela svojih. 12 Šesti izli svoju čašu
na Eufrat, rijeku veliku. I presahnu voda te načini prolaz kraljima
s istoka sunčeva. 13 I vidjeh: iz usta Zmajevih i iz usta Zvijerinih
i iz usta Lažnoga proroka izlaze tri duha nečista, kao žabe. 14
To su dusi zloduha što čine znamenja, a pođoše sabrati kraljeve
svega svijeta na rat za Dan veliki Boga Svevladara. 15 Evo
dolazim kao tat! Blažen onaj koji bdije i čuva haljine svoje da ne
ide gol te mu se ne vidi sramota! 16 I skupiše ih na mjesto koje
se hebrejski zove Harmagedon. 17 I sedmi izli svoju čašu na
zrak. Uto iz hrama, s prijestolja, iziđe jak glas i viknu: "Svršeno
je!" 18 I udariše munje i glasovi i gromovi i nasta potres velik,
kakva ne bijaše otkako je ljudi - tako bijaše silan potres taj. 19 I
prasnu natroje grad veliki i gradovi naroda padoše. Spomenu se
Bog Babilona velikoga da mu dade piti iz čaše vina gnjevne
srdžbe Božje. 20 I pobjegoše svi otoci, iščezoše gore, 21 a iz
neba se spusti na ljude tuča velika, poput talenta. Ljudi su hulili
Boga zbog zla tuče jer zlo njezino bijaše silno veliko.

17 I dođe jedan od sedam anđela što nose sedam čaša
i prozbori mi: "Dođi pokazat ću ti sud nad Bludnicom
velikom što sjedi nad vodama velikim, 2 s kojom su bludničili

kraljevi zemlje i pozemljari se opiše vinom bluda njezina." **3** I
odnese me u duhu u pustinju. Tu vidjeh Ženu koja sjede na
skrletnu Zvijer, punu bogohulnih imena, sa sedam glava i deset
rogova. **4** Žena bijaše odjevena u grimiz i skrlet, sva u zlatu,
dragom kamenju i biserju. U ruci joj zlatna čaša puna gnusobe
i nečisti bluda njezina. **5** Na čelo joj napisano ime - tajna:
"Babilon veliki, mati bludnica i gnusoba zemljinih." **6** I vidjeh:
Žena je pijana od krvi svetih i od krvi svjedoka Isusovih. Kad je
vidjeh, čudom se silnim začudih. **7** Nato će mi anđeo: "Što se
čudiš? Ja ću ti kazati tajnu te žene i Zvijeri koja je nosi, Zvijeri
sa sedam glava i deset rogova." **8** "Zvijer koju vidje bijaše i više
nije; zamalo izlazi iz Bezdana i ide u propast. I zapanjit će se
pozemljari - oni kojima ime, od postanka svijeta, nije zapisano u
knjigu života - kad vide da Zvijer bijaše i više nije, a opet je
tu. **(Abyssos g12)** **9** Tu se hoće mudre pameti! Sedam glava
sedam je bregova na kojima žena sjedi. A i sedam kraljeva: **10**
pet ih već pade, jedan jest, a jedan još ne dođe: kada dođe,
ostati mu je zamalo. **11** I Zvijer koja bijaše i više nije, osma je,
a iz broja je njih sedmero, i ide u propast. **12** Deset rogova
što ih vidje deset je kraljeva; oni još ne primiše kraljevstva, ali
će - samo za jedan sat - primiti vlast kao kraljevi zajedno sa
Zvijeri. **13** Jedne su misli: svu svoju silu i vlast predati Zvijeri.
14 Ratovat će protiv Jaganjca, ali će ih pobijediti Jaganjac -
i njegovi pozvanici, izabranici, vjernici - jer on je Gospodar
gospodara i Kralj kraljeva." **15** I reče mi anđeo: "Vode što ih
vidje, na kojima Bludnica sjedi, to su puci i mnoštva i narodi i
jezici. **16** I onih deset rogova što ih vidje i Zvijer - oni će zamrziti
Bludnicu, opustošiti je i ogoliti, najesti se mesa njezina i ognjem
je spaliti. **17** Jer Bog im u srce stavi izvršiti naum njegov: da
jednodušno predadu kraljevstvo svoje Zvijeri dok se ne ispune
riječi Božje. **18** Žena koju vidje grad je veliki što kraljuje nad
kraljevima zemaljskim."

18 Nakon toga vidjeh: jedan drugi anđeo silazi s neba s
moći velikom! Sva se zemlja zasvijetlila od njegova sjaja.
2 On povika iza glasa: "Pade, pade Babilon veliki - Bludnica
- i postade prebivalištem zloduha, nastambom svih duhova
nečistih, nastambom svih ptica nečistih mrskih **3** jer se gnjevnim
vinom bluda njezina opiše narodi; s njom su bludničili svi kraljevi
zemaljski, a trgovci se zemaljski obogatiše od silna raskošja
njezina." **4** Začujem i drugi glas s neba: "Iziđite iz nje, narode
moj, da vas ne zadese zla njezina te ne budete suzajedničari
grijeha njezinih! **5** Jer njezini grijesi do neba dopriješe i spomenu
se Bog zločina njezinih. **6** Vratite joj milo za drago, naplatite joj
dvostruko po djelima! U čašu u koju je ona natakala natočite
dvostruko! **7** Koliko se razmetala sjajem i raskoši, toliko joj
zadajte muka i jada! Jer u srcu je svome govorila: 'Na prijestolju
sjedim kao kraljica i nikad neću obudovjeti, jad me nikada
zadesiti neće!' **8** Stoga u isti će je dan zla zadesiti: smrt i jad i
glad te će sva u ognju biti spaljena. Jer silan je Gospod, Bog,
Sudac njezin!" **9** I plakat će i naricati za njom kraljevi zemlje što
su s njome bludničili i raskošno živjeli kad gledali budu dim
požara njezina. **10** Prestrašeni mukama njezinim, izadaleka će
stajati i naricati: "Jao, jao, grade veliki, Babilone, grade silni!
Kako li te u tren oka stiže osuda!" **11** I trgovci zemaljski plaču
nad njom i tuguju jer im trga nitko više ne kupuje: **12** ni zlata,
ni srebra, ni dragoga kamenja, ni biserja, ni tanana lana, ni
grimiza, ni svile, ni skrleta: nit ikakva mirisava drveta, nit ikakva
predmeta od slonove kosti, nit ikakva predmeta od skupocjena
drveta, nit od mjedi, nit od željeza, nit od mramora; **13** ni cimeta,
ni balzama, ni miomirisa, ni pomasti, ni tamjana, ni vina, ni ulja,
ni bijeloga brašna, ni pšenice; ni goveda, ni ovaca, ni konja, ni
kočija, ni roblja nit ikoje žive duše. **14** "Voće za kojim ti duša
žudjela pobježe od tebe, sav raskoš i sjaj propade ti - ne, nema
ga više!" **15** Trgovci što svim tim trgovahu, što ih ona obogati,
izdaleka će stajati, prestrašeni mukama njezinim, plakat će i
tugovati: **16** "Jao, jao, grade veliki, odjeveni nekoć u lan tanan i
grimiz i skrlet, nakićeni zlatom i dragim kamenjem i biserjem! **17**
U tren oka opustje toliko bogatstvo!" I svi kormilari i putnici, svi
mornari i moreplovci izdaleka stoje **18** i, gledajući dim njezina
požara, zapomažu: "Koji li je grad sličan gradu ovom velikom?"
19 I posuše glavu pepelom te plačući i tugujući viknuše: "Jao,
jao, grada li velikoga! Dragocjenostima se njegovim obogatiše
svi posjednici morskih brodova, a evo - u tren oka opustje!"
20 Veseli se nad njom, nebo, i svi sveti i apostoli i proroci jer
Bog osudivši nju, vama pravo dosudi! **21** I jedan snažan anđeo
uze kamen, velik poput mlinskoga kamena, i baci ga u more
govoreći: "Tako će silovito biti strovaljen Babilon, grad veliki, i
nikada ga više biti neće!" **22** "Glas citraša i pjevača i svirača
i trubljača u tebi se više neće čuti! Obrtnik vješt kojem god
umijeću u tebi se više neće naći! Klopot žrvnja u tebi se više
neće čuti! **23** Svjetlost svjetiljke u tebi više neće sjati! Glas
zaručnika i zaručnice u tebi se više neće čuti! Jer trgovci tvoji
bijahu velikaši zemlje i čaranja tvoja zavedoše sve narode; **24** i
u tebi se našla krv proroka i svetaca i svih zaklanih na zemlji."

19 Nakon toga začujem kao jak glas silnoga mnoštva na
nebu: "Aleluja! Spasenje i slava i moć Bogu našemu!
2 Doista, istiniti su i pravedni sudovi njegovi jer osudi veliku
Bludnicu, što pokvari zemlju bludom svojim, i osveti na njoj krv
slugu svojih!" **3** I ponove: "Aleluja! Dim njezin suklja u vijeke
vjekova!" **(aiōn g165)** **4** Nato starješine, njih dvadesetčetvorica, i
ona četiri bića padoše ničice i p okloniše se Bogu, koji sjedi
na prijestolju, govoreći: "Amen! Aleluja!" **5** I s prijestolja iziđe
glas: "Hvalite Boga našega, sve sluge njegove, svi koji se njega
bojite, i mali i veliki!" **6** I začuh kao glas silna mnoštva i kao šum
voda mnogih i kao prasak gromova silnih: "Aleluja! Zakraljeva
Gospod, Bog naš Svevladar! **7** Radujmo se i kličimo i slavu
mu dajmo jer dođe svadba Jaganjčeva, opremila se Zaručnica
njegova! **8** Dano joj je odjenuti se u lan tanan, blistav i čist!"
A lan - pravedna su djela svetih. **9** I reče mi: "Piši! Blago
onima koji su pozvani na svadbenu gozbu Jaganjčevu!" I reče
mi: "Ove su riječi istinite, Božje." **10** Padoh mu pred noge da
mu se poklonim. A on će mi: "Nipošto! Sluga sam kao i ti i
braća tvoja koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni!"
Jer svjedočanstvo Isusovo duh je proročki. **11** I vidjeh: nebo
otvoreno - i gle, konj bijelac, a na nj sjeo On, zvani Vjerni i
Istiniti, a sudi i vojuje po pravdi; **12** oči mu plamen ognjeni, na
glavi mu mnoge krune; nosi napisano ime kojeg nitko ne zna
doli on sam; **13** ogrnut je ogrtačem krvlju natopljenim; ime mu:
Riječ Božja. **14** Prate ga na bijelcima Vojske nebeske, odjevene
u lan tanan, bijel i čist. **15** Iz usta mu izlazi oštar mač kojim

će posjeći narode. Vladat će njima palicom gvozdenom. On
gazi u kaci gnjevne srdžbe Boga Svevladara. **16** Na ogrtač, o
boku, napisano mu ime: “Kralj kraljeva i Gospodar gospodara.”
17 I vidjeh jednog anđela: stajaše na suncu vičući iza glasa
svim pticama što nebom lete: “Ovamo! Skupite se na veliku
gozbu Božju **18** da se najedete mesa kraljeva, i mesa vojvoda,
i mesa mogućnika, i mesa konja i konjanika njihovih, i mesa
svih mogućih ljudi, slobodnjaka i robova, malih i velikih!” **19** I
vidjeh: Zvijer i kraljevi zemlje i vojske njihove skupiše se u boj
da se zarate s Onim što sjedi na konju i s vojskom njegovom.
20 I Zvijer bi uhvaćena, a s njom i Lažni prorok koji je u njenoj
nazočnosti činio znamenja i njima zavodio one što su primili žig
Zvijeri i klanjali se njezinu kipu. Živi su oboje bačeni u ognjeno
jezero što gori sumporom. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **21** A drugi su
posječeni mačem što iziđe iz usta Onoga koji sjedi na konju i
sve se ptice nasitiše mesa njihova.

20 I vidjeh anđela: siđe s neba s ključima Bezdana i s velikim
okovima u ruci. **(Abyssos g12)** **2** Zgrabi Zmaja, Staru zmiju,
to jest Đavla, Sotonu, i okova ga za tisuću godina. **3** Baci ga
u Bezdan koji nad njim zatvori i zapečati da više ne zavodi
narode dok se ne navrši tisuću godina. Nakon toga ima biti
odriješen za malo vremena. **(Abyssos g12)** **4** I vidjeh prijestolja -
onima što sjedoše na njih dano je suditi - i duše pogubljenih
zbog svjedočanstva Isusova i zbog Riječi Božje i sve koji se ne
pokloniše Zvijeri ni kipu njezinu te ne primiše žiga na čela svoja
ni na ruke. Oni oživješe i zakraljevaše s Kristom tisuću godina.
5 Drugi mrtvi ne oživješe dok se ne navrši tisuću godina. To je
ono prvo uskrsnuće. **6** Blažen i svet onaj tko je dionik toga
prvog uskrsnuća! Nad njim druga smrt nema vlasti: oni će biti
svećenici Božji i Kristovi i s njime će kraljevati tisuću godina. **7** A
kad se navrši tisuću godina, Sotona će iz svoga zatvora biti
pušten: **8** izići će zavesti narode sa četiri kraja zemlje, Goga i
Magoga, i skupiti ih u boj. Bit će ih kao pijeska morskoga. **9**
Skupiše se na prostrano polje zemlje i opkoliše tabor svetih i
ljubljeni grad. Ali oganj siđe s neba te ih proguta. **10** A njihov
zavodnik, Đavao, bačen bi u jezero ognjeno i sumporno, gdje se
nalaze i Zvijer i Lažni prorok: ondje će se mučiti danju i noću u
vijeke vjekova. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** **11** I vidjeh veliko
bijelo prijestolje i Onoga što sjede na nj: pred licem njegovim
pobježe zemlja i nebo; ni mjesta im se više ne nađe. **12** I vidjeh
mrtve, velike i male: stoje pred prijestoljem, a knjige se otvoriše.
I otvori se jedna druga knjiga, knjiga života. I mrtvi bijahu suđeni
po onome što stoji napisano u knjigama, po djelima svojim. **13**
More predade svoje mrtvace, a Smrt i Podzemlje svoje: i svaki
bi suđen po djelima svojim. **(Hadēs g86)** **14** A Smrt i Podzemlje
bili su bačeni u jezero ognjeno. Jezero ognjeno - to je druga
smrt: **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** **15** tko se god ne nađe
zapisan u knjizi života, bio je bačen u jezero ognjeno. **(Limnē Pyr
g3041 g4442)**

21 I vidjeh novo nebo i novu zemlju jer - prvo nebo i
prva zemlja uminu; ni mora više nema. **2** I Sveti grad,
novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao
zaručnica nakićena za svoga muža. **3** I začujem jak glas s
prijestolja: “Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s
njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. **4** I otrt
će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka,
ni boli više neće biti jer - prijašnje uminu.” **5** Tada Onaj što sjedi
na prijestolju reče: “Evo, sve činim novo!” I doda: “Napiši: Ove
su riječi vjerne i istinite.” **6** I još mi reče: “Svršeno je! Ja sam
Alfa i Omega, Početak i Svršetak! Ja ću žednomu dati s izvora
vode života zabadava. **7** To će biti baština pobjednikova. I ja ću
njemu biti Bog, a on meni sin. **8** Kukavicama pak, nevjernima i
okaljanima, ubojicama, bludnicima, vračarima i idolopoklonicima
i svim lažljivcima udio je u jezeru što gori ognjem i sumporom. To
je druga smrt.” **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **9** I dođe jedan od sedam
anđela što imaju sedam čaša punih zala konačnih te progovori
sa mnom: “Dođi, pokazat ću ti Zaručnicu, Ženu Jaganjčevu!”
10 I prenese me u duhu na goru veliku, visoku i pokaza mi
sveti grad Jeruzalem: silazi s neba od Boga, **11** sav u slavi
Božjoj, blistav poput dragoga kamena, kamena slična kristalnom
jaspisu; **12** okružen zidinama velikim i visokim, sa dvanaest
vrata: na vratima dvanaest anđela i napisana imena dvanaest
plemena Izraelovih. **13** Od istoka vrata troja, od sjevera vrata
troja, od juga vrata troja, od zapada vrata troja. **14** Gradske
su zidine imale dvanaest temelja, a na njima dvanaest imena
dvanaestorice apostola Jaganjčevih. **15** Moj subesjednik imaše
mjeru, zlatnu trsku, da izmjeri grad, vrata njegova i zidine. **16**
Grad se stere u četvorini: dužina mu jednaka širini. On izmjeri
trskom grad: dvanaest tisuća stadija - dužina mu i širina i visina
jednaka. **17** Izmjeri i njegove zidine: sto četrdeset i četiri lakta
po čovjekovoj mjeri kojom je mjerio anđeo. **18** Zidine su gradske
sagrađene od jaspisa, a sam grad od čistoga zlata, slična
čistu staklu. **19** Temelji su gradskih zidina urešeni svakovrsnim
dragim kamenjem: prvi je temelj od jaspisa, drugi od safira,
treći od kalcedona, četvrti od smaragda, **20** peti od sardoniksa,
šesti od sarda, sedmi od krizolita, osmi od berila, deveti od
topaza, deseti od krizopraza, jedanaesti od hijacinta, dvanaesti
od ametista. **21** Dvanaest vrata - dvanaest bisera: svaka od
svoga bisera. A gradski trg - čisto zlato, kao prozirno staklo. **22**
Hrama u gradu ne vidjeh. Ta Gospod, Bog, Svevladar, hram je
njegov - i Jaganjac! **23** I gradu ne treba ni sunca ni mjeseca da
mu svijetle. Ta Slava ga Božja obasjala i svjetiljka mu Jaganjac!
24 Narodi će hoditi u svjetlosti njegovoj, a kraljevi zemaljski u nj
donositi slavu svoju. **25** Vrata mu se ne zatvaraju obdan, a noći
ondje i nema. **26** U nj će se donijeti slava i čast naroda. **27** Ali u
nj neće unići ništa nečisto i nijedan tko čini gadost i laž, nego
samo oni koji su zapisani u Jaganjčevoj knjizi života.

22 I pokaza mi rijeku vode života, bistru kao prozirac: izvire
iz prijestolja Božjeg i Jaganjčeva. **2** Posred gradskoga
trga, s obje strane rijeke, stablo života što rodi dvanaest puta,
svakog mjeseca svoj rod. A lišće stabla za zdravlje je narodima.
3 I neće više biti nikakva prokletstva. I prijestolje će Božje i
Jaganjčevo biti u gradu i sluge će mu se njegove klanjati **4** i
gledati lice njegovo, a ime će im njegovo biti na čelima. **5** Noći
više biti neće i neće trebati svjetla od svjetiljke ni svjetla sunčeva:
obasjavat će ih Gospod Bog i oni će kraljevati u vijeke vjekova.
(aiōn g165) **6** I reče mi: “Ove su riječi vjerne i istinite jer Gospod
Bog, nadahnitelj proroka, posla svoga anđela da on pokaže

slugama njegovim što se ima dogoditi ubrzo. **7** I evo, dolazim
ubrzo! Blago onomu koji čuva riječi proroštva ove knjige!" **8** Ja,
Ivan, čuo sam i vidio sve ovo. I kad sam to vidio i čuo, padoh
pred noge anđelu koji mi to pokaza da mu se poklonim. **9** A
on će mi: "Nipošto! Sluga sam kao i ti i braća tvoja proroci i
svi koji čuvaju riječi ove knjige. Bogu se pokloni!" **10** A zatim
će mi: "Ne zapečati riječi proroštva ove knjige jer - vrijeme je
blizu! **11** Nepravednik neka samo i dalje čini nepravdu! Okaljan
neka se i dalje kalja! Pravednik neka i dalje živi pravedno! Svet
neka se i dalje posvećuje!" **12** "Evo, dolazim ubrzo i plaća moja
sa mnom: naplatit ću svakom po njegovu djelu!" **13** "Ja sam
Alfa i Omega, Prvi i Posljednji, Početak i Svršetak! **14** Blago
onima koji peru svoje haljine: imat će pravo na stablo života
i na vrata će smjeti u grad! **15** Vani pak ostaju psi i vračari,
bludnice, ubojice i idolopoklonici i tko god ljubi i čini laž." **16** "Ja,
Isus, poslah anđela svoga posvjedočiti ovo po crkvama. Ja sam
korijen i izdanak Davidov, sjajna zvijezda Danica." **17** I Duh i
Zaručnica govore: "Dođi!" I tko ovo čuje, neka rekne: "Dođi!"
Tko je žedan, neka dođe; tko hoće, neka zahvati vode života
zabadava! **18** Ja svjedočim svakomu tko sluša riječi proroštva
u ovoj knjizi: Tko ovomu što doda, Bog će njemu dodati zla
napisana u ovoj knjizi. **19** I tko oduzme od riječi proroštva u
ovoj knjizi, Bog će mu oduzeti udio na stablu života i na svetom
gradu - na svemu što je napisano u ovoj knjizi. **20** Svjedok za
sve ovo govori: "Da, dolazim ubrzo!" Amen! Dođi, Gospodine
Isuse! **21** Milost Gospodina Isusa sa svima!

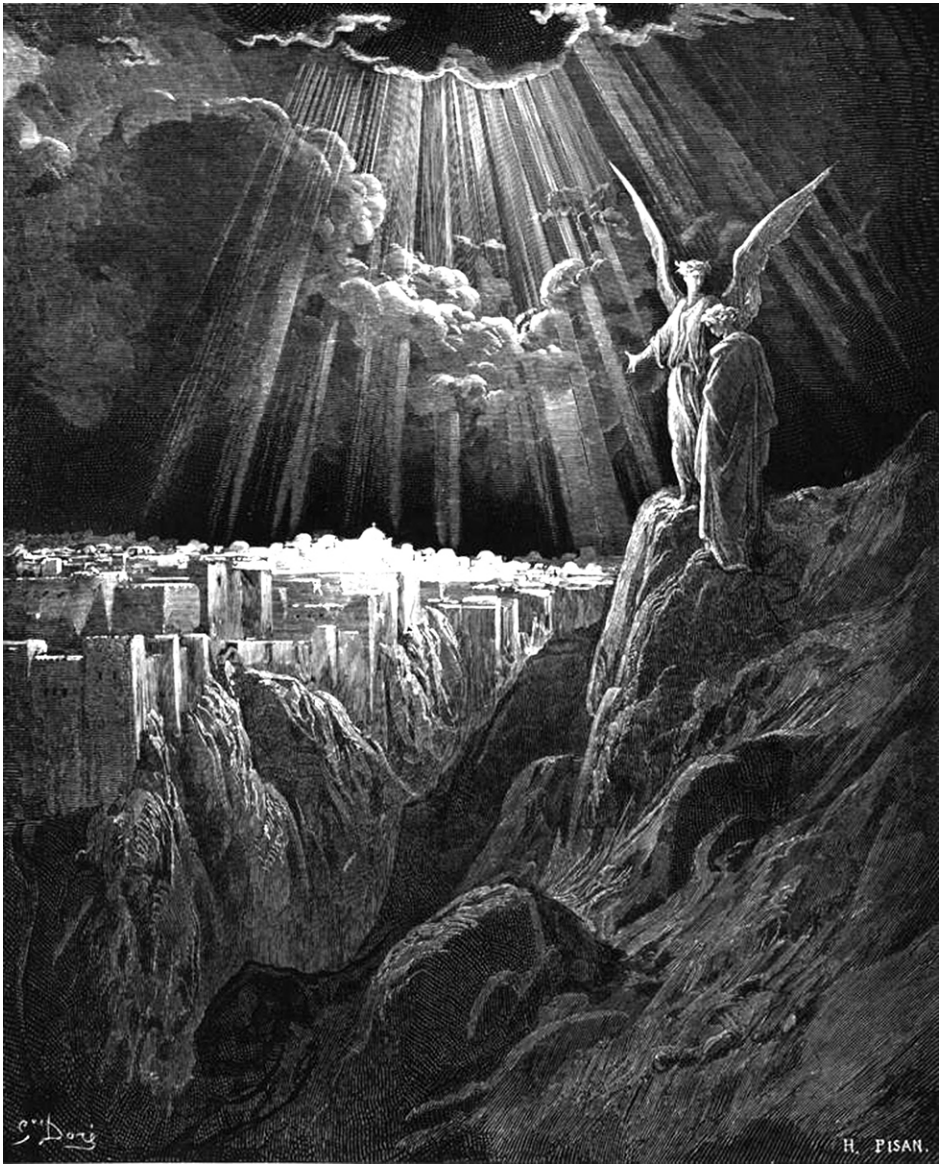

I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža. I začujem jak glas s prijestolja: "Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima."

Otkrivenje 21:2-3

Vodič za Čitatelje

Hrvatski at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glosari

Hrvatski at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glosari +

AionianBible.org/Bibles/Croatian---Croatian-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Rimljanima 10:7
Otkrivenje 9:1
Otkrivenje 9:2
Otkrivenje 9:11
Otkrivenje 11:7
Otkrivenje 17:8
Otkrivenje 20:1
Otkrivenje 20:3

aïdios

Rimljanima 1:20
Judina 1:6

aiōn

Matej 12:32
Matej 13:22
Matej 13:39
Matej 13:40
Matej 13:49
Matej 21:19
Matej 24:3
Matej 28:20
Marko 3:29
Marko 4:19
Marko 10:30
Marko 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Ivan 4:14
Ivan 6:51
Ivan 6:58
Ivan 8:35
Ivan 8:51
Ivan 8:52
Ivan 9:32
Ivan 10:28
Ivan 11:26
Ivan 12:34
Ivan 13:8
Ivan 14:16
Djela apostolska 3:21
Djela apostolska 15:18
Rimljanima 1:25
Rimljanima 9:5
Rimljanima 11:36
Rimljanima 12:2
Rimljanima 16:27
1 Korinčanima 1:20
1 Korinčanima 2:6
1 Korinčanima 2:7
1 Korinčanima 2:8
1 Korinčanima 3:18
1 Korinčanima 8:13
1 Korinčanima 10:11
2 Korinčanima 4:4
2 Korinčanima 9:9
2 Korinčanima 11:31
Galačanima 1:4
Galačanima 1:5
Efežanima 1:21
Efežanima 2:2
Efežanima 2:7
Efežanima 3:9
Efežanima 3:11
Efežanima 3:21
Efežanima 6:12
Filipljanima 4:20
Kološanima 1:26
1 Timoteju 1:17
1 Timoteju 6:17
2 Timoteju 4:10
2 Timoteju 4:18
Titu 2:12
Jevrejima 1:2
Jevrejima 1:8
Jevrejima 5:6
Jevrejima 6:5
Jevrejima 6:20
Jevrejima 7:17
Jevrejima 7:21
Jevrejima 7:24
Jevrejima 7:28
Jevrejima 9:26
Jevrejima 11:3
Jevrejima 13:8
Jevrejima 13:21
1 Petrova 1:23
1 Petrova 1:25
1 Petrova 4:11
1 Petrova 5:11
2 Petrova 3:18
1 Ivanova 2:17
2 Ivanova 1:2
Judina 1:13
Judina 1:25
Otkrivenje 1:6
Otkrivenje 1:18
Otkrivenje 4:9
Otkrivenje 4:10
Otkrivenje 5:13
Otkrivenje 7:12
Otkrivenje 10:6
Otkrivenje 11:15
Otkrivenje 14:11
Otkrivenje 15:7
Otkrivenje 19:3
Otkrivenje 20:10
Otkrivenje 22:5

aiōnios

Matej 18:8
Matej 19:16
Matej 19:29
Matej 25:41
Matej 25:46
Marko 3:29
Marko 10:17
Marko 10:30
Luka 10:25
Luka 16:9
Luka 18:18
Luka 18:30
Ivan 3:15
Ivan 3:16
Ivan 3:36
Ivan 4:14
Ivan 4:36
Ivan 5:24
Ivan 5:39
Ivan 6:27
Ivan 6:40
Ivan 6:47
Ivan 6:54
Ivan 6:68

Ivan 10:28
Ivan 12:25
Ivan 12:50
Ivan 17:2
Ivan 17:3
Djela apostolska 13:46
Djela apostolska 13:48
Rimljanima 2:7
Rimljanima 5:21
Rimljanima 6:22
Rimljanima 6:23
Rimljanima 16:25
Rimljanima 16:26
2 Korinčanima 4:17
2 Korinčanima 4:18
2 Korinčanima 5:1
Galačanima 6:8
2 Solunjanima 1:9
2 Solunjanima 2:16
1 Timoteju 1:16
1 Timoteju 6:12
1 Timoteju 6:16
2 Timoteju 1:9
2 Timoteju 2:10
Titu 1:2
Titu 3:7
Filemonu 1:15
Jevrejima 5:9
Jevrejima 6:2
Jevrejima 9:12
Jevrejima 9:14
Jevrejima 9:15
Jevrejima 13:20
1 Petrova 5:10
2 Petrova 1:11
1 Ivanova 1:2
1 Ivanova 2:25
1 Ivanova 3:15
1 Ivanova 5:11
1 Ivanova 5:13
1 Ivanova 5:20
Judina 1:7
Judina 1:21
Otkrivenje 14:6

eleēsē

Rimljanima 11:32

Geenna

Matej 5:22
Matej 5:29
Matej 5:30
Matej 10:28
Matej 18:9
Matej 23:15
Matej 23:33
Marko 9:43
Marko 9:45
Marko 9:47
Luka 12:5
Jakovljeva 3:6

Hadēs

Matej 11:23
Matej 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Djela apostolska 2:27
Djela apostolska 2:31
1 Korinčanima 15:55
Otkrivenje 1:18
Otkrivenje 6:8
Otkrivenje 20:13
Otkrivenje 20:14

Limnē Pyr

Otkrivenje 19:20
Otkrivenje 20:10
Otkrivenje 20:14
Otkrivenje 20:15
Otkrivenje 21:8

Sheol

Postanak 37:35
Postanak 42:38
Postanak 44:29
Postanak 44:31
Brojevi 16:30
Brojevi 16:33
Ponovljeni zakon 32:22
1 Samuelova 2:6
2 Samuelova 22:6
1 Kraljevima 2:6
1 Kraljevima 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6
Psalmi 6:5
Psalmi 9:17
Psalmi 16:10
Psalmi 18:5
Psalmi 30:3
Psalmi 31:17
Psalmi 49:14
Psalmi 49:15
Psalmi 55:15
Psalmi 86:13
Psalmi 88:3
Psalmi 89:48
Psalmi 116:3
Psalmi 139:8
Psalmi 141:7
Mudre Izreke 1:12
Mudre Izreke 5:5
Mudre Izreke 7:27
Mudre Izreke 9:18
Mudre Izreke 15:11
Mudre Izreke 15:24
Mudre Izreke 23:14
Mudre Izreke 27:20
Mudre Izreke 30:16
Propovjednik 9:10
Pjesma nad Pjesmama 8:6
Izaija 5:14
Izaija 7:11
Izaija 14:9
Izaija 14:11
Izaija 14:15
Izaija 28:15
Izaija 28:18
Izaija 38:10
Izaija 38:18
Izaija 57:9
Ezekiel 31:15
Ezekiel 31:16
Ezekiel 31:17
Ezekiel 32:21
Ezekiel 32:27
Hošea 13:14
Amos 9:2
Jona 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

2 Petrova 2:4

Questioned

Job 28:22

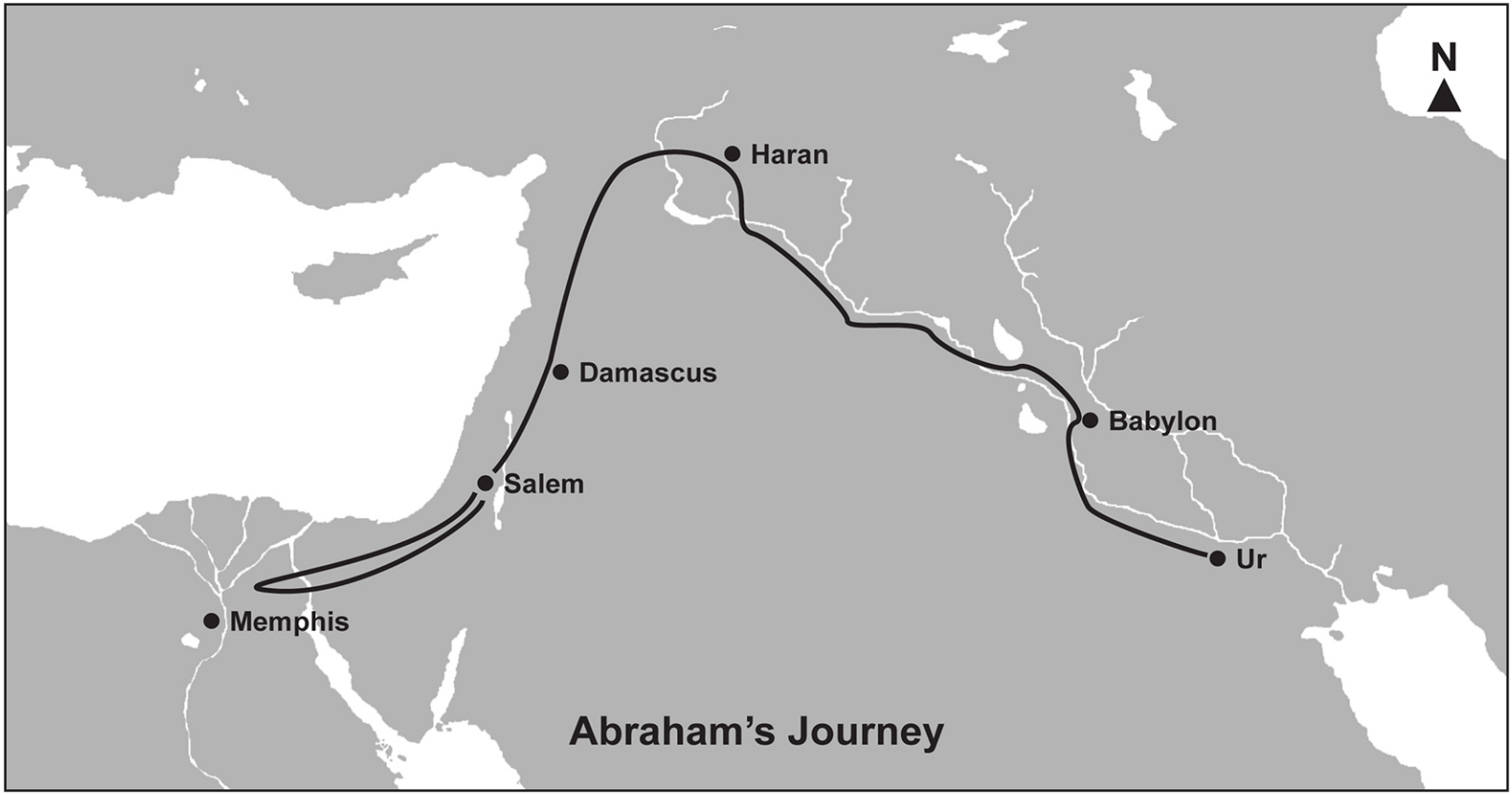

Vjerom pozvan, Abraham posluša i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide. - Jevrejima 11:8

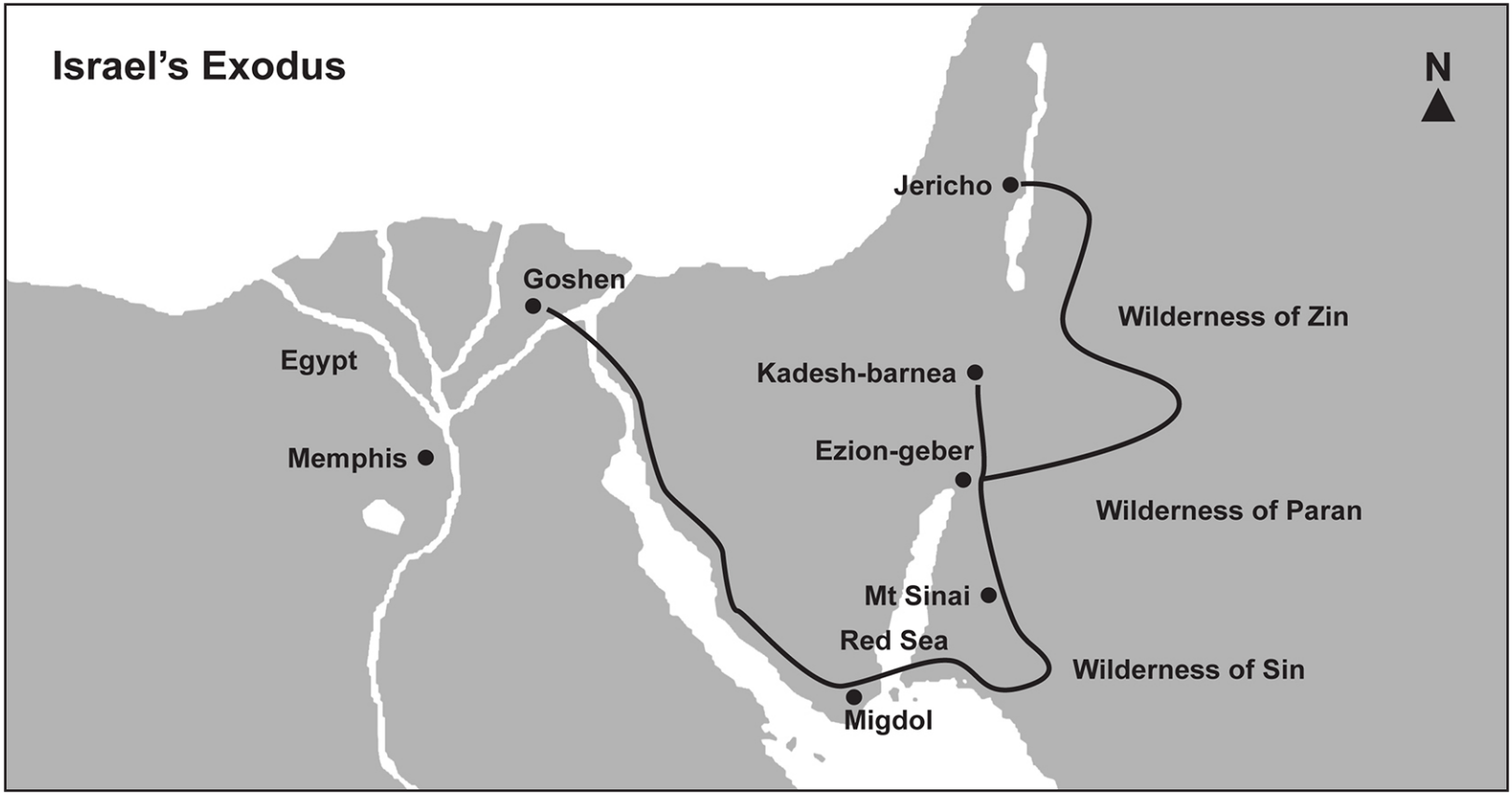

Kad je faraon dopustio da narod ode, Bog ih nije poveo prema filistejskoj zemlji, iako je onuda bilo najbliže. Bog je, naime, rekao: "Mogao bi se narod predomisliti i vratiti u Egipat kad vidi ratovanje." - Izlazak 13:17

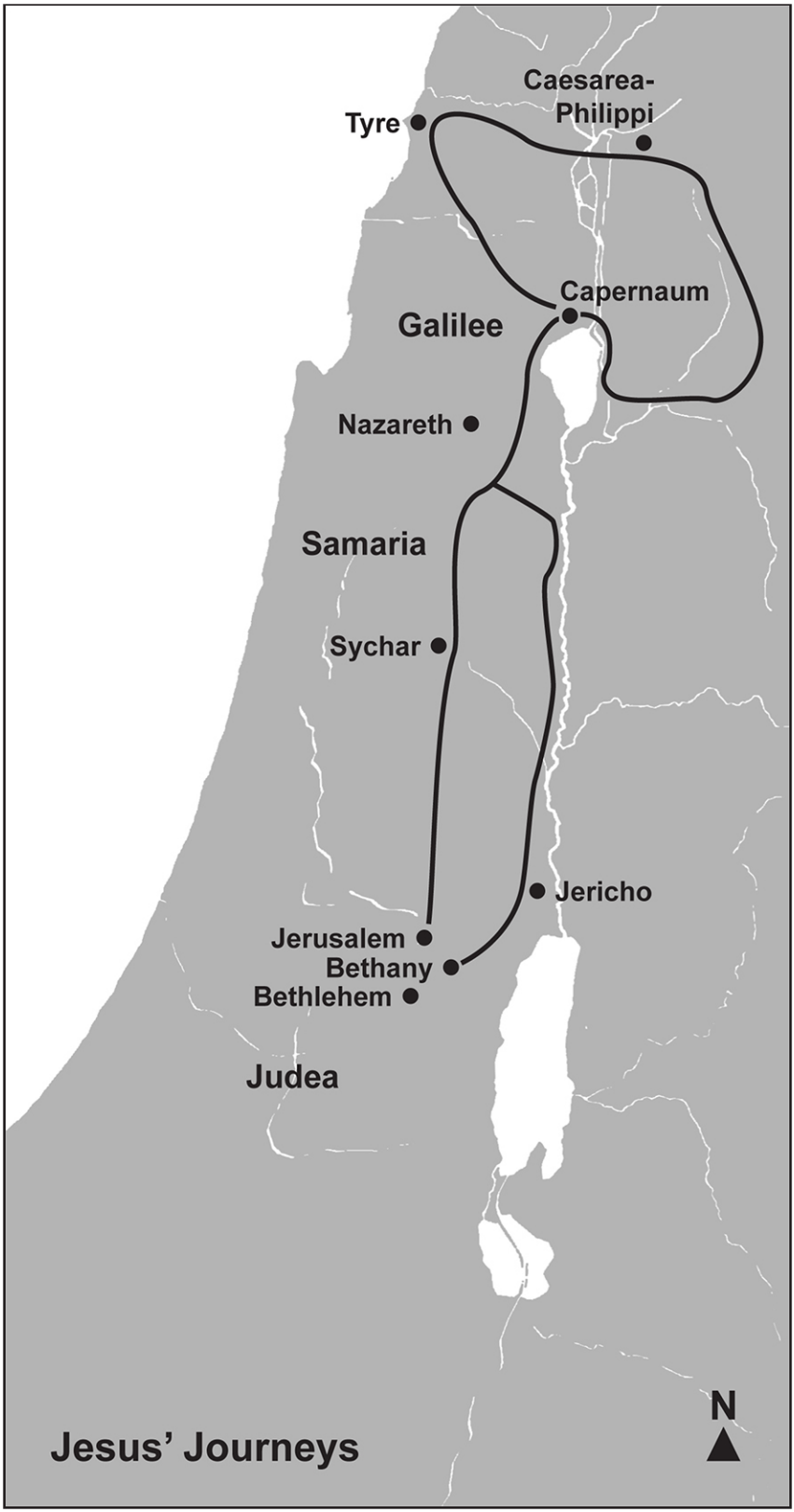

Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge. - Marko 10:45

Pavao, sluga Krista Isusa, pozvan za apostola, odlučen za evanđelje Božje - Rimljanima 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful?			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we?			**When are we?**						
			Innocence		Fallen				Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
		First Beast						Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet							
		Satan						Revelation 20:2 Abyss	
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

Sudbina

Hrvatski at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga - Matej 28:19